

به رڼا په قلم
ا - خ

نه لوانجيد

به تـ هـ رڼا

خه رهنه نځي ته رهنه رهنه - ټوردييه

هه رڼا رڼا

به زال مه محمود علي سوبهاني

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جوهره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربي , فارسي)

ئەلوانجید

بە کوردی

فەرھەنگی عەرەبی - کوردییە

بەرگی یەكەم

أ - خ

وەرگیرانی

جەلال مەحمود عەلی سوبحانی

ئاماده کردن و بهر زکردنه وهی
منتدی إقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

ناوی کتیب: ئهلمونجید به کوردی - بهرگی به کهم

فهروهنگیکی عه ره بی - کوردییه

وهرگیتر: جهلال مهحمود عهلی سوپحانی

تایپ و مونتاز: جهمال دهرویش

چاپی به کهم - کوردستان - سلیمانی

تیراژ: ۵ ههزار دانه

ژماردی سپاردن: ۱۷۴۶

نرخ: ۲۰ ههزار دینار

چاپخانهی دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم

www.serdam.org

مافی له چاپدانه وهی

بو دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم پارێزراوه

پیشکەش

پیشکەش بە گیانی پاکی ھەموو ئەو مامۆستا گەورە کۆچکردوانە بێت و ھەموو ئەو مامۆستا تەمەن درێژانە بێت کە نەتەووە خوازییان گریکی و گەرمی خزمەتی نەتەووەکیانی خستە دلیانەووە کە شەو بخەنە سەر رۆژ و ئەو سەرچاوانە بەرھەم بهێنن و بیکەنە چراوگیك کە من و گەلیکیتری وەك من رێگە ی خزمەتی نەتەووەکەمانی پیدمربکەین ھەروەھا پیشکەش بە لاوانی نەتەووەکەم بێت و ھەموو ئەو دلسۆزانە بێت کە دمیانەویت لەوشە ی رمسەنی کوردی کەلک و مریگرن، پیشکەش بە گشت ئەو رۆشنبیرانە بێت، کە جگەریان بە نەتەووەکیان سووتاوەو دەسووتیت و لە پیناوی پیگەیشتنی نەتەووەکیان شەویان خستۆتە سەر رۆژو وشە ی کوردیان برمو پیداووەو رۆشنبیری کوردیان خەملاندوووەو دمیخەملینن.

جەلال

زنجیره کتبی دمرگای چاپ و په خشی سردم
کتبی سردم ژماره (۵۱۸)

سهرپه رشتیاری گشتی زنجیره
نازاد بهررنجی

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم قال تعالى في كتابه الحكيم "وجعلناكم شعوباً وقبائل لتعارفوا" ومن آياته "خلق السماوات والأرض واختلاف ألسنتكم واللوانكم إن في ذلك لآيات للعالمين (ص)". إذن فاللغة وسيلة مباركة للتفاهم والمحبة والتعاون على البر والخير لذا على الأمم أن تنظم علاقاتها فيما بينها بواسطة لغاتها ويتعلم بعضها لغة البعض بغية التفاعل والتواصل الثقافي بين الأمم. وقد خدم الكرد منذ دخولهم الاسلام الدين الحنيف واللغة العربية فألفوا بالعربية آلاف الكتب في الدين والفقه والآداب واللغة وبرز منهم فطاحل العلماء والأدباء والشعراء واللغويين. ومن يريد التحقق من ذلك فليتصفح كتب التاريخ العربي والإسلامي والآداب والعلوم الدينية والدنيوية المختلفة. فالكرد كانوا ولايزالون من أكثر الشعوب الإسلامية إخلاصاً لدينهم. فكان من صلاح الدين ما كان.

فانتقلت الدول الاستعمارية من أحفاده الكرد، فقسمت كردستانهم إلى ما هي عليه الآن، كما انتقلت من العرب بزرع الكيان الإسرائيلي في قلبه. فللكرد تراث شامخ من تاريخ وأدب وتراث شعبي مدون من قبلهم باللغات الثلاث العربية والتركية والفارسية. فحري بمتقني الكرد أن يتقنوا هذه اللغات ليكتشفوا ما كان لأجدادهم من الثقافة والعلوم بهذه اللغات الثلاث. هذا من جانب ومن جانب آخر، فنحن الكرد نعيش في وطن مغلق وبواباتنا للإتصال بالثقافات الأخرى هي عن طريق هذه اللغات الثلاث، لذا يجب أن تكون لنا معاجم مشتركة مع هذه اللغات، لتساعدنا على إستعادة ما لنا في هذه اللغات الثلاث أولاً وعلى الاستفادة من تطورات العالم الخارجي ثانياً. ولقد عانينا نحن في دراستنا باللغة العربية الكثير الكثير حيث لم تكن هناك معاجم مشتركة تساعدنا في تعلمنا ودراستنا. بسبب هذه العوامل جميعها فقد تكونت لدي ومنذ شبابي فتاعة حاجتنا الماسة الى معجم (عربي- كردي) شامل، فوجدت ضالتي المنشودة في معجم (المنجد في اللغة) لمؤلفه (الاب لويس معلوف) لشموليته. فاشتغلت فيه منذ شبابي، وفي الستينات القرن الماضي، ولكن الظروف القاهرة التي مرت بها كردستان، وظروفي الصحية كانت عائقة فمنعتني من المضي في إتمام فكري. وفي التسعينات أعدت الكرة ثانية فساعدني إستقرار كردستان على المضي في العمل فاتممت ترجمة المنجد إلى الكردية في إحدى عشرة سنة، من الكد والأناة والمشقة في ظل ظروف صحية وعائلية شاقة. فاشتغلت ليلاً ونهاراً سبع ساعات مضيئة يومياً، أتصفح المعاجم والصادر واستنجد بالأساتذة والمختصين في العلوم، وأهل المهن وأشاور وأناقش واستفسر

وأتصفح الكتب والمجلات والجرائد بحثاً عن معنى صحيح. حتى تحقق لي بفضل الله تعالى وعونه حلمي الكبير والعزير على نفسي فأكملت الترجمة. فأرجو أن أكون قد خدمت بها أمّتي وأخوتي من العرب الذين يحبون لغتي الكردية الجميلة. والآن ينبغي أن أشير إلى هذه الملاحظات في اعداد هذه الترجمة.

١- المصطلحات الموجودة في الترجمة هي نفس المصطلحات الموجودة في المنجد

٢- طريقة استعمال المنجد المترجم هي نفس طريقة استعمال المنجد الأصلي.

٣- تسهيلاً لفهم معاني الكلمات والتعابير والجمل وبعد إستشارة الأساتذة والمختصين والملمين باللغة العربية أخرجت مصدر الفعل أو المفعول به في الجملة ووضعتها في نهاية الجملة مثل يَحْت. بحثاً. هـ. أي الفعل ثم المفعول به أو المصدر المطلق فكتبت الجملة هكذا (يَحْت. هـ بحثاً) مثال آخر: حَجَم. حجماً النار. فكتبتها: حَجَمَ النار حجماً لأن هذا الترتيب أقرب إلى الفهم.

٤- أما الكلمات الموجودة في الملحق فرأيت من الأفضل وضعها في متن المنجد والحاقها بكلماتها وكتبت كلمة (الملحق) إشارة لذلك وفي نهايته وضعت خطأً لذلك تمييزاً عن التي تأتي بعده.

٥- النقطتان (:) بعد الكلمة الأولى تفصل الكلمة عن معناها أوشرحها.

٦- في المنجد علامة الخط العمودي (ا) تقوم مقام (المفسرة سابقاً) وتغني عن تكرار كتابتها. ولكني بدلاً من تلك العلامة وضعت أرقاماً لهذه المعاني نحو: البداة (ج) بدوات: الكُفَاة | التراب.

١: دومة لأن ٢: خاك. مثال آخر: الرُّوح: الفَرَح | الراحة | الرحمة: ١: دلخوشي: ٢: حسانه وهو ناسوودمي: ٣: بهزمي / دلنه رمي.

٧- الخط المائل (/) يعني ترادف المعاني الكردية مثل: بَشْ وبَشْا وبَشاشة: روى خوشبوو / روى كرايه وه / روى گهشبوو.

٨- العلامة (-) تقوم مقام الفعل المُفسَّر والمكرر في الجمل وتغني عن تكراره كما هو متبع في المنجد نحو: أَشْكَلَ الأمر: إلتبس: (كارمكه نالوزبوو). -الكتاب: قيده بالحركات: (سوروبوري بو نووسينه كه كرد).

٩- أتيت بمفردات مختلفه لمعنى فعل مترجم تعطى نفس المعنى ووضعت خطأً مائلاً فاصلاً بينها مثل: أسن- الماء: (ناومكه گهراومته وه/ جيژو بوئي گوزاوه/ بوگه نيكردووه) فهذه التعابير الثلاثة تعطى معنى واحداً.

١٠- وضعت كلمات بين قوسين والقوسان يغنيان عن تكرار الكلمة الواردة قبل أوبعد القوسين والتي تشكل مع الكلمات الموجودة بين القوسين معانٍ آخر جديدة مثل: كردى به (دهسك/ چه بك/ گورزه) والخط المائل يعني ترادف معاني الكلمات.

١١- سجلت التعابير والامثلة الكثيرة الشارحة للكلمة والمتداولة في اللغة العربية والمسجلة في المنجد بعد كلمة (يقال) ووضعت اربعة اقواس صغيرة كما هو في المنجد ولكن دون تسجيل كلمة (يقال) مثال: يقال "ما فعلتُ أصلاً": همر نه مكر دووه. وانا همر گيز نه مكر دووه.
١٢- وضعت الفارزه بين الكلمات الكردية المتشابهة أو القريبة في المعنى مثل (دمفر، هۆر، توورمهكه).

١٣- أحياناً ترى في الترجمة كلمتين مترادفتين في المعنى يتواسطهما حرف (و). كطريقة للإبقاء والحفاظ على الكلمات وسلامة التعبير في اللغة الكردية والاستعمال البلاغي لتوكيد المعنى مثل: نظيف: پاك و تهميز.

١٤- وعلامة التساوى (=) تدل على أن الكلمتين لهما نفس المعنى.

(وهذه إيضاحات عن بعض خصائص اللغة الكردية أو كتابتها).

أ- حروف اللغة الكردية الغير موجودة في اللغة العربية هي (ژ. گ. چ. ف. ل. و. وو. پ).

ب- التشديد في اللغة الكردية يكون بتكرار كتابة الحرف مثل: حَراد: كوله.

ج- (الراء) في بداية الكلمة يكون ثقيلًا في التلفظ (مُشدِّداً) ولا يحتاج إلى أية علامة أما في الأماكن الأخرى من الكلمة فيكتب كالاتى (ر).

د- الحركات في اللغة الكردية تكون بالحروف: الفتحة: (ه). الضمة: (و). الكسرة: (ي) مثل تَعَال: ومره. قَرآن: قورثان. الوَرْدَة: گۆل. الضرر: زيان.

ه- الواو الذي فوقه (و) (ۆ) مثل: كثير: زۆر الراحه: بۆن. وهذه لاتوجد في العربية الفصحى، أما في العامية فتوجد مثل شلۆن، دۆلمه

و- الواو الطويل التلفظ في الكردية تكتب بواوين (وو) مثل: الزوج: شوو. العادة: خوو. وتكتب في العربية واواً واحداً مثل يدور نور شروق كتابة هذه الكلمات بالكردية هي: نوور شرووق يهدوور.

ز- الباء التي فوقها (و) لاتوجد في العربية الفصحى اما في العامية العراقية الدارجة فهي موجوده مثل: ليش. زين. بييش.

ح- الهمزة في الكردية تكتب على الكرسي هكذا (ئ) مثل: نهحمهه.

ط- حرف (آ) العربية تكتب في الكردية بهذا الشكل (ئا) مثل سَهْل: ئاسان. رغبة: ئارمزوو.

ي- المثني غير موجود في اللغة الكردية ويأتي المثني والجمع بصيغة واحدة مثل:

المفرد	المفرد	المثنى	الجمع
رَجُل	پياو	پياوان	پياوان
شَعْب	گهل	گهلان	گهلان

اصطلاحات		هیماکان
فا:	تعنی اسم الفاعل	بکھر
مفع:	اسم المفعول	کارلیکراو
ج:	الجمع	کۆ
جج:	جمع الجمع	کۆی کۆ
مص:	المصدر	چاوگ
م:	المؤنث	من
مث	المثنی	جووت/ دووانه
ة:	المفعول به	کارلیکراو
ز:	زراعة	کشتوکال
(ع ا):	علم الأعضاء	زانستی نهندامهکان
ف:	فن البناء	خانه سازی
ع ج:	علم الجبر	زانستی جهبر
ع ح:	علم الحساب	زانستی ژمیره
فک:	علم الفلك	گهر دووناسیی
ن:	تعنی علم النبات	رووهک
ک:	تعنی علم الكيمياء	کیمیا
ت:	تعنی اصطلاح تجاری	بازرگانیی
ط:	تنعی اصطلاح مطبخی	چیشْت و خواردنکردن
مو:	تعنی اصطلاح موسیقی	مؤسیقا
ا ع:	اصطلاح عسکری	سهربازی
ص:	اصطلاح صناعة	پشه سازی
طب:	اصطلاح طب	پزیشکی
ه:	اصطلاح علم الهندسة	نه اندازه
ط:	علم طبقات الأرض	زانستی چینهکانی زموی
حی:	اصطلاح علم الجبل	ئاوهدانیی
ح:	اصطلاح علم الحيوان	زینده و مرزانیی
ف:	علم الفيزياء	فیزیا
ف ج:	اصطلاح الفنون الجميلة	هونه ره جوانهکان

تنبيهات لاستعمال المنجد

- ۱- رتب المنجد الجديد وفقاً للمعاني بحيث قُسمت كلُّ مادة إلى فصول مختلفة.
- ۲- إذا شئت البحث عن كلمة فإذا كانت مجردة فاطلبها في باب أول حرف منها، وإن كانت مَزِيدَة أوفيهـا حرف مقلوب عن آخر فَجَرِّدْهَا أو رَدِّهَا إلى الأصل ثم اطلبها في باب الحرف الأول من حروفها الأصلية.
- ۳- وضع الفعل المضاعف الثلاثي في أول المادة أما المضاعف الرباعي فقد رُدَّ إلى الأصل الثلاثي جرياً على القاعدة التي اتبعناها في ردِّ كل كلمة إلى أصل ثلاثي نحو: "صَمَصَمَ" فقد رُدَّ إلى الأصل "صَمَ" ومَلَمَلْ فقد ذُكِرَ مع المادة "مَلَّ" و"دَحْرَجَ" فقد وُضِعَ في المادة (دحر).

(هه نديك لهو تيبينيانهي كه به عه رديهيه)

- ۱- له منجدمكهـدا هيلكي ستوونبي (ا) له نيوان واتا جياكاني وشهـدا هاتووه كه ليكدراومتـهوه من له برى نهو هيله ستونيبه ژمارهم بؤ واتا ليكدراوه جياكاني وشهـكه دانـاوه. وهك: البداءة (ج) بدوات: أَلَكْمَاة | التراب. واتاكان: ۱- دومه لان ۲- خاك/ خؤل. نمونـهـيهـكيتر: الرُّوح: الفَرَح | الرَّاحَة | الرَّحْمَة: ۱- دلخوشي ۲- ههسانهوه/ ناسوودمبي ۳- دلنهرمي / بهزمبي.
- ۲- هيلى لار (/) هاوواتا دهگهيه نيبت گهر له نيوان وشه كورديهيه كان يان نيوان رسته كورديهيه كاندا بيټ وهك: الآجل والآجلة: له پاشاندا / لهـدواييدا / دهـميكيتر: بَشْ. بَشَا: رووى خوښوو/ رووپكرايهوه/ رووى گهـشوو.
- ۳- نيشانهـى (-) لهبرى فرمانه واتا دراومكهيه كه لهومپيش واتاي دراوه بؤ نهوهـى فرمانهكه له رسته تازمکاندا دووباره نهووسريتهوه نهو داشه () دادهنريټ وهك: أَشْكَلُ الأمر: کارمهکە ئالۆزبوو – الكتاب: سهروبوري بؤ وشهكه کرد.
- ۴- وپړگول (هارزه) له نيوان نهو وشه كوردianeدا دانراوه كه واتايان لهيه كدهـچيت يان لهيهكهوه نزين وهك: (دهفر، هوړ، توورمهك، گونيه).

پیشه‌کی

زمان ناسنامه‌ی نەتەومەیه‌و گەلەپووری سەرەگییەتی. زمان، واتا نەتەو، کەسێک گە زمانێ نەتەوێکە، نەزانیت، هەستی نەتەوایەتی کز دەبێت یان دەمرێت مەگەر رۆشنیرێک یان کەسێک هەستی نەتەوایەتی تێنالا بێت. لە میژوودا چەندەها نەتەو بە لەناوچوونی زمانەکیان و لەبەر چوونەومیان. نەماون و لە نەتەومیترا تەواونەتەو، تەنها مەگەر لە کتیبەکانی میژوودا ناویان مابێت. کورد مەینەتی زۆری بەسەرھاتوو. کوان ئەو ھەموو ھەمەومندانی گە عوسمانییەکان بۆ سەماو ھاوێزیان کرد، ئەو ھەموو کوردە لەگەڵ سەلاحەدیندا لە شەری خاچەکاندا و دروستبوونی دەولەتی ئەبوبەیدا چوونە سوریه، لوبنان و میسر. کوان ئەو ھەموو ھەمەومندە عوسمانییەکان بۆ جەزایر و باکووری ئەفریقا، گۆیزانیەو (جگە لەو پالەوانانە کە بە گەورەو بچووکیانەو بەپێو بەشەو لە جەزایرو لیبیاو ھاتنەو کوردستان کوا خێلی (گاوانی) بنیاتنەری شاری حلە کە لەگەڵ خێلیکی عەرمبدا دروستیانکرد. کوان ئەو ھەموو خێزانە پەرەوانانە لە ئەملاولای کوردستان کە خۆیان رۆشتوون یان راگوێزکراون. زۆرن ئەو کوردانە لە ھەندیک شۆینی تورکیا ئێران و ئەفغانستان و پاکستان و روسیاو گەلیک شۆینانێر ونبوون، ئەوانە ھەموو ناوی کوردیان بەسەرھو نەماو تەوانەو. لە ئەحمەد ئەمین و عەقاد و ئەحمەد شەوقی و تەیمورییەکانی میسر و مەحمود جۆمەردی موسل و رسافی بەغدا و کەمال جومبلاقی لوبنان و سەدان کەلەپیاو و ژنی بەناوبانگی ناو عەرمب و تورک و فارس کە کوردبوون، بێرسن. کە خزمەتی وێژو رۆشنیری و میژوو رامیاری و پەرەمردو گەلیک رۆیتری ژبانی نەونەتەوانیان کردوو. بێرسن ئێو کێن و چین. کەواتە ئەیلیمەو زمان ناسنامه‌ی نەتەومەیه، بە پاراستن و خزمەت گەشە دەکات، دەبێتە زمانی شارستانییتی و زانست و وێژو زانیاری. (ھوشیاری نەتەومی) نەتەومو زمان دەپاریزێت، گەشە پێدەکات و ھەوارە نەتەومیش دروستدەکات. وئەو کتیبەکی (ئەولیا جەلەبی) و میژووی کورد بخوینێچتەو جاک لە بایەخی ھوشیاری نەتەومی دەکات. دەبێت ئەمە بێم: بەھەزاران مەلاو مامۆستای گەورەو خۆیندەواری رۆشبینی بەرزێ ئیمە لە نووسینەکانیاندا روویانکردووە ئەو زمانانەو پشیمانکردووە زمانی کوردی، تا کەلەپووری نەتەومکەشیان کردوو بە ھی ئەو زمانانە. خۆ ئەگەر نەتەومکە قایم و سەر بەرزو جەر بەزە نەبواوێو چنگی بە خاکە کەپەو نەگرتایە ئەو کە ھەیشە نیستە نەدەماو دەفەوتا. ئیمپریالیزم کوردستانی بەشەشکرد، ئەمەو ئیمە لەگەڵ تورک و

عەرمب و فارسدا دەرژین، مێژووێکی زۆرو وێژمو کە لە پوورێکی ئیجگار فرەمان بەوسێ زمانە هەیه، کە کورد خۆی بەو زمانانە نووسیویەتی، جگە لە مێژووێکە. لەبەرئەوە زۆر بپۆستە رۆشنبیری کورد، ئەوسێ زمانە بزانی و فەرەنگی هاوبەشی ئەوسێ زمانەمان بۆ کوردیی هەبێت، بۆ ئەوەی ئەوەی کە بەو زمانانە هەمانە، بێگێڕنەوه و وەرگێڕنەوه، هەروەها لە خوێندندا کە لکی لێببینرێت و یاری دەی ئەوانە بدات کە پپۆستیانی دەبێت. نێمە ی کورد لە نیشتمانێکی داخراودا دەرژین، دەرگای گەشتنمان، بەگیتی و شارستانیەت و کەلک وەرگرتن لە گۆڕانی بەرمو پێشەوه چوونی جیهان، لە رپی ئەو سێ زمانە و مێه و لە دەرگای ئەو چوار وڵاتە و مێه، کە کوردستانی خراوتە سەر.

هەروەها نێمە بەرمیە کپووی، لە خوێندنە کەماندا کە بە عەرمی بوو تووشی زەحمەتێکی زۆر و گێرگرتێکی سەختبوو، چونکە فەرەنگی هاوبەش نەبوو کە یارمەتی خوێندن و فێربوونە کەمان بدات.

ئەمانە گشتی پالپۆمنەر و هۆکار بوو بۆ ئەوەی بێر لە قاموسیێکی عەرمبی - کوردیی فراوان بکەمەوه و کاری بپیشووی بۆ بدەم، لەبەر فراوانیی منجدیشم بەباشترین زانی. لە شەستەکاندا ماومێک کارم تێداکرد. بەلام باری سەختی کوردستان و تەندروستیم وازی پێلێهێنام. بەلام لەنەو دەرماندا جاریکیتر دەستم بە وەرگێڕانە کە کردەوه، باری ئاسایی و ناشتی کوردستانی یارمەتیدام پاش یازدە ساڵ رەنجدانێکی بپیشوو و ماندوو بوونیکی زۆر و لەژێر باری گرانی ناتەندروستی و ئاسایی باری خێزان و کۆششی شەوو رۆژی حەوتسەعاتی، بپۆرسبوون، و بیتابووستی و بۆ واتای وشە و دەربری ناو قاموسە کە گەرێم، قاموس و سەرچاومەکانم پەرپەرەکرد، کتێب و گوڤار و رۆژنامەکانم هەڵدایەوه، بۆ واتای راستی وشەیهکی منجەمە، رامورگرت، پرسیم، راپۆژمکرد، پەنامەردمەر خاومنی پێشەکان، بۆ ئەو زانستیانی لە منجەمەدا هەمانمە بەر مامۆستا پەسپۆرە بەرێزمەکان، سوپاس بۆ خودا کە توانیم ئاواتە پیرۆزەکی سەلهای سالی تەمەنم بەینمە دی و وەرگێڕانە بەنرخە کەم تەواو بکەم، لە کۆتاییشدا سوپاسی بپایانی هەموو ئەو مامۆستا گەورانە و دوست و خاوم پێشە و هاوڕێ و هەموو یەکی کە دەکەم کە رووناکیی رێگە ی گەشتنی ئاوات و رەنجە کەمبوون لە کۆتاییشدا دەبێت منیش ئەوەی ئەو پایە بەرزو زانا گەورمێه ی کە منجەمە بە عەرمبی داناوه و لە پێشەکیی چاپی حەقدەهەم و بیست و شەهەمیشدا دووپاتی کردۆتەوه بلیم "وا دەرمان کە کارمان بێهەلە نابێت. ئێنجا روودە کە مە زمانەوانەکان و حەزە کەین ئەگەر کە مو کووریە کە بێتە بەرچاویان ناگادارمان بکەنەوه".

(رانومای چۆنییه تیی وەرگیرانه که و) کلیلی منجده وەرگیراوه که

۱- شیوهی به کارهێنانی منجده که، له پێشهکی منجده کهدا به عهرمبی نووسراو تهوه، که هی منجده که خۆیه تی، به وشیه ویهش به کارده هێنریت.

۲- نه و نیشانه و نامرازانهی که پیشاندراوه ههر هی منجده که یه و په پیره و دمگرت.

۳- نه و خالانهی که به عهرمبی نووسیومه و کلیلی به کارهێنانی منجده که یه، به پێویستم زانی به کوردی دووباره بینووسمه وه، ههر په پیره ویهی نه وه دمگرت.
(گه لیک خالی گرنگم له نووسین و وەرگیرانه کهدا) - په پیره و کردووه.

۱- له وەرگیرانه کهدا من له خۆمه وه شتم نه نووسیوه، به لکو هه موو نه و سهرجاوانهم کردووه به رانومای راستیی وەرگیرانه که، تا وشه که جیی خۆی به راستیی و مرگرت، وه ک گوتم، په نامبردۆته بهر مامۆستایانی پسپۆر و لیزان و خاومن پیشه و خه لکیکی زۆری زمانزان. جاری وابوو، له منجده کهدا، وشه که به عهرمبی به وشه یه ک لیکدراو ته وه که و اتاکه یم نه زانیوه، پتر له بیست و پینچ خوله ک پێوهی خه ریکبووم تا دۆزیومه ته وه و ساغم کردۆته وه نه وسا نووسیومه.

۲- دهمشیت وشه یه ک له فهرهنگیکی (عهرمبی- کوردی) تر دا هه بیته له منجده کهدا راسته و راست نامازهی بۆ نه کرابیت. نه و فهرهنگانه وشه یان هه لچنیوه و هه لپژاردووه به زۆری (چاوگن- مصدر) و کراون به کوردی، من وشه ی منجده که م وەرگیراوه و رینگه ی دۆزینه وهی وشه ی تیدا دیاریکراوه نه گهر به سه لقه و شارمزیای بۆ واتای وشه یه ک بگه رپن له منجده وەرگیراوه کهدا نه دۆز ریته وه گوناھی من نییه چاوگه من فهرهنگم دانه ناوه منجدم وەرگیراوه من چاوگی فرمانه کانم لیکنه داو ته وه نه وانه نه بیته که منجده که خۆی بۆ خۆی لیکیدا بیته وه. دۆزینه وهی واتای چاوگه عهرمبییه کانی ش که لیکنه دراو نه ته وه لیکدانه وهی ئاسانه ده لیت: (نَحْتَ الْعُودَ نَحْتًا) چیلکه که ی دادا. چاوگه که ی به عهرمبی (نَحْتَ ه) و اتا (دادان). (نَحَرَ الشَّاةَ نَحْرًا): مه رکه ی سه ربهری (نَحْر) چاوگه. و اتاکه ی (سه ربهرین) ه.

له وەرگیرانه کهدا من شوین ریره و ی منجده که که و تووم، که له پێشه کییه کهدا روونیکردۆته وه، بۆ روونکردنه وه رافه کردنی و اتاکان رسته ی به کارهێنانی وشه که و په ندو و ته یجیگرو دهربره ی زمانه که ی به کارهێناوه، من نه وانه یشم وەرگیراوه ته سه ر کوردی، مه گهر به ده گمه ن یه کیکم هه لباواردبیت، که زۆر پێویست نه بوو بیت. من دوو بهرگ کتیبی نیدیۆم داناوه ههر چه نده زمانی کوردیی شیوه نیدیۆمه به لام من بۆ

واتاكان وشەمداناوۋە نەك بە ئىدىيۇم لىكىمدايىتەۋە.

۲-زۆر بە تەنگ دارشتنى رستەكانەۋە ھاتووم، كە لەسەر رېرەۋى زمانى كوردىيىت، كە فرمان / كردار دواى رستە دەيىت. لەسەر چۈنيەتى رېكخستىن و نووسىنى رستەۋ لەسەر ئەم باباتە چەندجاريك لەگۇقارەكاندا نووسىنم بلاۋكردۇتەۋە. بەلام لىرەدا دەلىم: دەشيت رستەش ھەيىت كە پاشوپىشەم كوردىيىت و بەرجاۋم نەكەوتىيىت. مەن ئەۋەندەى وەرگىرانەكمە لا گرنگىۋە ھىندمىش لام گرنگىۋە كە زمانى كوردىيى بچەسىيىنم و بىنويىنم، لەبەر ئەۋە گەلىك جار بەچەند شىۋە رستەيەك واتاى وشەكمە خۇستۇتە بەرجاۋ، ئامانجىشەم تۆماركردن و بەرجاۋخستنى ھەموو زمانەكەيە. نمونەش (بەرس) | بەرسا: تەنگى بە نەپارەكە ھەلچىسى / زۆرى بۇ نەپارەكە ھىنا. لىرەدا دەيىت بلىم لە رستەدا كورد پىشت بە فرمان دەيەستىت. زمانى عەرمىيى بەچاۋگ دەيەستىت.

۴- لە منجەدەكەدا رستەى ھىناۋە و واتاى فرمانەكەى لىكىداۋمتەۋە، بەلام بىئەۋەى ناۋى كارلىكراۋمكە (مفعول بە) بەيىنىت بەراناۋ ئامازى بۇ كىردوۋ، مەن ناچارم ھەرچى ناۋو وشەيەك ھاتىيىت واتاكەى بنووسم. ۋەك: (لَحَبَ - الطريق: سَلَكَه): رېگەكەيگرت. (-أَوْضَحَهُ): رېگەكەيەدەرخست. (-الشي: اثر فيه): كارى كىردە سەر شتەكە (-بالسيف: ضَرْبَهُ بِهِ): بە شەمشىر لىيدا. يان ناۋى بىكەرمكە ناھىيىت ۋەك: (فَاء - الظل: رَجَعَ): سىبەرەكە گەرايەۋە. (فَيْأَ الشَّجَرُ) درەختەكە سىبەرەيكرە.

۵- منجەدەكەم بەشىۋە گرمانجىيە رەسەنەكەى خواروۋ وەرگىراۋە (نەك شىۋە زارى سلىمانىي رۋوت) چۈنكە شىۋەى سلىمانى گۇرانى بەسەردا ھاتوۋە. مەن لە (۱۹۵۷)دا و لە چوار ژمارەى ھەتاۋدا وتارىكم بە ناۋنىشانى (گۇرانىك بەسەر شىۋەى سلىمانىدا و بەناۋى (ج. خەسەرمو) ۋە بلاۋكردۇتەۋە، تىايدا پىشانەدا كە چۈن دەنگ و پىتى (د) لەم شىۋەيەدا ۋندەكرىت و ج گۇرانىكىتريش بەسەر شىۋەكەدا ھاتوۋە. ۶- يەكەك لە بىرپارەكانى گۇرى زانىارىي كورد لەبرى (ئە) (دە)ى فرمان بەكاربەيىنرىت كە گرمانجى ژوورو و گەلىكى گرمانجى خواروۋىش ھەر ئەۋە بەكار دەيىنىت مەنىش (دە)م بەكارھىناۋە.

۷- لىم مەگرن كەمنجەدە ۋەرگىراۋە كەھىندە قەبەدەر چوۋە چۈنكە سىروشتى زمانى كوردى ۋەھايە. ئىمە لە دارشتنى وشەدا ۋەك ھەموو زمانە ئارىيەكان و زمانى ئىنگىلىزى دوو رېرەۋمان ھەيە يەككىيان بەھۋى پاشگرو پىشگرەۋە دوۋەم بە لىكان و پىكەۋماننى وشە بە وشەۋە بەيئامراز و يارىدەدەرە يان بە ئامراز و يارىدەدەرە. (ناۋىك و ناۋىك. ناۋىك و سىفەتىك و بە پىچەۋانەۋە. لەگەل ئامرازداۋ بىئامراز و لەگەل فرماندا... ھتە). وشەى عەرمىي لەسەر ئەۋ زانە/ كىشە. تاكە وشەيەكى عەرمىيى ۋا ھەيە كوردىيە بەرامبەرەكەى لە چەند پارچە پىكىدىت نمونە: (اعترف): پىلى لىنا/ دانى پىدا نا

(اَذَلْهُ): سەرى پېشۇرگىرد. (تَرْكَه) وازى لېھىنا. دەبىنن نووسىنى كوردى جېگەيەكى زۆر دەگرېت و گات زۆر دەبات. بۇ چارمىسەركىرنى ئەو، گەلىك لەسەرى نووسىراو، كۆشش كراو. يەكيتىي نووسەرانى كورد لە ھەولېر سىمىنارىكى بۇ ئەو رېكخست، منىش تىايدا بەشداربووم، گەلىك نووسەرو شارمىزى زمانى كوردى ھەموو لايەك تىايدا بەشدار بوون، رېرەمىكى باشيان دانا، ئەمىرۇش زۆر گۇقارو رۇژنامە و نووسە بەپىي پېويست پەيرەمى ئەو شىو نووسىنە دەكەن، منىش بۇ كەمىجەگىرتن و كاتى كەمىردن، پەيرەمى ئەو مەكردو. ئومىدەوارم ئەو رېرەمە بە باش بزانن. لېرەدا سەرنىجان بۇ ئەم خالە رادەكىشەم. ئەو وشانەى كە چەند پارچەيەكن پارچەى پېشەمەى ستوونى وشەكەيە لە دارشتنى وشەكەدايە بە تايپەتى وشەى ئەندامانى لەش (سەر، چاو، دەست، گوئ، پىشت، دان، چىنگ... ھتد). پېويستە وشە ستوونەكە بەجيا بنووسىرېت و ئەوانىر لېكېدىن ۋەك: سەرى پېرەزىكردەو. چاوى لېداگرت. دەستى لېوشاند دەرمانى تېھەلسوو. تالاۋى پېنۇشى. ھۇشى لەبەرېرى). و گەلىك لەو جۇرە وشانە. زمانى كوردى زىمانىكى زۆر بەرفراوانە، سىروشتى بەپىزو رەنگىن و سەختى ژىنگەكەى پېويستى بەو بەو بېشومار وشە بۇ ھەموو رەموش و ۋارو دىمەن و ھەلۋىست و واتايەك دابىيىت بېرەۋىراو سەرنىچ و چىژى مىللەتە ۋىياگەى ئەمەى پېگرتوۋ. لە منجەمكەدا بۇ ھەموو زىندەمورىك دەلېت: (مات). كورد تەنھا بۇ مەۋف ۋادەلېت: مەرد. بۇ زىندەمورىك كە گۇشتى بخورىت دەلېت: مەردار بوومەو. بۇ ئەمەى گۇشتى نەخورىت دەلېت تۇپى ئەمە نموونەيەكى بچوۋكى بېرگىرنەمەى كوردە.

۸-يەكەك لە رېرەمە گىرنگەكانى نووسىنى كوردى، كە ھەر لەسەرمەتاۋە دانراۋ، ئەمەيە دەنگەكە چۇن لەدەم دېتە دەرئ ئاۋا بنوسىرېت و بۇ ھەموو دەنگىك پېتىك دانراۋ (جگە لە ھەندىك دەنگى نىزم كە بە پېتى عەرمبى پېتى بۇ دانەنراۋ ۋەك ۋاۋى كورت و (كسەرە) عەرمبى ۋاتا (يى) زۆر كورت. ديارە دانانى پېتەكان رەنجىكى زۆرى بۇ دراۋە تا گەپىشتە ئەم رادەيەى كە ئىستە ھەيە. بەلام يەكەك لە نووسىنى ئەمەۋدا كە لاي ھەندىك گىرېيە نووسىنى دەنگى (يى) دىرېمە پىشتگۈيدەخىرېت. ھەرچەند كۆزى زانىارىي كورد ئەو كەلېنەى پىرگىردەو، سەرىكى بۇ يەكەكە دانا ئاۋا (يى) بەلام ئەو پەيرەمە نەكرا، بەلاى مەو پىشتگۈيخستنى ئەو پېتە ۋاتا (يى دىرېژ) لە نووسىندا ھەلەيە لەبەرئەو مەن بە دوو (يى) نووسىمە. لە ھەفتاكانىشا لەپاشكۆى خەباتدا ۋاتىكەم لەژىر ناۋى (باۋا بنووسىن) بلاۋكردەو كە تىايدا ئامازەم بۇ ئەو (يى) كىردوۋە ھەرچەندە بەداخەو نىۋەى نووسىنەكەيان بلاۋكردەو.

۹-ناۋى ھەندىك زىندەمەرو دەرەخت و گىيا و روۋەكىر لەمنجەمكەدا ھەيە، بۇناۋيان بەكوردى زۆر گەرام، بۇم ساغەبوونەو، ئەوانە ھەيانە لە ژىنگەى ئىمەدا نىن، ھەيشانە

ناوه‌گانیان به کوردیی له سهرچاومکاندا نه‌نووسراوه‌و به‌رچاو ناکه‌وئیت، پئویستیان به ساغکردنه‌وه‌و بۆگه‌ران هه‌یه‌و له‌لایه‌ن هه‌مووانه‌وه به‌رچاو بگه‌ریت.

۱۰- له‌ منجده‌که‌دا وشه‌یه‌ک هات‌وه‌و واتای لیک‌دراوته‌وه، هه‌ر ئه‌و وشه‌یه، له‌گه‌ڵ وشه‌یه‌که‌یت‌دا بۆ واتایه‌که‌یت‌ر هه‌ینراوه، به‌لام نه‌نووسراوته‌وه له‌ بری ئه‌و داشکی بجوویکی داناوه‌و واتا تازمه‌کی بۆ نووسیون من هه‌ردوو وشه‌که‌م بۆ وتا تازمه‌ک‌ش نووسیوه‌و مگو: **الْقَرْقُفُ: الخمر | الماء البارد. - القَرْقُفُ (ج) طائر صغير مِنَ الجواثم والمخروطية المناخير: من نووسیومه القَرْقُفُ والقَرْقُفُ: بالندمیه‌کی بجووه‌که هه‌ل‌ده‌نیشیت و دهنوویکی شیوه قووچه‌کیه واتا بنی دهنووه‌که‌کی پان و سه‌ره‌که‌کی تیره‌.**

۱۱- ئه‌و وشانه‌ی که په‌یومندیی به‌ ناینه‌وه هه‌یه وه‌ک زمکات و جه‌ج و سو‌جده و گه‌لیک‌یت‌ر که له‌ ناو میله‌تانی نیسلامدا هه‌یه له‌لای نیمه‌یش هه‌ر وه‌هایه‌.

هه‌روه‌ها هه‌ندیک وشه‌ی تازمیش، وه‌ک ته‌له‌فۆن و رادیۆ و سینه‌ماو ته‌له‌فزیۆن ئه‌وانه هاتوونه‌ته زمانه‌که‌وه، به‌کارده‌یه‌نرین. نیمه‌ کۆری زانیاریمان نییه، تا بۆ ئه‌و وشه‌ تازانه وه‌ک ولاته‌ عه‌رمیه‌یه‌کان له‌سه‌ر ریه‌وه‌و ده‌ستووری زمانه‌که وشه‌ی بۆ دانین و زمانه‌که‌مان نه‌به‌یت‌ه چیشتی سو‌ال‌که‌ر وه‌ک نیسته له‌ گو‌ف‌ارو رۆژنامه‌گه‌نداندا به‌رچاو ده‌که‌وئیت. له‌ گۆتاییدا دووباره‌یه‌که‌مه‌وه به‌هۆی باری نه‌ته‌وه‌که‌وه ئه‌و گه‌شه‌یه‌ی که پئویسته زمانه‌که نه‌یکردوه‌و له‌م دوایه‌دا نه‌به‌یت که کۆششی بۆ گه‌راو گه‌لیک لایه‌ن به‌تایبه‌تی مامۆستایانی په‌روه‌رده رهنجیکی پیرۆزیان بۆ داو بنجینه‌یه‌کی چاکی زمانیکی زانستیان بۆ کورد ره‌خساند. منیش له‌سه‌ر ریه‌وه‌ی زمانه‌که‌و ده‌ستووری جه‌ند وشه‌یه‌که‌م دارشتوه‌و که ئه‌وانه‌ش ده‌گه‌مه‌نن و له‌وه‌رگه‌یه‌نه‌که‌دا به‌کارم هه‌یناون نو‌می‌ده‌م هه‌یه جیی خۆیان گرت‌بیت. وه‌ک: (اغتیال): ناکاو کوشتن - (غیلة): ناکاو کوژیی (السَّالَة): پرسه‌ بابیت. (مَرَكَبُ): هۆسوار الهلال: داسه‌مانگ. (عَزم): سوور خواستن (الزَّيت) شله‌ رۆن. (وهم): ترسه‌ خولیا. (رۆتین): پاتبوونه‌وه. (التمرّیض): خه‌سته‌وانیی/ نه‌خۆشداریی. (ظرف المکاتیب) به‌رگه‌نامه (مَمَرَض): خه‌سته‌وان.

ئه‌مه‌یش هه‌ندیک تیپینی منجده‌که‌یه

۱- زمانی عه‌رمی وه‌ک هه‌موو زمانیک‌یت‌ر، جبابی خۆی هه‌یه. له‌وانه وشه‌ی (ضد) که له‌گه‌ڵ هه‌ر وشه‌یه‌که‌دا بیت دوو واتای دژ به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت وه‌ک: لَجَبَتِ الشَّاةُ (ضد): قَلَّ لَبْنُهَا | غَزَرَ لَبْنُهَا: ۱- مه‌ره‌که‌ شیرمه‌کی کزیوو: ۲- شیرمه‌کی زۆریوو.

۲- جج: کۆی کۆی وشه‌ وه‌ک - الشَّرْبُ (ج) شُرُوب (جج) أَشَارِب: به‌زی ناوسک که به‌ورگ و ریخۆله‌گانه‌وه ده‌بیت.

۳- وشه‌یه‌کی زۆر هه‌یه بۆ واتایه‌ک، واتایه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت. بۆ (صَرَخَ) بۆ (ضَرَبَ) بۆ (شَرِبَ)

بۇ گەلىك گەلىك وشەيتەر كەبەلای منەو ئەو ھى ھەموو خىلەكانەو كۆكرانەتەو.
 ۴-(نیشانە/ ماك/ سيفهتئى) زىندەومرگراو بەناوگەى، وەك ھى شىرو گورگ و
 زىندەومریتەر ئەوانە ناویكى زۆریان لە زمانى عمرمبیدا ھەیمو ھەمووى لە سيفهتەكانەو
 ومرگراو ھى پىئى لىنراو وەك: جانب العين: شىر (چاوكىر). الأجابة: شىر (لەبەر
 ناوچەوانپانىي واناوئراو). الهؤاس: شىر (لە ھۆس) مو ھاتوو كە شىتگىرى و نازايەتییە.
 ألھزغ والھزاع: شىر لە تىشكاندننى نىچىرەكەو ومرگراو. شىر بىشومار ناوى بەوشىومىە
 لىنراو. ھەرومھا گورگىش ناویكى زۆرى ھەیمە.

۵-خوازە لەزمانى عمرمبیدا و لە وشەدا، ناوگاندا زۆر دەور دەبینىت. منجد لەگەلىك
 شویندا نامازمىدەكات وشەكە لە چىيەو ھاتووو بۆ واناوئراو. من ئەوانەيشم وەك خۆى
 ومرگراوئە سەر كوردی وەكو: (الفىء): سىبەر دەلىت بۆیە واناوئراو چونكە سىبەر
 جىگۆزكىدەكات و دەگەرپتەو. ناوى (ناقة) لەبەر دروستبوونى بالايەتى كە واناوئراو
 چونكە لەگەل مالیات و زىندەومریتەدا زۆرجايى ھەیمە خوايش لە قورئاندا نامازى بۆ
 دەكات: "أَنْظُرْ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ".

۶-بەدەم لىكدانەو وشەكانەو گەلىك نەرىتى پىش و پاش ئىسلامى عمرمى تىدا
 تۆماركراو، وەك: نار التھويل: نار القرى: نار الإنذار: نار الإستكثار. ھەرومھا بە ھەزاران
 دەربرم تەجىگرو نموونە ھىنراونەتەو، كە تىايدا ھەیمە شتى ھىج و وپووجە دەلىت:
 أَبْصَرَ مِنَ الْهَدْيِ: لە ھود ھود چاوى تىژترە گوايا پەپووسلىمانكە ئاو لە ژىر زمويدا
 دەبینىت. ھەرومھا مىژووى ژيان و نەرىت و چۆنىەتییى بىرکردنەو نەتەوگەیمە، لە
 دىرزەمانەو ئاوينەى ژىنگە سەختەكەيانەو چۆن لەگەل ئەو ژىنگە وشكوبىرنگ و
 سەختەدا ھەلىانكردوو بۆ ئەو جىيان كردوو.

۷-گەلىك ناوى كەس و شوینى داو بە وشەكان وەك (السُّيُوفُ الْمَشْرِقِيَّةُ). (مشرقى).
 ئاومدانىيەكى ناوچەى شامە. (الشَّرَاعِي مِنَ الرِّمَاحِ): نىزەى (شراع). كە پىاوئىكبوو نىزەى
 راست و درىژى دروستكردو. خۆزگە ئىمەيش لە ھەرھەنگەكانماندا كەلەپوورى خۆمان
 بەوشىومىە تۆمار دەكرد.

بەشىكى ژيانەم

لە سالى ۱۹۳۲دا لە گەرەكى مەلەكەندىي شارى سلىمانى لەدايك بووم، لە نەوى سوپحاناغاي شارمزوورم. قۇناغى سەرەتايى خویندەم لە ھەلەبجەو سلىمانى و قەرەداغ و قۇناغى ناومندىم لە ھەولېرو سلىمانى و ئامادىيەم لە سلىمانى تەواو كىردووھ و خولى ئامادىي مامۇستايەم لە كەرەك كە سالىك بوو خویندووھ. لە مانگى ۱۰ى ۱۹۵۱- ۱۹۵۲دا بووم بە مامۇستا، سى سال لە بەكرەجۇ بووم، گوپزىرامەوھ بۇ غازى، كە ناوئىرا پىرمەگرون. لە سالى ۱۹۶۴دا بۇ تەواوكردى خویندەم جوومە بەغدا. (لە پۇلى چوارو پىنجى ئامادىيەدا كە زانستىبوو مامۇستايەكەم

ھەبوو موسلاوى، ھەموو رۇژىك چارەكەم كىدەم ھەموو دەمەت، لەبەرئەوھ ھىچ كىتەبىكى چوارو پىنجەم نىومىش نەخویند كە تاقىكرەنەوھى بەكەلۇرىمان تىدا دەدا وەك جەبرو فىزىاو جى و جى.

ئىمە نىزىكەى (۵۰) خویندەكار بووین، لە گۆى ھەمووى، تەنھا دە كەسلىك چووھ كۆلچەوھ كە ئەوانەش بووھ بوو و مامۇستايان بۇ گرتبوون، ئەوانىرمان ھەموو بووین بە مامۇستاي سەرەتايى، پاش خولى ئامادىيە كەرەك). ئەوھ داخىكى زۇر بوو بۇ مەن لە پاش سىيازەدە سالى مامۇستايى، چووھە (كلىەى جامە) لە بەغدا كە ئەھلى بوو، مەن بۇ بەشى ئىنگلىزى ھەولەدا، بەلام لەبەرئەوھى بىروانامەكەم زۇرى بەسەردا رۇشتىبوو، (۳۶) نەرميان لە كۆى نەرمەكانەم داشكانە لەبەرئەوھ لە ئىنگلىزىدا وەرئەگىرام. چووھە (ئىدارەو محاسبە) موھ. بەلام لەبەرئەوھى قوتابخانەكەى كە وانەم تىدا دەوتەوھ، دوو دەوامىبوو، دوورىي مالهەوشمان كە لە (باب الشىخ) بوو، لە كۆلچەكە كە لە (راغبە خاتوون) بوو، واىكرد كە خویندەكەم بۇ تەواو نەگرت. زۇر كۆششەم كىدەم بۇ قوتابخانەكەى يەك دەوامى بگوپزىرامەوھ، نەيانگوپزىرامەوھ، ناچار وازم لە خویندەكە ھىناو سالى ۱۹۶۹ ھاتەوھ بۇ سلىمانى و بۇ قوتابخانەى مەولانا خالە پاشان بۇ قوتابخانەى (توانا) و لە سالى ۱۹۸۲دا خۆم خانەنشەن كىدەم. وەك ژيانى مەندالى و لاویشەم كەوتەمە كەسبىكرەم.

شارەكەى ئىمە پائىتەختى ئەمارەتى بابان و حكومەتى مەلىك مەحمود و ئاواتە گەورەكانى كوردە. كە شارى تىكۆشان و قورىبىنى و ھوشىارىي نەتەوھىيە، ھەرجى لەم شارەدا بووھ ھەيە بە شىومىەك بەشدارىي تىكۆشانى نەتەوھەكەى كىردووھ دەكات. شارى رۇشەنبىران و بەرەى پىشكەوتەنخواز و نەتەوھ خوازەنە. مەنىش يەكەكەم لەوانە. بە نووسىن

ھەر لە سەرمتای پەنجاکانەو، پێش ئەوێش بە ھەلبەست و چیرۆک و ریزماننووسین و ئیدیۆم و راھە و وەرگێران بۆ سەر زمانی کوردی و بابەتی زمانییەرم لە گۆڤار و رۆژنامەکاندا بڵاوکردۆتەو، دیوانیکی باشی شیعرم ھەبوو لە (۱۹۶۲)دا خستمانە ژێر گلەو بەلام کە منالان دەرمانھێناو پۆرتکابوو، نووسینەکە تیکچوو بوو بەبێ پرسی من سووتاندبوویان. داخیکێ زۆرم بۆ خوارد... بەلام تازە... نیتەر وازم لە شیعر ھینا.

لە (۱۹۵۶)دا وتاریکم بە سەر باسی (گۆرانیک بەسەر شیوەی سلیمانیدا) لە ھەتاوو چوار ژماریدا بڵاوکردمەو... چیرۆکیکی زۆرم لە عەرمبیبەو وەرگێراوئە سەر کوردی و بڵاوکردوونەتەو.

لیکۆلینەومیەکی چروپرو درێژم لەسەر رشتە مروارییەکانی مامۆستا عەلانەدین سجادێ لە گۆڤاری کارواندا بڵاوکردۆتەو.

رەخنە زانییم لە گۆڤارەکاندا، وەک زمان لە چیرۆکی کوردیدا پاراستنی زمانی کوردی لە پاشاگەردانی وشە بێگانە زۆر. بڵاوکردۆتەو.

لە سەرمتای دامەزراندنی یەکییتی نووسەرانیو لە (۱۹۷۰)و ئەندامم، لە بەشی ھەرە زۆری گۆر و چالاکییەکاندا، لە ھی لقی سلیمانیدا، بەشداریمکردوو و چیرۆکم خویندۆتەو لە گۆنگەرەکاندا نامادە بووم.

من لە دامەزرێنەراڤ کۆمەلەی کە لەپوورو فۆلکلۆری کوردم، لە سلیمانی کە لە (۱۹۹۱)دا دامەزراو، تا سیازدە سال لە ھەموو چالاکییەکاندا گورجوگۆلانە بەشداربووم، لە ھەموو ژمارەکی گۆڤارەکاندا، (گۆڤاری کە لەپوورو فۆلکلۆری کورد) نووسین و لیکۆلینەو بە بابەتی فۆلکلۆریم بڵاوکردۆتەو، بەلام بە ھۆی گرانی کاری وەرگێرانی (منجد)کەو بە داخ ۲۵و ناچار بووم کە لێی بپچڕیم.

ئەندامی بنکە ئەدەبی و رووناکیی گەلاوێژم. لە گەلیک یادو سیمیناردا بە نووسین بەشداریمکردوو لەوانە، یادو سەدسالە رۆژنامەنووسی، نووسینیکی بە ناوی (رۆلی گۆڤاری ھەتاو لە یەگەستنی زمانی کوردیا) خویندەو.

لە سیمیناری (رینووسی کوردی)دا بەشداربووم، کە لە لایەن یەکییتی نووسەرانی کورد لقی ھەولێر گیردا لە (۲۰ و ۲۱ و ۲۲ ی ۱۹۹۹/۹)دا بوو.

لە سیمیناری ھەرھەنگی کوردیدا کە ئەویش لە لایەن نووسەرانی لقی ھەولێرەو ریکخرا لە رۆژانی (۱۰ و ۱۱ و ۱۲ ی ۲۰۰۱/۱۱)دا بوو لیکۆلینەو نووسینیکی لەژێر ناوی (ھەرھەنگساز) نامادە کردو خویندەو لە گۆڤاری نووسەرانی ھەولێردا بڵاوکرایەو.

ئەو کتیبانە کە بەشداریی دانانیانمکردوو یان ھی خۆمەو چاپکراو:

۱- سەرنجیک لە دەرناو فۆلکلۆری کوردەو کە لیژنەپەکی نەقابە مامۆستایان لە سلیمانی داینا سالی ۱۹۶۱ لیژنەکە (من و مامۆستایان ع. ع. شەونم و ھەمە رەشید ھەورانی و عومەر عەلی) بووین. مامۆستا محەمەد صالح سەعیدیش بەشی ئەستێرەوانیی

نامادە كۆرد. نەقابەي سلىمانى داخراو نەقابەي ھەولير بە چاپى گەياندى.

۲-كۆمەلە كورتە چىرۆكى (رىبازى ژيان) سالى ۱۹۷۱.

۳-كۆمەلە چىرۆكى مىندالانە (فرىشتەكان).

۴-كۆمەلە چىرۆكى (ھەلۆ بەرزەكان) سالى ۲۰۰۷.

۵-(ئىدىيۇم لە زمانى كوردىدا) بەرگى يەكەم ۱۹۸۲.

۶-(ئىدىيۇم لە زمانى كوردىدا) بەرگى دووھەم ۲۰۰۱.

۷-(منجىدى وىرگىردراو بۇ سەر زمانى كوردى) كە دەزگاي چاپو پەخشى سەردەم

چاپيانكرد.

۸-(ئەستىرە ورشەدارمەكان) كورتە چىرۆك سالى ۲۰۰۱.

۹-(مەھاباد) كۆمەلە كورتە چىرۆك.

۱۰-(جەپكە گولنىك) كە كۆمەلە چىرۆكىكى نووسەرە گەورمەكانى گىتتىيە، وىرگىراوتمە

سەر زمانى كوردى، خانەي وىرگىران دەستەبەرى چاپكردنى بوو بە چاپى گەياندى.

ئەو كىتابانەي نامادەي چاپىن

۱-ئىدىيۇم لە زمانى كوردىدا بەرگى سىيەھەم. بەرپومبەرىتتى رۇشنىرىي دەستەبەرى

چاپىيەتتى.

۲-ئەو نووسىن و لىكۆلىنەھەم و تارانەي لە گۇقارو رۇژنامەكاندا بلاومكردوونەتەھە.

ئىستاش سەرومىر خەرىكى چىرۆكنووسىن و نووسىنىترم.

سوپاس

سوپاسىكى بىپايانى دىزگاي چاپو پەخشى سەردەم دەكەم بە سەرۋىكىيەو شاعىرى گەورەى كورد مامۇستا شىركۆ بىكەس و ھەموو مامۇستا ئەدىبە گەورەو بەرپىزەكان و ھاوپپايان: مامۇستا ئازاد بەرزىنجى و مامۇستا ئەكرەم قەرداغى و مامۇستا رەووف بىگەرد ھەروھەكاكە جەمال دىرويش كە نەركى كۆمپىوتەركردنى گرتە ئەستۆو، ھەروھەكاكە يادگارو برادەرانى چاپخانە، مامۇستا دانا ئەحمەد كە نەركى ھەلەبىرى گرتە ئەستۆو ھەموو ئەو ھاوپپايانەى كە بە ھەر شىئومىيەك بەشدارىي ھىنانەدى (منجد) ە وەرگىراوھەكەمىيان كەردىت. ھەروھەا سوپاسى ئەو مامۇستا بەرپىزانە دەكەم كە لە وەرگىرانى بەشە زانستىيەكانى ناو مۇنچىدەكەدا دەستى بالايان بووھو يارمەتتىيان داوم:

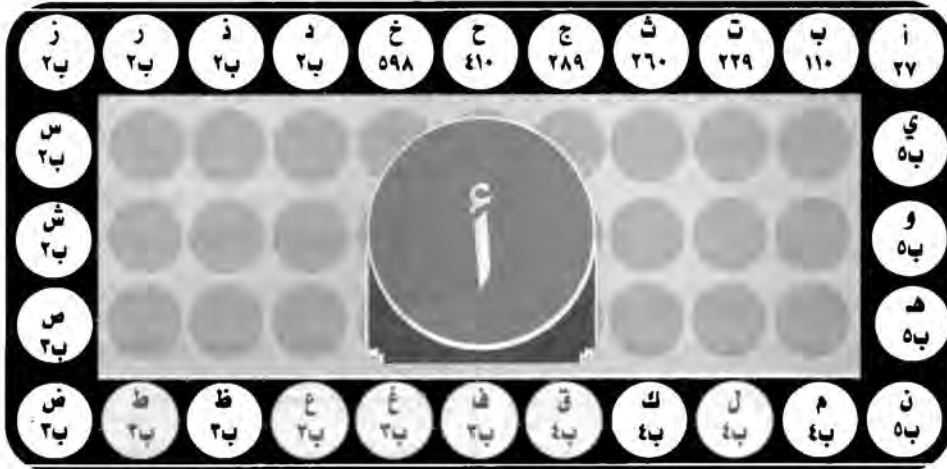
- ۱- مامۇستا شەمال غەفور سەرپەرشتيارى پىسپۆر.
 - ۲- مامۇستا جەمال ئەمىن سەرپەرشتيارى پىسپۆر.
 - ۳- مامۇستا ئاورنگ مەجىدىن مامۇستاي دواناومندى.
 - ۴- مامۇستا نەوزاد مەمەد كەرىم ناغا مامۇستاي ئامادىي ھەلەكەوت.
 - ۵- كاكە ەلى مەمەد ەبىدوللا بەرپۆمبەرى گشتىي بانكەكانى سلىمانى.
 - ۶- مامۇستا ەبىدولستار تۇفيق.
 - ۷- مامۇستا كەرىم زەند.
 - ۸- مامۇستا حىسەن نىرگەزەجارىي.
 - ۹- مامۇستا د. خالىد مەمەد مامۇستاي زانكۆى سلىمانى.
 - ۱۰- مامۇستا د. رەووف نىرگەزەجارىي.
 - ۱۱- مامۇستا مستەفا ەبىدوللا ھەلەچن و پىداچوونەوھى بۆ كەردووم.
- سوپاسى ھەموو ئەو خاوەن پىشانەو ھەموو يەككە دەكەم، كە بە وشەيەكىش يارمەتى ئەم نەركە گەورەو گرانەو پىرۋەزى منيان داوھو رەنچو تەقەلاكەى منيان ھىنايە كۆو ھىنايە بەردەستى نەوھى تازەو ھەموو خويىندەوارىك و رۆشنىرىكى كورد.

جەلال سوبخانى

المصادر:

- ١- المنجد الطبعة السادسة والعشرون الأب لويس معلوف اليسوعي.
- ٢- الرائد - في مجلدين - معجم لغوى عصري تأليف جبران مسعود - بيروت دار العلم للملايين الطبعة الثالثة. كانون الثاني ١٩٧٨م.
- ٣- مختار الصحاح. تأليف محمد بن ابي بكر عبدالقادر الرازي. الناشر دار الكتاب العرب. بيروت لبنان ١٩٨١م.
- ٤- المعجم الوسيط (١-٢). قام باخراجه ابراهيم مصطفى واحمد حسن الزيات وحامد عبدالقادر ومحمد علي النجار (نشره دار الدعوة) (الجزء الأول والثاني).
- ٥- القاموس العلمي عربي - انكليزي - كوردي. تأليف كمال جلال غريب- كوردستان- السليمانية الجزء الأول.
- ٦- القاموس العلمي عربي. انكليزي كوردي. الجزء الثاني مطبعة المجمع العلمي الكردي ١٩٧٩م. والجزء الثالث مطبعة الميناء ١٩٨٢م. تأليف كمال جلال غريب.
- ٧- القاموس العلمي المصور عربي انكليزي كوردي كمال جلال غريب مطبعة الاجيال الطبعة الاولى ١٩٧٥.
- ٨- فهرهنگی زانستی (عربي- ئینگلیزی- کوردی (کهمالنامه)، کمال جلال غريب- ٢٠٠٢).
- ٩- دهستووو فهرهنگی زمانی کوردی - کوردی عهرمبی فارسی. دانهر عهلاههدين سهجادی چاپخانه مهعاريف بهغدا/ ١٩٦١ م.
- ١٠- رابهه - فهرهنگی قوتابخانهی. عهرمبی کوردی دانهه: گیوموکرانی- ههولیر چاپخانهی کوردستان سالی ١٩٥٠م.
- ١١- الباکوره - قاموس عربي کردي - گیو موکرانی مطبعة الحوادث. بغداد ١٩٨٦.
- ١٢- فهرهنگی کوردستان. گیو موکرانی. کوردی - کوردی. دهمزگای چاپو بلاوکردنهوهی نارس. ١٩٩٩م.
- ١٣- فهرهنگی مهردوخ - نایهتوللای کوردستانی کوردی - کوردی - فارسی - عهرمبی بهرگی بهکهه و دووهه تاران ١٩٥٦م.
- ١٤- الوجیز فی اللغة الكردية تأليف: رزگار عهلی عبدالرحمن مطبعة أسعد بغداد ١٩٨٧.
- ١٥- فرهنگ جدید عربی فارسی. ترجمه منجد الطلاب مترجم محمد بندر ریگی چاپخانه (لوحة- تهران) ١٣٧١ فارسی.
- ١٦- قاموس - فارسي عربي تأليف الدكتور عبدالمنعم محمد حَسَنین. رئیس قسم اللغات الشرقيه بكلية الآداب جامعة عين شمس. دار الكتاب اللبنانی- بیروت. الطبعة الاولى ١٩٨٢.
- ١٧- فهرهنگی مههاباد- گیو موکرانی- کوردی - عهرمبی چاپی بهکهه چاپخانهی کوردستان. ههولیر ١٩٦١.
- ١٨- فهرهنگی خال. شیخ محهمهه دی خال. کوردی - کوردی بهرگی بهکهه ١٩٦٠ چاپخانهی کامهران بهرگی دووهه ١٩٦٤. بهرگی سیههم ١٩٧٤. چاپخانهی کامهرانی.
- ١٩- فهرهنگی کشوکال کوردی کوردی. مهعروف قهرمداغی. بهرگی بهکهه و دووهه بهغداد ١٩٧٢.

- ۲۰- قاموسی زمانی کوردی (پیتی ئەلف و بئ) عەبدولرحمان محەمەد ئەمین زەبیحی چاپخانە کۆری زانیاری کورد ۱۹۷۹ م. بەغدا.
- ۲۱- ھەمبەنە بۆرینە. کوردی کوردی فارسی ھەژار - تەھران ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ فارسی.
- ۲۲- ئەستیرە گەشە. کوردی - عەرمبی. فاضل نظام الدین. کۆماری عێراق و مەزارەتی راگەیاندن دەرگای رۆشنایی و بلاوکردنەوی کوردی. مطبعة الأجيال بغداد ۱۹۷۷ م.
- ۲۳- ھەرھەنگی شیرین عەربی - کوردی. فاضل نظام الدین. دەرگای چاپ و بەخشی سەردەم دووھم بەرگ ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ چاپی دووھم.
- ۲۴- ھەرھەنگی عەرمبی - کوردی دانەر عەلی عەبدوللّ.
- ۲۵- ھەرھەنگی گیا ھای داروئی. کوردی فارسی ئینگلیزی عەرمبی تالیف امیر آمینی. انتشارات طاق بستان کرمنشاھ (۱۳۷۴)
- ۲۶- ھەرھەنگی زانستی مصطفی سلیمان. چاپخانە رەنج سالی ۲۰۰۱.
- ۲۷- بەرکولیکی زانستە زاراوەسازی کوردی جەمال عەبدول یەکەم چاپ (۲۰۰۱ م) چاپخانە ھەشەنگ - سلیمانی.
- ۲۸- شەوکار ھەرھەنگی تاپەتەمەندی کیمیایی ئینگلیزی - عەرمبی - کوردی. جەمال عەبدول ۱۹۹۸.
- ۲۹- زیوار دەستە ھەرھەنگی زانستە. ئینگلیزی عەرمبی کوردی یەکەم چاپ ۱۹۹۵ جەمال عەبدول.
- ۳۰- ھەرھەنگی تاهیر صادق (ھەرھەنگی ھاو واتاکان). کوردی کوردی عەرمبی سلیمانی - کوردستان ۱۹۹۸ م.
- ۳۱- زاراوە زانستەکان. دانان و لیکۆلینەوی لیژنە زاراوە زانستەکان کۆری زانیاری کورد بەغدا ۱۹۷۶.
- ۳۲- لەچاپکراوەکانی کۆری زانیاری عێراق. دەستە کورد سالی ۱۹۸۴. (لیژنە زاراوە کوردی).
- ۳۳- ھەرھەنگی زاراوە. عەرمبی کوردی تالیف بەدران ئەحمەد (لەچاپکراوەکانی کۆری زانیاری کوردستان. ئایار ۲۰۰۲ م).
- ۳۴- زاراوە زانستی نەقەبە مامۆستایان لقی سلیمانی عەرمبی - کوردی سلیمانی ۱۹۶۰.
- ۳۵- لەبلاوکردنەکانی بەرپۆمبەریتی پەرۆمردەو فێرکردنی پارێزگای سلیمانی زنجیرە (۱) سالی ۱۹۷۱.
- ۳۶- گۆفاری یاسا پارێزی ژمارە (۶) سالی ۲۰۰۱ م (۲۷۰۱) کوردی. کوردستان ھەولێر.
- ۳۷- گۆفاری ئابووری لەژمارە (۱۵-۱) لە سالی (۱۹۹۹) م. کۆمیتە بالای یەکییتی ژمیریاران و ئابووریناسانی کوردستان - سلیمانی دەریدمکات.
- ۳۸- خەرمەنە یاسا - سەردار عەزیز خۆشناو.
- ۳۹- ھەرھەنگی جوغرافیای سەرشتی. ئینگلیزی عەرمبی کوردی دانانی جەزا توفیق تالیب و ئەحمەد عەلی ئەحمەد. وردبۆنەو تۆژاندنی ئەکرەم ھەرمداغی - گۆفاری زانستی سەردەم.

وهك: (سَوَاءٌ عَلَيَّ أَقَمْتَ أَمْ قَعَدْتَ)، أَي
(«سَوَاءٌ عَلَيَّ قِيَامُكَ أَوْ قُعُودُكَ»): به‌لای
منه‌وه وهك یه‌كه به پیومبیت یان دانیشیت/
به‌دانیشتنه‌وه بیت.

۲- (أ): (حَرْفُ نِدَاءٍ لِلْبَعِيدِ أَوْ مَا هُوَ نَظِيرُهُ):
پیتی بانگکردنی دووره یان نیمچه دوور. وهك
بانگکردنی نووستوویهك یان بی‌ناگایهك
آب: ۱- (آب = أَوْغُسْطُس): مانگی میوه گه‌نان که
هسته‌مین مانگی سالی زاینه‌و سیویهك روزه
پاش خهرمانان و پش مانگی گه‌لاویره.

۲- (الآب): لای عیسیایه‌کان، یه‌که‌مین خود له
خودیتی خوداومند.

آب: ۱- (آب- إِلَيْهِ. أَبَا وَأَبَابُ وَأَبَابَةُ): تاسه‌ی
نه‌ویکرد، بیریکرد.

الآب (ج) (أَوْب): گیای تهر و شک
(الآباب): ۱- ناو ۲- تراویلهک.

۲- (آب. أَبِيَّ وَأَبَا وَأَبَابُ وَأَبَابَةُ): خوی سازو

۱- (الْأَلْف): نه‌لف یان بی‌ده‌نگ دمبیت واتا
زمنه‌دار دمبیت وه‌کو «قَام»: هه‌ستا،
پی‌ده‌موتربیت نه‌لفی نهرم یان سه‌ردار دمبیت
و پی‌ده‌موتربیت (هه‌مزه). له ژمیره کوی
رسته‌شدا ژماره یه‌که (۱). هه‌مزه به‌چهند
واتایهك دیت:

۱- (الْإِسْتِفْهَام): پرسیار: نایا/ نه‌ری؟ وهك.
(أَقْرَأْتُ؟) نایا خوینده‌موه.

(أَمَأَقْرَأْتُ؟) نایا نه‌تخوینده‌موه.

(أَقْلَمَ تَقْرَأُ؟) نایا نه‌ی نه‌تخوینده‌موه

(أَفِي الْبَيْتِ أَخُوكَ؟) نایا براکمت له ماله؟/
نه‌ری براکمت له ماله‌ومیه.

۲: بۆ بانگکردنیکی نزیک: (لِلنِّدَاءِ الْقَرِيبِ)
(أَزِيدُ أَقْبَلَ): نازمید و مره.

۳- (لِلتَّسْوِيَةِ): بۆ ری‌کخستن و راستکردنه‌وه.
راگره‌که‌یشی نه‌ومیه که نه‌و رسته‌یه‌ی
نه‌لفه‌که‌ی ده‌جینه‌ سه‌ر به‌چاوگیك بگۆردربیت

ته یار کرد، به که لویه‌ل پیویسته وه خوی
ناماده کرد

(-يَدُهُ إِلَى السَّيْفِ): پریدایه شمشیرمکه
هه‌لیک‌شیت

(-أَبُّهُ): نه‌میش نیازمکه‌ی نه‌وی هه‌بوو.

(أَبَّ): هاواریکرد (تَأَبَّبَ - بِهِ): به‌گه‌وورمیزانی
شانازی پیومکردو سه‌یری له‌وهات.

۳- (الْأَبَاتِي): ۱- جاوکی‌تی ۲- ناسناوی سه‌روکی
گشتی له هه‌ندی‌ک پارسی‌م‌تیدایه ۳- پایه‌لای

کلنسه‌ی خوره‌ه‌لاتیه‌ی بۆ پارسا

أَبَا: (أَبَا يَأْبَا - هُ بِالْسَّهْمِ): تیری تیگرت
ابست: (أَبَيْتَ وَأَبَيْتَ - النَّهَارُ. أَبْتَأُ وَأَبُوتَأُ):

گهرمای رۆژ تاوایسمند.

(أَبَيْتَ وَأَبَيْتَ وَأَبَيْتَ): رۆژی زۆر گهرم/ رۆژی
تاوسه‌ندووی گهرما.

(تَأَبَّتَ - الْجَمْرُ): پشکۆکه تمواو سووربوومه.

(أَبَيْتَهُ الْغَضَبِ): نه‌وپه‌ری توورپی و سوور
هه‌لگه‌رانند.

(أَبْجَدَ): نه‌لف و بی‌ی عمرمبی / پیکه‌وم‌نراوی
ده‌نگه‌کانی بی‌تی عمرمبی که به‌م شیویه‌ی دیت:
«أَبْجَدَ. هَوَز. حُطِّي. كَلَمَنْ سَعْفَص. فَرَشَتْ.

نَحْذ ضَطْع»: به‌پی‌ی ژمیره و بۆ میژوو
زانین له هه‌له‌سه‌ستدا، هه‌ر ده‌نگه‌و ژمارمه‌کی

دراوتمی، وه‌ک نه‌م نه‌خشه‌یه‌ی خوارموه

(١) = ١، (ب) = ٢، (ج) = ٣، (د) = ٤، (ه) = ٥،

(و) = ٦، (ز) = ٧، (ح) = ٨، (ط) = ٩، (ي) = ١٠،

(ك) = ٢٠، (ل) = ٢٠، (م) = ٤٠، (ن) = ٥٠، (س) = ٦٠،
(ع) = ٧٠، (ف) = ٨٠، (ص) = ٩٠، (ق) = ١٠٠،
(ر) = ٢٠٠، (ش) = ٣٠٠، (ت) = ٤٠٠، (ث) = ٥٠٠،
(خ) = ٦٠٠، (ذ) = ٧٠٠، (ض) = ٨٠٠، (ظ) = ٩٠٠،
(غ) = ١٠٠٠.

ابد: ١- (أَبَدَ - الشَّاعِرُ. أَبُودَا): هۆزانفانه‌که/
هۆنه‌رمکه / شاعیرمکه (وشه‌ی وای به‌کاره‌یناو
ئاخاوتنیک‌ی وای وت که تینه‌گه‌ن/ ته‌موم‌ژی)
به‌کاره‌ینا).

(الْأَبْدَةُ (ج) أَوَابِد) - اشتی سه‌یرو سه‌مه‌ره.

(«أَوَابِدُ الْكَلَامِ»): ئاخاوتنی سه‌یر

(«أَوَابِدُ الشَّعْرِ»): هۆنراوه / هۆزان / شیعی
له جوانیی و سه‌رواو چاکییدا بی‌وینه.
٢- کارو هه‌وماوی سه‌خت و دژوار / که لی‌ی
ره‌وبکه‌یت.

٢- (أَبَدَ. أَبْدَا): بوو به درنده / دایه ده‌شت و
کیو.

(أَبَدَ - الْحَيَوَانُ. أَبُودَا): زیندموم‌ره‌که
درنده‌بوو / به‌له‌سه‌بوو.

(تَأَبَّدَ): وه‌ک درنده یان کیویه‌ی لی‌هات
(-الْمَكَانُ): شوینه‌که چۆل و هۆلبوو، بوو به
جیی درندان. (الْأَبْدَةُ (ج) أَوَابِد): درنده.

٣- (أَبَدَ - بِالْمَكَانِ. أَبُودَا): له‌شوینه‌که‌دا
نیشته‌نیبوو، مایه‌وه.

(أَبَدَ - هُ): نه‌م‌ریکرد، نه‌م‌ری (پنبه‌خشی/
دایه).

(تَابَدَ): ۱- نه مریوو/ ههتا ههتایه مایه وه

۲- کئویله بوو.

(الْأَبَدَةُ (ج) أَوَابِد): خاکه ساری و ههوماویکی

له بیره وه نه چوو

(أَوَابِدُ الدُّنْيَا): وهی و جور تومی جیهان.

(الْأَوَابِد): بالنده گۆچنه کهمرکان که زستان و

هاوین له شوینیکدا دهمیننه وه.

(الْأَبَد (ج) أَبَاد وَأَبُود): رۆژگار، کۆن،

هممیشهیی ههتا ههتایی، بئیکۆتا.

(«لَا آتِيهِ أَبَدُ الْأَبْدِينَ وَالْأَبَدُ وَأَبَدُ الْأَبَدِ وَأَبَدُ

الْأَبَادِ وَأَبَدُ الدَّهْرِ»): ههرگیزاو ههرگیز/

بیرایبیر/ ههتا ههتایه نهو کاره ناکهم.

(«لَا أَفْعَلُهُ أَبَدًا أَوْ أَفْعَلُهُ أَبَدًا»): ههرگیزاو

ههرگیز/ بیرایبیر/ دهکهم.

(أَبَدًا): ۱- ههتا ههتایه/ بیرایبیر/ ههرگیز،

ههرگیزاو ههرگیز ۲- ههمیشه. (ناوه لفرمانی

کاتییه بۆ جه خهتکردنی کار نهی بیت یان

نهری بیت).

(لَا أَفْعَلُهُ أَبَدًا أَوْ أَفْعَلُهُ أَبَدًا): ههرگیزاو ههرگیز

نهو کارناکهم یان ههمیشه نهو کارمدهکهم.

(الْأَبَدِي): ههتا ههتایی / بئیرانه وه/

ههمیشه.

(الْأَبَدِيَّة): ۱- نه وه دنیا ۲- ههتا ههتایه.

۴- (أَبَد - عَلَيْهِ أَبَدًا) لئیتووړه بوو.

الملحق:

(الْوَبْد): ههمیشهیی / سهرانسهریی

(سَجَنُ مُؤَبَّد): بهندکردنی سهرانسهریی

ژیان.

(إِبَادَة): کۆمه لکوژی / قهرکردن.

أَبَر: ۱- (أَبَرَهُ أَبْرًا وَإِبْرًا): ۱- دهرزیخواردیکرد

۲- پیومیدا.

(«أَبَرَتِ الْعُقْرُبُ فَلَانًا»): دوو پشکه که به

قیساریه ومدا.

(أَبَرَهُ): ۱- له پاشمله به خراپه ناویرد/

غمیه به تیکرد ۲- ههوتانیدی

(الْأَبَار): ۱- دهرزیگهر ۲- دهرزیفرۆش ۳- کێچ

(چونکه خه لک دمگزیت).

(الْإِبْرَة (ج) إِبْرُ وِإِبْرَات): دهرزی

دروومان.

(شَغْلُ الْإِبْرَة): دروومانکردن / دهرزیکاری

(إِبْرَة مُغْنَاطِيَّيَّة): (ف): قیبله نما

(الْإِبْرَة أَوْ الْحُمَة) (ح): چزووی ههنگو

دوو پشک و زمردهواله و زمرده زهرمو شتی ومها

که به خه لکه وه دهمن.

(إِبْرَة الْقَرْن): نووکی هۆج

(الْإِبْرَة): دووزمانیی/ بهمزمانیی

(الْإِبْرِي): دهرزیفرۆش

(الْمَبْرُ وَالْمَبْرَار): دهرزیهلان.

(الْمَبْرَة (ج) مَبْر): دووزمانیی/ بهمزمانیی.

۲- (أَبَر - الزَّرْعَ أَبْرًا وَإِبْرًا) (ز): ۱- کشته کهی

چاکساز کرد و بهمینیکرد. ۲- تۆووی نییری

به سهردا برژاند/ هه لاله پرژیکرد.

(الْأَبَار): نهومی هه لاله پرژی دارخورمای من دمکات.

(الْمَبَر): نامیری هه لاله پرژینی دارخورما.

۳- (الْبَرْ - الْبَرْ): (جالومکه / بیرمکه) ی هه لکه ند / چالوی لیدا.

۴- (الْبَرْشِيَّة وَالْبَرْوشِيَّة): کهسانیک و شوینانیک که له ژیر دمسه لاتئ قهشمیه کداین (یونانیه).

۵- (الْبَرْيز وَالْبَرْيزِي): (یونانیه): زبیری بوخته و ساغ.

۶- (الْبَرْيَسَم وَالْبَرْيَسَم): (فارسیه): ناوریسم.

۷- (الْبَرْيَق (ج) أَبَارِيق (فارسیه): مهسینه / لولینه.

۸- (إِبْرِيل) = نیشان (لاتینیة): مانگی شهسته باران / مانگی گولان. جوارهم مانگی سالی زایینه.

إِبْر: ۱- (أَبْر - الظَّيْ - أَبْرًا وَ أَبْرًا): ناسکه که راپهری و راپکرد.

(أَبْر وَ أَبْرًا وَ أَبْرًا): راپه ریوو و راکردوو / هه لاتوو.

(أَبْر - بِصَاحِيهِ أَبْرًا): زور و ستهمی له دۆسته که ی / له هاوړیکمیکرد.

۲- (الْبَرْيَم وَالْبَرْيَم (ج) أَبَارِيَم: به لمزوانه / نیرو می پشتین، تهرقه (فارسیه)

(«إِنْشَبَ الْبَرْيَم»): به لمزوانه که لمهک گیربوو.

أَبَش: (أَبَش - هُ. أَبْشَا): کۆیکردموه

(أَبَش - هُ): کۆیکردموه

(تَأَبَش - الْقَوْم): خویشگهل کۆبوونهوه.

(أَلَا بَاشَةُ مِنَ النَّاسِ): کۆمه له خه لکیکی هه مه چیزه.

أَبَض: (أَبَض - الْبَعِير أَبْضًا): به بهت سررووی دمستی حوشرمکه ی به خواروو یهوه بهست.

(تَأَبَض - الْبَعِير): به بهت حوشرمکه ی بهستهوه.

(فَتَأَبَض): بهسترایهوه.

(الْأَبَض (ج) أَبَاض (ع أ): ۱- (ناو / بن) ی نمرنؤ ۲- مه جهک.

(الْإِبَاض): بهتی پنبه سته نهومی حوشر.

الْمَأْبِض (ع أ): ۱- (پشتی ناوی) نمرنؤ ۲- مه جهک

أَبَط: (تَأَبَط - الشَّيْء): شته که ی خسته بنههنگلیهوه / بنباخه لیهوه

(الْإِبَط (ج) أَبَاط (ع أ): بنباخه ل (به می و نیر دمکرت).

(إِبْطُ الْحَبْلِ): قهه پالی شاخ.

(الْإِبَاط): شتی بنباخه لئراو

أَبَق: (أَبَق وَأَبَق - الْعَبْدُ) إِبَاقًا وَأَبَقًا وَأَبَقًا: کۆیله که له خامنه که ی هه لات، دمر بازبوو / قوتار بوو.

(أَبَق (ج) أَبَق وَأَبَق): کۆیله ی له خاومن

هه لآتوو/ هوتاربوو.

(تَابَقْ): خۆیشاردموه.

ابیل: ۱- (أَبِلَ وَ أَبِلَ أَبَالَةً وَأَبَلًا): خوشتره وانییهکی باشیکرد.

(أَبِلَ وَ أَبِلَ (ج) أَبَال): خوشتروانی چاک

(أَبِلَ): خوشتری زۆربوو

(-الْإِبِلَ): خوشتری پهیداکردو راگرت

(تَابَل -الِإِبِلَ): خوشتری پهیداکردو راگرت.

(الْإِبِلَ وَالْإِبِلَ (ج) أَبَال): خوشتر / وستر.

(الْمَابِلَةُ): خوشترگا جیبهک وستی زۆربیت.

۲-الْإِبَالَةُ: ۱-کۆمهل ۲-گهل ۳-باشپراگرتن و بهخیوگردنی مالیات/ باتال.

(الْأَبَابِيلَ): پۆل (نهمه تاکی نییه).

(طِيرَ أَبَابِيلَ): پۆله (پهلهومر/ بالنده) وەك پۆلی کۆتر و سهفاهوش.

(الْأَبْلَةُ): خیل

(«جَاءَ فِي أُبْلَتِهِ»): لهگهڵ خیلهکهیدا هات.

(الْأَبِيلَةُ وَالْإِبَالَةُ وَالْإِبَالَةُ): گورزه گیا. یان بهستهکه دار.

(«ضَعْتُ عَلَى إِبَالَةٍ»): وهی بهسهرومیدا

۲- (أَبِلَ أَبَالَةً): خودا خوازییکرد/ بوو به پارسا.

(الْأَبِيلَ (ج) أَبَال وَأَبِلَ وَالْأَبِيلَى وَالْأَبِيلِي): پارسا/ رهبهن.

۴- (إِبْلِيسَ (ج) أَبَالِيسَ وَ أَبَالَسَةَ): شهیتان/

عهزازیل (ناوی رهمزی شهیتانه).

ابن: ۱- (أَبِنَ هُ بَشْيَءٍ أَبْنًا): خهوشی شتیکی

لیگرت، بهشتیک گومانباریکرد

(أَبِنَ -الدَّمُ فِي الْجِرْحِ): خۆینهکه له برینهکهیدا رهنداگهرا.

(أَبِنَ -هَ): ۱- (ضد): لهکهداریکردو خهوشی

لیگرت ۲: هه لینا

(الْأَبْنَةُ (ج) أَبِنَ): ۱-خهوش ۲-رك و قین

۲- (أَبِنَ -هَ): (ضد) ۱-ستایشی مردووهمکه

یکردو پیایدا هه لینا ۲-خرابهی مردووهمگی باسکرد.

(الْتَابِينِ): بهمردوودا هه لگوتن و ستایشکردنی

(حَفْلَةُ التَّابِينِ): کۆری یادکردنه ووهو ستایشکردنی مردووهمکه.

۳- (أَبِنَ -هَ وَتَابِنَ -هَ) ۱-دوایکهوت و شوینپیی

هه لگرت ۲-چاوه چاویکرد/ چاومپییکرد.

(إِبَانَةُ الرَّجُلِ): گشت دۆستهکانی پیاومکه.

۴- (الْإِبِنِ): گور.

(الْأَبْنَةُ (ج) أَبِنَ) ۱-میخهکهی قاج. (رهنه

خه لکهکه بهیدهلین (مسمار) ۲-گرینی دار/ درهخت.

(إِبَانُ -الشيءِ): (سهرمتای/ ههرمتی) شتهکه|

دهمی شتهکه.

(هُوَ فِي إِبَانٍ شَابِهٍ): نهو له ههرمتی لاویداوه.

۵- (الْأَبْنُوسَ وَالْأَبَنُوسَ) (یونانیة): درهختی

نه به نووس له ولاته گهرمهکاندا دهرویت دارمکهی رهنه زۆر قایمهو بهنرخه.

به: ۱- (أَبَهْ - لَهُ أَبَاهُ): بۆیچوو پییزانی /
 لیئناگادار بوو / ناوری لیادیه وه
 (لا يُؤْ بِهْ لَهُ): گوئی نادریتن / بهیچی
 نازان
 (أَبْهَهُ): وشیاریکردموو وایلێکرد تییبگات /
 پییزانیت.
 (تَابَهُ - عَنْ كَذَا): خۆی له وه دوور راگرت و
 خۆی لیباراست.
 (الْأَبْهَةُ وَالْأُبْهَةُ): ۱-مردایه تی و مهزنی /
 گهورمی: ۲- فیزو دمعه
 (تَابَهُ - عَلَيْهِ): فیزی بهسمردا نواند / خۆی
 بهسمردا بادا.
 (الْأُبْهَةُ وَالْأُبْهَةُ): ۱-مهزنی ۲-لووتبه رزی /
 فیزو دمعه ۳-مردایه تی.
 ابا: (أَبَا. إِبَاوَةٌ وَأَبُوَّةٌ وَأَبَوًا): بوو به باوک
 (- هُ) وهك باوک به تهنگیه وه هات / باوکی تی
 له مگه لدا کرد.
 (أَبُوْتُهُ وَأَمَمْتُهُ): باوکی تی و دایکی تی مکرد.
 (أَبَى - فَلَانًا): بمفیساری وت باوکم به
 قوربانیت بیت.
 (تَابَى - فَلَانًا): فیساری کرد به باوکی خۆی.
 (الْأَبْ عِنْدَ الْمَسِيحِيِّينَ. الْأَقْنُومُ الْأَوَّلُ
 مِنَ أَقَانِيمِ الْإِلَهِيَّةِ): یه که مین خود له
 خودی تی خودا و مند (ئه مه لای دیا نه گانه)
 عیساییه گانه.
 (الْأَبْ (ج) أَبَا وَأَبُون): ۱-باوک ۲-ئه وه که سهی

هۆی په میدابوون یان چاککردنی شتیک بیت.
 وشه
 (أَبْ): له زمانی عمر مبییدا له پینج ناو مگه یه.
 (جَاءَ أَبُوكَ): باوکت هات
 (رَأَيْتَ أَبَاكَ): باوکت دی
 (مَرَرْتُ بِأَبِيكَ): به لای باوکتدا رابوردم /
 تیپه ریم.
 بۆ بانگکردن ده ئی: (يا أباي ويا أبتی) هۆ
 باوکه / نه ری باوکه.
 (لا أَبَ لَكَ وَلَا أَبَاكَ وَلَا أَبَاكَ): هه تیو / ببباوک
 (ئه مه بۆ جنیوه) باوک چاک (ئه مه بۆ
 هه ئنانه) (به باوگدارو ببباوک وا دموتریت)
 (بَابِي أَنْتَ): باوکم به قوربانیت بیت.
 (أَبُو الْيَقْظَانِ): که له شیر / که له باب.
 الملحق
 (أَبُو: الْأَبُوَّةُ): باوکی تی
 (أَبُوَّةٌ شَرْعِيَّةٌ): باوکی تی راسته هینه /
 باوکی تی سروشتی
 (النَّظَامُ الْأَبَوِيَّ أَوِ الْأَبَوِيَّةُ): ۱- (باوکسالاری.
 شیراز میکی کۆمه لایه تی تایبه تییه که باوک تاییدا
 ده سه لاتیکی ره های به سمر خیزان یان خیه که میدا هه میه.
 دمشیت پییلیین: (النَّظَامُ أَوِ الدَّورِ الْبَطْرِيْرِكِي)
 که په یه و مندییه کی کۆمه لایه تییه. هه ره وه له منیان
 خامنکارو کریکار مگانیدا یان سمرۆک و ژیر
 دمه ته گانیدا دمشیت وهك باوک و خیزانه که ی دمشیت
 ۲-پارسا که گیانی باوکی تی دراو منی.

أَبِي: (أَبِي وَتَأَبَّى الشَّيْءَ. إِبَاءٌ وَإِبَاءَةٌ): نهويستی شته که ببوو، رهی له شته که ببوو.

(آب (ج) أَبُون وَأُبَاة وَأُبَاء): مهرد/ نهويست/ سهر بهرز.

(أَبِيَّة): کهسیکی مهرد/ سهر بهرز/ نهويست. (أَبِي الشَّيْءِ عَلَيْهِ): رهی شته کهی (لَبِهست/ لیگرت).

(أَبِي - عَلَيْهِ): ملینه دا/ سهر بهرز/ نهويست/ نمیویست. تَأَبَّى: نهیویست/ خواز یار نهیوو ملینه دا.

(أَبَاهُ - الشَّيْءَ إِيبَاءً): وایلیگرد شته کهی نهویست/ به لایدا نهجیت (الأبِي وَاحِدَتَهُ الْأَبِيَّةُ): مهرد/ سهر بهرز/ خۆله نهنگیباریز. (نَفْسُ أَبِيَّة): دهر وونیکی پاک و له نهنگی به دور که چاو بۆ شتی نزم دانه خات.

(أَبَاءُ): مهردیک بهستم و دستدیزیی کهس قایل نه بیئت/ سهر بهرز.

(رَجُلٌ أَبَاءُ): پیاویکی مهرد/ سهر بهرز/ پاک. أَتَب: ۱- (تَأَتَبَ وَانْتَتَبَ): کراسیکی بییه خهی له بهر کرد.

(الْإِتَب (ج) أُتُوبَ وَأُتِبَ وَإِتَابَ وَأَتَاب): کراسی بییه خه.

(أَتَابَكَ) (تُرْكِيَّة): میر گه وره (له پیشدا به به خیو کهری مندالانی پاشاکانی تورک دهورا.

(أَتَد: الْإِتَاد (ج) أَدَدَةٌ وَأَتَد): گوریس و بهتی

پیبه ستنه و می مانگا کاتی دۆشینی.

اترج: (الْأُتْرَجُ وَالْأُتْرُنْجُ وَاحِدَتُهُ الْأُتْرُجَةُ وَالْأُتْرُنْجَةُ) (ن): ادره ختی ترنج. (رمشه خه لکه که که پییده لَین (الْکَبَاد):

۲- بهری ترنج (دره ختی که له رهمزی لیمویه). اتل: (أَتَل. أَتَلًا وَأَتَلَانًا وَأَتَلَالًا): له توور مییدا ورد رویش، ههنگاو مکانی کورت کردموه.

اتم: (أَتَمَ أَتَمًا): دووشتی په که خست/ کۆیکردنه وه.

(- بِالْمَكَانِ): ۱- له شوینه که دا نیشته نیبوو ۲- خاواویکرد.

(الْمَاتَم (ج) مَاتَم): پرسه/ خه لکی زور کۆبینه و هو هه موو دلگیر بن.

أَتَن: (إِسْتَاتَن: ۱- ماکه ریکی کری ۲- بوو به ماکه. دهوریت (كَانَ حَمَارًا فَاسْتَاتَن):

نیز ماکه بوو بوو به ماکه (بۆ سووکی و ا بهیه کی که ده لَین که له پیشدا مهردبوو بیئت نیسته که یان له پاشدا گوونی بیئت و وادمر جوو بیئت).

(الْأَتَان (ج) أَتُنَ وَأَتُنَ وَأَتُنَ): ماکه.

۲- (الْأَتُون (ج) أَتُنَ وَأَتَاتِن: ۱- توونی گه رماو ۲- کوورمی گه چ و فصل، بهردمکه کۆدمکه نه و هو

ناگری تیبه ردمدن تا بهردمکه هه موو دمبیته گه چ یان فصل پییده لَین (أَتُون الْکَلَس): کوورمی گه چ.

أَتَا (أَتَا - الشَّجَرُ. أَتَوُا وَإِئَاء): ۱- دره خته که

بمریگرت ۲-بمرمکهی زۆر بوو.

(إِتَاءُ الْأَرْضِ): بمروبوومی زهوی.

(الْإِتَاوَةُ (ج) أَتَاوِي): اجاج و خمراج

۲-سمرانه.

۲-(أَتَا- بِهِ وَعَلَيْهِ): بوختانی بۆکرد.

(الْإِتَاوَةُ (ج) أَتَاوِي): بمرتیل.

(أَتَوْتُهُ إِتَاوَةً): بمرتیلمدایه.

آت۱- (أَتَى- إِتْيَانًا وَأَتِيًا وَإِتْيَانَةً وَمَاتَاةً):

هات

(-الْمَكَانَ): هاته شوینهکه، لهشوینهکهدا

نامادمبوو.

(-الرَّجُلُ): هاته لای پیاومکهو سمری لیدا.

(إِسْتَأْتَى-الرَّجُلُ): ۱-داوایلێکرد که خاوهخاو

بکات / هیواشیبیت ۲-داوای لیکرد که بیت.

(الْأَتِيَّ وَالْأَتَاوِي): نامۆ/ نمناسراو/ نهمزانراو

(سَبِيلُ أَتِيٍّ وَأَتَاوِي): لیشاویک/ لافاویک که

نهمزانریت له کوپوه دیت.

(الْمَأْتَى وَالْمَاتَاةُ): هاتگه/ لای لیومهاتن

(أَتَى الْأَمْرَ مِنْ مَاتَاهُ أَوْ مَاتَاتِهِ): لهسمرچاومی

کارمکهووهو لهپری راستهوه بو نهمجامدانی

کارمکه هات.

۲-(أَتَى - الشَّيْءَ): شتهکهی (نهمجامدا/ کرد).

(عَلَى الشَّيْءِ): ۱-شتهکهی تهواوکرد

۲-جیبه جیبیکرد ۳-گهیاندیه کوتایی.

(أَتَى عَلَيْهِ الدَّهْرُ): روژگار فهوتاندی.

(أَتَى- الْمَاءَ تَأْتِيَةً وَتَأْتِيًا): رویشتنی ناومکهی

ناسانکردو ناومرؤگهکهی پاککردموه.

(أَتَى-هُ عَلَى الشَّيْءِ مُوَاتَاةً): لهگه لیدا لهسمر

شتهکه پیکهات و هایلپوو

(-إِلَيْهِ الشَّيْءِ إِيْتَاءً): شتهکهی بۆ بهکیشکرد.

(-الرَّجُلُ): پیبهمپی پیاومکه رویشت

(-فُلَانًا الشَّيْءَ): شتهکهمدایه.

(أَتَيْنَا غَدَاءَنَا): خواردنی نیومرؤمان بدمری/

بۆ بهینه

(تَأْتَى - الْأَمْرُ): کارمکه نامادمو ناسانبوو.

(-لِلْأَمْرِ): بۆ نهمجامدانی کارمکه نامادمبوو و

لهوروووموه بۆی هاته پیشهوه.

(-لِمَعْرُوفِهِ): بمرچاکهی نهو کهوت

(-لَهُ): لینیقهوما/ نهوهی (لیروودا/

لیبهمسهرات).

أَثَ: (أَثَ- النَّبَاتُ أَوْ الشَّعْرُ. أَثَاً وَأَثَوَاً

وَأَثَاةً): روومکهکه، گیاکه یان فژمکه زۆر

بوو و جنگی دایه یهک

(أَثَ وَأَثِيثُ (ج) إِثَاثُ): زۆرو بهیمکیدا چوو.

(أَثَثَ- الْفِرَاشُ): نوپنهکهی نامادمکردو

رایخست

(-الْبَيْتُ): کهلوپهلی تازمی خسته مالمکهوه.

(تَأَثَّثَ): خیر و بیژی دمستگیر بوو.

(الْأَثَاثُ): ۱-کهلوپهلی ناو مال ۲-دارایی و

سامان.

أَثَرَ: ۱-(أَثَرَ- الْحَدِيثُ أَثَرًا وَأَثَارَةً وَأَثَرَةً):

فهرموده پیغمبهری گهیاندو گیراپهوه.

(الحديث المأثور): همرموده يان ناخاوتنى سمد دواى سمد گه مهنراو گيږراوه / همرموده پيغمبهرى گيږراوه گه مهنراو. (السيف المأثور): شمشيرى كۆنى پشتاوپشت به جيماو / شمشيرى كۆنينه.

(الأثر (ج) آثار): هورنان و دستوورى نايى نيسلام و همرموده هه لسوكهوتى پيغمبهر (ص).

(علم الآثار عند المسلمين): زانيارى دستوورو سونهتى پيغمبهر كه بهر به بهر دمه گه مهنيت وه زانستى لاساى و لهسهر رويشتنى نايى حمزرتى عيسا كه پييده و تربيت (علم التقليد).

۲-(أثره وآثره أثرًا وأثارة وأثره): ريزى ليگرت / پايمى گهورمى دايه

(الأثارة والأثره (ج) أثر والمأثرة والمأثرة (ج) مآثر): جواميرى و بياوچاكى / كردموه كارى باش كه پشتاوپشت ناوى بمينيت هوه.

(الأثير (ج) أثراء): ريز ليئراو و پايمداركراو هه ليئاردى ليهاتوو.

(رجل أثير): بياوى بهريزى ليهاتوو له دله وه نزك و هه ليئارد.

۳-(أثر-عليهم. أثراً): خودويستى له گه لدا كردن و جى باشبوو بؤ خوى هه ليئارد.

(أثره إيناراً): نهوى هه ليئاردو له ههموانى به چاكر داناو زانى.

(إستأثر - بالشيء على الغير). شته كمى

بؤخوى هه ليئاردو داناو به كمسى نه دا.

(الأثرة): ۱-هه ليئاردن ۲-بؤخو چنگ به باشترين شتدا داگرتن و نه داني به هيچ كمس.

۳-خو بهرستى.

۴-(أثر - على الأمر أثراً): بؤ كارمكه ليئرا / سوور خواستبوو.

(-للأمر): خوى بؤ كارمكه ته رخانكرد.

(-بفعل كذا): دستى به كردنى نه و مگرد.

۵-(أثر-فيه): كارى تيكرد / شويىكارى لهسهر به جيهيشت.

(المؤثر): كاريگهر / كاريكهر.

(أثر-كذا بكذا): نهوى به دواى نه و يتردا هينا.

(تأثر وانتثر - منه وبه): كهوته ژيركارى نه و موه / نهوى كارى تيكرد.

(متأثر): كاريكراو / كاريكراو.

(تأثر و انتثر - فلفاً): شويى نهوى هه لگرت / دواى نه و كهوت.

(الأثر (ج) آثار وأثر): ۱-نيشانه ۲-شوين دست / شوينى ۲-شوينه وار، كۆنينه /

پاشماوى ديرين ۴-شوينكار.

(علم الآثار): زانستى پاشماوه ديرينه كان / زانستى كۆنينه (كه بيناو خانه و پهيكهرو

پارمو / دراو گه ليك شتى كۆنى پاشماوه ديرينه كان دمگريته وه).

(الْأَثَرُ): كۆنینه ناس / زانای كۆنینه.

(لُفَةُ أَثَرِيَّة): زمانىكى كۆنى فهوتاو.

(الْأَثَرُ وَالْإِثْرُ): بهدوايدا / لهدواى

(خَرَجَ فِي إِثْرِهِ وَأَثَرِهِ): دواوبه دواى نمو

دەرچوو

(على الْأَثَرِ): دىستبه جى، گورج، يەكسەر،

راسته وخۇ. ۲-نەمەى كە لەبەر چاۋ دابىت

(يَطْلُبُ أَثَرًا بَعْدَ عَيْنٍ): نەمە بۇ نموونەى

شىتىكە كە زوو لەبەر چاۋدا بوۋىت نمو

كەسە پاش تىپەر بوۋنى بۇى بگەرەت.

(هـ) الْأَثَرُ: أَثَرُ مُسْتَقِيمٍ عَلَى مُسْتَوٍ: شوينى

هينلىكى راست لەسەر روۋتەختىك خالى

بەيەككەشتىنەنە.

(أَثَرُ مُسْتَوٍ عَلَى مُسْتَوٍ) هُوَ مُسْتَقِيمٌ

تَقَا طَعْمَهُمَا: شوينى روۋتەختىك لەسەر

روۋتەختىكىز هينلى بەيەككەشتىنەنە

(الْأَثَرُ وَالْأَثَرُ (ج) آثار وأَثَر): جېيرىن.

(الْأَثَرُ وَالْأَثَرُ (ج) أَثَر): پاشماۋى زانست

(أَثَر): كارتىكەرىكى بەھىز / شوينكارى ديار

بەجىھىلەر.

(فَرَسٌ أَثَرٍ): چارمويىيەكە جېسىمى چاك

بەجىدەھىلىت.

(الْمَآثِرَةُ وَالْمَآثِرَةُ (ج) مَآثِر): كارى چاك كە

يادگارى باش و شوينكارى چاك بەجىھىلەر بىت.

۶-(إِسْتَأْثَرَ-اللهُ بِهِ): خوادا (مراندى) بۇخۇى

بردهۋە

(الْأَثَرُ): مەرگ.

۷-(الْأَثَرُ (ج) أَثَرُ وَالْأَثَرُ (ج) أَثَرَاء):

گەۋھەرى شمشىر.

(الْأَثَرُ (فك): نەمە لەلەى ھەمەرە كۆنەكان

گەردوۋنى نۇ ھەمە ۲: (ف) لەلەى

سروشترەنەكان مادىيەكە ناكىشىرىت و دەجىتە

تەنەكانەۋە بەھۇى شەپۇلەكانىيەۋە دىنگ و

گەرما دىمگات و بلاۋدىمبىتەۋە (يونانية)

(الْأَثَرَاتُ الْمَلْحِيَّةُ) (ك): خويكانى ئەسىر كە

ئاۋىتەى نەندامىن لەچەۋرى و گول و ميوە و

بەردا ھەيە.

(الْأَثَرَجَةُ) (ك): لەنەنجامى كارلىكى كۈھول

و ترشەكاندا خويكانى ئەسىر و ئاۋ بىكىت.

الْمُلْحَقُ

(الإيثار): ھەلبۇزاردن و لاباشترىبون / لە

بېشىگرتن

(إيثار الصديق على الأقارب): لاباشترىبون و

لەبېشىگرتنى دۇست لەخزم / خويش.

(إيثار الشرف على المنفعة): لەبېشىگرتن و

لاباشترىبونى شكۋو سەربەرزى لەكەك و قازانج.

(تفضيل خير الآخرين على الخير الشخصي)

بىجىرد كلى): چاكەۋ خىرى خەلىكىت لەھى

خوت بەتەۋاۋى لاباشترىبىت و لەبېشىر

بگىرىت.

(إيثار الضيف): ميوان لەبېشىگرتن و

لەبېشىدانان.

اَثَفَ: (اَثَفَ-هُ اَثْفًا): ۱-شوینیکه موت

۲-خواستی

(اَثَفَ-الْقَدْرَ. تَأَثِفًا): مهنجه له که ی

سهرسیپا که (نا/ خست)

(تَأَثَفَ-الرَّجُلُ الْمَكَانَ): پیام که خوی

لهشوپنه که دا گرت و مایه وه

(-الْقَوْمُ الْأَمْرَ وَعَلَيْهِ) بۆکارم که وله سهرکارم که

کۆبوونه وه و کۆمه کی یه کتریان کرد.

(الْأَثْفِيَّةُ أَوْ الْإِثْفِيَّةُ (ج) أَثْفِي): ۱-(سیپای/

سینکوچه کی) بهرد.

(ثَالِثَةُ الْأَثْفِي): پارچه میکی شاخ که دوو بهردی

بخریته بهردم و مهنجه لی بخریته سمر.

(رَمَاهُ بِثَالِثَةِ الْأَثْفِي): هه موو جوړه خرابیی

و ومیه کی تینالاند ۲-کۆمه له خه لکیک.

اَثَل: ۱-اَثَل وَاَثَل. اِثَالَةً وَاَثُولًا: رسمه نیوو/

خانه دانی ته و او بوو.

(اَثِيلَ وَمُؤَثَّلَ): خانه دان / وه جاخزاده/

رسمه ن.

(اَثَل-ه): (رسمه نیی/ خانه دانییی) نهوی

دهر خست

(-المرء: مرقفه که ی به گهورمگرت

(-المجد): خوی شکودار کرد.

(تَأَثَّلَ): ریشه دار و بنجبه ستبوو/ به نهژاد

بوو.

(الْأَثَلَةُ) ریشه/ نهژاد/ رسمه ن.

(الْأَثَلَةُ وَالْأَثَال وَالْأَثَال): نهو مال و شکوو

گهورمی یان خانه دانییه ی بوی به جیماوه.

(نَحَتَ اَثَلَتَهُ): تهمه ری لهرمه ن و

خانه دانییه که پدا.

۲-(اَثَل وَاَثَل اَثُولًا وَاِثَالَةً): ریشه ی بهرمویدا

چه قاند.

(اَثِيلَ وَمُؤَثَّلَ): بنجدا کو تراو/ به بنج و بیخ

(تَأَثَّلَ): بنجی دا کوتا/ بنجبه ست و ریشه دار

بوو.

(-البئر): چالو مه کی (لیدا/ هه لکه ند)

۳-(اَثَل-المال): دارای پیکه وه ناو خه ملاند.

(تَأَثَّلَ): کۆبوو مووه.

(-المال): داراو سامانی پهیدا کردو خه ملاندی

(الْأَثَلَةُ وَالْأَثَالَةُ): ۱-که لوپه لی ناو مال

۲-ناما دمبوون.

۴-(الْأَثَلُ) الْوَاحِدَةُ اَثَلَةٌ (ج) اَثَلَاتٌ وَاَثَالٌ وَ

اَثُولٌ (ن): دارگمز. دره ختی که نزیک ناوو

له زمویی لماویدا دمرپوئ که لاکه ی باریکه.

گوله که ی به هیشوووه. جاروبار بو جوانیی

دمرپوئ نریت. دارم که ی سهخته و چا که.

(اَثَلَةٌ): دارگه مزیک.

(اَثَمَ: اَثَمَ. اِثْمًا وَ اَثْمًا وَ اَثَامًا وَ مَآثِمًا):

گوناهیرکد/ کاری نه شیواو یکرد.

(اَثِيمَ (ج) اَثَمَاءٌ وَاِثِمَ (ج) اَثِمَةٌ): گونا هبار/

گوناهکار/ سوچدار.

(اَثِمَ وَ اَثَمَ- اللهُ فُلَانًا فِي كَذَا) اَثَمًا: خودا

له سهر نه وه فیساری گونا هبار کردو سزایدا.

(أَتَمَّهُ): گوناھیدایه پال.

(أَتَمَّهُ): تووشی گوناھیکرد

(تَأْتَمُّ): ۱- له گوناھ و خراپه دوورکه و ته و ه

۲- تۆ به یکرد/ به شیمان بو و مو و وازی هیتنا.

(الْإِثْمُ (ج) آثَام): ۱- گوناھ/ کاری نه شیاو

۲- خراپه کردن

(الْأَثَمُ وَالْمَأْثَمَةُ (ج) مَآثِم): گوناھ/ خراپه،

کاری نابه جی و نه شیاو.

اثن: (الْأَثْنُولُوجِيَا) (یونانیه): زانستی

رمگزمگانی مروّف و رموش و تایبه تمهندی

وبلا و بو و نه و میان.

اثن: (أَثَا - بِهْ وَأَثَى بِهِ). أَثَوًا وَإِثَاوَةً وَأَثِيًا

وَ إِثَايَةً): بوختانی بۆکردو و بیستی

تووشیکات.

(تَأَثَّوْا وَتَأَثَّوْا): له به ردهم سولتاندا بۆ

دانهرسینه و ه وستان.

(الْمَأْثِيَّةُ وَالْمَأْثَاةُ (ج) مَآثٍ): به مزمانی/

بوختانکردن.

اج: (أَجَّ - الْمَاءُ. أُجُوجًا): ناومکه تال و سویر

بوو.

(أَجَّ - الْمَاءُ): ناومکه تال و سویرکرد.

(أُجَاجُ): ناوی تال و سویر.

۲- (أَجَّ. أُجِجًا): کلپه میسهند/ گریگرت/

زمانه کی کیشا.

(أُجَاجُ وَأُجُوجُ): گریگرتوو کلپه سین.

(أَجَّجَ - النَّارُ) ناگرمکه کی خوشکرد/ کلپه به

ناگرمکه سهند

(تَأَجَّجَ وَتَأَجَّجَ وَأُتَجَّجَ): ۱- کلپه میسهند/

گریگرت.

(- تِ النَّارُ): ناگرمکه تینی زور بوو و گری

به رزبو و مو و ه

(الْأَجَّجَةُ (ج) إِجَاجُ): تینی گرمی یان

گرمه.

(الْإِسْتَدَّتْ أَجَّةُ الصَّيْفِ): گهرمای هاوین

تاو میسهند

(الْأَجِيجُ): گرهی گهرما.

(أَجِيجُ النَّارِ): تینی گرمی ناگر.

۳- (أَجَجَ - عَلَى الْعَدُوِّ): به لاماری دوژمنیدا

و هیرش له سهر هیرشی برده سهر/ له دوژمن

گهرمیوو

(الْأَجَّجَةُ وَالْأَجِيجُ): غهلبه غهلبای خه لک

و تر به تربی بی ریشتنیان.

(أَجِيجُ - الْمَاءُ): خوروی ناو

(أَجِيجُ الْقَوْمِ): ژاوه ژوای خویشگهل و

غهلبه غهلبیان.

اجد: (أَجَدَّ وَأَجَدَّ وَأَجَدَّ-هْ): به هیزیکرد.

(أَجَدَّ): به هیزو به کیش.

(نَاقَةُ أَجَدٍ) میحوشتریکی به هیزو به کیش

(الْأَجَادُ (ب): کورته تافیک

(الْمُؤَجَّدُ): قایمکراو/ پته وکراو

(بِنَاءٌ مُؤَجَّدٌ): خانمیه کی/ بینایه کی قایم.

(تَوَبَّ مُؤَجَّدُ النَّسِيجِ): به رگیکی قایم و

سفتجن.

اجر: (۱- أَجَرَ وَأَجَرَ- الرَّجُلَ عَلَى كَذَا). أَجَرًا
وإِجَارَةً وإِيجَارًا: كَرَى و وپاداشتی لمسر نهوه
به پیاوهمکهدا.

(إِنْتَجَرَ): ۱- خیریکرد ۲- داوای کرئی خویکرد
(الأَجَر (ج) أَجُور و آجار): ۱- کرئی کارکردن
۲- تۆلهی چاکه ۲- پاداشت.

۲- (أَجَرَ وَأَسْتَأْجَرَ- الرَّجُلُ مُؤَاجِرَةً):

پیاوهمکهی به کریگرت

(الْأَجَارَةُ وَالْأُجْرَةُ (ج) أَجَرَ): کرئی
به کریگراو.

(الأَجِير (ج) أَجَرَاء): ۱- کارکمری به کریگراو
۲- نۆکه ۲- رهنجبهر ۴- کریکار.

۲- (أَجَرَ - الدَّارُ فَلَانًا وَمِنْ فَلَانٍ إِيجَارًا):
خانوومکهی به کرئی بمفیساردا.

(مُؤَجَّر): خاوون خانوو که به کرییدمدات
(ناوتریت (مُؤَاجِر).

(إِسْتَأْجَرَ- الدَّارُ): خانوومکهی به کریگرت.

۴- (أَجَرَ - الْعَظْمُ. أَجْرًا وَأَجَارًا وَأُجُورًا):
نیسکه شکاومکه خویگرتموه.

(- الْعَظْمُ): نیسقانه / نیسکه شکاومکهی ریگو
باش نه گرتموه.

۵- (أَجَرَ- الطِّينُ): فورمکهی کرد به خشت و
سووریکردموه.

(الْأَجْرَةُ (ج) الْأَجْرُ (فارسیه) خشتی سوور.
رهممه که خه لکه که پییده لئین (فرمید).

اجص: (الْإِجَاصُ): ۱- هه لوورژه ۲- داری
هه لوورژه.

(إِجَاصَةٌ): هه لوورژمیهک (دره ختیکه به رمکهی
شیرین و خوشه لمنه وروپاو خوره لاتی
ناومراستدا دموینریت)

(إِجَاصُ بَرِّي): هه لوورژه کیویله (ن) دره ختیکه
له کۆمه لهی قمزوانه به رمکهی هیلکه میه و
ومک به رمی هه لوورژمیه. هه ندیک جوری بۆ
به رمه خوشه کهی دموینریت. سهرچاومکهی
ولاته گهرمه کاننی نه مهریکایه بۆ جوانیی له
خوره لاتی ناومراستدا دموینریت.

أَجَلَ: (أَجَلَ- عَلَيْهِ شَرًّا. أَجَلًا): خراپه و
جورتومی به سهردا هینا.

(أَجَلَ): ۱- له بهر ۲- بۆ ۳- به هوئی ۴- خاتر.
(أَجَلَ) جاوگی (أَجَلَ). له پیشدا بۆ
لیکدانه وهی خراپیی به کارهینراوه پاشان
به هوئی هه موو کاریکه موه به کارهینراوه).

(مِنْ أَجْلِكَ وَلِأَجْلِكَ فَعَلْتُ هَذَا): له بهر تۆو
له بهر خاتری تۆ نهو کارهمکرد.

۲- (أَجَلَ. أَجَلًا): دواکهوت
(أَجَلَ- الشَّيْءُ): شته کهی دواخست و
ماوموکاتی کردنی کارمکهی دیاریکرد.

(أَجَلُوا الْإِجْتِمَاعُ): کۆبوونه و مکه بیان
دواخست.

(تَأَجَّلَ): دواکهوت، دواخرا
(تَأَجَّلَ): دواخستن

(تَأْجِيلُ الْجُلُوسَةِ أَوْ الْحَاكِمَةِ): دواخستنی
دانیشتنه که یان داد پرسیه که.

(إِسْتَأْجَلَ): داوای دواخستنی کرد

(الْأَجَلَ (ج) آجال): کاتی ۱- دیاریکراو ۲- کاتی
مردن/ سمره مرگ

(الْأَجِلُ وَالْأَجَلَةُ): ۱- له پاشاندا/ له دوا پیدا/
دمه میگیر ۲- رۆژی دوا بی.

۳- (أَجَلَ أَجْلاً): هاواری ملیکرد.

(أَجَلَ وَ أَجِيلَ): که میگیره هاواری نازاری ملی
بکات/ ملیشه میبیت.

(الْأَجَلَ): ژانی مل

(أَجَلَ - الرَّجَلَ): دهرمانی ملی پیاوه که میگرد.
۴- (أَجَلَ): به لئ.

۵- (الْأَجَلَ): گاهه ملی کیوی/ گاهه مانگای
کیوی.

(أَجَمَ: ۱- أَجَمَ - النَّهَارُ أَجْمًا وَأَجِيمًا):
گهرمای رۆژ تاو یسه مند.

(تَأَجَّمَ - النَّهَارُ): رۆژ زۆر گهرمبوو/
تاو یسه مند.

(تَأَجَّمَ - عَلَيْهِ): لیگیرمبوو/ لییتوو ریمبوو.

۲- (تَأَجَّمَ - الْأَسَدُ): شیرمه که چوو
بی شه که میوه/ چوو له نه که میوه.

(الْأَجَمَةُ (ج) أَجَمَ وَأَجَمَ وَأَجَمَات و (جج)
آجام: ۱- لانه می شیر ۲- جهنگه/ بی شه/

بی شه لان.

(الْأَجَمُ (لج) آجام): فه لا

اجن: (أَجَنَ - الْمَاءُ أَجْنًا وَأُجُونًا وَ أَجِنَ -
الماء أَجْنًا): ناوکه که راو ته وه/ چیرۆ بوئی
گۆراوه/ بۆگه نبوو.

(أَجَنَ وَأَجِنَ): ناوی گه راوه/ ناوی بۆگه.

۲- (أَجِنَ - الثَّوْبُ أَجْنًا): جله که می به گه لا
کو تک شت.

(الْإِجَانَةُ (ج) أَجَاجِين): ۱- ته شت یان سوینه می
جلشتن ۲- گۆزه می گه وره.

(الْمِنْجَنَةُ وَالْمِنْجَنَةُ (ج) مَا جِنَ): گه لا کو تک.

أَحَ: (أَحَ. أَحًا): کوکی

(الْأَحَاح): ۱- تینویتی ۲- تووره بوونیکی زۆر
(الْأَحِيح وَالْأَحِيحَة) دهمارگیری/

رههستانیکی زۆر.

أَحَدَ: ۱- (أَحَدُو وَحَدَّ الْمُتَعَدِّدُ): ژماره زۆر که می
کرد به میه که/ می که یخستن

(-الْعَدَدُ) (ع ح): یه کیکیتری خسته سهر
ژمارمه که.

(أَحَدْتُ - الْعَشْرَةُ): دمه که کرد به یازده

(إِتَّحَدَ - بِهِ): ۱- له گه لیدا میگیرت/ تیکه لیبوو

(إِتَّحَدَ - الْمَاءُ بِالْخَمْرِ) ناوکه می میه که

تیکه لیبوو و میکیانگرت ۲- کو بوونه ووه

گونجان/ ریکه که و تن/ میکیانگرت

(إِتَّحَدَ - الْفَرِيقَانِ): دوو تپه که به کیانگرت

و بوون به تپیک.

(إِسْتَأْحَدَ): تاکبو ووه

(الْأَحَدُ (م) إِحْدَى (ج) أَحَادَ): ۱- به که ۲- ع

(ج) په ګانسی ژماره (وهك چوَن ده لَین د میان و سهدان) ٣- بېټهاوتا/ بېوینه/ تاك
(فُلان أَحَدُ الْأَحْدَيْنِ): فیسار تاګه و بېوینه یه.
(الْأَحَدُ): په ګشه ممه
(الْأَحَدُ): خراپه کاری به ګی ګه ورو ه ناشیرین
(أَحَادُ): تاګه تاګه/ په ګه په ګه
(جاووا أَحَادُ أَحَادُ): تاګه تاګه هاتن/ په ګه په ګه هاتن/ په ګه هك هاتن
(الْأَحَدِيَّةُ): په ګتایی/ په ګلایی/ ته نیایی.
(إحدى عشر): یازده.
(حادي عشر) یازدهم.
٢- (وَحَد - الله): خودای به تاك و ته نها زانی و وتی
(لا إِلَهَ إِلَّا الله): هیچ خودایهك نییه ته نها نه و خودایه نه بیت ګه تاك و ته نها یه.
(الْأَحَدُ): له ناوه پیر و ژمکانی خودایه
(عبد الْأَحَدُ): ناوه: ګو یله ی خودای تاك و ته نیا.
(الْتَّوْحِيدُ): به تاګزانی نی خوداو په رستنۍ نه و تاګه خوادیه درۍ هاو بهش بو په یداکردنی
(الْوَحْدُ): نه و ګه سه ی خودای تاك و ته نیا دمپه رستنۍ درۍ هاو بهش بو خودا په یداکه ر
احن: (أَحِنَ. أَحْنَأُ): هینه ی ګیشاو
دوژمنایه تی له دلدا هه لګرت.
(أَحِنَ - الرَّجُلُ. مُؤَاحِنَةً): دوژمنایه تی

له ګه ل پیاو مګه دا کرد.
(الْأَحْنَةُ (ج) إْحِنَ): هینه به رایه تی/ قین/ رقه به رایه تی
اخبط: (أَخْبُوطُ وَأُخْطَبُوطُ) (ح): هه شتیمار
زینده موریکۍ دم ریایی پی به سهر موه یو له
نهر موله ګانه. هه شت پی به سهر یه وه هه یه
دم ته سکه. له سهر زینده موره دم ریاییه
بیهیزمکان دمړۍ.
(أَخَذَ: (١- أَخَذَ. أَخَذًا وَتَأْخِذًا): و مریګرت، هه لیګرت
(٥-): لیو مورګرت/ ګرتی، و مریګرت
(- مِنْ شَارِبِهِ): له سمیلۍ ګرته وه/ سمیلۍ کور تکرده وه
(- فِيهِ الْخَمْرُ): مه یه ګه (مه ستیګرد/ ګرتی/ ګاری تیګرد)
(- عَنْهُ): ١- لیو م و مریګرت ٢- لیو م و فیر بو و.
(أَخَذَ عَنْ كُتُبِ الْأَوَّلِينَ): له په راوه دیرینه ګانی و مریګرت و لیو م یانه وه فیر بو و.
(أَخَذَ عَنْهُ الْجَبَرُ وَالْهَنْدَسَةُ): جه برو نه ندازه ی لیو م و مریګرت و فیر بو و.
(أَخَذَ إِخْذَهُ وَيَأْخِذُهُ): رهفتاری نه و یګرت یان له سهر رهوشتی نه و رویشته خووی نه و یګرت
(- عَلَى يَدِهِ): دمستی نایه به ری و نه یه یشت نه و ګاره بکات ګه دمپو یست بیکات.
(- عَلَى نَفْسِهِ): به لینی داو له خو ی کرد به نهرک/ کار مګه ی ګرته نه ستوی خو ی.

(اِتَّخَذَ-هُ وَتَخَذَهُ. تَخَذَا) کردی به.

(اِتَّخَذَ-هُ صَدِيقًا): کردی به دوستی خوی

(اَلْأَخِيذَ (ج) أَخَذَى): دهل

(اَلْأَخِيذَةُ): ۱- دمسکهوت و تالانی شهر که

له دورمن و مردمگیریت. ۲- نهومی بهزور

زمو تکرابیت و برابیت.

(اَلْأَخَذَ (ج) مَأْخَذَ): ۱- شوین و کات و چوینمیتی

و شیوی بردن و دمسکهوتن ۲- بهرنامهو

رپر موی هه لسوکهوت ۳- شوینو مرگرتن.

(اَلْمَأْخَذَ): ۱- راوگهکان.

(مَأْخَذَ اللُّؤْلُؤُ فِي الْخَلِيجِ): شوینی دمرهینانی

مرواری له نوکهندی خلیجدا.

(مَأْخَذَ الْكِتَابَ): ۱- سمرچاوهی دانانی

کتیب/ پهرتووک ۲- سمرچاوهی خویندن و

لیکولینهوه.

۲- (أَخَذَ-هُ): نهفسوونی لیکردو سمرسامیکردو/

دلیرفاند/ شهیدایکرد

(اَلْأَخَذَةُ): نوشته.

۳- (أَخَذَ-هُ بِذَنْبِهِ أَخْذًا وَتَأْخِذًا): لهسمر

گوناههکهی سزاید.

(أَخَذَ-هُ. مُؤَاخَذَةً): سمرزمنیشیتیکردو گلهیی

لیکرد

(هُ عَلَى ذَنْبِهِ وَبِذَنْبِهِ): لهسمر گوناههکهی

سزاید.

۴- (اِتَّخَذَ: زموونانه سمری شوپرکردو خوی

بهدمستهومدا.

(اِسْتَأْخَذَ): خوی بهدمست نازارموه داو سمری

شوپرکردو/ متبوو

(اَلْأَخِيذَةُ (طَب): سربوون و وشکبوونی

نهندامی لهش.

(اَلْأَخْذَ (طَب): و مردینهی چاو/ تراخومهی

چاو.

۵- (أَخَذَ- يَفْعَلُ): دمستی به کارکرد

(- فِي كَذَا): دمستی بهومکرد.

۶- (اَلْإِخَاذَةُ (ج) إِخَاذَاتٍ وَإِخَاذَ (ج) أَخْذٌ

وَأَخْذٌ): نهستیل/ نهستیرک/ شوینیکه و مک

گۆم ناوی تیدا دمومستیت.

آخر: (أَخَّرَ-هُ عَنْهُ): تأخيراً: نهومی

لهودواخست/ نهی خسته دواپهوه.

(تَأَخَّرَ وَاسْتَأَخَّرَ): دواکهوت/ بهجیما

(اَلْآخِرَ (ج) آخِرُونَ (م) أُخْرَى وَأُخْرَاةَ (ج)

أُخْرَ وَأُخْرِيَاتٍ): پهکیکتیر/ نهویت/ نهومیهکهیت

(دمبیت لهمرهگزی پېشووتری بیت.

(جَاءَنِي رَجُلٌ وَآخِرَ مَعَهُ): بیاویک هاته لام

که پهکیکتیریشی لهگهلدابوو واتا (بیاویکتیری

لهگهلدابوو که له خومانیوو)

(أَبْعَدَ اللَّهُ الْآخِرَ): خودا نهویتر دوور بخاتهوه

که له خومان نییه

(اَلْآخِرَ (ج) آخِرُونَ (م) أُخْرَى (ج) أُخْرِيَاتٍ):

۱- دواپین ۲- سمرنهمنجام/ کو تای

(لَا أَفْعَلُهُ آخِرَ الدَّهْرِ وَأُخْرَى اللَّيَالِ):

تاهمتایه/ همرگیزاو همرگیز بهلای نهو کاره

داناجم و نایکهم

(الْأَخَرُ = الْمُؤَخَّرُ): پاشین/ دواوه

(شَقَّ - الثَّوْبُ أَخْرَأُ أَوْ مِنْ أَخْرٍ): کراسه‌که‌ی

له‌دواوه هه‌لتلیشانده/ پاشینی کراسه‌که‌ی هه‌لتلیشانده.

(الْأَخْرَةُ): ۱-هیواش/ له‌سمر خۆ ۲-له‌دواویدا

له پاشان

(جاء أَخْرَةً وَبِأَخْرَةٍ): له‌دواویدا هات.

(الْأَخْرَةُ وَالْأُخْرَى): نه‌ومدنیا/ رۆژی دواپی.

(أُخْرَوِي): نه‌وه دنیاپی.

(الْمُؤَخَّر (ج) مَاخِر): قنچکی چاو.

مُؤَخَّر - الشيء: (دواوه/ پاشه‌وه) شت/

پاشووی شته‌که - پاشین.

(مُؤَخَّرُ السَّفِينَةِ): دواوه‌ی پاپۆرمکه

(الْمُنْخَار (ج) مَاخِر - مِنَ النَّعْلِ): (ن):

نه‌ودار خورمایه‌ی که تا دوا‌ی زستانیش به‌ری به‌یوه ده‌مینیت‌هوه.

(الْمُتَأَخَّر): دواکه‌وتوو/ کۆنه‌پهرست/ که‌سیکه

که به‌یبه‌پی سهدمه‌که‌ی له‌رووی رۆشنبری و

شارستانه‌تییه وه نه‌پروات چنگی له نه‌ریت

و بیرو بپروا کۆنه‌کان به‌رنه‌دات نه‌مه به

بیچه‌وانه‌ی تازه‌خوازو که‌سی روو له گۆرانه‌که

له‌گه‌ل سهرده‌مه‌که‌و سهدمه‌که‌دا دم‌روات.

۲- (الْأَخْوَر (فارسی): ته‌ویله‌ی ولاخ.

الْمَلْحَق

اخر: (الْمُؤَخَّرَةُ): پاشوو/ دواپین/ به‌شی

دواوه‌ی شته‌که.

(مُؤَخَّرَةُ السَّفِينَةِ أَوْ السَّيَّارَةِ): به‌شی دواوه‌ی

پاپۆرمکه یان ئوتومبیله‌که.

(مُؤَخَّرَةُ الْجَيْشِ) (۱ ع): ده‌سته‌ی پاشینی/

دواوه‌ی سوپاکه له رۆیشتندا که پارێزگاری

دواوه‌ی سوپاکه ده‌کات (نه‌مه بیچه‌وانه‌ی

بی‌شه‌نگه).

اخط: (الْأَخْطُوط): (ح): ته‌ماشای

(أَخْبُوط) بکه.

أخل: (أَخِيلَا = قَيْسُون): ریحانه کیویه.

له‌رمگه‌زی گیاه. گۆل لووله‌یه. بۆنخۆشه و

رهنگی زۆره گۆلی سه‌وزو سپیه، له خۆره‌ه‌لاتی

ناوه‌راستدا زۆره.

أخن: (أَخْيُون (یونانیه) (ن) پرووه‌کیکه

(سه‌ره‌مار) ی پیده‌لین. جوړیکه له (زمانه

گا) له پزیشکیدا به‌کار دیت چونکه به‌لغه‌می

خه‌سته‌وه بووی سنگ هه‌لده‌که‌نیت و میزیش

به‌مرۆف زۆر ده‌کات.

أخا: ۱- (أَخَا- هُ وَأَخَى- هُ أَخَوَةٌ وَإِخَاءٌ وَمُواخَاةٌ

وَإِخَاوَةٌ): بوو به برای و وه‌ک برای یان بوو

به دوستی.

(تَأَخَى- هُ): کردی به برای خۆی و به‌برای

خۆی زانی.

(تَأَخَى): بوون به برای یه‌کتر.

(الْأَخُّ وَالْأَخُّ وَالْأَخُو وَالْأَخُو): برا

(أَخْوَان): دوو برا (ج)

(أَخَوِي وَأَخِي): برادرم/دوستانه/ برایانه.

(الْإِخَاء): ابراهیمتی ۲-دوستانه‌تیی و هوگریی.

(أَخَوِيَّة): بدمسته‌یهك برادرم ده‌لین كه هاونان یان هاو همرشتیكیتر ببن و به‌شاریی رپرموئيك بكهن.

۲-(أَخِي- لِلدَّيَّة): به‌تی بۆ ولاخه‌كه كرد كه بیی ببه‌ستیه‌وه

(الْأَخِيَّة وَالْأَخِيَّة (ج) أَوَاخِي وَأَخَايَا وَأَوَاخ): میخناخور/ به‌تیكه كه به‌میخزنجیر

قایمده‌گرت ولاخی بی‌ده‌سته‌وه

(شَدَّ اللَّهُ بَيْنَكُمَا أَوَاخِي الْإِخَاء): خودا به به‌تی برابه‌تی بیكه‌وه بتانبه‌ستیه‌وه

(تَأَخَى وَتَوَخَّى- الشَّيْء): به‌نیازی شته‌كه بوو، بۆ شته‌كه گه‌راو سو‌راغی‌كرد.

اد: (أَدَّ- الْوَيْلُ أَدًا): (وهی/ جور-توم)ی تووشبوو

(-هُ الْأَمْرُ): كارمه‌كه باری شانی گران‌كردو سمراسیمه‌ی‌كرد

(-الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ): سمری خوی هه‌لگرت و رویش/ وئلبوو.

(تَادَدَ- الْأَمْرُ): كارمه‌كه سه‌خت و دژوار بوو. (أَدِيد): كاری سه‌خت و دژوار.

(الْإِدَادُ وَالْإِدَّةُ (ج) إِدَادٌ وَإِدَدٌ): ۱-كاری نا هه‌موارو نابه‌جی و زشت ۲-ناپۆره‌ی گران كه

(إِخْوَةٌ وَأَخْوَةٌ وَإِخْوَانٌ وَأَخْوَانٌ وَأَخُونٌ وَأَخَاء): برای دایك و باوکی. یان برای دایکی

یان برای باوکی كه زبران.

(أَخ (ج) الْإِخْوَةُ - مِنَ النَّسَب): برای هاو‌پشت

(هُؤْلَاءُ إِخْوَةُ فَلَان): نه‌وانه برای هاو‌پشتی فیسارن.

(الْإِخْوَةُ): دوست/ برادرم (له هاو‌رییه‌تیه‌وه دمبه‌نه دوست)

(هُؤْلَاءُ إِخْوَةُ فَلَان): نه‌وانه برادرو دوستی فیسارن

(هُؤْلَاءُ إِخْوَانُ الصَّفَا) (يُسْتَعَارُ لِكُلِّ مُشَارِكٍ لِّغَيْرِهِ فِي الْقَبِيلَةِ أَوْ فِي الدُّنْيَا أَوْ فِي الصَّنْعَةِ أَوْ فِي الْمَعَامَلَةِ أَوْ فِي غَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الْمُنَاسَبَاتِ):

به‌هه‌موو هاو‌به‌شیک له خیلدا یان له جیهان و ژیاندا یان له پیشه‌دا یان له هه‌لسوکه‌وتی کاردا یان له همر هاو‌به‌شییه‌کیتردا ده‌لین برا و دوست.

(الْأَخْوَةُ فِي عُرْفِ الرُّهْبَانِ): له نه‌ریتی پارساو ریسایاندا به‌وانه ده‌لین كه هیشتا نه‌گه‌میشتونمه‌ته پله‌ی ربه‌نیی و وئهو برایانه‌ن كه دمسته‌ی‌كمر و خویندکارن نه‌وانه‌ش برایانی کارن كه نه‌گه‌میشتونمه‌ته نه‌و پله‌و پایمه‌یه.

(الْأَخْتُ): خوشك.

((ج) أَخَوَاتُ): خوشکان.

هه‌ننه‌گیریت.

أَدَب: (أَدَب. أَدْبًا): ناسکبوو رَهفتارو رَه‌وشت جوانبوو.

(أَدَب-ه): به‌وێل و رَه‌وشت جوانیکرد.

(مُؤَدَّب): رَه‌وشته‌مرز.

(أَدَب-ه): ته‌مییکرد / له‌سه‌ر خراپه‌و سه‌ره‌په‌چی سزایدا.

(التَّأْدِيبَاتُ الْكُنُسِيَّةُ): ته‌می‌کردنی کلنسه‌یی

(تَأَدَّب): جوان په‌روم‌رده‌و به‌ره‌وشتی به‌رزبوو

(-به): له‌ره‌وشت و رَه‌فتاردا چاوی له‌و کرد

(-عَنْ فُلَانٍ): رَه‌وشتی نه‌ویگرت.

(إِسْتَأَدَّب = تَأَدَّب): ۱- جوان رَه‌وشت و چاک

په‌روم‌رده‌و بوو ۲- ته‌می‌خواردوو بوو.

(الأَدَب (ج) آداب): ۱- وێلو ناسکی و

رَه‌وشته‌مرزی ۲- په‌روم‌رده‌و جوانیی

۲- (أَدَبُ السُّلْطَانِ الْبَلَادِ إِيدَابًا): سولتان / میر

دادو یه‌کسانیی له‌وتدا به‌رپاکرد.

۳- (أَدَب. أَدْبًا): بووبه‌ وێژموان / نووسه‌ر

(که‌سیکه‌ له‌وێژمو زماندا شارمزاو رۆشن‌بیریکی به‌مرزه).

(أَدِيب): وێژموان / نووسه‌ر

((ج) أَدْبَاء). (أَدَب-ه): فێری وێژمیکرد.

(تَأَدَّب): فێری وێژه‌بوو.

(الأَدَب (ج) آداب): وێژه‌به‌جۆری گشتیش

به‌هه‌مو وزانسته‌یی و زانیاری یان به‌شتیک

به‌که‌سیک ده‌لێن که‌ شیاو‌په‌یت.

(آدابُ الدَّرْس): ده‌ستووری فێرکردن

(آدابُ الْقَاضِي): ده‌ستووری دادمه‌ر.

(عِلْمُ الْأَدَب): زانسته‌یی وێژه‌و. زانسته‌یه‌که‌ که‌

ناخاوتن و نووسین رێکده‌خات و بێخه‌وشیی

زمان رَه‌چاو ده‌گات.

۴- (أَدَب وَأَدْب. أَدْبًا. إِيدَابًا): میواندارییکرد /

نانی بۆ میوانکرد

(-ه): بۆ نان‌خواردن و میوانیی بانگیکرد /

میواندارییکرد.

(أَدَبُهُمْ - عَلَى أَمْرٍ): بۆ کارێک کۆیکردنه‌وه.

(الْأَدَبُ وَالْمَأْدَبَةُ (ج) مَادِب): میوانداری /

نان بۆ میوانکردن به‌بۆنه‌یه‌که‌وه وه‌ک شایی

و هه‌ربۆنه‌یه‌گیر.

(أَقَامَ مَأْدِبَةً عَلَى شَرَفِ فُلَانٍ): میواندارییه‌ک

و نان‌خواردنیکێ رێزلێنانی بۆ فیه‌یسارکه‌س

رێکخست.

الْمَلْحَق

ادب: (الأَدَبِيّ) = الْمَعْنَوِيّ - ئامادهمیی -

ده‌روونی و سۆزو ئاوه‌زی، که‌ که‌سه‌یه‌تی

به‌هێز ده‌گات / وتایی که‌ پێچه‌وه‌انه‌ی مادییه‌.

(مركز أدبيّ): مه‌لبه‌ندیکێ وێژمیی.

(أَدَى أَدَبِيّ): سزایه‌ک که‌ په‌یومندیی به‌

رَه‌وشته‌وه‌ بیت.

(لاهُوت أدبيّ): هه‌موو به‌ره‌می بیرى مرؤف

به‌شیۆمه‌یه‌کی به‌ره‌راوان که‌ به‌شیۆزانیکێ

هونه‌ری ده‌ره‌براییت.

(بَحَثْ أَدَبِي): رافهیهکی وِژمیی.

(نَقْدْ أَدَبِي): رهنهی وِژمیی.

(إِلْتِزَامْ أَدَبِي): نهومی که به پئی دهستووری
رهمتاری باشه و لهلای خه لک و کۆمه ل به
رهمتار و هه لسوکه و تیکی باشی دادمنین و
پهسه نه.

(ذَوْقْ أَدَبِي أَسْلُوبْ أَدَبِي): نهومیه که
په پهمندی به لایه نی جوانیی ناخاوتنهومیه
به شیوازی وِژمیی و په پهمنداری به لایه نی
جوانیی گوفتار و قسه کردنهومیه.

(التَّأْدِيبُ) = التَّهْذِيبُ: فیره ره موش و
رهمتاری جوانکردن.

(تَأْدِيبُ الشَّبَابِ): لهسه ره موشتی جوان لاوان
پهرومردم بکریت.

(التَّأْدِيبُ: تَرْوِیضُ الْحِیْوَانِ): رامکردنی
زیندمومر.

(التَّأْدِيبُ): سزادان به نامانجی راستکردنهومی
سه ره پئچیکمر و خراپه کار و جوانکردنی
رهمتاری

(تَأْدِيبُ وَلَدٍ) سزادانی کوریک بو
راستکردنهومی هه لسوکه وتی.

(تَأْدِيبُ تَلْمِیْذٍ): فیرکار فیری وِژمو
هونه رهمکانی بکریت.

(أَدَبْنِي رَبِّي فَاحْسَنْ تَأْدِيبِي): خودا

پهرومردمیکردووم پهرومردمیهکی چاک
و به رزیکردووم (ئه مه فهرموو دمیهکی

پئغه مبه ره).

(التَّأْدِيبُ فِي الْفِقْهِ): لهسه رعدا سووکه
سه رزمشنتیکه بو نامانجی راستکردنهومی
چاککردنهومیه

(مَجْلِسُ التَّأْدِيبِ أَوْ الْمَجْلِسُ التَّأْدِيبِي):
نهنجوومه نی چاککردن و راستکردنهومی
رهمتارو ته میگردن: دمسه لاتیکه دهر وانیته
سه ره پئجیی کارمندان لهرووی کارو شیرازه و
و لپرسینه و میان لهگه لدا دمکات.

ادم: ١- (أَدَمَ - الْخُبْزُ. أَدَمًا): نانی به پئخۆرموه
خوارد.

(الْخُبْزُ مَأْدُومٌ وَأَدِيمُ): نان به پئخۆرموه

(إِثْتَدَمَ): نانهکی به پئخۆرموه خوارد.

(الْإِدَامُ (ج) أَدَامٌ وَأُدِمَ): هه موو گونجاویک و
ریکه و تووویه ک

(إِدَامُ الطَّعَامِ): پئخۆری نان.

(الْأَدَمُ): نهومی دمکریت به پئخۆری نان/
به نانهوه ده خوریت.

٢- (أَدَمَ - أَهْلُهُ. أَدَمًا): بوو وبه نموونه ی
فامیلیاکه ی/ خیزانه که ی.

(أَدَمٌ وَأَدَمٌ مُتَخَاصِمِينَ. إِيدَامًا): ناکۆکه گانی
ریکخستنه وه/ په گخستنه وه.

(أَدَمٌ (ج) أَوَادِمُ): ئاده م/ باوکی مرو فان به
هه موو تاکه مرو فیکیش دموتریت.

(أَدَمِي): مرو ف/ ئاده می.

(الْأَدَمَةُ): ١- خزمایه تی خویشایه تی/

که سابه تیی ۲- هۆ/ هۆکار/ رینگه.

۲- (أَدَمُ وَأَدَمَ. أَدَمًا وَأَدَمَةً): بۆر بوو/ رینگبۆر بوو.

(الْأَدَمِ (م) أَدَمَاءَ (ج) أَدَمُ): بۆر/ نهمهر.

(الْأَدَمَةُ): رینگبۆریی/ بۆریی/ سووکه رشتالیی.

۴- (الْأَدَمَةُ وَالْأَدَمُ): اخاوموی پیست/ ژیر

پیست ۲- سهرموی پیستی لهش نهومی که بهدهرمویه

(فُلَانٌ إِدَامُ قَوْمِهِ وَأَدَمُ بَنِي أَبِيهِ وَأَدَمَةُ قَوْمِهِ): فیسار پیشهنگ و پیشهوی نهمومو

میله ته که می ته که بهوموه دهناسرین

(الْأَدَمِ (ج) أَدَمُ وَأَدَمَ وَأَدَمَةً وَأَدَامَ): پیستی خۆشه کراو/ دهاغیکراو.

(-الضحى): سهرمتای چیشهنگاو

(-السَّمَاءِ أَوْ الْأَرْضِ): رووی ناسمان یان زموی نهومی که دهرکه وتوو.

(-النَّهَارُ): رووناکیی رۆژ و اتا ههموو رۆژمه که

(ظَلَّ أَدِيمُ النَّهَارِ صَانِمًا): بهدیرژایی رۆژمه که

به رۆژوو بوو/ هیچی نه خواردو نه خواردمو.

(الْأَدَامُ): بازرگانایی پیستهی خۆشه کراو

پیسته فروش.

ادا: ۱- (أَدَا - الثَّمَرُ. أَدَوًا): بهری دره خته که

پیگه یشت

(-اللبن): شیرمه مهیی.

۲- (أَدَا - اللَّبَنُ. أَدَوًا): ماسته که ی ژمندو

که رمه که ی لیگرت.

۳- (أَدَا - لِلرَّحْلِ. أَدَوًا): خۆی بۆنایه وه و هیلی

لیگرت/ له خشته یبرد

(تَأَدَّى وَتَأَدَّى): ۱- نامیری به کارهیناو

خۆی ناماد مکرد ۲- خۆی بۆ رۆژانی رمش و

لیقه ومان/ بۆ رۆژگار ناماد مکرد ۳- خۆی گورج

و ناماد مکرد.

(الْأَدَاةُ (ج) أَدَوَاتُ): ۱- نامیر ۲- دهسکه لا

۳- نامراز

(أَدَاةُ التَّغْيِيرِ): نامرازی دهر پیرین که زمانه.

(أَدَاةُ النِّجَارَةِ): که رسته و نامیری دارتاشی.

(أَدَاةُ الْجَزْمِ): پیتی زنه کار له زمانی

عهر مییدا.

(الْإِدَاوَةُ (ج) أَدَاوَى): دهری بچووکی له جهرم

دروستکراو.

أَدَى: ۱- (أَدَى - الشَّيْءُ أَدِيًا): شته که ی گه یاند.

(أَدَى - الشَّيْءُ تَأْدِيَةً): شته که یگه یاند.

(أَدَى إِلَيْهِ الْخَبَرُ) ههواله که ی پیگه یاند.

(تَأَدَّى - إِلَيْهِ الْخَبَرُ): ههواله که ی پیگه یشت.

(الْأَدَاءُ): ۲- گه یاندنی شته که بهومی که

بۆیدهنیردریت ۲- به جیهینان/ به نهمجامگه یاندن.

۲- (أَدَى - هُ. أَدِيًا): به جیهینا/ جیهه جییکرد.

(أَدَى مَاعِلِيَه مِّنْ دِينَ): واهه که ی/ همرزه که ی

به خاومنه که یداپه وه.

(أَدَى وَاجِبَ الْإِحْتِرَامِ): پیویستی ریزلیگرتنی

به جیهینا.

(تَأْدَى - لَهُ مِنْ حَقِّهِ): مافه‌کەى خۆى

دایه‌وه

(الْأَدَاءُ): به‌جێهێنان ٢-به‌ئەنجامگه‌يانەدن

٣-گه‌يانەدنى شت.

٢-(أَدَا - عَلَيْهِ. إِيدَاءُ): ١-کۆمه‌کىکرد/

يارمه‌تیدا. ٢-خۆى ناماده‌کرد ٣-به‌هیزبوو/

قایمبوو.

(إِسْتَادَى - آخَرَ عَلَيْهِ): يه‌کىکى

لێراستکردموو به‌گژیداکرد/ په‌نايبرده به‌ر

یه‌کىک دژى نه‌و.

(- فَلَانًا الْمَالَ): دارای له‌ فیسار و مرگرت

(-عليه) خه‌لکى لێراستکردموه.

(أَدَى - الْيَمِينَ): سوپىندىخوارد.

(-الشَّهَادَةُ): شاهه‌تیدا.

(-الى): بوو به‌هۆى.

اد: ١-(إِذْ): ناوه‌لکاره بو رابوردوو (ته‌نها

رسته‌ى له‌دواوه دیت. دهمش رسته‌که لایبریت

له‌ برى نه‌وه دوانه بزوينه بکريت

(مَتَى جَاءَ كُمْ الْمَوْتُ فَيَحْيِيْنِيْذُ تَعْلَمُوْنَ): له

پيشدا نه‌مه ناوابوووه

(فَحْيِيْنَ إِذْ يَجِيْءُ تَعْلَمُوْنَ): هه‌رده‌مىک

مردنتان بو هات نه‌وسا دمران و تيدمگه‌ن.

(إِذْ تَأْتِيْ لِلْمُفَاجِئَةِ): نخو: بو له‌ناکاودا دیت

إِذْ: لِلْمُفَاجِئَةِ: بو له‌پر، له‌ ناکاودا وه‌ک:

(بَيْنَمَا أَنَا جَالِسٌ إِذْ جَاءَ زَيْدٌ): من دانیشتبوووم

که زه‌ید له‌ناکاو/ له‌په‌هات/ په‌یدابوو.

(إِذْ تَأْتِيْ حَرْفًا بِمَعْنَى لَامِ التَّعْلِيلِ): له‌بهر

نه‌وه‌یکه/ چونکه

(ضَرَبْتُ ابْنِيْ إِذْ أَسَاءَ): له‌کوره‌که‌ممدا (له‌بهر

نه‌وه‌ى/ چونکه) خراب جوو‌لایه‌وه.

٢-(إِذَا): ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ مُتَضَمِّنٌ مَعْنَى

الشرط): نه‌گه‌ر/ هه‌ر ده‌مىک (ناوه‌لکاره بو

دوا روژ/ بو ناینده و به‌مه‌ره‌جه‌وه.

(إِذَا اجْتَهَلْتُ نَجَحْتُ): نه‌گه‌ر کۆششتکرد

دهرده‌جیت.

(إِذَا): پیته بو له‌ناکاو/ له‌پر: کاتیکم زانى/

هه‌ینه‌دمزانی/ له‌پرا.

(خَرَجْتُ فَإِذَا أَسَدٌ بِالْبَابِ): چوووه دهرمووه

کاتیکم زانى شریک له‌بهر دهرگایه.

(إِذَا = إِنْ الشَّرْطِيَّةُ): پیتى مهرجه:

هه‌رکاتى/ نه‌گه‌ر

(إِذَا مَا تَقَمُّ أَقَمُ): نه‌گه‌ر تو هه‌ستایت منیش

هه‌له‌دستم.

(إِذَنْ وَإِذَا): پیتى وه‌لام و وه‌داشت یان سزایه:

که‌واته. نه‌گه‌ر یه‌کىک بلیت: سهردانته ده‌که‌م

له‌وه‌لامدا ده‌لینیت که‌واته منیش ریزت

لیدمگه‌رم/ پيشوازیتمکه‌م. به‌لام نه‌گه‌ر بو

هۆیه‌کى ده‌ست به‌ده‌ستبیت هه‌ر ده‌وتریت

(که‌واته) نه‌وه ریکه‌ى راسته‌و نه‌وه راسته.

(إِذَا هَذَا هُوَ الصَّوَابُ).

اذر: ١-(أَذَارٌ وَأَذَارٌ): (سریانیة) = مارس:

نه‌وروژ/ نایار سیویه‌ک روژه سیه‌هه‌مین مانگی

زاینه.

٢- (الْأَذُنُ): هه‌میشه به‌هار جوړه گولیکه پرته‌هالی له‌ولاته‌کانی دهریای ناو‌م‌راستدا زوړمو له باخچه‌کاندا د‌م‌روین‌ریت.

اذن: ١- (الْأذن - بالشَّيءِ): إِذْنًا وَ أَذْنًا وَأَذَانًا وَأَذَانَةً: به‌شته‌گه‌یزانی

(-إِلَيْهِ وَلَهُ. أَذْنًا): به‌په‌روشه‌وه ته‌واو گوڼی بؤ شلکرد/ گوڼی بؤ هه‌ل‌خست

(حَدَّثْتُهُ فَأَذَنَ لِي أَحْسَنَ الْأَذْنِ): هسه‌م‌بو‌کرد

زوړ چاک گوڼی بؤ شلکردم و گوڼی لی‌گرتم (أَذَن - فَلَانًا الْأَمْرَ وَبِالْأَمْرِ: إِذْنًا):

کارم‌ک‌ی به‌گوڼی فیساردا دا/ پیی راگه‌یان‌دو لئی ناگادار‌کرد.

(أَذَن - بِالصَّلَاةِ: تَأْذِينًا): بانگی (نو‌یژیدا/ راه‌یلا).

(تَأْذَنَ): سو‌ین‌د‌ی‌خوا‌رد.

(-الْأمر): له‌کارم‌ک‌ی ناگادار‌کرد/ کارم‌ک‌ی پیراگه‌یان‌د.

(-بالشَّيءِ): هه‌رم‌شه‌ی خراپ‌یک‌رد.

(الإِذْنُ): ناگایی/ ناگاداری/ ناگالی‌بوون.

(فَعَلَهُ بِأَذْنِي): به‌ناگاداریی من و ریدانی من نه‌و کارم‌یک‌رد.

(الْأَذَانُ): ١- بانگ‌دانی نو‌یژ (له‌لای موسولمانان)

٢- پیراگه‌یان‌دن

(الْأَذِينُ): ١- بانگ‌د‌م‌ر/ بانگه‌یشت ٢- د‌سته‌به‌م‌ر/

که‌فیل ٢- س‌رو‌وک.

(الْمُذَنَّةُ (ج) مَآذِن): بانگه‌/ مناره.

(الْمُؤَذِّنُ): ١- بانگ‌د‌م‌ری نو‌یژ‌کردن له ئیسلامدا

٢- بانگه‌یشت که بانگی پیراگه‌یان‌دن به ناشکرا د‌م‌کات.

٢- (أَذَن - لَهُ فِي الشَّيْءِ إِذْنًا وَأَذِينًا): مؤلمتی بؤ نه‌و‌شته‌دایه/ ریگه‌ی پید‌ا/ هیشتی.

(مَآذُون لَهُ): ریپ‌ید‌راو/ مؤلمت‌دارو/ هی‌ل‌راو.

(إِسْتَأْذَنَ هُ): ریپ‌ید‌دانی لی‌خوا‌ست/ مؤلمتی لی‌وم‌رگرت و داوا‌کرد.

(-عَلَيْهِ): داوای لی‌کرد دیداری بکات/ بج‌یته لای/ س‌م‌ری بدات.

(الْأَذِينُ): په‌رد‌مدار/ س‌کر‌ت‌یر.

(الإِذْنُ): مؤلمت/ ریگه‌پید‌ان/ هیشتن.

(الْمَآذُونُ): ١- ه‌ازی ٢- که‌س‌یکه که پروانامه‌ی زانستی بالایان یاساگه‌ریی هه‌بی‌ت.

(الْمَآذُونِيَّةُ): ١- ریپ‌ید‌ان له زانستی بالادا یان

له یاسادا ٢- مؤلمت/ ریدان/ هیشتن.

٢- (أَذَن - هُ أَذْنًا): زیانی به‌گو‌ی‌ید‌ا/ گوڼی ز‌د‌مدار‌کرد.

(أَذَن): هاواری نازاری گو‌ی‌یک‌رد.

(أَذَن - الرَّجُلَ إِذْنًا): نازاری به‌ گوڼی گه‌یان‌د.

(أَذَن - الْوَلَدَ): گوڼی من‌د‌اله‌م‌ک‌ی هه‌ل‌گ‌لو‌فت

(الْأَذْنُ وَالْأُذُنُ): (له عمر‌می‌یدا وشه‌یه‌کی

می‌یه) (ج) آذان: گوڼی/ گو‌ی‌چکه.

(أَذِينَةُ): گو‌ی‌چ‌ک‌وله.

(فُلَانٌ أَذَنٌ مِنَ الْأَذَانِ): فیسارکه‌س گوڼی بؤ

دمگه پهنیت.

(المُؤَدَّن - اسلَامِيَا): بانگدمری نویژکردن
له نیسلامدا که به دمگی بهرزو خوش
بانگدمدات.

اذی: (أَذَى. أَذَى وَأَذَا): نازاری پیگه‌یشت.
(أَذَى - الرَّجُل. نِيذَاء): (نازار / نیش)ی
پیگه‌یاند.

(الْأَذَى وَالْأَذِيَّةُ وَالْأَذَاة): ۱- (ژانیکی نازاریکی /
نیشیکی) که ۲- زیانیکی که م.
(الْأَذَى): (ژانیکی / نازاریکی / نیشیکی) زور
پیگه‌یشتوو / نازار کارتیکردوو ۲: زیانبه‌خش
۳: نازاردمریکی زور.

(الْأَذَى): شه‌پۆل.
(تَأَذَى): نازاری پیگه‌یشت.
أَرَب: ۱- (أَرَب. أَرَبًا): کارامه‌بوو / شارم‌ابوو.
(أَرَب وَأَرِيبُ (م) أَرِيبَة): کارامه / کارزان /
شارم‌زا.

(أَرَب - بِالْشَيْءِ): له‌شته‌که‌دا شارم‌زایی باش
په‌یدا کرد / کارامه‌بوو / لیژانبوو.
(أَرَب. أَرَابَة وَأَرِبًا): چاوی کرایه‌وو هوشیاری
په‌یدا کرد / ژیربوو.

(أَرِيب وَأَرِبُ (م) أَرِيبَة): وریا و وچاو‌کراوه
ژیربوو، کارزان‌بوو.
۲- (أَرَب - إِلَيْهِ): پیویستی بهو بوو
(- بِالْشَيْءِ): شته‌که‌ی خرایه نه‌ستۆ / شته‌که‌ی
پیس‌پیردرا.

هه‌موو که‌سیک شله‌مکات و هه‌لده‌خات / گوێله
مشته (بۆ هه‌مووان هه‌ر نه‌و واتایه به‌کار
دمه‌ینریت): دموتریت: (ه‌ی أَدْنُ وَ هُما أَدْنُ
وَهُم أَدْنُ... الخ): نه‌و نافرته گوێهه‌لخه‌رو
گوێله‌مشته. نه‌ودوانه. نه‌وان گویش‌که‌رن...
هتد.

(جاءَ نَاشِرًا أَدْنِيه): هاتوووه گوئی ته‌پکردوووه
بی‌ناگایه.

(أَدْنُ الْبَرِيقِ): دمسکی مه‌سینه.
(أَذَانُ الْجَدِي (ن)): گوێبه‌رخه.
(أَذَانُ الْأَرَنْبِ (ن)): گوێکه‌رویشکه.
(أَذَانُ الْفِيلِ (ن)): گوێفیل.

(أَذَانُ الْفَارِ (ن)): گوێمشکه. (نه‌مه گوێکه
له‌به‌نه‌چه‌ی جِمَحَمِيَّات رَمَنگَشِيْنِه
بچوووه / ورده له نه‌وروپا زور په‌سنده.
(أَذَانُ الدَّبِّ (ن)): گوێپورچه. رووه‌مکیکه
به‌زۆری ته‌مه‌ندریژمو گه‌لا گه‌ورمیه.
گوله‌که‌ی زمرده‌و به‌هیشوووه

(الْأَدْنُ وَالْأَدَانِي): گوێگه‌وره.
(الْأَذِينَ الْأَيْسَرُ الْأَيْمَنُ): گوێچکۆله‌ی چه‌پ و
گوێچکۆله‌ی راستی دل.

۴- (أَدْن - الْعُشْبُ إِذْنًا): گیاکه‌ خه‌ریکی
وشکبوونه.

الملحق:
اذن: (المُؤَدَّن): بانگه‌یشت / که‌سیکه‌ بانگی
پیراگه‌یاندن به‌دمگی به‌رزو ناشکرا دم‌دات و

(الْأَرْبُ (ج) آراب): انياز / نامانج

۲-پیداویستی

(الْمَارَبُ وَالْمَارَبَةُ وَالْمَارَبَةُ (ج) مَارَب):

۱-پیداویستی ۲-مهبست / نامانج / ممرام.

۳-(أَرْب - الْعُقْدُ أَرْبًا): (ب) تاههکی پتهو

دروستکرد.

(أَرْب - الشَّيْءُ): شتهکی (توند و توکمه /

پتهوگرد) / پتهو دامه‌زاند

(تَارَب - تِ الْعُقْدَةُ): گریکه چه‌سپ و

پتهو‌بوو / توند‌بوو

(-الْأَمْرُ کَارَمَه گری‌بوو / گرتی تیکه‌وت

(الْأَرْبَةُ (ج) أَرْب): ۱-گریقایمه ۲-بؤینباخ.

۴-(أَرْب - هُ مُؤَارَبَةٌ): فریویدا / له خشته‌یبرد

تَارَب: خوی به‌زورزان و زرنک (نواند /

پیشاندا)

(إِسْتَارَب): ۱-وامی خواست / همرزیکرد

۲-که‌له‌کبازیکرد ۳-به‌هله‌میدابد ۴-له‌دله‌وه

رقی لیئه‌لگرت و دمرینه‌خست

(الْإِرْب وَالْإِرْبَةُ): ۱-زورزانی و فیل‌بازی.

۵-(أَرْب - الرَّجُلُ): نه‌ندامه‌کانی پیاوکه

به‌ربوونه‌وه.

(-الرَّجُلُ. أَرْبًا): کیشای به‌نه‌ندامیکی

پیاوکه‌دا.

(أَرْب - الشَّاةُ): ممرمکه‌ی کوته‌کوته‌کرد.

(الْإَرْبُ (ج) آراب): نه‌ندام.

(قَطَعْتُ الذَّبِيحَةَ إِرْبًا إِرْبًا): سه‌ربرپاوه‌که‌م

بارچه‌پهرچه‌کرد / کوته‌کوته‌کرد.

(الْأَرْبِيَّةُ): بنی‌ران.

۶-(إَرْبِيَان وروبیان) (ح): رۆبیان له‌رمگمزی

فرژالی دمرپاییه‌له‌توینکداره‌دمپیکانه‌زور

جوړی همپه‌و گوشتی خو‌شه. له‌که‌ناری

دمریای سپی ناو‌مراس‌ت و نو‌قیانوس‌دا

راودم‌گرت پینشیدم‌وتریت (فریدس).

أَرث: (۱-أَرَث): ناگریکردم‌وه

(-بَيْنَهُم): ناگری نا‌کوکی و نا‌ژاومی

تیبه‌ردان.

(تَأَرَّث - تِ النَّارُ): ناگرمکه‌کلپه‌یسه‌ند

(الْأَرْثَةُ وَالْإِرْثُ): نه‌وه‌ی که‌ ناگری

پیدم‌گرتیه‌وه / جاوگی ناگری.

۲-(إِرْث): میرات پاشماگه / جیم‌اوه.

(أَرْج: أَرْج. أَرْجًا وَأَرْجًا وَتَارَج): بؤنی

خوشیدایه‌وه

أَرْج: بؤن‌خوش.

۲-(أَرْج - الْحَقُّ بِالْبَاطِلِ أَرْجًا): راستیی و

نا‌راستیی تیکه‌ل‌کرد / هه‌ق و نا‌هه‌قی

به‌یه‌ک‌دا.

(أَرْج - الْقَوْمُ وَبَيْنَهُم): خویش‌گه‌لی له‌یه‌ک

ورووژاندو کردنی به‌دوژمنیی به‌کتر.

(أَرْج): نا‌شوب‌گیر و خه‌لک تیکه‌بردم‌ر.

(أَرْج - النار): ناگرمکه‌یکردم‌وه.

۳-(أَرْج - النَّاسُ. أَرْجًا): خه‌لکه‌که‌دایانه

پرمه‌ی گریان.

أَرْجَن: ۱- (أَرْجَوَان) (ن) = زَمْرِيْق: ۱- اِدَار
 نمرخهوان (فارسیة) درختیکی بچوکه
 گولمکه می مؤره و لسمه رمقای بهماردا
 دمردمهکویت و پیش گه لاگرتنیه می بمزوری
 له خوره لات می دریای سبی ناومر استدا زوره
 بؤ رازاندن هومش دمروینریت ۲- بویه یهکی
 سووره فینیقیه کان به کاریان دمهینا به
 تایبه می دانیش توانی (سوور) که له سده می
 (مؤرکس) دمریان دمهینا ۲- بهرگیکه سوور
 که به نمرخهوان بؤ یه دمکرا.
 (الرَّقْعَةُ الْأَرْجَوَانِيَّةُ): دمربریه کی ویرمیه
 له بنجینه دا نینگلیزییه. به دمربریه رموان
 و جوان دموتریت که له دارشتمیه کی لاواز و
 بزردا ببینریت.
 ۲- (أَرْجُون) (ک): گازی نارگون. گازی که به
 بریکی کهم له هه وادا همیه. بؤ پرکردنه و می
 گولوبی کارمبا به کار دیت. هیماکه می (AR) ه.
 ارخ: ۱- (أَرْخُ وَأَرْخُ الْكِتَابِ أَوِ الْحَادِثِ. تَارِيخًا
 وَمُؤَارَخَةً): دمی نووسینی پهراومکه یان
 کاتی قهوماومکه می تۆمارکرد.
 (التَّأْرِيخُ وَالتَّارِيخُ (ج) تَوَارِيخُ): میژوو/
 دمی رووداو/ ناسینی سمردهم.
 (تَارِيخُ - الشَّيْءُ): (میژوو/ دم) ی روودانی
 شتمکه
 (عِلْمُ التَّارِيخِ): زانستیی میژوو که باسی
 قهومان و کات و هو ی رووداومکان دمکات

(أَلْوَرَّخُ): میژوونووس.
 ۲- (أَلَزَّ خَبِيل) (یونانیه): کۆمه له دورگه میکی
 نرئک یهک.
 ۲- (أَرْخِيُولُوجِيَا أَوَّارْكِيُولُوجِيَا) (یونانیه):
 زانستیی پاشماوه دیرینه کان و هونمه
 کۆنه کان که به شئیکی کۆنینه و پاشماوه
 دیرینه کانن.
 اردب: (الْإِرْدَبُ (ج) أَرَادِبُ): ربه: پیومریکی
 گه می میسره که (۲۴) صاعه.
 أَرَزُ: ۱- (أَرَزُ. أَرَزًا وَأُرُوزًا): کرژیوو/
 جوومهک.
 (-ت الْحَيَّةُ): مارکه خوی به کونه که دا کردو
 خوی تیدا قایمکرد.
 (فُلَان يَأْرَزُ إِلَى وَطَنِهِ): بؤ همر شوینیک
 بچیت همر بؤ نیشتمانه کی دمگهریته وه.
 (أَرَزُ): بنجبهست و قایم
 (شَجَرَةُ أَرَزَّةَ): درختیکی بنجبهست و قایم.
 (أَرِيْزُ - الْقَوْمُ): گهورمو راگری خویشان یان
 سمرورمو پشتیوانی نته وه.
 ۲- (أَرَزَ - اللَّيْلُ): شمو زور ساردیکرد.
 (أَرِيْزُ وَأَرَزُوْأَرُوزُ): شمو ی زور سارد.
 (بِتْنَا لَيْلَةَ أَرَزَّةَ): شمو یک ماینه وه لسمرماندا
 لهشمان تمزی و کرژیوو.
 (أَرَزَتْ أَصَابَعُهُ مِنَ الْبَرْدِ): لسمرماندا
 پهمنجهکانی کرژیوون، پهرین.
 ۲- (الْأَرَزُ وَالْأَرَزُ وَالْأَرَزُ وَالْأَرَزُ) (ن): برنج،

جهٔتووك. روومگيٽكه له گهٺ گهنمدا
خواردنيكي سهرمگي مروٺه. له ولاته
گهرمه كاندا له گولدا كه ههميشه پرله ناو
بيټ دهچينريټ.

(الْأَرْزُ) (ن): داري هافريسك درهختيٽكه له
كومه لهي كاڅه دارمگي بوټمقي و چاكي
باشترين داره زور جوړيشي ههيه بهناوټر
ترينيان هافريسكي لوبناني و نهټلهسي و
شاخي هيمالايهيه.

(الْأَرْزِيَّة) (ن): درهختيٽكه له كومه لهي كاڅه
و دارمگي باشترين داره له ولاته ساردمكاندا
و له كيومكاندا دموټت له خوړهلاتي
ناوهراستدا نيهيه.

ارس: (الْأَرِسْتُقْرَاطِي) (يونانية): كهسيكي
چيني خانهدانهكانه.

(الْأَرِسْتُقْرَاطِيَّة): اچيني سهرموي كومهټ/
چيني خانهدانهكان و پياوه ماقوولان
۲- بهرپوهمبريتي چيني خانهدانهكان و پياوه
ماقولان.

ارش: ۱- (أَرْش-ه) ۱- بهشت لاسيدا، شتهگي لا
خوشهويستگرد ۲- هانه هانهي شتهگييدا.
(أَرْش- بَيْنَهُمْ): نيواني تيټكدان و لهيهگي
هاندان.

(-الْحَرْبَ أَوْ النَّارَ): شهرمگي ههټگيرساند
يان ناگرمگي گردمومو خوشگرد.

(الْأَرْشُ (ج) أَرْوَش): ۱- بهرټيل ۲- خوينبايي.

۲- (أَرْش-ه. أَرْشًا): ۱- خوينبايي دايه
۲- بهرټيلي دايه.

(الْأَرْشُ خوينبايي (ج) أَرْوَش.

۲- (أَرْشِيْمَنْدَرِيْت) (يونانية): خاوون
پلميهگه له كليسي دپانه كاندايه.

أَرْض: (أَرْض و أَرْض - الْمَكَان. أَرْضاً وَأَرْضَةً):
شوټنهگه گړوگي زور بوو رازايه و هو
له بهرچاو جوانبوو.

أَرِيض: (شوټنيكي سهوزو پرگياو گولزار.
(أَرْض - الْكَلَامَ وَغَيْرُهُ): ناخاوټنهگي
نامادمو رټكوپيټكرد/ پوخته يگرد.

(تَأْرَضَ - بِالْمَكَان): له شوټنهگه دايه نيشته جيټوو
تيټدامايه وه

(-لِكَذَا): بهرمنگاري نه وه بووه و هو
به لاماريدا.

(إِسْتَأْرَضَ - السَّحَابُ): هورمهگه نيشته زهوي
و له منگريگرت و کشا.

(الْأَرْضُ (ج) أَرْضُونَ و أَرْض و أَرْض و
أَرْض): گوي زهوي كه نيمه له سمری دمځين/
زهوي/ خاك بوم، زمين.

أَتَانَا إِبْنُ أَرْضٍ: نه ناسيټ هاته لامان كهس
نه دايكي و نه باوكي دمناسيټ.

(أَرْض النُّعْلِ): پيټلو/ نهوي كه بهر زهويي
دمكه ويټ/ بني پيټلو.

(الْأَرْضِي شوكي (ن) = خُرْشُوف): شهگروگه/
كه رته شي: جوړه گياهگي دركاوييه پاش

کولاندن دمخوریت له گیا لووله ییه گانه له
سه دمی چواردمه مدا له نیتالیادا زانراو
دمرگه وت.

۲- (أَرْضُ - ت الخَشْبَةُ. أَرْضًا): دارمکه تهخته
کالؤس خواردی

(الْأَرْضَةُ) (ح): تهخته کالؤس. مؤرانهی
دارمکه به کۆمه ل دمژین و شاردمکهن و دار
دهخۆن و له ولاته گهرمه گاندا دمژی.

ارط: ۱- (الْأَرْضِي) (ن): یاسه مینی زمرد.

(أَرْضَاة): یهک یاسه مینی زمرد (ج).

(أَرْضِي وَأَرْضِ وَأَرْضِ): بنجه درهختیکه
له بیاباندا دمرویت ومکو تیلأ راست
بهرزدمبیته وه گه لاوگولی ورده و بهرمکه ی
وهک عه ناب/ دلیق وایه وشک و تاله رمگی
سوورمو حوشر دمپخوات.

۲- (الْأَطْمَاسِيَا): (ن) رپحانه کیویله لهو
روومکانه یه که گوله که ی لووله ییه له سوریا
پنیده لین (الشیخ) له ناوچه دمشتییه گاندا
دمرویت.

۳- (أَرْضَنِيْسِيَا) (ن): دمومنیکه لمباخدا
دمروینریت. له یابانه وه بلاو بوته وه. گوله که ی
سپی یان بهمه ییه و به چه پکه.

ارغ: ۱- (الْأَرْغُل) (مو): جووزله نامیریکی
مؤسیقای خۆره لاتیییه دوو قامیشی کونکراوی
پیکه وه به ستر او. پهنجه ی به سهردا دمگیرن
و وله گاتی لیدانیدا دمنگیکی دلگیری لپه ییدا

دمبیت.

۲- (الْأَرْغُن وَالْأَرْغُون: (مو) (یونانیة):
(نارگۆن) وهک بیانۆ به نجه ی پندا دمفریت
واتا شوینپه نجه ی همیه.

ارق: (أَرْقِ وَأَنْتَرْقِ. أَرْقًا): شه وخه وی لیزرا.
(أَرْقِ وَأَرْقِ وَأَرْقِ وَأَرْقِ): خه ولیزراو/
شه و بیدار.

(أَرْقِ-هُ وَأَرْقِ-هُ. إِبْرَاقًا): خه وی لیزراند/
شه و به یاری کرد.

۲- (الْأَرْقِ) (ح): میشگه زۆ رمگه زه میروویه که
له شی لینجه له سهر پهل و قه دیدار
کۆمه لدمبه ستیت شیلهی دارمکه دمژیت
رشه خه لکه که پنیده لین (الْن)

(الْبِرْقَان وَالْأَرْقَان وَالْإِرْقَان وَالْإِرْقَان
وَالْأَرْقَان): زمردووی. دمردیکه دمداته
کشتوگال یان تووشی خه لک دمبیت رنگیان
زمرد یان رمش هه لدمگه رپنیت رشه خه لکه که
پنیده لین (دَاءُ الصَّفِيرَةِ): زمردووی.

۳- (الْأَرْيَقِي) (ن): روومکیکه گولی سوورو
به مه یی دمرگیت.

أَرْك: ۱- (أَرْك- الْجَمَلُ أَرْوَكًا): حوشرمکه
گه لای درهختی سیواکی خواردو ژانی پیکرد.
(الْأَرَاك): درهختی سیواک.

(أَرَاكَة): درهختیکی سیواک (ج)
أَرْك وَ أَرَاك: درهختیکه درکاوی و قه
دریژ. گه لاو پهل زۆر. لاسک نهرم. دارسیواکی

لیدمگرت و وزدمگرت.

۲- (أَرَكْ وَ أَرَكْ - الْجَرْحُ أَرَكًا. أَرُوكَا): برینه که خوشبو و موه / سارپژبوو / چاکبو و موه.

۳- (أَرُوكَارِيَا) (ن): درختیکی بهرزه له کۆمه لهی سنه و بهر / کاژ. له نه مەریکای باشو ورموه هاتوو. له باخچه گاندا بۆ جوانیی دەرپوینریت. گه لای شیوه دمرزییه و له سمر هه مەمکەشی دەرپوینریت.

۴- (الْأَرِيكَة. (ج) أَرِيك وَ أَرَانِك): (چریا / ته خته بهندی رازاوهی نوستن.

ارم: ۱- (أَرَم - الْأَرْضُ أَرَمًا): پاكتاوی زمویه که پکردو رو و مکه گانی له به نه کۆتەرمدا (أَرَمَاء وَ مَأْرُومَة): زمویه کی پاكتاو کراوو رەمگ لیدم هاتوو.

(-الشيء): رەمگ و ریشهی شته که ی له بن دەر هینا و اتا هیچی نه هیشت.

(-ما على المائدة): هەرچی خواردنیک له سمر خوانه که بوو ماشیه و مو خواردی.

(الْأَرَم): خریکان / دانه کاکیله گان (يَحْرِقُ عَلَيْهِ الْأَرَم): له رفاندا دانسی لیدم کورژیت.

(الْأَرَم): سەری په نه جەگان (الْأَرُومَة وَ الْأَرُومَة وَ الْأَرُوم (ج) أَرُوم): ۱- بن و بیخی شته که / سمر جاوهی ۲- نه ژاد «هُوَ شَرِيفُ الْأَرُومَة»: نه و نه ژاد ره سەنه / خانه دانه / و مە جازا دمییه ۲- بن و ریشهی

درخت که باش برینه و میشی له ناو زمویه که دا دمی نیت هه.

۲- (الْأَرَم): بهرد

(الْأَرَم وَ الْأَرَم (ج) أَرَام وَ أَرُوم): بهردی سمر پێ که بۆ دیار پکردنی رێگه که له بیاناندا داد مەنریت و بۆ رزگار کردنی رێبوارانه / بهردی رێنیشان دەر.

(مابها إرَم وَ أَرَم): که سی تیدا نییه.

(الْأَرَمَة (ج) أَرَم): بهیداخ

ارن: (أَرَن - الْبَعِيرُ أَرَنًا وَ أَرِينًا وَ إِرَانًا): حوشتر مکه هیزی دایه خوی و چابو کبوو.

(بَعِيرٌ أَرَن وَ أَرُون): حوشتری چابوک.

ارنب: (الْأَرَنْب (ح): کهرویشک

(الْأَرَنْبُ الْبَرِيَّةُ أَوِ الْأَرَنْبُ الْوَحْشِيَّةُ): کهرویشکی کیوی.

أرو: (الْأَرُومَة وَ الْإَرُومَة (ج) أَرَاوِي وَ أَرَا وَ أَرُوی (ح): مەر مکیوی و که نه کیوی (به همر دوو کیان واده لێن).

أری: ۱- (أَرَى - النَّحْلُ أَرِيًا): ههنگه که ههنگوینی (پیکه و منا / کرد).

(الْأَرِي): ههنگوین.

۲- (أَرِي - صَدْرُهُ عَلَيَّ): سنگی لیدم بهر پاندم و لیم تووره بوو.

(أَرَى - النار): ناگر مکه ی خوشکرد

۲- ناگر مکه ی کردموه

(-الدابة): کۆزی بۆ چوار پیکه کرد.

(تَارَى -بَالْكَان): لهشوننه كه دا جیگیر بوو و ماهیوه

(-عَنهُ) لئیدوا كهوت.

(الْأَرِيَه) كۆز/ گمور/ شوینیکه چوارپیکه تیډا دمهیلریتهوه.

أَز: (أَزَّتِ الْقِدْرُ أَزًّا وَأَزَّازًا وَ أَزِيرًا): مهنجه له كه هاته كول و كهوته گیزه گیز.

(أَزَّ - الْقِدْرُ وَبِهَا): ناگری نایه ژیر مهنجه له كهوه كه بکولیت.

(تَأَزَّرَ - الْمَجْلِسُ): نهنجومهنه كه كهوته ژاوه ژاو و بهیمه كداچوون.

(الْأَزَّة): ژاومژاو دهنكه دهنك و بهیمه كداچوون.

(الْأَزِين): ۱- گرمه ی همور/ هموره گرمه ۲- تهرزه.

۲- (أَزَّ-هُ عَلَى كَذَا): بۆ نهوه لاسیدا/ فریویداو هانه هانهیدا.

(-الشيء): شته كه ی بسمه ریمه كدا داو بسمه ریمه كدا كرد.

ازب: ۱- (أَزَبَ - الْمَاءُ أَزْبًا): ناومه كه كش/ پۆشت

(الْمِزَاب (ج) مَازِب والمِزَاب (ج) مِيزَاب): پلوسك (پنی ناوتریت مزاریب).

۲- (الْأَزَب): ۱- كورته مینه ۲- بهدخواز/ زمانبهد.

أَزَج: (أَزَج - الْبَيْت): خانوومه كه ی بهدریزی دروستكرد.

(الْأَزَج (ج) أَزَاج وَأَزَج): خانووی دریژ

دروستكراو.

ازح: ۱- (أَزَحَ وَتَأَزَّحَ أَزُوحًا): سستییکرد/

خاوه خاویکردو دواكهوت

(أَزُوح): (سست/ خاو) و دواكهوتوو.

۲- (أَزَحَ-ت قَدَمُهُ): پنی (هه لخلیسکا/ ترازا/ خزا)

(إِزَاحَة): خزاندن/ ترازاندن/ دهرپهراندن.

ازد: الْأَزَاد: (ن) جوره خورمايه كه.

۲- (الْأَزْدَرَحَت (ن) وَالْأَزَادِرَحَت) (فارسیه):

دره ختیكه گولی وردمو شینیکی تییره، داریکی سه ختی چاکی همیه ییشی دموتریت (زنزلخت).

ازر: ۱- (أَزَّرَ - بِالْشَّيْءِ): چوار لای شته كه میگرت دموری شته كه میگرت

(-النَّبَات): روومه كه خوی لمیه كه ئالاند.

(أَزَّر-ه) دایپوشی

(تَأَزَّرَ وَاتَّزَّرَ وَانْتَزَّرَ): ۱- بهرکوشیبهست

(الْإِزَار (ج) أَزْرَة وَأُزُر): ۱- کالآ/ بهرگ/ پۆشاك

۲- لَيفَه ۲- پاكدامینی

-الْأَزَر: پشت

(شَدَّ بِهِ أَزْرَة): پشتی خوی بهوه بهست و هایمكرد.

۲- الْإِزَر = الْإِزَار = شیومی بهستی پشتین یان شیومی کالآ/ پۆشاك.

الْإِزْرَة = الْإِزَار: ۱- بهرگوش ۲- پۆشاك، خه لکه

رمشوكه كه پنی دهلین «هِيضَة الْأَنْتَزَار».

«الوزرة»: شیوهی پوښاک یان پښتین.

«لِکَل قَوْمِ إِزْرَةَ یَاْتَدْرُونَهَا»: ههموو نمتومیهک شیوه بهرگیکیان همیه پیی دمناسرین.

الْمِنْزَرُ وَالْمِنْزَرَةُ (ج) مَازَر: ۱-پوښاک ۲-پښتین.
«لِکَل قَوْمِ إِزْرَةَ تَاْتَدْرُونَهَا»: ههموو نمتومیهک شیوه بهرگیکیان همیه پیی دمناسرین.

(الْمِنْزَرُ وَالْمِنْزَرَةُ (ج) مَازَر): پوښاک.
(شَدْلِلَا مِرْ مِنْزَرَةً): یو کارمکهی (چاکی بهلاداکرد/ پښتینی یو بهست).

۲- (أَزَرٍ وَأَزْرَ- فَلَانًا): پښتی هیساریگرت/ کومه کیکرد/ به هیزیکرد/ یارمه تیدا.
(أَزْرَه- مُؤَاَزَرَةً): کومه کیکرد/ یاریدمیدا/ یارمه تیدا.

(الْأَزَرُ): ۱- هیز ۲- یاریدمدان پښتگرتن
(الْإِزَار (ج) أَزْرَةَ وَأَزْرَ): فیلیپایه/ دیواروکیکه دمدریته پال دیواریک یو قایمکردنی.

۲- (الْإِزَر): ۱- بنجینه، ریشه، نمراد.
ازف: (أَزَف. أَزَفًا وَأَزُوفًا): نزیکبووموه.
(أَزْفَةُ الْأَزْفَةُ وَأَزْفَتِ السَّاعَةُ): رۆزی لیپرسینهوه نزیکبوتهوه.

(تَأَزَفَ): هاته بهرموه/ نزیکبووموه
(تَأَزَفَ الْقَوْمُ): خویشگه لهیهک نزیکبوونهوه.

(الْأَزْفَةُ): رۆزی (لیپرسینهوه/ حهشر/

قیامت)

۲- (أَزَفَ- الرَّجُلُ أَزَفًا وَأَزَفًا): پهله یکرد.

(أَزَفَ- هُ إِيزَافًا): پهله ی پیکرد.

(الْأَزْفَى): خیرایی و چابوکی/ چالاکی

گورجیی/ نازایی

(يَمْشِي الْأَزْفَى): گورجانه دمروات. چالاکانه همنگاو دمنیت.

۳- (تَأَزَفَ- الْمَكَانُ): شوینهکه (تهسکبوو/

تهنگبوو)

(-الرَّجُلُ: اشکستییهیناو دایه دواوه/
دایه که می و بهیزی ۲- بهد رهوش و کهمچیکلدانه بوو.

(الْأَزَفَ): تهنگانه و کهمدرامه تی/ بهدگوزمرانی.

۴- (أَزَفَ- الْجِرْحُ): برینهکه (هاته و میهک/

سارپژبوو)

ازق: (أَزَقَ وَأَزَقَ أَزَقًا وَأَزَقًا): تهسکبووموه/ تهنگبوو.

تَأَزَقَ: تهنگبوو/ تهسکبوو.

(الْأَزَقَ (ج) مَازِقَ): اگهروو/ ناویک که له نیوان دوو زمویدا دمنیت وه که گهرووی کیوی ۲- گۆزی جهنگ/ شهر ۲- تهنگه بهری ۴-

تهنگانه ۵- تهلمزکه/ هه لوینستی دژوار/ باری ناهه موار.

ازل: ۱- (أَزَلَ. أَزَلًا): کهوته تهنگانه و

بیدمرفتانیهوه

(أَزَلْ): ۱-داماوا/ تەنگەتاو ۲-بېدەرمەتان.

(أَزَلْ-ه): بىندىكىرد

(تَازَلْ): كەۋتە تەنگانەو بېدەرمەتانيىەو/
نەبوو بوو.

(الْأَزَلْ): داماوا/ تەنگەتاو/ بېدەرمەتان و
نەبوو

(إِزَلْ): چورتوم/ ەمى/ داماۋىي.

۲-(الْأَزَلْ): زۆر كۆن/ جاويد. ھەمىشە كە
ھەر بوو ە ھەر دەيىت/ بېسەرمەتاو كۆتايى.
(الْأَزَلِيْ): نەمرىي/ ھەمىشەيى/ ھەتاهەتايى/
ھەربوۋە ھەر دەيىت.

ازم: ۱-(أَزَمْ-ه. أَزَمًا وَأَزَوْمًا): كەستى/ گازى
لېگرت.

(الْأَزَمْ وَالْأَزَمَهُ وَالْأَزَوْمُ (ج) أَزَمٌ وَأَوَازَمْ وَأَزَمْ):
دانى كەلبە.

۲-(أَزَمْ- العام): نەھامەتى و قاتوھرىي سالىكە
سەختىۋو.

(-الدَّهْرُ عَلَيْهِ): رۆژگار سەختىي لىكەلدا
نۋاند

(تَازَمْ- القَوْمُ): توۋشى تەنگو چەلەممىۋون.

۲: پەژارە نەھامەتىي رۆژگار دايگرتن.

(الْأَزَمْ): پارىزكردن/ دووركەۋتەنەو
خۇپارىزىي لى ھەموو زىانبەخشىك.

(أَصْلُ كُلِّ دَوَاءٍ الْأَزَمْ): لىھەموو دەرمانىك
باشىر پارىزە.

(الْأَزَمَةُ وَالْأَزَمَةُ (ج) إِزَمٌ وَأَزَمٌ وَأَزَمَاتُ

وَأَوَازَمْ): تەنگۈجەلەمە/ تەنگرە/ تەنگانە/
توۋشىي.

(أَزَمَةُ إِهْتِصَادِيَّةٌ): تەنگرەيەكى نابوۋىي.

(أَزَمَةُ سِيَاسِيَّةٌ): تەنگرەي رامىياريى/ گرانى
قاتوھرى.

(الْمَأْزَمُ (ج) مَازَمْ): ۱-دەريەند ۲-شەركە.

۳-(أَزَمْ- الحَبْلُ): ۱-پەتەكەي تونىدەدا

(-بِصَاحِبِهِ): بە ھاورىكەيەو. لىكاو بەندىۋو.

(-عَلَيْهِ): پاراستى

(-عَنِ الشَّيْءِ): خۇي لىشتەكە لىداو
دووركەستەو.

(الْأَزَمْ (ج) أَزَمْ): خۇ پەندەمر/ خۇ لىپارىز.

ازن: (الْأَزُونُ (ك) گازى ئۆزۈن. گازىكە
گەردەكانى لىسى گەردىلەي ئۆكسىجىن
پىكەتوۋە و شىنباۋە بۇ پاكىزكردنەۋى ھەۋا
ئاۋ بەكار دىت ھىماكەي (O3) يە.

اللىق

ازو: (الْأَزَوْتُ (ك) تەنىكى سادەيە. گازە
نەرمەنگى ھەيە نە بۆن و نەچىزى ھەيە
چۈر لىسەر پىنجى ھەموو ھەۋايە.

ازى: (أَزَى- الرَّجُلُ. مُؤَاذَةً): بەرامبەر
پىاۋمەكە بوۋمە و لىي نىزىكىۋومە

تَازَى - القَوْمُ. تَازِيًا): خويشگەل لىپەك
نىزىكىۋومە.

(تَازَى - عَنْهُ): لىي پاشگەزىۋومە وازى
ھىنا.

(إِزَاءُ): بهرامبهر و لمبهردهمدا/ رووبهروو.
 (جَلَسَ إِزَاءَهُ وَ إِزَائِهِ): بهرامبهری و لمبهردهمیدا دانیشت/ ریکی نهو دانیشت.
 (هُمْ إِزَاؤُهُمْ): نهوان هاوکوفی یهکترین، نهوان بهرانبهریانن.
 (إِزَاءٌ - الْأَمْرُ): کار ریکخهرو رهنگریرژی کارمه.
 اس: ۱- (أَسَّ - الدارَ أَسًا): سنووری خانوومکهی دیاریکردو بنچینهیدانا.
 (أَسَّسَ - الْبَيْتَ): (بنچینه/ بناغه)ی خانوومکهی دانا.
 (تَأَسَّسَ): (بنچینه/ بناغه)ی دانرا/ نرا.
 (الْأَسَّسَ وَالْإِسَّ وَالْأَسَّ (ج) إِسَّاسٌ): ۱- (بنچینه/ بناغه)ی خانوو: ۲- بنچینهو سهرمتای ههمووکارو شتیک/ بنهرمت
 (الْأَسَّاسَ وَالْأَسَّسَ (ج) أَسَّسَ): بناغه/ بنچینهی خانوو/ خانه
 (الْحَجَرُ الْأَسَّاسِي): ۱- بهردی بناغه ۲- سهرمتای ههموو (کار/ ههموو شتیک) بنهماو سهرچاوهی ههموو شتیک.
 (الْأَسَّسُ أَوَالْقَاعِدَةُ) (ك) تهنیکه وهك سودهو پوتاس و گهچ رمگی (OH) ه لهگهل ترشهکاندا یهکدهگریت ئاوو خوئی لیپهیدا دمبیت
 (الْتَّاسِيسِي): دامهزرینهری خانهیهك یان پروژمیهك یان كۆمهلهیهك.
 (الْجَلْسُ التَّاسِيسِي): نهنجومهنی دامهزرینه

كه یاسابنههرمتیهكانی ولات دادهنیت.
 (مُؤَسَّسَةٌ): دامهزراویك (كۆمهلهیهكه یان پهیمانگایهكه یان كۆمپانیایهكه/ هاوبهشییهكه/ دهستگایهكه بۆ نامانجیكى زانستی یان خیرخوازیی یان ئابووریی دامهزراویت. دهوتریت
 (مُؤَسَّسَةٌ علمية): دامهزراویكى زانستی.
 (مُؤَسَّسَةٌ صناعية): دامهزراویكى پیشهسازی.
 ۲- (أَسَّ بَيْنَ النَّاسِ): بهیدی له ناوخهلكدا كردو تیکیدان،
 (الْأَسَّاسُ): زمانبهد/ پشیونه.
 أَسْب: ۱- (إِسْبَانِج) (ن): سپیناخ. سهوزمیهكه ئاسیایی گهلاکهی به لیئان خۆشه.
 ۲- (أَسْبِيدَاچ وَ إِسْفِيدَاچ) (ك) (فارسیه): سپاو كه بۆ ئارایشتی ئافرمته.
 ۳- (الْأَسْبِرِين) (ك): نهسپرین ترشی سالیسیلیك. تهنیکی سببییه بۆ سهریهشهو ونازارو تا بهكاردیت.
 است: ۱- (الإِست): بنهرمت بنچینه/ پامان. ببخ.
 ۲- بن/ قنگ، كۆم.
 ۲- (الْأُسْتَاذ (ج) أَسَاتِدَةٌ وَأَسَاتِيزُ): ۱- فیرکار، ماموستا ۲- وهستای پیشهیهك كه شاگرد فیر دهكات ۳- زانا ۴- گهوره دهفتمرداری بازارگانیی (فارسیه).

٣- (الإستار (ج) أساتیر - فی العدد): لهژماردها ژماره‌ی جوار.

(- فی الوزن): له کی‌شاندا جوار مسقال و نیو (فارسیه).

٤- (الإستیرق): ١- بهرگیکی ناوری‌شمینه به‌تالی زیر نیگار کی‌شکراوه (فارسیه) ٢- بهرگیکی ناوری‌شمینی نه‌ستوور.

٥- (الإستراتیجیة) (ع) (یونانیه) ستراتیژی. هونه‌ریکه له هونه‌رمانی سهریازی، هونه‌ری چۆنی‌هتیی به‌ری‌وم‌بردن و سه‌رؤ‌کایه‌تیکردنی سو‌پاو گرتنی نه‌و هۆپانه‌ی که نه‌و نامانجه بی‌نیته‌دی.

الملحق:

است: موقع ستراتیجی: شوینیکی ستراتیژی. هدف ستراتیجی: نامانجیکی ستراتیژی.

٦- (الإستیخارة): (یونانیه) بهرگیکه شاه‌ارسا خۆره‌ه‌لاتیم‌کان دمی‌پۆشن.

٧- (إِسْتِیْدِیوْ أَوْ إِسْتَوْذِیوْ) (ف ج): ستۆدیۆ: شوینی وینه‌گرتن یان فیلم‌مه‌ره‌ینان و گرتنی.

٨- (الأسیتلین) (ک): گازی نه‌سیتلین. گازیکه بی‌رم‌نگه‌و بی‌پۆنه. ژمه‌رمه‌و به‌کاره‌ینانی پر مه‌ترسییه‌ بۆ توه‌نمه‌وی گانه‌زاو لی‌کدانیان هه‌روه‌ها بۆ رووناک‌کردنه‌وه به‌کار‌دیت هیماکه‌ی (C2H2) ه.

آسَد: (أَسَد. أَسْدًا): ١- شیر دی و له‌ترساندا زنده‌ه‌یچوو. ٢- موش شیرانه‌ بوو

(- عَلَیْهِ): لئی بوو به‌ شیر/ شیرانه‌ لئی راپه‌ری

(تَأَسَّدَ وَأُسْتَأَسَّدَ - عَلَیْهِ): ١- وه‌ک شیر پی‌یو‌یراو لی‌یراپه‌ری ٢- وه‌ک شیر لی‌هات

(الْأَسَدُ (ج) أَسَدٌ وَ أُسُودُوا أُسْدٌ وَأُسْدٌ وَ آسَادُ): ١- شیر

(لِبُؤَةِ): ماشیر/ مینشیر.

(الْشَبَل) به‌چه‌ک شیر.

(العَرین): لانه‌ی شیر

(الْأَسَدُ (ج)): به‌نیرو مئی شیر ده‌وتریت. (هُوَ الْأَسَدُ وَ هِیَ الْأَسْدُ) نه‌و شیر (بۆ نیرینه‌و مینینه‌ی) ٢- نازا/ دلیر/ نه‌به‌رد.

(دَاءُ الْأَسَدِ أَوْ الْجُزَامِ): گولی

(الْأَسْدَةُ (ج) مَاسِدُ): شیرگا/ شوینیکی که شیر زۆر تیدا بیت یان تیایدا به‌خیو‌یکریت و رابگیریت.

٢- (أَسَدٌ وَ أَسْدٌ وَأَسْدٌ - الْكَلْبُ بِالْصَّيْدِ. أَسْدًا وَ إِسَادًا وَ تَأْسِیدًا): سه‌گه‌ی بۆراو هاندو کردی به‌ شیر و نازی کرد.

(أَسَدٌ - بَيْنَ الْقَوْمِ): زمانه‌دی له‌نیوانیاندا کردو له‌یه‌کی‌کردن له‌یه‌کی‌مه‌ردان.

٢- (إِسْتَأَسَّدَ - النَّبْتُ): رووه‌که‌که بالای‌کرد/ درێژ بوو به‌ل به‌مه‌موو لایه‌کدا (بلا‌و‌کردمه‌و/ هاو‌یشت)

اسر: ١- (أَسْرَهُ أَسْرًا وَإِسَارَةً): ١- به‌فایش توند به‌سته‌یه‌وه/ باله‌سته‌یکرد ٢- گرتی و بردی

(إِسْتَأْسَرَ): خۆى به ديلگرتندا / خۆى

بهدمسته ومدا

(هـ): گرتى و بردى

(الْأُسْر): (مص): ۱- ديلييهتى ۲- سمرابا /

همووى / گشتى

(هَذَا لَكَ بِأُسْرِهِ): نهمه سمراباى / گشتى

بۆتۆ.

(الْإِسَار) أَلْقَدُ: پشتىنى قايش / بهندى

چهرمين.

(الْأُسْر): ميزگيران.

(الْأُسْر (ج) أُسْرَى وَ أُسْرَاءَ وَ أُسَارَى وَ

أَسَارَى): ۱- ديل ۲- كهسيك كه گيراييت /

بالبهستكراييت.

(أُسْرَى الْحَرْب): دىلى جهنگ / شهر.

(تَأَسَّرَ - عَلَيْهِ): خاوه خاويكرد / هيواشى

کرد.

(الْإِسَار): چېمپ. پيچموانه دى راست.

(الْأُسْرَة (ج) أُسْر): ۱- خيزان / خاوو خيزان /

خانه واده / بنه ماله. ۲- قهلقانى پتهو.

۲- (مَأْسُورَة (ج) مَوَاسِير): ۱- لووله ۲- بۆرى

۳- قهنده ۴- جورونه (به هموو بۆرييهكى

خرى بۆش دموترييت كه له دار له ناسن له

قورقوشم له قورى سووروموگراو له قاميش

بۆ قليا نكيشان له همر شتيك بيت و بۆ همر

نامانجيك بهكار بهيئيريت هتد.

۴- (الْأُسْرُب وَالْأُسْرُوب وَالْأُسْرَب): (فارسية):

قورقوشم.

اسط: (الْإِسْطَاطِيْقِي) (ف ج) زانستى

جوانيى (زانستىكه باسى جوانيى بهگشتى

دمكات همرومها نهو ههستهى كه جوانيى له

دمروندا دمبىزوئيئيت (يونانيه).

۲- (الْإِسْطَبِل (ج) إِسْطَبَلَات) (لاتينه):

تهويله پشتىر / گهور.

۳- (أَسْطَر الصَّيْن = (ن) اللَّوْ لُؤْيَة): مروارى /

نهمستيره گول. پرومكيكى سالانهيه له باخچمدا

دمروينرييت و لهبهر جوانيى گولهكانيهتى كه

سپى و سوور و پههميى و ومنهوشميهيه.

۴- (الْأَسْطَرَا غَالِس) (ن) گهون / تهپلهگهون;

درهختىكى بالابهريزه بهزورى دركاوييه زور

جورى هميه. ههميهتى كه تيرى ليدمگرييت يان

بۆ پزىشكيش كهلكى ليدمبىيريت.

۵- (الْأَسْطَرْ لَاب) (فك) (يونانيه): قيبله

نما. ناميئيرىكى ديدموانيسى كۆنه بۆ پيوان و

زانينى شوينى ههمارمگان و كاتى شموو رۆژ

و ليكدانهوى كه ليك كيشه و پرسه بابيهتى

نهمستيرموانيسى پيئدمگرييت و زور جوريشى

هميه. يان و تهخت و خر.

۶- (الْأَسْطَقِس و الْإِسْطَقِس): (يونانيه)

بنچينه / ريشه و توخم كه بهپيى راي ههره

كۆنهكان ناوو خاك / زموى و ناگرو ههوايه.

۷- (الْأَسْطَوَانَة (ج) أَسَاطِين وَأَسَاطِنَة):

۱- ستوون / كۆلهكه.

(الْإِسْطَوَانَةُ الدَّوْرَانِيَّةُ): نَهْوَ لَوُولَهْ كِهِيَهْ كِهْ
لَاكِيْشَهِيَهْ كِهْ لَهْسَهْرْ لَایَهْ كِيْ سَووْرِيْ كِيْ تَهْوَ
بَسَووْرِيْ تَهْوَ بِيْشِيْدَهْلِيْن "لَوُولَهْ كِيْ بَاَزْنَهِيْ
وَمَسْتَاو".

(الاسطوانه الناقصه أو «جذع الاسطوانه»
جسم يحده سطح إسطواني ومستويان
غير متوازيين مقطعان «سمات السطح
ويسمى مقطعا السطح بالمسنويين» قاعدة
الاسطوانه الناقصه): لَوُولَهْ كِيْ نَاتَهْوَ
تَهْنِيْ كِهْ رَووِيَهْ كِيْ لَوُولَهْ كِيْ خُولِيَهْتِيْ هَهْ رَوَمَا
دَوو رَووِيْ تَهْخْتِيْ نَاتَهْرِيْبْ كِهْ بَهْرَزِيَهْ كَانِيْ
رَووِيَهْ كِهْ لَهْ دَمِيْبُوْنْ دَوو بَنَكِهْ كِيْ لَوُولَهْ كِهْ
نَاتَهْوَ وَوَمَكِهْ.

(السطح الإسطواني: هو سطح حادث من
حرکه مستقيم (ب ح) يبقى موازياً لنفسه
ومت تكثرأ على منحن ثابت (ن) دون أن
يكون (ب ح ن) في مستو واحد وإذا كان (ن)
دائرة أو إهليلجياً يسمى السطح الاسطواني
دائرياً أو إهليلجياً): رَووِيْ لَوُولَهْ كِيْ: رَووِيَهْ كِهْ
بَمِيْدَا دَمِيْبِيْتْ لَهْ نَهْنَجَامِيْ جَوْلَهْ رَاسْتَهْمِيْلِيْ
(ب ح). تَهْرِيْبْ بَهْخُوِيْ دَمِيْبِيْتَهْوَ دَمِيْشِيْتَهْ
سَهْرْ جَهْ مَاوَمِيَهْ كِيْ نَهْگُوْرْ كِهْ (ن) هْ بَهْبِيْ نَهْوَ
(ب ح ن) لَهْ رَووْتَهْخْتِيْ كَا بِنْ (ب ح وَیْنَهْ كِيْشْ
دَرَوَسْتَهْ كِهْرِيْ (ن) نَارَاسْتَهْ كَارْ نِيْشَانْدَهْرْ). نَهْگَهْرْ
(ن) بَاَزْنَهْبِيْتْ يَانْ هِيْلَكِهِيْ بَهْ لَوُولَهْ كِهْ كِهْ
دَمَوْرِيْتْ لَوُولَهْ كِيْ هِيْلَكِهِيْ يَانْ بَاَزْنَهِيْ.

(هُمَ أَسَاطِينُ الزَّمانِ): نَهْوَ نْ دَمَرَكِهْ وَتَوَانْ وَ
دَانَايَانِيْ چَاخَنْ وَ رَاگَرِيْ سَهْرْدَهْمَنْ ۲-لَاقِيْ كِيْ
جَوَارِيْ ۳-قَهْوَ نِيْ گُوْرَانِيْ وَ نَاخَاوْتَنْ وَ شَتِيْرْ
(قَهْوَ نِيْ فُوْتُوْگَرَا ف).

۸-(الأسطوانه: (ه) لَوُولَهْ كِهْ تَهْنِيْ كِهْ
رَووِيَهْ كِيْ لَوُولَهْ كِيْ بَهْدَهْوَرِيْدَايَهْ دَوو رَووِيْ
تَهْخْتَهْ تَهْرِيْبِيْ نَهْمَسَهْرُوْ نَهْوَ سَهْرِيْ دَهْگَرَنْ
بِيْيَانْدَهْلِيْنْ دَوو بَنَكِهْ كِيْ لَوُولَهْ كِهْ كِهْ.

(إرتفاع الإسطوانة) بَهْرَزِيْ لَوُولَهْ كِهْ
(حَجْمُ الْإِسْطَوَانَةِ): قَهْ بَارَهْ كِيْ لَوُولَهْ كِهْ =
رَووِيَهْرِيْ بَنَكِهْ × بَهْرَزِيْ لَوُولَهْ كِهْ. بَهْوَ رَووِيْ
لَوُولَهْ كِهْ كِهْ لَهْ نِيْوَ نْ هَهْرْدَوو بَنَكِهْ كِهْ دَايَهْ
دَهْلِيْنْ رَووِيْ تَهْنَشْتْ.

(قطع الإسطوانه القائم): بَرِيْنِيْ لَوُولَهْ كِيْ
وَمَسْتَاوْ بَهْ جُوْرِيْ كِهْ كِهْ لَهْ شِيْ وَ مَسْتَاوِيْ
لَوُولَهْ كِهْ كِهْ بَهْ بَرَمَكِيْ كِ بَرِيْتْ كِهْ سَتُونِيْبِيْتْ
لَهْسَهْرْ لَهْ شَهْ كِهْ كِيْ لَهْسَهْرْ تَهْنَشْتَهْ لِيْوَ مَرَمَكِهْ
رَووِيَهْرِيْ تَهْنَشْتِيْ لَوُولَهْ كِهْ + جِيْوَ هِيْ بَنَكِهْ ×
بَهْرَزِيْ لَوُولَهْ كِهْ كِهْ.

(الأسطوانه القائمَة): لَوُولَهْ كِيْ وَ مَسْتَاوْ نَهْوَ
لَوُولَهْ كِهْ كِهْ كِهْ بَهْرَزِيَهْ كَانِيْ لَهْسَهْرْ هَهْرْدَوو
بَنَكِهْ كِهْ نَهْ سَتُوْوَنْ بِنْ.

(الأسطوانه المائله): لَوُولَهْ كِيْ كِهْ ج/ لَارْ نَهْوَ
لَوُولَهْ كِهْ كِهْ كِهْ بَهْرَزِيَهْ كَانِيْ لَهْسَهْرْ هَهْرْدَوو
بَنَكِهْ كِهْ نَهْ سَتُوْوَنْ نَهْبِنْ. لَوُولَهْ كِيْ بَاَزْنَهِيْ
نَهْوَ مِيَهْ كِهْ بَنَكِهْ كَانِيْ بَاَزْنَهِيْبِنْ.

٩- (الأسطورة (ج) أساطير): ئەفسانە: چیرۆک

یان حیکایەت کە داهینراوە ئەندێشە ی داهینراو نەریتی گەل تێداوە تیکەڵیەتی.

١٠- (الأسطول (ج) أساطيل): (یونانیە):

کەشتیگەل/ گەمیگەل کۆمەڵە پاپۆر یان کۆمەڵە فرۆگە ی جەنگی یان بازرگانی یان هی راوکردنە.

اسف: ١- (أسف - عليه أسفا): داخی بۆ

خوارد/ ژان چوووە دڵبەووە بۆی/ خەفەتی بۆ خواردو بۆی شپەزمبوو.

(أسف): داخخواردوو، بۆ سووتاو/ داخبردوو.

(أسف-ه إيسافا): دڵگران و توورمیکرد.

(تأسف): خەفەتیخوارد و بەبەرۆشیبوو.

(يا أسفي ويا أسفا على كذا): داخکەم/

ئەفسووس/ ئەوە جیی داخ و خەفەت و ژانەدڵە.

(الأسافة): داخخواردن و ژانە دڵ بۆ شتێک.

(الأسوف): دڵناسک و مەراھاویی گەشت زوو

کاری تێیکات.

(الأسيف (ج) أسفاء (م) أسيفة):

داخەدڵ/ خەفەتبار/ دڵگران. (وشەیهکە

بۆ سەرەخۆشیی لەنامە ی سەرەخۆشیدا بۆ

پرسەدارکە دەنوسریت)

الأسن: دڵگرانی و بۆ سوتان/ خەیف و

ئەفسوس.

٢- (الأسافة): تەنکی زەویی.

(الأسيف (ج) الأسفاء (م) الأسيفة): کەسیکە

کە هەر قەڵەو نەبیت.

(أرض أسفة و أسافة): تەنکە زەوییەک

کە ڕووەک و گیای باش لێنەرویت و

شکۆفەنەکات.

٢- (الإسفنج (ح) (یونانیە): نیسفەنج/

کەفیدمیا

إسفنجة: یەک نیسفەنج زیندەموریکی ئاوییە

لەبنی دەریاکاندا پەیدا دەبیت. پەیکەرێکی

لەکەیی هەیه کە تەنەگۆشتینەکە ی

رادەگریت.

٤- (الإسفند والسفند (ن): خەرتەلە ی سپی/

قانگ.

اسق: ١- (إسقمري (ح): ماسییەکی درێژی

دەریاییەو گۆشتەکە ی خۆشە.

٢- (الإسقنقو / والسقنقو) (ح) یونانیە:

جۆرە خشۆکیکە لەولایە گەرمەکاندا هەیه لە

بەزێنم گەورەترەو ئەستوورترە. کلکی کورتە

پێیدەلێن: تیمساحی و شکانی.

اسکل: (الإسكله (ج) أساگل (ایطالیە):

ئەسکەلە/ بەندەر.

اسل: (أسل وأسل. أسلاً و أسالة): نەرم و ڕێک

و درێژو لووسبوو.

(أسيل (م) أسيلة): ساف و نەرم و درێژو ڕێک

(خدا أسيل) ڕوومەتی لووس و شل و مل.

(أسل- الرمح): نێزمەکی تیزو ساف و

ڕێککرد.

(تَأْسَلْ-ه): لهرموش و خوو نيشانهى چاكدا لهو جوو.

(هُوَ عَلَى آسَالٍ مِنْ آبِيهِ): نهو كوتومت چۆتهوه سهر باوكى. (تاكى وشهى (آسال) نهبيستراوه.

(الْأَسْل): نيزهو ههموو شتيك كه له ناسنييت و تهنك و ريكييت و هك چهقوو شمشيرو كيږد كه دهمتهنك و لووس و تيږييت.

(جَمَعَ بَيْنَ الْيَرَاعِ وَالْأَسْلِ): نيزهو بينووسى يهكخست و اتا زانست و زانستى جهنگى پيځهوه گرنداو گرته دمست.

(الْأَسْل): درهختى كفر. درهختيځه بهلباريك و دريژ بؤ دروستكردنى سبهتمو كورسى و نشينځه بهكارديت.

(أَسْلَة): يهكيځه لهو روومه.

(الْأَسْلَة): ١: سهرى زمان

(لَا يَزَالُ هَذَا الْأَمْرُ عَلَى أَسْلَةٍ لِسَانِهِ): هيشتا نهو باسى كار ههر بهسهرى زمانيهوميه و اتا ههر دميلي و دميليتموه ٢-باسك/ قؤل.

اسم: ١-(الاسم: ناو ٢-اسامة: ناوى شيږه ٣-(الاسمنت) (ك) (لاتينية): چيممنتؤ.

(أَسْن - الْمَاءُ أَسْنًا وَأُسُونًا): ناومكه (گهراومتهوه/ بۆگهنبووه).

(مَاءٌ أَسِن) ناوى گهراوه كه بؤن و تام و ږمنځى دمگوريت.

(أَسِن - الرَّجُلُ. أَسْنًا): پياومكه له بيرمكهدا

بوورايهوه/ چووه چالومكهوه بؤ گمنيكى بهسمردهات و بوورايهوه (بۆگهنبووه) ناوى بيرمكه كارى تيځرد.

(أَسِن): بووراوى ههواى بۆگمنى ناو چالو/ بير. (تَأْسَن - الْمَاءُ): ناومكه گهراومو بۆگهنبوو.

(-وَدَّ): سؤز و خووشهويستيهكهى گؤږا

(-أَبَاهُ): ږموشتى باوكى و مرگرت.

(الْأُسْن (ج) آسان): پاشماوى بهزى كؤن.

(الْآسان): ١-پاشماوى ههموو شتيك ٢-پاشماوه ډيرينهكان.

(آسان الثياب): بهرگى كؤن/ شرکهوهرگهى جل/ بهرگ

اسا: ١-(أَسَا - الْجَرَحَ. أَسَوًا وَأَسَا): برينهكهى تيمارگرږد.

(أَسَى - الرَّجُلُ تَأْسِيَةً): پياومكهى تيمارگرږد/ چارهرسهرگرږد.

(الْإِسَاء (ج) آسيه): دهرمان.

(الْأُسُو): دهرمان.

(الْأَسِي (ج) أَسَاءَ وَإِسَاءَ (م) آسيه (ج) آسيات و آواس): ږزيشك.

٢-(أَسَا - الرَّجُلُ. أَسَوًا وَأَسَا): سهرخوشى له پياومكه گرږد.

(أَسِيٌّ وَمَأْسُ): سهرخوشيليكراو دلنهواييكراو.

(أَسَى - الرَّجُلُ. تَأْسِيَةً): سهرخوشى له پياومكه گرږد.

تأسى: سهرخوشى لىځرد، دلى نارامكردموه.

تَاسِيَّةٌ: هَيْمَنِيكَر دَمومو هاتموه سمرخوی
(الْتَّاسِيَّةُ): سهبووریهاتنهووه فہراموؤشبوون.
(تَاسِي - الْقَوْمُ): خویشگهل سمرخویشیان
لہیمہگترکرد.

(الْأُسُوَّةُ وَالْإِسْوَةُ (ج) أُسُوٌّ وَ إِسْوَةٌ): ۱-نمونہ
۲-نہومی سمرخویشی بیدمکریت و سهبووری
بیدیت.

(الْأَسْوَانُ): پرسہدارو خفہتبار / خہمگین /
پہڑارہاگرتوو.

(الْتَّاسَاءُ) = الْتَّغْرِیَّةُ: پرسہ.
۲- (أَسَا - بَيْنَهُمْ. أَسَوُا وَأَسَاءُ): ناوہڑیکردن /
رہیکہخستنهوہ

(هُ بَقُلَانِ) فیساریکرد بہ نموونہ بوی.
(أَسَى - الرَّجُلُ. تَاسِيَّةٌ): یاریدہی پیاوہکہیدا /
کؤمہکیکرد.

(أَسَى - الرَّجُلُ فِي مَالِهِ. مُؤَاسَاةٌ): لہداراکہیدا
کابراہیکرد بہ هاوہبہشی خوئی و یہکسانی
خوہیکرد.

(أَسِيَّتُهُ بِنَفْسِي): نہوم یہکسانی خوہمکرد.
(تَاسَى وَ انْتَسَى - بِهِ): چاوی لہوکرد / ری
نہویگرت

(الْأُسُوَّةُ وَالْإِسْوَةُ (ج) أُسُوٌّ وَ إِسْوَةٌ): ۱-نمونہ /
سہرمہشق ۲-پہشہنگ.

اسی: (۱-أَسَى - لَهُ مِنَ الشَّيْءِ. أَسِيًّا): بہشیکی
لہشتہکہ بویہشتہوہ.

(الْأَسِيَّةُ (ج) أَوَاسٍ): ستون / کؤلہکہ / راگر.

(مُلْكٌ ثَابِتٌ الْوَاسِي): مولکیکہ دمہسہلاتیکہ،
سہلتنہنہتیکہ چاک دامہزراوو ستوون قایمہ.
۲- (أَسِي. أَسَى): خفہتبخوار، پہڑارہ
باربوو.

(أَسٍ وَ أَسِيَان (ج) أَسِيَانُونَ (م) أَسِيَّةٌ وَ
أَسِيَانَةٌ (ج) أَسِيَانَاتٌ وَ أَسِيِيَاتٌ وَ أَسَايَا):
کؤستکہوتوو / پہڑارہبار / خفہتبار / دلہر لہ
جہخار.

(الْمَأْسَاةُ): ۱-کؤستکہوتن / ناسور بہخش /
پہڑارہ ناک / فہوماوی جگہر ہر / بہسہرہاتی
خفہتہناک ۲-شانوگہریی پہڑارہناک /
تراجیدی (فہوماویکی ترسناکہ لہ نیوان
پیاوہ گہورمکاندا روویداوہ سام و بہزمی
دمہزوینیت)

الملحق:

اسو: (الْتَّاسِيَّةُ) دلٹارامبوونہومو سهبووریهاتنهووه
و هيمينيونہوہ.

اش: (الْأَشْ): نانی وشک.

اشب: ۱- (أَشَبَّ - الْقَوْمُ أَشْبَاءً): خویشگهل
بہیمہکدا کردو تیکہلیکردن.

(تَأَشَبَّ وَانْتَشَبَ - الْقَوْمُ: خویشگهل تیکہل
بہ یمکبوون / بہیمہکدا جوون.

(الْأَشَابَةُ (ج) أَشَابٌ): ۱-خہلکی ہمہ جیزہ
۲-دہراممتیکی بہحمرام تیکہل.

(نَسَبٌ مُؤْتَشَبٌ): نہڑادیکی / رہسہنیکی
ناہوختہ رہسہناوینتہ.

٢- (أَشْبَبَ وَ تَأَشَّبَ - الشَّجَرُ أَشْبَأَ): درخته که ..

چربو و به یه کداجوو / پهله گانی له یه گنالا.

(غَيْضَةُ أَشْبَبَ): زمبه ندیکی / دارستانیکی

چری به یه کداجوو.

(الْأَشْبَبُ): جهنگل / بی شه لان / دارستانیکی

چر که نه توانریت هاتوچوی تیدا بکریت.

٢- (أَشْبَبَ - أَشْبَأَ): سه زمه نشیکردو ته شهری

لیدا / تیرو توانجی تیگرت.

اشر: ١- (أَشْرَ - الخَشْبَةُ أَشْرَأَ): دارمکی

بریه وه / داهینا.

(أَشْرُ الْمِنْشَارِ): دانه گانی (هه ره / مشار)

(إِشْرَ وَأُشْرَةُ الْمِنْشَارِ): یه ک دانهی هه رمکه /

مشارمکه

(الْمِنْشَارُ ج) مَاشِر وَمَواشِر: هه ره / مشار.

٢- (أَشْرَ وَ أَشَرَ - الْأَشْنَانُ): دانه گانی تیژکرد.

(الْأَشْرُ وَالْأَشَرُ ج) أَشُور: تیژیی دان

سروشتیییت یان دمستکردیییت.

٢- (الْأَشْرُ ج) أَوَاشِر (ح): چقلی لاهی

کولله ٢- گریی سه ری کلکی کولله.

(الْتَّاشِرُ ج) تَاشِر (ح): گاز گرمی کولله /

نه وهی که کولله گازی پی دمگرت.

٤- (أَشْرَ - عَلَى وَرْقَةٍ): کاغه زیکی (نیشانه دا /

نیشانه کرد)

(أَشْرَ عَلَى حَوَازٍ سَفَرِهِ أَوْ إِجَارَتِهِ) مۆری

به ساپۆرته کهی / گوزمرنامه کهی یان

مۆله ته که یکرد

(الْتَّاشِرُ): له کاروباری میریدا نیشانه خستنه

سه ر نوسراویک به واتای نه وه بینراوه.

٥- (أَشْرَ - أَشْرَأَ): خۆشیی پیکهوت و کهوته

گۆزانیی و هه لپهرین / جرت و فرت.

(أَشْرَ وَأَشَرَ وَأَشْرَانُ ج) أَشْرُون وَأَشْرُون

وَأَشَارَى وَأَشَارَى): که سیکه که له خۆشیاندا

بکه ویته گۆزانی و هه لپهرین و جرت و فرت.

اشقل: (الْإِشْقِيلُ) (ن) = (بِصَلِ الْفَارِ):

پیازه مشکانه روومکیکه له پزیشکیدا

به کاردمه یتریت.

اشن: ١- (الْأَشْنَانُ وَ الْإِشْنَانُ) (ك) (يونانية)

نهمسپۆن سپی هه یه و زمردی هه یه سپیه کهی

پنیده لاین (خَرَاءُ الْعَصَافِيرِ) رپقنه ی چۆله که

زمردمکه ی پنیده لاین (الْغَاسُولُ): نهمسپۆن بۆ

دمست شتن و پاککردنه وه به کاردین.

٢- (الْأَشْنَةُ) (ن): له و روومکانه ن که

گۆله که یان شاردر او میه له شوینه شیدارمکاندا

دمردمکه ون (له سه ر دارو درهخت و تاویر

یان له ناوهمشیرینه گان و دم ریاکاندا ماده ی

کولۆر و فیل ی تیدا نییه به (طُحْلَبُ) و اتا قه وزه

ناسراوه.

اص: (أَصَّ - الشَّيْءُ) شته که ی شکاند ٢-

لووسیکرد

(أَصَّصَ - الشَّيْءُ): شته که ی توند شه ته کداو

به یه که یه وه لکاندو قایمکرد.

(تَأَصَّصُوا وَ اتَّصَّصُوا): گردبوونه وهو شانیان

دایه یهك/ قهلهبالغیانکرد

(الْأَصِيص (ج) أَصْص) ١- لهته سوالمت/
پارچه‌ی قاپی شکاو ٢- ئینجانه‌ی گول ٢- قاپی
میزتیکردن.

(الْأَصِيصَة): کۆمهله خانووی نزیکیهك و
به‌پالیه‌کهوه.

(أَصْد: (أَصْد وَ أَصْد- الباب): دمرگاکی داخست.

(مَوْصَد): دمرگای داخراو.

(أَصْد-ه): کراسه بچووکه‌کی له‌به‌رکرد.

(الْأَصْدَة (ج) أَصْد وَ إِصَاد): کراسیکی بچووکی
بیته‌خه.

أَصْر: ١- (أَصْر - الشَّيْءُ أَصْرًا): شته‌که‌پشکاند.

٢- (أَصْر - فَلَانًا عَلَيْهِ. أَصْرًا): سوۆزی نه‌وی

بو جوو‌لاند

(الْأَصْرَة (ج) أَوَاصِر) نه‌وه‌ی هو‌ی میهرمانی و
سوۆز بیته به‌رام‌به‌ر یه‌کیك وهك خزمایه‌تی و
ناسیاوی و دو‌ستایه‌تی و هاو‌خوینی و هاو
ئاینی... یان چاکه/ بیاومتی... هتد.

(مَا تَأْصِرْنِي عَلَى فَلَانٍ أَصْرَةً) نه‌وه‌ی به
فیسارم‌وه دهم‌به‌ستیه‌وه خزمایه‌تییه.

٢- (أَصْر - الْخَيْمَة): میخی بو دمواره‌که
داگوتی.

(أَصْر-ه مُوَاصِرَة): بوو به هاوسایه‌ی/
دراوسیی.

(تَأْصَرُوا): بوون به دراوسیی یه‌گتری و
ته‌کیان به‌یه‌که‌وه دا.

(مُوَاصِرَة): دراوسیه‌تی.

(إِنْتَصَرَ - النَّبْتُ): رووه‌که‌گان درێژ بوون
و زۆر بوون/ به‌یه‌کدا چوون و له‌پال
یه‌کدا بوون

(- الْقَوْمُ): ژمارمیان زۆر بوو.

(الْإِصَار (ج) أَصْر وَالْإِيصَر (ج) أَيَاصِر
وَالْإِصَارَة): (میخ/ سنگ) ی دموار.

(الْأَصْر وَالْإِصْر وَالْأَصْرُ (ج) أَصَار): په‌یمان.

٤- (الْأَصْر وَالْإِصْر وَالْأَصْر (ج) أَصَار):

١- هورسی/ هورسای ٢- گونا

(رَبَّنَا لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا): خودا

باری گرانمان لیمه‌نی یان گونا‌هی که‌وره
تووشنه‌بین.

اصط: ١- (إِصْطَبِل = إِسْطَبِل): گه‌ور/ ته‌ویله/
پشتیر.

٢- (أَصْطَرَك (ن): نه‌ستووره‌ك. پێشیده‌لین

(لَبَن): دیمه‌نی جوانه سی تا شەش مه‌تر

به‌رز دم‌بیته‌وه. ژێرم‌وه‌ی گه‌لا‌که‌ی سبیه

گوله‌که‌ی سبیه له‌هی پرته‌قال ده‌چیت

له‌سه‌ر رو‌خی دمریای سپی ناوم‌راست زۆره‌و

که‌لکی پزیشکی هیه.

٣- (الْأَصْطَوَانَة (ج) أَصَاطِين وَأَصَاطِنَة):

(فارسیه) لووله‌ك.

اصف: (الْأَصْف (ن) = الْكَبَر): ته‌له‌مار/

مه‌رگه‌مار (رەشە خەلکەگە پێیدەلین

(الْقَبَار).

أصل: ١- (أَصْلَ. أَصَالَةً): ١- پرمهنبوو /
 ریشه داربوو ٢- بنجی داکوتا / ریشه میداکوتا
 ٢- (خانهدان / وهجاخزاده / رهمن) بوو.
 (أَصِيلَ): خانهدان / رهمن / وهجاخزاده.
 (أَصْلَ-٥): ١- بیخداریکرد ٢- نمرآدو رهمنی
 دمرخست / بنچینه رهمنه‌کهی دیارگرد.
 (تَأَصَّلَ): ١- پرمهنبوو ٢- بنجی داکوتا /
 بیخداربوو.
 (إِسْتَأَصَلَ الشَّيْءَ): شته‌کهی لمبن و بیخ
 دمرهینا / ریشه‌گیشیکرد.
 (-تِ الشَّجَرَةَ): دره‌خته‌که (بنجبه‌ستبوو /
 بنجی داکوتا).
 (الأصل (ج) أصول: ١- بنکی شت ٢- دامینی جیا
 ٣- بنی / یان قه‌دی دمرخت.
 (مَافَعَلْتُهُ أَصْلًا): همرگیز نه‌ووم نه‌کردوو /
 نه‌ووم همرنه‌کردوو.
 (الأصل): ١- باوک ٢- چاوگ / سمرچاوه
 (لا أَصَلَ لَهُ وَلَا فُضِّلَ): نمنمرآدی همیه و
 نه‌وه‌چه یان نه سمرچاودی همیه و نه‌لک /
 نمرسه‌نیهمیه‌و نه‌زمانی دمرانیت.
 (الأصل): باوک.
 (الفصل): زارو‌له.
 یان (الأصل): نمرآد / رهمن.
 (الفصل): زمان
 (الأصول): دستوو و یاساو بنچینه‌یه‌ک که
 زانستی لسمر راده‌وستیت و هله‌دستیت.

(أصول الدين): دستوو و یاسای ناین.
 (أصول العلوم) یاسا و دستوو و بناغهی
 زانست.
 (الأصیل): ١: خانهدان / وهجاخزاده / رهمن
 ٢: که‌سیک که سمربه‌ستانه خوئی کاری خوئی
 بکات و بریکاری نه‌ویت.
 (الأصيلة رهمن / بمبهنه‌چه خانهدان
 جاؤوا بأصیلته‌م): ههموویان هاتن.
 ٢- (أَصَلَ - رَأَيْهِ أَصَالَةً): راکهی دروستبوو.
 رَأَى أَصِيلَ): رایه‌کی دروست و چاک.
 (أَصَالَةٌ وَإِصَالَةُ الرَّأْيِ) = جو‌دته: رای چاک /
 دروست / به‌جی.
 ٢- (أَصَلَ. إِصَالًا): که‌وته دمی نیواره یان
 دمی نیوان عسرو نیواره که‌هات.
 (الأصیل (ج) آصال و أصائل و أَصْلُ و
 أَصْلان): دمی نیوان عسرو زمرده‌پر یان
 دمی تاریک‌داهاتن.
 أَلْلَحَقَ:
 أصل: (الأصلَة) (ح) ماریکی گهورمی بیژمهر
 دریزیه‌کهی له حموت تا دمه‌تریه. دمنالیتیه
 نیچیرمکه‌یه‌وو تیکیدمشکینیت و نه‌وسا
 قووتیدمدات.
 اص: (أَصَّ- هُ إِلَيْهِ. أَضًا): تهنکی پیه‌لجنی و
 ناچاریکرد به‌نا بو نهو به‌ریت
 (-فَلَانًا: فیساری ماندوو‌کرد. (إِئْتَصَّ- إِلَيْهِ):
 به‌ناچاری به‌نایب‌و‌برد.

(أَضْ): زۆر لیکردن/ تەنگبێتەلچنین.

(الْإِضْ): پەسەن/ نەژاد پەجەلەک.

فُلَانٌ كَرِيمٌ الْإِضْ: فیسار بەرپەسەنە وە
جاخزادمیە/ خانەدانە.

(الْإِضاضْ): پەناگ.

أَضْلُ: (أَضَالِيَا) (ن) گۆلە دالیا.

أَضِي: (الْأَضَاةُ) (ج) أَضَى وَ أَضِيَاتْ: گۆم.

اط: (أَطَّ. أَطِيطًا): دەنگی لی بەرزبوووە

(-الرَّجُلُ): بەرسیبوو.

(-تِ الْإِبِلُ): حوشرمە بۆراندی

(أَطَطْتُ لَهُ رَحْمِي): سۆزم بۆی جوولاً و دلم
پێی سووتا.

(أَطَّتْ بِكَ الرَّحْمُ): سەکت پێیان سووتا و
سۆزت بۆیان جوولاً.

(هُم أَهْلُ أَطِيطٍ وَ صَهِيلٍ): ئەوان خاوەن
حوشر و ئەسپەن کە دەحیلێن و دەپەرمێن،
واتا بوون.

أَطَر: (أَطَر-هْ وَ أَطَر-هْ. أَطَرًا): چەماندیه وە/
نوشتاندیه وە.

(إِنَّا أَطَرُ: نوشتایە وە/ چەمایە وە

تَأَطَرُ: خواربوو وە/ چەمایە وە/ نوشتایە وە.

(الْأَطَرُ): چەماوی کەوان.

(الْإِطَارُ) (ج) أَطَرُ: چیهی شت، جوارچی وە
وێنە و کەمە بێژنگ و دەف و هیلەک و
کەو.

(الْأَطَرَةُ): گۆشتی چیهی/ چیهی نینۆک

(الْأَطِيرُ): سووچ، گوناھ

(أَخَذَهُ بِأَطِيرٍ غَيْرِهِ): بە گوناھی یەکیکیتر

گرتی/ یەکیکیتر گوناھیکرد و نایە مل ئەو.

اطل: (الْإِطْلُ وَالْإِطْلُ) (ج) أَطَالَ وَالْأَيْطَلُ

(ج) أَيَاطَلُ: کەمەر/ ناوھەد.

اطم: ١- (أَطَمَ-الْأَطَامُ): بەرزیکردە وە.

(تَأَطَمَ- السَّيْلُ): شەپۆلەکانی لافاو مە

بەرزبوونە وە.

(-عَلَيْهِ): لووتبەرزێی لەگەڵدا نواند و لێی

تووڕمبوو بە بێزمو پیاھەلشاخا.

(الْأَطَمُ) (ج) أَطَامَ: کۆشک و قەلا کە بە

بەرد دروستکرا بێت/ بەردینبێت و هەموو

خانوو یەکی جوار گۆشەیی سەربان تەخت

و هەموو خانە یەکی بەرز ٢- (اع) قەلایەکی

بەپەلە کرا و بە ناسن و قەدی دار و چل و

چیو بۆ بەرگری.

٢- (تَأَطَمَ- تِ النَّارِ): گری ناگرمە زمانە

کیشاو بەرزبوو وە.

(الْأَطِيمَةُ) (ج) أَطَانِمُ: ناگردان/ کووری

ناگر.

٢- (الْأَطُومُ) (ج) أَطُمَ وَ أَطَمَةُ (ح): مانگای

دەریا/ گیاندارێکە دەچیتە ئاو و دواوە

و مکو هی ماسییە. دوو دەستی هەمیە هاچی

نییە درێژییەکی نزیکەیی هەشت پێیە.

گۆشتەکی دەخوڕیت.

اف. أَفَّ وَ تَأَفَّفَ وَ أَفَّ: لە داخدا یان

لەبیزاریدا/ لەمۆرسیدا ئاخ و ئۆفیکرد/
نایشیکرد/ ناھی هەلکیشا.

(الافف: ۱-مۆرسی و بیتابوشتی ۲-دەم و کاتی
هاتوو.

(الاف: ۱-نینۆکی ومړیو ۲-چلکی گۆی.

(اف): بیزارم/ ومړسم ۲-هایش: داخ لەدل
خۆم

(افا له وعلیه): ئۆف لە دەستی و پیسی بە
سەروچاوی.

(الافاف): گەسیکە کە ئاخ و ئۆف زۆر بکات و
هەناسە زۆر هەلکیشیت.

افخ: ۱-(افخه): کیشای بەسەر مەلاشوویدا.

(ألیا فوخ (ج) یأفیخ) (ع) شوینی مەلاشووی
ساوا کە نەرمەو پاشان ڕەقەمبیت.

۲-(الافخارستیا) (یونانیة) لای دیانەکان
نەینیی هوربانایی پیرۆزە.

افد: ۱-(أفد. أفدا): پەلەیکرد/ گۆرجبوو/
خیرایکرد.

(أفد): گۆرج/ بەپەلە/ خیرا.

(أفد وأستأفد- الترحل) کۆچکردن
نزیکیبوموه.

۳-(الافود) (عبرانية): جۆرە بەرگیکە

گەورە کۆن پیاوێ ناینیە جوومکان/ مالوومە
گەورەکان لەبەر یاندەمکرد دوو پارچە بوو
یەکیکیان سنگ و بەشیکی سکی دادمپۆشی
نەویتری بە پشتیدا شوێر دیمبووموه ئەم

دوو پارچەیه لە سەر شاندا بەدوو تەرمە
بەمێهەکەوه دیمبەسترایهوه لەسەر هەر یەکیان
موورویەکی ڕەش و سەبی پێوه بوو کە ناوی
گەورەیی جوولەکەکانی پێومبوو.

افرنج: (الافرنج و الافرنجة والفرنج):

دانیشتوانی ئەوروپا جگە لە تورک و رۆم.

أفر: (أفر. أفرا): ۱-هەلەمبازیدا ۲-راپەری.

افس: (الافسنتین) (یونانیة): ئەپسەنتین
رۆومەکیکە لە گۆلە لوولەییەکانە زۆر بۆنخۆشە.

تالە. گەلاکەیی لە هی جاترە دماکات دماستەکی
و دەستچینە بۆ دروستکردنی هەندیک جۆری
کوھول بەکار دێت.

الملحق:

افس: (الافست): چاپی ئۆفست کە جۆرە

چاپ پێکردنیکە لوولەکیکی لاستیکە بەسەر

تەختیکی کانزایی مەرمەکاویدا دەروات کە

نوو سین یان وێنەیی لەسەرەو دیمگۆیزیتەوه

بۆ سەر کاغەزو چاپیدەمکات.

(الافست): نامیری ئۆفست.

افق: ۱-(أفق. أفقا): بەملاولادا گەوتە گەران.

(أفق. أفقا): گەیشتە ئەوپەری بەخشنەمی

یان ئەوپەری زانستی.

(أفق و أفیق): بەخشنەمیکی بێوێنە یان

زانایەکی تەواو یان لە هەرشێکدا گەیشتیته

ئەوپەری شارمزاری.

(أفق - الطريق): رۆوی دیارو رێبازی

رېښه ګه ډموتی

(الْأَفْقُ وَالْأَفْقُ (ج) أَفَاق): ۱- ناسو ۲- سیله ۳- ۴- ګمنار.

(هُوَ جَوَابُ الْأَفَاقِ): نهو جیهانګه ډه/ ګهړوکه ۵- هه لګه ی با.

(دَائِرَةُ الْأَفْقِ) (فَك): بازنه ی ناسو نهو شوینمه یه ګه ناسمان به چاو وادمبیرنیت ګه بهزمویه وه نووساومو ومکو پرووی ناویکه.

(أَفْقِي) ناسویی.

(الْخَطُّ الْأَفْقِي): (ه) نهو هیله ناسویییه ګه هیلی شافوولی/ ستوونیی دپته سمری.

(الْأَفَاقِ): چهرچی/ ګهسیکه بو نانیمیداګردن هه موولایه ګ دمګهړیت.

۲- (أَفَقٌ - الْجِلْدُ أَفَقًا: پیستمی خوښه ګرد (جِلْدٌ أَفِيقٌ (ج) أَفَقَةٌ وَأَفَقٌ پیستمیه کی خوښه ګراو.

(الْأَفِيقَةُ) پیستمی خوښه ګراو.

افك: ۱- (أَفَكٌ وَأَفَكٌ أَفَكًا وَأَفَكًا وَأَفُوكًا): دروړیګرد/ فشه ګرد.

(أَفِيك (ج) أَفَكَ وَأَفُوك (ج) أَفَكٌ وَأَفَاك (ج) أَفَاكون): دروړن/ درو هه لېسته/ فشه ګهړ.

(أَفَكٌ): دروړیګرد/ درو هه لېسته.

(الْإِفَكُ وَالْإِفَكَةُ وَالْإِفِيقَةُ. جَمْعُ أَفَانَك): دروړ. (حَدِيثُ الْإِفَكِ): ناخاوتنی هه لېسته ګراو،

فهرموودمو حمدیسی هه لېسته ګراو بهزمانی پیغه مېرموه.

۲- (أَفَكٌ - عَنْ رَأْيِهِ أَفَكًا): راګه ی پیګوړی و لایدا/ پیپیه لګیرایه وه.

(إِنْتَفَكَ - الْبَلَدُ بِأَهْلِهِ): شارمه به خه لکه ګه یه وه ژیرمو ژوور بوو/ ژیرمو زمېر بوو.

(الْمُوتَفَكَات): باګیژ/ با ی زوړو چه واشه/ با ی هه لکه جیا جیا. عمره ب ده لیت: نه ګهړ باګیژ زوړبوو زمو ی ژیرمو زمېر دمبیت: ۲: نهو شارانه ی خودا قریه ینان و به خه لکه ګه یه وه له ناویردن وه (سَدُومَ وَعَمُورَةَ).

۲- (أَفَكٌ - الْمَكَانُ): شوپنه ګه بارانی لینمباری، وشکایی ګه پشی

(إِنْتَفَكَ - تِ الْأَرْضُ): زمویه ګه بیبارانی سووتاندی. هه لپرووګاند.

(الْأَفَكَةُ (ج) أَوَاكٌ - مِنَ السَّنِينَ): سالانی بیباران/ وشکه سالان.

(الْأَفِيك وَالْمَأْفُوك): نهومی خیر و بیر هیج (دمستګر نابیت/ چنګ ناکه مویت).

۴- (أَفَكٌ - الرَّجُلُ): ناومزی/ نه قلی سوو ګبوو. (الْأَفِيك وَالْمَأْفُوك): بووده لهو بیر کورت/ بیراو بیهوش.

۵- (أَفُوكَاتُو) (ن): دره ختیکی بهرداره.

بهرمه کی خوښه و ګوښته بهره وه هه لووړه وایه به لام ګه ورمتره له وانه یه یه کی کی ګیلو نیویک دمرچیت له ولاته ګه مره ګاندا دپروینریت.

اقل: (أَقْلَ وَأَقِلَّ - الْقَمَرُ): مانگه که ناوابوو.

(قَمَرٌ أَقِلَّ): مانگیکی ناوابوو.

(ج) (أَقْلَ وَ أَقُول) (فَلَانُ كَعْبُهُ سَافِلٌ وَنَجْمُهُ

أَقِلُّ): فیسار پازنه‌ی داکه و توومو نه‌ستیرمکه‌ی ناوابوو.

(أَقْلَ وَأَقِلَّ - الرَّجُلُ أَقُولًا وَأَقْلًا): چالاکیوو.

(-الْمَرْضِعُ): شیرددرمکه شیرمکه‌ی نه‌ما / وشکیکرد.

(تَأَقَّلَ): لووتبهرزی نواند

(الْأَقِيلُ (ج) أَقَالُ وَأَقَائِلُ (م) أَقِيلَةُ): حوشتری بچووک.

افن: ۱- (افن: ۱- (أَفْنٌ وَأَفْنٌ. أَفْنًا): را (پووچه‌لبوو / نادر و ستبوو).

(أَفْنٌ وَمَأْفُونُ): بیهوش، بووده‌له و بی‌را.

(أَفْنٌ - الله فَلَانًا): خودا هوش و گوشتی له‌بهربری و که‌مناومزیکدر / گه‌مزیکدر.

(أَفْنٌ - النَّاقَةُ): می‌حوشترمکه‌ی له‌کاتی خویدا نه‌دوشی / له‌ناکاتدا دوشی.

(تَأَفَّنَ): ره‌وشتیکی نواند که هی خوئی نه‌بوو.

(-الشيء): شته‌که که‌موکووربوو.

(-أَوَاخِرَ الْأُمُورِ): شوین کۆتایی کارمکانکه‌وت.

(الْإِفَانُ): (کات / دم) ی خوئی

(جاء في إِفَانٍ ذَلِكَ): له‌کاتی خویدا هات.

۲- (الْأَفْيُونُ (ن): (فارسیه) تلیاک / به‌نگ /

شیلای رووکی خاشخاشه. به‌نگکی‌شه‌کان بۆ

سهرخوشتی و بی‌هوشبوون به‌کاری دمه‌ینن.

ماده‌ی خه و هی‌نهری تیدایه.

اق: ۱- (الْأَقَّةُ (ج) أَقَقُ: هوهه.

۲- (الْأَمَافِيا (ن) = الشَّوْكَةُ الْمِصْرِيَّةُ): نه‌کاکی = دار = جهوی. دره‌ختیکه له‌ولاته گهرمه‌کاندا

زۆره به‌تایبه‌تی له‌ئوس‌ترالیادا بۆ بۆنه خو‌شه‌مکه‌ی دهر و پیریت و بۆ قایم‌کردن و چه‌سپکردنی خاک. به‌زۆری گوله‌که‌ی زهرده‌ی سپی و په‌مه‌یش دم‌گریت.

أَقَح: ۱- (أَقَاحِي الْأَمْرِ): ۱- سهرمتای کار / ۲- خۆبهری شت.

۲- (الْأَقْحُوَان وَالْقُحُوَان (ج) أَقَاحِي وَأَقَاح):

هه‌می‌شه به‌هار / گوله به‌می‌بوون روومکی‌که گه‌لای گوله‌که‌ی بلا‌ومو بچووک، دانی بی‌ده‌چوینن، ههر له‌کۆنه‌وه له‌خۆره‌لاتی دوور دابوو. جوان‌ترین گولی باخچه‌کانه‌و به‌ره‌نگه‌کانیموه له‌کۆتایی پاپزو سهرمتای زستاندا گوله‌دم‌گریت.

(أَقْحُونُ الْحَدَانِيقُ): گولی‌که لووله‌می

ره‌نگ‌زهردی زیرینیه له‌ده‌شت و دهر دهر ویت به‌تایبه‌تی له‌خۆره‌لاتی نا‌وراستدا. زۆری

له‌ناو کشتوکالدا زیانیکی زۆ دمه‌خشیته به‌و کشتوکاله‌ی تیدادا دهر ویت.

أَقَص: (الْأَقْصَلِيسُ) (ن): ترشۆکه.

(أَقَطَ: الْأَقَطُ وَ الْإِقَطُ وَالْأَقَطُ وَالْأَقِطُ

وَالْأَقَطُ وَالْإِقَطُ): په‌نیر

(الْإِفْطَةُ): پارچه په نیریک.

اِقْنَتْ: (الْأَقْنَتَا وَالْأَقْنَتُوس) (ن): رووه کیکی

گه لا جوانه به زوری له رڅی دمریای سپیدا ههیه.

اَكْت: (الْأَكْتِنِيَوْم) (ك): تمه کیکی ساده

تیشکداره هیماکهی (AC) یه.

اکد: ۱- (اَكْدَ وَ وَاكْدَ - الْعَهْدَ أَوْ السَّرَجَ):

جهختی له سمر په یمانه که کردو چه سپاندی

و پته ویکرد/ سه لانندی. یان زینه که یایمکرد

و چه سپیکرد.

(تَاكْدَ وَتَوَكَّدَ): ۱- چه سپا/ قایمبوو ۲- شهته کدرا

۲- لیدلنیاوو/ بو ی ساغ بووهوه.

(الْأَكِيدَ): ۱- دامه زراو و قایم ۲- لیدلنیا

چه سپاو.

(الْأَكَانِدُو وَالْتَاكِيدَ): نهو قایشه ی که زینه که ی

بی قایمدمکریت/ تمه که ی و لاخ.

(اِکَادَ) یه که قایشی قایمکردنی زین.

۲- (اَكْدَ وَ وَاكْدَ - الشَّيْءَ): بریار ی تهواوی

شته که یدا/ له سمر شته که سووربوو/ جهختی

له سمر کرد.

(تَاكْدَ وَتَوَكَّدَ): جهختیکرد لیدلنیاوو،

بریار ی تهواوی له سمر دا.

(الْأَكِيدَ): دامه زراو/ مسوگمر: لیدلنیاووون/

راست و چه سپاو.

۲- (الْأَكِيدِنِيَا) (ن): یهنگیدنیا: درهختیکه

به ره که ی به شیوه ی هیشوو دمبیت.

رهنگیرته قالییه و خوشه له ناوچه گهرمه کاند

دمروینریت و له رڅی دمریای سپیشدا

دمروینریت.

اکر: ۱- اَكْرَ وَتَاكَّرَ - الْأَرْضَ. اَكْرَأَ (ز):

زمویه که ی کیلا. ۲: هه لکه ند

(الْأَكَارَ (ح) اَكْرَ وَ اَكَّارُون): کیله ر/ جوتیار

(الْأَكْرَةُ (ج) اُكْرَ): ۱- چال ۲- توب.

(الإِكَارَات - عِنْدَ الْفُقَهَاء) نهو زموینه ی

به جوتیار دمر دیت چاکیبکه ن و بیکه نه

کشتوکان.

۲- (الْأَكَارِينَا) (مو): نامیریکی موسیقایه له

کانزا یان کاشی دروستکراوه هیلکه ییه لووله

دارمو هشت کونی تیدایه.

۳- (الْأَكُورْدِيُون) (مو): نوکوردیون نامیریکی

موسیقایه به په نجه و به ههوا لیده دریت.

اکس: ۱- (اَكْسِيَا أَوْ رُو بُيْنِيَّة) (ن): نه کاسیا

درهختیکه په لهکانی درکاوییه گوله که ی

بوخنخوشه سپی یان په مهبیه له بنچینه دا هی

نه مهربیکایه.

۲- (الْأَكْسَدَةُ) (ك): یه کگرتنی مادیه له گهل

نوگسجیندا نه میس چهند جوریکه: لهوانه

ژمنگی ناسن و سووتانی ماده.

(الْأَكْسِيدَ) (ك) (يُونَانِيَّة): تمهیکه له دوو

تمه نی ساده په یدا دمبیت یه کیکیان نوگسجینه.

الأكید القاعدی: نوگسید ی تفت که له ناودا

توایه وه تفتی دمدات.

(الأكسيد الحمضي): ئۆكسىدى ترش كە بە

توانەۋەى لە ئاۋدا ترشىي دەمدات.

(الوكسد) (ك): ئۆكسىنەر مادىيەكە

ئۆكسىجىنەكەى لى جىيادەبىتەۋە.

۳-(الأكسر خوس): پاىيەكى پياۋە ئاينىيە

دىيانەكانە كە سەر بەكلىسەى خۆرەھەلاتىن.

۴-(الأكسجين) (ك): ئۆكسىجىن گازىكى

بېرېمىنگ و بۆنە. بۇ ھەناسەدان و سووتان

بېيۋىستە بەرپىژەى ۵/۱ لە ھەۋاد ھەيە و

ھىماكەى (O) يە.

(الحجر الأوكسجيني) (ك): تەننىكى سېاتە

نەۋىش ئۆكسىدى (Na2O2) ھە خويىيەكى

سۇدىۋىمى تىكەل بە مەسكە خرايە ئاۋمەۋە

ئۆكسىجىنەكەى لىدەردەچىت.

(الماء الأكسجيني): شلەيەكى لىنچە بەشىۋەى

گىراۋىيە لە ئاۋدا و دەفرۇشرىت. بۇ

پاككردنەۋە سېيكرىدەۋەى رېمىنگ و لابرېنى

بەكارىت بە پەيتى ۱۰:۱ جار.

اكف: (أكف و أكف - الجمار إيكافاً):

كورتانەكەى لە كەرمەكە قايمىكرد

(-الأكاف) كورتانى (دروو/ دروستكرد)

(الأكاف) (ج) أكف و أكفة: كورتان/ كۆپان.

(الأكاف): ۱-كۆپاندروو ۲-كورتانفرۇش.

(أكل- الطعام أكلاً و مأكلاً): (چىشتەكە/

خواردنەكەى) خوارد. جووى و ھوتىدا.

(أكل و أكل- فلاناً الشيء) شتەكەى دەرخواردى

فيساردا.

(أكل-هـ مأكلاً): ۱-خواردنى لەگەلدا خوارد

۲-خواردنى دەرخوارددا.

(إنتكل): ھەندىكىيان ھەندىكىترى خوارد.

۳-(ت النار): ئاگرمەكە تىژىۋو و بەيەكدا

جوو.

(-من الغضب): لە رقاندا خۇى خۇيخواردمەۋە/

گېرى لېبەۋە.

(إشتاكل-هـ الشيء): داۋايلىكرد شتىكى

دەرخوارد بدات/ خواردنىكى بۇ بىكات.

(فلان يشتاكل الضعفاء): فيسار مالى

بېدەسەلات و بېچارەكان دەخوات و بە تالان

دەبات.

(الأكل والأكل): ۱-مىۋە، بەرى دەرخت

۲-نەۋەى دەخورىت/ خۇراك ۳-پۇژى فراۋان.

(الأكلة): ۱-خواردمەنى/ نەۋەى كە دەخورىت

۲-لە پاشملە بە خراپىي لىدوان/ غەيپەتكردن/

ژەمە خواردنىك.

(أكل النمل): مېروۋلە خۇر: گياندارىكە

بېرېرە دارو شىردەرە. بېدانە بەزىمان مېروۋ

لە راۋدەكات و لەسەرى دەرئى.

(الأكلة): دەرديكە لە ئەندامىكدا، ئەندامەكە

دەخواتەۋە پەكىدەخات

(الأكال والأكيل والأكول والأكلة: زور خور/

جلىس/ بەخۇرا.

(الأكال (ج) مأكِل): نەۋەى كە دەخورىت/

خواردمهمنی.

(الْمَأْكَلَةُ): شتی خوروا.

(شَاةٌ مَأْكَلَةٌ): مهری دابهسته که بۆ خواردنی
قهلهو دمکریت.

(الْمِنْكَلَةُ): لهگهنیکی بچووک/ همر دمفریک
شتی تیذا بخوریّت و بخوریتهوه.

(الْمِنْكَال (ج) مَکِیل): کهوچک/ چهچه.

(الْمَاکُول (ج) مَکِیل): خۆراک/ خواردن

(الْمَاکُول وَ الشَّرُوب): خواردن و خواردنهوه.

۲-(اَكَلَ- الشَّيْءَ أَكَلًا وَمَأْكَلًا): شتهکهی

(ههوتاند/ لهناویرد)/ خوارد.

(اَكَلَ فُلَانٌ عُمَرَهُ): فیسار تهمهنی خۆی

تهواوکرد/ بهسهربرد.

(اَكَلَ وَتَاكَلَ السِّنُّ أَوَالْعُودُ أَكَلًا): دانهکه

کولۆربوو/ خورا یان توولهکه خوروا

کولۆربووو کهوت.

۳-(اَكَلَهُ-هُ رَأْسُهُ) اِكَلًا وَاكَالًا وَاكَالًا: سهری

هاته خوروو/ سهری خورا.

الملحق

اکل: (التَّأْكُلُ والتَّأْكَلُ) داخوران و

لێکهه لومشانی مادمو تهنهکان بهلیخشان یان

بهکارلیکی کیمیایی.

(تَأْكَلُ الْحَدِيدُ): ژمنگه لهینانی ناسن و

هه لومرینی.

(تَأْكَلُ الصُّخُورُ): داخوران و هه لومرینی

تاویرو بهرد.

اکم: (اِسْتَاكَمَ- الْمَوْضِعُ): شوینهکه بوو به

تهپۆلکه/ گرۆدلکه.

(الْأَكْمَةُ (ج) أَكَمَ وَأَكَمَاتُ (جج) أَكَامَ وَأَكَمَ

وَأَكَامَ): تهپۆلکه، گرۆدلکه. یان شوینیک که

لهملاولاکهی بهمرزتریّت.

ال: (أَل): که (پیتی پیناسینه)

۱-(أَلِ الْعَهْدِيَّةُ): بۆ پێبهستهیه

(اِسْتَرَيْتُ عَبْدًا ثُمَّ بَعْتُ الْعَبْدَ): کۆیلهیهکم

گری پاشان کۆیلهکهه فرۆشتهوه.

۲-(أَلِ الْجَنَسِيَّةُ) بۆ رهگهز.

خَلِقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا: ههموو رهگهزی مرووف

بیتوانا دروستکراون.

۳-(أَل) تَأْتِي إِسْمًا مَوْصُولًا: دهخریته سهر

ناوی بکهرو کارلیکراو وهک:

(الْحَامِلُ): هه لگرمکه.

(الْخَمُولُ): هه لگراومه.

أَل: (أَل- الرَّجُلُ. أَلًا): بهلهیکرد (-ه):

۱-سونگییهکی پێداکرد ۲-دهریکرد/ دهریپهپهپاند

(-اللُّونُ): رهنگهکه روون و ساف و شهوقدار

بوو.

(-الْمَرِيضُ أَلًا وَاللَّاءُ وَالْيَاءُ): نهخۆشهکه

نالاندى نرکاندی.

(-الرَّجُلُ فِي دَعَائِهِ): بپاوکه به دمنگی

بهمرز نرایکردو پارایهوه/ له نزاکهیدا دمنگی

هه لیری.

(أَلِل-تِ الْأَسْنَانُ. أَلَلًا): دانهکان خوران/

گرمی بوون / خرابوون.

(الِّل - الشَّيْءُ): سهری یان نووکی شتهکی تیزکرد.

(الِّل): ۱-همیمان ۲-بمناشکرا دهربرین / جاردان ۳-بنهجهی رهمسن ۴-دوژمنایهتی / خشم و قین / قینهبرایهتی.

(الَّلَّة): ۱-سونگی ۲-هموو جوړه نامیریکی جهنگ.

(فَرَسٌ مِّثْلٌ): چارهوینیکی خیرا / تیز / تیزرهمو.

الا: (أَلَا): پیتیکه سمری قسهی پیدادهمزیت و بهجهند نامانجیک دیت ۱-بو راستی

پوودانی نهو کرداری که له دواپهوه دیت (أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ): بهراستی نهوانن بهدرموش و ناتهماون ۲-پیتی به ناگاهینانهومیه بهواتای (نهری)یه.

(أَلَا يَا صَاحِبُ): نهری بهخهبر / بمنگا ده ههسته. ۳-پیتی داواپه بهلام بمنرمی.

(أَلَا تَنْزِلُ إِلَيْنَا): نهری / ده لاندیمته لمان ۴-پیتی داواپه به توندی.

(أَلَا تَتُوبَ وَتَرْتَدُّ عَنْ غَيْكِ): نهری نیر توبه ناگهیت و بییتهوه سمر ریگهی راست.

۲-(أَلَا: حَرْفٌ تَحْذِيفُ): پیتی هاندانه بهتوندی: آری بو

(أَلَا تُكْرِمُ أَبَوَيْكَ): نهری بو ریژ له دایک و باوکت ناگریت.

۳-(أَلَا: أَدَاةٌ إِسْتِنَاءٍ): ۱-نامرازی ههلاویردنه / جیاگردنهومیه: جگه له:

(جَاءَ الْقَوْمُ إِلَّا زَيْدًا): خویشگهل ههموو هاتن جگه له زمید / زمید نه بیئت ۲-به وانا (جیا) دیتلی رجال إِلَّا رَجَالًا: من پیاوانیکم همیه که له گهل پیاوانی تودا جیان. وانا لهوانهی تو باشرن ۳-بهواتای همرتهنها نهو نه بیئت:

(أَدَاةُ الْحَصْرِ بَعْدَ النَّفْيِ): بو دیاریکردن دوی نهری دیت.

(مَاضِرَبٌ إِلَّا زَيْدٌ): کس دمستی نهو مشاند تهنه زمید نه بیئت / نهو نه بیئت کس دمستی نهو مشاند.

الب: (أَلْبَ. أَلْبَا): کویکردموه.

(أَلْبَ): کوبووهوه / مؤلیخوارد

(أَلْبَ) (ضد): ۱-پیکهوه کویکردنهوه / یهگیخستن ۲-لهیهگیکردن و لهیهکی راستکردنهوه.

(تَالَبَ): کوبوونهوهو چر بهیهکداچوون / قهلهبالغیانکرد.

(الْإِلْبَ): ۱-که له کومهکیکردن لهیهکی (هُمُ عَلَيَّ الْإِلْبُ وَاحِدٌ): نهوان دمسته دوژمنیکی یهگرتووی من / به ههموان گه له کومهکیم لیدمگه ۲-قلیشی نیوان په نهجهگه ورهو په نهجهی شه هادمت / دوشاومره.

۲-(الْأَلْبُكَةُ) (ح): جوړه گاکیوبیه که زیندمویریکی کاویژکمره له نه ممریکای

باشووردا دمزی ۲- چنراویکی خورییه له
تووی نهو جۆره گاکیویه دهچنریت.

الت: (أَلَتِ-الشيءُ أَلْتًا): شتهکه کهمیکرد/
کهمیوو.

(-الرجُل حَقَهُ): له مافی پیامکه یبری و
مافی پیامکه ی کهمیکرد.

(-الرجُل): نه بیشت بۆ نیازمکه ی بچیت/
رپی لیگرت و دووریخسته وه.

(-هُ يَمِينًا): سویندیدا یان داواییکرد
شایمتهکی بۆ بدات

(أَلَتِ-إِيلا تًا): کهمیکرد.

(أَلَّتْ): ۱- به خشینیکی کهم ۲- سویندی درۆ.

الذي: (الذي): نهومیکه / نهوکه سه میکه.

(الَّذَانِ وَالَّذَيْنِ): نهو دوانه میکه

(ج) (الَّذِينَ وَالَّذُونَ): نهووانه میکه

(الَّذِي وَالَّذِيانِ): نهو دوو بچووکانه میکه.

(الَّذِيون): نهو کۆبچووکانه میکه

(التي): نهومیکه (بۆ می).

الَّتَانِ وَالَّتَانِ: نهو دوانه میکه (بۆ می) (ج)

(الَّوَاتِي وَاللَّاتِ وَاللَّاءِ): نهووانه میکه (بۆ کۆ می).

(الَّتِي وَالَّتِيانِ): نهو دوو بچووکانه (بۆ می)

(وَقَعَ فُلَانٌ فِي اللَّتِيانِ وَالتِّي): فیسارکهوته

به لای گهوره و بچووکه وه.

الس: ۱- (السَّ-هُ أَلَسًا): ناپاکی و دمه لئی

له گه لدا کرد.

(السَّ-هُ مَوَالَسَةً): ناپاکی له گه لدا کردو

ساخته ی لیکرد/ فیلیلیکرد.

(هُوَ لَا يُدَالِسُ وَلَا يُؤَالِسُ) نهو نه خه لک له

خسته دمبات/ نه فیلیلیدمکات و نه ناپاکی

له گه لدا دمکات

(السَّ): ناپاکی.

۲- (السَّ): میشکی تیگچوو.

(مَالُوسَ): میشک تیگچوو.

(السَّ): شیتی.

الف: (أَلَفَ-هُ أَلْفًا): هۆگریوو/ له گه لدا

راهات و خوشیویست

(-الْمَكَانَ): به شوینه که راهات و دلی

پیکرایه وه.

(أَلَفَ-هُ. إِلَافًا وَمُؤَالَفَةً): هه لسوکه وتی له گه لدا

کرد. دۆستاهیتی له گه لدا گرت و له گه لدا

راهات/ گونجا.

(أَلَفَ- الْمَكَانَ. إِيلا فًا): به شوینه که راهات و

لای خوشوو/ دلی پیکرایه وه.

(-هُ الْمَكَانَ): به شوینه که راهیناو لای

خۆشکرد.

(أَلَفَ- بَيْنَهُمَ): هۆگری په کتربیکردن و دلی

به په که وه نووساندن.

(تَأَلَّفَ-هُ): له گه لدا میهرمانیی نواند و دلی

راگرت.

(إِسْتَأْلَفَ): خوازیاری دۆستیک و هاوده میکبوو.

(إِلْفَ (ج) آلف وأليف (ج) أَلِيفَ وَأِلْفَ (ج)

أُلفَ): دۆست و هاوده.

(أَوَّلُ الطَّيْرِ): بَالْنَدَمَى مَالِي.

(الْإِلْفُ وَالْأُلْفَةُ): هُؤْگَرِي وَ دُؤْسْتَايَهْتِي /

بِيكَهوَه رَاهَاتَن وَ گُونْجَان / هَاوَدَهْمِي.

(الْإِيلَافُ): پَهِيْمَان وَ نِيْمْجَه رِيْدَان.

أَلِيف: ۱- مَالِي ۲- نَاشْنَا ۳- بَاو.

(الْمَالْفُ (ج) مَالْفُ): بَاو / بِيْرَاهَاتُووِي خَهْلَكْ

(الْأُلُوفُ (ج) أُلْفُ): ۱- هُؤْگَرِي تَهَاو ۲- دُؤْسْت وَ

هَاوَدَهْمِي جَاكْ ۳- تَهَاو رَاهَاتُوو.

(صَدِيقُ أُلُوفُ): دُؤْسْت، هُؤْگَرُو خُؤْشَهْوِيْسْت /

هَاوَرِي وَ دُؤْسْتِي گِيَانِيِي بَه گِيَانِيِي.

۲- أَلْفُ: (أَلْفُ - الشَّيْءُ): پَارْجَهْكَانِي شْتَهْكَهِي

لِيَكْدَا.

(- الْكِتَابُ): (بَهْرَتُووَكَهْكَهِي / كَتِيْبَهْكَهِي) دَانَاو

دَهْمِرْكَد / بِيْكِيَهِيْنَا.

(تَأْلَفُ - الشَّيْءُ): شْتَهْكَه بِيْكَهَات وَ دُرُوسْتَبُوو /

رِيْكَبُوو دَامَهْمَزَا.

(تَأْلَفُوا): كُؤْبُوونَهْوَه.

(إِنْتَلَفُوا وَتَأْلَفُوا): كُؤْبُوونَهْوَه هُؤْگَرِي

يَهْكَبُوون.

(التَّأْلِيفُ وَالْمُؤْلَفُ): (بَهْرَتُووكْ / كَتِيْبُ) ي

دَانَرَاو. زَانَسْتِي تِيْدَا تُوْمَارْكَرَاوَه يَان هَهْر

بَابَهْتِيْكَتِر.

(الْمُؤْلَفُ): دَانَهْمَرِي كَتِيْبُ / نُووسَهْمَرِي

بَهْرَتُووَكَهْكَه.

۳- (أَلْف - هُ أُلْفَا): هَهْمَزَارِي دَايَه.

(أَلْفَهُمْ): كَرْدَنِي بَه هَهْمَزَار. (أَلْفُوا) بُوون بَه

هَهْمَزَار.

(أَلْف - الأُلْفُ): هَهْمَزَارْكَهِي تَهَاوْكَرْد

(أَلْفُ (ج) أُلُوفُ وَآلَافُ) (ع ح) هَهْمَزَار

(۱۰۰۰).

۴- (أَلْفُ): يَهْكَهْمِيْن پِيْتِي هِيْجَايَه /

عَهْرَمِيْبِيَه

(كِتَابُ الأَلْفِ بَاءُ): كَتِيْبِيْكَه / بَهْرَتُوْكَيْكَِي

عَهْرَمِيْبِيَه كَه پِيْتَه هِيْجَايَهْكَانِي عَهْرَمِيْبِي

تِيْدَا دَهْخُوِيْنَرِيْت.

(أَلْفُ): يَهْكَيْكَِي هَهْمُوو شْتِيْكَ

(أَلْفُ وَالْيَاءُ): سَهْرَمَتَاي شْتَهْكَهَو

كُؤْتَايَهْكَهِي

(هَذَا الأَمْرُ هُوَ الأَلْفُ وَالْيَاءُ): نَهْمْ كَارَه هَهْمُوو

شْتَهْكَهِيَه.

(الْأَلْفِيَّةُ): رِيْزَمَانِي زَمَانِي عَهْرَمِيْبِي كَه بَه

هَهْلَبَهْسْت دَانَرَاوَمُو هَهْمَزَار دِيْرَه هَهْلَبَهْسْتَه.

الْمَلْحَقُ:

أَلْفُ: (الْإِنْتِلَافُ): گُونْجَان بِيْكَهَاتَن وَ

وِيَهْكَگَرْتَن

(إِنْتِلَافُ أَشْخَاصُ): لَهْگَهْل يَهْكَ گُونْجَان وَ

يَهْكَگَرْتَنِي كَهْسَان وَ بِيْكَهَاتَنِيَان.

(الْإِنْتِلَافُ فِي المَوْسِيقَى): (مَوْ): يَهْكَگَرْتَن وَ

يَهْكَبُوونِي دَهْمْگَهْكَان بَهْشِيْوَمِيَهْكَ كَه نَاوَازي

مُؤَسِيقَاكَه لَهْگَهْل يَهْكَدَا بَكُونْجِيْنِيْت وَ

جَوَانِيْبِيْكَات

(الْإِنْتِلَافُ فِي البَلَاغَةِ): لَهْرَمُوَانْبِيْزِيْدَا لَه

باربوونی وشه له گه‌ل و تاکه‌دا.

(الْإِتْلَافُ فِي السَّيَاسَةِ): له رامیاریدا ئەومیه
هێزه جیا جیاکان و هێزه نەیارمکان لەسەر
هەندیک خالی گرنگ رێکبکەون و بێکەوه
کاربەن.

(حُكُومَةُ إِتْلَافٍ): حکومه‌تیکی/ مریبەکی
کاربەدمستی یه‌گرتوو که هی چەند بەرمو
هێزیکه و لەسەر بەرنامەیه‌ک بێکەتون و
کاردمەکن.

(إِتْلَافٌ إِنْخَابِيّ): بێکەتان و یه‌گرتن له
هەلبژاردندا چەند پارت و هێزیک لەسەر
بەرنامەیه‌ک رێک دمه‌کون و لیستی هاوبەش
دادمەزینن و له هەلبژاردنه‌که‌دا کۆمه‌ک بۆ
دەرچوونی لیستی هاوبەشه‌که‌ دمه‌کن.

الق: (الْق وَتَالِق وَتَلَق - البرق) برووسکه‌که
درموشایه‌وه/ شه‌وه‌یاده‌وه.

(تَالِق - بَ الرِّاء): ژنه‌که ئارایشتیکردو خۆی
نەخشانده‌.

(تَالِق) (ف): درموشانه‌وه/ بریسکانه‌وه/
شه‌وه‌قدانه‌وه‌ی ماده‌ له‌خۆوه به‌بێ
بەرزبوونه‌وه‌ی پله‌ی گه‌رمای. ستوونی
شه‌ه‌امه‌کان و مینای هەندیک کاترئیمیر
نەو تەنە شه‌وه‌قدارانە‌ی تیه‌له‌ده‌سوون.
درموشانه‌ومش جو‌رجۆره. یان فوسفۆرییه.
که‌ درێژخایه‌نه‌ یان فلۆرییه زۆر زوو
داده‌مرکیتیه‌وه.

(الْإِلَاق): هه‌وره‌ برووسکه‌ درۆزنه‌ که بارانی
له‌گه‌لدا نییه‌.

۲- (الْق - الرَّجُل. الْقَا): درۆیکرد.

الْإِلْق (ج) الْق: به‌د رموشت ۲- گورگ.

۳- (الْق. الْقَا): شیتبوو/ تیکچوو.

(مِثْلُق وَمَأْلُوق): شیت/ تیکچوو/ دیوانه‌

(الْأُولُق: شیتی/ دیوانه‌ی/ تیکچوون.

الک: ۱- (الْك وَالْك. الْكَا وَالْوَكَّة وَالْوَكَا وَمَالْکَا

وَالْك. الْإَكَّة): (په‌یامه‌که/ نامه‌که‌ی گه‌یاند

(إِسْتَالْك - أُلُوكَتَه): په‌یامه‌که‌ی/ نامه‌که‌ی

هه‌لگرت

(الْمَلِك وَالْمَلَاك (ج) مَلَانِك وَمَلَانِكَة (مُخَفَّف

مَلَاك وَالْأَصْل مَالْک): نیراو. نیراوێک

فریشته‌یه‌ک. مه‌لانیکه‌تی. په‌یامبه‌ر.

(الْأُلُوك وَالْأُلُوكَة وَالْمَالْک وَالْمَالْکَة (ج) مَالْک

وَالْإِنْک): په‌یام/ په‌یخام/ نامه‌.

۲- (الْإِلْکَترون) (ف) (یونانی): نه‌لیکترون:

ته‌نۆلکه‌یه‌کی نه‌وپه‌ری وردی هه‌یه بنجیه‌یه

بجووکتزین بارگه‌ی کارمبایی هه‌لگرتوو که

نیگه‌تیفه‌.

الملحق

الک: (الْإِلْکَترون ته‌نۆلکه‌یه‌کی بنجینه‌ی یان

سه‌رمتابیه‌که/ بجووکتزین بارگه‌ی کارمبایی

هه‌لگرتوو، دفتوانریت حیا بکریته‌وه

ببیدموتریت کارمباویبون یان بارگاویبون.

الم: ۱- (الْم. أَلْمَا): ژانیکرد/ نازاری لیبمیدا

بوو. (اَلِمْ: ژانکردوو/ نازاردار/ نیشدار/ به‌نازار.

(اَلَمْ-هـ: تَأْلِيْمًا: نازاری پیگه‌یاند/ نیشیدایه. ژانی پیکرد.

(اَلَمْه. نیلاما) نازاری پیگه‌یاند/ یه‌شاندی.

(تَأَلَّمَ): نازاری چه‌شت و هاواری نازاریکرد.

(اَلْأَلَم (ج) نالام): (نازار/ نیش) ی زور/ ژانی سه‌خت/ گل.

(اَلْأَلِيم): نازاردمر/ به‌ژان و ژوور/ به‌نیش و نازار.

(مُولِم): ژاندمر/ نازاردمر به‌سوئ/ به‌نازار.

۲- (اَلْأَلَس) (ك) (یونانیة): نه‌لماس به‌ردیکی گرانبه‌های زور سه‌خته.

۲- (اَلْأَلومنیوم) (ك): هافون هینماکه‌ی (AL) هـ.

کانزایه‌کی سپیی سووکه گه‌یه‌نهریکی چاکی گهرمی و کارمبایه. دهریکی زوری مالی لی‌دروستدمکریت.

اله: ۱- (اَلَه. اَلُوْهَة وَاِلَآهَة وَاَلُوْهِيَّة: خودا به‌رستیکرد/ به‌ندهیی خودایکرد.

(اَلَهه: ۱- کردی به خودای خوئ ۲- پاهیی خودایی دایه ۲- که‌ساس و زمبوونیکرد ۴- کردی به‌کویله‌ی خوئ.

(تَأَلَه: ۱- بوو به خودا ۲- خوئ گرد به ودا

۳- خودا به‌رستییکرد وازی له دنیا هیناو گو‌شه‌گیر بوو.

(اِسْتَأَلَه): وهك خودا خوئ پیشانداو خوئ

به‌خودا جواند.

(اَلِإِلَه (ج) اَلِهَة): خوداومندی به‌رستراو/ خودا.

(اَلِلَه): ناوی به‌مرزی خودای هه‌میشه بوو.

(اَللَّهْم = يَإِلَه): هاوار خودایه. (میمه

گو‌شراومکه له‌بری پیتی بانگکردنه‌که‌یه که لابراومو نه‌و دوانه پیکه‌وه نایهن. ناوتریت (يَااَللَّهْم).

(اَلْأَلُوْهِيَّة وَاَلْأَلُوْهَة وَاِلَآهَة وَاِلَإِلَهِيَّة وَاَلْأَلَهَانِيَّة): خودایه‌تی.

(اَلْإِلَهِيَّات): زانستییه‌که باسی خوداو نه‌وی پهیومندی به خوداوه بیت دمیکات/ زانسته‌گانی خودا ناسیی.

۲- (اَلِه. اَلَهَاء): سهرسامبوو/ چه‌په‌سا/ وا‌هیورما.

(اَلِهْت- علیه): چه‌په‌سام و لی‌ترسام شتیکی لی‌به‌سمر بیت.

الا: (اَلَا وَاَلِی. وَاِنْتَلِی- فِی اَلْأَمْرِ. اَلُوا وَاَلُوا وَاَلِیَّآ وَاَتَالِیَّة وَاِنْتَلَاء): له کارمکه‌دا سستی نواند و که‌مترخه‌مییکرد/ که‌موگوریکرد.

(لَمْ يَأَلْ جَهْدًا): سستی و که‌مترخه‌می نه‌کرد/ که‌موگوریی نه‌نواند.

(آلی و تالی و انتلی ایلاء): سویندبخواد.

(اَلَيْتُ أَفْعَلُ كَذَا) (أَي لَا أَفْعَلُ بِحَذَف (لا

بَعْدُ فَعَلَ الْقَسَم): سویندم خواردوووه نه‌و

کاره نه‌که‌م.

(دَرْسَ إِلَى الْمَسَاءِ): تا ئیواری کۆششی
خویندنیکرد.

(سَارَ إِلَى الْبَيْتِ): تا مالهوه رۆیشت ۲-هاو
واتای (عِنْدَ) یه. (له‌لا).

(كَلَامُهُ أَشْهَى إِلَيَّ مِنَ الرَّحِيقِ): قسه‌کانی
له‌لای من له بۆنی خۆش خۆشتره. ۴-هاو واتای
(لِ) یه (هی).

(الْأَمْرُ إِلَيْكَ): کارمکه هی تۆیمو خاومنی
فهرمانیت ۵: هاو واتای (مع) یه له‌گه‌ل.

(ضَمُّ هَذَا إِلَى ذَلِكَ): ئەمه له‌گه‌ل ئەمودا
دابینی/ له‌پانی ئەمودا دابینی.

(إِلَيْكَ): ۱-لاچۆ/ دوورکه‌ومروه ۲-بگه‌ره:

«إِلَيْكَ عَنِّي»: لیم دوورمومکه‌وه.

(إِلَيْكَ الْكِتَابُ): پهرتووکه‌که بگه‌ره/ ها
کتیبه‌که.

۲-(أَلَى) (له‌بری (أَوَّلَى) یه که کۆی (الذی) یه
و له‌وتهی خۆی نییه): نَحْنُ الْأَلَى: أَيْ (نَحْنُ
الذین): ئیمه ئەوانه‌مین.

(الْعَرَبُ الْأَلَى): عمره‌به پێشینمکان.

(أَوَّلَى): ناوی ناماژهی نزیکه بۆ کۆی نێرو من.

ام: (أُمُّ): چه‌یتی په‌یومندییه بۆ هه‌له‌بژاردن
پاش (هممه‌زی په‌رسیار).

(أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ): نزیک یان/ یا/ یاخود دوور

۲-به‌واتای (بَل): یاخود دیت.

(هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ): ئایا کۆپرو چاو ساغ وه‌ک

(الْأَلَوُ): ۱-به‌خشش ۲-هه‌شقی مەر

(الْأَلَوُ وَالْأَلَوَةُ وَالْأَلَوَةُ وَالْإِلِيَّةُ (ج) أَلَا

وِيَّة): دار عود که دمه‌سووتینریت و بۆنی
خۆشدمداته‌وه.

(الْأَلَوَةُ وَالْأَلَوَةُ وَالْإِلِيَّةُ). وجمع أَلِيَّة. أَلَايا):
سویند.

(الْأَلِيَّ): باومرقایم/ باومرپته‌و/ بپروا داریکی
ساغ.

(الْمُتَلَاةُ (ج) مَال) دمه‌سه‌سپ یان په‌رۆیه‌ک
ناهرمتی شیومنکه‌ر به‌ دمه‌سته‌وه دمه‌گریت و
به‌دهم لاواندنه‌ومه‌و رایدومه‌شینیت و ناماژهی
پێدمکات.

الی: ۱-(أَلِيَّ- الْكَبْشُ أَلِيَّ): دووگی به‌رانه‌که
گه‌وره‌بوو.

(أَلِيَّانَ وَآلَى (م) أَلِيَّاءَ وَأَلِيَّانَةَ (ج) أَلِيَّ):
دووگن/ دووگه‌وره.

(أَلِيَّةُ) (دوانیه‌که‌ی): (أَلِيَّانَ (ج) أَلَايا
وَأَلِيَّات): دووگ.

۲-(الْإِلَى وَالْإِلَى وَالْإِلَى (ج) آلاء): نازو
خۆشگوزمرانیی.

۳-(الْآلَاءُ وَالْأَلَى (ن): ژاله. دره‌ختیکه
هه‌میشه سه‌وزمو تاله‌به‌ره.

(الْآلَاءُ): دره‌ختیکی ژاله.

۴-(الْأَلَاي (ج) أَلَايات (ترکیه)= الفرقَة مِنْ
العَسْكَر) فیرقه‌یه‌کی سه‌رباز.

إِلَى: ۱- (إِلَى) ۱-بۆ ۲-تا کۆتایی کات و سوین.

یه‌کن یاخود تاریکی و رووناکی وه‌ک یه‌کن؟
 اَم: ۱- (أُمُّ وَأُمِّمٌ وَتَأْمَمٌ وَأَنْتَمُ-ه. أَمَّا):
 روویتیگرد/ نیازی نه‌وی همه‌وو.
 (أُمِّمْتُ- الرَّجُلُ إِمَامَةً): پیاومکه‌م (خسته
 به‌رده‌می خۆم/ پِیش خۆم خست)
 (الْأَمَامُ): به‌رده‌م/ پِیش/ به‌ر.
 (أَمَامَكَ): ناگات له‌به‌رده‌می خۆتَبِیت/
 له‌پِیشی خۆتَبِیت (بۆ ناگادارکردنه‌وه‌یه)
 ۲- (أُمُّ-ه): کِشای به‌ ته‌وقی سه‌م‌ریدا و
 شکاندی/ هرنجاندی.
 (أُمُّ الرَّأْسِ) (ع ۱): پیستی سه‌ر که کاسه‌ی
 سه‌ر دادمپۆشیت و کاسه‌که میشکی تِیدایه
 (الْأَمِيمُ وَالْمَأْمُومُ): که‌سیکه که به‌ ته‌وقی سه‌م‌ریدا
 کِشرا بیت.
 ۳- (أُمُّ- الْقَوْمِ وَبِالْقَوْمِ إِمَامَةٌ وَأَمَّا وَإِمَامًا):
 بوو به‌ پِیشه‌وای خویشگهل/ بوو به‌ رابه‌ری،
 بوو به‌ پِیشنویرۆ نویرۆ پِیکردن.
 (أَنْتَمُ-بِه): وه‌ک نه‌ویگرد و شوین پِیی نه‌وی
 هه‌لگرت/ شوین نه‌و که‌وت.
 (إِسْتَأْمَهُ: کردی به‌ نیامی خۆی/ به‌ پِیشه‌وای
 خۆی، به‌ پِیشنویرۆ خۆی.
 (الْإِمَامُ): (بۆ نیرو من) یه
 (ج) (أَيُّمَةٌ وَأَيُّمَةٌ): ۱- نیام/ پِیشنویرۆ ۲- رابه‌ر/
 پِیشه‌وا ۳- که‌سیک که نموونه‌یی بیت و چاوی
 لیبه‌کن و دوا بکه‌ون عَریی راست و ره‌وان و
 روون مته‌نافی (خانه‌سازی/ به‌ناایی).

(الْإِمَامَةُ): ۱- سه‌روکا به‌تی گشتی ئاپینی بیت
 یان شارستانی ۲- پِیشه‌وایی ۳- پِیشنویرۆی.
 (الْأُمَّةُ (ج) أُمَمٌ): را/ رِیگه.
 ۴- (أُمَّتٌ- أُمُومَةٌ): بوو به‌ دایک
 (تَأْمَمٌ وَأُسْتَأْمَ- الرَّأَّةُ): ژنه‌کی کرد به‌ دایکی
 خۆی.
 (الْأُمُّ (ج) أُمَاتٌ وَأُمَّهَاتٌ): دایک (بۆ مَرُوف).
 (أُمَّاتٌ): دایک (بۆ نازهل و گیانه‌ومرانی).
 (لَا أُمَّ لَكَ): هه‌ی بیدا دایک (بۆته شه‌ر لیدانه‌و
 شکاندنه. له‌وانه‌یشه بۆ پِیدا هه‌لدان و باشی
 بوتریت: الْأُمُّ به‌ره‌رت/ ریشه‌/ سه‌م‌چاوه‌ی
 نه‌وشته.
 (أُمُّ الْقُرَى): شاری مه‌که‌ه.
 (أُمُّ الطَّرِيقِ): به‌شی هه‌ره زۆری رِیگه‌که.
 (أُمُّ النُّجُومِ): رِیی کاکِشان له‌ناسماندا
 (کۆمه‌له‌ نه‌ستیرمه‌کن به‌ چاو نابینرین
 ته‌نها رووناکیه‌کیان بلامه‌بته‌وه و دیاره
 واده‌زانریت که په‌له‌یه‌کی سپیه).
 (أُمُّ الدِّمَاغِ وَأُمُّ الرَّأْسِ): پیستی دمووری میشکی
 سه‌ر.
 (أُمُّ مَثَوَاك): ژنه خانه خویکه‌ت.
 (أُمُّ عَرِيطَ): دوو پِشک
 (أُمُّ الْقُرَى): ناگر.
 (أُمُّ أَرْبَعٍ وَأَرْبَعِينَ): هه‌زاره‌ی.
 (الْأُمِّيَّةُ وَالْأُمُومَةُ): دایکیتی.
 ۵- (الْأُمِّيَّ): نه‌خوینده‌وار/ نه‌و که‌سه‌ی

که نەدمزانیت بخوینیتەو و نە دمزانیّت
بنووسیت.

(الْأُمِّيَّة): نەخویندەواریی.

(مُكَافَحَةُ الْأُمِّيَّة): نەهیشتنی نەخویندەواریی.

٦-(أُمَم): خۆمالییکرد کردی بە مالی میللت

(مولکە تایبەتیهکان و کۆمپانیەکان و ھەموو

ھۆی بەرھەمھێنانیک کرا بە ھی میللت.

(الْأُمَّة (ج) أُمَم): ١-گەل و نەتەو ٢-کۆمەڵی

خەلک ٣-بەرھەمی خەلک/ نەو ٤-نیشتمان.

(هُوَ مِنْ بَنِي أُمْتِي): ئەو ھاوینیشتمانە.

(جَمْعِيَّةُ الْأُمَمِ) و (الْأُمَمُ الْمُتَّحِدَةُ): کۆمەڵی

نەتەوکان و نەتەو یەکگرتووکان.

(الْتَّائِمِمْ): کردنی مولکە تایبەتییەکان و

کۆمپانیەکان و ھۆی بەرھەمھێنان بە مولکی

میللت/ خۆمالیکردن.

٧-(الْأُمَّة (ج) أُمَم): ١-دەم/ کات ٢-بەژن و بالا

٢-نەتەو.

الملحق

ام: (الْإِمَامِيَّة): پێشەوایی/ رێبەریتی.

(الْإِمَامِيَّة): دەستە شیعەییەکن دەلێن:

رێبەری یەکیکە لە بنچینەکانی و دەستووری

نایین و دیاریکردنیکی روون و ناشکرایە

لەلایەن پێغەمبەرەو بۆ جێنیشینی و

رێبەریتی ھەزرەتی ەلی و پاش خۆیشی بۆ

وھچەکانی.

أما: ١- پیتی ناگادار کردنەومیە بە زۆریی

سویندی بەدوادا دیت: سا.

(أما والله): ساوہلأ ٢-پیتی خواستە/

داواکردنە: ئەی/ ئەری.

(أما تنزل بنا): ئەری لانادمیتە لامان. واتا:

لایدەرە لامان.

٢-(أما): ١-بەلام (نامرازی مەرج و جەختە):

(أما الذين آمنوا فاعلمون أنه الحق): بەلام

نەوانەیی کە بریوانەیتەو سەوور دمزانی

کە ئەو ھەقە وریی راستە ٢-نامرازی

جیاکردنەومیە بەلام/ کەچی:

(أما الزيدفريج): کەچی زەید ھازانجیکرد

(بيويسته وهلامى مەرجهکە (ف) ی پێو

بیت).

٣-(أما: أداة تفصيل): نامرازی جیاکردنەومیە:

یا، یان

(أنا هديناه السبيل إما شاكرًا وإما كفورًا):

ئیمە رێگەمان پیشاندان یان سوپاسگوزارن

یان سەپلە دەین و کفری نیعمەت دەکەن. واتای

تەری (أما): بۆ گومان و نادیارو رێدان و

سەرپشککردنە: یان/ یاخود/ یا.

(جاء إما زيد وإما عمرو): یان زەید ھات

یان ەمر.

(تعلم إما الققه وإما اللغة): یان شەرع یان

زمان بخوینە.

امیر: ١-(الأمير) (ف): ئەمپەر. یەکەیی

تەوژمی تەزووی کارمبا

فەرمانیدایه گه کاریک ئەنجام بدات یان شتیک دامەزرێنیت.

(أمر): فەرماندەر.

(مأمور): فەرمانبەردار/ فەرمانبەر.

(أمره الشيء وبالشئ): فەرمانی شتیکی بێدا. داوای ئەنجامدانی کاریکی لێکرد.

(أمره أن يفعل وبأن يفعل): فەرمانیدایه گه کارمکه بکات، فەرمانی ئەنجامدانی کارمکهی دایه.

(أمره إيمارا): فەرمانیدایه شتیک دروستبکات و دایمەزرێنیت یان کاریک ئەنجام بدات.

(الأمر ج) أوامر: فەرمان/ دەستووردان. داوای کردنی کاریک.

(فعل الأمر): کرداری داخوازی.

(الأمار م) أمارَة: ١: فرە فەرمان/ گەسیکە فەرمان (زۆربەدات/ زۆر دەرەسات)/ فرە داخوازی: ٢: هاندەری خراپەکردن/ لاسدەری خراپەکاری.

٢- (أمره في أمر مؤامرة): بۆ کاریک و له

کاریکدا راویژی بێکرد

(تأمر وأتتمر وأستأمره): راویژی بێکرد.

إتتمروا-بضلان: پیلانیان له فیسار گیرا بیکوژن و یهك بهیهکیانگوت که بیکوژن.

(إتتمروا وتأمروا): تەگبیریانکردو

راویژیانکرد/ پیلانیانگیرا.

(الأمير الساعي): ئەمپیری هاتوو. ئەو

بەرە کارمبایمیه گه بهگهیهنەریکدا لهماوهی کاتریمیریکدا دەروات و به تەوژمی یهك ئەمپیر گه یهكسانه به (٣٦٠٠) کۆلۆمب.

٢- (الإمبريولوجيا) (طب) (يونانية) (علم الأجنّة): زانستی کۆرپەلە/ کۆرپەلە زانیی.

امت: (أمت وأمت-ه أمتاً): هەلیسەنگاندو

خەملاندی (-ه): نیازی ئەومەیبو، روویتیکرد

(الأمّت ج) إِمات وأُموت: ١-بیتوانایی/

ببەئیزی ٢-گومان ٣-بۆشایی ٤-بەرزیایی و شوینی بەرز.

امج: (أمج. أمجاً): زۆر گەرماو تینویبوو.

(صيفُ أمج): هاوینیکی زۆر گەرم.

امد: ١- (أمد): ئەوپەری شتەکەیی دەرخواست/ دیارییکرد.

(الأمد ج) آماد: ١-نامانج و کۆتایی شت/

ئەوسەری شت ٢-کات و ماوه

(طالَ عَلَيْهِمُ الأمد): دەمیکی زۆریان پێچوو.

(مُنذَ أمدٍ غيرَ بعيد): (ماومیهکی/ دەمیکی)

زۆر نییه.

٢- (أمد-عليه أمداً): لێیتووڕمبوو.

(الأمد ج) آماد: تووڕمبوون/ تووڕمی.

٢- (أمد-السقاء): کوندەمەکی چۆر بڕکرد و

هیچی تیدا نەهێشت.

(الأمَد والأمدَة): پاپۆری بارکراو.

امر: (أمر-ه. أمراً وأمرَة وإمارة):

نەبىت ۲-بەخانەدانىك دەللىن گەرچى
فەرماندارىش نەبىت.

(المر = مير (عاميه) امير المؤمنين): به
خەلىفە عومەرى گورى خەتاب و ئەو
خەلىفانە دەللىن كە دواي ئەو ھاتوون.

(أمير البحر وأمير آلى): سالارى كەشتىگەل.
ياسوپا سالارى گشتى

(الأميرال): سالارى كەشتىگەلى جەنگ.

(الأميرى): مىرى. (المال الأميرى): باج و
خەراج كە لە زمويوزار بۇ مىرى دەسپىرنىت/
داراي مىرى

(الطابع الأميرى): پوولى مىرى كە بە ھەموو
جۆرە مامەلەمەك و پەيمان و پىسوولەو
شتىترمەو دەلكىنرىت كە ئەويش جۆرە
باجىكە.

(الإمارة): ۱-پايە ئەمىرى ۲-مىرنىشىنى
كە دەمەلەتلىكى بچووكى سەرىبەخۇيە مىرىك
بەرىپمەدەت.

(المؤتمر): دىكتاتور. كەسىكە كە ھەسە ھەر
قەسى خۇيەتى و رادەبى ھەرپى خۇيەبىت.

۴-(أمر الشيء. أمراً وأمره): شتەكە مەشەبوو/
زۆر بوو/ بەلىشاوبوو.

(الرجل): ئازالى زۆر بوو.

(رجل أمر): پياوئىكى خاومى ئازالىكى زۆر.

(أمره الله. إيماراً): خودا سامان و مالىياتى
زۆرى دايەو وەجەي زۆرىشى دايە/ خودا

(الأمير والإمرة): كەسىكى راجرووك و
بوودەلەو بىتەگىر/ بىر خواست بوودەلە.

(ماله أمر ولا إمرة): نەراي ھەيەو نەبەكەلكى
راوئىز پىكرىن دىت.

(الأمير (ج) أمراء): راولىز پىكراو
(المؤتمر (ج) مؤتمرات): كۆنگرە/ كۆر
(نەنجومەنىكە بۇ راولىز و تەگىر و را
دەرىپىن دەربارى كاريك كە لايان گرنگىت
كۆدەبىنەو).

(مؤتمر دولي): كۆنگرىمەكى دەمەلەتى.

(مؤتمر ثقافي): كۆنگرىمەكى رۇشنىرى.

(مؤتمر علمي): كۆنگرىمەكى زانستى.

(مؤتمر سياسي): كۆنگرىمەكى رامىيارى.

۲-(أمر وأمر. أمراً وإمرة وإمارة): بوو بە
مىر. مىرىتىكرد.

(-عليه): بوو بە مىرى/ مىرىتى بە
سەرمەمەكرد/ بوو بە سەرىپەشتىارو گەورە.
(أمره): كەردى بە مىرى مىرنىشىنەكەو
بەرىپمەردنى پىسپارد.

(تأمر -عليه): خۇي بەسەردا سەپاندو
خەستىە ژىر رەكىفى خۇيەو.

(انتم -الأمير وبه): مى بۇ فەرمانەكە
شۆزكرد/ پەرىپەوى فەرمانەكەمەكرد و
جىبە جىيىكرد.

(الأمير (ج) أمراء): ۱-مىر. سەردارى
نەتمەمەك/ مىللەتىك گەرچى خانەدانىش

نگینیدایه.

۵- (الْإِمْر): ۱- شتی سهیرو سهرسورھین ۲- شتی ناچیزمو نهشیاو.

(لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً إِمْرًا): کاریکی زشت و نادروست و نهشیاو تکرد.

(الْأَمْرُ (ج) أُمُور): کاروبار.

(مَا أَمْرُ فُلَانٍ): فیسار کاروباری جییه/ جییه تی.

الْأَمْرُ: شت.

(لَأَمْرٍ مَا كَانَ كَذَا): له بهر شتیک، هویهک نهومبوو. نهوه وابوو.

(أُولُو الْأَمْرِ): خاومن دمسه لاتان/ سهروکان و زانایان و کار بهدستان.

(الْأَمْرَةُ (ج) أَمْر): ۱- بهیداخی بچووک بۆ نیشانه و بهردی نیشانهی بیابان بۆ رانوما رزگارکردنی ریواران. ۲- گرد.

(الْأَمَارَةُ (ج) أَمَارَات): نیشانه.

(الْأَمِير (ج) أَمْرَاء): هاوسی/ دراوسی/ هاوسایه.

(الْأَمْرِي وَالْأَمُورِي وَالْأَمُورِي): مروف.

(الْأَمُور): ۱- هاپ/ دمفر ۲- دل ۳- ومزیری شا.

(الْأَمُورَةُ): ۱- خه لومتخانهی پارسا ۲- لانهی شیر.

۶- (تَأْمَرَكَ - الرَّجُلُ): بوو به نه ممریکایی و اتا وهک نه ممریکاییهک رهفتاریکرد/ خوو و رهوشتی نهوانی و مرگرت.

(مُتَأْمِرُكَ): به نه ممریکاییبوو.

الملحق

أَمْر. (الْإِسْتِمَارَةُ أَوْ الْإِسْتِمَارَةُ - فِي الْإِدَارَةِ):

لیسته نموونه بییه کی چاپکراو که هه ندیک زانیاری پیویست و تایبه تی تیدایه.

(مَلَأَ إِسْتِمَارَةً): پرکردنه وهی لیسته مهک.

(الْمُؤَامَرَةُ): پیلاننگیران/ پیلاننکی نهینییه که دوو کهس یا زیاتر درئی یه گیک یان دامه زراویک، دمزگایهک دمیگیرن.

(كَانَ لَهُ ضَلْعٌ فِي الْمُؤَامَرَةِ): له پیلانه که دا دمستی نهویشی یان نهوی تیدابوو، به شداربوو.

(الْمُؤَامَرَةُ - فِي الْقَانُونِ) پیلاننگیران له یاسادا.

تاواننکی رامیارییه که دوویان چهند که سیک درئی ناسایشی دهولمت دمیکهن بۆ تیکدانی یان لایه نیک دمیكات بۆ هه لگیرانه وهی رژیهمه که.

أَمْس: (أَمْس): دویتن.

(الْأَمْسُ (ج) أَمْس و أَمُوس و أَمَاس): رۆژیک له رۆژانی پیشوو. پیژی به سرپیژی. به سر

به سرپیژی... هتد.

(الْمَسِي): دویتنیی و پیژیی (به بی پیومرو دهستوره).

امع: (تَأْمَعَ وَاسْتَأْمَعَ): کویرانه شوینکهوت.

(الْإِمَّع وَالْإِمَّعَة): کویرانه شوینکهوتوو هه موو رایهک.

(رَجُلٌ إِمَّعٌ وَإِمَّعَةٌ (ج) إِمَّعُون): پیاویکی

کوڤرانه شوښکه وتووی هه موو رایه که /
 که سیکه / کوڤرانه له گهڼ هه موو رایه که.
 (وقیل أصله إني معك): واتا له بنچینه دا
 ده لیت من له گه لټدام.
 امل ۱- (أمل-ه وأمل-ه. أملاً وتأميلاً):
 به هیوا یکرد / به ته مایکرد / نومید موار یکرد.
 (أَمل وأمل (ج) آمل): هیوا / نومید.
 (الأملة): هیوا / نومید.
 (الأملة): پشتگیران و ونه وانیه سمر بهون و
 (هیوا / نومیدی) پټیانه.
 (أمل): بیاوێک که پشتیوان و هیوا ی
 به کیکی بټ.
 (الأمّل): هیوا / نومید / نهومی که بیاو به
 ته مایه تی / نومید موار یه تی.
 ۲- (تأمل- الأمر وفيه): ورد له کارمه راماو
 سهرنجیدایه.
 (تأمل جمال الطبيعة): سهرنجی له جوانیی
 سروشتدا ویری لیکردنه وه.
 (تأمل في حقيقة أو مسألة): له راستیی که یان
 کاریک و پرسه بابه تیک ورد بووه و مو تیراماو
 بیری لیکردموه.
 (التأمل الباطني): له ناخی د مروون رامان،
 ورد بیر له ههست و هینان و بردنی ناو
 ناخ و د مروون کۆلینه و مو راگرتنی نیشانه گانی
 به ستنه و میان و له یه که نزیک کردنه و میان بۆ
 زانینی یاساو دمسووری نه و ههست و هاتوو

برده میان.
 ۳- (الأرميل): (ك) رمه که می (C5H11).
 من: ۱- (أمن. أماناً وأماناً وأمانة):
 دلنیا بوو / دلناسوودمبوو.
 (أمن وأمين وأمن): دلنیا / دلناسووده /
 دلنارام.
 (أمن الأسد ومنه): له شیرمه دلنیاو
 بیومبوو و بیترسبوو / له ئاسا شیدا بوو.
 (استأمن-ه): داوای دلنیا یی لیکرد / داوای
 لیکرد بیومیبکات.
 (الأمان): ۱- دلنیا یی / دلنارامیی ۲- په یمان /
 به لاین و پاراستن و په نادان و دسته به ربوون.
 (الأمنة): دلنیا یی و ناسوودمیی / دلسره و تیی.
 (الأمون): و لاخی هیمن و له سه رخۆ.
 (الأمّن): په ناگا / ستارگه / دلنارامگه.
 ۲- (أمن-ه أماناً): لیبیدلنیا بوو و بروای پیکرد
 خۆی په نادایه / پشتی پټی بهست.
 (أمن): دلنیا / ئاسا شیدار / ناسووده.
 (أمن- به إيماناً): بروای (پیکرد) پټی هیناو
 پشتی پټی بهست.
 (-له): ملکه چیبوو و خۆی دایه دمستی.
 (الأمانة (ج) أمانات): نه و نه رگانه ی که خودا
 به سه ره بنده گانیدا داوه و پټی سپاردوون.
 (الأمنة): خوشبروا / ساویلکه / که سیکه پشست
 به هه موو که سیک به سستیت.
 (الأمنة): که سیکه جیی برواو متمانه بیت.

(الْأَمِينُ (ج) أَمْنَاءُ): ۱- سمر راست ۲- دستپاک و دلپاک ۳- جیپروا/ پشتپیبه ستر او ۴- دلنیا و ناسووده.

(الْأَمُونُ): جیپروا/ برواپیکراو/ پشتپیبه ستر او. (الْمُؤْمِنُ): بروادار/ خاومنیروا/ برواهینمر به نامه‌ی خودا پیچه‌وانه‌که‌ی بیپروا/ کافر.

(الْإِيمَانُ): بروای ته‌واو به هه‌موو نه‌ومی خودا به پیغه‌مبه‌رانی هه‌رمووه و ده‌چی بۆ کردوون پیچه‌وانه‌ی بروانه‌هیتان.

۳- (أَمْنٌ - أَمَانَةٌ): ۱- دست و دل پاکبوو ۲- رازگریبوو/ بهیمانپه‌رومبوو پیچه‌وانه‌ی ناپاکبوو.

(أَمِينُ): پاک و رازگر/ بهیمانپه‌روم (ج) (أَمْنَاءُ)

(إِنْتَمَنَ - هُ وَاسْتَمَنَ - هُ): متمانه‌ی پیکرد/ جینی بروایبوو/ به‌دستپاک و دلپاک‌ی دانا.

(الْأَمَانَةُ (ج) أَمَانَاتُ وَأَمْنَةٌ): ۱- سمر راستی و دل‌راستی/ پاکبوون ۲- سپارده.

۴- (أَمْنٌ - هُ. أَمْنًا): متمانه‌ی پیکرد/ پشتی پیبه‌ست/ لییدلنیاوو.

(أَمْنٌ - هُ): خسته‌ی ناسایش و دلنیاپیبه‌وه.

(أَمْنٌ عَلَى مَالِهِ عِنْدَ فُلَانٍ تَأْمِينًا): ماله‌که‌ی به‌دسته‌بهری/ به‌بیمه‌بمو سپارد.

(أَمْنٌ وَأَنْتَمَنَ. فُلَانًا عَلَى كَذَا): شته‌که‌ی خسته‌ی ملی نه‌وموو نه‌وپکرد به‌متمانهدار/ به‌بیمه‌راگری شته‌که‌ی.

(إِسْتَمَنَ - هُ عَلَى كَذَا): کردی به‌دسته‌بهری نه‌و شته/ کردیه‌بیمه‌ی نه‌وشته.

(الْأَمَانَةُ (ج) أَمَانَاتُ): سپارده.

۵- (أَمْنٌ: وتی: نامین.

(أَمِينٌ وَأَمِينٌ): به‌دمنگمه‌وه (ومره/ بئ) یان با وابیت که‌ی من ده‌میخوازم و نزاکه‌م و مربرگره.

۶- (أَمَانِيَتُ) (ن): قارچه‌که‌مارانه که‌ی جوری هه‌میه زۆر ژمه‌رداره.

۷- (الْأَمْنِيَّةُ): ناوات.

۸- (الْأَمُونِيَا): نه‌وشادر.

۹- (الْأَمُونِيَوْمُ) (ك): نامۆنیۆم. ره‌گیکی موجه‌به‌یه‌که‌ی هاوه‌نیزیه‌ی له‌سروش‌تدا به‌تاگیی نییه‌ی ده‌جپته‌ی پیکهاتنسی خویکانی نامۆنیۆمه‌وه و مکو سلفاتی نامۆنیۆم. له‌کشتیاریدا وه‌ک به‌مین به‌کاردیت.

الَّلْحَقُ

امن: (الْأَمْنُ (مص) (أَمْنٌ): ناسایش‌بوون/ دلنیا‌بوون و دل‌سروتن‌پاش ترس.

(نَامٌ فِي أَمْنٍ): به‌دلنارامی و دلنیاپیبه‌وه‌ی نوست.

(الْأَمْنُ): ناسایش‌باری و لات‌له‌رووی پاراستنی شیرازمو یاساو راگرتنیانه‌وه.

(إِحْلَالٌ بِالْأَمْنِ): ناسایش‌تی‌کدان و یاسا شکاندن.

(قَوَى الْأَمْنُ): هیزی پاراستنی ناسایش.

(الْإِنْتِمَانُ): سپارد‌مکاری و دسته‌بهرکردنی

كهسيك لمشتيكد. متمانه پيكردني.

(إِنْتِمَان شَخْص عَلَى بَضَاعَه): متمانه

پيكردني كهسيك له شتيكد و بؤ شتيك.

(الْإِنْتِمَان): نومويه كه متمانه به كهسيك

بكريت.

(الْإِنْتِمَان - فِي الْقَانُون): متمانه له ياسادا:

سپاردني مالي گويژراوه يان نهگويژراوه به

كهسيك و لايهك وامبيت يان سپارده يان

بريكاريهك يان مؤلهدان/ ريډان يان بارمته

يان بؤ كردني كاريك به كرى يان بيكرى.

(سوء الْإِنْتِمَان): به نارمزوو ناپاكيكردن و

دمستپيسي له سپاردميهكدالو برواپيكردنهدا

كه هؤى نهو پيسپاردنه بووه.

(الْإِنْتِمَان فِي الْإِقْتِصَاد. الْإِنْتِمَان التَّجَارِي):

بروا و وسپارده (له نابووړيدا/ له بازرگانيدا):

پيشينه پيداني پاره بؤ ههلسووړاندني و كهلك

ليومرگرتني له بهرهمهينان و وبهكاربردندا.

نهويش لهسمر دوو مهرج پيكديت يهكهه

بروا پيكردن و دووهم ماومى دياريكراوى نهو

بهكارهينانه.

(التَّأْمِين): دنياكردن/ بارى ناسوودمى و

برواپيدان.

(تَأْمِين الْخَائِف): دنياكردني ترساو.

(التَّأْمِين): برواكردن به كهسيك و كردني به

بيمه/ بهمتمانه كار بؤ سامان و مالي خو.

(تَأْمِين الْقُوَّة): بزئويى و پييزى پيداكردن

و مسؤگهر كردن.

(التَّأْمِين): وتنى نامين.

(التَّأْمِين): متمانه/ ريكهوتننامهى دنيايى

و پاراستن و قهرمبووى هر زيانكه

لهوكهسه يان له مالهكهى بكهويت بهرامبر

پارميهك كه ناوهمو لهكاتى دياريكراوا بهو

كؤمپانياپه دمدرت يان بهوكهسه دمدرت كه

دمستهبرى پاراستنهكه دميت.

(عَقْدُ تَأْمِين): گريبهستى متمانه.

(قِسْطُ التَّأْمِين): ناوه پارمى متمانهكه.

(التَّأْمِين فِي الْإِدَارَةِ): بره پارميهكه كه

دمدرت بؤ دمستهبركردنى جيبهجيكردنى

كاريك يان قهرمبووكردنى نهو شتهى كه

دمستپيردريت نهگهر ههوتاو لهبرهجوو.

(تَأْمِين الْعَدَدَاتِ الْكَهْرَبَائِي): دابينكردنى

كارمبا پيو.

(تَأْمِين جِهَازِ الْهَاتِف): دابينكردنى ناميرى

تهلمفون.

امه: ۱- (أَمَهُ- الشَّيْءَ أَمَهَا وَأَمَهَا): شتهكهى

(لهميرچووهوه/ فهرامؤشكرد).

۲- (أَمَهُ- إِلَيْهِ فِي أَمْرِ أَمَهَا): كاريكى پيسپارد.

۳- (تَأْمَهُ- الْمَرَأَةُ): ژنهكهيكرد به دايكى

خوى.

(الْأُمُّهُ- الْأُمُّ): دايك.

أما: ۱- (أَمَا وَأَمِي وَأَمِي- تِ الْجَارِيَةِ أُمُوَّة):

كهميزمكهكه/ كهكهكه بوو به كؤيله.

(أَمَى-الْجَارِيَّةُ): كەنیزەكەمەى كرد بە كۆيلە.

(تَأْمَى وَأُسْتَأْمَى- الْجَارِيَّةُ): كەنیزەكەمەى بە كۆيلەمى راگرت.

(الْأَمَةُ (ج) إِمَاءٌ وَأَمْوَاتٌ وَأَمٌّ): كارمكەرى كۆيلە.

(أَمْوِيَّ): كۆيلە زانە وەجەى كارمكەرى كۆيلە.

(أُمِيَّةٌ): كارمكەرە كۆيلەكە.

۲-(أَمَا. يَأْمُو- السِّنُورُ إِمَاءٌ): پشیلەكە مياواندى.

۳-(أُمِيَّةٌ): ھۆزىكى قورمىشە.

(أَمْوِيَّ وَأَمْوِيَّ): يەككە لە ھۆزى بەرەى ئومەيە.

اُنْ: (أَنْ): نەگەر ۱-پيتىكە دىمكەپتە پىشى رستەوہ.

(أَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ): كە رۆژوو بگرن بۇ خوتان باشە.

ب: (أَنْ): سوووكراوى (أَنْ): يەكە بۇ ساغبوونەو مو لىعايمەنبوونە.

(أَعْلَمُ أَنْ سَتَقَعَ الْحَرْبُ): لىم عايەنە/ سوور دىزانم) كە جەنگ بەرپا دىمىت.

ج: روونكردنەومىو لىكدمومىو بەواتا (كە) دىت.

(فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ): خستمانە دلىمەو كە كەشتىك دروست بكە.

ه: بۇ جەختكردنە لە كارىكدا.

(لِيُرْمِدَا (أَنْ) زِيَاد دَمِيَّتْ.

(وَلَمَّا أَنْ جَاءَ): كاتىك كە ھات.

۲-(إِنْ): حرف شرط يجزم مفعولين.

(إِنْ تُضْرِبْ تُضْرَبْ): پىتى مەرجه: نەگەر دەست بوەشىنىت و لىبەمىت لىدە درىت.

(إِنْ): حَرْفُ نَفْيٍ وَتَدْخُلُ عَلَى الْجُمْلَةِ الْإِسْمِيَّةِ وَتَعْمَلُ عَمَلُ لَيْسَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ): پىتى نەبوونە (نىيە).

دەجىتە سمر رستەى ناوى و كارى (لَيْسَ) دىمكەت لە ھەندىك رستەدا.

(إِنْ أَحَدٌ خَيْرٌ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِالْعَافِيَةِ): كەس لە كەسىر باشر نىيە لە تەندروستىدا نەمىت. دەجىتە سمر رستەى كردارى (إِنْ أَذْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ): نازانم ئايا دوورە يان نزيك.

(إِنْ مُخَفَّفَةٌ مِنْ (إِنْ) وَتَكُونُ زَائِدَةً): سوووكراوى (إِنْ) يەو زىادىشە.

(مَا إِنْ زَيْدٌ قَائِمٌ): زەيد بە پىوہ نىيە.

۲-(إِنْ حرف توكيد): پىتى جەختكردنە.

(إِنْ زَيْدًا قَائِمٌ): بەرپاستى/ راستە زەيد بە پىومىو/ وىستاوہ.

(ب) (حرف جواب. كقولہ: «لَعَنَ اللَّهُ نَاقَةَ حَمَلَتْنِي إِلَيْكَ فَأَجِيبْ: إِنْ وَرَأَيْتَهَا»): پىتى وەلامە بەواتى: ھەرومەھا. نەفرەت لەو حوشترەى كە منى بۆلاى تۆ ھىنا. وەلامىدرايەوہ، ھەرومەھا سوورمەكىشى.

۴- (أَنَّ: حرف توكيد ومصدر): پیتی جه خەو
چا وگیشە.

(بَلَّغْنِي أَنْ زَيْدًا قَامَ): پیراگە یاندم کەزمید
بە پێویە، هەستاوه واتا و مستانی ئەوی
پیراگە یاندم.

أَنَّ-۱: (أَنَّ: أَنِينَا وَأَنَا وَأَنَا وَتَانَا): نرکاندی/
نکاندی/ نالاندی/ ئای و ئۆییکرد.

(الْأَيْنِ): (نالین/ نکاندن/ نرکاندن) ی نازار
یان نەخۆشی.

(أَيْنِ الْأَطْفَالِ): کوروزانەموو نکە ی مندال.

(أَيْنِ الْجِياعِ): نالاندنی برسی.

(الْأَنانِ وَالْأَنانِ وَالْأَنانِ): کەسیکە زۆر
بەنرکەو نالەیه/ هەمیشە دەنکینیت.

(الْأَنانِ وَالْأَنانِ): نرکەو نالە/ ئای و
ئۆیکردن.

۲- (أَتَنَ وَتَأَنَنَ-۵): ھەوێ دێراکێشان و
ھایلبوونیدا ۲-دلی ھینایەو ھێ.

انا: (أنا): من/ ئەز.

(الْأَنانِ): من من کردن.

(الْأَنانِ): زۆر خۆپەرست.

(لَيْسَ لِلْأَنانِي صَاحِبٌ): خۆپەرست دۆستی
نیه.

(الْأَنانِيَّةُ): ۱-خۆپەرستی و خۆبەزلزانی و

زۆر بە خۆنازین ۲-خۆ پەرستیەکی زۆرو

بەتەنگ کەسەو نەھاتن ۳-چەرداوه رووی

و بێجەیی.

۲- (أَناناس) (ن) (إِسبانية): ئەنەناس.

رووھکیکی گیاییە بەریکی وەك سیو و بەری
سەنەو بەری ھەیه تەمخۆشە و یۆنخۆشە لە

ئەمەركاوه بڵاوبۆتەو لە ھەموو ولاتە

ھێلکەمەرییەکاندا دەرویتێری بەتایبەتی لە

دورگەکانی ھاویدا.

انب: (أَنْب-۵): سەرزەشت و تەرزە

شکینیبکرد.

۲- (الْأَنْبِج): (ن) درەختیکە لە کۆمەلە

ھەزوانە لە بنچینەدا لە ھندستانبوو گەلا

گەورەو گۆل سەییە بەرمەکی کە ئەنەجە

پێدەلێن یان مانجا. شیومیەکی ھێلکەیی ھەیه

ناوکیکی سەختی ھەیهو دەورەکی گۆشتینەو

خۆشە.

۲- (الْإِنْبِيق (ج) أَنَابِيق (ك) (فارسية):

ئامیری دڵۆپاندن.

انت: ۱- (أَنْتَ): تۆ (بۆ نیری) گوێگر/ راناو.

(أَنْتَ): تۆ (بۆ مێ) گوێگر.

(أَنْتُمَا): ئێو (بۆ دوای نێرو مێ) گوێگر.

(أَنْتُمْ): ئێو (بۆ کۆی گوێگری نێر).

(أَنْتُنَّ): ئێو (بۆ کۆی گوێگری مێ).

۲- آنترولوجیا: زانستی سروشتی مروف

و باری ژیان گوزەرائی و ھونەرمانی و

ئەو ئامیرو کەرسەییە لە ژياندا بەکاری

دەھینیت و چۆن ھاتۆتە دەستی.

۳- (أَنْتولوجيا) (يونانية): کۆمەلە

ههلبژاردی (شيعره/ هۆزانه) يان دارشته
يان مۆسيقايه.

۴- (الْأَنِيمَان) (ك): تهنیکی سادی سبی
زیوینه و بلوورییه له دارشتنی بیته
چاپیهکاندا بهکاردیت هیماکه (sb)یه.
انث. (أَنْثُ - الْحَدِيدُ أَنْثًا): ئاسنهکه
نهرمبوو.

(حَدِيدُ أَنْثٍ): ئاسنینهرم/ نهرمه ناسن.
(أَنْثٌ - لَهُ): بۆی شل و نهرمبوو و خۆی
بهدهستههدا.

(أَنْثٍ): نهرم. خاو.
(سَيْفُ أَنْثٍ): شمشیرێکی (نهرم/ بێرشت).
(مَكَانُ أَنْثٍ): گۆشته زموی/ نهرمه زموی که
روومکی تیدا باش دهرویت و زو دهرویت.
۲- (أَنْثٌ - هُ): ۱- کردی به مینه ۲- بهمیی دانا
۳- کردی به نهرممووک.

(أَنْثٌ - الْمَرْأَةُ إِنِثَانًا): ژنهکه مینهیهکی
بوو/ کچیکی بوو.

(مُنْثٍ): ئاهرمتی مینهبوو.
(تَانْثٍ): بوو به من، شل و نهرمبوو.
(-الْجُلْ): پیاومکه بوو به ژنانی. له دمنگ
و نهرمی و شلی و قسمو رەفتارو لهنجهو
لاریدا له ئاهرمت چوو.

(الْأُنْثَى) (ج) إِنِثَاتٌ وَإِنِثَى (جج) أَنْثٌ:
ئاهرمت/ ژن.
(الْمُنْثُ): پیاویکی رەفتارو لهش ژنانی.

(الْمُنْثَات): نهو ژنهی نهو مینهی که ههر کج
یان می بیت. ههروما پیاویک که ژنهکهی
ههرمی بیت وای پیدهلین.

(الْمَذْكَار): به پێچهوانهوه بهوه دهلین که ههر
کور/ نیرینهی بیت و زۆری بیت.

انج: ۱- (الْأَنْجَر) (فارسیه): لهنگهری پاڤۆر.
۲- (الْإِنْجِيل) (ج) أَنْاجِيل): ئینجیل کتیی
شوینکهوتوووکانی ههزرمتی عیسا که
بیرۆزمکانی (مهتو مهرقۆزو لۆڤاو یوحهنا
یه لهسهر ژبانی ههزرمتی عیسا وتووایانهو
ههرموودمکانیشی که به وهی بۆی هاتوووه
نوووسیوانه، وشهکش واتای مژدمیه چونکه
ئینجیل مژدهی رزگاربوونی تیا به. (یونانیه)
الْمَلْحَق

انز: (الْإِنْزِيم) (ك): مادهمیهکی ئهندامیه
توانای توانهوهی ههمهو پارمهی کارلیکهره
کیمیاییهکان دمدات.

انس: ۱- (أَنْسٌ وَأَنْسٌ وَأَنْسٌ. أَنْسًا وَأَنْسَةً
وَأَنْسًا): ۱- راهات، هۆگر بوو، پێیخۆشبوو.
۲- مالیبوو ۳- هاوهممیکرد.

(أَنْسٌ. يُؤْنَسُ وَأَنْسٌ يُؤْنَسُ - هُ. تَأْنِيسًا
وَإِنِيسًا): ۱- هۆگریکرد و لاواندی، ئارامیکرد
۲- آرامیکردو لهگهڵیدا میهرمبانبوو/ رووی
خۆشیدا به.

(تَأْنَسَ): ۱- رامبوو، مالیبوو/ هۆگرو ئارامبوو/
سرگیی نهما.

(إِسْتَأْنَسَ): سرکى نەماو مالىبوو /
هۆگربوو.

(الْأُنْسُ وَالْأُنْسَةُ): ھاودەمى، پىكەوھ راھاتن
پىكەوھ ھۆگربوون.
(الْأُنْسَاتُ: چەك.

۲- (أُنْسٌ وَأُنْسٌ وَأُنْسٌ -بِهِ وَآلِيهِ): ھۆگربوو /
لەگەلىدا راھات و دلى بەدلىمەوھ نا / دلى
پىكرايەوھ.

(أُنْسٌ -هُ يُؤْنِسُ. مُؤْنَسَةً): لاواندى و
سۆزىدايە / لەگەلىدا راھات و دلىخۆشکرد.

(تَأْنَسَ -بِهِ): لەگەلىدا دلتارامبوو / لەگەلىدا
راھات.

(إِسْتَأْنَسَ -بِهِ وَآلِيهِ): ھاودەمى نەوى
پىخۆشبوو / ھۆگرى نەوبوو / لەگەلىدا
راھات.

(الْأُنْسُ (ج) أُنَاسٌ): ھاودەم نەوى دلت
پىپىكرىتەوھو لەگەلىدا كات بەسەر بەرىت.

۲- حەشاماتىكى زۆر.

(الْأُنْسَةُ (ج) أَوَانِسُ): ۱- (دادە / خاتو / خاى
بەسۆز ۲- (كچ / كەنىشك / كىژ / دۆت)ى
شوونەگرددو.

(الْأُنُوسُ): مەشرەبىخۆش / رووخۆش و قسە
خۆش / ھاودەمخۆش.

(الْأُنْيَسُ = الْمُوَانِسُ): ۱- ھاوپاز و ھاودەم

۲. المانوس -بِهِ: لەگەلىدا راھاتوو / ئولفەت
پىومگرتوو.

(ما بالدارِ أُنْيَسُ): لە خانوو مەكەدا ھاودەمىك
نييە / كەسىكى تىدا نييە.

۳- (أُنْسٌ -الشيء): شتەكەى بەرچاو كەوت و
زانى چيە.

(أُنْسٌ -هُ يُؤْنِسُ إِيْنَسًا): ۱- دى / بەرچاويكەوت و
ناسى و ئارامو سۆزىدايە / لاواندى.

(-الصَّوْتُ): دىنگەكەى بىست ھەستى پىكردو
لاى خۆشبوو.

(-الشيء): شتەكەى دى / بەرچاويكەوت.
(أُنْسٌ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا): لاى توورمەوھ

ئاگرىكى ھاتە بەرچاو.

(تَأْنَسَ -السَّبْعُ): دىندەكە لە دوورمەوھ ھەستى
بە نىچىرەكەى كردو چاويكرد.

(إِسْتَأْنَسَ -لَهُ): گووى بۆ ھەلخست و چاوى بۆ
گىرا / گووى بۆ شلکرد.

(إِنْسَانُ الْعَيْنِ): رەشىنە يان نەوى لە جىي
رەشىنەى چاوە.

۴- (تَأْنَسَ): بوو بە مەروف.

(الْإِنْسُ): مەروف.

(إِنْسِي وَأَنْسِي (ج) أُنَاسٌ وَأُنَاسِي): مەروف.

(إِنْسُكَ وَابْنُ إِنْسِكَ): ھاودەم و ھاووپەيمان
و پىشتىوانت.

(الْإِنْسَانُ (ج) أَنْاسِي وَأُنَاسِيَّةٌ وَأُنَاسُ):

ئادەمى / مەروف (بە ھەموو رەگەزى مەروف

دەموتەت بەنبرو مەيەوھ).

(الْإِنْسَانِيَّةُ): مەروفايەتى بەزورى بەنیشانەى

باشى مروف دموتريت وهك بياومتى و
مهرديه تى و رموش و رمفتارى جواميرانه.

۵- (الإنسان (ج) أناسي وأناسية وأناس):
زهوى بهيار كه هر نهكيلرابت و كشتى
تيدا نهكرابت.

(الأنيس) (ح): شينه شاهو كه دمنكى وهك
دمنكى گايه.

۶- (الإنسولين) (ك): نهنسلين دمرمانى
نه خوشى شهكرميه.

۷- (الأنيسون) (ن) (يونانية): رووهكيكه
بوئخوش دمنكى بهرهمه بۇ دوستكردى
شيرىنى و شهرهت بهكارديت. رمشه خهلكهكه
بيدهلين (يانسون).

الملحق

أنس: (الإنساني): مروفانه.

(طبيعة إنسانية): سروشتى مروفانه.

(علاقات إنسانية): بهيومنديه مروفانهكان.

(رجل إنساني): بياويكى مروفدوست كه

حهز له چاكه و خوشى مروفدهكات و كوشش
بۇ نهوه دمكات.

(عمل إنساني): كاريكى مروفانه وهك

ههتيوخانه دوستكردى. خو بهستنهوميهكى

سهرومر به كهك و قازانجى مروفهوه.

(الحسد حقيقة إنسانية): نيرمى نيشانهيهكى

راسته كه مروف هميه تى و پيوه لكاه.

(الإنسانيات): ۱- مروفناسى بهتويرينهوهى

ويژه زور كونهكانى لاتينى و يونانى
دموتريت بۇ جياگردنهوهى خواناسى و لهسمر
خوداومندهكان باسكردى ۲- ناويكى گشتيه
بۇ تويرينهوهى ويژهوه فلسفهوه هونهرو
ناينهكان و ميژوو هيتريش بۇ جياگردنهوهى
له زانستى جوريت.

(التائيس): ۱- ماليگردن ۲- رامگردن / راهينان

كهويگردن / هوگريگردن. ۲- نزيكى و
چونيه تى نيشانهى / سيفمى مروف و كردار

و رمفتارى له گهل و لهچاو بوونهوهرتدا.

(التائيس - في التصوف): جهزبهگرتنى سوفي
و له سوفي تيدا. كيشبونى مريد / سوفي بولاى
شيخهكهى.

(الأنوس): پيراهاتوو / پيرامبوو نهوهى دل
پيئارامبيت.

(مكان مأنوس): شوينيك دل پيراهاتبيت /
بيئخوشبيت / دل پي و تيايدا بكرتتهوه.

(أمانوس): شتى باو / كه لاي مروف نهناس و
نهديده نهبيت / ناشنابيت.

(صوت مأنوس): دمنگى پيئاشناو شوناس.

(حركة مأنوسه): بزوتنهوميهكى (ناسايى / باو) كه
دل پي راهاتبيت و هليبيرگيت / ناچيزه نهبيت.

(الأنوس - عند العامة): لاي رمشه خهلكهكه
نهوميه باو بيت ناچيزه نهبيت.

(كلام غير مأنوس): ناخاوتنيك كه به گوى
خوشنهبيت يان نهبيسترابيت / باو نهبيت.

انض: (أَنْضَ - اللَّحْمُ أَنْضًا): گوشته که
بوگه نیکرد/ بوگه نبوو.

(أَنْضَ - اللَّحْمُ إِنْضًا): گوشته که ی (نیمچه
برژاوکرد/ باش نمبرژاند).

انف ۱- (أَنْفَ - الْبَعِيرُ أَنْفًا): حوشرمه که (لووتی
ژانیکرد/ لووتی نازاری پهیداگرد).

(أَنْفَ): حوشری لووتیمژان/ لووتیه شاو.

(أَنْفَ هَ أَنْفًا): کیشای به لووتیدا.

(الْأَنْفُ (ع ۱) ج) أَنْفٌ وَأَنْفٌ وَأَنْفٌ: لووت/

که پوو/ دماخ.

(مَاتَ حَتْفَ أَنْفِهِ): مردنیکى ناسایى مرد.

(مَاتَ رَغَمَ أَنْفِهِ): مردنیکى سه رشوړانه و

زمبوونانه مرد.

(حَمِيَ أَنْفُهُ): سمر بهر زبوو.

(أَنْفُ الْجَبَلِ): لووتی شاخ/ نه وى له شاخه که

دمرده چیت.

(الْأَنْفُ (مو): هُوَ فِي الْعُودِ قِطْعَةً رَقِيقَةً

مِنَ الْعَاجِ أَوْ السِّنِّ تَوْضِعٌ فِي نَهَايَةِ الرَّقِيقَةِ

مِنْ جِهَةِ الْمَلَاوِي وَفِي الْكِمْنَجَةِ قَضِيبٌ مِنْ

الْخَشَبِ مُثَبَّتٌ فَوْقَ خَطِّ إِتِّصَالِ الصُّنْدُوقِ

تَثَبَّتَ فِيهِ الْمَلَاوِي): لووته که له عووددا پارچه

عاجیکى ته که یان پارچه دانی که له کوټایى

ملى عوده که دا دمبیت. له که مانچه پشدا

چیوئیکى ته ختمیه له سمر هیلى به سنو و فقه که

که پش تووو چه سپکراوه که مه لاوییه که ی

پیوه چه سپکراوه.

(أَنْفُ الْعِجْلِ): گوله ناخ/ گوله ناوات روومکیکه

بو جوانیى دموینریت. گوله که ی له سمری

همندیک گیانه و مر ده چیت. گولی رمنگا و رمنگ

دمگرت.

(أَنْفَ - مِنَ الْعَارِ أَنْفًا): خوی له نهنگی و

نابروو چوون پاراست/ سمر بهر ز بوو حمزی

له داوینپیسى نه کرد.

(أَنْوَفَ): روو سوور/ سمر بهر ز/ له نهنگی و

نابروو چوون خو پاریز.

(الْأَنْفَةُ): سمر بهر زى و خو دوور له

نهنگی گرتن/ روو سووری.

۳- (إِثْنَانُفَ وَأَسْتَانُفَ - الشَّيْءُ): سمر له نوئ

دمستى به شته که کردموو/ له شته که

هه لچوو ووه.

(إِسْتَانُفَ - الدَّعْوَى): هانا بید بو

تی هه لچوونه وى داوا که له لایه ن نهنجو و مهنی

تی هه لچوونه ووه.

(مَحَامٌ فِي الْإِسْتِنَانَفَ): پاریزمریک بو

تی هه لچوونه وى داوا که له نهنجو و مهنی

تی هه لچوونه ووه.

(أَنْفًا) (تَوَزَيْكَ/ دهمیک) له مه و پش.

(ذَكَرْتُهُ أَنْفًا): تَوَزَيْكَ له مه و پش باسمر کرد.

(أَنْفَ الذَّكَرِ): له مه و پش باسکراو.

(أَنْفَةُ الشَّبَابِ): تافى لاویى/ سمر متای

که نجیتى.

(مَضَتْ أَنْفَةُ الشَّبَابِ): ۱- تافى (لاویتیى/

گمنجیتی) به سهرچوو/ تیپهری.

(أَنْفُ- كُلُّ شَيْءٍ): سهرمتای ههموو شتیک.

(الْأَنْفُ- مِنَ الرِّیاضِ): میرگ و میرغوزاریکی

خوارگرد که هیشتا دمستی بو نه برابیت و

لینیه لهومر ابیت.

(غَابَةُ أَنْفٍ): دراستانیکی نه ژاکاوو دمستبو

نه براو.

(كَأْسُ أَنْفٍ): بهرداخیک که پیی نه خور ابیت هوه.

(الْمُسْتَأْنَفُ): شتیک یان کاریک که تازه هات بیت ه

کایه وه/ نویبیت، تازه داهاتوو بیت.

انق: ۱- (أَنْقُ. أَنْقًا): دلخوشبوو/ که یفخوشبوو.

۲- (أَنْقُ- الشَّيْءُ. أَنْقًا): ۱- شته که ی به دلداچوو/

حهزی له شته که کرد و لای په سندنبوو ۲-

شته که ی به لاهه سهر بوو/ سهری له شته که

هات و لای له شتیر په سندر بوو.

(-الشَّيْءُ): شته که جوان و چاک و

سهر سورمینیوو.

(أَنْقُ وَأَنْقُ وَمُؤْنِقُ): هه شهنگ، جوان و

سهر سورمین.

(رَوْضَةُ أَنْقٍ وَأَنْقَةٍ): باخچه یه کی جوان و

هه شهنگ و رازاوه.

(أَنْق-ه): وای رازاندموه که سهر لیی

سوریمینیت و بیچه په سینیت/ خه لک

به لایه وه سهر بیت.

(أَنْق-ه إِنْقَاً وَنِیقَاً): سهری لی سورماو

پنیخوشبوو (به پیچه وانه ی دمستووره).

(تَأَنَّقَ): ۱- شتی جوان و ناویزه ی خواست

۲ خوی شوخ و شهنگ و جوانکرد.

(-فِي الْكَلَامِ أَوْ الْعَمَلِ): قسمی ری کو پیکرد یان

کارامانه کار که می کرد.

(-الْمَكَانَ): شوینه که ی به دل بوو/ لا دلگیر و

جوانبوو به جینیه هشت.

(الْأَنَاقَةُ وَالْإِنَاقَةُ): ۱- جوانیه کی دل فرین

و سهر سورمین ۲- ری کو پشی/ جوان پوشی/

که شخه ی.

(فِيهِ أُنَاقَةٌ وَلِبَاقَةٌ): جوان و ری کو پوش و

به زمانه.

۳- (الْأُنُوقُ) (ح): شاهه لو.

(هُوَ أَعَزُّ مِنْ بَيْضِ الْأُنُوقِ): دمستگیر بوونی

له هیلکه ی شاهه لو زه حه تهره. (چونکه شا

هه لو به ماهیز مردم کانه وه هیلانه دمکات و

دمست ناگاته هیلکه کانی.

انم: (الْأَنَامُ وَالْأَنَامُ): خه لک/ کس یا

به دیهاتوو.

انی: (أَنَى. يَأْنَى. أَنِيًا وَإِنِي وَأَنَاءُ وَأَنَى تَأْنِيَةً):

نزی کو ووه/ هاته پی شه مو ناماد میوو.

(-النَّبَاتُ): روو که که پیگه هشت و کاتی هات.

(الْأَنَاءُ وَالْأَنَى وَالْإِنَى): ۱- (دهم/ کات) ی شت

هاتن ۲- پیگه هشتن.

۲- (أَنَى وَأَنَى. يَأْنَى أَنِيًا وَإِنَى): دواکه وت.

(أَنَى): دواکه وتوو.

(أَنَى-فُلَانًا. إِيْنَاءً): هیساری دواخت و

خایاندی.

۳- (اَنی وَاَنی. یانی اَنیا وَاَنی): خاوه‌خاویکرد،
شینہ‌ییبوو/ خوی دواخت.

آن: کھسیکی خاو / هیواش / لهسه رخو.

(ثانی واستانی- الرجل): پہلے ہی لہ پیاومکہ
نہ گردو لمصری ومستا.

(- في الأمر وبه): وردو بمسمر نجهومو لمسمر
خو له كارمكه دابوو/ هيمن و به شينمي
كارمكه كرد.

(الأناء): ١- لسه خويي / شينه يي /

پہلے نہ گردن / ہیمنی ۲- سہنگینی و

سهرمه‌ندی به‌پشوو بوون/ به تابوشت.

۴-(أَنى- الرَّجُلِ. أَنىا): بهز میسی هاته وه/ میهر میان بوو.

آن: شینہی/ سرمہ‌ند به پشو و
میرمبان.

(رَجُلٌ آن): بیاویکی زۆر سەرمەندو بەپشوو/
هێمن و شینەیی.

(الأنى (ج) آناء وأنى): سہرمہندی و ہیمنی.

5- (الأنى (ج) آناء و أنى): ھەموو رۆژمكە يان بەشىكى رۆژمكە.

(آناء الليل وأطراف النهار): شهوو روژ.

(الْإِنَاءُ (ج) أَنْيَّةٌ وَ (جج) أَوَانٌ): قَافٍ/ نَامَانُ/
دَمْفَرُ.

(أَنْى = أَيْنَ): لهكوى. (ئاوه لفرمانى شوينيه).

(اَنی تجلسُ اَجلسُ): لہکوی دابنیشیت منیش

لهوی دادمنیشم.

(اُنْیَ = مِنْ اَیْنِ): لَهْکُوْ.

(أنى لك ذلك): نهوت لهكوبوو.

(أنى = متى): كهى (ئاوۋەلفرمانى كاتىيە).

(اُننی جئت): کہی ہاتیت؟

(أَنْى = كَيْفَ): چۈن؟ بۇ پىرسىيارە.

(أَنْى يَكُونُ ذَلِكَ): ئەوۈ چۆن دىيىت.

انـو: (أنوفليس أو بعوضة الأجمة) (ح):

میشوولەى ئەنۆفلىس = مىشوولەى لەرزوتا.

جۆره ميشوولهيه كه له هه موو گيتيدا ههيه.

له زه لكاو مگاندا گه رای هه لدیت له ناوه

شیرینہ کاندا گہورہ دمبیت میکرؤبی لہرزوتا/

مه لاریا هه لده گریت که به یه کیکیه وودا/

نووسا میکروبه‌کە ی بو دەرگۆیزیتەوهو تووشی

نه خوشییه که یده کات.

اھ: (اُھ وَاھ وَاھ وَاھ وَاھ): ای/ ٹائش/

ئۆي / ئۆيىش / ومى / ومىش.

(آه من هذا الأمر): نای/ نایش لهم کاره

(هاوارمه له‌دمستی، پیومی دمنالینم). ناوی

کردارە بۆ ئازارو ھوارکردن لەتاو ئازار.

(أَدُّ وَتَهَّه. أَهَّا وَاهَّة وَاهَّة وَاهَّة): لمتاؤ نازار

ناھو ئۆھىكىرد/ ئاى و ئۆيكرد.

أَهْب: (أَهْبَ وَتَاهَبَ-لِلْأَمْرِ) بُو كَارْمَكِه (خَوَى

گورجکردموه / نامادمبوو)

(الْأُھْبَةُ: کہلویہ لی پیوست۔

(أَخَذَ لِلسَّفَرِ أَهْبَتَهُ): بۇ گوزارمەي/

سمفهرمکه‌ی که لوپه‌لی پیوپیستی نامادمکرد.
 (الْإِهَابِ ج) أَهْبَ وَ أَهَبَ وَ أَهْبَةً: چهرم یان
 پیستهی خوشمنمکراو.
 اهل: ۱- (أَهْل-بِه. أَهْلًا): هاودممیگرد و دلی
 پیکرایه‌وه.
 (أَهْل- الْمَكَانِ أَوْ الْبَلَدِ): شوینه‌که یان شارمکه
 ناومدانپوو خه‌لکی شوینه‌که‌میان شارمکه‌ی
 تیدابوو.
 (أَهْل وَمَأْهُول): ناوا/ ناومدان و پر له خه‌لک.
 (أَهْل- الرَّجُلِ): أَهْلًا وَأَهْلًا: پیاوومکه
 خیزانی پیکه‌وه نا/ ژنی هینا.
 (أَهْل- أَمْرًا): ژنیکی کرد به خیزانی خوی/
 ژنیکی مارمگردو هینای.
 (إِمْرَأَةٌ مَأْهُولَةٌ): ژنی میگرد کردوو/
 شووگردوو/ ژنی به میگرد.
 (أَهْل- هـ. إِيهَالًا): ژنی بوهینا/ خیزانی بو
 پیکه‌ومنا.
 (أَهْل-بِه): گهرم پیشوازی لی‌کردو
 به‌خیرهاتنیکرد.
 (تَاهَلَّ وَاتَّهَلَّ): خیزانی پیکه‌ومنا/ ژنی هینا.
 (الْأَهْل ج) أَهْلُونَ وَأَهَالُ وَأَهْلَات وَأَهْلَات
 وَأَهْلَات): ۱- خانه‌واده/ فامیلیا ۲- خیل
 ۳- کسوکار/ خویش/ خزم.
 (أَهْلُ الرَّجُلِ): ژنی پیاوومکه.
 (أَهْلُ الْأَمْرِ): (که‌موری/ سهرمداری) کاروبار/
 سهرپهرشتیاری کاروبار.

(أَهْلُ الْمَذْهَبِ): بروا پیهینه‌رو شوینه‌که‌وتووی
 رپرهمکه.
 (أَهْل) الْوَبَرِ: دموارنشین/ کۆچمیری/
 رمومند.
 (أَهْلُ الْمَدْرِ أَوْ الْحَضَرِ): خه‌لکی نیشته‌نی/
 خه‌لکی شارو لادی که له خانوودا دمژین.
 (أَهْلًا وَسَهْلًا): خوش هاتیت و میان چاو/
 هه‌رتهاورد و مال مالی خوته (هاتیته لای
 کهمی خوت و تووشی خوشیبوویت).
 (الْأَهْل): پیایو خاومن ژنو مندا.
 (- مِنْ الْأَمْكِنَةِ): شوینی ناومدان. خاومنی
 همبیت یان خاومنه‌که‌ی تیدا بیت.
 (الْأَهْل وَالْأَهْلِيَّ): ناژمل و زیندمومری مالی،
 پیچه‌وانه‌ی (حیوان بری) ناژله‌ی کیوی.
 ۲- (أَهْل- هـ وَأَهْل- هـ لِلْأَمْرِ): بو کارمکه‌ی
 لواندو شایسته‌ی کرد.
 (أَهْلًا لَهُ): شایانی نه‌ومیه به‌که‌لکی نه‌و کاره
 دیت/ شیاوی نه‌ومیه.
 (تَاهَلَّ لِلْأَمْرِ): به‌که‌لکی نه‌و کاره هات/
 شایانی نه‌وکاره بوو.
 (إِسْتَاهَلَ- الرَّجُلُ): پیاوومکه‌ی به شایسته‌و
 شیاوی نه‌وه زانی.
 (- الشَّيْءَ): شایسته‌ی نه‌و شته بوو.
 (الْأَهْلِيَّةُ): به که‌لک و شیاوی هاتن، شایسته‌ی
 لی‌هاتوویی.
 (الْمُؤَهَّلَات): تواناو لی‌هاتوویی و به‌ره‌ی

سروشتی و نامامی مروف بؤ کاریک/
لیهاتووی.

الملحق:

اهل: (الإهلیج) (ن): دار ههلیله رهمگزه
درهختیکه له ولاته گهرمهکاند دمرۆیت وهک
هندستان. زۆر جۆری ههیه دارهکهی و بهرمکه
به کهلکه بؤ پیسته خوشکردنیش بهکهلکه.

(أهلیج) (ه): شکل بیضی یقال له القطع
الناقص وهوا لحل الهندسی لنقطه تتحرك
في مستو بحيث یكون مجموع بعديها عن
نقطتين ثابتتين فيه یساوی طولاً معلوماً:
شیوه هیلکهیی پییدموتریت برگی ناتهواو.
نهمهیش جیگه نهمدازمی خالیگه که
بهریکیه که سهرجهمی دوورییه که له
دوو خالی جیگرموه یهکسانه به درێژییه کی
دیار درێژییه کی دیاره.

(أهلیجی): المنسوب إلى الإهلیج أی البیضی
الشکل الشبیه بالقطع الناقص): هیلکهیی که
له هیلکهوه واتا شیوه هیلکهیییهوه و مرگیاره
که له برگی ناتهواو دهجیت.

(عقد إهلیجی): تاقی هیلکهیی.

(مدار إهلیجی): خولگهی هیلکهیی.

(الأهل والأهلی): نازمل و زیندموری مالی.
(حیوان أهلی): زیندموری مالی.
(حیوان بری): زیندموری کیوی دهمتهکی/
مالینهبوو.

او: (أو): پیتی پهیههسته بؤ: ۱: گومانه
(شک)

یا/ یان/ یاخود (بتنا یوماً أو یومین): رۆژیک
یان دوو رۆژ ماینهوه.

۲- (الإیهام): بؤ نادیار: نازانم/ لیم روون
نییه.

(نحنُ أو أنتم علی حق): نازانم نییه یان
نیوه لهسهر ههقین و یان نییه یاخود نیوه
کامان راستین.

۳- (الإباحة): ریدان و بهربهره لاکردن.
(جالس العلماء أوالزهاد): دهموانیت
لهگهل زانایان یان گۆشهگیران بۆری خودا
دابنیشیت.

۴- (التخیر): سهرپشککردن و ههلبێژاردن.
(سیراکبا أو ماشیاً): سهرپشکبه بهسواری
برۆ یان به پی برۆ.

۵- (التقسیم): دابهشکردن.
(الكلمة إسم أو فعل أو حرف): وشه یان ناو
یان کردار/ فرمان یان پیت دهمبیت.

۶- (قد تكون بمعنى إلى): دهمبیت به واتای:
(تا/ همتا) بیت.

(ألزمتك أو تفضيني حقی): بهگهرت دهمینم
و لیتنا بهمهوه همتا مافهکهه نهمدیمتهوه.

۷- (قد تكون أيضاً بمعنى إلا في الاستثناء):
لهوانهیه بهواتای نامرازی جیاگردنهوه بیت/
(یان)/ مهگهر.

ناومکه ناومکهی هینا.

۴- (أَب-إِلَيْهِ. أَوْبًا): شمو هاته‌لای.

أَوْبَ وَأَوْب-الْقَوْمُ مُؤَاوَبَةً): به درپژایی رۆژ
رۆیشتن و به‌شمو لایاندا و دانیشتن.

۵- (أَب-هَ أَوْبًا): رووی کرده لای نهو/ نیازی
نهوی هه‌بوو.

(أَلَوْب): نیاز و نهریت و پێگه و پێرمو قۆل.
(جَاوَا مِنْ كُلِّ أَوْب): له هه‌موو لایه‌که‌وه/
قۆلیکه‌وه/ پێگه‌که‌وه هاتن.

(كُنْتُ عَلَى صَوْبِ فُلَانٍ وَأَوْبِهِ): له‌سمر
پێگه و نهریتی نه‌بووم.

۶- (أَوْب. أَوْبًا): توورمبوو.

۷- (أَوْبُو بَانَكْس) (ن): دره‌ختیکه گولزمرده
که جوژه که‌تیرمه‌کی لیدرهمه‌ینریت که
تیکه‌ل به هه‌ندیک نامادمه‌کراوی روومکی
دمکریت که له پزیشکیدا به‌کارده‌مه‌ینریت.

اوت: ۱- (أَوْتُوبُوس أَوْ أَوْتُوبِس): پاسی
هاتوچۆ پێشیده‌لین (أَوْتُوکار) و (بُوسطة)
و (باص).

۲- (أَوْتُوسْتَراد) (لاتینی): پێگه‌یه‌کی قیرتاو
کراوی دهرمکی پان و راست و درپژه. له‌وانمه
له‌ملاولاکه‌پشیه‌وه دره‌ختیش برپوینریت و
شوسته‌یه‌کیشی بۆ پیادهمو بۆ بکریت.

۳- (أَوْتُوقْرَاطِي: ستمکار/ زۆردارو تاکدسه‌لات.
(حَاكِمُ أَوْتُوقْرَاطِي (یونانی): دیکتاتور.

(الْأَوْتُوقْرَاطِيَّةُ = الْحُكْمُ الْمَطْلُوقُ): تاک دمه‌لاتیی

(لَا قَتْلَ الْعَدُوِّ أَوْ يَخْضَعُ): دوژمن دمکوژم

یان دمبیت سهرشۆربکات و خۆی به‌دمسته‌وه
بدات. له‌گه‌ل دوژمندا ههر ده‌جه‌نگم و
دمیکوژم مه‌گهر سهرشۆر بکات.

أَب: ۱- (أَب. أَوْبًا وَمَأْبًا): گه‌رايه‌وه/ هاته‌وه.

(أَتَب (ج) أَوْبَ وَأَيَابَ وَأَوْبَاب- مِنَ السَّفَرِ): له
(گوزار/ سه‌فه‌ر) گه‌رايه‌وه.

(أَب-إِلَى اللَّهِ): تۆبه‌یکرد/ بۆریی خودا
گه‌رايه‌ومو په‌شیمانبووه‌وه.

(أَوْب-الرَّكَابُ مُؤَاوَبَةً): سوارمه‌کان له‌ رۆیشتندا
پێشکه‌وتنیانکرد.

(أَوْبَ وَأَيَّب-عَنْهُ): لێگه‌رايه‌وه/ هاته‌وه
دواوه.

(تَأَوَّبَ وَتَأَيَّبَ وَانْتَابَ): گه‌رايه‌وه.

(أَلَوْبَ وَالْأَوْبَةَ وَالْإِيَابَ): گه‌رانه‌وه.

(مَشَى ذَهَابًا وَإِيَابًا): له‌ هاتوچۆدا‌بوو.
دمه‌ات و ده‌جوو.

(أَلَوْبَاب): تۆبه‌کار/ گه‌راوه/ په‌شیمان.

(أَلَاب (ج) مَأَوْب): ۱- شوینی لێگه‌رانه‌وه
۲- قۆناغ/ فرسه‌خ.

(بَيْنَهُمَا ثَلَاثَ مَأَوِبَ): نیوانیان سێ قۆناغه/
سێ رۆژه رۆیشتنه.

۲- (أَبَتِ الشَّمْسُ أَوْبًا وَمَأْبًا): خۆرمکه‌ ناوابوو.

۳- (أَب-الْمَاء. أَوْبًا وَمَأْبًا): به‌شه‌وه چوووه‌ سهر
ناومکه/ بۆ ناومکه‌ چوو ناومکه‌ به‌هینا.

(تَأَوَّبَ وَتَأَيَّبَ وَانْتَابَ- الْمَاء): شموچوووه‌ سهر

بەرپومېردن.

(سلطة اوتوقراطية): دىكتاتورى/ دەسلەلاتى
تاكەكەسى.

۴- (أُتوماتيك) (حى) (يونانىيە): خۇبزوین/
ئۆتوماتىك/ ھەرچى خۇبەخۇى خۇى كار
بكات و بېزویت/ مىكانىكى بېت.

(آلة أوتوماتيكية): ئامپىرىكى خۇبزوین/
خۇكار.

(الِهَاتِفُ الأُتوماتيكي (يونانية): تەلەفونى
خۇكار/ ئۆتوماتىكى.

اوج: (الأوج: ترؤبك/ پۇپە/ لووتكە/ ئموپەرى
بەرزى.

(أوج المجد): پۇپە شىكۆى/ سەرومىرى.
(- فك): دوورتىن پىتى نىوان زەمى و
مانگ.

(- مو): ئاوازىك لە ئاوازەكانى مۇسقا.

آح: (الآح): سېنەنى ھىلكە.

آد: ۱- (آد- هُ الجمل. أودا وأودا): بارەكە يان
كۆلەكەى پىشتى جەماندەمە/ ئوشتاندەمە/
كۆلەكەى بۇ گرانىبوو.

(- هُ الأمر): كارەكە شەكەتىكرد و بۇى
گرانىبوو.

(- آند): شەكەت و ماندووكەر كاروبارىگران.

(مؤود): شەكەت و ماندوو.

(تأود- هُ الأمر): كارەكە بارى شانى گرانكردو
ماندوويكرد.

(الأود): پىنج و ماندویتی.

(قام بأود عائلته): بىژىوى بۇ خىزانەكەى
پەيداكرد و پىنجى بۇ دان/ خىزانەكەى
بەخىوگىرد.

(المؤيد (ج) مارد): ومىى گران/ چورتومى
قورس و سەخت/ نەھامەتى.

(الأودة): ۱: بار/ كۆل.

۲- (آدو أود- العود أودا): توولەكەى
جەماندەمە/ ئوشتاندەمە.

(أود وتأود أودا): جەمايەمە و ئوشتايەمە.

(أود (م) أوداء): جەماوہ/ ئوشتاوہ.

(إنشاد إنشادا): ئوشتايەمەمە پىچىخوارد/
خواربووہمە.

(الأود): كەچىى/ خوارىى.

(قووم أودە): خوارىيەكەى/ كەچىيەكەى
راستكردەمە.

۳- (آد- الفى أودا): سىبەرمەكە (كشايەمە/
گەرايەمە).

(- العشى): نىوارمەھات.

اور: ۱- (الأوار (ج) أؤر): گەرمىى/ گەرمایى
۲- تىنۆیتی ۲- دووگەل.

(الآرة): ئاگردان/ وەجاخ.

۲- (الآرانىوم) (ك): يۇرانیوم تەنىكى
تىشكەمرە لە دروستكردنى بۇمباى ئەتۇمىدا
بەكارىت.

۳- (الأورىوميسين) (طب): ئۆرومايسىن:

دەرمانىكە بۇ چارمگردنى ھەندىك نەخۇشىي
لەوانە زەحىرىي و نەخۇشىيتر بەكاردىت.

اوز: (الْأَوْزَة = الْوَزَة (ج) إَوْزَ) (ح) (فارسية):
ھاز.

(الْمَاوَزَة): شوينىكە ھازى زۆر لىيىت و ھەبىت.

الملحق

اوز: (الْأَزُون): جۆرە ئۆكسجىنيكە ئۆكسجىنەرىكى
بەھىزە بۇ پاككردنەھى ئاۋ بەكاردىت.

آس: (آس يَوْوُسْ أَوْسًا وَإِيَّاسًا): ۱-دایە
۲-قەرمبويىکرد / لەبرى دایە.

(إِسْتَأَسَ-ه): ۱-داۋای شتىكىرد ۲-كۆمەكى
لئىخواست / ھانای بۇ بردو داۋای يارمەتىي
لىكىرد ۳-داۋايكىرد لەگەلىدا بىت.

(الْأَوْس): بەخشش / شتى بەخشراۋ.

۲-(الْأَس) (ن): الریحان): مورد.

(أَسَة): مۆردىك روومكىكە ھەمىشە سەوزە
گولەكەى سىبىيە بەرمەكى وردمە خۇشە
سىبىيە يان رەشە خەلكەكە پىيدەلئىن
(الريحان) خەلكە رەشۈكەكە بەبەرمەكى
دەلئىن (الحنبلال) (حب الآس).

(الْأَس البري): موردى دىشتەكى كە خەلكەكە
پىيدەلئىن (شُرَابَة الراعي): نەم روومكە لەلای
يۇنانىيەگان نىشانەى سەركەوتىنبوو.

۳-(الْأَوْس): گورگ.

۴-(الْأُسْمِيوم) (ك): كانزايەكى سىبى سەختە
كرىستاللىيە قورستىن تەنى ناسراۋە تەنىكى

سادمىيە ھىماكەى (O5).

آف: (آف-ه أَوْفًا): ۱-زىانى پىگەيانەد

۲-گەنىكىرد / خراپىكىرد.

(آفَت- البلاد. أَوْفًا وَأَفَةً وَأَوْفًا): ۱-ولاتەكە

دەردى تىدا بىلاۋوبوۋمە / دەردى تىكەۋت.

(الْأَفَة (ج) آفات): ۱-دەردو پەتا ۲-تىكچوۋنى

لەش / سەھەتىي و ناتەۋاۋىي و نەخۇشىي.

آق: (آق-عليه. أَوْفًا): بە دوۋمىي و

چارمەشىي بۇ ھىناۋ گىرەتارىكىرد.

(أَوْق-ه): ۱-تۈۋشى (نا ھەمۋارىي / دىدەسەرىي

و زەھمەتىكىرد) ۲-خواردەكەى كەمكردمەۋ.

(الْأَوْق): ۱-قورسىي / بارى گران / سەختىي

۲-بەدوۋمىي / چارمەشىي / بەدبەختىي،
نەھامەتىي.

(أَلْقَى عَلَيَّ أَوْقَه): قورسايى خۆي و بەدوۋمىي

خۆيى بەسەرمەدا دا.

(الْأَوْق): بەدوۋم / چارمەش.

(بە أَوْق): بەدوۋمە / چارمەشە.

۲-(آق-عليه. أَوْفًا): ۱-بەلای ئەۋدا لايدا

۲-بەسەرىدا روانى / روۋى كرده ئەۋ.

(تَأَوَّق): رېئىلىگىرا / قۇرت ھاتە رېئى.

۲-(الْأَوْقِيَة (ج) أَوْاقِي وَأَوْاق): (۱۲/۱) رتل و

(۶/۱) ى ھۆھمەك.

۴-(الْأَقْيَانُوس) (يونانية): ئوقيانوۋس /

شادەرىيا.

اوك: (أَكَالِيْبُتُوس) (ن): درەختىكى چرە

بیشیدموتريت (کينا). هه يانه بهرزيه که ی
 دهگاته سهد ممتري. زور زوو گه وره دهبيت
 و دمپويت. لمبهر نهوه له مبهرو له و بهری
 شه قامه گاندا دمپويتريت همرومها لهو
 زهويانه دا که ناومزي بيت و تهراي ههبيت
 دمپويتريت بو وشکر دهنه وهی زهويه که
 به کار ديت.

۲- (الأكسجين) (ک): ته ماشای (الأكسجين)
 بکه.

(أوكسيد) (ک): ژنگ / نوكسيد.

ال: (ال: إليه. أولاً و مآلاً): ابولای نهو
 گه پايه وه. ۲- بههوی نهو وه بوو.

(أول هـ إليه): بو نهو یگيرايه وه / دايه پال نهو
 و نهو یکرد بههۆ.

(أَمَّال): ۱- نه نجام / ناکام / مایه ۲- سهرچاوه.

۲- (أول-الكلام): ناخاوتنه که ی لیكدایه وه
 هه لیسه نگانده.

(-الرؤيا): واتای خهونه که ی لیكدایه وه.

(تأويل الرؤيا): لیكدانه وهی خهون.

(تأول- الكلام): هسه که ی لیكدایه وه
 هه لیسه نگانده / بهدوی واتا که یدا گهرا.

(-فيه الخير): چاکه ی له ناخاوتنه که دا
 (بینی / دی) / چاکه ی لیچاومرێکرد.

(مآل الكلام): بوخته ی واتای هسه که / کورۆک
 و واتای ناخاوتنه که (أَمَّال): نه نجام / بوخته و
 کورۆک.

(الآل) (ف): تراویکه یان نهوه ی له نیومرۆدا
 له نیوان زهوی و ناسماندا وهك ناو دیته
 بهرچاو.

۳- (آل-الرعية. إِيالاً وَأَوَّلاً): میلله ته که ی باش
 بهرپومبرد و میهرمانانه کاری سازکردن.

(-على القوم. أَوَّلاً وَإِيالاً وَإِيالَةً): بوو به
 گهروم و کار به دهستی میلله.

(إِتَّال - المال): دارا که ی باش هه لیسو و راندو
 سهر بهرشتیکرد و خه ملاندی.

(آل- الرجل): بنه ماله ی پیاو که ته نه به می
 وه چاخزادمو ناودار دموتريت.

(آل الجبل): دامینی شاخ / چیا.

(أَيَالَة (ج) إِيالات): ۱- پامیاری ۲- بهشیکی
 سنوورداری ولات که له ژیر دسه لاتای
 سهرداریکدا دهبيت.

۴- (الآلة (ج) آل وآلات): ۱- نامیر ۲- رهوش و
 تهنگنه و توندو تیریی.

(الآلة الحدياء): داره مهیت.

(الآلاتي): ۱- موسیقار / ساززنده

۲- نامیرگیر / نامیر ساز.

اول: ۱- (الأول (ج) أوائل و أوال و أولون (م)
 اولی (ج) أول و أولیات): ۱- یه که م / یه که مین
 ۲- سهرتا ۳- پشین.

(لَقِيْتُهُ عَاماً أَوَّل): سالی یه که م دیم /
 یه که مسال دیم.

(ما رأيْتُ لَهُ أَوَّلَ وَلَا آخِرًا): نه سهرتا یم دیت

و نه کۆتایی.

(لَقَيْتُهُ أَوَّلَ ذِي يَدِين): سېندى بهيان
بېگه يېشم.

(أَعْمَلُ كَذَا أَوَّلَ ذِي يَدِين): له پېش هم موو
شتېكدا نه وه دمكه/ نه و كاره دمكه.

(أَوَّلِيَّة) (هـ): (هي دعوى واضحة لاحتجاج
إلى برهان كقولنا «أَكُلُ أَكْبَرَ مِنَ الْجُزْءِ»:
والأَوَّلِيَّاتُ مشتركة بين كل العلوم التي
تدرس فيها المقادير يقال لها أيضاً (بديهية):
بنكهي/ سهرمتايي/ بهلگه نه ويست. دياره
پيويستي به سهرماندن، نيه وهك بلييت گشت
گهرمتره له بهش. سهرمتاكانى له هم موو
نه و زانستانه ي كه بريان تيدياه هاوبهشن.
ههر وها پيشيدموتريت بهلگه نه ويست.

۲- (أَوْلَاءِ وَأُولَى): نامرازي نامارميه بؤ كؤى
نيرو مئى نزيك: نه وانه/ نه وان/ (هـ) ي
ورياكردنه وهى دمچيته سهر دمبيته:

(هُؤْلَاءِ: نه وانه/ نه وان/ (ك) ي گويگري
دمچيته سهر دمبيته.

(أُولَيْنِكَ): نه وانه.

(أَوْلَاءِ وَأُولَى = الَّذِينَ): نه وانه ي كه.

۳- (أُولُو = ذُو): (بؤكؤيه بؤ نير) واتا:
خاومنانى نه و شته.

(ذُو): (بؤ تاكه بؤ نير) واتا: خاومنى نهوشته ميبهكه ي.
أولات: خاومنانى نهوشته.

تاكهكه ي (ذات) (تاكه و واتاى خاومنى نه و

شته بؤ مئى).

(جَاءَنِي أَوَّلُ الْعِلْمِ): خاومن زانستهكان هاتن
«نيرمكان».

(وَأُولَاتُ الْفَضْلِ): نافرمته خاومن چاكهكان
هاتن.

الملحق

اول: (التَّأْوِيلُ): ليكدانه وهى ناخاوتن و
هه لسه نگاندى.

(تَأْوِيلُ نَصٍّ): ليكدانه وهى دمقيك/
بهرجفه يهك.

(تَأْوِيلُ الرُّؤْيَا): ليكدانه وهى خهون و
كورؤكى.

(التَّأْوِيلُ فِي عِلْمِ الْكَلَامِ): ليكدانه وهى
بهرجفه يهكى ناينى به پيى ناومرؤكهكه ي
نهك وشه ديارمكاني.

(تَأْوِيلُ الْقُرْآنِ وَالْحَدِيثِ): ليكدانه وهى
واتاى قورئان و ههرمووده ي پېغه مېهر به پيى
ناومرؤكيان.

(الْأَيْلُولَةُ) (مض): گهرانه وه.

(الْأَيْلُولَةُ إِلَى الْجَبَلِ): بؤ شاخ چوونه وه.

(أَيْلُولَةُ حَقِّ أَوْ مَالٍ مِنْ شَخْصٍ إِلَى آخَرٍ):
گويزاننه وهى ماهيك/ همقيك يان دارايهك،
بارميهك له يهككه وه بؤ يهككيكتر.

(أَيْلُولَةُ الْمِيرَاثِ): گميشتنى ميراث و
گويزاننه وهى بؤ ميراثگر.

آم: ۱- (آم. أَوْماً): زؤر تينويبوو.

(أَوَمْ-ه): تینووویکرد.

(الْأَوَام): تینویتی.

۲-(آم-النَّحْلَ وَعَلَيْهَا أَوْمًا وَإِيَامًا وَأَيَامًا):

همنگه‌کی بمدووکه‌ل فانگدا تا بیته دمرموو
همنگوپنه‌کی دمر بهینیت.

(الْأَوَام): سهرمگیزئی.

(الْإِيَام (ج) أَيْم): دووکه‌ل.

۳-(أُمْنِيْبُس) = (لاتینیة): پاس.

(سَيَارَةُ الْوَقَافَةِ) = (السَّيَّارَةُ الْعَامَّةُ) = (سَيَارَةُ

الركاب): پاسی گشتی هاتوجو.

آن: ۱-(آن-على نفسه) أوناً: دلی به خوی

سووتا/ بهزمی به خویدا هاتهوه.

(الْأَوْن) ۲-دلپنسووتان ۲-هیمنی/ لهسهرخوی

۳-دلناسوودمی و دلنای.

۲-(أَوْنٌ وَتَأَوَّنَ- الرَّجُلُ): شینمییکرد/

لهسهرخویوو.

(الْأَوْن) بهشینمی ریشتن/ لهسهرخو ریشتن.

(الآن والأوان (ج) أَوْنَة): نیستا/ نهم حله/

نهم دمه/ نهم کاته/ همنووکه.

(أَنَاءُ اللَّيْلِ) بهدریزایی شهو/ دهمانی شهو/

کاته‌کانی شهو.

الملحق

اون: (الْأَنِي): همر نیستا/ نیستا/ همنووکه.

(خُدُوْتُ أَنِي): هه‌موایکی دمستبه‌جیی/

لهپر ۲-همنووکه‌یی/ نیسته‌یی.

(مَوْضُوع أَنِي): بابیه‌تیکی همنووکه‌یی/

نیسته‌یی.

(الْأَوْنِسْكو): یونسکو. ریخراویکه سهر به

نهمه‌وه یه‌گگرتوو‌مگانه سالی ۱۹۴۶ دامه‌زراومو

بنکه‌که‌ی له پاریسه نامانجی هاندانی

میلله‌تانه له‌بواری په‌رومردمو زانست و

رؤشنیریدا وه‌ک فیرکردنی سهرمتایی و

فیرکردنی زورمیلیی/ خورایی. به‌رگرتن

له‌گرتیی ره‌گه‌زیی و نه‌هیلا‌نی نازادیی

را‌گه‌یاندن له‌ناو یه‌گدا. مه‌ل‌به‌نده‌گه‌یشیان له

خوره‌لاتی ناوم‌راستدا له بیرووته.

آه: (آه وَأَوْهٌ وَتَأَوَّهُ أَوْهًا): له‌تاو نازار نای و

نویکرد/ نالاندی/ نرکاندی.

(قَالَ: آه أَوْهًا أَوْ أَوْهٌ أَوْأَوْهٌ): وتی: نای/ نایش/

نوی/ وایش/ ومیش/ ناخ.

(الْأَوَاهُ): فره‌نرکه‌و ناله/ که‌سیکه‌ نای و نوی

له‌تاو نازارو ژان زوریکات/ دهمبه‌هاواره.

(الْأَهَةُ): ۱-ناخ و نؤفکردن/ نای و نویکردن/

نالاندن/ نرکاندن/ نایش و ومیشکردن

۲-سووریزه.

۱-(أَوَى- لَهُ. أَوِيَّةٌ وَإِيَّةٌ وَمَأْوِيَّةٌ وَمَأْوَأَةٌ): دلی

بوی نهرمبوو/ سۆزی بۆی جوو‌لا.

(اِنتَوَى اِتَوَى): دلی بۆی نهرمبوو/ بهزمی

پیدا‌هاته‌وه/ سۆزی بۆ جو‌لا.

۲-(أَوَى- الْبَيْتَ. أَوِيًا وَإِوَاءً): خوی کوتایه

ماله‌وه / جووه‌خانومه‌که‌وه.

(أَوَى-هُ وَأَوَى-هُ الْبَيْتَ إِلَى الْبَيْتِ): دال‌حدیدا

و برديه مالهوه.

(ايواء): دالدمدان.

(تَاوَت وَتَاوَتِ الطيورُ): مهلهكان چوونه پال
يهك و كۆبوونهوه.

(الْمَأْوَى وَالْمَأْوَاةُ): نهوا/ خانه/ پهناگا/ لانه/
ههوار/ نهوشوینهی تییدا دهحهویتیتهوه و
وپهناى بۆ دمبهیت/ دالده.

۲-(الآية (ج) آي وآيات): ۱-نیشانه.

۲-(مِنَ الْكِتَابِ): رستهیهکی کتیبهکه که
جیاکرا بیتهوه بهنیشانهیهکی گهتی ۲-پهاند.

(آيَةُ الرَّجُلِ): پیاوکه خوێ.

(خَرَجَ الْقَوْمُ بِآيَتِهِمْ): خویشگهل پاکیان
هاتنه دهرموه هیجیان لهوای خوێان
بهجینههیش.

۴-(ابنُ آوى (ج) بنات آوى (ح): جهقهل رشه
خه لکهکه پێیده ئین (الواوي) یان (أبي زهرة).

ای: (أَي: حرف نداء): پیتی بانگکردنه، هۆ/
ئهري.

(أَي زَيْد): ئهري زهید

۲-(حرف تفسیر): پیتی لیکدانهمویه، واتا
(أَرَأَيْتَ غَضَنْفَرًا أَيْ أَسَدًا).

غَضَنْفَرِيكَت دیوه واتا شیریکت دیوه.

۲-(أَي): حرف جواب بَمَعْنَى نَعَمْ: پیتی
ومراره و وپهواتای: (بهلن) به.

(وَلَا يَقَعُ إِلَّا قَبْلَ الْقَسَمِ): ههمیشه دمبیت له
پیش سویندموه بیت.

(إي والله): بهلن بهخودا.

۲-(أَي تكون شرطية): کام بۆ مهرجهو به
چهند واتایهك دیت.

(أَيَّا تَضْرِبُ أَضْرِبُ): تۆ له كى بدمیت منیش
لپیدمدم.

۲-استفهام: بۆ پرسیاره. (كام. كى. چ).
(أَيَّكُمْ أَتَى؟): كیتان هات.

۲-ناوی گهیهنهره: (ئهومیهكه/ ههركام).

(سَلِّمْ عَلَى أَيُّهُمْ أَفْضَلُ): ههركامیان زۆر
باشبوون سلاو لهومیان بکه.

۴-(دالة على معنى الكمال فَتَكُونُ صفة
للنكرة): نیشانهیه و ناماژمیه بۆ تهوای
ئهومو بۆ نهناسراویك دمبیت.

(زَيْدٌ رَجُلٌ أَيْ رَجُلٌ): زهید پیاویکه بهلام چ
پیاویك واتا پیاویکی زۆر تهواوه.

۵-(صَلِّهِ لِنَدَاءٍ مَا فِيهِ (أَل) ملحقة
بهاء التنبيه): بۆ بانگکراویك که های
وریاکردنهوهی خرابیته سمر: (ئهري هۆ/
ئهري ههی).

(يَا أَيُّهَا الرَّجُلُ): ئهري هۆ پیاوکه.

(يَا أَيَّتُهَا الْمَرْأَةُ): ئهري هۆ ژنهکه.

(يَا أَيُّهَا الْفَاضِلُ): ئهري هۆ پیاوچاکهکه.

(أَيَّا): راناویکی جیا بهههموو راناوه (مهنسویه)
پیتهكان بۆ جیا کردنهوهی خاوم راناوكان

ئهم راناوهی دهخريته سمر وهك:

(إِيَّاكَ). (إِيَّاكَ): بۆ تاکی نیرومی گوێگر.

(إِيَاكُمَا): بۇ دوانەى نىرومىي گويگر.

(إِيَاكُم): بۇ كۆى نىرى گويگر.

(إِيَاكُنْ): بۇ كۆى مىي گويگر.

(إِيَايْ): بۇ تاكى قسەكەر.

(إِيَانَا): بۇ كۆى قسەكەر.

(إِيَاهُ): بۇ تاكى نادىارى نىر.

(إِيَاهَا): بۇ تاكى نادىارى مى.

(إِيَاهُما): بۇ جووتى/ دوانەى نادىارى نىر

يان مى.

(إِيَاهُهم): بۇكۆى نادىارى نىر.

(إِيَاهُنْ): بۇ كۆى نادىارى مى.

۲-(أَيَا): ھۇ پىتى بانگكردنى دوورە: ھۇ.

دمشيت (أ) ھەمزەكەى بىرئىت بە (ه) و

دموتريت (هيا) (أيا قاطع النهر): ھۇ ئەوھى

كە لە رووبارمگە دىمپىرئەوھ.

۲-(أَيَار) (سريانية)= (مايو): مانگى گولان كە

سيويهك رۇژمو پىنچەمىن مانگى سالى خۇرىيە.

اىب: (ايبىكا) (ن) (طب): دىرمانىكە بۇ

پىرشانەوھ بەگاردىت لەرمىگى دارىك دىرمدەھىنرىت

كە لە ئەمەرىكاي باشووردا ھەيە.

آد: ۱-(آد). يئىد. أَيْدَا وَآدَا: توندو بەھىزو

قايمبوو/ پتەووبوو/ رەھبوو.

(أَيْد-هَ وَأَيْد-هَ تَأْيِيداً وَمُؤَيِّدَةً): ۱-بەھىزىكرد

۲-پشتگىرىكرد/ كۆمەكىكرد/ يارىدمىدا/

لايەنىگر.

(هُوَ مُؤَيِّدٌ وَمُؤَيِّدٌ): ۱-لايەنىگرە/ پشتگىرە/

كۆمەككەر ۲-چەسپىنەرە.

(مُؤَيِّدٌ وَمُؤَيِّدٌ): ۱-پشتگىركراو و لايەنىگرکراو/

بەھىزکراو ۲-چەسپىنراو.

(تَأْيِيدٌ): بەھىز بوو/ لايەنىگر و پشتگىر بوو.

(الْأَدِّ وَالْأَيْدِ): ھىز/ توانا.

(الْإِيَادِ): ئەوھى شتەكەى پىبەھىزو قايم و

چەسپەمكرىت.

(إِيَادُ الْجَيْشِ): ھەردوو بالى/ لای سوپا بالى

لای راست و لای چەپى سوپاكە.

(الْإِيَادِ): كىوى سەخت و قايم.

(الْأَيْدِ): قايم/ پتەو/ بەھىز.

۲-(الْإِيَادِ): ۱-دالەدە/ پەنا/ پالپشت ۲-ھەوا.

(الْمُؤَيِّدِ ج) مَأْوِدٌ وَمَوَانِدٌ: ۱-وھى/ چورتوم

۲-كۆستكەوتن/ لىقەومانى سەخت و گران/

بەسەرھاتى قورس.

۲-(الْإِيدُولُوجِيَا) (يونانية): ئايدۇلۇجيا:

ھونەرى بۇچوون و ھىنانە بەرجاوو لەھىز

كۆلىنەوھ.

۲-(رَبْرَهَوِيَكَه) تەنھا پشت بەپىرى رووت

دىمبەستىت بەپى ئەوھى گوى بداتە ئەوھى كە

لە پشت سروشتەوھ ھەيە.

ايس: (أَيْس- يَيْأَس- مِنْهُ إِيسًا): لىيناھومىد

بوو/ ھىواى لىپرى.

(أَيْس): ئانومىد/ بىھومىد/ ھىوابراو/

بىھىوا.

أَيْس-هَ وَأَيْس-هَ إِينَاسًا: ئانومىدىكرد/

هيواییری/ بیئومیندیکرد.

(الآنسة): ناهرمتیک که تهمنی پهنجا سال و بهرمو ژووتر بیت.

آض: (آض. یئیش. آضاً): ۱-بوو/ بووبهوه/ بهومگورا.

(آض سواد شغره بیاضاً): رشی قری (بوو به سبی/ گورا بهسبی) ۲-گهپرایهوه.

(آضاً): دیسان/ دیسانهوه.

(فعله آضاً): کارمکی دیسان کردهوه/ دووباره کردهوه.

ایق: (الایقونة) (یونانیة) = النصة: وینهو بهیکمری حهزرتی عیسا.

ایک: (ایک واستایک- الشجر. ایکاً): درهختهکه چرو زمهنگبوو. وهک دمونی لیها.

(الایک) (ن): درهختیکی زوری چرو بهیهکدا چوو/ جهنگه/ بیشهلان.

(ایکه): دمونیک.

ایل: ۱-(ایل) (عبرانیة) الله تعالی: بهجوولهکانهیی ناوی خودای بهرزو مهنه واتا خودای بهتواناو لیهاوو.

۲-(ایلنطس) (ن): درهختی گهردوون. درهختیکه خیرا بالا دمکات لهوانهیه تابیست ممتز بهرزبیتهوه بۆ جوانییی دمروینریت گهلاکانی پانه بهلام گولهکی بۆگمنه/ بۆنی ناخوشه.

۳-(الایل والایل والایل (ج) آیلل): گاکئی/

فیهلگیزه/ شوور خمرگۆلك. گیانهومرینکی سمداره نیرمکی شاخی ههیه که لکی لیدمبیتهوهو بۆش نییه بهلام میکانی کۆلن/ بیشاخ.

۴-(ایلول) (سریانیة): رمزبهر. مانگی نۆ ههمین سالی خورییه سی رۆژهو پییشی دهلین (سبتمبر).

آم: ۱-(آم. یئیم- الرجل من زوجته أو المرأة من زوجها أیمة وأیوماً وأیماً): بیاومکه بیوه بیاو بوو یان ژنهکه بوو به بیومژن.

(ایم ج) آیائیم وایامی وایمون وایمون وایمات): ۱-بیوه بیاو و بیومژن ۲-بیهاوسهر.

(ایم-ه): کردی به بیوه/ بیهاوسهریکرد.

(تایم): بهرمبهینی ماومهک مایهوه.

(المؤیمة- من النساء): ناهرمتی سامانداری بیهاوسهر.

(مایمة): بیومژنکردوو.

(الحرب مایمة میمة): جهنگ بیومژنکردوو و ههتیو کهره/ ژن بیومژندمکات و مندال ههتیو دمکات.

۲-(الایم ج) آیوم): ۱-مار ۲-نیرمار.

(ایم الله): سویند بهخودا.

(الامة): خهوش و کهمووکووری و تهریکی. آن: (آن یئین. اینا): کاتی هاتوو.

(آن لك أن تفعل کذا): کاتی نهوه هاتوو که نهوه نهجامبهدیت.

(أَلَيْسَ): ۱- دەم/ کات/ حمل ۲- ماندویتی و شهکەتیی.

(أَلَا وَالْأَوَان: (ج) أَوْنَة): ئیستاکە/ هەنووکە/ هەر ئیستا.

۲- (أَيَّان): ۱- نامرازی مەرجه بۆ ئاوەلکاری کاتی.

(أَيَّانَ تَضْرِبُ أَضْرَبُ): هەر کاتێک دەست بومشینیەت منیش دەست دەموشینم.

۲- نامرازە بۆ پرسیاری کات: گەیی. (أَيَّانَ تَرْجِعُ): گەیی دەرگەڕێتەووە پرسیاری کاتە.

۲- (أَيْنَ): نامرازی پرسیاری شوینە ئاوەلکاری شوینە.

(أَيْنَ): کوا؟ لەکوێ؟ (أَيْنَ يَوْسُفُ): یوسف لە کوێیە؟ یوسف کوا؟

(أَيْنَ وَأَيْنَمَا): بۆ مەرجیشە لەکوێدا.

(أَيْنَ وَأَيْنَمَا تَقِفُ أَقِفُ): لەکوێدا بومستیت دەموستم.

ایە: (إِيهَ): ناوی فرمانە بۆ زۆرتر لەسەر

ئاخاوتنەکە یان کردارمکە ڕۆشتن.

أَيُّو: ۱- (إِيون) (ك): گەردیلە یان کۆمەلە

گەردیلەپەکە بارگەیی کارمبای لەسەرە.

نەگەر بارگە کارمباییەکانی لە گەردیلەپەکدا

کەمیکرد گەردیلەکە هەنگری بارگەیی موحەب

دەمبیت خۆ نەگەر زۆرێکرد گەردیلەکە هەنگری

بارگەیی سالب دەمبیت بەو دەلێن لەتبوون.

۲- (أَلَايَوَان (ج) إِيَوَانات وَ أَوَايِن (ف. ب)): ۱-

هەیوان شوپنیکە سێ دیواری بە دەوردایەو

لایەکی بەرەلایە ۲- کۆشک.

إِيَوَان كِسْرِي: هەمیوانی کیسرا یان کۆشکی کیسرا.

۲- (أَيَا وَأَيَاءُ وَأَيَاةُ وَإِيَاءَةُ- الشَّمْسِ): ڕووناکی/

ڕۆشنایی و جوانیی خۆر.

(-النَّبَات): جوانیی و ڕەونەوھی. ڕووەک.

(إِيَاءَةُ الشَّمْسِ): خەرمانەیی خۆر کە وەک

خەرمانەیی مانگە.

٦- (التَّعْدِيَةُ): بِئُيُوسْتَبُوونِي فَرَمَانِي تِيْپَهَر بَه تَمَوَاوَكَمَر بَكْ كِه كَار لِيْكَر اووَه.

(«ذَهَبْتُ بِهِ إِلَى الْبَيْتِ»): بردمهوه بؤ
مالهوه.

۷-(القِسْمُ): (به) بۆ سۆيىند.

(« بالله ») به خدا.

۸- (السَّبِيَّة) بە (ھۆكاری): «كَقَيْتُ بَرِيدَ
الْأَهْوَالِ» بە ھۆی زەمىدەمۇ گىرەتارى چورتوم
بۇوم.

٩- (التوكيد وَ هِيَ الزُّبْدَةُ): جه ختكرن. (ب)
 نهو (ب) په په كه له رتسه دا واناى نيبه.

نَحْوُ: وَهَكَ: (بِحَسْبِكَ دَرَهَم) دَرَهَمِ مِیَكْتِ بَهَسَه.

(كه خوى (حَسْبُكَ دَرَهْمٌ) وَ «فَمَارَجَعْتَ

بنحائب»: به نائومیدی نه گه رایته وه وه و

(«خَرَجْتُ فَإِذَا بَزِيدٌ فِي الطَّرِيقِ»): چوومه

دمرمومو له ناکاو زمیدم له ریگا دی و («فما

رَجَعْتُ بِخَائِبٍ»: به نائومی‌دی نه‌گه‌رامه‌وه

— واتاكانى: به — به ھۆى. بۇ (وقد تاتى
بِمَعْنَى: عَنْ وَعَلَى وَالِ): جارى واهميه (ب)
به واتاي (له لىسمربۇ) ديت.

بابا: (بَابَا-ه وَبِه): (قَالَ لَهُ أَبِي أَنْتَ
وَأُمِّي): بىي وت دايكم و باوكم به قوربان
بيت (-الولد): كورمكه وتى بابيه / كورمكه بابيه
بابيه كرد. (البؤبؤ): ۱-نمژادر / رهمجه لك ۲-
ناومندى شت ۳-بيلبيله چا و ۴-زانا مگموره
ناسكو و ريك و پيك و دانا.

۲- (البابا (ج) بابوات): پاپا (بابوي): پاپاي /
نهو عيساييه په كه سمر به پاپا بيت (بابوي):
(لاتينية). گورمى كليسهي كاسوليكيه گانه
كه جينشيني پەتروسى پيروزه (بابا): بابيه
(به زمانى مندالان كه بانگى باوكيان دمكهن.
باب: ۱- (بابل): شارى بابل كه له خاكى
شەنعاردايه وهجهى نوح بورجى بابليان تيدا
دروستكرد.

(البابلي): نمفسوونباز / جادووگهر.
عيون بابلية: چاوى نمفسووناوى. واتا زور
جوان كه بپاو گرفتار بكات.
۲- (البابوج (ج) بابويج) (فارسية): پاپووج.
جوره پيلاويكه.

۳- (البابور (فارسية) = الباخرة): پاپور /
گهميه / كه شتى كه به هيزى هلم دمروات.
۴- (البابونج والبابونج) (فارسية) (ن): گوله
ههقى / بهييون. رووميكيكه زمرد گوله، بۇ

پزىشكى به كارديت.

بات: (بَاتُولُوحِيَا) (طب) (يونانية):
به شيكه له زانستى پزىشكى باسى چۇنيه تى
دياريكردى نه خوشى و نيشانه كانى و ھۆكانى
تيدا دمكرت.

۲- (باتيستا): (فرنسية): جنراوپكى تمنكى
كمتانه.

باج: (بَاج وَ بَاج. بَاجًا): هاواريكرد.
(البَاج): ۱-مهرانه / باجى مهر. ۲-جورو
شيواز.

(«النَّاسُ بَاجٌ وَاحِدٌ»): خەلكى هەموو يەك
شتن / يەكجۆرن.

باد: (البَادِ زَهْر) (فارسية): لوى خرو
هيكه ييه له زيندمومردا، زوو واپان دزمانى
كه دژى زمهرمو له له شدايه و گه لىك
تابه تمه نديان باس كردبوو كه ههله بوون.
۲- (البادنجان و البادنجان) (ن) (فارسية):

باينجان، بهرى باينجان كه ليدمريت.
بار: ۱- (بَار وَابْتَار. بَارًا): ههليگه مند.
(أَبَار-ه): چالويكى / بيرىكى بۇ ليدا.
(أَلْبِئْر (ج) أَبَار وَأَبَار وَبَار وَأَبُور) چالاو /
بیر. (وشهكه ميه).

(أَلْبِئْر الأرتوازية): چالويكى قووله، به ھۆى
پاله پەستوى ناو زموييه وه ناومكهى خۆبه خۆى
خۆى دمردميرتته دمرويه.
(البؤرة): چال.

مەدداو زەمۇى و زارىشى بۇ خۇيان دادەننى.
۱۰- (الباريوم) (ك): كانزاي باريوم، ھىماكەى (Ba) يە تەننىكى سادىمىيە. كانزايەكى سىپى زيويىنى و تەپە. خويكانى بۇ دروستكردىنى شووشە و ھىشەكە شىتە بەكاردەھىتىن.

الملحق:

باز: مەيخانە كە مەيى تىدا دىفرۇشن، مەيخۇرمكان بە پىوھ يان بە دانىشتەوھە لەسەر كورسىي بەرز بەرامبەر مېزىكى بەرز دەبن. (تناول مشروباً في بار): لە مەيخانەكەيدا مەيى خواردەموھ.

(مقعد بار): كورسىي مەيخانە.

باز: ۱- (ألباز (ج) بىزان و بۇوز و أبوز و الباز والبازي (ج) أبواز و بواز و بيزان و برة) (ح): باز، بالندىيەكى گۆشتخۇرە، راوى پىدەكەن، جۇرى زۇرە.

(ألبازار (ج) بزاردة) (فارسية): بازموان يان ھەلگىرى بالندى راوكەرى تر).

۲- (ألبازر): (فارسية): بازار. (ألبازركان (فارسية) = ألسوقي): بازركان / كوتالفرۇش.

۳- (البازهر = الباد زهر: الباص): پاس بۇ گويزانەوھى خەلك.

بأس: (بؤس. بأساً): نازا، بوپرو بە توانا بوو / جەربەزە بوو.

(بئس و بئس): نەبەردو بە زەپرو زەنگ / نازا.

۲- (باز و ابتاز - الشىء بأزا): شتەكەى شاردموھ /

شتەكەى ەمار كرد / لە گەنجىنەى نا.

(-الخبر): بە نەينى چاكەو خىرى كرد.

(ألبورة والبيرة والبيرة): نازووخە.

۳- (ألبورة): ۱- ناگردان ۲- تيشكۆ كە ھى ھاوينەيەكى سووتىنەرە.

۴- (ألبارامون والبيرمون): (يونانية): لەلاى دىيانەكان رۇژىكى پىش جەزنىانە.

۵- (ألبارة (ج) بارات) (تركية): بارە، چلىيەكى قرشىكى تورگىيە.

۶- (ألباز قليط): وشەيەكى يۇنانىيە لە لاى

دىنەكان بە گىيانى پىرۇز دەلن: كەسى سىھەم

لە سى كەسە پىرۇزەكە. واتا: ھاوار لىكراو / پەناپىراو / ھاناپىراو.

۷- (ألباز نامج و الببرنامج (ج) برامج): ۱-

بەرنامە ۲- كاغەزى كۆى ژمىرەيەك ۳- پىپرستى

نووسىنەكان ۴- تۆماركراويك قسەكەمرەكە

ناوى گىرەرموھكان و سەرچاوى كىتبەكانى تىدا نووسىوھ.

۸- (البارود (ك): مادىيەكە لە خويپەكى

تايبەتى و گۆگردو خەلووز دروستدەكرىت بۇ

گوللە دەرپەراندىن (تركية).

(البارودة (ج) بواريد): تەنەنگ / چەكىكە

گوللە يان ساجمەى پى دەرەپەرىنرىت.

۹- (بارون): (فرنسية) نازناويكە شا لە

نەوروپادا بە پىاوھ ھەلكەوتووكانى ولاتى

(الْبَاسُ): ۱- نمبردى ۲- ھىزو توانا.

(الْبَاسَاء): جەنگ.

۲- (بَسَّسَ. بُوَسًا وَبَنِيْسًا وَ بُوَسًا وَبُوَسِي):

زۇر (نەدار/ ھەژارو داماو) بوو.

(بَاسِس (ج) بُوَس): ۱- نەبوو/ ھەژار/ داماو.

۲- پەككەوتە.

(بَسَّسَ): // بعد. فرمانى رابوردووى ومستاوه

بۇ خراپ دىنانە/ زەمە. پېچەوانەى (نعم) ە

(بَسَّسَ الْمَصِيرُ مَصِيرُ الْأَشْرَارِ) خراپترىن

چارەئووس ھى بەدەمگانە، ئەمە ە (بَسَّسَ

الرَّجُلُ) ئومرگىراۋە كە واتا تووشى ھەژارىۋ

داماۋىۋ نەھامەتى بوو.

(أَبَاسَ): تووشى نەھامەتىۋ پۇژە رەش و

داماۋىۋ بوو (هـ): تووشى ومىي گران و

نەھامەتىۋ ھەژارى كرد.

(تَبَاسَ): خۇى بە ھەژارو داماو پېشاندا.

(إِبْتِاسَ): دلتەنگو خەفەتبار بوو.

(لَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ): ە كارو

كردەمەيان دلتىر مەبەو گلەمى مەكە.

(الْبَاسُ): ۱- ترس.

(الْبَاسُ بِهِ): ترست لىى نەبىت/

قەيدناكاتو زىانى نىيە.

(الْبَاسُ عَلَيْكَ): مەترسەو ترسى نىيە

بۆت.

(الْبَاسُ فِيهِ): دەشىت و گىروگرفتى تىدا

نىيە.

(الْبَاسُ أَنْ تَعْرِفُوا): گران نىيە بىزانن،

يان بىتەوہ بىرتان.

(الْبَاسُ: نازار/ ژان.

(الْبُؤْس (ج) أَبُؤْس وَالْبَاسَاء وَالْبُؤْسِي):

۱- تەنگانەو كلۆلى ۲- ھەژارى ۳- داماۋىۋ.

(بِنَاتُ بَسَّسَ): ومىي گران/ چورتوم.

(بَسَّسَ. وَبَسَّسَ الْعَذَابِ): نازار/ نەشكەنجەى

(سەخت/ تىژ).

۲- (الباسليق): (يونانية): رەگىكە ە باسكدا،

پىى دەلىن رەگى لەش.

باش: ۱- (باش): (تركية) سەرۈك/ سەر.

(باش كاتىب): سەرنووسەر.

(باشا): شا/ پاشا. نازناۋىكى تورگىيە بە

نەفسەرە گەورەكان و كارمەندە گەورەكان ە

ولاتى سەر بە عوسمانىدا دەدرا.

۲- (الباشق) (ح): باشۈكە/ واشە. بچوۋەكتىن

بالندەى گۇشتخۇرو راۋكەرە.

باص: الباص: پاس كە بۇ ھاتوچۇى خەلك

بەگاردىت.

باط: (تَبَاط): ۱- راكشاۋ دلتاسوودە ئىۋارىى

بەسەر برد ۲- دلتىابوو.

(-عَنهُ): ھەزى لىنەكرد، وازى لىھىنا/

نەپووست.

باق: (بَاقَهْ وَانْبَاقَ- عَلَيْهِ الْوَيْلُ بُؤُوقًا):

ومىي گران ە ناكاۋدا بەسەرىدا دا.

(الْبَاقَةُ): دەسك/ چەپك (چەپكەگول).

بأل: ۱- (بُول- بُوْلَة وَبَالَة): لاوازو زمرد بوو.

(بَل): لاوازو زمردمه لگمراو.

۲- (البال) (ح): جۆره نه ههنگيکه پمرکهی

سهرېشتی نييهو، دانی نييه. له جيی دانه که

مادميه کی رقه وک گرېرهی سهخت پیی

دهلین "بالین" درېیه کهیشی ۲۵ متر پتره.

(الْبَالَة) (ت) (ايطالية): به عمره بی

پيیده لین «الْبَالَة»: بهستهک. کووتالیکی

زۆری پېچراوهو شمه کدراوه.

۲- (بالطو) (ج) بالطات: (هولاندي)

الْعَطَف): پالتۆ/ قاپووت.

۴- (البالو) (ايطالية): سه ماگا یان ناههنگی

سه ماگردن.

۵- (بالیونتولوجيا): زانستی نهو

زینده مورانهی که بوون به بهردو له

تاویرمکاندا ماونه تهووهی ملیونه ها ساله.

۶- (البالون ۱- فرنسية): = المنضاد: بالۆن ۲- تۆپی

یاری.

بأم: (الْباميا) (ن): بامی. له بنه چهی

تۆله کهیه، گۆلی زمرد، له هندستانه وه

هاتووه، بهرمکهی لینجه، له ناوچهی دمریای

سپی ناوهراستدا دهچینریت. دهکولینریت.

(بأن): ۱- (البان) (ن): بین/ تۆری نهسپ.

درهختیکه گهلا ردېژو ناوېتهیه، گول سپیه

شله رۆنیکی تاپهتی لیدمگیریت.

۲- (بانطلون) (ج) بانطلونات= سراویل): ۱-

پانتۆل/ شهروال جۆره جلیکی پیاوانهیه له

که مهرموه بو خوارمومیه. ۲- جۆره جلیکی

ژنانه له که مهرموه تا ئمژنویه. ناومکهی له

ناوی نهکتهرینکی ئیتالیه وه و مرگراوه که

ناوی بانتلۆن بووه، له شانۆگمیریدا له بهری

دهکرد.

بَاد. بَاهَا: پييزانی/ ههستی پيکرد.

بَاه: ما (بَاد. لِلْأَمْرِ أَوْ بِالْأَمْرِ) به کارمکهی

نهمزانی/ ههستی به کارمکه نهکرد/ بیری

نهکهوتهوه.

بَاو: (الْبَاو باب) (ن): بابواب. درهختیکی

مهمزنه له نهفهریقای هیلکه مهرمدا ههیه،

تیرهی قهدهمکهی ههشت مهتره دهییت، له

ولاته گهرمهکاندا دهرویت، چیهی قهدهمکهی

۲۴ مهتر دهییت.

بَاي: ۱- بَاي- عَلِيْهِمْ. بَاوَا: شانازی به سهردا

کردن/ هیزی بهسهردا لیدان/ خوی بهسهردا

یادان.

۲- (بَاي): وشهیهکی تورکییه واتا دهوله مهنده

یان خاوهن خانووکه، له ناوهراستی ناسایدا

بو گهورمو سهردار بهکار دیت (واتا نازناوه).

بَب: (الْبَب): چۆنیهتی/ ریگا.

بَبَر: (الْبَبَر وَالْبَبَر (ج) بَبُور) (ح): بهور. جۆره

پلنگیکه. جۆره درندهیهکی هندستانه، ژیر

سکو نه ملاولای سپیه لهشی میلی رهشاره.

ببغ: (الْبَغَاءُ وَالْبَغَاءُ وَالْبَغَاءُ (ج) بَغَاوَات) (ح) تَوَوْتِي. بِالْندَمِيهْ كَهْ هَسَهْ وَمَرْدَمْ گِرِيتْ وَ دَمِيلْتَهْ وَهْ (بِهْ نِيَرُو مِيِي دَمَوْتِرِيتْ).
 أَلْبَغَانِيَّةُ: نَمُوْمِيَهْ مَرْوُفْ هَسَمِيَهْ كَهْ تَيِيْنَهْ گَاتْ بَهْ بِيْنَهْ وَهِي بِيْرِي لِيْبَكَا تَهْ وَهْ بِيْلِيْتَهْ وَهْ.
 بت: ۱- (بَتَّ وَأَبَتْ-ه. بَتَّا وَأَبَتَاتَا): بِيْرِي بَرَانْدِيَهْ وَهْ.
 -الْأَمْرُ: كَارْمَكِي بَهْمَنْجَامْ گَهِيَانْد.
 (بَتَّت-ه): بَارْجَهْ بَارْجَهْ يَكْرَد.
 (-الْوَعْدُ): جَهْ خَتِي لَهْمَرْ بَرْدَنَهْ سَهْرِيَكْرَد.
 (تَبَتَّت): بَارْجَهْ بَارْجَهْ بُوو.
 (إِنْبَتَّ): بَچْرا.
 (أَلْبَات): بَرَاوَهْ / كُوْتَايِي بِيْهِنَرَاو.
 (بَيْعُ بَات): فَرْوَشْتَنِيَكِي (يَهْ كَجَارْمَكِي / بِيْپَاشْ گَمْزِي).
 (الْبَتَّةُ): بِيْرَايِي بِيْرَايِي كُوْتَايِي.
 (بَتَّةُ وَبَتَاتَا): بِيْمَهْ كَجَارْمَكِي / بِيْگَهْ رَانَهْ وَهْ وَهْ پَاشْ گَهْ زَبُوونَهْ وَهْ ۲- هَمَرْ گِيْز / (لَا أَفْعَلَهْ الْبَتَّةُ): هَمَرْ گِيْز / بِيْرَايِي بِيْرَايِي نَهْ وَهْ نَاكَهْم، نَهْ وَهْ كَارَهْ نَاكَهْم.
 ۲- (بَتَّ وَأَبَتْ- الرَّجُلُ. بَتَّا وَأَبَتَاتَا): بِيْپَاوْمَكِي مَانْدُوو كَرْد.
 ۲- (بَتَّت-ه): ۱- خَوَارْدَنِي دَايَهْ وَهْ كَهْ لَوْپَهْ لِي دَايَهْ.
 (تَبَتَّت): خَوَارْدَنَهْ كَهْ يَانْ كَهْ لَوْپَهْ لِي وَ شَتَهْ كَهْ

وهرگرت.
 (أَلْبَاتَات (ج) أَبَتْة): ۱- خَوْرَاك / تَوِيْشُوو. ۲- نَامِيْر / كَهْ لَوْپَهْ لِي بِيْوِيْسْتِي مَال.
 («هُوَ عَلَى بَتَاتِ أَمْرٍ»): «نَهْ وَ خَمْرِيَكِي كَارِيَكَه»
 ۴- (أَلْبَاتَات): لَوَاْز / بِيْهِنَز.
 أَلْبَتَّ (ج) يُتَوْت: بَهْرْ گِيَكِي نَهْمَسْتُوور.
 ۱- (الْبَتَات وَالْبَتِّي): ۱- دُرُوْسْتَكَهْرِي بَهْرْ گَهْ نَهْمَسْتُوور مَكَهْ. ۲- فَرْوَشِيَارِي بَهْرْ گَهْ نَهْمَسْتُوور مَكَهْ.
 (أَلْبَتِّيَّةُ (ج) بَتَاتِي): بِيْپِيَكِي گَهْ وَهِي دَارِيْن.
 بَتَّر. (بَتَّر- ه. بَتَّرَا): قَرْتَانْدِي.
 (بَتَّر وَأَنْبَتَّر) بَتَّرَا: قَرْتَا / بَچْرا.
 (أَبْتَر- هُ اللَّهُ): خُودَا كُوْلِيَكْرَد يَانْ كُوْلِيَكْرَد / كَلَكْ قَرْتَاوِيَكْرَد..
 (أَلْبَاتِر وَالْبَتَار وَالْبَتَار (ج) بَوَاتِيْر): شَمَشِيْرِي (تِيْزِي بَرْمَرْ / بَرْنَدَه).
 (الْأَبْتَر (م) بَتَّرَا): ۱- كُوْل / كَلَكْ بَرَاو ۲- بَرَاو / قَرْتَاو - (مَنْ الْحَيَات): ۱- مَارِي كُوْلَهْ وَهْ مِيْبَابْ يَانْ مَارِي وَهْ زَنْدَمْدَار. ۲- مَرْوُفِي وَهْ جَاخْ كُوِيْر / بِيْوَهْ جَهْ.
 (الْأَبْتَرَان): كُوْلِيَهْ وَهْ كَهْرِي مَالِيِي يَانْ كِيْوِيِي.
 (الْبَتَّرَاء - مِنْ الْخُطْبِ): وَتَارِيَكْ كَهْ سَوْبَاسِي خُودَاي تِيْدَا نَهْبِيْت.
 ۲- (الْبَتَّرُول) (لَاتِيْنِيَّة) = أَلْنَفْطُ: نَهْوَت.
 رُوْنِيَكِي كَانْزَايِيَهْ، دَمَسُووْتِيْت، لَهْ رُيْزْ مِيْنَهْ وَهْ

دمرده‌هینریت بۆ رووناگیسی و گهرمیسی و
چه‌ورکردنی مه‌کینه به‌کار دیت.

بتع: (بَتَعَ. بَتْعًا) ملی یان جومگه‌کانی پته‌وو
به‌هیز بوون.

(أَبْتَعَ (م) بَتْعَاء: له‌شو مل فایم و جومگه
تۆکمه.

(الْأَبْتَعَ (م) بَتْعَاء (ج) بُتْع: تیکسمر او.
(«جاؤوا کُلُّهم أَبْتَعُونَ») هه‌موو پیکه‌وه هاتن
به هیزو تیکسمر او.

بتک: (بَتَكَ وَبَتَكَ- هُ بَتَكَ) له‌تیکرد.
(تَبَتَكَ وَ انْبَتَكَ): بره‌را / له‌تبوو.
(الْبَتَكَةُ (ج) بَتَكَ): پارچه‌یه‌ک له شته
بره‌را و مه‌کی / کوتیکی.

(الْبَاتِكُ وَالْبَتُوكُ): له‌تکمر / بره‌ر: ۲ شمشیر.
بتل: ۱- (بَتَلَ وَبَتَلَ- الشَّيْءَ. بَتْلًا): شته‌که‌ی
له‌ت له‌ت کردو لیک‌ی جیا‌کردنه‌وه.

(انْبَتَلَ): پچه‌را- له‌تبوو / بره‌را.
(عَطَاعَ بَتَلُ): به‌خشینیکی بی‌وینه یان
به‌خشینیکی بره‌را / وه‌ستاو.

(الْبَتِيلَةُ وَالْبَتْلَاءُ) (ز) بی‌چووله‌ی دار خورما که
سه‌ربه‌خۆ بژی و پیوستی به‌دایکی نه‌بی‌ت.
(الْبَتِيلُ) (ز) دار خورمایه‌ک که بی‌چووله‌که‌ی
لیک‌رابیته‌موو به‌تمنه‌ا سه‌ربه‌خۆ بژی.

۲- (بَتَلَ وَبَتَلَ): ابۆ خودا به‌رستی خۆی له
جیهان بری ۲ خۆی ره‌به‌ن کرد.

(الْبَتُولُ): ۱- حمزرتی مریم‌ی کج ۲- که‌سیکه

که ره‌به‌ن یان که‌بی‌ت.

(الْبَتِيلُ (ج) بَتُل = أَلْبَتُولُ): که‌سیکه که

ره‌به‌ن بی‌ت یان هه‌ر کج بی‌ت.

(الْبَتِيلَةُ = أَلْبَتُولُ): کجی شوونه‌کردوو.

(الْبَتُولَةُ وَالْبَتُولِيَّةُ): ره‌به‌نی یان به‌که‌چینی
مانه‌وه / هاوسه‌ر نه‌گرتن.

۳- (الْبَتِيلُ (ج) بَتُلُ): (ناوهرۆکه‌ی / شیوی)
دامینی دۆل.

(«خَصُرُ بَتِيل»): (ناوهرۆدی / که‌مه‌ری)
باریک.

۴- (الْبَتُولَا) (ن): تیروو. دره‌ختیکی چهره.
ته‌خته‌که‌ی به‌نرخه، له‌روسیدا زۆر
دهره‌هینریت و مازوو لیده‌گیریت.

بت: ۱- (بَتَّ وَبَتَّتَ الْخَبَرَ. بَتًّا) هه‌واله‌که‌ی
(بَلَاوکردموه / جاردا / په‌خشی کرد).

(بَتَّ وَ بَاتَّ وَابَّتْ- فَلَانَا الْخَبَرَ): هه‌واله‌که‌ی
به‌فیسار که‌س گه‌یاندو لی‌ ناگادار کردموه.

(تَبَاتَّ- الْقَوْمُ الْأَسْرَارُ): خویشگه‌ل
نه‌ینه‌گانیان بۆ یه‌کتر ناشکرا کرد.

(انْبَتَّ): بلاو بوووه / په‌خشبوو.

(اسْتَبَتَّ- الْخَبَرَ): داوای لیک‌ر هه‌واله‌که‌ی
بۆ بلاو بکاته‌وه.

۲- (بَتَّ وَبَتَّتَ- الشَّيْءَ. بَتًّا) شته‌که‌ی جیاو
بلاو کردموه (انْبَتَّ): جیا‌جیا بوووه /

بلاو بوووه.

(الْبَتَّ): په‌راگه‌ندمو بلاو / په‌رت په‌رت.

۳- (بَثَّ وَ بَثَّتَ - الْغُبَارَ. بَثًّا): تۆز مکه ی وروژانندو همستاندو.

(إِنْبَثَّ): وروژاو همستاو بلاو بووموه / پهرشبوو.

۴- (الْبَثَّ) ۱- گرانترین (پهژاره / خه م) ۲- بار / رموش.

۵- (بَثَّتَ - الْخَبَرَ): هه واله مکه ی (بلاو کردموه / په خشکرد / جاردا) (الْغُبَارُ): تۆز مکه ی وروژانندو همستاندو.

بثر: ۱- (بَثَّرَ وَبَثَّرَ وَبَثَّرَ وَجْهَهُ. بَثْرًا وَبَثْرًا وَبَثْرًا): رووی زیپکه ی وردی دمردا / عازمه ی دمردا.

(الْبَثْرُ (ج) بُثُور): زیپکه ی دموچاو / عازمه.

(بَثْرَةٌ): زیپکه مهك / دنكه عازمه مهك.

(بَثَّرَ وَبَثَّرَ): دموچاو زیپکاوی (الْبَثْرُ (ج) بُثُور الْوَاحِدَةُ بَثْرَةٌ): زیپکه / عازمه.

۲- (الْبَاثِرُ) (ها): به ئیره / هسوود.

(الْمَبْثُورُ): بهر ئیره بیکه وتوو / هسوودی پئیراو.

۲- (الْبَاثِرُ) (ها): کانیاو / کانی.

(الْبَثِيرُ): زۆر / هره.

(«كَثِيرٌ بَثِيرٌ»): زۆر زۆر / زۆرو زمه منده.

(الْبَمْثُورُ): زۆر دمو له مهنده / دارای هورس.

بثع: (بَيْع - بِ الشَّفَةِ): لیومکه پر خوین بوو

سوور هه لگه را.

(أَبَيْعَ) (م): لیو پر خوین و سوور هه لگه راو.

(بَثَّقَ): ۱- بَثَّقَ وَبَثَّقَ - النَّهْرَ (بَثْقًا وَبَثْقًا):

بهستی رووبار مکه ی شکاند بۆ نهوه ی ناوی لیبروات.

(الْبَثْقُ وَالْبَثْقُ (ج) بُثُوق): شوینی شکاندنی بهستی رووبار مکه.

۲- (بَثَّقَ وَبَثَّقَ - السَّيْلَ الْمَوْضِعَ. بَثْقًا وَبَثْقًا):

لیشاومکه شوینه مکه ی هه لدری و دادری.

(إِنْبَثَّقَ - الْمَاءَ): ناومکه سمری کردو دهر پهری و

بلاو بووموه (الْكَلَامُ): بیئاگایانه قسمکه له دم

دهر پهری. (وعند النصارى: الروح القدس

يَنْبَثِقُ مِنَ الْأَبِّ وَالْإِبْنِ): لای دیانه کان گیانی

پیرۆز له خوداو عیساو دهر ده که ویت.

الملحق:

(الْبَثَّ): بلاو کردنهوه به رانیوو ته له مفریوون.

بج ۱- (بَجَّ ه. بَجًّا): شهقی پئیرد / هلیشاندی

(ه بِالرَّمَحِ): نیزمکه ی پئیدا کرد.

(إِنْبَجَّ): شهقی برد / تلیشی تیوو / هلیشا.

۲- (بَجَّ - الْكَلَامَ النَّافَةَ بَجًّا): گیاکه حوشر مکه ی

دپراند، واتا زۆر هه لهوی کردو که له که کانی

دهر پهراند. (الْبَجَّ (م) بَجَاءَ): چاو مهست /

درزی چاو که وهره. (عَيْنُ بَجَاءَ): چاو مهست /

چاو که وهره که وهره.

۲- (أَلْبَجَّ (ح): جووچکی په له ور.

۴- (بَجَبَج - الصَّبِيَّ): منداله مکه ی لاواند /

گۆرانى بۇ وتو يارى لهگەلدا كىردو
خلافاندى.

(تَبَجَجَ- اللَّحْمُ) گۆشتهكه نيسته سهر يهك و
داكهوت.

(الْبَجَاج) قەلەۋىكى (به گۆشت/ جهورى
هەلاوسا).

(رَمْلٌ بَجَاجٌ): لىكى زۆرى كەلەكه بوو.

بجج: (بَجَجَ- به) دلى پىخوش بوو/ دلى
پىكر ايهوه.

(تَبَجَّجَ= تَبَاتَّجَ) شانازى كىردو به فيزموه
خوى هەلكىشا.

(- فِي الْغِنَى) دمولەمەندتر بوو.

(تَبَاجَجَ) شانازى كىردو خوى هەلكىشاو خوى
بەزل گرت.

(النِّسَاءُ يَتَبَاجَجْنَ فِيمَا بَيْنَهُنَّ): ژنان
لەناو خۇياندا به فيزموه خۇيان بەسەر يەكدا
بادمەدن و شانازى دىمەن.

(الْبَجَاجُ) زۆر به فيزو خۆهەلكىش.

بجد: (بَجَدَ وَبَجَدَ- بِالْمَكَانِ. بُجُوداً) ئە
شوپنەكەدا نيستهجى بوو.

(الْبُجْدُ- مِنَ النَّاسِ) كۆمەلە خەلكىك
(الْبُجْدُ- مِنَ الْخَيْلِ) پرموه ئەسپىك كە
سەدىان پتر بن.

(بُجْدَةُ الْأَمْرِ وَبُجْدَتُهُ وَبُجْدَتُهُ) زاستى و
دروستى و ناواخنى كارمەكه.

(عِنْدَهُ بُجْدَةُ الْأَمْرِ وَهُوَ ابْنُ بُجْدَةِ الْأَمْرِ):

له كارمەكدا كۆلۆه، ناگای له هەموو حەيسەو
بەيسەيهكى هەيسەو راستىهكهى دەرزانىت
(الْبَجَادُ (ج) بُجِدَ): بەرگىكى مىلدار.
بجر: ۱- (بَجَرَ- الرَّجُلُ. بَجْرًا) پياومەكه
ورگى لىهات هينده ناوو شىرى خواردموه هەر
تىنۆيتى نەشكا.

(بَجَرٌ وَابْجَرٌ): ورك لىهاتووى ناوو شىرى زۆر
خواردوو تىنۆيتى نەشكاو.

(بَجَرَ- الرَّجُلُ) ناوكى پياومەكه دەرپەرى و
بنى ناوكى ئەستور بوو.

(الْبَاجِرُ (ج) بَجَرَةٌ) (ها): ورك لىهاتوو/
ورگ هەلاوسا.

(الْبُجْرَةُ (ج) بُجْرٌ) ناووك.

۲- (تَبَجَّرَ- النَّبِيذُ): زۆر سەرى كىردە سەر
مەيخواردنەوه.

۳- (الْبُجْرُ (ج) أَبَاجِرٌ وَأَبَاجِيرٌ وَالْبُجْرِيُّ
(ج) بَجَارِي) ۴ خراپە ۲ لىقەومانى سەخت
۳ چورتوم.

(لَقَيْتُ مِنْهُ الْبَجَارِيَّ): بە دەستىهوه
تووشى وهى و چوترومى سەخت بووم.

(الْبُجْرَةُ (ج) بُجْرٌ): خەوش/ لەكه/
كەموكورى.

(ذَكَرَ عُجْرَهُ وَبُجْرَهُ): خەوشى ديارو
ناديارى دەرخت.

(الْبُجْرَةُ) زروو.

بجس: ۱- (بَجَسَ وَبَجَسَ الْمَاءُ. بَجْسًا):

(بَجَلْ-ه): به گه ور میگرت/ مه ز نیکرد.
 ۴- (أَبَجَلْ - هُ الشَّيْءُ) شته که ی بهس بوو/
 شته که بهشی کرد.
 (بَجَلْ): بهس بوون.
 («بَجَلْكَ»): بهسته/ بهشت دمکات.
 ۵- (بَجَلْ = نَعَمْ): به لئی.
 (الْأَبَجَلْ (ج) أَبَا جِل) (ع ۱): دهماریکی
 نهستووره له پی یان له دستدايه.
 بَجَمَ: (بَجَمَ. بَجَمًا وَبُجُومًا) ۶- له تۆفیندا
 یان له بیتواناییدا زمانی بهس ترا، گپ بوو/
 چوو ۲- کرژو سست بوو، چاوی نهبله قیوو.
 (بَجَمَ): سست بوو- نهبله قیوو.
 بَجَّ ۱- (بَجَّ بَحًا وَبَحًا وَبُحُوحًا وَبَحَا حًا
 وَبُحُوحَةً وَبَحَا حَةً): دمنگی گر بوو (به
 نه خوشی یان هاوارو گۆرانسی یان له
 زگماکییه وه وایوو).
 (أَبَجَّ (م) بَحَاءً وَبَحَّةً (ج) بُجَّ): دمنگپر.
 (أَبَحَّهْ وَ بَحَّحَهْ): دمنگی گر کرد.
 (الْبُحَّةُ): دمنگگری/ دمنگمه بهیی.
 ۲- (بَحَّجَّ وَتَبَحَّجَّ): نجیی خوی کردموو
 پایه ی خوی بمرز کردموو ژیا نی خوش بوو.
 (- تِ الْعَرَبُ فِي لُغَاتِهَا) عمر مې زمانه که ی
 خوی فراوانکرد.
 (- تَبَحَّجَّ- الدارُ): چوو و ناو خانوو مکه وه.
 (يَبْحُو حَةُ الدارِ): ناو مند ی خانوو مکه.
 (- الْعِيشُ): تپووته سه لیی و ناسانی و

ناومکهی تهفاند.
 (اَنْبَجَسَ وَتَبَجَسَ الْمَاءُ): ناومکه تهقیو
 فیچقهی کرده دمرهوه.
 (الْبَجَسَ وَالْبَجِيسَ = اَلْمَنْبَجِسَ): ناوی تهقیوو
 دمرهپریو.
 («عَيْنٌ بَجِيسٌ»): گانییهکی تهقیوو فره ناو.
 («مَاءٌ بَجِيسٌ»): ناویکی زوری لمبر
 رۆشتوو.
 («سَحَابٌ بَجَسٌ»): ههوریکی باران داکردوو/
 باراناوی.
 (باجس (ج) بُجَسَ): ههوری باران داکردو.
 ۲- (بَجَسَ وَبَجَسَ - الْجُرْحَ. بَجَسًا) نبرینهکهی
 ههلدری و تهفاند.
 بَجَع: (بَجَع - هُ. بَجَعًا): به شمشیر لهتیکرد.
 بری.
 (اَلْبَجَعُ) (ح): سهفاقوش. بالندمیهکی دمنوک
 بان و دریزه، کیسهیه که به بن دمنوکیهومیه.
 (اَلْبِجْعَةُ): سهفاقوشیک.
 بجل: ۱- (بَجَلَ وَبَجَلَ. بَجَلًا وَبُجُولًا):
 شادمانبوو/ دلخۆشیوو/ دلیکراهوه.
 ۲- (بَجَلَ وَبَجَلَ. بَجَلًا): خۆشحال و خۆشگوزمران
 بوو.
 (باجل): خۆشحال و دلخۆش/ بارلمبار.
 ۳- (بَجَلَ. بَجَالَةً وَبُجُولًا): بهرپزو شکۆدارو
 پایهبهرز بوو.
 (بَجِيلُ): شکۆدار/ پایهدار/ مزین.

لَيَكُولِيْنَهُوَمُو وَرِدِيوونَمُوو دُوزِيْنَهُوَه بِيْتْ لَه

بواری زانستو زانیاریدا.

بحر: ۱- بَحْر. بَحْرًا: حهپهساو/ سمرسامبوو/

له ترساندا زندهقی چوو.

(الْبَاحِر: سمرسامو ئهبلهقبووی ترس.

۲- (بَحْر. بَحْرًا): زُور تینوی بوو تینویتی

نهدمشکا.

(بَحْر: کهمیکه زُور تینوی بیْت و تینویتی

نهمشکیت.

۳- (بَحْر - الْأَرْض. بَحْرًا): زمویهکهی

ههلدری.

(-الناقة): گوئی میحوشترمهکی له باری

دریژی ههلدری.

(الناقة البَحِرة (ج) بَحَائِرُوَبَحْر: میحوشتری

گوئی ههلدراو.

۴- (أَبْحَر - الْمَاء): ناومکه سویر بوو.

(- الرَّجُلُ الْمَاء): پیاومکه ناومکهی سویر

چهشت/ به سویری زانی

(- تِ الْأَرْض): له زمویهکهدا ئاویکی زُور

کۆبوومومو کهلکیکی زُوری بهخشی.

(الْبَحْر (ج) أَبْحَر وَبُحُور وَبَحَار: ۱-سویراو

۲-دمریا.

أَبْحَر: ۱-سویراوگه ۲-دمریاچه.

۵- (أَبْحَر): سواری دمریا بوو/ به دمریادا گوزاری

کرد.

(تَبَحَّر - فِي الْعِلْم): له زانستدا هوول بووموه/

زُوری خویند.

(- فِي الْمَال): خوی زُور دمولهمنهه کرد/ زُور دارا

بوو.

(اسْتَبَحَّر - فِي الْعِلْمِ أَوِ الْمَال): له زانستدا یان

ساماندا دمست بالآو بهربلاو بوو.

(- الشَّاعِرُ أَوِ الْخَطِيبُ): هُوزانفانهکهیان

وتاریژمهکه زمانپاراوو بهدمسهلات بوو.

(الْبَحْر (ج) أَبْحَر وَبُحُور وَبَحَار: دمریا.

أَبْحَر: دمریاچه.

بحر: (الْبَحْرِیة): هیزی دمریایی کیشومر که

سمربازو پاپۆری جهنگو ژیردمریایی و هرۆکه

ههلگرو شتی تری سمریازییه.

(وزارة البحرية): ومزارمتی دمریایی.

(بَحْرِیة تجاریة): گهله گهمیی بازرگانی

(کۆمهله پاپۆریکه به پاپۆرموانهکانیهوه/

دمریاوانهکانیهوه. که کهلوپولو گوزار

کاروانهکان دمگوژنهوه.

(الْبَحْرُ الْحِيط): ۱-ئوقیانووس/ شادمریاکان

که دموری کیشومر مکانیان داوه. ۲-ههموو

رووباریکی مهن وهک نیل.

(الْبَحْر (ج) بُحُور مِّنَ الْمَجَاز): پیاوی

بهخشندهی زُور میهرمبان/ خیرخواز (بو

خوازموای پیدهلین).

(الْبَحْرِي): دمریایی.

(الْبَحَار): دمریاوان (ج) بَحَارَة

الْبَحْرَة (ج) بَحَار وَبَحْر: ۱-زهلکاوو گۆماو.

۲-ئەستىل / ئاۋىكى زۆرى كۆۈمبۈۋ.

(الْبَحِيرَةُ) دىمىياچە.

۶-(الْبَحْر (ج) بُحُور (في اصطلاح

العروضيين): كَيْشَى شيعر / كَيْشَى ھەلبەست. ھۆزان.

(الْبُحْرَةُ (ج) بَحَارٌ وَيُحْرُ): ۱-ئىزمە ۋلات و شار

۲-باخىكى زۆر فراۋان.

(الْبَاحِر) ۴-گەۋج و دىمبەنگ. ۲-خۇتىيەلقورتىن.

لاپىرسەنگ.

(الْبَاحُور والْبَاحُورَاء): قىرچەى گەرمى

مانگى گەلاۋىژ / مانگى ميوەگەمان.

(الْبُحْرَان): ۱-لىگۈرپىنى نەخۇشى خراپ.

(نەخۇشىيەگە لىنى گۈرپىۋە). ۲-(طِب)

ۋرپنەكردن و تىكچوون، بىناگايى نەخۇش لە

سەختى نەخۇشىەگەى.

(الْبُحْرَيْن): ۋلاتى بەھرىمىن.

(بُخْرَانِي): خەلىكى بەھرىمىن.

(دَوَارِ الْبَحْرِ): سەرمگىژەى ئاۋدىمىيا.

الملحق:

بحر: (الْبَحْرِيَّة): ھىزى دىمىياى دىمۆلەتىك

كە پىاۋانى جەنگامرو پاپۇرى جەنگو

ژېردىمىياۋ ھېۋكە ھەنگرو گەلىك شتى تر

دىمگىرپتەۋە.

بىخ: ۱-(بَخَّ - في النّوم).

بَخَّا: ۱-لە ئوستىندا پىرخە پىرخى كىرد / پىرخەى

ھات ۲-رەقەكەى دامىردىمۋە / توۋرىمىيەكەى

نىشتەۋە.

(بَخَّ): (ناۋى كىردارە). بۇ لاسەمىرىيۈن و بۇ

لاباش بۈۋن يان بۇ ھەلئان و شانازى.

ئىف ۲-ئافەرىن ۳-بەھ بەھ كە باشە.

(بَخَّ - في النّوم): ئىف ئىف / بەھ بەھ / ھەى ئافەرىن

ھەى دىمست خۇش / ئاى كە باشە.

۲- (بَخَبَخَ - في النّوم): لە خەۋتندا پىرخە

پىرخىكىرد / پىرخەپىيات

(البُعير): حوشترەكە ۋرۇژاۋ بۇراندى لە

دىمىمۋە شتىكى دىمىيەنا كە ۋەك سى ۋابۋو.

(بَخَبَخَ - الرَّجُل): ئافەرىنى پىاۋمەكىكىرد.

(تَبَخَبَخَ - الْحُر): گەرمەكە نىشتەۋە / ھىۋاش

بۈۋمۋە.

بىخت: ۱-(بَخَتَ - هُ. بَخَتًا): لىيىدا / پىيادا

كىشا.

بُخَتَ - الرَّجُلُ: (زراۋى چۈۋ / تۇقى / زۆر

ترسا.

(بَخَتَه): پىادا ھەلشاخاۋ شكاندى.

(الْبَخْت (فارسية): بەخت / شانسى.

(الْبَخِيَّت وَالْمَبْخُوت): بەختدار. شانسىدار /

بەشانسى.

۲-(بَخْتَر وَتَبَخْتَر. بَخْتَرَة): ۱-باش رۇپىشت

۲-بە گەنچەفەۋ ھىزو خۇبادانەۋە رۇپىشت.

(الْبَخْتِير): ۱-شۇخ و شەنگ. ۲-بە كەش و ھىشو

لەخۇبايى / بەدىمىيەۋ ھىز.

(الْبَخْتَرِيَّة وَالْتَبَخْتَرِيَّة): بە ھىزو بە

خۇنازىنەو رۆيشتن.

(فُلَانٌ يَمْشِي الْبَحْرِيَّةَ) : فيساركەس بە

فيزو بە خۇنازىن و خۇبادانەو دىمروات.

بخر: ۱- (بَحْر - الْقَم. بَحْرًا) : دىمەكە بۇ

گەنىكرىد / بۇگەنىبوو.

(قَمُ أَبْخَر) : دىمى بۇگەن.

۲- (بَحْر - ت الْقِدْر). (بَحْرًا) : مەنجهلەكە

هەلمىي كرىد. هەلمى ليھەستا.

(بَحْرًا) : هەلمى كرىد، هەلمى ھەستاند.

(تَبْخَرُ الْمَاء) : ئاومكە بوو بە هەلم.

(أَلْبَخَار (ج) أَبْخَرَة) : هەلم / ئەوۋى كە لە

شلەي گەرمكراومە بە شيۋەي گاز بەرز

دىمبىتەو.

(أَلْبَاخِرَة) : ئاپۇرى هەلمى.

۳- (بَحْر - هُ وَعَلَيْهِ) : دووگەلى بوغوردى

بەسەرداگرىد - بە بوغوردو دارى عوود بۇنى

خۇشىدا.

(تَبْخَرُ) : دووگەلى بوغوردى بەردايە خۇي /

بە بۇنى خۇشى بوغوردو دارى عوود خۇي

بۇنخۇش كرىد.

(أَلْبُخُور (ج) أَبْخِرَة وَ بَخُورَات) : بوغورد كە

مادىيەكى كەتىرمىيە كە سووتىنرا بۇنىكى

خۇش دىماتەو.

(بُخُور مَرِيَم وَبُخُور الْأَكَرَاد وَبُخُور الْبَرِّ

وَبُخُور السُّودَان وَبُخُور الْبَرْبَر) (ن) : ئەمانە

ھەموويان گىي تەمەندارن گەلاكانى وەك

چەپكىك لە زمويىدا كۆدەبنەو، لاسكى

درىژو خوارىيان لىۋە دىمردەجىت، گول

لە تەنىشتەكانىيەو دىمگىرىت، بۇ جوانىي

دىمروپىنرىت.

(الْمِبْخَرَة) : بۇغوردان.

الملحق:

بخر: (التَّبْخِير) : بەھەلمكرىد.

(تَبْخِيرُ الْمَاء) : بەھەلمكرىدنى ئاۋ.

(التَّدْخِين بِالْبُخُور) : بوغورد. سوتاندىن و

بلاۋكرىدەوۋى بۇنى خۇش بە سووتاندىنى

بوغوردو دارى عود.

(التَّبْخِير) : زىگەيەكەيان كرىدىيەكە بۇگۇرىنى

شتى شل بەھەلم و بە كۆلاندن.

(التَّبْخِير) : كرىدى بوغورد بە دووگەل ۲- بە

سوتاندىنى بوغوردو دارى عود بۇنى خۇش

بلاۋكرىدەوۋى ۲- گۇرىنى شلەمەنى بەھەلم بە

گەرمكرىدىكى ھىۋاش نەگاتە پلەي كۆلاندن.

بخر: (بَحْر - عَيْنُهُ. بَحْرًا) : چاۋى دىمروپۇقاند /

دىمروپۇقا.

بَخْس: ۱- (بَخْس - هُ بَخْسًا) : كەمبايەخى

كرىد ۲- كەمىكرىد.

(لَا تَبْخَسْ أَخَاكَ حَقَّهُ) : ماقى براكىمت

كەم مەكەرمەو. ۲- زۇردارىي بەرامبەر كرىد /

ستەمى لىكرىد.

(تَبَاخَسَ الْقَوْمُ) : ۴- خۇيشگەل ماقى يەكترىيان

خوارد ۲- زۇرىيان لە يەكترى كرىد ۲- لە كرىن و

(البَخَص): ۱-گۆشتىكە لەژىر پىلووى
خوارمودا دىمەكەۋىت كە تىر چاۋ بېرىتە
شتىك و بە لايەۋە شتىكى باش يان خراب
بىت و سەربىت.

بَخَصَة: ۱-دانىمەكى ئەۋ گۆشتەمە ۲-گۆشتى
پى ۳- (ع) گۆشتى بنى پەنجەكانى دەست.
(مَبْخُو. ص القَدَمين): پى كە گۆشتى كەم
بىت.

بخع: (بخع- نَفْسُهُ. بَخْعًا): خۇى پەرىشان
كردو بە خەفەت و داخ يان بە قىن و
دەمارگىرى خەرىك بوو خۇى بىفەۋتەنيت.
(- الأَرْضَ بِالزَّرَاعَةِ): زەۋىيەكەى بە كشتوكال
پەگەخت، پشوى ئەدا تا سالىكىش.

(- بِالشَاة): مەرمەكەى سەربىرى، مىلى
لىكرەمەۋە.

(- لَهُ نُصْحُهُ): ئەۋپەرى نامۇزگارى
دۆستانەۋ دىلۋزانەپكر.

(- هُ): (عامية): دەستى بە پروپەۋە ناۋ پروى
شكاند يان تەرىقىكرەمەۋە.

(بخع- بِالْحَقِّ. بَخُوعًا وَبَخَاعَةً): پىنى لە
مافەكە، لە راستىيەكە ناۋ مىلى بۇ شۇر كەرد.

(بخع- هُ): (عامية): تەرزە شكىنىك/
سەرزەشتىكى زۇرىكر.

بخق: (بخق وَاَبْخَق- عَيْنُهُ. بَخْقًا): ۱-چاۋىكى
كوپركرد ۲-چاۋى دەرھىنا.

(رَجُلٌ أَبْخَقٌ وَابْخَقٌ وَبَخِيقٌ. وَمَبْخُوقٌ):

فرۆشتندا فىل و دىمەلىيان لەگەل يەك كەرد.
(الْبَخْس) (مص): ۱-كەمكردو ۲-هەرزان
(«شَرُوهُ بِثَمَنِ بَخْس»): بەنرخىكى ھەرزان
كەرييان/ بەنرخىكى ۋەك بەلاش كەرييان.
۲-(بَخْس- عَيْنُهُ): چاۋى دەرھىنا.

۳-(الْبَخْس): زەۋىي دىم/ دىمەرۇك كە بە
باراناۋ پروۋەك تيايدا دەرۋىت.

(البَخْسِي- مِنَ الزَّرْع) / (ز): كشتوكالى دىم.
(أَلْيَاخِس (ع ۱): پەنجەكان و بنى پەنجەكان و
دەمارەكانى.

بخش: ۱-(بَخْس- الشَّيْء. بَخْشًا): (عامية):
شتەكەى كۆنكر.

(الْبَخْس) (عامية): كۆن.
۲-(بَخْش) (عامية): بەخشى.

(البَخْشيش) (فارسية): بەخشىش. خەلات-
بەرتىل (عامية).

بخص: (بَخَص- عَيْنُهُ. بَخْصًا): چاۋى
دەرھىنا.

(- الرَّجُلُ): لە سەروو چاۋىەۋە يان لەژىر
چاۋيدا گۆشتىكى ديارو دەرپەريو پەيداۋو
يان ھەبوو.

(أَبْخَص (م) بَخْصَاء (ج) يُخَص): كەسىكە كە
زيادە گۆشتىكى دەرپەريو لەژىر چاۋيدا يان
لە سەروو چاۋىەۋە پەيداۋو بىت.

(تَبْخَص): ۱-چاۋى تىپرى و لىينەتروۋكاند ۲-
پىلوۋى ھەلگەراپەۋە.

بَدَ: ۱- (بَدَّ - رَجَلِيهِ. بَدَأَ): همدوو هاچی
بلاوکردموه.

(- الرَّجُلَ عَنِ الشَّيْءِ): هپاومکهی له شتهکه.
دورخستموو نهیهشت دمستی بیگاتی.

(بَدَّ - بَدَأَ): له بهر قه له ویسی رانه گانی له
یهك دوورگه وتنهوه.

بَدَدَ - الشَّيْءَ): شتهکه ی بهرش و بلاوکردموه.
تَبَدَّدَ: بلاو بوووه.

(أَبَادِيْدَ تَبَادِيْدَ = تَبَدَّدُوا): بهرش و بلاو
بوونهوه.

(«ذَهَبُوا أَبَادِيْدَ تَبَادِيْدَ»): همریه که به
لایه گدا بهراگندمو بهرش و بلاو بوونهوه.

(«طَيْرُ أَبَادِيْدَ وَتَبَادِيْدَ»): نالنده ی نه ملاولاو
بهراگنده.

(الْأَبَدَ (م) بَدَأَ): ۲- که سیکه دمستی یان رانی
له ریکی یهك نمین و له یهك دوور بن. ۲-

جهته ولیك جوارپه لی بلاو بن.

۲- (بَدَدَ الرَّجُلُ): هپاومکه ماندوو بوو.

۳- (بَادَّ - الْقَوْمُ فِي السَّفَرِ): خویشگهل له
گوزارمکه دا بیکه وه بو بیژیویان کۆمهکیان
کرد.

(أَبَدَ - الشَّيْءَ بَيْنَهُمْ): شتهکه ی لی بهشکردن و
همریه که بهشی خو ی دان ی.

(تَبَدَّدَ - الْقَوْمُ - الشَّيْءَ): خویشگهل شتهکه یان
له ناو خو یاندا بهش بهشکرد.

(الْبَدُّ وَالْبَدَّةُ وَالْبَدَادُ): بهش/ بهرکه وت.

هپاوی یهكچاو: چاوکی کویر بیت/
تاکچاوبیت.

(عَيْنُ بَخْصَاءٍ وَبَاخِصَةٍ وَبَخِيقَةٍ وَبَخِيقَةٍ
وَمَبْخُوقٍ): چاوکی دمهاتوو کویر بوو/
تاکچاوی.

(بَخِصَتَ - عَيْنُهُ. بَخَقًا): چاوی تهواوو ناشیرین
کویر بوو.

بخل: (بَخِلَ وَبَخُلَ. بَخْلًا وَبُخْلًا): چرووکبوو/
رژدبوو/ هیسکه بوو.

(بَخِيلَ (ج) بُخْلًا): رژد/ چرووک/ رهزیل/
هیسکه.

(بَخِلَ وَبَخُلَ - عَلَيْهِ وَعَنهُ): چرووکی
دهرباره کرد، شتهکه ی لیو هساندو نهیدایه.

(بَاخِلَ (ج) بُخْلَ): رژد/ دمسقوچاو/
شتومشین.

(بَخَّلَهُ): به چرووکی دانا/ به رژدی زانی.
(أَبْخَلَ - هُ): به رهزیل و چرووکی هاته

به رچاو.

الْبُخْلُ وَالْبُخْلُ وَالْبُخْلُ وَالْبُخْلُ وَالْبُخْلُ):
چرووکی/ رژدی/ رهزیلی/ به رچاو
تهنگی.

(الْبَخَالُ وَالْبَخَالُ وَالْبُخْلُ وَالْبُخْلُ): زۆر (چرووک/
رژد).

(الْمُبْخَلَةُ): (هۆگار/ مایه ی چرووکی.
(«الْوَلَدُ مَبْخَلَةٌ مَبْجَبَنَةٌ»): مندال مایه ی

رژدی و زۆر ترسنوکییه.

۴- (بَادٌ - مُبَادَّةٌ وَبِدَادٌ): به گۆرینهوه شتی پیفرۆشت.

أَلْبَدُ: بریریتی/ قهرمبوو.

۵- (أَبَدٌ - يَدُهُ): دمستی خۆی بۆ زهوی درێژکرد.

۶- (تَبَادٌ - الْقَوْمُ): ۱-خوێشگهل شهپه شیریانکردو ههریهکه هاوگووپی بۆ خۆی ههلبێژارد. ۲-دوو دوو رۆیشتن و ههریهکه هاوگووپی خۆی ههلبێژاردبوو.

(أَلْبَدَ وَالْبَدِيدُ): هاوچوون. هاوتا/ هاووینه/ هاوگووف.

(«هَذَا يَبْدُهُ وَبَدِيدُهُ»): ئەمە وەك ئەوهو هاوتای ئەوه/ له وینهی ئەوه/ هاوگووفیهتی. أَلْيَدَادُ: ۱-بهرمنگاربوونی دۆژمن. جهنگ شهپشمشیر ۲-هاوگووف.

لَقَوْا بَدَادَهُمْ: به هاوگوفهکانی خۆیان گهیشتن.

(«بَدَادٍ أَوْ بَدَادٍ بَدَادٍ»): با ههر پیاوهی هاوگووفی خۆی ههلبێژریت.

(«جَاءَتِ الْجَبَلُ بَدَادٍ»): ئەسپسوارمکان (تاکه تاکه/ به جیاچیا) هاتن.

۷- (إِبْتَدَى - الرَّجُلَانِ فَلَانَا بِالضَّرْبِ): دوو پیاومکه له همردوو لاوه کهوتنه لیدانی فیسار.

۸- (إِسْتَبَدَّ - بَكَدَا): به زۆرو به تهنه چنگی بۆ خۆی به شتهکهدا گرت.

(- الْأَمْرُ بِقُلَانِ): جلهوی کارمکهی له دمست دمرچوو و دمرقهتی نههات.

(الْمُسْتَبَدَّ) ۱- کهسیکه که کاریکی گرتە دمست وازی لینههینیت تا تهواوی نهکات ۲-زۆردار ۲-چنگ لیگیرکەر/ به چنگ.

۹- (الْبَدَدُ وَالْبِدَّةُ): ۱-وزه ۲-پیداویستی.

(الْبُدُّ): ۱-چارمپی/ چارمههلاتن. ۲-دمرفهت. «لَابُدَّ مِنْ هَذَا»: چارمپی ههر ئەوهیه. ههر دمبیت ئەوه بیت/ چار ههر ئەوهیه.

بدا: ۱- (بَدَأَ وَابْتَدَأَ أَوْتَبَدَأَ الشَّيْءَ وَبِهِ. بَدَأَ): پێشهکیی دمستی بهو شته کرد. کردنی شتهکهی پێشخستن.

(- بِقُلَانِ): ۱- له فیسارموه دمستی پێکرد/ ئەوی پێشخست.

(- الشَّيْءَ): شتهکهی سازدا/ شتهکهی دروستکرد.

بَدَأَهُ: ۱-واى لێکرد دمست پێبکات.

۲-پێشخستو له هیتری به باشتر دانا.

(الْبَدءُ (ج) أَبْدَاءٌ وَبُدُوءٌ وَالْبَدَاءَةُ وَالْبَدَاءَةُ وَالْبَدِيئَةُ): ۱-سهرمتا ۲-یهکهمین ۳-سهرمتای پهیدابوون.

(أَفْعَلَهُ بَدَأَ وَبَدَأَ بَدَأَ وَأَوَّلَ بَدَأَ وَبَادَى بَدَأَ وَبَدَأَ ذِي بَدَأَ): له پێش ههموو شتیکیا دمست بهوه دمکهه.

(الْبَدَاءَةُ): دمستپێکردنی گوزارمکه بۆ شوینیک.

(«اِكْتَرَيْتَ الْفَرَسَ لِلْبَدَاةِ وَالرَّجْعَةِ»):

نەسبەكەم بۆ ھەردوو سەری گوزارمكە
بەكرگرت بۆ رۆشتن و ھاتنەوھ.

(الْبَدَا (ج) مَبَادِيء): ۱-سەرچاوە ۲-ھۆ/بەنەما
۳-بەنەرەت ۴-رێبەر.

(الْمُبْتَدَأ): ۱-پالەراو ۲-سەرتا ۳-یەكەمین.

(الله بَارِيُّ الْعَالَمِ) الله: سەرمەتای رستەكەمەو
بەوھ دەست بە رستەكە كراوھو (الله)
پالەراوھ.

(الْإِبْتِدَائِيَّ): سەرمەتایی.

(«الْحَكْمَةُ الْإِبْتِدَائِيَّةُ»): دادگای سەرمەتایی

كە تەماشای كێشە شارستانیەكان یان تاوانە
بچوو كەكان دماكات كە ھى دادگاكانیترنیە.

(«التَّعْلِيمُ الْإِبْتِدَائِيَّ»): خویندنی سەرمەتایی.

(«الشَّهَادَةُ الْإِبْتِدَائِيَّةُ»): بڕوانامەى خویندنی
سەرمەتایی.

۲-(بَدَأَ وَأَبْدَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ): لە نەبوو خودا
بوونەومری ھینایە دى.

(بَادِيٌّ وَمُبْدِيٌّ): دروستكەرو دەستپێشخەرو
بەدییەننى ھەموو شتیکە.

۲-(أَبْدَأَ - الرَّجُلُ): پیاوكمەو شتى جوانو
ناوێزمى داھێنا كە كەس نەيكر دبییت.

(«فَلَانٌ مَا يُبْدِيهِ وَمَا يُعْبِدُ»): فیسار نە بە
خراپەو نە بە چاكە نادویت.

الملحق:

بدأ: (البِدَائِيَّ): ۱-سەرمەتایی ۲-كارسروشتی.

(عَادَاتُ بِدَائِيَّةٍ): نەریتى دواكەوتووئانەو

سەرمەتایی مەرۆف.

(مُجْتَمَعٌ بِدَائِيَّ): كۆمەلگایەكى سەرمەتاییو
دواكەوتوو.

(البِدَائِيَّةُ): ۱-قوناغى يەكەمى كارسروشتی

مرۆف و كۆمەلگای مەرۆف ۲-نیشانەو

خەسەلتى مەرۆفو كۆمەلگای ھەو قوناغە

سەرمەتاییەدا.

بدح: (بَدَحَ - هُ بِالْعَصَا. بَدَحًا): بە

داردەستكە لێیدا.

(بَدَحَ - بِالسِّرِّ): نەینىەكەى (دركاند/ناشكرا

گرد).

(تَبَادَحُوا- بِالشَّيْءِ): شتیان گرتەپەك.

أَلْبَدَحَ (ج) بُدُوحٌ وَبَدَاحٌ وَالْبَدَاحُ (ج) بُدَحٌ

والبُدْحَةُ: زەویپەكى بەرھەراوان.

بدخ: (بَدَحَ) وَبَدَحَ. بَدَحًا وَبَدَاخَةً:

پایەمەزنو گرنگ بوو.

(بَدِيخَ (ج) بُدَخَاءُ): كەسێكى پایەمەزنو

بەرزو گرنگ.

(تَبَدَّخَ- عَلَيْهِ): گەورمى خۆى بەسەردانواند.

بدر: ۱-(بَدَرَ- إِلَى الشَّيْءِ بُدُورًا): دەستپێشكەرى

شتەكەيكر دو پەلەيكرد.

(- هُ إِلَى الشَّيْءِ): پێش ئەو شتەكەى نەنجامدا/

پێشتەدەستى كرد.

(بَادَرَ- إِلَى الشَّيْءِ مُبَادَرَةً وَبِدَارًا): زوو بۆ

شتەكە چوو، پەلەى تێدا كرد.

(- الشيء): زووتر (شتهکەى ئەنجامدا/ بۆى چوو/ دەستپیشکەریکرد).

(- فُلَانَا الشَّيْءَ وَإِلَيْهِ): بۆ شتهکە پيش فيسار کهوت/ زووتر و پيش ئەو گەيشته شتهکە.

(تَبَادَرَ- الْقَوْمُ): خویشگەل تاویانداپە خو/ پەلەیانکرد.

(اِبْتَدَرَ- الْقَوْمُ امْرَأً): خویشگەل پيشپرکى گەيشتنى ئەو کارمیان بوو کىيان زوو بیگاتى.

(بَدَرَ): خیراکە/ گورجیە/ پەلەبکە.

(الْبَادِرُ (ج) بَوَادِر): پيشکەوتوو و پەلەکەر/ زوو دەستپیکەر.

(الْبَادِرَةُ (ج) بَوَادِر): ۱- سەرمتای دەرکەوتنى توندوتیژی. ۲- ئەوێ که له کاتى توورمبووندا له مەرؤف دەرکەوتى ۳- توورمبوونى کۆتووپر.

(«بدرت منه بوادر الغضب»): نیشانهى توورمبوونى لیدەرکەوت.

(الْبَدْرِ): پيشپرکى.

(المُبَادَرَةُ (مص): دەستپیشخەرى له پيشنیاژىکدا یان پيشدەستى له کارىکدا.

(المُبَادَرَةُ فِي الْحَرْبِ): (۱ ع): زوو دەستوفشاندن له جەنگدا.

۲- (أَبْدَرَ): ۱- مانگى چواردهى لیهلها. ۲- له شهوى چواردهى مانگدا رویش.

(الْبَدْرِ (ج) بُدُور): مانگى پر/ مانگى چوارده.

(لَيْلَةُ الْبَدْرِ): شهوى چواردهى مانگ.

۳- (الْبَدْرَةُ (ج) بَدَرٌ وَبُدُور): ۱- ده ههزار درههم ۲- (مِنَ الْمَالِ): سامانىكى يان داراپيهكى بيشومار.

(«فُلَانٌ يَهْبُ الْبُدُور»): فيسار مالىكى بيشومار دمبهخشيت يان ده ههزار درههم دمبهخشيت. ۳- ئەو توورمکەيەى ئەو پاره زۆرى تیدمکريت دمبهخشيت.

الْبَدْرِ: بارانى پەلە. پايزه باران.

(«جُنْتُ بَدْرِي» (عامية): زوو هاتم.

(الْبَادِرَةُ (ج) بَوَادِر): سەرى تير.

(«أَصَابَتْهُ بَادِرَةُ السَّهْم»): سەرى تيرمەکەى بەرکەوت. ۲- (۱ ع): گۆشتى نيوان سەرشان و مل.

(الْبَدِيرُ (ج) بَيَادِر): (ز) خەرمان: جۆخين.

بدع: (۱) (بَدَعَ- الشَّيْءَ. بَدْعًا): شتهکەى داهینا که له وەپيش نهبووه (ه-): يەکهەم کەس دایمەزاندو دەستى پیکرد/ دایهینا.

(بَدَعَ. بَدْعًا وَبَدَاعَةً وَبَدَاعًا): شتيكى ناویزه/ بيوينه و تازه بوو.

(أَبْدَعَ وَأَبْدَعَ- الشَّيْءَ): ۱- شتهکەى چالک کارامانه ئەنجامدا ۲- شتهکەى داهینا.

(تَبَدَعَ): بالا داهینەر بوو- جوان. سازاندى و دروستیکرد.

(اِسْتَبَدَعَ- الشَّيْءَ): شتهکەى به ناویزه ناياپ دانا.

(الْبُدْع. (ج) أَبْدَاع وَبُدْع): شتی تازه داهینراو / تازه دمست).

(«فُلَانٌ بَدَعَ فِي الْأَمْرِ»): هیسار یمکه م کس بوو کارمکهی کرد.

الْبُدْعُ (مِنَ الرُّجَالِ): پیاوی ناشی و کم ناومز / هه لممه کاسه.

(الْبُدْعَةُ (ج) بَدَعَ): تازه، داهینراو / تازمباو.

(الْبَدِيعُ مِنَ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى): یمککه له ناوه بیروزمکانی خودا.

(«اللَّهُ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»): خودا دروستکمر و داهینهری زموی و ناسمانه کانه.

(الْبَدِيعُ): ۱- داهینراو. ۲- داهینهر.

(الْإِبْدَاعُ وَالْإِبْتِدَاعُ: عِنْدَ الْحُكَمَاءِ): لای داناگان داهینانیکه که له و مییش نمبوو بیئت.

۲- بَدَعَ (ه): به شتیکی تازمباو تازه داهاتووی دانا.

(أَبْدَعَ وَابْتَدَعَ الرَّجُلُ): شتی تازهی وای داهینا که پیچه وانهی بر و او ناین بیئت.

(الْبُدْعَةُ (ج) بَدَعَ): بر وایهک تازه بیئت که پیچه وانهی رپر وای ناین بیئت.

(الْمُبْتَدِعُونَ): داهینهران: نه وانهی بر وای تازهی پیچه وانهی ناین دادمهینن.

۳- (أَبْدَعَ): چاک کارمکهی نه منجامدا: چاکو نایاب دروستیکرد.

(عِلْمُ الْبَدِيعِ): زانستی جوانبیرتی.

۴- اِسْتَبْدَعَ- الشَّيْءُ: شته کهی سهر لیها. به

شتی: سهری دانا / به لایه وه سهر بوو / به ناویر میدانا.

(الْبَدْعُ): سهر لیها تن / سهر.

«لَا بَدْعَ مِنْ ذَلِكَ»: نه وه سهر نییه.

۵- (أَبْدَعَ- بِهِ): به تمنگی وه نه هات و پستی تیکرد.

(الْبَدِيعُ): ۱- هه له و ۲- کوندهی تازه.

الملحق:

بدع: (الإبداعية: أو الإبتداعية = الرومانطيقية):

رپر وویکی ویرمیه ههست و نه ندیشه تیابدا به سهر ناومزدا بالایه و تاکه که سی دمنوینت.

(الْبَدِيعَاتُ): به و هه لبه ستانه ده لاین که

دربارهی زانستی جوانکاری ویرمیه. به ناو بانگترینیان.

(بَدِيعَةُ صَفِي الدِّينِ الْحَلِيِّ وَبَدِيعَةُ عَائِشَةَ

الْبَاعُونِيَّةِ الدِّمَشْقِيَّةِ): و (بَدِيعَةُ ابْنِ حُجَّةِ الْحَمَوِيِّ)

بدع: (بَدَعَ، بَدَعًا): له سهر سک خوی خشانند.

(- بِالْشَّرِّ أَوْ بِالْأَقْدَارِ): به خرابه یان به پیسی له کمدار بوو.

(بَدَعَ- الْجَوَزُ أَوْ اللُّوزُ. بَدَعًا): گویرمکه یان بادامه کهی شکاند.

بدل: ۱- (بَدَلَ- الشَّيْءَ. بَدَلًا): ۱- شته کهی

گویری ۲- شته کهی نالوگویر کرد.

(أَبْدَلَ- الشَّيْءُ مِنْهُ): شته کهی له بری

شتهکه‌یتر لیومرگرت.

(بَدَل- هـ): ۱- گۆرییه‌وه. ۲- گۆری.

(- الشیء مِنْه): شتهکه‌ی له بری شتیکیتر

لیومرگرت یان له حیاتی لیومرگرت.

(- الشیء شَیئاً آخَر): شتهکه‌ی به شتیکیتر

گۆرییه‌وه.

(«بَدَلُ اللَّهِ الْخَوْفُ أَمْنًا»): خودا ترسه‌که‌ی به

دنیا‌یوون گۆری و مرگی‌را.

(بَادَل- هـ بَكَدَا): نه‌وه‌ی به شتیکیتر وهك

خوی گۆرییه‌وه.

(تَبَدَّلًا وَتَبَادُلًا تَوْبَهُمَا): جله‌کانیان له‌گه‌ل

یه‌ك گۆرییه‌وه.

(تَبَدَّلَ): گۆررا/ گۆزانی به‌سه‌ردا هات.

(- هـ بَكَدَا): نه‌وه‌ی به‌وه‌ی گۆرییه‌وه.

(«تَبَدَّلَتِ الدَّارُ بَأَنْسَاسِهَا وَخَشَاءً»): خانوو ه‌ئاواکه

چۆل بوو.

(اِسْتَبَدَلَ- هـ بَكَدَا): نه‌وه‌ی به‌وه‌ی گۆرییه‌وه:

له بری نه‌وه نه‌وه‌ی و مرگرت یان هه‌لگرت.

المُبادَلَة: ئالوگۆرکردن.

(اَلْبَدَلُ وَالْبَدَلُ وَالْبَدِيلُ (ج) اَبْدَالُ وَبَدَلَاءُ):

۱- بری/ بریتی/ له حیاتی/ هه‌رمبوو. ۲-

جینشین/ جیگر.

(اَلْاَبْدَالُ): وه‌کو ده‌لێن: مرۆفی چاك له

جیهان نابریت، نه‌گهر بیاوچاکێك مرد، خودا

به یه‌کیکیتر جینی پرده‌مکاته‌وه.

۲- (بَدَل. بَدَلًا): جومگه‌ی یان نیسکی

ژانیکرد/ یه‌شا.

(اَلْبَدَلُ): (طَب): نازاری جومگه‌کان و ده‌ست

یان ژانی نیسقان.

(«رُبُّ بَدَلٍ شَرٌّ مِنْ بَدَلٍ»): له‌وانه‌یه نازاری

فرزهنديك له نازاری جومگه‌و نیسقان زۆرتتر

بییت.

۲- (اَلْبَدَلُ وَالْبَدَلُ وَالْبَدِيلُ (ج) اَبْدَالُ

وَبَدَلَاءُ): ۱- جوامیر ۲- خانه‌دان.

رَجُلٌ بَدَلٌ وَبَدَلٌ: بیاویکی جوامیر یان

خانه‌دان.

(اَلْبَدَكَةُ): کۆمه‌له‌ شتیکی بێکه‌وه گونجاوه‌و

به یه‌که‌وه به‌کاردێن به تایبه‌تی له پۆشاکی.

وهك جلی کار.

(اَلْبَدَالُ): خۆراکفرۆش.

اَلْبَقَالُ: (عامیة): خۆراکفرۆش/ به‌قال.

بدن: ۱- (بَدَنٌ وَبَدَنٌ. بَدَنًا وَبَدَنًا دَبْدُونٌ

بَدَانَةً وَبَدَانًا): قه‌له‌وو گۆشتن بوو/ ته‌نگه‌وره

بوو.

(بَادِنٌ (م) بَادِنٌ وَبَادِنَةٌ (ج) بُدْنٌ. وَبَدِينٌ

(ج) بُدْنٌ): قه‌له‌و/ خرت/ گۆشتن.

(اَلْبَدَنُ (ج) اَبْدَانُ): به‌دمن/ له‌ش/ جه‌سته/

ته‌نی مرۆف.

(اَلْبَدَنَةُ): می‌خوشت یان مانگای دابه‌سته‌و

قه‌له‌وکرانو.

(اَلْبَدَانُ وَالْمَبْدَنُ): قه‌له‌وو گۆشتن و که‌ته.

تی‌کسپراو.

۲- (بَدَنَ): تهمه‌نگه‌وره بوو.

۳- (بَدَنَ - هُ): زړه‌یکه‌کی کورتی له‌بهر نه‌و
کرد.

أَلْبَدَن (ج) بُدُون: زړی کورت.

(أَلْبَدَنَةُ): کراسی ژنانه‌ی بی‌زمه.

بده-۱- (بَدَهُ وَبَادَهُ - الرَّجُلَ. بَدَّهَا): بی‌ناگا
گیریکرد/ نا‌کاو‌گیریکرد.

(بَادَهُ (م) بَادَهُ) (ج) بَوَادَهُ (ف): بی‌ناگا‌گیر
له‌نا‌کاودا گیر.

(الْبُدَاهَةُ وَالْبُدَاهَةُ): یه‌کسمر/ له‌نا‌کاودا: له
پرېکدا/ راسته‌وخو بی‌نا‌گایي. سهرمتای شت.

(الْبُدِيهَةُ (ج) بَدَائِهِ): له‌پر/ له‌نا‌کاو/
یه‌کسمر/ راسته‌وراست.

(الْبُدَهُ): ۱- نا‌کاو کرده: له‌پر شتیک
بکات. ۲- که‌سیکه که یه‌کسمر شتیک بلیت،

بی‌بیر‌کردنه‌وو خو‌ن‌ام‌م‌کردن بو بیت/
یه‌کسمر بؤ‌هاتوو.

۲- (تَبَادَهَا الشَّعْرَ أَوْ أَزَ الْخُطْبَ): هو‌زان‌فان‌و
وتار‌بی‌ژم‌کان به بؤ‌هاتنی یه‌کسمر پېش‌پر‌کټیان‌کرد.

(إِبْتَدَاهُ الْخُطْبَةَ): وتار‌م‌که‌ی یه‌کسمر بؤ‌هات‌و دای.
(مُبْتَدَاهُ وَمَبْدَاهُ): یه‌کسمر بؤ‌هاتوو.

بَدِيهَا وَعَلَى الْبَدِيهِ): به بؤ‌هاتنی یه‌کسمر‌و
بی خو‌ن‌ام‌م‌کردن و‌ه‌ستان.

(أَلْبُدِيهَةُ (ج) بَدَائِهِ): یه‌کسمر‌ی بؤ‌هات‌ن‌و
بی‌بیر‌کردنه‌وه.

(أَجَابَ عَلَى الْبُدِيهَةِ): یه‌کسمر‌و

بی‌بیر‌کردنه‌وه بؤ‌هات‌و وه‌لامیدایه‌وه.

(«هَذَا مَعْلُومٌ فِي بَدَائِهِ الْعُقُولِ»): تهمه‌بی
بیر‌کردنه‌وه، یه‌کسمر تی‌یده‌گه‌ن و دهر‌ان‌ریت.

(«لِفُلَانٍ بَدَائِهِ فِي الْكَلَامِ»): فیسار که‌س له
نا‌خاوت‌ندا وته‌ی جوان‌و سه‌یری بؤ‌دیت).

(«فُلَانٌ ذُو بَدِيهَةٍ»): فیسار یه‌کسمر له شت
دم‌گات.

(أَلْبُدِيهِي) ۱- روون و نا‌شکرا ۲- یه‌کسمر‌ی
۳- به‌لگه‌نه‌ویست.

أَلْبُدَهُ: که‌سیکه بی‌بیر‌کردنه‌وه. یه‌کسمر
بؤ‌ییت بزانت یان نه‌نجام‌یک بدات.

۲- (الْبُدَاهَةُ وَالْبُدَاهَةُ): سهرمتای هم‌وو
شتیک.

(«لَحِقَهُ فِي بَدَاهَةِ جَرِيهِ»): همر له‌گه‌ل
که‌وته‌ری یه‌کسمر پنی‌گه‌یش‌ت/ سهرمتای

رؤ‌یش‌تنه‌که‌ی بوو نه‌و گرتیه‌وه.
(أَلْبُدِيهِي): به‌لگه‌نه‌ویست - نه‌وه‌ی پټ‌ویسته

له رووی ناو‌م‌زموه.
(أَلْبُدِيهِيَّات - عِنْدَ الْعُلَمَاءِ): لای زانا‌کان

نه‌وه‌یه سهرمتای هم‌وو زانست‌و زانیاری
بیت که سه‌لین‌رابیت‌و بیر‌کردنه‌وه‌ی نه‌و‌یت.

بدا: ۱- (بَدَا. بَدُؤًا وَبَدَأَ وَبَدُؤًا وَبَدَأَهُ):
دهر‌که‌وت/ نا‌شکرا‌بوو.

(بَادَ (ج) بَادُون وَبَدَى وَبَدَّى): نا‌شکرا/
دهر‌که‌وتوو.

(بَادَى - هُ): بؤ‌ی روون و نا‌شکرا کرد -

دمریخت.

ه - بِالْعِدَاوَةِ: دوزمنایه تییه که ی خوی بو

دمریبری و ناشکرایکرد.

(أَبْدَى - الأَمْر): کارمکه ی دیارکردو دمرخست.

(تَبَدَّى): دیاربوو/ دمرکهوت/ ناشکراوو.

(تَبَادَى - الْقَوْمُ بِالْعِدَاوَةِ): خویشگهل

دوزمنایه تییهان بو یه کتری به ناشکرا

دمریبری.

(بَدَاوَةُ الأَمْرِ): سهرمتای دمرکهوتنی کار.

۲- (بَدَا - لَهُ فِي أَمْرِ بُدْوَا وَبَدَاءٌ وَبُدْوَا وَبَدَاءَةٌ):

له کارمکه دا بیرتکی به میشکدا هات.

(الْبَدَاءَةُ (ج) بَدَوَات): رایه که بیتو

دمریبریت.

(الْبَدَوَات): رای جیاجیا.

۳- (بَدَا وَتَبَدَّى. بَدَاوَةٌ وَبَدَاوَةٌ): ۱- پروویکرده

بیابان ۲- بیاباننشین بوو.

(بَدَوِيّ): بیاباننشین.

(تَبَادَى): لاسایی بیاباننشینی کردموه.

(أَلْبَدُو): عمرمی بیاباننشین که کۆچهرین

که به چهندهما خیل بهشدمکرتن.

(بَدَوِيّ وَبَدَوِيّ (م) بَدَوِيَّه. وَبَدَوِيَّة (ج)

بَدَاوِيّ): بیاباننشینی خیلهکی و کۆچهری/

بیابانی.

(الْبَادِيَّةُ وَالبَدَاوَةُ (ج) بَادِيَات وَبَوَاد): بیابان-

دهشت و جۆلهوانیی/ سارا.

۴- (بَادَا - ه): بهرمنگاریوو، شهر ی لهگه لدا

کرد.

۵- (أَبْدَى فِي كَلَامِهِ): زمانببسی و زماندریژی

کرد.

(أَبْدَيْتَ فِي مَنْطِقِكَ): قسه ی نارمواتکرد،

له گوشتارمکه تدا سنوورت بهزاند.

(السُّلْطَانُ ذُو عَدَوَانٍ وَذُو بَدَوَانٍ): سولتان

دمستدریژکاری سهر خه لکه و زۆرداره.

۶- (الْبَدْوَةُ): ته نشتی دۆل/ که ناری دۆل.

(الْبَدَاةُ (ج) بَدَوَات): ۱- دومه لان ۲- خاک/ گل/

خۆل.

بَدَا: ۱- (بَدَا. بَدَا وَبَدَا وَبَدَا وَبَدَا وَبَدَا)

۱- یاری گران و ناگوزمران بوو. ۲- قه لافه متی

به ریپووت و رهجال بوو.

(بَدَا وَبَادَا (م) بَدَا وَبَدَا وَبَادَا): ۱- که سیکی

بارگران و ناگوزمران. ۲- که سیکی بهرگو

قه لافه مت به ریپووت و رهجال.

(«فَلَانٌ بَدَا الْهَيْئَةَ»): فیسار قه لافه مت

به ریپووت و رهجاله.

(«بَدَا الْبَحْثُ»): به دبیه خت/ چارمرش.

۲- (بَدَا - ه): بهزاندی/ به سهریدا زال بوو.

(بَادَا - ه): پیشرکیی لهگه لدا کردو شانازییان

به سهریه کدا کرد.

(الْبَدَا وَالْبَدِيذ): نموونه.

(«رَجُلٌ فَذَّ بَدَا»): پیاویکه شاپاوو نموونه/

تا که پیاوه/ نای چ پیاویکه!

۳- (إِبْتَدَا مِنْهُ حَقَّهُ): ماهه که ی خوی

لَيْسَ مَندهوه.

بَذَا: ۱- (بَذَا وَ بَدِي وَ بَدُو. بَدَاء وَ بَدَاءَة):
کردار و گوشتاری ناشیرینی نواندو جنیوی دا.
۲- بِنَابِر وویی کرد/ به دگویی کرد.

(بَدِي): زمانپیس و به درمفتار و به دگویی
داوینپیس.

(أَرْضُ بَدِيَّة): زمویه کی بیکه لک که
رووتمن بیت.

(أَبْدَا): زمانپس نواندو بِنَابِر وویی کرد.

(بَادَا - هُ): قسهی بیر عمت و ناشیرینان به یه ک
وت و رمفتاری ناشیرینان له گهل یه ک کرد.

الْبَدَاءَة: دهمپسی/ قسهی سووک و ناشیرین و
بیر عمت و بِنَابِر وویی.

۲- (بَذَا - الشَّيْء. بَذَا): رقی له شته که
بوو موه.

(بَذَا - الشَّخْص وَ عَلَى الشَّخْص): ۱- که سه که ی
سووک و رسوا کرد. ۲- سووک هاته بهر جاوی. ۳-
به خراپه ناویردو شکاندی.

(بَادَا - هُ): دوژ منایمیتی له گهلدا کرد/ شهریان
به یه کتری فروشت.

بَذَح: (بَذَح - هُ. بَذَحَا): هه لیدری/
هه لیق لیشاند.

(- الْجِلْدَ عَنِ الْعَرَقِ): پیسته که ی له دهمار که
کرد موه/ پیسته که ی گوروو.

(تَبَذَح - السُّحَابُ): هه ور که باراندی.

(أَلْبَذَح (ج) بَذُوح): قلیش/ درز.

(«فِي رِجْلِهِ بَذُوح»): پتی قلیش قلیشه.

أَلْبَذَح: برینی دمست/ برین له دمستدا.

بَذَح: (بَذَح وَ بَذَخ وَ بَذُخ وَ تَبَذَح. بَذَخَا
وَ بَذَخَا وَ بَذَاخَة): ۱- بهر زبوو موه. ۲- فیزی
نواند. ۳- مهن و پایه بلند بوو.

(بَاذَح (ج) بُوَاذِح وَ بَذِيخ (ج) بَذَخَا):

۱- پایه بلند ۲- مهن ۳- به فیز/ لووت بهرز.

(شَرَفُ بَاذَح): خانه دانییه کی بالا.

(«جِبَالُ بَاذَح»): شاخانی هووچ و لووت له
ناسمان.

(بَاذَح - هُ): شانازیان به سه ری که دا کرد/
خوین به سه ری که دا بادا.

(أَلْبَذَاخ): به فیز و دمی/ لووت بهرد/ ترزل/
فیزن.

(بَذَخ): تیرو ته سه لی و ده ستبلاوی
له سه ری.

(بَذَر: ۱- (بَذَر - الْحَبُّ) (ز): توو مکه ی
ومشاند.

(- تِ الْأَرْضُ): زمویه که توو مکه ی دمر کردو
تیایدا پرووا.

(الْبَذَر (ج) بُذُور وَ بَذَار) (ز): ۱- توو/ تووم.
۲- توخم.

(«إِنَّهُ بَذَرُ سُوءٍ»): توخمی کی ناجسنه/
نارمسنه.

۲- (بَذَر - الْمَال. بَذَرَا): پارمکه ی/ سامانه که ی

ته خشان و په خشان کردو به فیز ویدا/

دەستبىلاۋانە لەناوېيىرد.

(بَذَرَ وَتَبَذَ: دەستبىلاۋ / مال بە ڧىرۋەدەر.

(تَبَذَ وَانْبَذَ): ۱- پەرشو بلاۋبوۋمۇ ۲- بە

ڧىرۋ رۋىشت / لەناوچوۋ.

(بَذَرَ وَبَذَرَ): پەرشو بلاۋ بوۋ.

(«ذَهَبُوا شَذَرَ بَذَرَ وَشَذَرَ بَذَرَ»): بە ھەموو

لايەكدا پەرشو بلاۋ بوۋنەۋە.

(الْبَذَرُ وَالْبَذَارُ وَالْبَذَرَةُ وَالتَّبَذَارُ): داراۋ

مال بە ڧىرۋەدەر / دەستبىلاۋو مال لەناوبەر.

۳- بَذَرَ - الْعِلْمَ. بَذَرًا: زانستى بلاۋكردمۇ

تۆۋى زانستى ۋەشانە.

الْبَذَرُ وَالْبَذَارُ وَالْبَذَرَةُ وَالتَّبَذَارُ): زۆربىلى

گالتەباز.

(الْبَذَرُ وَالْبَذَرُ (ج) بَذَرَ): ۱- دوۋوزمان

۲- تېنەۋمىستائو كەسك كە نەينى خۇى

نەپۋشيت.

۴- (تَبَذَرَ - الْمَاءُ): ئاۋمكە (گەراۋمەۋە /

بۆگەنىكردۋە).

۵- (بَذَرَ): ئىشكىگرت.

(- الْمَالُ): داراكەى بېدەرەسانە بەختكردو

لەناوېيىرد / دەستبىلاۋى تېداكرد.

(مُبَذَرُ): ئىشكىگرو پاسەۋان و دېدەۋان.

الملحق:

(الْبَذِيرَةُ): ئەندامى مېنەمە لە ھىلكەدانى

گولدا دەبىتە تۆۋ پاش گرتنى تۆۋى نېر

ھەلىدەپېچىت.

بذع: ۱- (بَذَعَ - هُ. بَذَعًا): تۆقاندى.

(أَبَذَعَ - هُ): تۆقاندى.

۲- (بَذَعَ - الْإِنَاءُ): قاپەكە دەلاندى / تكاندى.

(أَلْبَذَعَ): ئەۋ ئاۋمى كە قاپەكەى تكاندوۋىيەتى /

دەلاندوۋىيەتى.

(بَذَقَ: أَلْبَذَقَ وَالْبَذَقَ) (فارسىيە): باسووق

(ئاۋى ترى دىمكولتېرىت تا خەست دەبىتەۋمۇ

باشان دەبىتە باسووق).

بذل: ۱- (بَذَلَ - الشَّيْءَ. بَذْلًا): شتەكەى (دا /

بەخشى).

(بَذَلَ نَفْسَهُ دُونَ أَوْ عَنْ فُلَانٍ): خۇى بە

قوربانى ئەۋ كەسە كىرد / خۇى لە پېناۋى

ئەۋدا بەختكرد.

(بَاذَلَ وَبَذَلَ): ۱- بەختكار ۲- بەخشندە

۳- بەقوربانىبوۋ.

(مَبْذُولُ): بەختىۋو / بەختكارو / بەخشراۋ.

(بَذَلَ جَهْدَهُ): ئەۋپەرى رەنجىداۋ خۇى

رەتاند.

(أَلْبَذَلَ): ۱- بەخشىن ۲- رەنجدان. ۳- جوامىرى.

(«رَجُلٌ بَذَلَ»): پياۋىكى جوامىرە /

بەخشندەپە.

(أَلْبَذَلَ وَالْبَذَالَ): زۆر دلفراۋان و بەخشندە /

خۇبەخش.

۲- (بَذَلَ وَابْتَذَلَ - النَّوْبَ): كاتى كار يان

ھەموو رۆژىك بەرگى كاركردنى لەبەر كىرد.

(إِبْتَذَلَ): جلى كارى لەبەر كىرد.

(الْبَذْلَةُ مِنَ الذِّيَابِ): نهمو بهرگهی ههموو
رَوژَنیک له بهر دمکرت. بۆ کاریشو بۆ
مالیش.

(الْبَيْذَلُ وَالْبَيْذَلَةُ (ج) مَبَاذِلُ): بهرگی
ههمیشهی - جلی کۆنی دراو.

(«جَاءَ فُلَانٌ فِي مَبَاذِلِهِ»): فیسار به جله
شرمکانیموه هات.

(مُبْتَذَلُ): سوواو/ زۆر بهکارهینراو.

(«كَلَامٌ مُبْتَذَلٌ»): قسهی بیسهرویهر/ قسهی

ههرچی و بهرچی.

(«سَيْفٌ صَدُقَ الْمُبْتَذَلُ»): شمشیری تیژو
بهر.

۳- (تَبَذَلَ وَابْتَذَلَ): شمرمو شکوی لینه لگیراو
لانهما.

بذم: بَذُو. بَذَامَةٌ: لهسهر رای خۆی (سوور
/ ههتههر) بوو. بریارای لهسهردا.

(بَذِيمُ): خاومن راو ههلویت/ کارتوندگر.

(الْبَذْمُ): ۱- کار توندگرتن. ۲- وزمو توانا ۳- رای
دروست/ بهجی و چاک ۴- مهردایهتی.

(الْبَيْذَمُ): میحوشتری بههیزو قایم.

بذا: (بَذَا وَابْذَى- عَلَيْهِ: بَذَا وَابْذَاءَ): قسهی
(سووک/ بینابروانهو ناشیرینی) پهبووت.

(بَذُو. بَذَاءَ وَبْذَاءَ): قسهی بینابرووییکرد.

(بَذِيَّ (ج) أَبْذِيَاء (م) بَذِيَّة): دهمپسی.

بینابروو.

(الْبَذَاءُ): قسهی (ناشیرین/ بیرعمتو

بینابرووانه.

بَرَ: ۱- (بَرَّ- خَالَقَهُ. بَرًّا وَبَرَرَةً وَبُرُورًا):
ملکه جیی بهر و مردگاریکرد.

(بَرَّ- وَالِدَهُ. بَرًّا وَمَبَرَّةً): ۱- ملکه جیی باوکی
کرد ۲- له خۆشهویستییهوه رهفتاری جوانی
بهرامبهه بوو.

(بَرَّ (ج) أَبْرَارٌ وَبَارَ (ج) بَرَرَةٌ): رهفتار
(چاک و جوان و زمانشیرین) پیزان و ملکه ج.

(تَبَرَّرَ): ملکه جی خوداو دایک و باوک بوو.

(- ه): به گوینکردو ملکه جیبوو.

(الْبَرَّ (ج) بُرُورُ): به نهمهک و ملکه جی
خوداو دایک و باوک.

(الْبَرَّ): ملکه جیی/ بهگوینکردن.

۲- (بَرَّ- فِي قَوْلِهِ. بَرًّا وَبَرًّا وَبَرَارَةً وَبُرُورًا):
راستگۆ بوو.

(- تِ الْيَمِينِ): سویندمکه راست خورا/ راست
بوو.

(أَبَرَّ- الْيَمِينِ): سویندمکهی راست برده سهر.

(الْبَرَّ): ۱- راستگۆ ۲- بهکیکه له ناوه پیروزمکانی
خودا.

(الْبَرَّ): ۱- راستگۆیی ۲- چاکیی.

(الْبَرُّ وَالْبَارُ (ج) أَبْرَارٌ وَبَرَرَةٌ): ۱- مروفی

چاک ۲- خیرمومهنند/ خیرخواز ۳- گویندیر ۴-
زۆر بهخشنده راستگۆ.

(أَبَرَّ): چاکترین ۱- راستگۆترین ۲- به نهمهکترین

۴- خیرخوازترین.

(أَصْلَحَ الْعُرْبُ أَبْرُهُمْ): زمانپاراوترين
عمره ب نهوميه كه له دوورتريـن بيايـاندا
بيـت.

(الْمَبْرُور - مِنَ الْأَفْعَالِ): كاري پيروژ / كاري
بوختو دروستو پاك و بيمه رايي و خه وشو
درو.

۳- (بَرَّ - اللَّهُ الصَّلَاةُ): خودا نوپژمه كهي
ومرگرتو دروست بوو.

(- بَتِ الصَّلَاةُ): نوپژمه كه دروست بوو / خودا
ومرگرت.

(أَبَرَّ - اللَّهُ حُجَّتَهُ): خودا بيانوومكه
ليومرگرت.

۴- (بَرَّ. بَرَأً): خيرو چاكه كهي فراوانترو
پترگرد.

(بَارَّ - هُ): ۱- چاكهي له گه لدا كرد ۲- دهستي
سوژي به سمردا هيناو لاواندي.

(بَرَّرَ - هُ): ۱- به چاكي دانا/ به خيـرخوازي
له هه له مدا ۲- چاكـيـكردو خـسته سـمر ربي
راست.

(تَبَرَّرَ): ۱- ويستي پياوچاكيي خوي بنويـنيـت
۲- بوو به پياوچاك.

(تَبَارَّ - الْقَوْمُ): خويشگهل (چاكه / ههريان)
به رامهر يه ككرد.

(أَلْبَرَّ): ۱- چاكه ۲- به خشين ۳- سوژو به زميي.

(الْبَرِّي): فسه ي باش خيرو چاكه يه.

(الْمَبْرَةُ (ج) مَبَار! وَمَبَرَات): ۱- به خشين

۲- مايهي ههرو چاكه.

۵- (أَبَرَّ - عَلَيْهِ): شكستي پيهيناو به سهريدا زال
بوو.

۶- (أَبَرَّ): به وشكانيدا گوزاريكرد / سه مهر يـكـرد.
(إِبْتَرَّ): خوي له هاوپتيكاني پچري و تهريك
بوو / گوشه گير بوو.

(أَلْبَرَّ (ج) بُرُور): ۱- وشكاني ۲- دهرموي مال.
(«جَلَسْتُ بَرَأً»): له دهرموي ماله وه
دانيشتم.

(«خَرَجَ يَرَأً»): جووه دهشتو دهر.
(«أُرِيدُ جَوًّا وَ يُرِيدُ بَرَأً»): من نهينيم
گهرمه كه نهو ناشكراي دمويت.

(الْبَرِّي): ۱- وشكاني (پيچه وانهي دهر ياي)
۲- (ح): كيوي يان دهشته كي (بو زيندمومر)
پيچه وانهي زيندمومري مالييه.

(الْبَرِّي (ن): روومي دهشته كي يان كيوي.
(الْبَرِّيَّة (ج) بَرَارِي): دهشتو بيايان.
(الْبَرِّيَّت (ج) بَرَارِيَّت): ۱- دهشت ۲- دهر
بيايان.

(الْبَرَّانِي): ۱- دهرمي ۲- سهرمومي / دهرمومي
(پيچه وانهي ناومومي).

(«مَنْ أَصْلَحَ جَوَانِيَهُ أَصْلَحَ بَرَانِيَهُ»):
ههركه سنيك دهروون و ناوموي چاك بكات
خودا ژياني دهرموي بو چاك دمكات.

(الْبَرْمَانِي): ناوو خاكيي. (زيندمومري دوو
ژيانيي كه له ناوو خاكدا دمتوانيـت برئي).

۷- (الْبُرُّ (ج) ابرار و بَرَرَة (ن): گهنم. که
گرنگترین روومکی خوراکیه.

(الْبُرَّة): دهنکه گهنمیک.

برأ: (بَرَأ - هُ. بَرَّء و بُرُوء): له نه بوو
دروستیکرد/ به دیهینا.

(الْبَارِئ): همروم دگار/ به دیهینهر.

(الْبَرِيَّة (ج) بَرَايا): ۱-بوونه و مر ۲-مرؤف/
خه لك.

۲- (بَرِيٌّ وَبَرَأً وَبَرُوءٌ - مِنَ الْمَرَضِ. بَرَّء و بُرَّء
و بُرُوء): له نه خوښییه که چاک بووموه.

(أَبْرَأ - الْمَرِيض): نه خوښه که ی خوښکردموه/
چاککردموه.

(الْبَارِئ): نه خوښی روو له چاکبوونهوه.

۳- (بَرِيٌّ - مِنَ الْعَيْبِ أَوِ الدِّينِ. بُرُوء و بَرَأ و
بُرَاءَة): له خهوش و ناته و اوایی یان له وام پاک
بووموه و رزگاری بوو.

(بَرَأ. تَبَرُّء): ۱-سهره رازیکرد ۲-له گوناخ
پاکیکردموه.

(بَرَأة مِنَ التُّهْمَةِ): گومانبارییه که ی له سهر
لابرد.

(أَبْرَأ - هُ مِنَ الدِّينِ): وامه که ی له سهر لایرد/
به خشی/ له قهرز پاکیکردموه.

(تَبَرَّأ مِنَ الذَّنْبِ): له گوناخ پاکبوونهوه.

(اِسْتَبْرَأ): له وامو گوناخ پاکبوونهوه ی
خواست و ویست.

(الْبَرِيِّ وَالْبَرِيَّ (ج) بَرِيئُون و بُرَّاء و بَرَاء

وَأَبْرَاء و أَبْرِيَاء (م) بَرِيَّة و بَرِيَّة (ج)
بَرِيئَات و بَرِيَّات و بَرَايا): ۱-پاک و بیخهوش
۲-پاکگومان ۳-پاکگونه/ بیتاوان ۴-له نه خوښی
رزگاریوو.

الْبَرَاء = بَرِيٌّ: پاک و بیتاوان و بیگونه.

(أَنَا بَرَأ مِنْهُ): من لئی بیسووچ و گوناخ/
من لهوه دوورم.

(بَرَاء): (چاوگه نه به جووت دهریت نه به
کؤ دهریت و نه به می دهریت)

(الْبَرَاءَة (ج) بَرَاءَات): ۱-پاکبوونهوه/
بیگونه اهو بوو ۲-پاکنامه ی وام ۳-رپییدانی همر
شتیک که پیویستی به پاکنامه بیت.

الْبَرَاءَة السُّلْطَانِيَّة: له لایهن سولتانهوه
رپییدانیک بوو بهو که سانه دهره که نوینهری
کیشومر مکانیان بوون له کیشومری عوسمانیدا
تا کاربکهن.

(الْبَرَاءَة): پروانامه ی داهینان.

۴- (بَارَأ - شَرِيكُهُ): له هاو به شه که ی جیابووموه
به جییه تیش.

(نَبَارَأ - الزَّوْجَانِ): دوو هاوسهرمه
دمستبردار ی یه کبوون و له یه ک جیابوونهوه.
۵- (أَبْرَأ - الرَّجُلُ): پیاومکه جووه یه که مین
شهو ی مانگه کهوه.

(الْبَرَاء): یه که مین شهو ی مانگ.

(ابْنُ الْبَرَاء): دوو شهو ی مانگ.

۶- (الْبَرَاءَة (ج) بَرَاءَات): بلا و کراوه.

(الْبَرَاءَةُ الْبَابِيَّةُ): بِلَاوگراویمه که پاپا
فهرمانه کلیسمیهکانی تیدا تۆمار دمکات و به
لاتینی پییدهلین (بوله).

(الْبُرَّةُ (ج) بُرَاءُ): بنه/ کۆلیت/ حهشارکه
کهراوکمر بۆ خوشاردنهوه دروستیدهکات.
برال): (بِرَال و تَبْرَال و ابْرَال - الطائر):
بالندمهکه خۆی بۆ شهپرگیفکردموه. په‌ری ملی
فشکردموه.

(الْبِرَائِل والْبِرَائِلِي): په‌ری ملی بالنده.
(«بِرَائِل الْأَرْضِ»): گژوگیای زهوی.
برب: ۱- (الْبَرِيخ (ج) بِرَايخ): گونجی ناو
(که سوور دمکرایه‌وه‌و دمکرایه دم یهک بۆ
ناومرۆو شتیت).

۲-(بِرَبَر): چه‌نه‌چه‌نیکی زۆرو بی‌که‌لکی
کرد. که‌وته‌هات و هاوارو تورمبوون.
(بُرْبَار): چه‌نه‌چه‌نکه‌رو هاتوهاوارکهری
ده‌مازیگر.

(بِرَبَر - المَعَزُ): بزنه‌که باراندی.
(تَبْرَبَر): چوو و پال به‌رهمری و کیویه بوو.
(الْبَرَبَرِي (ج) بِرَابِر وِبَرَابِرَة): ۱- نه‌ته‌وه‌ی
به‌رهمر که له ژوو‌رووی نه‌فهریقادا، له مه‌غریب
نیشته‌جین ۲- له میسر داو له‌وانه‌یه له شوینی
تریشدا به‌هوله‌ر‌ه‌ش و حه‌به‌شییه‌کانیش بلین
۳- در‌پنده‌و کیویه‌و به‌ره‌لا (به‌خوازمیه).

(الْبَرَبَرِي): به‌رهمریه‌ک.
۲-(بِرَبَرِيس (ن): زریشک دمو‌نیکی چ‌ری

در‌کاوییه به‌رمکه‌ی هیلکه‌یه، بۆ مه‌به‌ستی
جوانیی و پزیشکی به‌کارده‌هینریت، له
ئه‌وروپا و ئاسیا و ئه‌مه‌ریکای خواروودا زۆره‌و
بلاوه، گۆلی زۆر ده‌گریت.

۴-(بِرَبِص - الْأَرْضُ): ئاوی کرده‌ سه‌ر
زه‌ویه‌که تا باش بیت و به‌ره‌می چاک بدات.
۵-(الْبِرْبِط (مو): ۱- عوود ۲- گۆل‌دان
(فارسیه).

برت: ۱- (بِرَت. بَرَتَا): سه‌رسام بو.
(بِرَت الشئ. بَرَتَا): شته‌که‌ی بری.
(الْبُرْتُ والْبُرْتُ والْبُرْتُ (ج) أَبْرَات): رابه‌ری
شارمزا/ رپیشاندهریکی کارامه‌و به‌له‌د.
(الْبُرْتُ والمِبْرَا): شه‌گری سپی.

۲-(الْبُرِيْتُ (ج) بِرَارِيْتُ: ده‌شت و دهر.
۳-(الْبُرْتُقال والْبُرْتُقان (ن): پرته‌پال.
(بُرْتُقَالَة بُرْتُقَالَة): (یه‌ک پرته‌قال/
پرته‌قالیک. دره‌ختی پرته‌قال که له جینه‌وه
هاتوو و خۆش‌ترین به‌ر ده‌گریت و زۆر بلاوه،
که شه‌ر به‌مت و کوه‌ولی لیدم‌گریت. له‌وانه
(کوراسا و) له ناوچه‌ گهرمه‌کانی دهریای
ناومر‌استدا دهر و پینریت.

الملحق:
برت: الْبُرْتُقَالِي: رهنگی پرته‌قالی.
نَسِيحُ بُرْتُقَالِي: چنراوی رهنگ پرته‌قالی.
برث: (الْبُرْتُس (ج) بَرَاتِن - مِنَ السَّبَاع
والطير): چنگی در‌پنده‌و بالنده.

برج: ۱- (بَرَج - بَرَجًا): بۆ خواردن و خواردنهوه ورگی لیبه ره لاکرد / ورگدراو بوو.

۲- (بَرَج - تَعَيْنُهُ): ۱- چاوی به لَهک بوو ۲- چاوی جوان و مهست بوو.

(أَبْرَج): چاومهست

(عَيْنُ بَرَجَاء (ج) بُرَج): چاوی به لَهک و مهست.

(أَلْبَرَج (ج) أَبْرَاج): جوان.

۳- (بَرَج - الشَّيْ): شته که دمر کهوت و بهمر زیو مووه.

(بَرَج وَأَبْرَج): بورجیکى دروست کرد و ههستاند.

(تَبَرَج - تِ الْمَرَأَة): ژنه که نارایشتی کرد و خوی بۆ بیای بیگانه رازاندهوه و جوان کرد.

(أَلْبَرَج (ج) أَبْرَاج): دیار و ږوون و دمر کهوتوو.

(أَلْبَرَج (ج) بُرُوج وَأَبْرَاج وَأَبْرَجَة): ۱- قهلا ۲- کۆشک ۳- خانه بهکی / بینایه کی بهمرزه، شیوه خپریان شیوه چوارگۆشه له شوینیکی ته نیادا

یان بهشیک بیت له بینایه کی گه وره ۴- (هک) یه کی له کۆنگرهکانی ناسمان که دوازه کۆنگره من.

(بُرَج الحَمَلِ أَوِ الْكَبَش): کۆنگره ی بهمان.

(بُرَج الثَّوَر): کۆنگره ی گا.

(بُرَج الْجَوَازِ): کۆنگره ی: جووته نایده ی چهرخ.

(بُرَج السَّرَطَان): کۆنگره ی قهژال.

(بُرَج الْأَسَدِ أَوِ اللَّيْث): کۆنگره ی شیر.

(بُرَج السَّنْبَلَة أَوِ الْعَذْرَاء): کۆنگره ی گوله گهنم.

(بُرَج المِيزَان): کۆنگره ی ترازوو.

(بُرَج الْعَقْرَب): کۆنگره ی دوو پشک.

(بُرَج الْقَوْسُ أَوِ الرَّمِي): کۆنگره ی که وانه.

(بُرَج الْجَدَى أَوِ التَّيْس): کۆنگره ی سابرین.

(بُرَج الدَّلْوِ أَوِ السَّاقِي أَوِ سَاكِبِ الْمَاء): کۆنگره ی دۆلکه.

(بُرَج الْحَوْتَ أَوِ السَّمَكَة): کۆنگره ی نه ههنگ.

(فَلَکُ الْبُرُوجِ (هک): گهر دوونی کۆنگره کان.

بازنه به که خۆر له ناسمانداو له کاتی گه پانیداو له سالیکیدا وینه ی دمکی شیت، بازنه که به دوازه به شهوه دمکریت ههریکه ی (۲۰) ی پله که، نه مېرۆ بیپنویست ناو نراوه بازنه ی خۆر گهران.

۴- (أَلْبَارِج): پاپۆره وانی کارامه.

(أَلْبَارِجَة (ج) بَوَارِج): شاپاپۆری جهنگ.

(سَفِينَة بَارِجَة): پاپۆره جهنگی سهر به ره لا.

(«مَا هَلَّا إِلَّا بَارِجَة قَدْ جَمِعَ فِيْهِ كُلُّ الشَّرِّ»): هیسار مروفتیکی به دو شهرانی و زۆر خراپه.

(تَبَارِجُ النَّبَاتِ): گولهکانی ږووهک.

(الْإِبْرِيَج): جۆره مهسینه به که بۆ ژهنندی ماست و گهره لیو مرگرتنی.

۵- (أَلْبَرَجَاس (ع): کورتان.

۶- (أَلْبَرْجُد): پۆشاکیکی نهستووری میلدار.

۷- (أَلْبُرْجُمة (ج) بَرَّاجِم) (۱ ع): جومگهی بهنجهگان یان نیسکه وردمکانی دمست و پی.

(أَلْبَرَّاجِم): بهرمیهکی خیلّی تهمیمی عهرمین. «إِنَّ الشَّقِيَّ وَاغْدُ الْبَرَّاجِم»): کولۆلی هاتووی بهراجیمه (دهلّین عه مروی کوری هیند نهومدو نو کهسی له خیلّی بهراجیم سووتاندوووه سویندیشی خواردوووه که دمبیت سه دیان لیبکوژیت. پیاویکی بهراجیمی بهویدا تیدمهپریت بونی گوشته سووتاووه که دمکات وا دزمانیت میوانداری گراوه که عه مرو دمیپینیت لییدمپرسی تۆ له چ بهرمیه کیت نهویش دهلّیت بهراجیمیم. دمیکوژیت و بهوه سه دمه که تهواو دهکات، نه مه به یه کیک دموتریت که بۆ ته ماع خوی به فهوتانن بدات.

۸- (أَلْبَرَّجِيس): (هك) فارسیه.

= (أَلْمُشْتَرِي): نهستیره ی بهرجیس (أَبُو بَرَّجِيس (ن): درهختیکه چرو درکاوی گوله که ی ئالرمنگه.

الملحق:

أَلْبُرْجَل: ۱- البرگال = بهرگال

برج: (بَرَّح- الْمَكَانَ وَمِنْهُ بَرَّاحًا وَ بَرَّحًا): شوینه که ی جیهیشت له شوینه که لاجوو (مَابَرَّح): هیشتا.

(«بَرَّحُ الْخَفَاء»): نهینییه که بهرده ی له سمر لاجوو/ کارمه ناشکراوو.

(أَبَرَّح- هُ): له شوینه که ی خوی لایردو

دمریبه راند.

(بَارَح- الْمَكَان): جیه که ی به جیهیشت و دوور که وتهوه.

(بَرَّاح): خۆر.

(أَلْبَارِح وَالْبَارِحَة): دویشهو.

(أَلْبَارِحَة الْأُولَى): پیڕیشهو.

(هَذِهِ فَعْلَة بَارِحَة): نه مه کاریکه بیناز پرویداوو له دله وه نهبووه.

۲- (بَرَّح- الرَّجُلُ بَرَّحًا): تووره بوو/ رقیههستا.

۳- (بَرَّح- الصَّيْدُ: بَرَّوْحًا): نیچیرمه به لای راستی راوکه رمکه دا تیپه ری.

(بَارَّحُ وَ بَرَّوْحُ وَ بَرَّيْحُ): نیچیرمه که به لای راستی راوکه ردا تیپه ری.

۴- (بَرَّح- بِهِ الْأَمْرُ): کارمه شه که متو شپرز میگردو نازاریکی زوری پیگه یاند.

(- اللَّهُ عَنكَ): خودا بارت سووک بکاتو ستاره ی دلت بدات.

(أَبَرَّحُ): بۆ له پشتگرتنه.

(«هَذَا أَبَرَّحُ عَلَيَّ مِنْ ذَاكَ»): نه مه له وه

له لا (سه ختره/ زهمه تهره).

(«قَتَلُوهُمْ أَبَرَّحَ قَتْلٍ»): پیسترین کوشتن کوشتیان.

(أَلْبَرَّح (ج) أَبْرَاح وَالتَّبْرِيج وَالبَرَّحَاء):

۱- گرفتاری سهخت ۲- نازار ۳- خراپه/ شهرو تووشی.

(الْتَبَارِيحُ): سهختی پهنجی نان پهیداگردن.
 (تَبَارِيحُ الشَّوْقِ): گرو سوئی تاسهو حمز.
 ۵- (أَبْرَحَ - هُ): به گهورمیگرتو سهری لی
 سورما. (بؤ سهرسورمان دیت).
 («مَا أَبْرَحَ هَذَا الْأَمْرَ»): نای نهمه چ کاریکی
 سهپرو سهمهیه.
 (أَلْبَرَحَ): کاری سهپرو سهرسورمین/ سهمهیه.
 («أَمْرٌ بَرَحٌ»): کاریکه (سمرت لیی
 سوردهمینیت/ به لاتهوه سهپره).
 ۶- (الْبَرَّاحُ): دمرکهوتن و روونیوونهوه.
 («الْبَرَّاحُ»): گومانی نییه.
 («جَاءَنَا الْأَمْرُ بِرَاحًا»): کارمکه مان روون و
 ناشکراو بیگومان بؤ هات.
 («جَاءَ بِالْكَفْرِ بِرَاحًا»): چاری کفرو پهنیدا/
 ناشکرای کردی.
 (أَلْبَرَّاحُ): زمویهکی هراوانی رووتن و چؤل.
 (بَرَحَى): نه نافارمین (وشهیه که کاتیک
 دموتريت که تیره که نهپیکیت).
 (مَرَحَى): نافهرین: کاتیک دموتريت که
 بیپیکیت.
 (أَلْبَارِحُ (ج) بَوَارِحُ): بای گمر و گراوی.
 (ابن بَرِيحَ): قهلمر شه.
 برد: ۱- (بَرْدٌ وَ بَرْدٌ بَرْدًا وَ بُرُودَةٌ): ساردبوو.
 ساردبوووهوه.
 (بَرْدٌ وَ بَارِدٌ وَ بُرُودٌ وَ بَرَادٌ): سارد. ساردیی.
 سهرما.

(بَرْدٌ وَ بَرْدٌ - الْخَبَزُ): نانهکی تهپرکرد
 (-الْعَيْنُ): چاوی رشت.
 (-الْلَّيْلُ): شهو ساردیکرد.
 (- بَرْدٌ - عَلَيْنَا): شهو ساردیکردو سهرمای
 شهو لییداین/ شهو سهرمای لیگردین.
 (بَرْدٌ وَ بَرْدٌ - هُ): ساردی کردموه.
 (- الْوَجْعُ): ژانهکی سوککردو دایمرکاند.
 (- فُلَانٌ): فیسار کهس ساردبوووهوه/ خاو
 بوووهوه.
 («جَدَّ فِي الْأَمْرِ ثُمَّ بَرْدٌ»): له کارمکه دا گهرم
 بوو پاشان خاو بوووهوه پستی لیساردبوووهوه.
 (بَرْدٌ - تِ الْأَرْضِ): زمویه که تهرزه لیباری
 (- الْقَوْمُ): خویشگهل تهرزه یان لیباری یان
 سهرمایان بوو.
 (أَبْرَدَ): کهوته سهرماکهوه یان تهرزه
 بارینه کهوه.
 (- الشَّيْءُ): شتهکی ساردکردموه.
 (تَبَرَّدَ): خوی فینک کردموه/ هزی له
 ساردیکرد.
 («نَزَلَ فِي الْمَاءِ يَتَبَرَّدُ»): خوی خسته ناومکهوه
 تا فینک بیپتهوه.
 («لَا تَبْرُدَ عَنْ فُلَانٍ»): باری گوناھی فیسار
 سووک مه که بهوهی نه گمر ستهو زوړی
 لیگردیت جنیوو هسهی پیپلیت.
 (تَبَارَدَ): خوی وا پیشاندا که سهرمایهتی.
 خوی به سهرمابردو پیشاندا.

(اَبْرَدَ): به ناوی سارد خوی شت.

(اِسْتَبْرَدَ - هُ): به ساردی زانی و دانا.

(اَلْبَرْدَ): سهرما.

اَلْبَرْدَ: تهرزه.

(اَلْبَرْدَةُ): ۱- يهك دمنكه تهرزه/ تهرزميهك.

۲- تلخه/ نينته لا (بؤيه وای پیده لّین چونکه

گهده سارد دمکاته و مو ناهیلّیت خواردن

بکیشیت یان همرسیبکات).

(اَلْبُرُودَ): جوړه کلّیکه چاوی پیدمپرژریت.

(نَوْبُ بَرُودَ): بهرگیکه نرم نمبیت و پرووشی

نمبیت.

(اَلْبَرْدَاءُ): تا به لهرزه.

(اَلْبَرَادَ): بهفرگره.

(اَلْبَرَادَةُ): ناو بهسته.

(اَلْبَرْدَةُ): ساردکهرموه. ښکته کهرموه.

(«هَذَا مَبْرَدَةٌ لِلْبَدَنِ»): نهمه لهش ښک

دمکاته ووه.

(اَلْبَارِدَ) (فا): ۱- ښکته کهرموه ۲- ساردکهرموه.

(«عِيشُ بَارِدٍ»): ژيانیکی شادو هیمن.

(«غَنِيْمَةٌ بَارِدَةٌ»): دمسهکوتیکی (ثیف/

به لاش/ خوړایی).

(اَلْبَرْدَانُ وَالْأَبْرَدَانُ): سهرله بهیانی و سهرمتای

شهو/ سهرلمنیواری.

۲- (بَرَدَ - الْحَقُّ عَلَيْهِ أَوْ لَهُ بَرْدًا): مافه که ی

لهسمر ساغ بوو ووه یان مافه که ی بو ساغ

بوو ووهو پیویست بوو که بدریت.

(بَرَدَ وَ بَرَدَ - الْحَقُّ): مافه که ی سه لاندو

پیویستی دانه ووی کرد.

۳- (بَرَدَ - فُلَانٌ): فیسار نوست.

(اَلْبَرْدَ): نوستن/ خهوتن.

۴- (بَرَدَ - الْحَدِيدَ بَرْدًا): ناسنه که ی به

بربهند رنی.

(اِسْتَبْرَدَ - عَلَيْهِ لِسَانُهُ): زمانی لبهر بوو تیر

جنیوی پیسی و بیشهرمانه ی پیدا.

(اَلْبُرَادَةُ): پرشتی ناسن که به بربهند

دموریت.

(اَلْبَرْدَ): بربهند.

(اَلْبَارِدَ): برمر.

اَلْمَرْهَفَاتُ الْبَوَارِدُ): شمشره تیژه برمرمکان.

۵- اَبْرَدَ - هُ الْمَرْضُ: نه خوشیه که لاوازو

بیئتینکرد.

(اَلْبَارِدَ): لاواز/ بیئتین.

(«حَجَّةٌ بَارِدَةٌ»): به لگیمکی لاواز/

بیانوویه کی بهیز.

۶- (اَبْرَدَ - اِلَيْهِ الْبَرِيدَ): پوسته که ی بو نارد

یان فرستادم که ی بو نارد.

(اَلْبَرِيدَ (ج بَرْدَ): ۱- فرستاده ۲- ماومه که که

فرستادم که دمیپریت که (۱۲) قوناغهو نزیکه ی

۱۲ میله.

(اَلْبَرِيدَ): پوسته.

(«إِدَارَةُ الْبَرِيدِ وَالْبَرْقِ»): بهرپوهمبریتیی

پوسته و پرووسکه. (نووسینگه که که پوسته و

شتی نیراو و مردمگیریت و دابه‌شیدمکات و
ومریشدمگیریت و دمنیریت بۆ خاومنه‌کانی
(فارسیه) ۲-نامو دهمسته شته نیراو مگان.
۷-(البرد (ج) بُرود و أبراد و بُرد): بهرگیکی
میلداره.

(«وقع بینهم قد بُرود یمانیه»): واتا
به گزیه‌کدا چوون تا جله به‌نرخه‌کانیان
به به‌ریه‌که‌وه نه‌هیشته نه‌مه په‌ندیکه بۆ
دوژمنایه‌تیه‌کی زور دموتیریت. ۲-سهر بهرگیکه
له خوری ره‌شو له خووه دمپچیریت.
(بُرْدَة): دانه‌یه‌که لهو سهر بهرگه ره‌شه.
(الْأَبْرَد (ج) أَبَرَد (م) الْأَبْرَدَة) (ح): پلنگ.
(الْبَرْدِي) (ن): قه‌هرم، روومکیکه وه‌ک قامیش.
جارانی زور زوو توپکله‌که‌ی بۆ لینه‌وسین به
کاردمه‌ینرا.

(- البردي): باشرین خورمایه.
۸-(الْبَرْدَعَة وَالْبَرْدَعَة *): جلی ولاح،
کورتانی لوری.

۹-(بردیوط (یونانیه): پایه‌ی کاهینیکه که
قه‌شه دمنیریت بۆ سهردانی دیانه‌کان. نیستا
لای مارۆنیه‌کان پایمه‌کی خوهره‌لاتیه.
الملحق:

برد: (التبريد): ساردکردنی شت/ ساردکردنه‌ومیشته.
(تبريد المأكولات): خواردن ساردکردن.
ساردیدان به خواردن/ بۆ پاراستنی یان
به هه‌وا زانستیانه خوشکردنی هه‌وا و

فینککردنی.

(جهاز التبريد): نامیری ساردیدان.
(تبريد الألم): سووککردن و دامرکاندنی
نازار.

(غرفة التبريد): ژووری ساردکردن و
ساردکردنه‌وه.

برد: (بَرْدَن - الرَّجُل): پیاوکه‌ی به‌زانده
ملی به پیاوکه شوڤکرد.

(- الفرس): چاره‌ویکه وه‌ک بارگیر رویشته.
(البردون (م) بردونة (ج) برادین): نه‌سپ و
ماینی یاری/ بارگیر.

برز: ۱-(برز. بُرْزًا): چووه سهر پیشاو.
(بَرَز): پیشاویکرد/ گوویکرد/ پیساییکرد.
(تَبَرَز): چووه سهر پیشاو و خوی داته‌کانه.
(البراز): دهمشتی پان و چۆل و بیدار و دره‌خت
۲ چوونه سهر پیشاو (ئیدیومه).

(البراز): نه‌وه‌ی له کۆمه‌وه دهمده‌جیت/ گوو/
پیسایی.

الْمَبْرَز والمتبرز: ناوهمست/ شوینی
پیساییکردن، ناوهمستخانه.

۲-(برز و برز. بَرَزًا): دمرکه‌وت پاش و ن
بوون و سستی و خاوبوونه‌وه.

(بارز): دمرکه‌وتوو/ دیار/ سهرکه‌وتوو.
(برز- الشيء): شته‌که‌ی دمرخست/ نوانده.
(أَبْرَز - د): قوتیکردموه/ دمریخست و نواندی.
(أَبْرَز - الكتاب): به‌رتووکه‌که‌ی/ کتیبه‌که‌ی

بلا و كردهوه.

(اِسْتَبْرَزَ - ه): دهرهيننا يان داواي كړد
د مرهينريت و پيشانبدريت / د مرهينريت.

۲- (بَرَزَ. بَرَاةً): له هاورپكانسي له رووي
نازايه تي و چا كه و رووي ترموه له پيشرو
د مره ووتو تر بوو.

(بَرَزَ م) بَرَزَة: د مره ووتو ترين / ديار ترين.
(بَرَزَ - الفرس): نه سپه كه له پيشر كيكه دا له
پيشه وه بوو برديه وه.

(بَرَزَ - الرجل في العلم): پياو كه له زانستدا
د مره ووتو ترين هاورپكانسي بوو.

۴- (اَبْرَزَ - الرجل): پياو كه بؤ گوزار لير او
نيازي كړد.

۵- (بَارَزَ - ه. مُبَارَزَةٌ وَبَارَا): ۱- بمرنگاري
بوو، شهرى له گه لدا كړد ۲- شهره شميرى
له گه لدا كړد.

(اَلْبَرَّاز (مص): د مره پرين بؤ به گژدا چوون و
بهرنگار بوونه وه.

۶- (اَلْبَرَزَخ (ج) بَرَاخ): ۱- له مېمر / تيفميه كي
نيوان دوو شت ۲- له لاي جوگرافيه ناسه كان
زمويه كي تمسكي نيوان دوو دهر يايه كه
وشكاييه كه به وشكاييه كيتر بگه يه نيوت يان
نيمچه دوورگه يه كه به وشكاييه كه بگه يه نيوت.

۳- نيوان ژيانى دنياو زيندو و بوونه وه / واتا له
مردنه وه تا زيندو و بوونه وه.

(بَرَاخُ الإِيْمَان): له سمرم تاي پرواهينانه وه تا

كو تاي / واتا نيوان گومان و پرواهيناني ته و او دا.

۷- (تَبَرَزَقَ - القَوْمُ): خو يشگه ل بى ولاخ و
سواري كو بوونه وه.

(اَلْبَرَازِيق): كومه لاني خه لك.

(بِرْزِيق): ۱- كومه له خه لك ۲- كومه له ريگه
نهملاولاي شهماه سمرم كيه كه (فارسيه).

(اَلْبَرَازِيق) (ط): جوړه چورم كيه كه تمك و
كونجيدار.

(بُرْزُقَة): دانه يه كه له و چورم كه تمكه
كونجيداره.

برس: ۱- (بِرْسَ - بَرَسًا): تمكي به نهمارم كي
هه لنجنى: زورى بؤ هينا.

(بِرْسَ - الأرض): زمويه كه ي ته خت و خوش كړد.
(اَلْبِرْسَ والبراس): لوكه / په موو.

۲- (اَلْبِرْسِيَان): جوړه خورمايه كه.

۳- (اَلْبِرْسْكُون) (يونانيه): زمين بين كه له
سمر و بهر چاوگرمه شتى پتي دهرينريت.

۴- (بِرْسَم - ه): تووشى هوى سورينچكي كړد.
(بِرْسَم): تووشى هوى سوورينچكي بوو.

(مُبِرْسَم): هوى سورينچكي گرتوو.

(اَلْبِرْسَام «طب»): هوى سوورينچك كه له
نيوان جگرمه دلدايه / ناوېنگ.

برش: ۱- (بِرَشَ و اَبِرَشَ - بَرَشًا): خالو ويو و
شلبو و يان خالي سپي كه له پيستمه كي

نهمچيت.

(اَبِرَشَ و مُبِرَشَ): خالدار. خالويى. شل.

(مَكَانُ اَبْرِش): شویڻىڭ گژوگىاي ھەمەرىنگى لىپروپىت.

(سَنَةُ بَرِشَاء): سالىكى تەركە گژوگىاي زۆر بىت. (الْبَرِيش = اَلْبَرِش): خالايى.

(اَلْبَرِشَةُ = اَلْبَرِش): ۱-پەلەي سېي بىخى نىنۇك ۱-خالى لەشى ئەسەپ كە لە رەنگى تووگەكەي نەبىت/كونج كونج بىت.

۲-(بَرِشَم - الرَّجُلُ بَرِشَمَةٌ و بَرِشَامًا): ماتىبوو و بەئارە داىگرت.

(- إِلِيهِ): تىژ چاوى تىپرى.

(اَلْبَرِاشِم): چاوتىژ.

(اَلْبَرِشُم): بەجە/رووبۇش.

۳-(بَرِشَن - الرِّسَالَةُ): نامەكەي لۆك و مۇر كىرد.

(البرشان): ۱-لۆك/نانىكى تەنكە نامەي پى لۆكەمكەن. ۲-(طَب) گولاجى بۇش كە دەرمانى تىدەمكەن ۳-نانى تەنكى نەبىرئو بۇ پىرۇزى لە كلىسەدا بەكاردەھىنرەت (سرىانيە).

برص: (بَرَص. بَرَصًا): تووشى بەلەكيبوو. (اَبْرَص - الرَّجُل): پىاومكە كورىكى بەلەكيبوو. (- الله فُلَانًا): خودا فىسارى تووشى بەلەكيبى كىرد.

(اَلْبَرَص): نەخۇشىي بەلەكيبى كە پىست توپژ ھەلەمدەت و خوروپەكى نازاراوى تووشى نەخۇشەكە دەكات.

(اَلْأَبْرَص (م) بَرِصَاء (ج) بُرَص): كەسىكە

توشى بەلەكيبى بووبىت.

(«حَيَّةٌ بَرِصَاء»): مارى بەلەك/پىست خال سېي.

۲-(تَبْرَص - الأرض): گىاي زەوپەكەي بەلەپەلە خۆر كىرد.

(«أَرْضُ بَرِصَاء»): زەوپەكە بەلەپەلە گىاكەي خورابىت و رووتكراپىت.

۳-(اَلْأَبْرَص): مانگ.

(سام أبرص = أبو بريص) (ح): شەوگەرد، بۆكردنى بەدوان دەلەن (هذان ساما أبرص): ئەو دوو شەوگەردە. بۆ كىردنى بە كۆ دەلەن (هؤلاء سُوام أبرص و أبارص): ئەوانە شەوگەردەن.

برص: (بَرَص - النَّبَاتُ بُرُوصًا): روومكەكە سەرى دەرھىنا.

(بَرَص وَأَبْرَصُ الْمَكَان): گىاي شۆپنەكە جوان سەرىدەرھىنا/شۆپنەكە گىاي زۆرى دەرگىرد. تَبْرَص - تِ الأرض: روومكى زەوپەكە سەرى دەرھىنا. رووا.

(اَلْبَارِص): سەرى روومكى تازە دەرھاتوو. (اَلْبَرِصَةُ): زەوپەكە كە درەختى تىدا نەروپىت.

۲-(بَرَص - الماءُ مِنَ الْعَيْنِ بَرَصًا): ئاوى كانىيەكە چۆرچۆر ھاتە دەرى.

(العينُ البروص): كانىيە چۆرە/كانىي كەم ئاۋ. (تَبْرَص - الماء): چۆرچۆر ئاۋمكەي

خواردموه.

(- الشياء): ۱- شته که ی کهم کهم برد ۲- به گوزمرانیکی کهم هایل بوو / ملی بو گوزمرانیکی کهم شوړکرد.

(الْبَرَضُ (ج) بَرَض و بُرُوض و اَبْرَض): کهمیک چوړنیک / کهم کهمیک. («هذا بَرَضٌ مِنْ عِدٍ»): نه مه کهم کهمیک زوړیکه.

(الْبَرِاضِ وَالْبُرَاضَةُ): کهم / توژنیک. (الْمَبْرُوضُ): همژار کهم وتوو له بهر به خشینی زوړو جوامیری.

برط: ۱- (الْبَرَطَاشُ): بهر دمرگانکه له بهر داش بیټ. (نه مه بیگانه یه و عمرمیه که ی) (الْأُسْكُفَةُ).

۲- (بَرَطَل - ه. بَرَطَلَة): بهر تیلی دایه.

(تَبَرَطَل): بهر تیلی و مرگرت.

(الْبُرَطَلُ): کلاو.

(الْبِرْطِيلُ = الرُّشْوَة): ۱ بهر تیل ۲ بهر دیک لاکیشیه یه، یان ناسنیک دريژ بهر تیل بهر داشی پیدمکرت.

۳- (بَرَطَم - اللَّيْلُ): شهو تاریک بوو / بوو به شهو مزنگ.

(- الرَّجُلُ): له تووړمیدا لږی داهیش.

(بَرَطَم و تَبَرَطَم): له رڼو تووړمبوندا سکی هه لاوسا.

(الْبِرْطَام وَالْبُرَاطِم): لږو لږو نه ستوور.

الملحق:

برط: (الْبِرْطَمَانُ أَوْ الْمُرْطَبَان) (فارسیه): هاپنیکه شووشمیه یان کاشیه مرمبای تیدا هه لدمگرت.

برع: ۱- (بَرَع و بَرَع و بَرَع. بَرَاعَة و بُرُوعاً): له جوانیدا یان زانست یان رموشته برزی و چاکیدا له هموان بالاتر بوو / دمرکه وتوو تر بوو.

بارع: ۱- بالادست / کارامه و دمرکه وتوو / سمرکه وتوو. ۲- دلبر له جوانیدا ۳- ماموستا. (بَرَع - ه بُرُوعاً): له زانست یان جوانی یان رموشته برزی و چاکیدا لهو له پښتر بوو

(- الْجَبَلُ): سمرکه ژمکه کهوت.

(الْبَرِيعُ): ژپرو جوانی بیهاوتا.

(«الْبَرَقُ الْبَرِيعُ»): هموره بروسکه دوور.

(الْبَرَاعَة): ۱- کارامه یی و چالاکیی. ۲- بالابوون له زمانزانی و زمانپاراویدا.

۲- (تَبَرَع - بِالْعَطَاءِ): خیری به خشی یان یارمیتدا بیته و هی داوای لیکن یان چاوړی پاداشت بیټ.

(«فَعَلَهُ تَبَرَعاً وَ مُتَبَرَعاً»): نه و هی که

کر و هک کومه ککر دنیکی یان یارمیتیه ک بیپاداشت.

۳- (بَرَعَم و تَبَرَعَم الشَّجَر. بَرَعَمَة):

دره خته که گۆپکه یکرد.

(الْبَرَعَم وَالْبُرَعَمَة (ج) بَرَاعِم وَالْبُرَعُوم

والبُرْعُومَة (ج) بَرَاعِيم (ز): چرۆ/ گۆپکهی
چَلَو گه لا یان گول/ خونچهی گول پَیش
کردنهووی.

برغ/ ۱- (بَرَعَتْ- المکان): شوینهکه کیچی
ههلهینا/ کیچی زۆر بوو.

(بُرْعُوْتُ (ج) بَرَاغِیْتُ (ح): کیچ.
(مۆریچهیهکه لهسهه لهشی مرووف و زیندمومره
شیرددرمگان دمزی و لهسهه خۆلی فریدراویش.
گهشتنهکهی ژمهراویه و لهوانهیه بپیته هۆی
تاعون.

(بَرْعُوْتُ الْبَحْرِ) (ح): کیچهدمریایی/ رۆبیان
جوړیکه له توپکلهداره ده پنییهکان له کیچ
دهچیت. خه لکه ر'مهکییهکه پبیدهلین:
(الْقَرْدِيس).

۲- (الْبَرْعَش) (ح): میشووله.

اِبْرَعَشَة: میشوولهیهک.

۳- (الْبَرْغَل وَالْبَرْغَل) (ترکیه): ساومر.

۴- (الْبَرْغِي وَالْبَرْغِي) (ج) بَرَاغِي (حي)
(ترکیه): جهه: بورغوو.

برف: (الْبَرْفِير) یونانیه: رنگیکه له سوورو
شین پهیدا دمبیت/ ئهرخهوانی.

برق: ۱- (بَرَقَ- البرق. بَرَقًا وَبُرُوقًا وَ بَرَقَانًا
و بَرِيقًا): ههوره تریشقهکه برووسکهیدا/
برووسکهکه شهوفیدایهوه/ درمشایهوه.

(بَرَقَ السَّمَاءُ): ناسمان برووسکهیدا/ چهخماخهیدا.

(- الشَّيْءُ): شتهکه شهوفیدایهوه/

بریسکایهوه/ کهوته باق و بریق.

(أَبْرَقَ): ههورمتریشقه لێیدا/ برووسکهی
بههرکهوت.

(- بَرَقَ السَّمَاءُ): ناسمان چهخماخهیدا.

(- بَسِيفَه): شمشیرهکهی له ههوادا
ههلهسوراندو بریسکهی پیهینا.

(- عَنِ وَجْهِهِ): رزوی خۆی دمرخست.

(الْبَرَقَ (ج) بُرُوقَ (ف): چهخماخه/
ههوره برووسکه/ برووسکه/ ههوره تریشقه
(رووناکییهکه له ناسماندا شهوق دماتهوه له

ئههجامی تهقینهومیهکی کارمبایی ناو ههور).
(«بَرَقُ خَلْبٍ وَ بَرَقُ خَلْبٍ وَ بَرَقُ الْخَلْبِ»):
(چهخماخهی / برووسکهی) بیتباران.

(الْبَارِقَة): ۱-ههوریکی به برووسکه
۲-شمشیرهکان.

(بَرَاقَة): لریقهدار/ ورشهدار/ شهوقدار/
بریسکهدار.

(سَحَابَة بَرَاقَة): ههوریکی به برووسکه.

(مَبْرَقُ الصُّبْحِ (ح) مَبَارِقَة: شهبهقی بهیان/
سپیده/ بهرمبهیان.

۲- (بَرَقَ- الرَّجُلُ): ههرمهیهکرد.

(أَبْرَقَ): ههرمهیهکرد.

۳- (بَرَقَ وَأَبْرَقَ- تِ الْمَرَأَة. بَرَقًا): ژنهکه خۆی
رازاندهومو جوانکرد/ خۆی نارایشکرد.

(بَرَقَ- دُ): رازاندهوه.

(- تِ الْمَرَأَة): ژنهکه خۆی نارایشتو

جوانکرد.

۴- (بَرْقَ - بَرَقًا): حەپەساو ئەبلەقبوو.

نەیدەبىنى.

(الْبَرْقُ (ج) أَبْرَاق و بُرْقَان): تۆقىن و

حەپەسان و ئەبلەقبوون.

(الْبَرْقَةُ): ترسو سەرسامىي.

(الْبَرُوق - مِنَ الرِّجَال): پياوى زىرەکردوو/

زۆر ترسنۆك.

۵- (بَرْقَ عَيْنَيْهِ وَبَعَيْنَيْهِ): چاوى بىزەردمومو

تىژ تەماشايکرد.

۶- (بَرْقَ): بۆ شوپىنىكى دوور گوزاريکرد/

سەفەريکرد.

(أَبْرَقَ): برووسكەيەكى نارد/ تەلىكى نارد.

(الْبَرْقُ (ف): برووسكەنىر. (نامىرىكە

برووسكەي پىندەنىر).

(دائِرَةُ الْبَرِيد وَالْبَرْق): بۆستەو تەلخانە.

فەرمانگەيەكە كاي وەرگرتنى بۆستەو

برووسكەو ناردەنيانە.

(الْبَرْقِيَّةُ): برووسكە (ناخاوتنىك يان نامىيەك

بە ھۆى برووسكەو دەنىررىت.

۷- (الْبَرْقُ (ج) أَبْرَاق و بُرْقَان (ح): كارمامز/

كارناسك.

(الْبَرْقَةُ (ج) بَرْقُ وَالْأَبْرَقُ (ج) أَبَارِقُ):

زەمىيەكە رەقەن كە بەردو لەم قورى

تىدەبىت.

(الْأَبْرِقُ): زەمىنۆكەك رەقەن و بەردو لەم

قورى بىت.

(الْأَبْرِقُ): رەنگى دىز/ ماش و برنج.

(الْتَبَارِيقُ): رۆنى شل يان چەورىيەكى كەم

كە گرابىتە خواردنىكەو.

۸- (بَرْقَحَ وَتَبَرْقَحَ - وَجْهَهُ. بَرْقَحَةُ):

روخسارى ناشىرەن بوو.

(- الثَّوْبُ): جەلەكە پىس بوو، پەلەى

بەرگەوت.

۹- (بَرْقَشَ - هُ. بَرْقَشَةُ): رەنگنامىزىکرد/

رەنگاۋرەنگىکرد.

(- فِي الْكَلَامِ): ورنەمىکرد/ قەسەى تىكەل و

پىكەلىکرد.

(تَبَرْقَشَ): بە ھەموو رەنگ خۆى رازاندەموو.

(الْبَرْقَشُ (ح): پەرگەش جۆرە (بەلندەيەكى

بچوۋكى دەنگ خۆش و پەر رەنگىنە).

(أَبُو بَرَّاقِش) (ح): بەلندەيەكى بچوۋكە

سەردەمەى پەرگەى رەنگ خاكىيەو ناۋەرەست

سوورە، ژىر سكى رەشە كە خۆى فەشكەردەموو

رەنگەكەى زۆر جۆر دەنۆينىت.

(أَبُو بَرَّاقِش): پياۋى بىبار، كە ھەردەمەى

خۆى بە رەنگىك بىنۆينىت.

(الْبَرْقُوش): پىلاۋى كۆن.

۱۰- (بَرْقَطُ): ۱- ھەنگاۋى ۋەك يەكى نا

۲- تىيەقەندو ئاۋرى بەملاۋى خۆيدا

دەدايەموو.

(- الْكَلَامُ): شەرم بىرم قەمىکرد/ بىسەرو بەر دوا.

۱۱- (بَرْقَع - الْمَرَاة): پەجەى بە ژنەكە گرتەووه /
رووی ژنەكەى پۆشى.

(تَبَرَقَعَت): ژنەكە پەجەىگرتەووه.

(الْبَرْقَع (ج) بَرَقِع): پەجە / رووپۆشى ژن.

۱۲- (بَرْقَل): درۆيکرد.

(الْبَرْقَلَة): قسەى بێکردار.

(الْبَرْقِيل) (ا ع): قۆجەقانى (نامیرىكى

جەنگ بوو، بەردو شتیرى پى هەلدەدرا.

۱۳- (الْبَرْقُوق) (ن): هەلووژمیهكى كۆیوى

ورده.

۱۴- (الْبَرْوَاق وَالْبَرْوَق) (ن): دارە زیوى،

روومكێكه له كۆمهلهى شلیر لاسك درێژه

گوڵى زۆره بۆ مهبهستى رازاندنهوهى

باخچهكان بهكارديت. دهلێن نهگهر ههوريکرد

له خۆیهوه دهرویت بێنهوهى باران بێت. بزن

نايخواز.

برك ۱- (بَرْك - بِالْمَكَانِ بَرْوَكًا): له شوینهكهدا

نیشتهجى بوو. نیشتهمنى بوو.

(بَرْك و بَرْك وَاَسْتَبْرَكَ - الْبَعِيرُ. بَرْوَكًا و

تَبْرَاكًا): خوشترمهكە سنگى دادا. بخهویت/

سنگى بهزمیهكهوه نووساند.

(أَبْرَكُهُ): خهواندى/ سنگى پێبه زمویهكهوه

دادا.

(إِبْتَرَكَ - فَلَانًا): دای به زمویداو چۆكى نایه

سهه.

(- فَلَانًا فِي عَرْضِهِ وَعَلَيْهِ): جنىوى پيسى

پیداو نامووسى شكاند/ سوکیکرد.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل به جۆكدا هاتن و

كهوتنه شههوه.

(الْبَرْك): ۱- سنگ ۲- خوشترگهلى سنگداداو.

(بَارِك (م) بَارِكَة (ج) بُرُوك): خوشترىكى

سنگدا داو.

(الْبَرْكَة (ج) بَرَك): شىووى سنگدادانى

خوشتر و خهوتنى خوشتر.

(الْبَرْيَك = الْبَارِك): سنگداهه.

(أَلْبَرْك): شوینی سنگدادان و خهوتنى

خوشتر.

(”لَيْسَ لِفُلَانٍ مَبْرَكٌ جَمَلٌ“): شوینی

سنگدادانى خوشترىكىشى نیهه. وانا هیچی

نییهه.

۲- (بَرْك - فِيهِ): نزاى فهرو بهرمهكتى بۆ

کرد.

(بَارَك - الرَّجُلُ): ۱- پیرۆزبایی لیکرد، دۆعاى

فهرو بۆ کرد. ۲- لێى هایل بوو.

(- بَارَكَ اللهُ لَكَ وَفِيكَ وَعَلَيْكَ وَبَارَكَكَ:

خودا لیت پیرۆز بکات و بپیته ماهیه فهرو/

فهرو بهرمهكتت بهسهردا ببارینیت.

(«بَارَكَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْهِم»): خودا له

پێغهمبهران و بهرمیان گهرومیی و سالاری و

پایه بلندیان لى ههمیشهیی و پیرۆز کرد.

(«بُورِكَ هَيْكٌ»): خودا بتداتى (به سوالكهه

دهلێن بۆ نهوهى پروات و هیچیش نهدهنى).

(نَبْرَك - به) ۱/ خوی پی ههردراو موبارک کرد- لیوهی پیروزی و موبارمکی و مرگرت.
(تَبَارَك - الله): خودا پاک و پیروزی و بیخه وشه.
(- به): به پاک و پیروزی داناو گمشینی لیبینی.
(اِسْتَبْرَك): پیروزی و ههری لی چاوهریکرد.
(اَلْبَرِيك): پیروزگراو - نرای ههرو پیگه یشتن بۆ کراو.
(اَلْبَرَكَة: ۱- بهختیاری/ شادمانی ۲- ههرو بهرمکمت ۳- پتریوون ۴- وتهیه که ههشه پاش نویژ خه لکه که ی پی بهریدمکات.
۳- (اِبْتَرَكُوا- في العَدُو): چابووکانه/ گورجانه رایانکرد.
۴- (اَلْبَرَكَة (ج) بُرَك وَأَبْرَک و بُرْکَان): مزمناش - (ح) بالندیمکی ناوی بجووی سپییه.
(اَلْبَرَكَة (ج) بِرَك (ح): مهری شیردر ۲- چالاو/ گۆلاو/ گۆل/ گۆماو/ نهستیرک.
(بِرْكِيَّة) (ن): قامیشۆك (له روومکی زه لکاومکانه) گه لا درێژو لاسک راسته).
(اَلْبَرَاك): ۱- ناشهوان ۲- مزمری ناش.
(اَلْبَاروك): ۱- ترسنۆکی زیرمکردو ۲- میردمزه.
۵- (اَلْبَرْکَار وَالْبیکار) (هـ) (فارسیه): بهرگال. بۆ وینه کیشانی بازنه.
۶- (اَلْبُرْکَان) ایتالیّه کانناگرین/ بورکان.

۷- (بَرْك - الفَرَس): به پیوه بوو به چۆکدا کهوت.
(بَرْك - هـ): بری و دایبه مهویدا.
(تَبْرَك - الرَّجُل): پیاومکه به هنگدا کهوت.
(اَلْبُرْک): پیاوی کورته بالا.
برل (اَلْبُرْلَمَان) (فرنسیه): بهرله مان/ نه منجومه نی نوینه ران.
(النظام البرلانی): رژی می بهرله مان.
برم: ۱- (بَرَم وَبَرَم وَ اَبَرَم - الحبل. بَرَمَا): به ته که ی دوولۆنه کردو بایدایه وه.
(اَبَرَم): دوولۆنه بایخوارد.
(حبل مَروم و بَریم): په تی/ گوریسی دوولۆنه کراو و بادراو.
(- بَرَم وَ بَرَم وَ اَبَرَم - الامر): کاره که ی دامه زراو هایمکرد.
(قَضَاءُ مُرَم): بنیرکردنیکی تهواو چارنه ماو.
(اَلْبَرَام): نهنجبه ستکار/ ۱- دامه زری ۲- پینچدر/ بادمر/ لولدر.
(اَلْبَریم وَالْبَرَام): ۱- په تی بادراو ۲- دمزوو یان هه ر شتیک که بابدریت.
(اَلْمَبَرَم (ج) مَبَارَم): ته شی.
(اَلْمِرْومَة): بازنه پیچی زیر.
۲- (بَرَم. بَرَمَا): وهرس بوو/ بیزارو دلته نگ بوو.
(اَبَرَم - هـ): بیتابوشت و بیزاریکرد/ وهرسیکرد.

(تَبَرَمَ): بیزارو دلتەنگ بوو، وهرسبوو.
 ۳- (بَرَمَ - بِحَجَّتِه بَرَمَأَ): نهیتوانی بهلگه و بیانوو بهینتهوه.
 (أَبْرَمَ - عليه في الجدال): زوری بؤ هیناو به شهره بهلگه وستی دهمکوتی بکاتو بیهمزینیت.
 ۴- (الْبَرَمَ): ۱- بهدزمانی رژدو رمزیل. ۲- ورده بهرسيله که سهرمتا دهردهکوتیت.
 (الْبُرُومَ): خهلکیکی بهدرهوشتی بهدخوو/ سهرسهری.
 (الْبُرْمَا) (ترکیه): برمه (جوره شیرینییهکه).
 (الْبُرْمَة ج) بُرَم و بُرام): مهنجهلی بهردین.
 (الْبُریمَ): لهشکر/ سوپا.
 (الْبُریمَة): بریم/ کونکهره (نامیری کونکردن).
 ۵- (الْبَرْمَائِيَّ - مِنَ الدَّوَابِّ وَالزَّحَافَاتِ): جوارپی و خوشوځ که له وشکانی و ناودا دمری.
 (الْبُرْمَانِيَّةَ): نوتومبیلکه که له ناوو وشکانیدا دهروات.
 ۶- (الْبُرْمِيل ج) بُرَامِيل): پیپ که له تهختهدار دروستدمکریتو بؤمهی و شتیره.
 برن: ۱- (الْبُرْمَانِيَّةَ) (فرنسیه): رپرموئیکی ویزمی نهو شاعیرانهیه که بهر بهرمکانیی شیعری رډمانتیکی و گۆرانیسازیان کردو

روویانکرده وشهسازدان و شیومکاری رازاندنهوهی پهردهی ههلبهستو وشهیان لامه بهست بوو.
 ۲- (الْبَرْنَامَج ج) بُرَامِجَ (فارسیه): ۱- له بنچینهدا بهو کاغهزه وتراوه که کۆی ژمیړه بووه/ لیستهی ژمیړه. ۲- بلاوگراوهی بهرنامهی ناههنگیرانه یان مهرجی پېشپرکویه ۳ بهرنامهو پلانی کاری پهکیکه که بیهوئیت بیکات. عهرمیهکهی: ۱- المنهاج: بهرنامه ۲- المیزانية: بؤدجه.
 ۳- (بَرْنَس - هَ): بهرگه کلاودارمکهی له بهر نهو کرد (فرنسیه)
 (تَبَرْنَسَ): بهرگه کلاودارمکهی له بهر کرد (فرنسیه)
 (الْبُرْنَسَ): ۱- ههموو بهرگیک که کلاوئیکی پیوه بیتو لیبیکریتهو مو لیجیابیت. ۲- کلاو قووج که له سهرمتای نیسلامدا لهسهر دهکرا.
 (بُرْنَس م) بُرْنَسَ): ۱- میر ۲- نازناوی ههموو نهندامیکی فامیلیای شاهی بوو (فرنسیه).
 ۴- (الْبُرْنِیْطَة) = (الْقَلْنَسُوة) (ایطالیه): کلاو.
 ۵- (الْبُرْنِیَّة ج) بُرَانِیَّ): گۆزه لهیهکی کاشی.
 بره: ۱- (بَرَه. بَرَهَاءَ): لهشی خوش بوومووه هاتهوه به خویدا/ پاش نه خوشییهکهی به خویدا هاتهوه.
 (أَبْرَه م) بَرَهَاء ج) بُرَه): لهش

بەخۇداھاتوو/ خاسەومبوو.

(أَبْرَه): بەلگەى ھىنايەو.

الْبُرْهَة وَالْبُرْهَة (ج) بُرْه و بُرْهَات: دەم:

ساتىك/ سەردەمىكى كەم يان زۆر/ تاو –

جاخىكى كەم يان زۆر.

۲- (الْبَرَاهِمَة): نۆكەرانى خۇداى ھىندىيەكان

كە براھمىيە.

(بَرَهْمَن): نۆكەرىكى ئەو خۇدايەيانە.

۳- (بَرَهْن - الشَّيْءَ وَعَلَيْهِ وَعَنْهُ): شتەكەى

بە بەلگە سەلاندو بە بەلگە روونىكىردمەو.

(تَبَرَهْن الشَّيْءَ): شتەكە بە بەلگە سەلینرا.

(الْبُرْهَان (ج) بَرَاهِين): ۱-بەلگەو بيانوو

۲-سەلاندن.

برو: ۱- (الْبُرْوَاز) (فارسیه) = إطار:

جوارچىوۋى وىنەو شتىر.

۲- (الْبُرُوتِسْتُو) (لاتینیيە): ۱-سكالاکردن و

دەمىرىنى جۇرى ئەو سكالايەو دىارىكىردنى

زىيانەكان. دووانى: (بروتستوان) (ج)

(بروتستوات) ۲-ئەو نامەيەى ئەو جۆرە

سكالانامەيەى تىدا دەنووسرىت.

(عَمَلُ الْبُرُوتِسْتُو): سكالانامەيەكى

نووسى و بەلگەى پىشاندا.

(سَحَبُ الْبُرُوتِسْتُو) سكالانامەكەى كىشايەومو

بەلگەى پىشاندا.

۳- (الْبُرُوتِسْتَانِي) (فرنسية) ئەوۋى سەر بە

رېپرەۋى پروتستانت بىت (لە ئاينى دىيانەكاندا

كە بەشىكىن لە جىيەنى دىيان.

۴- (بروتوت) (ف): برۇتۇن (ناوكى ھاپىرۇجىن واتا

نوتۇمەكەيەتى كە كارمابىيەكەى لەدەستدا بىت.

۵- (الْبُرُوليتاريا) (لاتینیيە): چىنى كرىكار.

۶- (البروم) (ك): تەنىكى سادەيە، بۆگەنە، لە

ئاۋى دەريا دەردەھىنىرىت بە شىۋەى شلەيەكى

سوورى ژمەردارە ھىماكەى (Br)۵.

(برۇمور) (يونانية): ئاۋىتەيەكە پىكەتوۋە لە

برۇم و تەنىكى سادە/ يەيكە لە ئاۋىتەكانى برۇم.

۷- (البرونز او الصفر) (ك): زەرد: تىكەلىيەكى

مس و قورقوشمە بۇ دروستكىردنى زەنگو

بەيكەر بەكاردەھىنىرىت و بۇ شتىرىش.

۸- (البروميتر): بارومەتر پەستانپىۋى

ھەۋايە لەۋانە پەستانپىۋى ھەۋاي تۇماركەر.

برا: (بَرَا وَأَبْرَى- النَّافَة بَرَوَا و إِبْرَاء):

قۇلغەى كىردە لووتى مىخوشترمەو.

(الْبُرَة (ج) بُرى و بُرات و بُرىن و بُرىن):

ھەموو ئەلغەيەك/ قۇلغەيەك سا بازن بىت

يان لووتەۋانە بىت يان پاۋانە بىت.

(أَعْطَتْهُ الدُّنْيَا بُرْتَهَا): جىيەنى دەستكىر

بوومو تىايدا سەركەوتوو بوو.

برى: ۱- (بَرَى و ابترى السَّهْمَ وَالْقَلَمَ. بَرِيَا):

نووكى تىرەكەو ھەلەمەكەى دادا.

(إِنْبَرَى الْقَلَمَ وَالسَّهْمَ): نووكى پىنووسەكەو

تىرەكە دادرا.

(بُرِي و مَبْرِي): نووكىدراۋ.

۳- ھەلات ھزۇر بزوا/ بزىۋى زۇر كرد.

یزب: (الْبَزْبُورُط وَبَسَابُورُط = جَوَازُ السَّفَرِ
(ایطالیة): به ساپورت/ گوزمرنامه.

بزج: (بَزَجَ - عَلَيَّ فَلَانًا، بَزَجًا): فیساری لئ
هاندام: لیتیزژکردم.

۲- (بَزَجَ - بَزَجًا): شانازییکرد.

(بازَجَ - هُ وَتَبَازَجَا): شانازیی به سهردا کردو
شهره شانازییانکرد.

۳- (بَزَجَ - هُ): رازاندیهومو چاک و جوانیکرد.

بَزَخَ: ۱- (بَزَخَ - بَزَخًا): سنگی دهرپهری و
پشتی به ناودا چوو.

(أَبَزَخَ (م) بَزَخَاء (ج) بَزَخَ): که سیکه سنگی
دهرپهریت و پشتی به ناودا بچیت.

(تَبَازَخَ): وهك سنگدهرپهریوو پشت
به ناواچووویهك رویش یان دانیشت.

۲- (بَزَخَ - لَهُ): سمری بو شوژکردو
له بهردمستیدا زه بوونیی نواند.

(تَبَازَخَ - عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه‌دا سستیکردو
خوی دواخست.

بَزَرَ: (بَزَرَتِ الْإِنَاءَ، بَزْرًا): قاپه‌که‌ی پرکرد.

۲- (بَزَرَ وَ بَزَّرَ - الْقِدْرَ): به هاراتی کرده
مه‌نجه‌له‌که‌وه.

(«فُلَانٌ بَزَرَ كَلَامَهُ وَتَوَبَّلَهُ»): فیسارکه‌س
به هاراتی به قسه‌که‌یه‌وه کرد و اتا خوشیکردو
لئیز یادکرد.

(الْبَزَرُ (ج) أَبْزَارُ و (جج) أَبَازِيرُ): به هارات.
(«مِثْلِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَبَازِرُكَ»): به‌کیکی

وه‌کو من قسه‌رازاوه فشه‌له‌دراومکانت
نامخه‌له‌تینیت.

(الْبَزَارُ): به هاراتفروش.

(الْبِزَرُ): چه‌کوشی به هاراتهار به هاراتفروش.

۲- (بَزَرَ - الْخُبُوبَ، بَزْرًا): تۆومکانی و مشاندو
چاند.

(الْبِزَرُ (ج) بَزُورُ): تۆو/ تۆمه/ تۆوی چاندن/
ناوکی به‌ری دره‌خت.

(الْبِزْرَةُ): دمنکه تۆویك به به‌ری‌کیش دموتریت
که وشك بوو بیت و دهمی نه‌کرد بیت‌ه‌وه‌و

تۆویکی تیدابیت، هه‌روه‌ها به‌که‌مه‌له‌ تۆویك
که له به‌ری‌کدا بیت - (ز) هه‌موو دمنکه

تۆویکه که بچینریت و بو‌مشینریت.

(الْبِزَارُ): تۆوه‌روش/ دانه‌ویل‌ه‌فروش.

۴- (الْبِزَرُ): داری/ چیلکه‌ی خومگه‌ر.

(الْبِزْرَاءُ): به تۆو. به به‌ر.

(الْمَرَأَةُ الْبِزْرَاءُ): ژنیکه که سک زور بکات.
مندالی زور بیت و به‌به‌ربیت.

(الْبِيزَارُ (ج) بِيَاِزْرَة) (فارسیه): ۱- بازه‌له‌گر/
بازدار ۲- کیله‌ر/ جوتیار.

بَزَغَ: ۱- (بَزَغَ الْغُلَامُ، بَزَاغَةً): می‌ردمنداله‌که
جوانبوو هه‌لیداو به‌خویدا هات.

(بَزِيغَ (م) بَزِيغَةً): کور یان کچی به‌خودا
هاتوو و شیوه شیرین و روو‌کراوه‌و ژیر.

(تَبَزَّغَ الْغُلَامُ): می‌ردمنداله‌که به‌خویدا هات
ژیرو روو‌کراوه‌و بوو.

(البَزَاغُ والبَزِيخُ - مِنَ القَلَمَانِ): مِيردمندالی

زمانشیرین و رووکراوه و رُوح سووک.

۲- (تَبَزَغَ - الشَّرُّ): خرابه له نهدازه بهدمر بوو.

۳- (البَزَاغُ): مِيردمندالی رووکراوه که بیشرم

هسه بکات.

(البَزِيخُ): گه ورمیه کی خانه دان / و مجازاده.

بَزَغَ: ۱- (بَزَغَ تِ الشَّمْسُ: بَزْغًا وَ بَزْغًا):

خوره لهات / گزنگیدا.

(ابْتَزَغَ - الرَّبِيعُ): بههار سهریه لدا.

(بَوَاغُ): هه لهاتوو مکان.

(نُجُومُ بَوَاغُ): نهمستیره زوو هه لهاتوو مکان.

۲- (بَزَغَ - دَمَهُ: بَزْغًا وَ بَزْغًا): خوینه که ی

له بهر رشت.

(- الحَاجِمُ أَوِ البَيطَارُ): عه جاماتگره که یان

بهیتاله که پیسته که ی هه لدری تا خوینی

لیبگریت یان خوینی له بهر بهینیت.

(المِيزَغُ): نامیری هه لدرین و نامیری

عه جاماتگرتن.

بَزَقَ: (بَزَقَ. بَزْغًا): تفریکردموه / تفریو کرد.

(البَزَاقُ = البَصَاقُ): تفری ناوادم.

(البَزَاقُ) (ح): جوړه هیلکه شهیتانو که یه که

زیندمومریکه له بنه جهی زیندمومره

نهمه کانه به زوری له ولاته ساردمکان و

زمویه شیدارمکاندا دمری گیای زموی و بهری

ومریو دمخوات.

(بَزَقَ) (ترکیه): تهمووره (نامیری کی

موسیقیه).

(الباش بوزوق) (ترکیه): دمسته سهربازی کی

سوارمن.

(بَزَلَ وَ بَزَلَ الشَّيْءُ): شته که ی

کوناو دمر کرد.

(تَبَزَلَ وَ ابْتَزَلَ): کوناو دمر بوو / سمرا.

(تَبَزَلَ الشَّرَابُ): شهریه ته که ی پالاوت و

سافکرد.

(تَبَزَلَ وَ ابْتَزَلَ الخَمْرُ): قاپی مهیه که ی

کونکرد.

(ابْتَبَزَلَ الخَمْرُ): مهیه که ی پالاوت و

سافکرد.

(البَزَالُ): کونکه ره / سمو.

(البَزَالُ): شوینی کونکردنی قاپی مهی / نهو

شوینه ی که شهراب یان مهیه که، یان هر

شتیکیری لیوه رو دمر کړیت.

(المِيزَلُ): ۱- کونکه ره ۲- شهریه ته پالیو / مهیا لپیو.

۲- (بَزَلَ وَ بَزَلَ الشَّيْءُ بَزْلًا): شته که ی

قلیشاند دمر کړیت کرد.

(بَزَلَ البَعِيرُ بَزْلًا): حوشره که که لبه ی

دمر کرد / که لبه ی سهری دمر هینا.

(- نَابُ البَعِيرِ): که لبه ی حوشره که دمر هات.

(بازل) (ج) بَوَازِلَ وَ بَزَلَ وَ بَزَلَ: ۱- که لبه ی

حوشر ۲- حوشتیری که لبه دمر هاتوو.

(تَبَزَلَ الشَّيْءُ): شته که قلیشیرد.

(ابْتَزَلَ الجَسَدُ): له شه که خوینی لیتکا.

(- السَّقاءُ): نه‌وهی له مەشکە کە بیان کوندە کەدا

بوو تەکتە که له بهری ڕۆشت.

(إِسْتَبْرَلَ الشَّيْءَ): شتە کهی کردموه.

(أَلْبَازِلُ): دانیک که له کاتی خۆیدا
سەردەر بیهێنیت.

۳- (بَزَلَ- الأَمْرَ): کارمەکی بردە سەر و کوتایی
بیهێنا.

(بَزَلَ وَ بَزَلَ- رَأْيُهُ): رای تازە ی خۆی
خستەروو و داھێنا.

(أَلْبَازِلُ): پیاوی پەسپۆڕ.

(رَمِيَ بِأَشْهَبِ بَازِلٍ): تووشی کارێکی
گرانیانکرد.

(أَلْبَزَاءُ): ۱- رای چاک و دروست.

(إِمْرَأَةٌ بَزَاءُ الرَّايِ): ژنیکی را دروست و
چاک.

(خِطَّةُ بَزَاءٍ): ڕەنگڕێژێک/ پلانیکی که
راست و ناراست له یەک جیابکاتەموو دەریان
بخات/ تۆکمە بێت. ۲- گەرفتاریی سەخت/
چورتوم و میی گران.

(أَلْبَزَلُ): سەختیی/ توندوتیژی.

۴- (أَلْبَزَلُ) (ح): جوۆرە بزە کێوییه که ڕۆنی
بیزواری لێدەگیریت.

بزم: (بَزَمَ- عَلَيْهِ- بَزْماً): به دانی پێشەوهی
گازی لێگرت.

(- بالشَّيْءِ): شتە کهی هەلگرت.

(- فَلَانًا تَوْبَهُ): جله کهی لی داگیر کرد.

(- النَّاقَةُ): میحوشرمەکی تەنها به پەنجە

گەورەو پەنجە ی شایه تمان دۆشی.

(- وَتَرَ الْقَوْسَ): به پەنجە ی گەورەو
شایه تمان ژێی گەوانه که ی راکیشاو تیرمەکی
هاوشت.

(أَلْبَزِيمَ): ۱- گەلا یان توێکلی دارخورماکه.
سەوزە ی پێدەبەسترت. ۲- ماوه ی شله ی
بیگۆشت که له بنی مەنجه له کەدا
دەمینیتەوه.

بزا: (بَزَا- عَلَيْهِ- بَزْواً): به گژیدا چوو.

(بَزَا- هُ وَ أَبْزَاهُ وَأَبْزَى عَلَيْهِ): بەزاندی و پێی
وێرا/ دەرەقەتی هات.

(بَزَا وَ بَزَى- يَبْزِي وَأَبْزَى بَزاً وَ إِبْزَاءً):
سنگی دەپەرێ و پشتی بەناودا چوو.

(أَبْزَى (م) بَزَوَاءً): سنگ دەپەرپوێ پشت بەناودا
چوو.

(تَبَازِي): ۱- خۆی کرد به بازدار ۲- سمتی
دەرپەراندو/ له ڕۆشتندا لەنجاندی.

(أَلْبَزَوُ): هاوچەشن/ هاو وێنه.

(أَلْبَزِي): مەمکە خۆره.

(هُوَ بَزِيّ): ئەو هاوشیرمه/ برای
شیریمه.

(الْبَزَاءُ): چەرداو مرووی بێناپرو.

(أَلْبَازُ وَالْبَازِي) (ح): باز (بالتدبيه کی
گۆشتخۆره راوی پێدەمکن.

بَسْ: ۱- (بَسَّ- الإِبِلَ بَسّاً): هیواش

حوشترمه‌کی لیخوری و یخه‌ی لیکرد.

(بِس بَس): یخه یخه.

أ (بَسَّ - الْإِبِلَ): هیواش حوشترمه‌کی لیخوری و یخه‌ی لیکرد.

(أَبَسَّ - بِالْأَنَافَةِ): میحوشترمه‌کی بۆ دۆشین لاواند.

(إِنْبَسَّ): کشا.

(بِس بَس و بَسَّ بَس): یخه یخه و گدی گدی و وحه وحه له حوشتر و مهر دمکیت بۆ بانگکردن و دمرکردن و لیخورینیان.

أَلْبَسَس (ج) بَسَس: میحوشتریک که به بی لاواندن شیرنه‌دات.

۲- (بَسَّ - الْقَوْمَ - عَنْهُ): خویشگه‌لی دمرکردو لی دوور خسته‌وه.

(إِنْبَسَّ): وازیه‌ینا و لاچوو.

(بَسَّ = حَسَبَ): بهس.

۳- (بَسَّ - الْمَالُ فِي الْبِلَادِ): دارا و ماله‌که‌ی نارد و لات و بلا و یکردموه.

(- عَقَارِبُهُ): پیاوه به‌دزمانه‌کانی خۆی به‌م لاوлада بلا و یکردموه.

۴- (بَسَّ - السُّوَيْقُ): نارد و وردمه‌کی چانده ناو رۆنه شله‌که‌وه یا رۆنه‌که‌وه.

(أَلْبَسِيْسَةَ): به‌سیسه، نارد تیکه‌ل به رۆن بکریت یا رۆنی شل بکریت. ره‌شه خه‌لکه‌که پییده‌لین: (أَلْسِيْسَةَ).

۵- أَلْبَسَّ و الْبَسَّ (ج) بَسَّاس (ح): ۱-پشه/

پشيله ۲-پرنج/ کۆشش.

(أَلْبَسِيْس): که‌مه‌که خواردنیک.

(أَبَسُّوس): ناهرمتیکه له خێلی به‌کر که به هۆمیوه شه‌ریکی چل سالی له نیوان به‌کرو (ته‌غلوب) دا روویدا و پییده‌لین شه‌ری به‌سوس. بۆ شوومیی گراوه به به‌ند ده‌لین: له به‌سوس چاره ره‌شته.

۶- (بَسَبَسَّ بِالْغَنَمِ أَوْ الْإِبِلِ): ده‌نگی له مهرمه‌که یا حوشترمه‌که کرد یا بانگیکردن. (بَسَبَسَّ - به): پییوت به‌سه به‌سه.

(أَلْبَسِيْس): (ج) بَسَّاس: چۆله‌وانیه‌کی وشک و بیئاو ۲-فیشال و درۆو ده‌له‌سه.

تُرْهَاتُ الْبَسَّاسِ: فیشال و درۆو ده‌له‌سه‌ی هیج و بووج.

بست: ۱- (أَلْبَسْتَان (ج) بَسَاتِين): باخ و بیستان (که دارو/ کشتوکالی تیدایه و په‌رژین و دیواری همیه.

(أَلْبَسْتَانِي): ۱-باخه‌وان ۲-خاوم باخ.

(- (ن) مِنَ النَّبَاتِ: رووه‌کی ناوباخ که رووینرا بیست پیچه‌وانه‌ی رووه‌کی ده‌شتی و سروشتی.

۲- (بَسْتَرِيْنَةَ) (إِيطَالِيَّة): خه‌لاتی رۆژی سه‌ری سالی فه‌له‌کان/ دیانه‌کان.

الملحق:

بست: (بَسْتَر): به‌سته‌ره‌ی شه‌که‌ی کرد.

(أَلْبَسْتَرَةُ): ریگه و چۆنیه‌تی پاکژکردنی

هەندىك خۇراك ۋەك شىر بە رىگەي باستۇر
كە زاناھەكى قەرنىسىي بوو ئەۋىش بە
گەرمكردنى تا ۷۵-۸۵ پلەي سەدىي بەۋە
مىكرۇب دەمرىت چىژو فېتامىنەكانىش
دەمىنئەۋە.

(أَلْبُسْتَنَة): زانستى باخدارىي.

بسر: (بَسْرَ - بَسْرًا و بُسُورًا): رووى گرژ
كرد.

(بَاسِر): رووگرژ/ مۆن. لەمەۋە بە شىر
دەلن: (أَلْبُسُور): شىر ۋاتا روو گرژو تال.
(أُبْتَسِرَ - لَوْنُهُ): رەنگى (گۇررا/ تىكچوو).
۲- (بَسْرَ - هُ بَسْرًا): شكاندى/ بەسەرىدا زال
بوو/ بەزاندى.

(- الْقُرْحَة): برىنەكەي پىش گەيشتنى
گوشى و بەستى.

(أُبَسِرَ الْقُرْحَة): برىنەكەي گوشى و بەستى.

۳- (بَسْرَ - هُ بَسْرًا): پەلەي لىكرد.

(- النَخْلَة): پىش دەم خورماكەي تۆۋە نىر
پرژىنكرد.

(بَسْرَ وَتَبَسَّرَ وَابْتَسَرَ الْحَاجَة): پىش كاتى
خۆي پىداۋىستىيەكەي خواست.

(أُبَسِرَ - النَخْل): بەرى دارخورماكە ماتهيدا.

(أُبَسِرَ - النَخْلَة): پىش دەم دارخورماكەي تىو
نىر پرژىنكرد.

أَلْبُسِر: قەرىكە خورما خورماكە ماتهيدا
بىتۈ پىنەگەيشتەيت.

(أَلْبُسْرَة): دىنكە خورمايەكە ماتهداۋى
زەردىۋوۋ پىنەگەيشتوو.

(«ج» بىسار) / قەرىكە خورماكان.

۴- (بَسْرَ وَأُبَسِرَ - النَبَات): روومكە ساۋاكەي
كرد بە قەرسىل ۋاژەلەكەي تىكرد. كردى
بە لەۋەرگا.

(إِبْتَسَرَ - الشَّيْء): بە تەرۋ برىي شتەكەي
بردو ۋەرگرت.

(أَلْبُسِر): نۆبەرى ھەموو شتەك/ تەرۋ تازەي
ھەموو شتەك.

۵- (إِبْتَسَرَ - بِالْأَمْرِ): دەستى بە كارمكە كرد.

۶- (البسر): ئاۋى سارد.

(وَجْهَ يَسْر): روۋىكەي سارد.

(أَلْبَاسُور (ج) بَوَاسِر) (طَب): مايەسىرىي
(دەردىكى كۆمەكە بە ھۆي كىشانى دەمارى
كۆمەۋە پەيدا دەبىتۈ خۋىنى لەبەر
دەروات.

(أَلْمَبْسُور): مايەسىرىدار.

(أَلْبُسِرَات): باي باران.

بسط: ۱- (بَسَطَ - الرَّجُلَ بَسْطًا): دلى
پىاۋەكەي كەردەموو دلى خۆشكرد.

(بَسَطَ - بَسَاطَةً): ۱- سادە ساۋىلكە بوو

۲- زامانى بە گەمەۋ خۆشى كرايەۋە.

(بَاسَطَ - هُ): روۋى خۆشى تىكردو لەگەلىدا

كراۋە بوو.

(تَبَسَطَ): گەران ۋ سەيرانىكرد.

(إِنْبَسَطَ): ۱-دلیکرایه و مو رووی گه شایه وه /
 روو خوش بوو. ۲-کهوته گه مهو سوعبمت
 ۳-کهوته گهران و سمیرانکردن.
 (الْبَسِيطُ (ج) بُسْطَاءُ): ساکار / سادمو
 روو خوش و گه مه باز.
 (بَسِيطُ الْوَجْهِ): روو خوش.
 ۲-(بَسَطَ - الرَّجُلُ. بَسْطًا): پیاومکهی بویر
 کردو شادیشیکرد.
 (تَبَسَّطَ وَانْبَسَطَ): بویر بوو شمرمیشکاو
 رووی کرایه وه.
 ۳-(بَسَطَ - فَلَانًا عَلَيْهِ. بَسْطًا): فیساری لهو
 له پیشتر گرت.
 (- الْعُذْرُ): بیانووی پیشاندا: ۱-عوزرخواایی بو
 هینایه وه. ۲-بیانووی لیومرگرت.
 ۴-(بَسَطَ - الْيَدَ. بَسْطًا): دمستی درپژ کرد.
 (- السَّيْفُ): شمشیرمکهی هه لکیشا.
 (- الْمَكَانَ الْقَوْمُ): شوینه که خویشگه لیگرت.
 (تَبَسَّطَ وَانْبَسَطَ): ۱-بلاو بوو وه ۲-درپژ بوو وه.
 (- تَبَسَّطَ وَانْبَسَطَ وَبَسَطَ - الثَّوْبُ): جله کهی
 هه لخت و بلاو یکرده وه.
 (يَدٌ بَسِيطٌ وَبُسْطٌ): دمستی گراوه و به ره لاو
 درپژده و مبوو.
 («بَسِيطُ الْيَدَيْنِ»): جوامیر / به دمست و دل /
 خیر خواز.
 (الْبَسِيطُ (ج) بُسْطَاءُ): زمویی به ربلاوو
 فراوان.

(بَسِيطُ الْقَلْبِ): ساویلکه و بیفر و فیل. (ه).
 بَسِيطٌ: روو.
 (بَسِيطُ إِسْطَوَانِي): رووی کهی لووله کیی.
 (الْبَسَاطُ): زمویی به ربلاوو فراوان.
 (الْبِاسَاطُ) (ج) بُسْطُ: رایه خ. فهرش. کلیم.
 (الْبَاسِطُ): خودای مهن، چونکه بو نه وهی
 بیه ویت رژی بو فراوان دمکات.
 (الْبَاسِطَةُ): ماوهی دوور.
 (الْبَسِيطَةُ): زمین / رووی زمین / زمویی و
 همرچی له سهریه تی.
 (الْبَسِطَةُ): فراوان بوون.
 («زَادَ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ»): زانست
 زۆرو گوشادو لهش ته و او بوو.
 (بَسْطَةُ الْعَيْشِ): خوشگوزمرانی و تیرو
 ته سهیلی / دارایی.
 (بَسَطَ الْعَيْشِ): خوشبوونی زیان.
 ۵-(بَسَطَ الْعَمَلِيَّاتِ الْجَبَرِيَّةَ بَسْطًا مِنْ ضَرْبٍ
 وَجَمْعٍ وَغَيْرِهِمَا) (ع. ح): کرده جه بریه گانی
 کردو کورتیکردنه و مو به نه نجامی گه یانندن.
 (الْبَسِيطُ): ۱-ساده / ساکار / سووک ۲-کیشیکه
 له کیشه گانی شیعی عمرمی که (مُسْتَفْعِلُنْ
 فاعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ فَعِلُنْ).
 ۶-(الْبَسْطَرْمَا (ترکیه): باستورمه.
 الملحق:
 (بسط): (الْبَسْطُ - فِي عِلْمِ الْحِسَابِ قَدِيمًا):
 سهری کهرتی ناسایی که نه مرو پنیده لئین

(الْصُّورَةُ).

(الْبَسْطُ - فِي التَّصَوُّفِ): رەوشى يەككە كە
هەموو دنیا دەگریتە باومش و هیچ نییه ئەو
بگریت.

(بَسَقَ): ۱- (بَسَقَ. بَسَقًا): بەلقەم یان تەقی
فرپیدا/ رۆکرد.

۲- (بَسَقَ - النَّخْلُ. بُسُوقًا): دار خورماکە
(بالایکرد/ بەرزبوومە).

باسق: بەرز/ بلند.

(بَسَقَ أَصْحَابُهُ وَ عَلَى أَصْحَابِهِ): لە بیاومتی و
مەردایەتیدا لە هاورى و دۆستەکانى بەرزتر
بوومە.

(بَسَقَهُ): درێژیکرد.

(تَبَسَّقَ): درێژ بوو/ بالایکرد/ بەرزبوومە.

۳- (الْبَاسِقَةُ (ج) بَوَاسِقُ): ۱- چورتوم/ وەى/
گۆست. ۲- هەورى سەبى بێگەرد.

(بَوَاسِقُ السَّحَابِ): هەورى سەرەتا
دەرگەوتوو.

(بَسَكَ): (الْبَسَكُوتَى) (فرنسي): ۱- پەسکیت.

جۆرە نانیکی رەق و وشکە دەتوانریت
ماومەیکى زۆر هەلبگریت بە تاپمەتى بۆ
سەربازو دەرپاوانەکان. ۲- جۆرە شیرینیەکە
لە ئاردو شىرو شەکر یان لە ئاردو هێلکەو
شەکر دروستەدەگریت. (فرنسيه).

۲- (الْبَسْكُولُوجِيَا) (يونانية): زانستى
دەروون یان زانستى فەلسەفەى ئاومزى.

بسل: ۱- (بَسَلَ - الرَّجُلُ. بُسُولًا): بیاومکە
لە توورمبوندا یان لە نازایەتیدا پرووى گرژو
تالکرد.

(بَسَلَ وَ بَسِيلَ): گرژو تالی پق هەستان یان
نازا بوون.

(بَسَلَ. بَسَالَةً وَ بَسَارُ): دلپرو نەبەرد بوو. لە
نازایەتیدا پرووى گرژ کرد.

(اِسْتَبَسَلَ): قارەمانانە جەنگى و خۆى هاویشته
باومشى مەرگەوه بکوژیت یان بکوژیت.

(الْبَسَالَةُ): دلپرى/ نازایەتیی. نەبەردیی.

(الباسل (ج) بَوَاسِلُ): ۱- شیر ۲- قارەمان/
نەبەرد/ دلپر/ نازا.

(يَوْمَ بَاسِلٍ وَغَضَبُ بَاسِلٍ): رۆژى سەخت و
تووش و توورە بوونیکی توندو سەخت.

۲- (بَسَلَ النَّبِيذُ بُسُولًا): مەیهەکە تیژ بوو.

(الْبَسَلُ): توندوتیژی.

(الْبَسِيلُ): پاشماوهى مەى لە قاپەگەدا.

۳- (بَسَلَ - اللَّحْمُ. بُسُولًا): گۆشتەکە بۆگەن
بوو.

۴- (بَسَلَ - هُ. بَسَلًا): سەرزەشتیکرد.

۵- (بَسَلَ - هُ عَنْ حَاجَتِهِ بَسَلًا) (ضد):

۱- پێی پێداویستیهکەى لیگرت. نەیهیشت
دەستى بیگاتى/ نەیدایە ۲- (ضد) بۆى شیاو
حەلەلکرد ۲- بۆى ناشیاوو حەرامیکرد.

(اَيْسَلَ - اللهُ الشَّيْءَ): خودا شتەکەى حەرامکرد.

(الْبَسْلُ) (ضد): ۱- حەلەل/ شیاو ۲- حەرام/

نەشیاو. (بۇ تاك و كۆو نىرو مى وهك يەك
بەكار دىت).

(«هَذَا بَسْلٌ عَلَيْكَ»): ئەمە بۆت ھەرامە.

(«بَسْلًا لَهُ»): جەھەننەمى لىپىر بىت.

(الْبَسِيلُ): ھەرام / نەشیاو / رېيپنەدراو.

۶- (بَسْل - ه): نەوېستىكىرد / بىزراۋى.

(الْبَسِيلُ): بىزراو / رەزاتال / چارمگران.

(الْبَسَالَةُ): رەقلىبوون / لىبىزاربوون /

بىزراۋى.

۷- (أَبْسَل - ه): ۱-بارمتەيىكىرد / بە بارمتە
داينا.

۸- (الْبِسْلَى) (ن): بۆلكە.

بىسم: ۱- (بَسْمَ و تَبَسْمَ و ابْتَسَمَ. بَسْمًا):
زەردەخەنەيگرت.

(بَاسِمَ مُبْتَسِمَ): زەردەخەنەگرتوو / دەم
بەخەندە.

(الْمَبْسِمَ) (ج مَبَاسِمَ): دەم.

(الْبَسَامَ وَالْمَبْسَامَ): ھەمىشە دەم بە
زەردەخەنەو بە خەندە / رووخۇش.

۲- (الْبَسْمَلَةُ - عِنْدَ النَّصَارَى): لەلای
فەلەكان: بە ناۋى باوك و كورو گيانى پىرۇز.

لە لای مۇسلمانەكان: بە ناۋى خوداى پىر
بەزمىي و دلاۋا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ):
بىسمىلايىكىرد.

بىسن: (أَبْسَنَ): رەنگو روۋى چاكبوو و
فەلەھەتى رېكىبوو.

بش: ۱- (بَشَّ. بَشًّا و بَشَاشَةً): روۋى خۇش
بوو / روۋى كرايەو.

(- لِلشَّيْءِ): دلى بە شتەكە كرايەو / شتەكەى
پىخۇش بوو.

(- بِالصَّدِيقِ): ۱- بە روۋى گەشەو پىشواۋى
لە دۆستەكەيىكىرد. ۲- بە بىيىنى دۆستەكەى
شاد بوو.

(بَشَّ و بَاشَّ و بَشُوشَ و بَشَاشَ): روۋى كراو
پى شاد بوو. روۋى خۇش.

أَبَشَّ - تِ الْأَرْضِ / زەمىيەكە گىاو روۋىكى
چاكى ھىناو تىكىنالاند.

۲- (بَشَبَشَ الرَّجُلُ): روۋى گەش و خۇشى
نواندو شادبوو.

(تَبَشَبَشَ - بِه): روۋى خۇش بۇ نواند / بە
روۋى خۇشەو پىشواۋى لىكىرد.

بشت: (الْبِشْتَخَتَةُ) (تركية): سنوھى
بچووك.

بشر: ۱- (بَشَرَ الْجِلْدَ بَشْرًا): پىستە
تووكاۋىيەكەى تاشى.

(- الشَّارِبُ): سىمىلەكەى سوو كىرد تا
پىستەكەى دەرگەۋىت.

(- الْجَرَادُ الْأَرْضَ): گوللەكەى زەمىيەكەى
روۋىكىرد / ھەرجى روۋىكىلە لە زەمىيەكەدا
بوو خواردى.

(أَبْشَرَ - الشَّيْءَ): شتەكەى پاك كىردو توپىكلەكەى
گرت.

أَلْبَشْرَة (ج) بَشْر: پېستی سهرموه لى لهش.
(أَلْبَشْرَة): نهوى له پېست كراومتهومو
تاشراوه.

(-الْبَشْرَة): مه كينهو ناميرى تاشين.

(مِبْرَشَة) (عامية): تويكتاش.

۲-(بَشْر- الأَمْر. بَشْرًا): به تمنگ كارمكه وه
هات و گرتيه نهستوى خوى.

(بَاشَر- الأَمْر): كارمكه گرتيه نهستوى
خوى و دهستى پيكرد.

۳-(بَشَر و بَشِر و أَبَشَرَ و اسْتَبَشَرَ- به):
پييدلخوش بوو/ لاي خوشبوو.

(«بَشَرْنِي بِوَجْهِ حَسَن»): به روويه كى
خوشه وه (بهرمو روووم هات/ پيشوازي
ليكردم).

(بَشَر- د): مژدهى خوشى دايه و دلى
خوشكرد.

(أَبَشَرَ- فَلَانًا): مژدهى خوشى به فيساردا.

(- الأَمْرُ وَجْهَهُ) كارمكه رووى گمش و
روونكرده وه.

(بَاشَر- هُ النِّعِيمُ): فهر و سامانى بيئندازهى
به سهردا رڙاو خوشگوزهران بوو.

(تَبَاشَرُوا بِالْأَمْرِ): مژدهى خوشى كارمكه يان
به يهك گهياند.

(أَلْبَشَر): ۱-رووخوشى/ دهمبه خنده بوون.
۲-مژده.

(أَلْبَشِير) (ج) بُشْرَاء: مژدمدر.

(أَلْبَشَر): مژدمدر.

(أَلْبَشَرِي (ج) بُشْرِيَات أَوْ الْبِشْرَة (ج) بَشَارَات
و بَشَائِر): هموالى خوش/ مژدهى خوشى.

(بَشَارَة الْإِنْجِيل): مژدهى ئينجيل چونكه
واتاي ئينجيل به يونانى مژدميه.

(أَلْبَشَارَة (ج) بَشَائِر): جواني و همشمنى.

(«بَشَائِرُ الْوَجْهِ»): جواني دهموچاو/ روو.

(«بَشَائِرُ الصُّبْح»): سهرمتاي بهيان.

(أَلْبَشَارَة): مزگينى.

(أَلْتَبَاشِير): ۱-مژده ۲-سهرمتاي همموو
شتيک.

(«تَبَاشِيرُ الصُّبْح»): سپيدهى بهيان/ سهرمتاي
بهيان.

۴-(أَبَشَرَ- تِ الْأَرْضِ): زموى سهر تۆمهى
دهرخت.

(أَلْبَشْرَة (ج) بَشَر): ۱-هه و روومكه لى زموى
ديتهدمروه. ۲-سهوزمو گژوگيا.

۵-بَاشَر- الْمَرَأَة: لهگل ژنهكه دا جووتبوو.

۶-(أَلْبَشَر): مروف (ج) نِير ج مَي بَيْت. تاكو
كوى).

(أَبُو الْبَشَر): باوكى مروفان (ئادهم).

(إِبْنُ الْبَشَر): نازناوى همزمتى عيسايه لاي
ديانه كان.

الملحق:

بشر: (أَلْبَشْرِيَات): ههرجى دهمبارى مروف
بييت.

(ضَعْفُ الْبَشْرِیَّةِ): بیتوانایی مرقفایه‌تی و بیدسه‌لاتیی).

(«الْجِنْسُ الْبَشْرِیَّ»): رځه‌زی مرقف.

(«تَارِیْخُ الْبَشْرِیَّةِ»): میژووی مرقفایه‌تی.

(التَّبَشیر): مژده‌گیانندن.

التَّبَشیر بِالنَّجَاحِ): مژده‌ی سمرکه‌وتن پیدان.

(التَّبَشیر - دینیاً): به‌لینی پاداشتی چاک.

(التَّبَشیر - مسیحیاً): بانگ‌کردنی خه‌لکی بو

ثانیی عیسانی و گردنیان به دیان.

(تَبَشیرُ الرِّیْحِ بِالْمَطَرِ): باهینانی باران و

مژده‌ی باران.

بشع: ۱- (بَشَع - الشَّيْءُ وَالْمَرْءُ. بَشَعَاوُ بَشَاعَةً):

شته‌که ناشیرین و بیس بوو. مرقفه‌که حراپ و

(به‌دغه‌سال/ رمزاگران) بوو.

(تَبَشَّعَ): ۱- دزیو بوو/ به‌دغه‌سال بوو ۲- خوی

بیس و ناشیرین نواند.

(اِسْتَبَشَعَ - هُ): ناشیرین و بیس هاته به‌رچاوی

یان به‌دو بیرمزی دانا/ قیزی لیاته‌وه.

۲- (بَشَع - فُلَانٌ بِالْأَمْرِ): فیسار قیزی له

کارمه هاته‌وو لیومرس بوو.

بشق: (بَشَقَ وَ بَشَقَ - هُ بِالْعَصَا. بَشَقًا):

دارکاریکرد.

(اَلْبَاشِقُ (ج) بَاشِقٌ) (ح): واشه (بالندمیه‌کی

بجووکی گۆشتخوره).

بشک: (بَشَكَ. بَشَكًا): هه‌له‌شانه په‌له‌ییکرد.

(- النُّوبُ): جله‌کش شاش دروو.

(- فِي عَمَلِهِ): کارمه‌کی ناپوخت کرد.

(- الْخَبَرُ): هه‌واله‌که‌ی به‌ درو هه‌لبه‌ست.

(اِبْتَشَكَ): درو‌یکرد.

(- الْكَلَامُ): قسه‌که‌ی هه‌لبه‌ست و له‌ خویه‌وه

یه‌کسر کردی.

(اَبَشَّاكَ): دروژن. قسه هه‌لبه‌ست.

الملحق:

(اَلْبَشْكِرُ): خاولییه‌کی گه‌ورمه له‌ گهرماودا

به‌کار دیت.

بشم: (بَشِمَ - مِنَ الشَّيْءِ بَشَمًا): له‌ شته‌که

(ومرسيو/ بیزاربوو).

(بَشِمَ): وهرس/ بیزار.

(- اَمِنَ الطَّعَامُ): به‌ خواردنه‌که تلخه‌یکرد/

نینته‌لایکرد.

(البَشَامُ) (ن): درمختیکی بۆنخۆشه‌ گه‌لاکه‌ی

قزرمش دمکات چیلکه‌که‌ی بو دانناژنین

به‌کار دی. توومکه‌ی لای دهرمانگره‌ومکان به‌

تووی (بَلَسَان) دهناسریت.

بص: ۱- (بَصَّ. بَصِيصًا وَ بَصًا):

ورشه‌ورشیبوو/ درموشایه‌وه/ شه‌وقیدایه‌وه.

(بَصَصَ - الْجَرَوُ): تووتکه‌که‌ چاوی ترمکی/

چاوی هه‌له‌ینا.

(- تِ الْأَرْضِ): زه‌ویه‌که ترمکی و گیاکه‌ی

سمری دهره‌ینا.

(- تِ الشَّجَرَةِ): درمخته‌که گه‌لای دهرکرد.

(اَلْبَصِیصُ): بروسکه/ شه‌وقدانه‌وه/ تریسکه/

درموشانه‌وه.

(أَلْبَصْرَةُ): چاو، چونکه بریسکه دمداته‌وه‌وه.

۲-(بَصَّ- الماءُ. بَصِيصاً وَ بَصاً): تکه‌تکه‌وه

ورده ورده ناومکه له بهرپرؤښت/ دايدا.

(- لِي بَيْسِر): که‌مه‌کټکی دامی.

۳-(بَصِصَ. بَصْبَةً) = بَصَصَ: ترمکی.

بَصَصَ- فلان: مهربایک‌کرد.

(-الکلبُ): سه‌گه‌که کلکی راوشان.

تَبَصَّصَ- الکلبُ: سه‌گه‌که کلکی راوشاند.

بصر: (بَصَرَ وَبَصِرَ- هُ بَصِراً وَبَصَارَةً): دی/

چاویک‌کرد.

(بَصَرَ- الجَرَوْ): توتکه‌که چاوی هه‌له‌ینا.

(أَبَصَرَ- هُ): ۱-دی ۲-چاویک‌کردموه.

(باصِر- الشيءُ): له سه‌رموه‌وه له شته‌که

دوورموه روانیه.

(تَبَصَّر- الشيءُ): سه‌رنجی وردو ته‌واوی له

شته‌که دا.

(- في الشيءُ): له شته‌که وردبووموو بیری

لیک‌ردموه لی‌کۆلیه‌وه.

(تَبَاصَرُوا): ۱-پیش‌پرکټی دیتنیان‌کرد

۲-یه‌کتریان چاوک‌کرد/ یه‌کتریان دی.

(إِسْتَبَصَرَ- الأمرُ): چوووه بنج‌و بناواتی

کارمه‌که‌وه تا تی‌یگات.

(-فيه): بیری له کارمه‌که ک‌ردموه‌وه

لی‌کۆلیه‌وه.

(أَلْبَصَرَ (ج) أَبْصَار): چاو/ بینا/ همستی

بینین.

أَلْبَصْرَةُ (ج) (بَوَاصِر): چاو/ دیده/ بینا.

(«خَيْرُ الْعِشَاءِ بَوَاصِرُهُ»): باشرین خواردنی

نی‌واران هی نی‌وارانی‌که که هیشتا تاریک

دانه‌هات‌بیت.

(أَلْبَصِر): چاوساغ/ چاودیر.

(«رَتَّبْتُ عَلَى بُسْتَانِي مُبَصِراً»): باخه‌که‌م

داومته دمست چاوساغ‌یک چاودیری بکات.

۲-(بَصَرَ وَ بَصِرَ- هُ وَ بِهِ بَصِراً وَ بَصَارَةً):

په‌یزانی/ چاویک‌کرد.

(بَصَرَ- هُ الْأَمْرُ): له کارمه‌که ناگاداریک‌کرد.

کارمه‌کی تی‌گه‌یاند.

(- لَهُ) (عامية): به‌ختی بۆ گ‌رت‌موه/ به‌ختی

بۆ ته‌ماشاک‌رد.

(أَلْبَصَرَ (ج) أَبْصَار): زانست.

(عِلْمُ الْبَصَرِيَّاتِ) (ف): به‌شی‌که له فیزی‌ها،

نمو زانسته‌یه‌که له یاسای رووناکی‌و بینین

دمدویت و دمکۆلیته‌وه.

(الْبَصِيرَةُ (ج) بَصَائِر): ناومزی ژیری‌و

هوشیاری/ تی‌گه‌یشتن/ هست‌پیک‌ردن.

۲-په‌ند.

(أَلْبَصَرَ وَالْبَصَارَةَ) (عامية): به‌خت‌گ‌رموه‌وه/

فال‌گ‌رموه.

(التَّصِير) (عامية): به‌خت‌گ‌رت‌نموه‌وه/ فال‌گ‌رت‌نموه‌وه.

۲-(بَصَرَ- الشيءُ. بَصِراً): شته‌که‌ی ب‌ری/

شته‌که‌ی له‌ت‌کرد.

۴- (أَبْصَرَ - الطَّرِيقُ): رینگه که دمرکه وتو

دیاربوو.

(إِسْتَبْصَرَ - الْأَمْرُ): کارمه روون و ناشکرا

بوو.

(- الْأَمْرُ): کارمه ی روونکردمومو دمریخت/

ناشکرایکرد.

(أَلْبَصِيرَةُ (ج) بَصَائِرُ) / به لگه و بیانوو

۲- شایمت / گهواه.

(«جَوَارِحُهُ بَصِيرَةٌ عَلَيْهِ»): نهمندامه کانی

لهشی لهسمری شایمتن.

(«فِرَاسَةٌ ذَاتُ بَصِيرَةٍ»): سهرنج

لیدانیکی دروست و چاک که له شت بگات،

به لگه هه لهینه.

(الْمُبْصِرُ وَالْمُبْصَرَةُ): نیشانه و به لگه ی دیارو

روون.

۵- (أَبْصَرَ - الرَّجُلُ): هاته بهسره.

(بَصْرًا): هاته بهسره.

(الْبَصْرَةُ): شاری بهسره.

(الْبَصْرَتَانِ): شاری گووفه و بهسره.

(الْبَصْرَةُ (ج) بَصَارٌ) (ط): زموپیهکی

رهمه و قوریک ی ملی قاجگرتوو که چهوو

بهردی نهرمی سپی تیدایه / ئا بهوانه وه

بهسره ناوئراوه.

الملحق:

بصر (أَلْبَصِيرُ (ج) بُصَرَاءُ) = الْمُبْصِرُ:

۱- چاوساغ (پیچموانه ی چاوکویر) ۲- هسپویری

شارمزا.

(بَصِيرٌ بِالْأُمُور): شارمزی کاروبار.

بصع: ۱- (بَصْع - هُ. بَصْعًا): کوئیکردموه.

۲- (بَصْع - الْمَاءُ. بَصْعًا): ناومکه ی رشت یان

بالاوت.

(أَلْبَصْع): درزیکی بچوک و تهسک.

(أَلْبَصِيع (ج) بُصْع): نارمقی لهش که ناوی

لیوه دمردمریت.

۲- (أَلْبَصْع): پهنجه ی بالا بهمرزه که له نیوان

برای تووته و پهنجه ی شایه تمانه.

(أَلْبَصْع): بهشیک ی شهو.

(أَلْبَصْع (م) بَصْعَاء (ج) أَبْصَعُونَ و بُصْع):

گهوج.

بصق: (بَصَقَ بَصْقًا = بَزَقَ): تفی کردموه.

تفی روکرد / به لغمی فریدا.

(الْبُصَاقُ = الْبُزَاقُ): تفی ناوهدم / به لغم.

(بِأَصْقَاتِ اللَّهْبِ) (أ ع): ناگرپرژین.

(بِأَصْقَةِ اللَّهْبِ): ناگرپرژینیکی نامیریکی

جهنگه شلهیهکی گراوی بهسره نهو شوینه دا

دمپرژینییت و ناگر لهو شوینه بهردمدات که

بو ی هه لمدات.

بصل: (بَصَلَ وَ تَبَصَّلَ - هُ مِنْ ثِيَابِهِ):

جله که ی له بهرداگه ند / رووتیکردموه.

(تَبَصَّلَ - الْقَشْرُ): توئیکله که ی نهستووو چر

بوو.

(الْبَصْلُ (ت): پیاز، له بنهپی زهمبهقه له

ناسیای ناو مړاستموه هاتووه، که لکنيکی زوری
همیه به کال و کولای د مخوریت.

(بَصْلُ الْقَارِ (ن): پیاژه خووگانه/ پیاژی
دمشتمکی خه لکه رمشوکه که پییده لاین
(البَصِيلَة).

(البَصِيلَة) (البَصْلَة) (ن): ۱-پیاژ، همدیکی
خری ناو زموپیه که له گه لیک خه پکه ی
گوشتی و توپکلی گوشتی پمیدا بووه که
پالیان به په گم و دواوه ۲-کلاو ناسن که بؤ
جهنگ له سمر دمکرت.

(«خَرَجُوا كَانَهُمُ الْأَصْلُ وَ عَلَى رُؤُوسِهِمُ
الْبَصْلُ»): دمر بهرین و هک ماریکی کوشندمو
کلاوی ناسن له سمر.

بصم: ۱- (بَصَمَ الْقَمَاشَ. بَصْمًا): نیگاری
له سمر (چپته که/ کوتاله که) کیشا.

(الْبَصْمَة): نیشانه (عامیه).
(الْبَصْم): قولانج.

(«ثَوْبٌ ذُو بَصْم»): بهرگيکی سفت و چاک
چنراو.

(«رَجُلٌ ذُو بَصْم»): پیاویکی سروشت توند/
سروشت رهق.

۲- (الْبَصْمَا) (ترکیه): به سمهک (جوړه
شرینیه که).

بصا: (بَصَا - غَرِمَهُ. بَصُوءًا): همرچی له
بندوستی همرزارمکه دا بوو لیسه بند/
همبوو نمبوو لیسه بند.

(الْبَصُوءَة): پشکو.

بَض: ۱- (بَضَّ. بَضَاةً وَ بَضُوءَةً): له بمر
جهوری و گوشتی پیست تمک و نهرمو نؤل
بوو.

(بَضُّ وَ بَاضٌ وَ بَضِيضٌ): ناسک و نهرمو
نؤل و پیستتمک.

(بَضَّةٌ وَ بَاضَةٌ وَ بَضِيضَةٌ): ژنی ناسک و
نهرمو شلو و ملو پیستتمک.

۲- (بَضَّ - تِ الْعَيْنُ. بَضًّا وَ بَضُوءًا وَ
بَضِيضًا): چاومکه فرمیسی رشت.
(فُلَانٌ مَاتَبَضَّ عَيْنُهُ): فیسار فرمیسی
ناریژیت و به نارامو له سمر نه هامه تی
شوکرانه پیژیره.

(- الماء): ناومکه جوړه جوړه رویش.
(- الحجر): بهر دمکه که مکه ناوی لیرویش
و هک ناو دمر بدات.

(فُلَانٌ مَاتَبَضَّ حَجَرُهُ): فیسار هیچی
لیه لئاو مریژیت/ ناو له دمستی ناتکیت (نهمه به
مرؤفی چرووک دمتریژیت).

(بَضَّ):
- له بَضَضًا وَ بَضَاةً): شتیکی که م پان

جوړه ناویکی دایه.
أَبَضَّ - له: شتیکی که می دایه/ که مکه کیکی
دایه.

(تَبَضَّضَ - حَقَّهُ مِنْ فُلَانٍ): ماهه که ی خوی
که مکه مکه له فیسار و مرگرتموه.

(تَبَضُّضٌ - فَلَانًا): همرچی سامانیکی فیسار
بوو بردی و رووتیکردموه.

(الْبَضُوضُ (ج) بَضَاضٌ - مِنَ الْآبَارِ): چالای
که م ناو.

(الْبَضِیضَةُ): همرچی مرؤف همیهتی و لمرئیر
دمستیدایه.

(أَخْرَجْتُ لَهُ بَضِیضَتِي): همرچی همبوو
لهمردهمستمدابوو دامی.

۳- (بَضٌّ - أوتارَ العودِ): (مو): رئی عوودمکهی
بزواند تا نامدهی لیدانی بکات.

(بَضُّضٌ - تَبَضُّضًا): ساماندارو خوشگوزمران
بوو.

(إِبْطَضَ - الْقَوْمُ): خویشگهلی له رمگ و ریشه
دمرهینا.

بضع: ۱- (بَضْعٌ وَ بَضْعٌ - الشَّيْءُ. بَضْعًا):
شتهکهی به نمشتر لمتکرد. ۲- شتهکهی
ههلدری.

(إِنْبَضْعُ): لمتبوو بهنمشتر ههلدری.

(الْبَاضِعُ): شمشیری برمر.

(الْبِضْعُ (ج) مَبَاضِعُ): گازنه / شفره.

(الْبِضْعَةُ وَ الْبِضْعَةُ (ج) بَضْعٌ وَ بَضْعٌ وَ بِضَاعٌ
وَ بَضَاعَاتُ): کوته گوشت / گولمه گوشت.

۲- (بَضْعٌ - الْكَلَامُ. بَضُوعًا): ناخاوتنهکه
روون و ناشکرا بوو.

(- الْكَلَامُ): له ناخاوتنهکه گمبشت.

(أَبْضَعُ - هُ الْكَلَامُ): ناخاوتنهکهی بو

روونکردموه و تیگهپاند.

۳- (أَبْضَعُ - الشَّيْءُ) (ت): شتهکهی هینایه
سمر فروشتن و نرخ دیاریکرد.

(تَبَضَّعَ): مائی فروشتنی بهیداگرد
بیفروشتی.

(- الشَّيْءُ): شتهکهی هینایه سمر فروشتن و
کردی به مائی فروشتن.

(إِسْتَبْضَعَ): مائی فروشتنی بهیداگرد
بیفروشتی.

(- الرَّجُلُ الشَّيْءُ): پیاومکه شتهکهی (کرد به
مائی فروشتن / هینایه سمر فروشتن).

(أَلْبَاضِعُ): ۱- وردموالهفروش. ۲- کووتالفروش
که بهملاولادا دمبیات. ۳- چهرچی.

(الْبِضَاعَةُ (ج) بَضَائِعُ): کالای فروشتن:
شتی بزرگانیی و فروشتن.

۴- (بَضْعٌ - فُلَانٌ بَضُوعًا): کابرا و مرس بوو /
چارسیوو.

(تَبَضَّعَ - الْعَرَقُ): ناو / نمرق ورده ورده له
بن تووکهکانهوه دمرچوو.

(الْبِضْعُ وَ الْبِضْعُ): ۱- بهشیکی سمو. ۲- بېرېک /
ههنديک چمند له نیوان سی تا نویه.

(بِضْعٌ عَشْرَةٌ مِنَ النِّسَاءِ): دهرن تا نوزده.
(بِضْعٌ وَ عِشْرُونَ): بیست و چمند.

ژنیك.

(بِضْعَةُ عَشْرٍ مِنَ الرِّجَالِ): دموچمند
پیاویك.

(بِضْعَةٌ و عَشْرُونَ رَجُلًا): بیست و چند
 بیاویک. (بِیَوِیْسَه وَشَهی (بضع) پیشبخریت
 ناوتریت (عشرون و بضع)
 بضم: (بَضَمَ - الزَّرْعُ. بَضْمًا): دانی کشته که
 پرو قهلهوو بتمو بوو.

(الْبُضْمُ): گونه گهنم یان جو ۲-دمروون.
 (هُوَ كَرِيمُ الْبُضْمِ): نهو دمروونپاکهو
 بیاوچاکه.

بط: (بَطَّ - الْجِرْحَ. بَطًّا): به/ نهشته
 برینه که هی هملدیری.

(الْبِطُّ (ج) مَبَاطِه و الْمِبْطَةُ): مفعستی
 پیئه لدرین/ نهشته/ چمقوی نهشته رگمری.
 ۲-(بَطَطَ): شهکمتو پهککهوته بوو.

(الْبِطُّ (ج) بَطُوط و بَطَاط (ح): مراوی.
 (الْبِطَّةُ): پهک مراوی (بو نیرو می).

(الْبِطَّةُ): سوراحی مباریک که له شیوهی
 مراویدایه.

(تَبْطِيطُ أَوْ تَقْلُطُحُ الْأَرْضُ): (ع ف):
 نهندازهی شیوه هیلکمی زموی = جیاوازی
 نیوان تیره که ممره زموی و تیره همردو
 جه مسمری گوی زموی دابهش بکریت بهسمر
 که ممره ناو قه دیدا که دمکاته ۲۹۷/۱.
 (نهندازهی هیلکمی په رچیس دمکاته
 ۵/۱۵).

۳-(بَطَطَ. يَبْطِيطُ - الْبَطُّ): مراوییه که
 واکاندی. ۲-خوی به ناومکدا کرد.

(- الرَّجُلُ): توانای بیرگردنه و مو رادمبرینی
 کز بوو.

(الْبَطْبَاطُ (ن): دارمشوانه روومکیکه،
 سالانه یه، یان تمه ندریژه، له وانه یه که پرو که
 بو خوی بکات، گوله که ی بیکاسمه سپی یان
 په مهی دمبیت.

۴-(الْبَطَاطَا (ن) القلقاس): روومکیکه
 ده چنریت له نه ممریکای باشوورمه هاتووه
 له گو مهنه ی باینجانه/ په تاته.

(بَطَاطَا حَلْوَة أَوْ قَلْقَاس هِنْدِي (ن): وهک
 په تاته ی تر، رست دمگریت و سهک دمکات،
 به لام سهک گهور متره زور جوژی هه یه
 هندیکی شه کرداره هندیکی ورده لیه،
 تامی وهک تامی به پرووی هیندی، له ولاته
 گهرمه کاندای زور ده خوریت و به کاردیت.

(بَطَاطَا صينية (ن): روومکیکه هی ناسیایه
 په لدمهاویت رهمکانی هه لدمناوسیت وهک
 په تاته ده خوریت له ولاته گهرمه کاندای
 دمرویت.

بطو: (بَطُوَ و أَبْطَأَ. بَطًا و بَطَاءً و بَطُوءً):
 خاوه خاویکرد. سستییکرد: هیواشبوو/
 خویخایاند.

(بَطِيء (م) بَطِيئَة (ج) بَطَاء): هیواش/
 له سرخو/ خاو/ سست.

(أَبْطَأَ و بَطَأَ. عَلَيْهِ بِالْأَمْرِ): دواپخت.

(بَاطَأَه): خایاندی/ دمستی دمستی پیکرد/

نه مرؤ به سیمی پیکرد.

(تَبَطَّأَ وَ تَبَاطَأَ - فِي سِرِّهِ): له رویشند

سستیگرد / خاوه خاویگرد. دواکهوت.

(اِسْتَبَطَّأَ - هُ): سست هاته بهر چاوی / به

خاوی دانا.

(اَلْبَطَّاءَةُ): دواخمر / هوئی سستی و خاوی.

(بطح): - (بَطَحَ - هُ. بَطَحًا): به دمدا

دایبه زمویدا.

(اِنْبَطَحَ - الرَّجُلُ): له په وروو راگیشا / له

سمردهم کهوت.

(اَلْبَاطِح) (فا): له په وروو کهوتوو / له

سمردهم کهوتوو / بهروودا کهوتوو.

۲- (بَطَحَ - هُ): رایخست.

(بَطَحَ - الْبَيْتُ): چهوو لی له ماله کهدا رشتو

تیاپدا تهختیکرد.

(تَبَطَّحَ وَ اِنْبَطَحَ وَ اِسْتَبَطَحَ - الْوَادِي): دۆله که

تهخت و بهر فراوان بوو.

(اَلْبَطْحَاءُ (ج) بَطَاح وَ بَطَائِح وَ بَطَاحَات وَ

اَلْبَطَّاحُ (ج) اَبَاطِح وَ اَلْبَطِيحَةُ (ج) بَطَائِحُو

اَلْبَطِيحُ): شیوو خرکه / ناوهرپویه کی فراوان

که پر له خرکه بهردو لمو چهو بیت.

(اَلْبَطْحَةُ): ماوه.

۳- (اَلْبَطْحَةُ): بهژن / بالا.

اَلْبَطْحَةُ: سروشت و خسلمت / پیشه / خوو.

هذه بَطَحَه صدق: نه مه سرووشتیک و

نیشانه یه کی راسته فینه.

(اَلْبَطَاحُ): (طب): بزرگانندی تای زور.

(اَلْبَطَاحِيُّ): دمر دیکه وهک هموکردنی

بهردی سی.

الملحق:

بطح: (اَلْاِنْبِطَاحُ): (جووله یه کی سمر بازییه):

له سمردهم کهوتن.

بطح: (بَطَحَ - هُ. بَطَحًا): لسته وه.

(اَبَطَحَ): کاله کی له لا زور بوو.

(اَلْبَطِيخُ) (ن): شووتی (پرومگی که له

کۆمه له کی کووله که یه بهرم که ی گهورمیه

کورؤ که کی سوورمو خوشه).

(اَلطِيخُ الْأَصْفَرُ) (ن): کاله ک / گندوره.

(اَلْمَبْطَخَةُ (ج) مَبَاطِحُ): شوینی شووتی و

کاله ک و جیی رواندنیان.

بطر: ۱- (بَطَرَ - هُ): هایشاندی / شه فیکرد /

لمتیکرد.

(مَبْطُور وَ بَطِيرُ): شه فکراو / له تکرارو /

هیشینراو.

۲- (بَطَرَ - الْحَقُّ - بَطَرًا): بیزی نه هات پی له

مافه که له راستیه که بنی و پی قایل نه بوو.

(- الشَّيْءُ): رقی له شته که بوو بی نه وهی

شته که نهو رقه بهینیت.

۳- (بَطَرَ - بَطَرًا): خوشی نازو دارایی له

پر سهرسامو گه شکه کی کرد. دارایی و سامان

تیکیداو له ری لایداو بایی بوو.

(بَطَرَ - النِّعْمَةُ): بایه خی سامانه کی

نەزانی و نەقامانە لە ڕۆی خراپدا بە فەرۆیداو
بەختیکرد.

(بَطْر): بە دارایی لەپەر بایی و پێنەزان.
(بَطْر و أَبْطَر - د): خەپەساندی / سەرسامیکرد-
گەشکە ی پێگرت و خستیه هەلەکەسەما.

۴-(بَطْرًا): بە فەرۆو نارموا / بە خۆرایي.
(ذَهَبَ دَمُهُ بَطْرًا): خۆینی بە فەرۆوو نارموا
ڕۆیشت.

(الْبَطَّارِيَّة) (ا ع): کۆمەڵە تۆپیکە، وا
دادەمەزرێنرێت کە پێکەوه ناگربارانی دوژمن
بکەن.

(الْبَطَّارِيَّة الكهربائية) (ف) (فرنسية):
پاتریی کارمبا. (کۆمەڵە بۆرییەکی تایبەتیه
هێزی کارمبا پمیدا دمکات لە رادیۆ یان
ئوتوموبیلدا.

۵-(بَيْطَر - الدابة): ولاخەکە ی چارو نالکەرد.
(مُبَيْطِر و بَطِير و بَيْطَار (ج) بَيَاظِرَة):
بەیتال.

طَبِيب. بَيْطَرِي: پزیشکی نازەل.
۶-(البطير): ۱-دەمەمەراش / زماندریژ
۲-شاته‌شاتکەر.

۷-(الْبَطْرِشِيل والبَطْرِشِين): چنراویکی
دریژە قەشە لە کاتی کارگوزاریدا دمکاته
ملی و بەسەر سنگیدا بەریدمەداتەوه.

۸-(الْبَطْرَك والبَطْرِيَك والبَطْرِيَك (ج)
بَطَارَكَة و بَطَارِيَك): سەرداری سەروکائی

قەشەکانی سەر ولاتانیکی دیاریکراون یان هی
سەر بەرمیەکی قەلەن.

۹-(الْبَطْرِيَق (ج) بَطَارِق و بَطَارِيَق
و بَطَارِقَة): ۱-سوپاسالاریکی رۆم ۲-(ج)
بالندە ی پەنگوین. لە پۆپە ی باکووری گۆی
زەویدا دمژی سەرپشتی ڕەش و ژێرسکی
سپییه و پەردمیش لە نیوان پەنجەکانی
قاچیدا هەیه.

بطش: (بَطَش - بَه. بَطْشًا): زمبیریکی
سەخت و توندی لیومشانندو لە گۆیخست یان
قەوتانی.

(- عَلَيْهِ): دمستی سەختی لیومشانند خۆی
بەسەردادا بەزاندی.
(باطش و بطاش و بطیش): ۱-زەمبیرو
زەنگومشین ۲-دەستبالا.

(«فَلان بَبِطَش في العلمِ بباع بَسِيطة»): لە
زانستدا دەستبالا و بە توانایەو چابوکە.
(باطش - ه): هەریەکەیان زمبیری لەوێتردا.

بطع: (الأبطع): کەسیکەدانی پێشەوهی، هی
خوارموی کەوتبێت.
بطق: (البطاقة (ج) بَطَائِق) (آرامية):

۱-نامە ۲-بلیت ۳-پسوولە ۴-کارت کە بە جەلەوه
دمکرت و نرخیەکی لیومشوسرێت.
بطل: ۱-(بَطْل. بَطْلًا و بَطُولًا): لەدمستچوو /

قەوتا / بەفەرۆ چوو.
(باطل): لەدمستچوو / قەوتا / لەناوچوو.

(أَبْطَلَ - الشيء): ۱- شته‌که‌ی لهدم‌ستدا/

له‌ناوبرد. ۲- نادروستیکرد.

(أَبْطَلَ أَبْطَالًا): ۱- به‌فیو چوو ۲- فه‌وتاو/

له‌ناوبراو/ پووچ.

(«ذَهَبَ دَمُهُ بِاطِلًا»): خوینه‌که‌ی به‌فیو

رؤیشت.

(أَبْطَلَات): شتی (هیچ و پووچ/ بی‌بایه‌خ).

۲- (بَطَلَ - الفاعِلُ مِنَ الْعَمَلِ بَطَالَةً):

کارکردمه بیکار بوو- دست‌به‌تال بوو.

(بَطَال): بیکار- دست‌به‌تال.

(بَطَلَهُ): بیکاریکرد/ له‌کاریکرد/ ۱- بی‌نیشی

کرد. ۲- به‌گیخت.

(تَبَطَّل): په‌کی کاریکه‌وت/ له‌کار ووستا/

بیکار بوو.

(أَبْطَالَةً): بیکاری/ دست‌به‌تالی/ له‌کاربوون.

۳- (بَطَلَ. بَطْلًا وَ بَطُولًا وَ بَطْلَانًا):

۱- گه‌ندبوو/ خراب‌بوو ۲- نادروست بوو/

ناراستی دمرکه‌وت.

۴- (بَطَلَ - فِي كَلَامِهِ بَطَالَةً): قسه‌که‌ی به

گه‌مهو سو‌عه‌تکرد/ کردی به فشقیات/

که‌وته گه‌مهو قسه‌ی سو‌عه‌ت.

(أَبْطَلَ - الرَّجُلُ): گه‌مه‌یکرد/ سو‌عه‌تیکرد.

ه - (بَطَلَ. بَطَالَةً وَ بَطُولَةً): قارمه‌انیتی

نواند/ دلیریکرد/ نازا بوو.

(بَطَلَ (ج) أَبْطَال (م) بَطَلَةٌ (ج) بَطَلَات):

قارمه‌ان پاله‌وان.

(تَبَطَّل): ۱- گه‌مهو فشقیات نواند ۲- نازا بوو

۳- بیکاریبوو.

۶- (أَبْطَلَ): ۱- نارمه‌واپیکردو پیشاندا ۲- درو‌یکرد.

(مُبْطَلَ): نارمه‌واکرده/ درو‌زن.

(تَبَطَّل - الْقَوْمُ بَيْنَهُمْ): ۱- کاری نارمه‌واو

ناراستیان له‌گه‌ل په‌ککرد ۲- درو‌یان له‌گه‌ل

په‌ککرد.

(أَبْطَلَ): درو‌.

(الباطِل (فا) (ج) أباطيل): کاری ناب‌ه‌چیو

نارمه‌وا ۲- شه‌یتان ۳- ته‌لیسم‌باز/ نه‌فسون‌باز.

(بطم): (ن): دار قه‌مزوان. گه‌لا ورده، له

دره‌ختی فستق ده‌چی‌ت ماده‌ی تربه‌تینی

تیدیاه

(بطن) ۱- (بَطَن. بَطُونًا وَ بَطْنًا): شارراوه

بوو/ په‌نه‌ان‌بوو.

باطن: شارراوه/ په‌نه‌ان.

(- الأَمْرَ. بَطْنًا): ناومروک کوروکی کارمه‌کی

زانی.

(باطن - ه): دلی راکیشایه‌مه‌و هینایه‌مه‌و چیو

رازی دلی خو‌ی به چرپه بی‌وت.

(بَطَّ - الثَّوبُ): به‌ری بۆ جله‌که کرد.

(أَبْطَنَ - الشيء): شته‌که‌ی شاردموه.

(- الثَّوبُ): به‌ری بۆ پۆشاکه‌که کرد.

(تَبَطَّنَ وَ اسْتَبَطَّنَ - الأَمْرَ): به‌ ناومروک

راستی کارمه‌کی زانی.

(الباطِنَةُ): نه‌ینی دمروونی مرو‌ف/ نه‌وه‌ی

له دَل و میسکی مروّهدایه.

(بَطَانَة (ج) بَطَانِین): نهئینی و تایبمیتی
دمروونی مروّف.

(-الثوب): بهری پۆشاک/ بهری جل.

(-الرَّجُل): خیزان و فامیلیای بیاموکه/ کمسی
نزیکی بیاموکه.

۲-(بَطْن. بَطُونًا و بَطَانَة): ورگن بوو/ ورگی
بهیداگرد.

(بَطْن و بَطِین و مَبْطَان): مروّفی ورگن.

(بَطْن- ه و بَطْن- لَه): کیشای به ورگیدا/
به سکیدا.

(- الوادی): چوووه ناو دۆلّهکهوه.

(بَطْن. بَطْنًا): سکى هاته ژان.

(مَبْطُون): سکیمشاو/ ژانکردوو.

(بَطْن و أَبْطِن- الدابة): تمنگه‌ی و لاخه‌که‌ی
به‌ست و توند گرد.

(تَبْطِن و اسْتَبْطِن الشَّيْء): چوووه ناو
شته‌کهوه.

(تَبْطِن الوادی): چوووه ناو دۆلّهکهوه.

(أَبْطِن (ج) بَطُون و أَبْطِن و بَطْنان):
ناومووه‌ی شت - ناخ/ دیوی ناومووه (پنجه‌وانه‌ی
دمروهه).

(بَطْن الأرض): ناخی/ بنی زموی/ چالایی.

(«أَلْقَتِ الدَّجَاجَةُ بَطْنَهَا»): مریشکه‌که
هیلکه‌یکرد.

(«صَاحَتِ عَصَافِيرُ بَطْنِهِ»): له برساندا

سکی قۆرمیهات.

(أَلْبَطْن): ژانه سک/ دمردی ناوسک.

(أَلْبَطَان (ج) أَبْطِنَة و بَطْن): ۱-تمنگه‌ی و لاخ
که له ژیر سکیهوه دمبیریت و کورتانه‌که‌ی پی
هایمدمکریت ۲-پارچه‌یه‌که ورگی و لاخی پی
له میس دمباریزیت.

(«فُلَانٌ عَرِيضُ الْبَطَان»): فیسار دموله‌مه‌نده
یان دل ئاسوودمو نارامه.

(«إِلْتَقَتْ حَلَقَتَا الْبَطَان»): ومیه‌که گرانه‌و
نه‌هامه‌تیه‌که دوو سهرمیه.

(أَلْبَطْنَة): هه‌ناسه‌سواری زۆر خواردن/ گه‌ده
سیخناخکردنی خواردن.

(أَلْبَطِين): سیخناخیوون/ پرپرپوون.

(رکيس بَطِين): توورمه‌که‌یه‌کی سیخناخ/
پرپر.

(أَلْبَطِين): ۱-سکۆلکه ۲- (ع) سکۆلکه‌ی دل.

(أَلْبَطِينُ الْأَيْمَنُ و أَلْبَطِينُ الْأَيْسَرُ لِلْقَلْب): سکۆلکه‌ی
راست و سکۆلکه‌ی چه‌پی دل، که بهرام‌بهر گوینچه‌که
هچکۆله‌ی راست و هی چه‌پی دلن.

(أَلْمَبْطِن): ناوسک تیقوپاو/ که‌مه‌رمباریک.

۳-(تَبَاطِن- المكان): شوینه‌که دوورکه‌موتوهه.
(أَلْبَطِين): دوور («شَاو بَطِين»): ماومیه‌کی

دوور.

۴-(أَلْبَطْنَة): جۆره به‌له‌میه‌که.

الملحق:

بطن: (الباطني): ناوموویی، دمروونی، هه‌ناویی.

(الطَب الباطني): پزشکی همنای.
 (الْباطني): سمر به کومه‌لای دموونیی نهو
 کسمیه که لسمر رپرهموی دموونیه‌کانه.
 (الْباطِنِيَّة): دستمه‌مکن لسمر بیریکی
 ناینی پیکهاتوون بهوهی که ههموو دپاریک
 ناومومیه‌کی همیه ههموو شمرعیک
 لیکنانه‌وهی خوی همیه.
 ۲- (الباطني): کسمیکه که کرداریک و قسه‌یه‌ک
 دمکات که نهوه نییه له دموون و دلیدایه.
 (الْبَطَانِيَّة): به‌تانئ/ په‌توو.
 بَطِي: (الْباطِيَّة (ج) بَوَاطِ): قه‌راه قاپیکی
 شووشمیه له شمریمت یان له‌مه‌ی پرده‌مکریت.
 (کورد ده‌لئیت به قه‌راه خواردیه‌وه).
 بَطْ: (بَطَّ - الْعُودُ. بَطًّا): (مو) ژیی عودمکه‌ی
 بزواندو بۆ لیدان نامادمیکرد.
 (أَبْطَ - الرَّجُلُ): پیاومکه قه‌له‌و بوو/ گوشت و
 چه‌وری زۆر گرت.
 (بَطْلِيْظ): پیاوی قه‌له‌وو چه‌ورن.
 (أَلْبَطْ): چه‌وری/ به‌مز.
 (هُوَ فَظُّ بَطْ): همر غمزو به‌زه.
 بَع (بَع - الْمَاءُ. بَعًّا): ناومکه‌ی زۆر رۆ کرد. به
 جاریک رۆیکرد.
 (أَلْبَاع): ۱- ههموو ناوی هه‌لگرتووی هه‌ورمکه
 ۲- که‌لووپهل.
 (أَلْقَى السَّحَابُ بَعَاةً): هه‌ورمکه ههموو
 ناومکه‌ی داگرد.

(أَلْبَعَّةُ): ۱- له قسه‌کردندا پلته‌پلته‌کردن/ به
 به‌له قسه‌کردن و به‌یه‌ک‌دادان. ۲- بَلَقَهُ بَلَقَى ناو
 کاتی دمرچوونی له قاپیک.
 بَعَث: ۱- (بَعَث - هُ. بَعَثًا وَ تَبْعَانًا): به ته‌نیا
 نه‌وی نارد.
 (- به): له‌گه‌ل خه‌ل‌ک‌دا ناردی/ به‌فرستادمیه‌ک‌دا
 ناردی.
 (إِبْعَثَهُ): ناردی/ رهمانه‌یکرد.
 (أَلْبَعَثَ وَالْبَعَث (ج) بَعَث وَ بَعُوث): سوپایان
 همر میلله‌تیک که پیغه‌مبه‌ریکی بۆنیررابیت
 یان جوو‌لینرابیت ۲ فرستاده.
 (أَلْبَعَثَةُ = الْبَعَث): ههموو میلله‌تیک که
 پیغه‌مبه‌ریکی بۆ نیچررابیت.
 (بُعْثَةُ عَسْكَرِيَّةً): گروپیکی (سهریازی
 نیراو/ راسپارده).
 (بُعْثَةُ سِيَاسِيَّةً): گروپیکی رامیاری
 راسپیردراو و نیراو.
 (بُعْثَةُ ثَقَافِيَّةً): گروپیکی نیراو
 رۆشنیری.
 (الْبَعِيثُ = الْمَبْعُوثُ): فرستاده/ نیراو.
 راسپارده.
 (أَلْبَاعُوث (ج) بَوَاعِيْث): ۱- نوێژێ رۆژی
 دووه‌می جه‌ژنی قوربانیی قه‌له‌کان
 ۲- نوێژمبارانه (سریانیه).
 ۲- (بَعَث - هُ. بَعَثًا وَ تَبْعَانًا): وروژاندی و
 راپه‌راند/ هه‌لیسان.

(بَعَثَهُ مِنْ نَوْمِهِ): له خه و (پاپهړاند/ هه لیساند/ بیداریکردموه).

(بَعَثَهُ عَلَى الشَّيْءِ): ناچاری کردنی کاریکی کردو هانیدا.

(- بَعَثًا): خهوی لیزرا.

(تَبَاعَثُوا- عَلَى الشَّيْءِ): په کتریان ناچاری نه نجامدانی نه و کاره کردو هانی په کتریاندا.

(اِنْبَعَثَ): ۱- وروژاوو پاپهړی ۲- به تمنیا نیړرا

۳- له گه ل هیردا نیړرا ۴- له خه و پاپهړی ۵- هاندرا ۶- خهوی لیزرا. ۷- زیندوو بووموه.

(اَلْبَعَثُ وَالْبَعَثُ (ج) بُعِثَ وَ بُعِثَ): که سیک ممرق نه هیلیت بنویت و بیداری بکات.

(اَلْبَاعِثُ وَالْبَاعِثَةُ (ج) الْبَوَاعِثُ): هو/ هوکار/ بیانوو.

۳- (بَعَثَ- الْمَيِّتَ. بَعَثًا وَ تَبَاعَثًا): مردوومکه ی زیندوو کردموه.

(يَوْمَ الْبَعَثِ): روژی زیندوو بووموه/ روژی قیامت/ حمشر.

۴- (تَبَعَثَ- الشَّيْءُ): شته که دمرپهړی.

(- الشَّعْرُ مِنْهُ): شيعر به لیښاو له دمی دمرپهړی وکو له بمری بروات.

(اِنْبَعَثَ): دمرپهړی.

(- فِي السَّيْرِ): له روښتندا ته کانی خویداو پیښه لگرت/ خیرایکرد.

۵- (بَعَثَر- ه. بَعَثَرَةً): ته خشان و په خشانیکرد/ پهرشو بلاویکړدموه.

(- الْمَتَاعُ): که لوپه له که ی به سمرپه کدا دا.

(تَبَعَثَ): ۱- پهرشو بلاو بووموه ۲- ژیرموژوور بوو.

(تَبَعَثَتْ نَفْسِي): دلهم هه لچوو/ تیکه لهاتو نیلنجمدا.

بعج: (بَعَجَ- الْبَطْنُ بَعْجًا): سکه که ی هه لدری.

(بَاعِجَ): سک هه لدر.

(مَبْعُوجٌ وَ بَعِيجُ): سکه لدر او (بَعِيجُ) بو نیرو می وا دموتريت.

(بَعَجَ- الْأَرْضُ أَبَارًا): چالاویکی زوری له زمویه که دا هه لکه ند.

(بَعَجَ- الْمَطَرُ الْأَرْضَ وَ بَعَجَ فِيهَا): بارانه به خوړمکه زمویه که ی رووتکردو شتیه و مو چه وو به ردی دمرخست.

(تَبَعَجَ وَ انْبَعَجَ - السَّحَابُ): هورمکه بارانی دارشت.

(- السَّبِيلُ): لافاو هه ستاو هات.

(- عَلَيَّ بِالْكَلامِ): به هسه دایگرتم.

(اَلْبَاعِجَةُ (ج) بَوَاعِجُ): لای پانتایی دؤل که لیښاو لیومی دمرواتو دمرده جیت.

بعد: ۱- (بُعِدَ وَ بُعِدَ. بُعْدًا وَ بَعْدًا): ۱- هه و تاو مرد ۲- دوور که و ته وه.

باعد (ج) بَعْدَ وَ بُعِدَ (بُو كُو تَاك) هه و تاو مرد.

و بعید (ج) بُعْدًا وَ بُعِدَ وَ بُعْدًا: هه و تاو

مردوو دوورموکهوتوو.

(لَاتَبْعِدْ): نه مريت (له پيش نيسلامدا وایاندهوت).

۲- (بَعْدَ وَ بَعْدَ. بَعْدًا وَ بَعْدًا): دوورکهوتهوه. (أَبْعَدُ): دوورکهوتهوه.

أَبْعَدَ وَ بَعْدَ وَ بَاعَدَ هُ: دوورپخستهوه. تَبَعَّدَ: دوورکهوتهوه.

(تَبَاعَدُوا): لمیهك دوورکهوتهوه.

إِسْتَبَعَدَ - تَبَاعَدُوا: له يهك دوورکهوتهوه.

(إِسْتَبَعَدَ - الشَّيْءَ): شتمگهی به دورو زانی/ به دورو هاته بهرجاوی.

(تَبَاعَدَ وَابْتَعَدَ وَاسْتَبَعَدَ - عَنْهُ): لییدوورکهوتهوه.

(أَلْبَعَدُ وَالبَعْدُ وَالبُعْدَةُ): دووری.

(«بُعْدًا لَهُ»): لهوهلاتر جیت/ خودا لهوه دوورتری بخاتهوه. (دوعالیگردنه).

(«بُعْدُ نَقْطَتَيْنِ عَلَى كُرَّةٍ» (ه): بچووگترین دووکهوانهی بازنه گهورمکهیه که به دوو پنتهکهدا تیپهریت.

(«بُعْدُ الْمُسْتَطِيلِ» (ه): دریزی و پانیی لاکیشهکه.

(أَبْعَادُ الْمُتَوَازِي الْمُسْتَطِيلَاتِ) (ه): دریزی و پانیی و بهرزی لاکیشهی تهریبی.

(بُعْدُ نَقْطَتَيْنِ) (ه): هیلیکی راسته که نهو دوو پنته به يهك بگهیمینیت.

(بُعْدُ مُسْتَوِيَيْنِ مُتَوَازِيَيْنِ أَوْ مُسْتَقِيمَيْنِ

مُتَوَازِيَيْنِ أَوْ مُسْتَقِيمَيْنِ وَ مُسْتَوِيَيْنِ مُتَوَازِيَيْنِ): ستونیک له سهریانهو که پیاندهمگات (نهمه دووری دوو رووی تهریبی یان دوو هیلی تهریبی یان هیلیک و روویهکی تهریبی پیاندهمگات و دمنوینیت).

(الْبُعَادُ): دووری.

مِبْعَدُ: دوور رویشتوو.

(رَجُلٌ مِبْعَدُ): پیاویکه که گوزاری دوور دوور دمکات.

(الْأَبْعَدُ (ج) أَبَاعِدُ): دوور تریان دوور ترین. ۲- (بَعْدُ: ئاوهلکرداری کاتییه): هیشتا/ همتا نیشتا.

بُعْدُ وَ بَعْدًا وَمِنْ بَعْدٍ: له پاشاندا/ له دواپییدا/ دواپی.

(أَلْبُعْدُ وَالبَعْدُ وَالبُعْدَةُ): رای دروست. لهسمری همتربوون و سووربوون.

(الْأَبْعَدُ (ج) أَبَاعِدُ): ۱- دوورترین. ۲- ناهاک.

بعر: ۱- (بَعْر - الْجَمَلُ. بَعْرًا): حوشرمه کهلبهی دمرهات و پتهو بوو، به کهلکی بارو سوار بوون بوو.

(الْبَعِيرُ (ج) بُعْرَانُ وَ أَبْعَرَةٌ وَ (جج) أَبَاعِرُ وَ أَبَاعِرُ): حوشرتیک که کهلبهی کردبیت و به کهلکی سواربوون و بارهه لگرتن بیت. (بؤ نیرو می دموتريت).

۲- (بَعْرَ وَ أَبْعَرَ وَ تَبَعَّرَ - الْمَعَى): حوشرمهک پشقلی هه لړشت.

(البَعْرَ وَالْبَعْرَ (ج) أَبْعَار. وَاحِدَتُهُ بَعْرَةٌ (ج) بَعْرَات): پیسای چوارپن (پشقلی حوشر، تهرسی گویدریتو چارموئ/ هی ولاحی بهرز، شیاکهی مانگاو گامیش).

(الْمُبْعَرُ وَ الْمُبْعَر): قنگی حوشترو ولاحی چوارپنیت.

بعز: (بَعْرَق-هـ) بَعْرَقَةُ: له دمستیداو بلاویکردموه.

بعض: ۱- (بُعْضُ الرَّجُل): میشووله (پیاومکهی گهست/ پیومیدا).

(أَبْعَضَ - المکان): شوپنمه میشوولهی زور بوو.

(بَعْضُ وَ مَبْعُوض): شوپنیک میشوولای.

(الْبُعُوضُ) (ج): میشووله (میرووچهیهکی زیانبهخشه، بیجووهمکانی. له زه لکاومکاندا دمزی، پیومدانی گه لیک میکروبی نه خوشی بلاو دمکاتهوه.

۲- (بَعْض - هـ): همنده همندمیکرد.

(تَبْعَضَ): همنده همنده بوو/ پارچه پارچه بوو.

(بَعْضُ الشَّيْءِ (ج) أَبْعَاض): همندیک شتهکه/ برنیک/ کهرتیک شتهکه/ بهشیک شتهکه. (جاری واهیه بو تاکی شت دموتريت).

(بَعْضُ اللَّيَالِي): شهویک له شهوان/ همندیک شهو.

بعط: ۱- (بَعَطَ - الْحَيَوَان. بَعْطًا): نازدهلهکی سهربری.

۲- (بَعَطَ - فِي الْجَهْلِ. وَالشُّؤْمُ. بَعْطًا): له تینهگه یشتن و چاره رمشیدا خنکاو نهوهری گرت.

(أَبْعَطَ - فِي الْجَهْلِ): له تینهگه یشتندا نهوهری گرتووه.

(- فَلَانٌ): له نمدازمو توانای خوئی بهدمریکرد/ زیادهموپیکرد.

(- الرَّجُلُ): گاریکی نمرکیکی بهسمردا دا که له توانای نهودا نهبوو.

بعق: ۱- (بَعَقَ - الْجَمَل. بَعْقًا): حوشرمهکی سهربری.

۲- (بَعَقَ - الْبُئْرَ. بَعْقًا): (چالوومکهی/ بیرمهکی) هه لکهند.

(- الْمَطَرُ الْأَرْضَ): بارانمه که به خوړ باریو زمویمهکی دادری.

(بَعَقَ - الزَّقُّ): هیزمهکیان مهشکهکی هه لدری و پارچه پارچه میکرد/ شهقارشه قاریکرد.

(تَبَعَقَ وَ انْبَعَقَ وَ ابْتَعَقَ - السَّحَابُ): ههورمهک دایکرده بارانیک به خوړ.

(- فِي الْكَلَامِ): قسهی هه لپرشت و دریزهی پندا.

(أَلْبُعَاقُ): ههوری (به لیژمه باران/ به خوړ باربو).

۳- (الْبُعَاقُ): هاوارو قیزه فیژ- شیرمشیر/

گرمه گرم.

(مَبْعَقُ الْمَازَةِ): بواړی رڼگار بوون.

بعك: (بَعَكَ - الْجِسْمُ. بَعَا): لهشمكه

نهمستوورو پر بوو.

بُعْكُوكَةُ النَّاسِ: كومه لكای خه لك؟

(- الشَّرُّ): نيرينه خرابهو بهديي.

(- الضَّيْفِ): گورهی گرمای هاوین.

بعل: ۱- (بَعَلَ - الرَّجُلُ لِلْمَرْأَةِ بَعَالَةً وَبُعُولَةً):

پیاومكه بوو به میړدی ژنكه/ بوو به

هاوسمړی.

(- تِ الْمَرْأَةِ): ژنكه (به شوو/ به میړد) بوو/

میړدیكرد.

(بَاعَلَ - الْقَوْمُ قَوْمًا): خویشگهل ژنو

ژنخوازیان لهگهل همومگه لیژدا كرد.

(تَبَعَلَ - تِ الْمَرْأَةِ): ژنكه گوږاپه لیس

میړدمكه یكرد.

(اِسْتَبَعَلَ - الرَّجُلُ لِلْمَرْأَةِ): پیاومكه بوو به

هاوسمړو میړدی ژنكه.

(اَلْبَعْلُ (ج) بُعُولٌ وَ بَعَالٌ وَ بُعُولَةٌ): میړدو

ژن/ هاوسمړ.

اَلْبَعْلُ): میړد.

۱- (اَلْبَعْلَةُ): ژن ۲- به خپوكمرو خاومن/ كموره/

ناغا.

(مَنْ بَعَلَ هَذِهِ النِّاقَةَ): كی به خپوكمرو

خاومنی هم میخوشترمیه. (نا بهم واتیاه

كمنعانیهكان و هیژیش كه بتهمرست بوون به

گمورمترین خواي خویان وا وتووه «بعل».

۲- (بَعَلَ - عَلَى الرَّجُلِ بُعُولَةً): له پیاومكه

یاخی بوو/ سمړی بؤ شوړنه كړد/ لیس بوو به

نیره.

۳- (بَعَلَ - بِأَمْرِهِ. بَعَالًا): سمړی له كارمكهی

سورماو بهدمستیهوه داما.

(بَعَلَ (م) بَعَالَةً): سهراسیمهو دمستموسان و

داماو بوو.

۴- (اِسْتَبَعَلَ - الْمَكَانَ): شوپنمكه تنهها به ناوی

باران ناو درا.

(اَلْبَعْلُ - مِنَ الْأَرْضِ): زموی دیم كه همر به

باراناو ناو بدریت.

۵- (بَعْلَبَكَ): شاری بهعلمبهك.

بَعْلَبَكَي وَ بَعْلِي: خه لكی بهعلمبهك.

الملحق:

بعم: (اَلْبَعَامُ (ح): مهمیونیکي نهفهریقاییه

كه زوو مالی دمیت و له هموو مهمیونیک

زورتر له مروف دهچیت.

بعا: (بَعَا. يَبْعَى وَبَعَا وَ يَبْعِي. بَعِيًا):

تاوانیكرد یان گوناهیكرد.

(- عَلَيْهِمُ الشَّرُّ): خرابی بهسهرهینان.

۱- (ه بِالْعَيْنِ): به چاوپهوه كرد.

(- الشَّيْءُ): شتهكهی به روتی برد بهو نیازهی

بوی بهینیتهوه.

بغ: ۱- (بَغَّ - الدَّمُ. بَغَا): خوین (هوروژمی

هینا/ ورووژا).

۲- (بَغْبَغ - البَسَاطُ بَغْبَغَةً): پٽی به
فهرشه کهدا نا.

(الْبَغْبَغُ): ۱- چرپن/ هارو هاج ۲- که سیکه هسه
تیکه ل و پیکه ل بکات و به سمریه کیدا بدات.
بغت: (بَغْتُ وَ بَاغْتُ - هُ. بَغْتًا): ناکاوگری
کرد/ له ناکاودا هاته لای.

(بَغْتَةٌ عَلَى بَغْتَةٍ): له ناکاودا/ کوت و پر/ له
پرپکا و بینه ووی به خوئی بزانیئت.

(«لَسْتُ أَمِنُ مِنْ بَغَاتِ الْعَدُوِّ»): له
ناکاوگریی دوزمن دلنیا نیم و لیید مترسم.

بغت: ۱- (بَغْتُ. بَغْتًا): ۱- رنگی سپی و مهیلو
سموز هه لگمرا. ۲- دیز بوو.

(أَبْغَتْ (م) بَغَاءً): دیز رنگ.

الْبَغَاتُ: کمرگمز/ داله کمرخوژ.

(ج) بَغْثَانُ وَ بَغْثَانُ وَ بَغْثَانُ (ح): بالندمی که
دیزه له سیسار که که چه له بجوو کترمو
خاودمه فریت.

(الْبَغْثُ (ج) بَغْثٌ وَ أَبَاغْتُ (ح): بالندمی که
ناوییه رنگ نیمچه خو له میشییه.

(الْبَغْثَةُ): رنگ دیزی.

(الْبَغْثَاءُ - مِنَ النَّاسِ): خه لکه ره مه کییه که/
رشه خه لکه که.

۲- (بَغْثَر - الْقَوْمُ): خویش گهل له خوړو شان و
بیه کیاندا/ تیکه ل بوون.

(- هُ): پهرشو بلا ویکردموه.

(- تِ نَفْسُهُ وَ تَبَغْثَرَتْ): دلی تیکه لهات و

خهریک بوو برشیتموه.

(الْبَغْثَرُ): گهوج.

بغد: (تَبَغْدَدَ): ۱- بوو به بهغدايي ۲- و هک
بهغدايي هه ل سوو که و تیکرد.

بغر: (بَغَرَ - النِّجْمُ بَغْرًا): نه سترمه که کشا.

(- تِ السَّمَاءِ): ناسمان داپکرده باران.

(بَغِرَتِ الْأَرْضُ): زموییه که باران گرتیه و هه/
باران لییدا.

(الْبَغَرُ وَ الْبَغْرُ): تاو مبارانی توند.

(«تَفَرَّقُوا شَعَرَ بَغْرًا»): به همر چوار لادا
پهرشو بلا و بوو ونه و هه.

(الْبَغْرَةُ): هیزو گوری ناو.

۲- (بَغَرَ - بَغْرًا وَ بَغْرًا): ناوی خواردموه و
تینویتی نه شکا.

(بَغَرَ وَ بَغَرَ (ج) بَغَارِي وَ بَغَارِي): که سیک
تینویتی همر نه شکیت.

(الْبَغَرُ): تینویتییه که همر نه شکیت.

بغر: ۱- (بَغَرَ - هُ. بَغْرًا): به داردمست لییدا/
کوتای.

(الْبَغَرُ): خیرایی/ چاپو و کیی/ گورجیی و
چالاکی.

(الْبَاغِرُ): چاپوک/ گورجو گوژ ۲- پیای و
سمرسمری و داوین بیس/ شهروالپیس.

(الْبَاغِرِيَّةُ): جوړه بهرگی که و هک ناو ریشم.

۲- (الْبُوغَاظُ (ج) بَوَاغِيزُ (ترکیه): تهنگمناو.
ناو یاریکی که که همر دوولای زموی بیت و دوو

دمريا به يهك بگمهنيت.

بغش: (بَغَش - الصَّبِيَّ اِلَى اُمِّه - بَغَشًا):

كۆرپهكه بۇ دايكى كورپوزايهوه.

(- تِ السَّمَاءِ): نمنمه دايكرده باران.

(بَغِثَتِ الْأَرْضُ): زمويهكه نمبارانيكى ليدا/

رشيئمهبارانيكى ليبارى.

(الْبَغْشَةُ): نمباران/ نمرمهباران/

رشيئمهباران.

بغض: (بَغَضَ وَ بَغِضَ وَ بَغِضَ بَغَاضَةً):

رهمزاتال بوو/ بيزرا.

(«مَا أَبْغَضَهُ إِلَيَّ»): ناي كه رهم لييمتى و لام

رهمزاي تاله.

(بَغَضَ - هُ إِلَيْهِ): هشم و رهي نهوى (ليخسته

دليهموه/ ليهمستاند).

(أَبْغَضَ - هُ): رهي لاييبوب/ قيني لايبوو.

(«مَا أَبْغَضَنِي لَهُ»): ناي كه رهم لييمتى.

(تَبْغِضَ - إِلَيْهِ): رهي خوئى بهرامبهر دهربرى/

قيني ليكيشا.

تَبَاغَضُوا: هينيان لميهك كيشا/ رهيان

لميهكبوو..

(الْبَغْضُ): رقي لايبوو. هينليكيشان/

همزليئنهكردن.

(الْبَغِضُ = مَبْغُوضُ): زور بيزراو/ زور رهمزا

تال/ همز له چارهنهگراو.

(الْبَغْضَةُ): ۱- كينهكيشاني زور/ رهمبهرايمتى/

دورمنكاري ۲- خويشانيك كه رهيان ببيتهوه.

(الْبَغْضَةُ وَالْبَغْضَاءُ وَالْبَغَاضَةُ): ناحمزيى و

رقي لايبوونيكي زور.

(التَّبَاغُضُ): رقي لميهك بووون/ چارهى بهكترى

نهويستن/ ناحمزيى/ كينه لميهككيشان.

بغل: (بَغْلَهُمْ. بَغْلًا): بهچهكاني له باوكهوه

دوورمگه كرد. (نهمه له ئيسترهوه هاتووه كه

دوورمگه باوكى كهرمو دايكى ماین يان به

بيچهوانهوه. نهمه بۇ ههموو زيندهومرئيك

دموتريت.

(بَغْلَ: بَغْلًا): دوورمگيكرد.

(- فِي الْمَشْيِ): شمكتو كهودمنانه رويشت.

(الْبَغْلُ (ج) بَغَال و أَبْغَال (ح): ئيستره

نيرمكى (م).

(بَغْلَةً (ج) بَغَالَت (ح): ئيستره ماچهكى به

ولاخيكي مالى دهلين كه باوك و دايكيان دوو

جور بن وهك ئيستر.

(الْبَغَالُ): ۱- ئيستردار/ فاترجى ۲- ئيستر

ليخور.

بغم: ۱- (بَغَمَ. وَ تَبَغَّمَ - تِ الظَّبْيَةِ. بَغُومًا وَ

بُغَامًا): ناسكهكه به دمنگيكي زور نهم و ناسك

باراندى.

(بَاغَمَةً وَ مَبْغُومَ): ناسكى بارمگردوى دمنگ

نهرمو ناسك.

(بَاغَمَهُ): به دمنگيكي نهرمو ناسك دواندى.

(الْبَغَامُ): بارهى ناسك و نهرمى ناسك.

۲- (بَغَمَ - تِ النَّاقَةِ. بُغَامًا): ميحوشترهكه

بۆرۈمكەى بىرى و نەپكردموه.

(- الرَّجُلُ - صَاحِبُهُ): كاپرا قىسمكەى بۇ

هاورپكەى وانهكرد تىيىگا/ بىلتە بىلتىكرد.

۲-(الْبَغْمَةُ (ج) بُغْم) (تركية): ملوانكەمەكى

ژانامە.

بغو: ۱-(بغا- عليه. بَغْواً): دەستىرىژى

كردەسەر/ ستمەى لىكرد.

(بَغْواً): دەستىرىژىكەر/ ستمەكار.

(بغا- الشيء): سەرنجى لە شتەكەداو بىرى

لىكردموه كە چۆنە.

(الْبَغْوَةُ) (ز): ميوەى نەگەپيو/ ميوەى كىچى

كال.

(- مِنَ النَّبَاتِ): رۈومكىك. گىايەك كە تازە

سەردەردەھىنىت و سەرمەكەى لە پىشدا سېى

دەپىت.

۲-(بَغْزَنِيَا) (ن): بە گۇنيا. رۈومكىكە گۈلى

ھەمەرنىكى ھەمە بۇ جوانىى و رازاندنموه

دەپۈنەنرەت، لە رۈومكەكانى ناوچەى

گەرمەسەر.

بغى: ۱-(بغى- الشيء. بَغَاءً وَ بَغِيًّا وَ بَغَى

وَ بَغِيَّةً وَ بَغِيَّةً): شتەكەى وىست/ نىازى

شتەكەى بوو/ ھەزى لىبوو.

(أَبْغَا- هُ الشيء): ۱-خواستى ئەوى بۇ

شتەكە جوولاند. ۲-بۇ بەدەستەنەنى شتەكە

يارمەتەدا.

(«أَبْغَى ضَالَّتِي»): يارمەتەم بەدە. با ئەوى

دەمەپىت دەستىگىرەم بىيىت.

(أَبْغَى): بۇى ئاسان و سووك بوو. (ومكو

بىمەپىت شتەك بىكات و بۇى بىيىت).

(«لَا يَبْغِي لَكَ أَنْ تَفْعَلَ ذَلِكَ»): بۇت نىمە

نايىت (ئەمە بەمەت/ ئەمە ئەنجام بەمەت).

(أَبْغَى وَ تَبَغَى- الشيء): شتەكەى وىست و

خواست/ ھەزى لىكرد.

(أَسْتَبْغَى- الشيء): شتەكەى وىست و

خواست.

(- الْقَوْمُ فَبَغَوْهُ أَوْ بَغَوْا لَهُ): داواى لە خویشكەل

كرد كە بۇ دەستىگىرەپوونى خواستەكەى

يارىدەى بەدەن ئەوانىش كۆمەكىانكرد.

(الْبَغِيَّةُ وَ الْبَغْيَةُ وَالْبَغْيَةُ وَ الْبَغَا): نىاز/

خواست/ ئارموزو/ ئامانج/ خۇزگەو ھەز/

ئەمەى كە دەپىستەت.

(أَلْبَغَى وَ الْمُبَاغَا): ۱-چۆرى نىازو خواستەكە

۲-شۈپنى (خواست/ نىاز/ داواكە).

(«بَغِيَّتُ الْمَالِ مِنْ مَبْغَاتِهِ»): مال و داراكەم لە

سەرجاومكەمەو وىست.

۲-(بغى- الرجل): پىاومكە لە راست و ھەق

لاپدا/ سەپپىچىكرد.

(- عليه): دەستىرىژى كرده سەر/ زۆرۈ

ستەمى لىكرد.

(بَاغ (ج) بَغَا وَ بَغِيَان): دەستىرىژىكەر/

زۆردار/ ستمەكار.

(تَبَاغَى- الْقَوْمُ): خویشكەل دەستىرىژىيان

کرده سمریهک/ ستمو زۆریان لهیمهککرد.

(أَلْبَغِي): ۱- ستمو زۆرداری ۲- تاوان ۳-
 پاخیبوون/ سمرپنجی.
 (أَلْبَغِي مَرْتَعُهُ وَخِيمٌ): زۆرداری
 ئهنجامهکی خراپه.
 ۳- (بَغِي): پاخی بوو.
 (- تِ الْأُمَةِ): گهنیزمکه/ کۆیلهکه زیناکرد.
 داوئنیسیکرد.
 (بَاغَتِ - الْأُمَةِ: بَغَاءٌ وَ مُبَاغَاةٌ): گهنیزمکه
 کۆیلهکه زیناکرد. سۆزانییکرد.
 (أَلْبَغِي (ج) بَغَايَا): ئاھرمقی قەحبه/ سۆزانی/
 داوئنیسی.
 ۴- (بَغِي - تِ السَّمَاءِ): ئاسمان به خور
 دایکرده باران/ لیزمهیکرد.
 (أَلْبَغِي): لیزمهباران/ بارانی زۆرو بهخور.
 ۵- (بَغِي - الْجِرْحُ): برینهکه ئاوساو
 بۆگهنیکردو تمنییهوه.
 (أَلْبَغِي): بۆگهنبوون- گهندهلی.
 (بَرِيءٌ جُرْحُهُ عَلَى بَغِي): برینه پیسهکهی
 قەمناغمییهست.
 ۶- (أَلْبَغِيَّةُ (ج) بَغَايَا. بَغِيَّةُ الْجَيْشِ) (۱ ع):
 پێشمنگی سوپا: پێشاتهی سوپا/ بهرازی
 سوپا.
 بق: ۱- (بَقَّ - النَّبْتُ. بَقًا وَ بُقُوقًا): روومکه
 سمری دهرهینا.
 (- الْمَاءُ مِنْ فِيهِ): ئاومکهی توند له دهمیهوه

دهرهاویش.

۲- (بَقَّ - الْجَرَابُ: بَقًا): ههمانهکی ههلهپری/
 لمتکرد.
 ۳- (بَقَّ - لَنَا الْعَطَاءُ. بَقًا): دمستی بهخشینی
 بۆ فراوانتر کردین/ زۆرتری پێیهخشین.
 (بَقَّ - مَالُهُ): داراکی تهخشان و بهخشانکرد.
 (بَقَّ وَ أَبَقَّ - تِ السَّمَاءِ بَقًا وَ بُقُوقًا): ئاسمان
 دایکرده بارانیکی سمرور.
 (أَبَقَّ - تِ الْمَرَاةِ): ژنهکه مندالکی زۆری
 (ههلهپشت/ بوو).
 (- عَلَى الْقَوْمِ): قسە به سمر خوێشگهلهدا
 ههلهپشت.
 (بَقَّقَ - مَالُهُ): مالمهکی/ داراکی تهخشان و
 بهخشانکرد/ بلاوکردموه.
 (أَبَقَّ - وَلَدُ فُلَانٍ): وهجهی فیسارکەس زۆر
 بوو.
 (أَلْبَقَّاق وَ الْبَقَاقَةُ مِنَ الرِّجَالِ): پیاوانی
 سازنده/ چهنهبا/ زۆربلی/ ههلهموه.
 ۴- (بَقَّ - الْبَيْتُ بَقًا وَ بُقُوقًا): مالمهکی
 قالدۆنجهی زۆر بوو.
 (بَقَّقَ وَ أَبَقَّ - الْبَيْتُ): مالمهکی قالدۆنجهی زۆر
 بوو.
 (أَلْبَقَّ (ح): قالدۆنجه. مۆریجهیهکن له
 کۆمهلهی قالدۆنجه خوینی مروف دهمژن،
 له شوپنه گهرمهکاندا دهمن ههمانه بالدارن
 لهسر درهخت پان له کێلگهکاندا دهمژن.

(أَلْبَقَّةُ) (ح): قالونجهیهك.

۵- (الْبَقَاقُ): شرکهو پرکهی ناومال.

۶- (بَقْبَقُ - الرَّجُلُ بَقْبَقَةٌ): پیانمکه درینژدایرپیکرد.

(- الْكُوزُ فِي الْمَاءِ): گوزمکه له ناومکهدا. بَلَقَهُ بَلْقِيكَرْد.

(- تِ الْقِدْرِ): ممنجهلمکه هاته کول و بَلَقَهُ بَلْقِيكَرْد.

(أَلْبَقْبَاقُ): هاوناوازی وشه (بَقْلَاق) ه، فَلَتمَفلت.

(رَجُلٌ لَقْلَاقٌ بَقْبَاقُ): پیانویکی زوریلئی فَلَتمَفلتکهره.

بَقِج: (أَلْبَقِجَةُ) (ترکیه): بوخچهی جل و کهلوپهل.

بَقْد: (بَقْدُونِس) (ن): سهوزهی معدهنووس.

بَقْر: ۱- (بَقْر - هُ بَقْرًا): ههلیهینایمهوه/ ههلیدری/ دمرکی تیگرد/ والا پکرد.

(إِبْتَقَرُ): ههلیدررا/ ههلهاتمهوه/ دمرکی تیگرد/ هراوانکرا.

(أَبْقَر - الْمَرَأَةُ عَنْ جَنِينِهَا): سکی ژنه سکپرکهی بؤ کوزپرکهی ههلیدری.

(إِبْتَقَرُ): له ناومراستدا شمقیرد/ تمقی/ لمتیوو.

(أَبْقِر - مِنَ النَّوْقِ): میحوشتریک که بؤ بهچکهکی سکی ههلیدرابیت.

۲- (بَقْر - بَقْرًا): چاو وا کز بوو که به ناسته

ببینیت.

۳- (تَبَقَّر - الرَّجُلُ): پیانمکه له زانست و داراییدا بالایکردو پیشکوت.

۴- (بَقَر): به گاو مانگا دموترت.

(بَقَرَةٌ) (ج) (بَقَرَات و بَقَر و أَبْقَر و أَبْقَار و أَبَاقِر و أَبَاقِر): چیلنیک/ مانگاهک.

(بَقَرٌ هِنْدِي) (ح): جوره مانگاهیکه، گومرو سمرشانی دووگنه.

(بَقَرٌ وَخْشِي) (ج): به هموو نهمانه دموترت.

(الْأَيْلُ): گومزن.

(الْوَعْلُ): بزنهکیوی.

(الْظُلَى الْكَبِيرَةُ الْمُجَوَّفَةُ الْقُرُونُ): ناسکی گموره که شاخهکانی بؤشن.

(الْوَعْلُ): بزنهکیوی.

(الْبَحْمُورُ): کهمرکیوی.

المهاة: گاکوی، دهلین بقرووحشی، مانگا کیوی.

(بَقَرُ الْمَاءِ) (ح): نهمنگه گا/ گا ناوی.

(أَبْقَرُ الْبَقَرُ): جوره ترپیهکه. (چاومگا).

(جَوْعُ الْبَقَرُ): جوعهلبهقر. دمرکی برسیتییه

که نمو کهسه تیرخواردنی بؤ نابیت.

(أَلْبَقَّارُ): ۱- گاوان ۲- خاومن گاومانگا.

(أَلْبَاقِرُ وَالْبَاهُورُ وَالْبَيْقُورُ): گاکهل.

(“فِتْنَةُ بَاقِرَةٍ”): ناشوبیکی گومروی تیکدمرو

لیکچرین.

(الْبَقِيرَةُ وَالْبَقِيرُ): رۆبى ژنانه.

(الْبَقَرُ وَالْبَقَارَى): ۱-درو/ كه له كلیدان ۲-وهی/

جورتوم.

(جاءَ فُلَانٌ بِالْصُقْرِ وَ الْبُقَرِ أَوْ الصُقْرَى

وَالْبَقَارَى): فیسار درۆو كه له ك و نه هه ممتی

هینا.

(الْبُقَيْرَى): هه مامۆكێى مندا لان.

بقس: ۱-(الْبُقَسُ) (ن) (يونانية): شمشاد.

دره ختیکی چره كه لاکه ی هیلکه میه له شوینه

كه چینه كاندا دمرۆیت هه ممتی بۆ جوانی له

باخچه كاندا دمرۆیت لێ له ته نیشته رپهرمۆی

باخچه كاندا. دارمكه ی به نر خه.

(الْبُقْسَةُ): دارێكى شمشاد.

۲-(الْبُقْسَمَاطُ) (فارسية): به كسه م. جۆره

جۆره مکیكه.

بَقَطُ: ۱-(بَقَطُ- مَتَاعَةٌ. بَقَطًا): كه لو په له كه ی

بۆ گوزار پێچا په وه/ به ستی.

۲-(بَقَطُ- الشَّيْءُ. بَقَطًا): شته كه ی

جیا جیا کردم وه. به شبهه شیکرد.

(بَقَطُ)- فُلَانًا بُسْتَانَهُ): باخه كه ی به سییه ك

یان چوار په ك دابه فیسار.

(بَقَطُ- الشَّيْءُ): شته كه ی جیا جیا کردم وه

به شبهه شكرد.

(الْبَقَطُ): ۱-كۆمه لێكى جیا جیا ۲-خورمای

وه رپوی كاتی برین.

(الْبَقِطَةُ): په لزمه مویه كی جیا له وانیت.

۳-(بَقَطُ- فِي الْجَبَلِ): سمرگێومكه كه وت.

(تَبَقَطُ- الشَّيْءُ): شته كه ی تۆزمتۆزه خوارد.

(- الْخَبَرُ): هه واله كه ی ورده وردم كه م كه م

ومرگرت وه هه لچنی.

بقع: ۱-(بَقَعَ وَ بَقَعَ. بَقْعًا): رپوی کرده

شوینیک/ رپوشت.

(«ما أدري أين بَقَعَ»): نازانم بۆ كۆی

رپوشت.

(انْبَقَعَ): خیرا بۆی دمرچوو/ رپوشت.

۲-(بَقَعَ- فُلَانٌ بِالشَّيْءِ. بَقْعًا): فیسار به

شته كه دا كه وت وه به سی بوو.

۳-(بَقَعَ- الطَّيْرُ. بَقْعًا): بالنده كه رمنگا ورمنگ

بوو.

(الْبَقَعَ (م) بَقْعَاءُ (ج) بُقَعَ): رمنگا ورمنگ.

(أُبَقِعَ- لَوْنُهُ): له ترساندا یان له به ژارمدا

رمنگی هه لبرزكاو گۆزا.

(أُمْتُقِعَ): رمنگی هه لبرزكا (وهها جوانترو

راستره كه به میم بییت).

(الْبَقَعَ (م) بَقْعَاءُ (ج) بُقَعَ): به له ك (رمنش و

سپی تیدابیت).

۴-(بَقَعَ- الْمُسْتَسْقَى. بَقْعًا): ئاو کێشه كه ئاوی

به مرگه وت وه له په له تهر بوو.

(بَقَعَ- الثَّوْبُ): جله كه ته و او رمنگ نه بوو

په له په لاوی بوو.

(تَبَقَعَ الثَّوْبُ): جله كه په له په لاوی بوو رمنگی

ته و او نه گرت.

(تَبَقَّعَتِ - الثِّيَابُ): جمله که ناوی بمرگهوت و همنديک شوینی تهر بوو.

۵- (الْبُقْعَةُ وَ الْبُقْعَةُ (ج) بقاع و بُقْع): ۱-

پهله/ پارچه ۲- پهله زمويهك که له زمويه کهی دموری نه چیت/ پهلمړنگيک که له رهنګه کانی دمور وپشتی نه چیت ۳- پلهو پایه.

(فُلَانٌ حَسَنُ الْبُقْعَةِ عِنْدَ الْأَمِيرِ): فیسار پلهو پایهی لای میر باشه.

(الْبُقْعَةُ (ج) بقاع و بُقْع): زهلاکو.

(الْبَقِيعُ): شوینیکه که داری همه جهشنی لیروا بیت.

(ابنُ بَقِيعٍ): سمگ.

(الْبَاقِعَةُ (ج) بَوَاقِعُ): منی وشهی (الباقع) ه ۱- نهو بالندمیهی له ترسی راوګمر خوی دمکو تیت ه زهلاکو وګانه وه ۲- مروفی هوشیارو زورزان که فریو نادریت.

(«ما فُلَانٌ إِلَّا بَاقِعَةٌ مِنَ الْبَوَاقِعِ»): فیسار کهس زورزان و وریایه که له زورزانګان که کهس نایبم زینیت.

(بِقَعَاءُ): دوو (تمرح/ جوړ).

(سَنَةُ بَقَعَاءُ): سالیکه فهر مامناو مندییه.

(الْأَبْقِعُ): سالی کهم باران.

الملحق:

بقع: (الْتَبَقَعَ) ۱- په له په له بوون ۲- دمر دیکه به

هوی ګمرو وموه تووشی سیوو همرمی دمبیت.

(تَبَقَّعُ ثَوْبُ): په له په له بوونی جلیک.

بقل: ۱- (بَقِلَ وَ أَبْقَلَ بَقْلًا وَ بُقُولًا): دمرگهوت/ دمرهات.

(- نَابُ الْبَعْرِ): دانی حوشرمکه دمرهات/ سمرگهوت.

(- وَجْهُ الْفَلَامِ): پرووی میړدمندالکه مووی لیرووا/ ریشی هات.

(بَقْلٌ - وَجْهُ الْفَلَامِ): پرووی میړد مندالکه مووی لیرووا.

۲- (بَقْلٌ وَ أَبْقَلَ - الْمَكَانُ. بَقْلًا وَ بُقُولًا): شوینیکه سهوزایی دمرکرد/ سهوز بوو.

(بَاقِلٌ وَ بَقْلٌ وَ بَقِيلٌ): شوینی سهوزی لیرووا/ میړګ.

(بَقْلٌ - لِبَعِيرِهِ بَقْلًا): ګزوګیای بو حوشرمکهی کوکر دموده.

(أَبْقَلَ - الْقَوْمُ): خویشګهل سهوزاییان دوزیمه یان له میړګو سهوزاییان حوشرمکانیان لهومړاند.

(تَبَقَّلَ وَ ابْتَقَلَ): بو سهوزایی ګهرا.

(- تِ الْمَاشِيَةِ): ناژلمکه له میړګه کهدا/ سهوزایی کهدا لهومړان.

(أَلْبَقَلَ (ج) بُقُولُ): همموو نهو تهرمو سهوزانمن که مروف دمیانخوات.

(الْبَقْلَةُ): سهوزمیهك.

(يَقْلَةُ الْحَمَقَاءُ = الْهِنْدُبَاءُ او الرِّجْلَةُ): په لپینه.

(بَقْلَةُ الزَّهْرَاءُ وَ الْبَقْلَةُ اللَّيْنَةُ = الْفَرْحَيْنِ):

په‌لپینه

(أَلْبَقْلَةُ الباردة): لاو‌لاو.

(بَقْلَةُ الأنصار): که‌ل‌رم.

(أَلْبَقْلَاء و الباقِلَى و الباقِلَى) = الفول:

باقله.

أَرْضُ بَقْلَةٍ و بَقِيلَةٍ و بَقَالَةٍ و مَبَقْلَةٍ و

مَبَقْلَةٍ): زم‌ویمکی سه‌وز بوو یان سه‌وزمدار.

(أَلْبَقَال): سه‌وزی‌فرۆش.

(أَلْبَقْلَةُ): سه‌وزمگا/ شوینی سه‌وزمو تهره.

۲- (أَلْبَقْلَاوَى) (ترکیه): هاپ‌لاوه (جوړه

شرینیمکه).

۴- (أَلْبُقَال و الباقول (ج) بواقیل):

۱- شووشه‌ی ممرمکب/ ممرمکبدان ۲- گۆزه‌له

شووشه‌ی بېدهسک.

بقم: (بَقَم - الثوب): جلهم‌کی (سوور کرد/

له رنگی سووره‌لکیشا).

(أَلْبَقَم) (ن): (داری/ دره‌ختی) هم‌ژدیه‌ها.

دره‌ختیکه هی نهم‌میرکای ناو‌م‌راسته،

که‌لاکه‌ی له گه‌لای باد‌م ده‌جیت، قدم‌که‌ی

سوورمو ماد‌م‌م‌کی رنگ‌سووری تیدایه له

پیش‌م‌سازیدا بۆ رنگ‌کردن به‌کار‌دیت.

(أَلْبُقَامَة - مِنْ الصُّوف): ائمه‌و تاله

خوری‌پانه‌ی که له شیک‌ردن‌م‌ویدا دم‌و‌ریت‌و

به که‌لکی رستن نایمت ۲- پیاوی بووده‌له‌و که‌م

ناومز.

بقا: (بَقَا و بَقَى - فَلَانًا بِعَيْنِهِ بَقَاوَةً و

بَقِيًا): چاوی تپیری. ته‌ماشای‌کرد.

(- د): چاو‌م‌رپیکرد.

بقی: (بَقِيَ - بَقَاء و بَقَى. بَقِيًا): ۱- مایه‌وه

۲- بن‌جبه‌ست بوو.

(أَبَقَى - د = بَقَاة): هیش‌تیه‌وه.

(- عَلَيْهِ): سوژی بووی جوو‌لاو به‌زمی

پیدا‌هاته‌وه.

(بَقَى - د): ۱- جیگر یکردو هیش‌تیه‌وه ۲- لینگ‌م‌را

بم‌ینیتیه‌وه.

(تَبَقَى = بَقِيَ): مایه‌وه.

(تَبَقَى - د): هیش‌تیه‌وه.

(أَسْتَبَقَى - د): هیش‌تیه‌ومو لینگ‌م‌را.

(- مِنْهُ): به‌شیکی له شته‌که هیش‌ته‌وه.

(أَلْبَاقِي (م) أَلْبَاقِيَّةُ (ج) أَلْبَاقِيَّات و

البواقي): ۱- نه‌وی که ماومته‌وه/ ماوه جیگر/

بن‌جبه‌ست ۲- خودای مه‌زن/ ی‌م‌زدان.

(أَلْبَقَوَى و أَلْبَقَوَى و أَلْبَقِيَا و أَلْبَقِيَّةُ (ج)

بَقَايا): باشماوه/ نه‌وی که ماومته‌وه.

(«فَلَانٌ بَقِيَّةُ قَوْمِهِ»): فیسار له چاکه‌کانی

(خویش‌گه‌له‌که‌م‌یت/ نه‌تم‌و‌م‌که‌م‌یت).

(أَلْبَقَى (ج) أَلْبَاقِي): مانه‌وه.

الملحق:

بَقِي: (أَلْبَاقِيَّةُ): الحیاة الباقية): ژانی نه‌وه

دنیاو ژانی نه‌م‌ری.

(أَلْبَقَاء): ۱- له‌ناونه‌چوونو تا سهر مانه‌وه

۲- نه‌م‌ری.

(دَارُ الْبَقَاءِ): ئوموھ دنيا.

(تَنَازُعُ الْبَقَاءِ): زۆرانى مانەومو ژيان / شەرمەمان.

بک: ۱- (بَكَّ - الرَّجُلُ بَكَاً): پیاومکە نەبوو / پیاوستى ھەبوو.

(بَكَّ - الشَّيْءُ): شتەمکەى دراندو لیکى ھەلومشاند.

(بَكَّ - الدَّابَّةُ): بە لیخوړین و لاخەمکەى ماندوو کرد.

(د): تەنگى پێھەلچنى.

(تَبَاكَ - الْقَوْمُ): خویشگەل ھەلبالقیانکردو بەمەکدا جوون.

(- الشَّيْءُ): شتەمکە ھەلەمکە بوو.

۲- (أَلْبَاكَ) (فَا): گەوج / بێمیشک.

۲- (بَكَّكَ وَ تَبَكَّكَ - الْقَوْمُ عَلَيْهِ): ھەلبالقیان لیکردن و لیکۆبوونەو.

(أَلْبَكْبَاكَ - مِنَ الْجَمْعِ): ۱- کۆمەلێكى زۆر / ھەلبالقی.

۲- (مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی گەتەو پتەو یان ھەسە نەکولۆک.

بکا: ۱- (بَكَأَ وَ بَكَوَتَ الْبِئْرُ. بُكَوْءٌ وَ بَكَاءٌ وَ بَكَاءٌ وَ بُكَاءٌ): ئاوی چالۆمکە (ھاتە کزیی / کەمیکرد).

(- تِ النَّاقَةِ): شیرى میحوشرمکە کەمیکرد.

(- تِ الْعَيْنِ): چاومکە فرمیسک کەمبوو.

(بَكِيءٌ وَ بَكِيْنَةٌ وَ بَكِيٌّ وَ بَكِيَّةٌ (ج) بَكَءَ وَ

بکایا): چاوی کەم فرمیسک.

(«أَيْدٍ بَكَاءٍ»): دەستى کەم بەخەش.

(أَبْكَأَ الدَّرُّ أَيْ اللَّيْنُ): شیرمکەى بە کەم زانى.

۲- (بَكِيءٌ. بَكَأَ): پێداویستىمکەى دەستگیر نەبوو.

۳- (أَلْبَكَّ وَ الْبَكَأَ) (ن): کووزەلە.

(بَكَاءٌ): کووزەلەمەك.

بکت: ۱- (بَكَّتْ - د. بَكَتًا): ۱- بە شمشیر لێیدا

یان بە دار کوتای ۲- بە لگە بەزاندی و بەستىمەو.

(«بَكَّتْهُ حَتَّى أَسَكَّتْهُ»): بە بەلگەو ھەسە داگیرت تا بێدەنگیکرد.

(بَكَّتْهُ): ۱- بە بەلگە داگیرت و بەزاندی

۲- بە شمشیر لێیدا یان بە دار کوتای.

۳- تەرمزەشکێنیکردو سەرمزەنشکێرد / پیایدا ھەلشاخا.

(«تَبَكَّيْتُ الضَّمِيرَ»): ئازارى وێژدان و خۆ سەرمزەنشکێردن.

۲- (بَكْتَرِيَّةٌ) (طَب): یونانیە: بەکتریا (زیندەمەریکی زۆر وردە، یەمخانەمە پێیدەلێن

میکرۆب و بە میکروئسکۆب دەمینرێت. میکروئب ھۆکاری ترشاندن و لیکەلومەشانی مادەى ئەندامى و ھۆى نەخۆشییە پەتاکانە.

جەرتۆمە: میکروئب.

(أَلْبَكْرِيُولُوجِيَا) (یونانیە): زانستى میکروئب:

لە تاقیگەکاندا دەزانرێت، ئەم زانستىە بو

(كَرْمٌ بِكْرٌ): میوکی تازه (بهرهاتوو/ بهرگرتوو).

(أَلْبَاكُورَه (ج) بَوَاكِر و بَاكُورَات): ۱-نۆبهری میوه ۲-نۆبهری همموو شَتِیک/ سمرمتای همموو شَتِیک/ تازمبهرهمی همموو شَتِیک. (أَلْبَکِر و البَاکُور و البَکُور): بارانی پهله/ یهکهه باران.

(أَلْبَکِر) (فا): یهکهه بارانی بههار: بارانی پیشوخت.

(أَلْبَکِرَة (ج) بَکَانِس): میوه یان خورمایهک که زوو پَیښگات.

(أَلْبَکَار (ج) مَبَاکِر): داری میوه یان دار خورمای که زوو بهرښمهنیت.

(أَلْبَکِرِیَّة و البَکُورِیَّة): نۆبهرمیوون/ زوو پَیښمشتن ۲-کچینی ۳-تایبهتمندی تازمیو مافی نهو تازمیوونه.

۴-(البَکِر (ج) أَبَکَار): ۱-کچی شوونهکردووی به بن ۲-نۆبهنی کهلنمگرتوو.

(الدَّرَّة البَکِر): دوری کوننمکراو.

(خَلُّ بَکِر): سرکهی زور ترشی ناوتینهکراو که زمان بکوزنیتتهوه.

(أَلْبَکِر (ج) أَبَکِر و بُکِرَان و بَکَار و بَکَارَة

(م) بَکَرَة (ج) بَکَار): جوانه هوشتر.

(أَلْبَکَارَة): بهردهی کچینی ناهرت.

(أَلْبَکَرَة): گشتیان/ پاکیان/ همموویان.

(جَاوُوا عَلَى بَکَرَة أَبِیْهِمْ): پاکیان هاتن و کس

دوانهکهوت. همموو هاتن و کس دوانهکهوت. (أَلْبَکَرَة (ج) بَکَر و بَکَرَات): ۱-بهکری شت پیههکیشان و ههلگرتن ۲-خولخولوکه که دمزوی لهسهر ههلهکهمن.

(«البَکَرَاتُ شَرُّهُنَّ الصَّائِمَة»): خراپترین بهکره نهومیه که نهسووریتتهوه.

بکس: (بَکَس - د. بَکَسَا): بهسهریدا زال بوو/ بهزاندی.

بکع: (بَکَع - ه) بَکَعَا: ۱-پیشوازییهکی خراپیکرد ۲-زوری لیداو شلکوتی گیانیکرد ۳-تمرزه شکینیکردو سهرزمنشتیکرد.

(بَکَع - ه): ۱-لهتلهتیکرد/ پارچهپارچهیکرد ۲-تمرزمشکینی و سهرزمنشتیکرد.

(أَلَا بَکَع - مَن النَّاس): ۱-کهمسیکی دستقرتاو ۲-کهر.

بکل: (بَکَل و بَکَل - الشَّيْء. بَکَلًا): شتهکهی تیکههله/ تیکههلهکرد.

(- الرَّجُل): پیاومه که ههلوای ناردیکرد.

(- تَبَکَل - فِي الْكَلَام): هسهی تیکههله و پیکههلیکرد.

(أَلْبَکَالَة و البَکِیْلَة) (ط): ههلوای نارد به روئی شل یان روئیتز.

۲-(بَکَل الإِزْرَار): هۆبههکانی یان دوگمهکانی داخست.

(زَرَر) = (عامیة): دوگمهکانی، هۆبههکانی داخست.

(أَلْبِكْلَةُ) (عامية): نيرمو ميهي تمرهه

جل/ دوگمهو كوني دوگمهي جل.

۲-(تَبَكَّلَ- الرَّجُلُ): بياومكه خوشگوزمران

بوو/ به خوشيدا كهوت.

(- الشيء): شتهكه ي به تالان برد/ شتهكه ي

تالانكرد.

(أَلْبِكْلَةُ): تالاني/ دسكهوتي به لاش.

۴-(تَبَكَّلَ- هُ و عَلَيْهِ): به جنيوو ليدان خوي

بهسردا سهپاندو ملي پيشوركرد.

۵-(تَبَكَّلَ- فِي مَشِيَّتِهِ): به خوبادان و

گمنجهفه رويشت.

(أَلْبِكْلَةُ (ج) بَكَل): ۱-پروش/ بار/ دؤخ

۲-سهروقه لاهفت و پؤشاك ۲-سروشت.

۶-(بكالوريا) (يونانية): بهكه لؤري/

بروانامه ي دمرجووني خويندني نامادمي.

۷-(أَلْبَكْلِيك) (تركية): شتي تايبه تمهندي

ميري و مك خانو و زموي و ههموو شتيكي

ميري.

بكم: (بَكَم. بَكَمًا و بَكَامَةً): لالوو.

(أَبَكَم (ج) بَكَم و بَكِيم (ج) بَكَمَان): لال.

(بَكَم- بَكَامَةً): زماي خوي به نارمزوو

بهست.

(تَبَكَّمَ الْكَلَامُ عَلَيْهِ): له قسه ي بؤ نهكرا/

زماي بهسترا.

(بكي: بكي. بَكَاء و بَكِي): له خمهتدا گريا.

(بَاك (ج) بُكَاء) (م) باكيه (ج) باكيات و

بَوَاك): گرياو، چاوبه فرميسي/ خمهت.

(بكي - الميْت): بؤ مردوومكه گرياو بؤي

لاواندموه.

(بكي - الميْت): بؤ مردوومكه گرياو شيومني بؤ

كرد.

(- الرَّجُلُ): بياومكه ي گرياندا/ هينايه گري.

(أَبَكِي - الرَّجُلُ): دمرووني بياومكه ي جوشاندو

هينايه گريان.

(تَبَاكِي): به درؤ گريا/ فرميسي درؤي

هه لريشت.

(إِسْتَبَاكَا): ۱-داواي ليكرد كه بگري ۲-هينايه

گريان.

(أَلْبَكَاءُ وَالْبَكِي): گرينؤك/ كهسيكه كه زؤر

بگري.

(أَلْتَبَكَاءُ وَالتَّبَكَاءُ): گريان يان گرياني زؤرو

شين و شهپور.

(أَلْبَكِي (ج) مَبَاك): شوين گريان/ گريانگه.

(حَانِطُ الْمَبَكِي): ديواريكه له قودسدا

پاشماوه ي هميكه لي حمزرمتي سوله يمانه،

جووله كهكان سهريدمدن و زيارتمتيدمكه و له

حاستيدا دمگرين.

(بل): (نامرازي په يومندييه) به لكو. به لام،

كاري پيش خوي پو و حدمكات هومو دميداته

پاش خوي.

(«قَطَفَ الْأَزْهَارَ بِلِ الْأَثْمَارِ»): گولي چني،

نهو، به لكو بهري چني (بؤومير خسته وه).

«مَازَهَبَ زَيْدٌ بِلَ عَمْرٍ»: زمید نه‌رؤیشت به‌لکو عه‌مر پ‌رؤیشت.

بَلْ: ۱- (بَلْ- مِّن مَّرَضِهِ بَلَاءٌ وَ بَلَاءٌ وَ بُلُوْلًا): له نه‌خؤشیه‌که‌ی چاک بوومووه هم‌ستایه‌وه.

(أَبْلٌ- مِّن مَّرَضِهِ): له نه‌خؤشیه‌که هم‌ستایه‌وه خؤش بوومووه/ چاک‌بوومووه.

(إِبْتَلٌ وَ تَبَلٌ وَ اسْتَبَلٌ- مِّن مَّرَضِهِ): چاک بوومووه.

(أَلْبَلٌ): له نه‌خؤشی چاک‌بوونده‌وه/ خؤش‌بوونده‌وه.

(أَلْبَلٌ): باش‌ترین شت بؤی/ دروست‌ترین شت که بگونجیت باش بیت بؤی دم‌وتریت:

(«لَاشِيَاءَ أَبْلٌ لِلْجِسْمِ مِّنْ كَذَا»): بؤ له‌ش هیچ شتیک له‌وه باش‌ترو به‌که‌لکتر نییه.

۲- (بَلْ- بَدَهُ. بَلَاءٌ وَ بِلَّةٌ وَ بَلَاءٌ): پییه‌خشی.

(أَلْبَلَةُ): رؤژی و فهر/ خیر و بیر.

۳- (بَلْ- بَكَدَا. بَلَاءٌ وَ بِلَالًا): دم‌ستیه‌بشتی و گرتی/ دم‌ستگیریبوو.

(«إِذَا بَلَّتْ بِقَائِمِهِ يَدِي»): همر نه‌ومنده دم‌ستم بگاته قاجی و بیگرت.

(أَلْبَلٌ): ری پ‌یدراو/ شیاو.

۴- (بَلْ- فِي الْأَرْضِ. بِلَاءٌ): به‌سم‌رمویدا گه‌راو گوزاریکرد.

(أَبْلٌ- هُ فِي الْأَرْضِ): بؤ گوزارو گهران رموانه‌میکرد.

(ذو بَلَى و بِلْيَان و بَلَى): شوینیکی دووری نادیار/ نه‌زانراو.

(هُوَ بَذِي بَلَى): نمو له شوینیکه دوورو نه‌زانراو.

۵- (بَلْ- هُ بِالْمَاءِ. بَلَاءٌ وَ بِلَّةٌ وَ بَلَاءٌ): به ناو‌تم‌ریکرد.

(- تِ الرِّيحُ بُلُوْلًا): بایه‌کی باراناوی، به تم‌ریه‌وه هه‌لیکرد.

(بَلَلٌ- الثَّوْبُ): جله‌که‌ی تم‌ریکرد.

(تَبَلٌ وَ ابْتَلٌ): تم‌ری بوو.

(أَبْلٌ- الْعُودُ): په‌له دره‌خته‌که ناوی پ‌یدا رؤیشت.

(- الشَّجَرُ): دره‌خته‌که به‌ریگرت.

(الْبِلَّةُ): تم‌ری بوون.

(أَلْبَلَةُ): ناسکی و جوانیی و گوروتینی گمنجیتی.

(أَلْبَلَةُ- مِّن الرِّيحِ): باوبؤران/ بای شیدار.

(«جَاءَ فُلَانٌ فَلَمْ يَأْتِنَا بِهِلَّةٌ وَ لَا بِلَّةٌ»): فیسار بؤ لامان هات نه‌خؤشی و گوشادی بؤ هیناین،

نه بیروخیریکی دم‌ستگیر کردین.

(«مَا أَصَابَ هَلَّةٌ وَ لَا بِلَّةٌ»): هیچ شتیک دم‌ستگیر نه‌بوو.

(أَلْبَلَالَةُ): ۱- ناورنگ ۲- تم‌ریه‌کی که شتیک تم‌ریکات.

(أَلْبَلَالٌ وَ الْبَلَالُ وَ الْبَلَالُ): ۱- تم‌رای ۲- ناو ۳- چۆره ناویک یان شیریک که گمروو تم‌ریکات.

(أَلْبِيلُ وَ الْبَيْلَةُ): بای سارد به ترمیمهوه/ به شیوه.

(أَلْبِلَانُ): ناتری هممام (نهو کهمسی که له گهرماودا خه لک دمشوات).

(أَلْبِلَانُ (ج) بِلَانَات) (یونانیة): گهرماو.

۶-(أَلْبِلُ): زورزان.

(«هُوبِلُ أَلْبَالُ»): نهو زورزانی زورزانه گانه.

(أَلْبِلُ (م) بِلَاءُ (ج) بِلُ): ۱-بهد دهررون/ دهررونپیس ۲-داوینپیس.

(أَلْبِلُ): وازنه هیئ/ قیننه ستور.

(«خَصَمُ مِبِلُ»): تمیاریکی قیننه ستور.

(أَلْبِلَةُ): رموش و سمر و قه لافمت.

(«طَوِيتُ السَّقاءَ عَلَى بِلْتِهِ وَ بِلْتَتِهِ»): مهشکه کم به تمپری و جۆنیه تییه وه پیچایه وه.

(«طَوِيتُ قُلَانَا عَلَى بِلْتِهِ وَ بِلْتَتِهِ وَ بِلْتَتِهِ وَ بِلْتَتِهِ»): له گهل فیسار کهدا بهو هممو خرابه و ناتمه وایی و خه وشمیه وه هه لمکرد.

(أَلْبِلَالَةُ): چکک هندیکی کهم.

(أَلْبِلَانُ (ن): روومکیکه زور درکاوییه گه لاوردمو بهرمکهی خرپو رنگیتر، به زمویدا بلاو دمبیتهمو زمویه که بیهیز دمکات وایلیدمکات به که لکی کشتو کال نهیمت.

۷-(بَلْبِلُ- القوم. بَلْبَلَةٌ وَ بَلْبَالًا): ۱-خویشگهلی وروژووژاند/ ههژاند ۲-تووشی مهراق و

دلخوردیگردن.

(أَلْبِلَالُ): مهراق و دلخوردی سخت.

۸-(بَلْبِلُ- الْأَلْسَنَةُ. بَلْبَلَةٌ وَ بَلْبَالًا): گه لیک زمانی تیکه لکرد.

(بَلْبِلُ- الْأَرَاءُ): راگانی شیواند/ تیکیدان و جیایی تیدا پهیداگردن.

(- الْأَمْتَعَةُ): شتوومهمه گانی پهرشو بلاو کردموو جیایکردنه وه.

(تَبْلِيلُ): تیکه ل و پیکه ل و خراب بوو.

(«تَبْلِيلَتِ الْأَلْسِنُ فِي بَابِلُ»): گه لیک زمان له بابلا تیکه ل یمکبوون.

۹-(الْبَلِيلُ (ج) بَلَابِلُ (ح): بلبیل): بۆ زمانپاراویسی دمکریته نموونه) به کوردی ده لئین: (ده لئیی بلبله قسمدمکات.

(بَلْبِلُ الْإِبْرِيْقُ): لوولهی مهسینه، لای رهشه خه لکه که به مزراح ده لئین له عمرمبییه ساغمه کی. (دَوَامَةُ)یه.

الملحق:

بل: (الْبِلَالُ): له نه خووشی رزگار بوون و چاکبوونهمو/ خووشبوونهمو.

بلت: ۱-(بَلَتَ- الشَّيْءَ. بَلَّتَا): شته کهی لمتکردو لئکی جیاکردنه وه.

(بَلَتَ. وَ بَلَتَ. بَلَّتَا وَ بَلَّتَا: وانبَلَتَ): پچرا.

(أَبَلَتَ- الرَّجُلُ): کابرا له ناخاوتن کهوت.

(أَلْبَلِيَّتُ وَ الْبَلِيَّتُ): ۱-کهمسیکه که هسهی چروپرو کورت بکات. ۲-زمانپاراویک که هسه

به خه لك بېرېت و نه هېښت درېژى پېښمن /
 به زمانپاراوى خوى خه لك دممكوت بكت.
 ۳- هوشيارو ژيرى كارامه.
 (أَلْبَلَّتْ): قسمى چړو پرو جوان.
 ۲- (أَلْبَلَّتْ - هُ يَمِينًا): سويندیدا.
 بلج: ۱- (بَلَجَ وَ أَلْبَجَ وَ تَبَلَجَ وَ ائْبَلَجَ -
 الصُّبْحُ. بُلُوجًا): سپېدمیدا/ بهر مېيان بوو /
 شمېه فیدا.
 (بَلَجَ - الْحَقَّ: بَلَجًا): همق وراستى روونبوو و مو
 دمرگه وت. ناشکرا بوو.
 (أَلْبَجَ (م) بَلَجَاء): روون/ ناشکرا/ ديار.
 (إِبْلَاجٌ وَ اِبْلَاجٌ. إِبْلِجَا جَابٌ): دمرگه وت/
 روون و ناشکرا بوو.
 (أَلْبَلَجَةُ وَ الْبَلَجَةُ): شمېه ق/ سپېدمى بهيان.
 ۲- (بَلَجَ - صَدْرُهُ. بَلَجًا): دلۍ (کرايموه.
 روونبوو و موه).
 (- الرَّجُلُ): رووى روونبوو و موه/ گوشاد بوو.
 (تَبَلَجَ - إِلَيْهِ): بوۍ پټکمنى و رووى (گمش/
 خوښى) تیکرد.
 (أَلْبَلَجَ وَ الْبَلَجَ): روو خوښ روو کراومو گمش.
 (أَلْبَلَجَ): ۱- کمسۍ بړو له يهك بلاو
 ۲- ده لښ: يه کيکى دموچاو سې و جوان و
 دموچاوپان.
 (أَلْبَلَجَةُ وَ الْبَلَجَةُ وَ الْبَلَجَ): بړو له يهك
 دوورۍ و پاكي نيوانيان.
 بلج: ۱- (بَلَجَ - الثَّرَى. بَلَحًا): (خولمهک/

خاکه که) وشك بوو و موه.
 (- تِ الْبَنَرُ): چالومکه/ بيرمه وشکبوو.
 (بُلُوح): چالوى وشکبوو.
 (أَلْبَلَحَ (ج) بَوَالِحَ): زمويهك که هيچى تيدا
 نه رویت.
 ۲- (بَلَحَ - الْغَرِيمُ. بُلَحًا): وامورگره که نابووت
 بوو.
 (بَلَحَ وَ بَلَحَ وَ تَبَلَحَ: بُلُوحًا): شهکمت و بهکمه و ته
 بوو.
 (بَلَحَ وَ بَلَحَ عَلَيَّ): هيچم ليدست
 نهکمه وت و نمېينى.
 ۳- (بَلَحَ - الرَّجُلُ بِشَهَادَتِهِ. بُلَجًا): شايه تيه که ي
 (شاردموه/ نه دا).
 (- الرَّجُلُ بِالْأَمْرِ: بَيَّ لَيْنَمْنَا/ حاشاى ليکرد.
 (تَبَالَحًا): پټيان له شته که ي يکتر نه ناو
 حاشايان ليکرد.
 ۴- (بَالَحَ - الْقَوْمُ): به گژ قومگه لدا چوو تا
 به زماندنۍ گمرچى نهم له سر هم فېش نه بوو.
 ۵- (أَبْلَحَ - النَّخْلُ): خورماکه (زرد بوو/ بوو
 به فمريکه خورخا).
 (أَلْبَلَحَ (ن): فمريکه خورما.
 ۶- (أَلْبَلَحَ (ج) بُلَحَان) (ح): دالهمر خوره
 بالندميه کى گوشت خوره له سيسارکه که چه له
 گهورمتره.
 (بُلِحَاء (ن): جوړه گولیکه جوړيکى
 بوونخوښ هميه له ميسر دمرويتريت.

بَلَخ: (بَلَخَ وَ تَبَلَخَ. بَلَخًا): فیزی پمیداکردو

خوی گهوج کرد.

(أَبْلَخَ (م) بَلَخًا وَ بَلَخَ وَ بَلَخَ: لوتبهرزو

گهوجه مروف.

(أَلْبَلَخَ وَ الْبَلَاخ (ن) شجر السندیان):

درهختی بهروو.

بلد: ۱- (بَلَدٌ - بِالْمَكَانِ. بُلُودًا): انیشتهجیی شوینمه

بوو ۲- به زور کردی به ولاتو شاری خوی.

(بَالِد (ج) بَلَدَةٌ): شارنشین.

(بَلَدٌ - هُ): (لهلای همدنیک) به ناوو هموای

نهو شاره نهو شوینمه رایهینا.

(حَدِيقَةُ التَّبَلِيدِ): باخی پیراهینان و

مالیکردن. نهو باخه می پرووهک و زیندموهری

لاوهمکی و ناموی تیدا به ناوو هموای نهو

شوینمه رادهمینریت که له شوینانی ترموه

بووی دهمینریت.

(أَبْلَدَ - الْقَوْمُ): خویشگهل له شارمکهدا

نیشتهنی بوون و تیایدا مانهوه.

(أَبْلَدَ - هُ الْبَلَدُ): له شارمکهدا به زور

هیشتیموه.

(تَبَلَّدَ الْقَوْمُ): ۱- شویننیکیان ناوا کردموه که

کهسی تیدا نمبوو ۲- بهو شوینمه و خه لکهو

ناووهوای راهات.

(أَبْلَدُ (ج) بِلَاد وَ بِلْدَان): ۱- ناوهمانی

۲- ولات. ۲- شار ۴- همر جیهیکی سمرزموی چؤل

یان ناوا بیت ۵- گور.

(أَلْبَلْدَان): شاری بهسرمو کووفه.

(أَلْبَلْدَةُ (ج) بِلَاد وَ بِلْدَان): ۱- همر شویننیک

سمر زموی ناوایت یان چؤل ۲- هارچهیهکی

ولاتمه که وهک دیمه شق که بهشیکه له ولاتی

شامو بهسره له عیراها.

(«فِي الْبَلَدَةِ»): ناوی نهو شاره می که لهسمر

بهشتی نامه که دمنووسریت و نهو کهسه می

بویدهمینریت لهو شارمدهیه.

(أَلْبَلْدَةُ): شاریکه که هراوانی مامناومندیه.

(أَلْبَلْدِي): شاری یان ولاتی.

(«إِنْتَاج بَلَدِي»): بهرهمی نهو ولاته می که

تو تیدایدت.

(أَلْبَلْدِيَّةُ): شارموانی.

(أَلْجَلْسُ الْبَلَدِي): نهنجومه می شارموانی.

(قَرَارُ بَلَدِي): بریاری نهنجومه می

شارموانی.

بَلَدٌ وَ بَلَدَةٌ (ج) بِلَاد: ولات یان نیشتمانیک.

(بِلَادُ الْعَالَمِ): ولاتانی گیتی.

(الدِّفَاعُ عَنِ الْبِلَادِ): بهرگریکردنی نیشتمان و

ولات.

(مَصَالِحُ الْبِلَادِ): که لکی ولاته که.

(يَابِلَادِي): نهی نیشتمانکه.

(أَلْبَلْدَان): ولاتان یان نیشتمانان.

(بَلَدٌ وَ بَلَدَةٌ): ولاتیک یان نیشتمانیک.

(بِلْدَانُ الْعَالَمِ): ولاتانی گیتی یان

نیشتمانان.

۲- (بَلَدَ. بِلَادَةً): كهودمن بوو، بيميشك و نازيرهك بوو. پيچهوانه‌ی زیرمکی و هوشیاری.

(بَلِيد و أَبْلَد): كهودمن/ نازيرهك/ بيميشك. (بَلَد): (بيپړاو دمسته پاچه/ بووده له) بوو. (- الْفَرَسُ): نهمسپه كه پيشپرگي كه دؤراندو كهوته دواوه.

(- السَّحَابَةُ): همورمه كه نه باراند. (- الرَّجُلُ): پياو كه پړديكرد/ چرووكبوو. (تَبَلَدَ): ۱- كهودمنبوو يان خوی به نازيرهك نواند ۲- پړاو سمرسام بوو. (أَلْمَبْلُودُ): ۱- چه په ساو/ سمرسام ۲- كه مناومز/ ميشكووت/ گيل.

۳- (بَلَدَ. بِلْدًا): برؤكانی به يمه كه وه نين. (أَبْلَدَ): كه سنيكه برؤكانی بلاوبن و پي كه وه نهمبن. (تَبَلَدَ الصُّبْحُ): رۆژ بوو مووه/ به يانيدا/ سپيدميديا.

۴- (تَبَلَدَ): تاسميكرد/ بوی به پهرؤش بوو. (- الرَّجُلُ): پياو كه له ژان/ له داخ/ له خمه تدا دستي به دستدادا.

۵- (أَلْبَلْدَةُ): سنگ. (هُوَ وَاسِعُ الْبَلْدَةِ): نهمو سنگی (پانه/ فراوانه).

الملحق:

(بَلَدَ: أَلْتَبَلَدَ): ۱- ههواره لدان له شوپنيكدا كه

چؤله وانی بيت/ كه سی تيدا نهميت.

(«تَبَلَدَ الْحَاكِمُ»): (دمسته سمردا گرتنی سمردارو چوونه سمر خاك و زمویی خه لكيت) ۲- راهاتنی پروهك يان زيندمورتيك به ناوو هموای شوپنيك كه هی خوی نهميت ۲- خؤراهينانی يه كيكي لاومکي و تازه ولات و شاريك و گرتنی رموشت و خووی نهمو شارو ولاتمی تيپها تووه ۴- كهودمنی و بيميشكي يان خؤ و ا پيشاندان.

(أَلْتَبَلِيدُ): راهينانی پروهك يان زيندمورتيك به ناوو هموای شوپنيكي تري جيا له شوپنه كهی خؤی ۵- پړاو دمسته پاچهو بووده له بوون. (تَبَلِيدُ الْفَرَسِ): بيتوانايی نهمسپه كه له پيشپرگيدا.

بَلَدَ: (الْبِلَادَر) (ن): گويزی نه كاجؤ/ گويزی كاشؤ درمختي كه له نهممريكای ناومراسته وه بلاوبؤته وه دارمكهی سوورمو به منرخه، دارو تهختهی ناومالی ليئروسستمكرنت و له هدمكهی كه تيره دمگيريت.

بَلَر: (تَبَلَّرَ و تَبَلُّورَ): وهك بلووری ليها ت/ بوو به كريستال.

(أَلْبَلُّورُ وَالْبِلُّورُ): ۱- جؤره شووشه يه كه ۲- كهوهمريكي سبي روونه/ كريستال (فارسيه). (تَبَلُّورَ- الْأَمْرُ أَوْ الرَّأْيُ): كارمكه يان راكه پروونبوو مووه هيئه سمرمكييه كانی دمر كه وت.

الملحق:

بَلَر: (أَلْبَلُّورِيَّات): ۱- قاپ و قاچاخ و شتی

کریستال ۲- زانستییهکه له چۆنیهتی
دروستیوونی کریستال و ڕێکبوونی گەرمکانی
بە شێوێکی ئەندازمییانە دیکۆلێتەوه
هەروەها پێیدەئێن زانستی کریستال.

بلز: (الإبلیز و طین الإبلیز) (یونانیە):
ئەو لیتەمێهە کە روبرای نیل پاش کشانەوهی
لەسەر زموێ بەجێدەهێلێت.

بلس: ۱- (أَبْلَسَ): ۱- چاکەو خێرو بیری کەم
بوو. ۲- دڵشکست بوو و پەژارە داگیرت.

(- فِي أَمْرِهِ): سەری لە کارمەکەى سۆرماو سەراسیمە
بوو.

(بَلِيسَ وَ مُبْلِسَ - هـ): سەراسیمە.

(أَبْلَسَ - هـ): سەرسامیکرد.

(- مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ): ناوێندى بەزمییو
دلاوایی خودا بوو.

(أَبْلَسَ): نەگەرس / بێفەر / بێخێر.

(إِبْلِيسَ (ج) أَبَالِسَ إِبَالِسَةَ): شەیتان.

۲- (أَبْلَاسَ (ج) بُلَسَ): ۱- بەرگێکی مووینی

زێر کە دنیا نەویستەگان لەبەریدمەکن

۲- راخەریکی مووین (فارسێه) کە لە موو

دروستدەکرێت.

أَبْلَاسَ (یونانیە): پەلاس.

أَبْلَاسَ: پەلاسفرۆش.

۳- أَبْلَاسَتِيك (ف ج) (یونانیە): هونەری

نواندنی کەسانو شت بەوینە یان بە

پەیکەری بچووک بچووک لە دار یان لە گەج و

بۆرەك یان لە كانزاو شتێر- (ك) مادەمەکی
ئەندامییە لە بنچینەدا یان ناوێتەمە کە
دەتوانرێت دابڕێژرێت لە ژێر کاریگەری
گەرمی یان پەستاندا. شتی جۆراو جۆری
لێدروست بکریت.

۴- (بَلَسَمَ): تۆقی و زمانی بەستراو بێدەنگ
بوو.

(- هـ): رەقی لە چارەى بووموه.

(بَلَسَمَ): ۱- رەزای تال بوو ۲- تووشی هەوی
پەردەى سى بوو. سینەپالوو بوو.

تَبَلَسَمَ: تۆقی و زمانی لە ترساندا بەسترا.

(أَبْلَسَمَ) (طَب): ۱- مادەمەکی کەتیرمییە

برینی پێی تیماردەکرێت ۲- جۆره بۆنیکی

عمترە (یونانیە).

(أَبْلَسَامَ) (طَب) = الرسام = داء الجنب):

هەوی پەردەى سى / سینەپالوو.

۵- (أَبْلَسَان (ن): درەختیکە گۆلەکەى

هێشوویی و سەپییە. ڕۆنیکى لێدەگیرێت

کە بۆنى زۆر خۆشە. ئەمە لە بنەچەى

بوغورده.

أَبْلَسُن (ن): ۱- نيسك ۲- دانەوێلەمەکە لە نيسك

دەجێت.

(أَبْلِيسَان أَوِ الْخَمَان (ن): درەختیکە لە

بنچینەدا هێ ئوروپا و ئاسیای باکوورە،

گۆلەکەى سەپى و پانە بە زۆرى بۆ جوانیى

دەروێنرێت گەلیک کەلکی هەمە.

بلش: (أَلْبَلْشُون (ج) = مَالِكُ الْحَزِينِ):

شینەشاھۆ. مەلئکی لاقو بال و مل درئۆه.

بَلَصًا: ۱- (بَلَص - ۵. بَلَصًا): پروونیکردەموو تالانیکرد.

(بَلَص - فَلَانًا مِنْ مَالِهِ): فیساری تالانکردو هیچی بۆ نەهیشتمو.

(أَلْبَلَص): زەوتکردنی مالی خەلک بە نارەواو بە زۆر/ بە زۆرو نارەوا دەست بەسەر مالی خەلکدا گرتن/ تالانکردن.

۲- (بَالَص - ۵): لە یەك راپەرپەرو پەلاماری یەمکەریاندا.

(تَبَلَّص - الشَّيْءَ): بە دزییەوه بۆ شتەكە چوو.

۲- (بِ الْغَنَمِ): مەرەكە شیرێ كەمبوو.

۳- (الْبَلْصُوص (ج) بَلْنَصِي (ح): بالئەمەكە. (أَلْبَلُوصِي) (مو): دەمی بلویری قامیش كە بۆ لیدانی دەخەرتە دەمەوه.

بَلَط: (بَلَط و بَلَط و أَبْلَط الدَّار. بَلَطًا): خانوومەكە كاشپێژگرد كاشیگرد بەردپێژ یان خشتپێژ كرد.

(أَبْلَط - اللَّصُّ الرَّجُلُ): دزەكە كابرای ساف لە ساف تالانكرد.

(أَبْلَط و أَبْلَط): سوختو هەژار بوو.

(أَبْلَاط): ۱- كاشیی فەرشكردن - بەردی فەرش- مۆزاییك.

(بَلَاطُ الْمَلِك): كۆشكى شا. (بە خوازمیش بە

ئەنجومەن و كۆری شاو سەرگردەمکانی لای

دەوتریت) ۲- زەویی تەختی لووس (لاتینیە).

۲- (بَلَط - الرَّجُلُ): شەكەتی رۆشتن بوو.

(بَالَط - فِي أَمُورِهِ): لە كاروباریدا خۆی زۆر رەقاندو كۆششی زۆریكرد.

۳- (بَالَط - ۵): جێبەجێشت و لێهەلات.

(- الْقَوْمُ): خۆپشگەل بە شمشیر لە یەمکەری بەریوون.

(تَبَالَط - الْقَوْمُ): خۆپشگەل بە شمشیر لەگەڵ یەك شەریانكرد.

۴- (أَبْلُوط. ن): ۱- دار بەروو.

(أَبْلُوطَة): داربەرپروویەك. درەختێكە قەد ئەستوورو پتەو ۲- بەری دار بەروو كە كلاًوی هەمپەو هێكەمییەو توپكێكی رەقی هەمپە.

(أَبْلُوط الْعَفْصِي) (ن): دارمازوو.

(بَلُوط الْأَرْضِي): پروومكێكە گەلاکەى وەك هێ گاسنی وایە.

(شاه بلوط): شا بەروو/ كەستەنە.

(أَبْلُوطِي) (ح): جۆرە ماسییەكە كە پێشی دەلێن (المشط).

۵- (أَبْلُوطَة) (ترکیه): جۆرە تەورێكە/ تەورزین.

(أَبْلُوطَجِي) (ترکیه): ئەوانەن كە لەگەڵ سوپادا دەرۆن و رێی بۆ خۆشەمەكەن، داردەمەرن و قەلا دروستدەمەن.

۶- (بَلَطَج): خۆی بە زەویدا دا.

(- الشَّيْءُ): شتمكه‌ی پانكردموه.

(تَبْلَطَحَ): پان بووموه.

بلغ: ۱- (بَلَعَ وَابْتَلَعَ - الشَّيْءَ. بُلْعًا): شتمكه‌ی هووتدا.

بَلَعَ وَ ابْلَعَ - هُ الشَّيْءُ): شتمكه‌ی پي هووتدا.

(«بَلَعَهُ رِيْقَهُ»): به ئمندازمی هووتدانی تفهكه‌ی له سمری و مستا/ مؤله‌تیدا..

(تَبْلَعُهُ): پپی هووتدا.

(الْبَلْعَةُ): پیاوی زۆرخۆر.

(الْبَلْعَةُ (ج) بُلْع): كونی به‌مرداش و كونی دمستار.

(البَلْعُ): فره هووت/ زۆرخۆر.

(الْبَلْعُ): گه‌روو (له‌ دمه‌وه تا گه‌ده).

(الْبَلْعُ): زۆرخۆر.

(الْبَالُوْعَةُ وَالبَلَاْعَةُ وَالبَلُوْعَةُ (ج) بَوَالِيع وَبَلَالِيع): زه‌رابی ناوما‌ل/ ناوم‌پۆگه‌ی خانوو/ گونج.

۲- (بَلَعَ وَ تَبْلَعَ - الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ): به‌رتی داویتییه سمری.

۳- (بَلَعَمُ الْقَمَّةُ): پاروومكه‌ی هووتدا.

(الْبَلْعُ): زۆرخۆریکی خه‌را هووت.

(البَلْعُ وَ البَلْعُوم): سوورپنچك.

بلغ: (بَلَعَ - الثَّمَرُ. بُلْعًا): به‌رمكه‌/ میومكه‌ پیگه‌مشت.

(بَلَعَ - الْغَلَامُ): می‌ردمندا‌لمكه‌ پیگه‌مشت. بالق بوو/ هامی‌كردموه.

(الْبَالِغُ): بالق بوو/ هوشیار بوو/ پیگه‌مشتوو.

(«غَلَامٌ بِالِغِ وَ حَارِيسَةٌ بِالِغِ وَبَالِغَةٌ»): می‌ردمندا‌لیکی بالق بوو و كه‌نیزم‌کیکی بالق بوو/ پیگه‌مشتوو.

۲- (بُلْعُ - الرَّجُلُ): ۱- پیاومكه‌ شه‌مكت بوو/ به‌مكه‌موت ۲- تووشی خه‌مكت بوو.

(بَلَعَتْ - الْعِلَّةُ. بُلُوعًا): دهرمه‌كه‌ گرانبوو.

(«بَلَعَ مِنِّي كَلَامُكَ»): فه‌مكه‌ت زۆر كاری تیکردم.

(بالغ - في الأمر): ره‌نجی ته‌واوی له‌ كارمه‌دا داو كه‌م و كوورپی تیدا نه‌كرد.

(تَبْلَعَتْ - بِهِ الْعِلَّةُ): دهرمه‌كه‌ ته‌واو كاری تیکردو لپی گرانبوو.

(تَبَالَعَ - فِيهِ الْمَرْضُ): نه‌خۆشییه‌كه‌ زیفی لیسه‌مندو كوشنده بوو.

(-الدَّبَاغُ فِي الْجِلْدِ): پیسته‌كه‌ ته‌واو خۆشه بوو.

(الْأَبْلَغُ): زیاده‌مویی تیداگراو.

۳- (بُلْعُ - بَلَاغَةٌ): ره‌وانبێژ بوو/ زمانپاراو بوو.

(بَلِيع (ج) بُلْعَاء): ره‌وانبێژ/ زمانپاراو.

(تَبَالَعَ - الرَّجُلُ فِي كَلَامِهِ): خۆی وه‌ك ره‌وانبێژێك نواندو وایش نه‌بوو.

(الْبَلِيعُ وَالبَلْعُ = الْبَلِيع): ره‌وانبێژو زمانپاراو. (الْبَلَاغُ وَالبَلَاغُ): ره‌وانبێژێکی زمانپاراو

که نامانجی خوئی روون بگهیمینیت.

۴- (بَلِّغْ - هُ بُلُوغًا): گهیشته لای / گهیشتی.

(بَلِّغْ- الْفَارِسُ): سوارمهکه دمستی بۆ جلهوی
چارهویکه بردتا تیژتری بکات.

(بَلِّغْ - هُ وَ أَبْلَغْ - هُ إِلَيْهِ): گهیاننده دمستی/
بپیگهیانند.

(«بَلِّغْ عَنْهُ الرِّسَالَةَ إِلَى الْقَوْمِ»): نامهکهی
نموی به خویشگهل راگهیانند.

(أَلْبَلَاغُ (ج) بَلَاغَاتُ): گهیانندن ۲- پیراگهیانندن
فهرمانیک، هوالیک، بهمانیک بریاریک به
یمکیک یان به کۆمهلیک بگهیمینیت.

(تَبْلِغُ): ۱- پیراگهیانندن. ۲- گهیشته نامانج
یان نمو شتهی دهخواریت.

(أَلْمَبْلَغُ (ج) مَبَالِغُ): ۱- بری پاره ۲- کۆتایی و
نمو سمری نمو شته.

(أَبْلَغَ وَالْبَلَّغُ): نهوپهری.
(«هُوَ أَحْمَقُ بَلَّغًا»): نمو لهوپهری
گهوجیدایه.

(«حَمَقَاءُ بَلَّغَةٌ»): ناهرمتیکه لهوپهری
گهوجیدایه.

(«أَمْرًا لِلَّهِ بَلَّغًا»): خواستی خودا دستوبردهو
جیبهجیبه.

(أَمْرٌ بِالْبَلَّغِ): فهرمان و دستووریکه که له
گشت شوینی دهییت بهپرمو بکریت و نهنجام
بدریت.

(جَبِشٌ بَلَّغٌ): سوپایهکه دهگاته نمو شوینهی

بۆی نییرراوه.

(أَلْبَلَّغَةُ): نهوپهری گهوجیی.

۵- (تَبْلَغُ - بِالْشَيْءِ): به شتهکه داکهوت و پیی
هایل بوو.

(أَلْبَلَاغُ (ج) بَلَاغَاتُ): بهس بوون
پیداگهوتن.

(«إِنَّ هَذَا بَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ»): نه
پیراگهیانندنه بهسه بۆ خه لکانیک که
خودا بهرستی راستههینم.

(أَلْبَلَاغُ وَ الْبُلْغَةُ وَ التَّبْلِغُ): ژیان و گوزمرانیک
که پیی داکهوت، بهسی بییت و چاوی له زۆرت
نهبییت.

۶- (أَلْمَبْلَغُ (ج) مَبَالِغُ): بری پاره.
(أَلْبَلَاغُ (ج) بَلَاغَاتُ): نوسراویکه که بۆ
خاومنهکهی لهسمر کاروباریک بریاریکی تیدا
نوسرابییت.

(أَلْبَلَاغَاتُ): بوختان و درۆی ههلبهستراو.
(«لَا يَفْلَحُ أَهْلُ الْبَلَاغَاتِ»): بوختانکهرو
هسهچن و بهدزمانهکان سهراکهون.

۷- الْبَلَّغُ: بهلفهم.
الملحق:

بلغ: (الْبَلَاغَةُ): ناخاوتنهکه ناوینهی
پیویستی نیاز بییت یان هی جوان دهربرین
بییت و کاریگهر بییت.

(«بَلَاغَةُ الْقُرْآنِ»): رهوانیی و بالاجوانیی و
زمانپاراوییی و کاریگهریی زمانی هورنایی

پەرۆز.

(بَلَاغَةُ الْخَطِيبِ): زمانپاراوی و

رەوانبیزیی و کاریگەری و تار و تاربیژمکە.

(عِلْمُ الْبَلَاغَةِ أَوْ الْبَلَاغَةُ): زانستییەکە کە

رەوانبیزیی بە ئاخواتنەکە بدات ئەویش

بە سێ شت دەبێت زانستیهکانی واتاو

روونکردنەموو جوانیی بێنیته دی.

بلق: ۱- (بَلَقَ. بُلُوقًا): پەلەیکرد/ خێرایکرد.

(بَلَقَ وَ أَبْلَقَ - الْبَابُ): ۱-دەرگاکی (والاکرد/

خستە سەر گازپەشت) ۲-خێرا داخست.

(إِبْلَقَ - الْبَابُ): دەرگاکی (کەوتە سەر گازیی

پەشت/ تەواو کرایەوه).

۲- (بَلَقَ. بَلَقًا): سەرسام بوو.

۳- (بَلَقَ وَ بُلِقَ وَ أَبْلَقَ وَ ابْلَقَ وَ

ابْلُوقَ. بَلَقًا): ڕەنگ بازوو بوو/ بەلەمکبوو/

ڕەنگ ڕەش و سپی تیکەلبوو.

(أَبْلَقَ (م) بَلَقَاءَ (ج) بُلُق): بازوو/ بەلەمک/

ڕەنگ ڕەش و سپی.

(أَبْلَقَ): مەڕمەر.

(أَبْلَقَ): تەک- قەلاکە سەمەونەل کە بە

بەردی ڕەش و سپی دروستکراوو.

أَبْلَقَ وَابْلَقَ: ڕەش و سپی.

(أَبْلَقَ): سوپسکە. لە سوریا پێیدەلێن (أَبُو

بَلِيقَ).

(طَلَبَ الْأَبْلَقَ الْعُقُوقَ): (ئیدیۆمە) داواپەکە

کە ھەر نەمەتە دی.

(أَلْمَبْلَقُ = الْأَبْلَقُ): بازوو/ بەلەمک.

۴- (أَبْلَقَ): ڕەشمال.

(أَبْلُوقَ وَابْلُوقَةَ (ج) بَلَالِيقَ): ۱-قەوتگە/

بیابانیکی و شک کە مردنی تێدا بێت. ۲-

زەمینێک کە ھەرگیز ڕوومکی لێنەرپوێت.

۵- (بَلَقَعَ - الْمَكَانُ): شوێنەکە و شکایی گەشتی

بوو بە چۆلەوانی و خاکیکی بیابانی.

(أَبْلَقَعَ وَابْلَقَعَةُ (ج) بَلَاقِعَ): خاکیکی

و شک و چۆل.

(دَارَ بَلَقَعَ): خانوویەکی چۆل.

(أَبْلَقَعَ وَالْمَرَأَةُ الْبَلَقَعَةُ): نافرمتی بێکەلک و

بیفەر و بیجوانی.

(أَبْلَقَعِي): ساغ و ساف و لووس.

(سَهْمٌ أَوْ سَنَانٌ بَلَقَعِي): تیریکی یان نووکی

ڕمیکی ساغ و ساف و لووس.

(بَلَمَ - الرَّجُلُ): پیاوێکی لەکەدار و ناشرین

کرد.

(أَبْلَمَتَ شَفْتَهُ): لەجی ھەلاوسا.

(أَبْلَمَ): لەج ھەلاوسا.

(أَبْلَمَ (ح): ماسییەکی بچووکی دەرپایە.

بلن: (أَبْلَانُ) (ن): ڕوومکی دەرکاویە پیزی

زەوی دەبێت.

بلە: (بَلَهَ - بَلَهًا وَ بَلَاهَةً): مێشکی ھووت بوو/

بێئاوێز بوو/ گێل بوو.

(أَبْلَهَ (م) بَلَهَاءَ (ج) بُلَهَ): گێل/ مێشک

ھووت.

(أَبْلَهَ - الرَّجُلُ): کابرای به گیل هاته
بهرچاو.

(تَبَّلَهَ): ۱- گیل بوو ۲- نه‌یتوانی به‌لگه
به‌ینیت‌هوه.

(تَبَالَهَ): خوی گیل کردو پیشانداو گیلش
نه‌بوو.

۲- (بَالَهَهُ: هۆشی لیبری و له‌خشته‌بیرد.

۲- (تَبَّلَهَ: به‌ دوی ونبوو مکه‌یدا گه‌را.

(- الطريق): گیلانمو بی‌پرسیار له‌ کەس به
رینگه‌که‌دا رۆشت که به‌له‌دی نه‌بوو ونبوو.
(بُلْهِنِيَّةُ الْعَيْشِ): خوشگوزهرانی و تیرو
ته‌سه‌لی.

۴- (بُلَهَ): (کرداری داخوازی‌یه): وازبه‌ینه/
لیگه‌ری.

(«بُلَهَ هَذَا الْأَمْرُ»): واز له‌م کاره به‌ینه/
لیگه‌ری.

۵- (بُلْهَسْ): گوری دایه رۆشتنه‌که‌ی/ خیرا
رۆشت.

بلا: بَلَا - الرَّجُلُ بَلَا وَ بَلَاءٌ: پیاومکه‌ی
تافیکردموه/ پیاومکه‌ی هه‌له‌سنگاند.

بلی: (بَلَى - الثَّوبُ بَلَى وَ بَلَاءٌ): جله‌که
(شربوو/ بزى).

(بَالٍ وَ بَلَى: شِر/ دراو/ رزیهو.

(بَلَى وَأَبْلَى - الثَّوبُ تَبْلِيَّةٌ وَ إِبْلَاءٌ): جله‌که‌ی
(شرکرد/ دراند).

(أَبْلُو وَ الْبَلَى (ج) أَبْلَاءٌ): کۆنی دراوو شرو در.

۲- (بَلَى - الرَّجُلُ): پیاومکه تافیکرایه‌وه.

(أَبْلَى - الله عِبَادَهُ): خودا به‌نده‌کانی خوی

تافیکردموه به‌وه‌ی چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردن.

(أَبْلَى فِي الْحَرْبِ بِلَاءٌ حَسَنًا): له‌ جه‌نگه‌که‌دا

دمستی چاک‌ی له‌ دورژمن وماندو قاره‌مانیتی
نواند.

(تَبَالَ-هَ): تافیکردموه/ هه‌له‌سه‌نگاند.

(إِبْتَلَا-هَ): تافیکردموه.

(إِبْتَلَى - الشَّيْءُ): شته‌که‌یزانی و به‌ی بی‌رد.

(إِسْتَبَلَا-هَ): تافیکردموه.

(أَبْلَوَى وَ الْبِلَوَى وَ الْبَلِيَّةُ وَ الْبَلِيَّةُ (ج) بَلَايَا):

۱- تافیکردنه‌وه/ هه‌له‌سه‌نگاندن. ۲- جور‌توم/

وم‌ی/ به‌لأ/ گه‌رتاری/ گیرۆده/ تووشبوون.

(أَبْلَاءٌ): ۱- به‌ (چاکه‌و فه‌رو و‌ی و خراپه)

تافیکردنه‌وه‌ی مرؤف ۲- گیرۆده‌ی به‌ئاره/

داخی زۆر هه‌رومکو له‌ش تافیکاته‌وه.

(أَبْلَوُ وَ الْبَلَى (ج) أَبْلَاءٌ): خاومن نه‌زموون و
دهره‌اتوو/ قال.

(«هُوَ بَلَى أَسْفَارٍ وَ بَلِيهَا»): نه‌مو قال و

دهره‌اتوو‌ی گوزارو مه‌راق و نه‌زموونی زۆره.

(«بَلِيوُ شَرُّ وَ بَلِيُهُ»): زاله به‌سمر گه‌رتاری و

ناهه‌مواریداو زۆر لیقه‌وماویی دیوه.

۲- (بَالَى-هَ): که‌موکووری دایه پال ۲- شانازی

به‌سمر‌دا کرد.

۴- (بَالَى - الْأَمْرُ وَ بِالْأَمْرِ. مُبَالَاةٌ وَ بِلَاءٌ

وَ بَالَةٌ وَ بِلَاءٌ): به‌ تمنگ کارمه‌که‌وه‌هات/

مشووریخوارد.

(أَبْلَى - فَلَانَا عُدْرَه): بیانووی بۆ هینایهوه تا لییبوریّت. ئەویش لییخۆش بوو/ عوزرخوایی بۆ هینایهوه ئەویش چاوپۆشیی لیکرد.

۵-(أَبْلَى - هُ يَمِينًا): سویندی بۆ خواردو دلی هینایهوه جی.

(إِبْتَلَى): سویندیدا/ داوای لیکرد سویند بخوات.

۶-(إِبْلَوَى - الْعُسْبُ): گیاکه درێژ بوو.

۷-(الْبَلِيَّةُ) (ح): ئەو حوشترەى که له سەردەمى پێش ئیسلامدا لەسەر گۆری خاومەکهى بەمى ناوو ئالیک دهبەسترایهوه تا مردار دهبوووه.

(أَبْلِيَّات): ئەو ژنانەى که شیومنیان لەسەر حوشترە مردارومبووهوه دمکرد.

۸-(بَلَى = نَعَمْ): بەلێ/ ئەرێ/ با (وەلامی پرسیاره، پرسیارهکه به ئەرێ بیت یان ئەرێ بیت).

(أَقَامَ زَيْدٌ): ئایا زەمید هەستا؟

بلی: بەلێ.

(أَمَّا قَامَ زَيْدٌ؟): ئایا زەمید هەلنەستا؟

(بَلَى): بەلێ واتا هەستا/ با هەستا.

۹-(البليار) (فرنسية): یاریی بلیارد (پارییهکه به تۆپی عاج لەسەر میزیکه چنراویکی سهوزی بهسهرومیه، به داریکی سەر لاستیک یاری دمکریّت.

الملحق:

بلی: (أَلْبَلِيُون: مليون مليون).

(أَلْبَلِيُون فِي الْوَلَايَاتِ الْمُتَّحِدَةِ يَسَاوِي أَلْفَ مليون): له ولاته يهکگرتوومکانی ئەمەریکادا دمکاته ههزار مليون واتا ملياريک.

(«اللامبالات»): گوینەدان/ بەتەنگەومەهاتن/ بەدمر بەسەوه نەهاتن.

(اللامبالات بِمَصَائِبِ الْغَيْرِ): به دەر بەست چورتوم و گرفتاری و گرفتاری و دهردی ئەم و ئەمومە نەهاتن.

بم: (البم (ج) بُموم) (مو): ۱-ئەستوورترین ژنی عوود. ۲-گرو قەبەترین دمنگی عوود.

بن: ۱-(بَنَ بِالْكَانِ. بَنًا): له شوینەکهدا بەند بوو/ مایهوه/ جیگیر بوو.

(أَبْنَ - بِالْكَانِ): له شوینەکهدا نیشتهنی بوو/ بەند بوو.

(أَبْنَ - بِ السَّحَابِ): ههورمه کهند رۆژیک مایهوه.

۲-(بَنَنَ - الشاة): مەرهمه که بهستهوه هیشهوه بۆ قهلهوکردنی/ کردی به دابهسته.

(أَلْبَنِينَ): دابهسته/ قهلهو.

۳-(تَبَنَنَ - فِي الْأَمْرِ): له سەر کارمه ستارمیگرتو مایهوه ۲-له کارمهدا هیمن و لهسەر خو بوو.

(أَلْبَنِينَ): ستارمگر لهسەر کارو ژێرو

لهسه رخۆ.

۴- (الْبُنْ) (ن): دره ختی قاوه. دره ختی که بهر یکی وردی همیه دمهاریت و دمکریت به قاوه. له نیوه دورگه ی عمر مبداء دمرکه و تووه قاوه ی عدم منیی و قاوه ی بهرازیلیی دوو جوړین.

(الْبِنْ - مِنْ الْأَمْكِنَةِ): شوینی بۆگهن.

(الْبِنَةُ): (بۆن و بهرامه) ی خوښ یان ناخوښ.

(الْبَنان): ۱- سمري پهنجهکان ۲- پهنجهکان.

(الْبَنانَةُ (ج) بَنانَات): ههموو پهنجهکه.

(الْبَنان): ۱- یهک پهنجه ۲- گری سمره وهی پهنجهکه نینۆکه که ی بیومه.

(الْبَنانَةُ): باخچه ی گمشاوه و شکوفه دار / میرغوزار.

بنیت: ۱- (بَنَيْتَ - عَنْهُ): به دوا ی هه والیدا گهرا / سؤراغیکرد.

(- هُ بَكَدَا): بهوه لییدا.

۲- (الْبَنْتوغراف) (حي): نامیری که ههموو وینه یهک به میکانیکی دمگوین پته وه.

بنج: ۱- (بَنَج. بَنَجَا): چوومه سمر ریشه و بنج و بیخی خۆی.

الْبَنج: بنج / بناوان / ریشه / بیخ / نهژاد.

۲- (بُنْج - هُ): ۱- بهنجیکرد / به بهنج بیهوشیکرد / نواندی ۲- به بهنج سړیکرد.

(الْبَنج) (ن): روومکی که ژمهردار له بهنجی

بایه نجانیه که لا گهورمو لینجه، گولمه که ی سپی یان زمرده یان خال بنهوشه پیه له که لاومیان نیوان کشتو کالیترا دپرویت بۆ سړکردن یان بیهوشکردن به گاردیت / بیهوشداروو / هی نه وه.

۳- (الْبَنْجَرَةُ (ج) بَناجر) (ا ع) (ترکیه): لوله ی توپ.

۴- (الْبَنْجَكِشت) (ن) (فارسیه): میخهک.

بند: ۱- (الْبَنْد (ج) بُنود): ۱- نالایه کی گهوره ۲- دهریاچه ۳- گهرت یان بره کی کتیب ۴- کوژ هفیل.

(«فُلان کَثِيرُ الْبُنود»): فیسار زور به به مندوباوه / فیل بازه (فارسیه).

۲- (الْبَنْدَر (ج) بَنادر): ۱- بهستگه ی پاپور له سمر روخی دهریا ۲- نه سکه له ۳- لهنگمرگا

۴- (ت) مهلبندی بازارگانهکان له شاردا.

(الْشاه بَنْدَر): سمر بازارگان (فارسیه).

(الْبَنْدیر) (مو) (أَعْجَمِيَّة): دمهولی گهورمو ممزن.

۴- (بَنادُورَة) (ن): ته ماته.

۵- (الْبَنْدِيرَة) (ایطالیه): نالا.

۶- (بَنْدُق - إِلِيه): تیر چاوی تیبری.

(الْبَنْدُق): ۱- (ن) فستق.

(الْبَنْدُقَة): دمنکه فستقی که دره ختی که له بهنجی بهرووه له دارستانه کانداء دپرویت و

له ناوچه ههوا مامناوندی به کانداء، بهرمکه ی

بادامی و خوشمو و بچوک زور جوریشی همیه
۲-ساجمه.

(الْبُنْدُ قِيَّة): (۱ ع): تفهنگ ۱-تفهنگی
ساجمه‌زمن ۲-شسته‌ستر (۱ ع) = الرُّشِيش:
تفهنگیکه تازمیه‌که به جاریک فیشه‌کیک
زور دمردهاوت وک ناورشین بکات.

۱- (الْبُنْدُ قِيَّةُ الْوَاتِرَةِ) (۱ ع): جورده تفهنگیکه
که دمتوانیت بیپرگردنوهی یهک له دوی
یهک. چمند فیشه‌کیک بهاوت/ گولله پرژین.
بنز: (الْبُنْزِين) (ک) (فرنسية): به‌نزین:
مادمیه‌کی ئەندامیه‌ پله‌ی گرگرتنی نزمه زوو
دمبیته هه‌لم له نهوتی خاو بوخته‌دمکرت،
یه‌کیکه له سووته‌مهمیه‌کانی نوتوموبیل و
هۆکانی تری هاتوچۆ. هه‌رموها بۆ جل
پاکردنهموش به‌گاردیت.

(بنس): ۱- (بِنَس و أَبْنَس. بَنَسَا): له‌تاو
شهر و خراپه هه‌لات/ خۆی لیلادا.
(بَنَس - عَنْهُ): لییدواکه‌وت.

۲- (بَنَسِلِين): (طب) به‌نسلین دهرمانیکه
بۆ چارمه‌رکردنی هه‌وی ناوسک و هه‌ناوو
دهرموی له‌ش.

بنص: (الْبِنَصِر (ج) بَنَاصِر) (۱ ع) (مؤنثة):
په‌نجه‌ی برای تووته/ په‌نجه‌ی پال تووته.
بنط: (بنطلون) (ایطالیه) = (سراویل):
پانتۆل/ شه‌روال.

بنف: (الْبَنَفْسَج) (ن): گوله‌ومنه‌وشه:

گولی ته‌مه‌ن سالیکه یان ته‌مه‌ن درێژه.
گوله‌که‌ی زور دهمینته‌ومو جوانه، سپی و
زردو ومنه‌وشه‌یی‌یه. یه‌کیک له جورمه‌کانی
ومنه‌وشه‌ی بۆنه که له نه‌وروپاو ناسیادا
همیه‌و که له پزیشکیدا. بۆ ره‌وانیی گه‌ده
به‌گاردیت.

(الْبَنَفْسَجُ الثَّالُوث): ومنه‌وشه‌ی سیانی که
گوله‌که‌ی گه‌ورمیه.

(الْبَنَفْسَجَة): یه‌ک گوله‌ ومنه‌وشه.

بنق: (بَنَق و أَبْنَق - إِلَيْهِ. بَنَقًا): گه‌یشتی.

(بَنَق - بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا نیشته‌نیبوو.

(- الْكَلَام): ناخواتنه‌که‌ی کۆکردممو

ریکخست و رازاندیه‌وه.

(- الْكَنْب): درۆکه‌ی هه‌لبه‌ست و به‌جی و

پیکرد.

(- الشَّيْء): لاسایی شته‌که‌یکرد/ له وینه‌ی

ئه‌و شته‌ شتی دروستکرد.

(- ظَهَرَ بِالْسَّوْط): به‌هامچی پشتی

شیکردممو.

(- الْقَمِيص): پارچه‌ی له کراسه‌که‌دا تا

گه‌ورمتر بیت.

(- إِلَيْهِ): گه‌یشتی.

(الْبَنَبِيْقَةُ وَالْبَنَقَةُ): پارچه‌یه‌که دهریته

ملی کراس تا فراوانتر بیت.

(مُبْنَق): پان/ فراوان.

(طَرِيقُ مُبْنَق): ریگمیه‌کی پان و فراوان.

بنك: ۱- (بَنَك- تِ الْجَارِيَتَان): دوو كه‌نيزمكه‌كه همرېه‌كه له گمړمكه‌كه‌ى خوږه‌وه دمرچوو هه‌والى گمړمكه‌كه‌ى خوږى و خوږشانى به‌ويتر گمياند.

۲- (تَبَنَك- بِالْمَكَانِ وَ فِي الْمَكَانِ): له شوښنه‌كه‌دا مايه‌وه و نيشته‌نيبوو. (تَبَنَك- فِي عِرْه): له سهر و مړي و خوشيدا مايه‌وه.

۳- (الْبَنَك (ج) بُنُوك) (ت) (لَاتِينِيَّة) = الْمَصْرَف (ج) مَصَارِف: به‌نك. (الْبَنَك): ۱- پرچه‌له‌ك/ بنه‌رمت/ نه‌ژاد سمرچاوه‌ى شت ۲- كاترميريكى شه‌و. ("مَضَى بُنُكٌ مِنَ اللَّيْلِ): كاترميريكى شه‌و تيپه‌رى.

(بنكرياس) (ع ۱) = (لَوْزَةُ الْعِدَّة): به‌نكرياس. (لوويه‌كى گه‌ورميه) له پشت گه‌دموميه ناويكى تايبه‌تياى به‌كار دمرژنيته ناو گه‌دموه يو همرسكردنى خواردن.

بنى: ۱- (بَنَى- الْبَيْتَ. بَنِيًا وَ بِنَاءً وَ بُنْيَانًا وَ بِنِيَّةً وَ بِنَايَةً): خانوومكه‌ى سازاند/ دروستكرد.

(- الْأَرْضُ): خانوويه‌كى له پارچه زمويه‌كه‌دا هه‌ستاند/ دروستكرد.

(بَنَّا- هُ: تَبْنِيَّةً): خانوويه‌كى پيکه‌ومنا.

(أَبْنَا- هُ): ۱- خانوويه‌كى دايه يان كه‌رمسه‌ى پيډروستكردنى خانووى دايه ۲- واپلي‌كرد

خانويه‌ك دروست بكات.

(بَانَا- هُ): له خانه‌سازيدا پيش‌رکني له‌گه‌لدا كرد.

(تَبَنَى- الرَّجُلُ): پياو‌مكه خوږى دارشت و له‌ش توكمه بوو.

(«إِذَا جَلَسْتُ تَبَنَيْتُ»): همركه دان‌يشت بنجه‌ست و دامه‌زراو دمبيت.

(إِبْتَنَى- بَيْتًا): خانويه‌كى پيکه‌ومنا/ دروستكرد.

(إِسْتَبَنَى- الْمَنْزِلُ): خانوومكه شري‌وو پيوستى به‌دمستپيډاهيتان بوو.

(الْبِنَاء (ج) أَبْنِيَّة (جج) أَبْنِيَات): خانه/ خانوو/ پيکه‌ومنراوه/ بينا.

(«بِنَاءٌ عَلَيْهِ»): به‌ پيى نه‌وه/ به‌ گوپه‌رى/ له‌بهر نه‌وه‌ى.

(بِنَاءٌ عَلَى ذَلِكَ): كه‌واته/ به‌ پيى نه‌وه/ به‌ گوپه‌رى نه‌وه.

(الْبَانِي (فا) (ج) بُنَاة (م) بَانِيَّة (ج) بَوَانِ): خانه‌ساز/ دروستكمر/ بنياتنه‌ر/ به‌نا.

(«بَنَى الْبَيْتَ عَلَى بَوَانِيهِ»): خانوومكه‌ى له‌سمر بنچينه‌گاني هه‌ستاندو دروستكرد.

(حَائِطٌ عَلَى بَنِيَّتَيْن (ب): دوو ديوارى ليكراو رشه خه‌لكمه‌كه پيډه‌لين (الكليْن).

(الْبُنْيَّة (ج) بَنَى وَبَنَى): نه‌وه‌ى دروستكراوه/ نه‌وه‌ى پيکه‌ومتاوه.

(الْبُنْيَّة (ج) بَنَى وَبَنَى): انه‌وه‌ى

پیکه و منراوه / دروستکراوه ۲- سروشتکراوه.
 (فَلان صَحِيحُ الْبَنِيَّةِ): لهسساغه،
 تهنه دروسته.
 (الْبَنِيَّةُ): ۱- خانه / بینا ۲- خانه‌ی گه‌وره‌ی
 جهند نه‌ومو جهند به‌ش.
 (الْبُنِيَان) (مص): خانه‌ی هه‌لسینراوو
 دروستکراوه.
 (كَانَهُمُ الْبُنِيَانُ الْمَرْصُوصُ): ومکو خانه‌ی
 پته‌وی تیه‌لکیشن. (لیردا) بُنیان) چا‌وگه له
 بری (بِنَاء وَمَبْنَى) هاتوو.
 (الْبِنَاءُ ج) بِنَاوُون): خانه‌ساز / به‌نا. که‌سیکه
 پیشه‌ی خانوو دروستکردن بیت.
 (الْمَبَانِي): خانوو مکان. خانه‌کان / بیناکان.
 ۲- (بَنَى - الرَّجُلُ): پیاومکه‌ی پینگه‌یاند /
 چا‌کو پیاومتیی له‌گه‌لدا کرد.
 (ابْنَى - الرَّجُلُ): چا‌که‌ی له‌گه‌لدا کرد.
 ۲- (بَنَى - الطَّعَامُ بَدَنَهُ): خواردنه‌که له‌شی
 دارشت و هه‌له‌ویکرد.
 ۴- (بَنَى - عَلَى كَلَامِهِ): شوین قسه‌که‌ی نه‌و
 که‌وتو به قسه‌ی نه‌ویکرد.
 ۵- (بَنَى عَلَى أَهْلِيهِ وَبِأَهْلِهِ أَيْ عَرَّسَهُ):
 ۱- بووکی بۆ گوپزرایه‌وه ۲- جووه پهرده‌ی
 زاوایه‌متییه‌وه.
 (ابْنَى - عَلَى أَهْلِهِ وَبِهَا أَيْ عَرَّسَهُ):
 ۱- بووکی بۆ گوپزرایه‌وه ۲- جووه پهرده‌ی
 زاراوایه‌متییه‌وه.

(اسْتَبْنَى - الرَّجُلُ): پیاومکه بووکی
 گوپزرایه‌وه / ژنی هیناو شاییکرد.
 ۶- (بَنَى - الْكَلِمَةُ): به پئی ریزمان و پیویست
 سمرو بۆری بۆ وشه‌که کرد.
 (بِنَاءُ الْكَلِمَةِ عَلَى حَرَكَةٍ مِنْ حَرَكَاتِ
 الإِعْرَابِ. هُوَ أَنْ تَلْزِمَ الْكَلِمَةَ هَذِهِ الْحَرَكَةَ
 فِي آخِرِهَا): (بنای) وشه له دمرکه‌وتنی
 شیرکردنه‌ومیدا نه‌ومیه که به پئی ریزمان
 سمرو بۆر بخیرته دوا پیتی وشه‌که‌وه ومکو:
 (أَمْسَ) (که مه‌بنیه به ژیر): دوینن.
 (حُرُوفُ الْمَبَانِي = حُرُوفُ الْهَجَاءِ) پیتی
 دمنگه‌کانی زمانی عمرمی.
 ۷- (تَبَنَى - هُ): کردی به زارۆله‌ی خۆی و
 به‌خیویکرد.
 (ابْتَنَى - الرَّجُلُ): پیاومکه کوری زۆر بوو.
 (الْبَن ج) بَنُون وَأَبْنَاءُ): کور (م).
 (ابْنَةُ): کج / دۆت / کیز / که‌نیشک.
 (بَنِيَّ): کوره بجکۆله.
 (ابْنِي وَ بَنَوِي) بَنَوِي: کورانه.
 (ابْنُ بَطْنِهِ): گهمه‌پهرست / خه‌مخۆری ورگ.
 (ابْنُ جَلَا): مروفی ناودار / به‌ناوبانگ.
 (ابْنُ ذُكَاءَ): به‌یانی.
 (ابْنُ السَّبِيلِ): رپیوار / راگوزار.
 (ابْنُ الطُّورِ): دمنگدانه‌وه.
 (ابْنُ لَيْلِهَا): کوری کاری گه‌وره.
 (ابْنُ يَوْمِهِ): کوری نه‌و رۆژمیه که تیایدایه‌و

به دمر بهس سبهیه وه نایمت.

(الْبُنُوَّةُ): زارۆلهیی/ فرزندبیتی.

(الْبُنْبُمْ): گور (میمهکی زیاده بۆ زیادرهویی

وا وتراوه)

(الْبِنْتُ (ج) بِنَاة): کج/ دۆت/ کیژ/

که نیشک.

(بِنْتِي وَ بِنَوِي): کچانه.

(بِنْتُ الْأَرْضِ): جهو.

(بِنْتُ الشَّفَةِ): وشه.

(بِنْتُ الْعُنُقُودِ أَوْ الْكِرْمِ): مهی.

(بِنْتُ الْعَيْنِ): فرمیسک/ نهسرین.

(بِنْتُ الْيَمَنِ): قاوه.

(بِنَاتُ الْأَرْضِ): جهمهکان.

(بِنَاتُ اللَّيْلِ وَ بِنَاتُ الصَّدْرِ): بهژارمکان/

خهفتهکان/ خهمهکان/ ناسۆرمکان/

داخهکان/ جهخارمکان.

۸- (بِنْتُ (ج) بِنَاتُ الْقَنْصُلِ (ن): کلاویووک:

جۆره روومکیکه له مهکسیکه وه هاتووه. گه لای

پانه له ناوچه گهرمهکان یان شوینیک که

ناوووه وای دمریای سپی بیت و بهستنی کهم

بیت باش دمویت.

(وَرْدَانِ أَوْ صُرْصُورِ) (ح): سیسرك. جۆره

مۆریچهیه که بال راست شاخی درێژی ههیه

له چیشتهخانه و ناودهست و مال و فره کاندای

زۆره.

(بِنَاتُ نَعَشِ الْكُرِّي) (فك): جهوته وانهی

گه ووره جهوت نهستیرمن له لای جهمسهری

باکوورمه ده بینریت.

(بِنَاتُ النَّعَشِ الصُّغَرِي): جهوته وانهی

بچووک: جهوت نهستیرمن وه که هی

جهوته وانه گهرمهکان. نهو نهستیرمهیه که

سهرمکییه. پیندهوتریت.

(النَّجْمُ الْقُطْبِي): نهستیرهی جهمسهری که

نیشانهیه بۆ پنتی جهمسهری سهروو.

۹- (الْبِنَايَةُ): خانه دانیی و ممزنی.

(الْبِنْيَةُ): (ف ج): رهنگرپژیکه/ پلانیکه که

به شهکانی وینه که ی ریکده که ویت.

(الْبَوَانِي) (ع ا): ا-دانه پهراسوومکان ۲-

جوارپهلی میحوستر.

(بُنَيَاتُ الطَّرِيقِ): نهو قولانهی که له شهقامه

سهرمکییه که ده بیته وه.

(دُعُ بُنَيَاتِ الطَّرِيقِ): کاره سهرمکیهکان

بگرم واز له پینچ و پهنا بهینه.

الملحق:

بَنِي: (الْبَنَاءُ وَ الْإِحْرَار): کۆمه لهیهکی

نیمچه نهینییه دروشمیان برایه تییه له ناو

نه ندانه گانیاندا و به هیما و نامازه یه کتر

دهناسن پینان دهلین (ماسۆنییهکان).

(الْتَّبَنِّي): هه لگرتنه وه و به خێوکردنی

مندالیک و کردنی به زارۆلهی خۆ که هی

خۆیشی نه بیت.

(الْتَّبَنِّي بِالْوَصِيَّة): زارۆلهیهک بکمیته به

هه لبهستن/ بوختان/ به نارموا تاوانبارکردن/
گوناهنده پال.

(بهج: ۱- بهج- ه و ابهج- ه. بهجا):
دلگه شاندمومو دلخوشیکرد.

(بهج- به بهجا): دلی پیکرایهوه/ دلی
پبخوش بوو. شاد بوو.

(بهج و بهیج): دلخوش/ دلکراوه/
کهیفخوش.

(ابتهج و تبهج و تباهج واستبهج- به): دلی
پبخوش بوو/ دلی پیکرایهوه.

(البهجة): ۱- دلخوشی/ کهیفخوشی/
دلکراومی/ گوشادی ۲- جوانی- گهشاهمی.

(البهج): کهیفخوشی/ دلخوش.

۲- (بهج. بهاج و بهجانا): جوان و گهشاه
بوو.

(بهیج) (م) (مبهاج): نافرمی (جوان و
رازاهو/ شوخ و شنگ).

(بهج- ه): چاک و جوانیکرد.

(بهج الله وجهه): خودا (رووی گمشو
جوان/ پاراو کرد).

(باهج- ه): نازی جوانی و قهشمنگی خوی
بهسمردا کردو شانازی بهسمردا کرد، یان

بهسمره کیاندا کرد.

(ابهج و تباهج- المكان): شوینه که دلگرو

خوشبوو روومکه که گمشو جوانبوو.

(تبهج): جوان و دلکیشیوو.

کور۱ خوت به و مسیه تیک که له تویش
نه کهوتیته وه.

(تبتي الرأي): رایه ک و مر بگریت و بهرموی
بگریت.

بهآ: (بهآ و بهیآ و بهوآ له. بهآ و بهآ و
بهوآ): پییزانی/ به پیبرد/ هستی پیکرد.

(«ما بهآت له و ما بهآت له»): بیرم بوی
نه جوو/ بهیم پینمیرد.

(بهآ و بهیآ و ابتهآ- به): دلی بهو گرایهوه/
هاو دهمی نهوی پبخوش بوو.

(بهآ و ابتهآ- البیت. بهآ): ماله که له که لوپل
چولکرد.

بهت: ۱- (بهت- ه. بهتا): له ناکاودا گرتی.

(بهت و بهت و بهت. بهتا و بهتا): واهپورماو
پینمگ بوو/ همه ساو جوو/ زمانی بهسترا.

(بهت- ه و باهته- ه): بهو دروو بوختانهی
بو بیکرد همه ساندی و سمرسامیکرد.

(البهوت (ج) بهت): ورو کاسکمری خه لک که
به دروو بوختانانهی دمیداته پالان.

(البهیتة): سمرسامی و کاس بوون/ چوون.

۲- (بهت- ه): بهتا و بهتانا): بوختانی بو
کرد/ دروو قسهی بو هه لبهست.

(بهآت و بهوت (ج) بهت): بوختانکمر/ دروو
قسه بو هه لبهست.

(باهت- الرجل): کابرا بوختانیکرد.

(البهیتة و البهت والبهتان): درو بو

(اَلْبَهْرَةُ): ۱-ناسکی و جوانیی / گمشاومی

۲-خویشی / که یخخویشی / دلخویشی ۳-تهرو پاراویی و شکوفه.

بهر: ۱-(بَهْر - هُ. بَهْرًا): بهسمریدا زال بوو / بوژی پیداو لهو باشر بوو.

(-الرَّجُلُ): پیامکه سمرکه وتووی ههموو هاوه لهکانی بوو.

(-القَمَرُ): تیشکی مانگه که تیشکی نهستیرمکانی بری.

(-ت فَلَانَةُ النِّسَاءِ. بَهْرًا و بُهْرًا): نافرمته که له جوانیی و شوخیدا هیچ ژنیکی تری نهگه یشتی.

(بَاهِر - هُ. مُبَاهَرَةٌ وَبِهَارًا): شانازی بهسمردا کردو شمه شانازی لهگه لدا کرد.

(أَبْهَر): شتیکی سهیری هینایه کایه وه سهیری سورماند.

(اَلْبِهَارُ): جوانیی / هه شمنگی.

۲-(بَهْر - الشَّمْسُ. بَهْرًا و بُهْرًا): خور تیشکی دایه موو رووناکیی بلاو کردموه.

(تَبَهْر - بَ السَّحَابَةِ): هه ورکه روون بوو موه، شهوقیدایه وه.

۲-(بَهْر - فَلَانًا. بَهْرًا): بوختانی بو فیسار کردو تاوانباریکرد.

(أَبْهَر): هه رده موو لهسمر رهوشتیك بوو.

(اِبْتَهَر): هیشالی کردو هیچیشی نه کردبوو / وتی نه موو نه موو کردو موو هیچیشی نه کردبوو.

(اِبْتَهَر - هُ): رسواپکردو ههموو نهنگیه کی دمرخست.

۴-(بَهْر - فَلَانًا. بَهْرًا): همناسه ی سوار کرد / همناسه ی لهبهر بری.

(بُهْر و اَنْبَهْر): له رهنج و شه که تیدا همناسه ی سوار بوو / همناسه ی لهبهر برا.

(بَهْر و مَبْهْر): همناسه سوار / همناسه لهبهر پراو.

(اِنْبَهْر): له شته که دا زیادره ویکردو خو ی بو شه که تکرد.

(اِبْتَهَر): نه و پهری رهنجیدا و خو ی شه که تکرد / همناسه برکیی به خو ی کرد.

(اَلْبُهْر): همناسه سواریی / همناسه برکیی شه که تیی.

(«بُهْرًا لَه»): همناسه ی لهبهر بریت / په تو نه بات.

(اَلْبِهْرَة (ج) بَهَائِر): ژنیکی خانه دانی که ته ی سمت بان لهبهر گوشت و قورسی له رو یشتندا همناسه ی سوار بیت.

۵-(أَبْهَر): پاش هم ژاریی پیگه یشت و دارا بوو.

(تَبَهْر - الإِنَاءُ): هاپمه که پر بوو.

۶-(أَبْهَر): که وته قرجه ی گهرمای نیومرپووه.

(اِبْتَهَر - السَّيْفُ): شم شیرمه له ناو مرپاستیدا دوولمت بوو.

(اِبْهَار - اللَّيْلُ أَو النَّهَارُ): شهویان روژ نیوه

بوو.

(أَلْبَهْرَةُ مِنَ الْمَكَانِ وَالزَّمَانِ): ناوېراستی شوین

یان ناومندی گات.

۷- (أَبْهَارٌ عَلَيْنَا اللَّيْلُ): شهو درېژهی

لیکیشاین و درېژ بوووه.

(أَبْهَارٌ وَاسْتَبْهَرَ اللَّيْلُ): شهو تهووا تاریک

بوو/ بوو به شهومزنگ.

۸- (أَلْبَهَارُ) (ن): چاوگا. روومکیکه بؤنخوش.

پېشی دموتریت همیشه بهاری دشتی.

(أَلْبَهَارُ): ۱- جبت ۲- پېرمسلیکه ۳- لوکهی شیکراوه

۴- نههمنگی سپی.

(أَلْبَهَرُ): ۱- پشت/ پال. («فَلَانٌ شَدِيدُ

أَلْبَهَرٍ»): فیسار پتهو پشته. ۲- (ع): شادمماری

خوینبهر لامل.

(أَلْبَهَرَانِ) (ع ۱): دوو شاخوینبهرمکهی که

له دلوه دمردهچن و خوین بؤ لمش دمبهن و

لیانموه پهلوپوی خوینبهرمکان دمردهچن.

(«مَازَالَ يُرَاجِعُهُ الْأَلَمُ حَتَّى قَطَعَ أَبْهَرَهُ»):

نهخویشی و نازار لیینهگهرا تا مراندی.

(أَلْبَاهِرَةُ) (ن): روومکیکه له بنهجهی نیرگزه.

کهلا گهورمیه، بهمهکدا دهجیت. درکاوییهو

سیبهر دمکات. بؤ جوانی دموینریت له

تمهمنیدا تمنا جارینگ گولدمگریت.

بهر: ۱- (بَهْرَجَ - الدَّمَاءُ): ۱- جهمفرؤ خوینی

رشت ۲- ری به خوینرشتن دا.

(- الْمَكَانِ): شوینهکهی بیپمرژین و بهرهلا

کرد.

(مَكَانٌ بَهْرَجَ): شوینیکی بهرهلاو

بیپمرژین و هاراستن.

(تَبَهْرَجَ - الْمَكَانُ): شوینهکه بهرهلا بوو،

همرجی هات لیلهومراند.

۲- (بَهْرَجَ - بِهِمُ الدَّلِيلُ): رانوماکه بهرنی

راستدا نهیردن و ریتری پیگرتن.

(أَلْبَهْرَجَ): ۱- ناراست و ناروهوا ۲- خراب/ ساخته/

قهلب.

(لَوْلُو بَهْرَجَ): مرواری ساختهو قهلب.

(درهم بَهْرَجَ): پارهی قهلب.

۳- (تَبَهْرَجَ - تِ الْمَرَأَةِ): ژنهکه خوی نهخشانو

رازاندموه/ نارایشتیگرد. ۲- فیزی نواند.

بهرم: (بَهْرَمَ - شَعْرَهُ. بَهْرَمَةً): خمنهی گرتنه

قری.

(تَبَهْرَمَ): قری به خمنه سوور بوو.

(أَلْبَهْرَمَ): خمنه.

(أَلْبَهْرَمَ وَالْبَهْرَمَانِ): رمنگیکی زمرده.

(أَلْبَهْرَمَةُ): خونجهی گول.

۲- (أَلْبَهْرَمَةُ): براهمای نابینی هندستانپییهکان.

بهر: (بَهْرَ - هُ و أَبْهَرَ - هُ. بَهْرًا): ۱- توند پالی

پیومنا ۲- بهزانندی.

(أَلْبَهْرَ): بهرگری/ بهرگریکردن.

(بَهْرَ): ۱- پالیپیومنانیکی توند ۲- بهزانندن.

بهش: ۱- (بَهَشَ - إِلَيْهِ. بَهْشًا): ۱- به تاسهو

خویشییهوه بهرمو رووی جوو ۲- تاسهیکرد.

(الْبَهْشُ مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی ږووخوښ/ دم به پیکه‌نین.

۲- (بَهْشَ - بِيْدِهْ اِلَيْهِ): دمستی دوستایه‌تی بؤ درېڅ کرد.

(- لِلْبِكَاءِ): دلی قولی گریانیداو خمریک بوو بگری.

(- عَنْهُ): بؤی گمرا.

۳- (تَبْهَشَ - الْقَوْمَ): خویشگهل گردبوونه‌وه/ کؤبوونه‌وه.

۴- (الْبَهْشُ): فمریکی بمری دره‌ختی (دوم) که دره‌ختیکه له خورما ده‌چیت.

(الْبَهْشِيَّةُ) (ن): دموښیکه له بڼه‌چهی به‌هشیم‌کانه له ناوچه ناووه‌وه‌وا

مامناو‌من‌دیه‌کاندا دموښت گه‌لاک‌هی دپ‌کاوی‌به بمرکه‌هی خړو سووره دارم‌که‌هی نایابه بؤ دم‌سکی همن‌دیک شت به‌کاردیت.

بهر: (بَهْصَلَ وَ تَبْهَصَلَ): جله‌کانی داکه‌ندو گردی به خؤمار.

(«بَهْصَلَ الْقَوْمَ مِنْ مَالِهِمْ»): خویشگه‌لی له داراو سامانه‌که‌یانی دمرپ‌راندن و ږووتیکردنه‌وه.

به‌ظ: (بَهْظَ وَ أَبْهَظَ - دُ الْحَمْلُ أَوْ الْأَمْرُ): گرانیی باریان کار توو‌شی زه‌حمه‌تیکرد.

(الْبَاهِظَةُ): ۱- همر شتیکه، همر کاریکه که گران بیت و هو‌ی ماندویتی و نازار پیکه‌یاندن بیت ۲- و‌هی/ چورتوم/ ناپوره.

(الْبَمْهَوْظُ): که‌س‌یکه کاریک‌ی گرانی وای به‌سمردا درابیت که له توانای نه‌و دانه بیت/ شکست پېهن‌نراو/ به‌زین‌راو.

(الْقَرْنُ الْمَبْهَوْظُ): هاوکو‌فی شکستخواردوو. ۲- (أَبْهَظَ حَوْضَهُ): گؤله‌که‌ی/ حه‌وزه‌که‌ی پر‌گرد.

بهق: (الْبَهَقُ): په‌له‌ی سپیی لمش که نیشانه بیت.

(بَهَقَ الْحَجَرِ) (ن): هه‌وزه به‌ردینه.

بهل: (بَهَلَّ - دُ اللَّهُ بَهْلًا): خودا نه‌فرم‌تی لیکرد.

(بَاهَلَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا): نه‌فرم‌تیان له یه‌کتریکرد.

(تَبَهَّلُوا وَ تَبَاهَلُوا): شم‌ره نه‌فرم‌تیان له‌گه‌ل یه‌ککرد/ نه‌فرم‌تیان له یه‌ککرد.

(إِبْهَلَ - الرِّجَالِ): شم‌ره نه‌فرم‌تیان کرد.

(أَلْبَهَلَةُ وَالْبَهْلَةُ): نه‌فرم‌ت/ له‌عنمت.

۲- (بهل: بهل و أبهل - د): به‌جییه‌شت/ وازی لیته‌نا.

(بَهَلَ وَ اسْتَبَهَلَ - الْوَالِي رَعِيَّتَهُ): والیه‌که له خه‌لکه‌هی گمرا سمر به‌س‌تیکردن چی دم‌کن بیکم.

(بَهَلَتْ - الْنَاقَةُ - بَهْلًا): تووره‌که‌ی گوانی می‌خو‌شترمه لیکرایه‌وه تا به‌چه‌که‌ی بیم‌ژیت.

(الْبَاهِلُ (ج) بَهْلٌ وَ بُهْلٌ - مِنَ النَّوْقِ):

۱- میحوشتری گوان بیتوورمه ۲- کهمسیکی
 بیجهك ۳- شوانیکی بیگوچان/ گۆبال
 ۴- کهمسیکی بیکار که همر بیتو بجیت.
 ۲- (اِبْتَهْل - إلى الله): له خودا پارایه موو
 نرایکرد.

(اَلْبَهْلُول (ج) بهالیل): ۱- گهورمه پیاویکی
 خاومن همموو خهمسَلَمَتِکی باش ۲- قوشمه/
 کهمسیکه خه لك دهینیتته بیکنه نین.

۴- (اَلْبَهْلَوَان): تمنافباز.
 بهم: ۱- (بَهْم - بِالْكَان): له شوینه کهدا
 نیشته جی بوو به جیی نه هیست.
 (اَبْهَم - ه عَنِ الْأَمْرِ): له کارمکی
 (دوورخسته وه/ لایدا).

۲- (بَهْم الْبَهْم): گویرمکیان کارمکه یان
 بهر خه که له دایکی جیا کردموه تا به تمنیا
 بؤ خوی بلمو مریت.
 (اَلْبَهْم وَالْبَهْم وَالْبَهْم): گویرمکیان بهرخ
 یان کار.
 (اَلْبَهْمَة وَالْبَهْمَة): گویرمکیه که بهر خیک،
 کاریک.

(اَلْبَهْمَة (ج) بَهَائِم): همموو چوار پییه کی
 وشکانی و ناو جگه له درنده گۆشتخورمکان
 همموو بالندمکان.
 (اَبْهَم - الْمَكَان): شوینه که گیاه کی وهك جوی
 دمر کرد.
 (اَلْبَهْی (ن): روومکیکه له جؤ دهجیت/

قه لاس.

۴- (اَبْهَم - الْبَاب): دمرگاکه ی داخست.
 (اَبْهَم - الْأَمْر): کارمکی نادیارو بیسهر و بهر
 کرد.

(تَبْهَم وَاسْتَبَسَم - الْأَمْرُ عَلَيْهِ): کارمکی
 لیجه واشه بوو.
 (اُسْتَبْهَم - عَلَيْهِ): زمانی به ستر او قسه ی بؤ
 نه کرا.

(اَلْبَهْم): گیر و گرتی کار.
 (اَلْبَهْمَة (ج) بَهْم): ۱- کار ی نالوزو تیه لکیش
 ۲- ئمو نازایه ی هاوه له گانی شوینی لیوه هاتنی
 نه زانن.

(اَلْبَهْمَة): همموو بیزمانیک که قسه نه کات و
 قسه ی نه بیت.
 (اَلْبَهْم): نارووشن/ نادیار تاریک به پیچ و
 جهنا/ نالوز.

(أَمْرٌ مِنْهُمْ): ناخاوتنیکی ناروون.
 (طَرِيقٌ مِنْهُمْ): ریگاهه کی نادیارو
 بیسهر و دمر.

(حَائِطٌ مِنْهُمْ): دیوار کی بیدمرگا.
 (اَلْبَهْم (ج) بَهْم): لال و کهمسیکه که له
 زمانه که ی باش نه گهن.

۵- (اَلْبَهْمَة (ج) بَهْم): تاویری رمقی لووس.
 (اَلْبَهْم (ج) بَهْم وَ بَهْم): رمش.
 (فَرَسٌ بَهْم): ئه سپیکی یان چارمونیه کی
 رنگ تاریک و یهك رنگ.

(لَيْلٌ بَهِيمٌ): شهومزمنگ.

(الْإِبْهَامُ (ج) أَبَاهُمْ وَأَبَاهِيمُ): په‌نجه گهوره‌ی دمست و ھاچ (له) عمرمبیدا مټیه دمیشکرت به نیر).

بهن. (تَبَهَّنَسَ): به کەش و فشو خۆبادانه‌وه روښت.

بها: (بَها. بَهاءَ): جوان و ناسک بوو/ قەشەنگبوو.

بهي: جوان و شوخ و ناسک (م).

بهيّة: جوان و قەشەنگ و ناسک.

(بَها- هـ): له‌و جوان‌تر و ناسک‌تر بوو/ قەشەنگ‌تر بوو.

(بَهو. بَهاءَ): جوان و قەشەنگ و ناسک بوو.

بهي: ۱- (بَهي. بَهاءَ): ناسک و جوان و قەشەنگ بوو.

(بَهيّ): جوان و شوخ و ناسک (م).

(بَهيّة): جوان و قەشەنگ و ناسک.

(باها- هـ في الحُسْن): شانازی جوانی خۆی بمسردا کرد. خۆی له‌و به جوان‌تر زانی.

(بَها- هـ): شانازی جوان‌تر و قەشەنگ‌تری له‌و کرد.

(أَبْهي): روخساری جوان و ناسک بوو.

(إِبْتهى- به): شانازی پټوه کرد.

(تَبَاهُوا): شانازیان بمسمر یه‌گدا کرد/ بمسمریه‌گدا خۆیان بادا.

۲- (بَهي- الْبَيْتُ بَهيّ): خانوومه‌کە داته‌پی و

بَيْكهَلَك بوو.

(بَهيّ - الْبَيْتُ): خانوومه‌کە‌ی فراوان‌تر کرد.

(أَبْهي- الْبَيْتُ): خانوومه‌کە‌ی به‌ چۆلیی به‌ جیه‌نشت.

(- الْخَيْلُ): ئەسپه‌کە‌ی رووتکردو بۆ شەری نەبردو سوری نەبوو.

(- الْإِنَاءُ): قاپه‌کە‌ی به‌تاڵکرد.

(الْبَهُو (ج) أَبْهاء و بَهُو و بُهيّ): ۱- ژووری

میوان له‌ ماڵدا/ دیوه‌خان/ ژووری پېشوازی/

هۆل/ ۲- (خانوو‌یه‌ک یان دمواریک به‌ جیا

له‌ به‌رده‌می ماڵه‌کدا دمه‌کراو هه‌له‌مه‌درا بۆ میوان و نه‌ناس).

باء: (بَاءَ يَبُوءُ- إِلَيْهِ. بَوءُ): گه‌رپه‌وه‌ بۆ لای.

(- هـ وَ به): گێرپه‌وه‌.

(بَاءَ بِالْحَقِّ أَوْ بِالذَّنْبِ): پێیله‌ مافه‌که‌ له‌

راسته‌یه‌که‌ نا یان له‌ گوناوه‌که‌نا.

(أَبَاءَ- الشَّيْءَ وَ بِالشَّيْءِ إِلَيْهِ وَ عَلَيْهِ):

شته‌که‌ی گه‌راند‌موه‌- شته‌که‌ی بۆ گه‌راند‌موه‌/

بۆ گێرپه‌وه‌.

۲- (بَاءَ- فَلَانٌ بِفُلَانٍ بَوءًا): فیسار له‌ بری

کوژراومه‌که‌ کوژراو/ خوین به‌ خوین بوو.

(دَمٌ بَوءٌ دَمٌ): خوین به‌ خوین بوو/ خوین

له‌ بری خوین بوو.

(أَبَاءَ - الْقَاتِلَ بِالْقَتِيلِ): کوژمرو کوژراومه‌کە

وه‌ک یه‌ک لی‌کرد. واتا له‌ بری کوژراومه‌که‌

کوژمرمکه‌ی گوشت.

(تَبَاوَأَ - الشَّيْثَانُ): دوو شتمکه په‌کسان بوون / هاوتا بوون.

(إِسْتَبَاءَ - الْقَاتِلَ بِالْقَتِيلِ): کوژمرمکه‌ی وهک / کوژراومکه لی‌کرد.

۲- (بَوَأَ - الرِّمَحَ نَحْوَهُ): نیژمکه‌ی ناراسته‌ی نهو کرد.

(هَ و لَهُ مَنَزِلًا): خانوویمه‌کی بۆ ناماده کردو / تیایدا دانا.

(- الْمَكَانَ): له شوینه‌مکه‌دا نیشته‌منی بوو / جووه ناوی.

(أَبَاءَ - بِالْمَكَانِ): له شوینه‌مکه‌دا نیشته‌منی بوو. / هَ مَنَزِلًا وَ فِي الْمَنْزِلِ): له خانوویمه‌دا داینا.

(تَبَاوَأَ - الْمَكَانَ وَبِهِ): له شوینه‌مکه‌دا جی‌گرم بوو / نیشته‌جی‌بوو.

(إِسْتَبَاءَ - الْمَنْزِلَ): خانوویمه‌کی کرد به شوینی نیشته‌جی‌ی خۆی.

(الْبَاءُ وَالْبَيْئَةُ وَالْمَبُوءُ وَالْمَبَاءَةُ): ۱- هه‌وارگه / خانه / نی‌شنگه / ژینگه ۲- ناوهندی / دموروبهر.

۴- (أَبَاءَ - مِنْهُ): لی‌یه‌لات / له دمستی هه‌لات.

۵- (الْبَيْئَةُ): ۱- ره‌وش / بار ۲- ژینگه / دموروبهر. / «إِنَّهُ حَسَنُ الْبَيْئَةِ»: بارو گوزمرانی باشه. / (الْبَيْئَةُ - مِنَ الْحَاجَاتِ): شته زۆر پێویسته‌کان.

(أَلْبُوءُ) (ح) (لَاتِينِيَّة): ماریکی زۆر گه‌ورمیه ژمه‌ردار نییه جوار مه‌تر درێژ دمبیت له وه‌جه‌ی نه‌سه‌له‌یه‌اته.

باب: ۱- (بَابُ - لَهُ. بَوَأَ): بوو به دهرگاوانی. / (تَبَوَّأَ - الرَّحْلُ): پیاویمه‌کی (به دهرگاوان راگرت / کرد به دهرگاوان).

(أَلْبَابُ (ج) أَبْوَابُ وَ بِيَابُ): دهرگا / هاپی / دمروازه.

(أَلْبَابُ): دهرگاوان.

(أَلْبَابَةُ): ۱- دهرگاوانی ۲- کرێی دهرگاوانی. / ۲- (بَوَّأَ - الْكِتَابُ): (په‌رتووکه‌که‌ی / کتێبه‌که‌ی) به‌شبه‌ش کرد.

(أَلْبَابُ - مِنَ الْكِتَابِ): به‌شیکی تایبه‌تی په‌رتووکه‌که‌ که بابمه‌تیکی جیا بێت.

۲- (أَلْبَابَةُ (ج) بَابَاتُ فِي الْحِسَابِ وَالْحُدُودِ): ۱- ئامانج و کۆتایی له ژمیرمو سنووردا. ۲- مه‌رج ۳- جوۆرو بابمه‌ت ۴- نیشانمو خه‌سڵمه‌ت ۵- دهرباره بابمه‌ت ۶- شیوه.

(«هَذَا شَيْءٌ مِنْ بَابَتِكَ»): ئه‌مه شتی‌که دهربارمی نه‌ومیه که بۆ تۆ باشه.

(بَابَاتُ الْكِتَابِ): دهرمکانی (کتێبه‌که‌ / په‌رتووکه‌که‌).

بوت: ۱- (أَلْبُوتُ) (ن): ره‌شه درک: دره‌ختی‌که کورته‌مالا یان بالا ناوهندیه له بنه‌جه‌ی گوئه، وهک گۆژمرو درکاوییه، گه‌لا دادپ‌دادپ‌ره، گۆله‌که‌ی سه‌پی یان ئاله، له شوینه‌ه‌ فێنکه‌کاندا

دمبیت.

۲-(آلبوتاس) (ك): پۇتاس/ ترته/ مادىمىكى
وشكى سىبىيە، يەق دمكاتەموو لە ئاودا زوو
دەتوینتەموە. پۇتاس لە لاى خەلك كارپۇناتى
پۇتاسىيومە (K_2CO_3) كە بۇ پاكىزى
بەكار دەھىنریت.

(آلبوتاسيوم) (ك): تەنىكى سادىمىە،
كانزایمىكى سىپى زىوینەو نەرمە، يەككىكە لە
پېكەینەرمكانى مادە زىندووكان، خوڭكانى
بۇ دروستكردىن پەينى كىمىياويە. ھىماكەى
(K)پە.

۳-(آلبوتان) (ك): گازىكە كە لە مالاڭدا بۇ
سووتەمەنى زۆر بەكار دەھىنریت، ھىماكەى
(C_4H_{10}) بە زۆرى (برۇيان) ى تىكەلدەكریت
كە ھىماكەى (C_3H_8) تا زوو ھەست بە
بەردەلابوونى گازمكە بكریت.

۴-(آلبوتقە والبودقە) (فارسیة): بۆتە كە
زەرمەنگەر كانزای تیدا دەتوینتەموە.

بات: (بات و آبث و آبثاث- الشیء و عِن
الشیء. بونا): بۇ شتەكە گەرا. سۇراغىكرد.
(- التراب): خۆلكەى پلاوكردموہ.
(- المكان): شوینەكەى ھەلكەندو گلى
تىكەلكرد.

(- الرماد): خۆلكەمىشەكەى وروژاندو
جىاجىايكردموہ/ پلاوېكردموہ.
(استبات- التراب): گەلكەى درمدا.

(ترك دارهم حوث بوث): خانوومكەيان

بە پىنى و لاخمەو رۇشتۇ كاۋل بوو.

باج: ۱-(باج- الشر فلانا عليه بوجا):
نەھاتى تووشى ھىسار بوو. نەھامەتى دايىيە
سەرىدا.

(انباجت- عليهم الدواهي): (چورتوم/
ئاپۇرميان) بەسەردا بارى.

(الباينة ج) بواج): نەھامەتى/ چورتوم/
ئاپۇرە/ بەلا.

۲-(باج- البرق. بوجا): ھەورە تریشقەكە
برىسكەيدا.

(انباج و تبوج- البرق): ھەورە تریشقەكە
چەخماخىداو شەھىدايەو.

۳-(باج- البعير. بوجا): حوشترمكە شەكت
بوو.

۴-(الباج): ۱-ھاواركردن و ھىزاندن ۲-مەرانە
(باجى مەر) ۲-جۇرو شىوہ.

باج: ۱-(باج- الشیء. بوجا و بۇوحا
و بۇوحە): شتەكە دەرگەوت و ناۋى پەيداكرد/
ناۋىر بوو.

(- إليه بالسّر): نەپنىيەكەى (لادركاند/
ناشكرايكرد).

(أباح- السّر): نەپنىيەكەى (ناشكرا كرد/
دركاند).

(البواج): ناشكراو ديار.

(فعلہ بواحاً): بېپەرواۋ ناشكرا

کردمکه میگرد.

(أَلْبُؤُوح): كهسيكه كه رازو نهيني لا راگر نيه / زمانى تينه وهستاوه.

۲- (أَبَاخ- الشَّيْء): رڼى به شتمكه داو رڼوايكرد.

(إِسْتَبَاح- الشَّيْء): رڼى به شتمكه دا/ شياويكرد يان به شياوى دانا ۲- شتمكهى تالانكرد ۲- خوى نمو كارى كرد.

(- القوم): خويشگهلى نهتكردو رېشه كيشى كردن.

(الإِبَاحِيّ): اكهسيكى بهره لای هه موو دمستوورو ناین ونهرك ونهريتكي كومه لایمى ۲- هه موو كردموو شتيك بۇ خوى و خهلكى به حه لال و رڼواو شياو بزانيت.

۲- (البَاحَة (ج بُوح): ناو اناوئيكى زور دارخورمايمكى زور ۲- حه وشهى خانوو.

(بَاحَة الطَّرِيق): ناوهراستى رڼكا/ جهى رڼكا.

(البُوحى): به زمويدا خراو/ لال و پالخراو. «تَرْكَهُمْ بُوحى»: هه موويانى لال و پال خستن و به جيبه يستن وانا كوشتنى.

الملحق:

بوح: (الإِبَاحِيَّة): اجهره لایى و گوينه دانه هيج ياساو دمستوورو ناین ونهريتكي كومه لایمى ۲- پرووتبوون.

(إِبَاحِيَّة مَشْهَد سينمائي): بينگهيمكى

سينه مايه كه تيايدا پرووت و هووتى و بهره لایى ياساو شهرم و شكۆ پيشان بدات ۲- دمسته سؤهيكه ليكن ده لين مروف ناتوانيت خوى له خراپه به دوور بگريت، ههرومها ده لين نابيت كهس خاومنى هيج بيت، مال و سامان تا ژنيش هى ههموان بيت/ هاوبه شين له هه موو شتيكدا.

باخ: (بَاخ- اللَّحْمُ. بُؤُوحَا): گوشتهكه بؤگهنبوو.

(-بُوحَا): شهكمتبوو.

(عَدَا حَتَّى بَاخ): رايكرد تا شهكمتبوو.

(بَاخ- الْحَرُّ وَالْغَضَبُ وَالنَّارُ): گهرماكو رقهكهو ناگرمه كزبوون و نيشتموه/ دامركانهوه.

(أَبَاخ- النَّارُ): ناگرمهكى كوژاندموه.

(«أَبَا عَنْكَ الظَّهْرَة»): دانیشه تا گهرماى رۆژ دم نيشتيموه.

باذ: (بَاذ. يَبُؤُذ. بُوذَا): انهدارا بوو/ ههژار كهوت. ۲- (بَيْفِيز/ بَيْهَوا) بوو.

بار: ۱- (بَار- تِ السُّوقِ أَوْ السِّلْعَةِ. يُوْرًا و يُوَارًا): بازار كهوت و وستا يان كه لوپهل و كالاكه بازاری كز بوو.

(- الْعَمَلُ): كارمه و وستا.

(- تِ الْأَرْضِ): زمويهكه به هيج كشمهيك نهكرا.

(بُؤُر- الْأَرْضِ): زمويهكه به بهيارى

هیشتمومو هیچی تیدا نه چاند.

(البائر (ج) بُور): زمویی بهیار / نه چینراو.

(«حائر بانر»): نه به قسهی کس دمکات و

نه روو له هیچیش دمکات.

(ألبور - مِنَ الْأَرْض): زمویی به یار که به

هیچ نه مکریت / هیچی تیدا نه چینریت.

(البوار): بیبازاری.

۲- (بار وابتار- الرَّجُل): پیانمکی

تاقیکردمومو خستیه ژیر نه زمومونهوه.

۳- بار. بَوراً و بَوَراً: فهوتا / لماناوجوو.

(أبار- ه): فهوتاندى. مراندى.

(تَبَوَّر- نَفْسُهُ): بۆ به دبختیی و بهریشانی

خوی گریاو نالاندى.

(ألبور): ۱- گهند / بۆگمن ۲- فهوتاو ۲- بیقفەر /

بیکهک.

(«إمرأة بُور»): ناھرمیتی خراپ و بیکهک.

(«قَوْم بُور»): خویشگهلی بیقفهرو ناتمواو.

(البوار): فهوتان / لماناوجوون.

(«دار البوار»): دۆزهخ / جههمنه.

۴- (البورجوازیه) (فرنسية): چینی

ناومندی گهل که له نیو کریکارو خاوم

پله مامناومندییهکان و خانهدانه کۆنهکان و

پاردمرمانن، نه م چینه تا نه ندازمیهک

خۆشدمژین و گوزمرانیان باشه.

۵- (البورصة) (ايطالية) = المثابة: بۆرسه /

کۆمه لگایه که بۆ کرین و فروشتنی به شداری و

پارهممینی و ئالتون و کهلووبهل دمگیریت

۲- فهرانگمیهکی داراییه کاری کرین و

فروشتنی به شداری و پارهممینی و زیرو

کهلووبهلی تیدا دمگیریت.

۶- (ألبورق ك) (فارسية و قيل يونانية) =

النطرون: بۆرهک.

۷- (ألبوري (ج) بَوَاري (ج) (فارسية): جۆره

ماسیهکی پروبارمو زۆر جۆری ههیه.

(ألبورية و البورية) (فارسية): حمسیرکه

له قامیش دروستدمگیریت.

(ألبواري): فروشیاری حمسیری قامیش

(فارسیه).

باز: (ألباز (ج) بيزان وأبوان (ج): باز.

(ألبوز والبوزة) (ط) (فارسية): دۆلنرمه

شیرینییه که له شەکرو شیر یان شتیر دروست

دمگیریت و به ساردکردنموه دهبه ستریت.

وشمه که به فارسی سههۆل دمگیمینیت.

باس: ۱- (باس- ه. یوساً): ماچیکرد (له

وشه (بوش) فارسییهوه و مرگراوه).

۲- (ألبوسير = الباسور (ج) بَواسير):

مایهسیری.

۳- (ألبوسطه): ايطالية = البرید): پۆسته.

باش: (باش و بَوش و تَبَوش- القوم.

بَوشاً): خویشگهل به یهکیاندا داو کردیان به

دمنگه دمنگو و غهلبه غهلب.

(ألبوش والبوش): کۆمهله خه لکیکی

همه چیزه‌ی به‌یادگداچوو.

(تَرْكُهُمْ هَوْشاً بَوْشاً): کۆمه‌له‌ خه‌لکه

همه‌چیزه به یه‌گداچوومکه‌ی به‌جیه‌یشت.

(الْأَوْبَاش): تاقمیک‌ی سمرسه‌ری / خو‌پری و

همه‌چیزه‌ی ناو خه‌لک.

(الْبُوشِي وَ الْبُوشِي): هم‌زاری خیزاندار.

باص: ۱- (باص- ه. بَوْصاً): پیشیکه‌وت و

نموی به‌جیه‌یشت.

(- فِي الْأَمْرِ): پئی له‌سمر کارمکه‌ داگرت و

هم‌تەریبوو.

(- مِنْهُ): لیه‌ه‌لات و خۆی لیشاردموه.

(بَوْص): له مه‌یدانه‌که‌دا پیشکه‌وت.

(الْبُوص ج أَبْوَص): دووری / ماوه.

(الْبَائِضُ مِنَ الطُّرُق): رینگه‌ی دوورو سه‌خت و

ناره‌حمه‌ت.

۲- (بَوْص- الشَّيْءُ): رهنگی شته‌که‌ ساهبوو /

پوونیووموه.

(الْبُوص): رهنگو شیوه.

(الْبُوص): رهنگو روخسارو شیوه.

الْبُوص = الْبُوص: ناوریسمی سپی یان که‌تانی

سپی.

۳- (إِنْبَاص): کرژبوو.

(الْبُوص ج أَبْوَص): پاشین / دامین.

الملحق:

بوص: (الْبُوصَلَة): هیله‌نما (نامیریکه

دمرزیه‌کی موگناتیسایی تیدابه له‌سمر

ته‌ومر مه‌کی بجووک دمسووریته‌وه همه‌یشه

سهریکی روودمگاته باکوور.

(بَاض. بَوْضاً): رووی له‌و به‌لانه‌ی که‌ پیوه‌ی

بوو سپی و پاک بووموه / جوانبوو.

(- بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا نیسته‌جی بوو.

باط: (باط. بَوْطاً): لیکه‌وت و هم‌زارکه‌وت که

له‌پیشدا دارا بوو یان بیدمست بوو که له

پیشدا دمستار بوو.

(الْبُوطَة ج) بُوط = الْبُوتَقَة): ۱- بۆته

۲- نیگاریکی شیوه‌خره که له‌سمر پۆشاک یان

شتیر دمکریت (فارسیه).

(الْبُوط) (فرنسیه): چه‌که‌مه / پۆتین.

باع: ۱- (بَاع و تَبَّوع- الْحَبْل. بَوْعاً): په‌ته‌که‌ی

به‌بال پیوا.

(- لِلْمَسَاعِي): بآلی یارمه‌تی درێژکرد.

(الْبَاع ج) أَبْوَاع و بَاعَات و بیعان): هیندی

درێژی همدوو بآلی کراوه.

(طَوِيلُ الْبَاع): به‌دمسته‌لاته / دمستی

درێژه.

(رَحْبُ الْبَاع): دمستکراومو سه‌خیه /

خیرخوایه‌و به‌دمسه‌لاته له‌به‌خشیندا.

(قَصِيرُ الْبَاع و ضَيْقُ الْبَاع): دمستقووچاوو

که‌مدسه‌لاته / به‌رچاوته‌نگه.

(الْبُوع مَص) الْبُوع = الْبَاع: ۱- بال ۲- توانا.

(«لَا يَعْرِفُ لَوْعَهُ مِنْ بَوْعِهِ»): راست و چه‌پی

خۆی لیکجیاناکاته‌وه / که‌مژمه.

۲- (بَاعَ - تَ الْفَرَسَ. بُوْعَا): چارمویکه پهلی
بلاوی هاویشته/ خیرا رویشته.

الْبَيْع: ههنگاو بلاو.

«فَرَسٌ بَيْعٌ»: چارموییهکی به ههنگاو/
ههنگاوبلاو.

۳- (بَاعَ. بُوْعَا): دمستی بهخشینی کردموو
دریژ کرد.

(اَنْبَاعَ - الرَّجُلَ الْبَيْعَ): دمستی کۆمهکو
بهخشینی بۆ دریژ کرد.

(- لَهُ فِي الْبِضَاعَةِ): له نرخه کهلوپهلهکهدا
خاتریگرت.

(- الْعَرَقُ): ناوو نارمقی دمردا.

(- تِ الْحَيَّةِ): مارمکه خۆی کردموو خۆی
نامادی بازرمقه کرد.

(- الشَّجَاعُ مِنَ الصَّفِّ): دلیرمکه بۆ
بهرمنگداربوون له ریز هاته دمردی.

(بَاعَةَ الدَّارِ): ههوشمی خانووومکه.

۴- (البوع): نیسکیکه که دوی پهنجه گهرمی
پیدیت.

باغ ۱- (باغ- ه. بُوْعَا): بهسمردا زال بوو/
بهزماندی/ بۆریدا. ۲- هاوتای بوو.

(«إِنَّكَ لَعَالِمٌ لَاتِبَاعٍ»): تۆ زانایهکیت کهس
هاوتات نابیت و ناتگاتی.

(تَبَوَّعَ - فُلَانٌ عَلَيْهِ): فیساری بهسمردا زال
بوو. پێشیکهوت.

۲- (تَبَوَّعَ - الدَّمُ بِهِ): پێی خوین وروژاو

سهریکرد.

(اَلْبُوْعَاءُ): گهردو تۆزی ههستاو.

(- بُوْعَاءُ الطَّيِّبِ): بهرامهی بۆنیخۆشی
ههستاو.

۳- (بُوْعَ): (ن): جۆره پمگهزیکی درهخته له
بنهچهی گۆلهباخه له بهمشى سهرووی گۆی
زمهیدا بلاوه، بهرمکهی وردمو ناوکهکهی
جاری وا ههیه دهخوړت دارمکهی چاکهو بۆ
جوانیش دهرۆینریت.

۴- (البوغنفلية) (ن): پروومکیکه کهپروکی
ههیه له ئهممهریکاهه هاتووه گۆلهکهی
لوولهیههه گهلاى تهمندریژ خولیدمدات و
گۆلهکه پمگ نال و والا په سوورو ومنهوشمیی و
نهرخهوانی، لهناوچه گهرمهکان و ولاتانی
لیواری دمیریای ناوهراستدا بۆ جوانی
دهرۆینریت.

باق ۱- (باق. بُوْعَا و بُوْعَا): خراپه و
دوژمنایهتی بهرپا کردو هینایه کاپهوه.

(- تِ الْبَائِقَةِ الْقَوْمِ): ناھهمواری و لیههوماوی
دای بهسمر خویشگهلهدا.

(- الْقَوْمِ): ناهاکیی لهگهڵ خویشگهلهدا کرد.
دزیی لیکردن.

(- الْقَوْمُ عَلَيْهِ): گهلهکۆممکیان لیکردو به
نارموا کوشتیان.

(اَنْبَاقَ بِهِ): ستهمی لیکرد.

(- عَلَيْهِمُ الشَّرُّ): تووشی ناھهمواری و وهی

بوون.

(تَبَوَّقَ - الوَبَاءُ فِي الْمَاشِيَةِ): همتاو دمرد لمنیو
ناژده له كاندا بلاو بووه.

(أَلْبَانِقَةُ): ناهه مواری / خراپه و چورتوم.
(«رَفَعْتَ عَنْكَ بَانِقَةً فَلَانَ»): خراپه و ومی
فیسارم له سمر لایردیت.

(- الْبَانِقَةُ (ج) بَوَانِق): گرفتاری / ناپوره /
به لا / ومی / چورتوم.

۲- (بَاقَ): درویکرد.
(تَبَوَّقَ): دروی (کرد / هه لبهست).
(المُبَوَّقَ): هسهی هه لبهستراوی (ناپروا /
ناراست).

۳- (بَاقَ - الشَّيْءُ) (ضد): ۱- شتمکه دمركهوت
۲- شتمکه ونبوو.

(- تِ السَّفِينَةِ): پاپۆرمکه نو قوم بوو.
۴- (بَاقَ - الشَّيْءُ): شتمکه (خراپ / گهن) بوو.
۵- (بَوَّقَ - فِي الْبُوقِ): فووی به كهرناكهدا
كرد.

(الْبُوقُ (ج) أَبَاق و بَيْقَان و بُوقَات) (مو):
كهزنا / شهپوور / بۆری.

(«جَاءَ بِالْبُوقِ وَ نَفَخَ فِي الْبُوقِ»): ۱- فووی
به بۆری دروو فیشالهكانیدا كرد ۲- له بنی
كوولهكهكهیدا به بهرچاوی ههموانهوه
چاریدا / بانگی شته نارموواو ناراستهكهیدا.

(الْبُوقُ) (مو): بوریه ژمن / شهپوورژمن.
۶- (أَلْبَانِقَا - مِنَ الْمَتَاعِ): كهلوپهلی بهرپووتو

بهیووده.

(مَتَاعَ بَانِقَ): كالاى بیباپه خو دارزاو /
بهرپووت.

(أَلْبَانِقَةُ (ج) بَاقَات): دهمكه گول / چهپكه
گول و گیا.

(أَلْبُوقَةُ (ج) بُوقَ): تاوه بارانیکی توند.
۷- (بُوقِصَا) (ن): دمردار درهختیکه
گهورمو هه بهیه، گه لاكانی بچووك و سادمن،
له جهه مسهری سهروی گۆی زهوی دمرویت،
دارمكهی نهمه. جاری وا ههیه بۆ جوانیی
دمرویت.

(بَاكَ: (بَاكَ - الْمَتَاعَ بَوَكًا) (ضد):
۱- كه لوپه لهكهی فروشت ۲- كری (- الرَّجُلَ):
تیکهلی بووو تمنگی پیهه لچنی.
(بَاكَ - الْأَمْرُ): كارمكه (نالۆز / چهواشه)
بوو.

(- الْقَوْمَ رَأَيْهُمْ): راكانی خویشگهل بهیه كدا
چوون و چهواشه بوون، چارمیان بۆ
نهمدۆزرایهوه.

(إِنْبَاكَ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ): لیتیچهواشه بوو / نالۆز
بوو.

بال: ۱- (بال. بولا و مَبَالًا): میزیکرد.
(بُولَ - هُ وَأَبَالَ - هُ): میزی پتیکرد.
(أَلْبُوال): دمردی میزه چورکی.
(الْبُولُ (ج) أَبُوال): میز.
(أَلْبُولَةُ): كهسیكه زۆر میز بکات.

(المَبُولَة): هۆی میزگردن/ میزبیکمر.

(المَبُولَة): (لهگمنی، دۆلکهی) میزتیکردن.

۲- (البال): میشک و بیرو دل.

(«ماخَطَرُ الامرُ بِبال»): کارمکه به بیرمدا

یان به دلمدا نههات ۲-بارو گوزمران.

(«فُلانٌ رَخِي البال»): فیسار دلناسوودمیهو

سمر ۲-حهته.

(فُلانٌ كاسِفُ البال): سمری جهنجالهو

دلناسوودمیهو.

۳- (البال): نهوهی که به بیرتدا بییت و به

تمنگیهوه بییت.

(«لَيْسَ هذا من بالي»): نهوه نهوه نییه که

من به تمنگییهوه بیم/ به بیرو دلمدا بییت.

(«أمرُ ذوبال»): کاریکه گرنگه و بیر

لیدمکریتهوه.

(«مابالك»): چی خهریکی کردوویت/ چیه.

(ألبال) (ح): نههمنگیکی ممزنی دهریاپه،

بیپهرمکهی سمر پشته دریشی (۵۰) تا (۶۰)

پنیه. (لاتینیه).

(البالَة) (ایطالیه): ۱-هاپیکی شووشهی دریزه،

شووشهی بۆنه ۲-بهستهک کهلوپهل و کالاکه

دهیچریتهوهو شمهتک دهریت.

۳- (بولقار) (فرنسیه): شهقامی ئوتوموبیل،

هان، چاک قیر تاوگراوه. لهمبهرو لهوهریهوه

شۆستهی پیادهمپوهه داریشی لی روینراوه.

۴- (البولیس): (یونانیه) = (الشرطي

والجلوز): ۱-هۆلیس ۲-نهو هۆلیسهی که له

بهردهمی دادومردایهوه ههمیشه به تمنگییهوه

دهجیت و له هاتوجۆدایه.

۵- (البوليصه والبولصة (ج) بوالص)

(ایطالیه): = الوصل: ۱-گهیانهنامه ۲-کارتی

نیرراو بۆ ئاگاداریی ۲-هسوولهی بره پارمیهکی

نیرراو ۳-نامه.

(«بولیصة الشَّحْن»): بارنامه (هلایطالیم).

بوم: (ألبوم والبومة (ج) أبوام) (ح):

۱-کوندمبهبوو (بۆ نیرومنی بهکاردیت) و له

کهلاومکاندا دهری بۆ به دوومی/ شوومی

بهکاردیت.

۲- (بوم صغیر أو خَبَل) (ح): بایهقوش

بآلندیهمکی بجووی گۆشتخۆرمه به شهو

دمگهریت و له بنهجهی کوندمبهبووه به

تایبهتی له دارستانهکانی ئهوروپادا دهری و

زۆره.

بان: ۱- (بان- ه. بونا): له چاکه و باشیدا لهو

له پێشتر بوو.

(ألبون والبونة): باشتیری و بهسمرداشکانهوهو

چاکه.

۲- (البون والبون): جیاوازی و میانهی نیوان

دوو شت یان دوو کار. ۲-دووری ۲-جیاوازی

چاکیی و خهسلت.

(ألبان): درهختیکه ههد مامناومندیی

سهرچاوهی بوونی ئاسیای جهمسهره،

گه لاکه‌ی نمرمه وه گه لای بی، له تۆومکه‌ی
رۆنیکی بۆنخۆشی لیدمگیریت، همدی مروفو
به تایبهتی همدو به ژنی نافرمتی بی
ده‌چوینریت.

(أَلْبَوَانُ وَالْبَوَانُ (ج) أَبُونَةُ) و بُون و بُون):
ستونی راگری ره‌شمال/ دموار.

۲- (بُونَسِيَانَه): (ن): دره‌ختیکی جوانه،
درژی له هه‌شت تا ده مەتر دمییت گه‌لا
گه‌رمیه گوله‌که‌ی شیوه هیشوووم سوورنکی
شه‌وه‌داره، بۆ جوانیی دموینریت، له ولاته
گه‌رمه‌کانداو له خۆره‌لاتی ناوهراستیشدا
دمرویت.

باه: (باه- لِلشَّيْءِ. بَوَاهُ): بیری بۆ شته‌که
چوو/ به شته‌که‌یزانی هه‌ستی بیکرد
هه‌پبیرد.

(«مَابِهْتُ وَمَا بُهْتُ لِلْأَمْرِ»): بیرم بۆ کارمه
نه‌چوو/ دمرکم پینه‌کرد/ پینمه‌زانی.

(بَاهَةُ الدَّارِ): هه‌وشه‌ی خانووکه.

(أَلْبُوهُة): ۱- گه‌وجه پیاو ۲- خوری شیکراوه

بۆ مەرمه‌که‌بدان و پینش تهرکردنی که تهرکرا
هه‌په‌ده‌لین (لیفه).

(أَلْبُوهُة) (ح): مینی (بووه) که بالنده‌یه‌که
وه‌ک کونه‌به‌بووه یان هه‌ر کونه‌به‌بوو
خۆیه‌تی.

(أَلْبُو): ۱- به‌چه‌که حوشر ۲- پینستی به‌چه‌که
حوشر له کا یان له شتیر دهاخنریت و له

حوشره شیردەرکه نزیک دمکریته‌وه تا باش
شیر بدات، به‌وه فریویدمهن.

(«فَلَانٌ أَخَذَ مِنَ الْبَوِ»): فیسار له به‌چه‌که
حوشره درۆزنه‌که به فریوتره.

بوی: (بَوَى: بَبَوَى. بَيَا): لاسایی که‌سیکیتری
کرده‌وه/ چاوی له‌یه‌کیکیتری کرد.

(أَلْبَوَى): ۱- لاساییکردنه‌وهو چاولیکردن ۲- هیوا
۳- خۆرسک ۴- ئازار/ ژان ۵- سرکی/ لیجارس
بوون و لیدوورکه‌وتنه‌وه.

بات: ۱- (بَات - فِي الْمَكَانِ بَيْتًا وَ بَيَاتًا وَ
بَيْتُوتَةً وَ مَبِيَّتًا وَ مَبَاتًا): شهو (له شوینه‌که‌دا
مایه‌وه/ گلیخواردمه‌وه).

(-فَلَانًا وَ بِهِ وَ عِنْدَهُ): ۱- شهو لای فیسار
که‌س گلیخواردمه‌وه ۲- لای نهو شهوی به‌سهردا
هات و مایه‌وه شهوی به‌سهربرد.

(«بَاتَ يَفْعَلُ كَذَا»): شهوانه کارمه‌کی کرد/
نه‌وه‌یکرد (ومکو چۆن دموتریت) («ظَلَّ يَفْعَلُ
كَذَا»): رۆژانه یان به رۆژ نه‌وه‌یکرد نهو
کارمیکرد.

(أَبَاتَهُ): شهو گلیداپه‌وه.
(«أَبَاتَهُ اللَّهُ أَحْسَنَ بَيْتَةٍ»): خودا باشترین
هیشتنه‌وه هیشتییه‌وه (نه‌مه دوعای
باشییه).

(بَيْتَةٌ = إِبَاتَةٌ): گلدانه‌وه/ هیشته‌وه.

(بَيْت - الشَّيْءِ): به‌شه‌وه پلانی شتیکی گیرا
یان به شهو نه‌نجامیدا.

(بَيْتَ - الْعَدُوُّ): دوزمنی شهبه میخونکرد /

به‌شهو هه‌لیکوتا سهر دوزمن.

(بَيْتَ رَأْيُهُ): به‌شهو بیریکردموو راکهی
که‌لآله کرد.

(إِسْتَبَاتَ): خواردنی شهوی بۆ خۆی ناماده
کرد.

(أَلْبَيَاتَ): شهبه میخونکردنی دوزمن / به‌شهو
هه‌لکوتانه سهر دوزمن.

(أَلْبَانَتْ): شیر یان ناوی که‌شهو هیلرا بیته‌موو
سارد بووبییت.

(أَلْبَيُوتَ): شیر یان ئاویک که‌شهو هیلرا بیته‌موو
سارد بووبییت.

(«أَسْقِنِي مِنْ بَيُوتِ السَّقَاءِ»): شیریکم
بدهری شهو دۆشرا بییت و کرابیته مه‌شکه‌موو
شهو هیلرا بیته‌موو سارد بووبییت.

(أَلْبَيُوتَ): ۱- کاریک که‌شهو بیوهی خهریک
دمبییت و به‌ته‌نگیه‌وه دیت ۲- شهو مه‌راهی که
شهو مرووف بیوهی دمتلیته‌وه.

۲- (بَاتَ الرَّجُلُ. بَيْتًا): بیاومکه ژنی هینا.
(- الرَّجُلُ): ژنی بۆ بیاومکه هینا / کردنی به
خاومن هاوسهر.

۲- (بَيْتَ - الشَّيْءُ): وا دانرا که‌شته‌که بییت و
ئه‌نجامی هه‌بییت.

۴- (بَيْتَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی خانه‌خانه کرد.

(- الْبَيْتَ): خانوومکه‌ی (پیکه‌ومنا /
دروستکرد).

(أَلْبَيْتَ (ج) بَيُوتَ وَأَبْيَاتَ و (جج) بَيُوتَاتَ
أَبَايَيْتَ): خانه / خانوو / نشینگه.

(بَيُوتَاتَ وَأَبَايَيْتَ): وا وتراوه که‌ئهم
دوانه بۆ ماله‌که‌وران و ناوداران وترا بییت.
بچوو کراومه‌کی.

(بَيَيْتَ): خانوچکه / خانوو ج دموار بییت یان
گل بییت.

(هُوَ جَارِي بَيْتَ بَيْتَ): ئهو دراوسیمه مال
به‌ماله‌وه / خانوو به‌خانوومه‌وه.

(أَلْبَيْتَ): شکویی / مه‌زنی.
أَلْبَيْتُ الْعَتِيقُ وَالْبَيْتُ الْحَرَامُ - الکعبه):
کابه.

(بَيْتُ الرَّجُلِ): (خِيزَانِي / خانه‌وادهی) بیاو.
(بَيْتُ الْمُقَدَّسِ أَوِ الْبَيْتُ الْمُقَدَّسِ): هودس /
نۆرشه‌لیم.

(بَيْتُ الْمَالِ): گه‌نجینه‌ی کیشومر.
(بَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ): مائی جالجالکه / ته‌ونی
جالجالوکه.

(بَيْتُ الشَّعْرِ): دهریکی هه‌لبه‌ست که‌دوو
بهره، به‌ری پێشه‌وه‌ی و به‌ری دواوه‌ی.

(- الْقَصِيدَةُ): جوانترین دهری هه‌لبه‌سته‌که
که‌ئامانجی هه‌لبه‌سته‌که‌ بنوینیت یان هه‌موو
هه‌لبه‌سته‌که.

(الْبَيْتَ): هه‌وار / ستارگه / نشینگه / لانه /
مال / نه‌وا.

(أَلْبَيْتَ وَالْبَيْتَةَ): خۆراک / رۆژی / قووت.

(لَه بَيْتُ لَيْلَةٍ): تهنه خۆراکی شهویکی

همیه.

(المُبَيَّتَةُ - مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتی میرددارو

خانهدار.

(الْمُسْتَبِيَّت): همژار.

بیج: (بیجاما (ج) بیجامات (اعجمیه):

بیجامه نوستن.

باد: ۱- (بَادَ - بَيْدًا وَ بِيَادًا وَ بِيُودًا وَ بِيُدُودَةً):

فهوتا/ مرد/ لماناوچوو/ بهقرهات.

(أَبَادَ - هُ): قریهینا/ فهوتاندی/ لماناویرد.

(الْبَيْدَاءُ (ج) بید و بیدوات): بیابانی

فراوانی وشک و بیئاو.

۲- (بَادَ - الشَّمْسُ. بِيُودًا): خۆرئاوایوو.

۳- (بَيْدَ): کهچی/ بهلام- هیشتا/ همر/ لهگهل

ئهمودا.

(«فُلَانٌ كَثِيرُ الْمَالِ بَيْدٌ أَنَّهُ بَخِيلٌ»): فیسار

کەس دهولههمهنده بهلام چرووکه/ کهچی

چرووکه.

(الْبَيَّادَةُ (أ) ع) (فارسیه): سهربازی پیاده.

(الْبَيَّادِي): کهسیکی سهربازی پیادهمو.

۴- (بَيْدَا غُوجِيَا) (یونانیه): هونمیری

پهروهمدمو فیرکردنی مندال.

۵- (بَيْدَر - الحُنْطَةُ): گهنمه دورواومکهی کرد

به خهرمان.

(الْبَيْدَر) (ز): خهرمان/ جۆخین.

۶- (الْبَيْدَق) (ح): بالنهمیمکه گۆشتخۆره

ئهمومندمی واشهمیمکه.

بیذ: (الْبَيْذَق (ج) بیاذق) (فارسیه):

۱- انومای گوزار ۲- پېبوازی پیادهمو.

(بَيْدَقُ الشَّطْرَنْج): سهرباز له یاری

شهمترمنجدا.

بیر: ۱- (الْبَيْرِق (ج) بیارق): ئالا.

(الْبَيْرَقْدَار) (ترکیه): ئالاهاهنگر.

۲- (الْبَيْرَمُون والبارامون) (یونانیه): رۆژی

پیش جهرنی همندیک فهلهکان، وهک جهرنی

لهماکیبونی جهزمتی عیسا که تیایدا به

رۆژوو دهمین و خودا بهرستی تیدا دمکهن.

۳- (بيرة) (ایطالیه): ئاوی جۆ/ بیره (له جۆی

ترشینراوو له رووهکه گورگهی ترشینراو

دروسته مکریت).

۴- (بیروقراطیه) (یونانیه): دمهلاتی بهرپومبهری

نووسینگهکان هی بهرپومبهریتییهکان بیت یان هی

میری بیت.

بیز: (الْبَيْزَار (ج) بیازره) (فارسیه):

۱- اجازههنگر/ بازدار ۲- کیلمر/ جوتیار.

(الْبَزْدَرَة) (فارسیه): اجازداری ۲- جوتیاری/

کیلمیری.

الملحق:

بیز: (البیزنطی): خهلکی بیزهنته یان شتی

بیزهنته.

(الْفَن البیزنطی): هونمیری بیزهنتمی.

(جَدَل بیزنطی): جهلهحانیی بیزهنتیانه

که هر نابریته‌موو درېږه دمکیشیت و له‌سهر هیچیش و بیسوودیش.

بیش: (بیش الله وجهه): خودا پرووی جوانکرد/ قایم چه‌قاند.

(أباش- الشجرة): دره‌خته‌که‌ی بنجبه‌ست و قایم‌کرد.

(ألبیش ج) أیباش (ز) (عامیه): ۱- چالی دره‌خت تیدا ناشتن ۲- (ن) کومه‌له گیایه‌که تهمه‌ندارو ژمه‌راوی‌یه له ناوچه شاخاویه‌کاندا دمژي ژمه‌ریکی کوشنده‌ی همیه له پزیشکیدا بؤ کرژنم‌بوونی لمش به‌کاردمه‌نریت.

بیص: (ألبیص والبیص): تمنگو چه‌لمه/ تمنگانه‌و گیروگرفت.

(«وقعو في حيص بیص و حيص بیص»): که‌وتنه گیژاوی تمنگو چه‌لمه‌یه‌که‌وه دمه‌راتنیان نه‌بیټ.

باض: ۱- (باض- بالکان): له شوینه‌که‌دا نیشته‌نی بوو.

۲- (باض- السحاب): همورمه‌که دایرشته باران.

۳- (باض- الحر): گهرما تاویسه‌ند.

(بیضة الحر): نه‌وپه‌ری تینی گهرما/ قرچه‌ی گهرما.

۴- (باض- فلاناً): له‌و سپتر بوو.

(بیض- ه): سپیکردموه.

(تبيض): سپیووموه.

(تبيض الكتابة): پاکنووسکردنی نوسراومه‌که.

(تبيض الآتية): سپیکردنه‌وی قاپ و قاچاخ/ مرزگه‌ریکردنی دمفرو قاپ و قاچاخ.

(بیض الله وجهه): خودا پرووی سپیکرد.

(بایض): که‌لکی له پرووناکیی پوژ و مرگرت.

(بایض- ه): ۱- له‌و سپتر بوو ۲- شانازی به سپیتی خو‌یه‌وه کرد.

أباض- ت المرأة): ژنه‌که‌ی مندالی سپیکه‌لانه‌ی زوری بوو.

(أبیض و أیاض): سپی بوو/ سپی هه‌لگه‌را.

(ألبیاض): ۱- سپیتی ۲- (ط) سپیای (ش)

(ماست) ۲- (ط) گوشتی سپی، نه‌وه‌ی که له

خواردندا سپی بیټ وه‌ک سپینه‌ی هیله‌که که له پاریزدا په‌پرمو دمکرت.

(بایض العین): سپینه‌ی چاو.

(بایض البیضة): سپینه‌ی هیله‌که.

(بایض الجلد): پیستی بیتووک.

(بایض الوجه): پروو سپیتی که ریزداری و

ناوچاکیی پیومه‌یه.

(بایض النهار): پرووناکیی پوژ.

(بایض اليوم): درېژایی پوژ.

(بایض الأرض): پرووتی زمو‌ی که خانه‌ی

له‌سهر نه‌کرایټ.

(بایض البطن): چه‌وری ناوسک وه‌ک

چه‌وری گورچيله.

«فَلَانٌ يَلْبَسُ السَّوَادَ وَالْبَيَاضَ»: فیسار
رەشپۆش و سەپپۆشە (رەش ھێمايە بۆ گەمیی و
خرابی سەپیش بۆ چاکی).
(الْبَيْضُ (م) بَيَاضُ (ج) بَيْضُ): ۱-سەپی. ۲-
شمشیر.

«أَلَوْتُ الْأَبْيَضَ»: مردنی لە ناكاو.
(أَلْخِطُ الْأَبْيَضَ): سەپیدمی بەیان.
(الْبَيْضُ - مِنَ الْيَالِي): شەوانی مانگەشەو.
(الْأَيَّامُ الْبَيْضُ): رۆژانی ڕووناک.
(الْبَيْضَتَانِ): شیرو ئاو یان ماستاوو ماست
یان چەوری یان نان و ناو.
(«مَارَأَيْتُهُ مُذْ أَبْيَضَ»): دوو ڕۆژی ڕووناکە
یان دوو مانگە نەمەدیو.

(«هَذَا أَبْيَضٌ مِنْ ذَاكَ»): ئەمە لەو سەپترە
(کە ئەمە شازە دەبی بوتريت.
(أَشَدُّ بَيَاضًا) (الْيَدُ الْبَيْضَاءُ): دەستی سەپی
واتا دەستی (بەیاوختیی و چاکە / جوامیری).
(«أَتَيْتُهُ فِي بَيَاضِ الْقَيْظِ»): لە ھەرچە
نیومروڤا ھاتمە لای.

(«كَلِمَتُهُ فَمَا رَدَّ عَلَيَّ بَيَاضًا وَلَا سَوْدَاءً»):
دواندم کەچی نە بە چاک و نە بە خراب
وەلامینەدامەو.

(الْبَيْضَانِ - مِنَ النَّاسِ): سەپپۆستەکان
بەنچەوانە (السودان): رەشپۆستەکان.
۵-(بَاضٌ - الطَائِرُ بَيَاضًا): بەلندەکە
ھێلکەبکەرد.

(بَانِضٌ (م) بَانِضٌ (ج) بَوَانِضٌ): ھێلکەکەر.
(بَيُوضُ (ج) بَيُوضٌ و بَيِضٌ): زۆر بە ھێلکە.
(الْبَيْضَةُ (ج) بَيِضَاتٌ بَيِضٌ (ج) بَيُوضٌ): ۱- (ع)
(۱) ھێلکە ۲-گەرای ھێلکە / تۆپەلە ھێلکۆکەییە /
توخمیکە کە لە ھێلکەدانێ زۆرینە
زیندەموراندا دروستدەبێ، ھێلکەییەکی تێدا
واتا تۆوی زیندەمورەکە کە لەو زیندەمورە
دەجێت کە ھێلکەکە لایەیدا دەبێت و لە
ھێلکەدانیدا دروستدەبێت. ۲-گۆن.

(«بَيِضَةُ الدِّيكِ»): ھێلکە کە لەشیر (بۆ)
شتیک دەوترێت کە ھەرگیزا و ھەرگیز نەبێت.
چونکە کە لەشیر ھێلکە ناکات.

(الْبَيْضَةُ (ج) بَيِضَاتٌ (ع ۱): گەرای
ھێلکۆکە ھێلکەدانێ (توخمی) مێیینە.

(بَيُوضُ (ج) ح): ئەو زیندەمورانەن کە بە
ھێلکەکردن زۆر دەبن، ئەمەش بەشی ھەرە
زۆری ئەو زیندەمورانەن کە شیردەر نی.

(الْبَيْضُ (ع ۱): ۱-ھێلکەدان ئەو ئەندامە
لە لەشی زیندەموردا کە ھێلکۆکە / گەرای تێدا
دروستدەبێت. ۲-ن: تەختی گۆل / تۆو دان.

(الْبَيَاضَةُ): بە ھێلکە / ئەو ھێلکە زۆر
بکات / پڕ ھێلکە.

۶-(بَايَضٌ - هُ): کردی بە ھاوڕازی خۆی / دلی
خۆی بۆ یەگاڵا کردووە.

۷-(إِبْتَاضٌ): خۆدە ناستەکە لێ سەرکەرد.
(الْبَيْضَةُ (ع ۱): کلاوئاسن / خۆدە ناسن کە

له شهردا له سمر دمکریټ.

۸- (اِبْتَاَضَ - الْقَوْمُ): ۱- قری خسته خویشگه له مو

له ناو بوردن ۲- چوو گۆرمپانه که یانه وه.

(بَيْضَةُ الْقَوْمِ): مەیدانی / گۆرمپانی
خویشگهل.

(- الْبَلَدِ): سمرداری شارمکیان ولاته که.

(الْبَيْضَةُ): بېناویتی کەس نەناس کە کەس
نەزانیت کۆری کتیه.

(بَيْضَةُ الْخَدْرِ): کەنیزه ک.

(- الْعُقْرِ): مندالی پاشه بمره.

(باط: باط): قەلەو بووموه که له پێشدا لهر
بوو.

(الْبَيْضُ): گهراى میرووله.

باع: ۱- (باع- فُلَانًا كِتَابًا أَوْ مِنْ فُلَانٍ
كِتَابًا. بَيْعًا وَ مَبِيعًا) (ضد): کتیبیکی به

فیسار فرۆشتو و پارمکهی لیومرگرت. یان به
پنجه وانموه کتیبیکی لیگری و پارمکهی دایه.

(بائع): فرۆشیار (ج باعة): فرۆشیارمکان و
گریارمکان.

(مبيع): کالو شتی فرۆشراو یان کپراو.

(أَبَاعَ - الشَّيْءَ): شته کهی هینایه سمر
فرۆشتن و پێشانیدا.

(اِبْتَاَعَ - الشَّيْءَ): شته کهی کړی.

(اِنْبَاَعَ - الشَّيْءَ): شته که فرۆشراو بازاری
گه رمبوو.

(تَبَايَعَا = بَايَعَا): کپین و فرۆختیانکرد.

(اِسْتَبَاعَ - هُ الشَّيْءَ): سمودای شته کهی لیکرد

یان ویستی لیبیکری.

(الْبَيْع) (ت): کپین و فرۆشتن.

(بَاعَهُ): لیبیکری.

(بَاعَهُ): پێیفرۆشت.

(اَلْبَيْعَةُ (ج) بِيَاعَات): نهوى سهودا

دمکریټ / کپراو ۱- کپراو ۲- فرۆشراو.

(اَلْبَيْعُ وَالْبِيَاعُ): ۱- فرۆشیار ۲- کپیار.

۲- (بَايَعَ - هُ. مُبَايَعَةً): پهیمانیدا / به لینی
له گهلدا بمرست.

(«بَايَعُوهُ بِالْخَلَاْفَةِ»): پهیمانیا نداپه که
بیکه نه (خه لیه / جینشین).

(بُويِعَ لَهُ بِالْخَلَاْفَةِ): کړا به خه لیه.

(الْبَيْعَةُ): کار گرتنه دمست و پهیمان به
بهریومبردنی.

(اَلْمُبَايَعَةُ بِالْخَلَاْفَةِ): گه ورمپیاوانی ولات
دمست ده خنه ناو دمستی نه وى به خه لیه

دمکریټ که نیشانهی پێقایل بوون و مل بو
که چکردن و پهیمان پیدانی دمبیت.

۲- (اَلْبَيْعَةُ (ج) بَيْع وَبِيَعَات وَبِيَعَات):

پهرستگای قهلهو جووله که / کلێسه هی دیانه،
که نیشته (هی جووله که مه).

باغ: (باع. يَبِيعُ. بَيْعًا): خویننه که
هورووژمیکردو ههستا.

(تَبَّيْعَ - الدَّمُ): خویننه که ههستاو هورووژمیکرد.

بیق: ۱- (اَلْبَيْقَةُ (ن): گیادانه / گینه دل، جۆره

روومگئیکی گيايبييه. گولهکەي ومنهوشهپيه.
دهچينرئیتو بۆ لهومړی نازهل باشه لهناوچه
مامناومنديهکاندا ههپه.

۲-(بَيَقَر): شهکهتبوو/ پهکيکهوت ۲-مرد
۳-سهری شوپرکردموو خيراکرد ۴-سهری
خوی ههگرتو نهیزانی کهس بۆ گوی چوو.
(بَيَقَر - فِي مَالِهِ): تالانی به داراگهی خویداو
گهنیکرد.

(-الدار): چوو ه خانوو مکهوه.
(الْبَيْقَر): پیاوی بیفه/ بیکهک.
بيک: ۱-(البيك (ج) بکوات وبيکات)
(ترکیه): بهگ دموتريت.

(بِه وَبَهَوَات): نازناوی کوری ومزیران و
دمرکهوتوو مکانی کۆمهلو ههموو خاومن
دمسهلاتیکبوو ۲-لهسهربازیدا کورت
دمکريت هومو دموتريت (هايمقام)یان
نهميره لای.

۲-(البيكار = البركار): پهراگال.
(= بَيَكَر وَ بَوَكَر) = پهراگال.

بیل: (البيلسان والبلسان = (ن): گلنجه گيا.
روومگئیک و درهختیکی جوان و پزیشکییه
گولهکەي ورده، سهپيه، بۆنخۆشه.

بیم: (البيمارستان والمارستان) (فارسية)
(طب = مُسْتَشْفَى): خهستهخانه.

بان: ۱-(بان. بَيَانًا وَ تَبْيَانًا):
روونیووومو دياربوو/ دمرکهوت/ ناشکرا بوو.

(بَيِّن وَ بَائِن (ج) أَبْيَنَاء وَ بُيُنَاء وَ أَبْيَان):
ديار/ روون و ناشکرا/ دمرکهوتوو.

(بَيِّن - الشَّيْءُ): شتهکه دمرکهوت و
روونیووومووه.

(بَيِّن - الشَّيْءُ): شتهکهي دمرخست/
روونکردموه.

(- الشَّجَرُ): درهختهکه گه لای دمرکهوت و
گرت.

(أَبَانَ - الشَّيْءُ): شتهکه دمرکهوت/ ناشکرا
بوو.

(مُبِين): ديار/ ناشکرا/ دمرکهوتوو.
(«ضَرْبُهُ فَأَبَانَ رَأْسَهُ مِنْ جَسَدِهِ»): پیايدا
گیشاو سهری له لهشی جیاکردموه.

(أَبَانَ - الشَّيْءُ): شتهکهي روونکردموه/
دمرخست.

(تَبَيَّن - الشَّيْءُ): شتهکه روونیووومووه
دمرکهوت و ناشکرا بوو.

(- الشَّيْءُ): ۱-شتهکهي دمرخست و ناشکراکردو
روونکردموه ۲-سهرنجی لیداو لییکۆلییه ووه
زانی.

(إِسْتَبَانَ - الشَّيْءُ): شتهکه ناشکرا بوو
روونیووومووه/ دمرکهوت.

(- الشَّيْءُ): سهرنجی له شتهکهدا لییکۆلییه ووه،
بۆی روونیووومووه/ دمرکهوت.

(الْبَيَان) (مص): ۱-دمرخستن/ ناشکرا
دياریکردن ۲-باش دمربرینی نیازو نامانج

به به لگه و زمانپاراوی و شتیر ۳ گفت و
دمرپرینی روون و زمانپاراوی که نهوهی له
میَشک و ویردان و دلدايه دمریخات.

(إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسَحْرًا): جاری واهمه
دمرپرینیکی زمانزان و زمانپاراوانه ته لیسمیگه
بۆ خۆی و سهرسامدهکات.

(أَلْبَيِّنَةُ (ج) بَيِّنَات): مئی وشهی «أَلْبَيِّن»
به لگه و بیانوو و نیشانه.

۲-(بَانَ- عَنْهُ. بَيِّنًا وَ بَيُونًا وَ بَيُونَةُ):
په یومندی له گه لدا بری و لئی جیا بوومه
به جیهیهشت.

(أَبَان - الشَّيْءُ): شته که له تکر دو جیا کردنهوه.
(تَبَايَنَ - الرَّجُلَانِ): په یومندیان لگه
یهک پچری له یهک دوور که وتنهوه/
جیا بوونهوه.

(- الشَّيْئَانِ): دوو شته که له گه ل یهکدا
جیاوازیان پهیدا کرد/ جیاواز بوون.

(أَلْبَيِّن): ۱- جیاوازی ۲- له یهک پچران/ له یهک
بوون ۳- گهنده لئی ۴- دوژمنایهتی/ ناحهزی.

(أَلْبَيِّن (ج) بَيُون): ۱- بستی نیوان دوو پارچه
زمو ۲- پارچه زمویی که به رفراوانی هیندهی
چاو برکات ۳- لاکه نار.

۳-(بَيِّن - الْبَيِّنَات): کهه که به شوودا.

(الْبَائِنَةُ): جیازی بووک.

(ذات البَيِّن): ۱- بنهما/ ره چه لهک و خزمایهتی/
فاجیلیا ۲- دوستایهتی.

(«سعى في إصلاح ذات بينهم»): کهوته
نیوانیانهوه ریکیان بخاتهوه. ۳- په یومندی.

(الْبَيِّن): په یومندی نیوان.

(«تَقَطَّعَ بَيْنَهُمَا»): په یومندی نیوانیان پچرا.

۴-(بَيِّن): ظرف: (ناوه لکاره): نیوان/ میانه.

(«بَيْنَا أَوْ بَيْنَمَا نَحْنُ نَضْرِبُ»): له کاتیگدا
ئیمه دهمتمان دموشانند.

(بَيِّن بَيِّن): له نیوان ۱- چاک و خراپدا ۲- له
ناوهراستدا/ له ناوهنددا ۳- ناو به ناو.

۵-(الْبَيِّن (ج) بَيُون) (ترکیه): ههزار.

(أَلْبَيِّنَاشِي): سهروکی ههزار سهرباز.

۶-(الْبَيَانُو = الْمَعْرِف) (مو) ایطالیه: بیانۆ.

باه: (بَاه. يَبَاهُ- لَهُ. بَيَّاهُ): لیبناگاداربووومه/
پبیزانی/ وریابوو.

بیو: (البُيُوردي والبُيُورلُدى) (ترکیه) =

(التقليد): ههزانی سولتان یان و وزیر یان
ناگانامه می که نهوان و اتاکه میشی: ههزاندرا/

بریارندرا/ دهستور درا.

بی: (بَيَّاكَ اللهُ = بَوَّأَكَ اللهُ): خودا دمه لآت و

میرمهتیت بداتی ۲- پایه بلنلت بکات.

(«هَيَّيْ بَنِيَّ أَوْ هَيَّيْ بَنِيَّ»): نهو کهس

نهناسی که/ نازانریت کییهو کوری کییهو چ
چیز می کهه.

(«لَسْتُ أَذْرِي أَيُّ هَيَّيْ بَنِيَّ هُوَ»): نازانم

چ چیز می کهه له کوپوه پهیدا بوومه کییهو
کوری کییهو.

۱- (مَنْ): وەك (قائىمە). ھەستاۋ يان (ضَرَبْتُ):
ئۇنەكە پايىدا كىشا/ لىيىدا.

۲- بۆدەر خستىنى رەگمىزى يەككىك يان رەگمىزى
شتىك يان جۆرى. وەك (شَجَرَةُ): درەختىك.

۳- لە كۆتايى وشەدا بۇ زىادىرەۋىيى دىت.

(مُبَالَغَة) دىت وەك (فَهَامَة): زۆر تىگەشتىۋو.

۴- بۇ سۆيىند دىتو دەچىتە سەر وشەي

(الله) و ئۆردارى دەكات; (تَالِه): سۆيىندىم بە

خودا. رەنگە وشەي تىرىش ئۆردار بىكات وەك

(تَرَبِّي): سۆيىندىم بە پەرۋەردىگارم.

۵- يان جارى ۋا ھەيە زىاد دىبىتو دەچىتە

سەر وشەيەكى كۆكە سەر پىيۋون بگەيمىنىت

ۋەك: (مَهَالِبَة) كە كۆي (مَهَلْبِي) بە يان لە

بىرى پىتتىكى لاۋراۋ دىت وەك (زَنَادِقَة) كە

كۆي (زَنَدِيق)ە.

۶- لە سەرەمىتى كىردار يان ناۋمىراستىدا دىت

ۋەك: (تَقَاتَلْ وَاقْتَتَلْ): شەرىكىرد ھەروھە

ت: (التاء ج) تاءات): سىيەمىن پىتى
عەرمىيە.

(تائي وتاوي و تايوي): سەر بە پىتى
(تى)يە.

(«قَصِيدَة تَائِيَّة و تَائِيَّة و تَائِيَّة»):

ھۇنراۋمىەك كە سەرۋاگە پىتى دواۋى

(تى) بىت. لە ئۆمىرە كۆي پىتەكاندا (۴۰۰)ە

جۋارسەدە.

(ت) يە راناۋ دىت ۋاتا دىبىتە راناۋ قىسەكمىرو

گوڭگىرو بە دواۋ كىردارمۋە دەلكىنرەت وەك:

(قُمْتُ): ھەستام.

(قُمْتُ): تۆ ھەستايىت (بۇ نىر).

(قُمْتُما): ھەردوۋىكتان ھەستان (بۇ دوان نىر

بن يان مى).

(قُمْتُم): ئىۋە ھەستان (بۇ كۆي نىر گوڭگىر).

(قُمْتُن): ئىۋە ھەستان بۇ كۆي مى گوڭگىر.

(ت): دىبىتە نىشانە مى ۋەك:

ناوچهی که مهری ناسیادا دمری، گوشته‌کهی وهک گوشتی مانگا وایه وده‌خوریت.

تاتأ: (تَاتَأ. تَاتَاة و تَاتَاء): له ناخاوتندا دمنگی (ت)ی زور هیناو لاله په‌تانه هس‌میکرد.

(تَاتَاء): که‌سیکه که له هسه‌کردندا دمنگی تن زور به‌نینیت.

(تَاتَأ- الطِفْل): مندا‌له‌که دارموه دارموه‌میکرد / ر‌ویش.

(- الحَارِبُ): جه‌نگاو‌مرکه له جه‌نگه‌که‌دا گهنجه‌فهی نازی‌ه‌تی گرت‌بووی.

تَار: (تَار- ه. تَارًا): پیدأ هه‌ل‌شاخا.
أَتَار- ه بِالْعَصَا. إِتَارًا: به دار لی‌یدا / دار‌کاری‌کرد.

(- نَطَرَهُ إِلَيْهِ): چاوی لی‌دم‌رپه‌راندو به چاو دوا‌یکه‌وت.

(الْتَارَةُ (ج) تَارَات و تِیرو تِنَر): جار‌یک و تاو‌یک.

(تَارَات و تِیرو تِنَر): جار‌های جار / گه‌لیک جار. (هه‌مز‌مگهی) له‌بهر زور به‌کار‌هینانی وازی لی‌هین‌راوه.

(«فَعَلْتُ تَارَةً هَذَا وَتَارَةً ذَاكَ»): جار له دوی جار- تاو له دوی تاو نه‌ومه‌کرد.

(تَأَز: تَأَز- الْجِرْحُ. تَأَزًا): برینه‌که ساریژ بوو / هاته‌ومه‌که.

(- الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ): له شهر‌دا خویش‌ان لی‌کن‌زیک بوونه‌وو شانیان به شانی په‌که‌وه نا.

له کو‌تایی ناودا دیت وهک: (مَلَكُوت): شک‌وو دمه‌لات.

۷- له بری پیتیکی فرید‌راو که له سه‌رم‌تای وشه‌که‌دا بووه و‌مکو: (غِطَّة) که له بنچینه‌دا (وَعْظُ) بووه: نام‌وژ‌کاری. یان فرید‌راوه که له کو‌تایی وشه‌که‌دا بووه وهک: (شَفَّة): لیو که له بنچینه‌دا (شَفَّة) بووه.

(تا): ناوه نام‌وژ‌میه بؤ می‌یه‌ک.
(تان) بؤ دوو می ((ج) أُولَاءِ): نه‌وان.

(هی ناگادار‌کردنه‌وه ده‌چیته سمریان دمه‌نه:
(هاتا) و (هاتان) نه‌و دوانه. و (هَوْلَاءِ):
نه‌وانه. بؤ گو‌یگر‌یک (اَلْ) ده‌خ‌ریته دوا‌یه‌وه دمه‌بیته: (تَاكَ و تِلْكَ و تَبَيَّكَ و تَلْكَ) (هه‌موو نه‌وانه به واتای نه‌و دیت و بؤ می‌یه. به‌لام سمر‌دار‌کردنی (تَبَيَّكَ) ناته‌واوه له زمان‌دا. بؤ دوو می دمو‌تریت (تَانِک و تَانْک): نه‌و دووانه بؤ کو دمو‌تریت.

(أُولَئِكَ وَأُولَآكَ وَأُولَآلِک) (هی ناگادار‌کردنه‌وه ده‌چیته سمریان ته‌نها (تَلْكَ) نه‌بیت.

تأب: ۱- (الْتَابُوت (ج) تَوَابِيت): سنو‌هی دارین.

(تَابُوتِ الْمِيتِ): سنو‌هی مردوو.

۲- (تابیر): تابیر (ح): گیان‌داریکی ناوچه گهرمه‌گانه، له به‌راز ده‌جیت له گا گهور‌م‌ترمو له فیل بچوو‌گ‌تره سمی همیه لووت و لیوی بووه به لوز، له دار‌ستانه شیدار‌م‌گانی نه‌م‌ری‌کاو

تَنَقُّ. (تَنَقَّ - الْإِنَاءُ. تَأَقَّا): قاپه‌که پر بوو.
 (- الرَّجُلُ): پیاوکه دل پر له قین بوو و
 تووړه بوو / رقیه‌ستاو تووړه بوو.
 (تَنَقَّ وَ مِتَّقَ): دل پر له قین و تووړه بوو.
 («أَنَا تَنَقَّ وَ أَنْتَ مِتَّقَ فَكَيْفَ نَتَّقُ»): من دل
 پر له قین و شمرانی و تۆیش نووزن و گرینوک
 نیتر چۆن ریکدمک‌وین.
 (أَتَقَّ - الْإِنَاءُ): قاپه‌که‌ی پرکرد.
 (التَّاقَةُ): نوم‌پری تووړم‌ی و شمرنگ‌یزی.
 تَام: ۱- (أَتَامَ تِ الْمَرَأَةِ): ژنه‌که دوانه‌ی بوو /
 جووته‌ی بوو.
 (مُتَمِّمٌ): ژنی دوانه بوو.
 (مِتَامَ (ج) مَتَائِمٌ): ژنی هم‌میشه دوانه
 بوو.
 (تَاءَمَ - أَخَاهُ): له‌گه‌ل براه‌یدا مندالی
 دوانه‌ن / پیکمه‌و به سکیک له‌دایک بوون.
 (تَنَمُّهُ وَ تَوَمُّهُ وَ تَنَمُّهُ): له‌گه‌لیدا به سکیک
 له‌دایک بووه جووته‌ی نه‌وه.
 (الْتَوَامُ (ج) تَوَائِمٌ وَ تَوَامٌ (م) تَوَامَةٌ): مندالی
 دوانه / مندالی جووته.
 (هَذَا تَوَامٌ هَذَا وَ هَذِهِ تَوَامَةٌ هَذِهِ): نه‌مه
 تاکه‌ی نه‌و دوانه‌یمیه / برای جووته‌یمیه.
 خوشکی جووته‌یمیه.
 («هُمَا تَوَامَانٌ وَ تَوَامٌ): نه‌و دووانه دووانه‌ن /
 جووته‌ن.
 ۲- (أَتَامَ - الثَّوْبُ): جلمه‌کی دووب‌مره کرد.

(ثَوْبٌ مِتَامٌ): جلیکی دوو به‌ره.
 ۳- (التَّوَامُ): تریک له‌و تیرانه‌ی که قوماری
 تیربازی پیدمکرا.
 («تَوَائِمُ النُّجُومِ أَوِ اللَّوْلُؤِ»): نه‌و نه‌ستیرانه
 یا مرواریپانه‌ی نالاولونه‌ته یه‌ک / جووته‌ن.
 تَبَّ: (تَبَّ - الشَّيْءُ. تَبَّأً): شته‌که‌ی هرتاند /
 بری.
 ۴- (تَبَّ. تَبَّأً وَ تَبَّأً وَ تَبَّأً وَ تَبَّيَّأً): فهوتا /
 مرد.
 («تَبَّأً لَهُ»): خودا له‌ناو‌یبب‌او نوشوستی
 به‌ینیت.
 (تَبَّتْ يَدَاهُ): همر دوو دمستی به برین
 بجیت.
 (تَبَّ - فَلَانًا): ۱- بیوت، خودا له‌ناو‌تبریت /
 خودا نوشوستیت به‌ینیت ۲- له‌ناو‌یرد /
 مراندی.
 (الْتَبَّابُ): ۱- زیان‌کردن / نوشوستیه‌ینان ۲-
 فهوتان و مردن.
 (الْتَبَّأُ): زور پریشانی / گرفتاریه‌کی
 سه‌خت.
 ۳- (أَتَبَّ - هُ): بیه‌یزیکرد / هیزی لم‌بر بری.
 (إِسْتَتَبَّ - الرَّجُلُ): کابرا بیه‌یزو به‌کمه‌وته
 بوو.
 (الْتَابُ (ج) أَتَيَابُ): پیاوی نیختیارو لاوازو
 به‌کمه‌وته.
 («كُنْتُ شَابًا فَصِرْتُ تَابًا»): گه‌نج بووم و

پېرو بېهيزو په ككهوته بووم.

(التَّبَابُ): كه موكوړي / ناته واوي.

۴- (اِسْتَتَبَ - الطَّرِيقُ): ۱- پښه كه ته خت و خوځ بوو ۲- ديارو له بار بوو.

(- الأَمْرُ): كارمكه ناسان و بى گړوگرفت بوو، راست هاته پېشه وه.

۵- (تَتَبَّ - الرَّجُلُ): پياوكه پېر بوو.

تېر: ۱- (تَبَرَّ - تَبَرَّأَ): مرد / هه وتا.

(- هُ تَبَرَّأَ): ۱- مراندى / له ناوېرد ۲- شكاندى.

(تَبَرَّ - هُ): هه وتاندى / له ناوېرد ۲- ټيكيډا / رووخاندى / كاوليكر.

(التَّبَارُ): له ناوچوون / هه وتان.

(الْمَتَّبُورُ): هه وتاو / له ناوچوو.

۲- (اَتَّبَرَ - عَنِ الأَمْرِ): له كارمكه دواكهوت و كارمكه و كوتايى هات.

۳- (الْتَرُّ): خولى زېر، يان زېر كه سكه مى پى لېنم د راييت يان نه كراييت به خشل.

(الْتَبَرَةُ): زېرېك كه نه كراييت به هيچ.

(الْمَتَّبُورُ): ناته واو / به كه موكوړ.

(التَّابُورُ (ج) تَوَابِيرُ): (تركيه) تابورى له شكر / كومه له سمر يازيكه.

(التَّبْرِيةُ): (طب) = (الْهَبْرِيةُ): كړيشى بنى هز.

تبع ۱- (تَبَعَ - هُ وَاتَّبَعَ - هُ. تَبَعًا وَتَبَاعًا وَ تَبَاعَةً): دوايكهوت / له پشته وه روښت

۲- پمېر مويى نه وېكرد ۳- له گه لېدا روښت

شونېكه وتووى نهو بوو.

(تَبَعَ) (بُو كُوو تَاك دمييت).

(ج) (اَتَّبَعَ وَ تَابَعَ (ج) تَبَعَ وَ تَبَعَةً وَ تَوَابَعَ وَ تَبَاعَ): ۱- لايه منگر ۲- دواكهوتوو / شونېكه وتوو

۳- سر بهو دوايكهوتوو. ۴- پمېر مو كار.

(تَبَعَ وَ اتَّبَعَ - الشَّيْءُ): بُو شته كه گه راو دوايكهوت.

(تَبَعَ - هُ = اِتَّبَعَهُ): شونېپيى نهوى هه لگرت

۲- پمېر مويى نه وېكرد دوايكهوت.

(تَبَعَ - به كذا): نهوى شوېن خست و به دوايدا نارد / پېيگه ياند.

(تَابَعَ - بَيْنَ الأَعْمَالِ): ههنگاو به ههنگاو

دواى كارمگان كهوت و نه نجاميدان.

(- الْحَدِيثُ): حمديسه كهى باش دمگړايمو مو تپيدمگه ياندن.

(- الْعَمَلُ): كارمكهى چاك و به سه ليقانه نه نجامدا.

(- فَلَانًا عَلَى الأَمْرِ): له كارمكه دا له گه لېدا (پښكهوت / گونجا).

(«تَابَعَنِي بِمَا لَهْ عِنْدِي»): جى لام همبوو دواى ليك كردموه.

(اَتَّبَعَ - هُ = تَبَعَهُ): شونېكهوت و گه شتى.

(- هُ كذا): نهوى به دوادا ناردو پېيگه ياند.

(تَتَابَعَتِ الأَخْبَارُ): هه واله كان به مروودوا

گه شتى / به دواى په كدا هاتن.

(تَتَبَعَ - الأَمْرُ): ورد به پمړو شهوه شوېن

کارمکه کهوت و بوی گهرا لیکۆلیمهوه.

(تَتَبَّعْتُ أَحْوَالَهُ): ورد سمرنجی

گوزمردانیمداد به شینهیی لیکۆلیمهوه.

(اِسْتَتَبَّعَهُ): دواپلنکرد شوینی بکهویت.

(التَّابِع): ۱-داهاتوو ۲-نۆکه ۳-لک ۴-پاشکۆ

مسمر به یهکیک یان لایهک پهپرموکار/

شوینکهوتوو.

(التَّابِعِ لِمَقْدَارِ مُتَحَوِّلٍ) (ع ج) هو مقدار

تتعیق قییمته بتعیق قییمه المتحول: مساحة

المربع. تابع لضلعه فهي تتعین بمعرفة الضلع

رمز تابع (س): ناس: پاشکۆ یان نیشانهی (ع

ج) بۆ بریکی گوراو بریتییه له بریک که دیاری

دمکریت برمهکی به دیاریکردنی نرخه گوراو.

پرووبهری جوارگۆشه نرخه دمکریتهوه بۆ

لاکهی. پرووبهرمهکی به بیی لاکهیمتهی که

دیاریدمکریت هیماي پاشکۆی س: (ناس)ه.

(تابع متزاید): یزداد اذ ازداد المتحول

وينقص اذا انقص: پاشکۆیهکه زیاد دمبییت

کاتی گوراومکه زیاد بکات: کهمدمکات نهگهر

کهمیکرد.

(تابع متناقص یزداد اذ نقص المتحول

وينقص اذا زاد): پاشکۆی ناتهاوو زۆر دمبییت

کاتیگ گوراومکه کهمدمکات و کهمدمبی کاتی

زیاد دمکات.

(التَّابِعِ دائري أو مثلثي تابع المتحول هو

قوس الدائرة مثل الجيب و الظل): پاشکۆی

بازنهیی یان سیگۆشهیی پاشکۆی گوراوه که

کهوانهیه که بازنهیه و مکو تهریی و سایهیه.

(تابع منتظم متحول س هو: ص = ب س

+ و حیث (ب د) ثابتان): پاشکۆیه کهریکه

گوراوی (س) بریتییه (ص = ب س + و (ب

د) نهگوراوان.

(تابع تناظري ل (س) هو): پاشکۆی

هاوجییی س = ص له کاتیگدا (د) = (تابع

صحيح ل (س) و يعرف ايضا بالتابع التام):

پاشکۆی راست بۆ (س) همرومها به پاشاکۆی

تهواو دمناسریت بۆ (ل س).

(يُعَدُّ) عبارة جبرية صحيحة من س: (ل)

به دمبربریهکی جهبری تهواوی (س)ه و هک

ص = ۳ س' - ۴ س - ۱۰

(التَّابِعَة): کارمکه.

التَّبَع = التابع: ۱-دلدار ۲-میباز ۳-شوینکهوتوو

۴-نۆکه ۵-سهریهو.

(اَلتَّبَع): زۆر به دواوا چوو/ زۆر

پهپرموگرده.

(اَلتَّبَعَة): (ج) تَبِعَات والتَّبَاعَة (ج)

تَبَاعَات): نهنجامی باش یان خراپی کرداریک/

پاداشت یان سزای نهو کرداره (به زۆری بۆ

خراب دیت).

(لِهَذَا الْفِعْلِ تَبَعَة): نهه کردمیه نهنجامی

خراب و زیانبهخشی بهدواومیهو بهرپر سیاری

همیه.

(التَّبِيع (ج) تَبَاع وَتَبَائِع: ۱- پشتگیر ۲- یاور
۳- نوکەر ۴- شوینکه و توو.

(التَّبَاع): ۱- سمر بهو بوون/ شوینکه و تن/
به پرمویکردن ۲- یهك له دواى يهك ۳- بیپشوو/
پیپسان هاتن.

(وَشْهَدْنَاهُنَّ اَيَّامًا تَبَاعًا): نهوانمان رۆژ له
دواى رۆژ دى/ ههموو رۆژێك دى.

(التَّبِع (ج) تَبَابِيع): سایه/ سیهر.
(تَتَّبِع): به دواى گهران/ شوینکه و تن
سؤراگردن- مشوور خواردن.

(الِاتِّبَاع (مص): شوپخستن و به دواى هینان
(هینانی وشهیهك به دواى وشهیهكێدا كه
هاوكێشهى بیټ بۆ بهمیزکردنى و اتاكهى،
ومكو:

(كثيرٌ بثرٍ) یان «خبثٌ نبیث»): «به
گوردیش دهلێن هارومار. دمرگا و ممرگا.
پیس و میس».

(التَّابِيعِي): (ی) پیتی سمر پیبوونه، بۆ (تابع
و تابعه): و اتا شوینکه و توو.

(التَّابِيعِي): موسولمانیکه پیغه مبهرى
نه بینیبیت و یهكێك له یارمکانی پیغه مبهرى
دیبیت و خۆی شوین ناینه که کهوتیبیت و به
برواوه مردبیت.

(الصَّحَابِي): یاری پیغه مبهر که له گهلیدا
ژیابیت و دیبیت.

۲- (التَّابِع (م) التَّابِعَة: جنۆکه.

(التَّبِع): دلدار/ شهیدا/ نهویندار.

«هُوَ تَبِيعُ الْكَرَم»: نهو شهیدا و کوشتهى
جوامیرییه.

(التَّبِع (ج) تَبَابِيع): شای ههنگ.

(- (ج) التَّبَابِيعَة): ناسناوى شاكانى یه مهن
بووه.

الملحق:

تبع: (التَّابِعِيَّة): رهمگهزنامه.

(التَّبِعِيَّة): شتیک هى یهكێك بیټ یان کهسیك
سمر به یهكێك یان لایهك بیټ.

(تَبِعِيَّةُ الْمُسْتَخْدَم): کارگوزاریك سمر به
شوینیک یان کهسیك بیټ.

(التَّبِعِيَّةُ الْجَنَسِيَّةُ التَّابِعِيَّة): رهمگهزنامهى
دمولمتیکى هه بیټ- هاوولاتیى دمولمتیک
بیټ.

(- (فِي الْقُلُومَةِ): سمر به فهلسهفیهك بیټ.
(- (فِي السِّيَاسَةِ الدَّوْلِيَّة): لایهنگیری دمولمتیک
یان هیزیکى رامیاری بیټ و به پهنجهى نهو
بسوورپتهوه.

(التَّوَابِع فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّة): (سیفمت و
په یوهست و جهخت و بری) له زمانى عمرهیدا
دمگریتهوه.

(الِاتِّبَاعِي): نهومیه سمر به کلاسیکی بیټ.
(الِاتِّبَاعِيَّةُ الْكَلَّاسِيَّة): کلاسیکی یان وێژهى
کلاسیکی نهو هوتابخانه و وێژمییه که
له سهر رپرموى وێژهى گهوره وێژموانهکانی

لایتین و یونانییه کونه‌کان پروات و لاسایی
نهوان بکاته‌وه.

تبغ: ۱- (التَّبَغ (ن): تووتن.

(وعرف به «تتن أو الدخان»): روومگیکه له
نهمه‌ریکاوه هاتووه، ماده‌یه‌کی ژمه‌ری تیدایه،
و شه‌که له وشه‌ی (تاباکۆ) وه هاتووه که ناوی
دوو‌رگه‌یه‌که له که‌نداوی که‌کسیکدایه و له‌وی‌وه
هاتووه. (اسپانیه).

۲- (تَبَغِيَّة): (ن): توتنۆك. گۆلیکه له بنه‌چه‌ی
باینجانه له بنجینه‌دا نه‌رجه‌نتینییه،
گۆله‌که‌ی که‌لیک ڕه‌نگی همه‌یه، بۆ جوانیی و
را‌زاندنه‌وه له با‌خچه‌دا دمه‌روینریت.

تبَل: (تَبَل - هُ و أَتَبَل - هُ الحُبُّ أو الدهرُ. تَبَلًا):
حه‌زو دل‌داری یان ڕۆژگار دمه‌رداری‌کرد.

(- هُ): هۆشی لیه‌سهندو په‌تیارمیکرد.

(مَتْبُول و تَبِيل): په‌تیاره/ دی‌وانه.

۲- (تَبَل و تَابَل و تَوَبَل - الطَّعام):
خواردنه‌که‌ی به‌هاراتاو‌یکرد.

(التَّابِلُ التَّابِلُ و التَّابِلُ (ج) تَوَابِل):
به‌هارات (نالمت و زمرده‌چه‌وو زیره‌و که‌بابه‌و
دارچینی و شتیتر).

(التَّبَال): به‌هارات‌فروش و خاوم‌به‌هارات.

۳- (التَّبَل (ج) أَتَبَال و تَبُول): (مص): رِق/

قین/ په‌شم و دوژمنایه‌تی.

(«بَيْنَهُمَا تَبَلٌ»): رِق و ناحه‌زی و
دوژمنایه‌تیان له نی‌واندا هه‌یه.

(التُّوبَال مِن النُّحَاس والحديد): (فارسیه):
په‌لاسه‌ی ناسن و مس (ئه‌و پارچه‌یه وردانه‌ی
که له ناسن و مس دمه‌یته‌وه له کوتانیدا.

تَبِن: ۱- (تَبِن. تَبْنًا و تَبَانَةً): می‌شکی کرایه‌وه
هوشیار بوو/ په‌یه‌ربوو.

(تَبِن): می‌شک‌کراوه هوشیار/ په‌یه‌ر به
شت.

(تَبِنَ الرَّجُلُ): پی‌اومکه ورد سه‌رنجیدا.

۲- (تَبِن - الدَّابَّةُ تَبْنًا): گای به جوارپیکه/ به
ولا‌خه‌که‌دا.

(تَبِن): گای له کادی‌نه‌که کرد.

(الْمَتَبِن): کادین.

(الْتَبِن): کا.

(التَّبَنَة): دمنکه‌کایه‌ک.

(التَّبِنِي): ڕه‌نگ کایی.

(الْتَبَّان): کافروش.

(الْمَتَبِن) (عامية): کادین.

۳- (الْتَبَّان): (فارسیه): کورته شه‌روال

که دمه‌ری‌اوان و زۆران‌بازو مه‌له‌وانه‌کان له
پێیده‌که‌ن.

(دَرَب التَّبَانَة) (فلك): (المَجَرَّة وهي مِن كَلَامُ

الْعَامَّة): کاکیشان (ئه‌سته‌تیرمه‌کی زۆرن له
ناسماندا که به چاو نابینرین به‌لکو شه‌وه‌یان
بلا‌وهو پیکه‌ومن وا دمه‌زانریت که په‌له‌یه‌کی
سپیه‌یه له ناسماندا.

تبا: (تَبَا. تَبَوًّا): شوینی داگیرکردو تالان‌یکرد/

دمسکه وتیبوو.

تتر: (التتر: الواحد تترى): تهمتر:
نهمته ومیه گن نیسته جیی نیوان دمریای
خمزمر و چین و هندستان.

(جاء القوم تترى و تترى): یهك له
دوای یهك هاتن. (له بنچینه شدا (وتترى)
دموتریت.

تتن: (التتن = (ترکیه) = الدخان): توتن
(به تورکی دووکه ل دمگمه نیئت.

تجر: (تجر و تاجر و اتجر و اتجر. تجرا و
تجارة): بازار گانیگرد.

(التاجر (ج) تجار و تجار و تجر): بازارگان.
زووعهرمب به مهیفروشیان دموت بازارگان.
(التاجر (ج) تواجیر): شتی گهرمه بازار که
زوو بفروشریت.

(بضاعة تاجرة): که لوپه لیکی بازار گهرم.
(بضاعة كاسدة): کالاو که لوپه لیکی بازار
سارد/ بازار که وتوو.

(التجارة): ۱-بؤ هازانج کرین و فروشتن
۲-نهموی که بازار گانی پیوه دمکن.

۱-(التجر): ۱-بازار گانی ۲-نهموی که بازار گانی
پیوه دمکریت.

(التجرة (ج) متاجر): شوینی بازار گانی و
کرین و فروشتن/ کؤگا/ موغازه.

(ارض متجرة): زمویبهك گمشتی بازار گانی
بؤ بیت بفروشریت و لیوهی دمرچیت/ کرین و

فروختی تیدا بکریت.

تحت: ۱-(تحت (ج) تحوت): (ناوه لکرداری
شوینییه) له ژیر/ ژیر/ له بن/ بن. (دهخزیته
پال وشهیهك وهك:

(تحتها): له ژیریدا. له بنیدا.

(تحت الشجرة): له ژیر درمخته کهدا (نهمگر
نهمخرایه پال دمبیته (مهمبنو بؤردار دمبیت
وهك:

(من تحت): له ژیرموه.

(التحوت): مروفه سووک و رسواگان.

(التحانئ): ژیرین/ بنکه وتوو/ ژیر که وتوو.

۲-(تحتج- ه من مكانه): له شوینه که ی
خوی بزواندی.

(«فلان لا يتحتج من مكانه»): فیسار له
شوینه که ی خوی نابزوینریت.

(التحتجة): ۱-بزوان/ جووله/ جووله جول ۲-
جیرمی پیلایو.

تحف: (اتحف- ه الشيء و بالشيء واتحف- ه
به): شته که ی دایه یان خه لاتکرد/ بهو شته
خه لاتیکرد.

(التحفة والتحفة (ج) تحف): خه لات:
دیاری ۲-شتی نایاب و نمنتیکه و گرانبهها ۳-

خیرو پیاو متیی و میهرمبانی مروف.

الملحق:

(المتحف): نمنتیکه خانه/ مؤزه خانه (شوینیکه
شتی نمنتیکه و پاشماوی دیرین و هونمیری و

زانستیی دیرینی تیدا هه لدمگیریت.

(الْمَتْحَفُ الْوَطَنِي): ئهمنتیکه خانه/موزه خانهی

نیشتمانی.

(الْمَتْحَفُ الْعَسْكَري): موزه خانه/ئهمنتیکه خانهی

سهربازی.

(الْمَتْحَفُ الزَّرَاعِي): ئهمنتیکه خانهی کشتوکالیی.

تَحَم: (تَحَم = الْحَائِكُ الثُّوب. تَحَمًا): جولا که

جلمه که ی رنگو نیگار کیش کرد.

(التَّاحِم): جولا.

۲- (إِتْحَمَ. إِتْجَمًا): به رنگی ڕمشی قهترانی

یان سووری تیر ڕمگ بوو.

(أَتَحَمَ): ڕمگی ڕمشی قهترانی یان سووری

تیر گرتوو.

(أَلْتَحَمَ): ڕمگی ڕمشی قهترانی یان سووری

تیر/توخ.

(الْأَتَحَم): ڕمشی تاریک و توخ.

تَح: ۱- (تَح: الْعَجِين. تَخُوخَة): هه ویرمه که

هه لات و کهمیک ترش بوو.

(تَح و أَتَح- الْعَجِين أَوِ الطَّيْن تَحًا): ناوی

زۆر کرده قورمه که یان هه ویرمه که تا شل

بیته و هه لیبیت.

(الْتَح): هه ویری هه لاتوو و ترشاو.

۲- (الْتَح): ڕۆنی کونجی.

تخت: ۱- (أَلْتَحْتَ (ج) تَخُوت): (فارسیه):

۱- تهخت/گورسی ۲- تهختی نوستن/سیسه م.

۲- کهمنتۆری جل.

(تَحَتُ الْمَلِك): (فارسیه) تهختی شاهی.

(تَحَتُ الْمَلَكَة): هایتهختی و لاتمه که.

۲- (التَّخْتَة): زمانقورسی/لاله پهمته.

(التَّخْتَاخ و التَّخْتَانِي): کهسیکه که زمانی

قورس بییت و بیگرت/لاله پهمته.

تخذ. (تَحَذ- ه. تَحَذًا): و مریگرت. بردی.

تخم: ۱- (تَحَم- ه): سنووری بو داناو

جیا پکردموه.

(تَاخَمَ مُلْکِي مُلْکًا): مولکه گانمان هاو سنوور

بوون/سنوور به سنوور هومن.

(أَلْتَحَمَ وَالتَّخَمَ (ج) تَخُوم): سنوور/

توخوب.

۲- (تَحِم و أَتَحَم): تلخمیکردوو/

ئینته لایکرد/گهدهی قورسبوو.

(أَتَحَم- ه الطَّعَام): خوارینه که گهدهی

قورسکردو تلخمی پیکرد.

تدر: (التَّدْرُج وَالتَّدْرُج (ج) تَدَارِج (ح):

(فارسیه) جورپۆر/قراول (بآلندیه کی

جوانی کونج کونجه، خال سپی و ڕمسه و

کلکدریژه).

تر: ۱- (تَرَ- الرَّجُل. تَرَارَة): زۆر قهله و بوو و

لهشی شلو قورس بوو.

(تَار): زۆر قهله و لهشی شلو قورس.

۲- (تَرَ- عَنِ قَوْمِهِ. تَرًا وَ تَرُورًا): له

خویشگه لی (دابرا/تەریکبوو).

(-العَظْم): ئیسکه که قرتاو بهربوو و کهوت.

(أَتَرَّ - هُ): دووریخسته‌ومو تهرمیگرد.

(-يَدَه): دهستی قرتاند.

(التَّرِّي - مَنِ الْأَيْدِي): دهستی قرتاو.

۲-(الْتَر): ۱-ریشه/ بنهرمت ۲-تمناق

خانه‌سازی/ تمناق به‌نایی (هاریسه).

ترب: ۱-(تَرْب- الْمَكَانُ. تَرْبًا): شوینه‌که خۆلی/ گلی زور بوو.

(- الشَّيْءُ): شته‌که خۆلاوی بوو.

(-الْرَجُلُ. تَرْبًا و مَتَرْبًا): کابرا هم‌ژارکه‌وتو

خاکنیشن/ خاک به دامان بوو.

(تَرْيَب و تَرْوَب (ج) تَرَاب): هم‌ژاری خاک به دامان و که‌وتوو.

(اتَرْبَ بَعْدَ أَنْ أَتَرَبَ): دارا بوو لیکه‌وتو هم‌ژار که‌وت/ نهدارا بوو.

(تَرْبَ وَاَتَرْبَ): (ضد): ۱-هینده دارا بوو

ودک خۆل دارا سامانی هه‌بوو. ۲-سامانه‌که‌ی

دامالراو که‌میگرد.

(-الشَّيْءُ): خۆلی به‌سمر شته‌که‌دا کرد/

خۆلاویبگرد.

(تَتَرَبَ): ۱ بوو به خۆل ۲-خۆلاویبوو.

(الْتَرَاب (ج) أَتْرِبَة و تَرِبَان): گُل/ خۆل/

خاک/ زموی نهرم.

(التُّرْب و التَّرْب): خاک/ گُل/ زمویی نهرمان.

(التُّرْبَاء): خاک/ زموی.

(«بَنِيهِمَا مَابَيْنَ الْجَرْبَاءِ وَالتَّرْبَاءِ»): نیوانیان

هینده‌ی دووری ناسمان و زمویه.

(الْتُرْبَة (ج) تُرَب = التُّرَاب): ۱-گُل/ خۆل/

خاک ۲-گۆرستان.

(تُرْبَة الْإِنْسَان): گلکۆی مرؤف که ته‌ختی

زموی بیټ.

(الْتَرِب): هم‌ژار/ نهدارا/ نه‌بوو.

(رِيحٌ تَرِيَّةٌ): بایه‌کی خۆلاوی.

(لَحْمٌ تَرِبٌ): گوشتیکی خۆلاوی.

(مَكَانٌ تَرِبٌ): شوینیکی پر له خۆل.

(الْتَرِبَة): نهداری و هم‌ژاری/ نه‌بوونی.

(«مَسْكِينٌ ذُو مَتَرَبٍ»): هم‌ژاریکی دارزاو/

بهم‌ویدا که‌وتوو/ خاک به دامان/ خاکنشین.

۲-(تَارَب - هُ): هاوته‌ممنی بوو/ له‌دایک‌بووی

سالیکی بوون.

(- فَلَانَةٌ فَلَانَةٌ): نهم ژنه هاوسالی نهم ژنه بوو

و دۆستی بوو/ دۆستایه‌تی له‌گه‌لدا گرت.

(التَّرَب (ج) أَتْرَاب): که‌سیکه که له‌گه‌لدا له

دایک بوو بیټ/ هاوته‌ممن بیټ (به زوری بۆ

مِی بۆ نافرمت دمو‌تریت دمو‌تریت) «هذه تَرْبُ

فُلَانَةٍ»: نهم کچه یان ژنه هاوته‌ممنی فیساره.

۲-(الْتُرْبَة (ج) تَرْب): روو‌مکیکه.

(الْتُرْبَة (ج) تَرِبَات): سمری په‌نجه.

(الْتُرْبَة (ج) تَرَائِب): ۱-خیسقانی سنگ

۲-سهروی سنگ.

(تَرْيِبَة البَعير): فور‌قور‌اگه‌ی حوشر.

الملحق:

تَرْب: (الْتُرَابَة): (ك): چیمه‌نتۆ.

الملحق:

تربس: (الترباس) (ج) ترابیس = مزلاج):

سورگیی دمرگا.

ترتر: (تَرْتَر. تَرْتَرَة): ۱- زوری وتو خیرا

خیرا فسه یکرد. ۲- لهشی خاوبووموو خاو

دوا.

(- الشیء): شته کهی بزواندو شوینه کهی

لهفکرد/ شلوفکرد.

(تترتر): کهوته لمرزه لهرز.

(التراتر): گرفتاریی سهخت/ لیقه ومانی

سهخت و گران.

ترج: ۱- (تَرْج- الرَّجُل. تَرْجاً): شته کهی

لیچه واشه ونبوو. سمری لیدمرنه کرد.

(تَرْج. تَرْجاً): خوی شاردموه/ داپوشرا.

(التریح (م) تریحه): خوینسارد/ همسته

دهمار پتهو/ قایم/ توند.

(- التریج): توند.

«ریح تریجة»): بایه کی توند.

۱- (تَرْجَم- الکلام): فسه کهی و مرگی رایه سمر

زمانیکتر.

تَرْجَمَان و تَرْجَمَان (ج) تراجمه و تراجم):

و مرگی ری زمانیک بؤ زمانیکتر.

(تَرْجَم- عَنْه): ۱- کاروباری نهوی پروونکردموه

دمرخت ۲- لیوهی و مرگی رایا.

(الترجمة: تراجم): ۱- لیکدانهوه

۲- پروونکردنهوه باری کهسیک پان کهسانیک

۲- و مرگی رایان له زمانیکه وه بؤ زمانیکتر.

۳- (تَرْجَم- الکلام): فسه که شارراوه و ناروون

بوو/ تهم و مژاوی بوو/ نالوز بوو/ چه واشه

بوو.

۴- (تَرْجَم- الرَّجُل): باسی ژیان و رففتارو

هه لسوکه وتی هیومکه یکرد.

(الترجمة (ج) تراجم): باسکردنی ژیان و

رهمچه لهک و رموش و هه لسوکه وتی کهسیک.

(ترجمة الكتاب): پیشه کی کتیبیک.

ترح: (تَرْح و تَرْح. تَرْحاً): داخیخوارد/

بمژاره دایگرت/ خمه فته خوارد.

(تَرْح- ه و اُتَرْح- ه): خمه فته دایه/

داخی دایه.

(الترح (ج) اُتراح): ۱- خمه فته/ جه خار/ داخ/

بمژارمو مهراق ۲- همژاری.

(الترخ): ۱- خمه فته بار/ دل پر له جه خار

۲- که مخیر.

(الترح- من النوق): میحوشتریک که زوو

شیرمکهی وشک بکات.

ترز: ۱- (تَرْز- ه. تَرْزاً): دایه مزمویدا.

(التراز): مردنی له ناگاو.

۲- (تَرْز و تَرْز- الشیء تَرْزاً و تَرْزاً و تَرْزاً):

۱- شته که وشک بوو ۲- رمق و پتهو بوو.

(- الماء): ناومکه بهستی

(- الشیء): شته کهی رهفکردو وشکیکرد.

«الجرى يترز لحم الدابة»): غارکردن

گۆشتى ولاخەكە توندو پتەو دمكات.

(التارز): ۱- ھەموو شتىكى رەقى پتەوو توند

۲- رەقى پتەوو توند ۲- وشك كە بېگيانە

۲- مردوو چونكە وشكەو بېگيانە.

ترس: (تَرس - هُ): ھەلفانىكى داپە يان

پېيلەبەرگىرد ۲- ۋايلېگىرد ھەلفان بېۋىشيت/

ھەلگىرىت.

(تَرس و تَرس): ھەلفانەكەى پۇشى يان

خۇى پى پاراستو خۇى پى شاردمو.

(تارس): ھەلفان ھەلگىر/ ھەلفانپۇش.

(«لَايَسْتَوِي الرَّاجِلُ وَالْفَارِسُ وَالْأَكْشَفُ

والتارس»): نە پىدامو سوارە ھەك يەكن نە

بە ھەلفان و پېقەلفان ھەك يەكن.

(الْأَكْشَفُ): بېقەلفان.

(إِتْرَسَ بِالتَّرسِ أَوْ غَيْرِهِ): خۇى بە ھەلفان

يان شتيت پاراست.

(التَرسُ (ج) أتراس و تراس و ترؤس

و ترسة): ھەلفان (پارچە پۇلايەكى پانە بۇ

خۇپاراستن لە شمشيرو شتيت ھەلدەگىرا).

(تَرسُ الشَّمْسِ): خەپلەى خۇر.

(غَابَ تَرسُ الشَّمْسِ): خەپلەكەى خۇرئاوا

بوو (بە خوازە وادەوترىت).

(التَرسُ و التَرسَة (ج) مَتراس و المتراس

(ج) مَتراس): سەنگەر يان ديوار يان ھەلاو

ھەر ھۇيەكە شتىك خۇتى لە دوژمن پېپەنا

بەدەيت و بپارىزيت.

(التَرس): ۱- ھەلفانگەر ۲- خاومەن ھەلفان يان

ھەلگىرى ھەلفان.

(التَرسَة): ھەلفانگەرى.

۲- (التَرس - الباب): دەرگاگەى (پشتكۆل

خست/ داخست).

(الترسة (ج) متراس و المتراس (ج) متراس):

پشتكۆل/ دارىكە دەدرىتە پشت دەرگاگە.

۳- (الترسانة و الترسانة) (تركية):

۱- ەمارى نازۇخەو ھەك و نامىرو پىويستى

جەنگ ۲- كارگەى پاپۇرسازى.

ترش: (ترش. ترشاً): بەدخوو و بەدپروشت

بوو.

(ترش): بەدخوو و بېرەموشت/ تەرس.

ترص: (ترص - الشيء. تراصة): شتەكە

تۆكەمو ھايمكرا.

تريص: (دامەزراو/ تۆكەم/ توندوتۆل).

(ترص و أترص - الميزان)/ شاھمەنەكەى/

ترازوومكەى راستكردەموو توندوتۆلىكرد.

(ميزان تريص و مترص): ترازووى رېكدا

دامەزراوو توندوتۆل.

(«أترص ميزانك فإنه شائل»): بارى

ترازوومكەت راست بىكەرمو بە بارى خراپىي

ھەلنەگىرىت.

(الترصات): رەمى راست و تىزكراو.

ترع: ۱- (ترع. ترعاً): گورج روويكردە

خراپەو ناپايوى/ بەدىي.

(تَرْعَ وَ تَرِيعَ): خراپه خواز / شهرانی / بهدخواز.

(تَتَرَعُ - إِلَيْهِ الشَّرُّ): خیرا شالوی پیاو خرابیی
بو برد / شهرى پیفرۆشت.

۲- (تَرَعُ - هُ عَنِ الْأَمْرِ): نیهیشت کارمه
بکات / دهمستی نایه بهری / بهشیمانیکردموه.

(تَرَعُ - الْبَابُ): دمرگا کهی داخست.

(الْتُرْعَةُ (ج) تُرَعُ): دمرگا. دمروازه.

(«فَتَحَ تُرْعَةُ الدَّارِ»): دمرگای خانوومکهی
کردموه.

(الْتُرَاعُ): دمرگاوان / دمروازموان.

۳- (تَرَعُ - الْكُوزُ أَوْ الْحَوْضُ. تَرَعًا):
(گۆزمکهیان گۆلهکه / هموزمکه) پربوو.

(تَرَعُ): پرب.

(أَتَرَعُ - الْإِنَاءُ): هاپهکهی پربکرد.

(إِتَرَعُ - الْإِنَاءُ): هاپهکه پربوو.

(الْتُرَاعُ وَ الْآتَرَعُ - مِنَ السَّيْلِ): لیشاویک که
دۆل پربکات.

(الْتُرْعَةُ (ج) تُرَعُ): ۱- گۆلزار / میڤرغوزار

۲- جۆگهی گهوره ی ناوی باخ ۳- نوکه مندیکی

هولی گهوره / کهنال، که دوو رووبار یان دوو
دمریا به یهک بگهیمه نییت و دمستکرد بییت.

ترع: (الْتُرْعَةُ): (ج): کۆتره گاپله / کۆتره
شینکه.

ترف: ۱- (تَرْفَ وَ تَتَرْفَ. تَرْفًا): خوشگوزمران و
تیروتهسمل بوو.

(تَرْفَ وَ تَرِيفَ): خوشگوزمران و تیروتهسمل و
بهناز.

(تَرْفَ وَ أَتَرْفَ - هُ الْمَالُ): ۱- داراو سامان غمراو
باییکرد ۲- تیکیداو بهدیرهوشتیکرد ۳- خسته
ههلهکهسهماو رابواردن.

(أَتَرْفَ - الرَّجُلُ): کابرا لهسهر پیاو خرابی و
زۆرداری سوور بوو.

(إِسْتَتَرْفَ): ۱- لووتبهرزو یاخی بوو ۲- ستهمی
له ئههناز مههمدر بوو.

(الْتُرْفَةُ): خوشگوزمرانی و ناسوودهمی / پرب
ناز بوون.

(الْمُتَرْفَ وَ الْمُتَرْفَ): ۱- خاومن نازو خوشگوزمران
۲- دمستپۆشتوو که چی بویت بیکات و کهس
نهییت دمست بنیته بهری ۳- زههههههه.

۲- (الْتُرْفَةُ): نیشانهی سهر ناومراستی لیوی
سهر که خودا کردمو زیادمگۆشته.

(الْأَتَرْفَ): کهسیکی نیشانهداری سهر
ناومراستی لیو.

۲- ((الْتُرْفَاس (ن): جۆره فارچکیکه له
بیابانهکانی ناسیاو ئهفهریقادا دمژی و لهژیر
زمویییهوه لهسهر رمگی ههمندی پرووهک دمژی و
خواردنیکی خۆشه.

ترق: (الْتُرْقُوةُ (ج) الْتُرَاقِي وَ التَّرَاقِي (ع ۱):
ئیسکی چهلهمه که له سهروو سنگهومیه که

دوانن.

(تَرْقَادُ. تَرْقَادَةٌ): له ئیسکی چهلهمهیدا.

«بَلَّغْتَ رُوحَهُ التَّرَاقِيَّ»: گیانی گم‌شته
سمر ئیسی چله‌مه‌ی / گیانی گم‌شته سمر
کونه لووتی / له گیانکه‌نشتدا بوو.

ترك: (تَرَكَ وَاتَرَكَ - هُ. تَرَكَاً وَ تَرَكَاناً): وازی
لِیْهِنَا ۲- توخنی نه‌که‌وت و پشتگوویی خست.
(تَارَكَ - هُ. مُتَارَكَةً وَ تَرَكَاً): به‌ره‌لایکردو لئیگه‌را.
(- الرَّجُلُ): له‌گه‌لیدا ناشت بوو.

(تَتَارَكُوا - الْأَمْرَ بَيْنَهُمْ): کارمه‌یان به‌ره‌لای کرد.
(تَرَكَ = أَتَرَكَ): وازی لیبینه‌ / لیبیگه‌ری.
(التَّرَكَةُ وَالتَّرِيكَةُ): ۱- هه‌دره‌ گچیک که له
مالی باوکیدا دهمینیتهموو کهس ناپهینیت ۲-
هیلکه‌ی به‌جیماوی و شتر مرخ ۳- خوده‌ ناسنی
سهری سهر باز ۴- هاوخی هیلکه‌ پاش دهر جوونی
جووچکه‌که‌ تیایدا.

(الْتَرَكَةُ وَالتَّرَكَةُ): شتی له‌ پاش به‌جیماو.
(تَرَكَهُ الْمَيْتَ): شتی له‌ پاش به‌جیماوی
مردوو / میرات.

(الْتَرِيكُ = الْتَرُوكُ): به‌جیهیلراو.
(- مِنَ الْكَرْمِ أَوْ النَّخْلِ): نه‌وه‌ی به‌هیشوی
ترپوه‌ یان هیشووی خورماوه‌ دهمینیتهموو به‌
دارمه‌که‌وه‌ دهمیت پاش خواردنی یان لاسکه‌که‌ی
به‌ دارمه‌که‌وه‌ دهمینیتهموو.

(التَّرَاكُ): زۆر به‌ جیهیللی.
الملحق:

ترك: (تَتَرَكَ): به‌ تورکی دواو خووی نه‌وانی
گرتو له‌سهر نه‌ریتی نه‌وان روشت.

ترم: ۱- (الْتَرَامَوِي) (انكليزية): شه‌مه‌نده‌مهری
به‌ کارمیا.

ترامیسین (طب): دهرمانی چاره‌کردنی
هه‌وی گۆنه‌ندامی میز / تهرمه‌مایسین.

۲- (تَرْمَسَ): خوی له‌ کۆری شهردا دزیپه‌وه‌و
له‌ کۆرمکه‌دا نه‌بوو.

۳- (تَرْمَسَ - تِ الدَّابَّةِ): ناودهمی و لاخه‌که‌ /
جوارپیکه‌ زیبکه‌ی گه‌وره‌ی وه‌ک به‌ری پاقله‌ی
میسری دهرکرد.

(الْتَرْمَسُ) (ن): پاقله‌ی میسری. پروومکیکه‌
له‌ بنه‌چه‌ی لۆکه‌مه‌ لاسکه‌که‌ی راست و قاپمه‌،
گوله‌که‌ی ومنه‌وشه‌یه‌وه‌ گه‌وره‌یه‌ کیسه‌
به‌رمکه‌ی به‌رو پانه‌ دهنکی تالی تیدایه‌ پاش
ناوکردن و چاره‌کردنی دهمخووت.

۴- (الْتَرْمَسُ) (ف) (يونانية): تهرمؤس
(شووشه‌یه‌که‌ به‌رگیکی کانزایی هه‌یه‌ گهرمی
شله‌مه‌نی دهمپارزیت).

۵- (الْتَرْمُوتَرَا) (طب): گهرماپپو (يونانية).
ترن: (الْتَرْنَجُ) (ن) = الْتَرْنَجُ = الكبَّاد: ترنج.
دهرختیکه‌ له‌ بنه‌چه‌ی لیمۆیه‌. به‌رمکه‌ی
ده‌کرت به‌ مرمباو له‌ ناوچه‌ی دهریای سپی
ناوهراستدا دهرپوت.

(الْتَرَنْجَانُ) (ن): فاتمه‌دارو باخی (پروومکیکی
بۆنخۆشی ده‌شته‌کییه‌ له‌ خوار نه‌وروپاو
ناوچه‌ی خۆره‌ه‌لاتی ناوهراستدا دهرپوت.
ناومه‌که‌ی وه‌ک مه‌ی به‌کار دهمه‌ینریت و سوودی

پزىشكىشى ھەيە.

۳-(الترانزيت) (ت) (لاتينية): مافى
تېپەرکردنى كەلوپەل، ئەومىيە كەرى بىدرىت
بە شارىكدا يان زەمى ولاتىكدا تېپەرپىت
بېنەومى باجى تېپەربوونى لېبسىنرپىت.

ترە: (تِرَه. تَرَهَا): كەوتە قىسە ھەلەقو
مەلەق/ ھىچ و پوچ.

(الترَهَة (ج) التَرَهَات): ۱-قىسە بېسىمرو
بىر/ نادروست ۲-توولەرى.

الترَه (ج) تَراريه: قىسە نارەواو نابەجى و
ھىچ و پوچ ۲-درو.

تري: ۱-(تَرى- في الأمر. تَرِيَا): لە كارمەدا
(سست/ خا و بووموھ).

۲-(الترىاق): دىرمانىكە ژمەر لادىبات. دژە
ژمەر.

الترىاق و الترياقَة (يونانية): مەي: چۈنكە
گويا دلتەنگى لادىبات.

تسە: (تَسَع- القوم): ۱-نۆھەمىنكەسى
خوئىشگەل بوو ۲-بەخۇيەوۈ كىردى بە نۆ

كەس ۳-نۆيەكى مەلەكەيانى و مرگرت/ بىرد.

(- المال): نۆيەكى مەلەكەي بىرد/ و مرگرت.

(اتسَع- القوم): خوئىشگەل بوون بە نۆ
كەس.

(الْتَسْعَة (ج) تسعات (م) تسع): نۆ.

(تِسْعَة رِجَال): نۆ پياو.

(تِسْع نِسَاء): نۆ ژن.

(تِسْعَة عَشَرَ رَجُلًا): نۆزدە پياو.

(تِسْعَ عَشْرَةَ اِمْرَاةً): نۆزدە ژن.

(الْتِسْعُ والتَسِيعُ): نۆيەكى شتىك.

(الْتِسْع (ج) اتساع): نۆيەك.

(الْتاسع): نۆھەم.

(تِسعون): نەومد.

(تُساع): نۆنۆ.

(جاء القوم تساع): خوئىشگەل نۆنۆ ھاتن.

(الْتَسَاعِي): نۆيى.

(الْتَسَاعِيَّة): نوئىژىكە عىسايىيەكان نۆ رۆژ

لەسەرىكە پېش ھەندە جەژنىكىيان دىمىكەن

پېشى دەلن:

(الْتِسْعَوِيَّة). (التأسوعاء): نۆھەمىن رۆژى

مانگ.

(مَتسوع): نۆ ھات/ نۆلۆ - نۆتال.

(حَبْلُ مَتسوع) (سريانية): پەتىكى

نۆتال/ گورىسىكى نۆتال/ نۆلۆ.

تشر: (تَشْرين (ج) تشارين): ناوى دوو

مانگى سالى خۇرىيە.

(تشرين الأول): دىمەمىن مانگە، سى و يەك

رۆژە پېشى دىموتىرپ (نۆكتۇبەر)، گەلارپىزان.

(تشرين الثاني): نۆفەمبەر، ۲۰ رۆژە، مانگى

سەرمەوز.

(التشارين): تشرىنەكان مەبەستيان و مرزى

پايزە، رەشە خەلەكەكە بە گەلای توو دەلن

كە لە دارمەكى دىمەنەومو لەو دوو مانگەدا

به مانگاگانيان دمدن.

(تَشْرَنَ بَقْرَهُ): مانگاكهی به گهلا تووی

پایز به خپوگرد.

تع: (تَع. تَعَّةً وَ تَعَاءً): ۱-دلی خاوبووموه

۲-شایموه.

تعب: (تَعِبَ. تَعَبًا): ۱-ماندوو بوو ۲-شکمتو

کفت بوو/ له په لوبو کومت.

(تَعِبُ): ۱-ماندوو ۲-شکمتو کفت.

(أَتَعِبَ - ه): ماندو و شکمتیکرد.

(-فَلَانٌ نَفْسَهُ): خوی زور رقتاندو ماندوو

کرد/ په کی خوی خست.

(- الْقَوْمُ): ولاخه گانیاں ماندوو بوون.

(الْتَعَبَ (ج) أَتَعَابَ: ماندووېتی.

(الْمَتْعَبِ وَالْمَتْعَبَةِ): (ج) مَتَاعِبَ: ۱-ماندووېتی

۲-شکمتی ۳-کاری گرانو هوی ماندووېتی

۴-شوینی ماندووو بوون.

(إِسْتِخْرَاجُ الْعَمَى مُتْعَبَةٌ لِلْخَوَاطِرِ):

دؤزېنموی شتی نادیار میښک ماندوو دمکاتو

سردمیه شینیت.

۲-(أَتَعِبَ - الْإِنَاءَ): قاپه کهی پرکرد.

تعتع: (تَعَتَعَ - ه): توند رایوه شاندد/ تهکانی

دایهو لهقه لهقی پېخت.

(- فِي الْكَلَامِ): له هسه گردندا زمانی به ستر او

هسهی بؤ نمکرا.

(الْتَعَاتِعَ): هوالی دروو دهلمسه/ هسهی

بیسمرو بهر.

(«وَقَعُوا فِي تَعَاتِعٍ») کهوتنه فیشالو دروو/

هوالی هه لیه ستر او.

تعس: ۱-(تَعَسَ وَ تَعِسَ. تَعَسًا وَ تَعَسًا):

مرد.

(- هُ اتَعَسَهُ اللهُ): خودا کولولیکردو

فهوتاندى.

(«تَعَسًا لَهُ»): خودا سمرگمردانو کولولی

بکاتو خودا فهوتیکات.

(الْتَعَسَ (مَص): ۱-لېناوچوون/ مردن

۲-کولولیی/ کوپرمومری/ ناهه مواریی.

(الْتَعَسَةُ): هوی فهوتانو کولولیی/

کوپرمومری.

(«هَذَا الْأَمْرُ مَنَحَسَةً مَنَعَسَةً»): نهم کاره

هوی کولولییو فهوتانو چارمېشیه.

۲-(تَعَسَ وَ تَعِسَ. تَعَسًا وَ تَعَسًا): هه لنووتو

بمدمددا کهوت.

(تَعَسَ وَ تَاعَسَ وَ تَعِيسَ): نووچېردوو/

بارکهوتوو/ کولول/ بهدبهخت.

الْتَعَسُ: پهککهوتن/ نووچېردن و کهوتن.

الْتَعَسَةُ: ۱-پهککهوتنیکى سهخت ۲-بمدبهختی/

کولولیی.

تعص: (تَعِصَ. تَعَصًا): گولولهی رپوشتنی

زور بوو و هاواری دهماری لمشیکرد.

تعب: ۱-(تَعِبَ. تَعَبًا): لېناوچوو/ فهوتا.

(أَتَعِبَ - ه): مراندی/ فهوتاندى/ لېناوچېرد.

(الْتَعَبَ): لېناوچوون/ مردن/ فهوتان.

(الْتَعْبُ وَالْتَعْبَةُ): ١-گونه و کردموى ناشيرين
٢-لهكه ٣-گومان.

(«مافيه تَعْبَةُ»): نهنگى نبيمو لهكهو
خرابهى پيوه نبيه.

(الْتَعْبُ): ١-خهوش و گهنى ٢-نهنگى
٣-برسىتى ٤-چهپهلى/ پيسى.

تغر: (تَغَرَّ - تِ الْقِدْرُ. تَغَرَّانَا): مهنجهلهكه
كولا.

(تِ السَّحَابَةِ تَغَرَّ وَتَغُورَا): همورمه داپرشته
باران.

(- العِرْقُ): دهمارمه خوښىكى زورى لمهر
رؤيش.

(جُرْحُ تَغَارُ): برينكه خوښى زورى ليديت.
تغ: ١-(تَغَفَّ - هُ: قَالَ لَهُ تَغَا أَوْ تَغَّا لَكَ):

تغى ليكرد. پيووت: تغ له چارمت واتا له
وهلاتر چيت. پيسىت.

(الْتَفَّ (ج) تَفَفَّ): پيسى بن نينوك.

(الْتَفَّةُ): ناهرمى سووك/ بېريز.

(الْتِفَانُ): دم و كات.

(«أَتَيْتُكَ بِتَفَانِهِ وَعَلَى تِفَانِهِ»): له دم و
كاتى خويدا هاتمه لات.

٢-(الْتِفَافُ) (ن): خوژليك (روومكيكه لاسك
لوولمى، كه لا گرنج گرنجه، نهگهر بشكينرئ
شري ليديت.

(الْتَفَفَّةُ) (ح): كرمى پيسته خوره.

تفيا: (تَفِيءٌ. تَفَاً): توورمو توند بوو.

(تَفِيءٌ وَ تَفِيءُ الشَّيْءِ): سهردمو چاخى
شتهكه.

تفت: (تَفَتَّحَ - الضَّحْكُ): پيكنه نينهكهى
خواردموه/ شاردموه.

(- الكلام): به منجه منج قسهكه پيكردو
دمرينه خست.

(الْتَفْتَفَةُ): زمانقورسى.

تفت: (تَفَتَّ. تَفْتًا): چلكن بوو/ پيسى
سمرگهوت.

(تَفَتَّ): چلكن/ پيسبوو.

(تَفَتَّ - تِ الدَّمَاءِ مَكَانَهُ): خوښ شوينهكهى
خوى پيسكرد.

(الْتَفَتَّ): چلك و پيسى.

(«قَضَى تَفْتَهُ»): پيسيهكهى لابرد.

تفح: (الْتَفَاحُ) (ج) تَفَافِيحُ (ن): سيو.

(تَفَاحَةٌ): سيويك (داريكه لهكومهلهى گولهباخه
بهريكى گوشتينى رهق دمگريت، دمتوانرئ
زور بهيلريتهوه به تهري دهخورئ و مرهباى
خوشيشى لئ دروستدمگريت).

(الْتَفَحَةُ): باخى سيو.

(الْتَفَاحَاتَانِ) (ع ١): همدوو سهرى همدوو
نيسكى ران كه له كولوتدايه.

تفر: (اتْفَر - الشَّجَرُ): درهختهكه گوپكه پيكرد/
چروپيكرد.

(الْتَفَرَةُ) (ز): نهوى له بن درهختدا دمرويتو

لمهر بچووكى بهردانى نازلهكه ناكهويت.

(تَفْرَةُ الشَّجَرِ): گه‌لای دوو گوئچکه‌بووی دار.
 ٢- (أَتَفَّرَ - الرَّجُلُ): تووکی لووتی هاته دمری،
 گه‌بشته چالی لیوی.
 أَلْتَفَّرَةُ وَالتَّفَرَّةُ وَالتَّفَرَّةُ: چالی لیو که له
 ناومراستی لیودایه.
 (أَلْتَأَفَّرَ وَالتَّفَرَّ وَالتَّفَرَّان - مِنَ الرِّجَالِ):
 پیاوی پوخلو چه‌هل.
 ٣- (أَلْتَفَرُّوقُ): کلاوی دمنکه خورما.
 تفل: (تَفَلَ - تَفَلًّا): تفیکردموه یان به‌لفه‌می
 فریدا.
 (أَلْتَفَلُّ التُّفَالِ): ١- به‌لفه‌م ٢- تف.
 (الْمِثْلَةُ (ح) مَتَافِلُ): شوینتفو به‌لفه‌م که
 تئیدمکه‌ن شتیک یان قاپیک بیت.
 ٢- (تَفَلَ - الرَّجُلُ - تَفَلًّا): بونی ناخوش بوو
 له بهر خونه‌شتن و به‌کارنه‌هینانی بونی
 خوش/ بؤدرنی لی‌هات.
 تَفَلَّ (م) تَفَلَّةً وَ مِثْفَالًا: بؤدرن لی‌هاتوو/
 بؤنناخوش.
 (أَتَفَلَ - هُ): بؤ مچک و بؤنبرنیکرد.
 ٣- أَلْتَتَفَّلُ وَالتَّتَفَّلُ وَالتَّتَفَّلُ (ح): ریوی.
 تفه: (تَفَهَ الرَّجُلُ - تَفُوهَا): کابرا بی‌ناومزو
 همست و هوش بوو.
 (تَافِهَ): بی‌ناومزو همست.
 (تَفَهَ - الطَّعَامُ - تَفَاهَةً): خواردنه‌که بیتامو
 چه‌شه بوو، نه‌ترشیی، نه سویریی، نه شیرینی
 هه‌بوو.

(أَلْشَيْءُ أَوْ الطَّعَامُ تَفِهَ وَتَافِهَ): شته‌که یان
 خواردنه‌که بیتامو و بی‌بایه‌خ بوو.
 ٢- (تَفِهَ - الشَّيْءُ - تَفُوهَا وَ تَفُوهَا): شته‌که
 که‌مو و بی‌نرخ بوو.
 (تَفِهَ عَطَاءُ فُلَانٍ): به‌خشینه‌که‌ی فیسار
 هیج نه‌بوو، که‌مو و بی‌که‌لکبوو.
 (أَتَفِهَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی بی‌نرخ کرد،
 که‌مکردموه.
 (أَعْطَيْتَ فَأَتَفَهْتَ): به‌خشیت به‌لام
 که‌متبه‌خشی.
 تَقَنَ: (أَتَقَنَ - الْأَمْرُ): ١- کارمکه‌ی دروست
 نه‌نجامدا ٢- کارمکه‌ی تو‌که‌م کرد.
 (تَقَنَ - الْأَرْضُ): زمویه‌که‌ی هی‌واش ناودا تا
 بمری باشی هه‌بیت.
 (أَلْتَقَنَ): ١- ناویکی لیخن که له هه‌وزمکه‌دا
 مابیته‌وه ٢- قوری وشکی شه‌قار شه‌قار بوو
 ٣- سروشت.
 ((أَلْفَصَاحَةٌ مِنْ تِقْنِهِ)): زمانپاراوییه‌که‌ی
 هی سروشتیه‌تی/ له سروشتیه‌ومیه.
 (أَلْتَقْنِيَّةُ (أ ع) = التَّكْنِيكُ): ته‌کنیک.
 (مُتَقَنٌ): چاک دروستکراو.
 (مُتَقِنٌ): وردو کارزان.
 (تَقَى = وَقَى): خوی پاراست.
 (تَقَى): خو‌پاریز- خو له گونا‌ه‌پاریز.
 تَكَ: ١- (تَكَ - هُ - تَكَا): پئی لیناو شه‌می
 پئیرد.

۲- (تَكْ - هُ النَّبِيذُ): مهیه که (گرتی/

سمرخویش کرد و خستیه جرت و فرت).

۳- (تَكْ - الرَّجُلُ تَكُوكَا): ۱- کابرا گالته جاری خه لکبوو ۲- گه وحبوو.

(تاك (ج) تَاكُون و تَكَّة و تَكَك و تَكَّك):

کمرؤ که و گالته جاری خه لک/ گموج.

۴- (اِسْتَنْتَكْ - التَّكَّة): بهنده خوینی خسته شمر و آلمکه وه.

(اَلتَّكَّةُ (ج) تَكَّك): بهنده خوینی شمر و آ.

(اَلتَّكْ): دار بهنده خوین.

(مَدَك) (عامیة): دار بهنده خوین.

تكا: (تَكَا وَكَا): ۱- پالی پیومدا. پستی

پیبهست ۲- خوی به سردا داو پیرویش و هک دار دست.

تكت: (تَكَّتْ - هُ تَكَّتَكَة): ۱- ژیر پیخست تا

فرنجاندی ۲- له تلمتیکرد.

(- ت الساعَة): کاترمیرمه تیکتاک کرد.

۲- (اَلتَّكْتِيكْ أَوِ التَّكْتِيَّةُ) (یونانیة):

۱- نهو هوکارانهی که بؤ باش به نهنجامدانی

کاریک به کار دیت ۲- (ا ع) هونمری ریخستن و

بزواندنی سوپا.

تكن: (اَلتَّكْنِيكْ أَوِ التَّقْنِيَّةُ) (یونانیة):

تایبهتیه زانستییه کان و هونمریه کان

۲- هه موو نهو ری و شیوازانیه که تایبهته به

پیشهیه ک یان هونمریک.

تكل: (تَكَلَّ وَكَلَّ): سپاردی.

تل: ۱- (تَلَّ - دُ. تَلَّا): ۱- دایبهمزمویدا ۲- دای به

مل و روومه تیدا.

(اَلتَّلَّةُ وَالتَّلَّةُ): بهزمویدا کهوتن.

(«رَمَاهُ بِتَلَّةٍ سَوَاءٍ»): شتیکی ناشیرینی دایه

پال.

(اَلتَّلِيلُ (ج) تَلَّى): بهزمویدا دراو.

(اَلتَّلِيلُ (ج) اَتَلَّة و تُلَّ و تَلَّيْل): مل/

گمردن.

(اَلتَّلَّ): نهو دی که پی بهزمویدا دمدریت.

(رَمَحٌ مِثْلَ): نیزمیگی هایم و پتهو.

(اَلتَّلَّ): پالهموان/ پایوی بههیزو بهکارو

حوشتری بههیزو هایم.

۲- (تَلَّ - الشَّيْءُ إِلَيْهِ) تَلَّا: شته که ی بؤ هه لدا

یان دایه دهست.

(- الشَّيْءُ فِي يَدِهِ): شته که ی خسته

دمستییه وه.

(- الْحَبْلُ فِي الْبُرِّ): پهته که ی داهیشته

چالو مه که وه.

۲- (تَلَّ - إِلَيْهِ): لیپپارایه وه.

۴- (اَتَلَّ - الدَّابَّةُ): (ضد): ولاخه که ی/ چوارپی که ی

بهستمه وه ۲- چوارپی که ی جله و کیشکرد/ ههوساری

ولاخه که ی گرتو به دوی خویدا رایکیشا.

۵- (اَلتَّلَّ (ج) تَلَّال و تُلَّول - مِنْ الْأَرْضِ):

گرد/ تهپه.

(تَلَّةُ): گردنیک/ تهپهیه ک/ زموییه ک که مه کیک

له دمور و پستی بهر زتر بیت.

(أَلْتَلَّةُ): بار/ رموش.

(أَلْتَلَالُ وَالْتَلَالَةُ): گومرایی و گومراییون.

تَلَا. (إِتْلَابٌ - الْأَمْرُ. إِتْلَنْبَابُ): کارمه راست و

دروست بوو. باری چاکی خوی و مرگرت.

(- الْجِمَارُ): کهرمه سهر و سنگی راستکردو

رېکرت.

(- الطَّرِيقُ): رېکه که درېژ بووموه

دوور که و تهموه.

(مُتَلَبِّ): درېژموه بوو.

(فِیَاسٌ مُتَلَبِّ): پېومرکی درېژموبوو زور

درېژ.

(طَرِيقٌ مُتَلَبِّ): رېکه که راستی

درېژموبوو.

تَلَب: (أَلْتَلَبُ: زیان

(تَبًا لَهُ وَ تَبًا): خودا بهر زیانی بخت و

بیفهموتینیت.

(أَلْتَلَابُ): فهموتگمو شهرکه.

تَلَد: (تَلَدَ وَ تَلَدَ - فِي الْقَوْمِ وَ بِالْمَكَانِ. تُلُودًا):

له لای خویشگهل یان لهو جیگهمدا نیشتمنی

بوو مایموه.

(تَلَدَ فَلَانٌ عِنْدَنَا): دایک و باوکی فیسار

له لای نیمه هاتوونتمه دنیاوه.

(تَلَدَ - الْمَالُ كَالْإِبِلِ وَالْغَنَمِ. تُلُودًا): حوشترو

مهری بهرمائی بوومو همر له کۆنموه بووه/

خانمزا بوون.

(تَالِدٌ وَ تَلَدَ وَ تُلَدَ وَ تَلَدَ وَ تَلَدَ):

هی بهرمالییهو له لای خۆپهیدابوو/ کۆنه

پېچه وانه که ی.

(طَارِف): تازمگی.

(تَلَدَ): داراو سامانی کۆکردموه/ پېکیه و منا.

(أَتَلَدَ - الرَّجُلُ): پیاومکه کۆنه دموله مهنده

بوو/ کۆنه بووه بوو.

تَلَس: (أَلْتَلَسُكُوبُ) (يونانية) = (المِرْقَبُ):

ته لیسکۆب (نامیریکه بۆ بینینی شتی دوور

یان نهستیرمکان)/ نهستیرمبین.

تَلَع: ١- (تَلَعَ. النَّهَارُ. تَلَعًا وَ تُلُوعًا): رۆژ

بووموه.

(- تِ الضُّحَى): پېشتهنگاو بوو.

(- الرَّجُلُ أَوْ الطَّبِيُّ): کابرا یان ناسکه که

سهری دهرکیشاو سهرماتاکیکرد.

٢- (تَلَعَ - الرَّجُلُ. تَلَعًا وَ تَلَاعَةً): پیاومکه

ملی یان بالای درېژو بهرز بوو.

أَتَلَعَ وَ تَلَعَ: ١- بالابهرز یان گهرندبهرز.

(تَلَعَ - تِ عُنُقَهُ): ملی درېژ بوو.

(أَتَلَعَ وَ تَلَاعَ وَ تَتَلَعَ - فِي مِشِيَّتِهِ): له

رۆیشتندا ملی درېژکردو سهری بهرزکردموه

بروانیت.

(أَتَلَعَ): کهسیکه زور تهماشای نهملاولا

بکات.

(أَتَلَعَةُ (ج) تَلَعَاتُ وَ تِلَاعُ وَ تَلَعَ (ضد):

١- بهرزایی زموی/ هه لمت ٢- نشیوو نزمی زموی.

٢- (تَلَعَ - الْإِنَاءُ. تَلَعًا): دمفرمه/ قاپه که

پربوو.

(اَلْتَلْع - مِنَ الْاَنْبِيَةِ): هاپی پر.

تلغ: (اَلْتَلْفِرَاف) (يونانية) = (اَلْبَرْق):
برووسکه/ ته له گراف.

تف: (تَلَف. تَلَفًا): خراب بوو/ له ناو چوو.

(اَتَلَف - هُ): ۱-فهوتاندى ۲-خرابیکردو
له ناو ببرد.

(اَلْتَلِيفَةُ): شتی فهوتاو/ له ناو چوو.

(اَتَلَف و المَتَلَفَة (ج) مَتَالِف): هوی فهوتان

هوی له ناو چوون ۲-شوینی تیدا فهوتان/

شوینی له ناو چوون- زموى وشك و چۆل و

فراوان.

(اَلتَّلَاف و التَّلَاف): زور له ناو بهر/ فره

فهوتین.

۲-(تَلَفَن): ته له فونیکرد.

(اَلتَلْفُون: (يونانية) = الهاتِف): ته له فون.

۳-(تَلْفِيزِيُون: (يونانية= تَلْفَاز): ته له فزیون.

(اَلتَلْفَزَة): له دوور موه بینین.

تلك: (تَلَك): (نامرازی نامارمیه بؤ میی دوور)

نمو ژنه. نمو مییه/ نمو میینهیه.

(تانك): دوو میینه نمو دوو ژنه.

(ج) أولانك: نموانه.

تلم: ۱-(اَتَلَم (ج) اَتَلَام): هیلی جووت.

(اَتَلِم: تِلَام): ۱-میرد مندا. ۲-کیلهر/

جوتیار ۲-زمرنگهر یان مووشدممهی دریزی

زمرنگهر.

۲-(اَلتَلْمُود): کتیبکی جووه که باسی

شهریعتو دمستووری ناپنی جووله که

دمکات.

۳-(تَلَمَذ و تَتَلَمَذ - اَلْوَلَد): کورمه میگرد به

فوتابی خوی.

(- لِفْلَان): بوو به فوتابی/ خویندکاری

هیسار.

اَلتَلْمِيز (ج) تَلَامِيز و تَلَامِيزَة: ۱-فوتابی/

خویندکار ۲-شاگرد.

تلن: اَلتَّلْنَة و اَلتَّلُونَة: پیداوستی.

تله: (تَلَه. تَلَهًا): همهسا/ سمرسام بوو.

(- ه و تَلَه عَنْه): نهوی لمیر چوومه.

(«رَجُلٌ تَالِهٌ الْعَقْلِ وَمَتَلُوهُ الْعَقْلُ»): پیاویکی

هو شله دمستدوه. پیاویکه له سر خوی نییه.

(تَلَه - الشَّيْءُ): شته که پورتکاو له ناو چوو.

(اَتَلَه - الشَّيْءُ): شته کهی فهوتاندو له ناو ببرد/

له بار ببرد.

تلا: ۱-(تَلَا - هُ. تَلَوًا): شوینی کهوت به دوایدا

هات.

(تَلَى - هُ تَتَلَى): دوایکهوت/ به دوایدا چوو.

(تالی - هُ): ۱-په پرموی نهوی کرد/ به دوایدا

رؤیشت ۲-له گه لیدا ریگه کهوت.

(اَتَلَى - هُ): پشیکه کهوت.

(- هُ فُلَانًا): وای له هیسار کرد شوینی

بکه ویت/ هیساری شوین خوی خست.

(تَتَلَى - هُ): پیبمپی نمو رؤیشت و دوی

کهوت.

«تَلَّيْتُ حَقِي»: دواى مافه کهوتم کهوتم تا

(سهندمهوه/ دستگیرم بوومهوه).

(تَتَالَتِ- الْأُمُور أَوِ الْخَيْلُ): کارمکان یان

نمسهپهکان یهك له دواى یهكدا هاتن.

(جَاءَتِ الْخَيْلُ تَتَالِيًا): نمسهپهکان (یهك به

دواى یهكدا/ یهك له دواى یهك) هاتن.

(اسْتَتَلَى- هُ الشَّيْءُ): داواى لیکرد بهدوایدا

بیټ.

(الْتَّالِي (ج) تَالِيَات (م) التَّالِيَةُ (ج)

الْتَّوَالِي): ۱- شوینکهوتوو/ بهپرموکرد/ بهدوادا

هاتوو. ۲- نهویر ۳- چوارممین نمسهپى پېشپرکى

غارغارین.

(الْتَّلُو (ج) اَتْلَاء (م) تَلَوَةُ): ۱- بهدواداهاتوو/

شوینکهوتوو/ نهویر. ۲- بهچکه خوشترى

لشمير براوه که دواى دايكى دمکهوټ.

(الْتَّلُو): نهوى هيشتا هر به دوادا دمروون/

بهپرموى دمکهن/ شتيكى باو.

(الْتَّالِي): ۱- شوینکهوتوو ۲- (مو) کورسى به

دمنگى نزم شوینکهوتوو گورانبيېژمکه.

(الْتَّوَالِي): ۱- يهك له دوايهك بهدواداهاتوووگان

۲- بمشى دووهم دېرېكى ههلبهست که

پييدهلین.

(الإعجاز): که دواى (الصدور): واتا بمشى

یهکه می دېره ههلبهستمکهیه.

(تَوَالِي الْخَيْلُ): دواوى نمسهپهکان واتا کلک و

پاشین و قاجمهکانى.

۲- (تَلَا- عَنْهُ تَلَوًا): وازى ليهيټناو خوى

تيټنهگمياند/ دمستى ليټمردا.

۳- (تَلَا فَلَانٌ بَعْدَ قَوْمِهِ): له خوېشگهل

دواکهوتو مايمهوه.

(تَلَى- مِنَ الشَّهْرِ يَوْمُ): رږږيكي مانگه که

ماومتهوه/ مايمهوه.

(أَتَلَى- هُ): دواپخست.

(أَتَلَى وَ تَتَلَى- حَقَّهُ عِنْدَهُ): شتيكى له

مافهکهى لا هيستمهوه.

(الْتَّلَاوَةُ وَالتَّلِيَةُ): پاشماوه.

(تَلَاوَةُ الدِّينِ): پاشماوى وامهکه/ همرزمکه.

(ذَهَبَتْ تَلِيَةُ الشَّبَابِ): پاشماوى

گمنجيتيش تهواو بوو/ تيټمري.

(«فَلَانٌ بَقِيَّةُ الْكِرَامِ وَتَلِيَةُ الْأَحْرَارِ»): فيسار

کهس له جوامير ه ماومگانهو پاشماوى پياوه

مهردمگانهو نازادپخوازمگانه.

۴- (تَلَا- الْكِتَابَ. تِلَاوَةً): کتيټبهکهى

خويندهوه.

۵- (تَلَى- الرَّجُلُ): ۱- پياومکه نمرزمکهى برده

سمرو کردى/ نهوى لمسمرخوى دانابوو،

پنويسيتيکريدوو، بهجيټيټنا. ۲- له دواوى

تهمهنيدا بوو ۲- کڅچى دوايپکرد/ مرد.

۶- (أَتَلَى- ه عَلَى فَلَان): بهرمو رووى فيسارى

کردموه/ دايه دمست نهو.

۷- (أَتَلَى- ه ذِمَّةً): نهوى کرده دمستميرى/

(الْتَّمَام و التُّمَام و التَّمَام): اِتهواو تهواو/

(أَتَمَّ - هُ = تَمَّمَهُ): تەمەلەپ كەلگەن / گەياندەپ
ئەنجام.

(- إلى المحل): نىيازى شۇيىنەكە يىگەن بۇي
چوۋ.

۴-(أَلْتَمَّ) (ح): قازى ئىراھى / قازە مل (قازىكى
مل دىرۇ).

(أَلْتَمَّ): تەمور.

(أَلَّتِ التَّمَامَةُ): پاشماۋە.

۵-(تَمَتَّمَ - في الكلام. تَمَتَّمَ): بە پەلە دىۋاۋ
قەسەگە بىيەكەداۋ كەس تېيىنەگەشت.

(تَمَتَّمَام (م) تَمَتَّمَامَة): دەمەلەپەل كە كەس
لە قەسە نەگات.

تەم: ۱-(تَمَر - هُ و تَمَر - هُ. تَمَرًا): خورماي
دەر خوردا.

(تَمَر الرُّطْب): ھەرىكە خورماكە پىگەشت /
بوۋ بە قەسپ.

(- تِ النَّخْلَة): دارخورماكە خورمايگرت.

(أَتَمَرَ القَوْمُ): خۇشگەل خورمايان زۇر
بوۋ.

(أَلْتَمَرَ): خورما.

(تَمَرَة (ج) تَمَرَات وَتُمُور وَتُمُرَان (ن):

دەنكە خورمايەك كە گەيىيىت.

(أَلْتَمَرَ الهِنْدِي) (ن): تەمەرى ھىند. دەرەختىكى

گەۋرەيە سەرچاۋەگە ھىندىستانە لەۋىۋە

بۇ زۇربەي ۋلاتە گەرمەكان ھىندراۋ رۇيىرا.

بەرمەكە بۇ رەۋانىي بەكار دىت، گۈلەكە بۇ

ۋرۇۋانى جەگەر باشە، دارمەكى زۇر چاكە.

(أَلْتَمَرَ): خورمادار يان كەسكە خورماي زۇر

بىت.

(أَلْتَمَرَ): خورمافرۇش.

(أَلْتَمُور): خورماپىدراۋ.

۲-(تَمَر وَ تَمَر - اللَّحْم. تَمَرًا): گۆشتەگە

ۋردە كوت كىرد / كوتكوتى ۋردىگە

ۋشكىگەدەۋە.

(تَمَمَرَ - اللَّحْم): گۆشتە كوتكوتكراۋەگە

ۋشك ۋ رەق بوۋە.

۳-(أَلْتَامِرِي وَ التَّامُورِي): مەۋف.

(«مابالدار تەمور ۋ تۇمور»: خانۋەگە نە

كەس تىدايەۋ نە ھىچ شىك / چۆلە.

تەم: (تَمُوز وَتَمُوز (سەريانىي) = (يوليو):

مانگى مەۋگەنەن كە (۳۱) رۇزە.

تەم: (تەمساح (ج) تەماسيح (ح):

زىندەمەرىكە لە قۇرپەكى گەۋرە دەجى،

لەش گەۋرەيە، كىك دىرۇ جۋارپەل كورتە،

سەرى ۋ پىشتى ۋ كىكى پىشتى قەلغانىي پىۋمە

ۋەك پىشتى كىسەل كە پۈۋەلەكە سەختى بە

پەكەۋە لكاۋە.

تەم: (تَمَه - الطَّعام: تَمَهُأ وَ تَمَاهَة):

خواردنەكە چىشتەكە ترشاۋ تىكچۈۋ يان

بۇنى كىرد.

(طعام تَمَه): خواردنىكى چىشتىكى ترشاۋ

بۇنكەدۋە.

تنب: ۱- (التَّنْبِك (ن) تنباك (فارسیه):
تهماكو (جوره توتوتيكه كه به نيرگه له
دمكيشريت).

۲- (التَّنْبِل والتَّنْبَال والتَّنْبُول والتَّنْبَالَة
(ج) تَنَابِيل و تَنَابِلَة (ترکیه): ۱- كورته بنه
۲- تمهه ل و گهمزه.

(التَّنْبِل و التَّنْبُول (ن): پرومكيكه گه لاکه ی
وهك بنیشیت دهجوورت، هی هندستان بووه
له کومه له ی دهلوو بیبهره.

تنج: ۱- (التَّنَجْسْتين = الوُفْغرام (ك):
كانزای تهنگستن، تهنيکی سادمي، رهقهو
خوله ميشییه، له گولوپدا به کارده هینريت
وهك دمزووله مهك، ههرومها له دروستکردنی
جوره پۆلایه کیشدا به کار دیت. هیماکه ی (w).

۲- (التَّنَجْرَة) (ترکیه): ممنجهل و گاممنجهل.
تنخ: (تَنَخ و تَنَخ و تَنَخ بِالْكَان. تَتُوخَا):
له شوینه کهدا مایه وه نیشته نی بوو.

(تَنَخ. تَنَخَا): ئینته لایکرد/ تلخه یکرد/
گهمدی به خواردن تیکچوو.

(أَتَنَخ - ه): ئینته لای پیکرد، تلخه ی پیکرد.

تنض: (التَّنْضِب): جۆرمپر بوون.

تنف: (التَّنَوْفَة والتَّنَوْفِيَة (ج) تَنَاف):
دهشتی بیناوی چۆل و هۆل.

تنك: (التَّنَك (ك) (ترکیه): تمهكه. پهرمه
ناسنی تمهكه به توتیا سواغداوه.

(التَّنَكْجِي): تمهكه چی.

تن: ۱- (تَان - بَنِيْهُمَا): بهراوردی
دوانه که میگردو به میه کیگرتن و نه نداز میگردن.

(التَّن (ج) أَتَنان): جونیهك/ هاوكووف/
وینچوو/ هاوتا ۲ کس.

۲- (أَتَن - المَرَضُ الصَّبِي): نه خووشی نه بهیشت
منداله که گهوره بیت و پیبگات.

(صَبِي تَن): مندالیکه گهوره نه بوو به هوی
نه خووشیه وه.

أَتَن - الرَّجُل: دوور که وته وه.

۲- (التَّنسين (ج) تَنانين (ح): ۱- نه مههنگ
۲- ههژدیها ۲- فك: شوینیکه له ناسماندا،
بورحیکه.

(التَّن): توونه جوره ماسیه که به ناوبانگه
پهرمه کانی درکاره.

۴- (التَّنُوب): گرنگترین دره خته چرمکانه
له گیتیدا له کومه له ی داری کاره قهدمه کی
فیته و راسته بو رازاندن هوی باخچه کان
به کار دیت.

تَنُوبَة: دارێك لهو جۆره داره.

۵- (التَّنُور (ج) تَنانير) (سریانیه): تمنوور.

(التَّنُورَة والتَّنُورِيَة): عامیه سریانیه
الاصل): تمنوور هوی ئافهرت که جوره
بهرگیکه.

تَنَأ: (تَنَأ - بِالْكَان. تَنُوء: له شوینه کهدا
نیشته نی بوو.

(تانی (ج) تَنَاء): ستارمگرتوو، نیشته نی.

هات.

تاب: تَابَ إِلَى اللَّهِ. تَوْبًا وَتَوْبَةً وَ تَابَةً وَ مَتَابًا
و تَنْوِبَةً: له گوناوه گانی به شیمان بووموه
گهراپهوه بۆ لای خوداو داوای لیبورتنی له
خودا کرد/ تۆبه یکرد.

تائب: تَوْبَةً كَارٍ / له گوناوه گهراومو به شیمان.
(تَابَ - اللَّهُ عَلَيْهِ): خودا لیبخۆش بوو،
تۆبه گه ی لیومرگرت.

(اللَّهُ تَوَّابٌ): خودا تۆبه و مرگرو لیبورده.
(إِسْتَتَابَ - هُ): داوای لیکرد به شیمان ببیتهموه
تۆبه بکات.

(تَوْتُ - أَلْتَوْتُ) (ن): توو گه لاکه ی به کرمی
ناوریشم دمدریت و همدنیکه بمریکه خۆش
دمگرت سوورو سپی و مۆر.

(تَوْتُ الْعَلِيقَ): تووترک (ن) دهمونیکه پهل
به یمکدا چوومو چر له کۆمه له ی گولمباخه
بمریکه وردی رمشی خۆش دمگرت.

(تَوْتُ الْأَرْضَ): (ن) چرک. روومکیکه
گیاییه له کۆمه له ی گولمباخه بۆ بهرمکه
دمروینریت زۆر جۆری ههیه دوو جۆری
دهشته کییه له نهوروپا و ناسیا و نه ممریکه
باکووردا دمرویت بمریکه ورد دمدات جۆریکی
ههیه هی نه ممریکه ی باشووره بهرمکه
گهORMیه و دمشریت به مرهبا.

۲- (أَلْتَوْتِيا (ك) (يونانية): تۆتیا. بهرمیکه
جاوی پیدمپژن.

تهت: (تَهَتَه): به شتی (هیچ و بووچهوه/
شتی تووره هاتهوه خهریکرا.

(أَلْتَهَاتَه): شتی هیچ و بووچ/ شتی توورمهات و
درۆ و دهلهسه.

تهم: ۱- (تَهَمَ - اللَّحْمُ. تَهْمًا): گۆشتهکه
بۆگه نیکرد.

(تَهَمَ): گۆشتی بۆگه ن.

(أَلْتَهَمَةُ): بۆنی ناخۆش و پیس. بۆگه نیی.

۲- (أَتَهَمَ وَ تَاهَمَ وَ تَنَهَمَ): هاته تیهامه یان
دابمزیه تیهامه.

(تِهَامَةُ): ۱-مهکهکه ۲-ولاتی خوارووی حیجاز.
(تِهَامِيَّ وَ تِهَام (ج) تِهَامِيُون وَ تِهَامُون):
خهلکی تیهامه.

۳- (أَتَهَمَ وَ تَهَمَ): ترسخولیا سواری سمری بوو.
(أَلَوْهَمَ): ترسخولیا.

تهن: (تَهَنَ. تَهْنًا): خهوبردیهوه/ نوست.

(تَهَنَ): خهوتوو/ نوستوو/ خهوبردوو.

تها: (تَهَا. تَهَوًا): بیئاگابوو/ دالغه یلیدا.

(أَلْتِهَوَاءَ): بهشیکی شهو.

(«قَضَى تِهَوَاءَ مِنَ اللَّيْلِ»): بهشیکی شهو
تیپهری.

تو: أَلْتَوَّ (ج) أَتَوَاءَ: ۱-تاکه کهس/ تاك/ تمنها
۲-تاله دمزوویهك/ داویك ۳-یمکسر.

(«أَلْحَبِلُ. يُفْتَلُ طَاقًا وَاحِدًا»): گوریهسهکه
پهتهکه پیکهوه بادمدریت.

(«جَاءَ تَوًّا»): (یمکسر/ بیلادان و دواکهوتن)

تاخ: (تاخ- تِ الْأَصْبُعُ فِي الْجِسْمِ الْوَارِمِ أَوْ الرِّخْوِ. تَوَخَّأَ وَ تَوَخَّأَ): بهنجه که به لهشه

(تاق- ت عَيْنُهُ بِالْدُمُوعِ): چاوی پر له
فرمیسکیوو.

(- مِنْهُ): سلیلیکردموو خوی لیباراست.

(- بِنَفْسِهِ): خوی کرد به قوربانیی.

(تَنَوَّقَ- إِلَى الشَّيْءِ): دلی بۆ شتهکه لیډا/

حمزی له شتهکه کردو ناواتی بۆ خواست.

تال: (تَال يَتَوَلُّ. تَوَلًّا): جادووگه‌رییکرد/

نهمسوونبازییکرد.

(الْتَوَلَّةُ وَ التَّوَلَّةُ): جادوو/ نهمسوون.

(الْتَوَلَّةُ وَالتَّوَلَّةُ (ج) تَوَلَّات): زۆرزان-

نهمسوونباز.

توم: (الْتُوم (ن) سیر) (عامية): ریشه

خه‌لکهکه وایپیده‌لین.

(الْتُومَة (ج) تُوْم وَ تُوْم): ۱-گواره ۲-هیلکه‌ی

وشرمرخ ۳-دمنکه زیویک له دور بجیت.

(الْتُوم): ۱-سکپری گواره له گوی ۲-گمردانه

له مل.

تون: (تَتَاوَن وَ تَتَاءَن- الصَّيْد): نیچیرمه

جاریک لای راستیموه هاتو جاریک لای

جه‌پییموه هات/ نهملاولای لیډمکرد.

تاه: (تَاه. تَوْهًا): فهوتاو لمانوجوو/ رۆیشت.

(تَوَه- هُ وَ أَتَا- هُ): مراندی/ لمانویبرد.

(الْتَوَه وَالتَّوَه (ج) أَتَوَاه وَ (جج) أَتَاوِيه):

مردن/ فهوتان/ لمانوجوو.

۲-(تَاه. تَوْهًا): لووتبه‌رزیکرد/ فیزینواند.

۲-(تَاه. تَوْهًا): ۱-ونبوو/ رپییه‌له کرد

جه‌واشه بوو/ نهمقی شپرزه بوو.

(الْتَوَه- مِنَ الْقَلَوَات): بیابانی وشک و چۆل که

تیایدا ون دمبن.

توی: (تَوِي- الْمَالُ تَوَى): مالیاته‌که/

مرداربووه/ له دمستجیوو.

تَو وَ تَاو): مالیاتی لهدمستجیوو/ نازه‌له‌که

مردارموه بوو.

(«أَتَوَاهُ اللَّهُ إِتَوَاءً): خودا مراندی/ لمانویبرد/

فهوتانندی.

(الْتَوَى): لهدمستجیومو زیان.

(«لَا تَوَى عَلَيْهِ»): نه تووشی زیانییت و نه له

دمستجیوو.

(الْتَوَاهُ (ج) مَتَاو وَ مَتَوَيَات): لمانوبه‌رو

زیانبه‌خش/ هوی لمانوجیوو و لهدمستجیوو.

(«الْشَّحُّ مَتَوَاهُ»): چرووکی مالوپرانکهرمو

هوی زیانه.

تیت: (الْتِيَاتِرُو) (ايطالية): سه‌ماخانه/

شانۆ.

تاح: ۱-(تَاَح- فِي مَشِيهِ. تَيْحًا): به‌لارموه

لارموه رۆیشت.

۲-(تَاَح- لَهُ. تَيْحًا): ۱-بوی ریکه‌وت/ بوی

هه‌لکه‌وت ۲-بوی لووا.

(أَتَاَح - هُ إِتَاَحَة): نامادمی‌کرد/ لوواندی/

رپی بۆته‌ختکرد.

(«أَتَاَحَ اللَّهُ لَهُ الشَّرَّ»): خودا به‌دی بۆ هیناو

خراب تووشیکرد/ گرفتاری خراپه‌یکرد/

واپېژدانا.

(الْمَتَّاحُ وَ الْمَتَّاحِ): ۱- کاري رېښېدراو ۲- کاري بڼه ناسانکراو ۳- بڼه دانراو.

۳- (الْمَتَّاحُ وَ الْمَتَّاحِ وَ الْمَتَّاحِ وَ الْمَتَّاحِ وَ الْمَتَّاحِ وَ الْمَتَّاحِ): نووتتيزمنی کاري نهم و نهو/ خوتنيهلقرتین.

(رَجُلٌ مَتَّاحٌ): پياوونکی خوتنيهلقرتین هه مېشه به لای به سمرهوه دمېت.

تاخ: (تَاخَ - هُ. تَخَا): بهداردمست يان به لقي دارخورما ليدنا.

(الْمَتَّاحَةُ): ۱- داردمست ۲- لقي دارخورما.

تاد: (الْمَتَّاحُ): دل پيسووتان/ بهزمی.

(تَيْدُكَ زَيْدًا): دلت بهزمېدا بووستيتو

لهگه ليدا هيواش بهو نمرمه.

تار: ۱- (تَارَ - الْبَحْرُ. تَيْرَانًا): دمرهاکه هستاو

کهوته شهېژدان.

(الْمَتَّاحُ): تهوژمی شهېژلی دمرهای هستاو.

(الْمَتَّاحَاتُ الْفِكْرِيَّةُ): تهوژمی شهېژلی

بزووتنهوهی هزر/ بیر که وهك شهېژل دمېت.

(قَطَعَ عِرْقًا تَيَّارًا): رېمگي گورجی بری.

(فَرَسٌ تَيَّارٌ): چارمونيگي تيزرومی

شهېژلی/ غار به تهوژم.

(الْمَتَّاحُ الْكَهْرُبَانِي) (ف): تهزووی کارمبا.

رؤيشتنی ليشاوی نهليکرتونات به تهلکی گهيه نمردا يان نهو شانهای که توانای

شېبوونه و ميان ههيه.

(الْمَتَّاحُ الْمَتَّاحُ) (ف): تهزووی نهگور نهو

تهزووه کارمبايهيه که له برو ناراسته دا ناگوریت.

(الْمَتَّاحُ الْمَتَّاحُ): تهزووی گورراو نهو

تهزوويه که برو ناراسته کهی دمگوریت و له کارمای مالاندا بهگاردیت.

۲- (أَتَارَ - هُ): جار له دوی جار دوو هاتیکردموه/ گيراپهوه.

(تَارَةً (ج) تارات): جارنک/ کمپرتیک.

۳- (الْمَتَّاحُ): گومرای و نووتبهزوی/ هیز.

(الْمَتَّاحُ): پياوی گومراو له خوبایی/ بهفيز.

تاز: (تَازَ - هُ وَ تَازَ - هُ. تَازَ): بهزاندي/

بهسهرېدا زالېوو.

(تَازَ السَّهْمُ فِي الرَّمِيَّةِ): تيرمه که چهقيه

نیشانه کهوهو تايادا له رپيهوه.

(الْمَتَّاحُ): پياوی کورته بنهی جومگه هاپم

توگمه.

تاس: ۱- (تَاسَ. يَتَاسُ - الْجَدِي): کاره نيرمه که

بوو به سابرين.

(تَتَاسُ تَ وَ اسْتَتَاسَ تَ - الْعَزْ): بزنه که

وهك سابرينی ليها.

(الْمَتَّاحُ (ج) تَاسُ وَ تَاسُ وَ تَاسُ):

سابرينی بز و کهلی بز نه کيوي و بهرانی

مهرمگيوي و کهلی ناسک.

(لَحِيَّةُ التَّاسِ) (ن): ريشه بز/ شمنگ.

(الَّتَيْسِيَّةُ وَ التَّيُوسِيَّةُ): سروشتی سابرینی و
خو وهك سابرین لیگردن.
(«فِي فَلَانٍ تَيْسِيَّةٌ أَوْ تَيُْوسِيَّةٌ»): هیسارکەس
وهك سابرینه/ سابرین رهفتاره.
(الَّتَيْاسُ): خاومن سابرین/ سابریندار.
(الَّتَيْسُ): کەسیکی حەسلەت سابرینی یان
بەرائی.
۲- (تَيْسٌ - هُ عَنْ كَذَا): بەری ئەوهی لیگرت و
گیرایهوه/ دەستی نایه‌بەری.
(- فَرَسُهُ): چارمۆکەیی رامکرد.
(تَايسٌ - هُ): شەرمەبالی لەگەڵدا کردو تەنگی
پێهەلچنی.
(تَتَايسٌ - الماءُ): شەپۆلەکانی ناوێکە بەپەکیاندا.
تاع: ۱- (تاع- اللَّيْ. تَيْعاً وَ تَيْعاً وَ تَيْعَاناً):
رشانەمکە دەرپەرپیه دەرموه.
(اتاع- مَا أَكَلَهُ): ئەوهی خواردبووی
هەلیهینایهوه.
(- الشَّيْءُ): شتەکەیی گیرایهوه.
۲- (تاع- الماءُ. تَيْعاً وَ تَيْعاً وَ تَيْعَاناً): ناوێکە
رۆیشتو بەسەر زومیه‌کەدا بلاویووهوه.
۳- (تاع- الطَّرِيقُ. تَيْعاً): رێگەکەیی بێ.
(- السِّمَنُ): رۆونەکەیی بە پارچەپەک نان
لیگردمووه هەلیگرت.
۴- (- إِلَيْهِ. تَيْعاً وَ تَيْعاً وَ تَيْعَاناً): هەلپەو
پەلەیی بۆ لایکردو تاسەیکرد.
(تَتَيْعٌ فِي الْأَمْرِ): بە کارمەدا هەلمشەیی

بێدەربەسانەیکرد.
(«إِنَّهُ يَتَتَابِعُ فِي الْأُمُورِ»): لە کاروباردا
هەلمشانەو بێدەربەسانە تێهەلدەچیت.
(تَتَيْعٌ - إِلَى الشَّرِّ وَ تَتَايَعٌ - فِيهِ): جەربەنانەو
هەلمشانە خووی هاوێشتە خراپەکارییه‌موه
لەسەری رۆیشت.
(تَتَيْعٌ وَ تَتَيْعَانُ): کەسیکی شەپزمو هەلمەکاری
خراپەخوایی.
(تَتَيْعٌ - تِ الرِّيحِ بِالْوَرَقِ): باکە گەڵاکەیی
رافراندا.
تاک ۱- (تَاكَ. تَيْوُكاً): گەوج بوو.
(تَانُكَ): گەوج.
(أَتَاكَ - الشَّعْرُ): تووکه‌کەیی هەلکیشا.
۲- (تِيكَ): نامرازی ناماژمیه بۆ مێیه‌ک زۆر
دووڕ نەبیت، ئەو/ ئەوه.
(«تَانُكَ»: نامرازی ناماژمیه بۆ دوو و من کە
زۆر دووڕ نەمێن: ئەوانه/ ئەوان.
(ج) أُولَئِكَ): ئەوانه: ئەوان.
(تِيَاكَ): بچووگکراوی (تِيكَ)ه.
(ها)ی وریاکردنەوهی دەچیتە سەر دەبیتە:
(هاتِيكَ): نا ئەوه.
تال: (الَّتِيلُ) (ن): تۆلەکەیی گۆش. رۆومکێکە
لە بنەجەیی تۆلەکەییە گۆلی گەورەیی هەیه،
سورن یان سەبی، لە ولاتە گەورەکانداو لە
ولاتی دەریای ناوێراستیشدا دەرپەرنیت.
تام: ۱- (تَامٌ - هُ وَ تَيْمٌ - هُ الْحَبُّ): حمزو

دلداریی و نهوین زموون و کۆیله یکرد /
شمیدایکرد.

(أَلْتَيْمُ): ۱-بهنده / کۆیله ۲-هۆش لپراو /
دیوانه / شهیدا.

(«هُوَ تَيْمُ اللّٰه»): نمو بهندهی خودایه.

(أَلْتَيْمَاءُ): بیابانیکی وشك كه تیایدا ون
دمبیت و دمهوتیت.

(أَرْضُ تَيْمَاءَ): ۱-چۆله وانییه کی وشك و
بیابانی تیایدا ون بیت و بفهوتیت ۲-ناوی
شوینیکه.

۲-(أَلْتَيْمَةُ وَالتَّيْمَةُ): ۱-مهپر که له ماله وه
بهخیو بکرت و بدوشرت ۲-مهپر که له
روژانی گرانی و برسییدا سمربررت.

تان: (أَلْتَيْنِ): همنجیر.

تینه: قله همنجیرك.

(تَيْنُ الْبُنْغَالِ): همنجیری بهنغال. چۆره
همنجیرکه پهله گانی شوږدمبهنه و مو به هر
جوارلای دارمکه دا دهخه وینرین و دهر وین و
دمبهنه داریت.

«أَلْتَانَةُ = أَرْضُ مَآنَةِ»: همنجیرستان
شوینیکه که همنجیری زور تیدا پروینریت.

(التَّيَّانُ): همنجیر و شو همنجیر و شککه رموه.

تیو: ۱-(أَلْتَيُوع) (ن): هه موو سه وزمیهك /
روومكك كه بریت. شیریکی سبی دمریكات.

۲-التیوقراطیة: میریهك / دمهسه لاتیك /
کاربه دمستانیک ول دهر وانیته دمهسه لاته که ی و

دهلّیت که له خوداوه پییدراوو نوینهری
خودایه له سهر زمویدا (یونانیه).

تاه: ۱-(تَادَ تَيْهًا): فیزینواند / لووتبهرزیکرد.
(أَلْتَانُهُ وَ التَّيْهَانُ وَالتَّيْهَامُ وَالتَّيْهَاءُ):

۱-لووتبهرز، به فیز / تزلزل ۲-بیابانیکی وشك
که تیایدا وندمین.

(أَلْتَيْهَ (ج) أَتْيَاهُ وَ أَتَاوِيهِ وَ أَتَاوَهَةُ):

چهر داو مرووی و له خۆباییبوون.

۲-(تَاهَ تَيْهًا وَ تَيْهَانًا): ۱-پریگومکرد
۲-سهراسیمانه رویش.

(تَيَاهُ وَ تَيْهَانُ): ۱-پری لیونبوو ۲-سهرگهردان /
سهراسیمه.

«تَيْهَ - هُ وَ أَتَاهَ - هُ»: ۱-گومرایکرد ۲-ونیکرد
۲-چه واشه یکرد.

(أَلْتَيْهَ (ج) أَتَاهُ وَ أَتَاوِيهِ وَ أَتَاوَهَةُ):

۱-له خۆباییبوون / لاف لیدان و فیز ۲-گومرای
۲-دهربه دهری و ونبوون ۳-بیابانی وشکی چۆل
که خه لك تیییدا ونبیت.

«أَرْضُ تَيْهَاءَ وَ مَتَيْهَةٌ وَ مَتَيْهَةٌ وَ مَتَيْهَةٌ وَ
تَيْهَ»: خاکیك که مرووف ونبكات مرووف تیایدا
سهر دمرنه کات.

(الْتَوَاج): بارہی مہر/ بارمباری مہر۔
تَد: ۱- (تَد- التَب- ثَادا): روومکہ
ناورنگیگرت/ تہر بوو۔

الرجل أو المكان): پیاوکه سهرمای بوو یان شوینه که سارد بوو.

(تشد و تنید): پیاوی سهرما بوو یان شوینی

سارڊ پوو.

(الشَّادُ وَالشَّادُ): ۱-خاورنگ ۲-خول/ خاک
۲-سحر ما.

۲- (النَّادُ وَالنَّادُ): ۱- کاری دزیو ۲- رومکی تازه

چووز
(التاد): نافرمتی (زور قهلهو / گوشتن).

(الثّادّة): قهلهویی و لهش پر غهزوبهز.

(الثناء): کہ نیز مکی کویلہ / کارمہری

تَار: (تار - القتل و بالقتيل. تَارًا):

بکورمه‌ی گوشته‌وه و توله‌پسند ۲-به شوین

خوينى كوزراومكەدا گەپرا.

(ئانەر): تۆلەسىنى كوزراو خوينىگى كوزراو.
«تار- ھ بىكدا»): بىمەو تۆلەى كوزراومكەى
سەندىمەو.

«ئىز زىد»): تۆلەى كوزراومكە لە زمىد
سەنرايەو/ كوزرايەو.
«ئاز و ئاز- مەن»): تۆلەى خوينىرزاومكەى
لەيسەندىمەو.

(ئىستاز): ھاوارى كۆمەكى و تۆلەسەندىمەوى
خوينەكەيكرد.

(الئاز و التۇرە (ج) آاز و آاز و ئانر: ۱-داواى
تۆلەو سزادانى كەسك كە زىانى بىگەمىاندىبىت
۲-تۆلەى كوزراو بە كوشتنى كوزمەكە.

«ھو ئازك»): ئەو خوينەخوينە/ كوزمى
كەسەكەتە.

(الئاز المىنەم): تۆلەى تەواو، كە خاومەن
خوينەكە/ خوينىگەمە، كە بكوژمەكەى
كوشتەو واز دەمىنىت و دىلئارام دەمىت.
(الئانر): تۆلەسەن/ كەسكە تا تۆلە نەسەنىت
سەرموتى نابىت.

ئىط: ۱-(ئىط- اللەم. ئاٹا): كۆشتەكە
بۆگەنىكرد/ خراب بوو.

الئاطە (ج) ئاٹ: قوراي بۆگەن.

۲-(ئىط- الرەل): كاپرا ھەلامەتىگرت.

(مئووط: ھەلامەتكەرتوو.

(الئووط: ھەلامەت.

۳-(الئاطاء): ئافەرتى گەوج.

(امراة ئاطاء): ئافەرتىكى گەوج.

(ئال: ئۇل و ئۇل جەدە): لەشى زىپكەى
رەقى خرى دەردا.

(الئۇل (ج) ئاليل (طب): ۱-زىپكەى رەقى
خرى دەركەوتوو ۲-(اع) گۆى مەمەك.

(ئائى و ئائى و ئائى- الشىء. ئائى): ۱-شەكەى
كونكرد ۲-ھەلىپىرى/ ھەلىقلىشانە.

(ئىب- الشىء. ئائى): شەكە ۱-كونكرا
۲-ھەلىقىشا/ ھەلىپرا.

۲-ئائى- ھ و ئائى- ھ ئابا): كزو بىھەزىكردو
تىكىدا/ گەنىكرد.

(الئائى: گەندەلىي.

(فەلان يەئاب ئائى): فەيسار خراببوونەكە
گەندەلىيەكە چاگەمكەتەو/ دىنىتەو ھەوام.

۱-(ئائى- فى القوم): لە خوينىگەل راپەرى و
كەوتە كوشتن و بىرىيان و بىرىندارگەردىيان.

(الئائى): شوينىرىندارگەردىيان.

ئىب: (ئىب. ئابا): ئامادانە خۇى ناومەتەو.

(- الأمر): كارمەكە تەواو بوو.

ئىب: ۱-(ئىب. ئابا و ئىبوتە): خۇراگرو
ئازا بوو.

ئىب: خۇراگرو ئازا.

(الئىبات): سوارمەكى دىلر كە نەبەردانە

بەجەنگىت/ بە راست پەلامار بەدات.

۲-(ئىب- فى المكان. ئابا و ئىبوتە):

یەكشەوہ/ داسە مانگ ۲-(ج) تورمته/ ھەلەكە
 بآندەمەكە گۆشتخۆرە لە واشە دەجیت و
 كەمەكەك لەو بچووكتەرە دمنوكی ھەك قەوچی
 وایە پێشی دەلین: (أَلْبُؤْبُوْ وَأَبِي رِيَّاح): لە
 بمر سووكەلەیی و خیرایی وایپێدەلین.
 (أَلْجَلَمَ (ج) جِلَام): ۱-سابرین و نیرە ناسكو
 بمرانەكۆی ۲-كارژۆلە.
 (أَلْجِلَامَةُ): خوری برراو.
 (أَلْجِلَمَ): مانگی پر/ مانگی جوارە.
 ۲-(جَلَمَ وَاجْتَلَمَ - الْجَزُورَ. جَلَمًا): گۆشتی
 بە ئیسقانی ئازەلە سەربرراو كەوہ نەهیشت و
 دايمالی/ ئیسقانەكە رووتكرد.
 (أَلْجَلْمَةُ وَالْجَلْمَةُ وَالْجَلْمَةُ): ھەموو شتەكە/
 سەراپای شتەكە.
 (أَخَذْتُ الشَّيْءَ بِجَبَلْمَتِهِ): شتەكەم (تیکرا/
 سەراپا/ ھەموو/ گشت) برد.
 (هَذِهِ جَلْمَةُ الْجَزُورِ): نەمە ھەموو گۆشتی
 سەربرراو كەمە.
 ۳-(أَلْجَلْمَدُ (ج) جَلَامِد وَالْجَلْمُود (ج)
 جَلَامِيد): ۱-تاویری گەورە سەخت.
 (رَجُلٌ جَلْمَدٌ): بیاوی توندو قایم/ پتەو/
 رەق.
 (أَرْضٌ جَلْمَدَةٌ): زەوییەکی بەردەلانی.
 (رَشَّحَ أَوْ بَضَّ جَلْمَدُهُ): بە چروك دەلین:
 شتیکی لە دەست بوو موہ ۲-خوشتەر گەلیکی
 گەورە/ رەوہ خوشتەکی گەورە.

۴-(جَلَمَقَ - الْقَوْسَ): شتی گرتە شوین
 دەستی داری كەوانەكە.
 (أَلْجَلَمَاق): شتی/ شویندەستی داری كەوان.
 جلن ۱-(أَلْجَلْنَار (فارسية): گولنار/ گولەناری
 فارسی.
 ۲-(جَلَنْجَبِينَ (فارسية): مەمبای گول و
 ھەنگوین.
 جلە: (جَلَهَ - الشَّيْءَ. جَلْهًا): شتەكە
 دەرخیست و لایخست/ لایدا.
 (- الْمَرْءَ): گێڕایە دواو ھو بەریگرت.
 (- الْعِمَامَةَ): مێزەرەكە/ سەروەستەكە
 لەسەر ناوچەوانی لادا.
 (جَلَهَ جَلْهًا): قژمەكە لەسەر ناوچەوانی
 لاچوو و ناوچەوامانی دەرکەوت.
 (أَجَلَهَ): ناوچەواندەرکەوتوو.
 (أَلْجَلْهَةُ (ج) جِلَاد - مِنَ الْوَادِي): ۱-(لیواری/
 قەراغی/ ناوچەوانی) دۆل ۲-ئەو لایە کە
 لەبەر دەمەتدایە.
 (بَيْتٌ مَجْلُوهٌ): خانوویەکی بەرەلای بیدیواری
 ھەوشەو بیدەرگا.
 ۲-(جَلَاهِقَ (فارسية): ۱-تەنکی بچوو کە/
 قورە یان قورقوشمە خەرە دەرگرتە
 شت و بۆی ھەلەمدەرت. ۲-ئەو كەوانەمە
 پێیەلەمدەرت.
 جلا: ۱-(جَلَا - عَنِ بَلَدِهِ وَمِنْهُ): لە شارەكە
 یان ولاتەكە یاریکرد/ دەرچوو/ بو

بوختمکردن و به ناو شتنیمتی.

ثَبَج: (ثَبَجَ وَ ثَبَجَ - الْكَلَامَ). ثَبَجًا:

ناخاوتنه‌ک‌ه‌ی به پیچ و په‌نا کردو دهرینه‌خست.

(- الْخَطُّ): نووسینه‌ک‌ه‌ی نالۆز کرد/ هیچی

به‌سمر هیچه‌وه نه‌بوو/ دیارنه‌بوو.

۲- (ثَبَجَ. ثَبَجًا وَ ثُبُوجًا): له‌سمر نووکی پیی

چیچه‌میکرد/ به چیچه‌کانه‌وه دانیش.

۳- (ثَبَجَ وَ ثَبَجَ - الرَّاعِي بِالْعَصَا): شوانه‌ک‌ه

گۆچانه‌ک‌ه‌ی خسته پشتیموو هم‌ردو ده‌ستی

له‌مسرو له‌وسمریه‌وه نالاند.

(إِثْبَاجَ - الرَّجُلُ): پیاومکه که‌تمو شلگۆشت بوو.

(- السَّقاء): کونده‌ک‌ه پرپوو.

الْثَّبَج (ج) أَثْبَاج وَ ثُبُوج - مِنْ كُلِّ شَيْءٍ):

۱- ناوم‌راستی هم‌وو شتیک ۲- زۆرینه‌ی شته‌ک‌ه.

(«يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرِ»): به به‌شی

زۆری ئەم دهریا‌ه‌دا دم‌گه‌رین و سواری شه‌پۆله

بهرزمک‌انی دم‌بن.

(- الْثَّبَج): سه‌رموه‌ی شت ۴- نیوان که‌مه‌رو

سه‌رشان.

(الْأَثْبَج): ۱- که‌سیکی ناوشان پان و ناوشان

دهرپه‌ریو ۲- هه‌موور.

(الْمُثَبِّج - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی درپزی ناھۆلۆو

ناوشانک‌وو.

ثَبِرَ: (ثَبِرَ - هُ. ثَبِرًا): ۱- نه‌فرمتی لی‌کرد

۲- دهریکرد ۳- ناو‌می‌دی‌کرد.

(- عَنْ كَذَا): نه‌یه‌شت/ رپی نه‌وی لی‌گرتو دهریکرد.

(ثَبِرَ وَ ثَبِرَ - فَلَانًا بِالشَّيْءِ): شته‌ک‌ه‌ی لی‌گرتو

نه‌یه‌شت ده‌ستی بی‌گاتی.

(الْمَثْبَر): بی‌به‌ش.

۲- (ثَبِرَ. ثُبُورًا): مرد/ فه‌وتا.

(- هُ): مراندی/ فه‌وتاندی.

(ثَبِرَ - اللَّهُ فَلَانًا): خودا مراندی/ له‌ناو‌ی‌برد.

(الْمَثْبُور): فه‌وتان/ مردن ۲- بارکه‌وتن و

گرفتاری و په‌ژاره ۳- فه‌وتاندن ۴- چورتوک.

«دعا بِالْوَيْلِ وَ الثُّبُورِ» أَي قَالَ «وَأَوِيلَا

وَ الثُّبُورَا»: يَهْكِيكَ وَاهْلَيْتَ كَه تَوُوشِي

چورتومیکی گه‌وره بی‌ت یان گرفتارو مه‌ترسی

له‌ناو‌چوونی بی‌ت، ده‌لیت: نه‌ی خاک به‌سمر

خۆم هم‌په‌اوار سه‌رگه‌ردان و فه‌وتاو خۆم.

۳- (ثَبِرَ - ت. الْقَرْحَةُ ثَبِرًا): دوومه‌له‌که

ته‌قیی و کی‌مو زووخه‌ک‌ه‌ی له‌بهر رۆیشت.

۴- (ثَابِرَ - عَلَى الْأَمْرِ. ثَابِرًا وَ مُثَابِرَةً): له‌سمر

ئه‌نجامدانی کارمکه رۆیشت و سه‌روم‌ر بوو.

(ثَبَارَةٌ مُثَابِرَةٌ): له‌سمر ئه‌نجامدانی کار

هه‌تر بوون و رۆیشتن/ به‌ردم‌وام‌بوو.

(مُثَابِرَ): پشتگه‌رمی کار/ له‌سمر کارو

ئه‌نجامدانی هه‌تر و به‌ردم‌وام.

۵- (تَثَابَرُوا): له یه‌کتر راپه‌رین.

(الْمَثْبَرَةُ): ۱- زموی ته‌خت/ ته‌ختانی ۲- چال له

زمویدا یان له شاخدا.

(الْمَثْبَر): ۱- سه‌ربرگه‌ی ناژهل ۲- نه‌و شوینه‌ی

ژن مندالی تیدا ده‌بی‌ت یان حوشر تیدا

دمزیت/ زانگه.

أَلْتَبَّرَ: به نهندازه/ سنووردار.

ثَبَطَ: (ثَبَطَ- هُ وَ ثَبَطَ- هُ عَنِ الْأَمْرِ. ثَبَطًا):

پشتی له کارمه ساردکردموه و بهری لیگرت و خلاهانندی.

(- هُ عَلَى الْأَمْرِ): کارمه‌ی همر بهرمو پرووی

نهو کرد/ بهوی سپارد.

(أَثْبَطَ- هُ الْمَرْضُ): نه‌خوشیه‌که‌ی همر لینمبووموه.

(تَثَبَطَ- عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه‌دا دواکه‌وت/

خاوم‌خاویکرد/ شینه‌بیوو.

(الْثَبُطَ (ج) أَثْبَاطٌ وَ ثِبَاطٌ (م) ثَبَاطٌ:

۱-نمتواناو سست ۲-که‌وج.

ثَبِقَ: (ثَبِقَ- النَّهْرُ. ثَبِقًا وَ ثَبَاقًا): پرووبارمه ناوی زورو خوړو تیر بوو.

(- تِ الْعَيْنِ): فرمیسک به خوړ به جاومکه‌دا هاته‌خواری.

ثَبِلَ: (الْثَبِلُ وَ الثَّبِلُ): پاشماوه‌ی بن قاپو دمه‌رو شتیر.

ثَبِنَ: (ثَبِنَ- الثَّوْبُ ثَبْنًا وَ ثَبَانًا): همراغی

جله‌که‌ی نوشتانه‌موه درووی/ تیکوبنتیکی جله‌که‌یکردو درووی.

(- الشَّيْءَ): سهرموه‌ی شهروالمه‌کی له شته‌که‌وه پیچایم‌وه.

(ثَبَنَ وَ تَثَبَنَ- الشَّيْءَ): شته‌که له دامینی/ پیش و

لوچی جبه‌که‌ی‌موه نالاندو به دستیموه گرت.

أَلْتَبَّيْنِ: لوچی جبه یان عما/ دامینی جبه

یان عما/ که بینوشتینیتهموه به دستیموه بگریت.

(الْثَبْنَةُ (ج) ثَبَنٌ وَ الثَّبَانُ (ج) ثُبْنٌ): لوچی

کراس/ دامینی کراس که دهنوشتینیتهموه شتی تیدمکه‌یت و هه‌لیدمگریت.

(الْثَبْنَةُ (ج) مَثَابِنٌ): توورمه‌کی نارایشتی

ژنان.

ثَبَى: ۱- (ثَبَى- الشَّيْءَ ثَبْيًا): شته‌که‌ی

کوکردموه.

(ثَبَى- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی گرد کردموه.

(«ثَبَى اللَّهُ لَهُ النِّعَمَ»): خودا سامان و فهری

به سمردا رشت.

(الْثَبَّةُ (ج) ثَبَاتٌ وَ ثُبُوتٌ): ۱-کۆمه‌ل

۲-ناوم‌پراستی گۆل/ چه‌وز ۲-دستمه‌یه‌ک سوار.

(الْأَثْبِيَّةُ (ج) أَثَابِيٌّ: گه‌لمیه‌ک خه‌لک/

خه‌لکیکی زور.

۲- (ثَبَى- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی مهنزکرد.

(- عَلَى فُلَانٍ): فیساری هه‌لناو ستایشیکرد.

(الْثَبِيُّ): زور ستایشکه‌ری خه‌لک.

۳- (ثَبَى- الشَّيْءَ): ۱-شته‌که‌ی چاگکردموه

۲-شته‌که‌ی تمواوکرد.

(- عَلَى الْأَمْرِ): له‌سمر کارمه به‌ردموام بوو/

سهرومر بوو.

ثَجَّ: (ثَجَّ- الْمَاءُ ثُبُوجًا): ناومکه‌کشا/ رپوشت.

(- الْمَاءُ ثَجًّا): ناومکه‌ی کشاند/ راکیشا.

(إِنْتَجَّ- الماءُ): ناومکه کشا/ رږښت.

(الْتَجَّاج- مِنَ الْأَمْطَارِ): لیشاوی تیرږی بارانی به خور.

(الْتَجُوج- مِنَ الْعُيُونِ): سهرچاوهی فرمناو.

(الْتَجِيج): لیشاوی گه وره.

(الْتِج): وتارپیږی زمانپاراوی زمانزان.

۲-(تَجَجَّ- الماءُ): ناومکه ږاکښا.

(تَجَجَّجَ- الماءُ): ناومکه کشا/ هات.

تجر: (تَجَرَ- الثَّمَرُ- تَجَرًا): خورما گه یومکه یتکهل به کاله که کرد.

(تَجَرَ- هُ): فراوانو پانیکرد.

(الْتَجْرُو وَالْتَجِر وَالْأَشْجَر- مِنَ الْوَرَقِ وَ نَحْوَهُ):

گه لاو شتی لهو جوړی نه ستوورو پان.

(الْتَجْرَةُ (ج) تُجَر): ۱-دموړوبمری کون

۲-ناومراستی شت.

(أَقَامُوا فِي تَجْرَةِ الْوَادِي): له ناومراستی

دوله کهدا هه لیانداو نیشته نیبویون.

(تَجِيرُ الْبُسْرِ): خلتهی خورمای نمبه کام/

نمکه یو.

تجل: (تَجَلَ- تَجَلًا): ورگی لیها.

(أَتَجَلَ: ورگن/ ورگلیها توو.

(الْتَجْلَاء (ج) تُجَل- مِنَ النِّسَاءِ): ۱-ښی

که تهو ورگن ۲-جه ومندهی فراوان.

تجم: (تَجَمَّ- تِ السَّمَاءِ- تَجْمًا): باران به

خور باری/ لیژممیکرد.

(- هُ عَنْهُ): زوو نهوی لیلا داو دوور یخسته وه.

(اَنْجَمَ- تِ السَّمَاءِ): ناسمان کردی به لیژممو

باران.

(تَجَا: تَجَا: تَجَوًا): کپیوو/ خاموشیوو/

بیډمنگیوو.

(اَنْجَى-ه): بیډمنگیکرد.

تخن: (تَخَنَ- تَخْنًا وَتَخَانَةً وَتُخُونَةً):

۱-نه ستوور بوو ۲-رقیو پتهو بوو.

(تَخِين (ج) تَخْنَاء): ۱-نه ستوور ۲-رقیو

پتهو.

(اَنْخَنَ- فِي الْأَمْرِ): له کارمکه دا زیادرهویکرد.

(-فِي الْعَدُوِّ): دلرهمانهو زیادرهوانه دوژمنی

کوشت.

(-فِي الْأَرْضِ): کوشتاری زوړیکرد.

(-تَهُ الْجِرَاحُ): برینه کان په کیخستن و لاوازو

بیته یزیکرد.

إِنْخَنَ: لاوازو بیته یز برینه گانی بوو.

(إِسْتَنْخَنَ- مِنْهُ الْمَرَضُ أَوْ النَّوْمُ):

نه خو شیهه که یان خهومکه به سهریدا زال بوو

دای به زهویدا.

ثوغ: (تَدَغَ- رَأْسُهُ- تَدَغًا): سهری فرنجاندا.

(إِنْتَدَغَ: سهری فرنجا.

ثدق: (تَدَقَّ- الْمَطَرُ- تَدَقًا): بارانه که دایرشت.

(- السَّحَابُ): هه وره که دایرشته باران.

(ثَادِقَ): هموری باران دایرشته.

(إِنْتَدَقَ- النَّاسُ عَلَيْهِ): خه لك به سهریدا

دابارین و په لاماریاندا.

شدم: (تَدَمَّ - الإبريق): ناو پالئیو نا به مهسینه که موه.

(الْتَدَام): پالئیو.

(الْتَدَم: (م) تَدَمَة): ۱- مرؤفی بیده موپل / قسه نه زان و بییه لکه ۲- گهوج.

شدن: (شَدَن - اللَّحْمُ: تَدَنًا): گوشته که بونیگرد.

(تَدِن و تَدَن - الرَّجُلُ): پیاو که گوشتی زوری گرت و قورس بوو.

(تَدِن و مُتَدِن): گوشتگرتو و قورس بوو.

(أَتَدَن - الشَّيْءُ): شته که ی کورتکرد.

ثدا: (تَدَا - هُ: تَدَاوًا): تهریکرد.

(تَدَي. تَدَى): تهر بوو.

(تَدَا - هُ تَدِيَّةً): خوراک دایه.

(الْتَدِي و التَّدِي (ج) تَدِي و تَدِي و أَتَدِي

(ع ۱): (دمگریته نیرومنی): مەمک که ژن شیر مکه ی پیدم داته کۆر په که ی و گۆی همیه.

(الْتَدِيَاء): ژنی مەمک گهوره / مەمک زل.

ثر: ۱- (تَرَّ - الشَّيْءُ. تَرًا و تَرُورًا و تَرُورَةً و تَرَارَةً): شته که فراوان بوو.

(- تِ السَّحَابَةُ أَوِ الْعَيْنُ): همور مکه ناوو

بارانی زور بوو یا چاو مکه فرمیسکی زور بوو / به فرمیسک بوو.

(تَرَّة و تَرُور): هموری پر ناو / ناودار.

عین تَرَّة و تَرُور: چاوی به فرمیسک.

عین تَر (ج) تَرَار: کانی فرمناو.

(- تِ السَّحَابَةُ مَاءَهَا): همور مکه ناو مکه ی داگرد / بارانه که ی داگرد / دارشت.

(الْتَرَارَةُ - مِنَ الْعُيُون): کانی و سمرچاوی فرمناو.

(الْتَرَّ): زور بلئی.

«مَطَرٌ تَرَّ»: بارانی دلۆپ گهوره گهورو لیژمه.

(«فَرَسٌ تَرَّ»): چارو پیه که ی به هه لپه و هه لممت.

(«شَاةٌ تَرَّة»): مهریکی به شیرو دهماری شیر فراوان.

(الْتَرَارَةُ): زوریلی / چهنمباز.

۲- (تَرَّ - هُ. تَرًا): پهرشو بلاوی کرد موه.

(تَرَّر - الْمَكَانَ): شوینه که ی تهر کرد.

۳- (تَرَثَر - الشَّيْءُ. تَرَثَرَةً): شته که ی پهرشو بلاو کرد موه.

(- الْكَلَامَ): چهنه ی زور داو قسه ی هیج و پووچی به سمریه کدا کرد.

(تَرَثَار (م) تَرَثَارَة): چهنمباز / زوریلی / قهره چهن.

(الْتَرَثَارَةُ و التَّرَثُورَةُ - مِنَ عُيُونِ الْمَاءِ):

سمرچاوی کانی ناو زور / فرمناو.

(الْتَرَثَرَةُ): زور و تن / زور بلئی / چهنمبازی / هه لمو مری.

شرب: ۱- (تَرَب و أَتَرَب - هُ تَرِبًا):

۱- سهرزمنش تیکرد ۲- کردار مکه ی به شتیکی دزیو دانا.

(ثَرْبَ - هُ و عَلَيْهِ) ۱- سهرزمنشتیکردو تمشیری
لیدا ۲- کردارمکھی به شتیکی ناشیرین دانا.
(الْثَرْبُ): چهواشهکارو تیکدمری خه لک.
۲- (اَثْرَبَ - الْكَبْشُ): ورگو ریخۆلهی بمرانهکه
بمزی زۆر گرت.
(اَثْرَبَ (م) ثَرْبَاء): بمز گرتوو/ بمرانی ورگو
ریخۆله بمرذار.
(اَلْثَرْبُ (ج) ثُرُوب و اَثْرَب و (حج) اَثْرَاب):
ئهو بهمه تمنکمه به ورگو ریخۆلهی
بمرانهکهومیه/ بمزی ناوسک.
شرد: ۱- (ثَرَدَ و اَثَرَدَ و اِثَرَدَ. ثَرْدًا):
تریتیکرد.
(- الْخُبْزُ): نانمکھی ولییه ناو شلهکهوه/
شۆرباکهوه/ تریتیکرد.
(الْخُبْزُ الثَّرِيد و مَثْرُود): نانسی ولیوراوی
شۆرباوه.
(اَلْثَّرِيد و اَلثَّرِيدَة (ج) ثَرَائِد و ثَرُود (ط):
تریتی ناماده کراو/ تیگوشراو/ تیگوشین.
(اَلثَّرْد): نمهباران/ نمرمباران.
(اَلْمَثْرُودَة و اَلْمَثْرَدَة - مِنَ الْاَرْضِي): زموییهک
پشینهبارانیکی بهرکهوتبیت.
۲- (ثَرَدَ - اَلثُّوبُ): جلهکهی له ږمگ نا/ له
ږمگ هه لکیشا.
(ثَرَدَ و ثَرَدَ مِنَ الْمَعْرَكَة): له جهنگمهکهدا به
بریندارییی هه لگراو گوپزرایهوه.
۲- (اَلثَّرْد): قلیشانی لچو لیو.

(اَلْاَثَرْد): لچو لیوی هه لقلیشاو.
شرع: ۱- (ثَرَعَ - الرَّجُلُ. ثَرَعًا): کابرا
مشهخۆرییکرد.
ثَرَعَ: مشهخۆریی.
۲- (اَلثَّرْعَة): بهری ملی کهلهشیر.
شرع: (اَلثَّرْعُل) (ح): دینلهپوی.
(اَلثَّرْعُول) (ن): برۆمی گیایهکه له کۆمهلهی
گهنمه، روومکیکه.
شرم: (ثَرَمَ و اَثَرَمَ - هُ. ثَرَمًا و ثَرَمًا): دانی
له بیخهوه شکاند.
(ثَرَمَ و اِنَثَرَمَ): دانهکه له بیخدا شکا.
(اَثَرَمَ (م) ثَرَمَاء (ج) ثَرَم): کهسینکه دانی
له بنجهوه شکینرابیت.
(اَلثَّرَمَان) (ن): درهختیکی بیگه لایمو
لاسکهکهی ناوی زۆرمو ناژهل دمیخوات.
(اَلْاَثَرَمَان): ۱- شهوو رۆژ ۲- پۆژگارو مردن.
ثرا: (ثَرَاء - الْقَوْمُ. ثَرَاء): خوینشگهل زۆر بوون.
(- اَلله الْقَوْمُ): خودا ژمارهی میللهتی زۆر
کرد.
(- هُ): لهو داراتر بوو.
(ثَرَى و ثَرَى - الرَّجُلُ. ثَرَى): پیاومکه
دموله مهند بوو/ دارا بوو.
(اَثَرَى. اِثَرَاء): دموله مهند بوو/ دارا بوو/
ساماندار بوو.
(ثَرَى و مَثَر و اَثَرَى (م) ثَرَاء): دموله مهند/
دارا/ ساماندار.

(الْثَّرَاءُ وَالثَّرْوَةُ): سامانداریی/دموله‌ممنندی/
 دارایی یان زۆربوونی ژماره‌ی نهمومیه‌ک.
 الثَّرِيّ وَ الثَّرِي - مِنَ الْمَالِ): مال و سامانی
 زۆر. دارایی فره.
 (- مِنَ النَّاسِ): دموله‌ممنند- خاومن سامانی
 زۆر/ دارا.
 (- مِنَ الرِّيحِ): بای زۆر.
 (الْأَثَرِ (م ثَرَاءِ): ساماندار/ دموله‌ممنند/
 دارا.
 (الثَّرْوَان (م ثَرَوِ): ساماندار/ دارا.
 (الْثَّرِيَا (هك): ۱-نهمستیره‌ی گۆ/ په‌روین
 (كۆمه‌له‌ نهمستیره‌یه‌كن، بۆیه ناوئراوه لمبهر
 زۆربیان كه له شوینیکی ته‌سكدان و رێك و
 پێكن، نزیك یه‌كن به‌ شیومیه‌ك هه‌رومكو له
 یه‌ك جیانهمنمه‌وه وان) ۲-چله‌جری مالان.
 ثری: ۱- ثَرِي: دموله‌ممنند بوو/ ساماندار بوو/
 دارا بوو/ بووه‌ بوو.
 ۲- ثَرِي وَ أَثَرِي - الثَّرَابُ ثَرِي): خاكه
 وشكه‌كه ته‌پرو نهرم بوو.
 (ثَرِي وَ أَثَرِي): نهرم و ته‌پر.
 (ثَرِيَّةٌ وَ ثَرِيَاءُ): نهرم و ته‌پر.
 (ثَرِي - ه): ته‌پرو نهرميكرد.
 (ثَرِي - الْمَكَانَ): شوینه‌كه‌ی ته‌پرو ناو‌پشینكرد.
 (أَثَر - تِ الْأَرْضِ): زمویییه‌كه ته‌پربوو، گلی زۆر
 بوو.
 (- الْمَطَرُ): بارانه‌كه خاكه‌كه‌ی ته‌پرو نهرمكرد.

(الْثَّرِي (ج أَثَرَاءِ): ۱-زمویی ته‌پر ۲-ئاو‌رنگ-
 ته‌پری.
 (الْثَّرِي وَ الثَّرَاء (ج أَثَرَاءِ): گلی ته‌پربوو/
 خاکی شیدار.
 («يَبِسُ الثَّرِي بَيْنَهُمْ»): بوونه‌ دۆزمنی
 یه‌ك، كه له‌ومپیش دۆستی یه‌ك بوون.
 (الْثَّرِي): خێرو بێر.
 («فُلَان قَرِيبُ الثَّرِي»): فیسار خێری لیوه
 نزیكه/ خاومن چاكوه‌ پیاومتییه.
 ثَع: (تَعَّ. تَعَّأ): خوارنه‌كه‌ی هینایه‌وه/
 ریشایه‌وه.
 (إِنْتَعَّ الْأَكْلُ مِنْ فَمِهِ أَوْ الدَّمُ مِنْ أَنْفِهِ أَوْ
 جَرَحَ): ریشایه‌وه، خوینی لوتی به‌ربوو یان
 خوینی له‌ برنیه‌كه‌یه‌وه رۆشت.
 ثَعَب: (تَعَبَ - عَلَيْهِمُ الْغَارَةُ): شالای بو
 بردن/ په‌لاماریدان/ هه‌لیكوتایه‌ سه‌ریان.
 (- الْمَاءُ): ناومه‌كه‌ی گشانده‌ راکیشا.
 (إِنْتَعَبَ - الْمَاءُ): ناومه‌كه‌ به‌ په‌لوسكه‌كه‌دا
 رۆشت.
 (الْتَّعَبَ (ج تَعَبَانِ): شیوی ناو و دڵ/ ناومرو‌ی
 ناو و دڵ.
 (الْتَّعَبَ وَ التَّعَبَ وَ الْتَّعُوبُ - مِنَ الْمَاءِ أَوْ
 الدَّمِ): ناو یان خوینی لمبهر رۆشتوو.
 (الْتَّعَبَ): په‌لوسکی گۆل یان سه‌ریان.
 (الْتَّعَبَان (ج تَعَابِين (ج): مار (نێرو مێی).
 ثَعَط: (ثَعَطَ - اللَّحْمُ أَوْ الْمَاءُ. ثَعَطًا): گۆشته‌كه

یان ناومکه بۆگهنبوو.

ثعل: ۱- (ثُعَل - ثُعَلَّ) ت اسنانه. ثُعَلَّ: دانمکانی

خوارو خییج دمهاتن و سواری پهکبوون.

(أَثْعَل (م) ثُعَلَّ (ج) ثُعَل): دان خواروخیج.

(الثُعَل: ۱- دانسی زیاده که له پشت دانه

رسمهکهوه دمردیت. ۲- دانیک که له ژیر دانه

رسمهکهوه دمردیت و خورا دمبیت.

(الثُعَل و الثُعَل): گوانه دروژنه‌ی مهر و

میخوشر که له پال گوانهکهیدا دمبیت.

۲- (أَثْعَل - الأَمْر): ۱- کارمکه گهورمو ئالۆز بوو/

سمری لیدمرنه دمکرا. نهمدزانا چۆن بۆی بجن.

۲- الضیوف: میوانهکان زۆر بوون.

۳- (الثُعَل): ۱- مروفی بهمد ۲- (ج) گرمیکه له

کونده‌ی بۆگهندا پمیدا دمبیت.

(ثُعَال و ثُعَالَة): دیله ریوی.

(أَرْضٌ مُثْعَلَة): شوینیکه ریوی زۆر بیت.

ثعلب: ۱- (ثُعَلَب و ثُعَلَب): فیلباز بوو/

ریویبانه رهفتاریکرد.

(الثُعَلَب (ج) ثُعَالَب و ثُعَال): ریوی.

(ثُعَلَبَة): دیله ریوی.

(ثُعَلَبَان): گۆله ریوی، گیانداریکه به هیل

بمناوبانگه و ههموو سالتیک تووکهکه‌ی

هه‌لدموریت و دیتهوه.

(داء الثُعَلَب): مووه رزه/ تووک هه‌لومران که

تووشی دمبیت ههمو مووی لهشی هه‌لدموریت.

(مَكَانٌ مُثْعَلِيَّةٌ): شوینیکه ریوی زۆربیت.

(أَرْضٌ مُثْعَلَبَة): خاکیکه ریوی زۆره.

۲- (الثُعَلَب): سمری نیزمیهکه دهچیته نووکی

نیزمکهوه.

(عَنْبُ الثُعَلَب) (ن): رَمَزْله/ توولهمزهره.

(الثُعَلَبَة): ۱- نیسقانی کلک ۲- بنج/ بن.

ثغ: (ثَغْثَغ - كَلَامُهُ. ثَغْثَغَة): هسهکه‌ی

بهیمه‌کداداو بلتمبلیتیکرد.

(ثَغْثَاغ و ثَغْثَغ): پلته پلته‌ی

(«فُلَانٌ يَثْغُثُ فِي كَلَامِهِ») ۴- هسه‌کردنه‌ی

هیسار همر بلتمبلیتی.

ثغب: ۱- (ثَغَب - الشَّاةُ ثَغْبَاءً): مهرمکه‌ی

سمربری.

(ثَغَب - هُ بِالرَّمَج): نیزمیهکی پیداکرد.

۲- (ثَغَب - الحِمْد): بهستووکه توابهوه.

(- الدَّم): خوینهکه له‌مهری رۆپشت.

(تَثَغَبَتْ لِتَنَّهُ بِالْإِذْم): پووکی پر له خوین

بوو/ خوینی لیها.

(الثَّغَب (ج) ثَغَاب و أَثْغَاب و الثَّغَب (ج)

ثَغْبَان و ثَغْبَان): گۆمیک/ له شوینیکی نسیدا

که ناومکه‌ی سارد دمبیت.

ثغر: ۱- (ثَغَرَ - الإِنَاء. ثَغْرًا): هه‌په‌که‌ی که‌لکرد

یان شکاندی.

(- الجِدَار): که‌له‌بهر یان درزی کرده

دیوارمکهوه.

(الثَّغَر (ج) ثَغُور): ۱- که‌له‌بهر/ دمه/ ده‌لاسه

که دوژمن لیوی دزه دمکات و په‌لامار دمدات.

۲-ئەسكەلە/ شارى سمر دمريا ۲-ھەموو
كەلمبەرىك يان دمريەك كە لە شاخ و دۆلدا
بىت ۴-سنوورى نىوان دوو (دوژمن/ دوو
ناحەن) دا.

(أَمَسُو تُغُورًا): سنوورىيان بۇ يەك دانائو لە
يەك جيان و بران.

(الْتُغْرَة): كەلمبەر/ كەلین/ دەلاقە.

(الْتُغْر (ج) مَتَاغِر): ۱-كون/ كەلین/

كەلمبەر/ دمرە كە لىوہ بچنە ژوورى ۲-شوينى
پال دوژمن و نزىك دوژمن.

(الْتُغُورُورُ): مەرزو سمر سنوورىك كە
مەترسىي ھاتنە ناوھوى دوژمنى لىبكرىت/
ترسەكە لەبەر.

۲-(تَغْر - التُّلْمَة. تَغْرًا): درزمكەى/
كەلمبەرمكەى گرتو ھەپاتكرد.

(تَغْرَهُمْ وَ تَغْرَ عَلَيْهِم): دمرەى كىومكەى
لى بەستن.

۳-(تَغْر - سِنَّه. تَغْرًا): دانى پىشەھوى
پياومكەى شكاند.

(تَغْر و أَتَغْر): ناودەمى ھاررا يان شكىنرا.

(- الصَّبِي): ۱-دانى شىرىى مندالەكە كەوت
۲-دانى پىشەھوى رپووا/ دمرھات.

(إِتَغْر و أَتَغْر - الصَّبِي): ۱-دانى شىرىى
مندالەكە كەوت ۲-دانى پىشەھوى ھاتەھ.

(الْتُغْر (ج) تُغُور): ۱-دانى پىشەھو ۲-دەم.

۴-(الْتُغْرَة (ج) تَغْر): ۱-خوشەپرى/

خوشەپىياز.

(هُوَ يَخْتَرِقُ تَغْرَ الْمَجْدِ): ئەو رىيازو
شەقامى شكۆىى دمبىرىت ۲-چالى ھورگ كە لە
نىوان دوو چەلمەكەدايە.

تغم: (تَاغَم - ه): ماچىكرد.

۲-(أَتَغَم - الرَّجُل): ۱-كابىراى قوشقىكرد/
توورمىكرد ۲-توشى (گرفتىكرد/ نىنتەلاپكرد).
۳-(أَتَغَم - الوادي): دۆلەكە دارى (تغام) ى
لىپرووا.

(- الرأس): سەرمكە ھەك (تغام) سبى بوو.

(الْتَّغَام (ن): درەختىكە لە شاخدا دەرۋىتو
گولەكەى سبىە.

تُغَامَة (ن): دانە درەختىك لەوہ.

۴-(الْتَّغَم): سەگى نەھىنپرو در.

تغا: (تَغَا - تِ الشَاة. تَغَاء): مەرمكە باراندى.
(أَتَغَى - الشَاة. إِتْغَاء): بارەى بە مەرمكە
خست.

(أَتَيْتُهُ فَمَا أَتَغَى وَلَا أَرُغَى): ھاتمە لای نە
مەرى داومىو نە حوشتر.

(الْتَّاغِي (فا): بارەمكەر.

(«مَابَالِدَارِ ثَاغٍ وَلَا رَاغٍ»): لە مالمەكەدا
دەنگىكى تىدا نىہ/ كەسى تىدا نىيە. نە
قارمىە نە بارمىە.

(«مَالَهُ ثَاغِيَةٌ وَلَا رَاغِيَةٌ»): نە مەرى ھەيەو
نە حوشتر.

(الْتَّغِيَة): ۱-بىرسىتىي ۲-ھەژارىي و بىرسىتىي

ئاۋايى.

أصابَ الْحَيَّ (تَغْيَةُ): ئاۋايىگە توۋشى
برسىتىۋىو نەبوۋىيى بوو.
تَفَا: (تَفَا - الْقِدْر. تَفَا): مەنجه ئەگەى لە كۆل
خست.

تَغْد: (تَغْد - الدَّرْع): ناۋى گرتە قەلغانەكە/
بەرى بۇ قەلغانەكە كرد.
(الْتَفَافِيد: ۱-بەرى پۇشاك ۲-ھەۋرى سىپى
لەسەر يەك كەلەكە بوو.

(مِتَفَد (ج) الْتَفَافِيد): بەرى پۇشاك.
تَغْر: (أَتَغْرَ وَ تَغْر - الحِمَار): ۱-كەرمەكەى بە
دۋاى خۇيدا بەكىشكرد ۲-پالۋوى بۇ كەرمەكە
كرد يان پالۋومەكەى لە كورتانەكەى بەست و
توند كرد.
(إِسْتَفَر - الْكَلْبُ بِذَنبِهِ): سەگەكە كلكى
بەناۋ گەلیدا كرد.

(- المَصَارِعُ بِتَوْبِهِ): زۇرانبازمەكە جەلەكەى
پىچايەۋەو لە بن رانىەۋە دەرىھىناۋ بە
كەمەرىەۋە بەست.

(الْتَفَرُّ وَ التَّفَرُّ (ج) أَتَفَر): پالۋو كە چەرمەو
لە پىشت زىنەكەۋەمىيە بە پاشۋوى ولاخەكەۋە
دەبەستىت.

تَفَل: (تَفَل وَ تَفَل - الشَّيْء. تَفَلًا): شتەكەى
بەمەكجار بلاۋكردەۋەو پانكردەۋەو.

۲-(تَفَل وَ تَفَل - الرِّحَى. تَفَلًا): دەستارمەكەى
بە پىستىك پاراست كە لە ژىرىدا رايخست.

(الْتَفَال): چەرمىكە ژىردەستار دەخريت.

(الْتَفَال وَ التُّفَال): بەردى ژىرەۋەى
دەستارمەكە.

۳-(تَافَل - هُ): ھاۋنشىنى بوو/ لەگەلیدا
دانىشت.

(تَتَفَل - إِسْتَه): بە قنكەۋە دانىشت.
۴-(أَتَقَل - الخَمْر): خلتەى مەمەكە نىشتە
بنى.

(- الشَّرَابُ): شەرىبەتەكە خلتەيگرت.
(الْتُقَل وَ التَّافِل): خلتەكە دەنىشىتە بن.

۵-(تَتَفَل): كەم و كورپى لە چاكەدا كرد.
(«تَتَفَلُهُ عِرْقُ سَوْء»): دەمارى نارەسەنى
رېگەى پىاۋمتى و رەفتارى جوانى لىگرت.

۶-(الْتَفَال): حۋشرو ھىترى خاۋو سستەپى.
تَفَن: ۱-(تَفَن - هُ تَفَنًا): پالى پىۋەناۋ لىيدا.
(- بَ النَّاقَةِ): ئەرئۆى دادا بۇ خەۋتن.

(الْتَفْنَةُ (ج) تَفْنَات - مِنَ الْبَعِير): ئەۋ
شۋىنەى لەشى حۋشتر كە دەكەۋىتە سەر
زەۋى كاتى يخبوۋنى كە ئەستۋور دەبىت ۋەك
ئەرئۆى.

(«خَوَى الْبَعِيرُ عَلَى تَفْنَاتِهِ»): حۋشترمەكە
بەسەر ئەرئۆىدا خۋى دادا بىكەۋىت.

(الْتَفْنَةُ - مِنَ الْخَيْل): رەفچىكى ئەسپ.
(- مِنَ الْإِنْسَان): ئەرئۆى مەرۋف.

۲-(تَفَن - الشَّيْء. تَفَنًا): بە شتەكەۋە لكاو
لەگەلیدا بوو.

(تافن- ه) : لهگه ئیدا دانیشت تا بزانیت چی
له دلیدا همیه.

(- ه علی کذا) : بۆ ئهوه کۆمهکیکرد.

(الْتَفَنَةُ) : کۆمهله خه لکێک.

۳- (تَفَن - ت يَدُهُ) : دهستی به هۆی کارکردنهوه
ئهستوور بوو.

(اَتَفَن - الْعَمَلُ يَدُهُ) : کارکردن بپستی دهستی

ئهستوور کرد.

ثفا: (تُفَا- ه. تَفَوًا) : شوپنیکهوت.

(تَفَى وَ أَتَفَى - الْقَدَرُ) : مهنجه لهگهی خسته
سهه سێپاگه.

(الْأُتْفِيَّةُ (ج) أَتْفِيَّة) : سێپا.

(أَتَفَى - الرَّجُلُ) : بپاوکه سێ ژنی هینا.

(الْمُتَفَى) : سێ ژنی مردبیت یان زیاتریش.

(الْمُشَقَّاةُ) : ژنیک سێ میردی مردبیت یان
زیاتریش.

ثقب: ۱- (ثَقَب - الشَّيْءُ. ثَقْبًا) : شتهگهی
کونکرد.

(إِنْتَقَب - الشَّيْءُ) : شتهگه کونیوو.

(ثَقَب - الشَّيْءُ) : شتهگهی کونکرد.

(تَنَقَّب - الشَّيْءُ) : شتهگه کونیوو.

(تَنَقَّب - ه) : شتهگهی کونکرد/ کونیکرده
شتهگهوه.

الْتَقَب (ج) أَتَقَب وَ تَقُوب) : کونی کوناودمر.

(الْتَقَب (ج) تَقُوب) (مو) : کونی شمشالو

زورناوز نامیربیری موسیقا.

(الْتَقَبَةُ (ج) تَقَب وَ ثَقَب) : کونی بچووکی
کوناودمر.

(الْتَقَب) (حي) : کونکهره/ سمو/ درهوشه.

(الْتَقَب وَ التَّقَب) : شهقامیکی گهوره

که خه لک پیایدا بپوات. شارێ/ شاشهقام
۲- رێگهی سهخت و بمرده لانی.

(الْتَقَب = التَّقُوب) : کونیکراو.

۲- (ثَقَب - تِ النَّارِ. ثَقُوبًا) : ناگرمکه
تهشه نهیکردو بلاو بووهوه.

(- الرَّاحَةُ) : بۆنهگه (پهخشبوو/ بلاو بووهوه).

(- النِّجْمُ) : نهستیرمهگه درهوشایهوه.

(- الطَّائِرُ) : بالندهگه زۆر بهرز بووهوه.

(ثَقَب - ثَقَابَةٌ) : وهک سووری ناگر سوور هه لکرا.

(ثَقِيب (م) ثَقِيبَةٌ) : رهنگ ناگری/ زۆر
سوور.

(ثَقَب - النَّارُ) : ناگرمکهی کردهوه.

(- ه الشَّيْبُ وَ ثَقَب قِيهِ الشَّيْبُ) : پیریتی

لێیدمرکهوت/ سپیستی سههی دمرکهوت.

(- أَتَقَب - النَّارُ) : ناگرمکهی کردهوه.

(الْتَقَاب وَ التَّقُوب) : نهوهی که ناگری

پێدمگریتهوه وهک شقارته (که رهشه خه لکهگه
پێیده لیت (شخط) یان نهوت. یان چیلکه.

۳- (ثَقَب - تِ النَّاقَةِ. ثَقْبًا) : میحوشترمهگه

شیری زۆر بوو.

۴- (ثَقَب - رَأْيُهُ. ثَقْبًا) : راکهی جیپخوی

گرتو کاری پیکرا.

(الْثَّاقِبُ): جَبَّيْگِر بُوو/ دروست/ و مرگِراو.
 («رَأَى ثَاقِبَ»): رایمکی دروستی و مرگِراو.
 («عَقْلُ ثَاقِب»): ناومزکی دووربین و تیژو
 پیزان.
 («حَسْبُ ثَاقِب»): رَهْچَه لَمَکِکی به ناوبانگو
 ناوبیر.
 («نَحْنُ أَثَقَبُ النَّاسِ أُنْسَابًا»): نِیمه له هه مووان
 رَمَسه نترین و له هه موو کَسِیکه وه دیارین.
 (الْثَّقَبُ): را و مرگِراو دروست/ هسِرْوِشتوو.
 («رَجُلٌ مَثَقَبٌ»): بیاوکی هسِرْوِ لیزان و
 هوشیارو را و مرگِراو په بیبیره.
 («هُوَ صَلاَحُ الْمَثَاقِبِ»): نهو پِشَمَنگی بویرو
 نه برودو جهر بزمکانه.
 ثَقَفٌ: ۱- (ثَقِفْ وَ ثَقِفْ. ثَقْفًا وَ ثَقْفًا وَ
 ثَقَافَةً): کارامه و قال و جابوک و شارمزا بوو.
 ثَقِفْ وَ ثَقِفْ وَ ثَقِفْ وَ ثَقِفْ: کارامه و
 جابوک و شارمزا.
 (ثَقِفْ- الْكَلَامَ: ثَقْفًا وَ ثَقَافَةً وَ ثُقُوفَةً): زوو
 له ناخاوتنه که گمِشت و لای روون بوو.
 (- هُ ثَقْفًا): به سمریدا زال بوو یان گمِشتی.
 (ثَقِفْ- هُ ثَقْفًا): لهو شارمزاو کارامه تر بوو.
 (- هُ بِالرِّمَحِ): نِیزمکی/ رَمَه که ی پیداکرد.
 (ثَاقِف- هُ): اجمهر بهر مکانی و پِشپرکی له
 شارمزا پیدا له هسِرْوِ پیدات له گه لدا کردو
 بهزاندی.
 («ثَاقِفُهُ هُتَفُهُ»): پِشپرکی و بهر بهر مکانی

شارمزا یی و هسِرْوِی له گه لدا کردو
 بهزاندی ۲- به جهك نیشانه شکینیا نکرد
 ۳- دوژمنایه تیکرد.
 (تَثَاقُفًا): ا-پِشپرکی هسِرْوِی و شارمزا بیان
 له گه ل یه کدا کرد ۲- دوژمنایه تیان له گه ل
 یه کدا کرد/ ناتمبا بوون.
 (الْثَّقَافُ مِنَ النِّسَاءِ): ژنی (کارامه/ وریاو
 دمرهاتوو).
 (الْثَّقَافُ): ناحمزیکردن/ دوژمنایه تیکردن/
 ناتمبا یی/ ناگوکی/ نه یاری.
 (الْثَّقِيفُ): زور شارمزاو کارامه.
 ۲- (ثَقَفَ- الرِّمَحَ): نِیزمکی راست و لووس و
 ساف و تیژ کرد.
 (- الْوَلَدَ): کورمکی بهر و مردمو بهر و موش و
 خویندموار کرد.
 (تَثَقَّفَ: تَهَذَّبَ وَ تَعَلَّمَ): بهر و موش و
 رُوشنبیرو خویندموار بوو.
 (مُتَقَفَّ (م) مُتَقَفَّةً): رُوشنبیرو خویندموارو
 رهوشدار بوو (نهمه له راستکردنه وه و
 سافکردنی نِیزم وه و مرگِراوه).
 (الْثَّقَافُ): نامیری لووس و راستکمر وهی
 نِیزه/ رَم.
 (الْثَّقَافَةُ): رُوشنبیری و شارمزا یی له زانیاری و
 زانست و وِژنه و هونمردا.
 (الْثَّقَفُ) ۱- له لای شاعیر مکان نِیزه ی راست و
 لووسکرامیه ۲- مروقی رُوشنبیرو تیگه یشتوو.

۲- (الْتَقِيفُ): زۆر ترش.

(حَلُّ قَتَقِيفُ): سرکه‌یه‌کی زۆر ترش.

ثقل: ۱۰) ثَقُلَ ثِقْلًا وَ ثِقَالَةً): قورسبوو.

(ثَقِيلٌ وَثِقَالٌ وَ ثَقَالٌ وَ ثِقَالٌ وَ ثِقَالٌ وَ ثِقَالٌ): قورسبوو.

ثَقُلَ: سەنگین / قورس / گران.

(تِ الْمَرَأُتُ): ژنه سکپه‌که قورسبوو /

سکه‌کی دمرکه‌وت.

(الْقَوْلُ): قسه‌که له‌بەر گوێ رەق و ناخۆش

بوو.

(الْمَرِيضُ ثَقْلًا): نه‌خۆشه‌که که شه‌نگبوو

نه‌خۆشه‌که دمرکه‌کی گرانبوو.

(ثَقُلَ - هُ ثَقْلًا): به‌ده‌ست هه‌لیسه‌نگاند /

سەنگیکرد.

(ثَقُلَ - هُ): قورسیکرد.

(عَلَيْهِ): باری گرانکرد. شتی گرانی

پێه‌لگرت.

(ثاقِلُ): خواردنی قورسی خوارد یان

خواردنی قورسی دمرخواردی په‌کیکدا.

(أثَقَلَ - هُ): باری گرانی به‌ کۆلیدا / باری

گرانکرد.

(تِ الْمَرَأَةِ): سکی ژنه‌که قورس بوو دهمی

سندالبوونیبوو.

(مُثْقِلٌ وَ مُثْقَلَةٌ): نافهرتی سکپه‌ی قورس و

نزیک منداڵ بوونی.

(هُ الْمَرَضُ): نه‌خۆشییه‌که زیفی لێسه‌ند.

(تَثاقِلُ): خاوه‌خاوه‌یکرد / ته‌مه‌لیکرد /

ه‌نگگران بوو.

(عَنْهُ): سست و بێ‌دەربەسی نواند.

(الْقَوْمُ): خۆشگه‌ل به‌ دهنکه‌ فریاکه‌وتنه‌که‌وه

نه‌چوون که هانا‌یان بۆ بردن.

(إِسْتَنْقَلَ - الشَّيْءُ): شته‌که قورس بوو.

(الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لا قورس بوو / به‌ قورسی

زانی.

(بِقُلَانٍ): هه‌ستی به‌ قورسی فیسار کرد.

(الْتَأَقِلَ (ج) ثَوَاقِلُ): ۱- قورس / سەنگین

۲- توندو سه‌خت.

(مَرَضٌ ثاقِلُ): نه‌خۆشییه‌کی گران.

(أَصْبَحَ ثاقِلًا): نه‌خۆشییه‌که که شه‌نگیکرد.

(الْتَقَلَ (ج) أَثْقَالُ): بارگه‌و بنه‌و خیزانی

گوزارگار / سه‌فه‌رکه‌ر.

(لِلْمُسَافِرِ ثَقْلٌ كَبِيرٌ): گوزارگار بارگه‌و بنه‌و

عه‌له‌و جه‌له‌ی گه‌رمو زۆره‌.

(الْتَقَلَ (ج) أَثْقَالُ): ۱- باری قورس / کۆلی

گران ۲- سه‌نگ.

(أَعْطَاهُ ثَقْلَهُ): سه‌نگی خۆی بدهری /

باهه‌خی خۆی بدهری.

(الْتَقَلَ): قورسی / سه‌نگینی / بارگرانی.

(الْتَقْلَةُ وَ الثَّقْلَةُ الثَّقْلَةُ وَ الثَّقْلَةُ):

که‌لوپه‌ل و کۆل و بارو هه‌موو شتیکی

کاروانکرد.

(إِرْتَحَلُوا بِثِقْلِهِمْ): به‌ هه‌موو که‌لوپه‌لیکی

گران و باری قورسیانه‌وه‌ باریانکرد /

کۆچيانکرد.

(الْتَقَلُّ): ۱-قورسی خواردن له گەدما

۲-منهوز که بتباتهوه.

(«وَجَدْتُ ثَقْلَةً فِي جَسَدِي»): ههستم به

خاویو و لمشقورسی کرد.

(الْتِقَالُ (ج) مَتَاقِيلُ): سهنگیک کهشتی

قورس یان سوکی پیدمکیشریت به تایبهتی

شتی گرانبهها.

(مِثْقَالُ الشَّيْءِ): سهنگی نهو شته یان شایهمنی

نهو شته / مسقالی نهو شته.

۲-(ثَقْلٌ - السَّمْعُ ثِقْلًا وَ ثَقَالَةٌ): گوئیکه

گرانبوو.

۳-(ثَقْلٌ - الحَرْفُ): دانسی توند به پیتهکهدا

نا/ پیتهکهی گرت.

۴-(إِثْقَالٌ - إِلَى الدُّنْيَا): دنیای/ جیهانی به

گرانگرت.

۵-(الْثَّاقِلُ): تهواوو ساغ/ بیکهموکووری.

(دینار ثاقِل): دیناریکی تهواوو ساغ.

(الْتَقَلُّ (ج) اَثْقَالُ): ههموو شتیکی گرانبهها.

(الْمِثْقَالُ): مسقال. (باو وایه که درههمنیک

یان نیو درههم یان زۆرتریان کهمتر بیت).

(الْأَثْقَالُ): گهنجی ناو سکی زهوی و نهومی له

خاگدایه و شارراوختهوه به مردووه کانیشهوه.

(«أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا»): زهوی ههرجی

تیدابوو ههلیدایه سهروهه.

(الْتَقْلَانُ): مروّو و جنۆکه.

ثكل: (ثَكِلَ - ابْنُهُ. ثَكْلًا وَ ثَكَلًا):

کورمهکی لهدمستچوو/ سکسووتا.

(ثَاكِلٌ وَ ثَكْلَانُ): باوکی زارۆله مردو/

کوستکهوتوو.

(ثَاكِلٌ وَ ثَاكِلَةٌ وَ ثَكْلَى (ج) ثَوَاكِلٌ وَ ثَكَالُ):

ژنی سکسووتاو/ جگهرسووتاو- زارۆله

مردوو.

(اَثْكَلُ - الْأُمُّ وَلَدَهَا): دایکهکه جهرگی سووتاو

زارۆلهکهی لهدمستچوو/ مرد.

(اَثْكَلُ - الْوَلَدُ أُمَّهُ): زارۆلهکه دایکی مرد/

بیدایکیبوو.

(اَثْكَلُ - تِ الْمَرَأَةِ): ژنهکه جهرگسووتاو بوو

زارۆلهکهی مرد.

(اَلْثَّكُولُ وَ الْمِثْكَالُ (ج) مَثَاكِيلُ): کهسیکه

کۆستی زۆر بکهویت/ جهرگی زۆر بسووتیت.

(نِسَاءُ الْغُرَاةِ مَثَاكِيلُ): ئافهرمتانی غهزاکهرمکان

کۆستیان زۆر دمکهویت/ جهرگیان زۆر

دمسووتیت.

(اَلْمَثْكَلَةُ): هۆی سکسووتان و هۆی کۆستکهوتن.

(«رَمَحَهُ لِلْوَالِدَاتِ مَثْكَلَةً»): نیزمهکی نهو

مایهی جهرگسووتانی دایکانه.

(اَلْثَّكُلُ): سکسووتان/ جهرگسووتان/ کۆستکهوتن.

ثکم: (ثَكَمَ - بِالْمَكَانِ. ثَكْمًا): له شوینهکهدا

نیشتهنیبوو/ دانیش.

(- الْأَمْرُ أَوْ الطَّرِيقُ): به کارمهوه لکا دمستی

لیبهرنهدا یان ملی ریگهکهیگرت و بهرینهدا.

(- الأَثَارُ): بېمىدوای پاشماوه دېرىنمکاندا گمرا.

(- لَهُ الأَمْرُ): کارمکهى بىز روونکردمومو دمرخست.

تَكَمَ بِالْمَكَانِ تَكْمًا): له شوپنه كمدا نيشته جى بوو.

(تَكُنْ: اَلتَّكْنَةُ (ج) تُكْنُ (اع): ۱- له شكرگا ۲- بۆله كۆترو هيت.

(«حَمَامٌ تُكْنُ»): ۱- كۆتري مؤلخواردوو/ مؤل ۲- كۆمهله خهلك و گهله جوارپى جگه له درنده ۲- ملوانكه ۵- ئالا.

ثَلَّ: ۱- (ثَلَّ- البِنَرُ. ثَلًّا): گلى بىرمكهى دمردا.

(- الوعاء): جى له قاپه كمدا بوو بردى. (اَلثَّلَةُ (ج) ثَلَّ و ثَلَالُ): گلى دمردراوى چالو/ بىر.

۲- (ثَلَّ- التَّرَابُ. ثَلًّا و ثَلَالًا): گلهكهى رۆكرد/ رشت.

(اِنْتَلَّ التَّرَابُ): گلهكه رۆكرا. ۳- (ثَلَّ- القَوْمُ. ثَلًّا و ثَلَالًا): خوئشگهلى لهناوبرد/ ههوتاند.

(- البَيْتُ): خانوومكهى رووخاند. («ثَلَّ اللهُ عَرْشَهُمْ»): خودا تهخت و تاراجى تىكدان.

(ثَلَّ عَرْشُهُمْ): شكۆو سمرومرييان لهدمستدا/ پايمهالبوون.

(اَثَلَّ- هُ إِثْلَالًا): فرمانيدايه كهلو كۆمو لاړووخواوييهكه چاك بكاتهوه).

(- فَمَهُ): دانهكانى كهوت. (تَثَلَّلَ- البَيْتُ): خانوومكه ورده ورده رووخاو كاوول بوو.

(اَلثَّلَلُ): ۱- مردن/ فهوتان ۲- دانكهوتن. (اَلثَّلَةُ (ج) ثَلَّ): مردن/ فهوتان/ لهناوچوون.

۴- (ثَلَّ- كُلُّ ذِي حَافِرٍ ثَلًّا و ثَلَالًا): جوارپى سمدارمكه تهرسيكرد (كهرو ئيسترو بارگىرو نهسپو ماين) (گاو گاميش) شياكهيكرد. بزنو مېرو حوشر پشلقيانكرد.

۵- (اَثَلَّ- الرَّجُلُ. إِثْلَالًا): كابرا ميگهلى زۆر بوو/ رانه مېرى زۆر بوو.

(اَلثَّلَةُ (ج) ثَلَّ و ثَلَالُ): ۱- رانه مېرى گهوره ۲- خورى (به خوازه واى پېندهلن).

(«كَسَاءٌ حَبْدُ الثَّلَّةِ»): بۆشاكيكه له خوربيهكى چاكه ۲- خورى و موو و بهرگنى حوشر پېكهوه تىكهل.

(اَلثَّلَةُ): دهسته خهلك/ گروپىكى خهلك. («فُلَانٌ لَا يَفْرُقُ بَيْنَ الثَّلَّةِ وَالثَّلَّةِ»):

كابرا دهسته خهلك و ميگهلهمه ر لهپهك جياناكاتهوه.

(اَلثَّلَةُ): رېشماليكى گهورمى ناو بيايان. ثَلَبَ: ۱- (ثَلَبَ- هُ ثَلْبًا): دهرىكرد.

۲- (ثَلَبَ- هُ. ثَلْبًا): ۱- له پاشمله به خراپى

ثلث ۱- (ثَلَاثٌ - الشَّيْءُ. ثَلَاثًا): سییهکی شتهگه یبرد.

(- الْقَوْمُ): سییهکی نهووی برد که خویشگهل همیانوو ۲- سییهگه مکهسی خویشگهلوو.
(ثَلَاثٌ - الْإِثْنَيْنِ): دوانهکهی به خویرهوه کرد بهسیان.

(- الشَّيْءُ): شتهگهی سیگوشه کرد؛ سیسوج کرد.

(- الشَّرَابُ): شهر به تهکهی گولاند تا سییهک به هلم بوو.

(«الْعَرَقُ الْمُلْتَّ»: نارمهی خسته و مبوو.

(ثَلَاثٌ - الشَّيْءُ): شتهکهی سیبارمگرد/ سیجار نهنجامدا.

(أَلْتَلَاثُ - الْقَوْمُ): ۱- خویشگهل لوون به سی ۲- بوون به سی.

(«كَانُوا تِسْعَةً وَ عِشْرُونَ فَاتْلَاثُوا»): بیستو نو بوون بوون به سی.

(أَلْتَلَاثَةُ (م) ثَلَاث (ع ح): ژمارهی سی.

(ثَلَاث قَوَى): سیلونه.

(«حَبْلٌ ذُو ثَلَاثِ قَوَى»): گوشیکی/

گوریسیکی/ پهتیکی سیلونه.

(فَعَلَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ): سیجار (نهنجامیدا/

کردی).

(أَلْتَلَاثُ): سیهم به چکهی، میحوشترمه.

(«سَمَى زَرْعَهُ الْتَلَاثُ»): کشتهکهی سیروژ

جارتیک ناودا/ سیروژ میگرد.

ناویهننا/ غم به تیکرد. ۲- خهوشی لیدمرهیناو

سمرزمنشتیکرد ۳- جنیوی پید.

(أَلْتَلْبُ وَالْتَلْبُ): ۱- نهنگینکراو/ سووک و

رسواکراو ۲- لهکهدار کراو/ خهوشدارکراو/ ناتهواو.

(أَلْتَلْبُ): خراپگوز/ نهنگوز/ کهسیکه که هر عمیب له خهک دمر بهینیت.

(أَلْتَلْبَةُ (ج) مَتَالِبُ): ۱- خهوش و کهموکورپی.

«مَا عَرَفْتُ فِيهِ مَتَلْبَةً»: خهوش و کهموکورپی لینه دیوه/ بیخهوشه ۲- جنیو.

(«مَتَالِبُ الْأَمْرِ»): خهوش و کهموکورپی کارمکه.

۲- (تَلْبُ - الْجِلْدُ. تَلْبًا): پیسته که کرژ بوو/ جووه پهک.

۴- (تَلْبُ - الشَّيْءُ. تَلْبًا): شته که لبوو یان درزی تیوو.

(تَلْبُ الشَّيْءِ): کهلبوونی شت.

(تَلْبُ الشَّيْءِ: تَلْبًا): شتهکهی که لکرد یان درزی تیکرد.

(تَلْبُ - الرَّجُلُ): کابرا پیرو پهککهوته بوو.

کهلو کؤمبوو و دانهکانی هه لومری.

(أَلْتَلْبُ - مِنَ الرَّمَا حِ الْمَتَلَمُ): نیزمی کؤل.

(أَلْتَلْبُ (ج) تَلْبَةُ وَأَتَلَابُ): حوشتری پیری دانکهوتوو.

(الْإِتْلَبُ وَ الْأَتْلَبُ (ج) أَتَالِبُ): ورده بمر دو گلمتک.

(الثلث و الثلث (ج) اثلاث): سِيَهك.

(الثلث): سِيَه.

(الثلثاء و الثلاثاء و يومُ الثلاثاء): رَوّی

سِيَهَممه.

(ثلاثاءان): دوو سِيَهَممه (ج).

ثلاثاوات و ثلاثاءات و اثالث): سِيَهَممهكان.

ثلاث أو مثَلث): سِي سِي.

(أثو ثلاث أو مثَلث): سِي سِي هاتن (لیرمدا

نیرو مَن تیایدا و مَك یهكن).

(الثلث (ج) مَثَلث (مو): انهوهی كه لهسمر

سِي رِيه ۲-رِي سِيَهَمینی عود.

(الثلوث): سِيْلانه سِيانیی ۲-نهوهی كه

سِيَهَمی و مرگِرابِيَت.

(- من الجبال): گورِسی سِيْلونه.

(الثلوث): نهوهی له سِي پِيَكهاتبِيَت/ سِي

بنكهی ههبيَت.

(«الثالوث الأقدس. لأقانيم الذات الإلهية.

سر التثليث»: لای ديانهكان نهینی بوونی

سِي نهقانيم له زاتی خوادا.

المثلث (- من الأحرف): بيتيك سِي پنت يان

سِي بزوينی ههبيَت.

(مُثَلث): (ه): رَوويهكه به سِي هِيَل

دمورمدرابيَت.

(مُثَلث مُضَلع): سِيگوشه سِيلا.

(مُثَلث مُخْتَلِفُ الْأَصْلَاع): سِيگوشه جِيالا.

(مُثَلثُ مُتَسَاوِي السَّاقَيْنِ): سِيگوشه دُوولا.

(مُثَلثُ مُتَسَاوِي الْأَصْلَاع): سِيگوشه يهكلا.

(مُثَلثُ قَائِمِ الزَاوِيَةِ): سِيگوشه گوشه

و هستاو.

(مُثَلثُ حَادِ الزَاوِيَا): سِيگوشه گوشمَتِيژ.

(مُثَلثُ مُنْفَرَجِ الزَاوِيَا): سِيگوشه

گوشهكراره.

(مُثَلثُ كُرْوِي): سِيگوشه يهكه كه لهسمر

بازنه يهكه كِيَشرابِيَت و لاكانی كهوانه ي

بازنه ي گهورن كه هه موو كهوانه يهكه له

نيوه بازنه يهكه بجووكر بيت.

(إِرْتِفَاعُ الْمُثَلثِ): بهري سِيگوشه ستونيكه له

سمر يكهوه ديته خوارموه بُو لای بهرامبهری

ههري سِي بهري بهكهيش له پنتيكدا يهكدمگرن

كه جهركه ي بهري بهكهانه.

(متوسط المثلث): ناومندی سِيگوشه: پارچه

هيَنيكه سمری سِيگوشهكه به ناومرَستی لای

بهرامبهرمكه ي دمگيهنن سِي ناومندي بهكهش

له پنتيكدا يهكدمگرن كه جهركه ي هورسايی

سِيگوشهكهيه.

(مُنْصَفُ الْمُثَلثِ): يهكسانه كهركهري

گوشه: سِيكهركهركه له پنتيكدا يهكدمبَرن

كه ناومندی بازنه هيَنكيَشراومكهيه لهناو

سِيگوشهكهدا.

(قَاعِدَةُ الْمُثَلثِ الْمُتَسَاوِي السَّاقَيْنِ): بنكهی

سِيگوشه ي جُووتلا: نمو لایهيه كه هيَنده ي

دوولاكه يتر نييه.

(الْقَاعِدَةُ فِي الْمَثَلَاتِ الْآخَرَى): بِنَكَمَى
سِيْگُوشَهْ گَانِيَتَر. هَمَمُوو لايَمَكِي بَه بِنَكَمَى
سِيْگُوشَهْ كَه دَا دَمَنَرِيَت.

(رَأْسُ الْمُثَلَّثِ الْمُتَسَاوِي السَّاقَيْنِ): سَمَرَى
سِيْگُوشَهْ جُووَتَلَا نَهَو سَهْرَمِيَه كَه هِي
هَاوَبَمَشِي دُووَلَا وَهَك يَهْ كَهْ كَمَن.

(الْمُلُوثُ - مِنَ الْأَكْسِيَّةِ): پُوشَاكِيْ كَه لَه
خَوْرِي وَ مَوُو وَ تَوُو كِي حُوْشَتَر جَنْرَابِيَت.

(الْمُلُوثُ: سِي/ سِي دَمِي (بِزْمِي وَ نِيَر).
۲-(الْمُلُوثُ - مِنَ الْخُطُوطِ): نُووَسِيْنِي دَرِشْتَه
بِيَت.

(الْمُلُوثُ وَ الْمُثَلَّثُ): كَهْ سِيْ كَه بَه هُوِي خَزْمِيَه وَه
لَه شَا نَزِيْ كَبِيْتَه وَه.

الْمُلُوثَانِ وَ الْمُثَلَّثَانِ (ن): رَمَزْلَه/ رِيْزَهْلَه.
ثَلَج: ۱- (ثَلَجٌ وَ أَثَلَجَ - تِ السَّمَاءُ. ثَلَجًا):

بِمَفْرِيَارِي/ نَاسْمَان بِمَفْرِيَا كَرْد.
(«ثَلَجَتْنَا السَّمَاءُ»): نَاسْمَان بِمَفْرِي لِيْبَارَانْدِيْن
وَهَك چُوْن دَهْلِيْن: (مَطَرَتْنَا): بَارَانِي بَهْ سَمَرْدَا
بَارَانْدِيْن.

ثَلَجَتْ وَ أَثَلَجَتْ - الْأَرْضُ: زَمُوِي بِمَفْرِي لِيْبَارِي.
(أَثَلَجَ - الْقَوْمُ): خُوْشِكَهْل چُووَنَه نَاو
بِمَفْرَمَكَه وَه.

(الْثَلَجُ (ج) ثُلُوجٌ: بِمَفْر.

(ثَلَجَةٌ): بِمَفْرِيْ ك.

مَاءٌ ثَلَجٌ: بِمَفْرَاو.

(الْثَلَاجُ): بِمَفْرَفَرُوش.

(الْمُلْجَةُ): بِمَفْرِدَان سَهْ هُوْلْدَان.

(الْمُلُوجُ): بِمَفْرَاوِي/ بَه بِمَفْر سَارْدِكِرَاوَه.

(الْمُلْجَاتِي): سَبِي وَهَك بِمَفْر رَهْ نَگ بِمَفْرِيْن.

(«نَصَلَ ثَلَاجِي»): دَهْمِيْ كِي رَهْ نَگ بِمَفْرِيْنِي
تِيْغ. نُووَكِي رَمِي رَهْ نَگ بِمَفْرِيْن (وَا تَا سَبِي
وَهَك بِمَفْر).

(الْمُلْجَةُ): بِمَفْرَكِرَه.

۲-(ثَلَجٌ - فُؤَادُهُ): كَهْ دَمَن (بُوو).

_ مَثَلُوجُ الْفُؤَادِ): كَهْ دَمَن.

(أَثَلَجَ مَاءُ الْبَيْتِ): نَاوِي چَا لَوْمَكَه بِرَا.

(- ت عَنْهُ الْحُمَى): تَا كَهْ سَارْدِيْ بُووَه وَه/ تَا كَه
بَهْرِيْدَا.

۲-(ثَلَجٌ وَ أَثَلَجَ - ت نَفْسِي بِهِ. ثَلَجًا):

هِيْنَكَايِي وَ خُوْشِي بَه دَلْمَا هِيْنَا.

(ثَلَجَتْ - نَفْسِي بِهِ وَ إِلَيْهِ. ثُلُوجًا): دَلَم

بِيْ يَكِرَايَه وَ مَوُو سَرْمُوْتِيْ كَرْدُو دَلْنِيَا بُووم.

(أَثَلَجَ - هُ): هِيْنَكِي وَ خُوْشِي بَه دَلِيْدَا هِيْنَا.

ثَلَج: (ثَلَجَ - رَأْسُهُ. ثَلَعًا): سَمَرِي قَرَجَانْدَا;
شَكَانْدَا.

ثَلَج: (ثَلَجَ - رَأْسُهُ): سَمَرِي قَرَجَانْدَا/

شَكَانْدَا.. (الْمُلْغُ - مِنَ الثَّمَرِ): دَهْنَكَه خُوْرَمَاي

هَهْ لَوْمَرِيُوِي رُووشَاو.

(«تَنَازَرَتِ الثَّمَارُ فَثَلَعَتْ»): بَهْرِي دَرَهْ خْتَهْ كَه

وَمَرِي وَ شَهْ قِيْرِدَا يَا پَان بُووَمَه يَان رُووشَا.

(ثَلَمَ: ثَلَمَ فِي مَالِهِ. ثَلْمَةً): شَتِيْ ك لَه

مَالْمَكَه، لَه دَارَا كَه لَه دَهْ سَتَجُوو وَ رُوِيْشَت.

(تَلَمَ - الإِنَاءَ. تَلَمًا): قاپه‌که‌ی که‌لکرد/ لیوی

قاپه‌که‌ی شکاند.

(تَلَمَ وَ تَتَلَمَ وَ انْتَلَمَ - الحَانِطَ. تَلَمًا): درزی

کرده دیوارمکه‌وه یان دیوارمکه‌ی که‌لکرد.

(الْتَلَمَ (ج) اَتَلَامَ وَ التُّلْمَةُ - فِي الحَانِطِ

وَنَحْوَهُ): ۱- حرزی دیوارو که‌لیی و کون و

که‌لمهری شت ۲- که‌لینی شتیکی شکاو/

شوینی شکاوی شتیکی.

(الْأَتْلَمَ): درزی زور دیار- که‌لیی دیارو

دهرکه‌وتوو.

ثم: ۱- (ثَمَ - الشَّيْءَ ثَمًا): شته‌که‌ی چاکسازکرد،

کۆککردموه.

«تَمَمْتُ أُمُورِي»): کارمکانم (ریکخست و

چاککرد/ کۆککرد).

(الْتَمَّ): چاکسازی/ کۆککردن.

«كُنَّا أَهْلُ ثِمَّةٍ وَ رِمَةٍ»): نیمه بووین کارسازو

راسکرموهی کارویار.

(هُوَ ثَمُّهُ وَ رَمُّهُ أَوْ ثَمُّهُ وَ رَمُّهُ أَوْ ثَمُّهُ وَ

رَمُّهُ»): نهوه چاکه‌که‌یمتی و خراپه‌که‌یمتی

یان زورمکه‌ی و که‌مه‌که‌یمتی.

«مَالُهُ ثَمٌّ وَ لَا رَمٌّ»): نه‌که‌می همیمو نمزور/

هیچی نییه.

۲- (ثَمَ - تِ الشَّاةِ النَّبَتَ بِفِيهَا): مهرکه

گیاه‌ی به دم هه‌لکیشا.

(الْتَمَّةُ): قولیک گیا.

(الْتَمَامَ وَاجِدْتُهُ ثَمَامَةً: کزن روومکیکی

بیته‌زمو بالا ناکات.

الْتَمَامَةُ: بنجیک لهو کزنه.

(الْتَمَمَ - مِنَ النَّاسِ): خه‌لکانیکی خواردنی

چاک و خراپ (دهماشنه‌وه/ دمخون).

۳- (الْتَمَمَ - الشَّيْخُ): پیرمه‌یردمکه ته‌واو به

سألدا جوو نیفتاده بوو.

(ثَمَّةُ): پیری نیفتاده.

(الْتَمَمَ - الْجِسْمُ): له‌شه‌که بووکایه‌موو بیته‌ز

بوو.

۴- (الْتَمَمَ - عَلَيْهِ): به‌سمریدا داباری/ به

سمریدا رڙا.

۵- (ثَمَ وَ ثَمَّةَ وَ ثَمَّتَ - هُنَاكَ): نه‌وی/

نه‌ولایه/ نه‌و جییه.

(ثَمَ): پاشان/ له پاشان/ دواپی/ پاشنه‌وه/

له دواپی‌دا/ له نه‌منجامدا/ نه‌وسا (نامرازی

پمیوه‌سته بۆ به‌رودواو بۆ ریزی کارمکان/

شته‌کان و ماوه له نیوانیاندا بیئت) ت)ی

ده‌جیته‌ سمر و ده‌وتریت (ثَمَّتَ).

ثَمًا: (ثَمًا - هُ ثَمًا): خواردنی چه‌وری

دهرخوارددا.

(- الرَّأْسَ): سمری هرنجاندا: شکاند.

(إِنْتَمَا - الرَّأْسَ): سمرکه هرنجا.

(ثَمًا - الْأَنْفَ): سمری لووتی شکاندو خوینی

پڙا.

ثَمَج: (ثَمَج - هُ. ثَمَجًا): تیکه‌لیکرد/

تیکیه‌لدا.

(الْتُمَج): خومگر/ نهوهی جل به هه موو
رمنگیک رمنگه مگات.

ثمد: ۱- (ثمد- الشيء فلاناً. ثمداً): شته که.
سامانه که ی له دمست فیساردا.

(- الناقة بالحلب): شیر میحوشترمه کی
تهواو دوشی.

(الْتُمُود - مِنْ الرجال): پیاویک بۆ شت
سمری بکه نه سمر و هیچی پینه هیلن.

۲- (ثمد و اُتمد واستثمد- الماء. ثمداً):
گۆلیکی بۆ ناومه کرد تا تییدا کۆببیتهوه.

(اِثمد و اُتمد): ناومه هاته گۆله که موو
تییدا کۆبووهوه.

(الْتمد و التمد (ج) ثماد): باراناو که
له گۆلاودا کۆدیبیتهوه، به زستان و به
هاوین نامینیت ۲- چالیک که باراناوی تییدا
کۆدیبیتهوه.

۳- (اِستثمد- د): داوی چاکه ی لیکرد.

۴- (اِثمد و اُتمد (ك): بهردیکه چاوی
پیدمپژریت. لای زانایانی کیمیا به
(ئمنتیموان) دهناسریت.

ثمر: ۱- (ثمر و اُثمر- الشجر. ثموراً):
درهخته که هاته بهر/ بهریگرت.

(ثامر و ثمر): درهختی بهرگرتوو/ بهردار.
(اُثمر- الشجر الثمر): درهخته که
بهردا هیشته. میوه یگرت.

(- القوم): میوه ی دمرخواردی خویشاندا.

(اِستثمر- الشيء): شته که ی خسته
به رهه مهوه/ و بهری هینا که سوودی
هه بیته.

(- الرجل): میوه ی دمستگیر بوو.

(الْثمر): میوه/ بهر.

(ثمره و ثمره): میوه یه/ بهریک (ج).

ثمر (جج) اثمار و ثمر: ۱- (ز) بهری
درهخت/ میوه (گۆله دمیته میوه باش

پیتانلن (یه گرتنی تۆوی نیرو می)
۲- به رهه م/ بهروبووم.

(الْثمره = الثمره): ۱- میوه/ بهری درهخت
۲- زارۆله/ فرزند/ وهجه.

(ثمره السوط): گرئی سمری قامچی (که
وهک بهری شۆرمه بوو وایه).

(«أمر الجلال أن يدق ثمره سوطه»):

جه لده لیدمرکه فیرمانیدا که گرئی سمری
قامچی که ی بقرتینیته، تا که متر نازار
بگه یه نیته.

(الْثمراء - من الشجر): درهختی بهردار.

(أرض ثمر): زموییه کی زۆر به بهر.

(الثمار): لۆبیا/ ماشه سپی.

۲- (ثمر- الرجل. ثموراً): ۱- اداری پیکه وهنا/

سامانداربوو ۲- پارمه کی خسته کارموو پی
دموله مهنه بوو.

(ثمر- ماله): (سامانه که ی/ دارا که ی) زۆر

کرد.

الثَّمَرُ: بهری رهنجو ٺهه نجامی بهرهمی مال و سامان/ دارا.

(ثَمَرَة و ثَمَرَة (ج) ثَمَار و (جج) أَثْمَار و ثَمَرُ): هه موو جوړه مال و سامان و داراییهك. ۳- (ثَمَرَةُ اللِّسَانِ): سمري زمان.

«ثَمَرَةُ الْقَلْبِ»: خوښه ويستی و سؤزی ناودل. (خَصَنِي بِثَمَرَةِ قَلْبِهِ): گهرمیی سؤزو خوښه ويستی دلی دامی.

ثَمَلُ ۱- (ثَمَل - ه. ثَمَلًا): به خپو پکړد/ خواردن و خوارندنه موی دایه و سهر پهر شتي کړد. (- ه): به فریایه موه چوو کومه کي کړد.

(ثَمَالُ الْقَوْمِ): فریا کهوتی خویشگه کله کار و بار یان بؤ جیبه جی و بهر یوه دمبات؟ ۲- (ثَمَل. ثَمَلًا): سهر خوښوو/ مهستیوو.

(ثَمَلُ): سهر خوښ/ مهستی. (أَثْمَل - ه): سهر خوښي کړد. (تَثْمَل - مافي الإناء): جوړمېری نه موی ناو قاپه که مي کړد/ هه مووی خواردموه.

۳- (أَثْمَل - اللَّبَنُ): شير مکه که مې زور بوو. (أَثْمَل و تَثْمَل - اللَّبَنُ): ماسته که ی ژمند و راوشانند تا که مکه ی سهر که موي و جیایي ته موه.

(الْثَمَالَة): کهف (الْثَمِيل): ماستی ترش.

۴- (ثَمَل - الشَّيْءُ): شته که ی هیښته موه. (أَثْمَل - الشَّيْءُ): شته که ی هیښته موه.

(الْثَمَلَة (ج) ثَمُول و الثَّمَلَة (ج) ثَمَل و الثَّمِيلَة (ج) ثَمِيل و ثَمَائِل و الثَّمَالَة (ج) ثَمَال): ناو یان خلته و همر شتيك كه له بنی قاپ و دمفرو گولدا دهمیني ته موه.

(الْثَمَال و الثَّمَل): نهو ژمهری که دمیخه نه ناو موه چمند روژيک تا دمتر شي ت و هه لني ت. (الْثَمَلَة): تانکي ناو و نهوت/ عه ماراو ۲- زه لکاو.

(الْثَمَلَة): ۱- خلته و ليتی بنی گولاو/ حموز ۲- توور مکه ی شوان که دمیخاته سهر شانی.

ثَمَنُ ۱- (ثَمَن - الرَّجُل. ثَمَنًا): هه شتيه کی (مالي/ دارای) پیاو مکه برا/ و مرگړا.

(- الشَّيْءُ): هه شتيه کی شته که ی برد. (- الْقَوْمُ): هه شته میني خویشگه لېوو. (ثَمَن - الشَّيْءُ): (هه شت پایه، یان هه شت لا، یان هه شت که نارای بؤ شته که کرد.

(أَثْمَن - الْقَوْمُ): خویشگه لېوو به هه شت کهس.

(الْثَمَن وَالْثَمَن (ج) أَثْمَان): هه شتيه ک. (الْثَمِين): هه شتيه ک.

(أَثْوَمَان و مَثْمَن): هه شت هه شت هاتن. (الْثَمَانِيَة و (م) ثَمَان (ع ح): هه شت.

(ثَمَانِيَة عَشْر رَجُلًا و ثَمَانِي عَشْرَة إمْرَأَة): هه شت پیاو و هه شت ژن.

(الْثَامِن): هه شته مین. (الْثَمَانُون): هه شتا.

(أَلْتَمَنَ) (ه): همشتلا.

۲- (تَمَنَ- الشَّيْءُ ثَمَانَةً): شتمه گرانیهها

بوو/ نرخى گران بوو.

تَمَنَ- الشَّيْءُ): شتمهکى نرخاند/ نرخى بو

شتمهکى دانا.

(أَتَمَنْتُ الْمَالَ زَيْدًا وَ لَزِيدَ): نرخى شتمهکى

به زمید دا.

(أَلْتَمَنَ (ج) أَتَمَّانَ وَ أَتَمَنَةً وَأَتَمَنَ): نرخى

شتى فروشراو/ پارمى شتى فروشراو.

(أَلْتَمَنَ): نرخینرا/ نرخ بوډانراو.

(أَلْتَمِينَ): به نرخ/ گرانیهها.

ثن: (أَلْتَنَةُ (ج) ثُنَنَ): تووکى پشت هولمېنى

چارموى.

ثند: (أَلْتَنُودَةُ وَ التَّنْدُودَةُ (ج) ثَنَادٍ (ع ۱):

مهمکى پياو.

ثنى: (ثَنَى- الشَّيْءَ. ثَنِيًا): شتمهکى

نوشتانهوه/ پېچایهوه/ لاکانى بهسرهکداډا.

(ثَنَى صَدْرَهُ): رک وکینه په چنیه دلیهوه

پان نهوهى له دلیدا بوو دمرینه خست.

(تَثَنَى- الشَّيْءُ): شتمهکى ۱- پېچېخوارد

۲- خواربوووهوه).

(- فِي مَشِيهِ): له رويشتندا به لارموه لارموه

رويشت.

(- فِي صَدْرِي كَذَا): نهوه هاته دلهموه/ نهوه

به دلما هات/ راپورد.

(إِنْتَنَى وَأَتَنَى): ۱- نوشتایهوه ۲- همنديک لای

بهسرههمنديکتردا شکایهوه.

(إِنْتَنَى- صَدْرُهُ عَلَى الْبَغْضَاءِ): دلى پر له

کینهو رق بوو و په چنیه دلیهوه.

(أَلْتَنَى (ج) أَتَنَاءَ- مِنَ الثُّوبِ): (تَوْنَى/

لَوَجَى) حل.

(«أَرْسَلْتُهُ ثَنِي كِتَابِي»): له توى کتیبهکدا

نامهکدا ناردم.

(أَلْتَنَى- مِنَ الْحَيَةِ): پېچى مار.

(- مِنَ الْوَادِي): پېچى دمرهوه/ دؤل.

(- مِنَ اللَّيْلِ): کاترميرىکى شهو پان دهميکى

شهو.

(أَتَنَاءَ الْكَلَامِ): کاتى ناخاوتنهکى/ له گهرمى

قسمهکړنهکدا.

(«جَاوُوا فِي أَتَنَاءِ الْأَمْرِ»): له کاتى/ له

گهرمى کارمکدا هاتن.

(أَلْتَنَاءَ): پمتى پېچدارى بهستنهموى حوشترو

ولاخيتر.

(أَلْتَنَى (ج) الْمَآثِي مِنَ الْوَادِي): پېچى دؤل/

دمره.

(أَلْتَنَانِي): ناپهتهکانى فورئان.

(مِنَ الشَّيْءِ): هيزو وزه شت.

(أَلْتَنَاءَ (ج) مَثَانِيَةً): ۱- پېچ و لوج و جرحي و

نوشتاوه ۲- گوريسى خوري و موو و شتير.

۲- (ثَنَى- زَيْدًا. ثَنِيًا): زميد دووهه مېوو.

(«هَذَا وَاحِدٌ فَاتْنِهِ»): نهمه پهکمه تۇ

دووهمين بيه.

(«فَلَانٌ لَا يَثْنِي وَلَا يَثْلُثُ»): فیسار ناتوانیت

بروات.

(- ثَنَى - عَلَيْهِ بَضْرِيَّةً ثَانِيَةً): لیگه رایه مو

دووباره پیایدا کیشایه مو.

(ثَنَى - الشَّيْءَ ثَنِيَةً): شته که ی کرد به

دوان/ شته که ی دوو فاتکرد.

(- الْكَلِمَةَ): نیشانه ی دوانی خسته سمر

وشه که.

(- الْحَرْفَ): دوو پنتی خسته سمر پیته که.

(- بِالْأَمْرِ): نهو کار می کردو کاریکیتیشی دایه

پال و کردی.

(أَثْنَى - الرَّجُلَ): کابرایکرد به دوو هم کس.

(أَثْنَى وَ أَثْنَى وَ أَثْنَى - عَلَيْهِ بِالضَّرْبِ):

دووباره دهستیکردموه به لیدانی.

(الْثَانِي (م) الثَّانِيَّة (ع ح): دوو هم/ دوو هممین.

(الْثَنَى (ج) ثَنِيَّة): دووباره پاتکردنهموی

کارمه که.

(الْثَنَى وَ الثُّنْيَان): یاریدمدوری سمر وُك یان

به ریومبر/ دوو هم که سی همر کاریک بیت/

خه لفه ی وهستا.

(الْثَنَى (ح) ثَنَا وَ ثُنْيَان): که سی که که دوو

دانی پیشهموی بکه ویت.

(الْثَنِيَّة (ج) ثَنَايا): دوو دانی پیشهموی

سهرموه دوانی پیشهموی خوارموه.

(الْمُنَيْنِي (ج) الْمَثَانِي (مو): دوو همین تالی

ژنی عوود.

(الْمُنَى - مِنَ الدَّابَّةِ): همر دوو نه ژنو

همردوو نانیشکی جواربی.

(«أَتَوُ ثَنَاءً وَ مَثْنَى»): دوو دوو هاتن/ جووته

جووته هاتن.

(الْمُنَى): جووت (نَیْرو مَن تَیایدا وهک

یمکه).

(اِثْنَان (م) اِثْنَان وَ اِثْنَان): دوو/ دوو (دووان).

(اِثْنَان وَ يَوْمُ اِثْنَيْن): دوو شهمه.

(اِثْنَانِي - مِنَ الْاَلْفَاظ): وشه ی دوو پیتی.

۲- (ثَنَى - الشَّيْءَ ثَنِيًا): نه ملاولای شته که ی

به سمر یه کدا داو پیچایه مو.

(- زَيْدًا): زمیدی له پیداو یستیه که ی

ناو می دکرد/ دهستی پیومنا.

اِثْنَى وَ أَثْنَى - عَنْهُ: لییدوور که وه مو وازی

لیهینا.

(اِثْنَيْن - الشَّيْءَ): شته که ی (هه لبوارد/ لاداو

که لاخت) لهوانیتری جیا کردموه.

(- فَلَانًا وَ عَلَى فَلَان): فیساری هه لبواردو به

چاو یکتا ته ماشا یکرد.

(الْثَنِيَّة = اِثْنَيْنَاء): که لاختن/ هه لبواردن و

نه خسته ژیر دهستورموه.

(«حَلَفَ يَمِينًا لَيْسَ فِيهَا ثَنِيَّة»):

سویند یخوارد که هیچی لی هه نه لبواردو مو

جیا نه کردو ته مو یان به پیچه وانه ی نه موه

کاری نه کردووه.

(الْثَنَوَى وَ الثُّنْيَا): هه لبوارو/ جیا کراوه.

(- مِنْ الْجَزْوِرِ): سهروپئی ناژمل/ (له پێش ئیسلامدا لادهخراو له عمرمبستاندا گوشت بێسهروپئی دهفرۆشرا).

۴-(أَتْنَى - عَلَيْهِ): ستایشیکرد/ پێداهه‌لدا.

(تَتَانُوا عَلَيْهِ): شته باشه‌کانیان دمرخستو ستایشیانکرد.

(الْتَنَاءُ (ج) أَتْنِيَّة): ستایش/ هه‌لنان/ پێداهه‌لدان.

۵-(الْتَانِيَّة): جرکه.

(الْإِتْنِي عَشْرِي) (ع ۱): رېخۆله‌ی دوازدە گری.

(الْتْنِيَّة): رهی سه‌ختو دژوار.

(فُلَانٌ طَلَاعُ الثَّنَايَا): فیسار (تووش/ سه‌ختی/ دژوار) به‌زینه.

(تَثْنِيَّةُ الْإِسْتِرَاعِ = السَّفَرُ الْخَامِسُ مِنْ أَسْفَارِ مُوسَى): پێنجهمین گوزاری/ سه‌فری موسا پێغه‌مبهره.

الملحق:

ثَنِي: (الْثَانَوِي): دوومین - ناسهرمکی.

(سَبَبٌ ثَانَوِي): هۆیه‌کی ناسهرمکی که بایه‌خی یه‌که‌مو سهرمکی نییه.

(أَمْرٌ ثَانَوِي): کاریکی ناسهرمکی.

(الْتَعْلِيمُ الثَّانَوِي): خویندنی دوا ناومندی.

(الْتَانَوِيَّة): مێی وشه‌ی (الْتَانَوِي)یه.

(الْتَانَوِيَّة): قوتابخانه‌ی دواناومندی.

(الْتَنَوِيَّة): رېرموێکی فه‌لسه‌فی ئاینیه.

ده‌لێت: دوو برپای سهرمکی دژ به‌یه‌ک هه‌ن، هه‌میشه له‌ زۆراندان. برپای پروناگی و چاکه‌و برپای تاریکی و خراپه‌ یان ماده‌و گیان، به‌ناوبانگترینی ئه‌وانه‌ی ئهم برپایه‌یان بڵاوکردموه زهرامشت و مانیی بوون.

ثاب: ۱-(ثَابٌ. ثَوْبًا وَ ثَوْبًا): گه‌رایه‌وه.

(ثَابٌ وَ أَثَوْبٌ- الْمَرِيضُ. ثَوْبَانًا وَ إِثْوَابًا): نه‌خۆشه‌که (خۆشبوومه‌و/ ته‌ندروست بوومه‌و/ چاکبوومه‌و).

(ثَوْبٌ- الرَّجُلُ): پاش رۆشتن گه‌رایه‌وه.

(أَثَابٌ- الرَّجُلُ. إِثَابَةً): پیاوکه ته‌ندروستبوومه‌و.

(إِسْتِثَابٌ- الْمَالُ): داراگه‌ی سه‌نده‌وه.

گێرایه‌وه/ ده‌ستیکه‌وته‌وه.

۲-(ثَابٌ- النَّاسُ. ثَوْبًا وَ ثَوْبًا): خه‌لکه‌که

کۆمه‌لێانه‌ست/ کۆبوونه‌وه.

(- الْمَاءُ): ناومکه له‌ گۆله‌که‌دا کۆبوونه‌وه.

(أَثَابٌ- الْحَوْضُ. إِثَابَةً): گوله‌که‌ی پرکرد.

(الْتَائِبُ- مِنَ الْبَحْرِ): ئاوی به‌جیماوی ده‌ریا

پاش کشانه‌وه‌ی ده‌ریاکه‌.

(الْمَثَابُ وَالْمَثَابَةُ): کۆمه‌لێهستی خه‌لک/ کۆمه‌لگا.

۳-(ثَوْبٌ- هُ مِنْ كَذَا): هۆی ئه‌وه‌ی بۆ کردموه/

هه‌رمبوو پادا‌شتی ئه‌وه‌ی دایه‌.

(أَثَابٌ- الرَّجُلُ. إِثَابَةً): پادا‌شتی

پیاوکه‌میدایه‌وه/ هۆی بۆ کردموه.

(- جَزَاءٌ): پادا‌شتی چاکه‌که‌ی دایه‌وه.

(تَنَوَّبَ): پاداشتی و مرگرتموده.

(اِسْتَتَابَ - الرَّجُلُ): داوی له پیاومکه کرد پاداشتی بداتهوه.

(اَللَّوَاب و المَتَوَبَة و المَتَوَبَة): پاداشتی چاکه یان خراپه. بهلام به زوویی یو چاکه دموتريت.

(تَوَّب - الداعي): بانگکمرمه جملهکی خوی راوشاند تا ببینن.

(اَلتَّوْب (ج) ثياب و اَنُوب و اَنُوب = اللباس): پُشاک/ جل/ بمرگ.

(اَسْأَلَ ثِيَابَكَ مِنْ ثِيَابِي): دمستت له یهخه بکمرموه/ داوینم بهربده/ خۆتم تیوه مهده/ لیم جیابهمومو لیمگهړی.

(طَاهَرُ الثَّيَابِ): داوینپاک و دمروونپاک/ بیخهوش/ بیکه موکووری.

(دَنَسُ الثَّيَابِ): ۱-داوینپیس ۲-بهده/ بیروبهده کردار.

(اَلتَّوَاب): ۱-بهرگمرفوش ۲-خاومنبهرگ.

(اَلثَّيَابِي): بهرگهوان/ پاسهوانی پُشاک.

۵-(تَوَّب و تَنَوَّب - المصلي): نوپژگهرمه پاش نوپژي همرز نوپژي سونمتیکرد.

۶-(اَلثَّائِب): بای باران که پیش باران هه لدمکات.

(اَلتَّوَاب): ۱-همنگوین ۲-همنگ.

(مَثَاب و مَثَابَة - البئر): بهردی دموری دمی (چالومکه/ بیرمه).

ثَاخ: (ثَاخ - تِ الْأَصْبُعُ فِي السَّوَرَم. ثَوْخاً و ثِيخاً): بهمنجهکه له ناوساوییمکهدا ون بوو.

(- الرَّجُلُ فِي الْوَحْلِ): قاچهکه له قورمکهدا چهکی و ونبوو.

ثَار: ۱-(ثَار. ثَوْرًا و ثَوْرَانًا و ثُورًا): ههستا/ ورووژا/ خرؤشا/ کهوته جوؤش و خرؤش.

(ثَارَتِ الْفِتْنَةُ بَيْنَهُمْ): ناشووب له نیوانیاندا بهرپا بوو.

(- ت نَفْسُهُ): دمروونی هه لچوو/ ههستا/ جوئیسهند.

(- إِلَيْهِ وَبِهِ): هه لیکوتایه سمری/ بوی ههستا/ بهرییه سمری/ پهلاماریدا.

(- الْغُبَارُ أَوْ الدُّخَانُ): تۆزمکه ههستاو بهرزبووموه یان دووکه لکه بهرزبووموه.

(- الْجَرَادُ): کولله پهیداوو/ دمرکهوت.

(ثَوْرَ و أَثَارَ و اسْتَنَارَ - ه): ورووژاندی/ خرؤشانندی/ هه لیساند/ خستیه جوؤش و

خرؤش.

(تَنَوَّرَ): خرؤشا/ ههستا.

تَشَوَّرَ (ثَوَّر - ه. مُتَاوَّرَة و ثَوَارًا و اِثْبَاهُ): له پهکتری راپهرین و نامبازی پهکتری بوون.

(مُتَاوَّرَة و ثَوَار): نامبازی پهکتریبوون.

(اَلثَّوْرَة): ۱-شؤرش ۲-خرؤشان/ ورووژان.

(اَلثَّائِرُ (فا): ۱-شؤرشگپړ ۲-ورووژاو ۳-توورمو گرگرتوو.

(ثَارَ ثَائِرُهُ و ثَارَ فَائِرُهُ): خوینی گهرم

بوو/ گړی گرت/ تووړمو توند بوو.

(رَأَيْتُهُ ثَائِرَ الرَّأْسِ): دیم تووکه سمر بوو

بوو/ هڅی بڅ، یان سمری سپی بوو بوو.

(الْثَائِرَةُ (ج) ثَوَائِرُ): همرته نه و ژاوم ژاوو
ناژاوه/ ناشووب.

(ثَوْرَانُ وَ ثَوْرُ الشَّقِيقِ): سووری و پرووناکی
شمه هڅی/ سپیدمو بلاو بوونو هی پرووناکی.

۲-(ثَوْرُ- الْأَمْرِ): له کارمکه کولییه وه.

(- الْكِتَابَ): راهی و اتاکانی کتیبه که یکرد.

۳-(الْثَوْرُ (ج) ثِيران و أنوار و ثیار و ثیره
و ثَوْرَة) (ح): ۱-گا (هک) برچی گا له ناسماندا
۲-خالی سپی له بنکی نینو کدا.

الْثَوْرَةُ: ۱-مینی وشه ی (الْثَوْر): مانگا: چیل
۲-زوری/ فرمی.

(«ثَوْرَةُ رِجَالٍ أَوْ رِمَالٍ»): بیاویکی زور یان
لیکی بی شومار.

(الْثَوْرَةُ): شوینیک گای زور تیداییت.

ثاع: (ثاع- الماء. ثوعاً): ناومکه کشا/
رؤیشت.

ثول: (ثول و ثال- ثِ الشَّاةُ خَاصَّةً. ثوالاً و
ثولاً): ممرکه تووشی شینگری و تیکچوون بوو.
(- الرَّجُلُ): گهوچبوو.

(أَثُولُ (م) ثَوْلَاء (ج) ثُول و (جج) أَثَاوَلَة):
گهوچ.

۲-(تَثَوَّلَ- النَّحْلُ): ههنگه که پوورمیدا.

(- عَلَيْهِ الْقَوْمُ): خویشگهله که له کۆمه کییان

لیکردو تیریان لیداو پر جنیویانکرد.

(إِنثَالَ - عَلَيْهِ التُّرَابُ. إِثْيَالاً): خولی
به سهردا هات.

(«إِنثَالَ عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ كُلِّ وَجْهِ»): له
همموو لایه که وه خه لکی لیموروو کاو به سهریدا
داباری.

(«إِنثَالَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ»): وهك لیشاو هسه ی
به دمدا هات.

(الْثَوْلُ): پووره ههنگ (نهم وشه یه تاکی
نییه).

الْثَوِيلَةُ: ۱-کۆمه لگای گهله ۲-کۆمه له خه لکیک
که له خانووی جیا جیا بی نه دمری.

(«أَتَى ثَوِيلَةً مِنَ النَّاسِ»): کۆمه له خه لکیک
هاتن که همریه که له لایه که وه هاتن.

ثوم: (الْثُوم (ن): سیر.

الْثَوْمَةُ: (ن) سه لکه سیریک.

(الْثَوْمَةُ): کلاویچکه ی دمسی شمشیر.

(«سَيْفٌ ثَوْمَتُهُ مِنْ فِضَّةٍ»): کلاویچکه ی
دمسی شمشیر که م زیوه.

ثون: (تَثَاوَنَ): فیلیکرد/ ته له که بازی یکرد.
(الْثَوْنِي): پهینکه ی نانکردن که دمیخمنه
ژیر گونکه وه کاتی کردنی به نان.

ثوی: ۱-(ثَوَى الْمَكَانَ وَ فِيهِ وَ بِهِ ثَوَاءٌ وَ
ثَوِيّاً): له شوینه که دا نیشته جیبوو.

(أَثَوَى- الْمَكَانَ وَ فِيهِ وَ بِهِ. إِثْوَاءً):
نیشته جیبوو.

(- هُ فِي الْمَكَانِ): له شویننه کهدا نیشته جیبیکردو هیشتیه وه.

(- هُ): میوانداریکرد.

(تَوَى - هُ فِي الْمَكَانِ. تَنْوِيَّةٌ): له شویننه کهدا هیشتیه وهو نیشته جیبیکرد.

(تَتَوَى - هُ): میوانداریکرد.

(الْأَوَاةُ وَ النَّايَّةُ): گهوری حوشر / پشتر.

(الْثَوَاةُ (ج) ثَوَى): اکه لوپه لی ناومال^۲.

نیشانه ی سهرمرپکا بو دیاریکردنی ریگه که.

که بهرد یان نالا یان شتیر دمبیت.

(الْمَثْوَى (ج) مَثَاوٍ): خانه / لانه / ههوار / نهوا.

(أَبُو مَثَوَاهُ): خانه خوینکه ی.

(أَبُو الْمَثْوَى): میوان.

(أُمُّ مَثَوَاهُ): نافرمته خانه خوینکه ی.

(الْثَوَى (ج) أَثَوَاءُ (م) ثَوِيَّةٌ): ۱- دیل ۲- میوان.

۳- جیبی بو میوان تهرخانکراو.

(الْثَوِيَّةُ): ۱- ژن.

(«هَذِهِ ثَوِيَّةٌ فَلَان»): نهمه ژنی فیساره

۲- (پشتری / گهوری) مانگا و حوشر و

تهویلله ی مهر و بز ن ۲- که له که بهردی شوان

که دمیکاته نیشانه ی میگه له که ی به وه شهو

دمیاندوژیته وه.

۲- (ثَوَى - الرَّجُلُ ثَوَاءً وَ ثَوِيًّا): پیاوکه مرد.

(ثَوَى): نیژرا / خراپه گۆر وه.

(مَثْوَى الْمَيْتِ): گلکۆی مردوو / گۆر.

ثیب: (ثَيْبٌ وَ تَثَيْبٌ - تِ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا): له

میردمکه ی جیا بو وه / بیومژنکه وت سایا به مردنی

میردمکه ی یان به دستبهردانی / ته لاندانی.

(ثَيْبٌ): بیومژن.

(الْثَيْبُ): ژنی بیومژنکه وتوو.

(الْثَيْبُ): بیومژنی شوو کردوو بیومپیاوی

ژن هاوردوو / هاوسهرگرتوو (بُو ژن و پیاو

دموتریت).

رَجُلٌ ثَيْبٌ: پیاویک ژنی هینابیت.

إِمْرَأَةٌ ثَيْبٌ: بیومژن.

ثَيْبَاتٌ: ژنانی بیومژن.

ثَيْتَلٌ: (ثَيْتَلٌ وَ تَثَيْتَلٌ - الرَّجُلُ): پیاوه

ژیرمه که خۆی که و جکردو که و ج پيشاندا.

(الْثَيْتَلُ (ج): ۱- جۆره گاکیوییه که ۲- پیاوی

ژنانی.

ثیل: (الْثِيلُ وَ الثَّيْلُ (ن): ههریز. (رهمشه

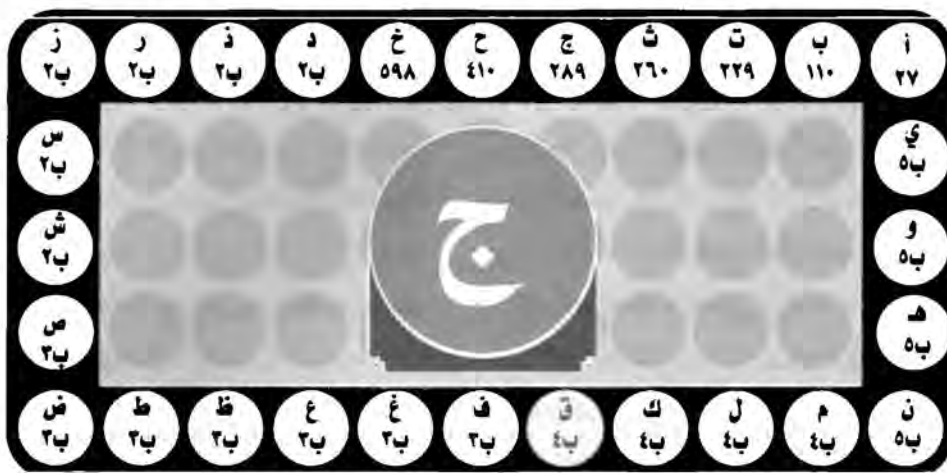
خه لکه که پییده لئین.

(الْثَيْنُ وَ عِرْقُ الْإِنْجِيلِ)

ثین: ۱- مرواریدمهرین له دهریادا

۲- کونکهری مرواری ۳- نامیری کونکردنی

مرواری / کونکهری مرواری.

ج: الجیم: پېنجه مین پیتی (نهلفو بیتی)
عمره مېیه. له ژمیره کوی پیته کاند
(۲) به.

الملحق:

جاز: (الجاز): موسیقایه که هی قوله
نهمه ریکایه کانه له ناوازیکی سهرومرو
بېنچری موسیقاو ناوازیکی پارچه پارچه و
پچر پچر موسیقا پیکهاتووه.

جأب: (جأبز جأبأ): ۱-دارابوو/ دارای
پهیدا کرد ۲-قوری رنگی سووری فروشت.

(الجأب ج) جؤوب: ۱-قورپکی سووره رنگی
پنده کړیت ۲-تونودوتیزو رهق/ کهم چیکلده
۳-شیر.

(«فلان جأب الصبر»): فیسار کهم چیکلده و
بیئارامه.

(باع الجأب): قوره سوورمه کی فروشت که
بوياخی پنده کړیت/ رنگی پنده کړیت.

(جأبة البطن): ناوک.

جئث: ۱- (جئث. جأثا و جؤوثا): توقي.

(مجؤوث = مدعور): توقيو.

۲- (جئث- الرجل. جأثا): له هه ستاندا يان

له هه لگرتنی شتيکدا له شقورسی نواند.

(أجأث- الحمل): باره که يان کؤله که بؤی
گرانوو.

(الجأث): له رويشتندا سسته پي/ پيگران

۲- به درموش و گرمه گرمکه.

جأجا: (جأجا- بالایل. جأجأة): بانگی

حوشترمه يکرد/ ناويخوا ته وه.

(جيء جيء): کورکور دهنکی بانگکردنی

حوشتره بؤ ناو خوار دهنه وه.

(تجأجا- عن كذا): له وه دوور که وتو وه و

نه يکرد وازی ليئينا.

(الجؤجؤ ج) جأجيء- من الطير و

(السفينة): سنگه جؤله ي بالنده و پيشی پاپور.

جَار: ۱- (جَارَ - إِلَى اللَّهِ جَارًا وَ جُورًا):

بەدەننىڭ گەمىز كەۋتە نزاۋ پارانەمۇ لە خودا.

(- الثَّوْرُ): گاگە بۇراندى.

۲- (جَارَ - النَّبَاتُ. جَارًا وَ جُورًا): رۈۈمكەمە

بەرزبۈۈمۇ.

(- تِ الْأَرْضِ): رۈۈمكى زەۋىيەمە سەركەۋت/

بەرزبۈۈمۇ.

(الْجَارُ - مِنَ النَّبَاتِ): رۈۈمكى بالاكردۈۈى

ناسك و تەپ/ پاراۋ.

(الْجَارُ وَ الْجَبَرُ وَ الْجَارُ): پىۋاۋى كەتەى

قەلەۋ.

(- مِنَ الْغَيْثِ): لىزەمباران/ شەستەمباران.

جَاش: ۱- (جَاشَ - إِلَيْهِ. جَاشًا): خۇى بۇ

كوتا/ بەرمۇ رۈۈى رۇى.

۲- (جَاشَ - قَلْبُهُ. جَاشًا): لە خەفەتدا يان لە

مەراقدان يان لە ترسدا شېرە بوو، دلى كەۋتە

كۈتەكۈت.

(الْجَاشُ (ج) جُوشَ): دەرۈۈن/ دلو سنگ.

(«رَابِطُ الْجَاشِ»): ورە قايم/ دلقايم/ دلير.

(الْجَاشَةُ): دەرۈۈن.

جَاف. (جَافَ وَ جَافَ - هُ جَافًا): ۱- داپەزمۇيدا

۲- تۇقاندى.

(تَجْنِيف: ۱- بەزمۇيدا كۈتان ۲- تۇقاندن.

(جَافَ - الشَّجَرَةُ): دەرەختەمەى لە بن

دەرەختە.

(انْجَافَتْ: لە بن و بىخ ھەلەمەنرا.

جَال: ۱- (جَالَ - الصَّوْفُ. جَالًا): خورىەمە بە

يەمكدا جوو/ تۇپەلە بوو.

(- الصَّوْفُ): خورىەمەى گرد كىردمۇه/

تۇپەلەمەيكر.

(جَيَّالٌ وَ جَيَّالَةٌ): دوو ناۋە بۇ كەمتيار.

۲- (جَبَلٌ. جَالَانًا: شەلىي.

جَاو: (الْجَاوُزُ (ن): كىزن/ رەشەدانە.

رۈۈمكىە دىنكەمەى لە دىنكى بىرنج

دەچىت.

جَاى (جَاى - الْفَرَسُ. جُؤَةً وَ جُؤَةً):

چارمۇنكە رەنگ سۈۈرىكى تىرى مەيلەۋ رەش

بوو/ جەرگىيۈۈ.

(أَجَوًا (م) جَاوَاءَ): نەسپ يان ماينى رەنگ

سۈۈرى تىرى مەيلەۋ رەش/ جەرگىي.

(جَاى - الثَّوْبُ. جَايًا): جەلەمەى دەرۈۈمۇ

چاگىكىردمۇه.

(- الشَّيْءُ): شتەمەى شاردمۇه نەيخستە بەر

چاوو نەيدىركاند.

(- عَلَى الشَّيْءِ): شتەمەى گەست، بە دان

گرتى.

جَب: ۱- (جَبَّ - هُ. جَبًا): لەتىكر/ پىرى.

(اجْتَبَّ - الشَّيْءُ): شتەمەى لەتىكر.

(الْجَبُّ (ج) أَجْبَابُ وَ جِبَابُ وَ جِبَّةٌ):

۱- چالۋى/ بىرى قوۈل (بۇيە ۋا ناۋىراۋە چۈنكە

پارچە پارچە بىررۈۈم ھەلەكۈلراۋە ۲- چال.

(الْأَجَبُّ - مِنَ الْأَبْعَرَةِ): حۈشتى گۇبارە

بېراو.

۲- (جَبَّ- هُ) جَبَّ: بېسمریدا زالبوو.

(جَابَّ- هُ. مُجَابَّةٌ وَ جِيَابَا): مېلانیی

زالبوونیان له گډل په گدا کردو شانازییان

بېسمر په گدا کرد.

۳- (جَبَّ- النَّخْلَةَ. جِيَابَا): دارخورما میکهی

تؤورشینکرد.

(تَجَابَّ- الرَّجُلَانِ): دوو پیاومکه ژن به

ژنیانکرد. همرپه که خوشکی نهویتی هینا.

۴- (جَبَبَّ- الْفَرَسُ): نهسپه که سپیتی له

جوارپه لیدا گمیشتؤته نهژنؤی دمستی و

رېفیجکی قاجی.

(مُجَبَّبَ): چارموئی جوارپه ل تا نهژنؤو

رېفیجک سپی.

(جَبَبَّ- الْفَرَسُ): چارموئیکه (دایه غار/ خیرا

رؤیشت).

۵- (اجْتَبَّ): جیهی لمېرکرد.

(الْجَبَّةُ (ج) جَبَبُ وَ جِيَاب): ۱- جیهه که سمر

بمرگیکه لمېر دمگرت ۲- زری.

(- مِنْ السِّنَانِ): نهوئی بېسمری نېزموه

دمگرت.

۶- (الْجَبَّةُ (ج) جَبَبُ وَ جِيَاب): ۱- کالانمی

چاو/ نهو نیسکهی دموری چاو دمگرت

۲- جانی سمی جوارپی.

(الْجَبَابُ وَالْجَبَابُ): گرانیی و قاتوهرپی.

۷- (جَبَبَبَ- الرَّجُلُ): ۱- گمشتی سمرزمویکرد

۲- هلهو بوو.

(الْجَبَابُ): ۱- میحوشتری کهته/ زل

۲- تهپلهکان.

(الْجَبَابُ وَ الْجَبَابُ- مِنَ الْمِيَاهِ): ناوی زور

لېشاو.

(الْجَبَابَةُ (ج) جَبَابُ): دمفری له چهرم

دروستکراو بؤ گوپزانموی گل.

جَبَا: (جَبَا- الْبَصَرُ. جَبَا وَ جِيَاءُ وَ جُبُوءُ وَ

جُبُوءَة): چاومکه کزبوو.

(- السَّيْفُ): شمپیرمه که کؤلبوو.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه له ترساندا باشه کهشی

کردو قووجاندی.

جَبَا وَ جِيَاءُ): زور ترسنؤک/ زیرمکردوو.

۲- (جَبَا- تَ عَلَيْهِ الْحَيَّةُ): مارمه که له کونه کهی

بؤی دمپهری و تۆقاندی.

(- عَلَى الْقَوْمِ): له ناکاو بؤ خویشگه

دمپهری.

(أَجْبَا- عَلَى الْقَوْمِ): له پر له شوپنیکی

بمرزموه بؤ خویشگه دمپهری.

(الْجَبَاءُ): گرد.

۲- (جَبِيَاءُ: جَبَا): خوی ونکرد/ ونبوو.

(- عَنْهُ): لیسله میهموه ترساو

لیدوورگه متهوه.

(أَجْبَا- الشَّيْءُ): شته کهی شاردموه.

(- تِ الْأَرْضِ): زمویه که دوومه لانی زوری

تیدا پمیدابوو.

(الْجَبَّ): دوومه لانه سووره.

(الْجَبَّة): ۱-سه لکه دوومه لانيك.

(ج) أَجْبُو و جِبَاة: ۲-قور مسوور كه رنگي

پيدمه كن ۲-چالي ناوشاخ كه باراناوي تيدا

كؤدمي ته وه.

(أَرْضُ مَجْبَاة): زمويه كي پر دوومه لاني

سوور.

جبت: (الْجِبْتُ): ۱-بت ۲-ته ليسم ۳-ته ليسم باز /

جادوو گمر. ۴-مروفي بيفمر / بيخير.

جبخ: ۱-(جَبَخ. جَبَخَا): ۱-به دمعيه بوو /

فيزينواند / لووتبهر زيكرد.

(- الْقِدَاحُ وَالْكَعَابُ فِي الْقِمَارِ): تيركان و

زارمكاني قوماري راوشاندو هه لسوراندو

بزمه ويدادا.

۲-(الْجَبَخَانَةُ): (۱ ع) (تركية) = الْمَسْلَحَةُ:

نهماري جهك و تمقه ممني و بؤمباو شتير /

جبه خانه.

جبد: (جَبَد- ه. جَبْدًا = جَذَبَهُ): به كيشيكرد /

بؤ لاي خوي رايكيشا.

(- الْعِنَبُ): تريكه بوو كايه موو وشك بوو.

(إِجْتَذَبَ- ه): بؤ لاي خوي به كيشيكرد.

جَبَان: مهرگ / مردن.

جبر: ۱-(جَبَر. الْعَظَم. جَبْرًا و جُبُورًا و

جِبَارَةً): نيسكه شكاهه كي گرتنه وه.

(- جُبُورًا و جَبْرًا): نيسقانه شكاهه

گيرايه موو خوي گرتنه وه.

(الْجَبَر): يه كي گرتنه وه.

(جَبَر- الْعَظَم): نيسقانه شكاهه كي

گرتنه وه.

(الْجَبَر و تَجَبَّر و اجْتَبَر): نيسقانه شكاهه

يه كي گرتنه وه / چاكيو وه وه.

(الْجَبَر: يه كي گرتنه وه كي نيسكي شكاهه.

(جابر) (فا): نيسقانه گرمه وه.

(أبو جابر): نان (چونكه برسيتي دهرپيت و

ناهيتيت).

(أُم جَابِر): ههرسه / چيشتي گنمه كوتاو /

كهشكه. (چونكه گنمي تيدايه كه به نان

دمكرت).

(الْجِبَارَةُ): پيشه نيسقانيشكاو گرتنه وه.

(الْجِبَارَةُ و الْجَبِيرَةُ (ج) جَبَان): كهرسه كي

نيسكيشكاو پيگرتنه وه وه ته خته و قاميش و

نيسقان و مشه ماو ههر شتيك كه بؤ نه وه

به كار به نيريت.

۲-(جَبَر- اللَّهُ مُصِيبَتُهُ. جَبْرًا و جُبُورًا و

جِبَارَةً): خودا نه وه له دمستي چوو بوو

دايمه يان هوي بؤ كردمه وه.

(جَبَر و جَبَر- الْفَقِير): دهستكورت و

ئاتاجي له سهر هه ژارمه لابرده / دارايكرده /

بوو ميكرده.

(تَجَبَّر): نه وه له دهستي چوو بوو بؤي

هاته وه.

(- الْمَرِيضُ): نه خو شهكه به خويده هاته وه.

(- النَّبْتُ): روومکه خوراومکه هملیدایه و مو به لوپوی دمرکردموه.

(اِجْتَبَرَ وِ اسْتَجَبَرَ): همژار بوو دارایی رووی تیکرد/ دمو له مهند بوو.

۳-(جَبَرَ- هُ عَلَى الْأَمْرِ): زوری لیکردو ناچاریکرد نهو کاره بکات.

(أَجْبَرَ- هُ عَلَى الْأَمْرِ): زوری لیکرد، ناچاریکرد نهو کاره نه انجام بدات.

(أَجْبَرَ- هُ): به قهزاو قودرمتی خودای دانا.

(الْجَبْرِ): رمنگرپژئی و همرمانی خودا که کس دمه لاتی به رمنگار بوونه وی خودای نییه.

(الْجَبْرِیَّةُ وَالْمُجَبَّرَةُ): دهمته میکی نیسلامن که دهلین: رمنگرپژئی و خواست و دمه لات هی خودایه مرؤف هیچ دمه لاتیکه له کردن و نمکردنی هیچ کاریکدا نییه نهو همیشه ناچاره نه ممش به پیچه وانه ی (الْقَدْرِیَّة): په که پروایان وایه که به شیک خواست و دمه لات هی مرؤفهو به دست خویمتی.

۴-(تَجَبَّرَ): به لووتبه رزیه مو ستمکارانه زمبروزمندی نواندو یاخیبوو.

(جَبَّيْرَ): له خوبایی و ستمکار.

(الْجَبْرِ): ۱-جه سالدا چوون و پیری/ بیتوانیی

۲-زانستی جهبر ۳-گرتنه وی نیسقانی شکامو

۴-ناچارایی و بیدمه لاتی هپیاوی نازاو نمبرد ۶-بیدمه لاتی چارنووس مرؤف.

(الْجَبَّارُ): بالادست که سیفمتی خودای مهنه؟

(الْجَبَّار- فِي صِفَاتِ الْخَلْقِ): کهسانیکی ۱-زمه مهنده به زمبر ۲-هیزدار ۳-باخی ۴-نمیار به زینی به چنگ و توانا ۵-زوردار/ ستمکار.

(- فَكْ): ناوی نه ستیره ی ترازوو.

(طَلَعَ الْجَبَّارُ): نه ستیره ی ترازوو هه لهات. بویه وای پیده لئین چونکه وهك شایهك بیتو تاجی له سمر نابیتو له سمر تهختی شاهی بیت.

(«نَخْلَةُ جَبَّارَةٍ»): دارخورمایه کی به رزمبالا که دمستی کس نایگاتی.

(الْجَبَّارَةُ) (ن): داره زال، درهختیکه چر په له له کومه له ی کارمو گهورترین داری ناسراوه، به رزی سمد مهتر دهگات، تمنها له همدنیک شاخی تاویریه گاندادا همیه، زوو گهوره دمبیت و جوانیشه.

(الْجَبْرُوتُ وَالْجَبْرُوتُ وَالْجَبْرُوتُ): زمه مهنده ی و مهنده ی و توانا و دمه لاتی بیتنه ندازه.

۵-(الْجَبْرِ): جهبر، په کی که له زانسته بیرکاریه کان بیتو نشانه تایبه تییه کان بو دوزینه وی نادیارمکان تیایدا به کاردمه پیریت.

(الْجَبَّارُ): به فیرؤ.

(«ذَهَبَ دُمُهُ جَبَّارًا»): خوینه که ی به فیرؤ رویش. واتا توله ی نه سینرا.

(«أَنَا مِنْهُ خَلَاوَةٌ وَ جُبَار»): من لای بیبهری و پاک و دوورو بیگوناهم.

(الْجَبَائِرُ): بازنو و بالبهزماکان.

جیز: ۱- (جَبَزَ - هُ): له تیکرد.

(الْجَبِيزَةُ): کهرت / پارچه / لمت.

(«جَبَزَ لَهُ مِنْ مَالِهِ جَبَزَةٌ»): له مالمهکی / سامانهکی له تیکی / به شیکی بۆ جیاگردموه.

۲- (جَبَزَ - الْخُبْزُ. جَبَازَةٌ): نانمهکه رهقیووموه / وشکبوو.

(الْجَبِيزُ): نانێ رهقی.

الْجَبِيزُ: چرووک / رژد / پیسکه.

جیس: (تَجَبَّسَ - فِي مَشِيَّتِهِ): به (کهش و

فش / خۆبادانهوه) رویش.

(الْجَبِيسُ (ج) أَجْبَاس): ۱- ترسنۆکی

زیرمکردوو ۲- بهدزمان ۳- نیسکقورس /

خوینتال ۴- داوینپیس / گوناهاکار. ۵- (ب) کهج

۶- به چکهورج.

(الْجَبِيسُ (ج) أَجْبَاس): ۱- به چکهورج

۲- بهدکارو بهدزمانی بهدقهه.

(الْأَجْبِيسُ): ۱- بووده لهی زیرمکردوو ۲- بهدکارو

بهدقهه بهدزمان.

جیص: (جَبِصِيَّةٌ) (ن): جۆره روومکیکه له

کۆمه لهی میخمهکه زۆر چهشنی همیه همندیکی

له ئهروپا دایه و همندیکی له ناسیادا همیه و

همندیکی له بهر گولهکی دهرۆینریت.

جیل: ۱- (جَبَلَ - هُ اللَّهُ. جَبَلًا): خودا

به دیهینامو ئهرو شتهی داومتی.

(«جَبَلَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَرَم»): خودا به

به خشدیمی هیناویهتیه دی.

(الْجَبَلَةُ وَالْجَبَلَةُ وَالْجَبَلَةُ):

۱- به دیهینان و سروشت.

(فُلَانٌ ذُو جَبَلَةٍ): فیسار رهقی و توند سروشته و

قسمنه کولۆکه.

(«جَبَلَتُهُ عَلَى الْخَيْر»): سروشتی

خیر خوازانیه ۲- نهژاد / رهسمن ۳۰- چاره و

رووی گهش یان تال.

(الْجَبَلُ وَالْجَبَلَةُ): کۆمه له خه لکیک.

(الْجَبَلُ): نهستوو و قه به.

(هُوَ جَبَلُ الْوَجْهِ): ئهرو دهموچاو قه بهیه.

(الْجَبَلِيُّ): سروشتی / له خۆوه / خواکرد /

خۆرسک.

(الْجَبِيلُ وَالْمَجْبَالُ): شیوه ناشیرین.

(رَجُلٌ جَبِيلٌ الْوَاحِ): پیاویکی دهموچاو

ناشیرین ۲- قه میو ناخۆلا.

(«إمْرَأَةٌ مَجْبَالٌ»): ئاقرمتیکی کمتی ناخۆلا.

(الْجَبَلَةُ): رهسمن / نهژاد / رهجه لهک.

۲- (جَبَلَ - التَّرَابُ. جَبَلًا): گلهکی کرد به

قورو گرتیهوه.

۳- (جَبَلَ - هُ): لمت و کوتیکرد.

۴- (أَجْبَلَ - هُ): به چرووک هاته بهرچاوی و

به چرووکی دانا.

(الْجَبَلُ): رژد / پیسکه / چرووک / رمزیل.

(رَجُلٌ جَبَلٌ): پیاوێکی رژد/ چرووکه/ بپسکمه.

۵- (أَجْبَلٌ): سمرنه کهوت/ تیکهوت.

«طَلَبَ حَاجَةً فَأَجْبَلُ»: شتیکی خواست و دمستگیری نه بوو/ سمرنه کهوت.

۶- (أَجْبَلٌ وَ تَجْبَلُ وَ جَابِلٌ - الْمَسَافِرُ):

۱- گوزاریارمه که پرووی کرده کیومه که ۲- چوووه ناو کیومه که ۳- تیاپدا نیشته چی بوو.

(أَلْجَبَلُ (ج) جِبَالٍ وَأَجْبَالٍ وَ أَجْبَلُ): شاخ/ کیو/ کهژ/ جیا.

(إِبْنَةُ الْجَبَلِ): ۱- مار ۲- دمنگدانه وه ۳- ومبی سهخت (چونکه وه کیو به شانه وه گرانه).

(الْجَبَلَةُ وَالْجَبَلَةُ وَالْجَبَلَةُ وَالْجَبَلَةُ): ۱- هیز ۲- پته ومبی زموی.

(أَلْجِبَالُ): لهش/ جهسته/ تمن.

(«فَلَانٌ خَطِيرُ الْجِبَالِ»): فیسار لهش پتهوو کهتمه.

(أَلْجَبُولُ): کهته/ زهلام/ چهتهوول/ زمبه لاج. (به کیو چوپنراوه).

۷- (تَجْبَلُ - مَا عِنْدَهُ): همرچی نمو ههیبوو (هاکی/ ههمووی) برد.

۸- (الْجَبَلُ): ۱- حموشه ی خانوو ۲- زوور/ فره.

(حَيَّ جَبَلُ): گهرمکیکی گهورمو زوور.

(الْجَبَلَةُ) (ع ۱): مادمه که له گهل ناوکدا له خانمه که دا توخمی بنچینه مییه له خانه زیندوو مکاندا که گهلێک توخمی کیمیای

جیا جیای تیدا یه.

(الْجَبَلَةُ): ههموو شتیکی زوورو به لیشاو ۲- وشکه سال.

(الْجِبَالُ - مِنَ السُّيُوفِ): شمشیری چاک نه کراوو تمنک نه کراو.

الملحق:

جبل (الْجَبَالَةُ): ناوێته گهر. نمو نامیرمه که شت تیکه لدمکات به تایبه می له خانه سازیدا که ناوو چهوو لهو جیمه منتو تیکه لدهشیلیتو تیکه لدمکات.

جبن: (جَبْنٌ. جُبْنًا وَ جُبْنًا وَ جَبَانَةً): دلێ چوو/ له ترساندا ورمبه ردا/ زیرمیکرد.

(جَبَان (ج) جُبْنَاء (م) جَبَانَةٌ وَ جَبَان (ج) جَبَانَات): زوور ترسنوکی زیرمکردوو.

(جَبْنٌ - الرَّجُلُ): زیرمی به پیاومه که کرد.

(جَبْنٌ وَ أَجْبَنَ وَ أَجْبَنَ - الرَّجُلُ): ۱- به ترسنووک و زیرمکردوو دانا ۲- به زوور ترسنوکی زانی.

(قَاتَلْنَاكُمْ فَمَا أَجْبَيْنَكُمْ): شهرمان له گهلدا کردن و کوژمان لینه کردنه وه.

(أَلْجَبِينُ): زوور ترسنووک (بۆ نیرو می).

(أَلْجَبَان (م) جَبَانَةٌ): زیرمکردوو یه کی تهواو.

(أَلْجَبْنَةُ): هوێ (زیرمکردن/ ترسانی زوور).

(الْوَلَدُ مَجْبَنَةٌ مَبْخَلَةٌ): زارو له هوێ ترسنوکی زوورو رژدی یه.

۲- (جَبَن - اللَّيْن) (ط): شیرمکه‌ی به پهنیر کرد.

(تَجَبَن - اللَّيْن): شیرمکه بوو به پهنیر یان وهك پهنیر بهستی.

(الْجَبْنُ وَالْجُبْنُ وَالْجُبْنُ): پارچه پهنیر.

(الْجُبْنَةُ): پارچه پهنیریک.

(الْجَبَّان): پهنیر فروش یان خاومنه‌پنیر.

(الْجُبْنَةُ): شوینی پهنیر کردن یان شوینیك

پهنیری زور لیبیت وهك عه‌ماری پهنیر. خه‌لکه

رِمشوکه‌که به هموینی پهنیری ناودمنین که

رِپخو‌له‌ی کارژوله‌یه.

۲- (تَجَبَن - الرَّجُل): پیاومکه (ره‌ق و توند/

قسمنه‌گولوك) بوو.

۴- (الْجَبِين (ج) أَجْبَن و جُبْن و أَجْبَنَة):

۱- ته‌ویل/ ناوچه‌وان. ۲- لای ته‌ویل.

(الْجَبَّان و الْجَبَانَة (ج) جَبَابِين): ۱- ته‌ویلله

زموییه‌کی ته‌ختی به‌مرزی بی‌دارودره‌خت

۲- گورستان ۳- بیابان.

جبه: (جَبَه - الرَّجُل. جَبْهًا): له‌پر له

به‌رده‌میدا بوو یان له ناکاودا په‌لاماریدا یان

ناکاوگیریکرد.

(- الشِّتَاءُ الْقَوْم): زستان له‌پریکا هاتو

خویشگهل چاومرپینه‌بوون و خو‌یان بۆ ناماده

نه‌کردبوو.

۱- (جَبَه - فَلَانًا. جَبْهًا): دمستی به پروویه‌وه

نا/ پنداویستی‌ه‌که‌ی نه‌دایه‌و بۆی جیبه‌جی

نه‌کرد.

۳- (جَبَه - هُ بِالْمَكْرُوهِ): به خرابیی پیشوازی

لیکرد.

(الْجَبْهَةُ (ج) جَبَاه و جَبْهَات): سهرشوری.

(لَا نَمْنُ أَسْتَقْبِلُ بِمَا يَكْرَهُ أَصَابَتْهُ مَذَلَّةٌ):

چونکه که‌سیک که خراب به‌روویه‌وه بچن

تووشی سهرشوری و دلکشکستی دمبیت.

۴- (جَبَه - الرَّجُل. جَبْهًا): کیشای به

ناوچه‌وانی پیاومکه‌دا.

(جَبْهَة): سهری پی شو‌رکرد.

(الْجَبْهَة): پانیی ناوچه‌وان و جوانیی.

(الْجَبْهَةُ (ج) جَبَاه و جَبْهَات) (ع ۱):

ناوچه‌وان/ ته‌ویل.

(- مِنَ النَّاسِ): کۆمه‌له‌ خه‌لکیک/ گروپیک/

به‌رمیه‌ک.

(- مِنَ الْعُودِ) (مو) (الجزء العلوي الحلزوني

بعد الملاوي فوق الناصية): ته‌ویله عوود:

به‌شی سهرموه‌ی پی‌چاوییه‌و له سهرو

ته‌ویله‌که‌ومه‌یه.

(الْجَبْهَةُ الْحَرِيَّةُ (۱ ع): به‌ره‌ی جهنگ

که ولاتیك قاهمیدمکات به‌رامبه‌ر دوزمن/

رایدمگریت.

(جَبْهَةُ الْقَوْم): سهرداري نه‌تموه/ سهرگه‌وره‌ی

خویشگهل.

(الْأَجْبَه (م) جَبْهًا): ۱- که‌سیکی ناوچه‌وان زور

جوان و پان ۲- شیر (له‌بهر ناوچه‌وان پانیی).

۵- (اِجْتَبَهَ - المَاءُ وَ غَيْرُهُ): ناومکه یان شتیری به دل نه‌بوو، لای تامی ناخوښوو.

جبا: ۱- (جَبَا وَ جَبَى - الْخَرَجُ. جَبَاً وَ جَبَواً وَ جَبِيّاً وَ جَبَوَةً وَ جَبَاوَةً وَ جَبَايَةً): باجه‌که‌ی کۆکردموه.

(- المَاءُ فِي الْحَوْضِ): ناومکه‌ی له حموزمکه‌دا/ گۆلمکه‌دا کۆکردموه.

(الْجَبَا (ج) أَجْبَاءُ وَالْجَابِيَّةُ (ج) جَوَابُ): گۆلی ناودانی حوشر.

(الْجَبَى): باجو و خمرج.

(جَبَى. تَجَبِيَّةٌ): کاتی/ کورنوووش دمستی خسته سمر ئه‌ژنۆی و کاتی سوچه دمستی خسته سمر زموی.

۲- (أَجَبَى - زَرَعَهُ): به‌ری کشته‌که‌ی به‌سه‌له‌مدا: به‌سه‌وزی فرۆشتی.

(مَنْ أَجَبَى فَقَدْ أَرَبَى): هەر گه‌سیک سه‌له‌م بکات زۆرتر و مردمگرتی له‌وی که داویتی.

۴- (اِجْتَبَى - هُ): هه‌لیبژاندو پالاویتی.

۵- (الْجَبَا (ج) أَجْبَاءُ (ترکیه): به‌ خۆرای. «هَذَا لَكَ جَبَا»): ئه‌مه‌ بۆ تۆ به‌ خۆرای. (جَبَى): کۆیکردموه.

جَب: ۱- (جَبَّ - هُ وَاجْتَبَّ - هُ جَبّاً): له‌ بن و بێخ هه‌لیکه‌ند.

(الْجَبْنَةُ وَ الْمَجَثَاتُ): بێله‌کان/ روومکه‌له‌کن.

(الْجَبِيثُ - مَنْ النُّخْلُ): براله‌ی دارخورما که له‌ بنی دارخورما که دمکرتهموو دمروینریت.

۲- (الْجَبْتُ وَالْجُبْتُ): ۱- کولله‌ی مردوو یا هه‌نگی مردوو ۲- به‌رگی خورما ۳- هه‌موو پارچه‌ی بالیکی هه‌نگ یان شتیکیتر که تیکه‌ل به‌ هه‌نگینه‌که‌ ببیئت.

(الْجُبَّةُ (ج) جُبْتُ): له‌شی مرۆف یان لاشه‌ی مردوو که به‌ زۆری به‌وه‌ دموتریت تهرم.

(هُوَ كَبِيرُ الْجُبَّةِ): نه‌و له‌شگه‌ورمه‌.

(وَقَعَ جُبَّةٌ هَامِدَةً): لاشه‌یه‌کی بیگیان کهوت.

جَبَل: ۱- (جَبَلٌ وَ جَبَلٌ - الشَّجَرُ. وَالشَّعْرُ. جَنَّاكَةً وَ جَبُولَةً): دره‌خته‌که‌ یان قژمه‌که‌ درێژبوو. پروچرو به‌یکدا چوو، رمشی نواند. (جَبَلٌ وَ جَبِيلٌ): چروپرو به‌یه‌کداچوو ره‌شه‌لگه‌راو.

۲- (جَبَلْتُهُ - الرِّيحُ. جَبَلّاً): با هه‌لیبری له‌گه‌ل خۆیدا بردی.

(الْجَبَالَةُ): گه‌لای و مریوو بلاوی دره‌خت.

۲- (الْجَبَلَةُ (ج) جَبَلٌ): میروله‌.

۴- (إِجْبَالٌ - الطَّيْرُ): پالنده‌که‌ په‌رمکه‌ی فشردموه.

(- النَّبْتُ): روومکه‌که‌ پالایکردو تیکنالا.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه‌ تووره‌ بوو خۆی ناماده‌ی (شهرکرد/ جه‌نگرد).

۵- (الْجَبْلِيُّقُ وَ الْجَابْلِيُّقُ (ج) جَبَالِقَةُ (يونانية): پێشکه‌وتوو ناو فه‌شه‌کان.

الملحق:

جتل: (الْجُتْلِق) (ج) (جَبَالِق): وشمیهکی یۆنانیه. واتاگهی «گشتی» دمگهیهنیت. له سهرمتای ئاینی عیسایدا بهو چوار کورسییه و تراوه که هی کورسیی ئهنتاکیه بوو، ئیستاش نازناومگهی لای نهستوورییهکان و کلدانییهکان و ئهرمهنییهکان ههر ماوه.

جثم: ۱- (جَثَم- اللَّیْل. جَثْمًا و جُثْمًا): شهو نیوه بوو/ شهو زرنگاهوه.

(الْجَاثُوم وَالْجُثَام): میردمزمه. ئهومیه له خهودا ههست به قورسی بکهیت سوارت بووبیت و خهوی ناخش ببینیت.

۲- (جَثَم- الرَّجُلُ أَوْ الطَّائِرُ أَوْ الْحَيَوَانُ. جَثْمًا و جُثْمًا): بیاومکه یان بالندمکه یان زیندمومرکه خۆی به زمویهکهوه مهلاسكرد. (جاثم (ج) جُثَم): خۆ مهلاسكر.

(الْجُثْمَةُ و الْجَثَامَةُ وَالْجَثَم وَالْجُثُوم مِّنَ الرَّجَالِ): ۱- بیاویکه که زۆر بنویت یان زۆر راکشیت/ خهوخۆش ۲- خهوتن.

(الْجَثَم (ج) مَجَاثِم): ۱- خهوتن یان راکشان ۲- شوینی خهوتن و راکشان.

(الْمَجَثَم): شوینی خهوتن و راکشان. (الْجُثْمَان): ۱- لَمْش/ تهن ۲- گهس.

جثا: (جَثَا و جَثَى. جُثَا و جَثِيًّا و جُثِيًّا): لهسهر چۆك دانیشتن یان لهسهر نوکیپی و هستا.

(جَاثٍ (ج) جُثِيٍّ و جَثِيٍّ (م) جَاثِيَّة): لهسهر چۆك دانیشتنو یان لهسهر نووکیپی و هستاو.

(أَجَثَى- هُ): لهسهر ئهژنۆ دانیشتان یان لهسهر نووکیپی و هستاندی.

(جَاثَى- هُ): بهرامبهری دانیشتن ئهژنۆ به ئهژنۆوه.

(تَجَاثَا): لهسهر ئهژنۆ دانیشتن ئهژنۆیان به ئهژنۆی یهکترموه نووساند.

(الْجَثْوَةُ وَالْجُثْوَةُ و الْجَثْوَةُ (ج) جُثِيٍّ و جَثِيٍّ): ۱- کهلهکه بهرد ۲- کۆمهله خۆل ۲- گلکۆ/ گۆر.

(جَثَى): لهسهر چۆك دانیشتن یان لهسهر نووکیپی راوستا.

جیح: (جَحَجَج- عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه گهرا/ وازی له کارمه هیناو دمستی لیهنگرت.

(- الشَّيْءُ): ۱- بۆ شتهکه زۆر گهرا ۲- دمستی به شتهکهیکرد.

(الْجَحَجَج و الْجَحْجَاح (ج) جَحَاجِح و جَحَاجِيح و جَحَاجِيَّة): گهورمپیای لیبوردووی دلفراوانی بهخشنده.

ججد: ۱- جَجَد- هُ. جَجَدًا و جُجُودًا: ۱- پروای پینههینا ۲- بهدرۆبخستهوه.

(- هُ حَقَّه و بَحَقَّه): لهگهڵ پیزانینیدا نووگولیی له مافهکهیکرد/ حاشای لیکرد.

(جاجد): ۱- انوکوولیکهر/ بیپروا/ حاشالیکهر/

دانپیدانهناو / سپله.

۲- (جَدَّ - الشَّيْءُ جَدًّا): شته که که میگرد.

(- النَّبْتُ): رپوومکه که درپژ نه بوو / هه لینه داو

سست بوو.

(- الرَّجُلُ): پپاومکه فمرو خیری که مپوو.

(جَدُّ وَاُجَدُّ وَاُجَدُّ): که مچاکه /

که مخیر.

(«عام جَدَّ»): سالتیکی کهم باران.

(جَدَّ - تِ الْأَرْضِ): زهویه که وشکه روژی

گه پشته و فمربیرا.

«أَرْضُ جَدَّة»: زهویه کی وشکی ببهره م.

۳- (جَدَّرَ - هُ): دایبمزمویداو تلپکردهوه.

(تَجَدَّرَ - الطَّائِرُ): مهله که کهوته جوولهو

فری.

(الْجَدَّرُ): کورت.

۴- (جَدَّلَ - هُ): دایبمزمویدا.

ججر: ۱- (جَجَّرَ وَاُجَجَّرَ - الضَّبُّ

أَوْ السَّيْعُ): مارمیلکه که یان درنده که جووه

کونه که میوه.

(جَجَّرَ وَاُجَجَّرَ - السَّيْعُ): درنده که کرده

کونه که میوه / خزنده کونه که میوه.

(- هُ إِلَى كَذَا): ناچاری نهو میگرد.

(اُجَجَّرَ): کونیکسی بوو خوی گرد یان

دژزیهوه.

(الْجُجَّرُ (ج) أَجْجَار وَاُجْجَرَة وَاُجْجَرَة):

کونیک که جانه و مورو درنده هه لیدمکولیت و

دمیکاته لانه ی خوی.

(الْجَجَّرُ): نهشکهوتی قوول.

(الْجَجَّرُ (ج) مَجَاجِر): په ناگا / کولیت.

۲- (جَجَّرَ - تِ الْعَيْنِ. جَجَّرًا): چاومکه به

قوولدا چوو.

(تَجَجَّرَ - تِ الْعَيْنِ): چاومکه به قوولدا چوو.

(عَيْنُ جَجَّرَاء): چاویکی به قوولدا چوو /

چاویکه که له قوولاییدایه.

۳- (جَجَّرَ - فُلَانٌ جَجَّرًا): دواکهوت /

باشکهوته مپوو / درمنگی پیکهوت.

(- الْخَيْرُ): (خیرمکه / فمرمکه) دواکهوت /

درمنگ گه پشته دمست.

(«جَجَّرَ الْخَيْرُ عَنَا»): خیر و بیرمکه درمنگ

هات و بهر نیمه نه کهوت.

(جَجَّرَ - هُ): تمنگی پیته لچنی و کردیه

کونهوه.

(أَجَجَّرَ - تِ السَّمَاءِ): ناسمان بارانی گرتموهو

نهباری.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل تووشی گرانی و

بیباران و نه هاهامتی سمخت بوون.

(- هُ): تمنگی پیته لچنی.

(الْجَاجِرُ): دواکهوتووی لهوانیترو فریانه کهوتوو.

(الْجَوَاجِرُ): نهو زینده و مورو درندانه ی

جوونه ته کونهوه یان چوارپیانه ی

دواکهوتوون.

(الْجَجَّرَةُ وَاُجَجَّرَةُ): وشکه سال / سالی

نه‌هامه‌تیی.

ججس: (جَجَسَ - الجَلَدُ): جَجَسَا: پیسته‌کهی

رنی و پاکی‌کردموه/ تووکه‌کهی لی‌کردموه.

(جَاحَسَ - عَنِ نَفْسِهِ وَ عَنِ غَيْرِهِ): به‌رگری

له خوی و خه‌لکیر کرد.

جش: (جَجَشَ - الجَلْدُ. جَجَشَا): پیسته‌کهی

رنی و تووکه‌کهی لی‌کردموه.

(جَاحَسَ - عَنْهُ): به‌رگری لی‌کرد.

(- ه): ۱-ته‌نگی پی‌ه‌لجنی و به‌ر به‌رم‌کانی‌یکرد

۲-به‌گژیدا جوو/ شم‌ری له‌گه‌لدا کرد.

(الْجَجَشُ (ج) جِجاش و جِجشان و جِجشة

(ج) ۱-جاشه‌کەر.

(م) جَجَشَةُ: جاشه‌می‌جکه ۲-جوانووهماین.

(جَجَشُ (ج) جُجوش و جُجوشة) (عامیة):

داربه‌ست که له شیوهی که‌ردایه له

خانه‌سازیدا به‌کار دی‌ت.

(الْجَجَشَةُ): خوری که له ده‌سته‌وه

ده‌نالی‌نریت و ده‌پرس‌ریت.

(الْجُجُوشُ): ۱-کور‌وکه/ می‌رد من‌دال.

ججظ: (جَجَظَ - عَيْنُهُ جُجُوظًا): چاوی

زه‌ق و ده‌ره‌ریو بوو.

(رَجُلٌ جَاحِظٌ الْعَيْنَيْنِ): پیاویکی چاو

زه‌ق و چاو ده‌ره‌ریو.

(جَجَظَ - إِلَيْهِ): تیژ چاوی تی‌یری.

(الْجَاحِظَتَانِ): دو گلینه‌ی چاو.

ججف: ۱- (جَجَفَ - ه): تو‌یکله‌کهی لی‌کردموه/

پاکی‌کرد.

(- ه): راپمالی.

(- لَه الطَّعَامُ): (خواردنه‌کهی/ چیشه‌کهی)

بۆ تی‌کرد.

(«جَجِفَ - الرَّجُلُ): پیاومکه سکی‌جوو.

(أَجَجَفَ السَّيْلُ بِهِ): لی‌شاومکه له‌گه‌ل خوی

بردی.

(- الدَّهْرُ بِالنَّاسِ): رۆژگار خه‌لکه‌کهی

فه‌وتاندو له بنی هی‌نا.

(إِجْتَجَفَ - السَّيْلُ الْوَادِي): لافاو‌مکه/ لی‌شاومکه

دۆله‌کهی رنی و گله‌کهی رمالی.

(- ماء البئر): ناوی بیرمکه‌ی ده‌لاندو وشکی

پی‌کرد.

(- ه): له رم‌گو ریشه ده‌ریه‌یناو فه‌وتاندی.

(الْجَجْفَةُ وَالْجَجْفَةُ): پاشماوه‌ی ناوی لی‌واری

گۆله‌که.

(الْجَجَافُ): سکی‌جوونی ئینته‌لاو تووش‌بووی

سکی‌جوونی ئینته‌لا.

(مَجْجُوفُ): ۱-سکی‌جووی ئینته‌لا ۲-ئهم‌وی

که ههم‌وو شتی‌ک راده‌مالی و له‌گه‌ل خۆیدا

ده‌مبات.

(«مَوْتُ جُجَافٍ»): مردنی‌که خه‌لک

را ده‌مالی‌ت.

(«سَيْلُ جُجَافٍ»): لی‌شاویکی رمال.

(الْمَجْجَفَةُ): وه‌ی گران/ چورتوم/ به‌لا.

۲- (جَجَفَ - هُ بِرِجْلِهِ. جَجَفَا): به‌شه‌ق

تَیْهَهُلْدا/ دایه بهمرشق.

۳- (جَحَفَ- مَعَهُ وَ لَهُ عَلَى عَیْرِهِ. جَحْفًا): له درژی نه‌مو نه‌مو پشتیگرت/ لایه‌نی نه‌ویگرت.

(أَجَحَفَ- فُلَانٌ بَعْبِدِهِ): به‌نده‌که‌ی (زۆر رِمَتان‌د/ شه‌که‌تیکرد) و سته‌می لیکرد.

(إِجَحَفَ- هُ): رووتیکردمو‌مو نابوو‌تیکرد.
(هَذَا إِجْحَافٌ بِحَقِّهِ وَ مُجَحِفٌ بِحَقِّهِ):

نه‌مه بی‌ویژدانی‌ه‌کی زۆره به‌رام‌به‌ری و ما‌فخوار‌دنی‌کی ته‌واو‌یه‌تی.

۴- (جَاحَفَ- هُ): تم‌نگ‌ی پَیه‌له‌چ‌نی و پ‌اله‌به‌ستۆ‌ی له‌گه‌ل‌دا کرد.

(- عَنْهُ): به‌رگری لیکرد.

(تَجَاحَفُوا): په‌لام‌اری دارو شمشیریان له‌یه‌ک‌دا.

(- بِالْكُرَةِ): تۆپه‌که‌یان به‌/ چرید له‌یه‌ک‌تر فر‌اند/ چرید‌باز‌ییان کرد.

(أَلْجَحَافُ): شمر/ جه‌نگ.

۵- (جَحْفَل- هُ. جَحْفَلَةٌ): ۱- دایه‌به‌زه‌م‌و‌یدا و تو‌ور‌یدا ۲- په‌یادا هه‌ل‌شا‌خاو ته‌رم‌زه‌ش‌ک‌ین‌یکرد.

(تَجَحَفَلُوا): گر‌دی‌و‌ونه‌وه.

(أَلْجَحْفَلُ (ج) جَحَافِلُ): سو‌پ‌ایه‌کی گه‌وره.

(- مِنَ الرِّجَالِ): پی‌اوی په‌یه‌دار/ سالار/ گه‌وره‌م‌یا‌و/ زۆر به‌ر‌پ‌ز.

(أَلْجَحْفَلَةُ): لچی ناژه‌ل و لا‌خی سمدار.

ج‌حل: ۱- (جَحَل- هُ وَ جَحَل- هُ. جَحَلًا):

دایه‌به‌زه‌م‌و‌یدا.

۲- (أَلْجَحَلُ (ج) جُحُول وَ جِحْلَان): ۱- به‌چه

مار‌م‌یل‌که ۲- شاه‌ه‌نگ ۳- گو‌و‌خ‌ل‌ین‌که/ جو‌ره قالۆن‌چه‌یه‌که.

۴- (أَلْجَحَلُ (ح): خو‌ر‌به‌ر‌ست/ مار‌به‌لاس.

(أَلْجَحَلُ (ج) جِحَالُ): کونده‌ی گه‌وره.

(«رَجُلٌ جَحَلٌ»): پی‌اوی نا‌و‌چه‌وا‌ن‌پ‌انی توند‌وت‌یز.

(أَلْجَحَالُ): ژمه‌ر.

(أَلْجَحِيلُ): ۱- شا‌خ/ کم‌ژ ۲- گاتا‌و‌یر ۳- هه‌مو‌و

شت‌یکی گم‌پ/ گه‌وره/ زل و قه‌به.

ج‌حم: ۱- (جَحَمَ النَّارُ. جَحْمًا): نا‌گر‌مه‌کی کرد‌مو‌ه.

(جَحَمَ وَ جَحَمَ- تِ النَّارُ. جَحْمًا وَ جَحْمًا): نا‌گر‌مه‌کی خو‌ش‌بو‌و/ کل‌یه‌سه‌ند.

(أَجَحَمَ- تِ النَّارُ): نا‌گر‌مه‌کی تا‌وی‌سه‌ند و گری به‌رم‌زه‌بو‌وه‌وه.

(تَجَحَّمَ): ۱- له‌رژدی و به‌ر‌چا‌وته‌نگ‌یدا گر‌یگرت ۲- ته‌نگ‌مه‌تا‌و بو‌و.

له («جَاحِمُ الْحَرْبِ»): ته‌نگ‌انه‌و نا‌گری شه‌رم‌وه هات‌وو‌ه.

(أَلْجَاحِكُ (فَا): پش‌کۆ‌ی سو‌ور.

(- مِنَ الْحَرْبِ): نا‌و‌مند و گه‌رم‌ه‌ی جه‌نگ‌و سه‌خت‌یی په‌لام‌ار تیا‌یدا.

(«نَارُ جَاحِمَةٍ»): نا‌گری‌کی به‌ت‌ین و بی‌نه‌ند‌ازه گه‌رم.

(أَلْجَحِيمُ): ۱- هه‌مو‌و نا‌گر‌ن‌یکی به‌ت‌ینی کل‌یه‌س‌ین

۲-شوینی زۆر گهرم ۲-دۆزهخ/ جههههم.

(جَحْمَةُ (ج) حَجَم النار): کلپه‌ی ناگر/
نیله‌نیلی ناگر.

۲-(جَحْم- العین. حَجَمًا): چاوی کردموه.

(جَحْم- هُ بَعِیْنِه): تیژ باوی تیپری.

(الجاحمة): چاویکی سهرنجدر/ تیپری.

(الْجَاحام) (طب): چاویه‌شه و هوکردن/

هه‌لاوساوی چاو.

(الْأَجَم (م) حَجَماء (ج) حَجَم و حَجَم و

حَجَمی: ۱-چاوی زۆر سووره‌لگه‌را ۲-چاوی

هه‌ویکردو هه‌لاوسا.

۲-(جَحْم- هُ عَنِ الْأَمْرِ حَجَمًا): وازی له

کارمه‌که پنهینا.

(أَجَم- عَنِ الْأَمْرِ): وازی له کارمه‌که هینا/

کارمه‌کی نه‌کرد.

۴-(الْجَحْمَرش (ج) حَجَامِر): ۱-پیریژنی زۆر

پیر.

حُجَیْمَر: ۱-پیره نافرمتیکی بچووک ۲-نافرمتی

ناشرین ۲-کمریشکی شیردمرو به‌چکه‌دار.

جَحَن: (جَحَن و أَجَحَن و جَحَن. جَحْنًا):

له‌هه‌ژاریدا یان له‌چرووکی‌دا خیزانه‌که‌ی

به‌دخۆراک‌کردو دمستی لیگرتنه‌وه.

۲-(جَحِن- الصَّبِي. جَحْنًا): مندا‌له‌که له

به‌دخۆراکی‌دا لاوازی بوو.

(جَحِن): مندالی لاوازی به‌دخۆراکی.

(أَجَحِن- هُ): به‌دخۆراک‌و که‌مخۆراکی‌کرد.

(الْجَحِن): لاوی چرووساوی به‌دخۆراکی.

(- مِنْ النَّبَات): روومکی لاوازی کورت‌و
بی‌شکۆفه.

جَحَا: (جَحَا. جَحْوًا): رۆیشتن و هه‌نگاوینا.

(الْجَحْوَة): هه‌نگاوێک.

۲-(جَحَا- بِالْكَانِ جَحْوًا): له‌شوینه‌که‌دا

مایه‌موو نیشته‌نی بوو.

۲-(جَحَا- فَلَانًا أَوْ الشَّيْءَ جَحْوًا): فیساری

دمرپه‌راند یان شته‌که‌ی له‌شوینه‌که‌ی

دمرهاورد.

(إِجْتَحَى- هُ. إِجْتِحاء و اجتاحت- هُ):

ریشه‌کیشیکردو له‌بن دهریه‌ینا.

جَحَّ: (جَحَّ. جَحًا): ۱-پراکشاو لمشی خاوکردموه

۲-جیگۆرک‌یکرد ۲-کالاو شتیکی به‌کاره‌ینا که

جیبی شانازی پیومکردن بیت.

(الْجَحَّة) (عامية): شانازی‌کردن به‌بهرگو

شته‌وه.

(جَحَّ- بِرَحْلِهِ): به‌هاچی گله‌که‌ی شیواندو

تی‌کدا.

جَحَرَ: (جَحَرَ و جَحَّر- البئر. جَحْرًا):

چالوومکه‌ی فراوانکرد.

(جَحَرَ- جَوَفَ البئر. جَحْرًا): ناوموه‌ی

بیرمه‌/ چالوومکه‌ی فراوان بوو.

(تَجَحَّر- الحوض): قوری گۆله‌که‌ی درزی‌پردو

ناومکه‌ی رۆیشت.

(الْجَحْر): ۱-زۆرخۆر ۲-زیرمکردوو.

جَخَفَ: (جَخَفَ وَ جَخِفَ. جَخَفًا وَ جَخْفًا وَ جَخِيفًا): شانازى به شتيكهوه كرد كه نهيبوو.

(جَخَافَ): خوْهه لگيش و شانازيكر به هيجهوو به فيز.

(الْجَخِيفُ): ۱- به فيز/ لووتبهرز ۲- دمروون و گيان.

(وَقَعَ ذَلِكَ فِي جَخِيفِي): نهوه دل و دمرووني بر دم/ رُوحي بر دم.

(الْجَخِيفُ): ۲- قوْرى سَك ۴- سوپاي گهوره ۵- هه موو شتيكى زوْر.

جَخَا: (جَخَا- الْكُوْز. جَخُوْأ): گوْزمكه ي فلپكردموه/ گوْزمكه ي رشت.

(جَخَى وَ تَجَخَى- الْكُوْز): ۱- گوْزمكه سهرمو خوار بوووهوو نهوى تييدابوو رْژا ۲- لاربوووهوو.

(- الشَّيْخُ): پيرميردمكه جهمبييهوه.

(جَخَى- اللَّيْلُ): شمو تيپهري و بهرمو كوْتايى چوو.

جَدَ: ۱- (جَدَّ- الشَّيْءُ جَدًّا): شتهكه ي پرى.

(الْجَدَّ): ۱- (تهنشتى/ لاي) هه موو شتيك

۲- شويني بريني شتهكه ۲- (ليواري/ رُوحي) دمريا.

الْجَدَّ: ههراغى رووبار.

الْجَدَّة: ههراغى رووبار.

(الْجَدِيدُ وَالْمَجْدُودُ: برراو/ لهتكراو.

(الْجَدَادُ وَالْجَدَادُ): هه لپرينى بهرى دارخورما. (جَدَادَةُ) (النَّخْلُ وَ غَيْرُهُ): بهرى دارخورما يان هيتر كه هه لدمهاچريْت و ليْدمكريْت هوه.

۲- (جَدَّ- فِي الْأَمْرِ. جَدًّا): له كارمكه دا دمستوبرديكردو كارمكه ي به گران و بايه خهوه گرت/ بوْى ليْپرا.

۳- (جَدَّ- بِه الْأَمْرُ جَدًّا): كارمكه سهرى ليْسهندو نارمحه تيكرد.

(جَدَّ. جَدًّا فِي أَعْيُنِ الْقَوْمِ): لمبه رچاوى خويشگهل مهن بوو.

۴- (جَدَّ. جَدًّا): گهرم (تيْهه لچوو/ كوْششيكرد).

(- فِي الْأَمْرِ): به تمنگ كارمكه وه هاتوو په له ي تيْداكرد.

(أَجَدَّ- فِي الْأَمْرِ): ۱- كارمكه ي به راست گرتو گهرم تيْهه لچوو ۲- بوْ كارمكه ليْپراو كوْششيكرد به نهنجامى گمياند.

(أَجَدَّ- الْأَمْرُ): ۱- چووو بنجوبناوانى كارمكه وه ۲- كارمكه ي داممزر او كرد.

(الْجَدَّ) (مَصْ): ۱- كوْششكردن ۲- چاك تيْهه لچوون/ بوْ ليْپران و به راستيگرتن ۳- زيادرمويكرد.

(«عَذَابُ جَدَّ»): نازاريكى به راست نازار/ راسته فينه.

(«فُلَانٌ عَالِمٌ جَدَّ عَالِمٍ»): فيساركهس به راستى زانايهكى تهواوه/ به راست زانايه.

(عَظِيمٌ جَدًّا): نه‌وپه‌ری مەزنی هه‌یه /

به‌راستی مەزنه.

(الْجَادُّ): ١- به‌راست (تیه‌له‌چوو / کارگرانگرتوو)

٢- مەرو‌فی سه‌نگین ٣- کۆشکار.

(الْجَادَّةُ (ج) حَوَاد): مێی وشە (الْجَاد).

٥- جَدَّ و جَدَّ - جَدًّا): به‌خێدار بوو / شانسدار

بوو.

(مَجْدُود): به‌خێدار / به‌شانس / بۆهاتوو.

(جُدِدْتُ يَا فُلَان): ئەم فیسار گەس (بووی

به‌خاوم شانس / بۆتهات).

(الْجَدُّ): به‌خت / شانس.

(فُلَانٌ ذُو جُدٍّ فِي كَذَا): فیسار له‌مدا

شانسداره.

(الْجَدُّ وَالْجَدِّيُّ): زۆر شانسدار / به‌ختیار.

الْجَدُّ: ١- به‌خت / شانس ٢- رووناندن ٣- رۆژی.

(عَثَرَ جَدُّهُ أَوْ تَعَسَ جَدُّهُ): کۆلۆلی

شانگیرت / زیانیکرد یان فه‌وتا.

(الْجَدِيدُ وَالْمَجْدُودُ): به‌به‌خت / به‌خته‌وهر /

شانسدا / به‌خێدار.

٦- (جَدَّ - الثَّوْبُ. جَدَّةً): به‌رگه‌گه / جله‌که

(تازمبوو / نوێ بووموه).

(جَدَّدَ وَ أَجَدَّ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی نوێکردموه.

(تَجَدَّدَ): تازه بووموه.

(أَجَدَّ - ثَوْبًا): به‌تازمیی جله‌که‌ی له‌به‌رکرد.

(إِسْتَجَدَّ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ تازمگی بوو /

تازمداهات.

(إِسْتَجَدَّ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی تازمکردموه یان

به‌تازمیی دانا.

(- الثَّوْبُ): کالاکه‌ی به‌تازمیی له‌به‌رکرد.

(جَدَّةُ الثَّوْبِ): تازمیی جله‌که.

(الْجَدِيدُ (م) جَدِيدٌ وَ جَدِيدَةٌ (ج) جُدِّدَ):

تازه / نوێ / نوێ / نه‌و.

(الْجَدِيدَانِ وَالْأَجْدَانِ): شه‌وو‌رۆژ. (چونکه

کۆن نابن و له‌یه‌ک ناهێڕین).

(«لَا أَفْعَلُهُ مَا اِخْتَلَفَ الْجَدِيدَانِ»): هه‌تا

شه‌وو‌رۆژ به‌دوای یه‌کدا بێن به‌لای نه‌و

کارمدا ناچم.

(الْمَجْدَدُ (مفع) - مِنَ الْاَكِيَةِ): پۆشاکێک که

میلی جیا‌جیای تێدا‌بێت.

٧- (جَدَّ - الثَّدْيِ أَوْ الضَّرْعُ جَدًّا): مه‌مه‌که‌

یان گوانه‌که وشکی‌کرد.

أَجَدَّ: مه‌مک یان گوانی وشکردو.

(الْثَّاقَةُ جَدًّا): مێحوشترمه‌که گوان وشکبووه.

(«سَنَّةٌ جَدَاءُ»): سالیکی سه‌خت و وشکو

بێهره‌م.

٨- (أَجَدَّ - الطَّرِيقُ): رێگه‌که ته‌خت و پته‌و

بوو.

(- الرَّجُلُ): کابرا رێگه‌ی (ته‌خت و پته‌وی /

خۆشی) گرت.

(الْجَدَدُ (ج) أَجْدَاد): زمویی پهمه‌نی پته‌وو

ته‌خت.

(«مَنْ سَلَكَ الْجَدَدَ أَمِنَ الْغَنَارَ»): هه‌رچی

رېځه ته خت و راستيگرت هه لنانووتی و اتا
هر چی رڼی کومه لیگرت شکست ناهینیت.
(الْجَادَّةُ (ج) جَوَادَ): ۱- بهشی زوری شهقامه که و
ناو پرستی شهقامه که ۲- شهقامی سهرمکی و
پان له میهر و نهو میهره وه درخت روواوه.
۹- (جَادَةُ- فِي الْأَمْرِ. مُجَادَّةً): نه یاری له که لدا
کردو له کار که دا به شیوتر دانا.
۱۰- (الْجَدُّ (ضد): ۱- جالووی که ناوی زوره
۲- جالووی که مناو ۳- ناوی که له لایه کی
بیابانیکی وشکا.
(الْجَدُّ (ج) أَجْدَاد و جُدود و جُدودَة): بایر
له باو که مو له دایکه وه/ باوکی باوک و باوکی
دایک.
(الْجَدَّةُ (ج) جَدَد): ۱- نیشانه ۲- رپر مو/ را.
«رَكِبَ جُدَّةً الْأَمْرِ أَوْ جُدَّةً مِنَ الْأَمْرِ»: له
کار که دا رایه کی تابه متی خوی هه بوو.
(الْجَدُّ (ج) أَجْدَاد): له ورده کی کوی
لیر مو بوو.
(الْجَدَّةُ): ۱- تموقی ملی سمگ ۲- هارچه پر وی
دراو.
(الْجَدِيد (م) جَدِيد و جَدِيدَة (ج) جَدَد):
جوړه پار میکی کونه، په کسانه به نۆیه کی
پاره ی نه و سا.
(الْجَدَاد): هه موو دمزوو پان لقو پۆی
نالوز کاوو به یه کدا چوو.
۱۱- (الْجَدُّ (ج) جَدَاد): زموی رمق منی

ته خت.
الْجَدُّ (ج) جَدَاد (ح) = صراصر الليل:
سیسرك.
جذب: ۱- (جَذَبَ و جَذَبَ و تَجَذَّبَ- الْمَكَانُ)
جَذَباً وَجُدُوبَةً: شوینه که بارانی لیبراو
زمویه که ی وشکایی گهیشتی.
(جَذَبَ و أَجَذَبَ و جَذِبَ و مَجَذُوب):
بیبارانی و وشکایی و بیهره و بوومی زموی.
(أَجَذَبَ- الْمَكَانُ): شوینه که بارانی لیبراو
وشکایی گهیشتی.
(أَجَذَبَ- الْقَوْمُ): خویشگه تووشی بیبارانی و
وشکایی و بیهره می بوون.
(- الْأَرْضُ): زمویه که ی به وشک و بیهره م
دی پان به بیهره مدانا.
(أَجَذَبَ- فَلَاناً): لایدایه لای فیسارو هیچی
لیدست نه که موت/ دمست وشکبوو.
(الْجَذَبُ (مص) (م) جَذْبَة (ج) جُدُوب):
۱- وشکی و بیهره می ۲- بیپیتی.
(مَكَانُ جَذَبٍ): شوینیکی وشک و
بیهره م.
«أَرْضُونَ جُدُوبٌ وَ أَرْضُونَ جَذَبٌ» =
مُجَذَّبَةٌ): زموی وشک و باران نه بوو/ بیهر.
(الْجَذُوبُ وَالْجَذِيبُ): زموی وشک و
بیهره م و بیپیت.
(الْجَذْبَاءُ): مِنَ الْأَرَاشِي: زموی بیباران و
بیهره م و بیپیت.

(الْجَدَاب (ج) مَجَادِب - مِنَ الْأَرْضِ):
 زمويهکی زور بپیبت و بیبرههه.
 (الْجَادِب): زمویانی وشکه مهرؤ که هیج گیاو
 روومکیکی تیدا نمپیبت.
 (الْجَدُوب = ذُو الْجَدْب - مِنَ الْأَمْكِنَةِ): شوینی
 بیئاوو باران و بیبرههه.
 ۲- (جَدْب - فَلَانًا. جَدْبًا): عهیی لیگرت/
 خهوش و کهموکورپی لیدرهینا.
 تَجَدَّب: ۱- چارمزش بوو ۲- خهوشدار بوو/
 کهموکوردار بوو.
 (الْجَدْب): کهموکورپی/ خهوش.
 (جَدْب - هُ): بیتهزو لاوازیکرد/ بیتوانایکرد.
 جِث: (اجْتَدَتْ): گۆرپکی گرت.
 (الْجَدَتْ (ج) أَجْدَات و أَجْدَتْ): گۆر/ کلکۆ.
 جدح: ۱- (جَدَح و أَجْدَح و اجْتَدَح - السُّوَيْقُ.
 جَدْحًا): ئاردمکهی به کهمیک ئاو پان شیر پان
 شلمیهکیتر تیکه لکرد.
 («جَدَحُ جَوَيْنٍ مِنْ سُوَيْقٍ غَيْرِهِ»): پیاوتمیی
 به شتی خه لکوه کرد.
 (جَدَح - هُ): تیکه لیکردو تیکه له لدا.
 (الْمَجْدَح): نامیری ناو پته کردن/ تیکه له لدان/
 نهسکۆ.
 ۲- (الْمَجْدَح (فك): نهستیرمهکه.
 مَجْدَحُ السَّمَاءِ: نهستیره باران.
 «مَجَادِيحُ السَّمَاءِ»: نمو نهستیرانهن که به
 قسهی عهرمبی پینش نیسلام به ناوابوونیان

باران دهباریت.
 مَجْدَح: نهستیرمهکی باران.
 (الْمَجْدَح): رۆخی دهریا.
 جدر: ۱- (جَدَر بَكْدًا. جَدَارَةٌ): شایانی نهوه
 بوو/ شانی نهومی هه لدمگرت.
 جَدَارَةٌ: شایانیبوون/ شان هه لگرتن/
 شایسته بوون.
 (جَدِير: شایانی نهومیه/ لایمهه شایسته مه.
 (جَدَر - هُ جَدْرًا): شایانی نهومیکرد/ وای
 لیگرد لیپیبت.
 (جَدِير (ج) جَدِيرُونَ و جُدَاء (م) جَدِيرَةٌ
 (ج) جَدِيرَات و جَدَائِر بَكْدًا أَوْ لَكْدًا):
 شایانی نهومیه/ شایسته مهتی/ لایمهه/ شانی
 نهوه هه لدمگرت.
 (الْجَدَرُ (ج) جَدِرُونَ - بِالْشَيْءِ وَلَهُ): شایانی
 نهو شتمیه، نمو شته بهو لایمهه/ شایسته ی
 نهو شتمیه.
 (الْمَجْدَرَة = الْجَدِير): شانیه لگرتن/
 شایسته بوون/ شایه نیبوون/ لایمهقبوون.
 («أَنَّهُ مَجْدُورٌ بِأَنْ يَفْعَلَ كَذَا»): شایسته ی
 نهومیه نهوه بکات/ نهو کرداری لیدموه شیتنهوه
 (تَاكُو كُؤُو نِيرُو مَن لِيرْمَا وَهَكَ يَهْكَ).
 ۲- (جَدَر - الرَّجُل. جَدْرًا): خۆی دایه پهنا
 دیوارمهگو خۆی شاردموه.
 (جَدَر - الْجِدَار): دیواریکی بهدموردا کرد.
 (جَدَر و اجْتَدَر - الْحَائِطُ): دیوارمهکی

دروستکردو هه ئیساند.

(أَلْجَدْرُ (ج) جُدْران والجِدَار (ج) جُدْر و جُدور): دیوار.

(الْجُدْرَانِيَّةُ (ج) جُدْرَانِيَّاتٍ (ف. ج): فهرشی بچووکی دیوار که وینهو نیگاری تیدایه.

۳- (جَدْرَ و جُدْرَ و جُدْرَ. جَدْرًا): ئاوله‌ی دمردا/ ئاوله‌ی گرت.

(مَجْدور و مَجْدَر): ئاوله‌ی دمرکردوو/ ئاولاوی/ ئاوله‌ی گرتوو.

(جَدْرَ و جُدْرَ و جُدْرَ و أَجْدَرُ النَّبْتُ و الشَّجَرُ): روومکه‌ی یان دره‌ختمکه هه‌لتو‌هی و سمری دهره‌ینا (نهمه‌ی خوازیمه).

(أَلْجَدْرِيُّ وَالْجَدْرِيُّ) (طب): نه‌خو‌شی ئاوله‌ی که زوو ته‌شه‌نه‌ی دمکات.

(أَلْجَدْرُ وَالْجَدْرُ): زیپکه‌ی سمرله‌ش

۲- جَبْرِین یان جَبِلْدان که به به‌رزیی به له‌شه‌وه‌ی دهمینیتهموو هه‌لدملزه‌پیت.

جُدْرَة وَجِدْرَة: زیپکه‌یه‌ک و جَبِلْدانیک.

(أَلْجَدْرُ وَالْمُجْدَرَة) (طب): ئاوله‌ی گرتوو.

- (ط): نیسک و برنج یان ماش و برنج

بیکه‌وه‌ی لیپنرین نیسکه‌ی یان ماشه‌ک تیایدا هه‌لدملته‌وه‌یت و به‌رز دهمینته‌وه‌ی وه‌ک ئاوله‌ی.

(أَلْجَدُورُ) (طب): تووشبووی/ ئاوله‌ی ئاوله‌ی گرتوو.

(أَرْضُ مَجْدَرَة): خاکیک ئاوله‌ی زور تیدا بلا‌وو بووبیته‌وه‌ی.

۴- (أَلْجَدْرُ و الْجَدْر (ج) جُدور) (ن): روومکیک له‌کیه‌ی.

(جَدْرَة وَجِدْرَة): روومکیک له‌وو روومکه له‌کیه‌ی.

(أَلْجَدُور): که‌مگۆشت/ له‌پ.

(أَلْجِدَار = أَلْفَزَاعَة): (داهو‌ل) (بو ترساندن له‌ه‌ورو درنده له‌ناو کشتوکالدا دادمه‌قیتریت.

جدع: ۱- (جَدَع- أَلْنَفَ و مَاشَاكْلَهُ جَدَعًا):

لووتی یان گوپی یان لچی، نا له‌وانه‌ی ب‌ری.

(«لَا مَرَّ مَا جَدَعُ قَصِيرٌ أَنْفُهُ»): بو شتیک

لووتی خو‌ی به‌ی ب‌ریندا (به‌ی که‌یک دموتریت

که هه‌له‌ی زور بو نامانجیک بکات).

(جَدَع- الرَّجُلُ. جَدَعًا): لووتی یان شوپینیک

وای به‌ی ب‌رین جوو.

(أَجْدَع (م) جَدَعَاء (ج) جُدَع): لووتقرتاو

یان گوپ‌راو یا شوپینیک تری قرتاو.

(جَادَع- ه. مُجَادَعَة وَ جِدَاعًا): شه‌ره

جَنیویان له‌گه‌ل یه‌کدا کردو به‌ گ‌ژیه‌کدا

جوون.

(تَجَادَعًا): شه‌ره جَنیویانکردو به‌ گ‌ژیه‌کدا

جوون.

(«تَرَكْتُ الْبِلَادَ تَتَجَادَعُ أَفَاعِيهَا»):

ولاته‌که‌م به‌ جیه‌یش کاتیک پیاو خراپه‌کانی

ده‌ستیاندابوو به‌خه‌ی یه‌کتری.

(أَلْجَدَعَة): ۱- پاشماوه‌ی نه‌ندامه‌ی قرتاوکه‌ی

۲- شوپنی قرتاندنی ئمنداممکه.

(أَلَجِدَ): ئامیری پیترتاندن.

۲- (جَدَع - فَلَانًا. جَدَعًا): هیساریگرت و بهندیکرد.

(- الرَّجُلُ عِيَالَهُ): کابرا خپرو خوشیی له خیزانهکی بری و گرت.

(جَدَع - هُ = قَالَ لَهُ جَدَعًا لَكَ): دوعای که مننه نامی و برینی خپرو خوشی لیکرد.

(جَدَاع): سالی قاتو قری و وشکه سالی که رووهک پیناگات و خهک پهریشان دمکات.

(«أَجَحَفْتُ بِهِمْ جَدَاع»): قاتو قری له ناو پیردن ریشه کی شیکردن.

۳- (جَدَع. جَدَعًا): به دخوراک بوو.

(جَدِع): که سیکی به دخوراک/ خوارنه کهی خراب و کهم بیت.

(جَدَع و جَدَع و أَجَدَع - الْوَلَدُ): خوارنی کهم و خرابی به مندالکه دا/ به دخوراکیکرد.

جَدَف: ۱- (جَدَف - الطَّيْرُ. جُدُفًا): بالنده بالقرتاومکه فری.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه به دم خپراویشتنهوه بالی راوشاند.

(- الْمَلَّاحُ السَّفِينَةُ جَدَفًا): پاپورموانه که به سهول پاپورمکهی پیندا.

(جَدَف - الْمَلَّاحُ): به سهول به لممهوانه که به لممه کهی پیندا.

(الْجَدَاف (ج) مَجَادِيف): سهول.

(مَجْدَافَا الطَّيْرُ): دوو بالمهکی بالنده.

۲- (جَدَف - الشَّيْءُ. جَدَفًا): شته کهی قرتاند/ بری: له تیکرد.

(- الظَّبْيُ): ناسکه که همنگاومکانی کورتکردهوه.

(ظَبَاءٌ جَوَادِفُ): ناسکانی همنگا و کورت.

(جَدَف - عَلَيْهِ): تمنگه تاو پیکرد/ تمنگی پیته لجنی.

(«أَنَّهُ لَمَجْدَفٌ عَلَيْهِ الْعِشْ»): به راستی ژیان لئ تالکراومو لیته تراومتهوه پهک.

(مَجْدُوفُ): برراو/ قرتاو، کورت.

(رَجُلٌ مَجْدُوفٌ الْيَدِ): پیاویکی دست قرتاو یان دست کورته.

(هُوَ مَجْدُوفٌ الْإِزَارِ أَوْ الْقَمِيصِ): بهرگکورته یان کراسکورته.

(مَجْدُوفُ الْيَدَيْنِ): دست قوجاوه/ رژه/ دستنواو.

۳- (جَدَف - تِ السَّمَاءِ بِالْتَّلَجِ): ناسمان به فری لیاته خوارموه/ به فرباری.

۴- (جَدَف): ناشکوروی نازو خوشیی ژیانیکرد.

(«لَا تَجْدِفُوا بِنِعْمِ اللَّهِ»): ناشکوروی نازو نیعمتی خودا مکهمن.

(- عَلَى اللَّهِ): بهرام بهر به خودا کفرو رهقی کهورمیکرد.

(الْتَجْدِيف (ج) تَجَادِيف): رهفکردن و هسی

كفرو زياد بمرامبهر به پهرومردگار كردن.
 ۵- (أَجْدَفَ - الْقَوْمُ): خويشگهل كرديان به هاتو هاوار.
 (الْجَدْفَةُ): ژاومژاوو هاتو هاوار.
 ۶- (الْجَدَافِي وَالْجَدَافَاءُ): تالانبي.
 جدل: (جَدَلَ - الشَّيْءُ. جُدُولًا): شتمكه رهمق و قايم بوو.
 (جَدَلَ وَجَدَلَ): قايم و سهختو پتهو.
 (جَدَلَ وَجَدَلَ - الْحَبُّ. جَدَلًا وَجَدَلًا): دانمكه له گولمكدا رهمق بوو.
 (- الْوَلَدُ): مندالمكه نيسكى بههيزو رهمق بوو.
 (الْجَدَلَ (ج) جُدُول) (مص): ۱- پتهوي و رهمقوون ۲- نمندامي لمش.
 (الْجَدَلَةُ): دهمكي دهمكهوان.
 (الْجَدِيلَةُ): سوورخواستبي را.
 (الْأَجْدَلُ وَالْأَجْدَلِيُّ (ج) أَجَادِل): ههلؤ.
 نيشانهمكي زاله كه له توندي خواستهوه هاتووه.
 ۲- (جَدَلَ - الْحَبْلُ. جَدَلًا): (گوشمكه) / پتمكه (ي) يادا.
 (جَدَلَ - الشَّعْرَ): قزمكه هونيبهمو كردي به برچ.
 (الْأَجْدَلُ): بادراو لوولكراو.
 («سَاعِدُ أَجْدَل»): بازوويمكي نمستوور و پتهو، ومك بادراييت.

(الْجَدِيل (ج) جُدَلَ): گوريس يان گوش يان پمتي بادراو.
 (جُدَلَ الْإِنْسَانِ): لوولاقى قاج و دهمستي مروف.
 (الْجَدِيلَةُ): رپگاو شيومو جونيهمتي.
 («عَمَلَ عَلَى جَدِيلَتِهِ»): بهو رپگاو شيوميه كردي كه له سمري راهاتووه.
 (الْجَدِيلَةُ): (عند العامة): برچ.
 (جَدَالَةُ الْخَلْقِ): جوان و چاك (دارپژراوي) / دروستكراوي).
 الْمَجْدُول: چاك بادراو يان بادراو هونراوي پتهو.
 «رَجُلٌ مَجْدُول»: پياويكي لمش دارپژراو نيسك قايم.
 (جَدَلَاء (ج) جُدَلَ): قايم / پتهو / توكمه / چاك دامهزراو.
 ۳- (جَدَلَ - الرَّجُلُ. جَدَلًا): نهمياربي و هينهمبريتيهكي توند بوو.
 (جَادَلَ - ه. جَدَلًا وَ مُجَادَلَةً): هينهمبرايهمتي و شمربه به لگهي له گهلدا كرد / مشتموري له گهلدا كرد.
 (تَجَادَلًا): چهمقه چمقيان له گهل يهكدا كردو كهوتنه مشتمومروه / كهوتنه شمربه به لگهوه / چه له حانيوه.
 الْجَدَلَ: ۱- ناكوكي تهاوو شمربه به لگه ۲- كارامهبي له گپرانى شمربه به لگه

مشتومر مه‌دا.

(الْجَدَلُ عِنْدَ الْمُنْطَقِيِّينَ): شهره به‌لگه

لای خاومن ناخوتنه راست و دروسته‌کان:

پیومر یکه که بریتییه له گه‌لک پیشه‌کی

دیارو زانراوه، یان پیلینراو، واتا پیوه ریکه به

که‌لکه بۆ پرواپیکردن نه‌ک دمرکه‌وتنی راستی

یان ناراستی به‌لکو پیلینان و پرواپیکردنیکی

ته‌واو بیت وه‌ک بلیتی (فُلَانٌ يَطُوفُ فِي اللَّيْلِ

فَهُوَ لَصٌ): فیسار به‌شمو دسوورپیته‌وه نه‌وه

دزه. نامانج له‌مه ناحزمکه ببه‌سترتیه‌وو

بهم‌ریدا ببه‌پنیریت و به‌وه نه‌وهی دمرک

به به‌لگه‌کان ناکات پروابه‌ینیت.

(الْجَدِلُ وَالْجَدَالُ وَالْمَجْدَلُ وَالْمَجْدَالُ):

چه‌قه‌چن/ که‌سیکه زۆر حمز له (شهره

به‌لگه بکات/ مشتومر بکات/ حمز له

حه‌به‌شیکات).

۴- (جَدَلٌ وَ جَدَلٌ هُ جَدَلًا): دایبه‌زمویداو

که‌وت.

(تَجَدَلٌ وَانْجَدَلٌ): به‌زمویدا درا.

(الْجَدَالَةُ): بووم/ زموی.

۵- (الْجَدِيلَةُ): ۱- خیل ۲- که‌نار/ لا.

(الْمَجْدَلُ (ج) مَجَادِلُ): کۆشک.

الْمَجْدَلُ: کۆمه‌له‌ خه‌لک.

(الْجَدُولُ وَ الْجَدُولُ (ج) جَدَاوِلُ): ۱- جوکه/

چه‌م ۲- شیوه‌ی ریخستنی کیشمه‌که به

کورتیی وه‌ک.

(جَدُولُ الضَّرْبِ): خشته‌ی لی‌کدان.

(الْإِسْتِقَامُ جَدُولُ الْقَوْمِ): کاری خویشگه‌ل

راست و ریک بوومه‌وه.

جدم: (جَدَمٌ - تِ النَّخْلَةِ. جَدَمًا): دارخورماکه

به‌ریگرت و وشک بوو.

جادم: دارخورمای به‌رگرتووی وشکبوو.

(جَدَمٌ - هُ): بری.

(إِنْجَدَمَ): بررا.

(الْجَدَمُ): که‌سانییکی خویریی و هیج و بووج.

(الْجَدَمَةُ): مروفی کورتمبالا.

(الْجَدَمَةُ وَالْجَدَامَةُ): نه‌وهی له‌گوله‌ که‌نمه‌که

نهمه‌ته دهری و نه‌ومریت/ سمرکۆزمر.

جدا: ۱- (جَدَا عَلَيْهِ. جَدَاً): به‌خششه‌که‌ی

دایه.

(جَدَا وَاجْتَدَى وَاسْتَجَدَى - فَلَانًا): ۱- داوای

شتیک، که‌لکیکی له‌ فیسار کرد/ پیداو‌یستیه‌کی

لی‌خواست ۲- ده‌ستی لی‌ پانکردموه/ سوالی

لی‌کرد.

(أَجَدَى. إِجْدَاءً): به‌خششه‌که‌ی و مرگرت/

پیداو‌یستیه‌که‌ی ده‌ستکه‌وت.

(- فَلَانًا): به‌خششه‌که‌ی دایه.

(إِجْتَدَا - هُ): به‌خششه‌که‌ی دایه.

(الْجَدَى): به‌خشنده/ دلناوا/ سه‌غی.

(الْجَدَا وَالْجَدَوَى): به‌خشش/ ده‌ستگیرویی.

(الْجَدَاءُ): به‌خشین.

(الْجَادِي): ۱- خواز لۆک/ دمرۆز مکه‌مر/

كۆمەكخواز/ سوالكەر ۲-ئەمەش شت بە
سوالكەر دەمات/ بەخشندە.

۲-(أَجْدَى- الْأَمْرُ إِجْدَاءً): كارمەكە كەلكدار
بوو/ بەسوود بوو.

(«مَأْجِدِي عَنْكَ هَذَا»): ئەمە بۆت بېسوودو
بېكەككە.

(الْجَدَاءُ): سوود/ كەلك.

(إِجْدَاءُ): سوودبەخشىن.

(الْأَجْدَى): بەكەككەرتىن/ سوودبەخشىن
بەسوودتىن.

(الْجَدَا): بارانى گشت لاگرتوو

۳-الْجُدُوةُ (ج) جَدُوْ: ۱-ھۆل ۲-ران/ گەلە.

(الْجَادِي) (ن): زمغەمران.

جدى: (جَدَى. جَدِيًّا): بەخشش و دەستگىرۋى
خواست/ ئەمەش بە سوالكەر دەمەت.

(أَجْدَى- الْجِرْحُ. إِجْدَاءً): بىرنەكە لەمەرى
رۇپشت.

(الْجَدِي (ج) أَجْدٌ وَجْدَاءٌ وَجْدِيَان) (ح):

كارى يەكسالە/ كاررۇلە.

الْجَدِي (فك): ئەستىرە كۆرەك.

ئەستىرەكە لەلەي جەمسەرمەيەكە

قېلەش پى دەۋوزىتەمە، پىيەموتىرەت

كۆرەككە ياكوور ۲-(فك) بىرچىكە لە ئاسماندا

پىيەموتىرەت بىرچى دەمغەغان، لە ھال بىرچى

سەتلىدە.

(الْجَدِيَّةُ (ج) جَدَى وَجْدِيَات): ناواخنى

رۇز زىن يان كورتان كە دوو ناواخنى
لەملاۋلەۋلادان.

جَدَّ: ۱-(جَدَّ- هُ. جَدًّا): بىرپەشە يان
شكاندى.

(إِنْجَدَّ): بىرپەشە يان شكا.

(تَجَدَّدَ): پارچەپارچە بوو، لەت و كوت بوو.

(الْجَدَّ (ج) أَجْدَادُ): رېزال/ پارچەش بېچوۋى

وردوخاشبوۋمەكە.

(الْجَدَّةُ): رېزالىك/ پارچەشەكى ورد.

(الْجُدَادُ وَالْجُدَادُ وَالْجُدَادُ): ۱-وردوخاشبوۋو/

لەتى شكاو ۲-شتى شكاو ۳-بەردى زىر. چونكە

بەردەكە وردوخاش دەمەت.

(الْجُدَادُ وَالْجُدَادَةُ): ۱-زىدەش ھەمەش شتىك

۲-بىرشتى ھەمەش شتىك/ سەمە مەمەست.

(الْأَجْدَّ (م) جَدَاءُ): لەتۈپەتۈۋو - شكاو.

(الْجُدَادَات) بىرشتى شتو شكاۋى يان پارچەش

بىرراۋى شت.

(«عِنْدِي جُدَادَاتٌ مِنَ الْقِضَّةِ»): وردە سەمە

مەمەست يا بىرشتى زىوم ھەمە.

۲-(جَدَّ- فِي سِيرِهِ): لە رۇپشتىدا بەلەمەكرد/

پىيەلەكەرت.

(جَدَّدَ): بانگى خۇشگەلىكەرد دوۋىكەون

بەلام كەس شۇنى نەكەوت.

جذب: ۱-(جَذَبَ- وَاجْتَذَبَ- هُ إِلَيْهِ جَذْبًا):

بۇ لاي خۇي رايكىشا/ بەكىشىكەرد.

إِجْتَذَبَ- إِلَيْهِ: بۇلای رايكىشبوۋو.

(جاذِب-ه و تَجاذِبَا- الشيء): لیسر شتمکه
کهوتنه کیشمگیش و همرهکه بۆ لای خوی
پایدمگیشا.

(جَذَاب): مهرگ، چونکه خه لک رادمگیشیت.
(الْجَذَابَةُ): فاقه و داو که کلا و کورمو جوهری
پیدمگیریت.

الْجاذِبِيَّة (ف): هیزی کیشکردن لهتمندا.
وهک له موگناتیزدا همیه.

(جاذبية الأرض): کیشهیزی زهوی.
(جاذبية الجمال): کیشهیزی جوانی که دل و
سمرنج رادمگیشیت (خوازمیه).

۲- (جَذَب- الشَّهْر): همیهکه زوری رۆیشت.
(إِنْجَذَب- فِي السَّيْرِ): له رۆیشتندا خیرایکرد
یان دوور رۆیشت.

(إِنْجَذَبَ بِهِم السَّيْر): دوور رۆیشتن و
دوورکهوتنهوه.

(الْجَذْبَةُ): ماوهی دوور.
(بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْمَنْزِلِ جَذْبَةٌ): نیوان نهوو
ههوار ماومیهکی دووره/ بۆ مالموه یان زوری
ماوه.

۳- (جَذَب- تِ النَّاقَةِ): میحسترکه شیرمکی
کز بوو.

(- الْمَهْرَ عَنْ أُمِّهِ): جوانوومکی له شیر
دایکی بریهوه/ له شیر دایکی کرد.

(تَجَذَّب- اللَّبَنُ): شیرمکی (ههلقوراند/
خواردموه).

(الْجاذِب (ج) جَوَانِب و جَذَاب) (فا):
میجوشتری شیر کز بوو/ شیرکهمیوو.

جذر: ۱- (جَذَرَ- ه. جَذَرًا): ۱- بری ۲-
ههلیکهند.

(جَذَرَ وَ أَجَذَرَ- ه): ریشهکیشکرد/ ههلیکهند/
له بن و بیخ دمرهینا.

(إِنْجَذَرَ): ریشهکیشبوو/ له بن و بیخ دمرهات/
هه لکمنرا.

(الجذر والجذر (ج) جُذُور): ریشه.
(جَذَرُ النَّبَاتِ) (ز): رهی روههک ریشهی
روههک. گه لیک جۆری همیه وهک مینجی/
رهی سهرمکی و ریشهی.

۲- (جَذَرَ- الْعَدَدَ) (ع ح): رهی ژمارمکی
دمرهینا.

(الجذر والجذر (ع ح): رهی ژماره. ده رهی
ژمارهی سهده چونکه نهگهر، دمکهمرتی دهی
بکهیت دمکاته سهد.

(المَجْدُور (ع ح): ژماریهکه به لیدانی
رهی ژمارمکه لهگهل خۆیدا پهیدابوووه سهد
نهنجامی لیدانی دمیه لهگهل خۆیدا.

۳- (الجذر- مِنَ الْبَقَرَةِ): (قوچی/ شاخی)
مانگا.

(الْجَوْدَرُ وَالْجَوْدَرُ الْجَوْدَرُ (ج) جَوَادِر و
جَادِر (ح): گوهرمکی مانگا کیویله.

(الْمَجْدَرُ): زور کورت/ بستهبالا.
(الْجَذْرِيَّة): دانی کهله که پاش جواری

پیشموه دیت.

جذع: ۱- (جذع- الدابة. جذعاً): جوارپیکه
بیئالف بمندگرد.

(- بَيْنَ الْبَعِيرَيْنِ): دوو حوشرمکه به
همتیک پیکهوه بمستهوه.

۲- (جذع مدع): بهملاوبهولادا/ بهرشو
بلاو.

(ذهبوا جذع مدع): بهملاولادا بهرشو
بلاو بوونهوه.

۳- (الجدع (ج) جذوع و أجداع) (ز): همدی
دارخورما.

جذع الإنسان (ا ع): همدی مروف جگه له
هر جوارپهلی و سهری.

(الجدع (ج) جذاع و جذعان- من البهائم):
۱- بهچکهی جوارپن

(جذعان الجبال): ۱- کئیوی بجووک/
گردمکیو ۲- همرزمکار.

(فلان في هذا الأمر جذع): فیسار له
کارمدا تازه شارمزایه/ تازه کوورمیه.

(أعدت الأمر جذعاً): کارمکهه وهک
لهمویشی تازمکردموه نامادمکرد.

(الجدع والمجدع): همرچی بنجینهو
سهرچاومی نمبیت و نهچسپیو بیت.

جذف: ۱- (جذف- الطائر جذفاً): بالندمکه
تیز هری/ خیرایکرد.

(أجذف- القارب): به سهول بهلممهکی

برد.

(جذف - القارب): به سهول بهلممهکی پال
پیومناو بهرمو پیشهومیبرد.

(تجذف - في ميه): له رویشتندا بهلمیکرد.
(الجداف): سهول.

۲- (جذف- ت وأجذف- ت المرأة): ژنهکه
همنگاومکانی کورتردموه/ ورد رویشت.

(جذف و جذف- الشيء): شتهکهی لهتکرد/
بری/ کوتکوتیکرد.

جذل: ۱- (جذل واجتذل. جذلاً):
دلخوشبوو.

(جذل وجذلان (ج) جذلان (م) جذلة
وجذلي): دلخوش/ کمیفخوش.

(أجذل-ه): کمیفخوشیکرد، دلخوشیکرد.

جذل: ۲- (جذل واستجذل جذولاً): قنج
بووموو راست راوستا.

(الجدل (ج) أجدال و جذول و جدال و
جذولة) (ز): بنی درخت و ناومرؤکی

(نهگمر ریک درختیک بپریت ریزه بازنمیهک
دمبینیت به دموری همکا همر بازنمی سالیکی

تهمهنی درختهکه پیشاندمدات).

(عاد الشيء الى جذله): شتهکه جووموه سهر
رمگیزی خوی/ ریشهی خوی/ بنی خوی.

(الجدل): داریکه بو حوشری گهر
دهچهقینریت تا خوی پیبخوریینیت.

(الجديل): داروچکهی حوشری گهر.

(«أَنَا جَذِيلُهَا الْمُحَكَّتُ»): هميشه خوی له
من هه لدمسویت. واتا همر کاریکی همبیت
راویژ به من دمکات.

(«هُوَ جَذَلُ مَالٍ»): نمو میر خوناوکهی
سامانهو دمزانیت چۆن هه لیسوورپینیت.

۲- (تَجَاذَلُ الْقَوْمُ): خویشگهل رقیان له یهک
هه لگرتو بوونه ناحهزی یهکتری.

جَدم: (جَدم- د و جَدم- د. جَدمًا): خیرا
بری و قرتانندی.

(إِنجَدم و تَجَدم: زوو برراو قرتا.

(جَدم و أَجَدم): برراو/ قرتا.

(جَدم. جَدمًا): ۱- قرتا ۲- کۆلیوو.

(جَدم): تووشی گولییبوو.

(أَجَدم و مَجَدم و مُجَدم): گول.

(أَجَدم- یدە): دمستی قرتاند.

(أَلجَدم والجَدم (ج) جَدم و أَجَدم): ۱- ریشه/
رهمگه ۲- سمرچاوه ۳- شوینی لیوه پمیدابوون/
بن/ بیخ.

(أَلجَدمة): کهمی/ ناتهاوایی.

(أَلجَدمة والجَدمة): شوینی قرتانی دمست.

(الجَدمة): ۱- هارجهی شتیک ۲- هامچی.

(أَلجَدم) (طب): گولی. دهرنیکه دمبیته هوی
هه لومرینی نهندانو گۆشتی لهش.

(أَلجَدمة): بهریز/ باشماوهی کشت پاش
دروپنهی گشت.

(لَأَجَدم (ج) جَدمی و جَدماء): پهنجهکۆله/

پهنجه قرتا و یان دمستقرتاو.

(«هُوَ أَجَدمُ الْحَجة»): نمو بیرمان و بیبه لگه
بیبیانووه.

(أَلجَدم والمَجَدمة): ۱- کارپرینه رهوه/ کار
کۆتاپیهین ۲- ناوبریکمر ۳- تۆرنۆک و دلناسک که
زوو دۆستایهتی و خوشهویستی دمچرپینیت.

۲- (أَجَدم- عَنِ الشَّيْءِ): وازی له شتهکه
هینا.

(- عَلَيْهِ) (ضد): ۱- ههتیری کردنی شتهکه
بوو ۲- وازی له کردنی شتهکه هینا.

۲- (أَجَدم - فِي سِرِهِ): پهلهی له رۆشتنهکه دا
کرد.

جَدا (جَدا و أَجَدى- على الشَّيْءِ. جَداً
وَجَداً): لهسمر شتهکه نۆقره یگرتو
ماپهوه.

(تَجَاذَى. الْحَجَرُ): بهردهکهی بهرز کردموه.

(أَلجَداة (ج) جِذاء): بنکی داری گهوره.

(أَلجَذوة والجَذوة والجَذوة (ج) جَذى و
جَذى و جِذاء): پشکۆی سوور/ سکلی بهمگر.

(«فُلَانٌ جَذوةٌ شَرٌّ»): فیسار کەس
خراپه خوازو ناشووبگیڤه/ ناگرکه رهوهی

ناشووبه.

جَدى: (جَدى و أَجَدى- فُلَاناً عَنْهُ جَذاً):
فیساری لى دوور خستهوه/ بهری فیساری

لیگرت/ لیبقه مدغه کرد.

تَجَاذَى تَجَاذاً): به بیخشپهوه به دزیهوه

بۆی دمرچوو.

(الْجِذْي وَالْجَذِيَّة - مِنَ الشَّجَرَةِ): بنكى درهخت.

جَرَّ: ۱- (جَرَّ - هُ وَ بِه. جَرًّا): ۱- رايكيشا/ بهلكيشيكرد ۲- دريژيكردهوه.

(- الْإِبِل): حوشترمهكى به نهرمى ليخورى.

(جَرَّر - هُ وَ بِه): توند (رايكيشا/ بهلكيشيكرد).

(جَار - هُ رَسْنَه): جلّهوى بۆ بهرلا كرد چى دمكات بيكات.

(أَجَر - الرِّسَن): (رشممهكى/ جلّهوى) رايكيشا.

(- هُ رَسْنَه): جلّهوى بهردا چى دمكات بيكات.

(- هُ الرِّمَج): نيزمهكى تيچمقاندو تيايدا هيشتهوه رايكيشت.

(إِنْجَر): رايكيشا/ بهلكيشكرا/ رايكيشوو.

(إِجْتَرَّ وَ أَجْدَر الشَّيْء): شتهكى (بهلكيشكرد/ رايكيشا).

(إِسْتَجَر - الشَّيْء): شتهكى رايكيشا.

(- الْمَال): وردمورده داراگهى، مالهگهى رايكيشاوى بردى.

(- لِفْلَان): بهلكيشى فيسار بوو/ شوينى كهوت.

(الْجَر) (مَص): بهدواهااتن/ رايكيشان/ بهلكيشكردن/ همروها.

(كَانَ ذَلِكَ عَامُ كَذَا وَ هَلَمَّ جَرًّا إِلَى الْيَوْمِ): نهوه سالى نهومنده بوو تا نيستمش همروهايه.

(جَر): لمبهر («فَعَلْتُ ذَلِكَ مِنْ جَرَّكَ وَ جَرَّائِكَ وَ جَرَّائِكَ»: لمبهرتؤ/ لمبهر خاترى تؤ نهوممكرد. (نهمه له واتاى رايكيشان و پيؤه بهندبوونهومو بهلكيشكردنهوه هاتووه).

(الْجُرَّةُ (ج) جَر): تهلهى تهختهيه بۆ راوكردى ناسك.

(الْجُرَّةُ (ج) جَر وَ جِرَار): جاره رايكيشانيك.

(الْجُرَّةُ): جونيتهى رايكيشان/ شيوهى رايكيشان.

(الْجُرْو - مِنَ الْآبَار): بيرى قول.

(الْجُرور - مِنَ النِّسَاء): رنى گردمنشين/ بهككهوته چونكه به سمرزمويدا بهلكيش دمكرت.

(فَرَسٌ وَ جَمَلٌ جَرُور): چارموييهك

يان حوشترىكى مانگر كه ناروات و شوين خاومنهكهيشى ناكهويت.

(الْجَر): ناومرؤى ناو.

(الْجَر): چهرخراگيش/ پمتيگه نهستور له چهرخهوه دمنالينريت و پنى دمسورپنريتهوه.

(الْجَرَّةُ) (فَك): كاكيستان. شوينيگه له ناسماندا

كه نهستيرميهكى بيشومار پيكيهيناوه، به چاو له يهك جياناكرينهوه چاو وهك بهلهيهكى

سپی دمیبنیت که خه لکه رهمه کییه که
پنیده لئن، (دربُ التَّبانَةِ) (عامیه).

الْجَارُور: ۱- خاور و ۲- شیو که لافاو دروستی
دمکات ۳- چه که جه.

(الْجَرَار): ۱- زور به کش.

(جیش جَرَّار): سوپایه کی بیشومار (بویه
وای پنیده لئن چونکه تۆزنیکی بیشوماری
شهر له گهل خؤیدا دمهینیت) ۲- چه که جه
(عامیه).

(الْجَرَارَةُ (ج) جَرَّارات) (حی): ۱- تراکتور.
مه کی نه که نامیری جووت و درمو و لهو
بابه تانه رادمکشیت ۲- دو و پشکه زمرده. که
کلکی به زمویدا به کشدمکات.

۲- (جَرَّ و اجتر- البعیر): حوشرمه که
کاویژیکرد.

(أَجَرَ- البعیر): حوشرمه کاویژیکرد.

الْجِرَّةُ وَالْجِرَّةُ: شتی کاویژیکراو.

(حَيَوَانٌ مُجْتَر): زیندمومریکی کاویژیکمر

کاویژیکمرمکان بربرمدارن و شیردمن و

کۆهرسیان چوار پارچه یه.

(الْكَرَش): ورگ.

(الْقَلْنَسُوة): شیلوگ.

(أُمُّ التَّلَافِيف): هزار لؤغان.

(الْإِنْفَخَةُ): کلا و قازی. به ناوایانگترین کاویژیکمر

حوشر و مانگابه.

۳- (جَرَّ- الْكَلِمَة): وشه که ی ژیردارکرد یان

به ژیردار خویندیه وه.

(الْجَرَّ): بزوینی ژیره له عمرمبیدا. (جۆره

شیکردنه و میه که له ریزماندا). به بزوین

یان به بیت بویه و ناو نراوه چونکه بیت که

واتای کردارمه که بؤ ناومه که دمبات.

۴- (جَرَّ- عَلَى نَفْسِهِ. جَرِيرَةً): گونا هیکی

به سمر خؤیدا هیناو خؤی گونا هبار کرد.

(الْجَرِيرَةُ): گونا و سووچ/ به دکاری و

تاوان.

(«فَعَلْتُ ذَلِكَ مِنْ جَرِيرَتِكَ»): له بهر خاتری

تۆو بؤ تۆ نه و مکردو خۆم توو شکرد.

۵- (جَرَّ- لِسَانَ الْفَصِيل. جَرَّاً): زمانی به چه که

حوشرمه که، یان گویرمه که میان قلیشاندا تا

دایکی نه مرژیت.

(أَجَرَ- الْفَصِيل): زمانی به چه که میان قلیشاندا

تا دایکی نه مرژیت.

(- لِسَانُهُ): زمانی بری و اتا نه میهنشت

بدویت.

۶- (أَجَرَ- هُ الدَّيْن): وامه که ی/ قهرز مه که بؤ

دواخست.

(جَارَّ- هُ): خایاندی/ دستیدمستی پیکرد.

(«جَارَّهُ الدَّيْن»): له دانه و ی وامه که دا

دستیدمستی پیکرد.

۷- (الْجَرَّ): ۱- نشیو.

۲- (جَرَّ الْجَبَل): دامینی چیا.

(الْجَرَّ): ۳- کونه که متیارو هی هیت.

(الْجَرَّةُ (ج) جَرّ): دمفري تۆۋ وەشىن.

دمفريگە كون كونه بۇ تۆۋ وەشاندىن.

(الْجَرَّةُ (ج) جَرّ و جَرار): ۱-گۆزەلەي كاشى

كە وركىكى گەورەي ھەيە دوو قولف و دممىكى گەورەش ۲-ئانى سەر پىشكۇ يان ھى ئېلەمۇ.

(الْجَرَّةُ): خويشگەلىك كە نىشتەنى دىمىن و

كۆچىش دىمكىن.

(الْجَرِّي: حنكليس) (ح): ماسىي نىقە.

(الْجَرِيَّة وَالْجَرِيَّة): (ع ۱) سىيەتۈرەي

مەل.

(الْجَرار): ۱-تراكتۇرساز ۲-فرۇشيارى

تراكتۇر.

(الْأَجْران): مەۋف و جىۋكە.

(الْجَرّ): نىرگەي خانوو/ ھەمال كە دارمەي

لەسەر دىمكىت و سەرى دارمەكەي دىمكىتە سەر.

۸-(جَرَجَر - الْجَمَل): ھوشىرەكە لە گەروویدا

بىنگە بىنگىكرد.

(الماء في حلقه): ئاۋمەكە قولتەقولتى لە

گەروویدا كەرد.

(جَرَجَر وَتَجَرَجَر - الماء): ئاۋمەكەي كەردە

دىمىيەۋو لە گەروویدا قولتەقولتى پىكرد.

(الْجَرَجَر (ج) جَرَجَر): ۱-قورقوراكە/

گەروو.

(الْجَرَجَارَة): بەرداشى ئاش.

۹-(الْجَرَجَر (ج) جَرَجَر (ز): جەنجەر. كە

بۇ كوتانى دىمغۇ بەكارىت.

(الْجَرَجَر وَالْجَرَجَر (ن): پاقە.

(الْجَرَجَر (ن): كوزەلە. سەوزمەكە گولنىكى

وردى ھەيە گەلەي ئاۋىتەيە زۆر سەوزە لە دىشت، لە شوپنە ھىنكەكاندا لە ئەوروپا

ئاسىيادا لە گول كانيماۋمەكان و جەمەكان و

زەلكاۋمەكان دىمكىت و بۇ زەلەتە بە سەوزى

دىمكىت و تامى خۇشە.

جرؤ: ۱-جرؤ- عىلە. جَرَاءَة و جَرَاءَة و

جَرَاءَة و جَرَاءَة): پىيۋىراۋ پەلامارىدا.

(جَرِيء): بوپىر/ بەزات.

(جَرَأ - ه. تَجَرِيءاً): زاتى ئايەمەر/

بوپىركرد.

(تَجَرَأ): وپىراي/ زاتى پەيداكرد.

(إِسْتَجْرَأ): خۇي بە بەزات و بە بوپىر

نىشاندا.

(جَرِيء (ج) أَجْرَاء وَأَجْرَاء): بوپىر/ بەزات/

نەبەرد/ پىركىش/ بىيىاك.

(الْجَرَاءَة): زات/ بوپىرى/ پىركىشى.

(الْجَرِيَّة (ج) جَرَانِي): كۆلىت/ خانووپەكە

دېندەي تىدا راۋدەمكىت.

۲-(الْجَرِيَّة (ع ۱): ۱-سىيەتۈرەي ئالندە

۲-قورقوراكە/ قورگ/ گەروو.

جرب: ۱-(جَرِب. جَرَب (طب): توۋشى

گەپى بوو.

(جَرِب و جَرَبان وَأَجَرَب (ج) جَراب و

جَرَبِي وَأَجَارِب و جُرْبُ): گهر.

(أَجْرَب - الْقَوْمُ) حوشری خویشگهل گهر بوون.

(أَجْرَب - هُ): توشی گهر پیکرد.

(أَلَجَرَبُ (طَب): گهریی، جوره دمر دیکه پیست

زیبکهی ورد دمر دمدا تو زور ده خوریت.

(أَلَجَرَبَاء): مَنی وشعی (الْأَجْرَب): ۱-ژنی

گهر ۲-ناسمان به هه ساره دمر که وتوو هکانی

وهک گهر بوو پیست و زیبکهی دمر دابیست و

دمنو پیست.

۲- (جَرَب - السَّيْفُ. جَرَبًا): شمشیر که

گرو پیوو و اتا ژمنگی گرتوو.

(أَلَجَرَب): ژمنگی شمشیر.

۳- (جَرَب - الرَّجُلُ. جَرَبًا): زمویی پیاو که

په کی که وت.

(أَلَجَرَبَاء): زمویی وشک و بیئاو که هیچی تیدا

نه بیست.

۴- (جَرَب - هُ: تَجَرِبًا و تَجَرِبَةً): تاهیکردمه

تَجَرِب و تَجَرِبَةً): تاهیکردنه وه / نه زموون

کردن.

(أَلَجَرَب): تاهیکراوه نه زموونکراو.

(دَرَاهِمٌ مُجَرَّبَةٌ): پارمیهکی تاهیکراوو

تمواو.

۵- (أَلَجَرَب): خهوش / ناته واویسی، خووی

ناشیرین / سیفمتی دزیو.

(أَلَجَرَاب): پاپوژی بوش که هیچی

هه لئه گرت پیست / باردا گیراو.

(أَلَجَرَاب (ج) أَجْرِيَّة و جُرْب و جُرْب):

۱-کیلانی شمشیر ۲-هه مانه ۳-ناو مووی چالوو /

بیر ۴-پنستی گون که همر دوو هیلکهی گونی

تیدا یه.

(أَلَجَرِيَّة): ۱-پپری شهلای و قهیمو جهربمه

۲-خیزانی زور خوری بیکه لک و کار.

(أَلَجَرِيَاء): بای باکوور / رهشما یان

سهرما که ی.

(أَلَجَرِيَان وَالْجَرِيَان - مِنَ السَّيْف): کالانی

شمشیر ۲-دهمی تیرژی شمشیر ۳-پهتی

هه لگرتنی شمشیر.

(فَارِسِيَّة) (- مِنَ الْقَمِيص): په خهی کراس.

۶- (جَرِبَارَةٌ) (ن): جوره گولیکه له خوارووی

نه مفریقاه هاتوو لاسکیکی دریزژی هه یه.

بموه جیایه که له زستاندا گول دمکات و تازه

بلاو بوته وه، لهو شوینانه دا نازی که به مفری

هه بیست و ناو تیایدا بیبه ستیت.

۷- (جَرِبِيَّة) (ن): گولی داو دمفهندی گولیکه له

نه وروپاو ناسیادا زوره به تایبمتی له ولاتانی

دمریای ناو مر است، گوله که ی به هیشوو.

۸- (جَوْرَب - هُ): گورمووی له پیی نه و کرد.

(تَجَوْرَب): گورمووی له پیکرد.

(أَلْجَوْرَب (ج) حَوَارِب و حَوَارِبَة) (فَارِسِيَّة):

گورمووی.

الملحق:

جرب: (أَلْجَرَبَنِيَّة) (فَارِسِيَّة): توورمگی

راوچی، له پېسته يان شتیره، راوچپیه که
راوگراومکانی تیده خات.

جړت: ۱- (الجړیث (ج): نقه، جوړه
ماسپیه که.

۲- (تَجْرَثَمَ): له بهرزییه که موه که وته
خوار موه و کوور بوو له ترساندا گرموله بوو.
(إِجْرَثَمَ): گرموله و کوور بوو و له شوپنه که ی
خویدا مت بوو.

(الْجُرْثُومَ وَالْجُرْثُومَةَ (ج) جراثیم - مِنْ
الشيء): ۱- بڼکه و ریشه ی هه موو شتیک ۲- نه و
گلله ی به بڼکی دره خته که موه دمبیت.
(جُرْثُومَةُ النَّمْلِ): شاره میرووله.

الجُرْثُومَةُ: میکروب.
جړج: (جړج- الرَّجُلُ. جَرَجًا): به زموییمکی
رهمنه ی بهر ده لانیډا روښت.

(- الْخَاتِمُ فِي أَصْبَعِهِ): نه موس تیل که به
په منجه ی شل بوو هاتو چو ی کرد.

(جړج): نه موس تیل ی شل به په منجه.
(الْجَرَجُ): زموی رهمنه و بهر ده لانی.
(الْجَرَجَةُ (ج) جَرَجُ): خورجی نان و
تویشوو.

جړج: ۱- (جَرَجَ- هُ. جَرَحًا): بریندار ی کرد/
لهشی بری.
(جَرَحَ. جَرَحًا): لهشی بریندار بوو/ زامدار
بوو.

(جَرَحَ- هُ): برینیک ی زوری تیکرد/ زور

(بریندار ی کرد/ زامدار ی کرد).

(الْجَرَحُ (ج) جُرُوح وَأَجْرَاح): زام/ برین.
(الْجَارِحَةُ (ج) جَوَارِح): برمر/ چه قو/ تیغ.
(الْجَرَاةُ (ج) جَرَاحٌ وَجَرَاحَاتُ (طب):
۱- برین/ زام. ۲- نه شته رگه ری.

(الْجَرَّاحُ وَالْجَرَّاحِي): پزشکی نه شته رگه ری و
نه و ی تیماری برین دمکات.

(الْجُرُوحُ (ج) جَرَحِي مَجَارِيحُ وَالْجَرِيحُ
(ج) جَرَحِي: بریندار/ زامدار.

۲- (جَرَحَ- هُ بِلِسَانِهِ): دلی بریندار کرد/
نمگی دایه پال و جنیوی پیدا.

(«جَرَحَ- الشَّهَادَةُ»): شایه تیه که ی
بوو چکرده موه.

(جَرَحَ- الشَّهَادَةُ): بهر بهرچی شایه تیه که ی
دایه موه و مرینه گرت/ پیی قایل نه بوو.

(إِسْتَجَرَحَ- الشيء): شته که خه و شدار و خراب
بوو/ گهن بوو.

(الْجَرَحَةُ): به لگه ی هه لو مشانه موه
به تال کردنه و ی شایه تی و بیانوی ناحه زه که.

۲- (جَرَحَ- الرَّجُلُ. جَرَحًا): رهنجیدا/
کاسبیکرد.

(جارح): کاسبکار/ رهنجدر.
«مَالُهُ جَارِحَةٌ»: کاسبی نییه ده سته به تاله.

(إِجْرَحَ- الشيء): شته که ی ده سته گیر بوو/
شته که ی بهیدا کرد.

(الْجَارِحَةُ (ج) جَوَارِح): نه ندای لهشی

مرؤف به تایبتهی دمست چونکه شتی
پیدمستگیر دمبیت.

(الْجَارِحَةُ) (ح): نهو زیندمومرو مه لانهی که
راو دمکن و وهک درندمو بالندمو سمگ که شت
بؤ خویان پمیدا دمکن.

(الْجَوَارِحُ مِنَ الطَّيُورِ): بالنده گۆشتخورمکان
وهک هه لؤو کۆلارمو باز.

۴- (إِجْتَرَحَ - الْإِثْمَ): خوی گونا هبار کرد/
گونا هی کرد.

(الْجِرَاحَةُ) (ج) جِرَاح و جِرَاحَات): گوناخ.
(جَوَارِحُ النَّهَارِ): گرفتاری و چورتوومی
رۆژانه.

«نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَجَوَارِحِ
النَّهَارِ»: پمنا به خودا دمگرم لهومی شهوو
شهو کوتان و چورتومی رۆژ.

جرد: ۱- (جَرَدَ وَ جَرَدًا - الْعَوْدَ جَرْدًا):
تووله که رپووت کردو توپکله که لی کردموه.
(- الْجِلْدُ): پیسته که دامالی/ تووکه که
لی کردموه.

(- السَّيْفُ): شمشیرمکه هه لکیشا.

(جَرَدَ جَرْدًا): رپووت بوو.

(جَرَدَ - هُ ثَوْبُهُ وَ مِنْ ثَوْبِهِ): جلی
له بمرداکمندو رپووتی کردموه.

(- الْكِتَابَةُ): نووسینه که بیسمرو بۆرو
خال کرد.

(تَجَرَّدَ): رپووتبوووه.

(- لِلْأَمْرِ): خوی بؤ کارمکه تمرخان کردو
کۆششی تیدا کرد.

(- الْفَرَسُ): نهسپه که سهرکهوتو
له پیشبرکی که له پیشهوه بوو/ بر دیهوه.

(الْجَرْدُ): ۱- رپووتبوووه ۲- توپژمه که یان
تووکه که لی بوووه ۳- بؤ کارمکه لیپرا.

(الْجَرْدَ - بِنَا السَّيْرِ): رپووتنه که مان بیلادان
دریژمه کیشا.

(إِجْتَرَدَ - الْقُطْنُ): په مووه که شیکردموه/
چی که نهی کردو په موانه که لی جیا کردموه.
(الْجَرْدُ): سوارمکه پیادمان له گه لدا نمبیت.
(الْجَرْدَةُ): رپووتی.

(الْأَجْرَدُ (م) جَرْدَاءُ (ج) جُرْدُ): لووس و
بی تووک ۲- تهواوی بی که موکوورپی.

(يَوْمٌ أَوْ شَهْرٌ أَوْ عَامٌ أَجْرَدُ): رۆژیکی یان
هه میقیکی یان سالیکی پر/ تهواو/ سمرانسمر/
رپه ق.

(«مَارَأَيْتَهُ مُنْذُ أَجْرَدَيْنِ»): دوو رۆژی یان دوو
هه میقیکی یان دوو سالی تهواوه نه مندیوه.

(الْأَجْرَدُ - مِنَ الْخَيْلِ): نهسپی پیشبرکی بمرموه.
(لَبَنٌ أَجْرَدُ): شیر بی که ف.

(خَمْرَةٌ جَرْدَاءُ): مهیه کی سافو بیغه لهو
خلته.

(صَخْرَةٌ جَرْدَاءُ): تاویریکی لووس و سافو
رپووت.

(الْجَرْدُ (حَي)): ۱- چی که نهی لۆکه ۲- نامیری

دانپاککردنه وه/ فلجی دانپاکردنه وه.

(الْجَرَادُ): مزگهر. که مس و شتیر پاکده کاته وه.

(الْجُرَادَة): توولی پاککراو/ توپکلگیراوه.

(الْجَرِيْدَة (ج) جراند): دمستی نه سپسواران که پیادهمیان له گه لدا نه بییت.

(الْتَجْرِيد عند النحاة): لای زمانه وانهمکان پرووتکردنی وشمی له هوکاره دمگیه کان وهک: (زید قام)

(الْتَجْرِيدَة): کۆمه له سهربازیکی له سوپا دابراو.

۲- (جَرَد وَجَرَد- الْقَحْطُ الْأَرْضَ. جَرْدًا):

ببیارانیسی زمویه که ی وشک و پرووتکرد. پرووته نیکرد.

(جَرَد- الْمَكَانُ. جَرْدًا): کولله به سهه شوپنه که میدادا.

(جَرِدَتِ الْأَرْضُ): کولله زمویه که ی پرووتکردو پروومه که ی فرتکرد.

(الْجَرْدُ) (مص): پرووت.

(مَكَانُ جَرْد): شوپنیکی پرووتهن.

(الْجَرْدُ وَالْجَرْدُ): شوپنی پرووتهن/ بی پرووهک.

(الْأَجْرَدُ): پرووتهن/ بی پرووهک.

(جَرَادَة (ج) جَرَاد (ح): کولله.

(الْجَارُورْدُ وَالْجَارُودَة- مِنَ السَّنِين):

سالانیکی زور وشک و قات و قری/ وشکه سال و نه هامه تی.

۳- (جَرَد- الْجَرِيْدَة): پهلای دارخورما که ی پرووتکرد.

(ج) (الْجَرِيْد): لقى/ پهلای دارخورمای بیگه لا.

(جَرِيْدَة): لقیکی دارخورمای بیگه لا.

(الْجَرِيْدَة (ج) الجرائد (عند المولدين): داردمست نهو دارمی که له جرید بازیدا سوارمکان به سواریه وه دیگر نه پهک یان له پهکی پیدمدمن.

۴- (جَرَد - الْفَرَسُ. جَرْدًا): چارهوی که تووکه که ی کورت بوو.

(فَرَسُ أَجَرَد): چارهوی تووک کورت.

(الْجَرْدُ): گورتیی تووک.

۵- (جَرَد- الثَّوْبُ. جَرْدًا): جله که کۆن بوو در.

(ثَوْبًا أَجَرَد): بهرگیکی کۆنی دراو.

(إِنْجَرَد- الثَّوْبُ): بهرگه که جله که کۆن بوو در.

(الْجَرْدُ): کۆن و دراو.

(الثَّوْبُ الْجَرْدُ): بهرگی کۆن و دراو.

(الْجَرْدَة): کۆن و دراو.

(الْأَجْرَدُ): ۱- شوپنی پرووتهن ۲- لووس و بیمو ۳- مووگورت.

۶- (الْجَرْد (ج) جُرود): کپوی بهرز که ۱۳۰۰.

۳۰۰۰ م بهرز بییت.

(الْصُّرود) (عامية). (الْجَرْدُ): فهلغان/

سوپیر ۲-هارمو دارای/ مالی.

(الْجَرِيدَةُ (ج) جَرَانِد): ۱-داراو مالیك كه

مابیت ۲-رؤژنامه.

(جَرِيدَةُ الضَّبَط): ۳-هه مو کاغزانه یه كه

بنووسه كه له دادگادا تۆمارى رووداوى سكالاو

كیشمه كى تیدا دمكات.

۷-(الْجَرْدَقُ وَالْجَرْدَقَةُ (ج) جَرَادِق)

(فارسیه): كولیڤه.

الملحق:

جرد: (الْجَارُودِيَّة): لكیكن له زمیدییه كان.

دمیانگیر نهوه سمر باهره یان كه (أبي الجارود

زیاد بن أبي زياد) ۵. له زمانى بیغه مبهرموه

قسه له سمر نیمامه تی حمزرمتی عه لی دمكه ن

نهویش به وەسف نهك به ناو.

(التَّجْرِيدِيَّة): رپرموئكى فهلسه فانه یه له

رووی بایه خه موه شتی رووتو ههست پیکراو

به وهك وهك و یهكسان دادمنین.

(أَلْفَنُ التَّجْرِيدِيَّ): رپرموئكى هونه ریه

دهلئیت: كه هیل و رنگ توانای دمر برینی

سۆزو واتای جیا جیای همیه.

جرد: ۱-(جَرْد - الْجَرَح. جَرْدًا): برینه كه

پیس بوو، تهمنه نیکردو ههویکرد.

(جَرْد - الشَّجَرَة) (ز): گریکانی دره ختمه كى

لیکردموه.

(الْجَرْد): هه موو لوویهك كه له قوله پئی

ولاخدا بهیداد مبییت.

۲-(أَجْرَد - هُ إِلِيَه): ناچار یکرد پهنا بۆ نهو

به ریت.

(- د): تاکیکردمومو دمر به پهراندو ناچارى

پهنا بردنى خه لكیكرد.

۲-(الْجَرْد (ج) جَرْدَان) (ح): جرج/ رزق.

(«تَفَرَّقَتْ جَرْدَان بَيْتَهُ»): مشك له مالمیدا

كلك سپی ناكات واتا هه ژاره/ مشكه كانى مالی

تهره بوون.

(الْجَرْد (م) جَرْدَة): شوپنیکه له مشك پره.

(الْجَرْد: خاومن ئهزموون و دمه رها توو.

جرج: (جَرَز. جَرَزًا): به پهله خواردی.

(«جَرَزَ مَاعِلَى الْمَائِدَةِ»): چى له سمر

خوانه كه دا بوو ماشییه موه خواردی و هیچی

له سمر نه هیشت.

(جَرَز. جَرَزَة): زۆر خۆرو خیرا خۆر بوو.

(الْجَرُوز): ۱-زۆر خۆریك كه هیچ له سمر خوان

نمهیلئیمومو به پهله بییت ۲-پهله خۆر.

۲-(جَرَز - هُ الزَّمان. جَرَزًا): رۆژگار

(پهریشانی کرد/ داماو یکرد/ فهوتاندى).

(- د): له تیکرد، له بن و بیخیهینا، کوشتی.

(الْجَرَزَة): له ناوچوون/ فهوتان/ مردن.

(«رَمَادُ اللَّهِ بِجَرَزَةٍ»): خودا تووشی

فهوتانی کرد.

(الْجَرَز): شمشیرى برمرى تیژ/ به پرشت.

(الْجَرُوز - مِنَ الْأَمَكَةِ): پهریز/ شوپنیک كه

روومه كه كى بررا بییت/ دروا بیته موه.

۲- (جَرَز- هُ بِالشَّتَمِ جَرَزًا): دایه بهر جَنیو.

(جَارَز- هُ جَارَزًا وَ مُجَارَزَةً): گالتهی ناشیرینی لهگه‌لدا کرد که وهک جَنیو بیټ/ گالتهی پیکرد.

(تَجَارَز- الْقَوْمُ): خویشگهل لهگهل یهکدا شهره جَنیویانکرد.

۴- (جَرَز- بَ الْأَرْضُ): زهوییهکه رووتکراو گیاهکی هرتکرا. یان هیچی لینه‌روا.

(جَارَزَة (ج) جَوَارِز): زهوییهکی رووته‌ومکراو.

(أَجَرَز- الْمَكَانُ): شوینهکه وشکه‌رووی گه‌یشتی و بیباران بوو.

(مَجَرَز): شوینیکی وشکی بیباران.

(أَجَرَز- الْبَعِيرُ): حوشرمهکه وشک بوومه واتا له‌ر بوو.

(أَلَجَرَزُ وَالْجَرَزُ وَالْجُرُزُ (ج) أَجْرَاز- مِنَ الْأَرْضِ): زهوییهکه که هیچی لینه‌رویت یان روومهکه‌کی خورابیټ و هرتکرا بیټ.

(أَرْضُ جَرَزٍ وَأَرْضُ أَجْرَازٍ وَأَرْضُونَ أَجْرَازَ): زهوی رووتی بیرووک و رووته‌ن.

(الْجَرَزُ): وشکه سالی بیبهرهم.

۵- (أَلَجَرَزُ (ج) أَجْرَازُ وَ جِرَزَة): ستوونیک له ناسن یان زیو بیټ.

(أَلَجَرَزُ): بهرگیکی ژنانهمه.

(أَلَجَرَزُ (ج) أَجْرَازُ): اگوشتی پشتی حوشر

۲- سنگی مروّف ۲-له‌ش.

(«طَوْتُ الْحَيَّةَ أَجْرَازَهَا»): مارمهکه له‌شی

گرموله کردو خوی پیچایه‌وه.

(«طَوَى فَلَانٌ أَجْرَازَهُ»): فیسار کهس له‌شی خاوبوومه.

(أَلَجُرَزَة (ج) جُرَزُ): گورزه‌شت.

جرس: ۱- (جَرَسَ جَرَسًا): ۱-قه‌میکرد

۲-دمنگی بهرگووی خست.

(- الْكَلَامُ): ناوازی به قسه‌کردنه‌که‌یدا.

(- الْحَادِي): حوشرمه‌وانمهکه گۆرانسی بوو حوشرمه‌کان وت.

(- الطَّائِرُ): وژهی فرینی بالنده‌که بیسترا.

(- الْجَرَسُ): له زمنگه‌که‌یدا.

(أَجَرَسَ وَأَنْجَرَسَ - الْحَلِي): خشله‌که خرنگه‌و زرنگه‌ی لیومه‌ات.

(تَجَرَسَ): به ناوازو له‌روه قسه‌میکرد.

(أَلَجَرَسُ وَالْجَرَسُ (ج) أَجْمَاسُ): دمنگ یان چرپه/ دمنگی نَزک.

(أَلَجَرَسُ (ج) أَجْرَاسُ): زمنگ - زمنگو‌هۆر/ زیل/ زمنگوله.

(حیة ذات الأجراس (ح): زمنگه‌مار.

ماریکی کوشندمه‌ی زور جووی هه‌یه دمنگیکی لیومدیت وهک زمنگه.

(جَرَسُ (ن): گوله‌گه‌زیزه روومکیکی جوانه

گیایبه یه‌کساله‌یه یان ته‌مه‌ندریزه. گوله‌که‌ی

له شیوه‌ی زمنگدایه سپی یان ومنه‌ومشه‌یه،

له بهشی سەرووی گۆی زەویدا دەرئ و له
 رۆژھەلاتی ناوڕاستیشدا زۆرە. بۆ جوانیی
 دەروێنریت.
 ۲- (جَرس- الشَّيْءَ. جَرساً): شتەگە ی بە
 زمان لستەوه.

۳- (جَرس- بِهِم): دەرئێ ئابرووێردنی
 لێکوتان ناویزاراندن.
 (الجَرسَةُ): ۱-زەنگلیدان ۲-دەرئێخراپ
 لێکوتان.

(جَرسُهُم) (عامية): دەرئێخراپی لێکوتان،
 ئابرووێردن.
 (التَجْرِيس): دەرئێ لێکوتان و ئابرووێردن/
 ناوێزاراندن.

۴- (جَرس- هُ الدَّهْرُ): رۆژگار قالیکرد/
 خاومننەزمونیکرد.
 (الْجَرسُ): قالیبوی خاومننەزموون/
 دەرھاتوو.

(ناقةٌ مَجْرَسَةٌ): میحوشتری باربوو، فێرە
 کاروان و بارو سواربوون.
 ۵- (اجْتَرَسَ- المالُ): داراو سامانی دەستگیر
 بوو.

۶- (الجَرسُ): بەمشە شتیکی.
 «مَضَى جَرسٌ مِنَ اللَّيْلِ»: بەشیکی شەو
 رابورد.
 (الْجَرسُ ج) (أَجْرَسَ): نەژاد/ رەسەن/
 جەسن.

«هُوَ مِنْ خَيْرِ جَرسٍ»: ئەو لە باشترین
 رەسەنە/ نەژادە.
 (الْجَارِسَةُ ج) (جَوَّارِسَ): ئەو میرووانە
 سەرقرتی رۆوهك دەگەن.
 (الْجَوَّارِسُ): هەنگ.

جَرس: ۱- (جَرس- الشَّيْءَ. جَرساً): شتەگە
 کێرێ و پاکیکرد/ توێکلیگرت.

(- الحَبُّ والقَمْعُ): دانەگە یان گەنمەگە
 درشت ھاری و کردی بە برۆیش/ کێمیکرد.
 (- تِ الْأَفْعَى أَنْيَابَهَا): مارەگە دانی لە یەك
 خشانو کێمکێرێ پێھێنا.

(جَرسٌ وَ جَرسٌ- الرَّأسُ): سەری خوراند تا
 کێشی سەری بوهریت.
 (الْجَرسُ): ۱-دەنگی گۆرینی کارەمارە کاتیکی
 مار کارەگە دەرئێ ۲-کێمکێر ۳-خەرمە

خورانی شتی رەق ۴-دەنگی کێمکردن.
 (جَرسَةُ الحَبِّ): برۆیش.
 (جَرسَةُ): کێشی سەر کاتی وەرنی بە
 شانە.

(الْجَرسُ والمَجْرُوسُ): برۆیش.
 الْجَارِيسُ والعَارُوشَةُ ج) (جَوَّارِيسُ) (حي):
 دەستار.

۲- (اجْتَرَسَ- الشَّيْءَ): شتەگە بەدزییمەوه
 برد.

(- الْعِيَالُ): رەنجی بۆ خێزانەگەیدا/ کاسبی
 بۆ خێزانەگەیکرد.

۲- (الْجَرَشُ وَالْجَرَشُ وَالْجَرَشُ وَالْجَرَشُ (ج) أَجْرَاشٍ وَجُرُوشٍ - مِنَ اللَّيْلِ): به‌شیکى شهو.

(مَضَى جُرْشٌ مِنَ اللَّيْلِ): به‌شیکى شهو راپورد.

(الْجَوَارِشُ (ط): جَوْرَه حه‌لوايه‌گه/ شیرینی‌گه.

(جَرَضَ): ۱- (جَرَضَ - هُ جَرَضًا): خنکاندى/ تاساندى.

(جَرَضَ. جَرَضًا): ۱- قورگی گیر/ شته‌گه‌ی له بین گیر. ۲- پیش‌خواردموه.

(هُوَ يَجْرَضُ بِنَفْسِهِ): پیش‌ده‌خواته‌وهو خهریکه بتاسیت.

(جَرَضَ - بَرِيقَه): له داخو خمه‌تدا (تفه‌گه‌ی له بین گیر/ به زور تفه‌گه‌ی هووتدا).

(- رِيقَه): تفی به گران بؤ هووتدرا.
(«فَلَانَ يَجْرَضُ عَلَيْكَ رِيقَهٌ عَيْضًا»): نهو له رفی تۆ تفه‌گه‌ی بؤ هووت ناجیت.

(أَحْرَضَ - ه بَرِيقَه): تفه‌گه‌ی له بینگیراند.
(الْجَرَضُ وَالْجَرِيضُ): گه‌روو‌گیر/ تف که گه‌روو بگیریت.

(«حَالُ الْجَرِيضِ دُونَ الْقَرِيضِ»):
پیش‌خواردنه‌وه‌ی داخیدل جیایه له‌گه‌ل هه‌له‌که‌سه‌ماو که‌یفکردنو شیعر.

(الْجَرِيضُ (ج) جَرَضَى): پیش‌خواردوو/ داخله‌دل.

(الْجَرَاضُ وَالْجَرِيَاضُ وَالْجَرَاضُ): زور داخله‌دل/ زور خمه‌تبار.

۲- (الْجَرَضُ وَالْجَرَاضُ): زور‌خور.

(الْجَرَضُ - مِنَ النَّوْقِ): می‌حوشتری که‌ته/ زمبه‌لاح.

(الْجَرَضُ): زور‌خور- می‌حوشتری که‌ته/ زله/ زمبه‌لاح.

جرع: ۱- (جَرَعَ وَاجْتَرَعَ الْمَاءَ. جَرَعًا وَجَرَعًا وَاجْتَرَعًا): ناومک‌ه‌ی (به جاریک/ به قومیک) هه‌لقوراند/ قووتدا.

(جَرَعَ - هُ الْمَاءُ): قوم قوم ناومک‌ه‌ی بی‌خواردموه.

(أَجَرَعَ - تِ النَّاقَةُ): شیرى حوشترمه‌که چۆر‌چۆره‌ی تیکه‌وت/ کزیکرد.

(مَجَرَعَ (ج) مَجَارِعُ وَ مَجَارِيعُ): می‌حوشتری شیر کز/ چۆر‌چۆره‌ی تیکه‌وتوو.

(تَجَرَعَ - الْمَاءُ): قوم قوم ناومک‌ه‌ی خواردموه.

(- الْغَيْظُ): رقه‌گه‌ی خواردموه/ به‌چنییه‌ دلیمه‌وه.

(الْجَرَعَةُ وَالْجَرَعَةُ وَالْجَرَعَةُ مِنَ الْمَاءِ): قومیک ئاو یان نه‌وه‌ی به قومیک بی‌خو‌ریتمه‌وه.

(الْجَرِيعَةُ): قوم‌مک‌یک/ قوم‌مک‌یک.
(«مَا أَقَلَّتْ مِنْهُ إِلَّا بِجَرِيعَةِ الدُّهْنِ»): به هه‌زار گو‌پچر گو‌پچر لئی رزگارم بوو که خهریک بوو بفه‌وتیم.

۲- (الْجَرَعَةُ (ج) جَرَعَ وَ جَرَعَانَ وَالْجَرَعَاءُ

(ج) جَزَعَاوَاتِ وَالْأَجْرَعِ (ج) أَجَارِعُ):
زهویهکی لینی تهخت که هیچی تیدا
نارویت.

جرف: ۱- (جَرْفَ وَ جَرْفَ وَ تَجَرْفَ وَاجْتَرْفَ
-الطین. جَرْفًا): قورمهکی رادا/ رامالی و به
خاکهناز گراندی.

(- الشیء): ههموو شتهکهیان بهشی زوری
راداو بردی.

(أَجْرَفَ - المکان): شوینهکه بهر لیشاوی به
خور کهوت و ههموو شتیکی رادرا.

(الْجَرْفَ (ج) جِرْفَةً وَالْجَرْفَ (ج) أَجْرَفُ):
کهناری رووباری ناو که دادر بوو/ ناودری
رووبارمه/ کهند/ کهندهلانی.

(الْجِرَاف - مِنَ السَّيْلِ): لیشاوی رامال که
ههموو شتیک پیش خوی دمدات و دمیبات.

(«رَجُلٌ جُرَافٌ»): نپیاویکه ههموو خواردنهکه
دمماشیتهموو دمیخوات.

(الْجُرَافَ وَالْجِرَافَ): پیومر/ پیوانه/
نهندازه.

(الْجَارِقُ) (خا): ۱- تاعون (چونکه ومک لیشاو
خه لک بهرمو مهرگ دمیبات) ۲- قری خه لک و
لیشاوی مردن ۲- ومی گشتی که خه لک
رادمالیت (خوازیه).

الْجَرْفَ وَالْجِرْفَةَ (حي): خاکهناز/ پیمیره.
(الْجَرَافَ): ۱- توندن رامال.

(الْجَارُوفَ (م) جَارُوفَةً): ۲- به دووم/ چارموش

۲- زورخوور/ ورگردراو ۳- توندن رامال.
(الْجَرْفَ وَالْجِرْفَ): همزاریکی دامالراو/
سوخت بوو که رۆزگار همزاریکردوه.

۲- (أَجْرَفَ - الراعي): شوانهکه حوشر مکانی
له لهومرگا چره بهیمهکدا چوو مکدا لهومراند.

(الْجَرْفَ): ۱- گیای بهیمهکدا چوو ۲- نیشانهیمهکه
له نیشانهکانی حوشر ۲- سامانیکی زوری
بوول و پارمو مالیاتیکی زورو زیرو زیو ۴- فهر و
بیت و خوشی ژیان/ تیروتهسهلی.

۲- (جَرْفَسَ - ه): بهزمویدا کوتا.
(- الشیء): شتهکهی چاک خوارد.
الملحق:

جرف (الْجِرَافَةُ): ماشینه رامال: ماشینیکی
بههیزه بق رامالینی خول و بهمفری زور
به کار دیت.

جرل: ۱- (جَرَلَ - المکان جَرَلًا): شوینهکه
رمقمن و پتموو بهردهلانی بوو.

(الْجَرَلَ (ج) أَجْرَالُ): ۱- زمویی رفقمن و
چهولگ ۲- زمویی بهردهلانی.

(الْجَرُولُ (ج) جَرَاوِلُ): زمویی بهردهلانی.
۲- (الْجُرْبَالُ وَالْجِرْبَالَةُ): ۱- مهی ۲- رنگ
مهیی/ رنگشمرابی.

جرم: ۱- (جَرَمَ - الشیء. جَرَمًا): شتهکهی
بری.

(- النافَة): تووکی میحوشترمهکی بریهوه.
(جَرَمَ - ه): لمت و کوتیکرد.

(الْجَرِيْمَةُ - مِنَ الْأَشْجَارِ): دره ختی برپراوه.
۲- (جَرَمٌ - النَّخْلُ جَرْمًا وَ جَرْمًا): خورما که ی
چنی.

(جَرَمٌ. جَرْمًا): خورما و مریوم که ی خوارد.
(الْجَرَامُ وَالْجَرَامُ وَالْجَرِيْمُ): خورمای
وشکه و مریو.

(جُرَامَةُ النَّخْلِ): دمنکه خورمای هه لومریو
کاتی چنی نی.

(الْجَرِيْمَةُ): ناوکه خورما.

۲- (جَرَمٌ - الشَّيْءُ جَرْمًا): شته که ی ته و او کرد.
که می اندیه نه نجام.

(تَجَرَّمَ - الزَّمَانُ أَوْ الشَّتَاءُ): چه رخ و رۆژگار
تی به ری یان زستان ته و او بوو/ به سمر جوو.
(مُجَرَّمٌ): ته و او/ پر.

(عَامٌ مُجَرَّمٌ): سالیکی خشت/ سالیکی ته و او/
سالیکی پر.

۴- (جَرَمٌ وَاجْتَرَمَ - لِأَهْلِهِ جَرْمًا): رهنجی بو
خیزانه که یدا/ کاسی بو کردن.

۵- (جَرَمٌ وَاجْتَرَمَ وَاجْتَرَمَ - إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ.
جَرِيْمَةٌ): گوناھی بهرام بهر کرد/ تاوانی
بهرام بهر کرد.

(جَرَمٌ. جَرِيْمَةٌ): تاوانه که ی گه و ره بوو.
(جَرَمٌ - هُ تَجَرَّمَ - عَلَيْهِ): تاوانی دایه پال/
تاوانبار یکرد.

(الْجَرَمُ وَالْجَرْمُ (ج) جُرُومٌ وَأَجْرَامٌ): هه له و
سووچ و گونا.

(«الْجَرَمَ وَلَا جَرَمَ»): چار نییه یان بیگومانه
یان همر دمییّت بییّت یان به راستی (دهشیّت
بییته سویند).

دهوتریّت: (لَا جَرَمَ لَأَفْعَلَنَّ): سویند بییّت نه و
کاره همر دمییّت بکه م.

(الْجَرِيْمُ (م) جَرِيْمَةٌ (ج) جِرَامٌ): گونا بهار-
تاوانبار.

(الْجَرِيْمَةُ): تاوان و گونا.

۶- (جَرَمٌ - لَوْنُهُ جَرْمًا): ږمگی (پروو و مریو و مریو/
ساخوو).

(الْجَرْمُ (ج) أَجْرَامٌ وَ جُرْمٌ وَ جُرُومٌ): ږمگ.

۷- (الْجَرْمُ (ج) جُرُومٌ): ۱- به له م ۲- خاکیکی
زور گهرم/ تاوسه مندوو.

(«الْجُرُومُ مِنَ الْبِلَادِ»): ولاتی گهرمه سیر/
گهرمه تاو بهرام بهر که ی: الصُّرُود: ولاتی
بهرزو سارد/ گوستان.

(لَجِرْمٌ (ج) أَجْرَامٌ وَ جُرُومٌ وَ جُرْمٌ (فك):
۱- شته ستر میه ك ۲- تمنی/ لهشی زینده و مریو
هیتر.

(الْجَرِيْمُ (م) جَرِيْمَةٌ (ج) جِرَامٌ): شته گه و ره/
قه به/ زلو زمیه للاح/ چمه ته ول.

۸- (جَرْمَزٌ وَاجْتَرَمَزَ - الرَّجُلُ): ۱- بهیا و مکه
لهشی گرژو گرمۆله بوو ۲- هه لات ۳- پاشه و پاش
که پرایه و م/ پاشه کشه می کرد موه ۴- به هه له
وه لامیدایه و م.

(الْجَرَامِيْزُ - مِنَ الْحَيَوَانِ): چوار په لی

زیندمومرمکه.

(ضَمَّ الثَّوْرُ جَرَامِزَهُ): گاکه چوارپه‌لی

(هَيْتَانِيَه وَمِيَهَك / كۆكردموه).

(أَخَذَهُ بِجَرَامِيزِهِ): هه‌مووی گرتو برد.

۹-(الْجَرْهُوف): ۱-گالۆش، که به سهر پیلآودا

له‌پیندمکریت (فارسیه) ۲-که‌وش.

الْكَالُوش (عامية): گالۆش.

جرن: ۱-(جَرَن - عَلَى الْأَمْرِ. جُرُونًا):

مه‌شقی له‌سهر کارمه‌که کردو له‌ سهری راهات.

(جَرَنْتَ يَدَهُ عَلَى الْعَمَلِ): دمستی به

نیشه‌که راهات.

(جَرَنَ الثَّوْبُ): به‌رگه‌که کۆن و شل بوو درآ.

(الْجَارِن - مِنَ الْمَتَاعِ): که‌لوپه‌لی به‌کاره‌ینراوی

کۆنبوو.

(الْجَارِن - مِنَ الطَّرِيقِ): رینگه‌ی کوژاوه‌و

ونبوو.

(سَقَاءَ جَارِن): جه‌ومندمی زۆر به‌کاره‌ینراوی

کۆن و وشکو ره‌هه‌ومبوو.

(الْجَارِنَةُ (ج) جَوَارِن وَجَارِنَات - مِنَ الدَّرْعِ):

قه‌لغانی نهرم.

(الْجَرَن - مِنَ السَّيَاطِلِ): قامچی چه‌رمی

شله‌ومبووی نهرم بوو.

۲-(جَرَن - الْحَبَّ. جَرْنًا): دانه‌وپله‌که‌ی

هاری.

(أَجْرَن - الْحَبَّ): دانه‌وپله‌که‌ی له‌

خهرمانگا‌که‌دا کۆكردموه.

(أَجْرَن - الثَّمَر): خورما‌که‌ی له‌ کۆگه‌که‌دا

کۆكردموه.

(إِجْتَرَن): خهرمانی بێکه‌ومنا.

(الْجُرْن وَالْجَرِين (ج) جُرْن): خهرمان/

جووخین. کۆگه‌ی خورماو شتیتر که‌ تیايدا

وشکیده‌مه‌که‌نمه‌وه / مشتاخ.

(الْجُرْن (ج) أَجْرَان وَجِرَان): جورنمی ناو.

به‌مردی‌که‌ کونکراوه‌ بو‌ ناوو هیت.

(الْجُرْن): خهرمان / کۆگه‌ی میوه‌ وشکرده‌نمه‌وه /

مشتاخ.

۳-(الْجَارِن): تووله‌مار.

(الْجِرَان ج جُرْن وَأَجْرِنَة - مِنَ الْبَعِيرِ):

پیشملی / گهردنی حوشت.

«أَلْقَى الْبَعِيرُ جِرَانَهُ»: حوشت‌مه‌که‌ پیشگهردنی

خسته‌ سهر زه‌وی تايخیت.

(«أَلْقَى فَلَانٌ عَلَى هَذَا الْأَمْرِ جِرَانَهُ»):

قیسار بو‌ نهم‌ گاره‌ خۆی ته‌رخان‌کردو خۆی

به‌سهردادا.

(«ضَرَبَ الْإِسْلَامُ بِجِرَانِهِ»): نیسلام خۆی

داکو‌تاو جیگه‌رو بنجه‌ست بوو.

(«ضَرَبَ اللَّيْلُ بِجِرَانِهِ»): شه‌و هاتوو خۆی

سه‌پاند.

(«أَلْقَى عَلَيْهِ جِرَانَهُ»): خۆی سهردادا.

(الْجِرَن - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی زۆرخۆر.

جره: (جَرَهْدَ وَاجَرَهْدَ - فِي السَّيْرِ):

له‌ رۆشتندا (خۆی گۆشی و خیرایکرد /

تەكانىدا).

(الْجَرْهَدُ وَالْجَرْهَدُ): پىادەى چابوم / تىژرەموو خىرا.

جرا: (أَجْرَى - تِ الْكَلْبَةِ. إِجْرَاءُ): دىلە سەگەگە ترمكى / توتكى بوو يان تووتكى لەگەلدا بوو.

(الْجِرْزُ وَالْجِرْزُ وَالْجِرْزُ (ج) جِرَاءُ وَأَجِرْ و (جج) أَجْرِيَّةُ): بېچووى ھەموو شتىك و زىندەمورىك، تا ھەنارى وردو كۆلەى كالكە، بەلام بە زۆرىى بە توتكە سەگ و بېچوھ شىر دەوترىت توتكە مېينەى سەگ و بەچكە مېينەى شىر.

(«ضَرَبَ عَلَى الْأَمْرِ جِرْوَتَهُ»): بۇ كارمكە لىبرا يان نارامى لەسەر گرت.

(كَلْبَةُ مُجَرٍّ وَ مُجْرِيَّةُ): دىلە سەگەگە ترمكى و تووتەلەى بوو يان تووتكى بە شوپنەوھ بوو.

جبرى: (جَبْرَى - الْمَاءُ. جَبْرِيًّا وَ جَبْرِيَانًا وَ جَبْرِيَّةُ): ناومكە كشا لەبەرى رۇيشت.

(نَهْرٌ سَرِيْعُ الْجَرِيَّةِ): رووبارىكى خور.

(جَبْرَى وَأَجْرَى - الْمَاءُ): ناومكەى راگىشا.

(الْجَارِي (ها): ھەمىشە لەبەر رۇيشتوو.

(نَهْرٌ جَارٍ): رووبارىكى ھەمىشە ناو لەبەر رۇيشتوو / ناودار.

(الْجَارِيَّةُ (ج) جَارِيَاتُ وَ جَوَارٍ): مېى وشەى. (الجارى).

(الْجَبْرَى (ج) مَجَارٍ): ناومرۇ / ناومرۇگە.

۲- (جَبْرَى - الْفَرَسُ. جَبْرِيًّا وَ جَبْرِيَانًا وَ جَبْرِيَّةُ):

چارەموىكە غارىدا - ھەلىتىزان.

(إِسْتَجْرَى - فُلَانًا): فېسارى بە كرېگرت نېشى

بۇ بىكات (داواى لىكرد بىركارى بىت).

(الْجَارِيَّةُ (ج) جَارِيَاتُ وَ جَوَارٍ): ۱-كەنىزەك

۲-كچۆلەى كۆپلەى كارمكەر (لەوموھ ناوئراوھ

كە سووكەلەو گورجوگۆلە).

الْجَارِيَّةُ وَالْجَرَاءُ وَالْجَرَاءُ): لاوتى / گەنجىتى ھەرزەمكارى.

(«جَارِيَّةٌ بَيْنَهُ الْجَارِيَّةُ»): كەنىزەمكىك ديارە ھەرزەمكارە.

(الْجَبْرِي (ج) أَجْرِيَاءُ = الْأَجِيرُ): بەكرىگىراو

يان بىركار. ۲- (جَبْرَى. جَبْرِيًّا وَ جَبْرِيَانًا وَ جَبْرِيَّةُ): رۇيشتو رابورد.

(جَارًا وَتَجَارِيًا): بېكەوھ رۇيشتو لەگەلدا رۇيشت.

(«الدَّيْنُ وَالرَّهْنُ يَتَجَارِيَانِ»): ھەرز / دەستەوامو بارمە شان بە شانى يەك دەپۇن.

(الْجَارِي فِي الْمَكَاتِبَاتِ): لە نووسىنەگاندا واتاى ئىستاكەيە.

(«الشَّهْرُ الْجَارِي»): ئەم مانگەيە كە وا دەرواتو كە تيايدىن.

الْجَارِيَّةُ (ج) جَارِيَاتُ وَ جَوَارٍ): ۱-پاپۇر

۲-خۆر (چونكە لە خۆرھەلاتەوھ دەجىتە خۆرئاو) ۲-مار.

(الْجَبْرَى ج مَجَارٍ): پارەمو / پېرەمو ھەموو

شتيک/ رېباز وەك پېرموى ھاتووچۇى خۆر.
(الْجَرِيَا وَالْجَرِيَاءُ): ۱-ئەمۇ پېرموى/ ئەمۇ
پېگمەيە/ رېبازەى مروف لەسەرى دەپرات
۲-پۈشتو سروش.

(«جَرِي عَلَى جَرِيَّاهُ وَاجْرِيَّاهُ»): لەسەر
سروشو رەوشو چوئەيتى دروستبوونى
کردارېکرد.

۴-(جَرِي - الْأَمْرُ جَرِيًا وَ جَرِيَانًا وَ جَرِيَةً):
کارمەكە روويداو قەوما.

(أَجْرَى الْقَصَاصَ): سزاكەيدا/ سزاكەى
بەسەردادا.

(الْجَرَايَةُ): ئەركو ئەموى لە قەرمانبەريدا
دەكرىت.

(الْمَاجَرِيَاتُ = الْحَوَادِثُ): بەسەرھاتو
قەوماومكان.

(«كَانَتْ بَيْنَهُمْ مُنَاطِرَاتٌ وَ مَاجَرِيَاتٌ»)
يَطُولُ شَرْحُهَا»: لە نيوانياندا شەرە بەلگەو
مشتومپو بەسەرھاتىكى وابوو كە ھەر ياس
ناكرىت.

۵-(جَرِي - إِلَى الشَّيْءِ. جَرِيًا وَ جَرِيَانًا وَ
جَرِيَةً): بۇ شتەكە چوو.

(أَجْرَى - إِلَى الشَّيْءِ): روويكرە شتەكەو بۇى
چوو/ نيازى بوو.

۶-(جَرَى فَلَانًا) فيسارمەسى بە برىكارى
خۇى نارد.

(أَجْرَى - الْأَمْرَ إِلَى فَلَانٍ): كارمەكە بە

فيسارمەكەس سىپارد يان كارمەكەى دايە پال
ئەو.

(إِسْتَجَرَى - فَلَانًا): فيسارى كرد بە برىكارو
مەئانەكراوى خۇى.

(الْجَرَى (ج) أَجْرِيَاءُ): ۱-برىكار ۲-دەستبەر
(بۇ ھەموان دەوترىت) ۳-فرستادە.

(هُوَ جَرِيٌّ لَهُ): ئەمۇ دەستەبەريەتى/ جىنى
دەلنەپپەتى ۳-فرستادە.

(الْجَرَى): بەيامبەر.

(الْجَرَايَةُ وَلِجَرَايَةٍ): برىكارى.

(الْجَرَى): لەبەرخاتەر/ لەبەردل/ لەبەرتۆ.

(«مِنْ جَزَاكَ أَوْ مِنْ جَزَائِكَ»): لەبەر خاترى
تۆ/ لەبەرتۆ/ لەبەردلى تۆ.

۷-(أَجْرَى - لَهُ الْحِسَابُ): ژمىرمەكەى بۇ
تۆماركرد/ بۇ نووسى.

(- عَلَيْهِ الْحِسَابُ): ژمىرمەكەى لەسەر
نووسى.

(الْحِسَابُ الْجَارِي) (ت): ژمىرمى ھاتو رۇى
بازرگانىي دەفتەرىكە بۇ بازرگانىك كەسىك
دەكرىتەو ھى وەردەكرىتو ھى دەمدات
تيايدا تۆمار دەكرىتو دەتوانىت لە بانكدا
پارە كاريكات.

۸-(أَجْرَى - الْكَلِمَةَ) سەروژىرو بۇرى بۇ
وشەكە دانا.

۹-(أَجْرَى عَلَيْهِ الرِّزْقُ): رۇژى بۇ برىيەو.
(الْجَرَايَةُ) مووچەى رۇژانەى سەرباز/ ئەموى

رؤژانه دمیدریتی.

۱۰- (أَجْرَى - الأمر): کارمه‌ی به نهنجام گه‌یاند / کارمه‌ی کرد.

(جَارَا - هُ وَتَجَارِيَا - فِي الْأَمْرِ): له کارمه‌دا له‌گه‌لیدا ریکه‌موت بیکه‌موت بیکه‌موت.

۱۱- (الْجَارِي): شیوه نووسینیکه / خمتیکه، تورکییه له (نمسخ و دیوانی) و (تمعلیق) و مرگه‌راوه لار دهنوسریت و له‌سهرمه‌وه یو خوارمه‌وه، دهرمانکی دامینه‌که‌ی شیوه هیلکه‌می دمیت زوو فهرمانه‌کانی عوسمانی بیده‌نوسرا.

(الْجَرِي وَالْجَرِيث) (ح): مارماسی. جوړه ماسیه‌کی ناو رووباره له میسر بیده‌لین ماری ناوی ته‌نھا له‌سهر و بربرمیدا نیسقان هه‌یه.

(الْجَرِيَّة (ع ۱): سیکه‌توره‌ی مه‌ل. الملحق:

جری: (الْإِجْرَاء (إِجْرَاءُ الْمَاءِ): ناوړاکیشان. (إِجْرَاءُ الْمَطِيَّةِ): لیخوړینی و لاخی سواربوون یان غارپیکردنی.

(إِجْرَاءُ الْقَصَاصِ): پیاده‌کردنی سزا / جیه‌جیکردنی سزادان.

(إِجْرَاءُ الْحِسَابِ لِفُلَانٍ أَوْ عَلَيْهِ): تۆمارکردنی ژمیرمه‌ک که هه‌مه‌تی یان له‌سهرمه‌تی.

(إِجْرَاءُ الْأَمْرِ): جیه‌جیکردنی کارمه‌و مؤرکردنی.

(- إِجْرَاءُ الرِّزْقِ): دیاریکردنی روژی و پیدانی.

(إِجْرَاءُ الْكَلِمَةِ): سه‌روبوړو ژیر یو وشه‌که بکریت.

(إِجْرَاءُ (ج) إِجْرَاءَاتُ): ته‌گبر و جیه‌جیکردن. (إِجْرَاءُ تَعَسُّفِي): جیه‌جیکردنیکی نارمه‌واو توندوتیژ / کارپایه‌کی نارمه‌واپانه.

(إِجْرَاءُ فِي الْقَانُونِ): کارپای یاسایی.

(إِجْرَاءَاتُ جِنَائِيَّةٌ): کارپای تاوانیی.

(إِجْرَاءَاتُ إِدَارِيَّةٌ): کارپای به‌رپوه‌به‌ری.

(إِجْرَاءَاتُ التَّنْفِذِ): کارپای جیه‌جیکردن /

کارپای پیاده‌کردن.

جَزَ: (جَزَ - التَّمَرُ. جُزُوزًا): خورماکه وشك بوو.

(- الْغَنَمُ أَوْ الْبُرُّ أَوْ النَّخْلَةُ): کاتی برینه‌وه‌ی مه‌رو دروینه‌ی گهنم و چینی خورماکه هات.

(جَزَوْ جَزَزَ وَاجْتَزَ - الصُّوفَ أَوْ الْعُشْبَ أَوْ النَّخْلَ. جَزَاً): خورپیه‌که‌ی برپیه‌وه گیاه‌ی دروینه‌ی کردو خورماکه‌ی چنی.

(أَجَزَ - الْغَنَمُ أَوْ الْبُرُّ أَوْ النَّخْلَةُ): کاتی دروینه‌ی گهنم و برینه‌وه‌ی مه‌رو چینی خورماکه هاتووه.

(- الْقَوْمُ): مه‌ری خویش‌گه‌ل برپایه‌وه‌و کشته‌که‌یان دروایه‌وه‌و کوکرایه‌وه.

(- التَّمَرُ): خورماکه وشك بوو.

(إِسْتَجَزَّ - الْغَنَمُ أَوْ الْبُرُّ أَوْ النَّخْلَةُ): کاتی
برپینه‌وهی مهر و دروینهی گهنم چینی
خورماکه هاتووه.

(الْجِرَّةُ (ج) جِرَزٌ وَجَزَائِرُ): نهو خورهی
سالانه لهماه دجه‌کریته‌وه.

(و عند العامة): لای ره‌شه خه‌لکه‌که. نهو
گه‌لا توومیه که پاشماوهی کرمی ناوری‌شمه.

(الْجِرَزُ): نهو خوریه برپراوهی که کار
نه‌کراوه.

(الْجَزَّاز وَالْجَزَّازَةُ): نهو تاله خورییهی کاتی
برپینه‌وهی مهرمه دمه‌وینه سمر زهوی و
هه‌لده‌مهریت.

(جَزَّازٌ - مِنَ اللَّيْلِ): به‌شیکی شهو.

(الْجَزَّاز وَالْجَزَّازُ): ۱- دروینه و کوک‌دنده‌وهی
بمروبوومی کشتوکال ۲- ده‌میمه برپینه‌وهو
دروینه و کوک‌دنده‌وهی بمروبووم.

(الْجَزْوَةُ (ج) جِرَزٌ - مِنَ الْغَنَمِ): مهر که
بیرپته‌وه.

(الْجَزِيز = الْمَجْزُوزُ): مهری برپراوه.

(الْجَزِيْرَةُ): تۆپه‌له خورییه‌ک.

(الْجَزَّازُ): ۱- که‌سی خورپ‌مه‌وه ۲- خورماچن
۳- دروینه‌که‌مر / سه‌پان.

(الْمَجَزُ): برن / هه‌یچهی مهر برپینه‌وه.

جزأ: (جَزَأٌ - الشَّيْءُ): ۱- شته‌که‌ی پارچه‌پارچه
کرد ۲- به‌شیکی / پارچه‌یه‌کی شته‌که‌ی برد.

(جَزَأٌ): که‌رتکه‌رتکردن / پارچه‌پارچه‌کردن /

له‌تله‌تکردن.

(جَزَأٌ - الشَّيْءُ. تَجَزِئَةٌ وَ تَجْزِيئًا): شته‌که‌ی
له‌تله‌تکرد / که‌رتکه‌رتکرد / پارچه‌پارچه
کرد.

(تَجَزَأُ): له‌تبوو / کوت کوت بوو / به‌شبه‌شبوو /
پارچه‌پارچه بوو.

(الْعَزَاءُ) (مَصْ): هه‌ندی‌ک / به‌شی‌ک / له‌تی‌ک /
پارچه‌یه‌ک.

(الْجُزْءُ (ج) أَجْزَاءُ. وَالْجَزْءُ وَالْجَزَاءُ):
هه‌ندی‌کی شته‌که / پارچه‌یه‌ک / که‌رتی‌ک /
له‌تی‌ک.

(الْجُزْأَةُ): ده‌سکی کونکه‌ره یان ده‌سکی ههر
شتی‌ک لهو بابمه‌ته.

(الْجُزْئِيَّ): به‌شه‌کی / تۆز‌قال (پنجه‌وانیه
هه‌مه‌کی) یه.

(الْجُزْئِيَّةُ (ج) جُزْئِيَّاتٍ): می‌ی وشه‌ی
(الْجُزْئِيَّ) که‌رتی تۆز‌قال.

۲- (جَزَأٌ وَ تَجَزَأٌ وَاجْتَزَأَ - بِالشَّيْءِ): هنیاتی
به شته‌که کرد / هنیاتی به شته‌که هات / به
شته‌که داکه‌وتوو به‌سیبوو.

(جَزَأٌ - هُ بِالْشَّيْءِ): به شته‌که فایلی‌کرد.

(جَزَّ الْمَاشِيَةُ بِالرَّطْبِ عَنِ الْمَاءِ): به گیاته‌رمکه
له بری ناو ناژده‌له‌که‌ی داکرد. به‌وه ناویان
نه‌ویست و به سیانبوو.

(أَجْزَأَ - هُ بِالْشَّيْءِ): به شته‌که دای‌کرد / هنیاتی
په‌هینا / فایلی‌کرد.

(- عَنْهُ): نهوى نهويست/ پټويستی بهو نهبوو.

(الْجَزءُ): بهسبون.

(لَكَ فِي هَذَا غِنَاءٌ وَ جَزءٌ): نه ممت بهسه هيچيرت ناوټ.

(الْجَزَأُ وَالْجَزَأَةُ وَالْجَزَأُ وَالْجَزَأَةُ): بهسبونى شتيك.

(الْجَزِيءُ وَالْجَزِيءُ- مِنَ الطَّعَامِ): تيره خورميهكى خواردن.

(الْجَوَازِيءُ): گاکيوى که به گيا له برى ناو دادمکه وټو بهسيمتى.

الملحق:

جزا: (التَّجْرِئَةُ): بهشکردن/ لهتکردن و جياکردنه وهى بهش يان لهته گاني.

(«تَجْرِئَةُ الْمَادَّةِ إِلَى أَجْسَامٍ مُنْعَزِلَةٍ»): کردنى مادمکه به تمنى وردو جياکردنه وهى تمهنگان.

(الَّتَجْرِئَةُ- فِي الْاِقْتِصَادِ): بهشبهشکردن له نابووړيدا واتا هروشتى شت به دانهو پارچه و تاک.

(تِجَارَةُ التَّجْرِئَةِ): بازرگانيي پارچه پارچه/ بهمټاکو دانه هروشتن.

(أَثْمَانُ التَّجْرِئَةِ): نرخى دانهو تاک و پارچه، که دمهورشريت.

(الَّتَجْرِئَةُ- فِي الْعُرُوضِ): دابهشکردنى ډيره شيعر مکه بهسمر چهند کمريتکي کيشه دارومو

به پټى سهر وای ډير مکه.

(الَّتَجْرِئَةُ فِي الْبَلَاغَةِ): واکا که ديارى بکريت و جورمکاني که له ژير رکيفى نهو واکا په دايه دمربخريت.

جرح: ۱- (جَرَحَ- الرَّجُلُ. جَرْحًا): يو پيداويستيه کهى، يو کارمکهى ملينا/ روښت. (- تِ الظُّبَاءِ): ناسکه که جووه په ناگاکا په موه/ لانه که ميه موه.

۲- (جَرَحَ- الرَّجُلُ. جَرْحًا): به خشينيکى زورى به خشى.

(- لَهُ مِنَ الْمَالِ): له داراييه کهى/ مال مکهى خوى به شيکى يو نهو برييه موه.

(الْجَرَحُ (مَصْ): به خشش.

جزد: (الْجِزْدَانِ) (ترکيه): ۱- جزدان/ کيسه پاره ۲- ليستهى پاراستنى کاغزو نو سړاو.

جزر: (جَزَرَ وَاجْتَزَرَ- الشَّاةُ. جَزْرًا وَ جَزْرًا جَزَارًا): مهرمکهى سهربري/ گوشت.

(أَجَزَرَ- فَلَانًا): مهرکى به هيساردا سهربريت.

(تَجَزَّرُوهُمْ وَاجْتَزَّرُوهُمْ- فِي الْقِتَالِ): به کوژراووى له کوژى شهردا يو درندمکان به جبيانه يشتن.

(الْجَزَرُ (مَصْ): سهربرين/ گوشتن.

(الْجَزَرُ): ۱- هه موو شتيک که سهربرين و گوشتنى هه لال بيت/ رپيدرا بيت.

(جَزَرَةٌ): يهک شتى هه لالى سهربرين

۲- نهوهی که به گه‌لکی سمربرین بئیت و
حه‌لال بئیت.

(جَزْرُ السَّبَاع): نهو لاکه گوشته‌ی که درنده
دمیخوات.

(تَرْكُوهُمْ جَزْرًا): له بیاباندا کوشتیان و
به‌جیانیه‌یشتن.

(الْجَزُور): (ح) جَزْر و جَزُورَات و جَزَائِر):
حوشتر و مهری سمربرراو.

(الْجَزَار وَالْجَزِير): سمربر/ قه‌ساب.

(الْجَزَارَة): ۱- سمرویی بی‌ورگ نه‌ویه که
قه‌ساب له بری کری سمربرین دمیبات. کری
قه‌سابکردن و سمربرینی ئازله‌که‌یه.

(الْجَزَارَة): قه‌سابی/ کوشتاری.

(الْجَزْر (ج) مَجَاز): قه‌سابخانه/
کوشتارخانه.

۲- (جَزْر - النَّخْلَة. جَزْرًا): دارخورماکه‌ی
هه‌لپاجی.

(أَجْزَر - النَّخْل): ده‌می هه‌لپاجینی
دارخورماکه‌هات.

(أَجْزَر - الشَّيْخ): کاتی مردنی پیرمه‌هات.

۳- (جَزْر - الماء. جَزْرًا): ئاو‌مه‌که کزیکرد یان
وشکیکرد.

(- الْبَحْر): ئاوی دمریاکه کشایه‌وه.

(الْجَزْر): کشانه‌وهی ئاوی دمریا که پی‌چمه‌وانه‌ی
هاتنی ئاوی دمریا.

(الْجَزْر): زه‌ویه‌که ئاوی دمریا لی‌بکشیته‌وه.

(الْجَزِيرَة (ج) جَزَائِر و جَزْر و جَزْر):
۱- دۆرگه ۲- زه‌ویه‌که ئاوی دمریا
لی‌بکشیته‌وه.

۴- (تَجَازَرَا): شهره جنیویانکرد.

۵- (الْجَزْر وَلِجَار) (ن): گیزمر پوومکیکه
رهمه‌که‌ی به کالی و به کولوی ده‌خوریت. زۆر
جو‌ری هه‌یه، له نه‌وروپا له ده‌شت دمریوت.
الملحق:

جزر: (الْجَزْرَة): نانه‌وهی قه‌سابخانه و اتا
کوشتنی بی‌ده‌سال‌اتان درنده‌وه به کۆمه‌ل/
قه‌لاچۆکردنیا.

(مَجَزْرَة فِي مَعْسَرِ اعْتِقَال): نانه‌وهی
قه‌سابخانه‌یه‌که له ئۆردو‌وگای به‌نده‌گاندا.

جزع: ۱- (جَزَع - لَهُ مِنْ مَالِهِ. جَزَعًا.
جَزْعًا): که‌رتیکی ماله‌که‌ی/ سامانه‌که‌ی بۆ
نه‌وه بریه‌وه.

(أَجَزَع - مِنْهُ جَزَعًا): پارچه‌یه‌کی له شته‌که
هیشته‌وه.

(إِنْجَزَعَ وَتَجَزَعَ): لمت و کوت بو ۲- شکا.

(إِجْتَزَعَ - د): له‌تیکردو شکاندی.

(الْجَزْعَة وَالْجَزْعَة (ج) جَزَع): که‌مه‌که
شتیک و ده‌ک چۆره ئاوی‌یک یان پاشماوه‌ی
شته‌که.

(الْجَزَع - مِنَ الْأَحْوَاض): نه‌و گولانه/ هموزانه
که که‌مه‌که ئاوی‌یکی تیدا ده‌مینیه‌وه.

(الْجَزِيعَة (ج) جَزَائِع): گه‌له‌مه‌ری‌یک/

بهره‌مهرېك/ رانه‌مهرېك.

۲- (جَزَعٌ - مِنْهُ جَزَعًا وَ جَزُوعًا): بوی

شپرزه بوو/ کهوته مهراڼیه‌وه و خه‌می بؤ خوارد.

(- عَلَيْهِ): به‌زمی پېداها ته‌وه/ دلپېسووتا.

(جَزَعٌ وَ جَزَعٌ وَ جَزَعٌ وَ جَزَعٌ):

۱- شپرزه/ به‌شوکاوو نارام لیږاو ۲- به‌بزمی و

خه‌مه‌تبار.

(جَزَعٌ - هُ): نارامی‌کړدو ترس و شپرزمی

نه‌هېشت.

(الْجَزَاعُ (ج) مَجَازِيعُ): زور مه‌راقاوی و

شپرزمو نارام لمبه‌رېاو.

۳- (جَزَعٌ - الْوَادِي جَزَعًا): به پاناہی

دوله‌که‌دا رمتیوو/ تیږمې.

(الْجَزَعُ (ج) أَجْزَاعٌ - مِنَ الْوَادِي): ۱- نه‌و

شوینہ‌ی لیو‌ی دوله‌که دمېریت ۲- ناوم‌پرستی

دوله‌که ۳- گهرمکی خویشگه.

جَزَفٌ: (جَزَفٌ وَاجْتَزَفَ - الشَّيْءُ جَزْفًا):

شته‌که‌ی له‌ گوتره‌ کړی پاڼ فروشت.

بیکېشان و پېوان.

(جَزَفٌ - هُ مُجَازَفَةٌ): له‌ گوتره‌ سه‌ودا پانکړد/

کړېن و فروشتیانکړد.

(«جَزَفٌ فِي كَلَامِهِ»): بیلېکدانه‌ومو

هه‌له‌شانمو نایاسایانه‌ قسمیکړد.

(الْجَزَافُ وَالْجَزِيفُ وَالْجَزَافُ وَالْجَزَافُ):

کړېن و فروشتنی له‌ گوتره‌و به‌ چاو

خه‌ملاندن.

(«بَيْعٌ جَزِيفٌ وَبَيْعٌ جَزَافٌ»): کړېن و

فروشتنی له‌ گوتره‌.

۲- (جَزَافٌ - بِنَفْسِهِ): گیانبازی‌کړد/ خوی

خسته مه‌ترسیه‌وه.

۳- (الْجَزُوفُ - مِنَ الْحَوَامِلِ): سکېرېک که

کاتی زانی/ کاتی مندالبوونی/ دانانی سککه‌ی

تیږمې‌بیت.

(الْجَزَافُ): راوکه‌ر/ راوچی.

(الْمُجَزَفَةُ): توږی راوهماسی.

(جَزَافٌ): سهرم‌وېکړد- گیانبازی‌کړد.

(مُجَازَفَةٌ): گیانبازی/ سهرم‌وېی.

جَزَلٌ: (جَزَلٌ - الشَّيْءُ جَزَالَةً): ۱- شته‌که

نمستوور بوو ۲- گه‌وره‌ بوو ۳- پته‌وو به‌هیز

بوو.

(اِسْتَجَزَلَ - هُ): به‌ گه‌ورمو توندیدانا.

(الْجَزَلُ) (مَصْرُ): ۱- گه‌ورمو نمستوور

۲- به‌هیزو توند.

(الْجَزَالُ وَالْجَزِيلُ): مه‌زن.

۲- (جَزَلٌ - الرَّجُلُ): جَزَالَةً: پیاوکه‌ را

به‌سه‌ندو را به‌هیز بوو.

(اِسْتَجَزَلَ - رَأْيُهُ): راگه‌ی په‌سندکړدو

به‌هیز زانی.

(الْجَزَلُ): ۱- خاومن رای چا‌ک و په‌سند ۲- خاومن

رای سوو‌دبه‌خش و دروست.

۳- (جَزَلٌ - الْمَنْطِقُ جَزَالَةً): گوفته‌که‌ی پاراوو

رہوانبوو.

(جَزَلٌ (ج) جَزَالٌ وَ جَزِيلٌ (ج) أَجْزَالٌ وَ

جَزَالٌ): گفترهوان و پاراوو بههیز.

(أَلْجَزَلُ): وتهی رهمان و سفت و دروست.

۴- (جَزَلٌ - الشَّيْءُ. جَزْلاً): شتهکه‌ی به دوو

که‌رتوه کرد.

(- الْقَتْبُ غَارِبَ الْبَعِيرِ): کورتانه‌که پشتیملی

حوشترمه‌کی برپیه‌وه.

(أَلْجَزَالُ وَالْجِزَالُ): برپینی دارخورم‌او

له‌تکردنی.

۵- (أَجْزَلُ - الْعَطَاءُ وَ فِي الْعَطَاءِ وَ مِنَ الْعَطَاءِ -

لِفُلَانٍ وَ عَلَيْهِ): به‌خششیکی زوری پیبه‌خشی/

به‌خششینیکی زوری دایه.

(إِسْتَجَزَلَ - هُ): به به‌خشنده و دلفراوانی دانا.

(أَلْجَزَلُ): ۱- دلفراوان و زور به‌خشنده ۲- زور/

فره/ گه‌لیک.

(أَلْجَزَالُ وَالْجَزِيلُ): همموو شتیکی زور/

گه‌لیک/ فره.

۶- (أَلْجَوَزَلُ (ج) جَوَازِلُ): بیچووه کوتر.

جِزَمَ: (جَزَمَ - هُ. جِزْماً): ۱- بری ۲- برپیه‌وه/

له‌تیکرد.

(- الْأَمْرُ): نیازی ته‌واوی کارمه‌یکرد که

گه‌رانه‌وه‌ی نه‌بیئت.

«أَمَرَتْهُ أَمْرًا جَزْماً»: فهرمانی کوتایی و

ته‌واوی کارمه‌کم به‌سمردادا.

(«هَذَا حُكْمٌ جَزَمٌ»): نهمه برپاری کوتاییه‌و

گه‌رانه‌وه‌ی نییه.

(جَزَمَ - عَلَى الْأَمْرِ): سوورخواستی ته‌واوی

کردنی کارمه‌که بوو.

(- الْيَمِينُ): سویندمه‌کی بردمه‌سر.

(«حَلَفَ يَمِيناً جَزْماً»): سویندی ته‌واوی

خوارد که کارمه‌که بباته سهر و جیبه‌جینی

بکات.

(- عَلَيْهِ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی کرده نهرک بوی و

له‌سهری پیوپیستکرد.

(- الْحَرْفُ): پیته‌که‌ی بی‌دمنگ و زمنه‌دار

کرد.

(جَزَمَ الْفَعْلُ): پیتی دواپی وشه‌ی کردارمه‌کی

زمنه‌دار کرد یان پیته ناته‌واومه‌کی (علمه‌کی)

لا‌برد- یان نه‌و نوونه‌ی که له بری بۆرمو له

دواومیه (له کرده پینجهمکاندا) لا‌برد.

(جَزَمَ وَ جَزَمَ - عَلَيْهِ): لئی بی‌دمنگ بوو.

(عَنْهُ): لیبتؤھی و بهرامبهری دمسته‌پاچه

بوو/ بی‌دسه‌لاتبوو.

(تَجَزَمَ - الْعَوْدُ): چیلکه‌که قلیشی تی‌بوو/

قلیش قلیش بوو.

(إِنْجَزَمَ - الْحَرْفُ): دواپی پیته‌که زمنه‌دار

بوو/ بی‌دمنگ بوو.

(- الْعَظْمُ): نیسقانه‌که شکا.

(أَلْجَزَمُ - مِنَ الْأَقْلَامِ): پینووسی/ قه‌له‌می

نووک ساف. بپنوک.

(أَلْجَازِمُ (ج) جَوَازِمُ (فا): نامرازی

زمنه دارکردنی وشمو بی‌دمنگکردنی وهك (لَمْ)
(الْجَزْمَةُ): گه‌لمه‌پړك، كه‌له ده سمرو به‌رمو
ژووتر بیت.

۲- (جَزَمَ وَاجْتَزَمَ - النَّخْلَةَ): به‌ری
دارخورماكه‌ی خه‌ملاند.

۳- (جَزَمَ - الرَّجُلُ): پیاومكه ژهميك
نانیخوارد.

(الْجَزْمَةُ): ژهميك نانخواردن، به شمو یان به
پوژ.

۴- (جَزَمَ وَ جَزَمَ - الْقَرْبَةَ): گوندمكه‌ی
پرگرد.

(الْجَازِمَ (ج) جَوَازِمَ): پر.

(سَقَاءَ جَازِمَ): گونده‌ی پر.

(بَعِيرَ جَازِمَ): حوشتی تیرناو.

(مَجْزَمَ): پر.

(إِنَاءٌ مَجْزَمٌ): هاپیکي پر.

۵- (الْجِزْمَ): به‌رکه‌وت/ به‌ش.

(- مِنْ الْأُمُور): نه‌و کاره‌ی که پیشدیمی خو‌ی
دیت/ به‌میداده‌بیت.

(الْجَزْمَةُ) (ترکیه): حزمه/ چه‌کمه که تا
نه‌ژنویه.

جَزَى: (جَزَى - الرَّجُلُ بِكَذَا وَ عَلَى كَذَا
جَزَاءً): پاداشتی پیاومكه‌ی به‌وه دایه‌وه.
پاداشتی له‌سمر نه‌وه‌دایه‌وه.

(جَازَى - هُ مُجَازَاةً وَ جِزَاءً): پاداشتی‌دایه‌وه/
چاکه‌یدایه‌وه.

(مُجَازَاةً وَ جِزَاءً): پاداشت‌دانه‌وه/ چاکه‌دانه‌وه.
(اجْتَزَا - هُ): چاکه‌دانه‌وه‌ی خواست/
پاداشت‌دانه‌وه‌ی خواست/ ویست.

الْجِزَاءُ وَالْجِزَاءُ وَ (الْجَازِيَةُ وَالْمُجَازَاةُ): چاکه‌و
پاداشت‌دانه‌وه‌ی شتیک.

(الْجَازِيَةُ (ج) الْجَوَازِي): پاداشت.

(«جَزَتَكَ الْجَوَازِي»): پاداشتی نه‌وانمت
ومرگرت که کردووته.

۲- (جَزَى - فَلَانًا حَقَّهُ): مافی فیسارگمسی
دایه‌وه.

(تَجَازَى - ذَيْنَهُ وَ بَدَيْنَهُ عَلَى فَلَانِ):
تَجَازِيًا): داوای وامه‌ک‌ه‌ی له فیسار کردو
لی‌یومرگرت‌ه‌وه.

۳- (جَزَى - هُ الشَّيْءُ): شته‌ک‌ه‌ی به‌س بوو.

(جَزَى وَأَجَزَى - الْأَمْرُ مِنْهُ أَوْ عَنْهُ): کارمه
نه‌وی نه‌ویست و جیی نه‌ویگرت‌ه‌وه.

(«يَجْزِي هَذَا مِنْ أَوْ عِنْدَكَ»): نه‌مه له بری
نه‌وو نه‌وی ناو‌یت.

(الْجِزِيَةُ (ج) جِزَى وَ جِزَى وَ جِزَاءً): ۱-
سهرانه که له بی‌باومرگان دهمه‌نرا ۲-جایی
زموی.

(الْأَجْزَى): ته‌واو به‌سیوون/ به‌ستر.

(«الْحَمَّ السَّمِينِ أَجْزَى مِنَ الْمَهْزُولِ»): گوشتی
قه‌له‌و له هی لمر به‌که‌لک‌تره‌و به‌ستره.

جَسَ: ۱- (جَسَّ وَاجْتَسَّ - الْأَرْضَ جَسًّا): پی‌ی
به زمویه‌گه‌دا نا/ پی‌ی خسته زمویه‌گه‌وه.

۲- (جَسَّ واجْتَسَّ - هُ بَعَيْنِهِ. جَسًّا): چاك
دېقه تېدايه تا بؤى دهر كهوئيت.

(جَسَّ واجْتَسَّ - هُ): دهستی ليكوتا تا
بيناسيته موو بزانيت چيبه.

(الْجَلَسَ): ۱- شوئني دهست ليكوتان ۲- سنگ.

(«فُلَانٌ صَبَقَ الْمَجْسَّ أَوْ الْمَجْسَّةَ»): فيسار
كه مسؤزه/ سنگ و دموونته سكه.

(الْمَجْسَ (ع ا)): شاخي ميروو چه كه به
سهره وميه و له برى هستي پيزانينه.

(الْمَجْسَّة (ج) مَجَّاسٌ = الْمَجْسَ (طلب)): شوئني
دهست ليكوتاني نه خوش بؤ زانيني گمرمي و
سارديي و ليداني دلى نه خوشه كه.

(«مَجْسَّتُهُ حَارَّةٌ»): مه جهكي يان له شي
گهرمه.

(الْمَجْسَّة (ج) مَجَّاسٌ و مَجَّاسَات): گهرميپيوي
لهش. ناميريكه بؤ نهوه.

(جَاسَّة (ج) حَوَاسُ الْإِنْسَانِ الْخَمْسَةُ): هي
اليَدُ وَالْعَيْنُ وَالْفَمُ وَالشَّمُّ وَالسَّمْعُ): هؤى
ههستي مرؤف پينجه دهست، چاو، ده، (زمان
بؤ چيژ) بؤنكردن بيستن.

۲- (جَسَّ و تَجَسَّ واجْتَسَّ الاخبار
والأمور): ۱- سووسه ي ههوال و كاروباريكردو

بؤى گهرا ۲- هه لگيرو داگيريكرد سيخوريكرد.

(الْجَسَّيس (ج) أَجْسَّةُ وَالْجَاسُوس (ج)

جَوَاسِيس وَالْجَسَّاس): سيخور/ نهوه ي

سووسه ي ههوال دمكات و دمه گميه نيئت.

(الْجَسَّاس (ج) جَسَّاسَات (ف): تهلى ههوايي،
كه گميه نه ره، بؤ گميانندن و ناردني شه بؤلى
كارمبا يان وهرگرتني.

(الْجَاسُوسِيَّة): ۱- سيخوريي ريخراويكه دهولمت
پيكيده هينيئت بؤ وهرگرتن و گميانندن ي
ههوال و نه ينيه كان.

(ضد الجاسوسية): ريخراويكه بؤ بهر فنگاريي
سيخوريي ولا تانيتر له ولا ته كهيدا/ دري
سيخوريي بيگانميه.

جَسَّ: (جَسَّ - تِ الْيَدُ مِنَ الْعَمَلِ جَسًّا وَجُسُوءَ
وَجُسَاةً): دهسته كه به هؤى كارموه رهق و زير
بوو.

(جَاسَنَةٌ وَجَسَاء): دهستي رهق و زير بوو به
هؤى كاركردنه وه.

(الْجَسِيء): ۱- هپيستي رهق بوو ۲- ناوي
بهستوو.

(الْجَاسِيء - مِنَ النَّبَاتِ وَ نَحْوَهُ): روومكي
وشكبوو و شتي ومها وشكبوو.

جَسَدَ: جَسَدَ - الدَّمُ بِهِ جَسَدًا): خوئنه كه ي
پيوه نووسا.

(دَمَ جَسَدَ جَاسِدَ): خوئني پيوه نووساو/
پيوه مهبو.

(الْجَسَد (ج. أَجْسَاد): خوئني وشكه ومهبوو.

(الْجَسِيد): خوئني وشكه ومهبوو/ خوئني
وشك.

۲- (جَسَدَ - هُ): به زمعه مران رهنگي كرد.

(الْجَسَدُ (ج) أَجْسَادُ وَالْجِسَادُ (ن): زعمفران.

۲-(تَجَسَّدَ): تمندار بوو لمشار بوو/ لمشی پمیداکرد.

(سِرُّ التَّجَسُّدِ - عِنْدَ الْمَسِيحِيِّن): نهینیی وهرگرتنی حمزرمتی عیسا وشهیی خودا له مندالدانی حمزرمتی مریهمداو به شیوهی مروؤف بوونی.

(الْجَسَدُ (ج) أَجْسَادُ): لمش/ تهن/ جهستهی مروؤف.

(جَسَدِيٌّ وَ جَسَدَانِيٌّ): لمشیی/ تمنیی/ جهستهیی.

(الْجَسَدُ): ژهرکراس.

(الْجَسَادُ): سکیمشه/ ژانهسک.

(التَّجَسُّدُ): تمندار بوون/ دروستبوون.

جسر: ۱-(جَسَرَ - عَلَى الْأَمْرِ. جَسَارَةٌ وَ جُسُورًا): پرکیشیی کارمکه میگردو کردنی/ بمزاتهوه نیشته سمر کارمکه.

(جَسَرَ وَ تَجَاسَرَ): ۱-سمرکیشی نواندو دستدریزیکرد/ چمتوونییکرد ۲-نهمردیییکردو وهرای.

(جَسَرٌ-ه): زاتی نایهمر ورهیی دایه/ هانیدا.

(الْجَاسِرُ (ج) جُاسِرٌ وَ جَاسِرُونَ وَ جُسُورُ (ج) جُسُرٌ وَ جُسُرٌ (م) جَاسِرَةٌ): دلیر/ بوهر/ نازا/ بهمهلممت/ بیباک/ پرکیشکار/ بمزات/ بیپهروا.

(الْجَسَرَةُ = الْجَسَارَةُ وَالْجُرَاةُ): نازایهمنیی/ نهمردیی/ بهمهلممتی/ بیباکیی/ بوهریی/ پرکیشیی/ زاتکردن.

(الْجَسَارُ): زور نازا/ چاوقایم/ کؤ له هیج نهکمر/ بیپهروا/ نهترس/ بیباک/ دلیر.

۲-(جَسَرَ. جَسَرًا): پردهیکی دروستکرد.

(جَسَرَ وَاجْتَسَرَ - مَغَازَةً): به بیاباندا تیپهری وهک بهسمر پرددا تیپهریت.

(الْجَسَرُ وَالْجَسِرُ (ج) جُسُورٌ وَاجْسُرُ): پرد.

۲-(الْجَسِرُ (م) جَسَرَةٌ - مِنَ الرِّجَالِ): بیباوی کمتهو دریز/ دالاش/ چمتهول.

(- مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری لمشگهورمو قهبه/ کمته.

جسع: (جَسَعَ - عَنِ الْعَطَاءِ. جُسُوعًا): له بهخشینو خیر دستگیرتموه/ دستقووچاو بوو. (الْجَاسِعُ - مِنَ السَّفَرِ): سمهریدوور/ گوزاری دوور.

جسم: ۱-(جَسَمَ. جَسَامَةٌ): کمته بوو/ چمتهولبوو/ تمنداربوو.

(جَسَامٌ وَ جَسِيمٌ (ج) جَسَامٌ (م) وَ جُسَامَةٌ وَ جَسِيمَةٌ): زمبهلاح/ تمنگهوره/ زور ممزن/ زور زهلام/ چمتهول.

(جَسَمٌ-ه): تمنداریکرد/ تمنگهورمیگرد/ زور زلیککرد.

(تَجَسَّمَ): تمندار بوو/ لمشگهوره بوو/ به قهباره بوو.

(- الْأَمْرَ أَوْ الرَّمْلَ): کاره گه وره مکه ی به
دمسته وه گرت و نه نجامیدا یان سمر به مرزاییه
لینه مکه کهوت.

(- فَلَانٌ فِي الْكَرَمِ): فیسار کس زور به خشنده
بوو وه بلیی فیسار گیانی له به خشین
دروستیوو بیت.

(- فَلَانًا مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ): له ناو خویش گه لدا
فیساری هه لبرژارد.

(الْجِسْمُ (ج) أَجْسَامٌ وَأَجْسَمٌ وَ جُسُومٌ):
۱- لهش/ تمن ۲- نه وهی دریژی و پانی و
قوولی هه بیت.

(جِسْمِيَّ وَ جِسْمَانِيَّ): لهشی/ ته نیی/
جهستمی.

(الْجِسْمُ): کاری گه وره و گرنه.

(الْأَجْسَمُ): زه لامتر/ قه به تر/ که ته تر/
زبه لاحتر.

(الْجِسْمُ): ۱- قه بارمدار ۲- همرچی پانی و
دریژی و قوولی هه بیت ۳- نه نجامی لیکدانی
پانی و دریژی و قوولی تمنیک له یهک.

(الْجِسْمَانُ = الْجِسْمُ): تمن/ لهش/ جهسته.

۴- (تَجَسَّمْ - فِي عَيْنِي كَذَا): وا گه وره هاته
به رجاوم.

(- الْأَرْضُ): نیازی نهو شوینه یکردو پرووی
تیکرد.

الملحق:

جسم: (التَّجْسِيمُ) ۱- گه وره مگردن/ ممزنکردن/

۲- قه باره پیدان.

(التَّجْسِيمُ - فِي التَّوَصُّفِ): شته مکه وا نیشان
بدریت و وصف بکریت که بهینریته به رجاوو
تهندار بکریت وهک («حَدَّثَنِي نَفْسِي»):
دمروونم دواندمی.

(التَّجْسِيمُ - فِي عِلْمِ الْكَلَامِ): له زانستی
ناخاوتندا نهومیه بوتریت که خودا ممزنه و
همیه.

(التَّجْسِيمُ) (ه): قه باره پیدان نهومیه پانی و
دریژی و نهستووری بدهینی.

جسا: (جَسَا. جَسَاوُا وَ جُسُوا): رهقبوو و
زیربوو.

(جاسی - هُ مُجَاسَاةً): دوژمنایه تی له گه لدا
کرد/ بوو به ناحهزی.

(مُجَاسَاةً): دوژمنایه تیکردن.

جش: ۱- جَشَّ - هُ. جَشَأَ): کوتای و شکاندی.
(أَجَشَّ - الشَّيْءُ): به شته مکهیدا کیشا/ کوتای و
شکاندی.

(- الْبُرُّ): گهنمه مکه ی درشت هاری.

(الْبُرُّ الْجَشِيشُ وَ جَشَوْشُ): برویشی گهنم.

(الْمَجَشَّ وَالْمَجَشَّةُ): دهستار.

۲- (جَشَى - الْقَوْمُ) (ضد): ۱- خویش گهل

کۆبوونه وه ۲- بلأومیان لیکردو له یهک
دوور کهوتنه وه.

(الْمَجَشَّةُ وَالْمَجَشَّةُ): کۆمه له خه لکیک به کۆمه ل

بین و بورووژین.

۲- (جَشَّ - المَكان): شوینمه‌ک‌ه‌ی گ‌ه‌س‌ک‌داو
هاکی‌کر‌دم‌وه.

(جَشَّ دَمَعَه): گ‌ری‌او فر‌می‌س‌کی ر‌شت.

۴- (جَشَّ - هُ بِالْعَصَا): به‌دار لی‌یدا.

۵- (أَجَشَّ وَاجْتَشَّ - المَكان): رو‌وه‌ک گ‌ی‌ای
شوینمه‌ک‌ه به‌ی‌ه‌ک‌دا‌جوو.

۶- (الْجَشَّ - مِنَ المَوَاضِع): شوینی به‌رده‌لانی‌و
به‌رد گ‌ه‌وره گ‌ه‌وره.

(الْجَشَّةُ وَالْجَشَّةُ): دم‌نگی گ‌ر.

(الْأَجَشَّ (م) جَشَاء): مرو‌فی دم‌نگ‌گ‌رو
دم‌نگ‌قه‌به.

(جَشَأَ): جَشَأَ ت نَفْسُهُ: جُشُوءٌ وَ جُشَأٌ وَ

جَشَأَ): دم‌روونی ه‌ه‌ل‌جوو و ه‌یل‌نج‌یدا/ له
ترس‌و بی‌نار‌امی و خ‌مه‌مت‌دا د‌لی تی‌که‌ل‌ه‌ات.

(- البَجَرُ): دم‌ری‌اک‌ه ه‌ه‌ست‌او که‌وته
شه‌پ‌و‌لدان.

(جَشَأَ وَ تَجَشَأَ. تَجَشَّنَ وَ تَجَشَّوْ): ه‌رق‌ین‌ه‌ی
د‌ای‌ه‌وه.

(اجْتَشَأَ - البِلَادُ): له ول‌اته‌که دم‌ر‌پ‌ه‌ری.

(تَجَشَّاتُهُ البِلَادُ): ول‌اته‌که دم‌ر‌پ‌ه‌ر‌اند.

(الْجَشَاءُ): ه‌رق‌ین‌ه.

(جُشَاءٌ وَ جُشَاءَةٌ): ی‌ه‌ک ه‌رق‌ین‌ه.

۲- (جَشَأَ - المَكان. جُشُوءٌ وَ جُشَأٌ وَ جَشَأَ):

شوینمه‌ک‌ه ه‌ه‌موو رو‌وه‌که‌ک‌ه‌ی س‌هر دم‌ر‌ه‌ین‌ا/
تی‌ای‌دا رو‌وان‌د.

(- مِنَ المَكان): له شوینمه‌ک‌ه ه‌اته‌دم‌ری‌و

دم‌ر‌جوو.

جَشَبَ: (جَشَبَ وَ جَشِبَ وَ جَشَبَ - الطَّعَامُ
جَشَباً وَ جَشَابَةً): خو‌ار‌د‌نه‌که ق‌ور‌س‌و
ت‌وند‌بوو.

(جَشَبَ وَ جَشِبَ وَ جَشِيبَ وَ مِجْشَابٍ وَ
مِجْشُوبٍ): خو‌ار‌د‌نی ت‌وند‌و ق‌ور‌س.

(جَشَبَ - الرَّجُلُ): خو‌ار‌د‌نی پ‌یا‌وه‌که خ‌را‌پ‌و
ق‌ور‌س بوو.

(الْجَشَبُ) ۱- (که‌ته ۲- خ‌از‌ا/ د‌لی‌ر.

جَشَر: ۱- (جَشَر - المَوَاشِي. جَشَرًا): نا‌ژ‌ه‌له‌ک‌ه‌ی
ب‌و له‌وم‌ر دم‌ر‌گ‌رد.

(- الرَّجُلُ. جُشُورًا): ب‌و گ‌وز‌ار چ‌وو/

س‌ه‌ف‌ه‌ر‌ی‌ک‌رد.

(جَشَر - المَوَاشِي): نا‌ژ‌ه‌له‌ک‌ه‌ی ب‌و له‌وم‌ر‌اند‌ن
دم‌ر‌گ‌رد.

(الْجَشَرُ وَالْجُشَارُ): نا‌ژ‌ه‌ل له له‌وم‌ر‌گ‌ادا
دم‌م‌ین‌ی‌ته‌وه ۲- خو‌پ‌ش‌گ‌ه‌ل به‌ د‌یار ح‌وش‌تر‌ه‌وه

له له‌وم‌ر‌گ‌ا‌ک‌ان‌دا شه‌و به‌ک‌ی‌و دم‌بن شه‌و
دم‌م‌ین‌نه‌وم‌و ن‌ای‌ه‌ن‌ه‌وه م‌اله‌وه.

(الْجُشَارِي): شو‌انی شه‌و به‌ک‌ی‌و.

۲- (جَشَر - الصُّبْحُ. جُشُورًا): س‌پ‌ید‌م‌یدا/
شه‌به‌ق‌یدا.

۲- (جَشَر. وَ جُشَر. جَشَرًا): دم‌نگی نو‌وس‌ا

۲- تو‌وش‌ی ک‌و‌که بوو.

(أَجَشَر (م) جَشَاء (ج) جُشَر): ۱- دم‌نگ‌نو‌وس‌او
۲- ک‌و‌که‌گ‌رت‌وو.

(الْجُشْرَة) دمنگنوو سان ۲-کۆکه.

۴-(جَشْر - الإناء) دمهزمکهی / قاپمهکهی بهمالکرد.

(الْمَجْشَرُ (ج) مَجْشَرٌ) گۆل / جهوز.

جشع: (جَشَع و تَجَشَّع. جَشَعًا): بهرجاوتمنگيک کردو چاوجنۆک بوو / زۆر تهماعکار بوو.

(جَشَعُ (ج) جَشَعُونَ و جَشَاعِي و جُشَاء و جَشَاع) زۆر چاوجنۆک و بهرجاوتمنگ / زۆر تهماعکار کهبه هیج دانا کهوئیت.

(تَجَشَّاعًا - الماء) لاسمر ناو (له يهك توندبوون و شهرشانیا نکرده / بهکتریان تمنگمتا و کرد).

جشم: ۱-(جِشَم - الأمر. جِشْمًا و جِشَامَةً): کارمهکهی به زهممت و گرانییهوه گرتمهستوی خوی.

(جِشَم و أَجْشَم - هُ الأمر): کارمهکه ماندوو یکردو نارهحمهتی کرد.

(تَجَشَّم - الرَّمْل) نهمسر لمکهده به شهرمهق سهرکهوت.

(تَجَشَّم - الأمر) گرانیی و زهممتهی کارمهکهی له نهستوگرت.

(الْجِشَم و الْجِشَم) گرانیی و زهممته و قورسی و کاری گران.

(الْقَى عَلَي جِشْمُهُ) گرانیی و زهممتهی خوی بهسمر مندادا.

(الْجِشَم و الْجِشَم - مِنَ الْبَعْرِ) سنگی حوشت.

(الْجِشَم و الْجِشَم) تهستووری (گران /

قورس / سمنگین).

۲-(تَجَشَّم - فَلَانًا مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ) فیساری لهماو خویشگه لدا هه لبرژاردو شوین نهو کهوت / ریی نهو یگرت.

جشن: (الْجَوْشَن) ۲-سنگ ۲-زریی سنگ ۲-قه لغان.

(الْجَوْشَن - مِنَ اللَّيْلِ) تیومشمو.

جص: ۱-(جَصَّ - جَصًا و جَصِيصًا) هاوارو نالهی توندی بهستنهومکهی کرد.

۲-(جَصَص - الجِرُّ) تووتکهکه چاوی (ترووکانده / هه لهینا).

۱-(الْعُنْقُودُ) هیشوومکه له دهرکهوتندا بوو.

۲-(جَصَص - عَلَى الْعَدُوِّ) نهلاماری دوژمنیدا.

۴-(جَصَصَ الْبِنَاءُ): (ب) خانمهکهی گه چکاری کرد.

(الْجَصَّ وَالْجَصَّ) (ب) گهچ (مادمیهکه،

بهردیگهچ له کوورمدا دسووتینریت و دمهارپریت).

(الْجَفْضَيْنِ) (عامية) (يونانية) گهچ.

(الْجَصَّاصُ) خاومنگهچ ۲-گه چفرۆش.

(الْجَصَّاصَةُ) کارگهی گهچ / کوورهی گهچ.

۵-(الْجَتَّصُ و تَجَاصَّ - الْقَوْمُ) نه پهك

نزیکبوونهوهو کۆبوونهوه.. (الْجَصِيصَةُ):

کۆمهله خه لکێک ههوار نزیکنو

کۆبوونهوهوه.

جَصَّ: (جَصَّ - عَلَيْهِ بِالسَّيْفِ جَصًّا) نه

شمشیر هیرشی بردمسر.

جع: ۱- (جَفَجَعَ - البَعِيرُ) خوشترمکەى بزواند
یان بۆ یخدانی یان بۆ هەستانی.

(- البَعِيرُ) ئەرژۆی بۆ کەوتن بە زەویدادا/
چۆکی بۆ یخوون دادا.

(تَجَجَعَ - البَعِيرُ أَوْ نَحْوَهُ) خوشترمکە یان
هیاوا. لەتاو ئازار یان ژانی لێدان خۆی بە
زەویدادا.

(الْجَفَجَةُ) (مص) ۲-بۆرەى خوشترگەل کە
پێکەومبەن و یەکبگرن ۲-جەقەقەمەى ناش.

(«أَسْمَعَ جَفَجَةً وَلَا أَرَى طَخْنًا») گۆپەم لە
جەقەقەمەو هیج نابینم. بە هاشمو
هووشمکەریکی هیج لە باردا نەبوو دەلێن. یان
بە چروکیك دەلێن کە گەفتی بەخشین بەدات و
هیج نەدات.

۲- (جَفَجَعَ - بِالْغَرِيمِ) هاواری بە قەرززارمکە
خست و تەنگی پێهەلچنی و داوای وامەکەیکرد.

۳- (جَفَجَعَ - فِي الْمَكَانِ) ئە شوینەکەدا هەر
قەنگە جوولنی بوو/ بێسەرموتبوو.

(- بِالْقَوْمِ) :خەلکەکەى لە شوینێکی
تەنگەبەردا گیردا.

(الْجَفَجَاعُ) ۲-شوینی تەنگەبەری رەقەن و
ناخۆش ۲-بەگژداچوونێکی جەگ ۲-وشکە

چۆلەوانییهك/ خاکیکی وشکی بێبەر.

جعب: ۱- (جَعَبَ - الْجَعْبَةُ - جَعْبًا) تێردانەکەى
دروستکرد.

(الْجَعْبَةُ (ج) جَعَبَ) تێردان.

(الْجَعَابُ) تێردانگەر.

(الْجَعَابَةُ) تێردانگەری.

۲- (جَعَبَ - هُ و جَعَبَ - هُ و جَعْبًا - هُ. جَعْبًا و
تَجْعِيبًا و جَعْبَاءُ و جَعْبَاءُ) نەرموخواڕیکردمەو،
بە زەویدادا، هەلێگێڕایمەو.

(تَجَعَّبَ و انْجَعَبَ) نەشتی بە زەویدادا.

(تَجَعَّبِي = تَجَعَّبَ) تە زەویدادا.

(- (الْجَيْشُ) : سوپاکەدا یەسەریەمگداو
بەمەگداچوو.

(الْجَعْبَاءُ) بێنچینه، بێن.

۳- (الْأَجَعَبُ (م) جَعْبَاءُ (ج) جَعْبُ) ۱-ورگن
۲-لە کاردا مردەلۆخە/ سست/ خاو.

الْجَعُوبُ (ج) جَعَابِيْبُ : کورتەبنەى
ناشیرین.

جعد: ۱- (جَعَدَ الشَّعْرُ جَعَادَةً و جُعُودَةً):
قژمکە لوول و گژ بوو.

(جَعَدَ - الشَّعْرَ) قژمکەى گژو لوولکرد.

(تَجَعَّدَ - الشَّيْءُ) : شتەکە جوومبەهك و
کرژبوو.

(- (الشَّعْرُ) : قژمکە لوولبوو.

(الْجَعْدُ (ج) جَعَاد - مِنَ الشَّعْرِ) قژى لوولو
گژ.

۲- (الْجَعْدُ (ج) جَعَاد) نەیسکەى بەد.

(رَجُلٌ جَعْدٌ) نەیاوی چرووکی بەد.

(جَعْدُ الْيَدِ) نەستقووچاو/ رژد.

(رَجُلٌ جَعْدٌ الْقَفَا): پیاوی نارمسهن/

بهدرسمه.

(تَرَابُ جَعْدٌ): خاکیکی کومه لیبوی بهرز.

(وَجْهٌ جَعْدٌ): دموچاویکی گردی

که مجوانیی.

(زَبْدٌ جَعْدٌ): که فی دمریای له سهریهک

نیشتوو.

(الْجَعْدَةُ) (ن): سیره مارانه روو مکیکی

بوئخوشه به هارییهو زوو و شکدمبیٹ.

(أَبُو جَعْدَةٍ وَأَبُو جَعَادَةٍ أَوْ جَعَادَةٍ): ناسناوی

گورگه.

جعر: ۱- (جَعَرٌ وَانْجَعَرَ - السَّبْعُ جَعْرًا):

درنده که پیساییکرد/ رییا.

(الْجَعَرُ) (مَصْرَ) (ج) جَعُورٌ: پیسایی درنده.

(جَعَارٌ وَأَبُو جَعَارٍ وَأُمُّ جَعَارٍ): که متیار

(له بهرنه وهی زور دمری و بای لی بهر دمبیته وه

بویه وای پنده لین).

(الْجَعْرَاءُ وَالْجَعْرُ): پاشموه/ دواوه/ پشته وه

۲- قَنَک / کۆم.

(أَبُو جَعْرَانَ): گوخیلنکه/ قالونجه.

(أُمُّ جَعْرَانَ = الرُّحْمَةُ): سیسارک: کهرگهز/

دال (بانندیه مکی گوشتخوره).

۲- (تَجَعَّرَ): ناوقه دی به پمتیک بهست بو

داهیلان بو ناو جالو/ بیر.

(الْجَعْرَاءُ): پمتی خو داهیلان بو ناو بیر،

سمریکی به سنگیکه وه دهبه ستریت و سمرکهی

تری به خو داهیلنکه وه.

(الْجَاعِرَتَانِ): شوینی بهرکه و تنی کلکی ولاخ

کاتی راوشاندنی که به رانیدا دمدات.

(كُوِي دَابَّتْهُ عَلَى جَاعِرَتِهَا): شوینی پیدادانی

کلکی ولاخه کهی داخکرد.

(جَعَسَ: جَعَسَ - الرَّجُلُ جَعْسًا): پیساییکرد/

گوویکورد.

(تَجَعَّسَ): ۱- پیسبوو ۲- قسهی ناشیرین و پیسی

(له دم هاته دمری/ کرد).

جَعِظَ: (جَعِظَ وَأَجْعَظَ - هُ جَعِظًا):

دوور یخسته وه/ پالی پیومنا.

(جَعِظَ. جَعِظًا): بهر موش و قیناوی بوو/

قینله دل بوو و نا قایل بوو.

(جَعِظَ وَ جَعِظَ): بهر موش و قین له دل و

نا قایل.

جَعِفَ: ۱- (جَعَفَ - هُ جَعْفًا): دایبمه زه ویدا.

(- الشَّجَرَةُ): دره خته کهی له بن هه لکه کند.

(أَجْعَفَ - هُ): دایبمه زه ویدا.

(اجْتَعَفَ الشَّجَرَةُ): دره خته کهی له بیخ

دهره وینا.

إِنْجَعَفَتْ: له بنهات. (الْجَاعِفُ وَالْجُعَافُ - مِنْ

السُّيُولِ): لیشاویک هه موو شتیک رامالیت و

دره خت له بن هه لکه منیت.

(الْجَعْفُ) (مَصْرَ): نانی بیمنمت.

۲- (الْجَعْفَرُ): روبار ۲- میخوشتری فره شیر/

به شیر.

۲- (الْجَفْضِل) (ن): گیاه که له / جوره رووه کی که
 مشه خوره به لاسکه که پیوه گولی هه مهرنگ
 دهگریت، له زور شوینی گیتیدا بلاوه، خوی
 له سمر رمگی گشت ده چسپینیت و شیله که ی
 هه له مهریت به وه دمری، ماده ی کلوروفیلی
 نییه.

جعل: ۱- (جَعَلَ - هُ. جَعَلًا): ۱- هینایه دی،

دروستیکرد.

«جَعَلَ اللَّهُ الظُّلُمَاتِ»: (خودا تاریکخانه کانی

هینایه بوون) ۲- داینا ۲- کردی به سهردار. به

دادومر:

(«جَعَلَهُ حَكِيمًا»): کردی به سهردار. به

دادومر ۴- گۆزی.

(«جَعَلَ الْحَسَنُ قَبِيحًا»): جوانیه که ی تیکداو

ناشیرینیکرد.

(تَجَاعَلُوا - الشَّيْءُ): شته که میان به ناو گۆپیکرد.

(إِجْتَعَلَ - هُ): پیکیهینا / دروستیکرد / به دیهینا.

(- إِجْتَعَلَ - الشَّيْءُ): شته که ی دروستکرد.

۲- (جَعَلَ - هُ. جَعَلًا): وایزانی / وا تیگه پشت /

وایبۆ جوو.

(«جَعَلَ الْحَقُّ بَاطِلًا»): وایزانی راستیه که

ناراستیه.

۲- (جَعَلَ. جَعَلًا): دهستی پیکرد.

(جَعَلَ يَكْتُبُ): دهستی به نووسینکرد.

۴- (جَعَلَ. جَعَلًا): دایه.

(«إِجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ»): زمانی راستگویم

بدمری وانا وابیت پروام پتیکه نم لیم تیگه ن و
 به قسم بکه ن.

(- جَعَلَ لَهُ كَذَا عَلَى كَذَا): مهرجی نه و مو

نه و ی له گه لدا به ست.

(جَاعَلَ - هُ. مُجَاعَلَةً وَ جِعَالًا): به رتیلیدایه

یان گرپیدایه.

(أَجْعَلَ - لَهُ): کرینی کارینی بو دانا که

بیکات.

(- هُ جَعَلًا): کرینکه ی دایه.

(إِجْتَعَلَ - الشَّيْءُ): شته که ی و مرگرت.

(«جَعَلَهُ الشَّيْءُ فَاجْتَعَلَهُ»): شته که ی دایه و

نه ویش و مرگرت.

(الْجَعَال (ج) جُعِلَ وَ الْجُعَالَةُ وَ الْجُعَالَةُ

وَ الْجُعَالَةُ وَ الْجُعْلُ (ج) أَجْعَال وَ الْجُعِيلَةُ

(ج) جَعَانِلُ): ۱- کرینی گرپکار / کرینی کارکردن

۲- نه و ی به شهر که ریک دمریت که به چیته

شهر ووه.

(الْجُعَالَةُ): به رتیل.

۵- (جَعَلَ - الْفُلَامُ): میردمنداله که کورت و

قه له و بوو.

۶- (جَعَلَ الرَّجُلُ جَعَلًا): پیا و مکه و پیرمویکه و

له سمر شت رویشتوو بوو.

(جَعَلَ): و پیرمویکه و زور له سمر شت

رویشتوو.

۷- (جَعَلَ - الْمَاءُ. جَعَلًا): نا و مکه پیربوو له

نا و رو و نکه ره.

(أَجْعَلْ - الماء): ئاومكە پەربوو لە ئاوپروونكەرە.

(ماء جَعْلٌ و جَعِلْ): ئاوی پەر لە ئاوپروونكەرە.

(جُعِلَ (ج) جِعْلان (ح): ۱-ئاوپروونكەرە ۲- زەلامی رەشی ناشرین گە بە ئاوپروونكەرە چوینراوە.

۸- (أَلْجَعْلُ): چاوتیڤ / چاودێر.

أَلْجِعَال: پەرۆی دەستگەرە (بۆ داگرتنی مەنجهل و شتی سەر ئاگر).

جعم: ۱- (جَعَمَ - هُ. جَعَمًا): شتیکی ئاخنیه دەمیەوه کە نە بخوات و نە گازیش بگرت.

(جَعِمَ. جَعَمًا) (ضد): ۱-دلی زۆر چوووە سەر خواردن ۲-دلی خواردنی نەبەرد.

(« جَعِمَ إِلَى اللَّحْمِ »): زۆر حمزی لە گوشت کردو دلی چوووە سەری ۲-دلی نەچوووە سەری.

(جَعِمَ و تَجَعَمَ - فِي الشَّيْءِ): چاوی بڕیە شتەکهو دلی ویستی.

(جَعَمَ و جَعِمَ): چاوبرسی / بە تەماع.

(أَلْجَعِمُ): بڕستی.

(أَلْجَعِمُ): چاوبرسی / چاوجنۆک کە چاوی بە هەرچی بکەوێت دلی بچیتە سەری و بیهویت بیخوات.

۲- (أَجْعَمَ - الشَّيْءِ): شتەکهی لەبەهێنا.

(- الشَّجَرُ): گەلای بەدرەختەوه نەهێشت خواردی تا لاسکەکەشی خوارد.

۲- (أَلْجَعَمَ): پەناگا / ژێرزمین.

جعا: (جَعَا - الْبَعْرُ وَنَحْوُهُ جَعْوًا): پشقلی حوشترو هیتری کۆکردەموو کۆمەلیکرد.

(أَلْجَعُو) (مص): ۱-هەر شتێک بە دەست کۆبکریتموو کۆمەل بکرت ۲-بجینە / بێخ / بن ۳-کۆم / قوون ۴-قور.

(الْجَعَّةُ = الْبَيْرَةُ): ئاوجۆ / بیرە.

جغر: (الْجِغْرَافِيَّةُ وَالْجِغْرَافِيَا) (يونانية): جوگرافیا. زانستی نیشانەکردنی زەوی و بەشەکانی.

(- الْإِقْتِصَادِيَّةُ): زانستی بەروبوومی کشتوکال و بەرھەمی ئابوری.

(- الطَّبِيعِيَّةُ): زانستی باری گۆی زەوی هێ هەواو وشکایی و دەریایی.

(- الرِّيَاضِيَّةُ): زانستی گۆی زەوی و شوینی لە نێوان ئەستێرمکان و هەسارمکان گەردووندا.

(التَّأْرِيخِيَّةُ): زانست دەرباری ڕەگەزمەکانی مەرووف و زمان و سنوری ولاتان و دامەزرانمکان.

(- الْبَشَرِيَّةُ): زانستی دانیشتوانی سەرزەوی.

(الْجِغْرَافِي): زانای جوگرافیا / جوگرافیاناس.

جف: (جَفَّ: جَفَافًا وَ جُفُوفًا): ئۆشک بوو، وشکبوو.

(جَاف و جَفِيف): ئۆشک و ڕنگ، وشکبوو / وشک.

جَفَّفَ - هُ. تَجْفِيفًا وَ تَجْفَافًا): ئۆشکێکردەوه.

(تَجَفَّفَ): ئۆشکبوو.

(اجْتَفَّ - مافي الإناء): قاپه‌که‌ی وشکر دموو
همرچی تیدا بوو خواردی.

(الْجَفَّ): بیریکی وشکه لاتوو.

(الْجَفَف): زمویی رهمنی وشک.

(الْجَفِيف): زووه‌ک و گژوگیای وشک بوو.

(الْجُفَاف): نه‌وه‌ی وشکیو ته‌موه. له‌و شته‌ی بو

وشکر داندراوه.

(جُفَاف): وشکیی.

۲- (جَفَّ - المال. جَفَاً): سامانی کؤکر دموو

بردی.

(الْجَفَّ وَالْجَفَّةُ وَالْجُفَّ وَالْجُفَّةُ): کؤمه‌له

خه‌لکیک ۲- ژماره‌یه‌کی زور.

(جاء القوم جُفَّةً): خویش‌گه‌ل به کؤمه‌ل

هاتن یان هم‌موو هاتن.

۳- (جَفَّ - الفرس) نه‌سپه‌که‌ی زیرپوش‌کرد.

(التَّجَاف والتَّجُفَّاف (ج) تَجَافِيف): زرنیه‌که

به پیشی نه‌سپدا دمه‌ستریت یان مروف

دمپوشیت.

(الْجَفِيف (ج) جُفِيفَات (۱ ع) قاوغی فیشک.

۴- (الْجَفَّ): چاکساز / و مستای چاککردنی

شت.

(هُوَ جَفُّ مَالٍ) نه‌و چاکه‌له‌سوورینی سامانه

۲- هم‌موو شتیکی ناویوش / لووله‌کیک که وه‌ک

لووله‌ی قامیش بیت.

۵- (جَفَفَ - الإبل): خوشتر مکانی وا توندرا

داتانیشتنه سهریه‌ک.

(جَفَفَ - الثوب): جلّه تهرمه‌که کزر بوووه.

(تَجَفَّفَ - الطائر): پالندمه‌که بالی به‌سهر

هیلکه‌کاندا داو داپوشین.

(الْجَفَفَ -) مِنَ الْأَرْضِ (ضد): ۱- هه‌له‌ت

۲- نشیویی.

(الْجَفَفَةُ): ورشه‌ی به‌رگی تازه.

(جَفَفَةُ الموكب): تره‌هی پیی رۆیشتنی

گه‌له‌ خه‌لک پیاده‌ بن یا سواره.

(الجَفَاف): سه‌رو قه‌لافه‌ت و پُوشاک.

جَفَاً: (جَفَاً - الرَّجُل وَ بِهِ الْأَرْضُ. جَفَاً):

پیایوم‌که‌ی به‌ زمویدا کوتا.

(أَجَفَاً - بِهِ): نه‌وی به‌ زمویدا کوتا / به

زمویدا دا.

۲- جَفَاً - النَّهْرُ. جَفَاً): زووبارمه‌که که‌فو

پیسیی ناوی لادایه قه‌راغی

(- تِ الْقَدَرِ): مه‌نجه‌له‌که هه‌لچوو.

(- الْقَدَرِ): مه‌نجه‌له‌که‌ی لاداو رۆکرد.

(اجْتَفَاً - الشيء): شته‌که‌ی له‌ بن هه‌لکه‌ندو

فرییدا.

(الْجَفَاء): نه‌وه‌ی لافاو به‌مه‌برو به‌ویهریدا

دمدات ۲- ناراست / ناره‌واو بی‌که‌لک.

(ذَهَبَ جَفَاءً): به‌ ناراستیی و نارهمایی

رۆیشت.

۳- (أَجَفَاً - الباب): دمرگاه‌ی داخست.

۴- (أَجَفَاً - النافّة): می‌خوشرمه‌که‌ی به‌ رۆیشتن

(ماندوو کرد / له‌ په‌لوپوشخت).

٥- (أَجْفَأَ - ت وَتَجْفَأُ - ت البلاد): هَمَزُ بِيْرِي
وَلَا تَهْكَ رُؤْيَسْتُو نَهْمَا.

جفت: ١- (جفت): جَووت يان دوان وشميه كي
(توركيه).

جفت: تفهنگي جووتلوله / تفهنگي دوو
لوله.

٢- (جَفْتَلِك (تركيه): زَمُو چِنِراو، به
مَالِي جَوْتِيَارْمَكَان وَ زَمُو زَارِي دَمُورُوشْتِيَان
دَمُوتِرِيَت.

جَفَخ: (جَفَخ: جَفَخَا): لَووتبهرزِي نَوَانْد/
فِيْزِي نَوَانْد.

(جَفَاخ): لَووتبهرز/ بهفِيْزُو دَمَعِيَه.

(جَفَاخ - هُ): خَوِيْ بهسَمِرْدَا بَادَا/ فِيْزِي
بهسَمِرْدَا لِيْدا/ فِيْزِي بهسَمِرْدَا كِرْد.

جَفَر: ١- (جَفَر وَ تَجَفَّر وَ اسْتَجَفَّر - وَلَدُ
الشَّاةِ جَفْرًا): بَمِرْخَمَكِه خَمبَهَرِه بُوو وَرْگِي
بَهِيْدَا كِرْد.

(- الشَّيْءُ): شَتَهَكِه فِرَاوَان بُوو.

(الْجَفَرُ (مَص (ج جَفَار): جَالَاوِي فِرَاوَان.

(الْجَفْرَةُ (ج جَفَر وَ جِفَار - مِنَ الشَّيْءِ):

نَاوَمِرَاسْتِي شَت.

(- مِنَ الْأَرْضِ): دَمَشْتَايِمَكِي پَان وَ فِرَاوَانِي
خَبَر شِيْوَه.

٢- (جَفَر - مِنَ الْمَرَضِ جَفْرًا): لَه نَه خَوْشِيِيَه
جَاك بُوو مَوَه.

(- مَاكَانَ فِيْهِ): وَازِي لَمَوَه هِيْنَا كِه تِيَايْدَا بُوو.

(- صَاحِبُهُ): پَهِيْوَمَنْدِيِي دُوسْتَايِمَتِي لَه گَهْل
دُوسْتَهَكِي پَچَرِي وَ تُوخْنِي نَه كِه وَت.

٣- (الْجَفَرُ): وَازِلِيْهِيْنَان، بَه جِيْهِيْشْتَن.

٢- (الْجَفَرُ): لَمَبَر/ بُو نَمَوَه.

«فَعَلْتُ ذَلِكَ مِنْ جَفْرٍ وَمِنْ جَفْرِ كَذَا»:
لَمَبَر نَمُو نَمُو دَمَكِرْد.

(«فُلَانٌ مُنْهَدِمُ الْجَفْرِ»): فِيسَار بِيْپَرَايَه وَ
حَوْلَحُولِيَه.

(عِلْمُ الْجَفْرِ): زَانَسْتِي بِيْتَه كَان. خَاوَمَنَه كَانِي
دَه لِيْن گَوَايَا بَه هُوِيْه مَوَه هَمُوو قَه وَمَاوِيْكَ
بِيْدَمَزَانَن تَا كُوتَايِي جِيْهَان دِيْت.

(الْجَفِيرُ): تِيْرْدَانِيْكَ لَه دَارُو بِيْجَهْرَم يَان لَه
جَهْرَم وَ بِيْدَار دُرُوسْتَكِرَابِيْت.

جَفَس (جَفَسَ. جَفَسًا وَ جَفَاسَةً):
نِيْنْتَه لَايَكِرْد/ گِرْفَتِيَكِرْد.

(الْجَفْسُ وَالْجَفْسُ وَ الْجَفِيسُ): ١- لَاوَاوُو
بِيْتَوَانَا ٢- بَه دَخَوَاز/ زَمَانِبَه.

جَفَظ: (جَفَظَ - الْإِنَاءَ جَفْظًا): قَاپَه كِي
پَر كِرْد.

(إِجْفَاطٌ وَاجْفَاطٌ الْمَقْتُولُ إِجْفِظَاطًا):
كُورْژَاوْمَكِه هَه لَاوَسَا.

جَفِيز: لَاشَمِي كُورْژَاوِيْكِي هَه لَاوَسَا.

جَفَع: (جَفَع - هُ جَفْعًا): دَايِمَز مَوِيْدَا.

جَفَل: ١- (جَفَلَ - الْبَعِيرُ جُفُولًا وَ جَفْلًا):
حُوشْتَرْمَكِه رَاچَهْنِي/ هَه لَسْلَه مِيِيَه مَوَه

هَه لِيْتِيْزَانْدُو دَايَه دَمَشْت/ تَمَرِه بُوو.

(جَافِل وَجَفَل): راجله کیو/ هه لسه مسیوو
تیره بوو/ به لسه بوو.

(- تِ النُّعَامَةُ): وشر مرخه که هه لات.
(جَفَل - الطَّائِرُ جَفَلًا): بالنده که هه لفراندو
تیره میگرد.

(جَفَلَ الْقَنَاصُ الْوَحْشَ عَنْ مَرَاعِيهَا):
راوچییه که زیندموره دمشته کییه که هه له
له مورگا که هه تیره کردو رایفراند.
(جَفَلَ وَ تَجَفَلَ وَانْجَفَلَ - الْقَوْمُ): خه لکه که
به په له له ترساندا هه لاتن.

(جَفَلَ - هُ): هه لسه ماندومو تیره میگرد/
تۆهاندی.

(أَجَفَلَ - الْبَعِيرُ): حوشرمه که سله میه ومو دایه
دمشتو تیره بوو/ به لسه بوو.

(تَجَفَلَ - الدِّيكُ): که له شیرمه که راهیری و
پیری ملو پۆپنه ی بهرزو فشکردموه.
(أَجَفَلَ (ج) جَفَلَ) ۲- هه لسه میوو/ راجله کیوو
به لسه بوو ۲- نیره وشر مرخه که له هه موو
شَتِیک دمه لسه میته ومو رادمکات.

(الْإِجْفِيلُ): زیرمکردوو/ زور ترسنوک.

۲- (جَفَلَ - تِ الرِّيحُ جَفُولًا وَجَفَلًا): باکه
تیر میگرد/ خیرا بوو.

(تِ الرِّيحُ السَّحَابُ): باکه هه لیکردو
هه ورمه که راهراند.

(أَجْفَلَتِ الرِّيحُ = جَفَلَتِ): باکه تیر بوو.
(أَجْفَلَ (مَص) (ج) جَفُولُ): هه ورکه

باراندوویمتی و تیر تیده پهریت.

(رِيحٌ جَفُولٌ: (ج) جَفَلَ وَ مَجَفَلَ وَ مَجْفَالُ):

بایه کی تیر می هه ور راهرین.

۲- (جَفَلَ وَ جَفَلَ - الطَّيْنُ جَفَلًا): قورمه که
لیته که ی رامالی.

۴- (جَفَلَ - الْبَحْرُ السَّمَكُ جَفَلًا): دمریا که
ماسی فریدایه سمر رۆخه که ی.

(- هُ): دایه مزویدا.

(- الْمَتَاعُ): که لوپه له که ی به سمریه گدادا.

(أَلْجَفَالُ): نه وه ی لافاو به ملاو نه ولای
رۆخه که یدا دمدات.

(أَلْجَفَالَةُ - مِنَ الْقِدْرِ): که فو پیسی مه نه جَل
که به که وگیر دمگیریت.

۵- (أَلْجَفَلَ (ج) جَفُولُ): ۱- ته رسی فیل
۲- پاپۆر.

(أَلْجَفَلَةُ): خوری برراوه.

(أَلْجَفَلَةُ - مِنَ الشَّجَرِ): دره ختی پرکه لاو
لقو پۆپ.

(أَلْجَفَالُ): ۱- که فی شیر ۲- خوری زور.

(أَلْجَفِيلُ): ۱- زور/ فره ۲- سمره رتی
روو مکی که درێژ بوو بیت بۆ سوو و ککردنی

سمره رتدمگیریت.

(أَلْجَفَلِي): ناندانیکی گشتی که به خه لک
بدیریت.

(«دُعِيَ فُلَانٌ فِي النَّقْرِ لَا فِي الْجَفَلِي»):

فیسار بۆ نانخواردنیکی تایبه تی بانگکرا نه ک

بۇ نانېكى گشتى.

۶-(الْجَفَلَقُ): بىرىكى قەلەو.

فَجَن: ۱-(جَفَن- نَفْسَهُ. جَفْنًا): خۇى لە خراپە گىرايمەو.

۲-(جَفَن- النافَة. جَفْنًا): مېخوشترمەكى سىرپرېو لە لەگەنى گەورە گەورەدا گۆشتەكەى دىمخوارد دان.

(الْجَفْنَةُ ج) جَفَن جَفَان و جَفَنَات: ۱-(لەگەنى/ تەشېى) گەورە ۲-جالاۋىكى بېچوك كە بە لەگەنى خواردن چوئىراو.

۲-(جَفَن و تَجَفَن- الْكَرْمُ): مېۋەكە بىنىكردو پەلى پەيدا كىرد.

(الْجَفْن ج) أَجْفَان و جُفُون و أَجْفُن: بىنىمىۋو پەلەكانى.

(جَفْنَة): بىنىكى مېۋو پەلەكانى.

(الْجَفْنَةُ ج) جَفَن و جَفَان و جَفَنَات: مەى. ۴-(الْجَفْن ج) أَجْفَان و جُفُون و أَجْفُن: ۱-كىلاننى شىمشىر ۲-پىلۋى چاۋ ھى سەروخوارى.

جفا: (جفا يَجْفُو. جَفَاء و جَفَاءَة): جىي بە خۇى نەگىرت/ ستارەى نەبوو.

(-جَنِبُهُ عَنِ الْفَرَّاشِ): لەسەر نوئىنەكەى ھەر تەپاۋىلى بوو.

(أَجْفَى- الْجَبَلُ): نەسپەكەى ماندوو كىردو نەپھىشت بخوات.

(تَجَافَى): لاکەوتو لە جىي خۇى ستارەى

نەگىرت.

(تَجَافَى السَّرَجَ عَنْ ظَهْرِ الْفَرَسِ): زىنەكە لەسەر پىشتى چارمۋىكە بىزۋاۋ لەقەلەقى پىكەوت.

(تَجَافَى جَنِبَهُ عَنِ الْفَرَّاشِ): لەسەر نوئىنەكە تەپاۋىلىكىرد/ ستارەى نەگىرت.

(- عَنِ مَكَانِهِ): لە شوئىنەكەيدا ستارەى نەگىرت.

(اجْتَفَى - الشيء): شتەكەى لە جىي خۇى لاپىرد. ۲-(جَفَا. يَجْفُو- الثَّوبُ جَفَاء و جَفَاءَة): جەلەكە نەستۋورو زىر بوو.

(استَجَفَى- الشيء. استَجَفَاء): شتەكەى بە زىر يان نەستۋور زانى ۋ ھاتە بەرجاۋ. جاف: نەستۋور، زىر.

۳-(جَفَا. يَجْفُو- عَلَيْهِ كَذَا جَفَاء و جَفَاءَة): نەۋەى لەسەرشان گرانىۋو/ لا گرانىۋو. (-صَاحِبُهُ): لەگەل دۆستەكەيدا وشكو لووتەلا بوو، رۋوى لىۋىمىگىرا.

(جَفَا- هُ): رۋوى پى لىۋىمىگىرا پەيۋىندىي بىپىچرى.

(جافى- الرَّجُلُ): لەگەل پىاۋمەكەدا لووتەلا بوو، پەيۋىندىي لەگەلدا پىچرى.

(أَجْفَى- فُلَانًا): دوورىخستەو.

(استَجَفَى- هُ استَجَفَاء): داۋاى لىكىرد توخنى نەكەۋىتو لىي دوورىكەۋىتەو.

(الْجَفْوَة وَالْجَفْوَة): لالوۋىسى/ بە تنگەو

نمهاتن، رهمرفتاری/ وشکی رهمفتار.

(الْجَافِي (ج) جَفَاة (م) جَافِيَةٌ (ج) جَافِيَات

و جَوَافٍ): رهمق و وشك رهمفتار/ بیدمر بهست/ لووتمهلا.

جَافِي الْخُلُقِ): تورمو ترؤ، توندرهمفتار/ وشك رهموش/ شرودر.

جَفَى: (جَفَى - الرَّجُلَ جَفِيًّا): پیاومکهی به زمویدادا.

(جَفَى و اجْتَفَى - النَّبَات): روومکمکهی رپشمگیشکرد/ له بنهوه ههلیکمند.

جَقَّ: (جَقَّ - الطَّائِرُ): بالندمهکه رپهنهکرد.

جَكَر: (جَكَرَ وَ أَجَكَرَ جَكَرًا): له فروشتنهکمد زوریکردو ههمتمر بوو.

جَل: ۱- (جَلَّ جَلَالًا وَ جَلَالَةً): به سالدآ جوو. مەزن بوو- شکۆدار بوو.

(جَلِيل (ج) أَجَلَاءُ وَ أَجَلَةٌ وَ جِلَّةٌ وَ جِلَّ وَ جَلَّ وَ جَلال وَ جَلال أَجَل = الجلیل): ۱- به

تهممن/ پیر/ نیختیار ۲- خاومن شکۆ/ مەزن، پایمدار.

(رَجُلٌ جَلٌّ): پیاویکی به تهممن- مەزن/ شکۆدار.

۲- (جَلَّ وَ تَجَالَّ - عَن كَذَا): خوی له نمنگیی و ناشیرینی نهوه پاراست.

(أَجَلٌ - هُ عَنِ الْعَيْبِ إِجْلَالًا): خموش و نمنگیی لی بمدوورگرت.

۲- (جَلَّ جَلَالًا وَ جَلَالَةً): ۱- قهبارمدار بوو

۲- گهورمو دباربوو.

(جَلَّ فَلَانٌ فِي عَيْنِي): هیسار لهمرچاوم

مەزن و پایدار بوو.

(جَلَّلَ الرَّجُلَ): پیاومکهی به گهوره گرت/

بهرزو پایمداریکرد.

(أَجَلٌ - هُ إِجْلَالًا): به گهورمیگرت

شکۆداریکرد.

(تَجَالَّ - عَلَيْهِ): خوی لهو به مەزنتر داناو

هیزی بهسمردا لیدا.

(تَجَلَّلَ): گهورمو پایمدارو شکۆدار بوو/

مەزنبوو.

(الْجَلَّ): درشت.

(الْجَلَلُ - مِنَ الْأُمُورِ) (ضد): ۱- کاری مەزن

۲- کاری ناسان و سووگهله.

(فَعَلْتُهُ مِنْ جَلَلِكَ وَ مِنْ إِجْلَالِكَ وَ مِنْ تَجَلَّلْتِكَ): بۆ ریزلینانی تۆو گهورمی تۆو

خاتری تۆ نهوومکرد.

(الْجَلَّةُ (ج) جِلال وَ جَلَل): قولینهیهکی

گهورمی قیرین.

(جِلَّةُ): کۆی وشهی جَلِيل): مەزن و سەردارو

پایمدار.

(قَوْمٌ جِلَّةٌ): خویشگهلیکی ریزدارو مەزن و

سەردار.

(الْجُلِّي (ج) جُلَل): مینی وشهی (الْأَجَل):

۱- مەزنترین ۲- کاری سهخت و دروار ۲- چورتومی

گران و ترسناک/ لیقهومانی سهخت.

(الْتَجَلَّةُ): گه‌ورمیی، مه‌زنیی، شکویی.

(الْمَجَلَّةُ): گۆفار، به‌راویکه دانایی تیدابیت.

۴- (جَلَّ و اجْتَلَّ- الشيءَ جَلًّا و جَلَّةً): زۆرینه‌ی شته‌که‌ی برد.

(جُلُّ الشيءِ): زۆرینه‌ی/ زۆربه‌ی شته‌که‌ی به‌شی هه‌ره زۆری.

(جُلُّ - البيتِ): نه‌و شوینه‌ی خانووی له‌سهر دروست دمکریت یان هه‌واری له‌سهر هه‌له‌مدریت.

الْجَلَّ- مِنَ الْأَرْضِ (جَ جَلَالِي): بارچه زه‌وییه‌کی سنورداری دیوارگراو.

۵- (جَلَّ. جُلُولاَ و جَلًّا): له شارمه‌کی بۆ به‌کیکیتر باریکرد/ کۆچیکرد/ ڕه‌مویکرد.

(جَالَ جَ جَالَةً): کۆچکردوو/ بارکردوو/ ڕه‌موکردوو.

(الْجَالَةُ): کۆمه‌له‌ خه‌لکی ڕه‌موکردوو/ کۆچکردوو بۆ ولاتیکیتر و تیایدا نیشه‌جێ بوو.

۶- (جَلَّ و اجْتَلَّ- الْبَعْرَ جَلًّا و جَلَّةً): به‌شقلی حوشری هه‌له‌جنی/ کۆیکردموه.

(الْجَلَّةُ وَالْجَلَّةُ وَلِجَلَّةً): به‌شقل/ به‌شقلی حوشر.

۷- (جَلَّ- الْفَرَسَ) جَلًّا: کورتانی/ جلی له چاره‌موینه‌که‌کرد.

(جَلَّلَ- الشيءَ): شته‌که ته‌شه‌نه‌یکرد/ گشتی‌بوو.

(- الشيءَ): شته‌که‌ی دابه‌وشی.

(جَلَّلَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ): باران هه‌موو زه‌ویی گرته‌وه.

(جَلَّلَ- الْفَرَسَ): جلی/ کورتانی له چاره‌موینه‌که‌کرد.

(تَجَلَّلَ- بِالثَّوْبِ): به‌ به‌رگه‌که‌ خۆی دابه‌وشی.

(نَجَّلَ- هُ): سه‌ریکه‌موت.

(الْجَلَّ (جَ جَلالَ و أَجْلالَ- للدَّابَّةِ): جل یان کورتانی و لاخ بۆ پاراستنی.

(الْجَلَّ (جَ جُلُولَ): چاره‌موینه‌ی پاپۆر.

(الْجَلَّ (جَ جَلالَ و أَجْلالَ): جل/ کورتانی و لاخ.

(الْجَلَّ- مِنَ الْمَتَاعِ): ۱- هه‌موو ڕایه‌خێک، فه‌رش به‌ره، کلیم.. هتد ۲- به‌بخه‌ف لیقه‌و به‌متانیه.. هتد.

(الْجَلَّلَ (فَا): گشتلاگرموه.

(«سَحَابٌ مُجَلَّلٌ»): هه‌وره‌یک که بارانه‌که‌ی گشت لایه‌ک به‌گریتموه.

۸- (أَجَلَّ- عَمْرٌ زَيْدًا. إِجْلالًا): عه‌مر شتی زۆری به‌ زه‌یددا.

(«أَتَيْتُ فَلَانًا فَمَا أَجَلَّنِي وَلَا أَدَقَّنِي»): هاتمه‌ لای فیسار نه‌ که‌م نه‌ زۆری نه‌دامی.

۹- (أَجَلَّ- الرَّجُلَ. إِجْلالًا) (ضد): ۱- به‌پاومه‌ به‌هیز بوو ۲- به‌هیز بوو.

۱۰- (الْجَلَّ (جَ جُلُولَ): ۱- گوله‌ یاسه‌مین.

أَلْجَلَّةُ: تاکه گولټیکی یاسه مین ۲-گولمباخی
زردو سوورو سپی.

(جَلَّأ - هُ) جَلَّأُ وَجَلَّأُ وَجَلَّاءُ: زورانی له گه لدا
گرتو کوتای به زمویدا.
(- هُ بِالْثَوْبِ): حله گهی/ بمرگه گهی بؤ
هه لدا.

جَلَبَ: ۱- (جَلَبَ - الرِّجُلُ. جَلْبًا وَ جَلْبًا):
خوی دایه پئیشو به کیشکرد.

(جَلَبَ - هُ): دایه پئیش خوی هیئای.
(جَلَبَ وَ أَجَلَبَ - لَأَهْلِهِ): بؤ خیزانه گهی
رمنجیداو کاسبیکردو نانی بؤ به میدا کرد/
شوینگه وت.

(إِنْجَلَبَ): درابه پئیش/ به کیش کرا/ رادرا.
(إِجْتَلَبَ - هُ): هیئای.
(إِسْتَجَلَبَ - هُ): بوو به هوی هیئانی یان داوای
هیئانیکرد.

(جَلَبَ الرَّحْلَ وَ جَلْبَتُهُ): داری کورتانی
حوشتر.

(أَلْجَلَبَ (ج) أَجَلَابَ): نمو شته ی له ولاتیکه وه
بؤ ولاتیکی تر دمه یئریت/ شتی هیئراو/
هاورده.

(أَلْجَلْبَةُ (ج) جُلْبَ): چه رمی سهرزین.
(أَلْجَلْبَةُ): (یه کیک یان چه ند حوشتریک)
۱-حوشتری باره لگری خویشگه ل ۲-شتی
هیئراو له ولاتیکی ترموه.

(أَلْجَلِيب (ج) جَلْبِي وَ جَلْبَاء = أَلْجَلُوب):

هیئراو/ به کیشکراو.

(عَبْدُ جَلِيب وامرأة جَلِيب وَ حَلِيبَة (ج)
جَلْبِي وَ جَلَّابُ): کویلمه کی هیئراو/
به کیشکراو.

(أَلْجَلِيب (ج) جَلَّابُ): به کیشکراو هیئراو/
هاتوو.

(أَلْجَلَّابُ): کویلمه مین که له ولاتیکه وه بؤ
فرۆشتیان بؤ ولاتیکی تر دمه یئریت.

(أَلْجَلْبَة): ۱-هوی هیئان/ هاندمری هیئان
۲-نه وهی شتیک به یئریت.

(أَلْجَلْبَانُ): هه مانه.
۲-(جَلَبَ وَ أَجَلَبَ - الْقَوْمُ): خویشگه لی
کۆکردموه.

(جَلَبَ وَ أَجَلَبَ - الْقَوْمُ): ۱-خویشگه ل هه موو
لایه که وه بؤ جهنگ خرۆشانو کۆبوونه وه
۲-کردیان به ژاوژاو هاتو هاوار.

(- عَلَى الْفَرَسِ): دمگی له ئه سه په که کردو
هانیدا پئیشکه ویت.

(جَلَبَ. جَلْبًا): کۆبووموه.
(جَلَبَ - الْقَوْمُ): خویشگه ل که وتنه
هاتوو هاوارو ژاوژاو.

(جَلَبَ - عَلَى الْفَرَسِ): توند له چارمویکه ی
خوری و هانیدا.

(أَلْجَلَبَ وَ الْجَلْبَةُ): ژاوژاوو هاتو هاوار.
(أَلْجَلَّابُ وَ الْمُجَلَّبُ): گرمه گرمه کرو

شاته شاتکه ری بیناموس بینا پروو.

(رَجُلٌ جُلْبَانٌ وَ جَلْبَانٌ): پیاوی گرمه گرمکرو
شیر شیرکمر.

۳-(جَلَبَ وَأَجَلَبَ-ه): همرشه‌ی خرابی
لیکرد.

۴-(جَلَبَ-الدَّمُ. جَلْبًا وَ جَلْبًا): خوینه‌که
و شک بوومه.

(- الجرحُ): برینه‌که خۆشبوومه/
گۆشته‌وزوونیکرد.

(الْجَلْبَةُ (ج) جَلَبَ): همتاغهی سمربرین که
رومو چاکبوون بیت.

۵-(جَلَبَ-عَلَيْهِ. جَلْبًا): تاوانی بهرامبر
کرد.

(الْجَلَبُ): گونا/ تاوان. سووچ.
۶-(الْجَلَبُ): ۱-هموری بیباران یان همورئکی

که له‌که‌بیوو و هک شاخ ۲-هشیی شهو.

(الْجَلْبَةُ (ج) جَلَبَ): ۱-کۆمه‌له بهردی سمر
پیکا، که‌ری له ولاخ بیه‌ستیه‌وه ۲-په‌له‌په‌له‌ی
گیا ۳-دره‌ختی گهورمی درکاوی ۴-گه‌واله
هور.

(«جَلْبَةُ الشَّتَاء»): توندوتیژی زستان و
سهرماوسۆله‌ی.

(الْجَلْبَةُ (طَب): ماله‌وینچه. روومکێکه له
لاولو ده‌چیت له رمه‌که‌ی دمرمانی رموانی
دمرده‌هینریت.

(الْجَلَابُ وَالْجَلَابُ): همنگوین یان شه‌کر که
به ناوی گولاو په‌رومرده کرابیت.

(الْجَلَابُ) (فارسیه): گولاو.

(الْجُلْبَانُ وَالْجُلْبَانُ) (ن): گلینه جوړه
روومکێکه و هک ماش بۆ مهبه‌ستی خواردنی
ناژهل به‌کار دیت. ۲-گیایه‌که بۆ گوله‌که‌ی
دمروینریت که زور رمنگه.

۷-(جَلَبَ وَ تَجَلَبَبَ-ه): جبه‌ی له‌بهر نه‌و
کرد.

(تَجَلَبَبَ): جبه‌ی له‌بهر کرد.
(الْجَلْبَابُ وَالْجَلْبَابُ (ج) جَلَابِيْب): جبه‌یان
پۆشاک‌ی پانوپۆری و هک جبه.

جلت: (جَلَتَ-ه وَ أَجَلَتَ-ه جَلْتًا):
قامچیکاریکرد/ دارکاریکرد/ لییدا.

(جَلَجَلَ-۱-(جَلَجَلَ-الرَّجُلُ): انه‌راندی/
گرماندی/ توند هاواریکرد.

(السَّحَابُ): ههورمه‌که گرماندی.

(- البعير): زمنگۆله‌ی کرده ملی حوشرمه‌که.

(جَلَجَلَ (ج) أَلْجَلَجَلَ): زمنگۆله.

(الْجَلَجَلَةُ (مص): گرمه/ گرمه‌ی ههور،

زمنگی زمنگۆله/ زمنگ‌وه‌وور.

(الْجَلَجَلَ): ۱-گهورمی به‌هیزی خاومن ههورمه
گهورمه به‌پرشت ۲-گرمه‌ی دوور رۆیشتوو

۲-ههوره گرمه‌ی به تۆفو بروسکه‌و باران.

۲-(جَلَجَلَ-الوتر): ژیکه‌ی توند کرژ کرد.

۳-(جَلَجَلَ-ه): بزواندی.

(تَجَلَجَلَ): بزوا/ جوولا.

(- في الأرض): به ناخی زمویدا چوو.

(- ت فَوَاعِدُ الْبَيْتِ): بنچینه‌ی خانوومکه
لیکترازاو شلوقیوو.

(- الْأَمْرُ فِي نَفْسِهِ): کارمکه‌ی به‌دلدا هات.

(جَلَّاجُ النَّفْسِ): مراقیدل/ نه‌وه‌ی دموون
گینگلی پپوه دمدات.

(بَثَّتْهُ جَلَّاجُ نَفْسِي): مراق و زوو خاوی
دمروونم همموو بؤ هه‌لرشت.

۴-(الْجَلَّاجُ وَالْجَلَّاجِلُ): ۱-زۆرسووک
۲-له‌شسووک/ له‌کارکردندا چابوک.

(الْجَلَّاجِلَةُ) (عبرانية و الْجُمَّجَمَةُ): که‌لله‌سمر
(ناوی نمو کتومیه که هم‌زمتی عیسی له‌سمر
هه‌لواسرا.

(الْجَلَّاجِلُ): ۱-دمنگ‌دمرووه ۲-ژمارمیه‌کی
زۆر ۲-زۆر ریکوپیک ناسک و بیخه‌موش و
که‌موکووری.

(الْجَلَّاجِلَانِ) (ن): تۆوی گژنیژ ۲-کونجی.

(جُلَّالُ الشَّيْءِ): که‌موهمری شت.

(«جُلَّالُ الْقَلْبِ»): ناخیدل تویدیل.

(«خَرَجَ مِنْ جُلَّالِ الْقَلْبِ إِلَى قَمْعِ الْأُذُنِ»):
له‌ ناخی دل‌وه دمه‌هات و دی به‌ به‌رمی
گویدا.

جلج: (جَلَّجَ. جَلَّعًا): هژی پرووتایه‌وه تمنها
نه‌ملاولای سمری تووکی هه‌بوو.

(أَجَلَجَ (ج) جُلَّجَ وَأَجَلَّاحَ وَجُلَّحَانَ (م)
جَلَّعًا): که‌سیکه تووک تمنها به‌ملاو لای
سهریه‌وه مابیت/ سهرپرووتاوه.

(جَلَّجَ- الثَّوْرُ): گاکه کۆل بوو.

(- ت الْقُرَى): ناواییه‌کان بی‌شوو‌راو هه‌لابوون.

(بَقَرَةُ جَلَّعًا): مانگایه‌کی کۆل/ بی‌شوق.

(سَطُوحٌ جَلَّعًا): سهربانیکی بی‌ستاره.

(الْجَلَّعَةُ): شوینی کۆتایی هژی سمر
له‌ملاولایه‌وه.

۲-(جَلَّجَ- تِ الْأَرْضِ جَلَّعًا): زمویه‌که
پرووتبوو/ گیاه‌کی (ه‌رت کراو له‌ بنه‌ کۆته‌ره
درا).

(- تِ الشَّجَرَةِ): پهلای دره‌خته‌که خورا.

(جَلَّجَ وَ جَلَّجَ- تِ الْمَاشِيَةِ - الشَّجَرِ):
ناژله‌که له‌سمر پۆپه‌ی لقه‌کانی دره‌خته‌که
له‌مو‌راو توپکی دارمکه‌پشی خوارد.

(أَرْضٌ جَلَّعًا): زموییه‌کی بیدارو دره‌خت.
(جَالِحَةٌ (ج) جَوَالِحَ): ره‌شه‌وشکه سال.

(الْجَلَّحَةُ): زۆرخۆر.

(الْجَالِحُ وَالْجَالِحُ وَالْجَلَّحَةُ (ج) مَجَالِحِ):
می‌خوشتری به‌رگه‌گری به‌شیر له‌ زستانداو
وشکه‌سالی‌ش بیت.

(الْجَالِحِ): سالانی هات و هژی وشکه‌سال که
ناژهل مالیاتی تیدا دمه‌وات.

۲-(جَلَّجَ- عَلَى الشَّيْءِ): توند په‌لاماری
شته‌که‌یدا/ خپرا نیشته‌ سهری.

(- فِي الْأَمْرِ): که‌لله‌ره‌هانه‌و کوپرا‌نه‌ نیشته
سمر کارمکه، ببیر‌کردنه‌وه.

(- السَّبْعُ عَلَى الْقَوْمِ): درندکه په‌لاماری

خویشگه لید.

(جَالَح - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی ناشکرا کردو

جاریدا.

(هـ): دوژمنایه‌تی خو‌ی به‌روویداداو

ناشکرایکرد.

(الْجَلَّاح): لیشاوی به‌خوری رامال.

(الْجَالِح) (فا): شیر.

۴- (الْجَوَالِح) (ز): ۱-بهره به‌پووله‌ی قامیش

که وه‌ک لۆکه‌وايه ۲-کولووی به‌فری باریو.

جلخ: ۱- جَلَخ - السَّيْلُ الوَادِي. جَلَخًا:

۱-لافاومکه دۆلمه‌کی پرکرد ۲-لافاومکه

نهملاولای دۆلمه‌کی دری.

الْجَلَّاح: ۱-لافاویکی / لیشاویکی گه‌روه ۲- (دیره /

دۆلیکی) قوول.

۲- (جَلَخ - الشَّيْءُ. جَلَخًا): شته‌که‌ی درنژ

کردو رایخست.

(- به): داییمزمویدا.

۳- (جَلَخ - هـ بِالسَّيْفِ): به‌شمشیر بارچه

گۆشتیکی له‌له‌شی کردموه.

۴- (جَلَخ و جَلَخ - المَوْسَى): گوێزانمه‌کی یان

تیغه‌که‌ی تیزو تمه‌ک و لووسکرد.

(مَجَلَخ) (می): چهرخی تیغ تیزکردن و مس

پن لووسکردن و بریقه پنه‌ینانی.

۵- (أَجَلَخ - الشَّيْخُ): بیرمه‌که به‌که‌وته‌و لاوازو

بی‌هیز بوو.

جلد: (جَلَد - هـ بِالسَّيَاطِ جَلْدًا): دایه به‌ر

قامچی / قامچیکاریکرد.

(جَلَد): به‌قامچی لیدان.

(جَالَد - هـ بِالسَّيْفِ): شهرشمشیری له‌گه‌لدا

کرد.

(تَجَالَدُوا وَاجْتَلَدُوا بِالسَّيْفِ): شهرشمشیریان

له‌گه‌ل یه‌ککرد.

(الْجَلَاد): ۱-قامچیومشین ۲-شمشیرومشین

۳-نهمکه‌نجه‌دمر ۴-نهمی برپاری له‌داردانی

تاوانبار پیاده‌دمکات / جیبه‌جیده‌مکات.

الْجَلْدُ وَالْجِلَاد (ج) مَجَالِدٌ وَمَجَالِيدٌ:

۱-قامچی ۲-بارچه چهرمیک بوو شیوه‌نکمر به

رووی خویدا دمکیشاو پیی له‌خوی دمدا.

(الْجِلْدَةُ): قامچی.

(فَرَسٌ مُجَلَّدٌ): نهمسپیکی جه‌قاومسوو که

سوینی له‌قامچی هاتبیتهموو سلی لینه‌مکات.

۲- (جَلَدٌ وَجِلْدٌ وَأَجَلَدٌ - الْمَكَانُ جَلْدًا): جیگه‌که

سه‌هۆلیگرت.

(مَجْلُودٌ): شوینی به‌ستوو.

(الْجَلْدُ) (مص): ناسمان یان گومه‌زه‌شینه‌که‌ی

ناسمان.

(الْجَلِيدُ) (ج) جُلْدَاءٌ وَجِلَادٌ وَجِلْدٌ: سه‌هۆل /

ناوی به‌ستوو.

(الْجَلَادَةُ): سه‌هۆلی / ناوی به‌ستوو.

(الْجَلَادَةُ): سه‌هۆلی که‌له‌که‌بووی ناو

شاخ / سه‌هۆلبه‌ندانی ناو شاخه به‌رمزماکان /

به‌سته‌له‌ک.

۳- (جَلَدَ- الرَّجُلُ. جَلَادَةً وَجُلُودًا وَ جَلْدًا وَ مَجْلُودًا): قایم و به نارام و بهرگهگر/ خۇراگریو.

(تَجَلَّدَ): دانی به خۇیدا گرت و نارامیگرت/ خۇی به قایم و بهرگهگر پیشانداو نواند.

(الْجَلْدُ (ج) أَجْلَادُ (م) جَلْدَةٌ): قایم و خۇراگرو بههیز.

(الْجَلْدُ وَالْجَلَادَةُ): ۱- قایمی/ توانای خۇراگری ۲- زمبرو زمنگ/ هیزو تین ۳- نارام ۴- زموی رمقهن.

(الْجَلِيدُ (ج) جُلْدَاءُ وَ جِلَادٌ وَ جِلْدٌ): ۱- خاومن هیزو نارام/ بهتوانای خۇراگری ۲- هوشیارو زیرهك.

(الْجِلَادُ): ۱- دار خورما گه ورمو پته و مکان ۲- میخوشتی قایم و بههیزو بهشیرمکان.

۴- (جَلَدَ- بِهِ الْأَرْضِ. جَلْدًا): دایبهمزهدا. (- هُ عَلَى الْأَمْرِ): ناچارى نه و کارهى کرد/ به زور نه و کارهى پیکرد.

(أَجَلَدَ- هُ إِلَيْهِ): ناتاجى نه و یکردو بهنای بۇ نه و پییرد.

۵- (جَلَدَ- الْكِتَابَ): بهرگی گرتنه کتیبمکه.

(- الْجَزُورُ): ئارؤهله سهربرراومکهى گمولکرد.

(الْجَلْدُ (ج) أَجْلَادُ وَ جُلُودُ): پیسته/ گهول.

الْجِلْدُ وَالْجِلْدَةُ (ج) جِلْدٌ: پارچه پیستیک یان جوره پیستیک.

(هُمْ مِنْ جِلْدَتِنَا): نهوان له خیلهکهی

نیمن/ نیمه له پیستیکین/ نهوان له پیستی نیمهن.

(هُمْ أَنْبَاءُ جِلْدَتِهِ): نهوان له خیلهکهی نهون.

(الْجَلْدُ = الْجِلْدُ): ۱- پیسته ۲- پیست.

(الْجِلَادُ): پیستمهفروش.

عَظْمٌ. مُجَلَّدٌ: ئیسقانیك كه پیستهکهی

بهسهردا وشك بووپیتهوه/ ئیسکی پیستاوی.

(أَجْلَادُ وَ تَجَالِيدُ الْإِنْسَانِ): لهشو نهندامانی مرؤف.

۶- (إِجْتَلَدَ- الْإِنَاءُ): قاپهکهی نا بهسهریمومو ههمووی (ههلقوراندا/ خواردموه).

الملحق

جلد: (التَّجْلِيدُ): ۱- بهستنی ئاو به

ساردکردنه و به سههؤلکردنی ۲- بهرگتیگرتنی

شیتك ۳- جزوبهندی کتیب/ بهرگتیگرتنی

کتیب/ چهرم تیگرتنی کتیب.

جلد: ۱- (إِجْلُودُ. إِجْلُودًا): به پرتاو دهرجوو/

خیرا رۆیشت.

(- اللَّيْلُ): شهو تیپهری.

(بِهِمُ السَّيْرُ): رۆیشتنه که بیان دریزهى کیشاو

به خیرابیش بوو.

۲- (إِجْلُودُ- اللَّيْلُ. إِجْلُودًا): شهو دریز

بووومو کۆتای نههات.

(- الْمَطَرُ): دواکهوتن و نهبارینی باران دریزهى

کیشا.

۲- (الْجُلْدُ (ج) مَنَاجِدُ (ح) = الْخُلْدُ):
مشكه كوپره.

الْجُلْدِيُّ وَالْجُلَادِيُّ (ج) جَلَادِي: ۱- مجبوري
بهرستگای ديان و جوومگان ۲- ربه نه ديان
۳- وهستای پيشه دمتی.

الْجُلْدِيُّ وَالْجُلُودُ: حوشتری (چمووش/
تونوتیژ) و قه به.

جلز: جَلَزَ - الرَّأْسُ. جَلَزًا: سهرمه کی پینچا/
به ست.

(- الشَّيْءَ إِلَى الشَّيْءِ): شته که ی خسته پال
شته که یتر و پیکه وه لولیدان.

(جَلَزَ - السَّكِينُ): دمسکی چه قوکه ی
توند کرد.

(جَلَزَ السِّنَانُ): نه لقه ی دامینی نووکی نیزه.

(الْجَلَّازُ (ج) جَلَّازُ): قایشی سهری قامچی.

(الْجَلُوزُ): به ندو چه سپکراو.

(«فُلَانٌ مَجْلُوزٌ الْعَمَلِ»): فیسار کار کوکه / به
کارمه وه به ستر.

۲- (جَلَزَ - الرَّجُلُ): خیرا بو ی دهر چوو/
رؤیشت.

(«جُلُوزٌ بَيْنَ يَدَيِ الْأَمِيرِ»): له به رده میردا
هیمن ده هات و دهر چوو.

(تَجَلَّزَ - لِلْأَمْرِ): بو کارمه خوی نامادمو
گور جکرد.

(الْجَلُوزَةُ): سووکه لمی و چابوکی له
هاتو چودا / چالاکی.

(الْجُلُوزُ (ج) جَلُوزَةٌ): ۱- پیاوی به رده ستی
میر که چابوگانه بو کار دیت و ده چیت ۲-
پولیس سووکه له و چابوک.

۲- (الْجُلُوزُ): که ته به کی چالاک و نازا.
جلس: ۱- (جَلَسَ. جُلُوسًا و مَجْلَسًا):
دانیش.

(جَالِسٌ (ج) جُلُوسٌ و جُلَّاسٌ): دانیش توو.

(جَلَسَ و أَجْلَسَ - هُ): داپنیشان.

(مُجَالَسَةٌ): پیکه وه دانیشتن / له که لیدا
دانیش.

(جَالِسٌ (ج) جُلَّاسٌ و جُلَّاسٌ): هاو نشین/
هاو ده.

(اِسْتَجْلَسَ - هُ): داوی لیکرد له که لیدا
داپنیشیت.

(أَجْلَسَ): ۱- زموی ربه من ۲- هه لمت / هه موو

بهرزاییه کی زهوی ۲- گاتا و پیریکی سه ختی زل.

(«جَمَلَ جُلُسٌ»): حوشتری کی قایم و توکه مو
قه به.

(«شُهِدَ جُلُسٌ»): ههنگوینیکی خه ستی
توند.

(أَجْلَسَ وَالْجَالِسُ = الْمُجَالِسُ): هاو نشین/
هاو ده.

(الْجَلْسَةُ): دانیشتنیک.

(الْجَلْسَةُ): دمه تی دانیش تووان.

(الْجَلْسَةُ): زور دانیشته.

الْجَلْسُ: ۱- رنشینگه ۲- نه نجومه من / کوژ /

کۆمیتە.

(الْمَجْلِسُ النَّيَابِي): ئەنجومەنى نوێنەران.

(الْمَجْلِسُ الْقَوْمِي): ئەنجومەنى نەتەومىي.

(الْمَجْلِسُ الْبَلَدِي): ئەنجومەنى شارەوانىي.

(الْمَجْلِسُ الْحَرْبِي): ئەنجەمەنى جەنگ.

(مَجْلِسُ الْأَعْيَان = مَجْلِسُ الشُّيُوخ):

ئەنجومەنى پیران.

(مَجْلِسُ الشُّورَى): ئەنجومەنى راوێژکاران.

(الْمَجْلِسَةُ): دانیشگە/ نشینگە.

۲- (تَجَالَسُو - فِي الْمَحَاكِمِ): لە دانىشتنى دادگادا

سکالایان لە یەکتەر کردو خۆپارێزیان لەخۆ کرد.

(الْمَجْلِسَةُ فِي إِصْطِلَاحِ الْمَحَاكِمِ): کاتى دانىشتنێکی دادگاکردن و بریاردان لەسەر ئەنجامى دادگایەکە.

(الْمَجْلِسُ): دادگا/ ئەو شوپنەى بۆ دادگاکردن تەرخانکراوه.

جَلَط: ۱- (جَلَطَ. جَلْطًا): سويندى درۆیخوارد/ سويندىخواردو درۆیکرد.

(جَالَطَ - هُ): کەلەکی لێدا.

۲- (جَلَطَ - السَّيْفُ): شەڕمەکی هەلکێشا.

(- الْجِلْدُ): پێستەمەکی دامالێ و گەولیکرد.

(- الرَّأْسُ): سەری تاشی/ سەری سەفر کرد.

(انْجَلَطَ - الْبَعِيرُ وَالشَّيْءُ): حۆشترمەکیان

شتمەکی رووت بوو.

(اجْتَلَطَ - مَا فِي الْإِنَاءِ): هەرجی لە چاپمەدا

بو هەلیقوراند/ خواردیەوه.

۳- (جَلَطَ - بِسَلْجِهِ. جَلْطًا): رېقنەمەکی/

پیساییەمەکی جیفاند/ فرێدا.

۴- (اجْتَلَطَ - هُ): دەستپێسی لە شتەمەدا کرد/

بە دزییەوه شتەمەپێرد.

۵- (الْجَلْطَةُ): کۆلۆماسەتی یان کۆلۆخوینێکی

مەمبۆی ناو بۆریی خوین.

۶- (جَلْطَةُ دَمَوِيَّةٍ): خوین مەمبۆ و

تۆپەلێبوون/ لە بۆریی خویندا وستان.

(الْجَلُوطُ - مِنَ النِّسَاءِ): ناھەرمەتی بێناپەرۆو/

رووھەلما راو/ بێھەمیا.

ملحق

جَلَط: (تَجَلَّطَ): ۱- بەستی ۲- مەمبۆ.

تَجَلَّطَ الدَّمُ): خوینەمە مەمبۆ و تۆپەل بوو/ تۆپەلێبەست.

جَلَع: ۱- (جَلَعَ. جَلْعًا): لێو گورت بوو دانى دانەدمبۆشی/ یان دەمکراوه بوو.

(جَلَعَ وَأَجْلَعَ (م) جَلْعَةً وَجَلْعَاءَ): مەروڤی

گورتە لێوو لێو کە دانى هەمیشە بە دەرمەو بێت.

(الْجَلْعَةُ): دانریج/ دانبەدەرمەو.

(«فَلَانٌ لَطِيفٌ الْجَلْعَةُ»): فیسار

دەمبەخەندەمبە.

۲- (جَلَعَ - الرَّجُلُ. تَوْبَهُ. جُلُوعًا): جەلەمەکی

داگەند.

(- تِ الْمَرْأَةِ فِتْنَاعَهَا عَنْ رَأْسِهَا): رووبۆشەمەکی

لەسەر خۆی دامالی.

(إِنْجَلَعَ - الشَّيْءُ): شتەکه کهوتە روو / دەرکهوت.

(أَلْجَالِعُ): ۱-دەکهوتوو دیار ۲-روو بەره‌لاو بێهەچە ۳-نافرمتی بێناپروو / چەرداوەروو.

۲-(جَلَعَ - تِ الْمَرَأَةُ جُلُوعًا): ژنەکه بێناپروو بوو قسە بێناپرووانەیکرد.

(جَالِعٌ وَ جَالِعَةٌ): ژنی (بێناپرووی زمانپیس / بێهەیا چەرداوە روو).

(جَالِعٌ - الْقَوْمُ): خۆشگەل بێشەرمانە بەگژ یەكداجوون و قسە سووك و ناشرینیان بە یەك وت.

(أَلْجَالِعُ وَالْجَالِعَةُ): بێناپروو / نابروو تكاو / بێهەیا / بێشەرم و شكۆ.

۴-(إِجْلَبَّ = إِجْلَعَدَ): کەوت بە زمویداو تەخت بوو.

۵-(إِجْلَعَدَ): کەوت بە زمویداو تەختبوو.

(أَلْجَلَعَدُ): زۆر رەق و پەمو.

(أَلْجَلَعَدُ (ج) جَلَعَد - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتری قایم و بەهیز.

جَلَعَ: (جَلَعَ - هُ بِالسَّيْفِ جَلْفًا): بە شمشیر پارچەپارچەیکرد / لەتیکرد.

جالَغ: بە شمشیر خەباتیکردو بەرمەنگار بوو.

جَلَفَ: ۱-(جَلَفَ - هُ جَلْفًا): توێکەلەکە ی لێکردموو دایمالی.

(جَلَفَ الطَّيْنُ عَنِ الْحَجَرِ): هورمەکی لە

بەردمەکه کردموو پاکیکردموو.

-(الشَّيْءُ): شتەکە ی (لەتکرد / پری).

-(الظَّفَرُ): نینۆکەکە ی لە بن دەرھینا.

-(هُ بِالسَّيْفِ): پارچە گوشتێکی بە شمشیر لێکردموو.

(إِجْتَلَفَ - هُ): هەلیکەند / لە بن و پێخ دەرھینا.

(أَلْجَلَفُ (ج) أَجْلَافٌ وَ جُلُوفُ): لاشە ی بێسەر.

(أَلْجَلَفُ - مِنَ الْغَنَمِ): ۱-کەلاکی مەری

کەولکراوی بێسەرو پەلو ناوسک ۲-کووپە ی

بۆش و بەتال ۳-دەفر / قاپ ۴-قەرەغە کولیرە

۵-گەوج (کە بە کەلاکی بێسەرو پەلو ناوسک چوینراوە).

(أَلْجَلِيفُ (م) جَلِيفَةٌ (ج) جَلَانِيفٌ وَ جُلْفٌ = المجلوف): کەولکراو.

(أَلْجَلِيفَةُ): پێستە ی داتاشراو یان ھەر شتێکی داتاشراویتر.

(أَلْجُلْفَةُ (ج) جَلَفَ): لەتە نانێکی وشک و رەق.

(أَلْجُلْفَةُ وَ الْجُلْفَةُ - مِنَ الْقَلَمِ): شوینی

داهینانی پینووس تا نووکەکە یان شوینی

داهینانی.

(أَلْجُلَافُ): هور.

۲-(جَلَفَ - هُ الدَّهْرُ): جَلْفًا: رۆژگار نابوو و

رووتیکرد / سامان و دارایی لەدەستدا.

= جَلْفَطَ. (الْجَلْفَاط و الْجَلْفَاظ): نهو
کهسهی که کونبری پاپورمهکه دمکات و فیری
تیئه لدمسویت.

جَلَقَ: (جَلَقَ - الرَّأْسَ. جَلَقَقُ): سهرمهکی
تاشی.

(- الْقَوْمَ بِالْمَنْجَنِيْقِ): خویشگهلی دایه بمر
ممنجهنیق.

(تَجَلَّقَ): وا بیکهنی و دمیکردموه تا خریکانی
دواومیش دمرکهوت.

(الْجَلَاقَة): بهله گوشت.

«رَجُلٌ جَلَاقَة»: بیاوکی لهشنابووت/ لاواز.
(الْجَوَالِقُ وَالْجَوَالِقُ (ج) جَوَالِقُ و جَوَالِيقُ)
(فارسیه): جهوال که له خوری یا موو
دمبیت.

(جَلَقَ و جَلَقَ): شام یان شوینه ناودارو پر
درمخته که شام.

جَلَكَ: (الْجَلَكِي وَالْجَلَكِي) (ح) (أَعْمِيَّة):
جوره ماسیهکی کرکراگهیه و مک ماسی
جوری وایه. بیخوینه نیسک و گوشته که
بیکهوه دهخوریت.

جَلَمَ: ۱- (جَلَمَ وَاجْتَلَمَ - هُ جَلَمًا): بری
(- الصوف): خوریه که بریهوه.

(الْجَلَمُ وَالْجَلَمَان): برنگ که خوری مهری
پیدمپریتیهوه.

(جَلَمَان): بؤ تالک و جووت بهکار دیت. دهلیت
(شَرِيْتُ الْجَلَمَيْنِ) أَوْ جَلَمَان (الْجَلَم): ۱- مانگی

(«جُلِفَ فِي مَالِهِ جُلْفَةً»): شتیک له سامان و
ماله که له دمستجوو.

(جُلِفَ - الْوَيْلُ أَحْوَالَهُمْ): سالی نههامهتی و
لیقه ومانی خراپ سامانه که له دمستدان.

(اجْتَلَفَ - هُ الدَّهْرُ): رۆژگار سامانه که
بردو له دمستدا.

(الْجَلِيف (م) جَلِيفَة (ج) جَلَايف و جُلِف
و جُلِف): ۱- وشکه سال ۲- دلر مق و بیهمزی
۳- زور و شک.

(أَصَابَتْهُمْ جَلِيفَة عَظِيمَة): تووشی وشکه
سالیکی سهخت بوون همرحییان همبوو
بردی.

(الْجَلَفَ): ۱- لالیخوراو ۲- نهومی شتیک
لیمابیتیهوه.

(الْجَلَايف): لیشا/ لافاو.

۳- (جَلِفَ: جَلَفًا و جَلَاقَة): رهقی و وشکی
نواند/ رهقار ناشیرین بوو/ نماندو بوو.

(الْجَلَف (ج) أَجَلَا ف و جُلُوف): ۱- رهقی
نماندوو/ وشکی دلر مق ۲- ستمکار.

(الْجَلِيف (م) جَلِيفَة (ج) جَلَايف و جُلِف):
۱- زوردار ۲- نماندوو و وشکی رهق/ توند
سروشت.

۴- (تَجَلَفَ): وشکبوومو لاوازو بیهیز بوو.

۵- (جَلْفَطَ و جَلْفَطَ - السَّفِينَة): پاپورمهکی
کونپر کرد (به بهرؤو شتیر درزمکانی گرتو
فیروزهنی تیئه لسوو) - قَلْفَطَ (عامیه)

یه‌کشه‌وه/ داسه مانگ ۲- (ج) تورمه/ هه‌له‌که
 بآندمه‌یه‌کی گۆشتخۆره له واشه ده‌جیت و
 که‌مه‌کیک لهو بجوو‌کتره دمنوکی وه‌ک قه‌وچی
 وایه پێشی ده‌لین: (الْبُؤْبُوْ وَأَبِي رِيَّاح): له
 بمر سووکه‌له‌یی و خیرایی وایپیده‌لین.
 (الْجَلَمُ (ج) جَلام): ۱- سابیرین و نیرە‌ی ناسک و
 به‌رانه‌کیوی ۲- کارژۆله.
 (الْجَلَامَةُ): خوری برراوه.
 (الْجَيْلَمُ): مانگی پر/ مانگی چوارده.
 ۲- (جَلَمٌ وَاجْتَلَمَ - الْجَزُورُ. جَلَمًا): گۆشتی
 به‌ ئیسقانی ناژده‌له‌ سه‌ربرراوه‌که‌وه نه‌هیشته و
 دایمالی/ ئیسقانه‌که‌ی رووتکرد.
 (الْجَلْمَةُ وَالْجَلْمَةُ وَالْجَلْمَةُ): هه‌موو شته‌که‌/
 سه‌راپای شته‌که‌.
 («أَخَذْتُ الشَّيْءَ بِجَبَلْمَتِهِ»): شته‌که‌م (تیکرا/
 سه‌راپا/ هه‌موو/ گشت) برد.
 («هَذِهِ جَلْمَةُ الْجَزُورِ»): نه‌مه هه‌موو گۆشتی
 سه‌ربرراوه‌که‌یه.
 ۳- (الْجَلْمُدُ (ج) جَلَامِدُ وَالْجَلْمُودُ (ج)
 جَلَامِيدُ): ۱- تاویری گه‌ورمه سه‌خت.
 («رَجُلٌ جَلْمُدٌ»): بیاوی توندو قایم/ پته‌و/
 ره‌ق.
 («أَرْضٌ جَلْمَدَةٌ»): زه‌وییه‌کی به‌رده‌لانی.
 («رَشَّحَ أَوْ بَضَّ جَلْمَدُهُ»): به‌ جه‌روک ده‌لین:
 شتیکی له‌دمست بوومه‌وه ۲- حوشت گه‌لیکی
 گه‌وره/ ره‌وه حوشتیکی گه‌وره.

۴- (جَلْمَقٌ - الْقَوْسُ): شتی گرتە شوین
 دمستی داری که‌وانه‌که‌.
 (الْجَلْمَاقُ): شتی/ شویندمستی داری که‌وان.
 جلن ۱- (الْجَلْنَارُ (فارسیه): گولنار/ گوله‌مناری
 فارسی.
 ۲- (جَلَنْجَبِينَ) (فارسیه): مره‌بای گول و
 هه‌نگوین.
 جله: (جَلَهَ - الشَّيْءَ. جَلْهًا): شته‌که‌ی
 دمرخست و لایخست/ لایدا.
 (- الْمَرْءُ): گێراپه‌ دوامو به‌ریگرت.
 (- الْعِمَامَةُ): می‌زمه‌که‌ی/ سه‌روبه‌سته‌که‌ی
 له‌سه‌ر ناوچه‌وانی لادا.
 (جَلِهَ جَلْهًا): قه‌مه‌که‌ی له‌سه‌ر ناوچه‌وانی
 لاجوو و ناوچه‌وامانی دمرکه‌وت.
 (أَجَلَهَ): ناوچه‌واندمرکه‌وتوو.
 (الْجَلْهَةُ (ج) جِلَاهُ - مِنَ الْوَادِي): ۱- (لیواری/
 قه‌راغی/ ناوچه‌وانی) دۆل ۲- نه‌و لایه‌ی که‌
 له‌به‌ر دهمته‌دایه.
 (بَيَّتَ مَجْلُوهً): خانوویه‌کی به‌ره‌لای بیدیواری
 هه‌وشه‌و بیدمرگا.
 ۲- (جَلَاهِقُ) (فارسیه): ۱- ته‌نیکی بجووکه‌/
 قه‌وره یان قه‌ره‌وشمه خه‌ره دمه‌گیرته
 شت و بۆی هه‌لدمه‌دریت. ۲- نه‌و که‌وانه‌یه‌ی
 پێیه‌له‌دمه‌دریت.
 جلا: ۱- (جَلَا - عَنِ بَلَدِهِ وَمِنْهُ): له‌ شارمه‌که‌ی
 یان ولاته‌که‌ی باریکرد/ دمرچه‌وو/ بۆ

شوپنیکتر چوو.

(جَلاء): لهو شوپنه دمرچوون و بارکردن.

(جَلا - الرَّجُلُ عَنْ بَلَدِهِ): له شارمکه یان

ولاتهکه ی دمریکرد دمریپهړاند.

(أَجَلَى - عَنْ بَلَدِهِ): له شارمکه ی دمرچوو

باریکرد.

(- هُ عَنْ بَلَدِهِ): له ولاتهکه ی دمریپهړاند.

(- الرَّجُلُ مَنْزِلَهُ): پیاومکه له ترسا مالهکه ی

خوی به جیهیشتو تهره بوو.

(إِجْلُولِي - الرَّجُلُ إِجْلِيلًا): پیاومکه

شارموشار، یان ولاتهو ولاتیکرد.

(أَلْجَالِيَّةُ ج۰ حَوَال): میی وشه ی (الجالِي) به

نهو ناوارمو نامویانمن که نیشتمانی خوځیان

به جیهیشتووه ولاتیکي تریان کردووه به

نیشتمان بو خوځیان.

(أَهْلُ الذِّمَّة): نهوانمن که حمزرمتی عوممر

دمریپهړاندنو له نیومدورگه ی عمرمب

دووریخستنموه، بهوه نهو ناومیان بهسمردا

برا پاشان به هموو یهکیک دموترا که

سهرانه ی بدایه.

۲- (جَلا = الْأَمْرُ جُلُوءًا وَ جَلَاءً): کارمکه ی

دمرخستو روونکردموه/ ناشکرایکرد.

(- عَنْهُ الْهَمُّ): ممراقو خمفتمهکه ی له دل

دمرکردو لایبرد.

(- السَّيْفُ): شمشیرمکه ی سافو لووسکرد.

(جَلا. جَلَاءً): دمرکهوتو روونبووموه.

(جَلَى فَلَانًا وَ عَنْ فَلَانٍ - الْأَمْرُ): کارمکه ی له

فیسار ناشکرا کردو بو ی دمرخست.

(- عَنْ ضَمِيرِهِ): نهومی له ویژدانو دلیدا

بوو دمریپری.

(جَالٍ - فَلَانًا بِالْأَمْرِ): کارمکه ی له فیسار

ناشکرا کرد.

(أَجَلَى - الْقَوْمُ عَنِ الْقَتِيلِ): له کوژراومکه

دوورکهوتنهوومو بلاومیان لیکرد.

(أَجَلَى اللَّهُ الْهَمُّومَ عَنْهُ): خودا بهژارمو

ممراقی له دل دمرکرد.

(تَجَلَّى - الشَّيْءُ تَجَلَّى): شتهکه دمرکهوتو

ناشکراو روونبووموه.

(تَجَلَّى): ناشکرا بوونو دمرکهوتن/

روونبوونموه.

(تَجَالَى الْقَوْمُ): له یهکتری ناشکرا بوون.

(إِنْجَلَى): دمرکهوتو ناشکرا بوو.

(«إِنْجَلَى الْهَمُّ عَنْ قَبْلِي»): ممرافهکه م له دل

دمرچوو.

(إِجْتَلَى - الْعَمَامَةُ): میزمرمکه ی لهسمر

ناوجهوانی لایبرد.

(إِسْتَجَلَى - الشَّيْءُ): بو دمرکهوتنی شتهکهو

زانینیو دمرخستنی پشکنی و گهړا.

(أَلْجَلَا): ناشکرا/ روونو دیار.

(«إِبْنُ جَلَا»): اکاری ناشکراو روونو دیار

۲ بهیان ۲ مانگ.

(أَلْجَلَاءُ الْأَمْرُ الْجَلِيّ) (مص): کاری ناشکرا/

روون/ ديار.

(الْجَلِيّ (م) الْجَلِيَّةُ): ۱- حيار / روون ۲- لووس و ساڅکراو.

(جَلِيَّةُ الْأَمْرِ): ۱- روونیی و راستیی کارمکه دمرکه وتوووه: نهووی له کارمکه دمرکه وتوووه روونبوټه وه ۲- هه والی راست و ته و او.

(الْجَلِيّ (م) جَلَوَاءُ): روو جوان و شیوه شیرین- که سیکه قرئی له سمر ناوچه وانی نه بیټ و ناوچه وانی دمرکه وتبیټ.

(«ابنُ أَجْلَى»): به بیان.

۲- (جَلَا - النَّحْلُ. جَلَوْا وَ جَلَاءُ): ههنگه که ی فانگدا تا ههنگوینه که ی دمر بهیټیټ.

(إِجْتَلَى - النَّحْلُ): ههنگه که ی فانگدا و دمر پیرانده دمر موه بو ههنگوینه که ی.

۴- (جَلَا - الْبَصَرُ بِالْكُحْلِ جَلَوْا وَ جَلَاءُ): چاوی به کل رشت و نواندی.

(الْجَلَا): کل. چونکه به کل چاودمنوینریت.

۵- (جَلَا - الشَّيْءُ) جَلَاءُ: شته که به مرزبووموه. الجلاء: کل.

(تَجَلَّى - الْمَكَانَ تَجَلَّى): سمرکه وه سمر شوپنه که.

(- الشَّيْءُ): له سمر موه به شته که میدا روانی.

۶- (جَلَا وَ جَلَا وَ جَلَا وَاجْتَلَى - الْعَرُوسُ عَلَى زَوْجِهَا. جَلُوءٌ وَ جَلَاءُ): بووکه که نارایشترکراو

راژینرایه موه دمستی به دمستی زاوا درا.

(جَلَا وَ جَلَى - الزَّوْجُ عَرُوسَهُ هَدِيَّةً): زاوا

شهوی پهردمو زاوایه تی خه لاتی چاوپوشنیی بووکی کرد.

(إِسْتَجَلَّتْ - الْعَرُوسُ): بووکی راژاوه و جوان خوی پیشانی زاوادا.

(الْجَلُوءُ): خه لاتی شهوی پهرده که زاوا به بووکی دمدات.

۷- (جَلَى. جَلَى): قرئی سمر ناوچه وانی لاچوو / ناوچه وانی دمرکه وت.

أَجْلَى (م) جَلَوَاءُ: ناوچه وانی دمرکه وتوو.

(جَبْهَةٌ جَلَوَاءُ): ناوچه وانی رووت و پان.

(الْجَلَا): سهرمتای قر رووتانه وه.

(الْجَلَى (ج) مَجَالُ): پشی سمر.

(الْأَجْلَى (م) جَلَوَاءُ): روو جوان ۲- لاچانگ دامالراو.

(أَجْلَاك = مِنْ أَجْلِكَ فَعَلْتَهُ مِنْ أَجْلَاك): له بهر خاتری تو نه ووه مکرد.

۸- (جَلَى = يَنْظُرُهُ): چاوی گیرا.

(إِجْتَلَى - الشَّيْءُ): چاوی برپیه شته که.

(عَيْنٌ جَلِيَّةٌ): چاوی تیژ.

(الْجَلُوءُ): ته ماشاکراو / له بهر چاوگیراو.

۹- (الْجَلَاتَيْنِ: جَلَاتَيْنِ (ك) (لَاتِينِيَّةُ):

مادمیه کی لینجه له پیست و نیسک و شانه ریشالییه کانی گیاندار دمر دمهینریت.

جلی: ۱- جَلَى - السَّيْفُ. جَلِيًّا: شم شیرمکه ی سافو لووسکرد.

جَلَى - الْأَمْرُ: کارمکه ی روونکردمومو دمر خست.

الْجَلِي: كَلَاوَرُوژْنَه / كُونِيكَه لَه سَمَرِبَانَه مَوِيه
بُو رَووناكيدان.

الْجَلِيَان: دَمَرخستن و رَوونكر دَنَه مَو.

الْجَلِيَان: كُوچى بَه دَلَى يُوَحَمَنَا.

۲-(جَلَى - الْفَرَسُ): نَه سَبَه كَه بِيَشِرْ كِيكَه
بِرَدَمَه / بِيَشَكه وَتَنَه لَه بِيَشِرْ كِيْدَا.

الْمَجَلِي: بَرَاوَهى بِيَشِرْ كِي.

الملحق

جلو: (الْتَجَلَى): دَمَرَكه وَتَن.

(- عِنْدَ الْمَسِيحِيَيْن): نَهو رَمُوشَه زُوَر جَوَانَه يَه
كَه حَمَزَرَمَتى عيسَا لَه كِيوى تَووردا بُو سَى
قَوَتَابِيَه كَهى دَمَرَكه وَتَو شَمُوقِيْدَا يَه مَو.

(عِيدُ التَّجَلَّى): جَهَنَنى دَمَرَكه وَتَنى حَمَزَرَمَتى
عيسَا.

(الْتَجَلَى - فِي التَّصَوُّف): لَه سَوْفِيكَه رِيْدَا
نَه مَوِيه كَه سَوْقِي نَه يَنِي غَمِيْبى لَه دَلْدَا بُو
دَمَرَدَكه وَبِيَتَو بَه دَلْ دَمَرَك بَهو نَه يَنِي يَه
دَمَكَات.

جَم: (جَم - الشَّيْءُ. جَمًا وَجُمُومًا): شَتَه كَه
زُوَر بُوو / فَرَمَبُوو.

(- الْعَظْمُ جُمُومًا): نِيَسَكَه كَه كُوشتى زُوَر
گَرَتَو زُوَرى بَه سَمَرَمُوَه بُوو.

(جَمَمٌ وَتَجَمَمَ - النَّبْتُ): رَوومَكَه كَه / گِيَاكَه
زُوَر بُوو زَمُوِيَه كَهى دَاپُوشتى.

(جَمِيَم ج) أَجَمَاء: گِيَاى زُوَر و چَرى
بَه لَهَاوِيژ.

(إِسْتَجَمَ - تِ الْأَرْضُ): گِيَاى زَمُوِيَه كَه
دَمَرهَاتَو رَوُوا.

(الْجَمُّ (مَص)): هَمَمُوو شَتِيكى زُوَر و
كَه لَمَكه مَبُوو.

(جَاوُوا جَمًّا غَفِيرًا وَ جَمًّا غَفِيرَةً
وَالْجَمُّ الْغَفِيرُ): هَمَمُوو هَاتَن بَه كُوْمَهَلْ، بَه
چَاك و خَرَابِيَانَه مَوَه كَه س دَوَانَه كَه وَت، زُوَرِيَش
بُوون.

(الْجَمَمُ): زُوَر و كَه لَمَكه مَبُووى هَمَمُوو شَتِيكى /
هَمَمُوو شَتِيكى زُوَر و كُوْمَهَلْ.

(الْجَمَّةُ (ج) جُمَمُ): تُوْبَه لَهى قَرْشَى سَمَر.

(الْجَمَّةُ وَالْجَمَّةُ): بَه شَى هَمَرَه زُوَرى يَان
زُوَر بَهى نَهو شَتَه يَان زُوَرى نَهو شَتَه.
(«جَاوُوا فِي جَمَّةٍ. كَثِيرَةً»): بَه كُوْمَه لِيكى زُوَر
كَه وَرَه هَاتَن.

(الْجَمَاءُ): ۱- پَر و چَر ۲- لِيَوَانِيُو.

(«إِمْرَأَةٌ جَمَاءٌ عِطَامٌ»): نَاهَرَمَتِيكى قَه لَه وى
خَرِيَن.

(«جَاوُوا جَمَاءَ الْغَفِيرِ وَ جَمَاءَ الْغَفِيرَةِ
وَالْجَمَاءُ الْغَفِيرَةُ وَ جَمَاءَ غَفِيرَةً وَ بَجَمَاءِ
الْغَفِيرِ»): بَه كُوْمَهَلْ هَمَمُوو هَاتَن.

(الْجَمِيَم): ۱- رَوومَكِيكى زُوَرى پَر و چَر ۲-
هَمَمُوو شَتِيكى زُوَرى كُو ۳- رَوومَكى نِيَمَجَه
دَرِيژ مَو مَبُوو.

(الْجَمَانِي وَالْجَنَمُ): خَاوَمَنى قَرْشَى زُوَرى
چَر و پَر.

(«جَمَامُ الْقَدَحِ مَاءً»): نَاسِی لَیوَانِلیوِی

پہر داخہ گہ / لیوانر پڑی.

(الْجَمَامُ وَ الْجَمَانُ): پرپر / لیوانرِ پَرِ
ہیومر مکہ.

۴-(جَمَّ- الفَرَسُ. جَمًا و جَمَامًا): پشوی
نمسه‌گه دراو سواری نه‌بوون.

(- الْقَوْمُ جُمُوعاً): خویش گهمل جه وانه ووهو
پشوو یاندا.

(أَجَمَّ - الْفَرَسَ): پشوی چارمویکه‌یدا
 حهواندیموو سواری نمبوو.

(-الْفُؤَادُ): سرموتی به دلیداو حهواندیهوه.
(«أَجْمَمُ نَفْسَكَ يَوْمًا أَوْ يَوْمَيْنِ»): یهك

دوو رۆژ پشوو به خۆت بدمو بجهویرموو
مه جوو لیروو.

(أَجَمَّ و أُجِمَّ - الفرسُ): پشوو به چارموئیکه
درا بهه وئته وه/ حه وئیرایه وه.

(اِسْتَجَمَ): پشوویداو ھموایموہ/ ھمسایموہ.
(اِسْتَجَمَام): پشوویدان و ھموانموہ/ ھمسانموہ.

«إِنِّي لَأَسْتَجِمُّ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنَ اللَّهِ» : به
کہ منک را بواردن و یاری و گمہ ستارہ بہ دلم

۵-(جَمَّ - الفراقُ. جُمُوماً): لیکچرانو له

يَهْكَ دَوُورْكَه وَتَنْهَوَه نَزِيكْهوَ كَاتِي هَاتِ.
(أَجَمَّ - الْفِرَاقُ): كَاتِي لَه يَهْكَ دَوُورْكَه وَتَنْهَوَه

ہات۔
(- الأمرُ): کارمکہ کاتیہمتی بان نزیك

٢-(جَمَّ- الماءُ جُمُوماً): ناویکی زوړ
کوږیووه.

(- تِ الْبِنْرِ): ناویکی زۆر له چالۆمهکهدا
کۆبوومهوه/ بێمه ناوی زۆر بوو.

(جَمُوم): چالوئیکی/ بیرئکی فره ناو.
(جَم- الماء. جَمًا و جمامًا و جُمَامًا و

جَمَامًا): له ناومکه گهرا کۆببیتهوه.
(أَجَمَّ- الماء): له ناومکه گهرا کۆببیتهوه.

(- البئر): وازی له بیرمه هیئا ڤربیت.
(إِسْتَجَمَ - الماء): ئاویکی زور کؤبووموه.

(أَلَجَمَّ (ج) جِمَام و جُمُوم- مِنَ الْمَاءِ): بهشی
همره زوړی ناوَمکه.

(اِسْتَجَمَ - الماءُ): ناومکه زور کۆبووموه.
(الْجَمَّةُ (ج) جمام): چالای ناو زور- نیرینهی

ناوی چالومکہ / بیرکہ.
 («إِسْتَقْ مِنْ جَمَّةِ الْبئرِ): له نیرینهی ناوی

چالاورمکه وه هه‌لییه‌نجینه.
(الجمَّ والجمم): سنگ.

هُوَ رَحْبُ الْجَمِّ: سَنَغْرَاوَانِه.

٢-(جَمَّ- الْكَيْلَ جَمًّا وَ جَمَامًا وَ جُمَامًا وَ

جَمَامًا): لیوانلیوی پیوانمکهی پیوا.
(- المکیال): پیومرمکهی لیوانلیو کرد تا

لَيِّرْثَا.
جَمَمَ - المَكْيَالُ: بَيُومَر مَكْهَى لَيَّوَانْلِيَو بَيُوَا.

(الْجَمَامُ وَالْجَمَامُ وَالْجَمَامُ وَالْجَمَامُ):
فه لا به جنى بيوم مرمكه.

بۆتەمە.

۶- (جَمَّ - الْكَبْشُ. جَمَاءً): بەرەنەكە كۆل

بوو/ بېقۇچ بوو.

(الْأَجَمُ (م) جَمَاءُ (ج) جُمُ): ۱-بېشاخ/ بېقۇچ

۲-جەنگاۋەرى بېنىزە.

(الْحُصْنُ الْأَجَمُ): قەلئى بېتارمە.

(أَرْضُ جَمَاءَ): زەمبى (لووس/ خىز).

(شَاةُ جَمَاءَ): مەرى كۆل/ بېقۇچ.

۷- (جَمَجَمَ وَتَجَمَّجَمَ - الْكَلَامُ جَمَجَمَةً): بە

منجەمنج قەسەپكردو باش دەرینەبىرى.

(تَجَمَّجَمَ عَنِ الْأَمْرِ): بەلای كارمەدا

نەجوو.

(جَمَجَمَ شَيْئًا فِي صَدْرِهِ): شتىكى لە دلدە

شاردومو دەرینەخست/ دەرینەبىرى.

(الْجُمُجُمَةُ (ج) جَمَاجِمُ) (ع ۱): ۱-كاسەى سەر

كە ھەشت پارچەپەو يەكگىرتوومو مىشكى

تىداپە.

الْجُمُجُمَةُ): ۱-پىيالەى دارىن ۲-چاللاۋىك كە لە

زەمبىمكى شۆرمكاتدا ھەلبەكەنرەت.

جميء- (جَمِيءٌ - عَلَيْهِ. جَمَاءً): لىيتوورە

بوو.

(تَجَمَّأَ فِي ثِيَابِهِ): جەلمەى لە خۇيەو

نالاند.

(- الْقَوْمُ): خويشگەل كۆپوونەمە.

(الْجَمَاءُ وَالْجَمَاءُ): كەس.

جمع: (جَمَعَ - الْفَرَسُ: جَمْعاً و

جَمَاحاً و جُمُوحاً): ۱-چارەمۇيكە سەرى

ھەلگەرت/ سوارمەكەى ھەلگەرتو ياخى بوو

۲-سەركىشىيىكرد.

(جَامِحُ (ج) جَوَامِحُ): ۱-سەركىش ۲-كۆتى

ھەمەس/ چەموش/ لە جەلەو بەرىبوو ۲-تۇراو

(بُوَ نَيْرُو مَيَّ):

(- جَمَحَ - تِ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا): ئنەكە لە

مېردەكەى تۇراو ياخىبوو چوۋە مالى باۋكى.

(جَمَحَ - الرَّجُلُ): دۋاى ئارمىزو ھەمەسى

خۇى كەوتو بە كەس نەگىرراپەو/ لە

ھەمەو ھەمەسەكەى نەكەوت (لە سەركىشى

چارەمۇيە ۋەرگىراۋە).

(جَمَحَتِ الْمَازَةَ بِالْقَوْمِ): بىبابانەكە

ۋىكىردن ۋە ۋەتەندى.

(جَمَعَ بِفُلَانٍ مُرَادَهُ): ناكام بوو/ بە

نامانج نەگەيشت.

(الْجَمَاحُ (ج) جَمَاحُ و جَمَامِيحُ):

۱-ھەلاتوۋە/ بەزىو/ تۇقىۋەگانى جەنگ

۲-رەمىكى بېنوۋك.

جمخ: (جَمَخَ. جَمَخاً): لووتەرزىيىكرد/

فىزىنوۋاند.

(جَامِحُ (ج) جُمُخُ و جَمُوحُ و جَمِيخُ): بە

فىزو دىمەيە/ لووتەرز.

(جَامَخَ - هُ): خۇى بەسەردا بادا/ شانازى

بەسەردا كەرد/ يان شانازىيان بەسەرىەكدا

كرد.

جمد: (جَمَد- الماء. جَمَدًا و جُمُودًا): ناومکه

بهستی و بوو به سهوّل.

(- الدَّم): خوښه که مهي/ وشکبوو.

(- جَمَد- الْأَمْوَالُ الْمَنْقُولَةُ (ت) تَجْمِيدًا):

دستی بهسمر ماله و مگويزمکه دا گرت و ناوی

مالی نه گويزراوهی لینا.

(جَمَدَ وَاَجْمَدَ- هُ): مهاندی بهستی و به

سهوّل کړد.

(الْجَمَدَ وَاَلْجَمَدَ): ناوی بهستوو/ سدهوّل/

بمفر.

(الْجَمَدَ وَاَلْجَمَدَ وَاَلْجَمَدَ): زموی بهرزو

سهخت.

(الْجَمَادَ (ج) اَلْجَمَدَ): بووم/ زموی.

(الْجَمَادَ (ج) جَمَادَات وَاَلْجَامِدَ (ج) جَوَامِدَ):

هموو شتیکی بیگیان که ژيانی تیدا نمبیت

وهك بهرد.

(أَلْفَعْلُ الْجَامِدَ): فرمانیکه که پلهی کردمکانی

نمبیت وهك (لِيسَ وَعَسَى).

۲- (جَمَدَ- ت عَنْهُ): فرمیسکی وشکیرد پان

ومستا.

(جَمَادُ و جَمُودُ و جَمِيدُ الْعَيْنِ): چاو

بیفرمیسک فرمیسک وشکبوو.

(جَمُودَ): چاوی بیفرمیسک/ فرمیسک

وشکبوو.

(الْجَمَادَ (ج) جَمَدَ): تهرایی تیدا نهماو.

(«الْناقةُ الجَمَادُ»): میجوشتری سستی بیشر.

(سَنَةُ جَمَادَ): سالی بیباران/ وشکه سال.

(أَرْضُ جَمَادَ): زمویهکی برنگ و بارانی

لینمهباریت.

۳- (جَمَدَ- ت يَدُهُ: جُمُودًا و جَمَدًا):

پیسکه پیکرد.

(أَجْمَدَ): رژدو بیفهر بوو/ بیخیر بوو.

(الْجَمَادَ (ج) جَمَدَ): دهستوشک/ رژدو

چرووک.

(«فُلَانُ جَمَادُ الْكَفِّ»): فیسار دهستوشکه/

هیچی له دست هه لئاومریت/ رژده.

(«جَمَادٍ لَهُ»): دوعایه که له چرووک دمکرت.

واتا هیچی نمبیت و داماو بیت.

۴- (جَمَدَ- حَقَّهُ عَلَى فُلَان. جُمُودًا و جَمَدًا):

مافهکی لهسمر فیسار ساغبووو پیویست

بوو که بیدات.

(أَجْمَدَ- حَقَّهُ عَلَيْهِ): مافهکی خوی لهسمر

نهو پیویستکرد که بیداتهوه.

۵- (أَجْمَدَ): چووو مانگی جمادموه.

(جَمَادِي (ج) جَمَادِيَّاتُ الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ):

جهمادی په که م دووهم مانگی پینجه م و

شه شه می مانگه کانی عمرمبی. (بؤیه و

ناونراون چونکه ناوتیایدا دمپهستیت).

۶- (جَامَدَ- هُ. مُجَامَدَةً): له پالیدا بوو/

هاوسایه ی بوو.

(«هُوَ مُجَامِدِي»): نهو دراوسیمه مال به

مالهوه.

جمر: ۱- (جَمَر - القَوْمُ على أمرٍ): خویشانی
بۆ سازدانی کاریک کۆکردموه.

(جَمَر واستَجَمَر - القَوْمُ على أمرٍ): خویشگهل
بۆ سازدانی کاریک کۆبوونمومو پهکیانگرت/
جوونه پال پهک.

(جَمَر - القَوْمُ على أمرٍ): بۆ کردنی کاریک
کۆبوونمومو پهکیانگرت.

(- الأَمْرُ القَوْمُ): کارمه خویشانی ناچارى
هاواناههنگ کرد.

(- تِ الْمَرْأَةِ شَعْرُهَا): ژنهکه هژى لهسهر ملیو
له دواوه بهست، بهرینه دایه وه.

(تَجَمَّر - الْجَيْشُ): سوپاکه له خاکی دوژمندا
خوی فایمکردو نهگهراپهوه دواوه.

(- تِ الْقَبَائِلُ): خێلهکان گردبوونموه/
کۆبوونموه.

(الْجَمْرَةُ (ج) جَمَرَات و جَمَار): نهمهوه
پهگدهستو پهگرتوو بیست و هاوپهیمانیی
بیگانه نهبیست.

(«بَنُو فُلَانٍ جَمْرَةٌ»): فیسار بهرمیهکنو
تهبان و به دهست و دهسهلاتن.

(الْجَمَار): ۱- کۆمهل/ گرو/ دسته ۲- خویشگهل
گرو بهسته/ کۆمهلیوو.

(جَمَارِی و جَمَارِی): کۆ/ پاک/ گشت/
هه موو.

(جَاءَ القَوْمُ جَمَادِی): کۆی خویشگهل هاتن/
خویشگهل پاکیان هاتن.

(جَمَار): کۆ/ پاکیان/ گشت/ هه موو.
جاءَ القَوْمُ جَمَارًا: پاکیان هاتن/ گشتیان
هاتن.

(الْجَمِير): کۆی خویشگهل.

(«جَمِيرُ الشَّعْرِ»): هژى بهسته.

(ابْنُ جَمِير): تاریکه شهو.

(ابْنَا جَمِير): شهوو روژ (بۆیه واناو نراوه
چونکه پیکهوهون).

(الْجَمِيرَةُ = الضَّفِيرَةُ): پرچ.

۲- (جَمَر - هُ. جَمَرًا): پشکۆ ناگریکی دایه.

(جَمَر - اللَّحْمُ): گوشتهکهی خسته سهر پشکۆ
ناگرمکه.

(أَجَمَر - النَّارُ): ناگرمکهی نامادهکرد/
ناگرمکهی کردهوه.

(- الثَّوبُ): کراسهکهی دایه بهر بۆنیخوش/
بۆنخۆشیکرد.

(تَجَمَّر بِالْجَمْرَةِ): به بوغوردان بوغوردی به
هه لم کرد.

(اسْتَجَمَّرَ وَاجْتَمَرَ بِالْجَمْرَةِ): به بوغوردی
بوغوردانهکه خۆی بۆنخۆشکرد.

(الْجَمْرَةُ (ج) جَمَرَات و جَمَار): پشکۆیهک.

(الْجَمْرُ): پشکۆ.

(الْجَمْرَةُ وَالْمَجْمَرُ (ج) مَجَامِر): ۱- پشکۆدان
۲- بوغوردان ۳- ناگردان.

۲- (جَمَر - النُّخْلَةُ): کوروکی بنی دارخورماکهی
بری.

وهك همنجيره له نهفهريقاوه هاتووه، زۆر
دمژی دارمکهی زۆر چاکه، گه لاکانی پانه، بهره
وردمکهی له پهلهکانیهوه دمرناچیت به لکو
له قهدهکهیهوه دمردهچیت ئیستا رواندنی
وازیهینراوه.

الملحق

جمیز (الْجُمُاز): جوملاستیک، شناوکردنه
بۆ بههیزکردنی لهش و ماسولکهکانی.

جمس: ۱- (جَمَسَ و جَمَسَ - السمن.

جُموساً): رۆنهکه بهستی/ مهیی.

(الجامس (فا) مِّنَ النَّبَات): رپوومکی

بیشکۆفه/ سیس بوو.

(جَمِيس): وشکبوو.

(«دَمَّ جَمِيس»): خوینیکی وشکهومبوو.

۲- (الْجَمَسْتُ): جۆره بهردیکی بهنرخه

(فارسیه).

۲- (الْجَامُوس (ج) جَوَامِيس) (ح) (فارسیه):

گامیش (مالیهو ههشیانه کیوییه).

جمش: ۱- (جَمَش - الرأس. جَمَشاً): سمری

گوپزانناشکرد.

(«مَكَانَ جَمِيش»): شوینیکی رپوتهن که

رپوومکی تیدا نهبیت.

(الْجَمُوش وَالْجَمِيش): داروو بۆ ههلوهرانی

تووک.

۲- (جَمَش - الناقة) جَمَشاً: میحوشرمکهی به

سمری پهنجه دۆشی.

(الْجَمَار وَالْجَامُور): کورۆکی بنی دارخورما.

(جَمَارَة و جَامُورَة (ج) جُمَارَات و جَامُورَات):

یهک کورۆکی بنی دارخورما.

۴- (أَجْمَر): پنبهه لگرت و خیرا رپوشت.

(«أَجْمَرَ بَيْنَ يَدَيْهِ»): زوو هاته بهردهستی.

۵- (الْجَمْرَة (ج) جَمَرَات و جَمَار): جهو.

(«جَمَارُ الْحَجَّ»): بهردی رپهچمکردن و

بهردبارانکردنی شهیتان له چه جدا که سنی

چارمو له (مونا)دایه.

(الْجَمَر وَالْجَمَر - مِنَ الْحَوَافِر): سیمی رهقی

ولاخ/ جوارپنی.

۶- (الْجَمْرُك وَالْكَمْرُك (ج) جَمَارُك أَوْ كَمَارُك)

(فارسیه): گومرگ/ فهرمانگهی گومرگ.

جمز: ۱- (جَمَز - ه. جَمَزاً): گالتهی پیکرد.

۲- (جَمَز. جَمَزاً): به قهلهمباز راپیکردو خیرا

رپوشت.

(جَمَاز): خیرا/ توند راکردوو/ پهلهکردوو.

(الْجَمَزِي): جۆره راکردنیکه/ گورگه لۆقه.

(يَعْدُو الْجَمَرِي): به قهلهمباز یان

ههلهمبازینهوه رادمکات. گورگه لۆقه دمکات/

دمکات.

(«جَمَازُ جَمَزِي»): کهریکه خیرا

ههلهمبازپنیت و دمروات.

۲- (الْجَمْرَة (ج) جَمَز (ز): ۱- گۆپکهی

تۆوناو.

(الْجَمِيز وَالْجَمِيزِي (ن): درهختیکه بهرمکهی

جَمَش - ه: نوقورچی لیگرتو گهمهی لهگه‌لدا کرد.

الْجَمَش: دهنگی نزم / سرپه / چرپه.
الملحق:

جمش: (الْجَمَشْت = الْجَمَسْت): کهرکه‌هان / جه‌مشت (جۆره به‌ردیکی به‌نرخه).

جمع: (جَمْع - الْمُتَفَرِّقُ جَمْعاً): په‌راگه‌ندمکانی کۆکردموو په‌کخست.

(«جَمِعتِ الْجُمُعَه»): نوپژی جومعه کرا.

(جَمْع): ته‌واو کۆپکردموو.

(- الْمُسْلِم): موسوولمانان نامادهی نوپژی جومعه بوون.

(جامع - ه علی کذا. مجامعة و جماعاً): لهگه‌لیدا له‌سمر ئه‌وه رێککه‌وت و پێکهاتن.

(- ها): لهگه‌ل ژنه‌که‌دا جووت بوو / گای.

(أَجَمَعَ - الْقَوْمُ - علی کذا): خویشگه‌ل له‌سمر ئه‌وه رێککه‌وتن / پێکهاتن.

(- الْأَمْرَ وَعلی الْأَمْرِ): بۆ کارمه‌که لیپراو خۆی بۆ کۆکردموو.

(- ماكانَ مُتَفَرِّقاً): په‌رش و بلاومکه‌ی گرد کردموو نه‌به‌یشت بلاوبن.

(أَجَمَعَ - الْإِبِل): به‌ کۆمه‌ل حوشرمکانی دایه پێش خۆی.

(تَجَمَّعَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل (کۆبوونه‌وه / کۆمه‌لیانبه‌ست).

(- الشَّيْءُ الْمُتَفَرِّقُ): شته‌ بلاومکه‌ کۆبووموو

په‌کیگرت.

(اجتمع - الْقَوْمُ أَوْ الشَّيْءُ الْمُتَفَرِّقُ): خویشگه‌ل هاتن و جوونه پال په‌ک کۆبوونه‌وه یان شته‌ بلاومکه‌ کۆبووموو په‌کیگرت.

(اجتمع - الْغَلَامُ): لاومکه‌ بالق بوو پێکه‌یشت (به‌ کج واناوتریت).

(انجمع - الشَّيْءُ): پارچه‌ی شته‌که‌ جوونه پال په‌ک و په‌کیانگرت.

(استجمع - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل هه‌موو پێکه‌وه رۆیشتن.

(- لَهُ الْأَمْرُ): کارمه‌کی به‌ دلی خۆی بۆ بوو.

(- الْبِقْلُ): سه‌وزمه‌که‌ هه‌مووی وشکیوو.

(الْفَرَسُ جَرِيّاً): چارمویکه‌ له‌ غاردا خۆی گردکردموو خۆی گووشی.

(الْجَمْع (مص) (ج) جُمُوع): کۆمه‌له‌ خه‌لك.

(يَوْمُ الْجَمْع): رۆژی زیندوووبوونه‌وه / رۆژی قیامت.

(جَمْع (ج) أَجْمَاع): مشت. مشتته‌ شتێک.

(جَمْعُ الْكُفِّ): مسته‌کۆله / مست.

(ضَرَبْتُ بِجَمْعٍ كَفِّي): به‌ مسته‌کۆله‌ لییدا.

(الْجَامِع (فا) (ج) جَوَامِع) الْكَلَامُ الْجَامِع:

1- مزگه‌وتی موسوولمانان / ناخاوتنی کورت و چرو پر واتا.

(اليَوْمُ الْجَامِع): رۆژی هه‌ینی.

(قَدَرُ جَامِع): مه‌نجه‌لیکی گه‌پ / گامه‌نجه‌ل.

(أَبُو جَامِع): سفرهی نانخواردن.

(الْجَامِعَةُ): ۱-مِئى وشەى (الْجَامِع) ۲-ه
 پەيوەندىي ۳-گەردىلغ كە زېرە/ تەۋەق گەردىن
 ۴-دامەرزىلەيى رۇشنىبىرپە كە پەيمانگەي
 بىمىزى فېر كەردىنى تېدايە گىرگىزىنپان لاهوت و
 ھەلسەفەو پىزىشكى و ياساۋ ئەندازىيىرى و
 وېژمىيە ۵-بەشپەكە لە ئىنجىلى پېرۇز.
 (قَدْرُ جَامِعَةٍ): گامەنجەل/ مەنجه ئىكى زلە.
 (الْجَمَاع) (مص) ۱-كۆبۈۋەنەۋى شت/ كۆى
 شت ۲-لېپەرىن.
 «جَمَاعُ الْخَبَاءِ الْأَخْبِيَةِ»: كۆى وشەى
 الْأَخْبِيَةِ.
 «الْخَمْرُ جَمَاعُ الْإِثْمِ»: مەى كۆى ھەموو
 گوناھىكە.
 (قَدْرُ جَمَاعٍ): مەنجه ئىكى زلە.
 (الْجُمُعَةُ): ۱-كۆبۈۋەنەۋە ۲-كۆمەلەستەى
 ھۆگرانى يەك ۳-ھەفتە.
 «جُمُعَةٌ مِنْ تَمَرٍ»: مەشەك خورما.
 الْجُمُعَةُ (ج) جُمُعَ وَجُمُعَاتٍ رۇژى ھەمىنى
 (چونكە بۇ نويۇر موسۇلمانانى تېدا
 كۆدەيتەۋە).
 (أَجْمَعَ (م) جَمَعَاءُ (ج) أَجْمَعُونَ): (وشەى
 جەخت لەسەر كەردنە): سەراپا/ پاكىيان/
 تېكرا.
 «جَاوُوا أَجْمَعُهُ وَبِأَجْمَعِهِمْ وَبِأَجْمَعِهِمْ»:
 پاكىيان ھاتن/ سەراپا ھەموو ھاتن.
 (الْجَمِيعُ): ۱-ھەموۋان/ گشتيان/ ھەموو

گشت/ پاكىيان/ سەراپا پان ۲-سوپا.
 «رَأَى جَمِيعَ»: راي كۆۋ پەسەندىكراۋو
 يەكگرتوو.
 (جَاوُوا جَمِيعًا): ھەموو ھاتن.
 (الْجَمْعُ - مِنَ الْأُمُورِ): كاريك كە لە سەرى
 يەكراپن و رېكەۋتېن.
 (الْجَمْعُ - مِنَ الْأُمُورِ): كاريكى ھەموو لەسەر
 رېكەۋتو و پېۋە بەستراۋ.
 (الْجَمْعُ (ج) مَجَامِعُ): ۱-كۆجى/ كۆرگە/
 شوپىنى كۆمەلەستەن.
 («أَخَذْتُ مَحَبَّتَهُ بِمَجَامِعِ قَلْبِي»):
 ۱-خۇشەۋىستىيەكەى ھەموو سۇى و سوۋپىكى
 دىلى گىرتۈتەۋە ۲-نامە نوسراۋىكە بېرىلمەكەنى
 قەشە كۆبۈۋەكەنى تېدايە كە بۇ كاروبارى
 ئاپنى بېرىپان لەسەرداۋە.
 (الْجَمْعُ الْعِلْمِي): كۆرى زانستى.
 (مَجَامِعَةٌ): ھەفتانە.
 («إِسْتَأْجَرَ الْأَجِيرَ مَجَامِعَةً»): بۇ ھەفتەيەك
 بەكرىگىرت/ ھەفتانە بە كرىگىرت.
 (أَرْضٌ مَجْمَعَةٌ وَمَجْمَعَةٌ وَمَجْمَعَةٌ):
 كۆمەلگا/ گىرگە/ شوپىنىكە خويشگەل تېايدا
 كۆدەينەۋەو جيانابنەۋە، (لە ترسى گومراپى
 يان ترسىتر).
 (الْجَمُوعُ) (مَقْعُ) (ج) مَجَامِيعُ): ۱-كۆمەلە.
 ۲-كۆمەلە چىرۇك كە يەكخاىيەت، كۆمەلە
 ھەلەست ۲-كۆى چەند ژمارمەك لە

ژمېرېدا.

(الْجَمِيعَةُ (ج) جَمَاعٌ): كۆبۈنەۋە.

(الْجَمَاعَةُ (ج) جماعات): ۱-كۆمەلە خەللىك

۲-كەلە ئازەل گەلە زىنەتمۇر ۲-كۈرە ھەنگ

۴-پۇل.

(الإجماع): كۆدەنگى / يەكەدەنگى /

يەكپى / ھاۋدەنگى- كۆدەنگى. يەكەلە

جۋار سەرجاۋمەكى بىرۋى ئاينى ئىسلامى

كە بە ھاۋدەنگى و كۆدەنگى مەتەندىنى

ئىسلام ئاۋدەندىت و بۇ ھەمۋ چەرخ و ھەمۋ

كارىكى ئاينى ئىسلامە.

(الْجَمْع (فا): كۆك.

(رَجُلٌ مُّجْتَمِعٌ): پىۋىكى كۆكەۋ پىگەشتۈۋە /

پىۋى تەۋۋى ئاۋ پىۋانە.

(«مَشَى مُّجْتَمِعاً»): گۈرج و چابوك و

چالكانەۋ بە تۋانۋە رۇشت.

(الْجَمْع): كۆمەلگا / ئەنجۈمەن / شۋىنى

كۆبۈنەۋە.

(الْجَمْعُ وَالْقَوْمِي): كۆمەلگاى نەتەۋمى.

(الْجَمْعُ الْإِنْسَانِي): كۆمەلگاى مۇۋاپەتە.

(الْجَمَاعِيَّة): رېبازىكى كۆمەلەتەتە دەلەت:

گىرۈگرفتى كۆمەل بەۋە چارە دىكرىت كە

ھەمۋ ھۋى بەرھەمەتەن ھاۋبەشى بىت /

ھاۋبەشى. (لَوَلَكْتِيفِيسْم)

الْجَمَاعَاتُ وَالْجَمَاعَاتُ (ع ح): پەراۋى باج و

سەۋاۋ سەۋدا.

(الْهَيْئَةُ الْإِجْتِمَاعِيَّةُ): ئەۋ رەۋشەمە كە لە

كۆبۈنەۋەۋى خۋىشگەلىك پەيدا دىمىت كە

ھاۋكەلە بن.

الملحق

جمع: (الْجَمِيعَةُ): كۆمەلە: كۆمەلەك خەللىك

كەلى ئامانچىك كۆيكرۈۋەتەۋە بە پىنى

شېرازىمەك بەرپۈە دىمۇن.

جَمِيعَةُ حَيْرِيَّةُ): كۆمەلەلى خىرخۋازى.

(جَمِيعَةُ مُسَاهِمِينَ): كۆمەلەلى بەشداربۋان.

(الإجتماع): كۆبۈنەۋە.

(اجتماعُ أصدقاء): يەكگرتنى دۇستان لە

كات و شۋىنىكى دىارىكرۋا.

(اجتماعُ علماء): كۆبۈنەۋەلى زاناپان.

(اجتماعُ حزبي): كۆبۈنەۋەلى پارتى.

(اجتماعُ سفیر بوزیر) يەكترىبىنى

بالۋىزىك و ۋەزىزىك.

(اجتماعُ الطُّرُق): چۋارپىپان.

(علمُ الاجتماع): زانستى كۆمەلەتە

يەكەلە لە زانستە مۇۋاپەتەكان كە لە

پەيداۋۋەن و بەرۋەپىشچۈۋەن خەسەلتە

مۇۋ دىكۆلەتەۋە.

(هَيْئَةُ إجتماعية): دىستە كۆمەلەتە.

(طَبَقَاتُ إجتماعية): چىنى كۆمەلگا /

چىنەكانى كۆمەل.

(قضايا إجتماعية): كىشە كۆمەلەتە.

(إصلاحاتُ إجتماعية): چاكسازى

كۆمەلەيتى.

(إعانة إجتماعية): باربووی كۆمەلەيتى.

(ضمان إجتماعية): دابینەى كۆمەلەيتى.

(دراسة إجتماعية): لىكۆلىنەۋى كۆمەلەيتى.

(الإنسان كائن إجتماعي): ۱-مروۇف بوونەۋەرىكى كۆمەلەيتىيە كە حمز بە ژيان لەژىر سايەى شىرازىمەكدا دمكات و لمگەلىدا دمگونجىت ۲-حمز بە تىكەلاۋىي خەلك دمكات.

(التجميع): ۱-كۆكرىنەۋەلىكدا ۲-خستىنەپال و داهىنان و دانان.

(الضم والتجميع - في الصناعة): كرىدى كۆكرىنەۋەلىكدا ۱-پارچە جىياجىكان بۇ دروستكرىنى ئامىرىك يان دمستكەلاپەك.

(المجموعة): تۆپەلە كۆمەلە. شتىك كە لە جورىكىن يان لە شتى وەك يەكدا ھاۋىەشېن.

(مجموعة طابع): تۆپەلە پوولىك.

(مجموعة بنايات): كۆمەلە خانەيەك.

(مجموعة دول أفريقية الشرقية): كۆمەلە دەۋلەتە ئەفەرىقايە خۆرەلاتىەكان.

(المجموعة الصناعية): كۆمەلە پېشەسازىيەكان. كۆمەلە پېشەسازىيەك لە دروستكرىنى

بەرەمىكى پېشەسازىدا بەشدارىدەكەن.

جكم (الجامكية ج) جامكىيات والجومك

(ج) جوامك (تركية): موحەى كارگوزارانى

دەۋلەت سەربازى يان فەرمانىبەر.

جمل: ۱-(جمل - الشيء جملاً): شتەكەى كۆكرىدەۋە.

(أجمل - الشيء): شتەكەى كۆكرىدەۋە يان كۆى شتەكەى وت بېلىرىژمېدانى.

(أجمل الحساب أو الكلام ثم فصله و بيّنه): ژمىرەكەى كۆكرىدەۋە يان ئاخاۋتەكەى كورتە كرىدو ئواندو پاشان بە درىژى دەرپخست.

(حساب الجمل): ژمىرەى كۆى پېتەكانەكە بە ھەلبەست دادەرنىت بۇ دىارىكرىنى مېژوۋى شتىكە.

(الجملة ج) جمل): ۱-رستە ۲-كۆمەلە شت. (الجمل): كۆمەلە خەلكىك.

(أجمل والجمل والجمل والجمل والجمل): گورىسى ئەستوور (چونكە لە ھىزى چەند تالىك پەيدابوۋە كۆكرىدەۋە).

۲-(جمل واجتمل - الشخم. جملاً): بەزمەكى تۋاندەۋە.

(جمل - الشخم): بەزمەكى تۋاندەۋە.

(أجمل): بەزە تۋاۋەكەى/ پىۋەكەى خۋارد.

(- الشخم): بەزمەكى تۋاندەۋە.

(أجميل): بەزى تۋاۋە/ پىۋ.

۲-(جمل. جملاً): رەۋشت بەرزو جوان بوو.

روخسار شىۋە جوان بوو.

(جميل جميلة) جوان و قەشەنگ و رەۋشت

جوان و بهرز.

(جَمَل - هـ): جوانیکرد/ رازاندیموه.

(جَامِل - هـ): ۱-دوستانه و ناسک و جوان

لهگه لیدا رفته ریکرد ۲-به زمانی شیرین/

ناسکانه و جوان دواندی.

(أَجْمَل - الشَّيْء): شتهگه ی جوان و چاک و زور

کرد.

(- في العَمَل): کارهگه ی به چاکیی و

جوانیکرد.

(- في الكلام): ناسک و خوشدوو بوو.

(- في الطلب): له خواستدا زیاده پرمویی

نمکردو له سنوردا بوو.

(تَجَمَّل): ۱-خوی جوان و نارایشتکرد/ رازادموه

۲-نارامیگرتو دانی به خویدا گرت/ له بهر

باری رږځگاردا مهردانه نارامیگرتو خوی بؤ

نمهنه واند ۳-خوی نمشلرژاندو ترس و توفینی

پیشان نمد.

(إِسْتَجَمَلَ - الشَّيْء): شتهگه ی به جوان هاته

به رچاو/ به جوانی دانا.

أَلْجَمَال (مص): ۱-جوانیی/ قهشمنگیی

۲-چاکیی ۳-پروشت جوانیی.

(أَلْجَمَالِيَّة): جوانییتی/ زانستی جوانیی.

(أَلْجَمِيل): چاکه و پیاومتیی.

(أَلْجَمَال): جوانی بیئمندازه. جوانترین/ زور

جوان.

(أَلْجَمَلَاء = الْجَمِيلَة): زور جوان (بؤ ژن. بؤ می).

۴-(جَمَل - الجَيْش): سوپاگه ی بهرامبهر

دوژمن زور هیشته ووهو بهندیکرد.

۵-(أَجْمَل - القَوْم): خویشگه ل خوشتریان زور

بوو.

(إِسْتَجَمَلَ البَعِير): خوشترمه که پیگه پشت بوو

به نیرهی تمواو.

(الْجَمَل (ج) جمال وأجمال و جُمْل و

جَمَالَة و جمالة و جَمَالَة (جج) جمالات

و جمالات و جمالات و جمائل (ح): و شتری

یه که کۆپاره یان دوو کۆپاره (له دمستووو

به دمر به میخو شتریش دموتریت (جَمَل).

وتراوه («شَرِبْتُ لَبَنَ جَمَلِي»): شیری

میخو شترمه کهم خواردموه. («إِتَّخَذَ اللَّيْلَ

جَمَلًا»): شهموی به کۆله وه گرت و اتا به

دریژیی شهو رۆیشت.

(جَمَلُ الْبَحْرِ (ح): گانه همنگ و اتا

نهمهنگیکی زور گهوره.

(جَمَلُ الْيَهُود = الحُرباء) (ح): خورپهرست/

تیرتیره (جۆره مارمیله که به که رهنگی خوی

دمگوریت).

(أَلْجَامِل (فا): ۱-خو شترگه ل/ رموه خوشترو

شوانه کانی ۲-خو شتردار.

(جَمَلُ الْمَاء = البَجَع): سهماقوش.

أَلْجَمَال (ج) جَمَالَة: خوشتردار یان

سمرخو شترهوان.

جمس: ۱-(أَلْجَمَان) (فارسیه): مرواری.

(جُمَانَة): مروارېبهك.

۲-(الْجَمَاز) (يونانية): زۆرخانه (شوپنېكه
لاوان مهشقى يارى و ورزى تېدا دمكهن.
۲-(الْجَمَاسْتِيك) (يونانية): جوملاستېك.
مهشقى پەروەردمەكردنى لەش و بەھىزكردنى/
شناوكردن.

جمه: ۱-(جَمَهَر- الشَّيْء. جَمَهَرَة: شتەكەى
كۆكردەموو كەلەكەيكر ۲-زۆربەى شتەكەى
بىرد.

(جَمَهَر و تَجَمَهَر- الْقَوْم): خوېشگەل/
تېچران/ كۆمەلىانبەست/ قەلەبالبەيانكرد/
كۆبوونەو.

(الْجَمْهُور (ج) جَماهير): ۱-جەماو ۲-زۆربەى
هەموو شتەك ۲-لىكى زۆرى لەسەرىك
كەلەكەبوو.

(الْجَمْهُورِي): ۱-كۆمارى ۲-جەماو ۳-مەھى.
مەستەكر يان شىلەيەكى نامادەكراو
لېنراو (بۆيە واپىدەلېن جونكە زۆربەى
خەلك بەكارىدەھىنەت).

(الْجَمْهُورِيَة): كۆمار/ رېژىمى كۆمارى
كە سەروكەكەى بۆ ماومەكى ديارىكراو
هەلدەبىررېت.

(الْجَمْهَرَات): حەوت هەلبەستەكەى
پېش ئىسلام ھى بەرمى دوومى پاش
موەلەھاتە.

۲-(جَمَهَر- عَلَيْهِ الْخَبَر. جَمَهَرَة): شتەكى لە

هەوالەكە پېوت، بەلام نامانجى هەوالەكەى
پېنەوتو شاردېو.

۳-(تَجَمَهَر): زماندېرېزى بەرامبەر كرد
لەگەلېدا كردى بە گالە/ گالەى پېكر.

(اَجَمَهَر عَلَيْنَا): زماندېرېزى بەرامبەر
كردىن و سوگىكردىن و گالەى پېكردىن.

جما: (الْجَمَاو الْجَمَا): بەردىكى دەرپەرەوى
دەركەوتوو لە زمەيدا- لوويەك لەلەشدا وەك
لە مەمەك.

جمى: (جَمَى- الماء. جَمِيًا): ئاومەكە گەرم و
زۆر بوو.

(تَجَمَّى- الْقَوْم): خوېشگەل كۆمەلىانبەست/
كۆبوونەو.

(جَمَاء و جُمَاء و جَمَاءَة الشَّيْء): قەبارەى
شتەكە يان شتەكە خۆى يان ئەندازەى
شتەكە.

جن: (جَن- اللَّيْلُ جَنًّا و جُنُونًا و جِنَانًا):
شەو داھات و تارىك بوو.

(- اللَّيْلُ الشَّيْء و عَلَيْهِ. جَنًّا و جُنُونًا): شەو
شتەكەى شاردەموو داپووشى.

(- الْجَنَيْنُ فِي الرَّحْم): كۆرپەلەكە بزمەكە لە
بزدانەكەدا/ لە منداڵانەكەدا شاردرايەو.

جُن- عَنهُ. جَنًّا و جُنُونًا: لېشاردرايەو.
(أَجَن- عَنهُ): لېشاردرايەو و لېيونبوو.

(- هُ اللَّيْلُ): شەو شاردېو و بەردەپووشىكرد/
ونىكرد.

(- المَيْتَ): تەرمىسى مردوو مەكى كەنكردو
ناشتى/ بە خاكى سپارد.

(إِجْتَنَّ - الشَّيْءَ): شتە مەكى شاردەو/ پۇشى/
ونىكرد.

إِجْتَنَّ وَاسْتَجَنَّ): پۇشرل/ شاررايەو/ ونكرا.
(جِنُّ اللَّيْلِ): تاريكىى شەو.

(- النَّاسِ): خەلگىكى زۇر چۈنكە ئەوئى
بېچىتە ناويان وندەبىت و دەشاررەتەو.

(«لَا جِنَّ بِهَذَا الْأَمْرِ»): ئەم كارە نەينى تىدا
نىيە.

الْجِنَّ وَالْجِنَّةُ): جىنۇكە.

(جِنِّي (م) جِنِيَّةُ): جىنۇكە مەك.

الْجَان (ج) جَانان): جىنۇكە مەك (بۇيە وا
ناونراون چۈنكە لەمەرچا و بېن).

الْجِنَّةُ (ج) جِنان و جِنات): ۱- باخى
دارودرەخت ۲- بەھەشتى سەرزەمى و ئاسمان
(بۇيە وا ناونراو چۈنكە سەبەرمەكى زەمى
دادەپۇشەت).

الْجِنَّةُ (ج) جِنن): پەردە.

الْجِنَّةُ وَالْجَنِّ وَالْجِنَّةُ (ج) مَجَان): ۱- قەلغان،
زى، سوپىر، پەناگا، سەنگەر (ھەر شتەك لە
شەردا بىتپارەزەت) ۲ (۱ ع) قەلغان.

(«قَلْبٌ مَجَنَّةٌ»): ئاوى روى خۇى تكاندو
جى كرد كرى.

(«قَلْبٌ لَهُ ظَهَرُ الْمَجْنِّ»): پەشتى دۇستايەتتى
تەكەردىو بە دوزمى.

الْجَنِّ (ج) أَجْنان): ۱- گۆر ۲- مردوو ۳- كەن.
(الْجَنانُ وَالْجَنانَةُ): قەلغان.

الْجَنان (ج) أَجْنان): ۱- شەو يان زىنگانەوئى
شەو ۲- كارى شارراوئى نەينى ۲- دل (لەمەر
ئەوئى لە سەنگدا شاردرائەتەو دەپۇشەن ئاگاى
لە شت ھەيەو لە خۇيدا دەپۇشەتەو.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): ناوئى ھەموو شتەك.

الْجَنين (ج) أَجْنَةُ وَأَجْنُن): ۱- شاردرائەوئى
ھەموو شتەك ۲- گۆر ۳- بىز كە لە بىزداندايە/
كۆرپە لە گۆر كراو.

الْجِنَّةُ): ۱- شەوئى تىدا شاردرائەو/ ناديار/
پەنا ۲- خاكى جىنۇكەدار.

۲- (جَنِّ. جَنًّا وَ جُنُونًا): شەتەو/ تەكچەو.
(مَجْنون (ج) مَجانين): شەت/ دىوانە/
تەكچەو.

أَجَن وَ جَنن- ه): شەتەكرد/ تەكەدا/

تَجَنن وَ اسْتَجَنن: شەت بوو/ تەكچەو.

(تَجان وَ تَجانن): خۇى بە شەت زانى.

(«ما أَجَنَّهُ»): ئاى كە شەتە: چ شەت و
وئەتەكە.

الْجِنَّةُ = الْجُنون): شەتتى/ تەكچەو.

الْجُنون وَالْجُنن): شەتتى. جەواشەبوونى
ناومز.

الْجُنون المطبق): شەتەيەكى تەواو.

الْجِنَّةُ): شەتتى/ تەكچەو.

(«بِهِ مَجَنَّةٌ»): دەمارى شەتتى ھەيە/ شەتتى

لەگەندایە.

۳- (جُنَّ - النَّبْتُ: جَنًا و جُنُونًا): گیاهه به‌لیهاو‌یشت و تیکنالا.

(- تِ الْأَرْضُ): زه‌ویه‌که گول‌مکانی دهرکرد.
(الْجِنُّ وَالْجِنَّةُ - مِنَ النَّبْتِ): شکوفه‌و گولی گیاه و روومکێتر.

(- مِنَ الشَّبابِ): هه‌رمه‌تی لایوێ / سه‌رمه‌تی گه‌نجیته‌یی / هه‌رمه‌زکاری.

۴- (جُنَّ - الذُّبَابُ: جَنًا و جُنُونًا): گیزه‌گیزی می‌ش زۆر بوو.

(۴) (جُنَّ الذُّبَابُ بِالرَّوْضِ): له سه‌ه‌وزایی و باخه‌کاندا گیزه‌ی می‌ش به‌رزبووه‌وه‌و زۆر بوو.

(اسْتَجَنَّ - فَلَانًا): فیهاری بۆ به‌زم و گۆرانی بانگکرد.

جَنِيءٌ: (جَنِيءٌ. جَنًا): به‌سه‌مر سنگیدا کوور و نوشتاوه‌و بوو له‌سه‌مر سنگیدا.

(أَجْنًا (م) جَنَاءٌ): کوور و نوشتاوه‌و.

(جَنًا و أَجْنًا و جَانًا و أَجْتَنًا و تَجَانًا - عَلَيْهِ جُنُوءٌ و إِخْبَاءٌ مُجَانَاةٌ و تَجَانُوءًا): خۆی به‌سه‌ردادا بیهاریزه‌یت.

جَنب: ۱- (جَنَبَ - هُ. جَنِبًا): پالیپپووناو لایداو دوورخسته‌وه‌و.

(- هُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لایداو لیدوورخسته‌وه‌و.

(جَنَبَ - هُ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لای دوورخسته‌وه‌و / لایداو.

(جَنَبَ و تَجَنَّبَ و تَجَانَبَ و اجْتَنَبَ - هُ):

لیدوورکه‌وته‌وه‌و / خۆی لایداو.

(أَجَنَبَ - هُ): دوورخسته‌وه‌و.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌که دوورکه‌وته‌وه‌و / خۆی لایداو.

(اسْتَجَنَبَ): ۱- دوور بوو ۲- بێگانه‌و نه‌ناس بوو

۳- سه‌مرکێش بوو ۴- جه‌مه‌ل بوو ۵- نه‌ناسێک هاوسه‌ی ماله‌ به‌ ماله‌وه‌و بوو.

(أَلَجَنَبَ (مَص): ته‌نیشت / لا.

(«فَعَدْتُ اِلَى جَنَبِ فُلَانٍ و اِلَى جَانِبِهِ و جَنَابِهِ»): له ته‌نیشت / له‌لای فیهارمه‌وه له‌پال فیهاردا دانیه‌شم.

(أَلَجَنَبَ): ۱- دوور ۲- سه‌مرکێش ۳- نه‌ناسێک دراه‌سته‌ی بێت م‌بێگانه‌و / نامۆ.

(«الْجَارُ الْجُنُبُ»): دراه‌سته‌یه‌که که له

نه‌مه‌وه‌مه‌که ته‌نیشت نه‌ناس و دوور بێت و دیوار به‌ دیواره‌وه‌و بێت.

(أَلَجَنَبَ): ۱- گۆشه‌گیر ۲- بێگانه‌و / نه‌ناس / نامۆ.

(أَلْجَانِبَ (ج) جَوَانِبَ): که‌ناره‌و لا / ته‌نیشت و هۆل و پال.

(أَلْجَانِبَ (ج) جَوَانِبَ): ۱- که‌نه‌ده‌ر / سه‌مرکێش ۲- نامۆ / بێگانه‌و.

(أَلْجَانِبَ (ج) أَجْنِبَةً): لا / که‌ناره‌و ته‌نیشت /

پال ۳- چه‌وه‌ی ماله‌.

أَلْجَنْبَةُ: نه‌وه‌ی خۆتی لایدا‌ده‌مه‌یت.

الْجَنْبَةُ: ۱- لا/ تمنیشت/ که نار ۲- تهریکی/ گۆشه گیری.

(الْأَجْنَب (ج) أَجْنَب): نافهرمان/ ملنهدمر/ یاخی.

(الْأَجْنَب وَالْأَجْنَبِي): بیگانه.

الْمَجْنَب: ۱- پهرده ۲- سپر ۳- قهلفان.

۲- (جَنْب- د. جَنْبًا): بهر تمنیشتی خست/ کیشای به لایدا/ به تمنیشتیدا.

(ضَرْبَهُ فَجَنْبَهُ): لییداو بهر تمنیشتی خست.

(جَنْب- الْبَعِيرُ جَنْبًا وَمَجْنَبًا): حوشرمکی به تمنیشت خۆبهوه راکیشا.

(الْبَعِيرُ الْجَنْبِ وَمَجْنَب وَمَجْنُوب (م) جَنْبِيَّة): حوشری به تمنیشتدا راکیشراو.

(فَرَسٌ جَنْبٍ وَ خَيْلٌ جَنْبٍ): ماینیکه به تمنیشتدا به کیشکراوه و نمسپیک که به تمنیشتدا راکیشراوه.

(جَنْب= شَكا جَنْبُهُ): ۱- هاواری لایه کیکرد/ تمنیشتیکرد. ۲- تووشی هموی پهردهی سی

بوو.

(مَجْنُوب): تووشبووی هموی پهردهی سی.

(جَانِب- ه): شان به شانی نهو رۆیشت/ به تمنیشتیهوه رۆیشت.

(الْجَنْب (مصر) (ج) أَجْنَاب وَ جُنُوب): لایمکی مرؤف یان لای هیت.

(جَار الْجَنْب): دراوسیی تمنیشت و مال به

مالهوه.

(ذَات الْجَنْب (طَب) = الْجَنْاب: هموکردنی پهردهس سی.

(الْجَنْب): نیمچه شهلی.

(جَنْبَتَا وَ جَنْبَتَا وَ جَنْابَتَا الْأَنْف): نهملاولای لووت.

(الْأَجْنَاب (ج) جَوَانِب): ۱- لایمکی مرؤف ۲- چارموپییه که نیوان دوو پیکهی بلاوبیت.

(هُوَ لَيْنُ الْجَانِب): نهو مرؤفیکی نهرمهو هاوپییمتی خۆشه یان گوزمرانی ناسان و خۆشه.

(هُوَ رَفِيقُ الْجَانِب): مرؤفیکی ناسکهو میهرهانه.

(الْجَنْاب = ذَات الْجَنْب (طَب): هموکردنی پهردهی سی که کۆکهی لیپهدادمبیئت و تا دمیگریت و خیزه پمیدا دمکات، به تایبهتی له همناسمداندا.

(الْأَجْنَاب (ج) أَجْنَبَة): نهووی له شوین و گهرمکی خویشانهوه نزیک بیئت.

(الْجَنْاب): به تمنیشت پهکیکهوه یان شتیکهوه رۆیشتن.

(فَرَسٌ طَوْعُ الْجَنْاب): چارموپییه که رامهو لیخورینی خۆش و ناسانه/ ژیر جلهوه.

الْجَنْبِيب = الْجُنُوب: ۱- ملنهدمر/ گوپرایه ۲- ولاخیک که یهدهک بیئت یان له تمنیشتهوه به کیشیکریت.

(الْجَنبَةُ): ولا خيكي يمدگ يان له تمنيشتموه
رابگيشريت.

(الْجَنَابُ): نهوى شان به شانت بروات/ به
تمنيشتموه بروات.

(الْجَنَبَةُ ۱ع): پاريزگارى لايهكى/ تمنيشتيكى
سوپاکمن کومه له سمر يازيکن.

(الْمُجَنَّبَان - مِنَ الْجَيْشِ ۱ع): پاريزمرى
راستو چهپى سوپاکه.

۳-(جَنَب - الرِّيحُ جُنُوبًا): با له باشوورموه
هه ليکرد/ باي ومشت هه ليکرد.

(جَنِبَ وَأَجْنَبَ وَ أَجْنَبَ الْقَوْمُ): خویشان
بهرباي ومشت/ باي باشوور کهوت.

(الْجُنُوب (ج) جَنَابُ): ۱-باشوور لای قبيله
۲-باي ومشت/ نهو بايه لای باشوورموه ديت.

۴-(جَنَبَ وَ جَنِبَ - إِلَيْهِ. جَنِبًا وَ جَنِبًا): دلی
بوی لیدا/ دلی بوی کورکاندی و بوی دلخورد
بوو و تاسه يکرد.

۵-(جَنَب - الرَّجُلُ جَنَابَةً): لهشى پيس بوو.
(الْجُنُبُ): لهشپيس (نهمه به کهسيك به دوان
به کۆ به نير به مئ همروا دموتريت.

(الْجَنَابَةُ): لهشپيسى.

۶-(الْجَنَبَةُ (ج) جُنُبٌ مِنَ النَّبَاتِ): بنجك/
دمومن.

(الْجَنَبُ): چاکه و خرابه ي زۆر.

الْجَنَبَةُ: پيشه مکی.

۷-(جَنَبَذ - الْكَيْلُ): پيئورمکه ي ليوانليو

کرد.

(الْجَنَبُذَةُ): ۱-پۆپه ي ههموو شتيك ۲-باسکه ي
زموى که لابکاتهوه.

جَنَبُ: (تَجَنَّبَ - الرَّجُلُ): ره چه له کي خو ي
بردموه سمر رهمه نيکيت.

(- عَلَيْهِ): خو شيويست/ سۆزى بۆي جوولاو
لاواندى.

(- الطائرُ): بالندمه که باله کاني فشکردمومو
نيشتهوه.

(الْجُنْبِيُّ (ج) جُنْبِيَّةُ): ۱-باشترين ناسن
۲-شمشير/ شير.

جَنَحُ: (جَنَحَ - إِلَيْهِ جُنُوحًا): به لای نهودا
لايدا/ روويکرده نهو/ به لايلا لاربووموه.

(أَجْنَحَ - هُ): لاريکردمومو/ رووي و مرگيرا.

(أَجْنَحَ - إِلَيْهِ): به لای نهودا/ لايلا بۆ لای نهو
رووي و مرگيرا.

(إِجْتَنَحَ): به لايه کيدا/ تمنيشتيکيدا
خواربووموه.

إِجْتَنَحَ - إِلَيْهِ: به لای نهودا لايلا/ رووي کرده
نهو.

(تَجَنَحَ): کهوته سمر لايه کي/ خو يخته سمر
لايه کي.

(إِسْتَجَنَحَ - هُ): خوار يکردمومو/ رووي پيئورمگيرا

(- إِلَيْهِ): به لای نهودا لايلا/ رووي کرده نهو.

(الْجَنَحُ): ۱-لا تمنيشت و بندمست ۲-کهنار.

(جَنَحُ الطَّرِيقِ): (کهناري/ قهراغي) ريگا که.

(الْجَانِحِ ج) جَوَانِح: تەنىشت / لا / پال.
 («جَانِحِ الْبَيْتِ»): تەنىشت خانوومگە.
 (الْجَنَاح ج) أَجْنَح وَأَجْنَحَة: ژىربال /
 بىنبال / پال / لا / ژىر سايە / پەنا.
 («أَنَا فِي جَنَاحِ فَلَان»): من لەژىر سايە
 فىيساردام / لە پەناى فىيساردام لا-۲ / كەنار.
 (الْجَانِحَة ج) الْجَوَانِح (ع ۱): دانە
 پەراسووی خوار سنگ (چونكە جەمىيەتەو /
 لاربۆتەو).
 ۲- (جَنَح- تِ السَّفِينَة. جُنُوحًا): پاپۆرمگە
 نىشت. گەشتە تەنكاويك و جەقى.
 (- الطَائِرَ جَنَحًا): لە بالى بالندەمگەيدا.
 (جَنَح- هـ): بالى بۆ كرد / بالى بۆ پەيداكرد.
 (الْجَنَاح ج) أَجْنَح وَأَجْنَحَة (ع ۱): پال و
 بالى مەل.
 («رَكِبُوا جَنَاحِي الطَائِرِ»): پاليان لىپەيدا بوو
 فرىن. نىشتەمانيان بە جىيەشت.
 («رَكِبَ جَنَاحِي النِّعَامَة»): كارمەى بە
 توندىگرت و پەلەى لىكرد.
 («مَقْصُوصُ الْجَنَاحِ»): بالشكاوو بىدەسلات /
 باركەوتە / باربراو.
 (الْجَنَاح ج) أَجْنَح - مِنَ الْإِنْسَانِ: بالى / قولى
 مروف (دەست و بازو و باسك و بندەست).
 (ذَوَاتُ الْجَنَاحِينَ) (ح): جۆرە مېروو جەيەكە
 لە بنەجەى مېشە. دوو لکن پال راست و پال
 خپر.

(«مُسْتَقِيمَاتُ الْأَجْنَحَة» (ح): جۆرە
 مېروو جەيەكە لە نىشتەوودا پالەكانيان لە
 يەك نزيك دەبىتەو. ئەمانەش جۇريان زۆرە
 ھەمانە قاچى بەھىزمو بازى پىدەدات وەك
 كۆللە.
 («مُعَمَّدَة الْأَجْنَحَة»): پالشارراو جۇرىك
 پالەكانى سەرموودە رەق دەبن و بەكەلەى فرىن
 ناين و دەبنە ھۇ بۆ پاراستن، ئەمانەش زۆر
 جۇرن، ھەمانە زيانبەخشە.
 («نِصْفِيَّةُ الْأَجْنَحَة» (ج): نىوہ پالەكان
 مېروو جەيەكە جواربال لە گەراو دەبىتە
 مېشوو لە پېش ئەوہى شىوہى كۆتايى
 و مېرگىت.
 (الْجَنَاحِيَة) (ز): بەرمبالدار. بەرىكى وشكى
 روومگە ھاوگەمەى وەك پالەكى درىژى تەنكى
 لىدېت، لەوانە بەرى درەختى دارە رەش.
 ۲- (جَنَح- اللَّيْلُ): شەوداھات.
 (جُنُوحُ اللَّيْلِ): شەوداھاتن.
 (الْجَنَاح وَالْجُنُح- مِنَ اللَّيْلِ): بەشىكى /
 لاپەكى شەو.
 (الْجَنَاح): (بەشىكى / لاپەكى) ھەموو شتەك.
 (الْجَنَاح ج) أَجْنَح وَأَجْنَحَة: بەشىكى /
 بەرىكى / كەرتەكى / لاپەكى ھەموو شتەك.
 ۴- (جَنَح- الرَّجُلُ): گوناھىكى دايە پال /
 گوناھبارىكرد.
 الْجَنَاح: گوناھ.

(«لَا جُنَاحَ عَلَيْكَ»): گوناخت نپیه/ خمتات نپیه/ قهناکا.

جند: ۱- (جَنْدَ- الْجُنُودَ): سمربازیگرت/ سمربازی کرکردموه/ سوپای خرکردموه. (جُنُودَ مُجَنَّدَةً): سمربازی گیراو.

(تَجَنَّدَ): ۱-بوو به سمرباز ۲-سمربازی گرتو کؤکردموه.

(-لِلْأَمْرِ): حوی بو کارمکه تهرخانکردو نامادهی بوو.

(الْجُنْدُ (ج) أَجْنَادُ وَ جُنُودُ): سوپا/ سمرباز. (جُنْدِيٌّ): ۱-(العَسْكَرُ): سمربازیگرت.

(الْتَّجْنِيدُ): سوپا پیکه و هنان/ سمربازگرتن. (الْتَّجْنِيدُ الإِجْبَارِي): زوره سمربازی/ سمربازگرتن به زوره ملی.

۲-(الْجُنْدُ (ج) أَجْنَادُ): ولات.

(«أَجْنَادُ الشَّامِ»): دیمهشق حومس و قینه سرین و نمردن و فهلهستین. له هه موو ولاتیگدا له وانه چمند شارو شاروچکه ههیه.

(الْجُنْدُ): ۱-رهقهمنه زموی ۲-بهرده نمرمه که وهك قوره.

۳-(جَنْدَر- الْكِتَابُ): بهسر نویسنی نوسراوه کالبوو مکه دا رپوشتهموو توخیکردموه.

(الْجِنْدَارُ (ج) جِنَادِرَةٌ) (فارسیه): پاسهوانی میر.

۴-(الْجُنْدُبُ وَالْجِنْدَبُ (ج) جِنَادِبُ) (ح): جوره کوللهیه که/ کولله نزاره.

(الْقَيْوُطُ (عامیه): نهو کوللهیهیه.

۵-(جَنْدَل- هُ): دایهزمویدا.

(الْجَنْدَلُ): گاتاویر.

(الْجَنْدَلَةُ (ج) جِنَادِلُ): گاتاویریک.

الملحق

جند: (الْجُنْدِيَّةُ): ۱-سمربازی/ پیشه سمربازی ۲-سوپا.

(دَخَلَ الْجُنْدِيَّةُ): جووه سوپاوه/ بوو به سمرباز.

(الْجُنْدِيَّةُ): پیشه سمربازی و نیشانه گانی.

جنز: ۱-(جَنْزَ وَ جَنْزَ- هُ جَنْزًا): ۱-دایپووشی ۲-کؤیکردموه.

۲-(جَنْزَ): مردوو خرایه تابووته که وه/ داره مهپته که وه.

(جَنْزَ- الْمَيْتَ): مردوو مگی خسته سمر

نوینه که ی/ ناو تابووته که وه.

(- الْكَاهِنُ الْمَيْتَ): قهشه که نویژی له سمر مردوو مکه کرد.

(الْجَنَازَ- عِنْدَ الْمَسِيحِيِّينَ): (لهلای دپانه گان) نویژکردن له سمر مردوو.

(الْجَنَازَةُ وَالْجَنَازَةُ (ج) جَنَازُ): ۱-تهرمی مردوو له گهل مردوو بهرمکان ۲-مردوو ۳.

شین و شهپور بو مردوو مکه/ کۆتهل بو مردوو مکه که خاومن مردوو مکه و خویشانی

دمیکمن تا مردوو مکه به خاک دهمپیردریت.

(الْجَنَازِيَّ): نهو که سهی له سمر مردوو

دەخوئىيىت.

۲- (الْجَنْزَارُ وَالْجَنْزِيرُ): ھەلگىپراۋەى وشەى
(زَنْجَارُو زَنْجِيرُ) ە (فارسيه): (نەو ژەنگە
سەوزەى كە مس دمیگرت.

(الْجَنْزِيرُ) (فارسيه): ھەلگىپراۋەى وشەى
(زَنْجِيرُ) ە = (سلسله): زَنْجِيرُ.

جَنَس: ۱- (جَنَسٌ - الثَّمَرُ جَنَسًا): ھەموو
خورماگان پىگەۋە گەيشتن ومكو بووبن بە
رەگەزىك.

(جَنَسٌ - هُ بِهِ): بەمويچواند شيۋەى
نەويدايە.

(- هُ بِيَجَنَسِيَّةً بِلَدٍ مِّنَ الْبُلْدَانِ): رەگەزنامەى
ولاتىك لە ولاتانيدايەو بوو بە ھاۋلاتىيەكى
نەۋى.

(جَانَسٌ - هُ جَانَسًا وَ مُجَانَسَةً): لەو چوو،
بوو بە ھاۋرەگەزىو ۋەك نەۋى لىھات
يەكيانگرت.

(«فُلَانٌ يَجَانِسُ الْبَهَائِمَ»): ھيسار ۋەك
جوارپى ومھايەو لە ئازەل جودا ناکرتەۋە.

(تَجَانَسًا): بوون بە ھاۋرەگەز يان چۈنيەك
بوونو يەكيانگرت.

(«مَعَ التَّجَانُسِ التَّائُسِ»): كە ھاۋرەگەز
بوون ھۆگرى يەكيشدەين.

(الْجَنَسُ (ج) أَجْنَسُ): ۱- جۆر ۲- رەسەن

۲- توخم ۴- رەگەز ۵- سروسشتو نیشانەو راستىو
لەيەكچوون ۋەك سىقەمتى ئازەلى لە مروۇفدا،

ئازەل ۋ جوارپىو مروۇف كە لە ھەندىك شتدا
لە يەكدەچن ۋەك يەكن. ھەموو يەكچۆر
بوونو رەسەننىيەك ۋەك حوشتر جۆرىكە لە
جوارپى.

(الْجَنَسُ): رەسەنى تەۋاۋى رەگەزەكى
خۇى.

(الْجِنَاسُ - فِي الْبَدِيعِ): لىكچوون لە
جوانكارىدا، لىكچوونى دوو وشە لە وتنداۋ
جيا لە واتادا ومكو (الْعَيْنُ): چاۋ. (الْعَيْنُ):

كانى. (الْجَنَسِيَّةُ): رەگەزنامە.

(تَجَنُّسٌ): رەگەزنامە ومركرتنى ولاتىك.

۲- (جَنَسٌ - الْمَاءُ وَ نَحْوُهُ جَنَسًا): ئاۋمەكو
ھىتر: بەستى بوو بە سەھۇل.

(الْجَنَسُ): ئاۋى بەستوو/ سەھۇل.

جَنَسٌ: (جَنَسٌ - إِلَيْهِ جَنَسًا): ھەلەمبازى
بۇ برد/ لىپراپەرى ۲- پروپەروۋچوو.

(- مِنْهُ): لىيتۆۋى.

(- الْمَكَانُ جَنَسًا): شۈينەكە وشك ۋ بىبەرھەم
بوو.

جَنِيصٌ: (جَنَصٌ): لە ترساندا ھەلات.

(- بَصْرَةٌ): تىژ چاۋى تىپرى.

(- الطَّرِيقُ بِالنَّاسِ): رىگەكە جەنجال بوو
خەلكەكەى نەمدەگرت.

جَنَطٌ: (الْجَنْطِيَانُ (ن): جىنتيان/ مامىران.

جۆرە گياپەكە گولنىكى شىنى جوان دەگرت
بە تاپبەتى لە شاخدا دىزى بۇ گولە

جَنَق: (جَنَقَ و جَنَّقَ - الْحَجَرُ جَنَقًا): بهردی به مهنجمنیق هه‌لدا.

الْمَنْجَنِيق (ج) مَجَانِق و مَجَانِيق و مَنْجَنِيقَات (یونانیة) (۱ ع): مهنجمنیق. چه‌کیکی شهر بوو به‌ربارانی دوزمنیان پیدمکرد.

جَنَك: (الْجَنَك (ج) جُنُوك (مو) (فارسیة): ساج نامیریکی موسیقایه.

جَنِي: ۱- (جَنَى جَنَایَةً): تاوانیکی گهورمیکرد.

(جان (ج) جُنَاة و أَجْنَاء و جُنَاء (م) جَانِیة (ج) جَوَان و جَانِیَات): تاوانبار/ تاوانکار/ گونا‌ه‌بار.

(جَنَى - الذَّنْبُ عَلَیْهِ): تووشی تاوانیکرد.

(جَانَى و تَجَنَّى - عَلَیْهِ مُجَانَاةً): تاوانیکی دایه پال که نه‌یکردبوو/ به خۆرای تاوانباریکرد.

(الْجَنَیَّة) ۱- تاوان ۲ سووچ/ گونا.

۲- (جَنَى - الثَّمَرُ): جَنَیَا و جَنَى: به‌ری دارمکه‌ی (رنی/ لی‌کردموه/ جنی).

(جَنَى الثَّمَرَةَ لَهُ و جَنَاهُ إِیَّاهَا): میومکه‌ی بۆ لی‌کردموه دایه.

(- الذَّهَبُ جَنَیَا): زیری له کانزاکه‌ی دهره‌یناو کۆیکردموه.

(أَجَنَى - الشَّجَرُ): به‌ری/ میوه‌ی دره‌خته‌که پی‌گه‌یشت/ دره‌خته‌که به‌ری گه‌یاند.

(- تِ الْأَرْضُ): زموه‌که فه‌رو به‌ری چاکی دا. (تَجَنَّى - الثَّمَرُ): به‌ری میومکه‌ی رین.

جوانه‌که‌ی ده‌چینریت له پیشه‌سازی مه‌یدا به‌کارده‌یچنریت که به‌ ناوی خۆپه‌وه ناو‌نراوه له ولاتی خۆره‌متی ناو‌مراستدا نییه.

(جَنَف: جَنَفَ و جَنِيفَ - عَنِ الطَّرِيقِ. جُنُوفًا و جَنَفًا): له ریگه‌که لایدا.

(أَجْنَفَ و جَنَفَ - فِي الْوَصِيَّةِ): له وسیمه‌ته‌که‌یدا لایه‌نگیری‌کردو نا‌هه‌قی‌کرد.

(جَنِيفَ و أَجْنَفَ): له وسیمه‌تدا لایه‌نگیرو ستم‌کارو نا‌هه‌ق بوو.

(جَانَفَ أَهْلُهُ. جِنَافًا): له خیزانه‌که‌ی تۆراو رقی هه‌ستاو لی‌یان جیا‌بووه‌وه.

(تَجَانَفَ - عَنِ الطَّرِيقِ): له ری لایدا.

(- لِلْإِثْمِ): به‌لای گونا‌ه‌دا لایدا.

(الْجَنَفُ): له دادو راستیی لادان و زۆر ستم کردن.

(الْمَجْنَفُ): که‌سی‌که سروشتی خراپه‌کارو له راستی لادهری‌ت.

(الْأَجْنَفَ (م) جَنْفَاء (ج) جُنَفَ): قه‌مور/ کۆم.

(الْتَجَانَفَ (ف ج): لادانی پارچه‌ی وینه‌که یان شتیر له یه‌کتری و له شیرازه ترازاندنیان نه‌وه پی‌چه‌وه‌نی ریزو جوتبوونیانه/ لادان.

الملحق

جَنَف: (الْجُنْفَاصُ أَوِ الْجُنْفِیصُ = الْخَيْشُ): گونی‌ه‌ی جان‌فاس/ چنراویکی تمنکی شاشی

که‌متانه.

(اجتنی- ماء المطر): باراناوی گرتو خوار دیه وه.

(- الثمر): میوه کی رنی.

(الجنی (ج) أجناء و أجن): ۱- بهری رنراو و چنراو ۲- ههنگوینی کۆکراوه ۳- زپری کۆکراوه و بوخته کراو.

(جنی الأرض): بهری زمو و هک قارچ و دوومه لآن و گیای کۆکراوه.

(ثمر جنی): به ریکی تازه چنراو.

(الجنی (ج) مجان): ۱- شوینی چینی میوه و درواوی بهری رووه ۲- نه وهی که بهری لیدمکریته موو دهر نریت و هک درمخت.

(الجنة): بهری چنراو / رنراو / کۆکراوه. و هک میوه و تهره.

۳- (الجنة): بهرگی که له ناوری شم یان ناوری شم و خوری بیت.

جهب: ۱- (الجهب (ج) جهابة) (فارسیه): ۱- رهمخه گر ۲- شارمزه که شتی چاک و خراب له یهک جیابکاته وه.

۲- (الجهب (ح): میشر.

جهج: (جهجه- بالسع): چفه له درندمه کرد که دوور بکهوینه موو واز بهینیت.

(تجهجه - عنه): وازی لیهینا و لیدوور که وه وه. (المجهجه): شیر.

۲- (جهجه- الضوء) (عامیه سریانیه): رۆژ بوومه و شهبه قیدا / بهمانیدا.

جهد: ۱- (جهد- في الأمر): له کارمه که دا خوی رمتاندو خوی ماندوو کرد / کۆشیکرد / به توندی کارمه کی گرت.

(- ه المرض): نه خوشیه که لاوازو بهینیزیکرد. (جهد و أجهد- الدابة): و لاهه که می شه که تکرده / له توانای خوی زۆرتر نهرکی بهینه لگرت.

(جهد): ۱- ته و او شه که ت بوو ۲- دلی تمنگ و خهفه تبار بوو ۳- دایه باریک و بنیسی / له ربوو / لاواز بوو.

(جهد- عيشه. جهدا): ژیا نی و گوزمرانی (گران و پر نهرک بوو / تال بوو).

(أجهد- علينا العدو): دوزمن ته و او سهختی بهرام بهرمانکرد.

(- في الأمر): به پاریزکاری کرد.

(- الأمر لزيد): کارمه بۆ زمید کراو توانی بیکیات.

(جاهد. مجاهدة جهادا): کۆشیکرد / خوی رمتاند / رهنجی زۆریدا.

(جاهدوا في الله حق جهاده): له رنی خوادا خوتان ته و او برهنجینن و بهخت بکهن.

جاهد- العدو: بهرام بهر دوزمن شه پیکردو ههریه که میان خهباتی بهرام بهر به و پتر کرد.

(تجاهد واجتهد- في الأمر): له کارمه که کۆششی ته و او پیکردو خوی ماندوو کرد / به توندی کارمه کی گرت.

(اِسْتَجْهَدَ - فِي الْأَمْرِ): له کارمکهدا وریایی و سهرنجی تهواوی نواند.

(الْجَهْدُ وَالْجُهُدُ وَالْمَجْهُودُ): ۱-وزمو تواناو رهنجی تهواو/ تهلاش.

«بَدَلَ جَهْدَهُ وَمَجْهُودَهُ»: توانای تهواوی خوئی بهختکرد/ خوئی رهنجانده ۲-رهنج و زحمهتی زور.

«أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ»: سویندی گرانو تهواویانخواردو کوششیانکردو خوئیان رهنجانده. (الْجُهْدَانِ): زحمهتکیش/ کفتی شهکهتیی. (الْجِهَادُ) (مص): جهنگین له پیناوی پاراستنی نایندا.

(الْجَاهِدُ): (فا) نارمزوومهنډیکی زور.

(جَهْدٌ جَاهِدٌ): نهوپهری رهنجی خوازیار.

(«جُهَادُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»): نهوپهری توانات نیازت نهوه بیت نهو کاره نهنجامبدمیت یان نهومت لیدهخوازن یان بتوانیت بیکهیت.

(الْجُهَيْدُ): ۱-نهوپهری کوشش و رهنج/ تهلاشی بیدریغی ۲-رهنج و توانا.

(«لَا بُلَغَ جُهَيْدَايَ فِي الْأَمْرِ»): له کارمکهدا نهوپهری توانام بهختدمکهمو کوششی تیدا دمکهمو.

۲-(جَهْدٌ وَ أَجْهَدَ - الطَّعَامُ. جَهْدًا): دلی زور چووه سهر خواردنهکهو حمزی لیکرد.

(جَهْدُ الطَّعَامِ): حمزی لیکردن دل چوونه سهر خواردن.

(الْجَهِيدُ): لهومری پاکژو خوش که نازمل به تاسووقهوه بیخوات.

(مَرَعَى جَهِيدٍ): لهومریکی خوش.

۳-(جَهْدٌ - بِالرَّجْلِ. جَهْدًا): کابرای تافیکردموه.

۴-(جَهْدُ اللَّبَنِ. جَهْدًا): ماستهکهی ژمندو کهرمکهی گرت.

(أَجْهَدَ - الْمَالُ): داراو مالهکهی تهخشانو پهخشانکردو لهناویرد.

۵-(أَجْهَدَ - الْحَقُّ): راستیهکه/ مافهکه دهرکهوت.

(- فِيهِ الشَّيْبُ): نیشانهی پیریتهی به باشی لئیدمرکهوت.

۶-(الْجُهَادُ (ج) جُهْدٌ): زموییهکی رهنجی پرووتهن.

الملحق

جهد: الاجتهاد): کوشش و رهنجیکی زور/ تهلاشو تمقهلاي زور.

(- فِي الْعِلْمِ وَالتَّعْلِيمِ): له یواری زانستیو فیربووندا کوششی زورکردن و چالاکیی تیدا کردن و به حمزو خواستهوه بیت.

(الاجتهاد- فِي الْفِقْهِ): له شهرعدا دمستووری گشتی له بهلگه شهرعییهکاندا دمرهینریت و دابنریت یان نهوپهری کوشش بکریت بو بوجونیکي شهرعیی دروست و دهرخستنی رایهکی شهرعی.

(الْإِجْتِهَاد - فِي الْقَضَاء): له دادومریدا؛ کۆمه له
بریاریکی دادومریی بکریته سهرچاوه بۆ
دانانی دستووری گشتی چارمههرکردنی
کیشه لهیه کچوو مگان.

جهر: ۱- (جَهْر - الْأَمْر. جَهْرًا وَ جَهْرًا) ك
کارمه ناشکرا بۆو بلاءو بووموه/ پییزانرا.
(- الشَّيْء): شتهکه ی دۆزییه و مو به بیر بۆی
جوو.

(- الْأَمْر وَ بِالْأَمْرِ جَهْرًا وَ جَهْرًا):
کارمه ی ناشکرا کردو پهردمی له سهر
هه لمانی/ چاریدا.

جاهر: ۲- هَ بِالشَّيْءِ مُجَاهَرَةً وَ جَهْرًا): شتهکه ی
پیشاندا/ بۆی ناشکرا کردو لیینه شاردموه.
(أَجْهَر - الْأَمْر وَ بِهِ): کارمه ی چاردا/
ناشکرا کرد.

(تَجَاهَر - بِالْأَمْرِ): کارمه ی دمرخست/
خسته روو و به ناشکرا نه نجامیدا.
(الْجَهْر) (مَص): روو نو ناشکرا کردن/
بپهردمو پیچ و پهنا/ دیار.

(«كَلِمَتُهُ جَهْرًا وَ بِالْجَهْرِ»): (به ناشکرا/
بپیچ و پهنا) هه سم له گه لدا کرد.

(الْجَهْر): دیوی دمرموو ناشکرای شت.
(«هُوَ عَفِيفُ السَّرِيرَةِ وَالْجَهْرِ»): دیوی
ناوموهی دمروونیو دیوی دمرموهی وهک
یه که و پا که.

۲- (جَهْر - بِالْقَوْلِ. جَهْرًا وَ جَهْرًا): به دمنگی

بهرزو ناشکرا دوا.

(- الصَّوْت): دمنگی بهرز کردموه.

(جَهْر - الصَّوْت. جَهْرَةً): دمنگه که
بهرز بووموه.

(صَوْتُ جَهْرٍ وَ جَهْر): دمنگی بلند/ بهرز.
(جَاهِر - بِالْقِرَاءَةِ. مُجَاهَرَةً وَ جَهْرًا): به
دمنگی بهرز خویندیه وه.

(أَجْهَر - بِالْقِرَاءَةِ): خویندنه و مهکی به دمنگی
بهرز بووه.

(جَهْوَر الصَّوْتِ (ج) جَهْر): دمنگ بهرزو
به هیز.

جَهْر: بلند/ بهرز/ بالا.

(«كَلَامٌ جَهْرِي»): ناخاوتن به دمنگی بهرز.

(إِمْرَأَةٌ جَهْرِيَّة): ناهرمیتیکی دمنگ بهرز.

(الْجَهْوَرِي): بلندو گهوره.

(صَوْتُ جَهْوَرِي): دمنگی گهوره و بهرز.

(«رَجُلٌ جَهْوَرِي»): بیاویتیکی دمنگ گهوره و
دمنگ بهرز.

(الْجَهْر وَالْجَهَار): که سیکه که هه می شه به
دمنگی بهرز بدویت. دمنگ دراو/ دمنگزل/
دمنگ بهرز.

۲- (جَهْر - هَ جَهْرًا وَ جَهْرًا): ته ماشای کرد/
تیرپوانی.

(- الرَّجُل): روو بهروو بیاومکه ی دی

۲- بیاومکه ی له بهرچاو مهزن بوو. ۲- بیاومکه ی

به گهوره گرت.

(جَهْرَ واجْتَهَرَ - الْقَوْمَ): کاتیک بینینی
خویشانی به زور هاته بهر جاو.

(جَهْرَ - الرَّجُلُ جَهْرَةً): پیاومکه له بهر جاوی
بینمرمکه می مزن و شکۆدار بوو.

(جَهْرَ - بَ الْعَيْنُ جَهْرًا): چاومکه له بهر خۆر
نهی بینینی.

(أَجْهَر (م) جَهْرَاء (ج) جُهْر): که سیکه له بهر
خۆر جاوی نه بینیت.

(اجْتَهَرَ - الرَّجُلُ): رووبه پروو و ناشکرا
ته ماشای پیاومکه می کرد.

(هـ): پیاومکه می به مزن و شکۆدار داناو
هاته بهر جاو.

(الْجَهْرُ وَالْجَهَارُ): رووبه پروو بینین/ چاو به
چاو بینین.

(لَقِيْتُهُ جَهْرًا أَوْ جَهَارًا): ناشکرا/ دیار/
به بهر جاو.

(الْجَهْرُ أَوْ الْمَجْهَارُ): گهر دیله بین/ زمره بین
که خروکه وردمکانی خوین و میکروبی
پیدمبینیت زمره بین به هیزمکان همزار تا
دوو همزار جار نهو شته گه وره دمکات.

(الْجَهْرُ الْكَهْرُبَائِي): گهر دیله بین/ زمره بین
کارمبایی تازه دروستکراوه، وینه می نهو شته
بینراوانه به هوی رووناکیه وه نییه که
دمبینریت به لکو به تهوژمی وردی کارمبا
دمبینریت و سمد همزار جار تا دوو سمد همزار
جار نهو شته گه وره دمکات.

۴-(جَهْرَ - الشَّيْءُ جَهْرًا وَ جَهَارًا): جوانی و
شیوه می نهو شته سمرسامی کردو سهیری
لیهات.

(أَجْهَر - الرَّجُلُ): پیاومکه کوری شیوه جوان و
به هه لافه می بوو.

(اجْتَهَرَ - الشَّيْءُ فَلَانًا): جوانی و ریکوپیکیی و
شیوه می شته که فیساری سمرسامکرد/
حه په ساندی.

(الْجَهْرُ): هه دوبالای پیاو و جوانی سمر و
روخساری.

(الْجَهْرَةُ وَالْجَهْوَرَةُ): شوخی و جوانی به ژن و
چاره و شیوه.

(الْأَجْهَرُ): شیوه له شولار. جوان.
(الْجَهْرِي): جوان/ شوخ و شهنک/ هه شهنک-
شیوه شیرین.

۵-(جَهْرَ - السَّقَاءُ جَهْرًا وَ جِهَارًا): مهشکه می
ژمندو نفیشکه می لیگرت.

(الْجَهْرُ - مِنَ اللَّيْنِ): شیری خهست و ساغ که
ناوی تینه کرابیت.

۶-(جَهْرَ - الْأَرْضُ جَهْرًا وَ جِهَارًا): نهشارمزایانه
به زهویه کهدا (ملی ریکه لیگرت/ رویشته).

(جَاهِرَ - الْقَوْمُ بِالْأَمْرِ مُجَاهَرَةً وَ جِهَارًا):
له مملانی له گهل خویشگه لدا له کاره کهدا به
ناشکرا به سمریاندان زالبوو.

۷-(أَجْهَر - الرَّجُلُ): پیاومکه کوریکیی خیلی
بوو.

۸- (اَجْتَهَرَ - البِنْى): چالامكەي پاككردموه.

۹- (اَلْجَهْر): ۱- گرديكى پان ۲- دمىكى رۇڭگار.

(اَلْجَهْر): شايستەي چاكەو خىر.

الملحق:

جهر: (اَلْجَهْوَر): نەيمەرد/ بوپرو بىمەلمەت.

جهر: ۱- (جَهْرَ وَأَجْهَرَ - عَلَى الْجَرِيح):

بەربووه بېرىندارمكەو زوو كوشتى.

(اَلْجَهْيَزُ - مِنَ الْخَيْل): ئەسپى سووكەلەو

چابوك.

(مَوْتُ جَهِيْزٍ وَ مُجْهَزٍ): مردنى زوو.

۲- (جَهْز - هُ): سازاندى/ نامادىكرد ۲- تفاقى

بۇ نامادە كرد.

(جَهْز - الْعُرُوسُ): جىيازى بۇ بووكەكە نامادە

كرد.

(- الْمَيْتَ): پىويستى بۇ رايىكردىن مردوومكە

نامادە كردو بەرپىكرد.

(تَجَهَّزَ - لِلْسَفَرِ): بۇ گوزارمكەي/ سەفەرمكەي

شتى پىويستى نامادە كرد.

(تَجَهَّزَ وَاجْهَازٌ - لِلْأَمْرِ): خۇي بۇ كارمكە

نامادە كرد.

(جَاهِز): نامادەكراو.

(اَلْجِهَاز): ۱- ئامىر ۲- كۆنەندام.

(اَلْجِهَازُ الْبَاعِثُ وَالْجِهَازُ الْمُرْسِلُ) (ف):

تەلەگراف/ بېتەل/ ئامىرى ئاردنى بروسكەي

لاسكى/ بېتەل.

(اَلْجِهَازُ وَالْجِهَازُ (ج) أَجْهَزَةٌ وَأَجْهَزَاتٌ لِلْبَيْتِ

أَوْ لِلْمُسَافِرِ أَوْ لِلْعُرُوسِ): پىداويستى مالو

گوزار كارو بووك.

(اَلْجِهَازُ - مِنْ جِسْمِ الْإِنْسَانِ): كۆنەندامى

مرؤف.

جهاز الهضم: كۆنەندامى ھەمس.

(جهاز التنفّس): كۆنەندامى ھەناسە.

(اَلْجِهَازَةُ) (ا ع): ئەو پارچانەيە كە

ئامىرى بزوواندنو بەكارھىنانى چەكك

پىكەمەھىنىت.

۳- (جَهِيْزَةٌ): ئاوى ئافرمىكە كە پەندى

لەسر و تراوہ. پەندەمكەيش ئەمەيە «قَطَعَتْ

جَهِيْزَةٌ قَوْلُ خَطِيْبٍ»): جەھىزە ئاخواتنى

ھەموو وتارېيىكى بىرى. گوايا دەستەمەك

خەرىكى ئاوبىژى بوون بۇ خويىنى كۆژاويك

لە ھەر جەھىزە ھاوارىكرد. كەسكى كۆژاومكە

بكوژە كەي گرتو كوشتى. بەوہ وازيان لە

باسى خويىنى كۆژاومكە ھىنا.

اَلْجِهْزَاءُ: ھەلمت/ زەوىي بەرز.

الملحق

جهر: (اَلتَّجْهِيْزُ): سازدانو نامادەكردى

پىويست.

(تَجْهِيْزُ السَّفِيْنَةِ): نامادەكردىن و باركردى

پاپۇر.

(تَجْهِيْزُ بَيْتٍ): ھەركردىن و نامادەكردى

پىداويستى مال.

(اَلتَّجْهِيْزُ - تَرْبَوِيًّا): ھۇئاغى خويىندى

دواناومندی.

(- تَجْهِيْزُ الْعُرُوسِ): نامادمکردنی جیازی
بووک و پیدانی.

(تَجْهِيْزُ الْمِيْتِ): نامادمکردنی پیداو یستی
ناشتنی مردوو.

(تَجْهِيْزُ الْحَيْضِ) (۱ ع): نامادمکردنی هه موو
پیداو یستی هکی سوپا/ جهك و پیداو یستیر.

جَهْش: ۱- (جَهْش - إِلَيْهِ. جَهْشًا وَ جُهُوشًا وَ
جَهْشَانًا): به دهم گریان هه هاواری بو برد
یان خهريك بوو بگری وهك گریانی منداڵ
بو دایکی.

(جَهْش - مِنْهُ. جَهْشَانًا): لیتر سا. دمیشلین:
له بهری هه لات.

(جَهْش - إِلَيْهِ. جَهْشًا وَ جُهُوشًا وَ جَهْشَانًا):
پهنای بو برد/ هاواری بو بردو دایه

پرمه یگریان یان خهريك بوو بگری.
(أَجْهَشَ - إِلَيْهِ): گریاو پهنای بو برد/ هاواری
بو برد.

(- بِالْبُكَاءِ): دمستی به گریان کرد یان
خهريك بوو بگری.

(أَجْهَشَتِ النَّفْسُ): دمروونی هه لچوو/ هه ستاو
خهريك بوو بگری.

(أَلْجَهْشَةُ): ۱- هه نسكه لدان ۲- فرمیك.
۲- (أَجْهَشَ - هُ): په لهی لی کرد.

(أَلْجَهْشُ) (خیرا/ جابوك) له رویشندا.
۲- (أَلْجَهْشَةُ وَالْجَاهِشَةُ): دمستهیهك خهلك/

تاقمه خه لكیك/ كومه له خه لكیك.

جَهْش: ۱- (جَهْش - هُ): به سه ریدا زال بوو/
به زاندی.

(- هُ عَنْ كَذَا): لهو میدووور خستنهو ری
ئه وهی لیگرت/ نه یه یشت.

(جَاهِضَ - هُ): بهری لیگرت پێشه مستی کرد.
(أَجْهَضَ - فُلَانًا): خزانندی و دم ریپه راند.

(أَجْهَضَ - هُ عَنِ الْأَمْرِ): له کار مهکی
دووور خسته ووو لیلا دا.

(- هُ عَنْ مَكَانِهِ): له شوینه که ی هه لیکه ندو
دم ریپه راندو لای برد/ لایدا.

۲- (أَجْهَضَتِ - الْمَرْأَةُ): نافرته که بهر مهکی
فریدا/ مندا له که ی له بار چوو.

(أَلْجَهْضُ وَالْجَهْضُ وَالْجَهِيْضُ): مندا لی
له بار چوو.

(أَلْجَهَاضُ (ج) مَجَاهِيْضُ - مِنَ الْإِنَاثِ):
ژن یان میینه یه که هه هه موو جار یك

به نه کامی مندا له که ی یان به چه که ی له بار
بجیت و فرییدا ت/ به راویته بییت.

(أَلْجَهَاضَةُ): می زیندوموو ناژمل که بهر
هه لئه گریت و فرییدا ت و به سالد چوو بییت/

نیفتاده بییت.
۲- (الْجَاهِضُ (م) جَاهِضَةُ (ج) جَوَاهِضُ):

دمروون قایم و توند.
(الْجَهْوَضَةُ وَالْجَهَاضَةُ): دمروون قایمی و توندی.

جهل: ۱- (جَهْلٌ. جَهْلًا وَ جَهَالَةً):

تینه‌گه‌یشتووی و رقیی و گه‌وجیی نواند.
(جَاهِل (ج) جُهَل و جُهَال و جُهَلَاء و جُهَل
و جُهَل و جَهْلَة): تینه‌گه‌یشتووی رقی و
سروش‌تگه‌وج.

(جَهْل - عَلَيْهِ): بمرامبه‌ری نادانیی و رقیی و
گه‌وجیی نواند.

جاهل - ه: نادانی و قسه‌ی نابه‌حییان بمرامبه‌ر
یم‌ککرد.

۲- (جَهْل. جَهْلَاء و جَهْلَة): (تینه‌گه‌یشتوو/
نمزان و نادان) بوو.

(جَهْل و جَهْلَة): تینه‌گه‌یشتن/ نادانیی،
نمزانیی.

(جَهْل - الْحَقُّ): مافه‌که‌ی ونکرد/
راستییه‌که‌ی لیونبوو.

(جَهْل - ه): به تینه‌گه‌یشتووی دانا/ به
نمزانی له قه‌له‌مدا.

(تَجَاهَل): به درو خوی به بینا‌گا‌و گیل
پیشاندا: خوی گیل‌کرد که‌واشنه‌بوو.

(اِسْتَجَهَلَ - ه): ۱- به نه‌قامی دانا ۲- گالته‌ی
پیکردو به سووک هاته بمرچاوی.

(اَلْجَهْلَة): ۱- نادانیی و تینه‌گه‌یشتووی
۲- نمزانیی.

(اَلْجَهْوَل (ج) جُهَلَاء): نادانیی همرزمو
له‌خوبایی.

(اَلْجَهْل (ج) مَجَاهِل): بیابانی‌ک که ریی تیدا
دمرنه‌کریت و بینیشانه‌یمک بیت مروف تیایدا

ونبیت.

(اَلْمَجَاهِل): نه‌و شوینانه‌ی له‌گوی زمویدا که
هیشتا نه‌زانراو بییت.

(جَهْل (ج) مَجَاهِل): بینا‌گا‌/ تینه‌گه‌یشتوو.

(«إِنَّا لَنَصْفَحُ عَنْ مَجَاهِلِ قَوْمِنَا»):

ئیمه له نه‌قام و بینا‌گایانی نه‌توم‌که‌مان
چا‌وپوشیدم‌که‌ین.

(اَلْمَجْهَلَة): مایه‌ی تینه‌گه‌یشتن و بینا‌گایی.

(اَلْجَهْوَل - مِنَ الْأَفْعَالِ): کردارن‌ک که
بکه‌رمکه‌ی نمزان‌ریت.

(«نَاقَةٌ مَّجْهُولَةٌ»): می‌خوش‌ترن‌ک که هرگیز
نهدوش‌راییت.

۲- (اَلْمَجْهُول): نه‌زانراو/ نادیار/ که‌نیشانه‌ی
نه‌بیت.

(اَلْجَاهِلِيَّةُ): ۱- باری بینا‌گایی و تینه‌گه‌یشتن

۲- سهرده‌می بته‌رسیی پیش نیسلام له ولاتی
عمرمیدا.

(جَهْلَة): نه‌زانین.

۳- (جَهْل - تِ الْقِدْرِ): منه‌جه‌له‌که جوشیسه‌ند.

(اِسْتَجَهَلَ - تِ الرِّيحِ الْغُصْنُ): باکه به‌له
درمخته‌که‌ی (هیناو برد/ شکانه‌موه).

(اَلْجَهْل وَالْمَجْهَلَة): کۆله‌ووژ/ داریکه پشکۆی
پیدم‌بزوین‌ریت.

الملحق

جهل: (اَلتَّجَاهُل): خو‌گیل‌کردن/ خو به
بینا‌گا‌و نمزان پیشاندان.

(تَجَاهُلُ الْعَارِفُ فِي الْبَدِيعِ): پرسپاریاگرهکه
له جوانکاری وشهدا پرسپاری له شتیک
دمکات و دمپرست که خوی دمیزانیت، بهلام
بو زورتر روونکردنهمو دلنایای له زانینی
باسهکه دمپرست.

جهم: ۱- (جَهْمٌ. جَهَامَةٌ وَ جُهُومَةٌ): گرژو
مؤن بوو/ دموچاوی به یهکدا دا/ رووی
گرژو تال کرد.

(جَهْمٌ): مؤن/ روو گرژو تال.
(جَهْمٌ وَ جَهْمٌ وَ تَجَهَّمَ - هُ وَ لَهُ جَهْمًا): به
روویهکی گرژو تالموه پیشوازیکرد.
(«تَجَهَّمَهُ أَمْلُهُ»): ناواتهکی نههاته دی/
ناکام بوو.

(إِجْتَهَمَ): کهوته تاریکمهوو تیایدا رویش.
(الْجُهْمَةُ وَالْجَهْمَةُ): نزیک کزایی شهو/
نزیک روژ بوونهوه.

۲- (أَجْهَمَ - الْجَوُّ): ناسمان تاریک و تال بوو/
به ههوری بیباران.

(الْجَهَامُ): ههوری تالی بیباران.
(الْجُهُومُ): بوودله/ بیدمستهلات/ بیتوانا.
۳- (الْجَهْمَةُ): ممنجهلی گموره/ تیان.
جهن: ۱- (جَهَن. جُهُونًا): نزیکبووموه.
(الْجَهَن): قهپوله.

۲- (جَهَنَّمُ): دوزخ/ جهمنهم (عیرانیه).
جھی: ۱- (جَهْيَ - الْبَيْتُ. جِهًا): خانوومهکه
کاول بوو.

(بَيْتُ جَاهٍ): خانهی ویران/ کاولبوو.
(جَهْيَ - الْجَرْحُ): برینهکهی گهوره کرد/
فراوانکرد.

(أَجْهَى - الْبَيْتُ. إِجْهَاءً): خانوومهکی بشکنی.
(- الطَّرِيقُ): رپگهکه دمپرکوت و دیاربوو.
(- الطَّرِيقُ): رپگهکهی دمرخست و دیاریکرد.
(- تِ السَّمَاءِ): بوو به سایهقهو ههورمهکه
رموییهوه/ ههلیرواند.

(- الْقَوْمُ): سامالی بو خویشگهل کرد.
(الْأَجْهَى وَالْمُجْهِي (م) جَهْوَاءٌ مِنَ الْبُيُوتِ):
خانووی سمرنهگیراو/ سمر بهرهلا.

(«خَبَاءٌ مُجْهٍ»: دمواریکی بهرهلاو بهدمروه.
(الْأَجْهَى (م) جَهْوَاءُ): سمر رووتاوو.
(بَيْتُ جَهْوَانٍ): خانوویهکی بییدیواری
دمرومی بهرهلا.

(سَمَاءٌ جَهْوَاءُ): ناسمانیکی سامال/ بیههور/
سایهقه.

۲- (جَاهَى - فَلَانًا. مُجَاهَاةً): شانازی به سمردا
کرد/ خوی بهسمردا بادا یان شانازیان بهسمر
یهکدا کرد.

۳- (أَجْهَى - عَلَيْهِ): جرووکیی لهگهلدا کرد.
جاب: ۱- (جَابَ - الْبِلَادَ. جَوْبًا وَ تَجَوَّبًا): به
ولاتهکدا گمرا.

(إِجْتَابَ - الْبِلَادَ): به ولاتهکدا گمراو تیپمپی.
(الْجَانِبِ) (هَا): گوزارکار.
(كَانِبُ الْعَيْنِ): شیر.

(الْجَائِبَةُ (ج) جَوَابُ): ههواره قاو/
مقو مقو.

(«هَلْ عِنْدَكَ مِنْ جَائِبَةِ خَبَرٍ»): نایا هیج
ههوالیکت نهگیمشتوتی که له شاردا هاو بیت/
مقو مقو هیج نه بیستوو.

(الْجَوَابُ): گهرۆک/ گهریده/ کهسیکه زۆر
بگهریت.

(«جَوَابُ الْآفَاقِ»): جوارقورنه دنیا گهر.
(الْجَوَابَةُ = الْجَوَابُ): گهریده/ زۆر گهرۆک
(ق) که بۆ زیادهرمویه.

۲-(جَاب- الصَّخْرَة. جَوْبًا وَ تَجَوَّبًا):
تاوهرمکه کونکرد.

(إِجْتَاب- البئر): چالۆمکه هه لکهند.
(الْجَوْبَةُ (ج) جَوْبُ): چال.
(الْجَوَابُ): کونکره/ سمو/ هه لکهنه
۲-لمتکره.

۲-(جَاب- الثَّوبُ. جَوْبًا): ۱-کراسهکهی پری
۲-گهرقانی بۆ بهرگهکه کرد.

(جَوْبُ الثَّوبِ): گهرقانی بۆ بهرگهکه کرد.
(- الشيء): ناوهرستی شتهکهی پری.
(إِنْجَاب الثَّوبِ): پۆشاکهکه تلیشی تیوو/ در.

(- تِ السَّحَابَةِ): ههورمه رهوییهوه.
(إِجْتَاب- القميص): کراسهکهی لمهرکرد.
(الْجَوْبُ (مص) (ج) أَجَوَابُ): ۱-دیزداهشه
ژنانه/ کراسه ناودامانی ژنانه ۲-ناگردان
۳-دۆلکهی (گهوره/ گمپ/ زل).

(الْجَوْبُ وَالْجَوْبُ): قهلقان.

(الْجَوْبَةُ (ج) جَوْبُ): بۆشایی نیوان
خانوو مکان.

(مُجَوَّبُ): شتیک ناوهرستهکهی بۆش بیت.
(الْجَيْبُ): گهرقان.

۴-(جَاوَب- هُ): لهگهلیدا دووا ۲-وهلامی
پرسیارمکهی دایهوه.

(أَجَاب- هُ. إِجَابَةً إِجَابًا): وهلامیدایهوه.
(أَجَاب- سُؤَالُهُ وَعَنْ سُؤَالِهِ وَ إِلَى سُؤَالِهِ):
وهلامی پرسیارمکهیدایهوه.

(«أَجَابَهُ إِلَى حَاجَتِهِ»): پیداوایستهکهی بۆ
جیهه جیکردو به دمنگیه وه هات.

(تَجَاوَبُوا): به دمنگ یهکترموه چوون و پیکهوه
دووان و وهلامی یهکتریان دایهوه.

(إِسْتَجَابَ اللَّهُ فُلَانًا وَلِفُلَانٍ وَمِنْ فُلَانٍ): خودا
به دمنگ هیسارموه چوو، نزاکهی گیرا کردو
کارمکهی بۆ سازدا.

(إِسْتَجَوَّب- هُ أَوْ لَهُ): به دمنگیه وه هاتو
وهلامی پرسیارمکهی دایهوه.

(إِسْتَجَوَّب- هُ فِي إِصْطِلَاحِ الْحَاكِمِ): له دادگادا
کهوتنه پرسیارلیکردنی و هینایانه قسه.

(الْجَابَةُ): وهلام.
(«أَسَاءَ سَمْعًا فَأَسَاءَ جَابَةً»): خراب تیگههشتو
بیستی و خراب وهلامی دایهوه.

(الْجَوَابُ (ج) أَجَوْبَةُ وَجَوَابَاتُ): وهلامی
پرسیاریک یان نامیهک یان نزاو دوعایهک یان

وتاریک یان لەمەم لێگرتن/ بەرچدانەوہ.. ھتد.
(الْجَبَبَةُ): چۆنیەتی و شیوازی وەلامدانەوہ.
(الْمَجُوبَةُ): وەلام.

(الْإِسْتِجَابُ (مص) في إصطلاح المجالس
النَّيَابِيَّةُ): لێپرسین و لێپرسینەوہ پرسیاریکە
لە ئەنجومەنی نوێنەراندایە میری دەکرێت،
دەربارەی کێشەیهک، شتیک و برۆپێبوونیانی
پێوە دەبەستێت.

(- في عُرْفِ الْحَاكِمِ): لە دادگادا ھێنانە دووی ئەو
کەسە پێویست بێت لێپرسینی لەگەڵدا بکێت.
۵-(أَجَابَ تِ الْأَرْضُ): زەویەکە روومکی تێدا
ڕووا.

جوت: (جوتِه أَوْ قَنْبُ كَلْكُوتَا أَوْ قَنْبُ هِنْدِي)
(ن): گۆش/ گیاکەندەر- تالە توێکە، کە بە
بەریکی زۆر لە ھندستاندا بەرھەم دەھێنرێت
بۆ دروستکردنی گوریس، توورمکەو گۆینی
بەکار دەھێنرێت.

جاح: ۱-(جَاحَ جَوْحًا): لە ڕێگەکە بۆ
ڕێگەیهکیتر لایدا.

۲-(جَاحَ هَ وَأَجَاحَ هَ وَ اجْتَاحَ هَ. جَوْحًا
و جِيَاخَةً): لە بن و بێخی ھینا راپامالی،
فەوتاندى.

(الْجَوْخَةُ): تەنگانەى سەخت و گرفتاریی و
جوورتوم.

(الْجَانِحَةُ (ج) جَانِحَات و جَوَانِح): و مپیگران و
خاکەساریی گەورە و گرفتاریی و فەوتان و

کۆستی قورس.

(سَنَةُ جَانِحَةٍ): وشکەسالی/ ڕەشەسالی/ سالی
نەھامەتی.

۳-(الْأَجَوَحُ (م) جَوَحاء (ج) جُوح): ھراوان.
جَاخ: (جَاخ- السَّيْلُ الْوَادِي. جَوْحًا): لاھاومکە
ئەملاولای دۆلەکی شکاندو شیومکانی
دادری.

(جَوَّخ- السَّيْلُ الْوَادِي): لاھاومکە دۆلەکی
دادری.

(جَوَّخ- هُ): ھەلیکەندو دایبەزمویدا.

(تَجَوَّخ): لە بێخ ھەلکەندراو بە زمویدا درا.

(- تِ الْقَرْحَةِ): برینەکە تەقی.

(- البئرُ): چالۆمکە تەپی.

(الْجَوْخَةُ): چال (وشەکە لە بنەڕەتدا
(کوچاھ)ی فارسییە کراوە بە عەرەبی و
واتاکەیشی چالۆی بێبە.

(الْجَوْخُ (ج) أَجْوَاحُ (فارسیه): چوغە.

چنراویکی خورییە.

(الْجَوْخَةُ): پارچە چوغەیهک.

جاد: ۱-(جَادَ. جَوْدَةً وَ جَوْدَةً): ۱-چاک
دەرجوو/ باشوو ۲-باشیکرد.

(جَوْدَةً وَ جَوْدَةً): نایاب/ چاک/ باش.

(- جَادَ): چاک (ئەنجامیدا/ کردی).

(جَوْدَ- الشَّيْءُ): ڕێکوپێکی سازدا- شتەکی

جوان و چاککرد.

(أَجَادَ): شتی پاکى بەرھەمھێنا/ کاری

چاکیکرد.

(- هُ النَّقْدَ): پاره‌ی باشی دایه.

(أَجَادَ وَأَجُودَ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی باش
بێکهینا.

(تَجَوَّدَ): شتی چاکی هه‌لبژارد.

(- فِي صَنْعَتِهِ): له‌ پێشه‌که‌یدا دهماخی

سووتاندو شتی جوان و نایابی به‌ره‌مه‌ینا.

(تَجَاوَدَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل به‌لگه‌ی یه‌کتریان

به‌راورد کرد بزانی ه‌ی کێیان به‌هێزتر و

به‌سه‌ندتره‌.

(هُمْ يَتَجَاوَدُونَ الْحَدِيثَ): به‌راورد و

پێش‌چاکی قسه‌ی باشده‌که‌ن له‌گه‌ل یه‌کدا.

(إِسْتَجَادَ - هُ): به‌ باشی دانا. لای خاس بوو/

لای نایاب بوو.

(الْحَيِّدُ (ج) حَيَاد (جج) حَيَادَات و حَيَائِدُ):

خاس/ چاکی/ باش. نایاب- پێچه‌وانه‌ی خراب/

به‌د. (دمبوايه بوترايه حَيَاوِد. به‌ واو، واومکه

کرا به‌ هه‌مزه به‌ پێی دهنوورێکی ناچیزه‌.

(مُجِيد و مَجَوَاد): چاکه‌هێن.

(رَجُلٌ أَوْ شَاعِرٌ مُجِيد و مَجَوَاد): بیاوێکی

یان ه‌ونه‌ریکی چاکیبێژه‌ یان خاسگۆیه‌/

شاعیری چاکه‌.

۲-(جَادَ - هُ): جودا؛ له‌و به‌خشنده‌تر بوو.

(جَادَ - عَلَيْهِ): به‌خشنده‌یی له‌گه‌لدا کرد.

پێیبه‌خشی.

(جَوَاد): به‌خشنده‌/ سه‌خی/ جوامیر/ دلفراوان.

(جَادَ - بِالْمَالِ): داراو مائی به‌خشی و

به‌ختیکرد.

(جَادَ - بِنَفْسِهِ): خۆی به‌ختکرد خۆی کرد

به‌ قوربانیی.

(إِنِّي لِأَجَادُ إِلَى لِقَائِكَ): من شه‌یدای بپینیی

تۆم/ تاسه‌ی زۆری بپینیی تۆم هه‌یه‌.

(جَاوَدَ - هُ. مُجَاوَدَةً): خۆی له‌و به‌ به‌خشنده‌تر

زانی و شانازی نه‌وه‌ی به‌سمردا کرد/ شانازی

به‌خشنده‌پیان به‌سمر یه‌کدا کرد.

(أَجَادَ - بِالْوَلَدِ): فرزندێکی به‌خشنده‌ی

خسته‌وه‌/ بوو.

(إِسْتَجَادَ - الْأَمِيرُ): داوای به‌خشش و یارمه‌تی

له‌ میر کرد.

(الْجَوَادُ (ج) أَجَوَاد و أَجَاوِد و أَجَاوِيد و جُود

و جُودَةٌ و جُودَاءُ): به‌خشنده‌ (بۆ نیرو می)/

دلفراوان/ به‌ده‌ست و دل/ جوامیر.

(رَجُلٌ جَوَادٌ وَامْرَأَةٌ جَوَادٌ): بیاوێکی

به‌خشنده‌ و ژنیکی به‌خشنده‌.

(الْجَوَادُ): زۆر به‌خشنده‌ و دلفراوان/

جوامیر.

(الْأَجُودُ (م) جَوْدَاءُ (ج) جُود و أَجَاوِيد): (به‌

پێچه‌وانه‌ی پێوان و پێره‌) به‌خشنده‌ترین/

به‌ده‌ست و دلتێن/ دلفراوانترین/

جوامیرترین.

۲-(جَادَ - هُ الْهَوَى): دلداریی/ نه‌شق

گرفتاریکردو زالیبوو.

۴- (جَادَ تِ الْعَيْنُ. جَوْدًا وَ جُودًا): چاومکه فرمیسکی زۆر رشت.

(- الْمَطَرُ): باران لیزمههکرد.

(- جَائِد (ج) جَوْد): لیزمهباران/ بارانی زۆر/ شهمستهباران/ رههلیه.

(جِيدَتِ الْأَرْضُ): زهویهکه بهر شهمسته باران کهوت.

(أَجِيدَتِ الْأَرْضُ): زهویهکه شهمسته بارانی بهرکهوت/ بهر لیزمهباران کهوت/ بارانی زۆری لیباری.

(الْجَوْد): شهمستهباران/ لیزمه باران/ رههلیه/ بارانی زۆر.

(الْتَّجَاوِد): بارانی زۆرو بهکهك (نهم وشهمیه تاکی نییه).

۵- (جَادَ وَ جَوْدَ وَأَجُودَ- الْفَرَسُ. جَوْدًا): نهمسپهکه نهمسپیکی چاك و خیرا دهرچوو. (جَوْدَ- فِي عَدْوِهِ): نهمسپهکه دایه تاو/ توندو خیرا رۆشت.

(الْجَوَاد (ج) جِيَاد وَأَجِيَاد وَ أَجَاوِد): تیژرمو/ خیرا/ بهتاو.

فَرَسُ جَوَاد: چارموییمکی رهسهن و تیژرمو/ خیرا.

«سَرْتُ إِلَيْهِ جَوَادًا»: خیرا رۆشتمهلاي.

۶- (جِيْدَ- الرَّجُلُ): بپاومکه تینوو یبوو.

(الْجَوَاد): تینوو بوون یان تینویتییهکی زۆر. (الْجَوْدَةُ وَالْجَوَادَةُ): ن تینویتی.

(الْجَوْد): تینو.

۷- (جِيْدَ- الرَّجُلُ): ۱- خهریکبوو بهریت

۲- زۆری تینوو بوو.

(أَجَادَ- الرَّجُلُ): بپاومکهی گوشت.

(الْجَوْد): کهسیکه که له سهرمههرگدا بیت/ خهریکی مردن بیت.

۸- (جَوْدَ- الْقَارِيءُ): به پئی تهجوید خویننههرمه خوینندهوه.

(الْتَّجَوِيْد- فِي الْقِرَاءَةِ): ههموو تیپیک له خوینندنه ودا به پئی دهمستووریکی تایبهتی و رپرهموی خوی دمنگ به پیتکه بدریت له بهرزکردنه و هوو نزمکردنه و هوو گرتن و درپژمپیدانی یان پینهدانیدا.

۹- (الْجَاد): نارموا/ هووچ/ ناراست.

(الْجَوَاد): دوور.

(«سَرْنَا عَقَبَةَ جَوْدًا»): دوور رۆشتین. دهموتریت (عَقَبَتَيْنِ جَوَادَيْنِ وَ عِقَابًا جِيَادًا): دوو پئی سهختی شاخ و دوور.

الجادي (ز): زمعهفران.

ملحق

جود: (الْجُودُ): زۆرانیکی ژاپۆنییه ممشقی و مرزشییه و هونمری لهخو بهرگریکردنه به بیچهك.

جار: ۱- (جَارَ- عَنِ الشَّيْءِ. جَوْرًا): له شتمکه لايدا.

(«جَارَ عَنِ الطَّرِيقِ»): له ریگهکه لايدا.

(- عَلِيهِ): زۆرداری بهرامبەر کرد/ ستمی لیکرد.

(جَائِر (ج) جَوْرَة و جَوْرَة و جَارَة): ستمکار/ زۆردار/ زالم.

(جَوْر - هُ): به زۆرداری دانا/ ستمی دایه پال.

(أَجَار - هُ عَنْ كَذَا. إِجَارَة): لهوه لایدا.

(إِجَارَة عَنْ): لیلادان.

(إِسْتَجَوْر - هُ): به ستمکاریدانا.

(الْجَوْر (مَص): ۱- ستمکار/ زۆردار ۲- زۆرداری/ ستمکاری.

۲- (جَار - جَوَار): هانا بیرد فریایکهون.

(أَجَار - فَلَانًا): به هانا یهوه جوو/ فریایکهوت.

(- هُ مِنَ الْعَذَاب): له نازارو نهشکه نهجه رزگاریکرد.

(- الْمَتَاع): کهلوپه له کهی بۆ پاراستن خسته دمفرهوه.

(إِسْتَجَار - فَلَانًا وَ بِهِ): هانا ی بۆ بردو پهنا ی بۆ برد.

(- هُ مِنْ فَلَان): پهنا ی بۆ نهو برد له فیساری رزگار بکاتو بیپار یزیت.

(الْجَار (ج) حِیرَان وَ حِیرَة وَ جَوَار وَ أَجَوَار = (الْحَیْر): دراوسنی/ هاوسایه ۲- هانا بۆ بهر

۳- پهنادمر.

(الْجَارَة (ج) جَارَات): ژنی پیاو (چونکه پیاو

پهنا گایهتی و دهیپار یزیت و حیپیر وایهتی).

الْجَوَار: ۱- پال/ پهنا/ پشت ۲- دهسته بهر بوونی پاراستن/ دالده ۳- پهیمان.

(«هُوَ فِي جَوَارِي»): نهو له ژیر سایه و پهنا ی مندایه و من دالده مداوو دهیپار یزم.

۳- (جَوْر - هُ): دایه به زمویدا.

(- الْبِنَاء (ب): خانوومکه ی رماند/ روو خانند.

(تَجَوَّر - الرَّجُل): کابرا به زمویدا کهوت.

(- عَلَى الْفِرَاش): له سهر نوینه کهی راکشا/ پال کهوت.

(- الْبِنَاء (ب): خانوومکه رماو تهپی.

(الْبُجُورَة): تهپین.

(«تَجَوَّرَ خِبَاءَ اللَّيْلِ»): شهو پهرده ی لاجوو واتا رووناکیووموه. تاریکی شهو رهوایه وه.

(الْجَوَار): ناوی زوری ناو زمویی هوول.

(الْجَوْر): هوول.

۴- (جَاوَر - هُ مُجَاوَرَة وَ جَوَارًا وَ جَوَارًا):

۱- بوو به دراوسنی ۲- له گه لیدا نیشته نی بوو.

(- الْمَسْجِد): له مرگه و تدا خه لومتی کیشا/ مرگه و تیگرت.

(تَجَاوَر وَ اجْتَوَرَ - الْقَوْم): خویشان پالیا ن به پالی یه کهوه داو بوون به دراوسنی.

(الْجَار (ج) حِیرَان وَ حِیرَة وَ جَوَار وَ أَجَوَار = (الْمُجَاوِر): هاوسایه/ پال به پالی یه کهوه به

تمنشت یه کهوه/ دراوسنی.

(جَارُ النَّهْرِ (ن): گۆمه گیا. روومگی که

له زهمهقی ناوی دهجیت و له ناو ناومکدا دمبیت.

(الْجَارَةُ (ج) جارات): منی وشهی (الجار): هاوسى ۲-هموى.

(الْجَوَار): نزيك/ تهنشت، پال: اقام في جواره: له نزيك خانوومكهيهوه نيشتهنى بوو.

۵-(الْجَوَر - مِنَ الْغَيْث): نالهو گرمهى توندی هورمگرمه و ليزمهى باران.

(مال جوار): دارايهكى بيشومارى نه نهندازمبهدمر.

۶-(جَوْرَب - ه): گورموى له پيى نهو کرد.

(نَجَوْرَب): گورموى له پيکرا.

(الْجَوْرَب (ج) جوارب و جواربة) (فارسية): گورموى.

(الْكَلْسَةُ وَالْقَلْسِيْنَةُ) (عامية) (فارسية): گورموى.

۷-(الْجَاوَرَس) (ن): كزن/ رهمه‌دانه: پرومكهكه گيايى و دهچينريت گه لاکهى پانه و دمنكه‌كهى/

بهرمه‌كهى خړه له ولاته گهرمه‌کاندا دهچينريت زور جوړى ههيه، ههنديكى شه‌كرى تيدايه،

جوړيكي ده‌كرت به گه‌سك.

جاز: ۱-(جَار - الْمَكَانَ وَبِالْمَكَانِ جَوْزًا وَ جُوزًا وَ جَوَازًا وَ مَجَازًا): به شوينه‌كه‌دا تيپه‌رى و

له پشت خويهوه به جيپه‌يشت.

(جَوَزَ الْإِبِل): حوشرمکانى دايه پيش و به زموييه‌كه‌دا بردنى و تيپه‌راندن.

(جَاوَز - الْمَكَانَ): له شوينه‌كه رمتبوو، شوينه‌كهى به جيپه‌يشت.

(أَجَاز - الْمَوْضِع): به شوينه‌كه‌دا رويشت و ليرمت بوو.

(- ه الْعَقَبَةُ): له كوسپه‌كه رزگار يکردو تيپه‌راند.

(- ه بِالْفِ دِرْهَم): هزار درهمى کرد به خه‌لاتى.

(تَجَاوَز - الْمَكَانَ): به شوينه‌كه‌دا تيپه‌رى و رابورد.

(- فِي الشَّيْءِ): له شته‌كه‌دا نه‌ندازه به دمريکرد.

(إِجْتَاز): رپه‌كه‌كهى گرت.

(- بِالْمَكَانَ): به شوينه‌كه‌دا تيپه‌رى/ رابورد. (- مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَر): له شوينيكه‌وه بو

شوينيكتير رويشت و په‌رييه‌وه.

الْجَائِز (ج) جَوَائِز وَ جُوزَان وَ جِيزَان وَ أَجُوز وَ أَجُوزَة): شا نيرگه كه‌سمرى دوو ديوار

به يهك دمگه‌يه‌نييت/ پرده دارينه.

(الْجَائِزَة (ج) جَوَائِز): خه‌لات به تايبه‌تى بو براومكانى پيش‌رپكى يان سهركه‌وتوومكانى

بواريتر. (نهمه له‌وموه هاتووه) ميريك بهرامبهر دوزمنيك دمومستيت، پرووباريك له

نيوانياندا دمبيت، به سهربازمكاني ده‌لييت:

كى پرووبارمكه بيريت نه‌ومندهى دمدمى، نيتير همر سهربازيك په‌ريپه‌ته‌وه خه‌لاته‌كهى

داومتی).

(جَوَائِزُ الْأَشْعَارِ وَالْأَمْثَالِ): خه لاتی نهو هه لیهست و بهندانیه که ناو دهمدکات و له ولاتیکه وه دمهرپته ولاتیکیتر.

(الْجَوَازُ): ناوی تیپه ریوون. نهو ناومیه که بو ریپواریی دمهریت.

(الْجَوَازَةُ): له سمرچاومیه که وه بو سمرچاومیه کیتر گوزمهک ناو یان شمر بهیهک که ریپوار له گهل خویدا دمیبات.

(الْجَبِزَةُ) (ج) جَبِز وَجَبِز: شمر به ناویکی ریپواریی.

(الْمَجَازُ وَالْمَجَازَةُ): دالان/ ریپرو.

(مَجَازَةُ النَّهْرِ): پرد.

۲- (جَاز- الْأَمْرُ. جَوَازًا): کارمکه ری پیپرا/ شیا بکریتر/ گونجا.

(«جَازَ لَهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا»): ری پیپرا نهو کاره بکات.

(جَوَزَ- الْأَمْرُ): ری به کردنی کارمکه داو شیاویکرد.

(- الْحُكْمُ): بریارمکه به شیاو دانا.

(جَاوَزَ- الرَّجُلُ): ری به پیاومکه دا/ پشت بهستیکرد.

(أَجَازَ- الشَّيْءُ). إِجَازَةً: شته که به شیاو داناو ری به شته که دا.

(- الرَّجُلُ): مؤلته به پیاومکه دا.

(إِسْتَجَازَ إِسْتِجَازَةً): داوای ریپیدانیکرد/

داوای مؤلته تیگرد.

(- الْأَمْرُ): کارمکه به شیاو به رموا دانا.

(الْجَائِزُ (ج) جَوَائِزُ وَ جُوزَانُ وَ جِيزَانُ وَ أَجُوزُ وَ أَجُوزَةٌ): شیاو/ ریپیدراو.

(الْجَائِزَةُ): می و شهی (الجائز).

(الْجَوَازُ (ج) أَجُوزَةٌ): ۱- تواناپیدان و بو ناسانکردن ۲- گوزمرنامه/ پهساپورت.

(الْإِجَازَةُ): ۱- ریپیدان ۲- پشو ۳- پروانامیه کی بهرز (لیسانس) - مؤلته له شانۆگهریدا، به

دهم یان نهو ریپیدانه به نووسین.

(الْجَبِزُ) (فا): گهورمو سمر بهرشتیار ۲- و مسی

هه تیو/ سمر بهرشتیای هه تیو ۲- بهندییهک

ری بازرگانی پیپرایت.

(الْمَجَازُ): ریپیدراو.

(مَجَازُ فِي الْحُقُوقِ): پروانامه یاسا پیپراو.

(مَجَازُ فِي الْأَدَابِ): خاومن پروانامه ی نه دمب/ ویزه.

۳- (جَازَ- الْبَيْعُ. جَوَازًا وَ جُوزًا وَ جَوَازًا وَ مَجَازًا): سه وداکه سمر یگرت و جبه جی بوو.

(جَازَ- عَنِ الصَّيْدِ جَوَازًا): تیرمکه بهر نیچیه که کهوت لیشی دمر جوو.

(- السَّهْمُ إِلَى الصَّيْدِ): تیرمکه بهر نیچیرمکه نه کهوت بهر شتیر کهوت.

(جَوَزَ- رَأْيُهُ): راکه ی خوی سه پاندو پیادمکرد.

(أَجَازَ- الْقَاضِي الْبَيْعَ): دادومرکه

فروشنه که ی بریاردا، ری پیپدا.

(أَجَازَ - الرَّأْيَ): راکه‌ی پیاده کرد.
 (الْجَائِزَ (ج) جَوَائِزَ وَ جُوزَانٍ وَ جِيزَانٍ وَ أَجُوزَ
 وَ أَجُوزَةً: ۱-گوزمر کردو ۲-جیبه‌جیکار/
 پیادمکار.
 ۴-(جَازَ - الدَّرْهَمَ. جَوازًا): پارمه رمواجی
 بوو/ چوو و کاری پیکرا.
 (جَوَزَ - الدَّارِهَمَ): رمواجی به پارمه دا/
 جواندی.
 (تَجَوَزَ - الدَّرَاهِمَ): پارمگی به هموو
 خه‌وشیکه‌وه و مرگرتو نمیدایم‌وه به‌سمر
 خاومنه‌که‌یدا.
 ۵-(جَاوَزَ - عَنِ الذَّنْبِ): له گونا‌هه‌که بورد.
 (تَجَوَزَ - عَنْهُ): چاوپۆشیکردو بورد/ لیبخۆش
 بوو.
 (- فِي الْأَمْرِ): کارمگی به سووگگرتو
 چاوپۆشیکرد.
 (تَجَاوَزَ - عَنْهُ): چاوپۆشیکردو بورد.
 (الْجَوَازُ): نمرمیتواندن و ناسانگرتن.
 («مِنْ خُلُقِي الْجَوَازُ»): سروشتم ناسانگرتنی
 کارمو نمرمییه.
 ۶-(أَجَازَ - الشَّاعِرُ): هوزانفانه‌که دیری
 هوزانی یه‌کیکتری تم‌واو کرد.
 (الْإِجَازَةُ - فِي الشَّعْرِ): له شیعردا نهومیه
 هوزانفانی‌ک نیوم‌دیری هه‌لبه‌ستی یه‌کیکتر
 تم‌واوبکات.
 ۷-(أَجَازَ - عَلَى إِسْمِهِ. إِجَازَةً): به هه‌له

له‌ناوم‌که‌یدا.
 ۸-(تَجَوَزَ - فِي الصَّلَاةِ): نوپژمگی کورتو
 ناته‌واو کرد.
 (- فِي كَذَا): به شتیکی که‌می نه‌وه داکه‌وت.
 ۹-(تَجَوَزَ - فِي الْكَلَامِ): به خوازه هسه‌یکرد.
 (الْحَاجَازُ): خوازه. وشه‌یه‌که واتا ناشکر‌اکه‌ی
 واتایه‌کیتر دمدات که شارراومیه.
 ۱۰-(جَوَزَ (ج) أَجَوَازَ الشَّيْءِ): جه‌رگه‌و
 زۆربه‌ی شته‌که.
 («قَطَعُوا جَوَزَ الْفَلَاةِ»): زۆربه‌و ناوم‌راستی
 بیابانه‌که‌یان بری.
 (مَضَى جَوَزُ اللَّيْلِ): زۆربه‌ی شه‌و/ به‌شی
 زۆری شه‌و رپۆشتوو.
 (الْجَوُزُ (ن): گوپز.
 (الْجَوُزَةُ) (ن): گوپزیک.
 جَوَزُ الْهِنْدِي: گوپزی هندی: دره‌ختیکه وه‌ک
 دارخورمایه له هموو ولاته گهرمه‌کاندا
 دهر‌وپنریت. به‌رمگی گهرمییه پپیده‌لین
 گوپزی هندی شله‌یه‌کی تیدایه پپیده‌لین شیر،
 جۆره رپۆنیک‌ی لیدم‌گرت تونیکله‌که‌ی جۆره
 گوشیکی لیدروست دم‌گرت.
 (جَوَزُ الْفُوقِلِ أَوْ الْفُوقِلِ) (ن): جۆره
 دارخورمایه‌کی هیندی‌یه له ناسیای جه‌مسهردا
 دهر‌وپنریت به‌رمگی بۆ دروستکردنی جۆره
 بنیشتیکی رۆژه‌لاتی توند به‌کاردم‌هینریت
 (دارخورمای بیتیل/ هوف‌ا).

(جَوَزَةُ الْعُنُق) (ع ١): قورتوم كه له پياودا له
بېشى گهروودا دمردهكهوښت.

(الْجِيزَةُ (ج) جيز و جيز): ١-كهنار/ ٢-
تهنيشت/ سويي دۆل.

(مَجُور) (مو): جووزله كه دوو قاميشي
كوناوييه و ناميرنكي موسيقايه.

(الْجَازَةُ): زموييهك دارگويزي زوري
تيدياښت.

(«أَرْضُ مَجَازَةٍ»): زموييهكي پر دارگويز.

(الْجَوَازُ (فك): ١-كهشكهشان (له ناسماندا

بورجي كهلووي سيهه مه) ٢-ميرنكي رښ كه

له ناوهراسي لهشيدا سپي تيدياښت.

١١-(الْجَوَزَل): بيجوه كووتر.

الملحق

جوز: (التجاوز): سنور برين/ ليتيپهرين.

(تَجَاوَزَ خَطَ الْوُصُول): له هيلي يهكترگرتن

تيپهرين.

(الْتَجَاوَزُ): زيادهرمويي له شتدا.

(الْتَجَاوَزُ - عَنِ الْإِسَاءَةِ): له خراپهو

دمستدريزي خوشبوون.

(- عَنِ الذَّنْبِ): ليبوردي گوناوه.

(الْتَجَاوَزُ - فِي الْاحْتِرَامِ): ريزليكرتنيكي زورو

زيادهرموييكردن تييدا.

(الْتَجَاوَزُ - فِي الْقَانُونِ): له ياسالادان و

سنورشكاندنن نهوهي ريدهدات.

(- الصَّلَاحِيَّاتِ): له دمسهلات تيپهرکردن.

(- فِي السَّيْرِ): نوتومبيلنيك نوتومبيلنيكتر
شكسترې بكات.

(مَمْنُوعُ التَّجَاوُزِ): ري به لادان و ياساشكاندن
نادريټ/ لادان قهدهغهيه.

جاس: ١-(جاس- الشَّيْءُ جَوَسًا): به
گهرمي و ههترموه (سؤراخي شتهكهيكرد/

بوي گهرا).

(- الْقَوْمُ بَيْنَ الْبُيُوتِ وَالْدُورِ جَوَسًا و

جَوَسَانًا): كهوتنه پشكنين و ههگيرو داگيري

مال و خانوومكان و تالانكرديان و دهستي

پيسان تيخت.

(جاسي - هـ): دورمناپهتي لهگه لدا كرد.

(!جَتَّاسُ - الشَّيْءُ. اجْتِيَّاسًا): به گهرمي و

ههترموه بؤ شتهكه گهراو سؤراغيكرد.

(الْجَوَّاسُ): ١-به دخوازي گيرمسيوين/

ناشوبگير ٢-شير.

(جَوَسَةُ النَّاطِرِ): تيزته ماشاكردي سووسهكهرو

به دواواچووني نهوهي تهماشايدمكات.

٢-(الْجَوَّاسُ (ج) جَوَّاسٌ و جَوَّاسِيٌّ)

(فارسيه): كوشك.

جاش: ١-(جاش. جَوَّاسًا): به دريژايي شهو

رويشت.

(تَجَوَّسٌ - فِي الْأَرْضِ): جووه زمويهكهوه

پيايادا گهرا.

(- اللَّيْلُ): شهو بهشيكي تيپهري.

(الْجَوَّاشُ) (مص): ١-سنگ ٢-تيپهري.

(مَضَى جَوْشٌ مِّنَ اللَّيْلِ): پيشمهوى يان
بمشتكى شهو تپهري.

٢-(الجَوْشَنُ (ج) جَوَّشَنُ): ١-سنگ ٢-زرى.

(الجَوْشَنُ - مِّنَ اللَّيْلِ): سمرقا يان نيوى شهو.

جَاط: ١-(جَاطٌ. جَوَّطاً و جَوَّطَاناً): به

خوبادان و لووتبهرزيهوه رويشت.

(الْجَوَّاطُ): به هيزو به دمعيه / لووتبهرزو

خوبادمر.

(الْجَوَّاطَةُ): زور به هيزو خوبادمر (نهو

(ت) به بؤ زيادرموييه).

٢-(جَوَّطٌ و تَجَوَّطٌ): كوشيكرد / تهقهلايدا.

٣-(جَوَّطٌ): و مرس بوو و نارامى لهبر برا /

بيتابوشتبوو.

٤-(الْجَوَّاطُ): ١-قسه نمكولوك / نمراندوو ٢-زورخور.

(الْجَوَّاطُ): و مرسى و بينارامى.

جَاع: (جَاعَ. جَوَّعاً و مَجَاعَةً): برسبوو.

جَانِعٌ و جَوَّعَانٌ (م) جَانِعَةٌ و جَوَّعَى (ج)

جِيَاعٌ و جَوَّعٌ): برسى.

(- إِلَيْهِ): تاسهى نهويكرد / دلى بؤى كورك /

تامهزرؤى بوو.

(جَوَّعٌ و أَجَاعٌ - هُ. تَجَوَّعاً و إِجَاعَةً):

برسيكردو خواردنى ليگرت.

(تَجَوَّعٌ و إِجَاعَةٌ): برسيكردن.

(«أَجَاعَ قَدْرَهُ»): مهنجهلمكهى پر نهكرد.

(جَانِعٌ الْقِدْرُ): مهنجهل بؤش.

(تَجَوَّعٌ): خؤى برسيكرد.

(إِسْتَجَاعَ. إِسْتِجَاعَةً): ١-تير سكى خؤى له

شتهكهى نهخوارد ٢-ژهمبورده بوو / همر

جارمناجاريك شتهكهى دهخوارد.

(الْجَوُّعُ و الْمَجَاعَةُ): برسىتى.

(«عَامَ مَجَاعَةٍ أَوْ مَجُوعَةٍ. (ج) مَجَاوِعٌ»):

سالى برسىتى و گرانيى سالى هاتو هپى و

وشكهسالى.

(«الْجَوُّعُ الْأَعْبَرُ»): رشه برسىتى رشهگراني.

(«الْجَوُّعُ الْكَلْبِيُّ أَوْ الْجَوُّعُ الْبَقْرِيُّ» (طب):

جوعهلبهقر. دمرديكى گهميه، خامنهكهى

همر تير ناخوات، نهگمر تيريشخوارد زوو

برى دمبيتهوه.

(الْجَوَّعَةُ): ١-جاريك برسبوون ٢-ناوايى

جولبوون.

جَوَّف: ١-(جَوَّفَ. جَوَّفاً): بؤشبوو /

ههلولبوو.

(جَافٌ - هُ بِالطَّعْنَةِ جَوَّفاً): تيفهكهى پيدا

كردو تا بؤشايى لهشيرد.

(- هُ): هوپاندى.

(جَوَّفَ - هُ): ١-بؤشيكرد ٢-هوپاندى

٢-ههليكولى و چى له ناوموميدا بوو دمريهينا.

(أَجَافٌ - هُ بِالطَّعْنَةِ وَبِالطَّحْنَةِ): تيفهكهى به

ههناويدا كرد.

(تَجَوَّفَ): بؤشبوو / ههلولبوو.

(- تَجَوَّفَ وَاجْتَفَأَ - هُ): چوو به

بؤشاييهكهيدا.

«إِجْتَاَفَ الْوَحْشِيُّ كَنَاسَهُ وَ تَجَوَّفَهُ»:
 درندمکه چووه لانهکهیهوه/ چووه ناویموه.
 (إِسْتَجَاَفَ وَ اسْتَجَوَّفَ- الشَّيْءُ إِسْتِجَاَفَةً):
 شتهکهی به بۆشی بینی/ به بۆشی زانی.
 (- الشَّيْءُ): شتهکه فراوانبوو.
 (الْجَوَفُ (مص) (ج) أَجَوَافُ): بۆشایی،
 ناولسک، ناومومی شت، همناو، سک، ناخ.
 (الْجَوَفُ مِنَ الْبَيْتِ): ناومومی خانوو/ مال.
 (الْجَوَفُ) (مص): فراوانیی.
 الجَانِفُ (م) جَانِفَةٌ (ج) جَوَانِفُ): به
 بۆشاییگمیو.
 (الجَانِفَةُ (ج) جَوَانِفُ): تیغلیدانیک که بگاته
 بۆشایی/ همناو.
 (الْأَجَوَفُ (م) جَوَفَاءُ (ج) جُوفُ): بۆشاییدار
 یان بهتال/ کلور/ پوت/ پووجهل/ زور بۆش/
 بۆشاییداریکی فراوان.
 (الْجَوَفَاءُ - مِنَ الدَّلَاءِ): دۆلکهی گهورمو
 فراوان.
 (- مِنَ الْقَنَا أَوْ الشَّجَرِ): نیرزه یان درهختی
 بۆش/ پووت/ پووجهل.
 (الْجَوَفُ): بۆشایی گهورمو فراوان/ زور
 بۆش.
 (الْجَوَفُ): ۱- تیقوپاو ۲- بهتال.
 «رَجُلٌ مُجَوَّفٌ وَ أَجَوَفٌ وَ مَجَوَفٌ»:
 بیایویکی تۆهیوی دلسست/ بیورموزات.
 (الْمُسْتَجَاَفُ): زور بۆش- ناولسکفراوان/

ناخفراوان.
 ۲- (أَجَاَفَ- الْبَابُ): دمرگاکی پیومدا.
 ۳- (الْأَجَوَفُ- مِنَ الْأَفْعَالِ): نهمو وشه
 عمرمبیانهمیه که کردارن و که ناومراستهکهیان
 (عمینه) و بییتی (عله)یه و مکو (قال) یان و مکو
 باع که نهویان واییه نهمیتریان یانییه.
 جوق: ۱- (جَوَقَ- الْوَجْهُ جَوْقًا): دهموچاومکه
 خواربوو/ کاکيله کهچبوو.
 (أَجَوَقَ وَ جَوَقَ (م) جَوَفَاءُ (ج) جُوقُ):
 دهموچاوو کاکيلهخوار/ کهج.
 (الْأَجَوَقُ): مل نهستور.
 («أَجَوَقُ الْفَكُ»): کاکيلهخوار/ دهمگیر.
 (الْمَجَوَقُ): همدوو کاکيلهخوار.
 ۲- (جَوَقَ- الْقَوْمُ): خویشگهلی کۆکردموه.
 (- عَلَيْهِ): لیکرد به هراو هوریاو خه لکی
 لیکۆکردموه.
 (تَجَوَّقُوا): کۆبوونهوه.
 (الْجَوَقُ (ج) أَجَوَاقُ وَالْجَوَقَةُ): کۆمهله
 خه لک.
 (جَوَقَةُ الْمَلَائِكَةِ): کۆمهله فریشتهکان.
 (جَوَقَةُ الْمَوْسِقَى): تیپی موسیقا.
 ۲- (جَوَقَلُ (ع ۱): گویرانهوی شت و خه لک
 به فرۆکه.
 جال: ۱- (جَالٌ - فِي الْمَكَانِ جَوْلًا وَ جَوْلًا وَ
 جُؤْلًا وَ جَوْلَانًا وَ جِيلَانًا): به شوینه کما
 سوورایه مومو گهرا/ خولیخوارد.

(- الْقَوْمُ جَوْلَةً): خویشگهل له کۆری شمردا
پاشهکشه میانکردو ههلاتن پاشان گهرانه ووه
هیرشیانبرد.

(جَوْل - الْأَرْضُ تَجَوَّالًا): به جیهاندا زۆر
سوورایه ووه پێدا گهرا.

(فِي الْمَكَانِ): به شوینه کهدا سوورایه ووه/
خولیکوارد.

(أَجَالَ - الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ): شته کهی
سووراند ووه/ خولیدا/ ههلیسوراند.

(«أَجَلَ جَائِلَتَكَ»): به دواى نیازمه کهدا
بسوورپه ووه.

(أَجَالَ - السَّيْفَ): شمشیرمه کهی ههلسووراند.

(إِجْتَالَ إِجْتِيَالًا): سوورایه ووه/ خولیکوارد.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل له نامانجه کهیان لادا.

(تَجَاوَلَ - الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ): له جهنگه کهدا
خۆش خۆش یه کتریان راودمناو بۆ یه ک
دهگهرا نه ووه.

(الْجَوَالُ وَ الْجَوَالَةُ): گهریده- جیهانگهر.

(الْأَجُولُ): زۆر سوورپه ووه/ زۆر گهرۆک.

(الْجَالُ): گهرگا، بوار، مهیدان- جیگهران.

(الْجَوْلُ): ۱- کراسیکى بچووکه کهنیزه که له
مالدا له بهریدمه کهات ۲- ههلفان.

(جَوْلَانُ الْهُمُومِ): سهرمتای مهراق و خهفمه.

(الْأَجُولِي): نهسپیکه تیژ چهرخه دمه کهات/
دمسوورپه ووه.

۲- (حَال - الشَّيْءَ. جَوْلًا): شته کهی ههلیرژارد.

(- مِنْهُمْ جَوْلًا): یه کیکیانی لیته لیژارد.

(الْجَوَالَةُ - مِنَ الشَّيْءِ): ههلیژاردی شته که/
بوختهی شته که/ ناوازی شته که.

۳- (جَالَ - التُّرَابُ جَوْلًا): خۆله که ههستا.

(جَاوَلَ - هُ: مُجَاوَلَةً): ههلیپری/ راویناو
دمریکرد/ دایه پێش خوی.

(إِنْجَالَ - الْغُبَارُ): تۆزمه که ههستاو بهرزو
بلا و بو ووه.

(إِجْتَالَ - الرَّجُلُ الشَّيْءَ): شته کهی پێش
خۆیدا ههلیپری و راوینا.

(إِجْتَالَ أَمْوَالَهُمْ): ماله کهی/ سامانه کهی
بردن.

(إِسْتَجَالَ - أَمْوَالَهُمْ. إِسْتِجَالَةً): مهله کهیانی،
سامانه کهیانی بۆ خوی برد.

(الْجَوْلُ وَالْجَوْلُ): خۆل و تۆز که به ناسماندا
دهچیت و با به ملاولادا بلاویدمه کهاته ووه.

(الْجَوْلَانُ وَالْجَوْلَانُ): تۆزو خۆل که با
ههلیدمگریت و به ملاولادا بلاویدمه کهاته ووه.

(يَوْمَ أَجُولَ): رۆژی خۆلبارین/ تۆزبارین.

۴- (الْجَالُ وَالْجَوْلُ (ج) جَوَالُ وَ جَوَالُ وَ
جَوَالَةُ وَ جَوَالَةُ وَ أَجْوَالُ): ۱- دیواری گۆز یان

دیواری چالو/ بیر.

(«مَالُهُ جَالٌ أَوْ جَوْلٌ»): نهرای ههیه و نه
سوور خواسته. ۲- هه دپالی کیو.

(«جَوْلُ الْقَبْرِ»): دمور و بهری گۆز.

(الْجَوْلُ (مَص) (ج) أَجْوَالُ): ۱- پوه نهسب

یان ږموه وشرمرخ ۲-گوریس.

(الْجَوْلَان) (مص): مالیاتی که مایه خو

بیقه باره / چوارپینی بچووک و بینموو ۲-

گهران / گمشت- گهردش.

(الْجَوْل): ۱-پاوانه ۲-چاومزار ۳-داسه مانگی له

زیو دروستکراو له ناوړمړاستی ملوانکه دا.

(الْمُسْتَجِيل): گیلی بی می شک و بی ناوړم.

جام: (جَام. جَوَمًا): خوازیری شایکی چاک

یان خرابوو.

(الْجَام (ج) جامات وَأَجَوام وَأَجُومُ وَجُوم)

(فارسیه) = الْكأس): جام / کاسه.

(الْجَوِيْمَة): جامو لکه / کاسو لکه کوچه له.

جان: ۱- (جان. جَوْنَا): ږمبوو / ږمشدا گمرا.

(تَجَوْن- باب الميْت) (ضد): ۱-دمرگای

مردوو مکه ی ږمشکرد ۲-دمرگا که ی سپیکرد.

الْجُون (ج) جُون (ضد): ۱-ږمش ۲-سپی ۳-ږووهک

که سهوزیکی تیر بیت به ږمشدا برونیت.

(الْجُون- مِنَ الْخَيْلِ وَ الْإِبِلِ): نه سپو

خوشتی ږمش قه ترانی.

(الْجَوْنَة): ۱-خه لوز ۲-خورکاتی ناو ابوونی.

(الْجَوْنِي (ج) جُون (ح): جوړه کوږ کوږیکه /

قه تییه که ژیرسکی و بالی ږمشه.

(الْجَوْنَاء): ۱-ممنجهل ۲-میخوشتی ږمشی تیر.

۲-(تَجَوْن- باب العروس) (ضد): ۱-دمرگای

بووکی سپیکرد ۲-ږمشیکرد.

الْجُون (ج) جُون (ضد): ۱-سپی ۲-ږمش ۳-ږوژ.

(الْجَوْنَاء): خور.

۳-(الْجُون (ج) جُون): سووری ږووت.

(الْجُون (ج) أَجَوَان): کهنداویکی بچووک.

(الْجَوْنَة): ۱-کووپه ی بویه کراو ۲-سمبه تولکه یه کی

خری چهرمتیگراوی عمتار که شووشه ی بوئی

تیده خمن.

جاه: ۱-(جَاهَ الرَّجُلَ بِالْمَكْرَاهِ. جَوْهَا):

خراب ږووبه ږووی پیاو مکه بوو موو پینشوای

لیکړد.

۲-(جَوْدَ هُ وَ أَجَاه- هُ تَجَوِيْهَا وَ إِجَاهَة):

داراو پایه داریکرد.

(تَجَوْدَ): ۱-فیزی نواند / لووتبه رز بوو ۲-خوی

به داراو مه زن پیشانداو وایش نه بوو.

(الْجَاهَ وَالْجَاهَة): پایه به رزیو شکوو

خانه دانی / شکو مهنیدی.

۳-(الْجَوْهَر): ماده / نه وهی که لئی دروستکراوه.

گه وهمری شت / کوروک. ۲-همموو بهر دیکي

گران به ها که لکی لیببیریت و شتی به که لکی

لیدم به بیریت.

(جَوَهْرَة): دانه گه وهمریک.

(الْجَوْهَر الْفَرْد): تاکه گه وهمری شت که

که مرکردن هه لئاگریت نه ویش نوتومه.

(«جَوْهَرُ الشَّيْءِ»): گه وهرو سروشتی نهو

شته که له بنچینه دا له سمری هاتوته دی.

(جَوْهَرُ السَّيْف): نیگارو شهوی شمشیر.

(الْجَوَاهِرُ الْعُلَوِيَّة): گهردوونه کان یان

هه سارمگان يان گيانه بهرزمگان.

(الْجَوَّهَرِيّ): ۱- گه وهه مری ۲- زۆر بئويست و
بنچينه می، بپچه وانهی لاومکی ۳- گه وهه رساز
۴- فرۆشیاری گه وهه م.

جوی: ۱- (جَوّی- السَّقاء. تَجْوِيَّةٌ): کونده مکه ی
به پارچه مکه پینه کرد.
(الْجَوَّةُ): پینه ی کونده.

۲- (الْجَوَّ (ج) أَجْواء و جِواء): ۱- حهوا/ بۆشایی
نیوان زموی و ناسمان ۲- دمهشت و دمری تهخت و
بهرفراوان ۳- دۆل و دهری بهرفراوان.
(جَوُّ كُلِّ شَيْءٍ): هه ناوو ناومومی هه موو
شتیک.

(- جَوُّ الْبَيْتِ): ناومومی خانوو.

(- الماء): ناوی ژێرزمین که زمویی بۆ
هه لدمکه نن.

(الْجَوَّةُ): که ورگی ناوشاخ چال و کونی ناو
شاخ و شوینێتر ۲- پارچه زمویی که رهقه
بیت ۳- ژمنگی ناسن ۴- ژمنگی بۆرهقه.

(الْجَوَّانِي): ناومکی/ ناومومی (پپچه وانهی
دهرمکیه).

(الطَّائِرَةُ الْجَوَّانِيَّةُ): فرۆکه ی ناوو ناسمانی
(ئهومی به ناسماندا دهفریت و بهسه ر ناویشدا
دهروات.

جوي: ۱- (جَوّی. جَوّی): بۆ دلدارمکه ی/
یارمکه ی یان له خهفته دا بهرووگا و بهریشان
بوو سوئی بووموه.

(الْجَوّی) (مص): سوئی و دل بهریشانیی دلداریی
یان هی خهفته.

(الْجَوّی): دلدار/ ناشق، سه و داسه ر.

۲- (جَوّی- الشَّيْء. جَوّی): رقی له شته که
بووموه.

(- تَنْفُسُهُ مِنَ الْبَلَدِ وَ عَنِ الْبَلَدِ): دلی
له شارمکه، له ولاته که هه لکه مراه، ناوو هه وای
ئهویی پینه کهوت.

(إِجْتَوَى- الْبَلَدَ): دلی له شارمکه هه لکه مراه/
حه زینه کرد تیایدا بیّت/ له بهرچاوی کهوت.
(إِجْتَوَى وَاسْتَجَوَى- الطَّعَامَ): خواردنه که ی
له بهرچا و کهوت.

(الْجَوّی (طب): ۱- دلته نگیی و هه ناسه
توندی (تووشی که سیک دمهیت که دلی له
شوینێک هه لکه مراهیت و حه زنه کات تیایدا
بهژی) ۲- درێژمکیشانی نه حۆشی ۲- تووشبووی
دلته نگیی و هه ناسه توندیی ۴- سوینگرتن و
بهریشانیی دلدار یان خهفته.

(الْجَوّی (طب): تووشبووی هه ناسه توندیی و
دلته نگیی.

(الْجَوّی (م) جَوّیة): تهنگه نهقهس و
هه ناسه توند.

۲- (جَوّی- الماء. جَوّی): ناومکه بۆگه نیکرد.

(الْجَوّی): بۆگه ن.

(الْجَوّی (ج) جَوّی): ۱- خاویان هه ر شتیکی
بۆگه ن ۲- زه لکاو.

٤- (جاوی- بِالْإِبِلِ. مُجَاوَةً): کورکوری بۆ حوشترمه کرد تا ناو بخواتمهوه.

٥- (الْجَوَاءُ): ١-دۆلی بهربلاوو فراوان ٢-زمووی نزم و هوول ٣-توورمهکی نانی شوان ٤-سیپای مهنجهل خسته سهر/ نهوهی مهنجهلی دهخریه سهر.

ملحق:

(التَّجْوِيَّةُ): لیکهه لومشانی پارچهکانی تمن/ لهش.

جاء: ١- (جَاءَ. يَجِيءُ وَ يَجُوءُ. مَجِيئًا وَ مَجِيئَةً وَ جِئًا وَ جِيئَةً): هات.

(- بِهِ = أَجَاءَهُ): هینای/ هاوردی.

(- هُ وَ إِلَيْهِ): هاته لای.

(جَائِي وَ جَائِيَّي هَجِيئَتُهُ): زۆر هاته لام، من زۆرتر جوومهوه لای و سهرم لیدایهوه.

(أَجَاءَ - هُ): ١-هینای ٢-زۆری لیکرد بیته لای.

(الْجِيئَةُ (مص): سهردانیک/ جاریک هاتن/ دیمانیهک.

(الْجِيئَةُ جِيئَات = الْمَجِيءُ): هاتن/ دیمانه.

٢- (جَاءَ- الشَّيْءُ): شته کهمیکرد/ شته کهی نهنجامدا.

(جَاءَ (م) جَائِيَّةً): کردوو/ نهنجامدر.

٣- (الْجِيئَةُ): کیم و زووخ و خوین ٢-پینهی پیلاو.

جاب: ١- (جَابَ - الْبِلَادَ. جَبِيًّا): به ولاته کهدا گهرا، گهشتیکرد.

(- الْقَمِيصُ): گیرفانی بۆ کراسه که کرد.

(جَبَّ - الْقَمِيصُ): گیرفانی بۆ کراسه که کرد.

(الْجَبَّ (ج) جُبُوب- مِنَ الْقَمِيصُ): گیرفانی کراس.

(الْجَبِيَّةُ) (عامية): گیرفان.

(«جَبَّ الْأَرْضُ»): دهرگای چوونه زمویییهوه.

٢- (الْجَبَّ (ج) جُبُوب): دل و سنگ.

(«نَاصِحُ الْجَبِّ»): سینه پاک و راستگۆو دهست و دل پاک.

جاح: (جَاحَ. يَجِيحُ- اللَّهُ الْقَوْمَ. جَيْحًا وَ جَائِحَةً): خودا نهته وه کهی هرهینان و لهناو پیردن.

جاح: ١- جَاحَ يَجِيحُ- السَّيْلُ الْوَادِي. جَيْحًا): لافاومه که نهملاولای دۆلکه کی دادری.

جَاد: (جَادَ وَ حَيَّدَ يَجَادُ. حَيِّدًا): گهردنی بهرزو جوان بوو.

(أَحْيَدَ (م) حَيِّدًا وَ حَيِّدَانَةً (ج) حُودًا): گهردن بهرزو جوان.

(الْحَيِدَ (ج) أَحْيَادَ وَ حَيُّودَ): گهردن/ مل.

(عُنُقُ أَحْيَدَ): گهردنی جوان و بهرز.

حیر: ١- (حَيَّرَ - الْحَوْضَ): گۆلکه کی به قسل سواخدا.

(الْحَيَّرَ (ك): قسل.

(الْحَيَّارَ (ك): گهچ پيش نهوهی ناوی پیدابکیت.

(الْجَيَّارُ وَ الْجَائِرُ): ناگري دموون به هوى

برسيٲتييهوه يان له رقهوه.

(مُجَبَّرٌ): قسلْکراو.

(حَوْضٌ مُجَبَّرٌ): گۆليکى به قسل سواغدراو.

٢-(جَبَر = نَعَمْ): بهلى.

٣-(جَبَر - السَّنَد) (ت) (ايطالية):

سهنهدهمگى جبرؤ کرد.

(الْجَبَرُ) (ت): نووسينى ناو يان قهرمان پيدان

يان بهرمو رووکردنهوى كهسيكتَر (ايطالية)

جبرؤکردنى پارمو بهرمو رووکردنهوى

سهنهدهمگى بؤ كهسينك.

٤-(مُجَبَّرٌ): قوپاو/ تيْقوپاو/ بهناوداچوو.

جاش: ١-(جَاشَ - تِ النَّفْسِ. جَيْشًا وَ جَيْشَانًا وَ

جَيْوشًا): دلى تيْكهلهاتو خهريكى رْشانهوه بوو.

(- الصَّدْرُ): دهمارگير بوو/ له رهقا دموونى

همستاو هاته جوش.

(- تِ الْقَدْرِ): مهنجهلهكه هاتهكول.

(- تِ الْحَرْبِ بَيْنَهُمْ): شمر له نيوانياندا

كلْبهو جوشيسهند.

(- الْبَحْرُ): دمرياكه همستاو كهوته شمپؤلدان.

(- الْوَادِي): دۆلهكه پر له ناو بوو/

بهرزبووموو ههموو لايهكى گرتهموه.

(- الْعَيْنُ): چاومكه فرميسكى به خوڤر رشت.

(- الْمِيزَابُ): پلوسكهكه پر به پرى ناوى

پيدا هاته خوارى.

(- تِ نَفْسِ الْجَبَانِ): زيرمکردوومكه ترساو

خهريكى ههلاتن بوو.

(تَجَيْشٌ - تِ نَفْسِهِ): دلى تيْكهلهات.

(الْجَائِشَةُ): دموون و دل.

(الْجَيْشَةُ (ج) جَيْشَات): دل تيْكهلهاتنيك،

دموون جوشانيك/ دمووننهلچوونيك.

(الْجَيْاشُ): شپرزه/ ههلهچوو/ جوشگرتوو.

٢-(جَيْشٌ - الْجَيْوشُ): لهشكرى كؤكردهوه.

(تَجَيْشٌ - الْقَوْمُ): خويشگهل خوڤرؤشان/

كؤبوونهموو سوپايان پيْكهومنا.

(اِسْتَجَاشٌ - الْجَيْشُ): لهشكرى كؤكردهوه

پيْكهومنا/ سوپاي گرديكردهوه.

(- الْأَمِيرُ): له ميرسوپاو كؤمهكيخواست.

(- الْقَوْمُ): خويشگهلى هانداو خرؤشاندا بؤ

يارمعتيدان و بؤ كؤمهكکردن تيْزيکردن.

(الْجَيْشُ (ج) جَيْوشُ): لهشكر/ سوپا/

كؤمهلى سمرباز.

٢-(الْجَيْشُ) (ن): شمكى روومكيْكه دريْژه

كولووى دريْژى هميه كه پره له دان.

جاض: ١-(جَاضَ وَ جَبَّضَ - عَنْهُ. جَبَّضًا

وَ تَجَبَّضًا): خوى ليلادان و كهچ رويشت/

لايكردهوه.

(الْجَبِيْضَةُ): به راست و چهپدا لاربوونهموه.

(الْجَبِيْضُ وَ الْجَبِيْضَى): رويشتنى به كهش و

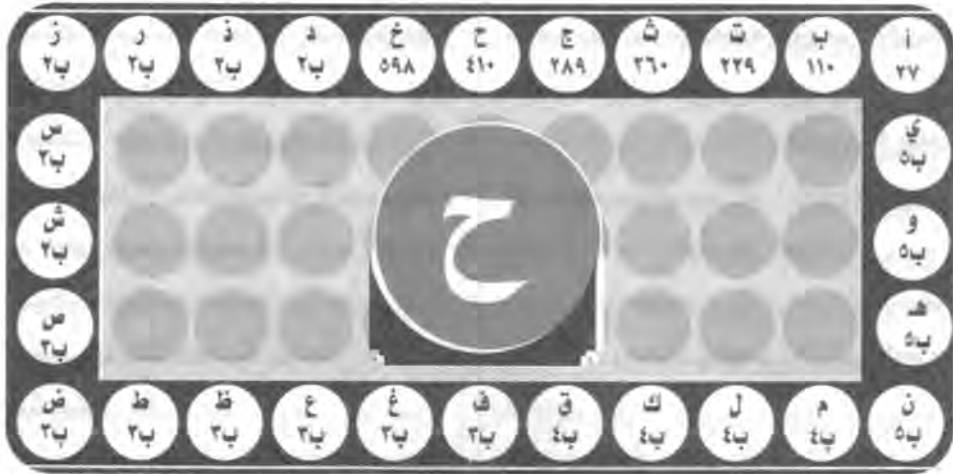
فش و خويادانهوه.

٢-(جَابِضٌ - هُ): بهسمر يهكتردا شانازييانكرد/

فيزيان نواند.

جاظ: (جاظ. جَيَظَانًا): به گەنجەفەو
خۇبادانەو رۆیشت.
(جَيَاط): خۇبادمرو بەدمعیو فیز.
(جاظ بَحْمَلِه): به بارمکەمیووە گران رۆیشت و
به لارموه لارموه رۆیشت.
جاف: (جاف و جَيْف و تَجَيْف و اجْتاف
و انجاف- تِ الْجُنَّةُ جَيْفًا): لاشەکه
بۆگەنیکرد.
(الْجَيْفَةُ (ج) جَيْف و اجیاف): ۱- لاشەى مردووی
بۆگەنکردوو ۲- کەلاکى بۆنکردوو/ بۆگەن.
جیل: (الْجِيل (ج) أَجْيَال و جیلان): ۱-
بەرمیەگى خەلک/ نەومیەك ۲- خەلکى
سەردەمىك ۳- سەدمیەك.
(جیم) (الْجِيم): ۱- جیم پینجەمین پیتی

ئەلفو بیى عەرمییه (به نیرو مى دمکریت)
۲- بەرگیکی ئاوریشمین.
جیه: (الْجِيَهْل وَالْجِيَهْلَةُ): ۱- کۆلەوژ، داریکەلە
که پشکۆی پیدمبزوینریت ۲- گەورە/ گەپ.
(صَفَاةٌ جِيَهْل): تاویریکی گەورە.
جیو: ۱- (الْجِيُودِيْزِيَّة) (هـ) (یونانیە):
زانستی رووبەری زموى زۆر ھان و گەورمو
فراوان.
(النَّقْطَةُ الْجِيُودِيْزِيَّة) (یونانیە): پنتى
دمستپیکردنى پيوان و دیاریکردنى سنوورى
ھەرمەکان.
۲- (الْجِيلُوجِيَا) (ط ا) (یونانیە): زانستى
چینەکانى زموى و ھوى و مرگرتنى شیوہ
سروشتیەکەیان.

(تَحَابٌّ - الْقَوْمُ): خویشان يەكترىيان
خۆشويىست و دۆستى يەكبوون.

(إِسْتَحَبَّ - هُ): ۱-ئەوى لاباشترو لەبېشتەر بوو
۲-لاى خۆشەويىستبوو.

(إِسْتَحَبَّ الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ): كفىرى لا لە
برووادارى پېياشتەر بوو.

(الْحُبُّ (ج) أَحِبَابٌ وَ حِبَانٌ وَ حَبَبَةٌ وَ حُبٌّ
وَ حُبُوبٌ): ۱-دۆست، پەيوەنددار، دۆستدار،
دۆستخواز ۲-دۆستايەتى. ۳-خۆشەويىست،
دەلدار / دڵخواز.

(الْحُبَّةُ (ج) حُبْنَبٌ - الْمَحْبُوب. الْمَحْبُوبَةُ):
خۆشەويىست / دەلدار / دڵخواز / ھەزەلکەردوو /
يار.

(«هَذَا حُبُّكَ»): ئەمە ئەومىيە كە دلت
دەمەويىت و دلت تەيچوو / ئەمە ھەزەمكەتە.

(حَبَّةُ الْقَلْبِ): خويىنى دل ىان ناخى دل.

(«أَصَابَتْ حَبَّةً قَلْبِهِ»): خۆشەويىستىيەكەى

ح: (الْحَاء): شەشەمىن پېتى ئەلفوبىيى
عەرەبىيە لە ژمىرەى كۆى پېتەكاندا (هـ).

حَبٌّ: ۱-(حَبٌّ - هُ. حُبًّا وَ حِبًّا): دۆستايەتى
لەگەلدا گرت و خۆشويىست.

(- الشَّيْءَ): ھەزى لە شتەكە كرد / دلى جووھ
سەرى.

(حَبٌّ وَ حَبَبٌ - إِلَيْهِ): لاى خۆشەويىست بوو /
بوو بە دەلدارى / ھەزى لىكرد.

(حَابٌّ - هُ. مُحَابَّةٌ وَ حِيَابًا): خۆشەويىستى
خۆى بۆ دەربرى / لاواندى / دۆستايەتى
پېشاندا.

(أَحَبُّ - هُ = حَبَّةٌ): خۆشويىست - دۆستايەتى
لەگەلدا گرت.

(مُحِبٌّ): ۱-دەلدار / ھەزەلکەردوو ۲-دۆستخواز.
(مُحِبُّوبٌ وَ مُحَبٌّ: خۆشەويىست / دۆست.

(تَحَبَّبَ - إِلَيْهِ): خۆشەويىستى و دۆستايەتى
خۆى بۆ دەربرى، خۆى تەھەلسوو / لاواندى.

كارى كرده بېرمو ناخى دلى.

(الْحَبِّ) (ها): دَلْخَواز / دَلْدار.

(إِمْرَأَةٌ مُحِبَّةٌ لِرِزْوَجِهَا وَمُحِبَّةٌ لَهُ): ژنهكه

ميردمكهى خوشدمويت نهويش نهوى خوشدمويت.

(الْحَبَّةُ): ۱-خوشهويستين، دلبؤچوون /

دَلْدارى / حمز ۲-دوستايهتى.

(الْحَبَابُ): ۱-دل به دلهوه نان / نهوپهري

دوستايهتى و خوشهويستى ۲-دَلْدار / يار /

خوشهويست.

(حَبَابُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): زور به تاسهوميست و

همزته نهو كاره بكهيت.

(الْحَبِيبُ) (ج) أَحِبَّةٌ وَ أَحِبَاءٌ وَ أَحِبَابُ: يار /

خوشهويست / دَلْدار / دَلْخَواز / دوست.

(أَنَا حَبِيبُكُمْ): منم كه نيوهم خوشدمويت.

(«هَذَا حَبِيبِي»): نهمه (خوشهويستى منه /

يارى منه).

(الْحَبَابُ): ۱-زور دوست ۲-دَلْداريكى سوتاو /

زور خوشهويست / ياريكى دلسوز.

۲-(حَبِّبَ وَ أَحَبَّ- الزَّرْعُ): روومكهكه

دانيگرت.

(الْحَبِّ) (ج) حُبُوبٌ وَ حُبَانٌ: دان / تۆو /

تۆمه.

(حَبَّةٌ) (ج) حَبَاتٌ: ۱-(دمنكه / دانه) تۆويك

۲-(طلب) همبى دمرمان.

(حَبُّ الْعِمَامِ): تهرزه.

(الْحَبَّةُ السَّودَاءُ) (ن) = الشونيز = حَبَّة

الْبَرْكَةِ): رشكه / سياوله (دمكريته نانهوه).

(الْحَبَّةُ الْخَضْرَاءُ) (ن) = البطم): قهزوان.

(الْحَبَّةُ) (ج) حُبِّبَ) (ن): ناووك / تۆو. ورك

ناووكههميسى. ناوكى تۆوى ترى و تۆوى سيو.

۲-(حَبِّبَ- الْقَرِيبَةُ): كوندمكهى پرگرد.

(تَحَبَّبَ- مِنَ الشَّرَابِ): نهومندى خواردموه

تا ورك كووپهى ليها.

(الْحَبِّ) (ج) حِبَابٌ وَ حَبَبَةٌ وَ أَحِبَابُ): گۆزه

يان كووپه يان مهركانهى گهوره.

(الْحَبَابُ): گۆزمو كووپهكهرو مهركانهكهرو.

۴-(الْحَبِّبُ): سفتى دان / ريكيى دان.

(الْحَبِّبُ وَالْحَبَابُ): بلقى سمرناو يان هى

مهى.

(حَبِّبُ الْمَاءِ أَوْ الرَّمْلِ وَ حَبِيبُهُ): زۆريهى

ناومكه يان لمكه.

(الْحَبَّةُ): سهنگى دوو دمنكه جؤ (۶۰/۱)ى

دينار / همبهيمكى زهر يان همر شتيكى تر.

(الْحَبَابُ) (ج): مار.

(«أُمُّ حُبَابٍ»): دنيا / جيهان.

(الْحُبَابَةُ) (ج) حُبَابُ) (ج): ناو روونكهرموه.

۵-(حَبِّبَ- الْمَاءِ). حَبِيبَةٌ: ناوه كههمكه

كشا / رويشت.

۶-(حَبِّبَ- تِ النَّارِ): ناگرمكه كلپهى

سهند.

(الْحَبَابُ وَ أُمُّ حُبَابٍ) (ج): ۱-گوله

ئەستىرە.

«نَارُ الْحَبَابِ»): ناگرى كز (بۆكزىيى)

بىتتىنى دەكرىتە (نەمۇنە) ۳-پېرىشكى ناگرى
سىمى ولاخ كە بىر بەرد دىمكەۋىت.

۷- (الْحَبَابِ (ج) حَبَابِ): ۱-كورتەبىنە

۲-ناشىرىن و رىمزا تال ۳-بەردەۋىشت/ داۋىن
پېس.

(الْحَبَابِ): بەدخۇراڭ.

حَبَج: (حَبَج- هُ بِالْعَصَا حَبَجًا): بە دار
كوتاي/ لىيىدا.

(حَبَجٌ وَأَحْبَجٌ): نىزىككەۋتەۋە ۲-دىمكەۋت.

(- الْأَمْرُ): لە ناكاۋ كارمكە دىمكەۋت.

(حَبَجٌ، حَبَجًا وَ حَبَاجًا): گەدەي لوۋى تىدا
پەيدابوۋ ئاۋسايىش.

(حَبَجٌ): گەدە گىرگىرتوۋ ئاۋساۋ.

(الْحَبَجُ) (مَص): پىشقىلى تۆپەلبوۋى ناۋسكى
خوشتر.

حَبَذ: (حَبَذ- هُ): ئافەرىنىكىرد.

(- الْعَمَلُ): كارمكەي پەسىند كىردو بەدلىبوۋو/
ئافورىنى كارمكەي كىرد.

(حَبَذًا): ئافەرىن/ بەھبەھ (كە باشە/
كە چاكە).

حَبْر: ۱- (حَبْر- الشَّيْءُ): شتەكەي رازاندەۋە،
جۋانىكىرد رەنگىنىكىرد.

(حَبْر- الْكَلَامُ أَوْ الْخَطُّ أَوْ الشَّعْرُ): (ئاخاۋتەنكە
يان نوۋسىنەكە يان ھەلبەستەكە) ى جۋانكىردو

رازاندەۋەۋە چاك داپىرشت.

(تَحَبَّرَ): خۇي رازاندەۋەۋە جۋانكىرد.

(الْحَبْرُ (ج) أَحْبَارٌ وَ حُبُورٌ): ۱-زاناي پياۋچاك
(لە قولبوۋون لە زانستداۋ بەرمو پېشېردىنەۋە
۲-يەككە لە سەرۋكە ئاينىيەكان
-سەرۋكى مالوۋمانى جۋولەكە.

(الْحَبْرُ الْأَعْظَمُ): پاپا كە جېنىشىنى ھەزرىتى
عيسايە لەسەر زەۋىدا.

(الْحَبْرُ (ج) حُبُورٌ): ۱-جۋانىي/ قەشەنگىيۋ
شېۋە شىرىنى.

(«فُلَانٌ حَسَنُ الْحَبْرِ وَالسَّبْرِ»): فېسار جۋانۋ
شېۋە شىرىنۋ شۇخە.

(«فُلَانٌ لَيْسَ لَهُ حَبْرٌ»): فېسار لە جۋانىدا
بېۋىنەيەۋ ھاۋتاي نىيە.

(«ذَهَبَ حَبْرُهُ وَ سَبْرُهُ»): جۋانىيۋ شۇخىي
قەلەھەتى نەما ۲-نىگارۋ چىنىن.

(الْحَبْرُ (ج) أَحْبَارٌ وَ حُبُورٌ): ۱-زاناو پياۋى
چاك ۲-نىگار چىنىن.

(الْحَبْرُ وَالْحَبِيرُ (ج) حَبِيرٌ وَ حُبْرٌ): بەرگى
يەمەنىي بە نەقشۋ نىگار چىنراۋ ۲-بەرگى
تازەي نەرمۋ شل.

(الْحَبْرَةُ وَالْحَبْرَةُ (ج) حَبْرَاتٌ وَ حَبَرَاتٌ
وَحَبْرٌ): ۱-جۋرە بەرگىكى يەمەنىيە ۲-

عەبايەكى رەش ژىنانە كە كاتىك لە مال
دەچنە دىرمۋەۋە دىمپۇش.

(الْحُبُورَةُ): پېشەۋايى ئاينىي.

۲- (حَبْر- هُ وَأَخْبِر- هُ. حَبْرًا وَ حَبْرَةً):
 دلخوشیکرد / دلگیردموو شادیکرد.
 (حَبْر): که یفخوشبوو / دلخوشبوو / شادبوو.
 (حُبور- وَ حَبْر): دلخوشبوون / شادبوون.
 (الْحَبْرُ وَالْحَبْر (ج) أَحْبَار وَ حُبُور): دلخوش و
 شادیی خوشگوزمرانیی و خوشی.
 (الْحَبْرَةُ) ۴- که یفخوشی / شادیی ۲- تیروتمسلیی
 ۳- هموو جوړه دمنگو ناوازیکی خوش.
 ۳- (حَبْر- تِ الْأَسْنَانُ. حَبْرًا): دانهکان زمرد
 هه لگمران.
 (الْحَبْر (ج) حُبُور): زمردی دان.
 (الْحَبْرَةُ وَالْحَبْرَةُ): زمردییه که تووشی دان
 دمبیت.
 ۴- (حَبْر- الْجِرْحُ حَبْرًا): برینه که ساریژ بوو
 به لام جیگه ی دیارما.
 (حَبْر): کیچ گهستی و جیگه کی دیارما.
 (أَخْبِر- تِ الضَّرْبَةُ جِلْدُهُ وَبِجِلْدِهِ):
 پیداکیشانه که له سمر پیسته که شوینی
 جیهیشت.
 الْحَبْر: (مص) وَالْحَبْر (ج) حُبُور: شوینکار /
 ناسهوار.
 (بِجِلْدِهِ حَبَارُ الضَّرْبِ): به پیستیه وه جی
 لیډانه که ی دیارمو پیومیه.
 (فِي يَدِهِ حَبَارُ الْعَمَلِ): نیشانه ی کارکردن
 به دمستیه وه دیاره.
 ۵- (حَبْر- تِ أَخْبِرَتِ - الْأَرْضُ. حَبْرًا):

زمویه که گژوگیای زور بوو.
 (تَحَبَّر- السَّحَابُ): ههور په یدابوو / دمرکهوت و
 بلاویش بووه وه.
 ۶- (حَبْر- الدَّوَاةُ): ممرکه بی کرده
 ممرکه بدانه که وه.
 (الْحَبْر (ج) حُبُور): ممرکه ب.
 (قَلَمُ الْحَبْرِ): پاندان / پینووسی ممرکه ب،
 قه له منووج.
 (الْحَبْرَةُ وَالْحَبْرَةُ وَ الْمَخْبِرَةُ (ج) مَحَابِر):
 ممرکه بدان / شووشی ممرکه ب.
 ۷- (الْحَبْرَةُ): گریډار.
 (الْحَبَار (ح): ممرکه بومشین زیندموړیکه
 دمریای لیجوه له نمره گانه له شی به
 بهرگه سه دمفیک داپوشر او، جوړه شله یه کی
 رمش دمرمکات، بۆ رمنگکردن به گاردیت.
 (الْحَبَارِی (ح) حُبَارِیَات): چپرگ / میشمسی
 (بِالْتَمِیْهِ وَهَكَ قَهْلَهُ مَوُون، حَوْلَهُ دَهْلَیْنِ
 (أَبْلَهُ مِنْ حُبَارِی)): له میشمسی حوْلتره
 (بُوْیْهِ وای پیده لَیْنِ چونکه هیلانه که ی گوری
 ناجیته وه سهری و له سمر هیلکه ی هیلانه ی
 هیتر هه لدمنیشیت).
 (الْحَبْرُور وَالْحَبْرِیْر (ج) حَبَارِیْر): به چکه
 چپرگ.
 حبس: ۱- (حَبْس- هُ عَنِ الشَّيْءِ. حَبْسًا وَ
 مَحْبَسًا): ریگه ی شته که ی لیگرت / شته که ی
 لی قه دمغه کرد.

(تَحَبَّسَ وَاحْتَبَسَ - فِي الْكَلَامِ): قسه‌کەى
 بَری/ له قسه‌کردن وستا.
 (الْحَبْسُ (ج) أَحْبَاسُ): به‌ره‌بەستى ئاو.
 (الْحَبْسَةُ): له زمانکەوتن/ زمانبەستن/
 قسه‌بۆنه‌هاتن.
 (الْحَبْسُ): پیاده.
 (حَابِسُ): پیادیه‌ك.
 (الْحَبْسُ): پیاده.
 (حَبُوسُ): پیادیه‌ك.
 (حَبِيسُ): پیادیه‌ك.
 ۲- (حَبَسَ - هُ. حَبْسًا وَ مَحْبَسًا): به‌ندیکرد/
 زیندانییکرد.
 (حَابِسٌ - هُ): به‌ندیکرد.
 (مُحَابَسَةٌ): به‌ندکردن.
 (اِحْتَبَسَ - هُ): به‌ندیکرد.
 (مُحَابَسَةٌ): به‌ندکردن.
 (اِحْتَبَسَ - هُ): به‌ندیکرد.
 (اِحْتَبَسَ): به‌ندبوو/ به‌ندگرا.
 (اِحْتَبَسَ - الرَّجُلُ): پیاوهم‌کەى گلدایه‌وه.
 به‌ندیکرد- رَیى لیگرت.
 (الْحَبْسُ (ج) حَبُوسُ وَالْمَحْبَسُ (ج) مَحَابِسُ):
 به‌ندیخانه/ گرتووخانه/ زیندان.
 (الْحَبِيسُ (ج) حَبَسٌ = اَلْحَبُوسُ): به‌ندکراو/
 گیراو.
 (الْمَحْبَسَةُ (ج) مَحَابِسُ): گرتووخانه/
 به‌ندیخانه/ زیندان.

۲- (حَبَسَ - الْمَالُ عَلَى كَذَا. حَبْسًا وَ مَحْبَسًا):
 ماله‌که یان داراکەى بۆ ئه‌وه (وهقف و
 تهرخانکرد/ هیشتیهمه‌وه).
 (أَحْبَسَ وَ حَبَسَ - الْمَالُ): ماله‌کەى/ داراکەى
 کرد به وهقفى خودا.
 (تَحَبَّسَ وَاحْتَبَسَ - عَلَى كَذَا): خۆى بۆ ئه‌وه
 تهرخانکردو دانا.
 (الْحَبْسُ وَالْحَبْسُ): همر شتیک که
 خاومنه‌کەى بۆ رَیى خودا تهرخانیکردبیت و
 داینبایت، ئازهل بیت زموى و به‌روبوومه‌کەى،
 خانوو مال بیت وهقف کرابیت.
 (حَابِسُ وَ حَبُوسُ أَوْ حَبِيسُ): شتیک له‌و
 شته تهرخانکراوه‌ى رَیى خودا.
 (الْحَابِسَةُ): ۱- مَیى وشەى (أَلْحَابِسُ) ه
 ۲- حوشتیک له‌بهر رهمه‌نیی و خوشه‌مویستی.
 له ماله‌وه دمه‌نیلرایمه‌وه.
 (الْحَبِيسُ (ج) حَبَسَاءُ): بۆ خودا له دنیا
 بپراوو گۆشه‌گیر.
 (الْحَبِيسُ (ج) حَبَسٌ - مِنْ الْخَيْلِ): نهمسپى
 وهقفکراو بۆ غمزاو رَیىخودا دمبړا.
 (الْحَبَائِسُ): ئه‌وه‌ى بۆ رَی خوداو خیر
 تهرخانکراوه.
 (حَبِيسَةٌ): شتیکى تهرخانکراوى رَیى خوداو
 خیر.
 (الْمَحْبَسَةُ (ج) مَحَابِسُ): ۱- به‌ندیخانه/
 گرتووخانه/ زیندان ۲- خه‌لوته‌خانه/ شوینی

خودا بهرستی و گۆشه گیری..

٤- (حَبَسَ - الشَّيْءَ - حَبْسًا وَ مَحْبَسًا): شته که ی

چاک (راگرت و هیشتیهوه/ دایمه زانند)..

٥- (حَبَسَ - الشَّيْءَ بِالْشَّيْءِ. حَبْسًا وَ مَحْبَسًا):

شته که ی به شتیکیتر دابوشی یان بهو شته

پیچایه وه.

(الْحَبْسُ (ج) أَحْبَاسُ): سهرنوین- چهرچه فی

سهرنوین.

حبس: ١- (حَبَسَ وَ حَبْسَ وَ اخْتَبَسَ - الشَّيْءَ.

حَبْسًا وَ حُبَاشَةً): شته که ی گرد کرده وه/

کۆ کرده وه.

(تَحَبَّسَ - الْقَوْمُ): خویشگهل کۆبوونه وه.

(الْحُبَاشَةُ (ج) حُبَاشَاتُ وَالْأَحْبُوشِ

وَالْأَحْبُوشَةِ (ج) أَحَابِيشُ): کۆمهله خه لکیک

که له تیرمه که نهین/ له خیلک نهین.

٢- (أَحْبَسَ - تِ الْمَرْأَةِ): ژنه که مندالیکی

رهشیستی بوو.

(الْحَبْشِيَّ): ١- رهشیستی ٢- همهشییه که.

(الْحَبْشَةُ): ولاتی همهشه.

(الْأَحْبَشُ (ج) أَحَابِشُ): همهشی.

(الْحَبْشِيَّةُ (ج): ١- خوشترکی رهشی ههترانی/

رهشیتیر ٢- (ج) جۆره میروولهیه کی گهوره ی

زۆر رهشه.

(الْحَبْشِيَّةُ (ج): سیسار که چهله.

حبس: ١- (حَبَسَ وَ حَبْسَ وَ حَبْسَ السَّهْمِ. حَبْسًا وَ

حَبْسًا): تیرمه که به لاری کهوته بهر دهستی

تیرهاوێژمه که نه پییکا/ راست نه بووه وه.

(- فَلَانٌ بِالْوَتَرِ): فیسار ژیکه ی بزواندو

یاری پیکرد بۆ نه وه ی دمنگی لیوه بیت.

(- السَّهْمُ حُبُوضًا): تیرمه که به لاری کهوته

بهر دهستی تیرهاوێژمه که ته پییکا.

٢- (حَبَسَ وَ حَبْسَ - الرَّجُلُ حَبْسًا وَ حَبْسًا):

پیاو مه که به لادا هاتو مرد.

(- الْقَلْبُ): دلکه که تووشی لیدانیکی توند

بوو پاشان نارام بووه وه.

(الْحَبْسُ (مص): شپهریمی دهماری لهش.

(مَابِه حَبْسَ وَلَا نَبْسَ): جووله ی براوه.

٢- (حَبَسَ - مَاءُ الْبَيْتِ. حُبُوضًا): ناوی

چالومه که میگرد.

(أَحْبَسَ - الْبَيْتِ): ناوی له چالومه که دا

نه هیشته.

٤- (حَبَسَ - حَقَّهُ. حُبُوضًا): مافه که ی

بوو چه لیوو وه وههوتا.

(أَحْبَسَ - حَقَّهُ): مافه که ی (بوچه ل کرده وه/

خواردی).

٥- (حَبَسَ - الْفُلَامُ. حُبُوضًا): نومییدی

چا که یان له میرد منداله که کرد که چی وا

دهر نه چوو.

٦- (رَجُلٌ حَابِضٌ وَ حَبَّاضٌ): پیاو یکی

دهستقوو چاو/ چرووک.

(الْحَبْسُ (ج) مَحَابِضُ وَ مَحَابِيشُ):

١- چه که و که وان ٢- چیلکه که ههنگوینی پی

دمردههینریت.

حبط: ۱- (حَبِطَ - عَمَلُهُ. حَبِطًا و حُبُوطًا):

۱-کارمکهی سهرینهگرت/ پووچهنبوو/

رهنجهکهای به هیرۆ رویشت ۲-تیکچوو/

بوگهنبوو/ گمند بوو.

(- دَمُ الْفَتِيلِ): خوینی کوژراوهکه به هیرۆ

رویشت.

(- مَاءُ الْبَيْتِ): ناوی بیرمهک دایه کزیی وا که

وهک جاری جاران نهبیتهوه.

(أَحْبَطَ - عَمَلُهُ): ۱-کارمکهی پووچهلکردموه

۲-نهیشت کارمکهی سهریگریت.

(- مَاءُ الْبَيْتِ): ناوی جالاومهک دایه کزیی وا

که وهک جاران نهبیته.

۲-(حَبِطَ - الْبَعِيرُ. حَبِطًا): حوشرمهک

ورگی ههلاوسا به زۆر خواردنی (گیای کنیر/

سیپهره).

(حَبِطَ (ج) حَبَاطِي): حوشری ورگههلاوسا و

به زۆر خواردنی (کنیر/ سیپهره).

(حَبَاطُ): دمردی ورگههلاوسانی خواردنی

زۆری سیپهره.

(الْحَبْنَطِي): له رهاندا دلسهرکردو یان

گهده ههلاوساوو ورگلیهاتوو ۲-کورتهمبهنی

نهمستووری ورگن/ گرگن.

۳-(أَحْبَطَ - عَنْهُ): رووی لیومرگیرا.

(«تَعَلَّقَ بِهِ ثُمَّ أَحْبَطَ عَنْهُ»): خوی

پیداوهلواسی و بوی سووتوا پاشان پشتی

تیکردو رووی لیومرگیرا.

۴-(أَحْبَطَ - الضَّرْبُ زَيْدًا): لیدانهکه کاری

کرده سهر زمیدو شپرزهمیکرد.

(أَلْحَبَطَ (مَص): ۱-شوینقامچی و شوینپرین

له لهشدا ۲-ههلاوسانی نهنجامی قامچی و

بریندارکردنی لهش.

(حَبَق: حَبَق - ه. حَبَقًا و حَبَقًا و حَبَاقًا):

لیدیا.

۲-(حَبَق - الْعَنْزُ. حَبَقًا و حَبَقًا و حَبَاقًا):

بزنهکه تری (به زۆری بۆ حوشر و مهر

دموتریت).

۳-(حَبَقُوا وَتَحَابَقُوا - عَلَيْهِ): جنیویان پیداو

هسهی ناشیرینیان پیت/ سووکیانکرد.

(أَلْحَبَقَ و الْحَبَقَةُ): ۱-ناومزسووک/ نهقل

سووک ۲-بهره لای هیج و پووچ.

(«رَجُلٌ حَبَقَةٌ»): پیاویکی نهفام/ بییمیشک.

(أَلْحَبَقَ): بیفهر/ بییمیشک.

(أَلْحَبَقَ): بیفهر/ بیخیر.

۴-(حَبَق - الْمَتَاع): کهلوپهلهکهی بهسهریمکدا

داو شهمتهکیدان.

۵-(أَحْبَقَ): ملیداو شوینکهوت.

۶-(أَلْحَبَقَ (ن): ریحانه/ ریحانههرمشه. هی

هندستانه بۆ رازاندنهموو شراب بهکاردیت.

(حَبَقَ - الْمَاءُ (ن): ثونطه.

(حَبَقَ الْبَقَرُ = الْبَابُونَج (ن): بهیبوون.

(حَبَقَ الْفَتَى أَوْ الْفِيل (ن): مهرزنچۆش.

حبك: (حَبَج- هُ. حَبْكَ): بەستى و قايىمىكرد / شەتەكىدا.

(- الحَانِكُ الثَّوْبُ): جۆلەكە / جەنەركە بەرگەكەى سەفت و چاك چىنى و دروستىكرد.
(حَبْكَ- هُ): توندوتۇل بەستى / باش دايمەزاندو شەتەكىدا.

(أَحْبَكَ- هُ): قايىمىكردو چاك دايمەزاندو باش دروستىكرد.

(تَحَبَّكَ): بەرگەكەى لە خۇيەمە پىچا.

(- بَازَار): پىشتىنەكەى بەست و قايىمىكرد.

(إِحْتَبَكَ- الثَّوْبُ): بەرگەكەى سەفت و چاك چىنى.

(- بِالْإِزَارِ): بەرگۈشەكە يان پەشتەمالەكەى بە كەمەرمە بەست يان پىشتىنەكەى بەست.

(أَلْحَبِيكُ (م) حَبِيكَة = المحبوك): ۱- سەفت چىنراو و چاك دروستىكراو ۲- قايىم دامەزراو.

(أَلْحَبَكَة): پىشتىن / كەمەرىمەند.

(أَلْحَبِكُ): ۱- كەمەر / ناوھەد ۲- شوپىنى بەندەخوپىنى شەروال و دەرپى.

(أَلْحَبَاكُ (ج) حُبْك): ۱- كەۋرپىك كە بە تەيمانى قامىش بۇ ئازەل كرابىت ۲- پەتىك كە بەناۋەدەمە دىمەستىت ۲- پىگەيەك يىناو لىدا.

(أَلْحَبُوكُ): سەفت و قايىم چىنراو و چاك دروستىكراو.

(أَلْحَبِيكَة (ج) حَبَانِكُ وَحَبِيكُ وَ حُبْك): ۱-

چىن چىنى قۇيسەرو لەو بابەتە.

(رَأْسُهُ حُبْكُ): قۇى سەرى چىن چىنە

بە ھۇى لوللىيەمە ۋەك ئاۋ يان لەم كە با لىيەدەت شەپۇلى ۋەدى تىدا پەيدا دىيىت ۲- ۋەدە شەپۇلى سەرى لەم كە با دروستىدەكەت

۳- (فَك) رېرەمى ئەستىرەكانى ئاسمان.

(السَّمَاءُ ذَاتُ الْحُبْكُ): ئاسمانى پىر لە رېرەمى ئەستىرەكان يان چاك بەدىيەنراو.

۲- (حَبْكِر- الشَّيْءُ): شەتەكەى (مۆلكرد / كۆكردەمە).

(تَحَبْكِر- فِي طَرِيقِهِ): لە رېگەيدا سەرى لىشىۋاۋ سەرسامبۈۋ.

حبل: (حَبَل- الصَّيْدُ. حَبْلًا): بە تۇر بە داۋ نىچىرەكەيگرت.

(حَابِل): راۋكەرى داۋنىرەمە.

(إِحْتَبَل- الصَّيْدُ): بە جاۋ نىچىرەكەيگرت.

(إِحْتَبَلَهُ الْمَوْتُ بِحَبَالِهِ): مەرىك بەداۋىيەمە كىرد.

(إِحْتَبَل وَتَحَبَل- الصَّيْدُ): نىچىرەكە بە داۋمە ۋە ۋو.

(أَلْحَابِل): راۋكەرى كە بە داۋ راۋبەكەت.

(نَارَ حَابِلُهُمْ عَلَى نَابِلِهِمْ): لە يەك بەردىران و ئاشۋوبىيان تىيەردان.

(أَلْحَابِل): داۋنىرەمە.

(أَلْنَابِل): تىرەندەز. دىمۆترىت.

(إِحْتَلَطَ الْحَابِلُ بِالنَّابِلِ): پەندىكە بۇ

شلمژان و سمرلیشیوان و کار بهمهگداچوون و شیرازه پچران دموتريت.
(حابِل): بمرگو (ناپِل) بمری بمرگهکه.
(«حَوْلَ حَابِلَهْ عَلٰی نَابِلَهْ»):
سمرهوژيرکرد.
(الْحَبَالَة (ج) حَبَائِل): داوو توژری راوو تهله.
(الْأُخْبُولُ وَالْأُخْبُولَة (ج) أَحَابِيل = الْحَبَالَة):
١- داو ٢- تهله ٣- توژری راو.
٢- (حَبَل - هُ حَبَلًا): پمتيکرد/ توند به پمت بهستی.
(إِحْتَبَلْ وَ تَحَبَّلْ - تِ الدَّابَّةُ): چوارپيکه قاجی له پمتهوه نالا/ به پمتهوه بوو.
(الْحَبَل (ج) حِبَال وَأَحْبَلْ وَ حُبُول وَأُحْبَال):
١- همرچی پيبيبهستريتهوه: گوريسو پيومندو پمت و دمزوو ٢- پرشمه.
(«صَرَمَ حِبَالَهْ»): پمتی پچری/ پمیومندیی پچری.
(«وَصَلَ زَيْدٌ حَبْلَ عَمْرُو»): زميد پمیومندیی له گهل عهمرودا بهست واتا کچهکهی خوی لیماره کرد ٣- الْحَبَل: کومهله لنيك دريژبوو بيتهوه به پمت چوپنراوه.
(الْحَابُول): پمتی سمرکهوتن بهسمر دارخورمادا که له ريشال يان توپکلی دار دهبیت.
(الْحَبَال): پمتهفروش/ گوريسفروش يان

بهتدروستکه/ گوريسهون.
(الْحَبَل): ١- پرشمه ی و لاخ. ٢- هونراوه.
(شَعْرُ مُحَبَّل): پرچ/ قژی هونراوه.
(مُحْتَبَلُ الْفَرَسِ): مهچهکی چارهوی/ شويینی بهستنهوهی دهستی.
٢- (حَبَل - تِ الْمَرَاةُ): ژنهکه سکی پريوو.
(حَابِلَة (ج) حَبَلَة وَ حُبْلَى (ج) حَبَال وَ حُبَلِيَّات وَ حَبْلَانَة): ژنی سکپر/ ناوس.
(حَبَل - مِّنَ الْمَاءِ): له ناو پريوو/ پری ناو بوو.
(حَبْلَان): پری.
(حَبَلْ وَأَحْبَلْ - هَا): سکی ژنهکهی پريکرد.
(الْحَبَل): ١- کورپهله له سکی دايکدا/ مندالدانی پری/ ناوس ٢- پريوون.
(الْحَبَال): پريوون.
(«بِهِ حُبَالٌ مِّنَ الشَّرَابِ»): سکی پری خواردنهوميه/ سکی ههلاوساوی خواردنهوميه.
(الْحَبَل): ماوهی سکپری.
(الْحَبْلَان (م) حَبْلَانَة): ١- پری ٢- له رځو کينه دلیر.
٤- (أَحْبَل - النَّخْل): دارخورماگی ههلاپريژين کرد/ تووی نیری بهسمردا پريژاند.
٥- (الْحَبَل): ١- پيمان و بهنين و دهسته بهری ٢- دهماری لهش وک دهماری بازوو خوينهينمر.

(هُوَ عَلَى حَبْلٍ ذَرَاعِكَ): زور لیتهوه
نزیکه وهك دهماری بازووت.

(الْحَبْل): توورپییو رِقو خهفت/ پهزاره/
داخ.

(حَبْلَة (ج) أَحْبَال) (ن): داری میو یان
پهلهکانی.

(الْحَبْل (ج) حُبُول): ١-زانای تیگهیشتوو/
پهپیپهر ٢-پیاوی زورزانو و فیلپاز.

(الْحَابِل): جادووگهر/ سحرپاز/ تهلیسمباز.
(الْحَبَالَة): ١-سمردهمیکی گونجاو بؤ شتیک ٢-
سنگو فورسای.

حبن: ١-(حَبْن و حَبْن. حَبْنًا و حَبْنًا): سکی
ههلاوساو لوو گری تیذا پهیداوو.
(حَابِن و أَحْبَن و مَحْبُون): کهسیکی سک
ههلاوساوو سک لواوی.

(حَبْن و حَبْن- عَلَيْهِ): دلی لیپرپوو/ رقی
نیهستا.

(أَحْبَن- هُ الداء): دمردهکه گری له سکیدا
پهیداگردو ههلیناوساند.

(الْحَبْن (ج) حُبُون): دوومهلی کیماوی.
(أُم حُبَيْن و الْحَبِينَة (ج) أَبَو بُرِیص
(عامیه): شهوگرد.

٢-(الْحَبْن و الْحَبِين) (ن): درهختی ژاله.
(الْحَبْن (ج) حُبُون) (ح): مهمون.
حبا: ١-(حَبَا. حَبُوا): نزیك بوومه.
(«حَبُوتَ إِلَى خَمْسِينَ»): نزیکی پهنجاسالیی

بوویتهوه.

(حَبَا- تِ الشَّرَاسِيفُ): چهرچمهکان
داگهوتن و دریزبوونهوه.

(أَلْحَبَا و الْحَبِي): ههوری چرو داهاتوو/ نزیك
به زهویهوه بوو.

(أَلْحَابِي) (فا): شانپهرز تا مل.
(«إِنَّهُ لِحَابِي الشَّرَاسِيف»): نهملاولای/
تهنشتنی لهشی بهرز.

(الشَّرُوف): سهری نهو دانه پهراسووانهی
که بهسمر گهدهوهو و نهرمن.

٢-(حَبَا- مَا حَوْلَهُ. حَبُوا): دمورو پشتی خوی و
خیزانهکهی پاراستو بهرگری لیکرد.

(- هُ عَنْ كَذَا): بهری نهوهی لیگرت و نهپهشت
توختی بکهووت/ لیدووورخستهوه.

(حَبِي- هُ): پاراستی و بهرگری لیکرد.
٢-(حَبَا- تِ السَّفِينَة. حَبُوا): پاپورمهکه

رؤیشت/ کشا.
(- الْوَلَدُ): مندالهکه گاکولکییکرد/ به

گاکولکی رؤیشت.
(- السَّهْمُ): تیرهکه نهگهپشته نیشانهکهو

بهسمر زهویدا بوی خشا.
(أَحْبَى- الرَّامِي): تیرهاویژمهکه نهپییکا.

(رَمَى فَأَحْبَى): تیری هاویشت و
نهیگهپشتی و ههلبهزیهوه تا بیپیکیت.

٤-(حَبَا- هُ كَذَا وَبِكَذَا): بیپاداشت و بری
دایه/ پیشکهشیکرد.

(الْحَبُوءَةُ وَالْحَبُوءَةُ وَالْحَبُوءَةُ): به خشش / خه لات.

(الْحَبَاءُ): ١- به خشش / خه لات ٢- مار می ژن.

٥- (حَبَا- الشَّيْءُ لَهُ حَبُوءٌ): شتمه که بهری
ریگهی لیگرت و هاته به رده می.

٦- (حَابِي- الرَّجُلُ مُحَابَاةٌ وَحِبَاءٌ): ١-

پشتی پیامه که گرت و سمریخت ٢- لایه نی

پیامه که یگرت ٣- رووی تایبته می له و کرد.

(حَابِي- الْقَاضِي زَيْدًا فِي الْحُكْمِ): دادومرکه

لایه نی زمیدیگرت / له بریارمه که پدا به لای

زمیددا لایدا و نادادیگرت.

(هُ فِي الْبَيْعِ): له فروشتندا خاتری
نمو یگرت.

٧- (إِحْتَبَى. إِحْتِبَاءٌ): پستی و همدوو لای به

میزمریک یان شتیک به یمکه وه به ست.

(- بِالْثُوبِ): به رگه که له خو به وه

پیچایه وه.

(الْحَبُوءَةُ وَالْحَبُوءَةُ (ج) حُبِيٌّ وَ حَبِيٌّ): هر

شتیک که له خو وه بنالینریت و مروف

خوی پی بیچیتمه وه، میزمریک، سهر پیچیک

به رگیک.

(حَلَّ حُبُوءَتُهُ): شته که له خوی کردومه و

هسته ایه سمری.

(عَمَدَ حُبُوءَتُهُ): خوی پیچایه ومو دانیش.

حت: ١- (حَتَّ- الشَّيْءُ عَنِ الثَّوْبِ. حَتًّا):

جمله که کراندو پرواندو شتمه که له که که

لیکردومه.

(- الشَّجَرُ): دره خته که ی روو تگرد، گه لای

هه لومراندو تو یکل لیکردومه.

(- الْوَرَقُ أَوْ الْقَشْرُ عَنِ الشَّجَرِ): گه لای

دره خته که و مر ی تو یکل که ی لیبو و ومو.

(تَحَاتَّ وَانْحَتَّ- الْوَرَقُ مِنَ الشَّجَرِ تَحَاتًّا

وَانْحِتَاتًّا): گه لای دره خته که هه لومری و

به مرش و بلا و بو و ومو.

(- شَعْرُهُ عَنِ رَأْسِهِ): توو کی سمری

هه لومری.

(- تِ الْأَسْنَانِ): دانه کان خوران و هه لومرین.

(الْحَتَّ (ج) أَحْتَاتُ): جابوک / خیرا / گورج.

(«فَرَسَ حَتَّ»: چارموییه کی جابوک / خیرا.

(«تَرَكَوْهُمْ حَتًّا بَتًّا أَوْ حَتًّا فَتًّا»): به

مردووی به جبیان هیشتن.

(«مَا فِي يَدَيَّ مِنْهُ حَتُّ أَوْ حُتَاتَةٌ»): هیج

شتیک له وه به دهمسته وه نییه.

(الْحَتَّ (ز): دمر دیکه دمدا ته دره خت گه لای

پیوه ناهیلت.

أَلْحَاتَاتُ: و مر یو / هه لومریو / لیومبو و به مرش و

بلا و بووی هه موو شتیک.

(الْحَتَّ وَالمِحَاتَات- مِنَ النَّخِيلِ): خورمای

هه لومریو دارخورما.

٢- (حَتَّ- هُ عَنِ الشَّيْءِ حَتًّا): له شته که ی

دوور خسته ومو گیرا به وه.

٣- (الْحَتَّ (ج) أَحْتَاتُ): کولله ی تو پیو.

۴- (حَتَحَتْ): هه لههه لیکرد/ په له یکرد/ خیرا بوو.

(تَحْتَحَتِ الْوَرَقُ): گه لاکه موری.

۵- (حَتَّى): تا/ تاو مگو- بۆ نهو میکه -ته نانت بۆ -ههتا.

(أَكَلْتُ السَّمَكَةَ حَتَّى رَأَيْتُهَا): ماسیه کهم هه موو خوارد تا گه پشته سه لکه که یو نه مځوارد (تا کو تایی شته که).

(دِرْسٌ حَتَّى تَنْجَحَ): کوشش بکه بۆ نهو ی که دمر چیت (بۆ نامانجه) به واتاو (واو) ی په یو مستی دیت.

(أَكَلْتُ السَّمَكَةَ حَتَّى رَأَيْتُهَا): ماسیه کهم مځواردو سمرکه میشی (به واتای واو ی په یو مستی دیت).

فَوَاعَجِبَا حَتَّى كَلِبْتُ تَسْبِي: دمیته پیتی سهرمتا: سهره تا (کوله بیش) جنیوم پیدمدا.

حَتَّامٌ = «حَتَّى مَا» = الی متى: تا که ی.

حَتَا: ۱- (حَتَاً وَاحْتَاً- الْعُقْدَةُ. حَتَاً): گریکه ی توند کرد.

(- الْجِدَارُ): دیوار که ی بنجه بست و قایم و پته و کرد.

۲- (حَتَاً وَاحْتَاً - الْجَمَلَ عَنِ الدَّابَّةِ حَتَاً): بارم که ی له و لاخه که گرته وه/ داگرت.

۳- (حَتَاً وَاحْتَاً- الشَّيْءَ. حَتَاً): جاوی بریه شته که.

حَتَدَ: ۱- (حَتَدَ- بِالْكَانِ حَتُوداً): له شوینم که دا نیشته نی بوو/ نیشته جی بوو.

۲- (حَتَدَ. حَتْدًا): زور رسمن بوو/ نمراد بوخت بوو.

(حَتَدَ): ۱- رسمن/ وه جاخزاده ۲- ساغ و بیخه وش.

(حَتَدَ- الشَّيْءَ): شته که ی لمبر چاکی و بوخته می هه لبرارد.

(الْحَتْدُ وَالْحَتْدُ- مِنَ الشَّيْءِ): گوهه رو بوخته ی شته که.

(الْحَتْدُ- مِنَ الْعِيُونِ): کانی و سهر چاوه می کی ناو لمبن نه هاتوو که هه می شه ناوی هه بیت.

(الْحَتْدُ): ره چه له ک/ رسمن/ نمراد.

(فَلَانٌ كَرِيمٌ الْحَتْدُ): فیسار خانه دانه/ وه جاخزاد میه/ نمراد گومر میه/ رسمنه/ جسنه.

حَتَرٌ: ۱- (حَتَرٌ. حَتْرًا وَحُتُورًا): که می کرد مه/ خواردنه که یان به خشینه که ی که مکر دمه.

(- لَهُ شَيْنًا): شتیکی که می دایه.

(- أَهْلَهُ): بزنیوی خیزانه که ی که مکر دو لیگر ته وه.

(مَا حَتَرْتُ الْيَوْمَ شَيْنًا): نه مرو هیچم دمستنه که هوت یان هیچم نه خوارد.

(حَتَرٌ): هیچی لدمست نه بوو مه/ چروو کی کرد.

(أَحْتَر- الرَّجُلُ): پیسکه می کردو خیرو

به‌خشینی کهم بوو.

(أَحْتَرَّ - عَلَيْنَا الرِّزْقُ): بږیوی لئ

که‌مکر دینه‌وه/ دمستی‌گرتنه‌وه یان بیروژی
کردین .

(أَلْحَتَّرَ وَالْحَتَّرَ وَالْحَتَّرَ): شتی کهم یان
به‌خشینی کهم.

(أَلْحَتَّرَ): ژمه شیردانیک.

(أَلْحَتَّرَ أَوْ الْحَتَّرَ): خواردنیک که بو
خانه‌ساز مکان/ به‌ناکان دمکرت.

۲- (حَتَّرَ - هُ. حَتَّرَا وَ حُتُّورَا): تیژ
تیرووانی.

۳- (حَتَّرَ - هُ. حَتَّرَا وَ حُتُّورَا): بهستی و توند
شته‌کید/ قایمیکرد/ چه‌سپیکرد.

(حَتَّرَ - الْبَيْتَ): شووای بو خانووه‌که کرد.

(أَحْتَرَّ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی قایمیکرد.

(حِتَار (ج) حَتَّرَ - الشَّيْءَ): شووړا/ به‌رژین/
تمیمان/ جوارچیوه/ چیوه‌ی شت.

(«حِتَارُ الْأُذُنِ»): گوپی دهرموه/ کړکړاگه‌ی
گوپی.

(«حِتَارُ الظَّفَرِ»): گوشتی چیوه‌ی نینوک.

(حِتَارُ الْمِنْخَلِ وَالْغِرْبَالِ) إلخ: که‌مه‌ی بیژنگو
که‌وو هیله‌ک و شتی ومها.

۴- (حَتَّرَشَ - الْجَرَادُ. حَتَّرَشَةُ): کولله‌که له
خواردندا خسه‌خشیکرد.

(تَحَتَّرَشَ - الْقَوْمُ): خویش‌گهل گردبوونه‌وه/
کوبوونه‌وه.

(أَلْحَتَّرُوشَ): می‌ردمندالیک‌ی سووکه‌له‌ی
جرپن و بزپو.

(أَلْحَتَّارِشَ): جرپنی‌ی و هه‌لبمزو دابه‌زی
مندال.

۵- (تَحَتَّرَفَ الشَّيْءُ): شته‌که به‌رش و بلاو
بوووموه.

(تَحَتَّرَفَ الشَّيْءُ مِنْ يَدَيَّ): شته‌که له
دمستم به‌ری و بلاو بوووموه.

(أَلْحَتَّرَفَةُ): ۱- سووړبوونی چاو/ سووړی ناو
چاو ۲- زبریی/ رمقی.

حتف: (أَلْحَتَّفَ (ج) حُتُوفَ): مردن.

«مَاتَ حَتَفَ أَنْفِهِ أَوْ حَتَفَ فِيهِ»): ناسایی و
به‌دمردی خودا مرد/ له‌سمر چیگا بیکوشتن و
لیدان گیانی سپارد/ مرد.

حتک: (حَتَكَ وَ تَحَتَّكَ. حَتَّكَ وَ حَتَّكَانًا):
هم‌نگاوی کورت و خیراینا.

(أَلْحَتَّكَ وَالْحَوَاتِكَ (ح): به‌رخ یان کارو
کارژوله یان گویرمه‌که یان به‌چکه خوشتر/
(به‌چکه‌ی مالآت).

حتل: (حَتَلَ - هُ حَتَّلَا): دایه.

(أَلْحَتَّلَ وَالْحَاتِلَ): وه‌ک/ له‌وینه‌ی/ چون/
چه‌شن/ لیچوون.

حتم: ۱- (حَتَمَ - الشَّيْءَ. حَتَمًا): شته‌که‌ی
قایم‌کرد/ باش دایمه‌زrand.

۲- (حَتَمَ - الشَّيْءَ عَلَيْهِ. حَتَمًا): شته‌که‌ی
له‌سمر کرد به‌نمرکیکی پیووستی سمرشان/

بهسهریدا سهپاند.

(- بالشیء): شتهکەى پێویست کرد که هەر

دمبیت ببیت.

(تَحْتَمَ- الشَّيْءَ عَلَى نَفْسِهِ): شتهکەى کرد به

نهرکی سهرشانی خۆی.

(تَحْتَمَ وَاَنْتَمَ- الْأَمْرُ): کارهکه بهسهردا

سهپینراو کرا به نهرکیکی پێویستو هەر

دمبیت جیبه جی بیت.

(الْحَتَمَ (ج) حُتُومَ): ١-نهرکی ناچارى/

نهرک و پێویستی به جیهینان ٢-خواستى

خودا.

(الْحَاتِمَ) (فا): ١-دادوهر ٢-بریار بهدمستو

بریاردهر.

«حَتَمَ الْحَاتِمَ بِكَذَا»: دادوهر/ بریار بهدمست/

بریارى لهسهر نهومدا ٢-قهله رهشکه (چونکه

قرانوویمتى گوايا بریارى جیابوونهوهى

یهکهجاری خۆیداوه).

٣-(تَحْتَمَ): بهرماوهى خواردنهکەى خوارد/

کاسه لێسیکرد.

(الْحَتَامَةُ): بهرماوهى سهرخوان.

٤-(تَحْتَمَ): روویگهش و پێخۆشبوونى خۆى

نواند/ نیشاندا.

٥-(تَحْتَمَ- الرُّجَا جُ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ):

شوشه که بهسهریه کدا شکا/ تیکشکا.

٦-(الْحَتَمَ (ج) حُتُومَ (مَصْ): ١-پوخت/ ساغ/

تهواو ٢-راسته قینه ٣-بریارى کۆتایى.

(هُوَ الْأَخُ الْحَتَمُ): نهو برارى راسته قینهیه/

برارى تهواوه.

(«هَذَا وَلَدُ حَتَمٍ»): نهمه کوریکه ساغ

لهدايک و باوکى خۆیهتىو، گوومان لهومدا

نیه.

(- الْحَتَمُ): رهنگى رهش.

(الْحَاتِمُ): رهش.

أَلْحَتَمَةُ: رهشایى/ رهشیى.

(الْأَحْتَمُ): رهش.

الملحق

حتم: (الْحَتْمِيَّةُ): برۆایهکى قهلهسه قانهیه

دهلێت: ههموو دیاردمهیه هۆکارێکى ههیه

نهو دیاردهو هۆکارانهیشى دهمستوورى

تایبهتیی چهسپاویان ههیه.

حتن: ١-(حَتَنَ- الْحَرُّ حَتْنًا): گهرماکه

تاویسهند.

٢-(أَحْتَنَ- الرَّجُلُ): تیرمهکانى له شوپنێکدا

گیرسانهوه.

(تَحَاتَنَ- الْقَوْمُ فِي الْأَمْرِ): خۆپشگهل له

کارهکهدا وهک یهک وهستانهوه. یهکسانبوون.

(«تَحَاتَنَ الدَّمْعُ»): فرمیسک جووت جووت

دمهاتنه خوارى.

(«تَحَاتَنَتِ الرِّيحُ»): باکان به دواى یهکداو

جیاچیا ههلیانکرد ههریهکهو له لایهکهوه.

(إِحْتَنَنَ): وهک یهک بوون و جیاوازییان

تینهکهوت.

(الْحَتْنُ وَالْحَتْنُ): چونیه کی/ هاوتا/ هاودان/ یه کسان.

(هُمَا حَتَّانُ): نهمو دوانه یه کسان/ چونیه کن.

(الْحَاتِنُ - مِنَ الْيَامِ): رۆژانی که سهرمتاو کۆتاییان له گهرمیدا وهک یهک بن.

حَتَا: (حَتَا. يَحْتَوِ. حَتَوَا): توند راپیکرد. توند رۆیشت.

حَتَى: (حَتَى وَاحْتَى - الْحَبْلُ. حَتِيَا): پهمتهکی بادا (- هُ): قایم و باش درووی.

(فَرَسٌ مُحْتَاةُ الْخَلْقِ): چارموپیهکی قایم و تۆکمه ی هیمنه.

حَتَّ: ١- (حَتَّ وَحَتَّتْ وَاحْتَّ وَاسْتَحَتَّ - الرَّجُلُ عَلَى الْأَمْرِ. حَتًا وَتَحْتِيًا وَإِحْتَانًا): بۆ کارمه که بیاومهکی هانداو تیزیکردو هیزی نایه بهر.

(حَاتَّ - هُ): جوولاندی و هانیدا/ تیزیکرد. (تَحَاتَّ - الْقَوْمُ): خویشگهل. یهکتریان هانداو جوولاند/ حمزی کارمهکیان به یهک پهیدا کرد.

(إِحْتَتَّ. إِحْتَانًا): هاندا/ تیزیکرا/ جوولینرا/ حمزی تیدا پهیداگرا.

(الْحَثِيثُ وَالْحَثُوثُ): خیرا/ توند/ ههلهداو/ گورج/ به پهله.

(وَلَّى حَثِيًا): خیرا دهرپهری/ رۆیشت. (الْحَثَاثُ وَالْحَثَاثُ): ١- خیرایی/ گورجیی ٢-

خهوی بچرپچرو کهم کهم.

«مَا اكْتَحَلَ فَلَانٌ حَتَانًا»: خهویکی

بچرپچریشی نهکرد/ خهو نه چوووه چاوی. ٢- (الْحَتَّ): ١- وردمگا ٢- وردنه نان ٢- وردنه لمو تهنگه لم.

٣- (حَتَحَتَّ - الْبَرْقُ): یهک له دوا یهک ههوره برووسکهیدا.

- (الْمِيلُ فِي الْعَيْنِ): کلچپۆکهکی له چاودا گیرا.

(- فَلَانًا): هانی فیساری بۆ شمه که دا. (تَحْتَحَتَّ - الْقَوْمُ): خویشگهل نامادمبوون. (الْحَثَاثُ وَالْحَثُوثُ): گورجهپهله/ خیرا/ چابوک.

حَتَر: ١- (حَتَر - الْجِلْدُ. حَتَرًا): پنیسته که زیپهکی دمردا.

(- الْعَسَلُ): ههنگوینه که بزربزر بووو خراب بوو.

(حَاتَر و حَتَر): ههنگوینی خرابی بزربزر. (حَتَر - الدَّوَاءُ): دهرمانهکی کرد به حمب. (أَحْتَر و تَحْتَر - النُّخْلُ): دارخورماکه دمنکی گرتووی دهرکهوت.

(الْحَتَر): ١- دهرکهوتنی بهرسيله ٢- حمب دروستکردن ٢- بزربوونی ههنگوین.

(الْحَتَر): خراب بوو. («طَعَامٌ حَتَر»): خواردنیکی خراببوو/ بیکهک/ ترشاو.

(فُوَاد حَبْرُ): دَلِيكِي بِيِنَاگَا.

۲- (حَبْرُ - الشَّيْءُ. حَبْرًا) شَتَهَكِه فَرَاوَان
بوو.

(حَبْرُ - تِ الْعَيْنُ) بَه هُوِي وَمَرْدِيْنَهوَه بِيْلُووي
چاوَمَكِه هَه لَآوَسَا.

(الْحَبْرُ) (مَص): لَيْلِي.

۳- (حَبْرَبِ - الْمَاءُ): نَاوَمَكِه لَيْلِ بُوو / لِيخَن
بوو.

(- تِ الْبُسْرِ): نَاوِي چَاوَمَكِه لَيْلِ بُوو.

(الْحَبْرَبِ) ۴- نَاوِي لَيْلِ / لِيخَن ۲- (ن) رُووَوَكِيك
كِه لِه زَمُوْبِيهَكِي قَوْمِيْدَا بَرُوِيَت.

حَتَل: ۱- (حَبْلُ. حَبْلًا): وِرْگِي لِيْمِيْدَا بُوو /
وِرْگِي هَه لَآوَسَا.

۲- (أَحْبَلُ - تِ الْأُمُّ وَلَدَهَا): دَايَكِه كِه خَرَاب
خَوَارْدَنِي بَه مَنْدَالْمَكِه دَا.

(وَلَدٌ حَبْلٌ): مَنْدَالِيكِي بَه دَخَوْرَاك.

(- تِ الدُّهْرُ فَلَانًا): رُوْزْگَار بَارُو گُوْزَمَرَانِي
فِيَسَارِي خَرَابِكِرْد.

(الْحَبْلُ) ۱- بَارُو گُوْزَمَرَان خَرَابِيوون ۲- خَرَاب
شِيْرْدَان بَه سَاوَا.

(الْحَبْلُ): لَآوَاْزِي / چِرُووَسَاو / پُووَكَاوَه.

۳- (الْحَبْلُ وَالْحَبَالَةُ): گَمَنْدِي هَه مَوو شَتِيك
۲- تَوِيكَل لِيوْمِيووي جُوْو گَمَنم وَ جَه لَتُووَك وَ
تَوِيكَلِي خَوْرَمَا.

(حُبَالَةُ الدَّهْنِ): خَلْتَهِي رُوْن.

(- حُبَالَةُ النَّاسِ): هَمَرْجِي وَ پَهَرْجِي نَاو

خَهْلَك / سَهْرَسَمَرِي وَ خُوِيْرِي.

(الْحَبْلَةُ): گَمَمَهَكِه / پَاشِمَاوِي نَاوِي نَاوْگُوْل.

حَنَم: (حَنَم - الشَّيْءُ. حَنَمًا) شَتَهَكِي تُوْنَد
هَه لَگُوْفَت وَ دَهْسَتِي بِيْدَاهِيْنَا / شِيْلَاي.

(- لَه): شَتَهَكِي دَايَه.

(الْحَنَمَةُ): دَهْمِي نَاوْمِرِيْزَمِي بَهْنَدَمَكِه.

(الْحَنَمَةُ وَالْحَنَمَةُ (ج) حَنَام) ۱- گِرْدُوْلَكِه /
تَهْپُوْلَكِه ۲- پَهْرَمَكِي لُووت.

حَنَا: (حَنَا وَ حَنَى - لَه حَنَوَا وَ حَنِيَا وَ
تَحْنَاءُ): شَتِيكِي كَهْمِي دَايَه.

۲- (حَنَا وَ حَنَى - التُّرَابُ. حَنَوَا وَ حَنِيَا وَ
تَحْنَاءُ): خُوْلَهَكِي رَشْت / دَاكِرْد / رُوْگِرْد.

(- التُّرَابُ): خُوْلَهَكِه رُوْگِرَا / رُوْگِرَا.

(«حَنَى فِي وَجْهِهِ الرَّمَادُ»): تَهْرِيْقِي كِرْدَمُوَه
شَهْرَمَهْزَارِي كِرْد.

(«حَنَا فِي وَجْهِهِ التُّرَابُ»): شَهْرَمَهْزَارِي كِرْد.

(«حَنَا فِي وَجْهِهِ التُّرَابُ»): پِيْشِيكِهوَت.

(اِسْتَحْنَوَا): خُوْلِيَان بَهْرُووي يَهْگَرْدَا كِرْد.

(الْحَنَا وَالْحَنَى) ۱- خُوْلِي رُوْگِرَاو ۲- وِرْدَمَكَا.

(الْحَنَى) (مَص) (ج) حَنِيَاَت: نَهْمُوِي بَه
مَشْت بَگُوِيْزَرِيْتَمُوَه چ نَاو چ خُوْلِ يَان هَمَر

شَتِيكِيَت.

(الْحَنَوَاهُ): گُوْشْتَمَزَمُوِي.

حَنَى: شَتِيكِي كَهْمِي دَايَه.

حَج: ۱- (حَجَّ - هُ حَجًّا): نِيَاْزِي نَهْوِي كِرْد /

رُووي تِي كِرْد / بُوِيچُوو.

(حَجَّ بَنُو فُلَانٍ فُلَانًا): فیسار بهرہ بہک
لہسمریہک سہردانی فیساریانکرد.

(حَجَّجْتُ فُلَانًا): جار لہ دوی جار ہاتمہ
لای فیسار / سہرم لیدا.

(حَجَّ - الْأَمَاكِنَ الْمُقَلَّسَةَ): زیارمتی شوینہ
پیرۆزمکانیکرد / حہجیکرد.

(حَاجَّ (ج) حُجَّاج و حَجِيج وَحَجَّ (م) حَاجَّة
(ج) حَوَاجَّ): حاجی. (حَجَّ - عَلَيْهِ): بۆلای

ہات / روویکردہ نہو.
(حَجَّجَ - هَ وَأَحَجَّ - ه. تَحَجَّجًا و إِحْجَاجًا):

ناردی حہج بکات.
(إِخْتَجَّ - الْبَيْتَ): حہجیکرد.

الْحَاجَّ: حاجی / زیارمتکاری شوینہ
پیرۆزماکان.

الْحَاجَّ: حاجیہکان.

(الْحِجَّةُ): سَال (چونکہ حہج ہہموو سَالِيك
دمکریٹ).

نَوَ الْحِجَّةُ (ج) ذَوَات الْحِجَّة: دوا مانگی

سالی عمرہبیہ لہ نیوان (ذیلقہعیدہ) و
(موحمرہم) دایہو بیستو نۆ رۆژیشہ بۆیہ وا

ناونراوہ چونکہ حہجی تیدا دمکریٹ / مانگی
ناوجہژنان / نۆمینہی حاجیان.

(الْحَجَّ): نہو شوینہی حہجی لیدمکمن.

(الْحِجَّةُ (ج) مَحَاجَّ): (ناومرستی / چہفی)

شہقام (چونکہ روودمکریٹہ ناومرستی
شہقام).

(الْحُجُوج): ۱- شویننیاز ۲- نیازو خواست
۳- رووتیکراو. شوینی حہج و زیارمتگا.

۲- (حَجَّ - عَنِ الْأَمْرِ. حَجًّا): وازی لہ کارمکہ
ہینا / دمستی لہ کارمکہ ہہلگرت.

۳- (حَجَّ - ه. حَجًّا): بہلگہگیریکردو بہسمریدا
زالبوو.

(حَاجَّ - هَ حِجَاجًا و مُحَاجَّةً): بہگژیڈا جوو.
بہلگہگیریکردو بہسمریدا زالبوو.

(تَحَاجَّاجًا تَحَاجًّا): ناحمزیمان بہرامبہر یہک
کرد.

(إِخْتَجَّ): ۱- نارمزایی دمربری ۲- خواستی خۆی
دمربری و بہلگہی ہینایہوو بہلپیگرت.

(- بِالْشَيْءِ): شتہکە ی کرد بہ بیانوو و
بہلگہ.

(إِسْتَحَجَّ): داوی بہلگہیکردو بہلگہی خۆی
پیشاندا.

(الْحِجَّةُ (ج) حُجَّج و حِجَاج): بہلگہو بیانوو-
ہۆی پی سہلانندن. (- لای رمشہخہلکەکە) نہو

بہلگہنامہمیہہ کە بہ کرپار دمدریٹ.
(الْحِجَّةُ): حہجکردن.

(الْحَجِيجَ): کەسێکە بہ بہلگہ زال دمبیٹ.
(الْحِجَاجَ): ہہمیشہ مشتومر کەر و بیانووگر /

ناحەزیکار / شەمرنگیز.

الْحُجُوج: بہ بہلگہ بہزینراو / ژێرکەوتوو.

۴- (حَجَّ - الْجَرْحَ. حَجًّا): میلەکە ی بہ
بەرنەکەدا کرد تا بزانیٹ چەند قوولە.

حجَب: ١- (حَجَبَ وَحَجَبَ- هُ حَجَبًا وَ حَجَابًا): بهرگرت/ شاردیهوه/ له بهرچاو ونیکرد.
 (تَحَجَّبَ وَاحْتَجَبَ): خۆی شاردیهوه/ خۆی داپووشی/ رووی خۆی پووشی.
 (الْحِجَاب (ج) حُجْبَ): ١- په چه/ رووپووش ٢- دوعای چاو مزار ٣- گوللمبه نند (دوعایه بۆ پاراستن له هه مو تیغ و گولله و تهقه مه نیه که ٤- نوشته.
 الْحِجَاب (مو): په چه خشلۆکه نهو خشله بچکۆلهیه که لایهکی ناوینهی عودمه کهی و روومه که ییدا پووشراوه.
 (الْحِجَاب الْحَاجِز= حِجَاب الْقَلْب): ناوبه نچک.
 (بهردمیه که له نیوان دل و سکدا).
 (حِجَابُ الشَّمْس): هه تاو/ تشکی خۆر.
 (الْحَاجِب (ج) حَوَاجِب وَ حَوَاجِب): نیشقان و گوشت و تووکی سه رچاو/ برۆ.
 (حَاجِبُ الشَّمْس): ١- لایهکی خۆر ٢- لووتیخۆر که سه رمه تا خۆر هه لدیت و دمرمه که ویت.
 (حَوَاجِبُ الشَّمْس): تیشکی خۆر/ هه تاو.
 (حَاجِبَةُ الشَّمْس) (ا ع): ١- بهری هه تاوگره- کاسکیت ٢- چه رداخ ٣- سیبهره.
 ٢- (حَجَبَ- صَدْرُهُ. حَجَبًا وَ حِجَابًا): سنگی توند بوو/ تهنگه نهفه سیوو.
 ٢- (حَجَبَ- هُ. حَجَبًا وَ حِجَابًا): نهیه شت بچپته ژورمه- بهریلیگرت.
 (فُلَانٌ يَحْجُبُ لِلْأَمِيرِ): فیسار دمرگاوانی

(الْحَجِيج): نهو کهسهی پزیشک برینه کهی بۆ ته ماشا دمکات بزانیته چهند قووله.
 (الْحُجَّاج) (طب): میلی تاهیکردنه وهی قوولیی برین.
 ٥- (الْحَجَّة): ١- گواره ٢- نهرمایی گو/ بهلگی گو یچکه.
 (الْحَجَّة): نهرمایی گو.
 (الْحُجَّاج (ج) حُجْج وَ أَحْجَّة وَ حِجَّاج): نهو نیشکهی برۆی له سه ره.
 (حُجَّاجُ الشَّمْس): قهراغی (خه پلهی/ توپی خۆر).
 ٦- (حَجَجَ): له قسه که ویت و کپ بوو.
 (- بِالْمَكَان): له شوینه که دا نیشته نیی بوو.
 (- الرَّجُل): پاشه که شه یکرد/ گه رایه وهو په شیمان بو وهو.
 حَجَا: (حَجَا- بِالْشَيْءِ. حَجَا): دلی به شته که خۆش بوو.
 (- عَنْهُ الشَّيْء): شته کهی لیگرت.
 (حَجِيءٌ وَ تَحَجَّأً بِالْشَيْءِ. حَجَأٌ وَ حَجَا): ١- شته کهی لا خۆشه و یست بوو ٢- چرووکی تیدا کرد.
 (الْحَجِيء): ١- شایسته/ لیها تووی/ شایان.
 (هُوَ حَجِيءٌ بِكَذَا): نهو شایسته و شایانی نهو میه/ لیها تووی نهو میه ٢- په نابهر.
 (هُوَ حَجِيءٌ إِلَيْهِمْ): نهو لایان په نابهره.
 (الْحَجَا): په ناگا.

میره/ بهرلیگری چوونه لای میره.

(حَجَب - بَيْنَهُمَا): لمیه کتریکردن/ نهیهشت

به یه کتری بگهن.

(حَجَب - هُ): بهرلیگرت.

(اِسْتَحْجَب - هُ): کردی به دمرگاوانی خوی/

به بهرلیگری خوی.

(اَلْحِجَاب (ج) حُجَب): بهرلیگر/ پمرده،

دمرگاوان- همرجیهک ری له بهیه کگه یشتنی

دوو شت بگریت.

(اَلْحَاجِب (ج) حُجَاب و حَجَبَة): دمرگاوان

لهوانه به به دمرگاوانی شا بلین.

(اَلْحِجَابَة): دمرگاوانیی.

٤- (حَوَاجِبُ الشَّيْءِ): لیوارو قهراغی شت.

(اَلْحَاجِبِيَّة) (ن): گوله همنگه، روومکیکه

له ولاته فینکه کاند دمویت، جوړیکه له

روومکی سعلهم، گوله کهای له همنگو میشو

مهگمز دمچیت.

حجر: ١- (حَجَر - هُ. حَجْرًا و حَجْرَانًا و

حِجْرَانًا و حَجْرًا و حِجْرَانًا و حَجْرَانًا):

بهرلیگرت/ نهیهشت.

(- عليه القاضي): دادومر ری هه لیسوورانو

خاومنداریی شته کهای/ ماله کهای لیگرت.

(- عليه الأمر. حَجْرًا و مَحْجَرًا): کارمکهای

لی قهدهغه کرد/ بهری کردنی کارمکهای

لیگرت/ له کارمکهای ببیهشکرد.

(تَحَجَّر - على فلان): ١- ببیهشیکرد/ لئی

حمرامکرد ٢- تمنگه تاویکردو دمستی نایه

بهری.

(تَحَجَّر - ماوَسَّعَهُ الله): پرژدیی بهرامبهر

به خوی کرد.

(اِحْتَجَرَ - الشَّيْء): شته کهای خسته کوشیه وه.

(- به): خوی دایه پالی/ په نایبؤبرد.

(اَلْحَجَر): بهرلیگرتن/ نهیهشتنی کردنی

کاریک/ لادان.

(حُجْرًا لَهُ): له وه لا ترجیت.

حُجْرَتَا الْعَسْكَر (١ ع): لای راستو چهپی

سوپا.

(اَلْحَجَر) (مص): قهدهغه کردنی تهواو/

رېپینه دانی تهواو.

(اَلْحَجَر وَالْحَجَر وَالْحَجَر): ١- حمرام/

بؤنمه بون/ نهشیان.

(هَذَا حَجَرٌ عَلَيْكَ): نهمه لیث حمرامه/

بؤت ناشیت ٢- کوشی مروف.

(نَشَأَ فِي حَجَرِ فُلَانٍ): له پالو بندهستی

نمودا گموره بوومو پیگه یشتوو/ له کوشی

نمودا پیگه یشتوو.

(اَلْحَجَر (ج) حُجُور و حُجُورَة و أَحْجَار):

١- ناومز/ نهقل (چونکه ری له مروف دمگریت

ناهیلیت شتیک بکات شاپانی مروف نه بیت)

که بؤ نهمپی رهمن دانرابیت ٢- ماین.

(أَحْجَارُ الْخَيْل): نهمپی که همر بؤ تۆو

تمرخانکراییت (نهمه به دهگمن وشه که تاک

دمگرتتهوه).

(الْحَاجِرُ (فا): هموارىك كه له بيااباندا بو
حاجبيهكان تهرخان گرابييت.

(الْحَاجِرُو): بهستى ليوارى رويار.

(الْمَحْجَرُ): نهوهى (رپتيچوونى گيرابييت/
ههدهمهگراييت ۲-باخ و باخات و كشتوكالى
ههدهمهى سوورى ناومدانى و دى.

(- الْمَحْجَرُ الصَّحْيُ): قورنتينه كه نهخوشى
پهتاگرتووى خراپى تيدا رادمگرن تا
بلاونهبيتهوه.

(الْمَحْجَرُ وَ الْمَحْجَرُ (ج) مَحَاجِرُ): باخ و
باخچهى پهرژينكراو.

۲-(حَجَرُ - الطينُ): قورمهكه رهم بوو وهك
بهردى ليهات.

(تَحَجَّرَ وَاسْتَحَجَّرَ): سهختبوو وهك بهردى
ليهات.

(الْحَجَرُ (ج) أَحْجَارٌ وَحِجَارٌ وَحِجَارَةٌ
وَأَحْجَرُ): بهرد.

(«الْقَمَّةُ الْحَجَرُ»): قورى به دهميدا دا. واتا
وهلاميكى وای دايهوه بيدهنگيكرد.

(«أَهْلُ الْحَجَرِ وَالْمَدْرِ»): بيااباننشينهكان كه
له شوينه بهردهلانييهكاندا دهژين.

(الْحَجَرَانُ): زېرو زيو.

(الْحَجَرُ وَالْحَجِيرُ): شوينى بهردهلانيى.

۳-(حَجَرُ - القَمَرُ): مانگ خهرمانهيدا.

(أَحْجَرُ - هُ): شارديهوه/ سهنگوبهردينا/

دايپوشى.

(إِخْتَجَرَ):

(تَحَجَّرَ وَاسْتَحَجَّرَ - الرَّجُلُ): پياومهكه بو
خوى ژووريكى گرت.

تَحَجَّرَ: بوو به بهرد يان وهك بهردى ليهات.

(الْحَجَرُ - مِنَ الْعَيْنِ): چالى چاو.

(الْحُجَرُ): گۆشتى دهورى نينوك.

(الْمَحْجَرُ وَالْمَحْجَرُ (ج) مَحَاجِرُ - مِنَ الْعَيْنِ):

چالى چاو كه تيايدا دمگرتت.

(الْحُجْرَةُ (ج) حُجَرٌ وَ حُجَرَاتٌ وَ حُجَرَاتٌ وَ

حُجَرَاتُ): ژوور.

۴-(إِسْتَحَجَرَ - عَلَيْهِ): پييويرا.

۵-(الْحَاجِرُ (ج) حُجْرَانُ): زمويى نهملاولا
بهرزو ناوهراست چال.

(الْحُجْرَةُ (ج) حُجَرٌ وَ حُجَرَاتٌ وَ حُجَرَاتٌ وَ
حُجَرَاتُ): لا، كهنا.

(الْحُجْرَةُ (ج) حُجَرٌ وَ حُجَرَاتٌ وَ حَوَاجِرُ):
لا/ كهنا.

(«إِنْتَشَرَتْ حَجَرَتُهُ»): پهلى هاويشتوووه
خوى بيكهوه ناوه/ دارا بووه.

حجز: ۱-(حَجَزَ - بَيْنَهُمَا حَجْزًا وَ حِجَازَةً):
ليكيچياكردنهوه/ نيوانى خستن.

(- هُ): ۱-دهستى بهسهردا گرت، نهپهشت و
بهري ليگرت/ ههدهمهيكرد.

(- عَلَيْهِ الْمَالُ أَوِ الْعَقَارُ): دهستى بهسهردا

گرت/ به داوايهك له دادگا، رپى ههلسوراندى

مالهكەي يا خانووبەرمەكەي لىگرت.
 (حَاجَز- هُ): بەربەستىگەدو شتەكەي
 لىگرتو كەوتە ناكۆكىي لەگەلدا.
 (أَحْجَزَ وَانْحَجَزَ): بۇ حىجاز رۇيشت- ھاتە
 حىجاز.
 (تَحَاجَزُوا): نەھىلى يەكترى بوون/ پالايان بە
 يەكترموە ناو رىيان لەيەكترىگرت.
 (إِنْحَجَزَ): ۱- بەرى لىگراو بەربەستىبوو ۲-
 دەستى بەسەردا گىرا/ گىلرايەو.
 ("حَجَزَ- هُ فَانْحَجَزَ"): ھىشتىمومو ھىلرايەو/
 بەربەستىگراو/ گىلرايەو.
 (إِنْحَجَزَ- بِهِ): نەيداو نەيھىشت.
 (- الرَّجُلُ): ھاتە حىجاز.
 (الْحَجَزُ): دەستو داوینپاك/ دوور لە خراپەو
 بىلەكە.
 (الْحَجَزُ وَالْحَجَزُ): خىل كە خۇتى دەمىتە
 پەنا.
 (الْحَاجِزُ (ج) حَجَزَة): تەگەرە/ كۆسپ/ رىگر:
 بەست/ نەھىل/ لەمبەر ۲- دەمى شمشىر ۳-
 پردە زەمى (زەمىيەكى تەسكە لە نيوان دوو
 دەريادا دوو وشكانى بە يەك دەگەپەنىت ۴-
 جىياكەرمومو نەھىل.
 (الْحَاجِزُ النَّارِي) (۱ ع): بەستىكى ناگىرىن,
 بۇ بەربەستىگەردنى دوژمن بە تۇپو ھەموو
 جۇرە تەھقەمەنىيەك.
 (الْحَاجِزُ الْحَرَارِي) (ف): بەربەستەگەرمىي

زاراومىەكى زانستىيە، بەو گەرمایيە دەلین
 كە فرۆكە لە كاتى بە ھەوا تىپەرىندا/
 بەرگەوتنى ھەوادا پەيدايدىمكات.
 (الْحِجَاز): ولاتى حىجاز دەلین: بۇيە وا
 ناوئراوہ چونكە توھامو نەجد لە يەك
 جىيادىمكاتەو.
 (-) (مو) ناوازيكى گۇرانييە.
 ۲- (إِنْحَجَزَ- الشَّيْءُ): شتەكە پەنگىخواردومو
 كۆبوومو.
 ۲- (إِنْحَجَزَ- الشَّيْءُ): باومشى بە شتەكەدا
 كردو ھەلىگرت.
 (-) (بِالْإِزَارِ): پەشتەمالەكەي بە كەمەرمو
 بەست/ بەرگۆشەكەي لە كەمەر بەست.
 (الْحُجْرَة (ج) حَجَر و حُجَرَات): ۱- پىزووى
 شەروال ۲- كەمەر.
 (الْحُجْرَة فِي الْمَجَاز): (بە خوازە) واتا چىنگ بە
 شتەومگرتن و بەرنەدانى.
 («فَلَانٌ طَلِبَ الْحُجْرَةَ»): مروفىكى دەستو
 دل و داوینپاكە.
 («شَدِيدُ الْحُجْرَةِ»): بە نارامو بە كىشە.
 («هَذَا كَلَامٌ أَخَذَ بَعْضُهُ بِحُجْرَةِ بَعْضٍ»):
 نەمە ناخاوتنىكە رىكوپىكە چاك داريژراوہو
 يەكگرتووه/ چىنگى داومتە يەك.
 (الْحِجَاز): ۱- پىشتىن، كەمەربەند/ كەمەرە
 ھەرجى بە كەمەرمو بەبەستىت ۲- پەتىك/
 گورىسنىك حوشترو جوارپىي پىدەبەستەو.

(أَلْحَجَّزُ): شوینی بهستنی پشتین و
که مهربند له که مهربدا.

۴- (أَلْحَجَزُ وَالْحُجَزُ): ۱- چه لهک / ریشه /
بنه چه ۲- که نار / لا.

(أَلْحَاجِزُ (ج) حَجَزَةٌ): ستمکار / زوردار.
حجف: (حَاجَفَ - هُ. مُحَاجَفَةٌ) بهره نستیکرد و
پاله پهستوی لمگه لدا کرد.

إِنْحَجَفَ: (پارایه وه / لا لاله وه.
(إِحتَجَفَ - هُ): هه لیبژارد.

(- الشَّيْءُ): شته که ی چنگکه وت / دمستکه وت.
(- نَفْسُهُ عَنْ كَذَا): خوی (له وه گیرایه وه /
له وه لادا).

(أَلْحَجَفَةُ (ج) حَجَفَ): ۱- قه لغانیك که هر له
پیست دروستکراییت و بیذار بیت ۲- سنگ.
(أَلْحَجِيفُ): قوره ی سک.

حجل: ۱- (حَجَلٌ وَحَوْجَلٌ وَحَجَلٌ - تِ الْعَيْنِ.
حُجُولًا): جاومکه به قوولدا چوو.

۲- (حَجَلٌ. حَجَلًا وَ حَجَلَانًا): همنگله شه لییکرد.
(حَجَلٌ وَ حَجَلَانٌ): همنگله شه لییکردن.

۳- (حَجَلٌ - الْبَعِيرُ. حَجَلًا وَ حَجَلَانًا):
حوشترمه ی بهسته وه / پیومند کرد.

(حَجَلٌ - الْمُقَيَّدُ): قاجبه ستر اومکه به قه له مبارز
رؤیشت.

(حَجَلٌ - الْمُقَيَّدُ): قاجبه ستر اومکه به قه له مبارز
رؤیشت.

(أَلْحَجَلُ وَالْحَجَلُ وَالْحَجِلُ (ج) أَحْجَالُ

وَحُجُولُ): ۱- کۆت / پیومند ۲- پاوانه.

۴- (حَجَلٌ - بَيْنَهُمَا. حَجَلًا): نیوانیان بهستن /
نهمان هیشت به بهک بگهن / له به کتریان
برین.

۵- (حَجَلٌ - الرَّجُلُ أَمْرُهُ): کارمه ی ناشکرا
کرد و جاریدا.

(أَلْحَجَلُ): به ناوبانگ / ناودیر.

۶- (حَجَلٌ - الْعُرُوسُ): بهرده بو بووک
رازیاه وه. (- بووک ی خرایه (بهرده وه / بهرده ی
بووک ی نییه وه).

(أَلْحَجَلَةُ (ج) حَجَالٌ وَ حَجَلٌ): ۱- بهر دمی که
بو بووک ی له ناو خانوو مکه دا ده گیریت
۲- خانوو یه که بو بووک ی دمر ازین ریته وه.

رَبَاتِ الْحِجَالِ: ژنانی ناو بهرده.
(أَلْحُجُولُ لِرَبَاتِ الْحِجَالِ): پاوانه بو ژنانه، بو
ژنانی ناو بهر دمی.

۷- (حَجَلٌ - تِ الْمَرَأَةِ بِنَانَهَا): ژنه که به منجه کانی
رمنگ کرد.

۸- (حَجَلٌ - تِ الْمَرَأَةِ): ژنه که پاوانه ی له پیکرا.
(أَلْحَجَلُ وَالْحَجَلُ وَالْحَجِلُ (ج) أَحْجَالُ
وَحُجُولُ = الخِلخال): پاوانه.

۹- (حَجَلٌ وَتَحَجَّلَ - الْفَرَسُ): چارمو یکه
قوله پیی هر چوار په لی سیی بوو. قوله پیی
سیی.

(مُحَجَّلٌ وَ مُحَجُولُ): چارمو یی چوار قوله پیی
سیی.

(حَجَل): سَيَقُولُهُنَّ سَبِي.

(الْحَجَلُ وَالْحَجَلُ وَالْحَجَلُ (ج) أَحْجَالٌ وَحُجُولٌ وَالتَّحْجِيلُ): سَبَيْتِي لَهُ قَوْلُهُنَّ جَارْمُونِدَا.

(الْمُحْجَلُ - مِنَ الْخَيْلِ): جَارْمُونِي قَوْلُهُنَّ سَبِي.

("يَوْمَ مُحْجَلٍ"): رَوُثِيكِ رَوُونَاكَ وَ هِرْ لَهُ شَادِيي وَ خَوْشِي.

١٠- (الْحَجَلُ): (ح) كَهَو.

(حَجَلَةٌ): (ح) كَهَوِيك.

(ج) حَجَلَانُ وَحَجَلِي. (الْحَوْجَلَةُ وَالْحَوْجَلَةُ

(ج) حَوَاجِلُ وَ حَوَاجِيلُ): سَوَرَاخِي مَلْبَارِيكِ شُووشَه / تُونَكَمِيهَكِي مَلْبَارِيك.

(الْحُجَيْلَاءُ): نَاوِي بَهْرَنْسِي.

حَجَم: ١- (حَجَم - الْحَجَامُ الْمَرِيضُ. حَجْمًا):

كَهَلَمَشَاخَكُورَمَكِه كَهَلَمَشَاخِي لَهُ نَهْخَوْشَه كِه گَرْت وَ بَهْوَه جَارَسَمَرِيكِرْد.

(إِحْتَجَمَ): دَاوَايَكِرْد كَهَلَمَشَاخِي لِيَبْگَرَن.

(الْحَاجِم (ج) حُجَامٌ وَحَجَمَةٌ وَالحَجَامُ): كَهَلَمَشَاخَكُر.

(الْحِجَامَةُ): كَهَلَمَشَاخَكُرْتَن وَ جَارَسَمَرِيكِرْدَنِي.

(الْحَجَمُ وَالْحِجَمَةُ (ج) مَحَاجِمُ): نَامِيرِي

كَهَلَمَشَاخِ پِيگَرْتَن (شَتِيكِه وَهَكِ پِيَالَه هَهْوَاي تِيْدَا نَاهِيلَن وَ دَمِينَن بَهو شَوِينَه وَه كِه دَمِيَانَه وَت پِيَسْتَه كِه دَمُورُووژِينِيَت وَ خَوِينَه كِه

دَمَرْدَمَهَرِيَت چُونَكِه رَايَدَمَكِيَشِيَت.

(الْمَحْجَم (ج) مَحَاجِمُ): نَهو شَوِينَه ي لَهُ لَمَشْدَا كَهَلَمَشَاخَه كِه ي لِيَدَمْگَرَن.

٢- (حَجَم - هُ عَنِ الشَّيْءِ حَجْمًا): شَتَه كِه ي لِيگَرْت / نَمِيهِيَشْت شَتَه كِه ي دَمَسْتَبَكِه وَت.

(- الْبَعِيرُ): حَوْشَرَه هَار بَوُوْمَكِه ي لَمَواشَه كِرْد.

(- طَرَفُهُ عَنْهُ): رَوِي لِيَوْمَرگِيَرَا.

(أَحْجَمَ - عَنِ الشَّيْءِ): ١- وَاذِي لَهُ شَتَه كِه هِيْنَا

٢- لَهُ تَرَسَانْدَابَه لَايْدَانَه چَوُو / لِيِيْدُوورَكِه وَتَه وَه وَ خَوِي پَارَاَسْت.

(الْحِجَامُ): لَمَواشَه كِه دَمَكِرِيَتَه دَمِي حَوْشَرَمُوَه تَا نَه گَمَزِيَت.

(الْحِجَامُ): كَه سِيَكِه تَرَسَنُوكِ زُوُو وَه پَاشَه كَشَه بَكَات وَ لَه شَت پَمَشِيْمَانَبِيَتَه وَه / نَه وَير.

٣- (حَجَم - تِ الْحَيَّةِ. حَجْمًا): مَارَه كِه گَمَزِي / پِيُوْمِيْدَا.

٤- (حَجَم - الصَّبِيُّ ثَدْيِ أُمِّهِ. حَجْمًا): سَاوَآكِه مَهْمَكِي دَايَكِي مَرِي.

(أَحْجَمَ - تِ الْمَرَأَةِ لِلْمَوْلُودِ): دَايَكِه كِه يَمَكِه مَجَار شِيرِي بَه سَاوَآكِه يْدَا.

٥- (حَجَم وَأَحْجَمَ - الثَّدْيُ. حَجْمًا): مَهْمَكِه كِه خِر بُوُو گُوِيَكِرْدُو بَهْرَزَبُوُوْمَه.

(الْحَجَمُ (مَص) (ج) حُجُومُ): ١- قَهْمَارِي لَهش / تَهَن ٢- بَهْرَزِيِي وَ زَبِيرِي كِه بَه دَمَسْتَلِيْدَان پِيِيْبَزَانَرِيَت.

(الْحُجُومُ): تَمَنْدَار / قَهْمَارَمْدَار / قَهْمَارَمَكِه وَه.

حَجَن: ۱- (حَجَن- الْعُودَ حَجْنًا): توولمکەى
چەماندەوہ.

(حَجَنَ وَاحْتَجَن- الشَّيْءُ): شتەمکەى بە
گالۆکەکە/ دارە سەرچامو مەکا راکیشا.

(حَجَن- الْعُودُ): توولمکەى چەماندەوہ.

(حَجَنَ وَاحْتَجَن- الشَّيْءُ): شتەمکەى
بەگالۆکەکە/ دارە سەرچامو مەکا راکیشا.

(حَجَن- الْعُودُ): توولمکەى چەماندەوہ.

(تَحَجَّن- الْعُودُ): توولمکە چەمیەوہ/
خواربوو وەوہ.

(الْحَجَن وَالْحَجْنَةُ): چەمینەوہ/ خواربوو وەوہ/
چەوتانەوہ.

(الْأَحْجَن (م) حَجْنَاء (ج) حُجْن): چەماوہ/
خوار/ نوشتاوہ/ چەوتاوہ.

(صَقَّرَ أَحْجَنُ الْمَخَالِبِ): ھەلۆى (چنگنوشتاوہ/
چنگچەوتاوہ).

(الْحَجَن وَالْحَجْنَةُ): دارى سەرچەماوہ/
گۆچان/ گالۆک ھەموو شتیکی سەرچاموہ.

(- مُحَجَّن الطَّائِرُ): دمنووکی بآئندە.

۲- (حَجَن بِالْدارِ. حَجْنًا): لە خانوو مەکا
نیشتمەنى بوو.

۳- (حَجَن - عَلَيْهِ وَبِهِ حَجْنًا): شتى
لێوەشاندا/ چرووکیى لەگەلدا کردو شتەمکەى
نەدايە.

إِحْتَجَن- المال: سامان و مالى بەلای خۆیدا
راکیشا خستىە ژنر چنگى خۆى ۲- پەرشو

بلاو مەکەى بەگیشکردو خستىە کارەوہ.

(- عليه): نەمىدايەو لىيگرت.

(الْحُجْنَةُ): شتىک بۆ خۆکۆکرايىتەو و تايبەت
بەخۆ کرايىت.

(«مَحْجَن مَالٍ»): کۆکەرەو و چاک
ھەلسۆرپنەرى سامان و مالیات و حوشترى
بلاو بوو.

۴- (الْحَجُون): ۱- تەمەل ۲- درێژخایەن.

(«سَرْنَا عَقِبَةً حَجُونًا»): ماو میەکی
درێژخایەن رۆیشتىن.

حجا: (حَجَا. حَجْوًا): وەستا.

۲- (حَجَا- هُ حَجْوًا): رووی تیکردو بە نیازى
نەو بوو ۲- پششى پێبەست.

(- بِالْمَكَانِ): لە شوپنەکەدا نیشتمەنى بوو،
مايەوہ.

(حَجِي- بِهِ حَجِي): زۆر ھەزى لیکردو
پێوہى لکا/ ئالوودەپوو.

(تَحَجَّى- بِهِ): دلى تیچوو پێوہى لکاو
بەرىنەدا/ بۆى سووتا/ ئالوودەپوو.

(- الشَّيْءُ): نیازى شتەگەمیکردو بۆى چوو.

(- بِالْمَكَانِ): لە شوپنەکەدا نیشتمەنى بوو و
مايەوہ.

(تَحَجَّيْتُكُمْ الى هذا المَكَانِ): پێش ئێوہ ھاتمە
نەم شوپنەو تيايدا گلمخواردەوہ.

(الْحَجَا (ج) أَحْجَاء): پەناگا/ ھەشارگە/
شوپنى گلتیداخواردنەوہ.

۲- (حَجَا - السَّرَّ. حَجَّوْا): نهینیه که ی
 (شاردموو پاراست/ نهیدرکاند).
 (- بالشَّيْءِ): شته که ی وشاندو نهیدا/
 چرووکی له شته که دا کرد.
 (- هُ): رینیلنگرتو نهیهشت/ همدغه میگرد.
 (إِحْتَجَى - الشَّيْءِ): شته که ی به ژیر لیوه کردو
 نهیدرکاند/ په نهانیکرد.
 ۴- (حَجَا - بِه خَيْرًا. حَجَّوْا): به خیرو چاکه
 هاته بهرچاوی/ وایبۆچوو.
 (- الأمر): وا بۆ کارمکه چوو بینه موی بچیته
 بنج و بناوانی یان لی دلیابیت.
 (حاجی - هُ. مُحَاجَاةً): مته لی لیداهینا یان
 له مته له که دا بهزاندی.
 (تَحَاجَّوْا): مته لیان له یهك داهینا.
 (أَلْحَجَى (ج) أَحْجَاء): ژیری/ ناومزو وریای و
 پیزانین.
 ("حَاجِيَّتُهُ فَحَجَّوْتُهُ"): بۆرپۆرینی وریای و
 ژیریمانکردو بۆرما.
 (أَلْحَجِيَّةُ (ج) أَحَاجِي وَأَحَاج): متهل،
 قسه ی به پینچ و پنا.
 (أَلْحَاجِي): جۆریکه له متهل.
 (كَلِمَةُ مُحَجَّيَّةٍ وَ مُحَجَّيَّةٍ): وشهیه که
 که واتا که ی به پیی بیژمکه ی نه بیت و
 پیچه وانه بیت.
 ۵- (حَجَا - الْقَوْمَ): خویشگه لی پاداشتدایه وه.
 ۶- (أَحْجَى - هُ بَكْذَا): شایانی نهومیگرد.

(«مَاحْجَاهُ بَكْذَا»): نای که لایمهی نهومیه!
 (أَلْحَجِي وَالْحَجِي): لایمهبوون/ شیاوبوون/
 شایسته بوون/ شانه لگرتن/ شایانبوون.
 (مُحْجَاةً): شیاو/ شایسته/ لیومشانه وه/
 شایان.
 (إِنَّهُ لَمُحْجَاةٌ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): لییدموشیته وه
 نه وه بکات/ دمتوانیت و له دستیدیت/ شایانی
 نهومیه.
 ۷- (أَلْحَجَا (ج) أَحْجَاء): ۱- بلندزموی ۲- پینچی
 دۆل و دمره.
 (حَجَا - الشَّيْءِ): لیواری شت.
 (أَلْحَجَا (ج) أَحْجَاء): لا/ که نار.
 (أَلْحَجَاةُ (ج) حَجَا): بَلَقَى سَمَرْنَاو که له دلۆپه
 باران بهیداده بیت.
 (حَجَى): نیازی نهویوو پستی پیبهست.
 حَدَّ: (حَدَّ - الدَّارَ حَدًا وَ حَدًّا): شوورای بۆ
 خانووکه کرد.
 (- الشَّيْءَ عَنِ الشَّيْءِ): شته که ی له شته که میتر
 جیاکردوه و سنووری بۆدانان.
 (حَدَّدَ - الْأَرْضَ): سنووری بۆ زمویه که
 دیاریکرد.
 (- الأمر): رادی کارمکه دیاریکرد/ پیناسه میگرد.
 (حَادَتْ أَرْضُهُ أَرْضِي): زمویه گانمان
 هاوسنوورن/ له پال یه گدان.
 (أَلْحَدَ (مَص) حُدُودَ): ۱- سنور/ تخووب
 ۲- پهرژین/ جیاکه ره وه/ مهرز.

«دَارُهُ حَدَّ دَارِي»: خانوومکەى لەهال
هینەکەى منداپە ۲-نەوپەڕى کۆتایی شت
مەودا.
(حَدُّ الشَّيْءِ): پێناسەى ئەو شتەى کە هەموو
نیشانەىەمکى شتەکەى تێدا بێت و نەهێلێ
ئەوێە کە هێ ئەو نەبێت.
(الْحَدِيدُ): بەهال یمکە/هاوسى بوون/
تەنشت.
(هُوَ حَدِيدِي): ئەو دراوسیمە/لە
تەنشتەىە.
(الْحَدُودُ): سنووردەر.
۲-(حَدَّ-اللهُ عَنَّا الشَّرَّ. حَدًّا وَحَدًّا): خودا
هەموو وێى و چۆرتۆمێکى لێدوورخستىەو
لێیلا داین.
(حَدَّ-الْمَذْنِبُ): دارى ھەدیان لە گوناھبارمکە
داو تەمبێیان کرد بۆ خۆى و خەلک.
(الْحَدَّ (ج) حُدُودُ): سزا.
(الْحَدَدُ (مَصْ): نەهێلراو/رێپێنەدراو/
قەدەغە.
(«هَذَا أَمْرٌ حَدَدُ»): ئەمە کارێکە کە نابێت
بکریت/ناشیت.
(«دُونَ هَذَا حَدَدُ»): ئەمە رێپێنەدریت/
قەدەغەىە.
(«هَذَا خَبَرٌ حَدَدُ»): ئەمە ھەواییکى
نەشیامو دروێە.
(«حَدًّا أَنْ يَكُونَ هَذَا»): پەنا بە خودا.

خودانە خواستە.
(«حُدُودُ اللَّهِ»): بەجێھێنانى ھەرمانى خودا و
دەستوورو شەرى خودا و پەڕمۆکردنى.
(الْحُدُودُ): ۱-سنوورکردنى چاکە و نەکردنى
خراپە ۲-سنوور بۆ دانراو/سنوور دیاریکراو/
نەهێلراو/ھەرامکراو.
(الْحَدَادُ): دەرگاوان یان وەردیان (چونکە رێ
لە خەلک دەرگرت بچنە ژوورێ).
۲-(حَدَّ وَحَدَّدَ وَأَحَدَّ-السَّكِينُ. حَدًّا):
چەقۆکەى تیزکرد.
(حَدَّ وَاحْتَدَّتِ السَّكِينُ. حِدَّةً): چەقۆکە
تیزبوو، دەمەکە پشی تەنکبوو.
(اسْتَحَدَّ): دەمەکەى تیزکردمەو.
(الْحَدَّ-مِنَ السَّيْفِ): دەمى شمشیرمکە.
(الْحُدَادُ (ج) أَحَدَةٌ): بېرم/تیز.
(«سَكِينٌ حُدَادُ»): چەقۆمکى تیز/بېرم.
(الْحَدِيدُ (ج) أَحْدَاءٌ وَحِدَادُ): بېرم/تیز.
(«سَيْفٌ حَدِيدٌ»): شمشیریکی دەم تیزی
بېرم.
حَدِيد (ك): ئاسن کە ھێماکەى (Fe) یە.
(الْحَدِيدُ الذَّكَرُ): ئاسنى سەخت.
(الْحَدِيدُ الْأُنْثَى وَالْأُنَيْثُ): ئاسنى نەرم و
تۆرت.
(الْحَدِيدَةُ (ج) حَدَائِدُ وَ حَدِيدَاتُ و (ج)
(حَدَائِدَاتُ): پارچە ئاسن.
(حَدِيدَةُ الْحَرْتُ): گاسن.

(أَلْحَدَّ): ۱-ئاسنگەر ۲-ئاسنفرۇش.

(أَلْحِدَادَةُ): ئاسنگەرى.

۴-(حَدَّ- عَلَيْهِ. حَدًا وَ حَدًا وَحِدَةً):

لَيِّتَوْرېبوو/ لَيِّتوند بوو.

(حَدَّ - عَلَيْهِ): لَيِّتَوورې بوو/ رېقى لِيههستا.

(حَادَّ- هُ): دوزمناپەتتايان لەگەل يەكدا كردو لە يەگترى توند بوون.

(تَحَادًا): رېقيان لەمەك هەستاو لە يەگترى توورې بوون.

(إِحْتَدَّ): توند بوو.

(إِحْتَدَّ عَلَيْهِ): لَيِّتَوورېو توند بوو.

(أَلْحَدَّ- مِنَ الْإِنْسَانِ): نەبەردىيى و بە برشتىيى مروفو توندىيى.

(- مِنَ الشَّرَابِ): تىژىيى و كارتىكردىنى مەي.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): پۆپەيى ھىزو كارتىكردىنى ھەموو شتەك.

(أَلْحَدَاد (ج) أَحَدَّة): خاومن تواناو بە برشت.

(رَجُلٌ حُدَاد وَ رَجُلٌ حَلِيد): زۆر زىرەك و بە برشت و تىگەپشتوو يان پياويكى توورېو كەللەشەق.

۵-(حَدَّ): بەرگى رەشى پەرسەي پۆشى.

(حَدَّ وَحْدَاد): پەرسەگرتن رەشپۆشىيى.

(حَدَّ- تِ الْمَرْأَةِ): ژنەكە بۆ مېردە مردوو مەكى رەشپۆش بوو و وازى لەدمەست بە خۇداھىنان

ھىنا.

(حَادَّ (ج) حَوَادَّ): ژنى پەرسەدارو رەشپۆش.

(أَحَدَّ- تِ الْمَرْأَةِ): ژنەكە بۆ مېردمەكى لە ئاراپشت و خۇرازاننەموه كەوت و رەشپۆشىو. (مُحَدَّ وَ مُحَدَّة): ژنى پەرسەگرتو كە دەست بە خۇيدا نەھىنيت و رەشپۆشېيت.

(أَلْحِدَاد): ۱-بەرگى رەشپۆشى ۲-واز لەخۇ جەوانگەردن ھىنان/ پەرسەدارىيى/ پەرسەگرتن و واز لە خۇشى و راپواردن ھىنان و رەشپۆشىوون.

(«لَيْسَ الْحِدَادُ»): پەرسەگرمە خۇي

رەشپۆشكرد.

(«تَرَكَ الْحِدَادُ»): بەرگى رەشپۆشى داکەندو تەعزىيەيى شكاند/ پەرسەيى شكاند.

(أَلْحِدَادَةُ): ژنى تەعزىدار/ پەرسەدار.

۶-(حَدَّ- إِلَيْهِ وَلَهُ): بۆيچوو- نيازى ئەويبوو.

(أَلْحَدَاد): نيازو نامانج و كۆشش.

(«حُدَادُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»): ئەويبەرى كۆشش و نيازت ئەو كارمە كە بىكەيت.

۷-(حَدَّ- الزَّرْعُ): كشتەكە بە ھۇي دواگەوتنى بارانەموه درمەگ دەرھات.

۸-(أَحَدَّ إِلَيْهِ النَّظَرُ): تىژچاوى تىژىيى.

(أَلْحَاد): تىژ تىچوو/ تىچەقيو.

(«نَظَرُ حَاد»): تەماشاكردنىكى تىژ/ چاوتىژىن.

٩- (تَحَدَّدَ - بِهِم): شمري پيڦروشتن /
بهرمنگاريان بوو.

حدا: ١- (حَدًا - الشَّيْءَ عَنْهُ. حَدًا): شتهکهي
ليڼلادا.

٢- (حَدِيءَ - عَلَيْهِ): لييتووره بوو.

(- بِالْكَانِ): ښکي به شوپنه کېدا داگرت /
شوپنه کهي بهرنه دا.

(- إِلَيْهِ): پهنای يو برد.

(إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ): دلي پيسووتاو پشتگريکړدو
نهيشت ستمی ليېکمن / لهسريکړدموه.

٣- (الْحَدَاةُ (ج) حَدًا وَحِدًا): تهورزين /
تهوري دووډهم.

(الْحَدَاةُ (ج) حَدًا وَحِدًا وَحِدَانِ (ح):
دالسهووره / کولاره.

(الْحَدَايَةُ وَالشُّوْحَةُ) (عامية): کولاره /
دالسهووره.

حذب: ١- (حَبِيبٌ وَأَحْنَبٌ - الرَّجُلُ. حَدْبًا):
پياوکه کوم بوو. قه موور بوو.

(حَبِيبٌ وَأَحْنَبٌ (م) حَدْبَةٌ وَحَدْبَاءُ (ج) حُنْبٌ
وَأَحْدَابٌ وَحَدَبَاتٍ): پشتکوم / قه موور.

(حَدَبٌ - الشَّيْءَ): شتهکهي قوقز کرد.

(حَدَبٌ - هُ): قه مووريکړد / کومیکړد.

(أَحْدَبٌ - هُ = حَدْبُهُ): قه مووريکړد / پشتی
دبرپهړاند / کومیکړد.

(تَحَدَّبَ): پشتکومبوو / قه موور بوو.

(تَحَادَبَ احْدَوْنَبَ): قه موور بوو /

پشتکومبوو.

(الْحَدَبُ): تهپولکه.

(الْحَدْبَةُ): ١- قه مووري / پشتکومی ٢- شوي
قه مووري و دبرپهړینی پشت.

(«فِي ظَهْرِهِ حَدْبَةٌ»): پشتی دبرپهړینیکی
تيډايه.

(الْحَدْبَةُ مِنَ الْأَرْضِ): بهرزي زموي و
رهمه نني / تهپولکه.

(- مِنَ الْأُمُورِ): کاري سهخت و گران / دثوار.

(الْحَدْبَاءُ): ١- کاري سهخت و دثوار - (ح) ٢-
ولاخیک که نیسکی لهش و پشتی له لهريدا

دبرپهړيبي٢ سالی تووش و وشک و سهخت.

(الْحَدَبُ): قوقوز / دبرپهړيو.

(- مِنَ الْخُطُوطِ): هيلي قوقز.

٢- (حَلَبٌ - عَلَيْهِ حَدْبًا): ميهربياني لهگه لدا
کرد / سووزيدايهو لاواندي.

(تَحَدَّبَ عَلَيْهِ): لهگه لدا ميهربيانيو / سوزي
بوي جوولا / بهرمي پيداها تهوه.

(- بِهِ): پيوهي بهند بوو / پيوهي لکا.

(- بَ الرَّاةُ): بيومزنمکه بهسر مندالهمکانيهوه
دانيشت و شوي نهکړدموه / بيومزنکوشيکړد.

٣- (الْحَدَبُ): ١- شوينکاری سهرپيست. ٢- (ن)
رووميکيکه.

(الْحَدْبَاءُ): تابووت.

(الْأَحْدَبُ): ١- شمشير ٢- (١ ع) دهماريکی
بازووه.

٤- (إِحْدَوْدَب- الرَّمْلُ): لهكه شه پۆلشیوه بوو.

(أَلْحَدَب): شه پۆلی ناو/ ناو که دمرواتو بهرزیو و نرمی پمیدا دمکاتو ورده شه پۆلدمدات.

حدث: (حَدَّثَ- الْأَمْرُ. حُدُوثًا): کارمه روویدا/ قهوما.

(أَلْحَلَّتْ (ج) أَحْدَاث): کاری رووداو/ قهوماو. (أَحْدَاثُ الدَّهْرِ): لیقهومان و چورتومی روژگار/ رووداوی روژگار.

(أَلْحُدُثِي = الْحَادِثَة): سه ربورده/ قهوماو- به سه رهات.

(حَوَادِثُ الدَّهْرِ): گرفتاریو و میی گرانی روژگار.

(جِدَاثَانُ الدَّهْرِ وَحَدَثَانُهُ): به لای سهخت/ چورتوومی گرانی روژگار/ ناپووری چهرخ.

٢- (حَلَّتْ حَدَاثَةٌ وَ حُدُوثًا): تازه پمیدابوو/ تازه روویدا/ نویهاتوو.

(أَخَذَنِي مَاقْدَمٌ وَمَا حَلَّتْ): خمه کهونه کهی و نویکهی گرتمی.

(حَدَاثَةٌ وَ حُدُوثَةٌ): تازه گهریی/ نویبوون.

(أَخْلَتْ- هُ): دایهینا و دۆزییهوه.

(إِسْتَحَلَّتْ- هُ): دایهینا/ تازه هینایه کایهوه

٢- به تازهی زانی ٢- دۆزییهوه.

(- الْخَبَرُ): همواله کهی به تازه دانا/ به تازهی زانی.

(أَلْحَدَّثَ (ج) أَحْدَاث وَ حُدُثَان): لاو/ همرزمکار/ گهنج.

(أَلْحَدَّثَ (ج) أَحْدَاث): ١- شتی خرابی تازه داهینراو تازمباو که نه باو بوومو نه له ناینیشدا بووه ٢- شتی تازهی ناینی که پیچهوانهی سونهتی پیغه مبهرو قورئان بیت.

(أَلْحَادِثُ (م) حَادِثَةٌ (ج) حَوَادِثُ وَ حَادِثَات): ١- سهرمتای گشت شتیک ٢- تازه/ نوی/ نو.

(حُدُوثُ الْعَالَمِ عِنْدَ الْفَلَاسِفَةِ): فهیله سووفه کان دهلین گیتی دروستکاروو داهینه ریکی همیه و تا همتاش نییه.

(أَلْحَادِثُ - م حَادِثَةٌ (ج) حَوَادِثُ وَ حَادِثَات): (أَلْحَدِیْثُ (ج) حَدَاثٌ وَ حُدُثَاء): تازه/ نوی/ نو.

أَلْحَلَّتْ (ج) مُحَدَّثَات (مفع): ١- تازه داهینراو ٢- نهوهی له سونهت و قورئان و رای کۆی زانایاندا نه بیت و تازه داهینرا بیت.

(أَلْحَدَاثَةُ- مِنَ الْأَمْرِ): سهرمتای کارو سهرمتای دستپیکردنی کار.

(أَلْحُدُوثَةُ = الْحَدَاثَةُ): سهرمتا- تازه گهریی.

(أَلْحَدُثَان): سهرمتای کارو سهرمتای دستپیکردنی.

٢- (حَلَّتْ- عَنْ فُلَان): فهرمایشته کهی له زمانی فیسارموه گیرایهوه.

(- هُ كَذَا وَبِكَذَا): نهومو نهوهی بو گیرایهوه.

هه‌والی نه‌ومیدایه / پێڕاگمیانده.

(حَادَث - هُ): له‌گه‌لیدا دووا/ قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

(تَحَدَّثَ - بِالْشَيْءِ وَعَنِ الشَّيْءِ): دهرباره‌ی شته‌که دوا/ له‌سهر شته‌که دوا.

(تَحَادَثُوا): له‌گه‌ل یه‌کترا دوان/ قسه‌یانکرد. (الْحَدِيثُ وَالْحَدَّثُ): قسه‌خۆش و قسه‌مزان/ دهمگهرم/ به‌ قسه.

(رَجُلٌ حَدَّثَ مُلُوكَ): پیاویکه حیکایه‌تخوان و داستانه‌کیرمه‌موه قسه‌خۆشی دیوانی پاشایانه. (الْحَدِيثُ (ج) أَحَادِيثُ وَحَدَّثَانِ وَ حَدَّثَانِ):

۱-هه‌وال ۲-ناخاوتن ۳-تووێژ/ گه‌توگۆ ۴-سهرگوروشته.

(“صاروا أَحَادِيثُ”): له‌ناوچوون و بوون به قسه‌ی گیرانه‌وه‌ی خه‌لك.

(عِلْمُ الْحَدِيثِ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ): زانستی هه‌دیس له‌لای موسوڵمانان (زانستیکه‌ دهرباره‌ی فه‌رمایشت و هه‌لسوکه‌وت و باری ژيانسی پێغه‌مبهر (ص) دهموێت. واته‌ پێڕاگه‌پاندنی نه‌وانه‌ هه‌موو).

(«حَدِيثُ خُرَافَةٍ»): نه‌فسانه‌و قسه‌ی هه‌یج و پووچه‌ که روونادات.

(«الْحَدِيثُ ذُو شُجُون»): قسه‌که / لکی تال و داخی لێدمبێته‌وه.

(الْحَدِيثُ): زۆربلێ/ چه‌نه‌باز/ فه‌ره‌چه‌ن/ هه‌له‌ومر.

(الْحَدَّثُ): که‌سانێ: که‌ گه‌توگۆ بکه‌ن.

(الْحَدِيثُ): ناخاوتن و هه‌وال.

(مُتَحَدِّثُ الْقَوْمِ): ناخاوتنگه‌.

(الْأُحْدُوثةُ (ج) أَحَادِيثُ): قسه‌و باس- قاو-/ نه‌وه‌ی لێیدهموێن ۲-جیرۆکۆک.

۴-(حَادَثَ - السَّيْفُ): شمشیرمه‌که‌ی دهمه‌زمرد کردموه/ دهمه‌که‌ی تازه‌کردموو لووسیکرد. (أَحَدَّثَ - السَّيْفُ): شمشیرمه‌که‌ی سافو بریقه‌دارو تیز کرد.

۵-(أَحَدَّثَ - الرَّجُلُ): کابرا چوووه‌ سهرپێشاو/ ریا.

(أَلْحَدَّثُ (ج) أَحَادَثُ): گوو/ به‌یاسی.

حَدَجَ: (حَدَجَ - الْبَعِيرَ. حَدَجًا): بارمه‌که‌ یان که‌ژاومه‌که‌ی له‌ حوشرمه‌که‌ به‌ست.

(- الْأَحْمَالُ): بارمه‌کانی به‌ست.

(أَحَدَجَ - الْبَعِيرَ): بارمه‌که‌ یان که‌ژاومه‌که‌ی له‌ پستی حوشرمه‌که‌ به‌ست.

(الْحَدَجُ (ج) حَدَجٌ وَحُدُوجٌ وَأَحْدَاجُ): باری حوشترو و لاخ یان که‌ژاومه‌و بارو بنه‌.

(الْحَدَجُ وَالْحَدَاجَةُ (ج) حَدَائِجُ): که‌ژاومه‌و به‌سته‌گی سهرپهرشتی و لاخ و حوشترو که‌

له‌سهریه‌وه‌ ژنان سواردمبن.

۲-(حَدَجَ - الْإِبِلَ. حَدَجًا): حوشرمه‌که‌ی داخکردو نیشانه‌یکرد.

(الْحَدَجُ): داخی نیشانه‌کردنی حوشترو نازهل.

۳- (حَدَج- هُ. حَدَجًا): لَيِّدَا.

(- هُ بِالسَّهْم): تیری تیگرت.

(حَدَج وَحَدَج - بَبَصِرَه): چاوی تیپری/
تهماشایکرد.

۴- (حَدَج- هُ بِالذَّنْب حَدَجًا): گوناھی دایه
پال.

(«حَدَجُهُ بَبِيعِ سَوْء»): شتیکی بیفروشت
که خراب بوو و تووشی زیانیکرد.

۵- (الْحَدَج) (ن): گوزالکی نمگهیوی رمق.

(أَبُو حُدَيْج) (ح): حاجی لهقلهق.

حدر: ۱- (حَدَرَ. حَدْرًا وَحُدُورًا): داپه‌ریه
خوارموه/ هاته‌خوارموه/ داپه‌ریه خوارموه.

(- الشَّيْء): شته‌کی سمرموخوار خلورکردموه
- هینایه خوارموه/ داپگرت.

(- تِ الْعَيْنِ الدَّمْع): چاوکه فرمیسکی
داهیت/ گریا/ فرمیسکی رشت.

(- الْقِرَاءَةُ فِي لِقَاءِ): په‌له‌ی له
خویندنه‌ومکه‌دا کرد.

(- الدَّوَاءُ بَطْنُهُ): دهرمانه‌که سکی جواند/
شوریکرد.

(أَحْدَرَ- هُ): تلوریکردموه/ خلیکردموه
سمرموخواریکردموه.

(الْقِرَاءَةُ أَوْ الشَّيْء): په‌له‌ی له خویندنه‌ومکه‌دا
کرد یان گورجیی له رویشته‌که‌دا کرد.

(تَحَدَّرُوا تَحَادَرًا): سمرموخوار بووموه/
هاته‌خوارموه/ داکشا.

(«رَأَيْتُ الدَّمَاعَ يَتَحَادَرُ عَلَى لِحْيَتِهِ»): دیم
فرمیسک به ریشیدا دهاته‌خواری.

(إِنْحَدَرَ): داپه‌ریه خوارموه/ داپه‌ریه
خوارموه.

(«إِنْحَدَرْتُ مِنَ الْجَبَلِ إِلَى الْمَدِينَةِ»): له
کیومکه‌وه بوو شارکه داپه‌ریه خوارموه.

(الْحَدَرَ): ۱- لیژگه/ باسکه/ سمرموخوار
۲- شوینیک لییداپه‌ریته خوارموه/ سمرموخوار
بیته‌وه.

(الْحَادِرُ مِنَ الْجِبَالِ): شاخی بهرز.

(الْحَادِرُ (ج) حَوَادِيرُ): ۱- لیژگه/
سمرمولیژه/ سمرموخواره ۲- نه‌وه‌ی شوریی
بدات/ سکرموین.

(الْحُدُورَةُ وَالْحُدُورَةُ وَالْحَادُورَةُ): رشتنی
فرمیسکی چاو یان چاوی فرمیسک رشتوو.

(الْمُنْحَدِرُ): لیژگه/ سمرموخواره.

(الْحُدُورُ وَالْحَنَاءُ): شوینیک لی‌وه‌ی
بیینه‌خواری.

۲- (حَدَرَ وَحَدَرَ- الرَّجُلُ. حَدْرًا وَحُدُورًا
و حَدَارَةً): فه‌له‌وو نه‌ستووور بوو/ تیکسپراو
بوو.

(الْحَادِرُ): فه‌له‌وینکی له‌مشجوان/ پیر له‌مش.

(«نَافَةُ حَابِرَةِ الْعَيْنَيْنِ»): حوشتریکی
چاوپرو جوان.

(الْحَادِرُ): ۱- نه‌ستووور ۲- شیر (له‌بهر نه‌ستوووری
ملی وا ناو‌نراوه).

«حَبْلُ حَايِر»): پەتیکى / گورپىسىكى
نەستوورى توند يادراو.

«حَيَّ حَايِر»): گەرمكىكى چەريان ئاوايىپەكى
چەرو بەيەكداچوو.

«الْأَحْزَر (م) حُدْرَاءُ مِنَ الْخَيْل»): چارموى
لەشپەر / تىكسەراو.

«الْحَذْرَةُ مِنَ الْعُيُون»): چاومەستو
چاوبەدمەرومو پەر.

«الْحَيْنَر وَالْحَيْدَرَةُ»): شىر.

۲- «حَذَر - الْجِلْدُ حَذْرًا وَ حُدُورًا وَ حِدَارَةً»):
پىستەكە ھەيىكرد / ھەلاوسا.

«حَذَر - الْجِلْدُ»): ھەيىكرد / ھەلاوسا.

(- الْجِلْدُ): پىستەكە ھەلئاساندو ھەيى
پىكرد.

«أَحْذَر - الْجِلْدُ»): پىستەكە ھەلاوساند.

«إِنْحَذَر - الْجِلْدُ»): پىستەكە ھەيىكردو
ھەلاوسا.

«الْحَذْرَةُ (طَب)»): سىچكە سلاو ھە پىلووى
چاودا دەردىتو ھەلئەمناوسىنىت.

۴- «حَذَر - اللِّثَامُ عَنْ حَنْكِهِ. حَذْرًا وَ حُدُورًا»):
پەچكە ھەيى لەسەر دەمو لووتى لادا.

«الْحَذَر»): خىلى چاو.

۵- «حَذَرُوا - حَوْلَهُ وَبِهِ»): بەھەرچوارلايدا
خولانەو.

۶- «أَحْزَرَ - الثُّوبُ»): دامىنى كراسەكە
ھەلپچاودرووى.

۷- «الْحَذْرَةُ»): گەلەھوشتر.

«الْحَيْلُ»): كورت.

«الْحَيْدَرَةُ»): ھەوتان / لەناوچوون / مردن.

«رَمَاهُ اللَّهُ بِالْحَيْدَرَةِ»): خودا (تووشى
ھەوتانىكرد / لەناويەرد / چورتومىكرد).

۸- «الْحَنْدَرُ وَالْحَنْدُورُ وَالْحَنْدُورَةُ وَالْحِنْدَارَةُ»):
گلىنەي چاو.

«هُوَ عَلَى حَنْدَرٍ عَيْنِهِ»): ئەو چاوى
بەسەرى ھەلئەيەتو واتا زۆر رەقلى لىيەتى.

«جَعَلَتْهُ عَلَى حُنْدُورَةٍ عَيْنِي»): لەسەر
گلىنەي چاومەو بە چاو نىگايدەدەم.

حەس: ۱- «حَدَسَ - فِي الْأَمْرِ. حَنْسًا»):
كارمەكە ھەلگىرو داگىر كردو گومانى بوو
واي بۆ چووو بە چاو ھەلئەلەندى.

«بَلَّغْنِي عَنْ فُلَانٍ أَمْرًا وَأَنَا أَحْضَسُ فِيهِ»):
كارىكيان دەربارى ھىسار پىگەياندووم مەن بە
خەيالو ئەندىشە بۆيدەچم كە چىيە.

«تَحَدَّسَ الْأَخْبَارَ وَعَنِ الْأَخْبَارِ»): سووسەي
ھەوالەكانىكرد بىئەھەيى پىيىزان.

«الْحَدَسُ (مَص)»): زوو بۆ شت چوون
لەتەگەپشتنى بى بىر كەرنەو.

«الْحَدَّاسُ»): ئامانج، يان كارىكە كە وابزانىت
ئەو ھەمەرامەكەيە.

«بَلَّغَتْ بِهِ الْحَدَّاسُ»): بۆي چوو / ھەلئەھانى /
ئامانجەكەي پىكا.

«الْمُحْدِسُ»): نىيازو خواست.

(«فُلَانٌ بَعِيدُ الْمَحْدِسِ»): فیسار خواستی
گه ورمو دووری همیه.

(الْحَدَسِيَّاتُ): کیشمو کارو ئامانجیک که به
بۆجوونو نهندیشمو خه یال پییدمزانیت/
بۆیده چیت.

۲- (حَدَسٌ - فِي السَّيْرِ. حَدَسًا): پهله ی له
رۆیشتنه که دا کرد.

(- فِي الْأَرْضِ): بینامانچ و کویرانه ملینا.

۳- (حَدَسٌ - زَيْدًا. حَدَسًا): زمیدی به زمویدا
کوتا/ به زمویدا دا.

(- الشَّيْءُ بِرِجْلِهِ): شته که ی نایه ژیر پیی/
پی پییدانا.

(- الشَّاةُ وَالشَّاةُ): مهرمه که ی به زمویدا دا
سهری بیریت.

(- بِه الْأَرْضِ): دایبه زمویدا.

(الْحَدِيسُ وَالْمَحْدُوسُ): به زمویدا دراو.

حدق: (حدق: ۱- حَدَقَ الْقَوْمُ بِهِ. حَدَقًا):

خویشان گه مارۆیاندا/ چواردموریان لیگرت.

(حَدَقَ - بِهِ): له ههموو لایمه که وه دمورمیدا/

چوارلای لیگرت.

(أَحَدَقَ - الْقَوْمُ بِهِ): خویشان چوارلایان

لیگرت/ گه مارۆیاندا.

(- تِ الرُّوضَةِ): میرگوزارمه بوو به باخ.

(تَحَادَفُوا): په کترین گه مارۆدا.

(إِحْدَوْدَقَ - الْقَوْمُ بِهِ): خویشگهل گه مارۆیاندا/

چوارلایان لیگرت.

(الْحَدِيقَةُ (ج) حَدَائِقُ): باخ که بهرژین یان
شوورای همبیت.

۲- (حَدَقَ - الْمَرِيضُ. حُدُوقًا): نه خوشه که
چاوی هه له یناو چاوی گیرا.

(- هُ بَعِينُهُ. حَدَقًا): به همردوو چاو

ته ماشایکرد (- هُ) کیشای به رمشینهی
چاویدا/ به گلینمیدا.

(حَدَقَ - إِلَيْهِ): چاوی تییری.

(الْحَدَقَةُ (ج) حَدَقَ وَحَدَقَاتٍ وَأَحْدَقَ
وَحْدًا): (ع ۱) گلینمیدا/ رمشینمیدا.

(«هُمْ فِي مِثْلِ حَدَقَةِ الْبَعِيرِ»): نهوان له

تیروتمه سله یی و ناویکی زۆردان (چونکه چاوی

حوشتر ههمیشه تیروناوو تهره).

(«هُمْ رَمَاةُ الْحَدَقِ»): نهوان چاوی کهو

دمردمه یین و اتا زۆر دمسترستن.

(«تَكَلَّمْتُ عَلَى حَدَقِ الْقَوْمِ»): فهسه مدمکردو

خویشان چاویان تییری بووم.

۳- (الْحَدَقُ (ن): باهینجان.

حدل: ۱- (حَدَلَ - عَلَيْهِ حَدَلًا وَحُدُولًا):

سته می لیگرد/ زۆرداری (بهرامبهر کرد/

به سمردا کرد).

(حَدَلَ - عَلَيْهِ حَدَلًا): زۆرو سته می لیگرد.

(الْحَدَلُ): نادادی.

(«إِنَّهُ لَحَدَلٌ»): به راستی نادادی.

۲- (حَدَلَ - السَّطْحِ. حَدَلًا حُدُولًا) (عامية):

سهریانه که ی به باگردین گیرا.

(الْحَدْمُ وَالْحَدَمُ): بلیسەسەندنی ناگر/
خۇشبوونى گرى ناگرەكە.
(الْحَدَمَةُ): دەنگى (نىلەنئىلى ناگر/ كرىپە
ناگر).

(الْحَدَامُ): توورمبوون/ ناگرگرتنى رِق.
حدا: ۱- (حدا. حَنُوا وَحِدَاءُ وَحَدَاءُ):
گۇرانىي بۇ حوشترەكان وت.
(حدا- الإِبِلُ وَالإِبِلُ): بە گۇرانىيەو
حوشترەكانى لىخورىي.

(حادِ (ج) حُدَاة): لىخورى حوشتر بە
گۇرانىيەو.

(- الرِّيحُ السَّحَابُ): باگە ھەورەكانى راپھاندو
پىشخۇيدا.

(- هُ عَلَى كَذَا): راپپەراندو بۇ ئەو كارە
ناردى.

(الْحَادِي): ئەو كەسەى حوشتر لىخورىيەتو
گۇرانىيان بۇ بلىت.

(الْحَدَاءُ): حوشترەوانى چاك و بە دەنگو
گۇرانى.

(الْأُحْدُوَّةُ وَالْأُحْدِيَّةُ): گۇرانىيەك بۇ
لىخورىيىنى حوشتر بوترىت.

(الْحَدَوَاءُ): رەشەبا چونكە ھەور رادەفرتىيەتو
رادەدا.

۲- (حدا واحتدى- الليلُ النهار. حدوا): شەو
كەوتە دواى رۇژ.

(الْحَادِي): يەك.

(حَدِل. حَدَلًا): شانئىكى خواربوو.
(أَحْدَل (م) حَدَلَاء (ج) حَدُول): شانخوار.
(حَدِل (ج) حَدَال): شانخوار.
(تَحَادَل): خۇي (بەسەر كەوانەكەدا دا/
خواركرەموو).

(الْحَدَل): نازارى مل.
(الْأَحْدَل): كەسەكە كە ھەردوو شانى يان
ملى كوورپى تىدابتىتو بەسەر سەنگىدا
نوشتابتىتەو.

(الْحُدَال): لووس.
(الْحُدَلَة): بانگرەين.

(مِخْدَلَة الطَّرِيق): رۇلە/ رېگرەين.
۳- (حَادَل- هُ): تەلەكەبازىي لەگەلداكرد/
فېلىيلىكرد.

۴- (الْحَدَل): كۈنەقۇبجە.
(الْحَوْدَلَة): گرە.

حدم: (حَدَم- هُ. حَدَمًا): زۆر سوورىكرەموو/
زۆر گەرمىكرە.

(- الدَّم): خوينەكەى زۆر سوور كىرد/
خوينەكەى لە سووريدا رەشەلگەراند.

(تَحْدَمَ واحتدَم- الرَّجُلُ): پىاومەكە ناگرىگرت
وا توورە بوو.

(- النَّهَارُ): رۇژ زۆر گەرمبوو.
(- الدَّم): خوينەكە لە سووريدا رەشەلگەراند.

(- الشَّرَابُ): شەرىمەكە زۆر تىژ بوو.
(- تِ الْقِدْرُ): مەنجهلەكە تەواو جۇشيسەند.

(أَلْحَادِي عَشْرَ): يازده.

(الْحَادِي وَحَادِي النِّجْم) (فك): دُوو
ههسارمن.

(الْحَوَادِي): اهاچه کان (چونکه دواى دمست دیت).

(أَلْحَوَادِي): دواينه گانی هه موو شتیک.

حَدِي: (حَدِي- بِالْكَانِ حَدِي): لَهُ شَوِيْنَهْ كَه
دَامَايَهْ وَمُو بَهْرِيْنَهْدَا / شَوِيْنَهْ كَه مِيْگَرَت.

(حَدَّثَنَا الشَّيْخُ) : به نارفوزو و هومس
کارهکه بکرد.

(تَحَدَّى- الرَّجُلَ): بهرامبهری و مستاو
پیشبرکیی لهگه‌دا کردو بهسمریدا زالبوو.

(- الشيء): به هومسو به نارمزوو شتهكي نهجامدا.

(الْحُدَيَّا): ناکوکیو و بمر بمر مکانی و پیشرکی.

(«هو حُدياً الناس»): نهو بهرمنگاری و
بهرم مکانی خه‌ک دمکات.

(«وَأَنَا حُدَيَّكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ»): لَهُمْ كَارِهُدَا

من بهر بهر مگانی و بهره‌لستت دمگم توفیش
نه گمر نازایت و مره بهر مگام به.

حَدّ: (حَدَّ-ه. حَدًّا): چابوگانه / خیرا بری.
(الْحَدَّةُ): گولمه گوشتیک / بارجه گوشتیک.

(الْحَدِّدُ): له دزیدا دمستسووکی یان سووکی
کک هه لسووراندنی و لاخ.

(حَذِّذُ الْقَلْبُ): دلوریاپی / زیرمکی و زووتیکہ بشتن:

(الْحَدِّ): جابوکی / خیرایی۔

١: (الْأَحْذَ (م) حَذَاء (ج) حُذَّ): خَيْرًا/ كُورِج/
جايوك/ نازا.

(«نَاقَةُ حِذَاءٍ»): حوشری کی گور جرمو.

(«قَصِيدَةُ حَذَاءِ»): هه لهبستیکي رهوانی
بیکه موکوری.

(حَاجَةٌ حَذَاءٌ): كەلوپەلىكى خۇفۇشە / زووفۇش.

(عَزِيْمَةٌ حَذَاءُ): سوورخواستیهکی گهرمو
تونونوتیز که هیچ شتیک ری له خواسته که ی
نه گریت.

(الْحَذَاءُ): ١-كَلَسُوكَ ٢-دَمَسْتُوك ٣-تَيَقُوبَاو.

(«قَلْبٌ آخِذٌ»): دلیکی وریاو سووکه له.

(أَمْرٌ أَحَدٌ): کاریکی بیرعت/ دزیوو
ناهه مواری بیوینه.

حَذِرْ: (حَذِرَ- الرَّجُلُ وَمِنْ الرَّجُلِ. حَذَرًا وَ حِذْرًا وَ مَحْذُورَةً): سَأَلَ لَهُ بِيَاوْمَكِه كَرْدَمُو خَوِي لِنَلَاا.

(حَذِرْ حَذِرْ (ج) حَذِرُونَ وَ حَذَارِي):
سلکھرمومو خو پاریز / به ناگا.

(حَذَر - ٥): ١-سليبيکر دموہ / ترسی ناپہر
٢-ناگادار پکر دموہ / ور پاکر دموہ.

(حاذِر - هُ): سَلِيان لَه پَهكُتِي كِرْدَمُو
ترسيان لَه پَهكُتِي هَمِيو.

(حَازِرَ- هُ وَاحْتَذَرَ- هُ وَتَحَذَّرَ- مِنْهُ): سَلَى
لِنَكْرَمُوهُ لِيَسْتَنَاقِدَ لِيُوْخِيْ لِنَلَا.

(إِحْذَارٌ): په‌ستېوو/ تمهنگه‌گرتی و تووړه بوو.
 (حَذَارٌ): ناگاداربه/ وریابو.
 («حَذَارِيكَ زَيْدًا»): ناگات له زمید بیت و
 خوټی لیباریزه.
 (الْحَاذِرُ) (ها): به پاریزو چاو کراوه/
 سلکهرموو ناماده.
 (الْحُذْرَى): نارمواو نادرست.
 (الْحَذُورُ): سلنیکراو/ خوټیپاریزراو/ قه‌دمغه.
 (الْحَذُورَةُ): ١-توقین ٢-چورتوم که خه‌لک
 خوټی لیلادمدات ٢-جه‌نگ.
 (الْحِذْرِيَانِ): به ناگابوون و به پاریزبوون/
 سلکرندنه‌وه.
 (الْحَاذِرَةُ): زور وریاو به‌پاریز/ بیدار/
 سلکهرموو/ دوورین.
 (الْحَذَارِيَاتُ): وریاکهرموکان و پاریزدمرکان/
 به ناگاهینه‌مرکان.
 الملحق:
 التحذير: ١-ترساندن ٢-وریاکردنه‌وه/
 سلنیکردنه‌وه/ به‌ناگاهین.
 (تَحْذِيرٌ مِنْ خَطَرٍ): له مه‌ترسییه‌ک
 وریاکردنه‌وه.
 (التَّحْذِيرُ - فِي النَّحْوِ): له ریزماندا:
 وریاکردنه‌وه‌ی گوینگرکه له کاریکی خراب،
 که به لایدا نه‌چیت.
 («إِيَّاكَ وَالظُّلَمَ»): ناگات له زورداریبیت. واتا
 نه‌یکه‌یت. سلی لیبکهرموو.

إِحْذِرْ: سلنیکهرموو، وریابه/ به‌ناگاهیه.
 حَذَفَ: ١- (حَذَفَ هُ) ٢-لیلابرد/ لییداشکاند/
 لیبری ٢-کوژانده‌وه. لیبهراند.
 (حَذَفَ الشَّيْءَ): شته‌کی پوخته‌کرد/
 چاککرد له شته‌کی لایردو بری.
 (- شَعْرُهُ): قزمکی ریکخست. له‌ملاولای
 بری و خشتیکرد.
 (الْحَذَافَةُ): سهرمه‌قه‌ست/ ثه‌وی له شته‌که
 دم‌بریت و فرییدم‌میت.
 ٢- (حَذَفَ هُ بِالْعَصَا أَوِ الْحَجَرِ): به دار یان به
 بهرد لییداو تیگرت.
 (تَحَذَفَ هُ بِالْعَصَا): به دار لییدا یان داری
 تیگرت.
 ٣- (حَذَفَ فِي مَشْيَتِهِ. حَذَفًا): له رویشندا
 همنگاوکانی کورترک‌دموه.
 ٤- (الْحَذَفُ (ح): مېری بجووک.
 (حَذَفَ الزَّرْعَ): گه‌لای پروه‌ک.
 (الْحَذَفُ) (ح): سونه/ مراوییه‌کی بجووی
 دمریاییه.
 (حَذَفَةٌ) (ح): سونه‌یه‌ک.
 (الْحَذَفَةُ): ناهرمتی کورته‌بڼه/ کورته‌بالا.
 (الْحَذَافَةُ - مِنْ الشَّيْءِ): که‌مه‌کی شتیک/
 چکیک.
 ٥- (الْحِنْفَارُ وَالْحَنْفُورُ (ج) حَذَافِيرُ):
 ١-هملاولا/ لا/ که‌نار/ تم‌نیش.
 («أَخَذَهُ بِحَذَافِيرِهِ أَوْ نَالَهُ بِحَذَافِيرِهِ وَبِحَذَفُورِهِ»)

وَجِدْفَارِهِ): سهرپاکی شته که بیرد/ سمرتاپای
شته که ی دمسته کهوت ۲- کۆمه لیک ی زۆرو گه وره
۲- ناماد مېوانی جهنگ.

(أَشْدُّ حَذَافِيرِكَ): خۆت کۆبکه ره مومو ناماده
بکه.

حذق: ۱- (حَذَقَ وَحَذَقَ- الْكِتَابَ. حَذَقًا
وَحَذَقًا وَحَذَقًا وَحَذَقًا وَحَذَقًا وَحَذَقًا):
به ته وایی هه موو کتیبه که فیر بوو- تیدا قال
بوو.

حاذق (ج) حَذَاق وَحِذَاق): کارامه/ شارمزا/
قال.

(حَذَقَ- الْعَمَلُ): له کارمه که کارامه و شارمزا
بوو/ تیدا زاناو قال بوو.
(حَذَقَ- هُ): شارمزاو قالیکرد/ ته وای فیریکرد/
کارامه یکرد.

(تَحَذَقَ): شارمزاو کارامه بوو.
(تَحَذَقَ- عَلَيْهِ): کارامه یی خۆی پیشانی
نه ودا.

(أَلْحَذَافِي): زمانپاراوو به زمان.
۲- (حَذَقَ- الشَّيْءُ): شته که ی بری/
پچراندی.

(إِنْحَذَقَ): پچرا.
(«حَذَقْتُ الْحَبْلَ فَأَنْحَذَقَ»): په ته که م بری و
پچرا.

(أَلْحَذَقَةُ (ج) حَذَق وَ حِذَاق): پارچمه که/
له تیک/ کوتیک.

(أَلْحَذِيقُ): له تیبوو/ برراو/ کوتیبوو.
(أَلْحِذَاقُ): کوت کوت/ پارچه پارچه.
له تلمت.

(خَبِلُ أَحْذَاقُ): په تیک ی (له تلمت/
پارچه پارچه/ کوته کوته).

(أَلْحِذَافِي): جه قوی تیژ.
۲- ((حَذَقَ- الْخَلْ. حَذَوًا): سرکه که زۆر
ترشیوو زمانی چوو زاندموه.
(حَذَقَ- الْخَلْ فَاهُ): سرکه که دهمی
چوو زاندموه ترتیکرد.

(أَلْحَازِقُ (ها) (ج) حَذَاق وَ حِذَاق مِنْ
الْخَلْ): سرکه ی زۆر ترش.

۴- (أَلْحِذَافَةُ): خواردنیک که م.
(أَلْحِذَافِي) (ح): جاشی گویندیریز/ جاشه که م.
حذل: ۱- (حَذَلَ- بَ الْعَيْنِ. حَذَلًا): چاومه که
(برژانگه کانی هه لومری/ سووته مهرؤ بوو).

(حَذَاءُ): چاوی سووته مهرؤ/ برژانگ
هه لومریو.

(أَحْذَلَ- الْعَيْنُ): برژانگی چاوی هه لومراند.
(أَلْحَذَلَ): هه لومرینی برژانگی چاو.
(أَلْحِذَالَةُ): ئارده برنج یان توپژی شتی وه که
نهو.

۲- (تَحَذَلَ- عَلَيْهِ): به زمیی پیندا هاته وه/ دلی
بوی سووتا.

(أَلْحَذَلَ): روو به لادا گردنمه وه/ رووتیکردن/
به لادا لادان.

٣- (الْحَذَلُ وَالْحَذَلُ وَالْحَذَلُ): چاکی دەوری دامینی بەرگ.

الْحَذَالَة: ١- دەوری دامینی کراس ٢٠-کەتیرەیی سوور.

٤- (حَذَلَقَ وَتَحَذَلَقَ): خۆی بە شارمزاو کارامە دانا/ خۆی هەلکیشاو فەشەفشیکرد.

(يَتَحَذَلَقُ فِي كَلَامِهِ): خۆی هەلەمکیشیت/ فەشەفشدەمکات/ خۆی بە تێگەیشتوو ناسک پێشانەمەدات و دەنوینینت.

(حَذَلِقَ - الشَّيْءُ): شتەگە دیاریکراو سنووردار کرا.

(الْحَذَلِقُ - مِنَ الرِّجَالِ): بیاوی فەرەجەنی بەلاف و گەزاف: زماندریژو خۆهەلکیش و هیچ لەباردا نەبوو.

حَذَلَمَ: بەلەمیکرد.

٥- (الْعَوْدُ): توولەمەکی داھینا نووگەمەیی تێژکرد.

(- السَّقاء): مەشکەمەیی پێکەرد.

(تَحَذَلَمَ): ١- خێرایکرد ٢- پەموشتی جوانبوو.

(الْحَذَلُومُ): سووگەلەو سووگەپێ/ سووکی گورج.

خدم: ١- (خَدَمَ - هُ): پێی/ لەتیکرد.

(الْحَذَمَ): فەپینی بالێراو.

(الْحَذِمَ وَالْحَذِيمَ وَالْحَذَمَ - مِنَ السُّيُوفِ): شمشیری تێژی پێرم.

٢- (حَذَمَ - فِي مَشْيِهِ. حَذَمًا وَحَذَمَانًا)

(ضد): لە رۆشتندا ١- پەلەمیکرد ٢- هێواشیکرد: خاوەخواویکرد.

(الْحَذَامُ): تەمەلی خاوە.

(إِشْتَرَى عَبْدًا حُذَامَ الْمَشْيِ): کۆیلەمەکی کپی سستەپێ بوو.

٣- (حَذَامٌ = زَرْقَاءُ الْيَمَامَةِ): ناوی ژنیکی یەمەنیی چاوتیژ بوو.

(أَبْصَرُ مِنْ زَرْقَاءِ الْيَمَامَةِ): چاوی لە چاوی زەرھاوی یەمامە تێژترە.

حَذَا: ١- (حَذَا - النَّعْلَ. حَذَوًا وَحِذَاءً): جەرمی پێلاومەکی بە پێی نموونە پێی.

(- النَّعْلُ بِالنَّعْلِ): پێلاومەکی بەو پێتر ئەندازە گرتو جەرمەمەکی پێی.

(«حَزَيْتُهُ حَذَوُ النَّعْلِ بِالنَّعْلِ»): بە ئەندازەیی خۆی پاداشتمەدایە.

(حَذَا - هُ وَلَهُ وَأَخَذَا - هُ نَعْلًا): ١- پێلاومەکی لەپێکەرد ٢- پێلاومەکی دایە ٣- پێلاومەکی بۆ دروستکرد.

(إِخْتَذَى): پێلاومەکی لەپێکەرد.

(إِسْتَحْذَا - هُ): پێلاوی لیخواست.

(الْحِذَاءُ (ج) أَحْذِيَّةٌ): پێلاوو قۆندەرەو سۆلو

کەوش ٢- (ع ١) سمی و لاخ و حوشت.

(الْحِذْوَةُ وَالْحِذْوَةُ): پلەگۆشتیک.

(الْحِذَاءُ (ج) حَذَاوُونُ): پێلاو دروو/

کەوش دروو/ قۆندەرمەدروو.

٢- (حَذَا - هُ وَحَذَوُ - هُ. حَذَوًا وَحِذَاءً): لاسایی

حذی: ۱- (حَذَى- الْخَلُّ لِسَانَهُ. حَذِيًا):

سرکه که زمانی جووزاندموه.

۲- (حَذَى- يَدُهُ. حَذِيًا): دمستی څر تاند.

(- هُ بِلِسَانِهِ): تیر جنیویکړدو شریکړدو له

باشملیش به خراپه ناویرد.

(الْحَذَاءُ): زمانپیس و بهدگوو/ بهدزمان/

ناشوویگړ.

۳- (أَحْذَا- هُ طَعْنَةً. إِحْذَاءُ): ۱- تیغیکې پیداکړد

۲- تمشمری لیدا.

(إِحْذَاءُ): ۱- تیغ پیداکړدن ۲- تمشمر لیدان.

۴- (أَحْذَا- هُ. إِحْذَاءُ): له تالانییه که یان له

دمسکه و ته که به شیکې دایه.

(الْحَذِيَا وَالْحَذَايَةِ وَالْحَذِيَّةُ): به شیکې

تالانی.

(الْحَذِيَا): ۱- مژدانه که به مژدمدر دمدریت

۲- به شیکې تالانی که بدریت/ بیه خشریت.

حر: (حَرَّ- الْعَبْدُ. حَرَارًا): کږله که نازاد بوو.

(- حَرَارًا وَحُرِيَّةً): خوی به رسم نازادو

خانمدان بوو.

(حَرَّرَ- الْعَبْدُ): کږله که نازادکړد.

(- الْوَلَدَ أَوْ الشَّيْءَ): کورم که خوی یان

شتم که یو خودا به رستی و پی خودا دانا/

تمرخانکړد هیچتری پینمکړد.

(تَحَرَّرَ- الْعَبْدُ): کږله که نازاد بوو.

(الْحَرَّ (ج) أَحْرَارٌ وَحَرَارٌ): ۱- نازادو سهر به ست

۲- خانمدان و رسمن.

نمویکردموه/ وهک نمویکرد.

(إِخْتَذَى- مِثَالُ فُلَانٍ وَعَلَى مِثَالِهِ): شوینپی

نموی هملگرت لاسایی نمویکردموه/ خوی

وهک نمو لیکرد/ به پرموید.

۳- (حَذَا وَ حَازَى- هُ مُحَاذَةً وَ حِذَاءُ):

بهرامبر نمو بوو/ روو بهرووی نمو دانیش.

(تَحَاذَى): روو بهرووی به کبوون. بهرامبر

به کبوون.

(«بَنُو فُلَانٍ يَتَحَاذَوْنَ الْمَاءَ»): هیسار بهره

له ناو مکه دا بهرامبرن/ وهک به کن/ واتا به

به کسانیی ناو مکه به شدمکن.

(الْحِذَاءُ وَالْحِذَّةُ وَالْحِذْوَةُ وَالْحَذْوُ وَالْحُذْوَةُ):

بهرامبر/ روو بهروو.

(داری حِذَاءً دَارَهُ): خانووم که بهرامبر

خانووم که به می.

(«جَلَسَ حِذَاءَهُ وَ بِحِذَائِهِ»): بهرامبری

دانیش.

(الْحَاذَى = الْإِزَاءُ): بهرامبر.

(«هُوَ مُحَاذَاكَ»): نمو بهرامبر ته.

۴- (حَذَا- الشَّرَابُ لِسَانَهُ حَذَوًا وَ حِذَاءً):

زمانی جووزاندموه.

۵- (حَذَا- التُّرَابُ فِي وُجُوهِهِمْ: حَذَوًا وَ

حِذَاءً): خولی بهروودا کړدن.

۶- (حَذَا- زَيْدًا شَيْئًا. حَذَوًا وَ حِذَاءً): شتیکی

به مزید دا.

(الْحِذْوَةُ وَالْحُذْوَةُ): به خشش.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): هه‌لبژاردمو ناوێزمو
 ڕه‌سه‌نی هه‌موو شتێک/ ساغی هه‌موو شتێک.
 («فَرَسٌ حُرٌّ»): چاره‌وبیه‌کی ڕه‌گه‌ز ڕه‌سه‌ن.
 («طین حُرٌّ»): قورپکی پوخته‌ی بیلم.
 («حُرُّ الْأَرْضِ»): به‌پیتترین خاک.
 («حُرُّ الْوَجْهِ»): گۆنه/ گۆلی دهموچاو.
 («لَطَمَهُ عَلَى حُرٍّ وَجْهَهُ»): کێشای به‌سه‌ری
 کولمیدا (که نه‌وه ناسکترین و جوانترین
 شوینی دهموچاوه).
 (الْحُرَّةُ (ج) حَرَائِرُ وَحُرَّاتُ): ١-ناهرمتی
 مه‌ستووو/ نازاد/ سه‌ربه‌ست/ پیچه‌وانه‌ی
 کۆیله ٢-خانه‌دان.
 (أَرْضُ حُرَّةٍ) (ط ١): گۆشته‌زموی که به بیلم
 بیت.
 (رَمْلَةٌ حُرَّةٌ) (ط ١): لێک که خۆلی/ گلی
 تیدا نه‌بیت.
 (الْحُرِّيَّةُ وَالْحُرُورَةُ وَالْحُرُورِيَّةُ: الْحُرُورَةُ
 وَالْحُرُورِيَّةُ = الْحُرِّيَّةُ): نازادی و سه‌ربه‌ستی/
 سه‌رفرازی.
 (حُرِّيَّةُ الْقَوْمِ): وه‌جاخزادان و خانه‌دانانی
 نه‌ته‌وه.
 («هُوَ مِنْ حُرِّيَّةِ قَوْمِهِ»): نه‌وه له خانه‌دانانی
 نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی/ له بیاوه مافولانی
 نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی.
 ٢-(حَرٌّ حَرًّا وَحَرَّةٌ وَ حُرُورًا وَ حَرَارَةً):
 گه‌رمبوو.

(- الْمَاءُ): ناوکه‌ی گه‌رمکرد.
 (أَحَرَّ - النَّهَارُ): ڕۆژه‌که گه‌رمبوو.
 (اسْتَحَرَّ الْقِتَالُ): شه‌ره‌که گه‌رمبوو.
 (الْحَرُّ (ج) حُرُورٌ وَأَحَارٌ): گه‌رما/ گه‌رمی.
 (الْحَرَّةُ (ج) حَرَّاتٌ وَحِرَارٌ وَأَحْرُونَ وَ حُرُونٌ)
 (ط ١): زموبیه‌کی به‌رده‌لانی که به‌رده‌که‌ی
 ڕه‌شه‌لگه‌راپی و کون کون بیت وه‌ک به ناگر
 سووتابیت.
 (الْحَجَرُ الْحَرِيُّ = الْحَجَرُ الْحَوْرَانِيُّ): به‌ردی
 رمشی کونگون.
 (الْحَارُّ): گه‌رم.
 (الْحُرُورُ): ١-بای گه‌رم/ گه‌رمی گه‌رما ٢-گه‌رمای
 خۆر ٢-ناگر.
 (الْحَرِيرُ وَالْحَرُورُ): که‌سیکی گرگرتوو و اتا
 زۆر ڕقی هه‌ستابیت.
 (الْحَرَارَةُ): گه‌رمایی/ گه‌رمیی.
 (الْحَرِيرَةُ = الْمَحْرُورَةُ غَيْظًا): ناهه‌رمتی
 ڕه‌هه‌ستاوی دهرووو گرگرتوو.
 ٢-(حَرٌّ. حَرَّةٌ): تینوی بوو.
 (أَحَرَّ صَدْرُهُ): تینووپیکرد.
 (الْحَرَّةُ): تینوویتی.
 ("رَمَاهُ اللَّهُ بِالْحَرَّةِ تَحْتَ الْقِرَّةِ"): خودا
 به‌سه‌رما تووشی تینوویتیکرد.
 (الْحَرَّانُ (م) حَرَّى (ج) حِرَارٌ وَ حَرَارِي):
 زۆر تینوو/ که‌سیکی زمانشکاوی تینوویتی.
 ٤-(حَرٌّ - الْأَرْضُ. حَرًّا): زموبیه‌که‌ی ته‌ختکرد.

(حَرَّرَ - الْكِتَابَ): نامه يان كُتیبه‌كه‌ی جوان نووسی و پیداجوومه.

(- السَّوْنُ): كُیْشانه‌كه‌ی باش راگرت یان ترازوومه‌كه‌ی رِیك و راست كرد.

٥-(حَرَّرَ - الْمَعْنَى): واتاكه‌ی باش لیکدایه‌وو دهره‌ینا.

(الْحَرِيَّةُ): پاكری / پوختی / خاوینی.

٦-(الْحَرَّ) (ح): ١-هَلُو، باز ٢-(ح) به‌چكه كۆتر.

(حُرُّ الدَّارِ): ناومراستی خانوو / چه‌وشه‌ی خانوو.

(سَاقُ حُرٍّ) (ح): نیره‌ی كۆتری قومری.

(عَيْنُ حُرٍّ): بالندیه‌كه.

(أَحْرَارُ الْبُقُولِ): سه‌وزمه‌كه‌ به‌ كالی بخوریت وه‌ك كاهوو كه نه‌كولنیریت.

(الْحَارَّ - مِنَ الْأَعْمَالِ): كاری گران / سه‌خت.

(الْحَرَّةُ): ١-نازاری سه‌خت و به‌ نیش ٢-ورده زیپكه ٢-تاریكایی / تاریکیه‌ی زور.

(الْحَرِيرُ): ١-ناوریشم ٢-به‌رگی ناوریشمین / چنراوی ناوریشمین.

(الْحَرِيرَةُ): ١-پارچه ناوریشمیک ٢-(ط)

خواردنیکه به‌ ناردو پۆن یان به‌ شیر بکریت.

(الْحَرِيرِي): ناوریشمین یان ناوریشمفروش الملحق:

حَرَّ: (الْحَرِيرَةُ): گهرمؤکیه‌ك: نه‌و بره

گهرمایه‌یه كه بۆ گهرمکردنی گرامیک ناو تا

پله‌یه‌کی سه‌دی پئویسته.

(الْحَرَّرُ): نازادگار.

(مُحَرَّرُ الْعَبِيدِ): نازاد كاری كۆیله‌كان.

١-(الْحَرَّرُ): ١-نازادیدمر

٢-(الْمُنْقَذُ مِنَ احْتِلَالِ أَجْنَبِي): ٢-پرزگارکمری

نیشتمان له چنگی بیگانه‌و له داگیرکردنی و

له سه‌رپیشۆرکردنی میللت.

(مُحَرَّرُ الْوَطَنِ): پرزگارکمری نیشتمان.

(مُحَرَّرُ الشَّعْبِ): پرزگارکمری گهل.

(مُحَرَّرُ الرِّسَالَةِ: الْكَاتِبُ): نووسهر. نووسهری

نامه.

(الْحَرَّرُ): نووسهر له گۆفار یان پۆژنامه‌دا.

(الْمُحَرَّرُ فِي الْإِدَارَةِ): ١-پله‌و پایه‌یه‌کی کارگیریه

٢-کارمهندیکه خاومنی نه‌و پله‌و پایه‌یه.

(مُحَرَّرُ الْوَلَدِ): که‌سیکه کورمه‌كه بۆ

خوداپهرستن و ریخودا تهرخانده‌کات و

رانووما ده‌کات.

حَرْبَ: (حَرْبَ - الرَّجُلُ. حَرْبًا): پیاومه‌کی

رووتکردموه هيجی پینه‌هیشت.

(حَرْبَ (ج) حَرْبِي وَحَرْبَاء وَمَحْرُوبُ):

رووتکراوه / تالانکراوه هيج پینه‌هیلراوه.

(«حَرْبَ - الرَّجُلُ مَالَهُ»): ماله‌كه‌ی به

تالانرا.

(حَارِبٌ - هُ. حَرَابًا وَمُحَارِبَةٌ): له‌گه‌نیدا

جهنگی.

(أَحْرَبَ - فَلَانًا): رانوما‌ی هيساری بۆ

تالانکردنی دوژمن کرد.

(أَحْرَبَ- الْحَرْبَ): جهنگی هه‌لگیرساند/

شمیری نایه‌وه.

(تَحَارَبَ وَاحْتَرَبَ- الْقَوْمُ): ناگری شه‌پریان

نایه‌وه شه‌پریان هه‌لگیرساند.

(الْحَرْبُ (ج) حُرُوبُ): جهنگ/ شه‌پرو

کوشتار.

(«وَقَعَتْ بَيْنَهُمْ حَرْبٌ»): شه‌پ/ جهنگ

که‌وته نیوانیان‌ه‌وه (وشه‌که می‌به به‌نیریش

دم‌کریت).

(حُرَيْبُ): شه‌پێکی که‌مو بجووک.

(الْحَرْبُ الصَّاعِقَةُ): جهنگی برووسکه‌یی که

به‌تۆپ و گولله‌ تۆپهاوێژو جابوکی و خێرای

سو‌پاو هه‌موو جو‌ره‌ جه‌کیک دم‌کریت و

پشت‌ده‌به‌ستیت پێشی ده‌وتریت: (الْحَرْبُ

الْخَاطِفَةُ): جهنگی له‌ نا‌کاو.

(رَجُلٌ حَرْبٍ): پیاوی جه‌نگاو‌رو‌ ئازا.

(«أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ يُحَارِبُنِي»): من دوژمنی

سه‌سه‌ختی نه‌وه‌م له‌گه‌له‌مدا بجه‌نگیت.

(«دَارُ الْحَرْبِ»): ولاتی دوژمن و شه‌پکه‌رم‌کانی.

(الْحَرْبُ): مه‌رگ و روژه‌ پ‌ه‌شی.

(الْحَرْبَةُ (ج) حِرَابُ): ۱-سو‌نگی ۲- تیغ‌پیدا‌کردن.

(الْحَرْبَةُ): ده‌سته‌ی جه‌نگه‌له‌سو‌ورین.

(«وَقَعَتْ بَيْنَهُمْ حَرْبَةٌ شَدِيدَةٌ»): جه‌نگێکی

قورس که‌وته نیوانیان‌ه‌وه.

(الْحَرَابُ): ۱-سو‌نگیه‌لگرو دروستکه‌ری.

(الْحِرَابُ): بزماری هه‌له‌غان.

الْحَرْبُ وَالْمِحْرَابُ (ج) مَحَارِيبُ): ۱-جه‌نگاو‌مر

۲-دلێر/ نه‌مه‌رد/ ئازا/ دلا‌وه‌ر.

۲-(حَرْبُ. حَرْبًا): شه‌پری لی‌بو‌وه‌وه/ ناگری

رقی تی‌به‌ربوو.

(حَرْبُ): ناگری رقی تی‌به‌ربوو/ رقه‌ه‌ستاو.

(حَرْبٌ هُ): رقه‌ه‌ه‌ستاند/ ناگری شه‌پری

تی‌به‌ردا/ تو‌ور‌پ‌ه‌یکرد.

(إِحْرَنْبَى. إِحْرَنْبَاءُ): ته‌وو دمه‌مارگیر بوو

خۆی بۆ شه‌پ راپه‌س‌کاندو ئه‌م‌له‌ کرد.

(الْحَرْبُ (ج) حَرْبِي): که‌سێکه‌ زۆر قوشقی/

توو‌ره‌.

۲-(حَرْبُ- الرَّجُلُ): پیا‌وه‌که‌ ها‌لو‌ری لی‌هه‌ستاو

کو‌رو‌وزایه‌وه‌ وتی: نه‌ی ما‌لی و نه‌ر‌نه‌م و خا‌ک

به‌سه‌رم.

(وَاحِرْبًا): ها‌وارێکه‌ به‌ ژنه‌مه‌له‌وه‌ بۆ کو‌ست

ده‌وتریت و مردوو‌ی پێه‌ه‌لا‌وین‌رته‌وه‌.

۴-(حَرْبُ. حَرْبًا): ره‌هانی و به‌ره‌لا‌و ناگر‌گرتوو

بوو/ ها‌ر بوو.

۵-(حَرْبُ- السَّنَانُ): نو‌وکی نێز‌مه‌کی

تی‌ژ‌کرد.

۶-(أَحْرَبَ- النَّخْلُ): دار‌خو‌ر‌ما‌که‌ تۆو دانی

هه‌له‌ی ده‌ر‌کرد.

۷-(إِحْرَنْبَى- إِحْرَنْبَاءُ): له‌سه‌ر گاز‌پ‌ه‌شت

پاک‌شاو قا‌جی بۆ سه‌ره‌وه‌ به‌رز‌کر‌ده‌وه‌.

۸-(إِحْرَنْبَى- الْمَكَانُ إِحْرَنْبَاءُ): شو‌پنه‌که‌

بهر فراوان بوو.

۹- (الْحَرْبَةُ (ج) حَرْبَاتٌ وَحَرْبَاتٌ):

۱- بېدينیي/ ناینبهردان ۲- رږژی ههینی.

الْحَرْبُ وَالْحَرَابُ (ج) مُحَارِبٌ: ۱- پېش

نمنجومه ۲- نمنجومهمن و کږمه لگای خه لک.

(أَنَّهُ يَكْرَهُ الْمُحَارِبَ): حمز له سمرموهی

نمنجومهمن ناکاتو خوی به گهورمیان پېشان

بدات ۲- لانهی شیر.

(الْحَرَابُ): ۱- پېشخانوو، گرنگترین شوینی

خانوو و پېرؤزترینی ۲- قیبله.

(مِحْرَابُ الْمَسْجِدِ): میحرابی مزگموت/ شوینی

پېشنوږ/ پېشنوږځه.

(الْحِرْبَاءُ): گۆشتی پشته ممه غزه.

(الْحِرْبَاءُ وَالْحِرْبَاءَةُ (ج) حَرَابِيٍّ (ح):

خمخۆک/ خورپهرست (بو بیباریی و رنگی

خۆگورین دمهینرینتموه).

(حِرْبَايَه وَبِرْبِخْتَنِي) (عامية) (فارسية):

خمخۆک/ خورپهرست.

۱- (الْحَرْبِش وَالْحَرْبِشُ (ح): ماری گهورهی

ژمهردار.

حرت: (حَرَتُ الشَّيْءِ. حَرْتًا): توند دمستی

له شته که خست و هه لیکولؤفت.

(حَرَتُ الرُّجُلِ. حَرْتًا): پیاومه که به درموشت

بوو.

(الْحَرَتُ): کرمه کرمی خوارښی نالف له لایمن

نازه لئموه.

(الْحَرِيتُ) (ح): جوره ماسیه که.

حرت: ۱- (حَرَتٌ. حَرْتًا): کڙای کشتوکالیکرد.

(حَارِتٌ (ج) حُرَاتٌ وَحَرَاتٌ): کڙمر.

کشتکار.

(حَرَتٌ الْأَرْضُ): زمویه کهی کڙای، جووتیکرد.

(الْحَرَتُ (ز): کشتوکالکردن ۲- کڙلانی زموی/

جووت ۲- زمویی کڙلراو.

(الحارثُ (ج) حُرَاتٌ (فا): کڙمر. کشتکار.

(الْحِرَاثَةُ): ۱- کڙلان/ جووتکردن ۲- جوتیاریی.

(الْحَرَثُ (ج) مُحَارِثٌ وَالْمِحْرَاثُ (ج) مُحَارِثٌ

(ز): گاسن. نامیری کڙلان/ جووتکردن،

هه وچارو گاسن.

۲- حَرَتٌ- الْمَالُ. حَرْتًا: داراپمیداکردو

پیکیمومنا.

(اِحْتَرَتْ- الْمَالُ): داراو سامانی پمیداکردو

دمستگموت.

(الْحَارِثُ وَأَبُو الْحَارِثِ): شیر (دهلین بویه و

ناونراوه چونکه نیچیر دمستگیری خۆیدمکاتو

له هه موو درنمدمیه کیش به چنگتره.

۳- (حَرَتٌ وَأَحْرَتْ وَأَحْرَتْ- الدَّابَّةُ. حَرْتًا):

چاراپیکه ی ماندوو کردو چرووسانندی/

لهریکرد.

(حَرِيشَه (ج) حَرَاثٌ): ولاخی شهگمتو

چرووساوو لهر.

۴- (حَرَتٌ- الْخَبَرُ. حَرْتًا): نانه کهی وردکرد.

۵- (حَرَتٌ- الشَّيْءُ): ۱- شته کهی خویندو تیايدا.

قال بوو وانمى تيدا وتموه.

۶- (حَرَجَ- الأَمْرَ): يادى كارمكهى كردموه
دمروونى بوى (سووتا/ جوشا).

(حَرَجَ- النارَ): ناگرمكهى پيشكرد
خوشكرد.

(أَلْحَرَجَ (ج) مَحَارِثَ وَالْمَحَارِثَ (ج) مَحَارِثَ):
كۆلهوژكه ناگرى تمنوورى پى تيكه لدمدن.

حرج: ۱- (حَرَجَ- الرُّجُلَ. حَرَجًا): بپاومكه
گوناهيكرد.

(أَخْرَجَ- هُ): تووشى گوناھيكرد/ تووشى
خراپهيكرد/ گوناھى پيكرد.

(تَحْرَجَ): خوى له گوناح پاراستو
به دوورگرت.

(أَلْحَرَجَ): گوناھ.

(«لَا حَرَجَ عَلَيْكَ»): گوناھبار نابيت/
سهرزمنشت ناكرىت/ ههينكاكات.

(«حَدَّثَ عَنِ الْبَحْرِ وَلَا حَرَجَ عَلَيْكَ»):
دمربارهى دمريا بدوى زورىشى پيوهينىت

سهرزمنشت ناكرىت و لىت ناگرىت.

(أَلْحَرَجَ (ج) أَحْرَاجَ وَجِرَاجَ): گوناھ/ سووچ/
خراپه.

۲- (حَرَجَ- الشَّيْءَ. حَرَجًا): شتهكه تمنگبوو/
هاتهوه يهك/ تهسكبوو.

(- تِ الْعَيْنِ): چاومكه به هوولدا جوو هاتهوه
يهك و رپى بينينى گز بوو.

(- إِلَيْهِ): له تاو تمنگانهو زور بوھاتن

پهنايېوبرد.

(- الْغَبَارُ): تۆزمكه له شوپننكى تمنگه بهردا
ههستاو كۆبووهوه.

(حَرَجَ- هُ): تمنگى پيهه لچنى/ تمنگه تاويكرد.
(- عَلَيْهِ): زورى بو هينا.

(«قَالَ لَهُ أَنْتَ فِي حَرَجٍ»): پيوت تۆ له
تمنگانه داييت.

(أَخْرَجَ- هُ): ۱- تووشى تمنگانهيكرد
۲- ناچاريكرد تووشى تمنگانه بيت ۲- خستيه

تمنگه بهر ييهوه.

(- فَلَانًا إِلَيْهِ): فيسارى ناچارى پهناى نهو
كرد/ زورى بو هينا پهنا بو نهو بهر ييت.

(أَلْحَرَجَ): شوپننكى تمنگه بهرى پر دارو
دره ختى چر.

(أَلْحَرَجَ): ۱- تمنگانه / ناره حهتتى ۲- شوپننكى
تمنگه بهر له دارستانىكى چردا.

(أَلْحَرِيجَ): ۱- تمنگانه ۲- تمنگه بهرى.

(أَلْحَرَجَ): ۱- رېگر ۲- پروا پرۆزماكان.

(«حَلَفَ بِالْحَرَجَاتِ»): سوپندى به هه موو
پروايهكى پرۆزو مەزن خوارد كه رېگرى

هه موو سوپند خورېكهو رپى لادان دهگرىت.

۲- (حَرَجَ- عَلَيْهِ الشَّيْءَ: حَرَجًا): شتهكهى
(لِى حَمْرَامَكَرد/ لَيْقَه دمغه كرد/ لَيْگرت).

(أَخْرَجَ- عَلَيْهِ الأَمْرَ): كارمكهى لى حهرا مكدرد/
رپى كردنى كارمكهى لىگرت.

(أَلْحَرَجَ): ۱- هه دمغه ۲- ريزو پايه دارى و

پاریزی.

٤- (حَرْجٌ - أَنْيَابُهُ. حَرْجًا): له رقاندا

کیرمکپی بهدانیخست.

٥- (حَرْجٌ - تِ الْبِضَاعَةِ فِي يَدِ الدَّلَالِ):

که لوپه له که به دمستی ده لاله که وه گه یشته نه وپه ری نرخ.

(الْحَرَجُ): هه راجکردنی که لوپه ل.

(- سوق الْحَرَجِ): هه راجخانه.

٦- (الْحَرْجُ): دار به ست / داره مه میت.

(الْحَرْجُ): ١- جهنگاو مریکی دلیر که کۆری شه ر

به رنهدات و نه میزیت ٢- نه وپریکی به سل که پرکیشی کار نه کات.

(الْحَرْجُ (ج) أَحْرَاجٌ وَحِرَاجٌ): ١- رموه مهر ٢-

بهشی سمگ له نیجیرو راودا ٣- داوی درنده هیلکه شه پتانۆکه.

(الْحَرْجَةُ (ج) حَرْجٌ وَحَرَاجَاتٌ): رموه مهر یان رموه حوشر.

(الْحَرْجَةُ (ج) حِرَاجٌ وَأَحْرَاجٌ (ز): جهنگه ل/

دارستان. به بیی شوینی دارستانه که جۆری دمگۆریت جاران دارستان پرووی زهوی دابۆشیبوو.

(الْحِرَاجُ - مِنَ اللَّيَالِي): شهوانی زۆر سارد.

٧- (حَرْجَلٌ. حَرْجَلَةٌ): خوکیشا/

دریژبووهوه/ به لای راست و چهپدا رایکرد.

(الْحَرْجُلُ وَالْحِرَاجِلُ): دریژ.

(الْحَرْجَلُ وَالْحَرْجَلَةُ): رموه چارهوی.

(جَاؤُوا حَرَاجِلَةً): به سواری هاتن.

(الْحَرْجَلَةُ): لهنگی/ گپری/ شهلی.

٨- (حَرْجَمٌ - الْإِبِلُ): حوشرمکانی رامالی و

به سهریه کیدا دان و کۆیکردنه وه.

(الْحَرْجَمُ - الْقَوْمُ أَوِ الْإِبِلُ): حوشرمکان

کۆبوونهوه و تیکچران.

(- عَنِ الْأَمْرِ): له کارمه که پاشگه زبووهوه که

له پێشدا نیازی هه بوو.

الملحق:

حرج (التحريج): بیه لاهن پیکه و منان/

رواندنی دره ختیکی زۆر له پانتایی زهوییه کدا به مهرجیک بیهته جهنگه ل.

حرد: ١- (حَرْدٌ - عَلَيْهِ. حَرْدًا وَ حَرْدًا):

لێتیووهره بوو.

(حَارِدٌ وَ حَرْدٌ وَ حَرْدَانٌ): تووهره/ که لله شهق.

٢- (حَرْدٌ - الْوَتَرُ. حَرْدًا وَ حَرْدًا): ژیکان

ته کولوبوون/ هه ندیکیان له هه ندیکیتیان

دریژتر بوون.

(حَرْدٌ): ژیی تمکولۆ.

٣- حَرْدٌ - هُ. حَرْدًا): نیازی نه ویکرد/ پرووی

تیکرد.

٤- (حَرْدٌ - هُ. حَرْدًا): نهیه شت/ رپیلیگرت/

رپیکهینه دا.

(حَرْدٌ - هُ): رپیلیگرت/ رپیکهینه دا.

٥- (حَرْدٌ - الْخَشَبُ. حَرْدًا): دارمه کی

کونکرد.

۶- (حَرَدَ. حُرُودًا): له خویشان تهریکبوو/
گۆشهگیر بوو.

(حَرَدَ وَ حَرَدَ (ج) حَرَاد وَ حَرِيد (ج)
حُرْدَاء): گۆشهگیر / تهریک.

(حَرَدَ- الشَّعْرُ): تووکهکه تاکهتاکه دمرهات.
(أَحْرَدَ- هُ): تاکیکردهوه.

(إِنْحَرَدَ): تاکبووهوه.

۷- (حَرَدَ- الشَّيْءُ): شتهکهی خوارکردموه/
لاریکرد/ کهچیکرد/ گیریکرد.

۸- (حَرَدَ- الْحَبْلُ): گوریسهکهی/ پهتهکهی
باداو لوولیکوارد.

۹- (حَرَدَ): خۆیکوتایه ناو زنجهکهوه/
کۆختهکهوه.

(أَلْحَرَدَ (أ ع): زنجی پاسهوان.

۱۰- (حَارَدَ- تِ النَّاقَةِ): شیر میحوشرمهکه
کزیکرد.

(حَرُودَ وَمُحَارَدَ): میحوشری شیر کز بوو.

(- تِ السَّنَةِ): سآلهکهی کهمباران بوو.

(- الرَّجُلُ): پیاوکه بهخشنده بوو دهستی له
بهخشین گرتوهوه.

(أَلْحَرِيدَ): ههموو کهمبوونیکی له شتیکی
زۆر.

(أَلْأَحْرَدَ (ج) حَرَدَ): چرووکیی بهد/ رژدی
ناجسن.

۱۱- (أَحْرَدَ- فِي الْمَشْيِ): له رۆپشتهکهه
پهلهیکرد/ پنیهلگرت/ گورجییکرد.

(إِنْحَرَدَ- النَّجْمُ): نهمتیرمهکه کشاو داکهوت.

۱۲- (تَحَرَّدَ- الْأَدِيمُ): پیستهکه رپووتبوو/
تووکهکهی ههموو ههلومری.

۱۳- (أَلْحَرَدَ (مَص): شلبوونی دهملاری دهستی
حوشر/ شملکه تووشبوون.

(أَلْأَحْرَدَ (ج) حَرَدَ): ۱- حوشری تووشبووی
شلهکه ۲- کهسیکی پتیقورس به هوی گرانیی

زریکهمیوهوه.

(أَلْحَرِيدَ): ۱- دوور ۲- عیسی سوورهموکراد.

حَرَدَ: (أَلْجِرْزُون (ج) حَرَانِين (ح):
مارمیله (حَزْرَه خَشْوَکِيَه).

حَرَزَ: ۱- (حَرَزَ- اللَّيْلَ حَرَزًا): ۱- دارایی
کۆکردموه سامانهکهی پاراستو ههلگرت

۲- دارایی (کۆکردموه/ نایه سهریهک و
ههلگرت).

(حَرَزَ- الشَّيْءُ): توند چنگی به شتهکهه
گرت و پاراستی و ههلگرت.

(أَحْرَزَ- الشَّيْءُ): ۱- شتهکهی دهستکهوت/
دهستگیر بوو ۲- پاراستی و عهماریکردو

نیگایدا.

(أَلْحَرَزَ (ج) أَحْرَازَ): ۱- ههرچی دهستگیر
بووبیت ۲- کۆکرایبتهموو نیگا درابیت.

(أَلْجِرْزُ): ۱- تپیدا پاریزراو. وهک قوتوو و
سنوو/ تیگلدا نهوه بو نهفهوتان ۲- بهش.

(أَخَذَ حِرْزَهُ): بهشی خوی برد.

(أَلْحَرِيزَ): ۱- دهستگیر بوو/ پهیداکراو

٢- ھایمکراو / تونده لگراو.

(الْحَرَزُ وَالْحَوْزُ): ھستگیر کراو / پھداکراو / ھستگیر بوو.

(«لَا حَرِيْزَ مِنْ بَيْعٍ»): ھېچ پېگړيک نېيھ بو فروشتنی نه گھر نرخي باش بدریت.

(الْحَرِيْزَةُ (ج) حَرَايزُ - مِنَ الْإِبِلِ): نهو خوشتره ی که لمېر باشی و ناوېزمی ناهروشریت.

٢- (حَرَزُ. حَرَزًا): خوی له گوناجو پئی خراب پاراستو خواپمرستی تمواویکرد.

(حَرَزُ - الْمَكَانُ. حَرَزًا وَ حَرَاةً): شوینمه که ھایم و پاریزراو بوو / پئی تیچوونی نه بوو.

(حَرَزٌ وَأَحْرَزَ - الْمَكَانُ الرَّجُلُ): شوینمه که بوو به پمناگای قایمی پیاوکه و پاراستی.

(تَحَرَّزَ وَاحْتَرَزَ - مِنْهُ): ١- خوی لی بېدوورگرت و پاراست ٢- خوی لی پمناو.

(اِسْتَحَرَزَ): له شوینیکی ھایمدا بوو.

(الْحِرْزُ): شوینی ھایم / پاریزگه. (قه لّاو سمنگه).

(«حِرْزُ حَرِيْزٍ وَحَارِزُ»): قه لایمکی سهختی ھایم که پئی تیچوونی نه بیت.

(الْحِرْزُ): نوشتو دوعای پاراستن له نه خوشی و هممو و مېمک، و مک دهلین.

٣- (الْحَرَزُ (ج) أَحْرَازُ): گوپزوکیکه مندلان یاری پیدمگه.

حرس: (حَرَسَ - هُ. حَرَسًا): پاسیکرد /

نیشکیگرت / پاراستی.

(حَارِس (ج) حُرَاس و حَرَسَة و حَرَسُ وَأَحْرَاس): پاسهوان / یاساول.

(أَحْرَسَ - بِالْمَكَانِ): له شوینمه که پاسیکرد / یاساول بوو.

(تَحَرَّسَ وَاحْتَرَسَ - مِنْهُ): خوی لیپاراستو لادا.

(الْحَرَسُ): پاسهوانه گان / یاساوله گان.

(حَرَسُ الْمَلِكِ): ١- پشتیوان و پیاوانی شاو نهوانه ی سمر به شان ٢- پاسهوانانی شا.

(الْحَرَسِيَّ): يهک پاسهوانی شا.

(الْحَرَاةُ): پاسهوانی / یاساولی / پاریزگاری / پاراستن.

(الْحَرِيْسة (ج) حَرَائِس): دیوار که بو شوینی ناژمل دمکریت و تیایدا دھپاریزریت.

٢- (حَرَسَ - الشَّيْءُ): شته که ی دزی.

(الْحَرِيْسة (ج) حَرَائِس): ١- مېری شهو دزراو ٢- به شهو مېر دزین.

٢- (حَرَسَ. حَرَسًا): زور ژیا / تهمه ندریز بوو.

(الْحَرَسُ (ج) أَحْرَاس): روظگار.

(مَضَى عَلَيْهِ حَرَسٌ): روظگاریکی به سمردا تیپېری.

(الْأَحْرَسُ): زور کون که روظگاریکی به سمردا تیپېری بیت.

٤- (حَارِسُ السَّمَاءِ وَحَارِسُ السَّمَاءِ): (هَكَ):

دوو تیرنه ندازه. ههسارمن.

(أَلْحَرَّشَانِ): شهوو رۆژ.

حرش: ١- (حَرَشٌ - الضَّبُّ حَرَشًا وَ تَحْرَاشًا):

هۆرپیه که ی راوکرد.

(تَحْرَشٌ - الضَّبُّ وَبِالضَّبِّ): هۆرپیه که ی

راوکرد.

(إِحْتَرَشَ - الضَّبُّ): گرتی/ راویکرد.

(- لِعِيَالِهِ): رهنجی بۆ خیزانه که پیداو شتی بۆ

پهیدا کردن.

(أَلْحَرَّاشُ - مِنَ الْحَيَاتِ) (ح): رهشمار که

ههموو سالی که کارمه که ی فریدمداو مارمیلکه

راو دمکات.

٢- (حَرَشٌ - الْبَعِيرُ حَرَشًا وَ تَحْرَاشًا): له

حوشترمه که وهی ژمند تا خیرا بروت.

٣- (حَرَشٌ - الرَّجُلُ حَرَشًا وَ تَحْرَاشًا):

پیاوکه ی رووشاند.

٤- (حَرَشٌ - حَرَشًا): زبر بوو.

(أَحْرَشٌ): زبر.

(أَلْحَرَشُ): زبر.

(أَلْحَرِشَةُ وَالْحَرَشُ زَبْرِي الْأَحْرَشُ):

زبری. (ج) حَرَشُ

"دینار أَحْرَشُ": دیناریکی زبر (له بهر تازمی)

٢- هۆرپی زبرو رهق.

٥- (حَرَشٌ - الرَّجُلُ حَرَشًا): فیلێکرد.

(حَرَشٌ - بَيْنَ الْقَوْمِ): خویشگه لی له یه ک

هاندا/ به گز یه کیدا کردن. ههروها سه گه گانی

به گز یه کدا کردن/ له یه ک تیرێ کردن.

(إِحْتَرَشَ - الرَّجُلُ): فیلێکرد/ فریویدا.

(أَلْحَرَشُ (ج) حَرَّاشُ): فیل/ فریودان/

ته لکه بازیی.

٦- (تَحْرَشٌ - بِيهِ): بهرۆکی گرت. شه پری

پیفروشت/ رپی پێگرت.

٧- (إِحْتَرَشَ - الشَّيْءُ): شته که ی تۆپه لکرد/

کۆکردموه.

(- الْقَوْمُ): خویشگه ل کۆبوو نموه.

(أَلْحَرَشُ (ج) حَرَّاشُ): کۆمه ل/ گه له/ پۆل.

٨- (أَلْحَرَشُ (ج) حَرَّاشُ): شوینکار/

شوینهوار/ ئاسهوار.

(أَلْحَرَشُ): بیدار.

(أَلْحَرِيشُ (ج) حَرِشُ (ج) = أُمُّ أَرْبَعَةٍ

وَأَرْبَعِينَ): ١- ههزارپێ (له ناوچه گهرمه گاندا

زۆره له وانیه ره پێیی بگاته سی سانتیم

ژمهرداریشه.

(أَلْحَرِيشُ (ج): زیندموهریکی دهریاپیه.

٢- (ح): الکرکدن: کهرکه دهن/ یه که که له شاخ.

(أَلْحَرِيشَةُ (ن): روومکیکه.

(أَخْرَجْتُ لَهُ حَرِيشَتِي): ههرجیم هه بوو

دامی.

٩- (أَلْحَرِشُفُ): زموپی رهقه.

(أَلْحَرِشُفُ (ج) حَرَّاشِفُ (ع) ١): پووله که ی

ماسی ٢- (ح) پێکوره/ کولله ی بالنه گرتوو ٣-

(ح) زمرنه قووته ی بالنده/ به چکه ی بالنده

۴- هایشبهستی زری مپیرو پهککهوته و لاوازمگان.

(«لِیسَ ثَمَّ غَیْرَ حَرَشَفِ رَجَالٍ»): تنهها بپاوی پیرو پهککهوته و لاوازی لیهمیه ۶- کۆمه لیک/ دستمیهک پیاده.

(الْحَرَشَفُ) (ن): جاوبازه له/ جاوبازه ۲- بهردی گویدمريا.

حرص: ۱- (حَرَصَ الْجِلْدَ. حَرَصًا): پیسته کهی دامالی.

(- الْقَصَارُ الثُّوبُ): جلشورمه که به شتن و کوتان بهرگه کهی پورتکاندو دری.

(«حُرَصَ الْمَرْعَى»): لهومرگا که پرووتکرا/ قرتکرا.

(الْحَرَصَةُ وَالْحَارِصَةُ وَالْحَرِیصَةُ): ۱- قلیشی پیست ۲- هه وری توندی به لیزمه باران که پرووی زمویشواته موو رامالیت.

۲- (حَرَصَ وَحَرِصَ وَاحْتَرَصَ عَلَى الشَّيْءِ. حَرِصًا): به تنگ شته که وه زور هات و شته کهی لا خوشه ویستبوو. چنگی لیگیر کردو پرژدی له شته که دا گرد.

(حَرِصَ (ج) حُرَصًا وَحِرَاصَ وَحُرَاصَ (م) حَرِیصَةً وَ (ج) حِرَاصَ وَحَرَائِصَ): شت لا خوشه ویست و چرووک/ بهرچاوتهنگ.

(حَرِصَ - ه عَلَى الشَّيْءِ): هانیدا بهرچاوتهنگ بیت/ پرژدو شت خوشه ویست بیت.

(تَحَرَّصَ): خوی به بهتهنگه و مهاتوو بهرچاو تهنگ و پرژد نواند

(الْحَرِصَ (مَص): چاوچنۆکی و پیسکه یی/ بهرچاوتهنگی/ شت خوشه ویستی.

۳- (تَحَرَّصَ): چاوهرپی ههلبوو/ چاوه چاوی دهمبوو.

(هُوَ يَتَحَرَّصُ غِذَاءَهُمْ وَ عَشَاءَهُمْ): نهو چاوه چاوی به شداری نیومرژمو شیوانیانه. حرص: ۱- (حَرَصَ وَحَرِصَ وَحَرِصَ. حُرُوصًا وَ حَرَصًا وَ حَرِصَةً): (که نهفت و زموون/ پهککهوته) ی نهخۆشی بوو.

(حَرِصَ وَ حَرِصَ وَ حَارِصَ وَ حَارِصَةً): (پهککهوته/ که نهفت/ زموونی) نهخۆشی/ تیچچووی نهخۆشیی.

(«نَاقَةُ حَرِصٍ»): میحوشتریکی لهرو تیچوچاوی بیهیز.

(حَرِصَ - نَفْسَهُ. حَرَصًا): خوی پهکخست و تیکدا.

(حَرِصَ - الشَّيْءِ): شته کهی گهنکرد/ تیکدا/ لهکه لک خست.

(حَرِصَ - فَلَانًا) (ضد): ۱- فیساری پهکخست و زموونیکرد ۲- گومرپاکرد ۳- میشکی تیکدا ۲- فیساری له دهمردو نهخۆشی پرزگار کردو خستیه وه سهر رای راست و میشکی چاککردموه/ تهندروستیکرد.

(أَحْرَصَ - هُ الْحُزْنُ أَوِ الْمَرَضُ): مهراق و

خەفەت یان نەخۆشیی زەبوونیکیکردو
پەکیخست/ تێکیدا.

(الْحَرَضُ) (مَص): لە شتیکچوون یان
گومراوون یان میتشکتیکچوون.

(الْحِرْضَةُ) (ج حِرْض): پیاوی پووشت/
رسوای ناو خەلک.

(الْحَرَضُ): کەسیکە خەفەت لە برەوی
خستیت/ توانییتیموه.

۲- (حِرْضَ حَرَضًا): کەنەفتبوو/ لەپێکەوت.
(أَحْرَضَ-ه): کەنەفتیکرد/ لەپێیخست.

(الْحَرَضُ وَالْحَرِيضُ): پەککەوتە کە
نەتوانییت هەستیت.

۳- حَرَضَ هُ عَلَى الْأَمْرِ: هانیکردنی
کارمەکید/ تێژیکرد.

(أَحْرَضَ- هُ عَلَى الشَّيْءِ): بۆ شتەکە هانیدا/
تێژیکرد.

(تَحَارَضُوا- عَلَى الْعَمَلِ): بۆ کردنی کارمە
هانی پەکتیانداو پەکتیان تێژکردو
ووروژاند.

۴- (حَارَضَ- عَلَى الْعَمَلِ): لەسەرکردنی
کارمەکە هەتەر و سەروەر بوو.

۵- (حَارَضَ- فَلَانًا): گەرمی تیربازی لەگەڵدا
کرد.

۶- (الْحُرْضُ وَالْحُرْضُ): ئەسپۆن یان
خۆلەمی تروشکە کە دەستی پێدەشۆریت.

(حَرَضُ - الثَّوْبِ): داوینی (قەراغی/

پەراوێزی) بەرگ.

حرف: ۱- (حَرْف- الشَّيْءَ عَنْ وَجْهِهِ حَرْفًا):
رەوی شتەکە وەرگیرا/ لایدا.

(- عَنْ الشَّيْءِ): رەوی لە شتەکە وەرگیرا/
لایدا.

(حَرْف- الشَّيْءِ): ۱- شتەکە خوارکردموه/
لادا ۲- لیواری بۆ شتەکە کرد، دەمی بۆ کرد.

(- الْقَلَمُ): بە خواری پێنووسەکە داھێنا.
(- الْقَوْلُ): قسەکە (هەنگێراپەموه/ گۆری/

لایدا).
(تَحَرَّفَ- عَنْهُ وَانْحَرَفَ وَاحْرَوْرَفَ): خۆی

لێلادو لابەلا بوو و خۆی کەنار گرت.
(الْحَرْفَ (ج حَرْف): کەنار/ قەراغ/ تەنشت/

لیوار یان نووک.
حَرْفُ الْجَبَلِ: پۆپە شاخ.

(«فُلَانٌ عَلَى حَرْفٍ مِنْ أَمْرِهِ»): فیسار لە
سەرقاتی کارمەکیدایە ئەگەر کارمەکی بە دل

نەبوو لێلادەمدات وازی لێدەهێنیت.
(حَرْفُ النَّهْرِ): تەنشتی رەووبارمە/ کەناری

رەووبارمە.
۲- (حَرْف- لِعِيَالِهِ. حَرْفًا): بۆ خێزانەکە

لەملاولا رەنجیداو کاسبیکرد.
(أَحْرَفَ): رەنجی بۆ خێزانەکید.

(تَحَرَّفَ- لِعِيَالِهِ): هەموو جۆرە پێشەیهکی
بۆ رۆژی خێزانەکە کرد.

(إِخْتَرَفَ): پێشەیهکی گرت.

(- لأَهْلِهِ): بۆ مال و مندا له كهی رهنجیداو نانی پمیدا کرد.

(الْحَرْفَةُ (ج) حَرْفٌ): ١-پیشه ٢-پیشه سازی ٣-رهنجدان و شیوهی کاسبیی.

(الْخَرْفُ وَالْمُخْتَرْفُ): پیشه گار/ شوینی برژیویی پمیدا کردن/ شوینی پیشهی دهستی و ههلسوکهوتی پیشه که.

(حَرْفٌ - الرَّجُلُ (ج) حُرَفَاءُ): شاگردو بهر دهستی و مستا/ هاو پیشه.

(الْمُخْتَرْفُ): خاوهن پیشه که/ و مستای پیشه که/ پیشه کار.

٢-(حَرْفٌ - فِي مَالِهِ حَرْفَةٌ): شتیکی دارا کهی له دهستی جوو.

(الْحَرْفُ): دارا له دهستی جوو.

٤-(حَارَفٌ - الْجَرْحُ): به میله که قوولی برینه کهی ئهندازم کرد.

(الْمُخَرْفُ وَالْمُخَرَفُ): میل یان ههر شتیکی قوولی برینه کهی پیئهندازه بکریت.

٥-(حَارَفٌ - الرَّجُلُ): پاداشتی چا که یان خراپه که میدایه وه.

(- هُ): له که لیدا رهنجاری کرد/ ههلسوکهوتی له که لدا کرد.

(قَوْلُ الشَّاعِرِ: «لَقَدْ عَلِمُوا فِي الْغَزْوِ كَيْفَ نُحَارَفُ»): تیگه یشتن له داگیر کردندا چۆن له که لیاندا ده جوو لاینه وه.

(أَخْرَفَ - الرَّجُلُ): پاداشتی چا که یان

خراپه کهی پیاو که میدایه وه.

٦-(أَخْرَفَ): باش نه بوونی دمو له مهنند بوو.

٧-(أَخْرَفَ - النَّاقَةُ): میحوشر مه که لاواز کرد.

٨-(تَحَارَفَ - عَلَيْهِ فِي الْبَيْعِ وَغَيْرِهِ): له فروشتنه که یان شتیردا فیلی لیکرد.

(إِخْتَرَفَ): داوای کردو فیلی کرد.

٩-(الْحُرْفُ) = (ن) ١-: (حَبُّ الرِّشَادِ): تهره تیزه.

٢-الْحَرْدَلُ (ن): خهرته له ٢-بییهشی.

حُرْفَةٌ: دهنکیک لهو روو مگانه.

(الْحَرْفُ) (ج) حَرْفٌ): ناو مروگه.

(الْحَرْفُ (ج) حُرُوفٌ وَأَحْرُفٌ): پیتیکی نه لفوویی.

(الْحَرْفُ فِي النَّحْوِ): له پیرمانی عمر مبییدا

و شهیه که نه ناوه نه کرداره ئهومیه کهوا تا

بۆ شتیکی بۆ نامرازیك بدات و مکو (هَلْ) که بۆ

پرسیارمو دهلین پیتی یان نامرازی پرسیارو

پێیدهلین پیتی واتا (الحرف): وشه.

(«هَذَا الْحَرْفُ لَيْسَ فِي الْقَامُوسِ»): ئهم

وشهیه له قاموسدا/ له فهرهنگدا نییه.

(الْحَرْفَةُ): بهشپراوی/ بهدبهختیی/

چاره رهشی.

(الْحَارَفُ): به شپراویکی کهم بهخت.

(الْحَرَاةُ): توونیک زمان بجوو زینینه وه.

(الْحَرِيفُ): دهمو زمان جوو زیننه وه.

(«هَذَا بَصْلٌ حَرِيفٌ»): ئهم پیاز دهمو زمان

تیدہ چنریت.

حرق: ۱- (حَرْقَ - هُ بِالنَّارِ. حَرْقًا): به ناگه
سوختاندی.

(حَرَقَ وَأَحْرَقَ - هُ بِالنَّارِ): به ناگر سووتاندی.

(تَحَرَّقَ واحْتَرَقَ): بہ ناگر سووتا/ ناگریگرتو سووتا۔

٢- جيسووتان ٢-سووتان.

(الْحُرَّةُ وَالْحَرَّةُ): سووتانه‌وو گهرمی.
 («فِي جَوْفِهِ حُرَّةٌ»): ناوسکی گهری
 لیدمبیته‌وه/ ناوسکی دمسووتیته‌وه/ گهرم
 بووه.

(الْحَرُوفُ وَالْحُرُوفُ): زوو سووت/ خوئسووت/
پووشوو/ نهووی به بزیک گرمگریت.

(الْحَرِيقُ (ج) حَرْقَى): سووتان/ ناگرگرتن
۲- ناگر ۲- سووتاو ۴- ناگردان ۵- سووتانی رووهكو

هه لېرووکانی به گهرما بیت پان سهرما
بیت ۶- ناگرکردنه وه و ناگر بهر بوونه وه ۷- گر

۸-شوینی ناگرگرتن و ناگرتیبهربوون.

(الْحِرَاقُ وَالْحِرَاقُ): نَمِی پى ٺاگرگرتوو واتا
تییژمو له غاردا.

١- ناگرکه و تنهوه ٢- تینی گهرما.

(أَلْحَرِيقَةُ وَالْحَرْوَقَةُ): په‌لوی‌هی نارد.
ناو‌که که‌می‌ک گهر‌دم‌م‌ک‌ری‌تو نارد‌م‌که‌ی

(الْحَرَّاقَةُ (ج) حَرَّاقَاتُ): ناگرپرڙینی دوزمن
له پاپوردا دمبیت.

(- عندالعامّة): نهوہی پیستی پی
پاکدمگریتهوہ.

(الْحَرْفَةُ (ج) مُحَرَّفَات): قوربانىيەك كە
بۇ خۇدا دىمىكۇرنو دىمىسووتىنرئىت بۇ قايللى

خوداو پیلینانی دمه‌لاتی ته‌واوی خودا.
۲- (حَرَقَ هُ بِالْمِبْرَدِ): به بره‌ند رنی.

(- الشيء): شتهى له يهك خشانده.
(- نابه عليه. حرقاً و حريقاً و حروفاً):

۱- به‌دان گراندیهوه ۲- به‌دان کوروشتی و
گیرهگیری به‌دانیخست.

(«فلان يَحْرِقُ عَلَيَّ الْأَرَمَ»): فيسار له رڤدا
 دانم لى جير دمكاته ومو دانم ليدمكور و ژيتو

حزدهکات به دان بمکروژنیت.
(الْمَحْرَقُ = الْمِبْرَدُ): بره‌مند.

۳-(حَرِيق- شَعْرُ ه. حَرَقًا): قَرَمَكَي كُورُوز
 كُورُوز بُوو/ هه لَكُرووزا يان هه لُومَرين.

(حَرْقُ الشَّعْرِ): فَزْهَةٌ لَكُورُوزَاوِ يَانِ

هه لومړيو.
أَلْحَرِيقُ: هڅی کورووز کورووز بوو/ کور تېوو.

۴- (حَرْقٌ وَحَرْقٌ): دِمَارِی قَاجِی پَچَرا۔
(الْحَارِقَةُ): دِمَارِی هَمَسْت یان رَهْگِی

فأجه.
(الْحَرْقَةُ وَالْحَارُوقَةُ وَالْحَرَّاقَةُ - مِنَ السُّيُوفِ)

شمشیری زۆر تیزى بېرەر.

٥-(حَرْقُ- المَرْعى الإبل): لومړگاگه

حوشترمهکى تینووکرد.

٦-(الْحَرْقُ): همورى تونده برووسکه.

(الْحَرَقُ وَالْحُرْقُ): ناوى زۆر سوږ.

(الْحَرَقُ وَالْحِرْقُ): نهوى که هموو شتیک

گمند بکاتو تیکیدات.

(حُرَقُ أَصْبَعِهِ): جوړه خواردنيکه.

٧-(الْجَرَقُ ج) حَرَقِدَ: بنزمان.

(الْحَرْقَةُ = تَفَاحَةُ آدَمَ): قورتوم.

٨-(حَرْقَصَ- فِي الْمَشْيِ): له رويشتندا

همنگاوگانى کورتکردموه/ ورد رويشت.

(- الْكَلَامُ): قسهگانى کورتو ورد کردموه.

(- هُ): سوعيه تى لهگه لدا کردو پهستیکرد

(عاميه).

(- اللَّحْمُ وَنَحْوُهُ) (عامية): گوشتهکى يان

شتيرى سوورکردموه.

(الْحَرْقُوصُ ج) حَرَقَيْصَ: ١-(ج)

مؤريجه يه که له کيچ دهجيت، لهوانه يه

باليشى هېښتو بفرېت ٢-سهرى قامچى.

الْحَرْقُوصُ وَالْحَرْصُوصُ: (عامية): پنکه

گوشتيکى بوچوکى سوورمومکراو.

٩-(الْحَرْقَةُ ج) حَرَقِيفَ وَحَرَايِفَ (ع ١):

نيسقانى سهرى کولوت.

(الْحَرْقُوفُ ح): چوارپنې چرووسينراو/

لمړکراو.

حَرَكَ: ١-(حَرَكَ. حَرَكَ): نووکوولې لهو

مافه کرد که له لای بوو نهيدا يه وه.

٢-(حَرَكَ. حَرَكَ): هاواری سمرشانيکرد.

(- هُ): کيشای به سمرشانيدا.

(- حَارَكُهُ): سمرشاني بړى.

(حَرَكَ- هُ بِالْسَّيْفِ): به شمشير به مليدا

کيشا.

(حَرَكَ. حَرَكَ): کهمهرى شلبوو يان سمرشاني

بيهيژ بوو.

(حَرِيكَ م) حَرِيكَه): کهمهر شلبوو يان شان

بيهيژ بوو.

(الْحَارِكُ هَا): سمرشان.

(الْحَرَكَ): جونگه ي مل که بهسمرموه

دمنووسيت.

٣-(حَرَكَ حَرَكَ و حَرَكَةُ): جوولا/ بزوا.

(حَرَكَ- هُ): بزواندى/ جوولاندى.

(تَحَرَكَ): بزوا/ جوولا/ کهوته گهر. رويشت.

(حَرَكَ مِنْي الْأَمْرُ): کارمکه شپرزميکردم/

خستميه جووله.

(الْحَرَكَةُ): جووله/ بزوه/ گهر/ تهکاندان.

(- أَلْيَوْمِيَّةُ الظَّاهِرِيَّةُ) (فك): بمهر چاوموه

جووله و سوورپانه وى گوى ناسمان به دمورى

توموردي گهر دووندا هوکمهيشى سوورپانه وى

زمويجه به دمورى تومورمهکيدا که نزيکه ي

(٢٤) کاترثميرو (٢) خولهک کهم و (٥٦)

چرکه يه.

الْحَرَكَ = أَلْحَرَكَةُ): بزاونتن جوو له/ بزوه.
 (الْحَرَكُ): بزىوى و رىا/ سوو كه لهى زيرهك و
 زيت.
 (عُلاَمَ حَرَكُ): ميردمندا ئىكى بزىوى
 زيت.
 (الْحَرَكَ): مهقاش/ شتى ناگر پىخوشكردن.
 (الْحَرَكُ (ج) مُحَرَّكَات): گهرخهر/ كارپىكهه/
 ههلسوو پىن. كه ههروكهو ماشىن و ماتوړو
 شتىر به هوى بهنزين يان گازوئل و شتىرموه
 كارپىدمكات و ههلسوو پىنيت.
 حرم: ١- (حَرَمٌ وَ حَرَمٌ - هُ الشَّيْءُ. حَرَمًا
 وَ حَرِيْمًا وَ حَرَمَانًا وَ حَرَمًا وَ حَرَمَةً وَ
 حَرِيْمَةً): شتهكهى لىنگرت و له شتهكه
 بىبهرييكرد.
 (حَرَمَ الْأَسْقَفُ فَلَانًا): ههشهكه فیسارى له
 بهشى برواداران بىبهرييكرد.
 (مَحْرُومٌ): بىبهريى/ بىبهش/ شتلىگىراو.
 (حَرَمٌ وَ حَرَمٌ - عَلَيْهِ الْأَمْرُ. حَرَمًا وَ حَرَمًا
 وَ حُرْمًا وَ حُرْمًا وَ حُرْمَةً وَ حَرَمَةً وَ
 حَرَمًا): كارمهكهى لى (ههدمغه كرا/ لىگىرا/
 لىجهرامكرا) كارمهكه بوى دووره دستبوو.
 (حَرَمٌ): كهوته مانگى محهرمهوه.
 (- الشَّيْءُ): شتهكهى نادروستكرد/ ناشياو
 كرد/ ههرامكرد.
 (أَحْرَمَ): ١- كهوته مانگى محهرمهوه
 ٢- ئىجرامى بهست يان كهوته پىرؤزىيهكهوه

كه نابىت بشكىرنىت ٢- دهمسته بهر بوو.
 (- الشَّيْءُ): شتهكهى ههرامكرد.
 (- عَنِ الشَّيْءِ): خوى له شتهكه بهدوور
 گرت و وازى لىهينا.
 (تَحَرَّمَ - مِنْهُ بِحَرَمَةٍ): له خراپهى نهو
 بهناپرده بهر لايهك دهمسته بهرى پاراستنى
 بىت.
 (- بِهِ): تىكهلى بوو/ دوستايهتى و پىز له
 نيوانياندا جهسپ و پتهو بوو.
 (إِحْتَرَمَ - هُ): به گهورمىگرت و پىزىگرت.
 (- الشَّيْءُ): له شتهكه بىبهش بوو/ لىقهه دمغه
 كرا/ رى شتهكهى لىگىرا.
 (إِسْتَحْرَمَ - الشَّيْءُ): شتهكهى به ههرام و
 نادروست دانا.
 (الْحُرْمُ = الاحرام بِالْحَجِّ): ئىجرام بهستن له
 هه جدا.
 (الْحَلَّ): ئىجرام شكندن.
 (الْحُرْمُ): ١- (ژنانى/ هاوسمرى) پياوړىك.
 (الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ): جوار مانگه ههرامكراو مكان.
 (ذُو الْقَعِيدَةِ وَ ذُو الْحِجَّةِ وَ مُحَرَّمٌ وَ رَجَبٌ):
 بوون كه نهدمبوو عمره بهر لهو مانگاندا شهر
 له گهل پهك بكهن.
 (الْحَرَمُ (ج) أَحْرَامُ): ١- نهوهى كه پياو
 دهپاريزىت و بهرگرى لىدمكات ٢- نهوهى
 كه پىرؤزه نابىت دمستى بؤ بىرئت/ شته
 ههرامهكان.

(الْحَرَمُ الْأَقْصَى = بَيْتُ الْمَقْدَسِ): قُدس.
 (الْحَرَمَان): مهكهو مهدينه.
 (الْحَرَم (ج) حُرْم): انهشياو/ نادروست/
 حرام ۲-دهمی ئيحرامبهستن له جه جدا
 ۳-ئهو نهرکهی که دهشيت بيشکينيت و وازی
 ليبيهنيت.
 (الْحَرَمَان): حرامکراو مگان.
 (الْحَرَمَان): پرزهرپراوی/ بيبهشي بهشپراوی/
 بيبهشکردن.
 (الْحُرْمَةُ وَالْحُرْمَةُ وَالْحُرْمَةُ (ج) حُرْم
 وَ حُرْمَات وَ حُرْمَات): ۱-ئهو نهرک و
 بيويستيانهی که خودا لهرسر مروفي داناوهو
 دهبيت لييدهرنه چن و ملی بؤ شؤرپکهن
 ۲-ئهو هی که نابيت بشکينريت/ فهرمانه
 هرؤز مگانه ۳-دهستمهری - ترسو سام
 خؤليپاراستن.
 (حُرْمَةُ الرَّجُلِ): مال و مندال و خيزانی
 پياو.
 (الْحُرْمَةُ): پاراستن.
 الْحَرَام: حرام/ نهشياو.
 (حَرَامُ اللَّهِ لَا أَفْعَلْ هَذَا): حرامی خودا
 بيت نهوه ناکه مو بهلای نهومدا ناچم.
 (يَمِينُ اللَّهِ لَا أَفْعَلْ هَذَا): سويندم به خودا
 بهلای نهومدا ناچم و نايکه م.
 (رَجُلٌ حَرَامٌ وَ قَوْمٌ حَرَامٌ): پياويک يان
 خويشگه ليک که پاريزراو بيت.

(الشَّهْرُ الْحَرَامُ): مانگی موحهرم.
 (الْبَيْدُ الْحَرَامُ): مهكه.
 (السَّجْدُ الْحَرَامُ): كهعه/ کابه.
 (الْحَرِيم (ج) حُرْم وَأَحْرَم وَأَحَارِيم): ۱-ئهو هی
 که حرامکراوهو نابيت دهستی بؤ بيريت
 ۲-پانتيپيهکی فراوانه که به سووړی کؤشکی
 شادايهو نابيت توخنيبکهون و دهپاريزريت.
 (ثَوْبُ الْحَرَمِ): ۳-بهرگی ئيحرام ۴-ههموو
 شوينیک که پيوسته بپاريزريت و توخنی
 نهكهوت.
 (حَرِيمُ الرَّجُلِ): نهوهی که پياو بهرگری
 ليدمکات به هاوسهری ژنانی پياو دهوتريت
 (حهریم).
 (الْحَرِيمَةُ): نهو ناواتانهی که لهدستمچووبيت.
 (الْحَرَم): نهو کهسانهی که لهژير رکيفی تودا
 بن و بيانپاريزيت.
 (الْمَحْرَمُ عَنكَ): نهوانهی که نابيت نازاريان
 بدهيت و خراپهت بؤيان ههبيت.
 (الْمَحْرَم (ج) مَحَارِم): حرامکراو.
 (مَحَارِمُ اللَّيْلِ): سامی شهو که زور ترسنؤک
 ناويريت توخنيبکهويت.
 (الْحَرَامِي): دز/ پياو خراپ.
 (الْحُرْمَةُ وَالْحُرْمَةُ (ج) مَحَارِم): کاری
 نادرست و نهشياو. نهوهی که نابيت پهرژيني
 بشکينيت و توخنيبکهويت.
 (مَحْرَم): مانگی مههرم که پهکه مين مانگی

عمرمبیهو له نیوان (ذي الحجة وسفر)ایه و
(٢٠) رۆژه ٢-کەسیکە دەستەبەرین و ریزی

لیبگرن.

(الْحَرَمُ): ١-بیبەش ٢-نەداراو بیدەرامەت ٣-
دەستکۆرت کە هیچی بە هیچ نەبێت (له فەر و
بیر بێبەش ٤-بەدبەختیک کە رەنجیبوو
بێت.

(الْحَرَمُ): بەرپز/ خاومرپز.

٢-(حَرَم- في القمار حَرَمًا و حَرَامًا): له
قوماردا دۆراندى.

(حَرَمٌ وَأَحْرَمَ- هُ في القمار): قوماری لەگەڵدا
کردو لیبەردمەو.

(الْحَرَمَةُ وَالْحَرَمَةُ وَالْحَرَمَةُ (ج) حَرَم
وَحُرَمَات وَحُرَمَات): بەش/ بەرکەوتە.

٣-(الْحَرَمُ): بیووی.

(مُحَرَّم): دەستبۆنەبراو.

(جِلْدٌ مُحَرَّمٌ): پێستەیهکی خۆشەنەکراو/
دەستبۆنەبراو.

(سَوَاطِ مُحَرَّمٌ): قامچییەکی چاکنەکراو.

(أَعْرَابِيٌّ مُحَرَّمٌ): عمرمبیکى کۆچەری/
دەشتەکی وشک کە شارستانی نەدییبێت.

(الْحَرَمَةُ) (عامية): دەستەسەر.

٤-(حَرَمَد- في الأمر): لەسەر کارمە بە
گژداچوو فەرەو چەلەحانی زۆر لەسەر کرد.

(الْحَرَمِد وَالْحَرَمِد): ١-رەنگ و بۆ گۆراوی
تیکچوو ٢-قورە رەشی تیر.

٥-(حَرَمَز- هُ): نەفرەتی لیکرد/ لەعنەتی
لیکرد.

٦-(الْحَرَمَل) (ن): نەسپەندەر/ قانگ
روومکیکە گەڵاکانی بەملاولای چلەکەیدا
ریز دەبێت گۆلەکەى کۆیەو له رێکی یەکن
تۆومکەى لەبەرى گونجى دەچێت زۆر جووری
هەیه، له باخچەکاندا دەروپنرێت، روومکیکى
بەزێشکێه کەلکەکانى بۆ وەستانى رەوانی و
خوین پاککردنەو و نازاری جومگەیه.

الملحق:

حرم: الحرام (ج) حرامات وأحرمة:
بەرگیکە خۆتى بى لەسەرما دەباریزیت/
هاپووت ٢-بەتانیەکە له خوری یان شتیترە
بۆ خەو پێیدەنوو.

حرن: (حَرَنَ وَحَرَنَ - البَقْلُ حُرُونًا
وَحُرَانًا وَ حِرَانًا): ئیستەمە مانیگرت و
یاخیبوو/ وەستا.

(بَقْلُ حُرُون (م) حُرُون (ج) حُرَن): ئیستری
مانگر/ چمووش/ سەمەند.

(- بِالْكَان): له شوێنەکەدا خۆی گیرکردو
مایەو نەروێشت.

(- العَسَلُ فِي الْخَلِيَةِ): هەنگوینەکە بە
شانەکەو لکاوو بە گران لیبەدیبێتەو.

(حَرَن- في البيع): بە نرخیکەو لکاو نە
کەمیکردو نە زۆرتەر/ سەمەندەمیکرد.

(- القطن): لۆکەکەى شیکردمەو.

(الْحَرَن): جه کوکمهوان/ نامیری لۆکه
شیکردنمهوه.

حرا: (الْحرا (ج) أَخراء: ۱-گۆر/ مهیدان/
گۆرمپان.

(نَزَلَتْ بِحَرَاهُ): دابمزیمه کورمهکی.

(الْحرا: ۲-دمنگ ۳-گری ۴-لانهی ناسک
۵-شایان.

(بِالْحرا أَنْ يَكُونَ ذَاكَ): شایانیهتی بهوه
ببیت یان نهوه بیت.

(الْحَرْوَةُ): ۱-توند بوون و گریی هورگ یان سگ
یان سهر که له رقادا یان له نازاردا پهیدا
دمبیت ۲-بۆگمینیکی تیژی کاسکهر.

(الْحراوَةُ): توونی و کهسکوونی/ تیژی
چیژی خهرتهلهو شتی لهو بابمهته.

(حری: (حری- الشیء. حریا): شتهکه
کهمیگرد.

(أحری- الشیء): شتهکهی کهمکرد/ له
شتهکهی داپری.

(الْحاریَةُ): ماری گولهومیباب ماریکه لهشی
کورتهو ژمهراوییه.

۲-(أحر- به): شایانی نهوه ببه/ بۆ نهوه
بشی.

(تَحْرَى): بۆ شایستمرو چاکتر گهراو پشکنیی
۲-بۆی گهراو پشکنی.

(- الأمر): به نیازی نهوه کارهی کردو
نهوهی به باشتر زانی و ههلیبژارد.

(الْحَرِي (ج) حَرِيُون وَأَحْرِيَاء (م) حَرِيَّة
(ج) حَرِيَّات و حَرَايا وَالْحَرِي (ج) أَخراء
والْحری): (نهمهیان نه به دوان دهگریتو نه
به گۆ): شایان/ شایسته/ گونجاو/ شیاو له
پیشتر.

(إِنَّهُ لَحَرِيٌّ أَوْ حَرٍ أَوْ حَرِيٌّ بِكَذَا وَأَنْ يَفْعَلَ
كَذَا): نهو شایانی نهومیه یان لهو دموهشیهوه
نهوه بکات/ شایستهی نهومیه.

(الْأحری): شایستهتر/ شیاوتر/ باشتر/
لهپیشتر/ شایانتر/ گونجاوتر.

(الْمَحْرى والمَحْرَة): شیاو/ شایسته.

(«هذا الأمرُ محَرٌّ أَوْ مَحْرَةٌ لذلک أَوْ
بذلک»): نهه کاره شیاوی نهومیه/ نهوه
ههلهدهگریت/ بۆ نهوه باشه/ شایستهی
نهومیه.

۳-(تَحْرَى- بِالْكَان): له جینگهکهدا مایهوهو
خوی تیداگرت.

۴-(تَحْرَى- عَنْه): بۆیگهرا/ بۆی پشکنی/
بهدوایدا عهودالبوو.

(رِحَالُ التَّحْرِي): پۆلیسی پشکنیر که به دواى
تاوانبارو بپاوخرابو خراپهکارو بهلگهی
تاواندا دهگریت.

حَزَّ ۱-(حَزَّ وَاحْتَزَّ- ه. حَزًّا): بری/
قلیشاندی.

(- العود): ههردوو سهری جیومهکهی
تیزکرد.

(تَحَزَّزَ): بېراو همدوو سمری تیز بوو.

(الْحَزَّ): قلیش یان برین داتاشین.

(الْحَزَّة): قلیشیک یان داتاشینیك.

(الْحِزَّة): کووزی کاله که به دریژی/ قاشیک.

(الْحَز): ۱- شوینی کووز کووز کردن و برین/

جیقلیش/ درز.

(«قَطَعَ فَاصَابَ الْحَزَّ»): بری برینه که

بهرجی قلیشه که کموت.

(الْحِز): نامیری (برین و قلیشاندن/ کووز کووز

کردن.

۲- (حَزَّ- الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ حَزًّا): شته که

سمر دلیگرتو کاری تیکرد.

(حَزَز- أَسْنَانُهُ): دانه گانی تیزکرد.

(الْحَزَّة): ۱- ژانهدل ۲- کاری پر سمریه شهو

خهفت له دوا.

(الْحَزَاةُ (ج) حَزَاةَات): ژانهدلی رِقو

ناخویشی و ناکوکی نیوان.

(الْحَزَّاز وَالْحَزَّاز): مراقو شهو ژانهدل

بهینیت و دل تمنگبات.

(حَوَازُ الْقَلْبِ): هه موو شهو شتانهی دمبنه

هوی دلگیری و ژانهدل و مراق.

(حَاة): یه کی که شهو شتانهی دلنازار دمدن و

دمبنه هوی مراقو ژانهدل.

۳- (حَزَّ وَأَحَزَّ- عَلَى كَرَمِ فُلَانٍ): پایه و

گهورمی فیساری بلندترو زورتر کرد.

۴- (حَاز- هُ. مُحَاةٌ وَ حِزَاةٌ): هه لگیرو

داگیریکردو لیکو لیموه/ به دوایدا گهرا.

۵- (الْحَزَّ (مَص): ۱- دم/ کات ۲- پیای قسه

رهقو نه راندوو/ قسه ترن.

(الْحَزَّة): کاتر میتر/ سات.

(«أَيَّ حَزَّةٍ أَتَيْتَنِي قَضَيْتُ حَاجَتَكَ»): همر

کاتر میتریک/ ساتیک هاتیت پیداو یستیه کم

به جیدمه نیم.

(الْحَز (ج) مُحَاز): پیای قسه رهق/

نه راندوو.

(الْحَزِيز (ج) حَزَز وَ حَزَّان وَ حِزَّان وَ أَحِزَّة):

پیای کارکردمو به کار/ به چنگو هه لیه.

(الْحَزَّاز): ۱- کړیسی سمر ۲- (طَب) = أَلْقُبَاء):

قلیشانی پیستو وشکه لاتنی. دمر دیکه له

له شدا پمیدا دمبیت پیست وشکدم کاتمو و

دمیق قلیشینیت، قلیشه که گمر چار نه کړیت

گهورمتر دمبیت.

(- ن): جوړه قهوز میه که له سمر تاویرو

دیوارو توپکلی دارو خاک دمر ویت زور قایمه و

بهرگه گره بهرام بهر گورانی ناووه ووا به

تایبه تی بهرگه ی سمر ما زور دمگرت رنگ

سپی یان سهوز دمبیت.

(الْحَزَاةُ (ج) حَزَاةَات): ۱- سووی چوونه دلی

(خهفت/ قسه ی به توپکل و ناخویشی شه و

شه و/ بوره بنار) ۲- کړیسی سمر.

ثلاثیة الحَزَّات (ن): گولیکو جوانه له

کومه له ی زمبمه قه گوله که زمرد یان سووره،

دېرگاوى يه له مېدمغه شقمر موه هاتووه.

الْحَزَازِيُّ: پياوې (به برشتو به چنگ/ به هه لپه له کارو شمېر دا).

حَزَا: (حَزَا- السَّرَابُ الشَّخْصَ حَزَّ): تراويلکه که زه لاهمه کهى بهرز کردهوه/ همستاند.

(- الإِبِلُ): حوشرمکانى کو کردهوه.

(إِحْزَوَاتُ الإِبِلِ) حوشرمکان گړدېوونهوه.

(- الطَائِرُ): بالنده که بالهکانى هینا پوه يه ک و وازى له هیلکهکانى هینا.

حزب: ١- (حَزَب- هُ الْوَيْلُ وَالْفَمُّ. حَزْبًا): کارمساتى گهورمو خمفتمى جهرگېر دايېه سمرېداو زوړى بو هینا.

(الْحَزَابُ (ج) حَوَازِبُ وَالْحَزِيبُ (ج) حُزْبُ وَ حُزْبُ): کارمساتو قومواوى سهختو گران. ("نَزَلَتْ بِهِ حَوَازِبُ الْخُطُوبِ): به لای سهختو گرانى به سمر دا بارى و هات.

("هَذَا أَمْرٌ حَزِيبٌ"): نهمه بارو کاریکى گرانه/ جهرگېره.

الْحَزَابَةُ: کارى گران و گهورمو خمفتمى جهرگېر.

٢- (حَزَب- الْقُرْآن. حَزْبًا): هورثانى به شېبه شکر د.

(حَزَب- الْقَوْمُ): خوېشگه لى کرد (به دسته دمسته/ چمند پارتیک) بوون به چمند پارتو دسته يه ک.

(تَحَزَّب- الْقَوْمُ): ١- کو بوون موه ٢- بوون به چمند پارتیک.

(حَازَب- هُ): ١- بوو به دمسته ي نهو/ چوووه پارته گمېه موه ٢- لایم نگرېسى نهو يکړدو پشټیگرت.

(الْحِزْبُ (ج) أَحْزَابُ): ١- پارت/ دمسته موه کو مېله خه لکیک ٢- هم موو تاقمه خه لکیک که دلیان به يه که موه بنووسیت و يه ک شيوه کار بن نهووه پارتن گهرجى يه ک تریش نه بینن ٢- سمر بازو پياوان و دوستانى يه کیک که سمر بهو بن و بیروېروای نهویان هم بیت ٤- به شیکى هورثان یان شتیر.

٢- (الْحِزْبُ (ج) أَحْزَابُ): ١- چه ک ٢- بهش/ بهرکه موه.

(الْحَزَابِيُّ وَالْحَزَابِيَّةُ - مِنَ الرِّجَالِ): پياوې تمنگه نه ستوورى کورته بڼه.

٤- (الْحِزْبُونَ وَالْحِزْبُورُ): پېر/ نیختیار.

حز: ١- (حَزَر- الشَّيْء. حَزْرًا وَ مَحْزَرَةً): شته کهى خه ملاندو به بوچوون قه بلاندی.

(حَزَرُ قُدُومَهُ يَوْمَ كَذَا): وای بوچوو که نهو روژه دیت.

(الْحَزْوَرَةُ = الْأَحْجِيَّةُ) (عامیة): متهل/ قسه ي به پېچ و پمنا.

٢- (حَزَر- وَ حَزَر- النَّبِيذُ أَوِ اللَّبَنُ. حَزْرًا وَ حَزُورًا): مهمکه/ شمرابه که یان ماسته که ترش بوو.

(حازر): ترشاو/ ترشبوو.

(الْحَازِرَةُ): مِي وشى (حازر).

٣-(الْحَزُورُ وَالْحَزُورُ (ج) حَزَاوَرَة): مِيرد

مندالیک هه لیداییت و هیزو گوریگرتبیت.

(الْحَزْرَةُ (ج) حَزَرَات وَالْحَزِيرَةُ - مِنْ كُلِّ

شیء): ناویزمو هه لَبْژاردی هه موو شتیک.

(الْحَازِرَةُ): میحوشتری بههیزی چاک.

(الْحَزُورُ): توورمکراو.

٤-(حَزِيرَان) (سریانیة): مانگی خهرمانان

٣٠ رۆژه.

حزف: (حَزَفَر- الْقَوْمُ لِلْقَوْم): بۆ شهرو

بهگژداچوونیان خویشگه ل خویان ناماده

کرد.

(- الْمَتَاع): کهلوپه له کهى شته کهدا/ بهستى.

(- الْإِنَاء): قاپه کهى پرکرد.

حزق: ١-(حَزَق- الْوَتَرُ أَوْ الرِّبَاط): ژیکه یان

پێبهسته کهى راکیشاو توند کردو بهستى.

(- الشَّيْء): شته کهى گوشو و پهستاوتى.

(- الْحِمَارُ): کهرمه که تری.

(أَحَزَق- هُ): بهرى لیگرت/ نهیهیشت.

(تَحَزَقُ): چووو په کهو کرژ بوو.

(الْحِرْقُ وَالْحَازِقَةُ وَالْحَزَاقَةُ وَالْحَزِيقَةُ.

و جمع حَزِيقَةُ حَزَائِقُ وَحَزِيقُ وَحَزَقُ):

کۆمه له خه لکیک یان کۆمه لى شتیر.

(الْحِرْقَةُ): ١-کۆمه له خه لکیک یان کۆمه لى

شتیر ٢-هارچه په کهى هه موو شتیک.

(الْحِرْقُ وَالْحِرْقَةُ وَالْحِرْقُ وَالْحِرْقَةُ

وَالْحِرْقَةُ): ١-کورت بهنمه کهى ههنگاو کورت.

(الْحِرْقُ وَالْمُتَحَرِّقُ): رژدیکی بهدرهفتار.

(الْحَزُوقَةُ) (طَب) (عامية): پژمین.

(الْمَحْرُوقُ- مِنَ الْإِبْرِيْقِ وَنَحْوَهُ): مهسینه

یان سوراخى ملتسهک.

حزک: (حَزَك- هُ. حَزَاكُ): پێچایه موو توند

شته کهیدا.

(- هُ بِالْحَبْلِ): چهپکی کردو توند به پمت

بهستى.

(إِحْتَرَك- بِالثَّوْبِ): جله کهى له ناو هه دیه موو

پێچا.

حزل: (إِحْزَالُ- الشَّيْءُ): شته که چووو په کهو

گرد بووه موو.

(- الْقَلْبُ): له ترساندا دله که چوو/ کرژ

بوو.

(- الْحَبْلُ): شاخه که بهسه تر او یلکه که موو

بهرز بووه موو.

(- الْبَعِيرُ فِي السَّيْرِ): حوشترمه که له رۆیشتندا

پیشکهوت.

(الْحَوْزَلُ وَالْحَوْزَلَةُ): کورت.

حزَم: ١-(حَزَم. حَزَمًا وَ حَزَامَةً): توند/

دامه زراو به برۆا به خووه کارمه کهى گرت.

(حَازَم (ج) حَزَمَةٌ وَ حُزَمٌ وَأَحْزَامٌ وَحَزِيمٌ

(ج) حُزَمَاءُ): به وریایه موو توند قایم کار

گرتوو.

(حَزَمَ - ه): گورز می‌کرد / توند به‌ستی.
 (حَزَمَ - الفرس): ته‌نگه‌ی ژیر سکی
 چارموی‌ک‌ه‌ی به‌ستی.
 (حَزَمَ - ه): توند به‌ستی / شته‌کید.
 (أَحَزَمَ - الفرس): ته‌نگه‌ی ژیر سکی بۆ
 چارموی‌ک‌ه‌ی کرد.
 (تَحَزَمَ وَاحْتَزَمَ): پشتینی به‌ستی / که‌م‌م‌ری
 به‌په‌تیک به‌شتیک به‌ستی.
 («تَحَزَمَ فِي الْأَمْرِ»): که‌م‌م‌ری بۆ کارم‌ک‌ه
 به‌ستی / به‌پروابه‌خۆیه‌وه له کارم‌ک‌ه‌ه‌ل‌چوو /
 کارم‌ک‌ه‌ی به‌تون‌دیی گرت.
 (الْحِزَامُ (ج) حُزَمٌ وَالْحِزَامَةُ (ج) حَزَائِمٌ
 وَالْحِزْمُ وَالْحِزْمَةُ): ته‌نگه‌ی ژیر سکی و لاخ
 ۲- پشتین / که‌م‌م‌ری به‌ستی.
 («أَخَذَ حِزَامَ الطَّرِيقِ»): ناوم‌ندی ریگه‌ک‌ه‌ی
 گرت.
 (الْحِزْمَةُ): گورزه / به‌سته‌ک (دار / یان شتیر /
 دم‌سته‌ک).
 (الْحَزِيمُ (ج) حُزَمٌ وَأَحْزِمَةٌ): ۱- که‌م‌م‌ر /
 پشتینه / ناوقه‌د / شوینی به‌ستی پشتین
 ۲- ناوم‌راستی سنگ.
 («شَدَنْتُ لِهَذَا الْأَمْرِ حَزِيمِي»): خۆم بۆ نه‌و
 کاره ناماده کردوومو پشتینم بۆ له که‌م‌م‌ر
 به‌ستووه / خۆم خپ‌ه‌ل‌دا.
 (الْأَحْزَمُ): سنگ‌راوان.
 (الْحَيْرُومُ (ج) حَيَازِمٌ وَحَيَازِيمٌ): ناوم‌راستی

سنگ.
 («شَدَّ الْحَيَازِمُ»): به‌نارام‌بوون و به‌کیش‌بوون
 (نیدی‌ومه).
 (الْحَزِمُ - مِنَ الدَّابَّةِ): شوینی به‌ستی ته‌نگه‌ی
 ژیر سکی و لاخ.
 ۲- (حَزَمَ - حَزَامًا): مه‌راهی به‌چنیه‌وه دله‌وه /
 دلی ته‌نگ‌بوو.
 (الْحَزَمُ): دله‌نگی و مه‌راهی دل.
 ۳- (إِحْزَوْزَمَ - الشَّيْءُ): إِحْزِيْزَامًا): شته‌ک‌ه
 تۆپه‌ل بوو.
 (الْأَحْزَامُ = الْأَحْزَابُ): پارت- دم‌سته- کۆمه‌ل.
 ۴- (إِحْزَوْزَمَ - الْمَكَانُ): شوینه‌ک‌ه رهم‌ن و به‌رز
 بوو.
 (الْحَزَمُ (ج) حُزُومٌ): زمویی هه‌لم‌ت و رهم‌ن.
 (الْحَيَزُومُ (ج) حَيَازِمٌ وَحَيَازِيمٌ): زموی بلند
 به‌رز / هه‌لم‌ت.
 ۵- (الْحَزَمُ): خواردن همرسته‌کردن.
 (الْأَحْزَمُ): ورگن.
 (الْأَهْضَمُ): ناوقه‌د باریک و تیقوپاو.
 (الْحَزْمَةُ): کورت / کورته‌بالا / کورته‌بینه.
 حزن: ۱- (حَزَنَ - هُ): حُزْنًا): داخ‌دایه /
 خه‌مه‌ت‌دایه / که‌س‌م‌ری کرده دلیه‌وه / دلی
 تم‌نگ‌کرد.
 (حَزَنَ - لَهُ وَ عَلَيْهِ): حُزْنًا): خه‌مه‌ت / داخی
 بۆ خوارد.
 (حَزِينُ (ج) حُزْنَاءٌ وَ حِزَانٌ وَ حَزَانِي.

وَحَزْنٌ وَ حَزَنٌ وَمَحْزُونٌ وَمُحْزَنٌ مِحْزَانٌ وَ
 حَزْنَانٌ): خهفته تبار / دل پر له که سهر / دل
 پر له پهژاره / داخله دل / خه مبار / سوئ له
 دل.
 (حَزْن - الرَّجُلُ): داخی کرده دلی پیاو مکه وه /
 خهفته تیدایه / داخیدایه.
 (- الْقَارِيءُ): به سۆزو دمنگی کارتیکمره وه
 خویندیه وه.
 (أَحْزَن - الرَّجُلُ): سوئیکرده دلی پیاو مکه وه /
 داخیدایه / خهفته تباریکرد.
 (تَحْزَن - عَلَيْهِ وَلَامْرَه): داخی خوارد بوی
 ژان چوو دلیه وه.
 (تَحَازَن وَاحْتَزَن): پهژاره دایگرت /
 داخیخوارد / خهفته تبار بوو.
 (الْحُزْنُ وَالْحَزَن (ج) أَحْزَان): خهفت / خه م،
 داخ / پهژاره / که سهر / دلتهنگی / ناسۆر /
 جه خار.
 (الْحُزْن): وهی / چورتومی گران / لیقه مومان /
 نابۆره.
 (الْحَزَانَة): خیزان / مال و مندا که پیاو
 خه میان بۆ دهخوات.
 (مَالِكُ الْحَزِين = أَلْبَلْشُون (ح): شینه شاهۆ
 مه لیکی ناوی قاج و مل دریزه ده لین گوا یا
 کاتیک له لای کانیاو و ناو موه دمبیت کاتیک
 و شکدمین نهم خهفته تیان بۆ دهخوات.
 ۲- (حَزَنُ الْمَكَانِ. حُزُونَة): شوپنه که رمقه ن و

زبرو بلند بوو.
 (أَحْزَن): به زهوییه کی سهختی بلنددا
 رۆیشت، یان تیایدا بوو.
 (الْحَزَن (ج) حُزْن وَ حُزُون): زه مینیکی
 سهخت به زۆری دمبیت نهو زه مینه بلندیش
 ببیت.
 (الْحُزْنَة (ج) حُزْن): کیوی سهخت.
 (الْحُزْنَة - مِنَ الْأَرْضِ): زهوی سهخت و
 بهرز.
 (الْحُزُونَة): سهختی و بهرزیی زهوی.
 (الْحُزْنَبِل (ن): روو مکی که بهرتال / گیا
 دوو پشکه / هاپه که وله / دوو به سهره.
 حزا: ۱- (حَزَا - الشَّيْءَ. حَزَوًا): شته که ی
 خه ملاند / هه له سنگاند.
 (- الطَّيْرُ): بالند مکه ی هه لفراند تا بزانی
 روو له کوئ دمکات به وه گه شبین یان ره شبین
 دمبیت.
 (حَزَى وَ تَحَزَّى. حَزِيًا): پیشبینیکرد.
 (- الشَّيْءَ): شته که ی خه ملاند / هه له سنگاند.
 (أَحْزَى بِالشَّيْءِ. إِحْزَاءً): ههستی به شته که
 کرد / به شته که یزانی.
 (الْحَازِي) (ها): دمستگرموه / نه وهی ته ماشای
 چرچ و لۆچی دهستی نه ندام دمکات و پیشبینی
 دمکات / هالگرموه.
 ۲- (حَزَا وَ حَزَّى - السَّرَابُ الشَّيْءَ. حَزَوًا):
 تراویله که شته که ی بهرز به هه واوه پیشاندا و

نواند.

(أَحْزَى - الشَّيْءُ. إِحْزَاءٌ): شتهكه بهرزو بالآ بوو.

٢-(أَلْحَزَى وَالْحَزَاءُ) (ن): معدمنوس.

(حَزَاءٌ وَ حَزَاءَةٌ): يهك چل معدمنووس.

(حَزَى = حَزَا): هه لیسه ننگاند/ خه ملاندی.

حَسَّ: ١-(حَسَّ - هُ حَسًّا): کوشتی و له ږمگو ریشهی دمرهینا.

(إِحْسَنَ - الشَّيْءُ): شتهکهی له بیخ دمرهینا/ هه وتاندی.

إِنْحَسَّتْ - أَسْنَانُهُ: ١-دانی له بن هه لکیشرا ٢-

دانی (کولور بوو هه لومری و شکا/ ته ختبوو).

(الْحَسِيسُ): کوژراو/ هه وتاو.

٢-(حَسَّ - الدَّابَّةُ. حَسًّا): ولاخهکهی ږنه ککړد/

به ږنهک توزو پیسییه کهی لیکردهوه.

(الْحِسَّةُ): ږنهک (که ولاخی ږن ږنه کدمکهن).

٢-(حَسَّ - النَّارُ حَسًّا): ناگرهکهی خوشکړدو

بلاو کړدهوه تا نانهکه یان که بابمه که چاک بېرژنیت.

(- اللَّحْمُ): گوشته کهی نایه سمر پشکوکه.

٤-(حَسَّ - لِفُلَانٍ. حَسًّا وَ حِسًّا): دلی به

فیسار کس سووتاو دلی بوی نهرم بوو.

(- هُ): ههستی بزواند.

٥-(حَسَّ - الشَّيْءُ وَبِالشَّيْءِ): ههستی به

شتهکه کردو پییزانی.

(- بِالْخَبَرِ: حَسًّا وَ حِسًّا): هه والمه کهی له دلدا

چهسپی/ لای عایمن بوو بروای پیکرد.

(أَحَسَّ - الشَّيْءَ وَبِالشَّيْءِ): به شتهکه یزانی/

ههستی پیکرد/ بویچوو.

(«حَسَّ وَأَحَسَّ مِنْهُ خَبْرًا»): هه والیکي

(لیهه لینیجا/ لیوه بهرگوینکهوت.

(تَحَسَّسَ): گوپی چاک هه لختو باش جاوی

گیرا.

(- الْخَبَرُ): گوپی بوی هه والمه که هه لختو/ به

دوایدا گهراو هه ولی زانینیدا.

(- الشَّيْءُ): به دمستکوتان و ههسته گانیتری

بوی شتهکه گهراو پییزانی.

(- مِنْهُ): ١-هه والی نهوی به دمستکهوت و

زانی ٢-له ووه به هه والمه یزانی و ههستی

پیکردن و بویچوو.

(إِحْسَنَ - الشَّيْءِ): دمستی له شتهکه کوتا.

(- الْحَسَّ (مَصَّ): بزوهو دمنگی نرمی

پهنهانی.

(«مَا سَمِعْتُ لَهُ حَسًّا»): ههستم نه به

جووله پیکردو نه به دمنگی نرمی/ نه به

جووله یزانی و نه دمنگی کیشی هاته بهرگویم

٢-ههسته پیکردن و پییزانین. کهسیک به لاتدا

تیدمپریت و نایبینیت به لام دمنگی نرمی

بهرگویت دمکه ویت ٢-نازاریکه که زمیستانه که

پاش مندالبوون ههستی پیدمکات.

(حَسَّ الْحُمَّى): ههست به سهرمتای ناگرتن/

لهشداگیرسان و داهیزران کردن.

(الْحَسِي): هستی / هستیانه نهوی که به
ناشکراو دهار پیبیزانیت. نهمه پیچهوانه
ناومزیه.

(الْمَذْهَبُ الْحَسِيّ أَوْ الْحِسِيَّة): هسته ریبازه/
بیرزای نهوانهیه که دهلین هه موو توانیهکی
ناومز له هستیکردنهوویه.

(الْحَسَّةُ وَالْحِسَّةُ): بار / رموش.
("هُوَ فِي حِسَّةٍ سَوْءٍ"): نهو له باریکی هست
خراپدایه / حالی شره.

(حِسَّاسُ الْحَمَى): هست به تالیهاتن و
لهشگرانبوون.

(الْحَسِيسُ): دنگی زور نزم - بزوه. جووله.
(الْحَاسَةُ (ج) حَوَاس): مئی وشه (الحاس):

۱- هست / دروونههیزی پیزانین / درکپیکمر.
(الْحَوَاسُ الْخَمْسُ): پینج هستهکه که
بیستن و بینین و بۆنکردن و جهشتن و
دهستلیدانه.

(حَسَّاس): پیبهنزی / بهنزیندر له
ئوتومبیلدا، پیی پیدادمنین بهنزی به
ناگرگهروهی ئوتومبیلکه دمدات و نهو
خیرایه دمدات که پیویست بیت.

حَسَّاسَاتُ الْحَيَاءِ: له شتی بیرعت و ناچیزه
شهرم و شکۆکردن هست به بیژ لیکردنهوی
شتی ناشیرین (نیدیومه).

۶- (حَسَّ - الْبَرْدُ الزَّرْعُ): سهرماکه گشتهکی

بردو سووتاند.

(الْبَرْدُ مَحْسَةٌ لِلنَّبَاتِ): سهرما روومکیردیه.
(حَوَاسُ الْأَرْضِ خَمْسُ): ههوتینی خاکی و
زمو ی پینجن.

(الْبَرْدُ): سهرما.

(الْبَرْدُ): تهرزه.

(الرَّيْحُ): با.

(الْجَرَادُ): کولله.

(الْمَوَاشِي): ناژمل نهمانه زمویفهوتینن.

(مَرَّتْ بِالْقَوْمِ حَوَاسٌ): سالانی نههات و

نههامهتی بهسهر خویشگهلدا هات.

(الْحَسُوسُ): رهشهسال / سالی نههات و

بیدرامهتی یان کهمدرامهتی.

(الْحُسَّاسُ): نهحس / چارمرهشی / بهدوومی و

تالیی ژبان.

(الْحُسُوسُ): چارمرهش / شووم / بهدووم /

پیهرمش.

(أَرْضٌ مَحْسُوسَةٌ): زموییهکی بهدفهره،

کولله لیدراو یان تهرزه لیدراو.

۷- (الْحَسَنُ): فیل.

(الْحُسَّاسُ): بهدرهوشتی.

(الْحُسَّاسُ): بهردموردهی شکاو / تهلاشه بهمرد.

(حُسَّاسَةٌ): تهلاشه بهردیکی بجووک.

(-) (ح): ورده ماسیهکه وشکیدمگه نهوه.

۸- (حَسَّ - لَهُ): بوی ژان چووه دلیهوه /

جهرگی بوی ژانیکرد.

(- اللَّحْمُ): گوشته‌گهی خسته سمر بشکۆو
هه‌لگێرو داگیریکرد.

(تَحَسَّسَ - لِلْقِيَامِ): بۆ هه‌ستان بزوا/ جما.

(- تَ أَوْ بَارِ الْإِبِلِ): تووکی حوشره‌گه به‌رش و
بلاو بوو هومو به ئاسماندا چوو.

الملحق:

حَسَّ: (الْحَسَاسِيَّةُ): ١-دمرده هه‌سته

٢-هه‌ستیاری ٣-خارشت. تایبه‌تمه‌ندییه‌گی

له‌شی زیندوو هه‌ گاری تییکریت و به هۆی

وروژاندنی شتی دهرمکی یان ناوهمکییه‌وه

ده‌بیته.

حَسَاسِيَّةٌ لِلْبَرْدِ: ١-سهرمازوو گاری تییکات

٢-دمرده هه‌سته به‌رامیهر دهرمان یان هه‌لله‌ی

گۆل یان سهرما.

حَسَبَ: ١-(حَسَبَ - ه. حَسْبًا وَ حَسَابًا وَ

حِسَابَانًا وَ حَسْبَةً وَ حِسَابَةً وَ حُسْبَانًا):

١-ژماردی ٢-وايدانا.

(حَاسِبٌ - ه. مُحَاسِبَةٌ وَ حِسَابًا): لیپرسیه‌وه/

لیپرسینه‌وه‌ی (له‌سمر دانا/ له‌گه‌لدا کرد).

(تَحَاسَبًا): له یه‌کتریان پرسییه‌وه‌وه شته‌که‌یان

به‌سهرگرده‌وه‌وه به‌رچاو خست.

(إِحْتَسَبَ - الْأَمْرُ): کارمه‌ی ره‌چاو کردو به

سهرگرده‌وه‌وه لیکیدايه‌وه.

(- عِنْدَ اللَّهِ خَيْرًا): گاری چاکی بۆ قایلبوونی

خودا نه‌نجامدا/ له رپی خودادا گاری

چاکیکرد.

(الْحَسَبُ): ژماروو به پپی نه‌وه/ به گویره‌ی
نه‌وه‌وه چهندانه.

(«هَذَا بِحَسَبِ ذَاكَ»): ئه‌مه به (پپی) به

گویره‌ی نه‌وه‌یه.

(إِعْمَلْ عَلَى حَسَبِ مَا أَمَرْتُكَ): به گویره‌ی

نه‌وه فه‌رمانه‌ی داومیتی کاربکه.

(«حَسْبَمَا ذُكِرَ»): وه‌ك چۆن وتراوه ناوا/ به

پپی نه‌وه‌ی وتراوه.

(الْحَسَبُ = الْمُحْسُوبُ): ١-ژمارمکراو/ ره‌چاوکراو

٢-به‌گویره‌ی/ به پپی نه‌وه.

(الْحِسَابُ (مَص): ژمیره‌ی ژماردن.

(«يَرْزُقُ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ»): خودا

به بی ژمارده، به لیشاو ده‌یدات به‌وه که‌سه‌ی

خۆی ده‌یه‌ویت.

(الْحِسَابُ): خه‌لکیکی بی‌شومار.

(«أَتَانِي حِسَابٌ مِنَ النَّاسِ»): کۆمه‌له‌

خه‌لکیکی زۆر/ بی‌شومار بۆ لام هاتن.

(حِسَابُ الْجَمَلِ): ژمیره‌ی کۆی پیتمه‌کان له

رسته‌دا.

(يَوْمَ الْحِسَابِ): رۆژی لیپرسینه‌وه‌وه/ رۆژی

زیندوو بوونه‌وه‌وه/ رۆژی قیامت/ هه‌شر.

(الْحَاسِبُ (هَ) (ج) حَسْبَةً): ژمیاریار.

(الْحَسَابِيُّ): زانای ژمیره‌ی/ ژمیهرمان.

(الْحَسْبَةُ (ج) حَسَبَ): چاکه‌وه به‌داشت.

(الْحَسِيبُ = الْمُحَاسِبُ): ژمیاریار- لیپرسهرمه‌وه.

(«كُفِيَ بِاللَّهِ حَسِيبًا»): هه‌ینه‌ه به‌سه خودا

لټيرسهرموه بټټ.

(الْحُسْبَانُ = الْحِسَابُ): ژميرمگردن / ژماردن.

(مُحْتَسِبُ الْبَلَدِ): کارمه‌ندی به‌سهرگرموهی

شایه‌ن و شتیر له شاره‌که‌دا.

٢- (حِسْبٌ هُوَ حِسْبَانًا وَ مُحَسِبَةٌ وَمَحْسِبَةٌ):

وايزانی / وایوچوو.

(اِحْتَسَبَ - الْأَمْرَ): بۆ کارمکه وajoو / وای به

بیردا هات / وایزانی.

٣- (حُسْبٌ. حِسْبًا وَ حِسَابَةً): رهمه‌نبوو /

خانه‌دانبوو یان جوامیرو به‌خشنده بوو.

(حَسِيبٌ (ج) حُسَبَاءُ): ١- خانه‌دان / رهمه‌ن

٢- جوامیر.

(الْحَسْبُ (ج) أَحْسَابُ): ١- خانه‌دانیی /

رهمه‌نیی ٢- شکوو گهورمیی باوو یا بیر که

شانازی پتوه دمکه‌یت.

(الْحَسِيبُ): به رهمه‌ن / خانه‌دان و به نه‌ژاد /

وهم‌جاخزاده.

٤- (حَسْبٌ وَأَحْسَبٌ هـ): به پئی دلی خوئی

دایه و ته‌واو تیریکرد / هیندهی دایه تا وتی

به سمه.

(أَعْطَى فَأَحْسَبَ): هیندهی به‌خشی و

دلفراوانییکرد تا پتیگوترا به‌سه.

(تَحَسَّبَ): به‌سیوو.

(اِحْتَسَبَ - بِه): پئی به‌سیوو / به‌وه داکه‌وت.

(فُلَانٌ لَا يَحْتَسِبُ بِه): فیسار به هیچ

نازانریت / بی‌بایه‌خه.

(فُلَانٌ اِسْتَعْطَانِي فَأَحْتَسَبْتُهُ): فیسار

داوایکرد منیش هیندهم پی‌به‌خشی تا خوئی

وتی به‌سه.

(اِحْتَسَبَ - عَنْه): کو‌تاییهات / له‌وه‌وه دمستی

کی‌شایه‌وه.

(الْحَسْبُ): به‌سیوو، به‌وه داکه‌وتن.

(بِحَسْبِكَ دَرَهْمٌ): په‌نجاییه‌کت به‌سه.

(هَذَا رَجُلٌ حَسْبُكَ مِنْ رَجُلٍ): نه‌مه

پیاویکه به‌لام چۆن پیاویک، مهرده.

(مُحْسِبٌ لَكَ): نه‌و بۆ تو به‌سه.

(زَيْدٌ صَدِيقِي فَحَسْبِي): زمید هاوړیمه‌و

نیت نه‌وم به‌سه.

(الْحِسَابُ = الْكَافِي): ته‌واو / به‌س.

(أَعْطَاهُ عِطَاءً حِسَابًا): به‌خشی‌نیکی

ته‌واو پی‌به‌خشی / نه‌ومنده که به‌سیبیت.

٥- (حَسْبٌ - الْمَيْتُ): مردوو‌مکه‌ی کفن‌کردو

شاردی‌هوه یان له‌ناو به‌مرددا شاردی‌هوه.

(الْحِسْبَةُ) (مَصْ): ناشتنی مردوو به‌گفنه‌وه

یان له‌ناو به‌مرددا شاردنم‌وهی.

٦- (حَسْبٌ - هـ): سهرینی دایه پالی / به‌سهرین

پالپشتیدا.

(تَحَسَّبَ): سهرینی خسته پال خوئی. پالیدا

به‌سهرینه‌که‌وه.

(الْحُسْبَانَةُ وَالْحِسْبَةُ): سهرینی بجووک /

گوشه‌سهرین. پالپشتی بجووک.

٧- (تَحَسَّبَ - الْخَبَرُ): هه‌واله‌که‌ی ساغکردم‌ومو

چووہ بنج و بناوانی.

(٥-) ویستی بیزانیئت و به دوایدا گهراو
نهوی وپست.

(اِحْتَسَبَ- ما عِنْدَ فُلانٍ): لیکیدا به وه که
نهوی فیسار ههیمتی چهندهو تاقیکردهوه.

٨-(اِحْتَسَبَ- عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمهکی نهوی به
ناتهواوو ناشیرین دانا.

٩-(اِحْتَسَبَ- وَلَدًا لَهُ): کوریکی گهورهی
لهدهست چوو. نهگهر به بچووکی بمریت
دهلئت: اِفْتَرَطَهُ).

١٠-(الْحُسْبَانُ): تیری بچووک.

(حُسْبَانَةٌ): تیریکی بچووک.

(الْحُسْبَانَةُ): ههوره تریشقه ٢-ههوز ٢-تهرزه.
حسد: (حَسَدٌ وَ حَسَدٌ- فَلَانًا نِعْمَتُهُ وَ عَلَى
نِعْمَتِهِ حَسَدًا وَ حَسَادَةً): نیرمیی پئیرد/

حهسوودی پئیرد (ناواتی نهوهی خواست که
نهوهی نهو ههیمتی بو نهو بیئت و نهو هیچی
نهمینیت).

(حاسِد (ج) حُسَاد و حَسَدَةٌ وَ حُسَد):

نیرهخواز/ ههسوود/ لهچهر.

(أَحْسَدَ- هُ): به ههسوودی دانا/ بهنیرهخوازی
هاته بهرچاو.

(تَحَسَّدًا): نیرمیان به یهکیرد.

(الْحُسُودُ (ج) حُسَد: (بُوْنِیرومَیْه) سروشت
نیرمباز.

(الْحُسَادُ): زۆر ههسوود/ فره نیرمکیش/ زۆر

نیرمباز.

(الْحَسَدَةُ): مایهی نیرمیی/ هوی نیرمیی.

حسر: ١-(حَسَرَ- الْبَصَرَ حُسُورًا): چاوکه
کزوکۆل بوو.

(- الرَّجُلُ أَوْ الدَّابَّةُ): پیاوکه یان چوارپیکه
ماندوو شهکمت بوو.

(- الدَّابَّةُ): چوارپیکه هینده لیخوری تا
شهکمتبوو.

(حَسَرَ- حَسْرًا): ماندوو و شهکمت بوو/
لهپهلوپۆ کهوت.

(أَحْسَرَ- الدَّابَّةُ): ولاخهکی لیخوری تا تهواو
شهکمتیکرد.

(اِسْتَحْسَرَ): ماندوو و شهکمت بوو.

(الْحَسِرَ): شهکمت.

(الْحَسِر (ج) حَسْرَى): ١-لاواز ٢-کزو بیئتوانا/
پهککهوته/ داماو.

(الْخُسُورُ الْبَصَرِ): چاوکز/ چاو کهمتین.

٢-(حَسَرَ- الشَّيْءَ. حَسْرًا): شتهکهی
دهرخست/ پهردهی لهسهر لادا.

(«حَسَرَ كَمَهُ عَنِ ذِرَاعِهِ»): بازووی
لیههلمالی.

(«حَسَرَتِ الْجَارِيَةُ خِمَارَهَا عَنْ وَجْهِهَا»):

کهنیزهکهکه پهجهی سهر رووی ههلمالی.

(حاسِر (ج) حُسَر و حَواسِر): رووههلمال/
بییهچه.

(حَسَرَ- الْغُصْنَ): توولهکهی رووتکرد/

تويکلهکهی ليکردموه.

(_ الشَّيْءُ): شتهکه دمرکهوت و ناشکرا بوو.

(- الماء): ناومکه له شوینی خویدا وشکیردو روچوو.

(حَسْرَ - الطَّيْرُ): بالندمکه پهرمکهی و مری.

(تَحَسَّرَ - تِ الْمَرْأَةُ): ښهکه دانیشت و رووی خوئی دمرخست و ههلمالی.

(- الشَّعْرُ أَوْ الرَّيشُ): څښمکه پهرمکه ههلموری.

(- الطائرُ): پهلهومرکه پهرمکهی ههلموراند.

(اِنْحَسَرَ - الشَّيْءُ): شتهکه کهوته روو/ دمرکهوت/ ناشکرا بوو.

(- تِ الطَّيْرُ): مهلهکه پهری تازهی دمرکرد له جینی پهره کونه ههلموریومکهی.

(اَلْحُسْرُ): پیاده جهنگاومرکان که رووی خویان و سمریان رووتکردووه یان بیقه لغان و بیخودمن.

(اَلْحَاسِرُ) (فا): ۱- سمر رووت یان بیقه لغان و زری ۲- ښی بیرووېوش.

(اَلْحُسْرُ وَ اَلْحُسْرُ (ج) مُحَاسِرُ): ۱- روو/ چاره

۲- شیوه ۳- سروشت ۴- به ههوال زانینی شتیك. ("فَلَانٌ مَلِيحٌ الْمَنْظَرُ، كَرِيمُ الْمَحْسَرِ") : فیسار

شیوه جوانه و ههوالی جوانیشی ته و اوه.

(«أَرْضٌ عَارِيَةٌ الْمَحَاسِرِ»): زموییمکی رووتهنه.

۳- (حَسِرَ حَسْرَةً وَ حَسْرًا): به پهروش بوو/ عهزمتی بوو/ بوئی سوپلهدل بوو.

(حَسْرَ - هُ): داخی برده دلیهوه/ عهزمتیکرد/

ناسوړی پېنوشی/ سوئی برده دلیهوه.

(- تَحَسَّرَ - عَلَيْهِ): بوی به پهروش بوو/ داخی بوی خوارد/ بوی سوئی چووه دلیهوه.

(اَلْحُسْرُ): به پهروش/ سوپلهدل/ تاسه کردوو.

(اَلْحُسْرُ (ج) حَسْرَى): سوپلهدل/ عهزمتی/ بوی شپرزه/ به پهروش.

(اَلْحُسْرَانُ): دل پر له جه خارو ناسوړ بوی شتیك پهشیمان که له دمست چووبیت/ سوئی له دل.

(اَلْحُسْرَةُ): پهراره/ سویدل/ داخ.

(اَلتَّحَاسِيرُ): نههامه تی/ خاکه ساری/ جور تومو به لا.

(تَحَسَّرَ): جور تومیک/ خاکه سارییمه/ به لاییمه.

۴- (حَسْرَ - الْبَيْتُ حَسْرًا): (ماله کهی. مالی) گمسکدا.

(اَلْمَحْسَرَةُ): گهسک.

۵- (حَسْرَ - هُ): ۱- نازاریدا ۲- سووک و رسوایکرد/ به چاوی سووک تهماشایکرد.

حسف: ۱- (حَسَفَ - السَّحَابُ حَسْفًا): ههورمکه روپشت.

(- الْغَنَمَ): مېرمانی رادا/ لیخوری.

(اَلْحَسْفَةُ): تمنکه ههور.

(حَسَفَ وَ حَسَفَ - التَّمَرُ حَسْفًا): خورماکهی له هی خراب و تویکلی خورماو فنجک و شتیتر

پاککردموه.

(- الْقَرْحَة): توپژی سهربرینه که ی لایرد.

(أَحْسَفَ الثَّمَر): خورما که ی تیکه ل به

خرابه که ی و قنچک و توپکله که یه وه کرد.

(تَحَسَفَ الْجِلْد): پیسته که توپژی هه لدا.

(الْحُسَاف): پاشماوه ی هه موو شتیک که

خورا بییت و که مه کیکی مابیت.

(الْحُسَافَة): خورما ی بۆگه ن و خرابی و مریوو

بلا و بوو یان توپکل و قنچکه که ی و شتیری.

(فُلَانٌ لَا يُعْطَى مِنَ الْبُرِّ إِلَّا نُسَافَتُهُ وَ مِنَ

الثَّمَرِ إِلَّا حُسَافَتُهُ): فیسار ته نه ا بنیژنگ و

خورما ی خراب و بۆگه ن نه بییت نایبه خشیت.

(الْحُسَافَة): چۆره ناویک.

(حُسَافَةُ النَّاسِ): (خوپری و سهرسه ری/

هیچ و هووچی) ناو خه لک.

٣- (حَسَفَ تِ الْحَيَّةِ. حَسْفًا وَ حَسِيفًا):

ماره که فیشکاندی.

(حَسَفَ وَ حَسِيفَ الْحَيَّةِ): فیشکاندن ی مار/

فیشکه ی مار.

٤- (حَسَفَ - الزَّرْعَ. حَسْفًا وَ حُسَافًا):

کشته که ی درووموه و کوکردموه.

٥- (حَسَفَ - لَهُ. حَسْفًا): رِق و کینه و

دورژمنایه تی ل ی په چنییه دلپه وه.

(الْحُسَافَةُ وَالْحَسِيفَةُ): دورژمنایه تی و رقیبوون.

(«رَجَعَ بِحَسِيفَةٍ نَفْسَهُ»): دستبه تال و به

رق و داخی دلپه وه هاته وه.

٦- (تَحَسَفَ - ت أَوْبَارُ الْإِبِلِ): تووکی

حوشتره کان با بردی.

٧- (إِنْحَسَفَ - الشَّيْءُ فِي يَدِي): شته که له

دستمدا ورد بوو.

حسک: ١- (حَسِكَ عَلَيْهِ. حَسَكًا): لییتووړه

بوو.

(حَسِكَ): تووړمو دمارگرژ.

(الْحَسِيكَةُ وَالْحَسَكَةُ وَالْحُسَاكَةُ): ناحه زی و

قینه به رایه تی و دورژمنایه تی.

٢- (حَسِكَ - تِ الدَّابَّةِ): چوارپیکه دانه و پله که ی

کرماند.

(أَحْسَكَ - الدَّابَّةِ): دانه و پله ی به چوارپیکه دا

بیکرمینیت و بیخوات.

(الْحَسِيكَةُ): نالیکیک که چوارپ ی بیکرمینیت و

بیخوات.

٣- (أَحْسَكَ - النَّبَاتُ): روومکه که درکی

دهرکرد.

(حَسَكَ): درک/ چقل.

(الْحَسَكُ) (ن): روومکی درکاوی/ درکه زی.

(حَسَكَةُ) (ن): روومکیکی درکاوی/ درکه زییه ک.

(- (ع ا): درکه ورده ی ماسی و اتا نیسقانه

ورده ی ماسی.

(الْحَسِيكَةُ) (ح): ژیشک.

٤- (الْحَسِيكُ): کورت.

حسل: ١- (حَسَلَ - الدَّابَّةُ. حَسْلًا): ولاخه که ی

توند لیخوری.

٢- (حَسَلَ الشَّيْءَ حَسَلًا): شتهكهی لهبهر

بهككهوتوووی لاخست/ هرپیدا.

(حُسَلَ بِهِ): رسواو ترپو کرا.

(حَسَلَ بِنَفْسِهِ): ١-خوی سوگکرد ٢-خوی

تووشی کاری نزم و ناشیرین کرد.

(الْحَسِيلُ (ج حُسَل): گهندهی شت.

(الْحُسَالَةُ): ورده توپکلی جوو شتیر و گهندهی

هموو شتیک.

(الْحُسَالَةُ وَالْحَسِيلَةُ): رسواو سووکی ناو

کوهمل.

(الْخُسُولُ): ١-هووش/ نابروبراو ٢-بینامووس/

نهتککراو/ سووکی ناو کوهمل/ بیزراو.

٣- (تَحَسَّلَ وَاحْتَسَلَ): راوی بهچکه

مارمیلکهیکرد.

(الْحِسْلُ (ج حِسْلَ وَاحْسَال وَحُسُولُ وَ

حِسْلَانُ) (ح): بهچکه مارمیلکه.

(«لَا آتِيكَ سِنَّ الْحِسْلِ»): تا دانی بهچکه

مارمیلکه نهکهویت نایم. (دانی بهچکه

مارمیلکه هرگیز ناکهویت تا دهریت):

هرگیز نایم.

٤- (الْحَسِيلُ (ح): گوهرمه.

(حَسِيلَةً): يهك گوهرمه.

حسم: (حَسَمَ - هُ حَسَمًا): کوتهایی پنهینا/

بنهبریکرد.

(إِنْحَسَمَ): بنهبر بوو/ کوتهایی پنهات.

(حَسَمَ - الْعِرْقُ): دهمارمهکی بری و داخیکرد

تا خوینی لهبهر نهروات.

(- الدَّاءُ): دمردهکهی به دمرمان بنهبر کرد.

(- هُ الشَّيْءُ): نهپهیششت شتهکهی بو ببيت/

شتهکهی لیگرت.

(الْأَحْسَمُ): پیاوی به برشت/ بهکارو کارساز/

کاربرهوه.

(الْحُسَامُ): شمشیری تیزی برهر.

(حُسَامُ السَّيْفِ): دهمی شمشیر.

(الْحُسُومُ): بهدووم/ چاره رهش.

(«أَيَّامُ حُسُومٍ وَأَيَّامُ حُسُومٍ»): زوژانی بهدووم/

زوژه رهش که خیر له خهلکی دهریت.

(الْحُسَمَةُ): هوئی (بنپرکردن/ کوتهایی

پنهینان).

(«هَذَا مَحْسَمَةٌ لِلدَّاءِ»): نهمه (بنبری

دمردهکهی/ کوتهایی پندههینیت).

الملحق:

حسم: (الْحَسَمُ): برین و لهبنهینان/ له بیخ

ههلکهندن.

(حَسَمُ الْخِلَافِ أَوْ الشَّرِّ): نههیشتن و

بنپرکردنی ناکوکی یان خراپه.

(حَسَمُ الدَّاءِ): به دمرمان بنپرکردنی

دمردهکهی.

(حَسَمُ الْعِرْقِ): برینی دهماری خوین و

داخکردنی سمی دهمارمه تا خوینی لهبهر

نهروات.

(حَسَمَ - (ت): داشکاندنی بریک پاره یان

(أَحْسَنَ - إِلَيْهِ وَ بِهِ): خیری بیکردو چاکهی

(الْأَحْسَنُ (ج) أَحْسَنُ (م) حُسْنِي): ۱- چاکه‌ی زورتر ۲- جوانترین
(«أَحْسَنُ الْقَوْمِ»): ۱- هم‌شنگ و جوانمکانی خویشگه‌ل ۲- چاکه‌مکانی نمت‌وه.
(الْحُسْنَى (ج) حُسْنِيَات وَحُسْن): ۱-

نەوپەرى چاگىي ۲-سەرگەموتن. دمستگىر بوون
۳-باشەپرۇژى رووناك و چاك/ نەنجامى چاك
۴-شەھىدبوون، چونكە باشەپرۇژ روون و چاكە
مرووگردنه پەرومردگار.

۶-الاسماء الحسنی: ناوہ پىرۇزمكانى خودا كە
نەومدو نۆن رىكخراون و يەك لە دواى يەك
دموتريت.

(الْحُسْنِيَان): شەھىدبوون و دمستگىر بوونى
سەرگەموتن.

(«حُسَيْنَاهُ وَحُسَيْنَاؤُهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا»:
نەوپەرى توانايى و باشترین شت نەومىيە كە
نەوہ بگات و نەنجام بەيئيت.

(الْحُسُون) (ح): ھەوتەرمىگىلە (بەلندىيەگى
بجووگى دىنگخوشى رەنگىنە پيشى دموتريت
«الشويكى».

(الْحَسَان): خىرخواز/ جوامير/ خىرمومەند.
(الْحَسَنَة): كەلكدار/ بەكەلك/ جوانكار.

(«هَذَا طَعَامٌ مُحَسَّنَةٌ لِلْجِسْم»): نەمە
خواردنىكە كەلكدارە بۆ لەش جوانىدەمكات.

(الْتَحَاسِين): شتى باش و جوان.

(«مَا أَبْدَعَ تَحَاسِينِ الطَّائِفِ وَتَزَايِينَهُ»): ئاى
كە تاوس شتى جوان و باشى خۇرازاننەنەومى
پيؤمىيە.

۲-(أَحْسَنَ - الرَّجُلُ): پياوھكە لەسەر
گەردەلىكى بەرز دانىشت.
(الْحَسَن): گەردەلى بەرز.

۳-(الْحَسَنَان): ھەزرىتى ھەسەن و ھەسەنى
كوپرانى ھەزرىتى ئىمامى ەلى.
حسا: (حَسَا وَ تَحَسَّى وَاحْتَسَى الْمَرْقَ حَسَوًا):
شۇرباكەى وردە وردە ھەلقورانە.

(- الطَّائِرُ - الماء): بەلندەكە ئاومەكەى بە
دىنووگ خواردموه.

(حَسَى وَاحْتَسَى وَحَاسَى - الرَّجُلُ الْمَرْقُ):
ھىواش ھىواش شۇرباكەى بە پياوھكە
ھەلقورانە.

(الْحَسَوُ وَالْحَسَا وَالْحَسَاء ط): شۇربا و نەومى
ھەلدەمقورپىنريت.

(تَحَاسِيَا): شۇربايان بە يەك ھەلقورانە.

(«يَوْمٌ كَحَسَوِ الطَّيْرِ»): رۇژىكى كورت
ھىندەى دىنووگە ئاوى بەلندىيەك نىمەيش
دەلىين، (رۇژ كورته كەرە زمىنكە).

(الْحَسَوُ = الْحَسُو): زۇر/ ھەرە شۇربا
ھەلقورپىن.

(الْحَسَوَة ج) أَحْسَيْتَهُ وَأَحْسَوْتَهُ (جج)
أَحَاسٍ): ھرىك/ ھرىكى ھەلقورانەن يان
ھەللووشىن/ قومىك.

(«فِي الْإِنَاءِ حُسْوَةٌ»): قاپەكە قومىكى
تىدايە.

(الْحَسْوَة ج) حَسَوَات): قومىك/ ھرىك.
الْحَسِيَّة: ھەلقورانەن.

حسى: (حَسَى وَاحْتَسَى. حَسِيًا): چالىكى
ھەلكەند.

(الْحِسَى أَوْ الْحَسَى أَوْ الْحَسَى (ج) أَحْسَاءُ
وَحِسَاءُ): زهوییه کی تهخت که ناوی تیدا
کودمبیته موو دمبیته زه لکاو.

(حَسِيٍّ وَاحْتَسَى - مَا فِي نَفْسِهِ): دموونی
جولاندو تافیکردموه بزانیټ چی تیدایه.

حَشْ: ١- (حَشْ - تِ الْيَدُ. حَشَأُ): دمسته که
وشکبوو/ لاکهوت یان تووشی گۆجیی بوو.

(- الْوَلَدُ فِي بَطْنِ النَّاَقَةِ): به چکه که له سکی
میخوشرمکه دا وشکبوو موه.

(أَحَشْ - تِ الْيَدُ): دمسته که نیفلیج بوو
لاکهوت و وشکبوو/ گۆجیوو.

(أَحَشْ - تِ النَّاَقَةِ أَوْ الْمَرَاةُ): به چکه که له
سکی میخوشرمکه دا یان کورپه لکه که له سکی
ژنمکه دا وشکبوو موه.

مُحَشْ: ژنیک یان مینارژه لیک که له سکیدا
به چکه که ی و کۆرپه لکه ی وشکبوو بیتیوه.

أَلْحَشُوشُ وَالْمَحَشُوشُ): کۆرپه له و به چکه ی
وشکه و میوو له سکی دایکیدا.

(إِسْتَحَشْ - تِ الْيَدُ): دمسته که وشکبوو.

٢- (حَشْ - الْحَرْبُ. حَشَأُ): شهرمکه ی
وروژاند/ ناگری جهنگی کردموه.

(- النَّارُ): ناگرمکه یکردموه به ممقاش
تیزیکرد.

(- الْفَرَسُ): نهسپه که وا خیرا غاریکرد و مک
ناگری گرتبیت و ابوو.

(الْحَشْ وَالْمَحَشَةُ): ممقاش/ ناسنیکه ناگری

پیخوشد مکریت.

٢- (حَشْ - الْمَالُ. حَشَأُ): سامان و دارایی
هه لچنی/ زۆریکرد/ که له که یکرد.

٤- (حَشْ - الصَّيْدُ. حَشَأُ): نیچیره کورژاو مکانی
به ملاولادا بهردایه موو که له که یکردن.

(الْحَشَّاشُ (ج) أَحَشَّةُ): (نهملاولای/ تمنشتی)
هه موو شتیک.

٥- (حَشْ - الْعُشْبُ. حَشَأُ): گیاهه ی پاکوډا/
دروینه یکرد/ بری و کۆیکردموه.

(الْفَرَسُ): گیا وشکه که ی کرده بهردمی
چارمویکه.

(أَحَشْ - الْكَلَأُ): گیاهه کاتی دروونه مو ی هات.

(- تِ الْأَرْضُ): زهوییه که پاومن و گژوگیای
زۆری لیروا یان تیدابوو.

(- هُ): له دروونه موو رینی پیووش و گیاهه دا
یارمه تیدا.

(إِحْتَشْ - الْحَشِيشُ): پیووشی رنی و به دوی
پیووشدا گمرا.

(الْحَشْ وَالْحَشْ وَالْحَشْ (ج) حُشُوشُ): باخ و
بیستان.

(الْحَشْ وَالْمَحَشَةُ (ج) مَحَاشُ): پاومن/
شویټنیک پیووش و گیای زۆر لیټیت.

(الْحَشْ): داسی دروینه ی پیووش و گیا/
که رمفتوو/ داسی گهوره.

(الْحَشِيشُ): پیووش.

(الْحَشِيشَةُ): چله پیووشیک.

(الْحَشِيشَةُ = قَنْبُ الهِنْد) (ن): بهنگ
چەز ڤوومگیکە یەکسالەییە دەرڤینریت، لە
سەرکەرمانە تۆزەکی لە لاسکی ڤوومکەکەووە
دەردەهینریت، کەلکی پزیشکی هەیە، ئەووی
بەنگگیش بێت بە دوایدا وێلە.

(حَشِيشَةُ الْمَلَك) (ن): سەوزمێکە لەوانەییە
لە ئەوروپاوە داھاتبێت بۆ نامادەکردنی
کوھوول بە کاردەهینریت لەوانەییە تامیکی
هێمنی بدات.

(حَشِيشَةُ الدِّينَار) (ن): ھۆڤ/گیایەکە
گەرمیەو تەمەندرێژ لە کۆمەلەی بەنگە.
گۆلەکی لە دروستکردنی بیردا بەکاردێت لە
ئەمەریکای باکورو ئەوروپادا زۆرە بەلام لە
خۆرھەلاتی ناوەراستدا دەرکەنە.

(الْحَشَّاش (ح) أَحِشَّة): جەوآلی ڤووش.
(الْحَشَّاش (ج) حَشَّاشُون وَحَشَّاشَةٌ:
۱- ڤووشکۆکەرەووە/ ڤووشپەرن و ڤووشفرووش
۲- بەنگگیش.

۶- (أَحْش - هُ عَنْ حَاجَتِهِ): پەلەیی
داخوایبێکە لێکرد.

۷- (إِسْتَحْش - الْفُصْن): لێکە/ پەلەکە خۆی
کێشاو درێژ بوو.

۸- (إِسْتَحْش - الْعَظْم): نێسقانەکە باریکبوووەووە.

۹- (إِسْتَحْش - الرَّجُل): تینووویبوو.

۱۰- (الْحُشَّ وَالْحَشَّ وَالْحِشَّ): ۱- پەل دارخورما
۲- گوو/ پیسای ۳- ناو دەستخانە/ شوینی

سەراوکردن ۴- باخ/ بیستان.

الْحَشَّاش وَالْحَشَّاشَةُ): (گیانەلایسی/
گیانکەنشتی) نەخۆش و بریندار.
(حُشَّاشَاكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): گیانت
دەردەجێت گەر ئەو بەکەیت.

۱۱- (حَشْحَش - تَه النَّارُ): ناگرمکە سووتاندی.
(حَشْحَشُوا وَتَحَشَّحُوا): تەکانیاندا ڤاڤەرن.
(تَحَشَّح - الْقَوْمُ): خۆپشگەل بڵاومیان
لێکرد.

ملحق:

حش: (الْحَشَّاشُون): تپییکی نیسماعیل
نەینین. حەسەنی کوری سەباح دايمەزاندو
بە تۆکەمیی ڤەخراویبێکە بەناوبانگە.
ناکاوکوژی ھۆبەکیانە بۆ لەناوبردنی
دوژمن.

حشأ: (حَشَأ - النَّارَ. حَشَأ): ناگرمکەیکردەووە.
(- هُ بِسَهْمٍ): تیریکی بەر ھەناو خست.
(- هُ بِسَوَطٍ): بە قامچیێک لە ورگی پان
ئەملاولایدا.

(الْحَشَّاش (ج) مَحَاشِيء): ڤۆڤ/ بەرگیکی
ئەستوورە لە خۆوە دەپێچرێت.
حشب: (أَحْشَب - هُ): توورمیکرد.

(إِحْتَشَبُوا): گۆڤوونەووە/ کۆمەلەیانبەست.
(الْحَوْشَبَةُ): کۆمەلەخەلک.

حشد: ۱- (حَشَد - الزَّرْعُ حُشوداً): کشتەکە
گشتی سەری دەرھیناو ڤووا.

۲- (حَشَدٌ - الشَّيْءُ. حَشَدًا): شتەكەى گەلە کرد / كۆكرىمەو.

(حَشَدَ الْجُنُودَ لِلْحَرْبِ): سوپاى بۇ شەركۆكرىمەو / لەشكرىكرد.

(- الْقَوْمُ): خویشگەل بە دىنگ بانگەوازىمەو هاتىو خىرا كۆمەلىيانىست.

(- بَ النَّافَةِ): مېخوشتەكە شىرى لە گوانىدا كۆكرىمەو زۆر بوو.

(حَشَدَ - الشَّيْءُ): شتەكەى (كۆكرىمەو / كۆمەلىكرد).

(أَحْشَدَ وَتَحَشَدَ وَتَحَشَدَ وَتَحَشَدَ الْقَوْمُ): خویشگەل گرېبونەو، بۇ كارىك لەسەر كارىك كۆمەلىيانىست.

(«إِحْتَشَدَ لَنَا فِي الضِّيَافَةِ»): ناننىكى چىرو پىرى بۇ كردين.

(«إِحْتَشَدَ لِفُلَانٍ فِي كَذَا»): لەومدا كۆمەلىكى تەواوى بۇ فىسار كەس كۆكرىمەو.

(أَلْحَشَدَ (مَص) وَالْحَشُودَ (ج) حُشُودَ): كۆمەل / گەلە خەلك / گرۇ.

(«عِنْدِي حَشَدٌ مِنَ النَّاسِ»): كۆمەلە خەلكىكى زۆر لە لا هەيە.

(عَيْنٌ حُشَدٌ): كانىيەكى هەمىشە ناو.

(أَلْحَشَدَ (ج) حُشَدٌ): كەسكە كە لە پىاومتىدا درىخى ناكات بە سامان و بە رىنج و باربووى لە كۆمەكى ئەم و ئەودايە.

(أَلْحَاشِدَ (هَا): ۱-ئامادەو لەسەر پى / تەيار.

(«فُلَانٌ حَافِدٌ وَحَاشِدٌ»): لە كارگوزارىىو كۆشەكەيدا گورج و دەستبالايە.

(أَلْحَاشِدَ): ۲-خوشتە دۆشەكە سستى ناكات ۳-هېشوى خورماى پىر دىنگە خورما.

(أَلْحَشُودَ): مېخوشتى زۆر بە شىر / زوو زوو گوانى پىر شىر دىنگات.

(أَلْحَشُودَ): كەسكە كە خەلك بە گيان و دل كارى بۇ دىگوزمىن چونكە بە قسەيدەكەن و خۆشەويستە.

(أَلْحَاشِدَ): كۆرگە / گۆرپان / مەيدانىك كە خەلك تىايدا كۆدمىتەو.

حشر: ۱- (حَشَرَ - النَّاسَ. حَشْرًا): خەلكى گردىمەو.

(يَوْمَ الْحَشْرِ): پۇژى زىندوووبونەو / پۇژى حەشر واتا كۆكرىمەو خەلك.

(أَلْحَاشِرَ (ج) حَاشِرُونَ وَحُشَارٌ (فَا): كۆكەرمەو.

(أَلْحَشَرَ وَالْمَحْشَرَ): ۱-شوينى كۆبوونەو

مىلەت ۲-شوينى كۆكرىمەو خەلك

بۇ لىپرسىنەو پۇژى قىامت / پۇژى زىندووكرىمەو.

۲- (حَشَرَ - هُ عَنْ بِلَادِهِ): ۱-لە ولاتەكەى خۇى

دەربەرانە ۲-گۆيزايەو-الجمعة: كۆمەلە

خەلكەكەى لە شوپنىكەو بۇ شوپنىكىتر گۆيزايەو.

۲- (حَشَرَ - الْعُودَ. حَشْرًا): چىلكەكەى تاشىو

ناسکيکردو دايدا.

(الْحَشْر - مص) (ج حَشْر - مِنَ الْآذَانِ): به

گوڤي ريك و پيك و ناسك دموتريت.

(أُذُنٌ حُشْرٌ وَأُذُنَانِ حُشْرٌ وَأُذَانٌ حُشْرٌ): همر

وشهيمكه بويهك و جووت و كو به كاردمهينريت

چونكه (حَشْر) له بنچينهدا چاوگه.

(الْحَشْر - مِنَ الْأَسِنَّةِ): سمرى نيزمى تير و

باريك.

(حَشُور): قه لَم ريكوپيك و جوان.

(فَرَسٌ حَشُور): چارموپيمكى له مشجوانى

ريكوپيك/ ناوهمد جوان و قه لاهمت ريك.

(الْحَشْرَة (ج حَشْر): تويكى به دانمويلوه

لكاو.

٤-(حَشْر - تِ السَّنَةِ الشَّدِيدَةِ الْمَالِ حَشْرًا):

رهمه وشكه سالمكه مالياتهكمى له ر كردو

له ناو بيرد.

(حَشْر - تِ الْوَحْشِ): درندمکان قريانهات و

له ناو چوون.

٥-(حَشْرٌ وَاحْتَشِرَ - فِي رَأْسِهِ): سمرى زل

بوو.

(حَشِرَ - فِي بَطْنِهِ): ورگى گه وره بوو.

(حَشِر): بؤ همر شوپينيكي له مش بوموتريت

نه وه گه وره بووه.

(الْحَشُور): ١-ورگن ٢-همردوولا هه لاوساو.

٦-(الْحَشْرَة (ج حَشْرَات) (ح): ميرووچه.

جوړه جانه ومريكن به جومگه له شيان

دمكريت به سى به مشه وه سمر و سگو و سكو

هه ميشه سى جووت لاقو به زورى دوو

جووت بال يان جووتيك باليان هميه. له

هيكه وه دمبه وه ورده كرموله نينجا دمگه نه

شيوى دوايى، به بوريچكه هه ناسه دمدمن و

دامالينيان هميه. ميرووچكه گرنگه كان

دمكرين به بال داپوشراومكان و دوو باله كان و

نيوباله كان و بهرمكه باله كان و بووله كه

باله كان و دهماره باله كان و راسته باله كان.

(قَاتِلُ الْحَشْرَات): ميرووچه كوژ. مادهميه كه

باشه بؤ كوشتنى نه و ميرووچانه ي زيان

به بهرمگ و كشتوكال دمگه مينن. زور ماده

به كاردمهينريت: (نمفتالين و ديديتى و

كه ميكسان).

(الْحَشَارَةُ = الْخَشَارَةُ): خه لكى گه جهرو

گو جهر.

٧-(حَشْرَج. حَشْرَجَةٌ): لرخه لرخی سهره مهرگيرت.

(الْحَشْرَج): ١-گوژمى تهنگ كه ناو سارد دمكات

٢-چالى سمر شاخ كه ناوى تيدا پاك دمبيت.

حشَف: ١-(حَشَفَ - الضَّرْعُ. حَشْفًا): شيرمه

له گوانه كمدا سمر كه وت و وشك بوو.

(أَحْشَفَ - ضَرَعَ النَّاقَةَ): گوانى ميحوشترمه

چووه يهك و كرژ بوو.

(إِسْحَاشَفَ ضَرَعَ الْإِنْسَانِ): گوانى ميكه كرژ

بوو. سمر كه وت و چووميهك.

(- ت أذن الإنسان): گوڤى مروفه كه وشكبوو

و کرژبوو/ چرچبوو.

(أَلْحَشَفْ): گوانی وشکه ومبوو/ چرچ.

۲- (حَشَفْ - عَيْنَه): پیلووی چاوی هینایه وه

یهک و له نیو برژانگه کانیه وه روانی.

۳- (أَحْشَفْ - تِ النَّخْلَه): بهری دارخورماکه

گمن و فرپوک بوو.

(أَلْحَشَفْ): خراپترین خورمایان هورپوک/

خورمای وشکه ومبوو/ خورمای بۆگمن.

(أَلْحَشَفَه (ج) حِشَافْ): ۱- هه ویرترشی و

وشکه ومبوو ۲- (ز) پاشماوهی لاسکی دمغلی

دروینه گراو.

۴- (تَحْشَفْ): بهرگی شری له بهر کرد/ شره ی

پۆشی.

(أَلْحَشِيفْ): پۆشاک شری.

۵- (أَلْحَشَفَه (ج) حِشَافْ): دورگهی بچووک

که ناوی سهرنه که ویت و خربیت.

حشک: ۱- (حَشَكْ - الضَّرْعُ. حَشْكَأ و حُشُوكْ):

گوانه که پر شیر بوو.

(- تِ النَّاقَه لَبْنَهَا): میحوشترمه شیرمه کی

له گواندا کۆکردموه.

(حَشُوكْ): میحوشتری گوان پر له شیر.

(- النَّاقَه): یواری دۆشیننی شیری حوشترمه کیدا

تا شیرمه کی کۆبیته وه.

(- تِ السَّحَابَه): هه ورمکه بارانی زۆری پیوه

بوو.

(- الوادي): دۆله که ناومکه ی رۆپشت.

(- تِ النَّخْلَه): دارخورماکه بهری چاکیگرت/

بهری زۆریگرت.

(نَخْلَه حَاشَكْ): دارخورمای پر بهر.

(حَشَكْ - الْقَوْمُ): خویشان کۆمه لیان بهست.

(حَشَكْ - اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ. حَشْكَأ): زوو شیر

دایه گوانه که.

(تَحْشَكْ - الضَّرْعُ): گوانه که پر له شیر بوو.

(أَلْحَشَكَه): تاومباران.

(أَلْحَشَكَه): کۆمه له خه لک/ دمسته خه لک.

(جَاؤُوا بِحَشَكْتِهِمْ): به کۆمه ل هاتن.

کۆمه له که یان هات.

۲- (حَشَكْ - تِ الدَّابَّة حَشْكَأ): چوارپیکه

نالیکه که ی کرماند.

(أَحْشَكْ - الدَّابَّة): نالیکیکی دا به چوارپیکه

که بیکرمینیت.

(أَلْحَشِيَكَه): نهو نالیکه ی که چوارپیی

دمیکرمینیت وهک جو.

۳- (حَشَكْ - تِ الرِّيحُ. حَشْكَأ و حُشُوكْ): پاکه

گیژیدا واتا له هه موو لایه که وه هه لیکرد.

(الرِّيحُ الْحَوَاشِكْ): بای هه مه لایه نه/ باگیژ.

(رِيح حَاشِكَه): بایه که گیزیدات و له

هه موو لایه که وه بیت.

۴- (أَلْحَشَاكَه وَالْحِشَاكْ): به لامک/ چیلکه به که

ده خریته دهمی کارو بهرخ و هیتروه تا گوانی

دایکی نه مرثیت.

حشل: (حَشَلْ - الشَّيْءُ. حَشَلًا): شتکه ی

دارزان دو په کیخست.

(الْحَشْل): دارزاو و له که لک که و تووی هه موو شتیک.

حشم: ۱- (حَشَم و حَشَم وَاَحْتَشَم- هُ حَشْمًا): توورپیکرد/ رقیههستاند.

(حَشَم. حَشْمًا): توورپه بوو/ قینییههستا.

(- هُ حَشْمًا): رقیههستاند/ توورپیکرد.

(حاشم- هُ): لهیه کتری توورپه بوون.

(إِحْتَشَم - مِنْهُ): لیتوورپه بوو.

(حَشَم- الرَّجُل): ۱- نه وانه ی سهر بهون و لییان توورپه د لگه دهبیت و لپی توورپه د لگه دهبین،

نه وانه فامیلیاو خزم و بهردمست و کۆیلهمین ۲- خاوو خیزان ۳- خزمان ۴- نۆکه رمکانی.

(الْحِشْمَة): توورپه بوون/ تووندبوون/ رقیههستان.

(الْحِشْمَة): ۱- خزمانیه تی ۲- ژنی هاوسهر.

۲- (حَشَم- هُ حَشْمًا): نازاری دلیدا به تهرزه شکینی و هسهی ناشیرین.

(حَشَم- هُ): نازاری به دلی گه یاند/ نازاریدا.

۳- (حَشَم- هُ و حَشَم- هُ حَشْمًا): شهرمزاریکرد/ تهریقیکردموه.

(حَشَم): شهرمزارکردن.

(حَشَم- مِنْهُ. حُشُومًا): شهرمی لیکردو له بهردمهیدا چوو.

(تَحَشَم- مِنْ فُلَان): شهرمی لیکرد خوی لی پناگرت.

(إِحْتَشَم- هُ): شهرمزاریکرد/ تهریقیکردموه.

(- مِنْهُ و عَنْهُ): ۱- شهرمی لیکردو خوی لیکه نارگرت ۲- لیتد لگه بوو.

(الْحِشْمَة): ۱- شهرم/ شکو ۲- سهنگینی

۳- بییه و او فیزی ۴- رهوشت جوانی ۵- چوون تهریقبوونهوه.

(الْحِشْمَة): ژن/ نافرمت.

(الْحَشِيم (ج) حُشَاء = الْمُحْتَشَم): به نابرو/ به شهرم و شکو/ شهرمن- خۆبیچهرهوه.

۴- (حَشَم- الشَّيْء. حَشْمًا): ۱- شته که ی و یست ۲- دمستگه بوو.

(ماَحَشَم الصَّيْد): نیچیری دمستگه نه بوو.

(ماَحَشَم مِنْ طَعَامِنَا): هیچی له خواردنه که مان چه منه کردو دمستگه نه بوو و نه یخوارد.

۵- (حَشَم. حُشُومًا): ۱- شهکمت بوو ۲- پاش لاوازی به خۆیدا هات.

حسن: ۱- (حَشَن- السَّقاء حَشْنًا): مهشکه که نهشورابوو بۆگه نیکرد.

(أَحْشَن- السَّقاء): بۆگه منی به مهشکه که کرد.

(تَحَشَن): پیس و بۆگه نه بوو.

(الْحَشَن): (مص): به هوی چهوری. شیرو شتیرموه پیس بوون و بۆنکردنی مهشکه.

(الْحِشْنَة): رقو قینی دل (دهلین له بۆگه نه بوون و پیسی مهشکه وه هاتوووه).

٢- (حاشَن- هُ): شهره جَنِيوى پيسى لهگه لدا کرد.

حشا: ١- (حشا- الوَسَادَة بِالْقَطَنِ. حَشَوُا: سمرينه کهى له لۆکه (ناخنى/ پریکرد).

(أَحْتَشَى. إِحْتِشَاءُ): پریوو/ سیخناخ بوو. («أَحْتَشَى- تِ الرُّمَانَةِ بِالْحَبِّ»): هه نارمه پریوو/ له دمنك سیخناخ بوو.

(«أَحْتَشَى - مِنْ الطَّعَامِ»): گهدهى (له خواردن هه لئاخنرا/ پر بوو).

(- تِ الْمَرَأَةِ الْحَشِيَّةِ وَبِهَا): ژنه که بهرگه به ناواخنه کهى له بهر کرد تا لهشى گهوره بنوینیت.

(الْحَشَوُ (ج) الْحَاشِي): به بى پىوان و دهستووړ ناواخن- نهوى دئاخنریته سهرین و شتیرموه ٢- بریانی/ ناوسكى بهرخ له خواردن و بههارات پر دمکریت ٢- وشهى زیادهى ناخواتن/ زیادمگویی.

(الْحَشَا (ج) أَحْشَاءُ): ههناو/ ناوسك. (الْحَشَوَةُ وَالْحَشَوَةُ- مِنَ الْبَطْنِ): رېخۆلماكان. (الْحَشَوِيَّ): بیهووده گۆ/ نهوى شتى زۆرو بیهووده دئاخنریته ناخواتنه کهیهوه.

(الْحَشَى): شوینی خواردن له گهدمدا. (الْحَشِيَّ (ط): چیشتی یا پراخ و شیخمه حشى و شتى لهو بابهمه (عامیه).

(الْحَشِيَّةُ (ج) حَشَايَا): ١- بهرو ناواخنى بهرگه که ناهرفت لهشى خۆى گهوره پیدمنوینیت

٢- نوینی به ناواخن.

(الْحَشَاءُ- مِنَ الْبَطْنِ): بهرموسلدا.

٢- (حشا- الرَّجُلُ. حَشَوُا): دای به ههناوى پیاوهمکهدا.

(الْحَشَا (ج) أَحْشَاءُ) (ع ١): ههناو/ نهوى بهراسوو له باومشیگرتوووه (دل، جگر، سی، گورچيله نهندامانى ناوموى لهشن).

(«أَنَا فِي حَشَا فُلَانٍ»): من (له ژیر سایهى / له پال/ له باومشى) هیساردام.

(«فُلَانٌ خَيْرُهُمْ حَشَاءُ»): فیسار له ههموان بهتمهنگر مومیهو چاکهى زۆرتره.

٢- (حاشى- هُ): شتیكى زۆر کهمى دایه.

٤- (الْحَشَوُ): خویرى و هیچ و بووچى ناو خه لك/ گه جهر و گوچهر.

(الْحَشَوُ وَالْحَاشِيَّةُ- مِنَ النَّاسِ وَالْإِبِلِ): خه لكى بووچك كه گهورمیان تیدا نمبیت حوشترى بووچك.

(الْحَشَوَةُ وَالْحَشَوَةُ): گهندهى همموو شتیک. («هُوَ مِنْ حَشَوَةِ بَنِي فُلَانٍ»): نهوه له گهندهى فیسار بهرمیه.

حشى: ١- (حَشِي- الرَّجُلُ. حَشَى): تووشى نه خویشی (تمهنگنهقهسی/ ههناسه سواری) بوو.

(الْحَشَى (ج) أَحْشَاءُ) (طب): نه خویشی تهنگنهقهسى/ ههناسه سواری/ رمبو.

(الْحَشِي (م) حَشِيَّةُ وَالْحَشِيَان (م) حَشَايَا)

(طب): ههناسه سوار پیگرتوو / ره یوگرتوو /
تهنگه نه ههس.

٢- (حَشِي - السَّقاء: حَشِي): مهشکه که به لُغی
گرت هی شیر یان ماست که پیووی لکاوه.

(الْحَشِي (ج) أَحشاء) (١ ع): نهو نهندامی له
شانهی له خوار سوورینجکه وهمن وهک جگه رو
سپل و گهمو ریخۆلهو هتد.

٣- (حَشِي - الثَّوب): پهراویزی بۆ جله که
کرد.

(- الْكِتَاب): له پهراویزی کتیبه که دا سمرنج و
شتیری نووسی.

(فَالْكِتَابُ مُحَشِي): کتیبه که پهراویزداره.

(الْحَاشِيَّةُ (ج) حَواش): ١- پهراویزی جل یان
کتیب ٢- نهو روونکرده و سو سمرنج و نووسینه
پترانه ی که له پهراویزی کتیبدا دهنووسریت
٣- خیزان و دستوپیو مندی پیاو.

(رَجُلٌ رَفِيقٌ الْحَوَاشِي): پیاویکی ناسکه و
هاو دهمیی خوۆشه.

(كَلَامٌ رَفِيقٌ الْحَوَاشِي): ناخاوتنی نهرمو
ناسک.

(عَيْشٌ رَفِيقٌ الْحَوَاشِي): ژيانیکی (تبرو
تسهلی بیگروگرفت / نهرمو خوۆش).

٤- (حاشي - زَيْداً مِنَ الْقَوْمِ مُحَاشَاةً): زهیدی
(له خویشان جیا کردموه / ههلاوارد).

(حاشا): بیجکه له / جگه له / بهدمر له وه.
(ضَرِبْتُ - الْقَوْمَ حَاشَا زَيْداً): له خویشانمدا

جگه له زهید.

تَحَشِي - فُلَاناً: فیساری جیا کردموه /
ههلیوارد.

(- مِنَ الشَّيْءِ وَتَحَاشَا - عَنِ الشَّيْءِ): خووی له
شته که پاراست / خووی لیدوورخسته وه / خووی
لی پاراست و لادا.

(الْحَاشِيَّةُ (ج) حَوَاش): کهناو / دامین /
پهراویز / لیوار.

٥- (تَحَشِي - فُلَانٌ): ١- فیسار شهرمیکرد ٢-
زمانی له قسه یخراب پاراست و باسی نهو و
نهوی نه کرد / خووی له خرابه پاراست.

حَصَّ: ١- (حَصَّ - الشَّعْرَ حَصّاً): قژی تاشی.
(حَصَّ - الرَّجُلُ حَصَصاً): قژی هه لومری
یان ته نکبوو.

(أَحَصَّ): قژ هه لومریو یان قژ ته نکبوو.
(إِنْحَصَّ - الشَّعْرُ): قژمکه و مری.

(- اللَّحْيَةُ): مووی ریشه که به ملاولادا شکاو
کورت بوو موه.

(الْحَصَصُ): ١- ته نکیی قژی سهر ٢- درێژ
نه بوون و کورتیی قژی سهر.

(الْحَاصَةُ) (طب): دمردی قژ هه لومرین.
(الْأَحَصُ (م) حَصَاء): ١- قژ رووتاومو قژ
ته نک ٢- سنگ لووسو بیتووک.

(- مِنَ الطُّيُورِ): بالنده ی پهری بالومریو.
(الْحَصِصُ): تووکی و مریوی که یان حوشر.
(الْحَصَاصُ) (طب): گهریی (چونکه تووک

پیتی هه لده موریت).

أَلْحَصِيصَةُ: ١-تووکی کۆگراوهی تاشین و

هه لومریو. ٢-مووی گوێچکه.

٢-(أَحَصَّ- هُ مِنَ الْمَالِ كَذَا حَصًّا): لهو ماله

نهومندهی بهرکهوت/ لهو ماله بهشی نهومنده

بوو.

(أَحَصَّ- هُ): بهشی خۆی دایه.

(حَاصٍ- الْغَرَمَاءَ. مَحَاصِيَّةٌ): داواکاران له

نیوان خۆیاندا شته که یان بهشکرد.

(تَحَاصَّ- الْقَوْمُ الشَّيْءَ): خوێشگهل شته که یان

لهناو خۆیاندا بهشبهشکرد.

(أَلْحَصَةُ (ج) حِصَصٍ): بهش/ بهرکهوت.

٣-(أَحَصَّ- الشَّيْءَ. حَصًّا): ١-له شته که ی

که مکرد ٢-له شته که ی بری/ له شته که ی

قرتاند.

(إِنْحَصَّ- الذَّنْبُ): کلکه که قرتا/ بررا.

٤-(أَحَصَّ- الْجَلِيدُ النَّبْتَ حَصًّا):

سههۆله کهو بهفرمه که روومکه که ی سووتاندو

هه لپرووکاند.

(سَنَةُ حَصَاءٍ): سالیکی وشک که روومکی تیدا

نه بییت.

٥-(أَحَصَّ- هُ الْمَكَانَ): لهو شوپنه دا بهمزانندو

داینا.

٦-(أَحَصَّ- الْأَمْرُ): کارمه کهوت/پروو/

روون بووهو ناشکرا بوو/ دهرکهوت).

٧-(أَلْحَصَّ (ج) حُصُوصٌ وَأَحْصَاصٌ): ١-

مرواری ٢-ن: زمعهفران.

(أَلْحَصَّ) (عامية): کووزی پرتهقال و سیرو

سهنه و بهرو شتیر.

(أَحَصَّ): بیله که/ بیله له.

(يَوْمٌ أَحَصَّ): رۆژێکی سایهقهی بیله له

هه ورو وشکه سهرمایه کی زۆر.

(سَيْفٌ أَحَصَّ): شمشیکی سافی بیله که.

(أَلْحَصِيصُ): ژماره.

(«حَصِيصُهُمْ كَذَا»): ژماره یان نهومنده.

(أَلْحَصَاصُ): ١-توندوتیژی له راگردندا

٢-جرت.

(أَلْحَصَاصَةُ): پاشماوهی رینینی رهن.

٨-(أَحْصَحَّ- الْحَقُّ. حَصْحَصَةً): ههق و

راستی پاش شارندنه وهی دهرکهوت.

(- الرَّجُلُ): هیواش و هک پتومندکراو

رۆیشت.

(- الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ): شته که ی له شته که دا

هینا و بردو جوولاند تا له شته که یتردا جیگیر

بوو/ تیایدا جهسپ بوو.

(- التَّرَابُ وَ غَيْرُهُ): گله که ی بهملاولادا

بزواند.

(تَحْصَحَّصَ): به زهویه که دا پان بووهوهو

تهختبوو پیوهی نووسا.

(- الْوَبْرُ وَالزَّنْبُ): تووکی حوشترمه که یان

که رویشکه که لیبووهوه.

(أَلْحَصَّ وَالْحَصْحُوصُ- مِنَ النَّاسِ):

مرؤفی زرنگو ورد، له کارمکهیندا /
میرخوناوکانه باش سمرنج له کار دمدات
دمیزانیټو سمرژمیریدمکات.

(أَلْحَصْحَصُ): بهرد.

(أَلْحَصْحَصُ وَالْحَصْحَاصُ): خاك / خَوْل / كَلَّ.
حصاً: (حصاً و حصيء- الرضيع حصاً):

کورپهکه تا تیر تیر بوو مهمکی مژی.

(- مِنْ الْمَاءِ): تیر ناو بوو / تینویتی شکا.

(أَحْصَا- هُ): تیرناویکرد / تینویتی شکاند.

حصب: ١- (حَصَب- هُ حَصْباً): چهوی

تېگرت.

حَصَب حَصَب- الْمَكَانَ: شوینهکهی

چهوړیزکرد.

(أَحْصَب- الْفَرَسُ فِي عَدْوِهِ): چارمویکه له

غاردا چهوی پرژاند.

(تَحَاَصَبُوا): شهړه چهویانکرد / چهویان

گرتهپهک.

(أَلْحَصَبُ): ١-ورده بهرد / چهو ٢-همرچی

دماوړیزپته ناو ناگرموه وهک دار.

(أَلْحَصْبَةُ): بایهکی توند که زیخو چهوو ورده

بهرد هه لдатو بوروژینټ.

(أَرْض حَصْبَةٍ): زمویی چهولگ.

(أَلْحَصَاءُ): چهو / ورده بهرد.

(حَصْبَةٌ): دمنکه چهویك یان ورده بهردېك.

(أَلْحَاصِبُ) (فا): ١-بای توندی زیخو

چهوه لگر ٢-تمرزه ٣-هه وری به تمرزه.

(أَلْخَصْبَةُ): زمویی چهولگ / که چهوو ورده

بهردی زور بیت.

٢- (حَصَب- فِي الْأَرْضِ حَصْباً): به زمویهکه دا

رویشو تیپهری.

(- عَنْهُ): خیرا هه لاتو لییدمرباز بوو.

(- هُ عَنْ كَذَا): لهووی دوورخستهوه / لیلا دا.

(أَخْصَب- هُ عَنْ كَذَا): لییدوورخستهوه

لهو میلادا.

(- عَنْهُ): لییدوورکه و تنهوه / پشتی تیگرد.

(تَحَصَّب- الْحَمَامُ): کوترمه که بو دان چوه

دمشتو بیابان.

٣- (حَصَب و حَصَب. حَصْباً): سووړیزمیدمردا /

سووړیزمیگرد.

(مَحْصُوبُ): سووړیزمدار.

(أَلْحَصْبَةُ وَالْحَصْبَةُ وَالْحَصْبَةُ) (طب):

سووړیزه: نه خوشبیه که لهش زیبکهی ورد

دمردمداتو لهش ده خوریتو دمنگ گردمیټ

به زوړی نمنجام باشو په تایشه.

٤- (حَصَب و حَصَب الْوَتَرُ. حَصْباً): زیکه له

کهوانه که هه لگه رایهوه.

حصد: ١- (حَصَدَ وَ اخْتَصَدَ- الزَّرْعُ. حَصْداً

و حَصَاداً و حَصَاداً): کشته کهی به داس

دروینه کرد- بهروو بوو مه کهی کوگردموه.

(«مَنْ زَرَعَ الشَّرَّ حَصَدَ النَّدَامَةَ»): همرکه سیك

خراپه بچینیټ په شیمانی دمدروینه ووهو

دمستگرم دمیټ.

چونکه دروینه‌ی تیدا دمکریّت.
 (أَيَّامُ الْحَصِيدِ وَأَيَّامُ الْحَصِيدَةِ): (عامية):
 روژانی درمو.
 (حَصَائِدُ الْأَلْسِنَةِ): قسه‌که بهم و بهو
 دموتریّت و زمان بهرام‌بهر بهم و بهو
 دمگیرریّت.
 (الْأَخْصَدُ (م) حَصْدَاءُ): روومکی وشکه ومبوو
 که هیشتا به پیومیه.
 (الْمُخْصَدُ): داس/ نامیری دروینه.
 ۲- (حَصْدَ - الْحَبْلُ أَوْ الدَّرْعُ حَصْدًا):
 په‌ته‌که توندبادراو قایم بو یان زریکه تۆکه‌ه
 دامه‌زراو/ چاک دروستکرا.
 (أَخْصَدَ - الْحَبْلُ): په‌ته‌که‌ی بادا.
 (إِسْتَخْصَدَ - الْحَبْلُ): گوریسه‌که/ په‌ته‌که
 باش بادرا.
 (إِسْتَخْصَدَ حَبْلُ الرَّجُلِ): کابرا چاک
 دمارگیر بوو/ زور تووره بوو.
 (- الْقَوْمُ): خویشگهل کۆبوونه‌ومو
 هم‌روم‌زیانکرد/ یاریده‌ی په‌کتریاندا.
 (الْأَخْصَدُ (م) حَصْدَاءُ): گوریس و پمت و گوشتی
 توند بادراو.
 (دِرْعُ حَصْدَاءُ): زری قولفه وردی توندو سفت.
 (شَجَرَةُ حَصْدَاءُ): دره‌ختیکی پرگه‌لا.
 الملحق:
 حصد: (الحاصِدةُ أَوْ الحَصَادَةُ): مه‌کینه‌ی
 دروینه.

(حاصِد ج) حَصَدَة وَحَصَاد: دروینه‌کمر/
 درموکمر/ دمسه‌که‌نمه‌کمر/ بهروبوومچن.
 (حَصَد - الْقَوْمُ بِالسَّيْفِ): خویشگه‌لی پاکوداو
 هه‌مووی کوشتن.
 (أَخْصَد - الرُّعُ): (کاتی درمو/ دمسه‌که‌نه/
 کۆکردنه‌وه‌ی بهروبوومی کشته‌که) هات.
 (إِسْتَخْصَد - الرُّعُ): کشته‌که کاتی
 درموکردنی هاتوو.
 (الْحَصْد - الْحَصِيد وَالْحَصِيدَة ج) حَصَائِدُ/
 دروینه‌کراو/ دمسه‌که‌نمه‌کراو/ نهو بهروبوومه‌ی
 که کۆکراو مته‌وه.
 (الْحِصَادُ (مَص)): کاتی دروینه‌ه/ کاتی
 کۆکردنه‌وه‌ی بهروبووم.
 (الْحَصَادُ): ۱- کاتی دروینه ۲- گشتی دروینه‌کراو/
 کۆکراوه.
 (حَصَادُ الشَّجَرَةِ): بهری دره‌خت/ میوه.
 (أَخْنُوا حَصَادَ الشَّجَرَةِ): بهری
 دره‌خته‌که‌یان چنی/ میوه‌ی دره‌خته‌که‌یان
 رنی.
 (حَصَادُ الْبَقُولِ الْبَرِّيَّةِ): بهری ومیریوی
 روومکی دمشت و کیو که دموتریّت و
 بلاو دمبیته‌وه.
 (الْحَصَاد = الحاصِد): سه‌پان/ دروینه‌کمر/
 کۆکه‌رمه‌وه‌ی بهروبوومی گشتوگال.
 (الْحَصِيدَة ج) حَصَائِدُ: ۱- دامینی لاسکی
 کشت که داس و دروینه نه‌گیریّت ۲- کینگه

حَصْر: ١- (حَصَرَ - هُ حَصْرًا): گه مارویداو
تهنگی پیهه لجنی.

(- الشَّيْءُ): هه موو شته که ی گرت.

(- الْقَوْمُ بِفُلَانٍ): خویشگهل تهنگیان به
هیسار هه لجنی و رِیان لیبری.

(حَصَرَ. حَصْرًا): زمانی به ستر/ قسه ی بۆ
نهکرا (له بنچینه دا له تهنگیه وه هاتووه).
٢- پُرژد بوو/ چرووکیکرد (له تهنگه تاوکردن و
رِپه ستنه مووه هاتووه).

(- الرَّجُلُ): بیاوکه سنگی تونگ بوو.

(- بِالسَّرِّ): نهینیه که ی شاردموو پووشی.

(- عَنِ الشَّيْءِ): شهرمی له شته که کردو وازی
لیهینا یان نهیتوانی نیازی خوی لی بهدمست
بهینیت و مگو کارمه زوری بۆ هینابیت.

(حَصَرَ وَ حَصُورَ وَ حَصِيرَ): زۆر بۆ هاتوو/
ناچار بوو/ که سیکه که له شهرماندا دهست له
شتیک هه لگرت یان به نارمزووی دلی خوی
نه که پشتبیت.

(حَصَرَ): میزی گیراو تووشی قهیزی و گیران
بوو.

(حَاصِرُوا- الْعَدُوَّ. حِصَارًا وَ مُحَاصِرَةً):
گه ماروی دوژمنیانداو نهیانه شت هیچی
بگاتی.

(أَخْصَرَ - هُ عَنِ السَّفَرِ): نهیه شت گوزارمه که ی
بکات.

(- هُ الْمَرَضُ أَوِ الْبَوْلُ): نه خوشیی یان میز

تهنگی پیهه لجنی له جوو له یخست.

(أَخْصَرَ): تووشی قهیزی بوو/ تووشی
گه دمگیران بوو.

(إِنْحَصَرَ): تهنگاو بوو/ تهنگه تاو بوو/ تهنگی
پیهه لجنرا.

(الْحَصْرُ وَالْحُصْرُ) (طَبَّ): گرفت/ قهیزی/
گیران.

(الْحِصَارُ): گه ماروگا/ نهو شوینه ی مروف
تیایدا تهنگاو دمکرت.

(الْحَصِيرُ (ج) حُصْرٌ وَأَخْصِرَةٌ): ١- لافه برغه
(چونکه هه ندیک پهراسوو به یکه داچوون).

(دَابَةُ عَرِيضَةُ الْحَصِيرِ): ولاخیکه هه ردوو
قهبرغه هه ستاو ٢- گوشتی نیوان شان و
که مهر ٢- شوینی تهنگ/ شوینی تهنگه بهر
٤- بهندیخانه/ گرتوو خانه ٥- بهندکراو ٦- شای
له خه لک دابراو ٧- هه سیر و هه رچی سفت
بچنریت و تاله کانی بدریته پال یهک، لا
تهنشت.

(- مِنَ الْمِيَاهِ): ناوی کۆومبوو له ناو سکی شاخدا
که به شیوه ی کانی دیته دمرو دمردمه ریت.

(حُصْرُ النَّفْطِ): نهوتی پهنگخوار دووی
ناورموی/ پهنگگاو نهوت.

(الْحَصِيرَةُ (ج) حَصَائِرُ = الْبُورِيَّةُ):
١- هه سیری قامیش ٢- گوشتی له بهی نهسپ که
له نیوان شان و که مهریدا به.

٢- (حَصَرَ- الْبَعِيرَ. حَصْرًا): کورتانی له

حوشترهکه بهست.

(اِحْتَصَرَ - البَعِيرُ): گورتانی له حوشترهکه نا.
(اَلْحِصَارُ): گورتانی حوشتر / شتیکه وهک
سهرین له پشتی حوشترهکه دمهستریت و
سواریدمبن.

(اَلْخَصْرَةُ): گورتانی حوشتر.

٢- (اَلْحَصِيرُ (ج) حُصْرٌ وَاحِصِرَةٌ): ١- پریکه
٢- پریزه خه لکیک یان شتیر ٢- نه نجومه ن.
(اَلْأُحْصِرُ): شیر.

٤- (حَضَرَمَ - الْحَبَلُ): پهتهکه ی توند بادا.

(- الْقَوْسُ): که وانهکه ی ته واو کرژ کرد.

(- الْقِرْبَةُ): مهشکهکه ی پر کرد.

(- الْقَلَمُ): پینووسهکه ی دادا.

(تَحْصِرَمَ): زۆر رژدو دستقووچاو بوو.

(اَلْحَصْرَمُ): ١- رژدو بهرچاو تهنگی خو گوشو
٢- بهرسيله.

(اَلْحَصْرَمَةُ): دهنکه بهرسيله که یان میوه ی
فهریک ٢- کورت ٤- هرپۆلک و گنده ی همموو
میوه و شتی.

الملحق:

حصر: (اَلْحَصْرُ): که مارۆدان و تهنگپنه له چین /
گیردان.

(اَلْإِسْتِيعَابُ): ١- وەرگرتنی ته واو ٢- گرتنی نهو
شته.

(لَا حَصْرَ لَهُ): له ژمارده نایمت.

(يَفُوقُ الْحَصْرَ): ژمارده ناگرتیت.

(اَلْحَصْرُ اَلْإِحْصَارُ): سهرژمیر.

(حَصْرُ الْبَوْلِ): میزگیران.

(اَلْحَصْرُ فِي الْبَلَاغَةِ = الْقَصْرُ): گیردان و
گورتکردنه وه له ره وانبیژیدا: شتی که به
واتایه کیت له میشکدا ناماژ به بۆ بکریت و
گیردیت نامرازه مکانیشی بۆ نه کردن.

(ما) و (لا) بۆ نه بوون و (غیر) و (الا):
بۆ جیاکردنه وه جگه له (لا) و (بل)
بۆ په یومستی و (إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): هیچ
خودایه که نییه بیجگه له بهرومردگار.

(اَلْحَصْرُ فِي الْمَنْطِقِ): گرتن و گیردان له گوتاردا:
هینانی شتی که به ژماره که دیاریکراو گیردان
جوژی زۆره.

(اَلْحَصْر - عِنْدَ الْعَامَّةِ: اَلْغَمُ): گیردان (لای)
ریشه خه لکه که: جه خار / ناسۆر / حهسرت /
خه / خهفت.

حصف: ١- (حَصَفَ. حَصَافَةً): رای راست و
داناو ژیرانه ی دمریری.

(حَصِفَ وَ حَصِيفَ): پاراستو ژیر / تیبین و
دانا.

(أَحْصَفَ - الْأَمْرُ): کاره که شارمه زیانه و
تۆکه دامه زرانده نه جامدا.

(- النَّسِيجُ): چنراومه که سفت و قایم چنی.
إِسْتَحْصَفَ - الشَّيْءُ: شته که دامه زراو بوو.

(- الْحَبْلُ): (پهته که / گوریسه که ی) تۆکه /
قایم بادا.

(-الدَّهْرُ عَلَيْهِ): رۆژگار له‌گه‌ئیدا سه‌خت بوو.

(الْحَصِيف): هه‌موو شتیکی باش دامه‌زراوو تۆکه‌ه.

٢- (حَصِفَ. حَصْفًا): توووشی وشکه‌گه‌ریی بوو.

(الْحَصَف) (طَب): وشکه‌گه‌ریی.

٢- (حَصَفَ - هُ): دووریخسته‌وه/ په‌ریکرد. أَخَصَفَ - هُ: دووریخسته‌وه.

٤- (أَخَصَفَ): تێژ تێته‌قان/ خێرا رایکرد. مُحَصِفٌ وَمُحَصَفٌ: تێژراکردو خێرا تێته‌قێن.

٥- (اسْتَحَصَفَ - الْقَوْمُ): خویشگه‌ل گردبوونه‌وه/ کۆمه‌لێانه‌ست.

حَصَلَ: ١- (حَصَلَ - الشَّيْءُ حُصُولًا وَ مَحْصُولًا): شته‌که‌ مایه‌وه ٢- جێگیر بوو/ چه‌سپ بوو.

(حَصَلَ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّي كَذَا): له‌ مافه‌که‌م نه‌وه‌منده‌م له‌ سه‌ری مایه‌وه.

(حَصَلَ لِي عَلَيْكَ كَذَا): نه‌وه‌منده‌م مافم له‌سه‌رت ساغبوته‌وه‌و پێویست بووه‌ بیدمێته‌وه.

(تَحَصَّلَ الشَّيْءُ): شته‌که‌ ١- ساغبووه‌وه ٢- چه‌سپ.

(الحَاصِلُ (ج) حَوَاصِلُ): ١- به‌رنه‌نجام ٢- نه‌و زیوه‌ی که‌ له‌ به‌ردی زیوین ده‌سته‌که‌وتوووه‌

ده‌ره‌اتوووه‌/ بوخته‌.

(- مِنْ كُلِّ شَيْءٍ): ١- بوخته‌و به‌رنه‌نجامو ده‌ره‌اتوووی هه‌موو شتی.

٢- (ع ج): نه‌نجامی لێکدانی چه‌ند ژمارمیه‌ک له‌ په‌ک ٢- نه‌نجامی کار.

(الْحَصَلُ وَالْحُصَالَةُ) (ز): سووری خه‌رمان/ دانه‌ پاکراومه‌که‌یه‌ پاش شه‌ن و که‌وو بوخته‌کردن/ به‌ره‌م.

(الْحَصِيلُ): ده‌سه‌که‌وتی مال و سامان و ه‌ازانج. (الْحَصِيلَةُ (ج) حَصَائِلُ): ١- پاشماوه‌ی شت نه‌وه‌ی که‌ ده‌سته‌که‌وتوووه‌.

٢- (حَصَلَ - لَهُ كَذَا): نه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات/ نه‌وه‌ی لێقه‌وما/ لێپروودا.

٣- (حَصَلَ - عِنْدَهُ كَذَا. حُصُولًا وَ مَحْصُولًا): نه‌وه‌ی له‌ لای نه‌و ده‌ستگیر بوو/ په‌یدا بوو.

(- عَلَى الشَّيْءِ): شته‌که‌ی ده‌ستگیر بوو/ چنگکه‌وت/ په‌یداکرد.

(حَصَلَ - الشَّيْءُ أَوْ الْعِلْمُ): شته‌که‌ یان زانسته‌که‌ی به‌ده‌سته‌تێنا/ ده‌ستگیر بوو.

(- الْكَلَامُ): واتاو مه‌به‌ستی ناخواتنه‌که‌ی ده‌ستگیر بوو/ تێیگه‌یه‌شت.

(- الدِّينَ): وامه‌که‌کانی/ قه‌رزماکانی کۆکردموه‌.

(تَحَصَّلَ مِنَ الْمَسْأَلَةِ): له‌ پرسه‌ بابته‌و کاره‌که‌ نه‌وانه‌ی هه‌لێنجاو ده‌ستگیر بوو/ وەرگرت.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ کۆبووه‌وه‌.

(الْحَاصِلُ (ج) حَوَاصِلُ (فا): عه‌مار.

(«حَاصِلُ عَيْنِ الْمَاءِ»): نەستیل/ عه‌ماراو.

(الْحَصِيلَةُ (ج) حَصَائِلُ): دهمستكهوت/

بە‌دهمستكهوتو/ كۆ‌كراوه‌ی میو‌مو كشتوكال.

(مَا حَصَيْلتُكَ و مَا حَصَانِلك): دهمستگیر/

دهمستكهوت و بە‌دهمستكهوتووت چە‌ندمو چیه‌یه.

(الْحَصُولُ = الْحَاصِلُ): ۱- دهمستكهوت ۲-

بە‌رووبووم ۲- نە‌نجام.

(«هَذَا مَحْصُولُ كَلَامِهِ»): ئە‌مه واتاو

مە‌به‌ستی قە‌سه‌كه‌یه‌تی.

(مَا لِفلَانٍ مَحْصُولٌ وَلَا مَعْقُولُ): فیسار

نە‌راپە‌کی جیای هە‌یه‌و نە‌ هیچ لێ‌كه‌ده‌داته‌وه.

(«مَا حَصَيْلتُكَ و مَا حَصَانِلك»): چیت

دهمستكهوتوو ۲- ئە‌وه‌ی دادومر له‌ و مرگرتنه‌وه‌ی

وامە‌كه و مریدمگرت یان قازی له‌ سە‌ندنه‌وه‌ی

مافە‌كه و مریدمگرت.

۴- (حَصِلَ ت الدَّابَّةُ. حَصَلًا): جوارپێ‌كه گۆ‌

یان بە‌ردو چە‌وی قووتداو له‌ و رگیدا بووه به

ژان.

(- الفَرَسُ): چارمۆ‌پێ‌كه ژانی‌كردوو گۆ‌ی به

پوومە‌كه‌وه خواردوو.

(الْحَصِيلُ (ن): پوومە‌کی‌كه.

۵- (حَصَلَ وَأَخْصَلَ النَّخْلُ): دارخورماكه

كۆ‌لنجه خورماكه‌ی دمركه‌وت.

(الْحَصْلُ): ۱- كۆ‌لنجه خورما پێ‌ش جیابوونه‌ومو

دمركه‌وتنی.

(حَصْلَةٌ): كۆ‌لنجه خورماپه‌گی پێ‌ش

جیابوونه‌ومو دمركه‌وتنی ۲- فە‌ریكه خورما‌ی

فە‌رپۆ‌ك و وە‌ریو كه هێ‌شتا سە‌موزه.

حصن: ۱- (حَصْن. حَصَانَةٌ): قایم و دووره

دە‌ست بوو/ پارێ‌زراو بوو.

(حَصِين): پارێ‌زراو و قایم/ دووره دە‌ست.

(حَصَانَةٌ): دووره دە‌ست بوون.

(حَصْن- هُ حَصْنًا): له‌ شوپێ‌نێ‌کی قایمدا

پاراستی.

(حَصْنٌ وَأَخْصَنَ- الْمَكَانَ): شوپێ‌نه‌كه‌ی

(قایم‌كرد/ قە‌لا بە‌ند‌كرد).

(تَحَصَّنَ): خۆ‌ی قایم‌كرد/ سە‌نگەر‌ی‌گرت/

قە‌لا‌ی‌گرت.

(- الفَرَسُ): چارمۆ‌پێ‌كه بوو به ئە‌سب.

(الْحِصْنُ (ج) حُصُونٌ وَأَخْصَانٌ وَحِصْنَةٌ) (ا)

(ع): قە‌لا/ شوپێ‌نی قایم و مە‌حه‌كه‌م و پارێ‌زراو

۲- چە‌ك.

(أَبُو الْحَصِينِ (ح): رپۆ‌ی (چونكه

خۆ‌پارێ‌زه).

(الْحِصَانُ (ج) أَحْصَانَةٌ وَحُصْنٌ): ۱- ئە‌سب‌ی

چاك و رە‌سمە‌ن (چونكه سواربوومە‌كه‌ی

دە‌پارێ‌زێ‌ت) ۲- بار‌ی‌گرو هە‌موو جۆ‌ره

ئە‌سبێ‌ك.

(الْحَصِين- مِنَ الْأَمَاكِنَ): شوپێ‌نی قایم و

مە‌حه‌كه‌م وە‌ك قە‌لا، سە‌نگەر. شوورا.

(دِرْعُ حَصِينٍ): زرپه‌مێ‌کی مە‌حه‌كه‌م و قایم.

(حِصْنُ حَصِين): قه لایه کی مه حکمه و سهخت.

(أَلْحَصَن): ١-کۆشک ٢-کۆلۆم / قفل.

(أَلْحَصَانَة): بهرگری (طب) بهر گری لهش بهرام بهر نه خوشی.

(- النبیایة): که ممر بهستهی نوینه می / نه دما می بهر له مان دمستی بو نابریت و ناگریت له تاوانیکی بهر جاودا نه بیت. تاکه ممر بهسته که ی به بریاریکی بهر له مان لینه سه نریته وه.

٢-(حَصْن- تِ الْمَرَأَة. حُصْنًا و حِصْنًا و حَصَانَة): داوینپاریز بوو / داوینپاگبوو.

(حَصَان (ج) حُصْن و حَصَانَات و حَاصِن و حَاصِنَة (ج) حَوَاصِن و حَاصِنَات و حَصْنَاء): ژنی داوینپاک / داوینپاریز / به نامووس.

(أَحْصَن- تِ الْمَرَأَة): ژنه که داوینپاریز بوو.

(مُحَصَّنَة = عَفِیقَة): به میرد / به نامووس /

داوینپاک. (چونکه له ژیر رکیفی میردمکه میدایه).

(أَحْصَن- الرَّجُل): پیاومکه ژنی هینا.

(مُحَصَّن): ژنها ورمه پاک.

(أَحْصَن- الْمَرَأَة): ژنه که به شوودا.

(تَحَصَّن- تِ الْمَرَأَة): ژنه که شوویکردو داوینپاریز بوو.

٣-(أَلْحَصَان): دور.

(أَلْحَصَن): سه بهته / زه میله.

حَصَا: (حَصَاة. حُصْوًا): نه بهیشت /

بهر بهستیگرد / ریپلنگرت / بهر گرت.

(حَصَى: حَصَى- الرَّجُلُ حَصِيًا): دایه بهر چهو.

(حَصِي- تِ الْأَرْضُ حَصَاً): زمویه که چهوی زور بوو / چهو لگبوو.

(مَحْصَاة): زمویی چهو لگ.

(حَصِي) (طب): بهر له میزلدانیدا به میدابوو / دروستبوو.

مَحْصِي: که سیکه بهر له میزلدانیدا بیت.

(أَلْحَصِي): بهر ده ورده.

(حَصَاة (ج) حَصِيَات و حَصِي و حَصِي): چهوه ورده / بهر ده ورده.

(طَرُقُ الْحَصَى): بهر دبازی / کاریکه کاهینه کان له جادوو گهریدا دمیکه.

(أَلْحَصَاة) (طب): ورده له که له گورجیلهو

میزلداندا به میدا دمبیت و یه کدم گریت وه بهر دی لیدیت.

(أَرْضُ حَصِيَة): زمویی که چهو لگ.

(نَهْرُ حَصَوِي): رووباریکی بهر دو چهوای.

٢-(حَصَى- ه. تَحْصِيَة): پاراستی.

(تَحَصَّى): خوی پاراست / خوی دوورمپه ریز گرت.

٣-(أَحْصَى- الشَّيْء): شته که ی سه ر ژمیر کرد / ژماردی.

(«هَذَا أَمْرٌ لَا أَحْصِيهِ»): نه مه کاریکه به من

راناگریت و بۆم هه لئاگریت / نامار ناگریت.

(الْحَصَاة): ١- شماره ٢- نمره ٢- ناومزو وردبینی و
لهسمرخویی چونکه ناومز ههموو شتیک
به رچاو دهگریت و لیکیدمداتهوه.

(الْحَصِي): ژیر / به میشک / زیرهك و زرنگ.
(الإحصاء): سه رزمیری ولات و دانیشتوانی
شوینیک / نامار.

حَض: (حَض - هُ وَحَضَض - ه على الأمر.
حَضاً): هانی کردنی کارمهیدا / تیزیکرد /
فریویدا.

(تَحَاض - القوم): بۆ کاریک یهکتریان فریوو
تیزو هاندا.

(اِحْتَض - نَفْسُهُ): غیرمتی نایه بهر خوی.
(الْحَضُّ وَالْحَضِيض وَالْحَضِيضِي): هاندان /
تیزکردن و فریودان / پالییومنان / تیزکردن.

٢- (الْحَضَض): شتیک (تهنها بۆ نییه دیت).
(«مَاعِنْدَهُ لَا حَضَضٌ وَلَا بَضَضٌ»): هیچ
شتیکی نییه.

(الْحَضِّي): بهردی دامینی کیو.
(الْحَضِيض (ج) أَحْضَةٌ وَ حَضَض): دامین
شاخ و بیدمشت.

(فك): بنی بن / ناخ.
(الْحَضِيضَةُ): نهوهی به دمسته و میه و له ژیر
دمستدایه.

(«أَخْرَجْتُ إِلَيْهِ حَضِيضَتِي وَ بَضِيضَتِي»):
ههرچی له بندمستدا بوو بۆم دهرهیناو
دامی.

(الْحَضَوُضِي): ١- دووری ٢- ناگر.
حَضِب: (حَضِبَ وَأَحْضَبَ النَّارَ. حَضْباً):
تاوی به ناگرمه که سمندو داری به ناگرمه که
نا.

(الْحَضْبُ وَالْحَضَب): داری سووتان. ههموو
شتیک که کلپه به ناگر بسینیت.
(الْحَضْب): کۆلهوژ / چپوه که ناگری پی
خۆشدمگریت.

٢- (تَحَضَّب): ریگهی کورت و سهختیگرت.
٢- (الْحَضْبُ وَالْحَضَب (ج) أَحْضَاب): ١-
درنگهی کهوان ٢- ته نشتی چیاو رووو قهدپالی
شاخ.

حَضَج: ١- (حَضَج - النارَ. حَضْجاً): ناگرمه که
کردموه.

(اِنْحَضَج - الرُّجُل): ناگری رقی گرت / ناگری
لیبوووموه / ناگریگرت.
(الْحَضَج): مه فاش / نهوهی ناگری پی
خۆشدمگهیت.

٢- (حَضَج - بِفُلَان. حَضْجاً): دایبهمویدا.
(- بِه الأرض): کوتای به زهویدا.
(- الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ): شته که له ناومکه دا
نوقومکرد.

(الْحَضَاج): گه لاکوتک که جلی له کاتی شتندا
پیدمکوتریت.

٢- (حَضَج - الكلامَ): قسه کهی کورتکردموه.
٤- (اِنْحَضَج): ورگی دهرپهری / ورگن بوو.

(الْحَضَّاجُ): پشتکۆمی ورگدمرپه‌ریو.

(الْحَضَّاجُ): کونده‌ی گه‌وره‌ی پر.

(الْحَضَّاجُ - مِنَ النِّسَاءِ): نافرمتی ورگن/
ورگدمرپه‌ریو.

حضر: (حَضَرَ. حُضُوراً وَ حَضَارَةً): له‌وی
بوو/ له‌وی ناماده بوو.

(- الْمَجْلِسُ): له‌نه‌نجومه‌نه‌که‌دا بوو/ ناماده
بوو.

(«حَضَرْتُ الْأَمْرَ بِخَيْرٍ»): کاره‌که‌م به‌چاک
هاته‌ به‌رجاو.

(حَضَرَ-هَ): نامادمیکرد/ وایکرد له‌وی بیټ.

(حَضَرَ- الْمَجْلِسَ حُضُوراً): له‌نه‌نجومه‌نه‌که‌دا
بوو.

(حَضَرَ أَحْضَرَ-هَ): هینایه‌ به‌ردمست/
نامادمیکرد.

(حَاضِر- هَ. مَحَاضِرَةٌ وَ حِضَاراً): وه‌لامی
نامادمکراوی پیشکه‌شکرد.

(- الْجَوَابُ): وه‌لامه‌که‌ی به‌ نامادمکراوی
دایه‌وه.

(تَحَضَّرَ وَ احْتَضَّرَ): له‌وی ناماده بوو/
له‌به‌رجاو بوو/ له‌وی بوو.

(- الرَّجُلُ): پیاوه‌که‌ی هینایه‌ به‌رجاو/
نامادمیکرد.

(اسْتَحَضَرَ- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی خسته
به‌ردمست/ نامادمیکرد.

(الْحَضَرُ وَالْحَضْرَةُ): ١ له‌و شوینه بوون/

ناماده بوون/ له‌به‌رجاودا بوون ٢-شوینی
لیبوون و نامادمبوون ٣-نزیك.

(«كُنْتُ بِحَضْرَةِ الدَّارِ»): له‌نزیك خانوو و که‌وه
بووم ٤-ته‌نشت/ لا ٥-ناو جه‌وشه‌ی خانوو.

(الْحَضَرُ): ١-مروقی گوستاخ و قسه‌زان/
دمبه‌وه‌لام ٢-مشه‌خۆر.

(الْحَضَرُ): مشه‌خۆر/ مقته‌خۆر.

(الْحَضْرَةُ): له‌ به‌رده‌م/ به‌به‌رجاو.

(كَلِمَتُهُ بِحَضْرَةِ فَلَانٍ): له‌ به‌رده‌می فیساردا
دواندم/ به‌به‌رجاو فیساروه‌ دواندم.

(الْحَضْرَةُ): جه‌زمرت (بۆگه‌ورمی) که‌سیک و
ده‌وتریت.

(«الْحَضْرَةُ الْعَالِيَّةُ تَأْمُرُ بِكَذَا»): جه‌زمرتی
بالا فه‌رمانی به‌وه‌ داوه.

(الْحَضْرَةُ وَالْحَضْرَةُ وَالْحَضْرَةُ): ١ بارو جوړو
شیوه‌ی نامادمبوون.

(«فُلَانٌ حَسَنُ الْحَضْرَةِ»): هاتنه‌که‌ی/
نامادمبوونه‌که‌ی به‌خیره، فه‌ری بیومه‌ ٢-

نزیك ٣-ته‌نشت/ لا ٤-جه‌وشه‌ی خانوو.
(الْحَاضِرَةُ) (ج) حَاضِر: نامادمبوون (بو

می‌یه).

(الْمَحْضَرُ (ج) (مَحَاضِرُ): نامادمبوون- تۆمار.
(«فُلَانٌ حَسَنُ الْمَحْضَرِ»): فیسار نامادمبوونی

چاکه‌و خیره‌و ناوی خه‌لک له‌ پاشمله‌ به‌ باشی
دمبات.

(«كَانَ ذَلِكَ بِمَحْضَرٍ مِنْ فَلَانٍ»): نه‌وه‌ به‌

بهر جاوی فیسارمده بوو.

(- الْحَضَرُ) (القَوْمُ الحاضرون): خویشگهلی

لهوی ناماده بوو.

(«مَحْضَرُ الضُّبُطِ فِي إِصْطِلَاحِ الْحَاكِمِ»):

کۆنوووس له دادگا: گوفتاری نوسراو له لایهن

بوئیس یان پیاوی ناسایشموه دهربارهی نهومی

له بهردهمیدا وتراوه نهومی لهبهردهمیدا

وتراوه یان نهومی به جاو دیویمتی و فرمانی

دادومری چۆن حیبهجی کردووو تاجرادمیهک

به نهنجامی گهیاوندوو.

(الْحَضُور) (مفع): دمرداوی.

(«لَبِنَ مَحْضُور»): شیریکی دمرداوی ومکو

عمرهب دهلین گواپا جنۆکهو چوارپی

پیسیدمکهو دمردی تیدهخمن.

(الْحَضَرُ): زۆر دهرد هیئن. دهلین («اللبن

مُحْتَضَرٌ فَقَطْ إِنَاءُكَ»): شیرمه زۆر

دهردهینه سهری قابهکهی داپۆشه.

۲- (حَضَر - الْوَقْتُ. حُضُورًا وَ حَضَارَةً): کاتی

هاتووو/ دهمیهتی.

(حَضَرَتِ الصَّلَاةُ): دهمی نوپژه/ کاتی نوپژ

هاتووو.

(- هُ الْمَوْتُ): کاتی مردنیمتی/ مهرگی بو

هاتووو.

(- هُ الْأَمْرُ): کارمهکی به دلدا هات/ بهمیشکا

هات.

(- إِلَيْهِ): بوپهات.

(حَضَرَ وَأَحْضَرَ - هُ الشَّيْءُ): شتهکهی بو

هینا.

(حَضَرَ): کهوته گیانهلا/ مردن سواری سهری

بوو/ بوپهات.

(مَحْضُور): کهوتوو گیانهلا/ مهرگ بو

هاتوو.

(تَحَضَّرَ - هُ الْهَمُّ): مهراق بوپهات و دایگرت.

(أَحْضَرَ): کهوته گیانهلا.

(اِسْتَحْضَرَ - الشَّيْءُ): داوی هینانی شتهکهیکرد.

(الْحَضَرُ): خهریکی گیاندانه له گیانکهمنشدایه/

له گیانهلادیه.

۳- (حَضَرَ وَحَضَرَ - عَنِ الْمَكَانِ: حُضُورًا):

له شوینهکه گوپزایهوه/ کۆچیکرد (نهمه

خوازمیه).

۴- (حَضَرَ - حَضَارَةً): له ناواییدا نیشتهجی

بوو.

(تَحَضَّرَ - الْبَدْوِيُّ): خیلهکییهکه خووی

شاریگرت/ ومک شاریی لیهات.

(الْحَضَرُ): ناوایی. دیو لادیو شار.

ناوایینشینیی نهمه پیچهوانهی خیلو

خیلهکی و رهشمانشینیه.

(«هَذَا كَلَامُ الْحَاضِرَةِ وَلَمْ أَرِ الْبَادِيَّ

لَفَظُوا بِهِ وَلَا عَرَفُوهُ»): نهمه ناخاوتنی

ناوایینشینانانه نهمبینیهوه دهورنشینهکان

بیلین و نهیشیانزانیهوه.

(الْحَضَرُ): نیشتنمنیهک که نهمیهویتی گوزاره

بکات یان بوی نه کریت و به که لکی نه وه نه پمت.

(الحاضر (ها) (ج) حضر و حضار و حضور و حضرة): ۱- ناواپینشین / شارو دینشین. پیچموانه ی دموارنشین ۲- گمرکیکی گه وره. (دهلین نه مه کویه) وهک (حاج) (حاج للجاج): که واتای حاجیه کانه.

(الحاضرة = الحضرة): شارستانی / ناواپینشین. (الحضارة والحضارة): ۱- شارو ناواپینشین ۲- شارستانی / ژاری / ناومدانیتتی.

(الحضري): شاری / ناواپینشین (خه لکی شارو لادی) پیچموانه ی کۆچهریه.

(الحاضرة): الحضرة: شارو ناوایی که خه لکی تیدا دهری.

(الحاضرة (ج) حواضر): شاری گه وره. («حاضرة الفاتیکان»): شاره گهورمکه ی فاتیکان.

(الحضيرة (ج) حضائر و حضير): کۆمه له خه لک (دهلین له سهرمتادا به کۆمه له خه لکیکیان وتوو که بۆ ناو داپه ریون و کۆبوونه تهوومو له مویدا نیشته جیبوون).

(الحاضر): شارنشین ناواپینشین. رووکرده ناوایی و شار.

۵- (حاضر- ه. محاضرة و حضاراً):

۱- به زینبازی له گه لدا کرد ۲- له گه لیدا رایکرد. (أحضر- الفرس): نه سپه که دایه غاریکی

توند.

(أحضر- الفرس): نه سپه که غاریکرد.

(أستحضر- الفرس): نه سپه که ی غاردا.

(الحضر): غاردان / غارکردن.

(الحضار والمحضير (ج) محاضير من الخيل وغيرها): نه سپو و لاخی به تاو / تیزغار / تیزتاو.

۶- (حاضر): وتاریکی دا / باسیکی زانستی یان جوړیکی تری پیشکه شکرد.

(الحاضرة): وتار / له باسیک دوان همر جوړیک بیت و له بهر دهمی کۆمه لیکدا باسبیرمه که پیشکه شیدمکات.

۷- (جمع- الحضرة): که رسمه ی خانوو دروستکردنی کۆکردمومو نامادمکرد.

(الحاضرة (ج) حواضر): گوئی فیل.

(الحضر (ج) محاضر): تۆمار.

(الحضيرة (ج) حضائر و حضير):

۱- خورمادین ۲- کیم و زووخ برین ۳- پیشهنگی سوپا ۴- دمهسته که سهر باز.

۸- (حضر لماء الشجر): توپکی درمخته که ی دامالی.

(- القوس): که وانه که ی توند کرژ کرد.

(- في الكلام): قسه ی بیسمه رو به رو نارپکیکرد.

(- الشيء): شته که ی شیواندو به سهریه کیدا داو زمانیشی دمیگرت.

(الْحَضْرَمُ = الْمُحْضَرَمُ): دوورمگ- دوو شیوه.
(الْحَضْرَمِيَّةُ): ۱- لاله په تهیی/ زمانگرتن
۲- خه لکی ولاتی هزره مهوت.

الملحق:

(الْمُحْضَرُ): کارمه نندیکه له تافیکه دا
یاریده ی ماموستا دمدات، نهووی ماموستا بؤ
تافیکردنه وهکانی پیویستی بیت بوی ناماده
دمکات (همر مادیهک یان هر نامیریکی
پیویست بیت).

حَضَن: ۱- (حَضَنَ وَاحْتَضَنَ- الصَّبِيُّ.
حَضْنًا وَحِضَانَةً): ۱- منداله کی له کوشگرت
۲- به سنگیه وه نووساند کردیه باوهمشیه وه
۳- به خویوکردو گۆشیکرد.

(الْحِضْنُ (ج) أَحْضَانٌ وَحُضُونٌ): باومش،
کۆش ۲- کۆشیک شت.
(أَعْطَاهُ حِضْنًا مِنَ التَّمْرِ): کۆشیک خورمای
دایه.

(الْحَاضِنَةُ حَوَاضِنٌ): دایهن.

(الْحِضَانَةُ): باخچه ی ساوایان: دامه زراویکه به
تمنگ مندانانه وه دیت له رووی تمهیزییه وه
رپانده هیئیت بؤ یاریکردن و فیرکردنی نهو
شتانه ی له گهل تمهمنی نهواندا دمگونجیت
وهک موسیقاو ژمیرمو گۆرانوی و سرودو
شتیر.

(دار الحضانة): خانه ی مندا لپهرومردمکردن/
دایه ننگه.

(الْحِضَانَةُ): دایه نیی ۲- پهرومردمکردن.

(الْمُحْتَضَنُ): کۆش- باومش.

۲- (حَضَنَ وَاحْتَضَنَ- الطَّيْرُ بَيْضَهُ وَ
عَلَى بَيْضِهِ. حَضْنًا وَحِضَانَةً وَحِضَانًا
وَ حُضُونًا): بالنده که کر که وتو و له سر
هیله که کانی هه لنیشت.

(الْحِضْنَةُ): کرکه وتن له سر هیله که هه لنیشتنی
بالنده له سهری.

(الْحَاضِنَةُ (ج) حَوَاضِنٌ): کرکه وتوو و له سر
هیله که هه لنیشتوو.

(حَمَامَةٌ حَاضِنٌ وَ حَمَامٌ حَوَاضِنٌ): کۆتریکی
کرکه وتوو کۆترانی کرکه وتوو و له سر هیله که
هه لنیشتوو.

۳ (حَضَنَ- هُ عَنْ كَذَا. حَضْنًا وَ حِضَانَةً):
لایداو دووریخسته وه (وهکو خستبیتیه
کۆشیه وه).

(أَحْضَنَ بِحَقِّهِ): پری به مافه کهیدا کردو
بردی (وهکو له کۆشی گرتبیت).

(- الرَّجُلُ وَالرَّجُلُ): پیاومکه ی که مبايه خو
که م مافکرد.

(الْحِضْنُ (ج) أَحْضَانٌ وَحُضُونٌ): تمنشتی
شت یان کهناری/ لای.

۴- (حَضَنَ- تِ الْمَرْأَةُ أَوِ الشَّاةُ أَوِ النَّاقَةُ
حِضَانًا): مه مکی ژنه که له وتری گهورمتر
بوو یان گوانیکی میحوشترمه یان مه رکه
له وتریان گهورمتر بوو.

(حُضُون): مه مکشه‌ل یان گوانشه‌ل.

۵- (أَلْحُضْنُ (ج) أَحْضَان و حُضُون): بنیشاخ.

(عَشَشَ الطَّائِرُ فِي حِضْنِ الْجَبَلِ): مه‌له‌که

له بنی شاخه‌که‌دا هی‌لانه‌یکرد.

(أَلْحِضْنَةُ): له‌گه‌نی قورین.

حضا: (حِضَا - النَّارَ حِضْوًا): ناگرم‌گی به

کۆله‌وژمه‌که پیش‌کردو جوو‌لاندی.

(أَلْحِضَا أَوِ الْمِحْضَاءُ): کۆله‌وژ.

أَلِحِضَى: کووره/ ناگردان/ کوانوو.

حط: ۱- (حَطَّ. حَطًّا): هاته خوارموه/

داب‌ه‌زی.

(- السَّعْرُ حَطًّا وَ حُطُوطًا): نرخه‌که

(داب‌ه‌زی/ شکا/ هم‌رزان بوو).

(حَطَّ وَاحْتَطَّ الْحِمْلُ حَطًّا وَاحْتِطَاطًا):

بارمه‌گی له پشته و لاخه‌که داگرت.

(حَطَّ رَحْلُهُ): باریخست/ لایداو نیشه‌نیی

بوو/ مایه‌وه.

(إِنْحَطَّ): بارمه‌که داگیرا.

(حَطَّهْ فَانْحَطَّ): رسوای‌کردو زه‌بوونی‌کرد

نیت‌ر که‌ساسبوو/ شکا.

(إِنْحَطَّ السَّعْرُ): نرخه‌که داب‌ه‌زی/ شکا/

هم‌رزان بوو/ ترؤ بوو.

(الْأَسْعَارُ حَاطَّةٌ وَ مَنْحَطَّةٌ): نرخ ته‌واو

ترؤ بووه/ داب‌ه‌زیوه/ شکاوه.

(إِسْتَحَطَّ): داوای (داب‌ه‌زینی‌کرد/ هی‌نانه

خوارموه‌یکرد).

(إِسْتَحَطَّ فَلَانًا وَزَرَهُ): داوای له فیسار

کرد که کۆله‌که‌ی له‌سمر لابه‌ری‌ت. داوای له

فیسار کرد که گونا‌هه‌کانی له‌سمر سوو‌گبکات و

لی‌خۆش‌بیت.

(- مِنَ الثَّمَنِ شَيْئًا): دوا‌یکرد نرخه‌که‌ی

شتیک بۆ بشکینی‌ت.

(أَلْحَطَّ وَالْمَحْطَةُ (ج) مَحَاط و مَحَطَّات):

۱- وێستگه ۲- هه‌وارگه.

(محطة قطار السكة الحديدية): وێستگه‌ی

شه‌مه‌نه‌فهر.

(أَلْحِطَّةُ وَالْحَطِيطَى): داوای لی‌بوردن و

لی‌خۆش‌بوونی‌کردن ۲- پایه‌زمینی و سوو‌گبوون

(أَلْحَطِيطُ): به‌هۆی کاری خراپه‌وه‌ مروؤی

کورت‌ه‌بنه‌و بجووک (له‌ داش‌کانی نرخه‌وه

وهرگیراوه).

(أَلْحَطِيطَةُ): بری داش‌کاندنی نرخ یان

که‌م‌کردنی.

(الْإِنْحِطَاطُ النَّفْسِي): داته‌پینی (هیزی

بیر‌کردنه‌وه‌و د‌مروون).

۲- (حَطَّ وَاحْتَطَّ - الشَّيْءُ حَطًّا وَاحْتِطَاطًا):

۱- شته‌که‌ی دانا ۲- دابه‌زاند/ داگرت ۳- وازی

لی‌هینا.

۳- (حَطَّ وَاحْطُ - الْوَجْهَ حَطَاطًا):

ده‌مو‌چاوه‌که زیپ‌که‌ی گوشت‌گره‌ی د‌مرکردو

د‌مردا (به‌هۆی فه‌له‌ویی و چه‌وریی زۆره‌وه).

(حَطَاطُ الْوَجْهَ): زیپ‌که‌ی فه‌له‌ویی له

دموجاودا.

(حَطَاطَة): زېږېدنه په ځای کې له لویې دموچاو /
زېږېدنه کې ګوشتګره.

۴- (حَطَّ - البَعِيرُ حَطَاطًا): حوشرمه به
لایه کې ځله وده کې خوډم ګریتو دموستیت.

۵- (حَطَّ - الجِلْدُ حَطًا): ۱- پیسته کې لووسکرد
۲- پیسته کې به نیګار ګیښه کې نیګار ګیشکرد.

(الْحِطُّ وَالْحِطَّةُ): ناسنیکه یان ته ختمه په کې /
دارنیکه بؤ لووسکردن و نیګار له سمر ګیشانی
پېست به ګار دیت.

(الْحُطُّط): له شې نمرمه لیکه / نمرمو نؤل.

(الْحَطَّ): همدوو دیو لووس / ساق.

(مَحْطُوط) (مفع): لووسکراو / سافکراو.

(أَدِيمٌ مَحْطُوط): پېستی لووسکراو / سافکراو.

(سَيْفٌ مَحْطُوط): شمشری دمه تنک.

۶- (إِنْحَطَّ - النَّافَةُ فِي سِرِّهَا): میخوشرمه
له روښتندا خیرایکرد.

(الْحَطُّوط): حوشری رسه منی چابوک /
خیرا.

۷- (الْحَطَاط): ۱- کمره ی ماسټ ۲- عازمبه ی
دموجاو.

(الْحَطَاطَة): دمنکه عازمبه په کې.

(الْحَطَاط): بؤنی ناخوښ / بؤمچک / بؤگمن.

(الْحِطَّان) (ح): سابرین.

۸- (حَطَّحَطَّ - الشَّيْءُ): شته کې دارزاو
په کې که موت.

(- الرَّجُلُ): خیرایکرد / په لیکر.

حَطَا: (حَطَا - الْأَرْضُ بِهِ حَطًا): نهوی به
زموږدا ګیښا.

(- بِالْشَّيْءِ): شته کې (هه لدا / فریدا).

(- بِهِ عَنْ كَذَا): لیلاداو پالیپوفا.

(الْحِطَّة): پاشماوه ی ناوی ناو قاپ.

(طَحِطُّ مِنْ تَمَرٍ): کؤلی مروفتیک خورما.

(الْحَطِيءُ - مِنَ النَّاسِ): سووک و رسوا ی ناو
خه لک.

(الْحُطَيْنَة): پیاوی کورته بنه ی ناشیرین

(نازناوی شاعریکی عمبه سییه هی

(جهرول) ه. لمبر ناشیرینی و کورتیی وایان

ناوناوه).

حَطَب: (حَطَب. حَطْبًا): داری کؤکردموه /

داریکرد.

(حَاطَب): دارګهر / دارکؤکه رموه.

(حَطَب - هُ): داری بؤ هیئا.

(«حَطَبٌ فِي حَبْلِهِ»): داری بؤ خسته سمردار.

واتا پشتیګرتو یاریدمیدا.

(«حَطَبٌ عَلَيْهِ بَخِيرٌ»): خیرو بیړی دهستګر

کرد.

(حَطَب - الْمَكَانُ): شوینه کې پردار بوو.

(مَكَانٌ حَطِيبٌ): شوینیکی پردار.

(أَرْضٌ حَطِيبَةٌ): خاکیکی پردار.

(أَحْطَب): داریکردو داری کؤکردموه.

(أَحْطَب - الْمَكَانُ): شوینه کې داری زور بوو.

(أَخْطَبَ وَاسْتَخْطَبَ - الْكَرْمُ): میومکه کاتی
هه‌لپاجین و لق لیکردنه‌وه‌ی هاتوو.

(إِخْطَبَ): داری کۆکردموو داریکرد.

(أَلْحَطَبُ (ج) أَحْطَابُ): دار که له دره‌خت بۆ
سووتاندن دمکریته‌وه.

(حَطَبَة): بره داریکی سووتاندن.

(أَلْحَاطِبُ): دارکۆکه‌رموه / دارکمر.

(هُوَ حَاطِبُ لَيْلٍ): دارکمری شه‌وه: به
یه‌کیک ده‌لێن که شێرم بێرم قسه بکات چاک و
خراب بێکه‌وه تیکهل بکات وه‌ک دارکمریک
که به تاریکی دار کۆبکاته‌وه باش و خراب
کۆبکاته‌وه.

(أَلْحَطَابُ): ۱-دارکمر / دارکۆکه‌رموه ۲-دارفرۆش.

(أَلْحَطُوبَة): گورزهداریک.

(أَلْحَطَابَة): ۱-نافرمتی دارکمر ۲-نه‌وانه‌ی
دارکمریدمه‌کن.

(أَلْحَطَبُ): ته‌وراسی داره‌لپاجین و دارکردن.

۲- (حَطَبَ - بِهِ وَ عَلَيْهِ): داری بۆ کرد.

واتا زمانبه‌یی دهریارم‌کردو گرفتاریکرد/
توشیکرد.

۲- (أَلْحَطِبُ (م) حَطِبَة وَالْأَخْطَبُ (م)

حَطِبَاءُ (ج) حُطَبُ): چیلکه له‌ش/ زۆر

لاواز/ به‌داسکودمرزی بوو.

حَطَمَ: ۱- (حَطَمَ - وَحَطَمَ - هُ حَطْمًا):

تیکیشکاند/ تیکیهاری.

(تَحَطَّمَ وَانْحَطَمَ): تیکشکا تیکه‌پارا.

(تَحَطَّمَ - الرَّجُلُ غِيضًا): کابرا
ناگریگرت.

(إِنْحَطَمَ النَّاسُ عَلَيْهِ): خه‌لکان که‌له‌که‌یان

له‌سهر کردو سواری سه‌ری یه‌کتری بوون و
یه‌گزیان داغانکرد.

(أَلْحُطَمَ): شوانی بێبه‌زمیی که شیتانه

ناژه‌له‌که به‌سه‌ریه‌کدا دمه‌دات.

(أَلْحُطَمَ وَ الْحُطَمُ): ورگه‌پراو/ زۆرخۆر/

چلێس. که هه‌موو جوژه خواردنی‌ک

به‌سه‌ریه‌کدا دمه‌کات و دمیخوات.

(أَلْحَطُومُ): بای توندی تیکشکین.

(رِيحٌ حَطُومُ): بای توندی تیکشکین.

(أَلْحَطُومُ وَالْحَطَامُ وَالْمُحَطَمُ): شێر. چونکه

هه‌رچی به‌رمنگاری بێت تیکیده‌شکینی‌ت.

(أَلْحَطَمَة): ۱-ناگری بلیسه‌دار (چونکه

هه‌رچی تیفری بدریت له‌ ناوی دمه‌بات

۲-پانی بېشوماری ناژه‌ل و حوشر (چونکه زمو

دمه‌ستێون و به‌سه‌ر هه‌ر کشتوکالی‌کدا بپوون

له‌ناویدمبه‌ن، دمیخۆن ۳-ناویکی دۆزه‌خه.

(أَلْحِطَمَة وَالْحُطَامَة وَالْحُطَامُ): پارچه‌ی

شکاوی شتی وشک/ له‌توبه‌تی شتی شکاو.

(حُطَامُ الْبَيْضِ): توینکه‌ هیلکه‌ی شکاو.

(- النَّيْيا): مالی فه‌وتاوای دنیا/ جیهان سا

که‌م بێت یان زۆر بێت هه‌ر له‌ناوده‌چیت و

نامینی‌ت.

(أَلْحَطِيمُ): دیواری به‌رده‌ینی گابه‌ که

موسلمانان که له که ی بۆ دمهکن و خویانی بۆ
دمکوتن دهلین که له نیوان گۆشه و زمزم و
شونینی نیی راهیمدایه.

(أَلْحَاطُوم) (طب): دهرمانیک یان خواردنیک
که ههرس ناسان بکات.

(أَلْحَاطُوم وَالْحَطْمَةُ وَالْحُطْمَةُ): رمشه سال/
سالی سهخت که ههموو شتیک دمفه و تینیت.

(أَلْحَطْمِيَّات): زری و مستا (حوطمة):
که شمشیری دهمکاند (له قایمی و پانی و

سهختیدا).

۲-(حَطْم. حَطْمًا): ته مهنی (دریژ بوو) زۆر
بوو) // چوو سهالهوه.

حظ: (حَظَّ وَ حُظَّ وَأَحَظَّ. حَظًّا): بهختدار
بوو/ بهشانسبوو.

(حَظِيٌّ وَحَظِيظٌ وَ مَحْظُوظٌ): بهختدار/
شانسدار/ بهشانس.

(أَلْحَظَّ (ج) حُظُوظٌ وَحِظَاطٌ وَأَحَظَّ):
شانسدار/ بهشانس.

۱-بهخت/ شانس/ بهخت بۆ باشیی و خرابیی
دموتریت بهختیاریی و ژیانناسانی و بوون یان

بهدهخت ۲-دموله مهنیی و کامه رانیی.
حظب: (حَظَبٌ وَ حَظَبٌ- الرَّجُلُ. حُظُوبًا وَ

حَظْبًا): پیاومه ۱-قهله و بوو ۲-ورگی لیها و
خوی کورته بینه بوو.

(حَظَب (م) حَظْبَةٌ): ورگنی کورته بینه.
(أَلْحَظَب): ۱-گرگن/ کورتی ورگن ۲-نه زاندووی

قهسه ترن و قهسه ناخوش ۲-که مچیکلدان ۴-رژد/
چرووک.

حظر: ۱-(حَظَرَ. حَظْرًا): کۆزینیکرد/
چیفبه نندیکیکرد: گهورینکی کرد.

(حَظَرَ- هُ الشَّيْءُ وَ حَظَرَ- عَلَيْهِ الشَّيْءُ):
شته که ی لیگرت- شته که ی لیبهسته وه/

لیحه رامکرد.
(- الشَّيْءُ): شته که ی گرت و لایخوی/ دهستی

بهسمر شته که دا گرت و کردی به هی خوی.
(- الْمَوَاشِي): ئاژه له که ی کرده کۆز مه که وه/

گهورمه که وه نه بهیشت دهرچن.
(حَظَرَ): ومکو (حَظَرَ) په شه دمه که بۆ

زیاد رهویی فرمانه که به.
(أَحَظَرَ): چیغه به نندیک بۆ په کیکیتر کرد یان

گهورینکی بۆ کرد.
(أَحْظَرَ): ۱-گهورینکی دروستکرد.

(-بِه): ۲-خوی دایه په نای و خوی پیپاراست.
(أَلْحَظَرَ): ۱-درهختیک خوی بدریته په نای

۲-ته ره درک زی.
(«وَقَعَ فِي الْحَظْرِ الرَّطْبُ»): که وته زییه

ته ره وه و اتا تووشی داوی خوی بوو که
نه توانیت خوی لی رزگار بکات (عهرمب درکی

تهریان کۆکردۆته وه و خویان داوته په نای
له وانیه نه و که سه که موبیتته ناو نه و درکه وه و

دهرچوونی نه بوو و یان شپرز میگرد بیت.
(«أَوْقَدَ فِي الْحَظْرِ الرَّطْبُ»): (نیدیومه) دوو

زمانیکرد.

(«جاء بِالْحَظَرِ الرَّطْبِ»): مَالِیْکِ زوْری هَیْنا
یان دروْیه‌کی زوْری کردو هه‌لَپشت.

(أَلْحَظُور): قه‌ده‌غه‌کراو/ رَپَپَینه‌دراو/
نه‌شیاو.

(أَلْضُرورات تُبِیحُ الْمَحْظورات): نه‌بوونی
رَی به شتی نه‌شیاو دهدات.

(أَلْحَظِیرَة (ج) حَظائِرُ وَالْحَظَار وَالْحِظَار):

۱- هه‌رجی به‌ربه‌ستی نیوان دوو شت بَیت ۲-

کۆز، گه‌وَر، ته‌ویله، پَشتیر که ناژهل له باو
سه‌رما ده‌پاریزیت.

(«إِنَّهُ لَنَكِدُ الْحَظِیرَة»): نه‌و بی‌فه‌رو
به‌رچاوته‌نگه/ رژده.

(«حَظِیرَة الْقُدس»): به‌هه‌شت.

۲- (حَظْرَبُ الْقَوْس): ژَیکه‌وانه‌که‌ی کرژتر
کرد.

(- الْحَبَل): په‌ته‌که‌ی چاکتر بادا.

(- السَّقاء): کونده‌که‌ی یان مه‌شه‌که‌ی پَپ
کرد.

(تَحْظَرَب): پَربوو.

حَظَل: ۱- (حَظَل - عَلَيْهِ حَظْلًا وَ حَظْلَانًا وَ
حَظْلَانًا): جوو‌له‌ی پَری.

(- الْمَشْي): له‌ رویشتن گه‌وت/ ومستاو
چاو‌م‌پَیکرد/ هَی‌واش‌بوو.

(«هُوَ يَحْظُلُ حَظْلًا»): وه‌ک په‌کیکی ده‌مارگیر
ده‌روات.

(أَلْحَظَل وَالْحَظَال وَالْحَظُول): پیسه‌کی

ده‌ستقوچاو به‌رام‌به‌ر به‌ خیزانه‌که‌ی/
دریخیکه‌ر.

۲- (حَظَل - الْبَعِير. حَظْلًا): حوشره‌که
گوژالکی زوْر خوارد.

(حَظَل): حوشری زوْر گووژالکخوْز.

(حَظَالی): حوشره‌ گووژالکخوْره‌کان.

(حَظَل - الْمَكَان): شوپنه‌که‌ گووژالکی زوْر
بوو.

(أَلْحَنْظَل): گووژالک.

حَظَا: ۱- (حَظَا. حَظْوًا): پیاسه‌یکرد/ ورد
رویشتن.

(أَلْحُظَا): پیاسه/ ورد رویشتن.

(مَشَى الْحُظَا): پیاسه‌یکرد.

۲- (حَظِي: حَظْوَة وَ حَظْوَة وَ حِظَة):

پایه‌دارو به‌هرمدارو به‌ختدار بوو/ جووه
دله‌وه.

(- بِالرِّزْق): رۆزی باشی ده‌سکه‌وت.

(أَحْظَى - هُ): شانسداریکرد- پایه‌داریکرد/
به‌ختداریکرد.

(- هُ بِالْمَالِ): کاریکیکرد رۆژی و دارای باشی
ده‌ستبه‌که‌ویت/ دارای ده‌ستخست.

(- هُ عَلَى فُلَان): نه‌وی له‌ فیسار له‌ پَیشتر
گرت.

(إِحْظَى): پایه‌دارو به‌هرمه‌مند بوو به‌ختیار
بوو.

(أَلْحَظُو (حَص): به‌ش- به‌خت/ شانس-

بەھرەمەندىي.

(الْحِظَّةُ) (ج) حِظَاءٌ وَ حِظَاءٌ: ۱-بەخت/

شانس ۲-پەلەوپايەو لەبەرچاوبوون.

(الْحِظْوَةُ وَالْحِظْوَةُ): جېگە لە دلى خەلكدا/

لەلای خەلك بە پەلەوپايە.

(الْحِظِي: ذُو الْحِظْوَةِ): خاومەن پايەو جېگە

لە دلى خەلكدا.

(الْحِظِي): خۆشەويستى خەلكو پايەدارو

پايەپيئدارو لەناوياندا.

(الْحِظِيَّةُ (ج) حِظَالِيَا): ۱-خافەرتى خاومەن

پايەو خۆشەويستو رېزدار لای خەلك ۲-

كەنيزەكى لەبەر دل و لە پيش لای مير يان

شاپەك.

۲-(الْحِظْوَةُ (ج) حِظَاءٌ وَ حِظَوَاتٍ): ۱-بېچووى

تازە/ خەلفى بنى درەخت ۲-تيرىكى بچووك.

(الْحِظِيَّةُ (ج) حِظِيَّاتٍ): تيرىكى بچووك

كەنووكى پېو نەبىت.

(حِظَى = لِحِظَى (ج): نەسپى.

(حِظَاةُ (ج): نەسپىيەك.

(الْحِظَى (ج) أَحْظَ (جج) أَحَاطَ): بەخت/

شانس/ ناوچەوان.

حَفَّ: ۱-(حَفَّ- الْقَوْمُ الرَّجُلَ وَ بِهِ وَ حَوْلَهُ):

خوئشگەل چوارەدمورى پياوئەكەيان گرت/

گەمارۆياندا/ بازنەيمەكيان بە دەوردا كيشا.

(حَفَّ- هُ بَكَدَا): بەو دەورلای ليگرت.

(مَنْ حَفَّنَا أَوْ رَفَّنَا فَلَيْقَتَصِدْ): نەموى

هەلماندەنييت و دەمانلاوينييت و بە

دەوروپشتماندا ديت يان كارگوزايماندەكات با

بپيلىيەلنەمبريت و زيارەموى نەكات.

(حَفَفَ- الْقَوْمَ حَوْلَهُ وَ حَفَفُوهُ): خوئشان

چوارەدمورياندا.

(حَفَفَ- هُ بَكَدَا): بەو دەورميدا. چوارلای

ليگرت.

(إِحْفَتَ- الْقَوْمَ بِهِ): خوئشگەل گەمارۆياندا/

ئابلوئەمياندا.

(أَلْحَفَ): بە تەنگەموهاتوو/ بە دەربەسەو

هاتوو/ مشوورخۆر.

(فَلَانَ حَفَّ عَلَى نَفْسِهِ): بە تەنگ خۆيەو

هات.

(أَلْحَفَ وَأَلْحَفَ): كەمار/ لا.

(أَلْحَفَ): مشوورخۆر/ بەتەنگەموهاتوو.

(فَا) (مَالَهُ حَافٍ وَلَا رَافٍ): نە مشوورخۆرى

هەيمو نە كەس بە تەنگيەو ديت و كارى بۆ

دەگوزەرينييت.

(أَلْحِفَافَ (ج) أَحِفَّةُ): لا/ تەمشت.

(أَلْحِفَانُ): ۱-بەردەستە/ نۆكەر ۲-دەفرى پەر.

(إِنَاءُ حَفَّانٍ): ھابىكى/ دەفرىكى پەر.

(أَلْحِفَةُ): ۱-تەختەيمەكە جلى پېو دەپيچرەيت

۲-زەوييمەكى ليوار ھەزار بە ھەزارىك.

(أَلْحِفَةُ): داربەست كە بۆ گويزانەموى

نەخۆشرو بۆ گوزارگەر بەكارديت/

تەختەرموان ۲-باروبنەى وەك كەژاوە بۆ

سواربوونی ژنان.

۲- (حَفَّ الشَّيْءُ حَفًّا وَحِفَافًا): تویکلی

شته‌که‌ی گرت‌موه. پیستی شته‌که‌ی لیکردموه.

(- اللّحیة) زپشه‌که‌ی سوو‌ککردو کورت‌کردموه رو
ریکی‌خست.

(- الوجْه): توو‌کی به رووموه نه‌هیش‌ت/

هه‌لی‌گرت/ تاشی.

(إِخْتَفَ الشَّيْءُ): شته‌که‌ی تویک‌گرت. پیستی

لی‌کردموه.

(- النَّبْتُ): رووم‌که‌که‌ی بری.

(الْحِفَافُ (ج) أَحْفَ): قزی لاجانگ که به‌سمر

رووتاوی سهدا دمدریت یان دهوری رووتاوی

سهدم‌دات.

(الْحَفَافَةُ): توو‌کی هه‌لوم‌ریوی سمر.

۳- (حَفَّ سَمْعُهُ حُفُوفًا): گوئی ته‌واو

کې‌بوو.

(إِخْتَفَ جَمِيعُ مَا فِي الْقَدْرِ): همرچی له

مه‌نجه‌له‌که‌دا بوو خواردی.

(إِسْتَحَفَّ - الْمَالُ): سامان و داراکه‌ی هه‌موو

برد.

(الْحَفَّةُ): نه‌و هینده‌گیاو هووشه‌ی خوش‌تر

خواردی.

(الْحِفَافُ (ج) أَحْفَ): نه‌و هینده‌ خواردنه‌ی

که ده‌خوریت.

(«كَانَ الطَّعَانُ حِفَافَ مَا أَكَلُوا»): خواردنه‌که

هینده‌ بوو که خواردیان.

۴- (حَفَّ - تِ الْأَرْضُ حُفُوفًا): سه‌وزمی

زه‌ویه‌که وشک‌بوو.

(- بَطْنُ - الرَّجُلِ): تپیاوم‌که سکی به قول‌دا‌چوو

نه‌گوشت‌و نه‌جه‌وری خوارد.

(خُبِرَ حَافٌ): نانی وشکی بی‌پ‌خو‌ر.

۵- (حَفَّ - تَهُ الْحَاجَةُ حَفًّا): تووشی نه‌بوونی

بوو.

(حَفَّ - الرَّجُلُ): لیکه‌وت و که‌مد‌رام‌مت

بوو/ دم‌ست‌کورت بوو.

(الْحَفَفُ): ۱- که‌مد‌رام‌مت‌یی دم‌ست‌کورت‌یی/

بیدارایی/ نه‌دارایی/ نه‌بوونی.

(مَعِيشَةُ حَفَفٌ): ژیان‌یکی گوله‌مه‌ر‌گیی/

نه‌دارایی.

(طَعَامٌ حَفَفٌ): خواردن‌یکی که‌م.

(الْمَحْفُوفُ (مفع): نه‌دارا/ نه‌بوو/ دم‌سته‌نگ/

رم‌زه‌لخوا.

۶- (حَفَّ - الرَّجُلُ حُفُوفًا): تپیاوم‌که به‌چاو‌موه

بوو.

(الحاف) (ها): به‌چاو‌می‌ویه‌کی ته‌واو.

۷- (حَفَّ - تِ الشَّجَرَةُ أَوْ الْحَيَّةُ حَفِيفًا):

دره‌خته‌که وژمه‌یات یان مار‌که فیش‌کان‌دی.

(حَفِيفُ الشَّجَرَةِ): وژمه‌زی دره‌خت.

(حَفِيفُ الْحَيَّةِ): فیش‌که‌ی مار.

۸- (حَفَّ - تِ اللَّحْيَةُ حُفُوفًا): زپشه‌که بژ

بووموه.

(أَحَفَّ - رَأْسُهُ إِخْفَافًا): قزی بژ کردموه به

تمنگیه وه نه هات.

۹- (أَحَفَّ - الرَّجُلُ إِخْفَافًا): شتی خرابی دایه

پال و ناشیرینی کرد.

۱۰- (أَلَحَفَّ وَالْحَفَفُ): شوینپی.

(«جاء على حَفِّهِ أو على حَفَفِهِ»): به

شوینپی نهودا هات/ شوینپی نهوی

هه لگرت/ به دوی نهودا هات.

(أَلَحَفُّ): سمر به رزی ته و او.

(أَلَحِفَافُ): شوینپی/ دوا به دوا.

(جاء على حِفَافِهِ): شوینپی نهوی هه لگرت/

به دوا دوا دوا به دوی نهو هات.

(أَلَحَفَانُ (ج): به چکه و شتر مرغ.

(حَفَافَةٌ): به چکه و شتر مرغ خیک.

(حَفَانُ النَّعَامِ): بهری و شتر مرغ.

(أَلَحَفَافَةُ): پاشماوهی کا/ وردمکا.

۱۱- (حَفَفَ): دمنگی لیوه هات وهك دمنگی

فرینی بالندهو درنگه شت و کر بهی ناگر..

هتد.

خفا: (حَفَا - دُ): کوتای به زمویدا.

(أَلَحَفًا (ن): زهل/ تهرمهزل.

(حَفَاةٌ): چلهزهلیک.

حفت: (حَفَتَ - دُ. حَفَتًا): ۱- مراندی/

فهوتاندی ۲- ملی هرتاند.

(- الشيء): شته که ی ورد گردو کوتای.

حفت: (أَلَحَفْتُ وَالْحَفْتُ (ج) أَخْفَاتُ وَالْحَفَاتُ

(ج) حَفَافِيثُ (ج): ماریکی زلهی بیزیبانه.

حَفَدَ: (حَفَدَ وَاحْتَفَدَ - فِي الْعَمَلِ. حَفْدًا

وَحْفُودًا وَحَفْدَانًا): له کارمه دا دهستی بزو اندو

به له می کرد.

(أَحَفَدَ - الظِّلِيمُ): و شتر مرخه نیمرکه: خیرا

رویش.

(- الظِّلِيمُ): و شتر مرخه نیمرکه ی راونا/

خسته به له.

(أَلَحَفَدُ): گورجیی/ به له کردن/ خیرایی.

(أَلَحَفَدَ - مِنَ السُّيُوفِ): شمشیری تیری

برنده.

۲- (حَفَدَ وَاحْتَفَدَ - دُ. حَفْدًا وَحْفُودًا وَ

حَفْدَانًا): کارگوزاری کرد/ خزمه تیکرد.

(أَلَحَفَدُ (ج) حَفَدَ وَ حَفَدَةٌ): ۱- نوکهر ۲- سمر

بهو که سه/ شوینکه وتووی/ یاومر ۲- پشتیوان

۴- کورمزا.

(أَلَحَفِيدُ (ج) حَفْدَاءُ): کورمزا.

۳- (أَلَحَفَدَةُ): نیگار کیشی سمر بهرگ.

(أَلَحَفَدُ (ج) مَحَافِدُ): ۱- نیگار کردن و

رمنگ کردن سی سرپوشاک ۲- بنی کوپاره ی

حوشتر.

(أَلَحَفَدُ وَالْحَفَدُ): توورمکه ی نالیکی ولاخ یان

ناخوری ولاخ.

(أَلَحَفَدُ (ج) مَحَافِدُ): ۱- پشه/ نهژاد/ رهسمن

۲- نیگار کردن سی پوشاک ۳- دامینی کراس ۴-

پیاله ی پیپیوان که پییدمپیون.

حفر: (حَفَرَ - الْأَرْضَ حَفْرًا): زمویه که ی

هه لکهنه / چالی تیدا کرد.

(- الطریق): ریگه که یه سواته و مو شوینیبی دیار کرد.

(- البئر): چالو مکه ی هه لکهنه.

(حافر - الیربوع): گۆره لکهنه که بیپشوو زمویه که ی هه لدری یان له کونه کمیدا مایه و مو خوی شارد و مو خوی پیشان نه دا چاو مریک مکه ی بیزار کرد.

(«فلان أروغ من یربوع محافر»): فیسار له گۆره لکهنی که ی هه لکهنه به پیچ و په ناو فیلباز تره.

(أحفر - ه البئر): هاوکاری ی هه لکهنی چالو مکه ی کرد.

(تحفر - السیل): لافاو مکه زمویه که ی دادر دادر کرد / چالچالیکرد / دادر.

(أحفر - الأرض): زمویه که ی هه لکۆلی / چالی کرده زمویه که مو.

(استحفر النهر): کاتی پاککردنه و ی رووبار مکه ها تووه / کاتی رووبار مالکردنی

رووبار مکه ها تووه.

(أحفر): (چالوی / بیری) فراوان.

(أحفر (ج) أحفار و (ج) أحافر): ۱- چالوی فراوان ۲- گلی دمر دراوی شوینی هه لکهنه دراو.

(الحفرة: جال (ج) حفر والحفیر (ج) حفائر).

(أحفیر): ۱- زمویی هه لکهنه دراو ۲- گۆر / گلکۆ.

(أحفرة): ۱- مئی وشه ی (الحافر): ۲- زهویی

هه لکهنه دراو / چال ۲- سهرمتای به دیهینان.

(«الآن قد تعسف و قد كان نجيباً في

الحفرة»): نیستا گومر ابووه له به دیهینانیدا چاک بوو.

(أحفار): ۱- هه لکهنه ۲- گۆره هه لکهن.

(أحفر والمحفرة والمحفار): پاچ و بیمه ره / نامیری بیه لکهنه / بیه لکۆلین / پاچولکه.

۲- (حفر وحفر و حفر. حفراً وحفراً): دانی گولۆر بوو.

(- الصبی): مندا لکه دانی شیریی که وت.

(أحفر والحفر): زمردیه که سهردان دمکه ویت.

(أحفور) (مفع): ۱- دانکولۆر ۲ دان زمردبوو.

۳- (حفر - الشيء. حفراً): نه و په ری شته که ی

زانسی / چوووه بنج و بناوانی شته که / له شته که ی کۆلییه وه.

۴- (حفر - العنز. حفراً): بزنه که ی لاواز کرد.

۵- (أحافر (ج) حوافر) (ع ۱): سمی و لآخ

۲- یه که م وشه ی هه موو شتیک یه که م وشه ی

سه ودا ۲- پیشه کی یه که م پاچ که دموه شینریت

۴- سهرمتای هه موو کاریک پیشه کی هه موو شتیک.

(الحفرة): ۱- بو سهرمتای کاربیدا چووونه وه بو

یه که م هه نگاوو گهرانه وه بو ی یان له کاریکدا

پاشه‌کسه‌یکردبوو پاشان بۆی گه‌رابووموه.

۲- (رَجَعَ عَلَى أَوْفَى حَافِرَتِهِ): بهو

رێگه‌یه‌دا رۆشته‌وه که پیایدا هاتبوو.

۳- (رَجَعَ فِي حَافِرَتِهِ): پیرو نیفتادبوو

۴- یه‌که‌م به‌یه‌که‌یشتن.

(إِلْتَقَى الْقَوْمُ فَاهْتَلَوْا عِنْدَ الْحَافِرَةِ):

خوێشگه‌ل هه‌رکه به‌یه‌که‌یشتن که‌وته‌

سه‌رپه‌وه.

(الْحَفْرَى (ن): رپووه‌کیکه له‌ لداپه‌و هه‌ر

سه‌وز دهنوینیت.

(الْحَافِرِيَّةُ) (ن): گوله‌ سم جۆره‌ گولێکه له‌

ئه‌مه‌ریکای باشوورمه‌و هاتوو له‌ شیوه‌ی سمی

ولاخداپه‌ گوله‌که‌ی گه‌ورمه‌و ره‌نگی زۆره به‌

زۆری زه‌رده یان سووره.

الملحق:

حفر: (الْحَفَارَةُ): نامیریکه بۆ هه‌لکه‌ندنی

زه‌وی.

حفر: ۱- (حَفَرَ - هُ بِالرَّمَحِ): نێزه‌ی پێداکرد.

۲- (حَفَرَ - هُ. حَفَرًا): ۱- هانی‌دا/ تێزیکردو

فریویدا/ بزواندنی ۲- له‌ پشته‌وه پالیپێومنا.

(حَفَرَ اللَّيْلُ النَّهَارَ): شه‌و رۆژی داپه‌ بپیش

خۆی.

(حَفَرُوا عَلَيْنَا الْخَيْلَ وَالرِّكَابَ): ئه‌سه‌پو

سوارمه‌یان به‌سه‌رماندا هێنا.

(- هُ عَنْ كَذَا): له‌وه دووربخسته‌وه‌و په‌له‌ی

پێکردو بپزاریکرد.

(تَحَفَّرَ): ناماده‌ی هه‌لمه‌ت یان بازدان یان

کارکردنبوو.

(إِحْتَفَرَ): ناماده‌ی په‌لاماردان یان بازدان یان

کارکردن بوو.

(- فِي مَشِيهِ): خیرایکردو گورج هه‌نگاوینا.

(الْحَفُوزُ مِنَ الْقِسِيِّ): که‌وانیکی به‌هیزی

توندتیژی تیرهاوێژ.

۳- (حَافِر - هُ): نه‌ژنۆی به‌ نه‌ژنۆیه‌وه ناو

لێنیزیک بووموه.

(تَحَفَّرَ وَاحْتَفَرَ): چوو هه‌ر سه‌رچۆک و خۆی

ناماده کرد یان له‌سه‌ر گولۆتی دانیه‌شت.

۴- (الْحَفَرَ): ۱- ماوه / ده‌م ۲- کۆتایی ده‌میک.

(جَعَلْتُ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ حَفْرًا): ماومو

کۆتاییه‌که‌مان له‌ نیوانماندا دیاریکرد.

الملحق:

الحفارة: نامیری هه‌لکه‌ندن.

حفس: (حَفَسَ. حَفَسًا): خواردی/ لرقی لێدا.

(تَحْفِيسَ): له‌سه‌ر جیه‌که‌ه / نوپنه‌که‌ی

تلاوتلیکرد/ بزواو له‌ جیبی خۆی خزا.

(الْحِفْيسُ وَالْحِفْيسُ): ۱- که‌مه‌یه‌کی توورمه‌و

ترۆی بیفهر ۲- که‌سیکه له‌ خۆیه‌وه قوشقی

ده‌بیت و زووش به‌ بێ هیچ مله‌مدات و ناشت

ده‌بیته‌وه.

حفش: ۱- (حَفَشَ - الْقَوْمُ عَلَيْهِ حَفْشًا):

خوێشگه‌ل له‌ سه‌ری کۆبوونه‌وه.

(- السَّيْلُ): لێشاوه‌که له‌ هه‌موو لاپه‌که‌وه له‌

شوینیکیدا کۆبووموه.

(- السَّيْلُ الْوَادِي): لافاوکه دۆلهکهی
په کرد.

(الْحَافِضَةُ (ج) حَافِشَات و حَوَافِش): جۆگه/
ناومرۆ.

۲- (حَفْشَ تِ السَّحَابَةِ حَفْشًا): هه ورکه
تاویکی بارانی توندی هیناو خوشیکردموه.

(الْحَفْشَةُ): تاوه بارانیکی توند/ قایم.

۳- (حَفْشَ الْمَطَرِ الْأَرْضَ حَفْشًا): تاومبارانهکه
تۆمه ی روواندو زمویهکهی سهوز کرد.

۴- (حَفْشَ - الْفَرَسَ حَفْشًا): چارمۆیکه
تاوی دایه خۆی غاریکرد تا دههات باشتر
غاریدمکرد.

(- فِي الْأَمْرِ): له کارمهکهدا باش تیهه لچوو/
توند کارمهکهیگرت.

۵- (حَفْشَ - فُلَانًا حَفْشًا): فیساری (دمرکرد/
دمه په راند).

۶- (حَفْشَ - هُ حَفْشًا): پاکیکرد/ توێکله که میگرت.

۷- (حَفْشَ وَ تَحَفْشَ - الرَّجُلُ): پیاومکه له
خانومهکهدا یان له دهمارمهکهدا خۆی (گیردا/
هیشهوه).

(الْحِفْش (ج) أَحْفَاش وَ حِفَاش): خانووی
بچووک یان دمواریکی بچووک.

(أَحْفَاشُ الْبَيْتِ): شهرو په ی ماله.

(- الْأَرْضِ): ورده زیندمومری زموی وهک
مارمیلکهو گۆر هه لکه نهو ژیشک و شتیر.

۸- (الْحِفْش (ج) أَحْفَاش وَ حِفَاش): اشته
شهرو په/ شتی گۆن و دراو ۲- کۆپاره ی حوشر
۳- پهوله که ی ماسی.

حفص: (حَفْصَ - الشَّيْءَ حَفْصًا): شته که ی
کۆکردموه/ خه کردموه.

(- الشَّيْءَ مِنْ يَدِهِ): شته که ی بهردایه ووه
فرییدا.

(الْحَفْصُ (ج) أَحْقَاص وَ حُقُوص): ۱- خانوچه
۲- زمیله ی جهرم ۲- (ح) به چه که شتیر.

(الْحَفْصُ): ناوکی گۆیژو شتیر.

(الْمَحْفَصَةُ): زمیله ی جهرم.

(الْحَفَاصَةُ): ۱- نه و ی خه کردم ووه ۲- نه و ی
که له دمست بهردا ووه ووه فرییداوه.

حفص: ۱- (حَفْصَ - الْعُودَ حَفْصًا):
تووله که ی چه ماندم ووه خواریکردم ووه.

حَفْصَ وَ حَفْصَ - الشَّيْءَ حَفْصًا: شته که ی
له دمست خۆی بهردایه ووه/ فرییدا.

(- الْقَوْمَ): خویشگه لی پشتخۆ خست.

(- اللَّهُ عَنْهُ) خودا باری سه رشان ی سووگ کرد.

۲- (حَفْصَ وَ حَفْصَ الْأَرْضَ حَفْصًا):
زمویه که ی وشک کردم ووه.

۴- (الْحَفْصُ (ج) أَحْقَاص وَ حِفَاض):

۱- هه موو جهوالتیک/ دهفریک که که له پوله ی
خویشگه لی تیدابیت ۲- باروبنه ی ماله که
ناماده ی بارکردن بیت ۲- حوشریک که
بارمه که هه لیگریت ۴- دموار ۵- حوشری لاوازو

که متوانا.

(نَعَمْ حَفْضُ الْعِلْمِ هَذَا): چاکه و بالایه نهم
هه لگری زانسته.

(إِنَّهُ لَحَفْضُ عِلْمٍ): که مزانسته
که مزانستیه که ی به حوشری بجووک و بیتوانا
جوینرا.

حفظ: ۱- (حَفْظُ - الشَّيْءِ): شته که ی پاراست و
نه بهیشت له ناو بجیت ۲- یان په کیبکه ویت و
کۆن ببیت.

(- الْمَالُ): چاودیری دارا که یکرد و خه ملاندی.
(- السِّرُّ): نهینه که ی شاردموه نه بدرکاند/
په نهانیکرد.

(حَافِظٌ - عَلَى الْأَمْرِ حِفَاضًا وَ مُحَافَظَةً):
۱ له کار که نه بچراو له سمری سهرومپر بوو
۲- چاودیری کرد و سمر بهر شتیکرد.

(- عَنْهُ): بهرگری کرد و پاراستی.
(إِنَّهُ لَذُو حِفَاضٍ وَ ذُو مُحَافَظَةٍ): به
پاریزه و سمر بهرزه.

(تَحَفُّظٌ - بِهِ): بۆ پاراستنی کوششیکرد و به
تهنگ پاراستنیه وه هات.
(- عَنْهُ وَ مِنْهُ): سلیلی کردموه خوی لیلا داو

لیپاراست.
(إِحْتِفَاضٌ بِهِ): لای خوی هیشتیه وه/
گلیدایه وه و پاراستی.

(- الشَّيْءَ وَ بِالشَّيْءِ لِنَفْسِهِ): شته که ی بۆ
خوی هه لگرت.

((اسْتَحْفَظَ - هُ مَالًا): ماله که ی پیسپارد که
بیپاریزیت.

(- هُ سِرًّا): پاراستنی نهینه که ی پیسپارد.
(الْحَافِظُ (ج) حَفَاضٌ وَ حَفَظَةٌ وَ حَافِظُونَ)
(فا): ۱- پاریزگار/ پیسپردراو/ نیگادار.

(«رَجُلٌ حَافِظُ الْعَيْنِ»): بیداره/ بیایکه
چاولیکنانیت ۲- پرسته رپکه ی دیار که
وننه بیت.

(«طَرِيقٌ حَافِظٌ»): رپکه ی که ی راست و دیار
که نه کوژتیه وه.

(- مِنَ الْمَلَائِكَةِ): فریشته ی کرده نووس باش و
خرابی هی خه لک دمنووسیت.
(الْحَفِیْظُ = الْحَفُوظُ): پاریزگار/ پاسه وان که

پاسکردنی شتی پیسپردراوه.
(- مِنَ الْمَلَائِكَةِ): فریشته ی پاراستن.
(الْحَفِیْظَةُ): پرکیشیی و بیاموتیی و به

تهنگه وه هاتنی شتیک و پاراستنی.
(الْحَفِیْظَةُ) (ج) حَفَاضٌ): ۱- پاریزگاری
نامووس، چاودیری و جله وگیری کاری

ناشایست ۲ پرکیشیی و به تنگه وه هاتنی
شتیک و پاراستنی ۳- چاومزار که به مندالیکه وه
دمکریت.

(«أَهْلُ الْحَفَاضِ»): پاریزمر و چاودیری
نامووس و فامیلیایان.
(الْحَافِظُ): ۱- پاریزگار ۲- چاودیر ۳- راگری

دوستایه تی و هاوده میی.

(مُحَافِظُ الْبَلَدِ): پارێزگاری شارو ناسپشی
شارمکه.

(الْحَفَظَةُ): جزدانی پاره ۲- شتدان
۲- کاغه زدن / دۆسیه.

۲- (حَفِظَ - الْكِتَابَ): کتێبه که ی نه ز بهر کرد.
(حَفَظَ - هُ الْكِتَابَ): کتێبه که ی بـ
له بهر کرد.

(تَحَفَّظَ - الْكِتَابَ): وردمورده کتێبه که ی
له بهر کرد.

(الْحِفْظُ) (مَص): ۱- بیر تیزیی / به یادی /
پنجه وانسه ی بیر کۆلیی و بییادی ۲- له بهر کردن
۳- پاراستن.

(الْحَافِظَةُ): بیر تیزی.

۲- (أَحْفَظَ - هُ): توورمیکرد رقیههستاند.

(إِحْتَفَظَ): رقی ههستا / تووره بوو.

(الْحِفْظَةُ وَالْحَفِظَةُ): توورمیی / رقیههستان.

(الْحَفِظَةُ (ج) مُحَفِّظَات): هۆی توورمییون /
رقیهه لسن.

(الْمُحَفِّظَات): جور تووم / وهی.

الملحق:

حفظ: (الْحَافِظَةُ عَلَى الْأَمْرِ): بهر دموام
بوون له کاریکداو وازلینه هینانی.

(الْحَافِظَةُ عَلَى الصَّلَاةِ): له نوێژ کردن
نه پچران و وازلینه هینانی.

(الْحَافِظَةُ عَلَى الْقَانُونِ): به تمنگ
یاساوهاتن و پهیره ویکردنی.

(الْحَافِظَةُ عَلَى النَّظَافَةِ): پاکوته میزی
راگرتن و به تمنگه وهاتنی پاکیی / تمیزی /
بوختیی.

(الْحَافِظَةُ عَلَى الشَّيْءِ): پاسکردن و پاراستنی
شته که.

(الْحَافِظَةُ عَنْهُ): بهر گراییکردنی.

(الْحَافِظَةُ عَلَى النَّفْسِ): خۆپاراستن له
نازارو له ناوچوون.

(الْحَافِظَةُ): پارێزگا / ولات دمکریت به چهند
به شیکه وه / به چهند پارێزگایه که وه پارێزگار
به ڕیو میدمبات و چاودی ریدمکات پارێزگاش
دمکریت به چهند قهزاو ناحیه یه که وه.

حفل: ۱- (حَفَلَ - الْمَاءُ، حَفَلًا وَ حُقُولًا وَ
حَفِيلًا): ناوکه کۆبووموو په نگیه خواردموه.

(-الوادي بِالسَّيْلِ): دۆله که مالهو مال /
لیوانلیو به ناوی لافاومکه پر بوو.

(-بِالسَّمَاءِ): به لیزمه باران باری.

(-الدَّمْعُ): به خور فرمیسک هاته خواری /
زۆر بوو.

(- الْقَوْمُ): خویشگه کۆمه له یانبهست.

(حَفَلَ - هُ): گردیکردموه / کۆیکردموه.

(- النِّافَةُ): میحوشتره که بۆ چهند رۆژیک
نمدۆشی تا شیر له گوانیدا کۆبیته وه.

(تَحَفَّلَ اللَّبَنُ): شیرمکه له گوانه که دا
کۆبووموه.

(- الْمَجْلِسُ): نهنجومه نه که قه له بالغ بوو /

كۆرۈمكە خەلىكىكى زۆرى تېرۇ.

(اِحْتَفَلْ - الوادي بالسَّيْلِ): دۆلەكە لىوانلىو

بە ناۋى لافاۋمكە پېرېو.

(- الْقَوْمُ): خویشكەل كۆمەلەمىيان بەستو

ناھەنگىيان گىرا.

(- الْمَجْلِسُ بِالنَّاسِ): كۆرۈمكە خەلىكىكى زۆرى

تېرۇ.

(«اِحْتَفَلُوا - بِهِ»): ناھەنگىيان بۇ رېزلىناتى

گىرا.

(حَافِلْ (ج) حَفْلٌ وَ حَافِلْ (فا): كۆۋمىو.

زۆر بوو.

(جَمْعُ حَافِلْ): كۆمەلىكى زۆر / كۆرگىر.

(ضَرْعُ حَافِلْ): گوانىكى پېر لە شىر.

(وَادِ حَافِلْ): دۆلىكى پېر لە ناۋى

پەنگىخواردوو.

(نَافَةٌ أَوْ شَاةٌ حَافِلْ): مىخوشىرىكى يان

مەرىكى گوان پېر لە شىر.

(دَارُ حَافِلَةٍ): مالىكى چىرى قەلەبالغ / پېر لە

خەلك.

(سَوْقُ حَافِلَةٍ): بازارىكى گەۋرە پېر لە شتو

قەلەبالغ.

(الْحَافِلَةُ الْكَهْرِبَائِيَّةُ): فارگونى شەمەنەفەرىكى

كارمىايى. (بۆيە ناۋىراۋە (حَافِلَةُ) چۈنكە

خەلىكىكى زۆرى تىدەرئىت.

(الْحَفْلُ (مَص): ۱ پېر ۲-كۆ ۳-زۆر ۴-كۆمەل.

(عِنْدَهُ حَفْلٌ مِنَ النَّاسِ): خەلىكىكى زۆرى

لەلا ھەمبە.

(«جَمْعُ حَفْلٍ»): كۆمەلىكى زۆر.

(الْحَفِيلُ): زۆر.

(جَمْعُ حَفِيلٍ): كۆمەلىكى زۆرۈ چىر.

(مَكَانُ حَفِيلٍ): شوپىنىكى چىر.

(الْحُفَالُ): ۱-كۆمەلى گەۋرە / قەلەبالغىي

گەۋرە ۲-شىرىكى زۆرى كۆۋمىو.

(الْحَفْلَةُ): ناھەنگىك.

(حَفْلَةُ خِطَابِيَّةٍ): ناھەنگىكى وتاردان.

(حَفْلَةُ تَكْرِيمِيَّةٍ): ناھەنگىكى رېزلىناتى.

(جَاوُوا حَفْلَةَ غِنَائِيَّةٍ): ناھەنگىكى گۆرانى.

(بِحَفْلَتِهِمْ وَ بِحَفْلَتِهِمْ): گىشتيان پىكەۋمەھاتى.

(الْحَفْلَى): بانگەشەي گىشتى بۇ كۆۋىۋونەۋە /

بۇ ناھەنگ.

(الْحَفْلُ (ج) مُحَافِلْ): ۱-كۆر ۲-نەنجۈمەن

۲-كۆمەل / كۆمەلگا.

(الْحَتْفَلْ): كۆمەلگا.

(«مُحْتَفَلُ الْأَمْرِ»): زۆرىي كارمە / بەشى

ھەرە زۆرى.

۲-(حَفْلٌ - الشَّيْءُ. حَفْلًا وَ حُفُولًا وَ حَفِيلًا):

بىرقەي بە شتەكە ھىنا.

(حَفْلٌ - الشَّيْءُ): پاكىكرەۋومو بىرىسكى بە

شتەكە ھىنا / شەۋقى پىيەلەھىنا.

(اِحْتَفَلْ - الطَّرِيقُ): رىگەكە دەرگەۋتو

رووناك بوۋومە.

(- الشَّيْءُ): شتەكە دىارو دەرگەۋت /

ناشکرايوو.

۳- (حَفَلَ. حَفْلًا وَ حَفُولًا وَ حَفِيلًا): به

تهنگه ومهاتو به لایه وه چوو.

(« مَا حَفَلَهُ وَمَا حَفَلَ بِهِ »): به تنگیه وه

نه هاتو خوی تینه گه یاند / به لایه وه

نه چوو.

(حَفَلَ - هُ): رازانده ومو جوانیکرد.

(تَحَفَّلَ): خوی رازانده ومو جوانیکرد.

(إِحتَفَلَ): به دمر به سه وه هات / به

تهنگه ومهات.

(« مَا إِحتَفَلَ بِهِ »): به دمر به سیه وه نه هاتو

به لایدا نه چوو.

(- بِالْأَمْرِ): به تنگ کارمه وه هاتو باش

نهنجامیدا / چاک له کارمه هه لچوو / کارمه ی

چاگرت.

(- فِي الْأَمْرِ): کارمه ی توند گرت / باش به

پیری وه چوو.

(الْحَفِيلُ): زیاده رو / کار توند گرتوو.

(رَجُلٌ حَفِيلٌ): پیاویکه زیاده ومو مو کار

توند دمگرت / زور به تنگه وه دیت.

(الْحَفْلَةُ): ۱-ناهه منگیك ۲-چاك تیئه لچوون.

(أَخَذَ لِلْأَمْرِ حَفْلَتَهُ): بۆ کارمه چاك

تیئه لچوو / به هه تهرموه رووی تیکرد.

(رَجُلٌ ذُو حَفْلَةٍ وَ ذُو حَفْلٍ): پیاویکه چاك

تیئه لده جیتو به تنگه وه دیت.

۴- (الْحَفَالَةُ): ۱-گهنده ی هه موو شتیك.

۲- (رُذَالَةُ النَّاسِ): خه لکانی خویری و

سمرسهری و رسوا.

(حُفَالَةُ الطَّعَامِ): خواردنی بیكه لك كه

فریدمدریت.

(- اللَّبَنُ): كه فی شیر.

حَفْنُ: (حَفَنَ - لَهُ. حَفْنًا): پر چنگیکی

دایه.

(- الشَّيْءُ): به ههردوو بهریدمست شته

وشكه گه ی رادا.

(إِحتَفَنَ - الرَّجُلُ): دمستی خسته ژیر کلاوه ی

نهرژوی و بهر زیکرده وه.

(الْحَفْنَةُ وَالْحَفْنَةُ (ج) حَفْنُ): مشتیک / پر

ههردوو چنگ.

۲- (إِحتَفَنَ - الشَّجَرَةُ): دره خته گه ی له بن

هه لکهند.

۳- (إِحتَفَنَ الشَّيْءُ - لِنَفْسِهِ): شته گه ی بۆ خوی

برد / چنگی بۆ خوی به شته گه دا گرت.

(- مِنْ الشَّيْءِ): شته گه ی زور ویست.

۴- (الْحَفْنَةُ (ج) حَفْنُ): ۱-چال ۲-مشتیک یان

لاله و یچیک.

حَفَا: ۱- (حَفَا - فَلَانًا. حَفَوًا): دایه /

پییبه خشی.

(- هُ مِنَ الشَّيْءِ) (ضد): ۱-شته گه ی لیگرت

۲-شته گه ی دایه.

(- هُ اللَّهُ بِهِ): خودا به وه ریژی لیگرت.

(حَفِي - بِهِ. حَفَا وَ حَفَايَةً وَ حِفَاوَةً وَ

حَفَاوَةٌ وَ تَحْفَايَةٌ): به پیخووشبوونهوه گهرم
 پیشووازی لیکردو ریژی زوری لینا.
 (حَفِي وَأَحْفَى إِلَيْهِ فِي الْوَصِيَّةِ. حَفَاوَةٌ):
 لهومسیتکهدا پاسپاردهی زورو به تنگهوه
 هاتنی زیادی بهرامبهه پیشاندا.
 (تَحْفَى - لَهُ): زور به چاوی بهرزموه
 تهماشایکردو ریژی زوری لینا.
 (إِحْتَفَى - بِهِ): پیخووشبوونهوه گهرم پیشووازی
 لیکردو ریژی لینا.
 (الْحَفِي (ج) حَفَواء): کهسیکه زیادرهوی
 له ریزگرتن و بهخشین و رووخووشی لهگهل
 خه لکدا بکات.
 ۲- (حَفَا - الْبَرَقُ. حَفَوا): له گهلنک لای
 هه وره کهوه برووسکهو چه خماخه کیزیدا.
 ۳- (حَفَا - شَارِبُهُ. حَفَوا): سمیلی تهواو
 سووگکرد.
 (حَفِي. حَفَا): ۱- پیسی سوواو تهنک بوو
 هینده به پی رویش ۲- به پیپهتی رویش/
 پیخاوسبوو.
 (حَفٍ وَ حَافٍ (ج) حَفَاة): پاپهتی/
 پیخاوس.
 (حَفِي - الْفَرَسُ): چارموئیکه پیخاوس بوو
 زور رویش و سمی سووا.
 (أَحْفَى - الرَّجُلُ): ولاخه که بینال بوو.
 (شَارِبُهُ): سمیلکه سووگکرد.
 (إِحْتَفَى): ۱- به پیخاوسی رویش ۲- پیلاومکه

داکهند/ خو پیخاوسکرد.
 (- الْقَوْمُ الْمَرعى): خویشگهل لهومرگا کهیان
 هرتکردو هیچیان تیدا نه هیشت.
 (- الْبَقْلُ): دمسکه نهی سهوزمکه یکرد له بهر
 کورتیی و که می به سمری په نجه هه لیکه ند.
 (الْحَفَاءُ): ۱- پیخاوسبوون ۲- پیسوان له
 رویشنداو به پیپهتی رویشتن.
 (الْحَفَايَةُ وَالْحَفْوَةُ وَالْحَفِيَّةُ): پیخاوسبوون
 یان نالی نه سپکه و تن و بینالبوونی ولاخ.
 ۴- (حَفِي - عَنْهُ. حَفَا): زور پرسیارو سوواغی
 بارو گوزمرانی نهویکرد.
 (أَحْفَى - السُّؤَالُ. إِحْفَاءُ): پرسیارمکه ی چهند
 باره کردموه.
 (- هُ): ۱- زوری لیکردو پییلیداگرت ۲- ناچار یکرد
 پییلیداگرت که بو هه واله که بگه ریت.
 (إِسْتَحْفَلَهُ - عَنْ كَذَا): دمرباری نهوه خووش
 خووش و به پیداگرتنهوه پرسیار ی لیکرد/
 زوری لیکرد.
 (الْحَفِي (ج) حَفَواء): ۱- پرسیار کهری ههوالی
 یه کی که به پیداگرتنهوه/ پیداگری پرسیار
 ۲- تهواو ناگادارو زانیاری شتیک.
 ۵- (حَافِي - هُ. مُحَافَاةُ): چه له حانی لهگهلدا
 کرد/ چنه به چمنه و هستا.
 (تَحَافِيَا - إِلَى السُّلْطَانِ): دادیان له سمر یه ک
 برده لای سولتان.
 ۶- (أَحْفَى - بِهِ. إِحْفَاءُ): تانهو تهمهری لیداو

سووکیکرد.

۷- (تَحَقَّى - فِي الشَّيْءِ): له شته کهدا
کۆشیکردو رهنجیدا.

(حَقِّي): پێیبه خشی / دایه.

حَقَّ: ۱- (حَقَّ - هُ. حَقًّا): مافی خۆی لێسه ندو
له راستیدا به سه رهیدا زال بوو و راستیه که ی
یان مافه که ی سه لاند.

(- حَقَّ - هُ فِي الْأَمْرِ مُحَاقَّةٌ وَ حِقَاقًا): بۆ
کارمه که به گز په کدا چوون و هه رهیه که دمیوت
که ماف مافی نه ووه ئه و راسته.

(«إِنَّ لَهُ كَذَا وَ كَذَا يُحَاقُّهُ فِيهِ أَحَدٌ»): نه ووه
ئه ووه هی خۆیه تی و کهس بۆی نییه بلی هی
منه / نه و راسته.

(أَحَقَّ): راستیوت / نه و راسته / له سه ره هه قه.

(- هُ): ماف هی نه م بوو به سه رهیدا زال بوو.

(تَحَاقَّا): شه ره مافیانکردو هانایان برده
(لای / به ره) دادوهر.

(إِحْتَقَّ - الْقَوْمُ): خۆیشگه له گه ل په کدا

شه ره مافیانکردو هه رهیه که دمیوت مافی منه.

من راسته.

(«الْحَقُّ بِيَدِي»): ماف هی منه / لای منه /

من راسته.

(الْحَقُّ (ج) حُقُوق) (مَص): ۱- راستیی / ره و

۲- ماف ۳- داد.

(«لَحَقَّ لَا آتِيكَ»): سویندم به هه ق نایه مه
لات. واتا (به خودا).

(«حَقًّا لَا آتِيكَ»): به راستی نایه مه لات.

(الْحَقُّ): ۱- داد ۲- مال و سامان / دارایی ۳- بهش /
به ره که ووت ۴- شانسه.

(الْحَقُّ الْمَدَنِي): کۆمه له یاسای شارستانی تی.

(الْحَقُّ الْقَانُونِي عِنْدَ الْمَسِيحِيِّينَ): کۆمه له
یاسایه کی کلێسه یه.

(حُقُوقُ الدَّار): که لک و پێویستی ناو خانوو
وه ک ناو دمه ست گه ره ماوو شوینێتر.

(الْحَقَّةُ): به ره که ووت / به شی تایبه تی.

(هَذِهِ حَقَّتِي أَيْ حَقِّي): نه مه به شی تایبه تی
منه.

(الْحَاقَّةُ): نه مه مافی تایبه تی خۆمه.

(الحاقه): رۆژی زیندووکردنه ووه لێبرسینه ووه
چونه که هه ره چی به ره نگاریک و خاوه ن گومانیک
ناینی خودا بوو بێت له و رۆژدا تۆله ی
لێدم کریته ووه سزای خۆی وهردم گریته.

(الْحَقِيقَةُ (ج) حَقَائِقُ): راستی / ماف / هه ق /
ره و.

(الْحَقَائِي): راستیگر / سه ره به راستیی /
راستی بێتر.

۲- (حَقَّ - الْأَمْرُ. حَقًّا وَ حَقَّةً): کارمه

ساغبو ووه ووه به جیه نانی پێویست بوو.

(- الْأَمْرُ حَقًّا): کارمه و مافه که ی ساغکرد ووه و

کردی به نه رک / به جیه نانی پێویست کرد.

(حَقَّ - عَلَيْهِ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): پێویسته و دمیوت
ئه ووه بکات.

(حَقُّ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): مافی خۆت بوو شایستهی گردنی نهو کاره بوویت.

(حَقِّقْتَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا): دمبوو نهو کاره تۆ بیکهیت و شایانی نهنجامدانی بوویت.

(حَقَّقْ - هُ): اجهختی لهسهر کردو ساغیکردموو لیبکۆلییهوه ۲-پیویستیکرد.

(أَحَقَّ - الْأَمْرُ): کارمکهو مافهکهی چهسپاندو ساغیکردموو/ سهلماندی و بهجیهینانی پیویستکرد.

(أَحَقَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ): دادگا بهجیهینان و دانهوی مافهکهی بریارداو پیویستیکرد.

(تَحَقَّقَ - الْخَبَرُ): ههوالهکه ساغبوومووو دمرکهوت/ چهسپی.

(إِسْتَحَقَّ - هُ): ۱- (شایان/ رهوا)ی نهوه بوو ۲- نهوهی ههلمگرت/ شایستهی نهوه بوو.

(إِسْتَحَقَّ - الرَّجُلُ): پیاومکه گوناھی کردوومو سزا ههلمگرت.

(- الدَّيْنُ): کاتی دانهوی وامهکه هات.

(أَلْحَقَّ (ج) حُقُوق) (مَص): ۱-بوونیکی جیگیری نهگۆر ۲-کاری کۆتایی پیهاتوو و

براهه ۳-کارتوندگرتن ۴-شایان/ شایسته.

(هُوَ حَقٌّ بِكَذَا): نهو شایانی نهومیه/ شایستهی نهومیه.

(الْحَقُّ مِنَ الْإِبِلِ): خوشتری چوار سالمکه بخهرته ژربرار (بۆ نێرو مێی و دموتریت).

(الْحَقَّةُ (ج) حَقٌّ وَحَقٌّ حَقَّقَ وَحَقَّقَ): ژن.

(الْحَقَّةُ): مافو نهرک/ پیویستی سهرشان.

(الْأَحَقُّ): شیاوتر (بۆ تایبهتمهندییه که کس لهگهلهیدا بهشدار نهبیت).

(زَيْدٌ أَحَقُّ بِمَالِهِ): مالهکه ههر به زمید دمشیتهو هی خۆیهتی ۲-بۆ شیاوتر.

(هُوَ أَحَقُّ مِنْ فُلَانٍ): نهو له فیسار شیاوتره/ به زمید زیاتر دمشیتهو لهپیشتره.

(الْحَقِيقُ (ج) أَحْقَاءُ): ۱-شایستهی بوون ۲-لیهاتن/ شانهلگرتن.

(هُوَ حَقِيقٌ بِكَذَا): نهو شایستهی نهومیه/ نهو شانی نهوه ههلمگرت.

(حَقِيقٌ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): نهو لییدیت نهوه بکات و پیاوی نهومیه/ نهو کاره بکات/ لییدموشیتهوه.

(الْحَقِيقَةُ (ج) حَقَائِقُ): نهوهی که پیاو دمبیت بهرگریی لیبکات وهک راستی و دروستیی و ماف.

(هُوَ مِنْ هَامِي الْحَقِيقَةِ وَمِنْ حُمَاةِ الْحَقَائِقِ): نهوهی که دمبیت بهرگریی لیبکرت نهو دمیکات و دمپاریزیت/ نهو مافو راستیپاریزه.

(الْحَقُوقُ (مفع): شیاو/ شایسته.

(هُوَ مُحَقَّقٌ بِكَذَا): نهو شایستهی نهومیه.

(مُحَقَّقٌ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): نهو لییدیت نهوه بکات/ شانی نهوه ههلمگرت نهوه بکات/

بکات/ شانی نهوه ههلمگرت نهوه بکات/

شایسته‌ی نهومیه.

۳- (حَقَّ - الْخَبَرُ. حَقًّا): چووه بنج و بناوانی همواله‌که‌وه.

(حَقَّقَ - الْقَوْلُ أَوْ الظَّنُّ): بروای به قسم‌کیان بۆ‌چوونه‌که کرد.

(تَحَقَّقَ - الرَّجُلُ الْأَمْرَ): کارمه‌ی بۆ ساغبوومو بروای بیته‌نا/ لئی دنیابوو.

(الْحَقُّ (ج) حَقُّوق): بروای ته‌واو/ بروای له دلدآ جه‌سپیوو/ دنیایی.

(الْحَقَّةُ): راستی کار.
(وَقَفْتُ عَلَى حَقَّةٍ ذَلِكَ الْأَمْرِ): راستی نه‌و کارم (بۆ ساغبوومووه/ بۆ دمرکه‌وت).

(الْحَقِيقَةُ (ج) الْحَقَائِقُ): مانای راسته‌هینه/ راستی و دروستی پیچه‌وانه‌ی خوازه.

(حَقِيقَةُ - الشَّيْءِ): راستی و ته‌واوی شته‌که/ سمرچاوو نه‌وسهری شته‌که.

۴- (حَقَّ - الْعُقْدَةُ. حَقًّا): گریه‌ی (تون‌کرد/ شته‌که‌دا).

(إِنْحَقَّ - الرِّبَاطُ): هو‌ی پیبه‌ستنه‌که ته‌واو توند بوو.

۵- (حَقَّ - الرَّجُلُ. حَقًّا): کیشای به ناوم‌راستی/ به‌ته‌بلی/ به کاسه‌ی سمریدا یان به‌سمرشانیدا.

(- (الطَّرِيقُ): ناوم‌راستی ریگه‌که‌ی گرت.

(الْحَقُّ (ج) حَقَائِقُ) (ع ۱): ۱- حآلی سمرشان

۲- سهری باسک.

(الْحَاقُ) (ها): ناوم‌راست.

(سَقَطَ عَلَى حَاقٍ رَأْسِهِ): به ته‌وه‌ی سمردا که‌وت.

(جِنَّتُهُ فِي حَاقِ الشَّتَاءِ): له ناوم‌راستی زستاندا بۆ لای هاتم.

(رَكِبَ حَاقُ الطَّرِيقِ): به ناوم‌راستی ریگه‌که‌ی گرت. رویش‌ت/ ناوم‌راستی ریگه‌که‌ی گرت.

۶- (حَقَّ - تِ الْحَاجَةِ. حَقًّا وَ حَقَّةً): تم‌گدمستی و نه‌بوونی به‌سمردا هات و ته‌نگی بیته‌لچنی.

(إِخْتَقَّ - هُ إِلَى كَذَا): بۆ نه‌وه به‌گریه‌نا/ بۆ نه‌وه (ته‌نگمه‌تاو‌یکرد/ ته‌نگی بیته‌لچنی).

(الْحَاقُ) (فا): سه‌غله‌تی- نه‌هامه‌تی/ نه‌بوونی.

(أَخَذَنِي حَاقُ الْجَوْعِ): به‌ریشانی و سه‌غله‌تی برستی شپرز می‌کردم/ ته‌نگی بیته‌لچنیم.

(الْحَقَّةُ (ج) حَقٌّ وَ حَقٌّ وَ حَقَائِقُ): چورتوم/ ومی گران.

(الْحَقَّةُ): لیقه‌ومانی سه‌خت/ ناپوره‌ی گران/ چورتوم.

(الْحَاقَّةُ): منی وشه‌ی (الْحَاقُ) ۱- هیاممت ۲- شه‌ لیقه‌ومان.

۷- (حَقَّ - الْفَرَسُ. حَقَّقًا أَوْ كَانَ أَحَقَّ): چارمو‌یکه له غاردا سمی پئی خسته شوین سمی ده‌ستی.

۸- (أَحَقَّ - الرَّمِيَّةُ): ته‌مه‌لیک‌راوه‌که‌ی (به

ناخاوتندا كړنده وه/ سهرمتاو پېشه كی
كارك.

(التَحْقِيقُ): ۱ جه ختكردن ۲- جیبه جیكردن و
نه جامدان.

(تَحْقِيقُ مَشْرُوع): نه جامدانی پروژمیه کی
(تَحْقِيقُ اُمْنِيَّة): هیئانه دی هیوایه ک
۲- کؤكړنده وه.

(تَحْقِيقُ اَرْبَاح): كؤكړنده وهی قازانچ/
قازانجكردن.

۴- (الفحص): لیکولینه وه.
»قام بتحقیق دقیق«: لیکولینه ومیه کی
وردی کرد.

۵- (معلومات تُنْقَلُ بِصُورَةٍ حَيَّةٍ عَنْ طَرِيقِ
الصحافة أو التلفزيون): نهو زانیاریانی که
یه کسر به هوی روظنامه یان تله فزیونه وه
دهگمیه نریت.

(تَحْقِيقُ صَحْفِي): لیکولینه ومیه کی روظنامه یی.
لیکولینه وهی کیشه یه کی رامیاریان کومه لایمتی
یان نابووری به پیی راو بؤجوونی نهو و نهو و
و شایه تییان.

(تَحْقِيقُ اِحْصَائِي): ساغ کړنده وه و
لیکولینه ومیه کی ناماریی.

(تَحْقِيقُ الْقَوْلِ أَوْ الظَّن): ساغ کړنده وه و
لیکولینه وهی قسه و بؤجوون و پروا پیه نیان.

(التَحْقِيقُ فِي الإِصْطِلَاح): سه لاندنی پرسه
بابه تیک به نیشانه و به لگه کانی.

تهغه که ی دستبه جی گوشت/ بهیه که م تهغه
کوست).

(اِحْتَقَّ تِ الطَّغْنَةُ بِه): تیغ پیداکړنده که
دستبه جی گوشتی.

۹- (اِحْتَقَّ هُ اِلَى كَذَا): بؤ نه وهی دوايخست.

۱۰- (اِحْتَقَّ الْفَرَسُ) (ضد): ۱- چاره ویکه
پووکایه وه/ له بهری بوو ۲- قه له و بوو.

الملحق:

حق (ج) (أَلْحَقُوا): ۱- مافه کان ۲- یاساکان
به گشتی و به هموو جوړیکی که مادمیه کن
ده خوینرین.

(مَعْهَدُ الْحُقُوقِ): په میمانگه ی یاسا.

(طالِبُ حَقِّ): فیرخوازی یاسا.

۱- (اِسْتَحْقَاقُ): ۱- شایان/ شیاو/ شایسته.

(اِسْتَحْقَاقُ الْعِقَابِ): سزاهه لگرتن/ شایانی
سزا ۲- لیها توووی/ شایسته یی.

۲- (اِسْتَحْقَاقُ جَائِزَةٍ): شایسته ی خه لات.

(وَسَامُ اِلِسْتَحْقَاقِ): نیشانه ی شایسته ی و
لیها توووی.

(عَنْ اِسْتَحْقَاقِ): له لیها توووییه وه/ هی
شایسته یی/ هی هه لگرتووی.

۳- (اِسْتَحْقَاقُ الدِّينِ): دمی وامدانه وه/

قهرزدانه وه و روظی پېویستی.

(اِسْتَحْقَاقُ السَّنَدِ): دمی قه واله دانه وه و
روظی پېویستی.

(اِلِسْتَحْقَاقُ فِي عِلْمِ الْكَلَامِ): له زانستی

(التَّحْقِيقُ فِي الْفَلَسَفَةِ): له فەلسەفەدا
سەلماندى خۇيى ئەو شتە.

(التَّحْقِيقُ فِي الْقِرَاءَةِ): له خويندەنەمدا:
هەموو پېتىك لە دەرپرینیدا دەنگى خۇي
بدریتى.

(التَّحْقِيقُ فِي الْإِدَارَةِ وَالْقَضَاءِ): لِيَكْؤَلِينَهُوهُ لَهُ
بەرپۆمبەردن و دادومەردا: پشکەنن و گەران بە
لېپەرسەن و شایەتى و بەلگەو شتیر لە تاوان و
گومانباریپە کدا.

(«قَاضِي التَّحْقِيقِ»): دادومەری لِيَكْؤَلِينَهُوهُ.
(الْمُحَقِّقُ): لِيَكْؤَلَمَرْمُوهُ.

(الْمُحَقِّقُ فِي الْقَضَاءِ): لِيَكْؤَلَمَرْمُوهُ لَهُ دَاڤَاڤَاڤَا/
دادومەری لِيَكْؤَلِينَهُوهُ.

۱۱-(الْحَقُّ (ج) حِقَاقٌ): ۱-زەموى خەپ یان زەموى
نەرمەن و نەویوو تەخت ۲-(ع ۱): سەری
نەیسقانی کۆلۆت ۳-داوی جەلجالبۆکە.

(حَقُّ الطَّيِّبِ): شوشەى بۆن/ بۆندان/
گولۆدان.

(الْحَقُّ (ج) حُقُوقٌ): مەردن/ مەرگ.
(الْحَقُّ): حوشترى دانکەوتوو لەبەر زۆر
بەری.

(الْحَقَّةُ (ج) حَقٌّ وَ حَقٌّ وَ حِقَاقٌ): قاپولکە/
جامولکە.

(الْحَاقُّ وَالْحَاقَّةُ): تەواوی شت.
(رَجُلٌ شُجَاعٌ حَاقٌّ الشُّجَاعِ): پیاویکە دلیر بە
راستی تەواو دلیرە.

(رَجُلٌ حَاقَّةُ الرَّجُلِ): پیاویکە تەواو پیاو.
(الْحَقِيقُ (ج) أَحَقَاءٌ - عَلَى الشَّيْءِ): لەسەر
شت سوورو هەتەر/ بە تەنگەو مەهاتوو.

(مُحَقِّقٌ): ساغ/ دروست/ دامەزراو.
(كَلَامٌ مُحَقَّقٌ): ناخاوتنیکى (دروست و
رێکوپێک/ دامەزراو).

(تَوْبٌ مُحَقَّقٌ): بەرگێکى: سفت چنراو.
حَقَبَ: (حَقَبَ وَأَحَقَبَ - الْمَطَرُ. حَقَبًا): باران
(بەرا/ هەر نەبارى).

(- العامُ): سألەکە هەر نەبارى/ وشکە
سالبوو.

(- المعدنُ): کانزا تەواو بوو/ بەراو هێجى
لێدەستەنەکەوت.

(- نَائِلٌ فَلَانٌ): بەخشش و چاکەى فەیسار کەم
بوو و بەرا.

۲-(حَقَبَ وَأَحَقَبَ - الْأَمْرُ حَقَبًا): کارمە
گەنبوو/ تێکچوو/ لەبارکەوت.

۳-(أَحَقَبَ - هُ): لە پشت خۆیەو سواریکرد.
(أَحَقَبَ - زَيْدًا عَلَى نَاقَتِهِ): زەمیدى لە پشت
خۆیەو سوارى مێحوشترمە کرد.

(- الإثمُ): گوناھێکى زۆرى کۆکردەو.

(أَحَقَبَ وَاسْتَحَقَبَ - الشَّيْءُ): ۱-شتەکەى بە
پاشەوى کورتانى حوشترمەو یا تەختەى
سەرپشتى حوشترمەو بەست ۲-شتەکەى
پاشەگەوتکرد یان عەماریکرد (چونکە مەرووف
هەلگری ئەنجامى کارو عەمارکردنیمەتى).

(أَلْحَقَبَ (ج حُقَب): تهنگه‌ی حوشر.

(أَلْحَقَبَ وَالْحِقَابَ (ج حُقَب): کهمهریه‌ندی ژن که له کهمهری دمه‌ستن و خشی تایبه‌تی پیوه دمه‌کن.

(أَلْحَقِيْبَة (ج حَقَائِب): ۱-جاننا ۲-توورمه که شتی تیدم‌کرت و به پاشکوی و لاخه وه دمه‌سترت ۲-نانه به‌رمه که گوزارکه‌ر/ سه‌فهرکه‌ر خواردنی تیدمه‌کن.

۴-(أَلْحُقَبَ (ج حِقَاب وَالْحُقَبَ (ج أَحْقَاب وَأَحْقَب): ۱-دممیک که همشتا سال یان زۆرت‌ر دمبیت ۲-پۆژگار ۳-سال و سالان. (أَلْحَقَبَة (ج حَقَب وَحُقُوب): ۱-دممیک ۲-سالتیک.

(أَلْحِقَابَ (ج حُقَب): به‌له‌ی سپی له‌ژیر بنی نینو‌کدا.

(الأَحْقَبَ (م حَقَبَاءَ (ح): که‌رم‌کیوی. حَقَد: (حَقَدَ وَتَحَقَّدَ - عَلَيْهِ حَقْدًا وَحَقْدًا): قینی لی‌هه‌ل‌گرت و چاوم‌پی هه‌لبوو دمستی لی‌بوم‌شینیت.

(حَاقِدَ (ج حَقْدَة): کینه‌کیش/ قینله‌دل/ ره‌اوی/ قیناوی.

(أَحَقَّدَ - هُ): قین له‌ دل‌یکرد. (تَحَاقَّدَ - الْقَوْمُ): خویش‌گه‌ل (قینیان له‌ به‌کتری هه‌ل‌گرت/ کینه‌مان له‌ به‌کتری کیشا). (أَحْتَقَّدَ - عَلَى فُلَانٍ): قینی له‌ فیسار هه‌ل‌گرت.

(أَلْحَقْدَ (ج أَحْقَاد وَحُقُود وَالْحَقِيْدَة (ج حَقَائِد): کینه/ قین و رقی چه‌سپاوی دل. (أَلْحَقُود): زۆر کینه‌کیش/ قینله‌دل/ ره‌نه‌ستوور.

۲-(حَقَدَ وَتَحَقَّدَ - تِ النَّاقَة حَقْدًا وَحَقْدًا): می‌حوشرمه که به‌زو چه‌وری زۆر گرت. ۳-(حَقَدَ وَتَحَقَّدَ - الْمَطَرُ حَقْدًا وَحَقْدًا): باران (بر/ا هر نه‌باری).

(- الْعِدْنُ): کانزاکه بر/ا هیچی لی‌به‌یدا نه‌بوو.

(إِحْتَقَّدَ - الْمَطَرُ): بارانه‌که بر/ا هر هیج نه‌باری.

حَقَر: (حَقَرَ وَحَقَّرَ - حَقْرًا وَحَقَارَةً): ۱-بجووک و بی‌باه‌خ بوو ۲-سووک و رسوا بوو. (حَقِيرَ وَ حَقِيْقَر وَ حِقْرَ): ۱-بی‌باه‌خ ۲-سووک/ رسوا/ بی‌ریز.

(حَقَّرَ - الشَّيْءُ أَوْ الرَّجُلُ): شته‌که یان بی‌اوم‌که شه‌قلی شکا/ بی‌باه‌خبوو/ پایه‌ن‌زم و بجوو‌کبوو.

(حَقَّرَ - هُ): سووک‌یکرد/ بی‌ریز‌یکرد/ بجوو‌کی کردمو‌ی به‌ چاوی سووک ته‌ماشایکرد.

(حَقَّرَ - هُ): زه‌بوون و سه‌رشو‌ریکرد/ بجوو‌ک و بی‌ریز‌یکرد/ سووک و رسوا‌یکرد. (أَحْقَرَّ وَأَحْقَرُوا سَتَحَقَّرَ - هُ): به‌ چاوی ن‌زم ته‌ماشایکرد/ سووک و رسوا‌یکرد/ بی‌باه‌خ‌یکرد.

(تَحَاقَرُ): ۱-نزم و بیبایه‌خبوو ۲-خوی نزم و سووک پیشاندا.
 («تَحَاقَرَتْ إِلَيْهِ نَفْسُهُ»): خوی به نزم و بچووک هاته بهرچاو.
 (الْحَقَارَةُ وَالْحَقَارَةُ وَالْحَقَارَةُ وَالْمَحْقَرَةُ):
 سهرشوری و سووکی / رسوایی / بیبایه‌خیی / بیپیزی.
 (هَذَا الْأَمْرُ مَحْقَرَةٌ لَكَ): نهم کاره بو تو مایه سووکی / سهرشوری و نرمییه.
 (الْمَحْقَرَاتُ): کاره نزم و بیبایه‌خو رسواکان.
 حَقَطَ: الْحَقِطُ وَالْحَقِطَانُ (م) الْحَقِطَانَةُ (ح): میپور (وتراویشه) نیره پور.
 حَقَفَ: (حَقَفَ - الظَّبْيُ حَقُوقًا): ۱-ناسکه که له لیژگه‌ی کومه‌له له‌کدها چوکی دادابوو ۲-وهک کومه‌له لی دریزموه بوو خوی کورو گرموله کردبووو نوستبوو.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که چه‌مایه‌وه / خوار بوو.
 (حَاقِفَ): چه‌ماو / خواربوو / لار.
 (إِحْقَوفَ): به خواری دریز بووموه.
 (أَلْحَقَفَ (ج) أَحْقَافٌ وَحَقُوفٌ وَحَقَافٌ وَحَقْفَةٌ وَ (جج) حَقَائِفُ): کومه‌له لی خواری دریزموه بوو.
 (الْمَحْقَفُ): که‌سین که نه بخوات و نه بخواته‌وه / دلگیراو.
 حَقَلٌ: ۱- حَقَلٌ - الْبَعِيرُ أَوْ الْفَرَسُ حَقَلًا وَحَقْلَةً): حوشرمه‌که یان چارمویلکه

ژانیکردبوو چونکه گلی خواردبوو.
 (الْحَقْلُ وَالْحَقْلَةُ) (طَب): ژانه ورگی چارموئی و حوشر به هوئی خواردنی گله‌وه که له‌گمل سه‌وزمدا خواردبوویان.
 ۲- (حَاقِلٌ - هُ. مُحَاقِلَةٌ): سه‌له‌می له‌گله‌دا کرد / کشته‌که‌ی به سه‌وزی پیفرؤشت.
 (أَحَقَلَ - الزَّرْعُ): کشته‌که دووپه‌له بوو / گه‌لای دمرکرد پیش نه‌ستووربوونی لاسکه‌که‌ی.
 (- تِ الْأَرْضِ): زموییه‌که بوو به کیلگه‌وه به که‌لکی کشتوکار هات.
 (إِخْتَقَلَ): کیلگه‌یه‌کی گرتهدست.
 (الْحَقْلُ (ج) حُقُولٌ): ۱-کیلگه.
 (حَقْلَةٌ): یه‌ک کیلگه / زموییه‌کی باش که کشتوکاری تیدا بکریت ۲-کشت که هیشتا سه‌وز بیت.
 (الْمَحَقْلَةُ (ج) مُحَاقِلٌ): کیلگه‌ی چینراو.
 ۳- (أَحَقَلَ - الرَّجُلُ فِي الرُّكُوبِ): راست سواری کورتانی و لاخه‌که بوو.
 (الْحَقْلُ): که‌ژاوه.
 ۴- (الْحَاقِلُ = الْأَكَارُ): کیلهر / جوتیار.
 (الْحَقْلَةُ وَالْحَقْلَةُ وَالْحَقْلَةُ): ۱-پاشماوه‌ی شیر یان ناو.
 ۲- حَشَافَةُ التَّمْرِ: خورمای وشکه‌ومبوو و قه‌پوئلکی به‌جیماوی خورما.
 حَقَمَ: (الْحَقِيمَانِ) (ع ا): همردوو هنجکی چاو.

حقن: ۱- (حَقْن- هُ. حَقْنًا): گیردا/ گرتی/ راگرت.

(«حَقْن بَوْلُهُ»): میزمه‌کی گیردا/ راگرت.

(دَمَهُ): خوینه‌کی پاراست و نه‌یه‌یشت برژیت.

(- ماء وَجْهَهُ): نابرووی خو‌ی پاراست/ خو‌ی له‌سەر شو‌ری داخو‌ازی پاراست.

(- الریض): دهم‌و‌وری نه‌خوشه‌که‌یکرد.

(إِحْتَقَنَ الریضُ): نه‌خوشه‌که می‌زی گیرا.

(- الدَّمُ): خوینی برینداری له‌ناو سکیدا کۆبو‌مه‌وه.

(- الریضُ): نه‌خوشه‌که دهم‌و‌وری خو‌یکرد.

(أَلْحَقَنَةُ (ج) حَقْن (طب): دهم‌و‌ورکردن/

هم‌وو دهرمان و چارمه‌ک که له‌ کۆمه‌وه‌ بو‌ رو‌یشتنی ناوه‌وی نه‌خوشه‌که به‌کار به‌ئیریت و رموانییت.

(أَلْحَقَنَةُ (ج) أَحْقَان): نازاری ناوسک/ سکیشه.

(أَلْحَاقِن) (ها): که‌سێکه له‌ می‌زلدانیدا می‌زی زۆر کۆببیته‌وه.

(«لَارَایَ لِحَاقِن»): ته‌نگه‌تاوی می‌ز بی‌چارمه‌ (په‌ندی‌که بو‌یه‌کێک که بی‌چارمه‌ بیده‌سه‌لات بی‌ت له‌ کاریکدا).

(أَلْحَاقِنَةُ): ۱- می‌ی وشه‌ی (الحاقن): ۲- گه‌ده (چونکه خواردن گله‌مداته‌وه‌و مۆل‌مدات).

(أَلْحَقْن): ترومپا. ره‌شه‌ خه‌لکه‌که به‌ شوینی ناوتیدا گرت‌کردنه‌وه ده‌لین وه‌ک عه‌ماراوو تانکی.

(أَلْحَقَان): ۱- که‌سێکه می‌زی خو‌ی زۆر راگرت ۲- عامیه: ره‌شه‌ خه‌لکه‌که به‌ عه‌ماراوو تانکی ده‌لین.

(أَلْحَقَنَةُ): نامیری ۱- ناو عه‌مارکردن ۲- نامیری دهم‌و‌ورکردنی نه‌خوش ۳- ترومپا.

۲- (حَقْن- اللَّبَن. حَقْنًا): ماسته‌که‌ی له‌ مه‌شکه‌دا کۆکرده‌ بو‌ ژمند و که‌ره لی‌گرتنی. (أَحَقْن): هم‌وو جۆره‌ ماسته‌کانی کۆکرده‌وه‌ تیکه‌ل‌کرد تا خوش‌بی‌ت.

(أَلْحَقِین (ج) حَقْنُ = الْحَقُون): ۱- ژمنراو ۲- کۆکراوه.

(«سَقَاهُ اللَّبَنُ الْحَقِین»): ماستی کۆکراوه‌ی مه‌شکه‌که‌ی دهرخوارد دا.

(أَلْحَقْن): مه‌شکه‌یه‌که ماستی تیدا کۆدم‌گرتیه‌وه‌و دهم‌نریت.

۲- (أَلْحَاقِنَةُ (ج) حَوَاقِن): چالی نیوان هه‌ردوو ئیسکی چه‌له‌مه‌ که له‌ به‌ر گه‌روودایه.

(«لَأَلْحَقْنُ حَوَاقِنَكَ بِذَوَاقِنِكَ»): (بو‌ هه‌رمشه‌یه) چه‌ناگه‌ت له‌ چالی به‌رگه‌رووت توند دم‌که‌م وانا دهم‌کوژم.

حقا: (حَقَا- هُ حَقَوًا): کیشای به‌ که‌مه‌ریدا.

(حَقِي): ۱- هاواری که‌مه‌ریکرد ۲- ژانه‌ که‌مه‌ری تووشبوو.

(مَحَقَو و مَحَقِي): كه مهر نازارگرتوو.

(تَحَقِي): هاواری كه مهر يکرد.

(أَلَحَقَو (ج) حِقَاء وَأَحَقِ وَأَحْقَاءُ حَقِي): ۱-

كه مهر/ ناوهد ۲- پشتين. چونكه له كه مهر
دمبه ستریت.

(أَلَحِقَاءُ وَالْحَقْوَةُ): كه مهر يا پشتين.

۲- (أَلَحَقَو (ج) حِقَاء وَأَحَقِ وَأَحْقَاءُ وَحَقِي):

فهدپالی كيومهكه، رووی كيومهكه.

(أَلَحِقَاءُ وَالْحَقْوَةُ (طب): ژانه گدميهك كه

له گوشتخواردنه وه بيت.

حك: ۱- (حَكْ- الشَّيْءَ حَكًا): كړاندی و

تويژي شته كه يگرت.

(-الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ أَوْ عَلَيْهِ): شته كه ی له

شته كه يتر خست/ له يه کی سوون/ له يه کی

خشاندن.

(حَكْ وَ أَحَكْ وَأَحَتَكْ وَاسْتَحَكْ- هُ رَأْسُهُ.

إِحْكَاكًا): سهری خورا، سهری هاته خوراندن.

(«مَاحَكْ جِلْدَكَ مِثْلَ ظَفَرِكَ»): به نینوکی

خوت نه بيت خورووت ناشکیت واتا كه س

وهكو خوت مشووری خوت ناخوات.

(إِحْتَكْ بِالشَّيْءِ): خوی به شته كه خوراند-

خوی له شته كه خست.

(أَلَحَكْ وَالْحِكَاكُ): فهدیداریك كه خوشتریگهر

خوی پیده خورینیت.

(«فَلَانٌ حَكٌ أَوْ حِكَاكٌ شَرٌّ»): فیسار چاك

بهرهنگاری خراپه دمبيت.

(أَلَحَكْ): بهرده خوروو. بهردیكه سپی و خاو

وهك مهرمهر.

(أَلَحَكَةُ): خوروو/ خوراندن.

(-) (طب): دمرده خوروو/ نالوش دمرديكه

وهك گهری خوراندنی دمویت.

(أَلَحَاكَةُ): ددان (چونكه له يهك دهخشینیت

يان خواردن پیده خوریت).

(«مَابَقِي فِي فَمِهِ حَاكَةٌ»): دان له دمیدا

نهماوه.

(أَلَحَاكُ (طب): دمرده خوروو وهك گهری

خوراندنی دمویت.

(أَلَحَكَةُ): زمويهكه بهرده لانی. بهرده كه ی

خاوهو وهك مهرمهره.

(أَلَحَاكَةُ): كړيش كه به خوران هه لدمومريت

۲ برشت كه به لیخستن و كړاندن له شته كه

دمبيت هوه.

(أَلَا حَكْ): ۱- كه سيك كه دانی له دمدا نه مابیت

۲- سمی سواوی جوارپی.

(أَلَحَاكُ): ۱- زور خورین ۲ كه سيكه كه زیر

له بهردی مه كهك بو تافیکردنه وه دمدا.

(أَلَحَكْ): سهنگی مه كهك/ بهردی

تافیکردنه وهی زیر.

(أَلَجِلُّ الْمَحَكْ): گیانخورینی خوشتری گهر.

داريکه قایم ده چه قینریت تا خوشتری گهر

خوی پیبخورینیت.

۲- (حَكْ وَأَحَكْ وَأَحَتَكْ- الْكَلَامُ فِي صَدْرِهِ.

حَكَا: قسهكه كارى تىكرد.

(«ماحْكُ في صَدْرِي كَذَا»): نهوم پيخوش

نهبوو نهچووه دلمهوه.

(الْحِكْ وَالْحِكَّةُ): گومان.

(الْحِكَاكَةُ (ج) الْحِكَاكَاتُ): نيگه رانيى و

خه يالانى خرابى دل / وسواسى.

۳- (حَاكُ الرَّجُلُ مُحَاكَةً وَحِكَاكًا): پيشپرکى و

ململانيى له گهل پياومهكا كرد.

(تَحَاكًا): پيشپرکيانكردن.

۴- (اِخْتَكَّ - بِفُلَانٍ): راويژى به فيسار كردو

راى نهوى و مرگرت.

(تَحَكَّكُ - بِهِ): خوى تيگرت و بيانوى

پيگرت / شهرى پي فروشت.

(تَحَكَّكْتَ الْعُقْبُ بِالْحَيَّةِ): دووپشكهكه

خويگرتيه مارمهكو شهرى پي فروشت (بؤ

يەكێك دمهينرتهوه كه شهر به يەكێك له

خوى بههيزتر بفروشت).

(تَحَاكًا): خويان به يەكتر يەدا.

(الْحِكْ): خرابه خوازان / و شهر فروشان.

(حَاكُ): خرابه خوازيك.

(الْحِكَاكُ): ريبه خهنگرو شهر فروش.

(لَسْتُ مِنْ أَحْكَاكِهِ): تۆ پياوى نهوه نيت

خوتى ليبدميت و بهرنگارى نهو بيت.

۵- (الْحِكْ): قيبهله نما كه دمر يوانهكان

بهكار يدمهينن.

(حِكَّةُ الْأَنْفِ) (طَبْ): لووتجووزانهوه. نهوميه

كاتيك هموايهكى زور سارد ههلمرئيت لووتت

جووزانهوميهكى زورى تووشدميئت تا چاو له

هرميسك پر دميئت.

(الْحَكْ): به شان روپشتن و لهنجه كردن وهك

كورته بنهيهك كه به شان پروات.

(الْحُكْ): مروفي خوازولوك.

حَاكُ: خوازولوك / كهسيكه كه به زور شت

بسينيئت و ههتر بيت لهسر داواكهى.

(الْحُكَاكُ) (ك): بؤرهك.

حَاكُ: (حَاكَا - الْعُقْدَةُ حَاكًا وَأَحْكَا): گريكهى

توندىكرد.

(اِخْتَكَا - الْعُقْدَةُ): گريكهى توندىكرد.

(- تِ الْعُقْدَةُ): گريكه توند بوو / قايم بوو.

(اِخْتَكَا - الشَّيْءُ فِي صَدْرِي): شتهكه له دلمدا

چهسپى و گومانم نهما.

(الْحُكَاةُ وَالْحُكَاةُ) (ح): بزئمژ.

حَكْرُ: ۱- (حَكْر - هُ حَكْرًا): لهگهلیدا خراب

جوولایهوه ۲- چهوسانديهوهو سزای پینوشی

۳- ستمی دمر باره گرد ۴ شکندی و رسوايکرد.

۲- (حَكِرَ): کيرمکيرکرد / لهوجهلهوچيکرد.

۲- (حَكِرَ): کيرمکيرکەر / لهوجهلهوچيکەر.

(حَاكِر - هُ مُحَاكِرَةً): کيرمکيرى لهگهلدا کردو

لهيهك ههلهوچوون و لهيهك ورووژان.

۳- (حَكِرَ - بِالْأَمْرِ حَكْرًا): به زور دمستی

بهسەر کارمهكا گرت.

(حَكِرَ): دمست بهسەر كهلوپهلدا گرتن و

شاردنه‌وه‌ی و به گران فروشتنی.

(تَحَكَّرَ - واخْتَكَّرَ - الشَّيْءَ): دهستی به‌سمر

شته‌که‌دا گرت کۆیکردموه‌و عه‌ما‌ری‌کرد تا به گران بی‌فروشت.

(الْحَكَّرَ): شاردراده‌ی که‌لو‌په‌ل بۆ به گران

فروشتنی/ پاومنگراو.

(الْحَكَّرَ): ۱-شاردنه‌وه‌ی شت بۆ به گران

فروشتنی/ پاومنگاری ۲-ه‌یشتنه‌وه‌ی نرخ‌ی

خانوبه‌رمو مولکێک له‌سمر نرخ‌یک و نه‌دانی

به نرخ‌یت.

(الْحَكَّرَةَ): دهست به‌سهر‌دا‌گرتنی شت و

ه‌یشتنه‌وه‌ی و شاردنه‌وه‌ی بۆ گران فروشتنی،

پاوانکردنی شت.

(الْحَاكُورَةُ) (عامية): بارچه زموییه‌ک بۆ

دارودره‌خت نزیک خانوبه‌ره‌ ته‌رخ‌انب‌ک‌ریت.

۴-(تَحَكَّرَ - علیه): هه‌ناسه‌ی ساردی بۆ

هه‌لک‌یشا/ داخی بۆ خوارد.

۵-(الْحَكَّرَ وَالْحَكَّرَ): ۱-چۆره‌ ناویک یان

خواردنیکی که‌م ۲-پیا‌له‌یه‌کی بجووک.

(الْحَكَّرَ): که‌مه‌که‌ خواردنیکی و چۆره‌ شیر‌یک.

حکش: (حَكَشَ - الرَّجُلُ حَكْشًا): پیاومه‌

گرژ بوو خۆی گرمۆله‌ کرد.

(- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی گردکردموه‌/ کۆکردموه‌.

(- الرَّجُلُ): زولمی لیکرد/ سته‌می دهر‌باره

کرد/ زۆری به‌رانبهر کرد.

(- السَّراج): به‌ بزماریان چیلکه‌ی نوکتیز

پلته‌ی چراکه‌ی سه‌رخست.

(الْحُكَّاش) (عامية): بزماریان چیلکه‌ی

نووک‌تیز.

حکف: (حَكَفَ - الرَّجُلُ حُكُوفًا): پیاومه‌

له‌ کارمه‌یدا سستی‌یکرد،/ خاوه‌خواوی‌یکرد/

شین‌ه‌یبوو.

حکل: (حَكَلَ وَاحْتَكَلَ - الْأَمْرُ عَلَيْهِ.

حَكَلًا): کارمه‌ی لیچه‌واشه‌ بوو سه‌ری

لیدمرنه‌کردو روون نه‌بوو.

(الْحُكَلُ): هه‌رچی دمنگی لیوه‌ نه‌بیست‌ریت.

(تَكَلَّمَ كَلَامَ الْحُكَلِ): هه‌ر پلته‌پلته‌ی بوو/

که‌س له‌ هیچی تینه‌ده‌گه‌یشت.

(الْحَكَل - فِي الْفَرَسِ): شه‌له‌کی چاره‌وی.

(الْحُكَلَةُ): لاله‌په‌تمی.

«فِي لِسَانِهِ حُكَلَةٌ»: زمانی لاله‌په‌تمیه‌و له‌

قه‌سه‌ی ناگه‌ن.

۲-تَحَكَّلَ: نه‌قامانه‌ گیر‌م‌گیر و له‌وجه‌له‌و‌ج‌یکرد.

(الْحُكَلَةُ): (گیر‌م‌گیر/ له‌وجه‌له‌و‌ج‌ی

تینه‌گه‌میشتووانه‌.

حکم: ۱-(حَكَمَ - بِالْأَمْرِ وَلِلرَّجُلِ أَوْ عَلَيْهِ

و بَيْنَهُمْ. حُكْمًا وَحُكُومَةً): بریاری له‌سمر

کارمه‌که‌ سه‌پاندو کارمه‌کی له‌ نیوانیاندا

بری‌ه‌وه‌/ دادوهری‌ی خۆ‌یکرد.

(حَكَمَ - هُ فِي الْأَمْرِ): له‌ کارمه‌دا کردی به‌

ناو‌پ‌زیوان و خاوه‌ن فه‌رمان و بریار.

(حَاكَمَ - هُ إِلَى الْحَاكِمِ): بۆ لی‌پ‌رسی‌نه‌وه‌ی

سكالای برده بمر دادومر.

(- ه): نهماری له گه لدا کرد.

(تَحَكَمَ - فِي الْأَمْرِ): ۱- له کارمه دا

نارمزووکاری و خوویستی کرد له بریاردان و

هه لسوورانندا به بینهوی پشت بهرای

گهس و هیچ بیانوو به لگه مک بهستیت.

خوویستی کرد زۆردارانه رای خووی سهپاند.

(تَحَاكَمُوا - إِلَى الْحَاكِمِ): سكالایان برده بمر

دادومر.

(إِحْتَكَمَ - النَّاسُ إِلَى الْحَاكِمِ): خه لکی سكالایان

برده بمر دادومر.

(إِحْتَكَمَ - عَلَى فُلَانٍ): همرچی ویست له

فیساری داوا کرد.

(إِحْتَكَمَ - فِي الشَّيْءِ): به نارمزوووی خووی

شته که هه لسووراندا.

(- فِي الْأَمْرِ): له کارمه دا به بریاری ناو بیژیوان

قایل بوو/ برینهوی نا کوکیه که هه خسته

دمستی ناو بیژیوانه وه.

(أَلْحَكَمَ - مَص) (ج) أَحْكَامٍ): بریاردانی

(دادومری/ دادگهری/ دادپهر و مریانه).

(أَلْحَكَمَ): ۱- دادومر/ دادپرس ۲- ناو بیژیوان (بو

تاک و کو دموتریت) ۳- بریاردمر/ فهرماندمر/

بریار بیادمگمر.

(أَلْحَاكِمَ (ح) حُكَّامٌ وَ حَاكِمُونَ): دادومر/

قازی- جیبه جیکاری بریاری سهپینراو.

(أَلْحَكَمَةُ) (ج) مُحَاكِمٌ): دادگا.

(أَلْحُكُومَةُ): فهرماندمرو بریاردمری کار.

۲- (حَكَمَ - فِي الْبِلَادِ حُكْمًا وَ حُكُومَةً):

کاروباری ولاته که هه (گرته دمست و بهر یومیرد)

سالاری ولاته که می کرد.

(حَاكِمَ (ج) حُكَّامٌ): فهرماندمرواو کار به دمستی

ولات/ سالاری ولاته.

(حَكَمَ - هُ): فهرماندمروایی پینسپارد/ کردی به

سالاری ولاته پان شوینیک.

(أَلْحَكَمَ (ج) أَحْكَامٌ): بهر یومیردنی کاروباری

ولات/ فهرماندمروایی ولاته.

(أَلْحُكُومَةُ) (مَص): میری/ دمستی رامیارو

بهر یومیرد فهرماندمروایی کاروباری ولاته.

۳- (حَكَمَ - حُكْمًا): گه رایمه وه.

(أَخْكَمَهُ فَحْكَمَ): گیرایمه وه نهویش هاته وه

دواوه/ گه رایمه وه.

(أَحْكَمَ - الْفَرَسَ): ناسنی لغاومه که له دمستی

چاره ویکه توند کرد/ جله و یگرت.

(- هُ عَنْ كَذَا): دمستی نایه بهرو نه میهیش و

گیرایمه وه/ جله و یگرت.

(حَكَمَ - هُ عَنْ كَذَا): جله و گیری نه می کرد و

گیرایمه وه.

(أَحْكَمَ - هُ عَنْ الْأَمْرِ): له کارمه که گیرایمه وه

نه میهیش توخنی بکه ویت.

(- الْفَرَسَ): جلهوی نه سپه که توند کرد و

رایگرت.

(أَلْحَكَمَةُ): ناسنیکه له لغاوی و لاخداپه

همرومها لمسه ر لموزو ژیرجه نمیدایه و ری
سهر پیچی لیدمگرت.

(أَلْحَكَمَةُ - مِنَ الْإِنْسَانِ): ۱- پرووی مروف ۲-
پایه و پلهی مروف و ریژی.

(«رَفَعَ اللَّهُ حُكْمَتَهُ»): خودا پایهی بلندکردو
راومستاو یکردو سهر بهر زیکرد.

۴- (حُكْم. حِكْمَة): دانابوو.
(أَحْكَمْتُهُ التَّجَارِبُ): نهموونی زور دانایکردو/

داناییدایه.

(أَحْكَم - السَّفِيَه): دمستی مروفه بهره لاکه
گرتو جاوی پیکردموو خستیه سهر ری
راست.

(أَلْحَكَمَةُ (ج) حِكْم): ۱- ناخاوتنی رهواو
راست و دروست ۲- هه لسه هه ۳- راست و دروستی
گار ۴- داد مزانست ۶- سهر مهنلیی ۷- دانایی.

(أَلْحَكِيم: (ج) حُكْمَاء (م) حَكِيمَة): ۱- دانا
۲- زانا.

(أَلْحَكَم - مِنَ الرِّجَال): پیاوی سهرمو نیختیار/
دنیا دیدمو پیر.

(قَصِيدَةُ حَكِيمَة): هه لبهستیکی پر له بهندو
دانایی.

(أَلْحَكَم): تافیکراومو خاومن نهموون.
(أَلْحَكَم وَالْحَكَم): کهستیکی بهویردان و
راستی بهرور که دربارهی خویشی راستی
بلیت.

۵- (أَحْكَم - الشَّيْء): شته کهی تۆکه/ قایم/

چاک دروستکردو/ ورده کاری تیداگرد.

(إِسْتَحْكَم - الْأَمْر): کارمه باش دامه زراوو حی
پشت پیبهستن بوو.

(إِسْتَحْكَم - الْأَمْر): ۱- کارمه هی نهوه بوو
بکریت و نهمجام بیری ۲- پتهوو دامه زراو
بوو.

۶- (إِسْتَحْكَم - عَلَيْهِ الْكَلَامُ): قسه کهی
لیچه واشه بوو/ لیتی که چوو.

الملحق:

حکم: (أَلْحَاكِمِيَّة): دادومری- پلهی دادومر.
(أَلْحَاكِمِيَّة): سهر داری- دمه لات و پله و پایه
سهر دار.

حکی: (حَكِي - الْخَبَر - حِكَايَة): هه واله کهی
دهر خست گیرایه وه.

۲- (حَكِي - عَنْهُ الْكَلَام): له زمانی نهومه
قسه کهی گیرایه وه.

أَلْحَاكِي = الْفُوتُوغْرَاف = الْغَرَامُوفُون: سنوکی
قهموان/ گرامه فون.

۲- (حَكِي - فَلَانًا. حِكَايَة): له فیسار چوو/
له ویکرد.

(- الشَّيْء): وهك نهو شتهی هینا/ وهك نهو
شته یکرد.

(حَاكِي - هُ مُحَاكَاة): وهكو نهو بوو/ لهو
چوو/ لاسایی نهو یکردموه.

مُحَاكَاة: ۱- لهیه که چووون ۲- لاسایی کردنه وه.

۴- (حَكِي - عَلَيْهِ. حِكَايَة): (به دگویی/

دوو زمانیی) له پاشمله بمرامبر کرد.

(أَلْحَكِي): بهدگؤ/ دوو زمان (بؤ نیرو من دمو تریټ)/ بهد زمان.

۵- (حَكِي الْعُقْدَةُ: حِكَايَةُ): گریکهی توندکرد. (إِخْتَكِي- الْأَمْرُ: إِسْتَحْكَم): کارمکه سهخت و ئالؤز بوو/ بمیه کدا چوو.

(أَلْحِكَايَةُ): هه کایمت- چیرؤکی راسته فینه یان نه مندیسه- گیرانه موی حیکایمت یان هر جوره چیرؤکیک بیت.

حل: ۱- (حَلَّ- الْعُقْدَةُ: حَلًّا): گریکهی کردموه/ گریکهی خاو کردموه و کرایموه.

(يَا عَاقِدُ أَذْكَرَ حَلًّا): نهی گریلیدمرو کار ئالؤز، گرفته که چار مسمر بکهو سهختی مه که.

(حُلَّ- الْجَامِدُ): بهستوومکه توینراپه وه.

(إِنْحَلَّ): خاویووموه - کرایموه/ لینه لومشا.

(أَلْحَلَّ): کار ساز/ گریکمره وه.

(«فُلَانٌ حَلَّالٌ لِلْعُقْدِ كَافٍ لِلْمَهْمَاتِ»): فیسار کار سازی کیشه کانه و رهوین و به جیهینه مری کاره گرنگ و گرفته سهخته کانه.

(أَلْحَلَالَةُ): نه موی ناو ریشمی لمسمر هه لده کریټ.

(أَلْتَحْلِيلُ الْكُهُرْبَانِيَّ): (ف) شیهه لکردنی کارمبایی/ نه مویه که هه مننیک تمنی ناو یته بگریدر یته وه بؤر مگزه سهرمکیه کانی وه ک ناو به هوئی کارمباوه نوکسجین و هایدرؤجینه کهی

له یهک جیابگریتموه.

۲- (حَلَّ- الشَّيْءُ: حِلًّا): شته که هه لال بوو/ شیوا بوو.

(حَلَّل- الشَّيْءُ: تَحْلِيلًا وَتَحِلَّةً وَتَحِلًّا): شته کهی هه لال کرد.

(- ه): داوای لیگرد ریکه و تنسی نیوانیان هه لبومشیته وه و دمسته بمری نه بن.

(أَحَلَّ- الشَّيْءُ: إِحْلَالًا): شته کهی به هه لال و شیوا دانا یان هه لالیکرد.

(تَحَلَّل- ه): لییدا و اگرد که نهم بهو ریکه و تنه وه نیتر بهیومند نه بیت.

(إِسْتَحَلَّ- الشَّيْءُ): شته کهی به هه لال/ به شیوا دانا یان هه لالیکرد.

(- هُ الشَّيْءُ): داوای لیگرد که شته کهی بؤ هه لال بکات و بؤی بشیت.

(أَلْحَلَّ) (مص): هه لال/ شیوا.

أَلْحَال (ج) حُلَّ و حُلُول و حُلَّال (فا): ۱- گریکمره وه ۲- له شویندا مانه وه.

(أَلْحَلَّال): هه لال/ پیچه وانهی حمرامو نه شیوا.

(أَلْحَلَّال): ۱- هه لال/ شیوا ۲- که لوپه لی پیاو مه که.

(أَلْحَلَّل): هه لال.

۳- (حَلَّ- الْمَكَانَ وَبِالْمَكَانِ: حَلًّا وَحَلًّا وَحُلُولًا): دابهزییه شوینه که و تیایدا نیشته منی بوو.

(- به في المكان): دایبەزانده شوینەکه.
 (حَلَّ- المكان): شوینەکه ناوابوو/ لیڤینیشتەجی بوون.
 (حَلَّ- هُ بِالْكَانِ تَحْلِيلاً وَ تَحْلَةً): له شوینەکهدا دایبەزاندا/ جیگیریکرد.
 (أَحَلَّ- هُ بِالْكَانِ أَوْ الْمَكَانِ إِحْلَالاً): له شوینەکهدا دایبەزاندا/ نیشتەنییکرد.
 (إِحْتَلَّ- الْمَكَانَ وَبِالْمَكَانِ): ۱-له شوینەکهدا دایبەزو نیشتەجی بوو ۲-داگیریکرد.
 (إِحْتَلَّ- الْقَوْمَ وَبِالْقَوْمِ): بەسەر خویشگەلدا دابارین و له لایان نیشتەجی بوون.
 (أَلْحَلَّ): دایبەزیو نیشتەنیبوو.
 (مازلتُ حَلًّا بِهَذَا الْبَلَدِ): هیشتا هەر لەم شارەدا دانیشتم/ نیشتەنیم.
 (الْحَلِيلُ (ج) أَحِلَاءُ (م) حَلِيلٌ وَحَلِيلَةٌ (ج) حَلَالٌ): ۱-میردو ژن/ هاوسەر چونکە لەگەڵ یەکدا پێکەوه دانیشتم/ نیشتەنین ۲-ئەوێ لەگەڵتدا له خانوویەک دانیشتووومو دمری/ نیشتەنییە.
 (هَذَا حَلِيلُكَ): ئەمە هاوئشینتە.
 (الْحِلَالُ): ھۆیەکی گۆڕزانیەوومو سواربوونە کە ژن سواریدمبێت.
 (الْحَلَّةُ): جارێک لەیەکدا توانەو.
 (الْحَلَّةُ (ج) حَلَلٌ وَ حِلَالٌ): ۱-ئەنجومەن و کۆمەڵگا و کۆر کە خەڵک پێکەوه تێیدا دمیڤ ۲-گەرەک.

(الْحَلَّةُ (ج): جوړو شیوێ یەگرتن.
 حِلَلٌ وَ حِلَالٌ): ۱-خویشگەلێکی زۆر لە شوینیکدا دایبەزین جیگیرین ۲-ئەنجومەن و کۆمەڵگا کە لە شوینیکدا نیشتەنین ۳-گەرەک/ شوینی نیشتەنی.
 (الْحُلُولُ (مص) عند العلماء): توانەو لە یەکدا، لای زاناگان: یەگرتنی دوو تەنە بە شیومێک کە نامارە بۆ هەر کامیکیان بکەیت نامارمێ بە ئەوێریش وەک گۆل لە گۆلاودا.
 (مَذْهَبُ الْحُلُولِ): رێڕەوێ بیری توانەوومو بوون: پەڕمەوگەرانی ئەم رێڕەوێ پڕوایان وایە کە خودا چۆتە ھەموو شتیکەوومو ھەموو ئاستەمێکی ئەو شتەوومو لەگەڵیدا یەکیگرتووێ تا دەرئێت بە ھەموو شتێک بلییت خودایە. بەوێ بیروپروا ئایینی بەسەر سروشتی مەرفانەدا زالە.
 (الْحُلُولُ الْحَيَازِي): شت چوونە ناو بۆشایی شتەوێ وەک تەن بچیتە شوینانەوومو بگرت. (الْحُلُولُ الْوَصْفِي): چوون و توانەوێ نیشانەگرتن وەک رەشی بچیتە ناو تەنەوومو رەنگی رەشی بدات. (الْحُلُولُ السَّرْيَانِي): چوونە ناوومو خوێتێکشان وەک دەرێ دمرۆنی کە خوێ دەرئێتە دمرۆنەو.
 (الْحُلُولُ الْجَوَارِي): چوونەناوومو جیگرتن: وەک ناو لە گۆژەدا جیی خوێ دەرئێت یەکیک

له دوو شتمکه دمبېته دمفر بؤ نه وېتر.

(الْحُلُولِيَّةُ): دهمتمه مکی سؤفیکه رېبه بر وای به رېرهموی ته نگرته که به (بانتیسم) ناودمېرېت.

(الْحَلَّ (ج) مَحَال): ۱- نشینګه، خوجی ۲- جیکار.

(الْحَلَّةُ): شوینی لیدابه زین و جیکر بوون. (ماءُ مُحَلَّلٍ): ناویک حوشر چووبېته سمری و لیلکریبیت.

(مَكَانُ مُحَلَّلٍ): شوینیک خه لکیکي زوری تیچووبیت و تیایدا هاتووچوکر د بیت شوینگوزاری خه لک.

۴- (حَلَّ - الرَّجُلُ. حِلًّا): پیاوکه و نیجرامی حه جی شکاند.

(أَحَلَّ. إِحْلَالًا): دمستبمرداری بهیمان بوو/ لیدمهرچوو.

(- الْمُحَرَّمُ): نیجرامگرتووه که نیجرامی شکاند ۲- چوو مانگی بهربوونه وه، نهو مانگی که حمرام نییه.

(الْحِلَّ (مَص): نهودیو خاکی حمرامی مهککه.

(أَرْضُ الْحَرَمِ): خاکی حمرامی مهککه.

(الْحِلُّ وَالْحَلَّ): دمی نیجرامشکاندن.

أَشْهُرُ الْحِلِّ: مانگی بهربوون که به دمری مانګه حمرامه کانن.

(الْحَلَال): له نیجرام دمرچوو.

(الإِحْلَال): لیبوونهوی به جیهینانی مهرج و پیوېستیه کانی حه ج.

(مُحِلَّ (فَا): مهرجی حه جشکین بهیمان شکین.

(رَجُلٌ مُحِلٌّ): پیاویکی بیبهیماننه/ بهیمان شکینه.

۵- (حَلَّ - عَلَيْهِ أَمْرُ اللَّهِ حُلُولًا): فمرمانی خودای له سمر پیوېست بوو.

(- الدِّينُ. حِلًّا): کاتی دانهوی و امه که فمرزمکه هات.

(أَحَلَّ - بِنَفْسِهِ. إِحْلَالًا): سزای به خوی گه یاند/ خوی تووشی سزاگرد.

(- عَلَيْهِ الْأَمْرُ): کارمکه ی له سمر پیوېستگرد.

(مُحِلُّ - الدِّينُ): کاتی دانهوی و امه که فمرزمکه.

۶- (حَلَّ - يَ الْيَمِينُ. حِلًّا): سویندمکه برایه سمر/ به جیهینرا.

(حَلَّ - الْيَمِينُ. تَحْلِيلًا وَ تَحْلَةً وَ تَحِلًّا): سویندمکه ی شکاندو که فارمتی سویندمکه یدا.

(تَحَلَّلَ - مِنْ يَمِينِهِ): له سویندمکه رزگاری بوو بهدانی که فارمته که ی.

(- فِي يَمِينِهِ): سویندمکه ی به مهرجه وه خوارد. وَهَكَ بَلَى: (وَاللَّهِ لَأَفْعَلَنَّ ذَلِكَ إِنْ

شَاءَ اللَّهُ أَوْ إِلَّا أَنْ حُلَّ يَكُونَ كَذَا) به خودا نهو کاره دمکه م گمر خودا رکیبخت یان

تمنها نهوه نه‌بیت.

(الْجِلَّ): سویند شکندن/ خو له سویند
دزینموه.

(الْتَجِلَّةُ): که‌فارمتی سویندمکه.

۷-(حَلَّ حَلَّالًا): پارنهی یان قاجی تووشی

نهرمی و خاوی بوو.

(أَحَلَّ (ج) حُلَّ): که‌سیکه پارنهی یان قاجی

تووشی نهرمی و خاوی بووبیت.

(الْحَلَّةُ وَالْحَلَّةُ): لهش تیشکان و بیه‌زی.

(«فِيهِ حَلَّةٌ أَوْ حِلَّةٌ»): تیشکاوی و بیه‌زی

همیه.

(الْأَحَلَّ (م) حَلَاءَ (ج) حُلَّ): قاج شکست و

بیه‌زی.

۸-(أَحَلَّ تِ النَّاقَةَ عَلَى وَلَدِهَا. إِحْلَالًا):

می‌خوشرمه که شیرمه‌ی بۆ به‌چکه‌ی دادا.

(الإِخْلِيل (ج) أَحَالِيل): ۱-جوری شیر له گواندا/

شیرم‌وی گوان ۲-میزم‌رۆگه له م‌رۆفدا.

(التَّحْلِيل الإِخْلِيل): ۱-شیرم‌رۆگه ۲-میزم‌رۆگه.

۹-(الْحَلَّ): ۱-خامانج/ نیاز ۲-نه‌فسوون/

ته‌لیسم/ جادوو.

(الْحَلَال): جادوو‌گهری/ ته‌لیسم‌بازی.

(الْحَلَّةُ (ج) حُلَّ و حِلَال): ۱-همموو به‌رگیکی

تازه یان نهو به‌رگیکی همموو له‌شی داب‌پوشیت

۲-چه‌ک.

(«لَبَسَ الْحَارِبُ حُلَّتَهُ وَبَرَّتَهُ»):

جه‌نگاو‌مرمه به‌رگیکی جه‌نگی پو‌شی و چه‌کی

شهری له خویدا.

((الْحَلَّةُ): سه‌مه‌ته‌میکی گه‌وره‌ی قامیش.

(الْحَلَّةُ وَالْحَلَّةُ (ج) حِلَّ و حِلَال- مِنْ

الشيء): لای شته‌که/ رووی شته‌که/ نا‌کاری

شته‌که.

۱۰-(حَلَّلَ الشيء): ژیری شته‌که‌ی بۆشکردو

جوو‌لاندی/ ترازاندی/ شلۆ‌فیکرد.

(- الْقَوْمَ): له خانوو‌مکانیانی دهر‌پهراند/

دهر‌یکردن.

(تَحَلَّلَ عَنْ مَكَانِهِ): له شوینه‌که‌ی خو‌ی

بزوو/ ترازو دهر‌پهری/ شلۆ‌قبوو.

(الْحَلَّاحِل (ج) حَلَّاحِل وَالْمُحَلَّل وَالْمُحَلِّح):

۱-سهر‌داری خیل ۲-دلاومری نه‌بهرد.

الملحق:

حَلَّ: (الإِخْتِلَال): هه‌واره‌لدان له شوینی‌کداو

که‌لک لیوم‌رگرتنی و گرتنی ۲-داگیر‌کردنی

مولک و مالیک.

(- في القانون الدولي): له پاسای ده‌وله‌متاندا

نهمیه خاکیک داگیر‌بک‌ریت که به‌شیک نه‌بیت

له نیشتمانی داگیر‌کهرمه.

(الإِخْتِلَال العَسْكَرِي): به‌هیزی سو‌پا خاک

داگیر‌کردن.

(جَيْش الإِخْتِلَال): سو‌پای داگیر‌کردنی

خاکیک که هی نیشتمانی داگیر‌کهر نه‌بیت/

سو‌پای داگیر‌کهر.

حَلَّ: ۱-(حَلَّاهُ بِالسَّيْفِ): شمشیری پیندا

کیشا/ به شمشیر لییدا.

(- هَ بالسُّوط): دایه بهر قامچی/ قامچیکاریکرد.

(- بِه الْأَرْضَ): کوتای به زمویدا/ دایبهزمویدا.

۲-(حَلَّأَ وَحَلَّأَ- هَ الشَّيْءَ حَلَّأً وَ تَحْلِيئًا وَ تَحْلِيئَةً): شتهکهیدایه.

۳-(حَلَّأَ- الْجِلْدَ. حَلَّأُ): پیستهکهی (دامالی/ لیکردموه).

(الْحُلُوءَ وَالْحَلَاءَةَ): گوروونی پیستو دارنین/ دامالینی تووکهکهی که پیسته خۆشهکهمرکه میکات.

(الْخِلْأُ وَالْمِحْلَایُ): نامیری دامالینی مووی تووکی پیستو پاککردنی/ دامالینی.

۴-(حَلَّأَ- هَ. حَلَّأُ): به نامیریکی کرانن کرانی.

(حَلَّأَ- لَهُ حُلُوءٌ): بوی کران و بوی لیخشانند واتا بهردیکی لهبهردیکیتر خشان پاشان توژمهکی خسته سمر بهریدمستی و ناوینهکهی پاککردموه چاوی پیرشت.

(الْحُلُوءَ وَالْحَلَاءَةَ): توژی بهیدابووی دهرمانیک که بخریته نیوان دوو بهردموه لهیهک بخشینریت و چاوی پیپریژن.

(الْحَالِئَةُ): ماریکی کوشندهی شهرمنگیز.

(أَحْلَأَ- هَ): چاوی به دهرمانی لیخشانی نیوان دوو بهردمهک رشت.

۵-(حَلِيءَ. حَلَّأُ): مووی لیپهیدابوو.

(الْحَلَّأُ أَوْ التَّحْلِيءُ أَوْ التَّحْلِيئَةُ): موو/

تووکی پیست یان نهومی که خراب بوومو رهشبوتهوه.

۶-(حَلِيءَ- تِ الشَّفَّةُ): لچو لیومهکه تامیسکی دمردا.

(الْحَلَّأُ): تامیسک که هی دواي نهخۆشییه.

۷-(حَلَّأَ- هَ عَنِ الْمَاءِ تَحْلِيئًا وَ تَحْلِيئَةً): دمریکردو نهپهیشت بیته لای ناومهکهوه.

الَّتَحْلِيئَةُ: گران- رهزاگران/ رهزاقورس. (رَجُلٌ تَحْلِيئَةٌ): پیاویکی (رهزا/ چاره) گرانهو دمبیزریت.

حلب: (حَلَبَ- الشَّاةَ- حَلْبًا وَ حَلْبًا وَ حَلَابًا): مهرمهکی دۆشی.

«حَلَبَ الدَّهْرَ أَشْطَرُ- هَ»: تالیی و شیرینی رۆژگاری نۆشی و چاکه و خراپهی تافیکردموه. (أَشْطَرُ): بهچکهی حوشر.

(حَلَبْتُ بِالسَّاعِدِ الْأَشَدِّ): کارت به کرسی کارزان و بهتوانا نهنجامداو پهناات بردنه بهر.

(أَحْلَبْتُ- الرَّجُلَ): شیرم بۆ کابرا دۆشی.

(- تَهُ نَاقَتِي): میحوشترمهکم دایه بیدۆشیت.

(حَالَبَ- هَ): لهگهلیدا دۆشی.

(إِحْتَلَبَ- النَّاقَةَ): میحوشترمهکی دۆشی.

(إِحْتَلَبَ وَاسْتَحَلَبَ): شیرمهکی دادۆشی و بۆ

دادا.

(الْحَلَب) (مص): دوشین.

«ماله حَلَب ولا حَلَب»: نهدوشینی میحوشتری

همیهو نه حوشتری نیژی همیه.

(الْحَلَب وَالْحَلِيب): شیری دوشراوی تازه.

(دَم حَلِيب): خوینی تازمو گهرم.

(الْحَلَب وَالْحَلِيب): شمرهتی خورما.

(الْحَلِيب): شیردر.

(«نَافَة حَلِيبی رَكْبی أَوْ حَلْبَانَة رَكْبَانَة»):

میحوشتریکه شیردرمو بؤ سواربوونیشه.

(الْحَلْبَة (ج) حَلَبَات وَحَلَائِب): جاریک/

تاهیک دوشین.

(الْحَلْبَتَان): دوو تاق دوشین، تاقی بهیانی زوو

و تاقی نیواری.

(الْحَالِب (ج) حَلْبَة (فا): دوشمر.

(حَالِبَة (ج) حَوَالِب): رَمگی دهوری گوان.

(الْحَلَاب): جامی دوشین.

(الْحَلَاب): فرمدوش.

(الْحَلَب) (ن): خوریک. روومکیکه بریندار

بکریت شیری لیدمردهجیت.

(الْحَلُوب وَالْحَلُوبَة (ج) حَلَب وَ حَلَائِب - مِنْ

الإِبِل أَوْ الْغَنَم): ۱- میحوشترو مهری شیردر

۲- دوشراو.

التَّحْلَابَة وَالتَّحْلِبَة وَالتَّحْلِبَة وَالتَّحْلِبَة

والتَّحْلِبَة وَالتَّحْلِبَة - مِنْ الْغَنَم): نمو مهری

پیش ناوسبوونی دمدوشریت واتا هسرمو ناوس

نییهو دمدوشریت.

(الْحَلَب (ج) مَحَالِب): قاهی تیدوشین/ جامی

شیر.

الْحَلَب: بیړه/ دوشینگه.

(الْحَلَب): کهسیکه میحوشترمکه میچکه می

بووه.

(«فَلَانُ مُحَلِبٌ مُحَلِبٌ»): فیسار حوشترمکانی

میچکه یاند میبیت بؤ شیرو نیړیشیان دمبیت بؤ

فروشتن.

۲- (تَحَلَب وَانْحَلَب - الْعَرَقُ أَوْ الدَّمْعُ أَوْ الْمَاءُ أَوْ

النَّدَى): نهرهق یان فرمیسک یان ناوو ناورنگ

رژاو نکا/ له بهری رۆیشت).

(- ت عَيْنُهُ): جاوی فرمیسکی رشت.

(- قَمَهُ): دمی (ناویکرد/ لیکی دمردا).

(حَلَب - الْكَرْم وَ حَلَب الْعَصِير): مهی.

(«ذَاقُوا حَلَبَ أَمْرِهَم»): تالای کارمکیان

نوشی.

(حَوَالِب الْبِئَر أَوْ الْعَيْن): سهرچاوی ناوی

چالوو کانیاو یان فرمیسکی یان سهرچاومکانی

چاو.

(حَوَالِب الْأَنْف): سهرچاوی ناوی لووت.

(الْحَلَاب - مِنْ الْأَيَّام): رۆژانی ناورنگبارین/

رۆژانی به ناورنگ.

۲- (حَلَب - الرَّجُل - حَلْبًا وَ حَلْبًا وَ حَلَابًا):

لهمسر چوک دانیش.

۴- (حَلَب - الْقَوْم. حَلْبًا وَ حُلُوبًا): خویشگهل

له همموو لایمکهوه بؤ کۆمهک تیژرانو

كۆبۈنەھە / ھەرمومەزىيانكرد.

(حَالِب- ه): پىشتىگىرىدو كۆمەكىد.

(أَحْلَب- الْقَوْم): خويىشگەل لە ھەموو

لايەكەھە بۆ كۆمەككردن ھاتن.

(أَحْلَب- ه): پىشتىگرتو يارمەتىدا /

سەرخىست.

(إِسْتَحْلَب- الْقَوْم): بۆ (پىشتىگىرى / كۆمەك و

سەرخىست) كۆبۈنەھە.

(الْحَلَاب- ب): ۱-كۆمەلان ۲-پىشتىگىران و لايەنگىرانى

پىاومەكە / ھەرمومەزگەران بە تايىبەتى نامۇزاو

بىننامۇزاھان.

(الْحَلِب- فا): پىشتىگىر كە لە خويىشگەل

نەبىت.

۵-(حَلِب- الشَّعْرُ. حَلْبًا): قەزمەكە رەش بوو.

(أَحْلَبُوب): رەنگى رەشى تىر.

(أَسْوَدَ حُلْبُوب): رەشىكى تىر / تۇخ.

۶-(الْحَلْبَةُ ج) حَلْبَات و حَلَاب: ۱-رەھە

نەسبى پىشپىركى ۲-نەسب بۆ پىشپىركى

كۆدەمكىتەھە.

(الْحَلْبَةُ): كورى پىشپىركى.

(«هُوَ يَرْكُضُ فِي كُلِّ حَلْبَةٍ مِنْ حَلْبَاتِ

الْمَجْدِ»): نەھ لە ھەموو پىشپىركىيەكى

سەرمەرزىدا تاوئەدەت.

(الْحَلْبَةُ ج) حُلْب (ن): شەلى.

(الْحَلْبَةُ): رەھە مەرىكە لە ران داپرەبەت.

(الحالبان) ع ۱): دوو بۆرىيەكەى مەزە كە لە

گورجىلەھە دىنە سەرمەزىلدان / مەزىكىش.

(الْحَلْب) (ن): دەرەختىكە مەرىكە دەرەخت

بەنى بۆنخۇشەمكىرت / كۆنار / كىنار / جۆرىكە

لە گىلاسە كىويلە.

(الْحَلْبُوب) (ن): رەھەمكىكە لە كۆمەلەى

(قەربونىيات) گەلاكانى بەرامبەر يەكەن لە

شەپنى ناوئەدەت زۆرە.

(الْحَلْبَان والحلباب) (ن): ناوى رەھەمكى:

لاولاو.

(حُلْبُوب): دارجىوھ.

حلت: ۱-(حَلَتِ- الرَّأْسُ حَلْتًا): سەرمەكەى

تاشى.

(- الصُّوف): خورىەكەى لە پىستە بۆگەنەكە

كردەھەمە دارنى.

الأحلت): خورىى لى داپرەراو يان تووك

لەكراوھ.

۲-(حَلَتِ- الدِّينَ. حَلْتًا): وامەكەى /

قەرمەكەى داپەھە.

۳-(حَلَتِ- ظَهَرَ الْخَيْلِ. حَلْتًا): بەسەرمەشتى

نەسبەكەھە (بەند بوو / مایەھە / خۇيگرت).

۴-(حَلَتِ- هُ بَسَلَجِه. حَلْتًا): رەقەنەكەى

پەداكرد / تىيگرت.

۵-(الْحَلِيت): ۱-سەھۆل ۲-تەرزە ۳-زوقم.

حَلَج: ۱-(حَلَجَ- فِي الْمَشْيِ حَلَجًا): لە رۆپىشتەدا

(شەنەمىيەكرد / لەسەرخۇ رۆپىشت / ھىواشەبوو).

(- فِي الْعَدُو): بە ھەنگاوى گەورە گەورە

رایکرد.

(- الْقَوْمُ لَيْلَتَهُمْ): خویشگهل شهو یان به
رؤیشتن برده سمر.

(«بَاتَ الْقَوْمُ يَحْلَجُونَ لَيْلَتَهُمْ»): خویشگهل به
دریژایی شهو بهریوه بوون.

(الْحَلَجَةُ وَالْحَلَجَةُ): ماوه.

۲-(حَلَجَ الْقُطْنُ حَلَجًا): لۆکه‌کی له
چیکه‌نمه‌دا/ چیکه‌نمیکردو په‌موانه‌کی
لیکردموه.

(حَلَجَ): هه‌لاج- چیکه‌نمه‌کمر.

(الْقُطْنُ الْحَلِيج وَمَحْلُوج): لۆکه‌ی
چیکه‌نمه‌کراو/ هه‌لاجیکراو.

(حَلَجَ- الرَّجُلُ بِالْعَصَا): به دار له‌شی
پیاو‌مه‌کی شیکردموه.

(إِحْتَلَجَ- حَقَّهُ): مافه‌کی خۆی و مرگرت‌هوه
(له شیکردنه‌وه‌ی لۆکه‌وه و مرگرت‌هوه).

(الْحَلَاجَةُ): چیکه‌نمه‌کمری/ لۆکه‌شیکردنه‌وه/
هه‌لاجی.

(الْحَلَجَ (ج) مَحَالِج و مَحَالِيج): چیکه‌نه/
نامیری شیکردنه‌وه‌ی لۆکه‌و جیاکردنه‌وه‌ی
په‌موانه.

(الْحَلَجَةُ): ئه‌وه‌ی چیکه‌نمه‌کی له‌سمر
دمکرت.

۲-(حَلَجَ- الْخُبْزَةُ. حَلَجًا): نانه‌کی به تیرۆک
گه‌وره‌و پانو و خپ‌کرد.

(الْحَلَجَ): زۆرخۆر.

(الْحَلَاج (ج) مَحَالِج و مَحَالِيج): تیرۆکی
نانکردنه‌وه که نانه‌که ته‌نگو گه‌وره دمکات.

۴-(حَلَجَ- الْحَبْلُ. حَلَجًا): په‌ته‌که‌ی بادا.

۵-(تَحَلَّجَ- فِي صَدْرِهِ): له دڵدا گومان‌ی
په‌میداکرد.

۶-(تَحَلَّجَ- الْحُلُوجُ): هه‌وره به برووسکه‌که
دایبه‌په‌کداو که‌وته برووسکه‌لیدان.

(الْحُلُوجُ): هه‌وری به برووسکه.

(الْحَلَجَ): ته‌موره‌ی (به‌کره/ خلخلۆکه).

حَلَزَ: (حَلَزَ- الْجِلْدُ أَوْ الْفُودَ. حَلَزًا):
پێسته‌که‌ی دامالی یان تووله‌که‌ی دامالی/
تویکه‌مه‌کی لی‌کردموه.

(تَحَلَّزَ- الْقَلْبُ): دله‌که هاته ژان/ یمشا.

(- الشَّيْءُ): شته‌که مایه‌وه.

(- بِالْمَكَانِ): له شوینه‌که‌دا نیشته‌جی بوو.

(- لِلْأَمْرِ): بۆ کاره‌که قۆلی لێهه‌نمالی/ خۆی
خره‌ه‌لدا.

(إِحْتَلَزَ- مِنْهُ حَقَّهُ): مافی خۆی لێسه‌ندموه.

(الْحَلَزَ): ۱-رژد/ چرووک ۲-به‌دره‌موشت
۳-کورته‌بینه ۴- (ح): کونده به‌بوو.

(الْحِلْزَةُ) (ز) الواحِدَةُ حِلْزَةً: جۆره
دانه‌وینله‌مه‌که.

الْحَلَزُون (ح): هیلکه شه‌یتانۆکه/ جۆره
زینده‌مورینه‌که له له‌شهنرمه‌کانه که له ده‌شت

دمژی له قاوغی‌کی سه‌ده‌فیدایه له‌سمر گژوگیا
دمژی، جۆری زۆره هه‌ندیکی ده‌خوریت.

(الْحَلَزُونَةُ): مارپېنج / پېچۆك. (حي):
 بۆشاييەكى مارپېنجيە بووغوومەكى
 تېدەجېتو تيايدا بادمدرېتو قايمدمېت.
 اَلْحَلَزُونِي (هـ): مارپېنجى پېچېنجى/
 پېچۆكى.
 (شَكْل أَوْ خَطُّ حَلَزُونِي): شيوە مارپېنجى يان
 هيلكى مارپېنجى.
 حلس: ۱- (حَلَسَ - الْبَعِيرَ. حَلَسًا): ژېر
 كورتانى لە حوشترەكە نا.
 حَالَسَ الْبَعِيرَ: ژېر كورتانى لېنا.
 (أَحْلَسَ - تِ الْأَرْضِ): زەمەكە بەرگى سەوزى
 پۇشى و گياكەى بەرز بوومە.
 (إِسْتَحْلَسَ - تِ الْأَرْضِ): زەمى سەوز بوو
 گياكەى بەرز بوومە.
 (- النَّبْتُ): رېوومك، گژوگيا زەمىيەكەى
 داپۇشى.
 (- اللَّيْلُ): شەو داھاتو تاريكىرد.
 (الْجَلَسَ وَالْجَلَسَ) (ج) أَحْلَسَ وَ حُلُوسَ
 وَجِلْسَةً: ۱- جلى ژېرزين يان ژېر كورتان/
 نەرمەزىنو نەرمەكورتان/ نارەقمز ۲-
 ھەسرو ژېر راخەر.
 (الْجِلْسَةُ - مِنْ الْأَرْضِ): زەمىيەك گياى وا
 زۆر بېت كە ومك فەرش بۆ زەمى راخرايېت.
 ۲- (حَلَسَ - تِ السَّمَاءِ حَلَسًا): ئاسمان
 نەرمەبارانىكى بېچېرى باراند.
 (أَحْلَسَ - تِ السَّمَاءِ): ئاسمان نەرمەبارانىكى

بېچېرى باراند.
 ۳- (حَلَسَ - الرَّجُلُ بِالْشَيْءِ. حَلَسًا): زۆر
 ھەزى لە شتەكە كرد/ دلى زۆر چووە سەرى
 پېوۋى بەندو ئالوودە بوو.
 (حَلَسَ وَتَحَلَسَ - بِالْمَكَانِ. حَلَسًا): قىنگى لە
 شوپنەكەدا داگرت/ تيايدا مايەوہ/ پېوۋى
 نووسا/ شوپنەكەگرت.
 (أَحْلَسَ - هُ الْخَوْفَ): ترسى خستە دليەوہ.
 (حَالَسَ - هُ): لەگەلىدا بوو/ پېوۋى لكاو
 لېينەبوومە.
 (إِسْتَحْلَسَ - الْخَوْفُ فَلَانًا): ترس نىشتە سەر
 فېسارو لېينەبوومە دلىنا نەبوو.
 (الْحَلَسَ): پېوہ بەند/ پېوہلكاو.
 («فَلَانٌ جَلَسَ بَيْتَهُ»): فېسار بەند بووى
 مالمەوېمە پېوۋى لكاوہ/ بەرى نادات (ئەمە لە
 لای ئەوان خوويەكى خراپەو ومكو بەكەلكى
 ھېچ نەمەت و ھېچى لە باردا نەمەت).
 («هُوَ جَلَسَ مِنْ أَحْلَاسِ الْبِلَادِ»): ئەو
 يەككە لەوانەى ولات لەبەر خۆشەويستى
 بەرناداتو چۆلى ناكات (ئەمە پېداھەلدانە،
 خۆشەويستى و سەرىمەزى دەگەيمەنیت).
 (الْحَلَسَ): گەورەپياوى ناو خەلك و پياوى
 دلېر.
 (أَحْلَاسُ الْخَيْلِ): ئەسپسوارانىك كە ھەميشە
 ئەسپسوارىي بکەن.
 («كُونُوا أَحْلَاسَ بُيُوتِكُمْ»): ھۆگرى

ماله کانتان بن، بمیننه مه.

(هَذَا لَيْسَ مِنْ أَخْلَاسِ فُلَانٍ): نهم هاوکوو فی

نهو نییهو له ریزه ی نهودا نییه.

(الْحَلَسُ): ۱-مهردیک که هاوړیکه ی بهرندات

۲-همه تریکه که به شوینه کمیه مه به ندبیت و بنووسیت/ به جبینه هیلت.

(الْحَلُوسُ): همتیری پیوه به مندو لکاو.

۴-(حَلَسَ وَ تَحَلَسَ - لِلْأَمْرِ. حَلَسًا): گرو

خولی کارمکه بوو/ مراهی کارمکه ی بوو.

(«مَاتَحَلَسَ مِنْهُ بِشَيْءٍ وَمَا تَحَلَسَ شَيْئًا»):

هیچی لیوه چنگنه که وتو هیچی دستگیر نه بوو.

۵-(أَحْلَسَ - هُ): پهیمان و به لینی دایه.

(الْحَلَسُ): پهیمان/ ریکه وتن/ به لین.

(الْحَلَسُ): ۱-پهیمان و ریکه وتن به لین

۲-جواره م تری گرهوی تری بازی.

۶-(أَحْلَسَ - الرَّجُلُ): پیاوکه نابووتبوو.

(أَحْلَسَ فُلَانًا بِالْبَيْعِ): له فروشته کهدا

(دمغه لئی له که لدا کرد/ هولی بری).

۸-(إِحْلَسَ): رښکی جهرگی بوو (رښکی

نیوان رښو سوور بوو).

(أَحْلَسَ (م) حَلَسَاءَ): که سیکي رښکی جهرگی

(رښکیکه نیوان رښو سوور).

(الْحَلَسُ): نه هو ی رښکی نیوان رښو

سوور بیت جهرگی بیت.

(أُمُّ جِلَسٍ): ماکهر.

حَلَطَ: ۱-(حَلَطَ. حَلَطًا): حَلَفَ: سویندېخوارد.

(أَحْلَطَ - الرَّجُلُ): سویندېخوارد.

(- فِي الْيَمِينِ): سویندی گه وروم و گرانى خوارد.

(إِحْلَطَ - الرَّجُلُ): سویندېخوارد.

۲-(حَلَطَ. حَلَطًا): تووره بوو.

(حَلَطَ - فِي الْأَمْرِ): به کارمکه وه نووسا و که وته

به له هقار و خیرایکرد.

(حَلَطَ عَلَيْهِ. حَلَطًا): لیتووره بوو.

أَحْلَطَ - الرَّجُلُ: تووره بوو.

(- هُ): تووره میگرد.

(إِحْلَطَ - الرَّجُلُ): تووره بوو.

(- عَلَيْهِ): لیتووره بوو.

۳-(حَلَطَ وَاحْتَلَطَ - مِنْهُ. حَلَطًا): لیتومرس

بوو/ لیتبیزار بوو.

۴-(أَحْلَطَ - بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا نیشته نی

بوو/ مایه وه.

حَلَفَ: ۱-(حَلَفَ - بِاللَّهِ. حَلْفًا وَ حِلْفًا وَ حَلْفًا

وَ مَحْلُوفًا وَ مَحْلُوفَةً وَ مَحْلُوفَاءَ): سویندی به

خودا خوارد.

(حَلَفَ وَ أَحْلَفَ وَ اسْتَحْلَفَ - هُ): سویندیدا.

(حَالَفَ - هُ مُحَالَفَةً): ۱-پهیمانی له که لدا

بهست ۲-سویندیان بؤ په کترخوارد.

(تَحَالَفُوا): پهیمانیان بهست.

(الْحَلَفَ وَ الْحَلِفَ وَ الْأَحْلُوفَةَ): سویند.

(الْحِلْفَ (ج) أَخْلَافَ): ۱-سویند بؤ خواردن

که ناپاکی نهکات ۲- په پیمان و دوستایم تی و
هاو په پمانی.

(أَلْحَلَّافُ وَ الْحَلَّافَةُ): که سیکه که سویند زور
بخوات.

(كُلُّ حَلَّافٍ كَذَّابٌ): هه موو زور
سویند خوریک دروژنه.

(أَلْجَلِيفُ): همرچی گومانی لیبریکریت و بؤ
سهالاندنی سویندی بؤ بخوریت.

(أَلْجَلِيفُ (ج) حُلَفَاءُ = أَلْحَالِفُ): هاو په پیمان.
(الدَّوْلَةُ الْحَلِيفَةُ): دمولمتی هاو په پیمان/
سویند خورمکان/ دمولمته دوسته کان.

۲- (حَالَفٌ - فَلَانًا حَزَنُهُ مُحَالَفَةٌ): پمژارمکی
لیننه بؤوه، هه میشمی بوو.

(أَلْجَلِيفُ): هاو جووت/ په کگرتوو/
پیکه و مبهند.

(فُلَانٌ حَلَفَ كَذَا): فیسار (به مووه بمنده/
لیننا بیته وه)/ لیجیاننا بیته وه.

(أَلْجَلِيفُ (ج) حُلَفَاءُ): هه موو شتیک به
شتیکه وه بمندو لکاو بیت و لیننه بیته وه/
دوستی هه میشمی/ هاو بهند.

(فُلَانٌ حَلِيفُ الْجُودِ): فیسار به خشنده
سروشته/ هه میشه به خشنده میه.

(حَلِيفُ اللِّسَانِ): هه میشه به زمانه/
زمانیتیزو زمانپار اووه.

۳- (أَلْحَلَفَاءُ (ج) حُلَفٌ وَ حُلُفٌ): کارمکری
کویله ی به گرمه و دنگ.

(أَلْحَلَفَاءُ (ن): نه پجوور/ نه پچه/ تهرکه.
(حَلَفَةٌ وَ حَلَفَاتٌ (ن): بهک تهرکه. پرومکیکه
نووکتیز وهک گه لای دارخورما، له زونگاودا
دمرویت به گه لاکه ی سه به ته و حمسرو
گوش و کاغزی لیبروسته مکریت، له میسرو
جهزائیدا دمروینریت.

(أَلْحَلَاْفِيٌّ): شوینی لیروانی تهرکه یان تیایدا
زور بیت.

(أَلْحَلَفَةُ وَالْحَلِيفَةُ مِنَ الْأَرْضِي): نهو زمویانه ی
تهرکیان زور لیرویت و زوریان بیت.
خلق: ۱- (حَلَقٌ - الرَّأْسُ. حَلَقًا وَ تَحَلَقًا):
سرمکه ی تاشی.

(حَلَقٌ - الرَّأْسُ): سرمکه ی پاک تاشی.
(اِحْتَلَقَ - الرَّأْسُ): سرمکه ی تاشی.
(اَلْحَلَقُ): ناژهلکی زور/ مالیاتیکی زور
(چونکه کشته که قرتمبر دمکات و گیا که له
کوتره دمات.

(أَلْحَلَقُ): روت و بیتوک وهک تاشرا بیت.
(أَلْحَلَقُ): سمر تاش/ ده لاک.

(أَلْحَلَاْفَةُ): سر یا مووی تاشراو.
(أَلْحَلَاْفَةُ): سمر تاشی/ ده لاک یی.

(أَلْحَلِيقُ (ج) حَلَقِي): تاشراو.
(أَلْحَلُوقُ): تاشراو.

(شَعْرٌ حَلِيقٌ وَ لِحْيَةٌ حَلِيقٌ): قژیکی تاشراو و
ریشیکی تاشراو.

(أَلْخَلَقُ): ۱- مه کینه ی تهراش/ مه کینه ی

تاشین/ گویزانی تماشکردن. ۲- توپزگرموه.

۲- (حَلَقَ- الشَّيْءَ. حَلَقًا) توپکلی شته که یگرت/

دایمالی/ شته که می پاککرد.

۳- (حَلَقَ- الرَّجُلَ. حَلَقًا) کیشای به

به ربینیدا.

(حَلَقَ. حَلَقًا) هاواری نازاری به ربینیکرد/

فورگیکرد.

(الْحَلَقُ (مص) (ج) أَحْلَاق و حُلُوق و حُلُق

(ع ۱): گمروو/ فورگ.

(الْحُلُوق- مِنَ الْأَرْضِ): شیوو ناومروو جوگهو

جوگه لهو دۆل و دهری زموی که به گمروو

ده چوینریت.

(«أَخَذُوا فِي حُلُوقِ الطَّرِيقِ»): رینگه

تهنگه بهر مکانیانگرت.

(الْحَلَّاق وَالْحَوْلَق): ژانه گمروو/ فورگیمشه.

(الْحَلَّاق = الْحَلَق): گمروو.

۴- (حَلَقَ- الْقَوْمَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا. حَلَقًا):

خویشگهل په کترین کوشت.

(- بِ السَّنَةِ الْقَوْمَ): سال خویشگه لی توووشی

نهماه متیکرد.

(حَلَقِي): سالی نهماه متی و تووش.

(حَلَقَ- بِ السَّنَةِ كُلِّ شَيْءٍ): سالی نهماه متی

هموو شتیکی لمبنهیناو هه وتاند.

(الْحَالِقَةُ (ج) حَوَالِق): ۱- سالی نهماه متی و

مهرگ که هموو شتیکی لماناودمبات ۲- مردن/

مهرگ/ هه وتان.

(الْحَلَّاق): مهرگ/ مردن.

(الْحَالُوق): مردن.

(الْحَوْلَق وَالْحَيْلَق): وهی/ چورتومی گران/

ناپوره.

(الْحَالُوقَةُ): سهره خوره/ به دووم.

(سَيْفٌ حَالُوقَةٌ): شمشیری کوژمر/ هه وتین.

(رَجُلٌ حَالُوقَةٌ): پیاوی به کارو به دمه ته لات و

کوژمر.

۵- (حَلَقَ- الْحَوْضَ. حَلَقًا): گۆلمه کی پرکرد.

(حَلَقَ- الْإِنَاءَ مِنَ الشَّرَابِ (ضد): ۱- قاپه که

پری شهریت بوو/ پر بوو ۲- برژا.

(- ضَرَعُ النَّاقَةِ): شیر میحوشترمه

سمرکه موته وه/ برا.

(أَخْلَقَ - الْإِنَاءَ أَوْ الْحَوْضَ): قاپه که یان

گۆلمه کی پرکرد.

(حَلَقَةُ الْحَوْضِ): پرپوونی گۆلمه که.

(ضَرَعُ حَالِقٍ (ج) حَلَقَ و حَوَالِقِ) (ضد):

۱- گوانیکی لمشیر پر ۲- گوانیکی سمرکه و تووی

به سکه وه نووساو لمبر که می شیر.

(الْجَالِقَةُ): مینی وشه ی (الحالِق)

۶- (حَلَقَ- ت عَيْنُ الْحَيَوَانِ): چاوی

زیندمورمه که به قولداچوو.

۷- (حَلَقَ- الشَّيْءَ): شته که شیوه باز نه لی کرد/

وهك قولفه ی لی کرد.

(- الْقَمَرُ): مانگ خهرمانمیدا.

(- الطَّائِرُ): مهلمه که به رزبووه موو پیچه به

دمور میگرد.

(- النَجْمُ): نستیرمه بهرزبوووه.

(تَحَلَّقُ - الْقَوْمُ): خویشگهل بازنهی دانیشتن/

خردانیشتن/ نهلقهیانبهست.

(- الْقَمَرُ): مانگ خمرانهیدا.

(أَلْحَلَقَةُ (ج) حَلَقٌ وَ حَلَقَاتٍ): بازنه/ قولفه/

هموو شتیك بازنهی بیټ.

(حَلَقَةٌ - الْقَوْمُ): بازنهی خویشگهل.

(حَلَقَةُ الْبَابِ): قولفهی له دمرگادان.

(أَلْحَالِقُ (ج) حَلَقَةٌ - مِنَ الْجِبَالِ): ههلهمووت/

کیوی زور بهرزی رووت/ ماهیزمرد/ همزار به

همزار.

(«جَاءَ مِنْ حَالِقٍ»): له ههلهمووتیکهوه هات

(له بهرزفرینی بالندهوه هاتووه).

(«جَاءَ مِنْ حَالِقٍ»): له شوینیکی زور بهرزموه

هات.

(«هُوَ مِنْ حَالِقٍ»): له همزار به همزاریکهوه

کهوته خواری و مرد.

۸-(الْحَلَقُ): نهموستیلهی شا.

(أَلْحَلَقَةُ (ج) حَلَقَةٌ وَ حَلَقَاتٍ): ۱-زری

۲-گوریس.

(أَلْحَالِقَةُ (ج) حَوَالِقٍ): قسهی خراب و

ناشرین/ دزیو.

۹-(الْحَوْقَلَةُ = لَا حَوْ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ): دمسهلات

همر دمسهلاتی خودایه.

۱۰-(حَلَقَم - هُ): قورتمی ههلهینایهوه/

قورقوراهگی پری.

(أَلْحَلَقَوْم (ج) حَلَاقِيمُ): قورتوم/ گمروو/

قورقوراهگی.

حَلَك: (حَلَكَ وَاحْلَوْلَكَ وَاسْتَخَلَكَ. حُلُوكَةٌ وَ

حَلَاكًا وَ حُلُوكًا): رشتاریك بوو.

(حَالِكٌ وَ حَلَكٌ): رشتاریك/ زور رمش.

(أَلْحَلَكُ وَ الْحَلَكَةُ): رشتاریكبوون/ زور

ریشبوون/ رشتیر بوون.

(أَلْحَلَكَةُ وَ الْحَلَكَاءُ وَ الْحُلَكَاءُ وَ الْحُلَكَاءُ

وَ الْحُلُكِيُّ (ح): مارمیلوک. هر که هستی به

مروف کرد خوی به لهکهدا دهکات.

حَلَم: ۱-(حَلَمَ فِي مَنَامِهِ. حُلْمًا وَ حُلْمًا): له

خهویدا خهونیکی دی.

(حَلَمَهُ وَ حَلَمَ بِهِ): خهونیکی پیوه دی.

(إِنْحَلَمَ وَ اخْتَلَمَ فِي نَوْمِهِ): له نوستندا

خهونی دی.

(أَلْحَلَم (ج) أَحْلَام (مصر): خهون.

«هذه أحلام نائم»: نهمه خهونی

خهوتوویمکه واتا هیوایمکی درویه که نایمته

دی.

۲-(حَلَم - حِلْمًا): سهرمند بوو و لییبورد.

(حَلِيم (ح) حُلَمَاءُ وَ أَحْلَام (م) حَلِيمَةٌ):

سهرمندو لییبوردو.

(حَلَم - هُ. تَحْلِيمًا وَ حِلَامًا): سهرمندیکرد.

(تَحَلَّمَ): سهرمندانه خوی نواند.

(-الْحَلَم): سهرمندیی و لهسهرخویی

بەکارهیتنا.

(تَحَالَمَ): خۆی سەر ساردو سەرمەند نواندو
وايشەنبوو.

(أَلْجَلَمَ (ج) أَحْلَامٌ وَحُلُومٌ): ۱-سەرمەندی /
سەرساردیی و بە ئارامیی. پێچهوانەى
هەلەشەبى / لەسەرخۆی. یان واتای
تێنەگەشتن و هیج و ھووچی و بەدخوی
بگەھەنیت ۲-ئارام و لەسەرخۆ و بێدەنگی
لەگەڵ ئەوێ توانا و ھێزیش ھەبێت.

(تَأْمَرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بَكْذَا): ئاومزیان
ھەرمانی ئەومیان دەدات / ئەومیان پێدەلێت.
(تَأْمَرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بَكْذَا): ئاومزیان
پێیان دەلێت ئەو بەکن.

۳-(حَلَمَ وَاحْتَلَمَ- الصَّبِيُّ حُلْمًا وَ حُلْمًا):
گورمە شەیتانی بوو / بلووق بوو /
پێگەشت.

۴-(حَلَمَ- الْجِلْدُ. حُلْمًا): کرمی لە پێستەمە
(دۆزی / کردموه).

(حَلَمَ- الْجِلْدُ. حُلْمًا): پێستەمە بۆگەنیکردو
کرمی تێدا / کرمی ھەلەینا و کونیکرد.

(حَلَمَ وَ حَلِيمٌ): پێستی بۆگەنی کرم تێداوو
کونبوو.

(حَلَمَ- الْجِلْدُ): کرم بێژرێکرد.
(أَلْجَلَمَةُ (ج) حَلَمَ (ح): کرمیکە دەداتە
پێستەو دەمخوات.

(أَلْتَلَمَةُ (ج) تَحَالَمَ): کرمیکی زۆر تێداو.

۵-(حَلَمَ- الْقِرْبَةُ. تَحْلِيمًا وَ جِلَامًا):

کوندەمەکی پرکرد.

(تَحَلَّمَ- تِ الْقِرْبَةُ): کوندەمە لە ئاو پرپوو.

(- الرَّجُلُ): پیاومە قەلەو بوو و لە قەلەویدا
ھەلاوسا.

(أَلْحَلِيمَ): بەزو چەوری.

(أَلْحَلَمَةُ (ج) حَلَمَ (ع ۱): گۆی مەمەک و سەری
گوان کە شیرى لێو دەمژرێت.

۶-(أَلْحَلِيمَاتُ: ستالاكتايت ستالاكتايت
(أَلْحَلِيمَاتُ الْعُلْيَا وَالْحَلِيمَاتُ السُّفْلَى):
نیشتووی گەجى رەقبوو کە دلوپە دلوپە
دپتە خواری لە بنمیچی ئەشکەوتەکاندا
شۆردمبیتەو پێدەلێن ستالاكتايت یان لە
خوارمە لە بن ئەشکەوتەمەو بەرز دمیبتەو
پێدەلێن ستالاكتايت.

حلا: ۱-(حَلَا. حَلَاوَةٌ وَ حُلُونًا): شیرینبوو.

(- تِ الْفَاكِهَةُ): میومە خۆشبوو / گەشت.

(- لَهُ الشَّيْءُ): شتەمە لا خۆشبوو / لا
شیرینبوو. پێخۆشبوو.

(حُلُوْ): شیرین. خۆش.

(حَلَا- الشَّيْءُ): شتەمە شیرین و خۆشکرد.

(حَلُوْ حَلَاوَةٌ وَ حُلُونًا): ۱-شیرین بوو
۲-خۆشبوو.

(- تِ الْفَاكِهَةُ): میومە شیرین بوو /
خۆشبوو.

(حَلِي. حَلَاوَةٌ وَ حُلُونًا): شیرین بوو /

خۆشبوو.

- تِ الْفَاكِهَةُ: ميوەگە خۆشبوو.

(حَلَى - الشَّيْءُ: تَحْلِيَةً): شتەگەى شىرىنگرد /

خۆشکرد.

(حَالَى - الرَّجُلُ: مُحَالَاةً): لەگەل پياوەگەدا

ناسكو و زمانشیرین بوو.

(أَحَلَى - هُ. إِحْلَاءً): شىرىنگرد يان بە شىرىنى

زانى.

(«مَائِمَرٌ وَ لَا يُحْلَى»): نە قسەى خۆش و نە

تال دىمكات يان نە کردموەى شىرىن و جوان و

نە ھى دزیویش دىمكات.

(تَحَلَّى وَاسْتَحَلَّى الشَّيْءُ): شتەگەى لا شىرىن و

خۆشبوو.

(إِحْلَوَى - الشَّيْءُ): شتەگەى شىرىن و خۆشبوو.

(- الشَّيْءُ): شتەگەى لا شىرىن و خۆشبوو.

(أَلْحَلَوُ): ۱- شىرىن ۲- چىژخۆش.

(أَلْحَلَوَاءُ وَ الْحَلَوَى (ج) حَلَاوَى): ۱- ميوەى

خۆش و شىرىن ۲- (ط) شىرىنى و حەلوا

خواردنىك كە بە شەكر يان ھەنگوين

دروستىكرىت.

(الْحَلَوَانِي): ۱- حەلواچى ۲- حەلواھروش.

(الْحَلَاوَةُ) (ط): حەلوا / شىرىنى و نوقول و

ھەرچى بە شەكرو دۇشاو بكرىت و كونجى و

شتىترى تىبكرىت.

(أَلْحَلِي): چىژى خۆش / تامخۆش لە دەمدا /

شىرىن.

۲- (حَلَى وَ حَلِي - مِنْهُ بَخِيرٌ حَلَاوَةٌ وَ حُلْوَانًا):

لئوەى شىرىنى و خۆشى و ھەرى دى.

(حَلَاهُ حُلْوَانُهُ): شىرىنى خۆى پىچەشت و

چاگەى چاگەگەيدايموە.

(أَلْحُلْوَانُ): بەخشىش بە كارگوزارىك

يان دەلالتىك بدرىت پاداشتى كارمەيان و

خزمەتەگەيان / دەمشىرىنگردن.

۲- (حَلَا - هُ كَذَا أَوْ بِكَذَا حَلَاوَةٌ وَ حُلْوَانًا):

بەوە دەمەى شىرىنگردو بەوە لای ئەو

شىرىنبوو. چووە دلیموە.

(حَلِي. حَلَاوَةٌ وَ حُلْوَانًا): چووە دلەموو لای

شىرىن بوو.

(«حَلِي فِي عَيْنِي وَ بَعِينِي»): لەبەرچاوم

جوان و شىرىن بوو، چووە دلەموە.

(تَحَلَّى - تِ الْمَرَأَةُ): ژنەگە خەلى بە خۆيدا

کردو خۆى رازاندموە.

(«تَحَلَّى فَلَانٌ بِمَا لَيْسَ فِيهِ»): خۆى بە

شىئومىەك جوان و شىرىن نواند كە خۆى وا

نەبوو.

(تَحَالَى): شىرىنگارىكرد. رەفتارى جوانى

نواند.

(أَلْحَلَوُ): جوان / ھەشەنگ / شىوە شىرىن.

(أَلْحَلَوُ - مِنَ الرِّجَالِ): پياويك بچیتە دلەو،

رەفتار و زمانى شىرىن بىت.

(نَاقَةٌ حَلِيَّةٌ): مېخوشتريكى جوان و بەكەلك /

شىرىن.

۴- (حَلَا- هُ حَلَوًا وَ حُلُونًا): کچمکه‌ی یان خوشکه‌مکه‌ی لیماره کردو دایه به مارمیه‌کی دیاریکراو به مهرجیک هموو مارمیه‌کی یان شتیکی بۆ نهو بیت.

۲- (حَلِيّ): شیرین و خوشه‌ویست بوو و چوو دله‌وه.

۳- (الْحَلِيّ (طَب): زیپکمو تامیسک که له دمی مندالدا دمر دیت.

(الْحَلِيّ): وشک.

حَم: ۱- (حَم- التَّنَوْر. حَمًا): تم‌نوورمکه‌ی گمرکرد/ داخست.

(- الشَّحْمَة): به‌زمکه‌ی گمرکردو توانه‌وه.

(- الماء): ناومکه‌ی گمرکرد.

(- الماء. حَمًا): ناومکه‌ی گمرمبوو.

(حَمَم- الماء): ناومکه‌ی گمرکرد.

(- الرَّجُل): رووی کابرای به خه‌لووز رمشکرد.

(- فَلَانًا): به ناوی گهرم فیساری شت (عامیه).

(أَحَم- الماء): ناومکه‌ی گمرکرد.

(إِحْتَم): گهرم بوو/ توند بوو.

(تَحَمَم- بِالماء): (عامیه) به ناوی گهرم خویشت/ گهرماویکرد.

(إِسْتَحَم): ۱- خویشت/ چوووه گهرماومه‌وه/

گهرماویکرد/ کولیکرد ۲- له‌شی نیشته سه‌رناو/ نه‌ره‌فیکردمه‌وه.

(حَم- الظَّهيرة): هرچه‌ی گهرمای نیومرؤ.

(الْحَمَة): کانیی ناوی گه‌راو که خه‌لک بۆ

۴- (حَلَا- هُ حَلَوًا وَ حُلُونًا): کچمکه‌ی یان

خوشکه‌مکه‌ی لیماره کردو دایه به مارمیه‌کی دیاریکراو به مهرجیک هموو مارمیه‌کی یان شتیکی بۆ نهو بیت.

۵- (الْحَلَاءَة وَالْحَلَاوَة وَالْحَلَاوَاء وَالْحَلَاوِي (ج) حَلَاوِي- مِنَ الْقَفَا): ناوم‌راستی (به‌شتمل/ نه‌ستؤ).

حَلِي: ۱- (حَلِي- الْمَرَأَة. حَلِيًا): خشلی بۆ کردو خشلی به ژنه‌که‌دا کرد- به‌خشل رازاندیه‌وهو نارایشتیکرد.

(حَلِي- تِ الْمَرَأَة): ژنه‌که‌ی خوی رازاندیه‌وهو خشلی به خویدا کرد.

(حَال و حَالِيَة (ج) حَوَال): نافرمتی به خشل رازاو.

(حَلِي- الْمَرَأَة تَحْلِيَة): خشلی بۆ ژنه‌که‌ی په‌میداکرد یان به خشل رازاندیه‌وه/ خشلی پیداکرد.

(- الشَّيْء): شته‌که‌ی رازاندیه‌وهو جوانکرد.

(تَحَلِي): خوی رازاندیه‌وهو به خشل خوی جوانکرد.

(الْحَلِيّ (ج) حَلِيّ وَ حَلِيّ وَ الْحَلِيَة (ج) حَلِيّ وَ حَلِيّ): (به‌بی نیوانه) خشلو متوموورو به‌ردی به‌نرخ که نافرمت خوی پیدم‌رازی‌نیت‌ه‌وه.

(حَلِيَة الْإِنْسَان): ر‌م‌نگو رو‌خسارو شیوه‌وه س‌رو هه‌لافه‌تی م‌رو‌ف.

چاڭبوونەھەمى پېست خۇى تېھەلدەمكىشەيت و
پېدەمشوات.

(الْحَمَّةُ): ئارمىقى لەش.

حُمَّة (ج) الْحَمَم: ۱-خەلۈوز ۲-خۆلەمىش ۳-
ھەرچى بە ئاگر بسووتىت/ سووتوو.

(الْحُمَمُ): ئەھەمى كانناگرىن ھەلېمداتە
دەرمەھەمى گرو سووتووۋى كانناگرىن/ گرىكان.

(«صَارَتِ الْفَتِيَانُ حُمَمًا»): لاۋان بوونە
خۆلەمىش (ئەمە كاتى نانومېدىيە و كاريكى

بېنەنجام دەموتىت كە چاۋمېرى باشتېرېوون..
(الْحَمِيم (ج) حَمَائِم) (ضد): ۱-ئاۋى گەرم ۲-

ئاۋى سارد ۳-ئارمىقى لەش ۴-پەشكۇ كە بوغوردى
پېدەمسووتىنرىت ۵-ھەرچەمى گەرمەمى نېومېرۇ

۶-بارانى پاش تاۋسەننى گەرمە.

(الْحَمِيمَةُ (ج) حَمَائِم): ئاۋى گەرم/ شىرى
گەرمەمىراۋ.

(الْحَم): قاپ/ دەمىرى ئاۋگەرمەمىردن/
ئاۋكولېن.

(الْحَمَام (ج) حَمَامَات): گەرمەمى (بە زۇرى
ۋەشەكە بە نېر بەمەردەمىنرىت).

(«حَمَام مَارِيَا»): كاريكە پزىشكان و
چېشتەكەران و كوھوولگەران دەمىكەن ئەۋىش

بەھەمى قاپەكە دەخەنە ئاۋپەكەھە لەسمە
ئاگرەكە بىكولېت تا ئەھەمى لە قاپەكەدەپە بە

تېنى گەرمىمى ئاۋمەكە پېدەمەگات.

(الْحَمَامِي): ۱-گەرمەمىچى/ خاۋمەن گەرمەمى

۲-گەرمەمىپارېز.

(الْمُسْتَحَم): سەمىشۇرك/ شوپىنى خۇشتەن.

۲-(حَم- الإِزْتِحَال.حَمًا): پەلەھەمى
لە كۆچەكەدە كەرد/ پەلەھەمى لە رۇپىشتەكەدە
كەرد.

(حَم- الشَّيْءُ): شەتەكە نەزىكەبوۋمەھە/ ھاتە
بەرمەھەمى.

(أَحَم- الشَّيْءُ): شەتەكە ھاتە بەرمەھەمى/
نەزىكەبوۋمەھە.

۳-(حَم- الله لَهُ كَذَا. حَمًا): خۇدا ئاۋى بۇ
رەخساندەمى بۇ دانە.

(حَم- الأَمْرُ): كۆتايىپەت يان گەمىشتە ئەنجمە/
بەراپەھەمى/ بەسەمىرچوۋ/ تېپەرى.

(- لَهُ كَذَا): ئەھەمى بۇ بەرپەراپەھەمى/ دانرا/
رەخسىنرا.

(أَحَمَ اللهُ لَهُ كَذَا): خۇدا ئەھەمى بۇ بەرپەھەمى.
(الْحَمَةُ (ج) حَمَم و حِمَام): چارمەنۋوس/

ھەرچى بەرەخسىتەمى بۇ بەرپەتەھەمى.
(«حُمَةُ الْفِرَاقِ»): چارمەنۋوسى لېكچەران و

گرى لېكچەران و لېكدووركەۋتەنەھەمى.
(عَجَلَتْ بِنَا وَبِكُمْ حُمَةُ الْفِرَاقِ): چارمەنۋوسى

لېكچەران پەلەھەمى بە نېمەھەمى بە نېۋە كەرد.
(الْحَمَّةُ): مەركە/ مەردەن.

(الْحِمَام): مەردەن.

(الْحَمُوم): چارمەنۋوس/ بۇدانراۋ/ بۇ بەراۋە.
(«نَزَلَ بِهِ الْقَضَاءُ الْخَمُوم»): ئەھەمى بۇ

دانرا بوو به سمریهات.

(«القضاء المحتوم»): به سمرهاتی بؤ براوه/

له چارمنووسراو.

۴-(حَمَّ- الْأَمْرُ فَلَانًا. حَمًّا): کارمه بوو به

مهراتی فیسارو لای گرنګبوو.

(«حَمَّ حَمَّهُ»): پهروشییه که ی نهو نه میخی

گرته مو شوین نامانجه که ی نهو کهوت.

(أَحَمَّ - الْأَمْرُ فَلَانًا): کارمه مهراتی

پېښه ایداکردو به پهروشیګرد.

(إِحْتَمَّ): له مهراتدا خموی لینه کهوت.

(- بَ الْعَيْنُ): چاومکه بینازار نمنووست/

بیدار بوو.

(الْحَامَّةُ): خیزان و فرزندانی پیاو که جیی

مهراتو چاودېری نهون.

(أَلْحَمِيم (ج) أَحْمَاءُ): اکمسی زور نزیك که

مهراتی بؤ ده خوریت و به تمنگیه وه دیت

۲-دوست.

(«هُوَ حَمِيمٌ بِالْحَاجَةِ»): نهو به تمنگ

ویستیه که وه دیت که پېسېږدراوه.

(أَلْحَمَّ (ج) حَمَّ): نزیکترین و تایبته ترین

کس.

(أَلْحَمَّ): کس نزیك خویش.

۵-(حَمَّ. حَمًّا): پهشدا گمرا/ پهشبوو.

(حَمَمَ- الشَّيْءُ): شته که ی پهشګرد.

(- الْفُلَامُ): همزه کارمه پهشی لېرووا/

پهشګرد.

(- الرَّأْسُ): سهرمتا شراومکه تووکی لېهاته وه.

(- الْمَكَانُ): شوینه که روومکه که ی سهوز بوو.

(أَحَمَّ الشَّيْءُ): شته که ی پهشګرد.

(تَحَمَّمَ): پهشبوو.

(أَلْحَمَّةُ (ج) حُمَمٌ وَ حِمَامٌ): ۱-پهشی ۲-

پهشباو.

(حُمَمَةٌ (ج) حُمَمٌ): خه لووز/ پهشوو.

(أَلْحَمَّ (ج) حَمَّ (ضد): ۱-پهش ۲-سپی.

(أَلْيَحْموم): ۱-هه موو شتیکی پهش ۲-دوو که ل.

۶-(حَمَّ- الرَّجُلُ): کابرا تایګرت/ تایلیهات.

(أَحَمَّ- هُ اللَّهُ): تووشی تا بوو/ خودا تووشی

تایګرد/ تای لېهات.

(- الْمَكَانُ): شوینه که تای زور بوو/ تای زور

تیدا بلاو بوو وه.

(أَلْحَمَى (ج) حُمَيَات (طَب): تا. جوړی

زورمو نهو مبه گمرمی لمش بهرز دمبیته وه.

(حَمَى التيفوئيد): گرانه تا.

(حَمَى التيفوس): پهشگرانه تا.

(حَمَى الدِّقْ): نهرمم تا/ گهنده تا.

(أَلْحَمَّةُ (ج) حُمَمٌ وَ حِمَامٌ): تا.

(أَلْحَموم): تاګرتوو/ تالیهاتوو.

(أَلْحَمَام (طَب): تای چوارپی به تایبته هی

نهسپ.

۷-(حَمَمَ - الْمَرَأَة): پاش دمستلیه بردانی

ژنمه که به شتیك دلیخو شکردو دایه.

۸-(حَمَّ- الشَّيْءُ وَ حُمَّهُ): بهشی همره زوری

شتهکه / زۆربهی شتهکه.

(«مَالُهُ حَمٌّ عَنْ ذَلِكَ أَوْ مِنْهُ»): نه بهشی

زۆری لهوه ههیهو نه بهشیکیشی.

(الْحَامَّةُ): ههلبژاردموو باشترین خوشتر.

(الْحَمِيْمَةُ (ج) حَمَائِمُ): خوشتری رهسهن.

(الْحَمَامُ (ح): کۆتر.

(حَمَامَةٌ (ح): کۆتریك

(ج) (حَمَائِمُ وَ حَمَامَاتُ (ح): کۆتر (به نیرو

میسی ههروا دهلین نهو تییه بۆ دیاریکردنی

رهمگهزه).

(حَمَامُ الزَّاجِلِ أَوْ الزَّجَالِ): کۆتری ناممهر.

(عُنُقُ الْحَمَامِ): رهنگی ومنهوشمیی رهنگیکه

له نیوان سوورو شیندایه.

(بَيْضُ الْحَمَامِ وَرِغْيُ الْحَمَامِ (ن) الْحَمَامِ

(ن): گیا کۆتره.

بَيْضُ الْحَمَامِ: ترییمکی بۆل گه ورمیه.

(ساق الحمام) (ن): پیکۆتره.

(الْحَمَامُ): سهرداری وهجاخزادمو جوامیر.

(الْأَحَمَّ (ج) حَمَّ): تیری گرموو یاری

پیکردن.

(الْحَامَّ): بنجبهست/ چهسپاو.

(الْحَمَامِي (ن): ۱- پروومکیکه ۲- سووری

بیست.

۹- (حَمَمٌ وَ تَحَمَّمَ- الْبِرْدُونَ أَوْ الْفَرَسُ):

بارگیرمه یان نهسبهکه لووشکه لووشکیکرد/

لووشکاندی بۆ نالیک یان بۆ ناو یان بۆ یهگیک

که بیناسیت.

(تَحَمَّمَ): رهشیوو/ رهشداگهرا.

الْحَمَمِ وَالْحَمَمِ (ح): ۱- بالندمییه که

۲- (ن): زمانهگا گیایهکی سالانهیه گوله که

شین و جوانه له ولاتانی خۆرناوای دهریای

ناوهراستهوه بلاوبۆتهوه له زۆر ولاتدا ههیه له

گیتی کۆن و تازهدا بۆ نامدهرکردنی ههندیك

دهرمان بهکاردیت.

(الْحَمَاحِ (ن): رهحانه رهشه.

(حَمَامَةٌ (ن): رهحانه رهشمیه که

گه لاکه ی پانه.

حَمَّاءُ: (حَمَّاءُ - الْبَيْتُ: حَمَّاءُ): هوره رهشی

جالاومکه ی دهردا.

(حَمِيَّة - الْمَاءُ حَمَّاءُ وَ حَمَّاءُ): ناومکه هوره

رهشی (تیدابوو/ تیکه لیبوو).

(حَمِيَّة): هوراوی رهش.

(أَحَمَّاءُ - الْبَيْتُ) (ضد): هوره رهشی بیرمهکی

دهردا/ تییهاویشت.

(الْحَمَّاءُ وَالْحَمَّاءُ): هورپریش/ هوره رهشی

بۆگهن.

(الْحَمَّاءُ وَالْحَمَّاءُ وَالْحَمَّاءُ (ج) أَحَمَاءُ):

۱- خهزوووری ژن ۲- ههرجی له لایهن میردموه

بیست وهک ژنیرا/ برای میرد. باوکی میرد.

حَمَّتْ: (حَمَّتْ - هُ اللَّهُ عَلَيْهِ حَمَّتْ): خودا

بهرمیریدا رژاند.

(حَمَّتْ - الْيَوْمَ حَمَوْتَةً): نه مپۆ گهرما

تاو پسه‌ند.

(الْحَمْتُ - مِنَ الْأَيَّامِ): رۆژانی زۆر گهرم.

(الْحَمِيْتُ): توند / گهرم.

(غَضِبَ حَمِيْتُ): توورمیه‌کی توند / گهرم.

۲- (حَمَتٌ - الْجَوُزُ وَ غَيْرُهُ. حَمَتًا): گوێزه‌که‌و
شتیتر خراب‌بوو / بۆگه‌نبوو.

۳- (تَحَمَّتْ - اللَّوْنُ أَوْ الطَّعْمُ): رهنه‌که که ساغو
ته‌واو بوو یان چیژمه‌که ته‌واو نهن‌دازه‌ی
خۆی بوو.

(الْحَمْتُ وَالْحَامِتُ - مِنَ التَّمْرِ): خورمای زۆر
شیرین.

(الْحَمِيْتُ - مِنَ اللَّوْنِ أَوْ الطَّعْمِ): رهنگی ساغو
بوخت و ته‌واو یان چیژی خواردن که ته‌واو
ده‌بیت.

(تَمَرٌ حَمِيْتُ وَ عَسَلٌ حَمِيْتُ): خورمای
شیرین و چیژ خوش و هه‌نگوینی بوخته‌و
ساغو چیژ ته‌واو.

حمج: (حَمَجٌ - بَ الْعَيْنِ): چاوکه به‌ه‌وولدا
چوو.

(- الْوَجْهُ): رۆخساری له‌ توورپه‌ بوون یان
شتیتردا تیکچوو.

(- إِلَيْهِ): جاوی تپیری و نه‌پترووکاند / تیژ
ته‌ماشایکرد.

(- عَيْنُهُ): جاوی لینه‌تروکاند و تپیری.

حمد: ۱- (حَمْدٌ - هُ. حَمْدًا وَ مَحْمَدًا وَ مَحْمَدًا
وَ مَحْمَدَةً وَ مَحْمَدَةً): ستایشیکرد / پێدا

هه‌لینا / سوپاسیکرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی په‌سه‌ندکردو به‌ باشی
دانا.

حَمْدٌ - هُ: ۱- ستایشیکرد ۲- سوپاسیکرد.

(حَمْدٌ - اللَّهُ): ستایش و سوپاسی بپیاپانی
خودایکرد و تسی، (الْحَمْدُ لِلَّهِ): سوپاسی
بیکۆتای خودابیت.

(أَحْمَدُ): هسه‌و کردارنیکیکرد که ستایشی
له‌سه‌ر ده‌کریت / ستایشی له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

(- الشَّيْءُ): شته‌که په‌سندو چاکبوو، نیشه‌نه
جوانبوو.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی لا په‌سندو جوان و
چاکبوو / شایانی ستایشبوو.

(- هُ): ۱- هه‌نسوکه‌وت و کردارمه‌کی لا چاکبوو
بپیاپایل بوو ۲- بۆی ده‌رکه‌وت که شایسته‌ی
پێداهه‌لدان و ستایشه‌.

(تَحَمَّدَ - بِالشَّيْءِ عَلَى فُلَانٍ): به‌و
شته‌ی فیساری (چاو به‌ره‌و ژیر کرد /
منه‌تیاریکرد).

(«أَنَّهُ يَتَحَمَّدُ النَّاسَ بِفَضْلِهِ»): به‌ چاکه‌و
بپاوته‌ی ستایش و هه‌لنانی خه‌لکی بۆ خۆی
هیناو ده‌ریخست که بپاوی چاکه‌.

(إِسْتَحَمَدَ - اللَّهُ إِلَى خَلْقِهِ): خودا به‌رامبه‌ر
به‌و هه‌موو میهرمبانیی و فه‌رو بیرهی ده‌دات
له‌ خه‌لکی خواست سوپاس و ستایشی بکه‌ن.

(الْحَمْدُ): (مضی)، ۱- ستایشکردن / پێداهه‌لدان /

سوپاسکردن ۲- ستایشکراو.

(رَجُلٌ حَمْدٌ وَإِمْرَأَةٌ حَمْدَةٌ): بیاوئیکه

شایسته‌ی پیداه‌لدان و ستایشه. ژنیکه شایانی
نهومیه ستایشی بکهیت و پیداه‌لدمیت.

(الْحَمِيدُ وَالْحَمُودُ (م) حَمِيدَةٌ = الحامد):

۱- سوپاسگوزار ۲- ستایشکار ۳- ھایل ۴- خاومن
خهسله‌تی چاک/ جوان که ستایش بکریت.

(حَمَادٍ لَهُ): سوپاس و ستایش بۆ نهو.

(الْحَمَادُ وَالْحَمْدَةُ): ستایش و سوپاسگوزاریکی
زۆر.

(الْحَمْدَةُ (ج) مَحَامِدُ): ۱- مایه‌ی سوپاس و

ستایشکردن ۲- نیشانه‌ی چاک ۳- رموشتی
جوان و بهرزو کرداری چاک که هوی ستایش
بییت.

الْحَمْدُ: کهسیکه خاومن رموشتی بهرزو جوان/
چاکی زۆر بییت بۆیه ناویان ناوه (حَمْدٌ وَ
حامدٌ وَمُحَمَّدٌ وَمَحْمُودٌ وَ حَمِيدٌ).

۲- (حَمْدُهُ عَلَى حَمْدًا وَمُحَمَّدًا وَ مُحَمَّدًا وَ
مُحَمَّدَةً وَ مُحَمَّدَةً): پاداشتی کاریکی دایه‌وه.

۳- (الْحَمَادُ): نامانج و نهوپهری کۆشش/
رهنج.

(«حُمَاذُكَ أَوْ حُمَاذُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا»):
نامانج و کۆششت نهوه بییت که نهو کاره
به‌جیبه‌نینیت.

حمر: ۱- (حَمَرٌ - الْجِلْدُ. حَمْرًا): پیسته‌که‌ی
رووتکرد/ تووکی به پیسته‌که‌وه نه‌هیشت.

(-الشاة): مهره‌که‌ی گوروو/ پیسته‌که‌ی
دامالی.

(إِنْحَمَرَ - ماعلى الجِلدِ): نهوه‌ی به پیسته‌که‌وه
بوو لیکرایه‌وه/ رنرا.

(إِلْحَمَرَ - مِنَ الْغَيْثِ): لیزمه‌ی توند که زموی
بکرینیت و گله‌که‌ی به‌ریت.

(الْحَمَرُ (ج) مَحَامِرُ): نامیری پیستکرین.

۲- (حَمَرٌ - الرَّأْسُ حَمْرًا): سهره‌که‌ی پاک
تاشی.

۳- (حَمَرٌ - الْفَرْسُ حَمْرًا): نه‌سپه‌که
ئینته‌لایکرد یان دهمی بۆگه‌نبوو.

(حَمَرٌ): چاره‌وی‌ی ئینته‌لاکردوو یان
دممبۆگه‌ن.

(أَحْمَرٌ - الدَّابَّةُ): ئالیکیکی زۆری به‌ چوارپیکه
دا تا دهمی بۆگه‌نکرد.

۴- (حَمَرٌ - الرَّجُلُ حَمْرًا): وا تووره‌ بوو
ئاگریگرت/ سووره‌لگه‌را.

۵- (حَمَرٌ - الْجِلْدُ): پیسته‌که‌ی خراب
خۆشکرد.

۶- (حَمَرٌ - الشَّيْءُ): شته‌که‌ی رهنگسوور کرد.
(أَحْمَرٌ): گوریکی سووری بوو.

احمر. إْحْمَرًا/ سووره‌لگه‌را/ سوور بوو.

(إِحْمَارٌ. إْحْمِرَارًا): ورده ورده ته‌واو
سووره‌لگه‌را.

(الْحَمَرُ): جوړه قیریکه که خه‌لکه رموکه‌که
پییده‌لین. (الْحَمَرُ).

(الْحَمْرُ وَالْحُمْر) (ح): بلبله سووره.

(حُمْرَة وَحُمْرَة) (ح): بلبله سوورمیهک.

(الْحُمْرَة) (ح): بلبله سووره.

الْحُمْرَة: ۱- پرنکی سوور ۲- (بویاخی/ بویهی)

سوور ۳- طب (نهخووشییهمکی درمه دمبیته

هوئی تاو پهلهی سووری پیست. میکروبهکهی

له برین یان رووشاوییهکی پیستهوه دهجته

لهشهوه).

(الْحُمْرَة) (ن): سوورگهله/ روومکیکی

ژمهردمه له کومهلهی باینجان له

نهوروپاوا ناسیای خوژناوادا زوره، گولهکهی

رمنگسووریک تهله، بۆ جوانیی دهچینریت

بۆ کاری دهرمانگهریی بهکاردهینریت به

تایبمتهی بۆ چارمکردنی چاو.

(الْأَحْمَر) (ج) أَحْمَر: سوور نهوهی رمنگی

سوور بیت.

(- (ج) حُمْر و حُمْرَان: ۱- به بویهی سوور

رمنگکراو ۲- زپهر ۳- زمعفران ۴- گوشت و مهی.

(نَحْنُ مِنْ أَهْلِ الْأَسْوَدَيْنِ لَا مِنْ أَهْلِ

الْأَحْمَرَيْنِ): نایمه له بهرمی خورماو ناوین

نهک له بهرمی گوشت و مهی بین.

(الْمَوْتُ الْأَحْمَر): مردنیک سیهخت/ مردنی

کوشتن.

(الْحَمَاء): ۱- مپی وشهی (الْأَحْمَر) ۲- سالی

(هات و قری و برسیتی) دهلین گویا لهو

سالانهدا ناسۆ سوور ههلهدمگپیت.

(الْأَحْمَرِي): سووریک تیر.

(الْيَحْمُور): ۱- پرنک سوور ۲- (ح) بالندمیهکه

۳- فیهلهگیزه/ گهوزمن.

۷- (حَمْر - ه): کهریکرد/ پییوت، ههی کهر.

(الْحِمَار (ج) حَمِير وَأَحْمَرَة وَ حُمْر وَ حُمُور

وَ حُمَرَات): کهر/ گوپدریت.

(م) حِمَارَة (ج) حَمَائِر (ح): ماکهر.

(حِمَار الْوَحْش وَ حِمَارُ وَحْش وَالْحِمَارُ

الْوَحْشِي) (ح): کهرمکیوی.

(حِمَارُ الزَّرْد (ح): کهرمکیوییهکی سپی

میلرمن.

(الْحِمَارُ الْبَرِّي) (ح): کهر نهمسپ. زیندمومریکه

له کومهلهی نهمسپه، لهشی له نیوان نهمسپ و

کهردایه له دهمشت و شاخه پاومندارمکاندا

دمژی.

(الْحَمْر (ج) مَحَامِر (ح): ۱- نهمسپی دوورمگ/

نهمسپی نارهمسن که له شیوهی کهردایه ۲-

بهدمروقی دووزمان به کهر چوینراوه لهبهر

خراپی و کهر رهمسنی.

(الْحَمَّارَة): ۱- کهروان/ کهردار.

(حَمَار): کهروانیک/ کهرداریک.

۲- (الْحَمَّارَة): چارموپی دوورمگ نارهمسن.

(الْيَحْمُور: ۱- ناسکه سووره/ شوول جوړه

ناسکیکه/ شیردم رمنگهکهی سووری مهیله و

گهنمیه له کومهلهی فیهله گیزمیه..

۸- إَحْمَر - الْبَاسُ): هیزو دلیری له رادمبهدمر

بوو.

(الْحَمَارَةُ (ج) حَمَارٌ): نهوپهری تاوسه‌مندی
گه‌رما/ نهوپهری گهرمبوون.

(الْحَمْرَاءُ): نهوپهری گهرمی.

(الْحِمَرُ): ۱-گهرمترین هرچه نیومرؤ ۲-
به‌دترین و شهرنگیزترین پیاو.

(إِنْ فَلَانًا لِّفِي حِمْرِهِ): فیسار لهوپهری
خراپه و توندوتیژدایه.

۹-(حِمَارَةُ الْقَدَمِ): له‌سهر و په‌نجه‌وه تا
قوله‌پن.

(الْحَمْرَاءُ أَوْ الْحَمَائِرُ): سیداره/ سیپای مه‌شکه
ژمند. سی داره سهریان به‌مه‌که‌وه دمنریت و
ده‌به‌ستریت و بنیان بلا و مه‌شکه یان کونده
یان شتیرتی پیندا ده‌گرت.

حمز: (حَمَزٌ - الشَّفْرَةُ. حَمَزًا): گوپزانه‌که‌ی
تیژکرد.

(- الْخَرْدَلُ. اللِّسَانُ): خمرته‌لم‌که‌ زمانی
چوو‌زاند‌موه.

(حَمَزٌ. حَمَازَةٌ): توندو ره‌ق و پته‌و بوو.

(- الشَّرَابُ): شهرمه‌ته‌که‌ ترش و تیژ بوو
زمانی چوو‌زاند‌موه.

(الْحَمِيْزُ): ۱-توندوتیژ ۲-زهره‌ک ۳-ناسک و
به‌ویل.

(حَامِزُ الْفُوَادِ): ره‌حسووک و ناسک و به‌ویل.

حمس: ۱-(حَمَسٌ - هُ. حَمَسًا): ده‌ماری
هه‌ستان و وروژاندی/ توورپه‌کرد.

(حَمَسٌ - هُ وَأَخْمَسٌ - هُ): ۱-ده‌مارگیرکرد ۲-

وروژاندی/ ناگری تیبه‌رداو زاتی نایه‌به‌ر.

(تَحَمَّسَ) ده‌مارگیر بوو/ زاتی بؤ کاریک په‌یدا
کردو دلی گهرمبوو.

(إِخْتَمَسَ): وروژاو/ ده‌روونی هه‌ستا.

۲-(حَمَسٌ. حَمَسًا): ۱-ده‌روونی هاته‌ جو‌ش/
دلی گهرم بوو بؤ ناین یان له شهردا ۲-نازاو
بوهر بوو.

(حَمَسٌ): دلپرو دلگهرم.

(حَمَسٌ - الْوَعْيُ): شهرمه‌که‌ گهرمبوو/
تاوپه‌سند.

(- الْأَمْرُ): کارمه‌که‌ گهرم بوو/ تووند بوو/
دژوار بوو.

(حَمَسٌ وَحَمَسٌ. حَمَاسَةٌ وَحَمَسًا): بوهر/
نازا/ به‌زاتبوو.

(تَحَمَّسَ): ۱-خروشاو گهرمبوو/ توندوتیژ
بوو ۲-به‌ په‌رو‌شبوو/ غیره‌تو زات گرتی ۳-

یاخیبوو/ به‌ره‌لا بوو.

(تَحَامَسَ - الْقَوْمُ): له‌ په‌ک توندبوون و
که‌وتنه‌ شهرموه.

(إِخْتَمَسَ الْقِرْنَانِ): دوو هاوک‌وفه‌که‌ به
گژی‌ه‌کدا چوون/ له‌گه‌ل په‌کدا شهرپانکرد.

(الْحُمَسُ): شوینی ره‌قه‌نو سه‌خت.

(الْحَمَاسُ) (ن): ۱-دره‌ختیکه ۲-(عند
العامه) لای ره‌شه‌ خه‌لکه‌که‌: توندوتیژی و

به‌رهم‌گانی و به‌گژی‌ه‌کدا چوون.

(الْحَمَاسَة): گهرمیی/ توندوتیژی له کارو نازایه تیدا.

(الْحَمِيس): ۱-دلیر/ نازا/ بویەر ۲-گهرمو توندوتیژ.

(الْأَخْمَس (م) حَمَسَاء (ج) حُمَس و أَحَامِس):

۱-بۆ ئاین رهمقو توندوتیژیان له شهردا ۲-نازاو سهرگهم/ سهرسهختو نه بهرد.

(الْأَحَامِس وَالْحُمَس - مِنَ السِّنِين): سالی سهختو نه هات.

(سَنَة حَمَسَاء): رهمه سال/ سالی سهختو نه هات.

۲-(حَمَس - اللَّحْم حَمْسًا): گۆشته کهی سوور کردموه.

(حَمَس وَأَخْمَس - الدَّوَاء وَنَحْوَهُ): دهرمانه که یان شتی که مهکیک به ناگر گهرمکرد.

(الْحَمِيس): تمه نور.

(الْحَمِيسَة) (ط): گۆشتاو.

(حَمَش: ۱-حَمَش - ه حَمَشًا): وروژاندی و توورمیکرد.

(- الْقَوْم): به رهموه خویشگهلی دایه بهر خوی.

حَمَش و تَحَمَش وَاخْتَمَش وَاِسْتَحَمَش. حَمْسًا و حَمْسَةً): توورپه بوو/ رهییهستا/ قوشقی بوو.

(حَمَش - ه): توورمیکرد و وروژاندی/ قوشقیکرد.

(أَخْمَش - ه): رهییهستا/ توورمیکرد.

۲-(حَمَش - الشَّيْء حَمَشًا): شته کهی گرد کردموه/ کۆکردموه.

حَمَش - الشَّيْء: شته کهی کۆکردموه دایه پال یهک.

۳-(حَمَش و حَمَش - تِ السَّاقِ. حُمُوشَة): لاقه که باریکبوو.

(حَمَش - الرَّجُلُ حَمَشًا و حَمَشًا): بیایمه که ههر دوو لاقی باریک بوون.

(حَمَش و حَمَش و أَخْمَش (ج) حِمَاش و حَمَش: لاق باریک.

(رَجَالُ حِمَاشِ السُّوقِ): بیایوانی لاق باریک. (سوق حِمَاش): لاقانی باریک.

۴-(حَمَش - الشَّحْم): بیوه کهی تواندوموه هرجاندو خهریکبوو بسووتیت.

(أَخْمَش - النَّار): ناگر کهی خۆشکرد داری بیوه ناو کلپهی پیسهند.

(- الْقِلَر): ناگری ژیر مهنجه له کهی خۆشکرد تا بیته کول/ مهنجه له کهی هینایه کول.

(- الْحَرْب): ناگری شهر کهی هه لگیرساند. (الْحَمِيش): بیوی تیاوه.

حَمَص: ۱-(حَمَص - الْجَرْحُ حَمَصًا و حُمُوصًا): ناوساوی برینه که نیشتهوه.

(حَمِيس): ناوساوی برینی نیشتهوه. (حَمَص - الْوَرْم): ناوساویه که نیشتهوه.

(حَمَص - الدَّوَاءُ الْجَرْح): دهرمانه که

برینه‌که‌ی هی‌واشکردومو نیشان‌دیه‌وه.
 (-الحَبَّ): بریشکه‌که‌ی سهرناگر خست و
 برژانندی.
 (تَحْمَصُ - اللَّحْمُ): گوشت‌مه‌ی وشکبوومو
 چوومیه‌ک.
 (- الرَّجُلُ): پیاومکه کرژبوو.
 (إِنْحَمَصَ - الْوَرْمُ): ناوساوییه‌که نیشتمومو
 سووکبوو.
 (- مِنْهُ): به هویه‌وه کرژبوو/ چوومیه‌ک و
 بچووک و لاواز بوو.
 (الْحَمَصُ وَالْحَمَصُ) (ن): نۆک.
 (حِمَصَةٌ وَحِمَصَةٌ): نۆکیک.
 (الْحَمِصُ = الْمُحْمَصُ): نۆکی برژاو.
 (الْحَمَصَةُ) (عامية): نامیری بریشکه
 برژاندن/ بریشکه‌برژین.
 ۲- (حَمَصَ - تِ الْأَرْجُوحةُ. حَمَصًا وَ حُمُوصًا):
 جۆلانیکه (ومستأ/ له جووله کموت).
 ۲- (حَمَصَ - تِ الدَّابَّةُ حَمَصًا وَ حُمُوصًا):
 چوارپنیکه نازمه‌که‌ی وشکبوومو.
 حمص: ۱- (حَمَصَ. حَمَصًا): ترشیوو.
 (- الْجَمَلُ. حَمَصًا وَ حُمُوصًا): حوشرمه‌که
 گیای تال و ترشیخوارد.
 (حَمِصَ وَ حَمَصَ. حَمَصًا وَ حُمُوصَةً):
 ترشیوو.
 (حَمَصَ وَ أَحْمَصَ - الْجَمَلُ): حوشرمه‌که گیای
 تال و ترشیخوارد.

(- الشَّيْءُ): شته‌که ترشیوو.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی ترشکرد.
 (- الإِبِلُ): گیای ترش و تالی به حوشرمه‌که‌دا.
 (أَحْمَضَ الْمَكَانُ): شوینه‌که گیای ترش و تالی
 زۆر بوو.
 (مُحْمَضُ): شوینی لیروانی روومکی ترش و
 تال.
 (الْحَامِضُ) (ها): شتی ترش.
 (هُوَ حَامِضُ الْفُؤَادِ): نه‌و دلبۆگمن و دلگۆره/
 سه‌گدله.
 (حَامِضُ الرِّئَتَيْنِ): دهروونرهمه/
 دهروونتاله.
 (الْحَامِضَةُ): مینی وشه‌ی (الْحَامِضُ)
 (تَحْمَضَ - تِ الشَّيْءِ فِي الْمُدَّةِ لِفْسَادِهِ - طَب):
 شته‌که له گهمدا ترشاو ترشه‌لۆکی په‌یدا کرد
 له‌بهر خراپیی.
 (الْحَمَضُ): روومکی ترش و تال.
 (حَمَضَةٌ (ج) حُمُوض) (ز): روومکی ترش و
 تال.
 الْحَمَضُ وَالْحَامِضُ (ك): پیکهاته‌یه‌کی
 هایدروجینییه نه‌گمر هایدروجینه‌که‌ی به
 کانزایه‌ک بگۆریت ده‌بیته‌ خۆی.
 (الْحَمَضُ وَالْحَامِضُ) (ك): ترش، نه‌ومیه‌که
 چیرژی ترش بئیت وه‌ک سرکه.
 (حَمَضَ أَوْ حَامِضُ الْكَبْرِيْت (H₂SO₄) ترشی
 گۆگردیک که له کۆتایی سه‌ده‌ی نۆهمه‌دا زانا

پازى دەريھېناو ناوينا (روون زاخ).

(أَلْحَمَضُ النَّتْرِيكُ) (HNO_3) كه له دروستكردنى بومبادا (دېناميت) بهكاردیت نهویش وهك ترشى گؤگرد بهكارهينانى ترسناكه، نهگمر بوخت بېت (الحمض الكلوريديك) نهگمر بوخت بېت. ترشى كلوريدريك (HCl): نهم ترشه گازه. ترشى سترك ($\text{C}_6\text{H}_8\text{O}_7$): له ليموو همنديك ميوه دا هميه.

(أَلْحَمَضُ الْخَلِيكُ أَوْ الْأَسْتِيكُ) ($\text{C}_2\text{H}_4\text{O}_2$): ترشى سرگيك و نهسيتيك له سرکه دا هميه. (أَلْحَمَاضُ أَوْ الْأَقْصَلِيْسُ) (ن): ترشوکه / رووھيكي گياپيه دموينريت يان دشتهكييه گه لاکه سيبه لکه چيزيكي ترشى هميه جوړيكي دموينريت به تايبه تي له نهوړوپادا له سهوزه چينراو مگان دمژميرريت.

(حَمَاضُ الْكَبَادِ): ترشي ترنج. (أَلْحَمِيْضَةُ (ج) حَمُضُ وَالْحَمُضُ وَالْحَمُضُ): زموييه كه رووھيكي ترشو تالي زور بېت. (أَلْحَمَضِيَّاتُ): ترشه ميوه وهك ليموي ترشو نهو بابمه تانه.

(أَلْسُتَحْمُضُ - مِنَ اللَّبَنِ): شير كه له سه رخو دمبيته ماست.

۲- (حَمُضُ - بِه حَمَاضاً): دمی بوی ناوی تیزا/ دلی جووه سمر/ چهزی لیگرد.

(أَحْمَضُ - تِ الْجَمَاعَةِ): کۆمهلهکه به قسهی خوشو بمتام کاتيان برده سمر واپانېوارد.

(أَلْحَامِضَةُ): دلچوونه سمر شتيك/ چهزيكي زوري شتيك/ دم ناويوگردن.

(أَلْحَمِضَةُ): دم ناوتيزاني خواردنيك زور چهزگردني خواردنيك.

(الإِخْمَاضُ): دريژه به قسهی خوشو به له زمندان.

۳- (حَمُضُ - عَنْهُ حَمَاضاً): دانی لى نالېووه/ رقی لېووه.

(حَمُضٌ وَأَحْمَضُ الشَّيْءِ عَنْهُ): دلی له شته که هملکهندو لايدا.

(تَحْمُضُ - الرَّجُلُ): پياومکه دلگورکيگرد/ دلی له شتيکه وه بؤ شتيکتر گوري.

(أَلْحَمِضَةُ): به بيستنی نهو شته دلی ليگيريت و لييدوورېکه ويته وه.

(فَوَادٌ حَمُضٌ وَ نَفْسٌ حَمِضَةٌ): دل و دموونيكي واهمر به بيستنی شته که قيني ليبيته وه دلی ليگيريت.

(الإِخْمَاضُ): له قسه و باسی راسته قينه وه بچينه سمر گالته جاري/ فشيقات/ قسهی هله قو مهلق.

الملحق:

حمض: (التَّخْمِيضُ): ترشاندنی شتيك/

گورپنی چيزی شتيك بؤ چيزی ترش - له وينه گرتن و دمرخستندا.

(- فِي التَّصْوِيرِ أَوْ التَّظْهَرِ): له وينه گرتن و دمرخستندا فليمه که دهخريته گيراوميه که وه

زیومکه دمنیشینیت که به پرووناکییمکه
کارتیکراوه. دمبیت نهومیش له ژووریک
تاریکدا بیت و فلیمهکه بشوریتهوه بهم
کارمیش دهلین (التَّظْهیر): واتا دمرخستنی
وینمهکه.

حَمَط: (حَمَط - ه): توینکله یگرت و لیکردموه.
(حَمَط - الکرم): سیبهری بۆ میومکه کردو
له تیشکی خۆر پاراستی و درهختیکی بۆ
رهخساند.

(- الشیء): شتهکه می بچوو ککردهوه.

(- الرَّجُل): کابرای نیومکو تکرد / باش
لیننه دا.

(إِذَا ضَرَبْتَ فَلَا تُحْمَطُ): نهگهر کوتات و
لینتا باشی لیبدمو نیومکو تی مه که چونکه
نیومکو ته می ناکات.

(الْحَمَاطَةُ (ج) حَمَاط وَحَمَاطُط): ۱- گمروو
چووزانه وه ۲- (ن) درهختیکه وهک همنجیره
۲- ناخیدل و کورۆکی دیشلین خوینی دل هو دل
خۆیه تی.

حَمَق: ۱- (حَمَق وَ حَمَقَ حُمَقاً وَ حُمَقاً وَ
حَمَاقَةً): گهوجبوو / گهوجیی نواند خۆی
کمر کرد / کهریتی نواند. یان را گهوجانه
بوو.

(أَحْمَق (م) حَمَقَاء (ج) حُمَق وَ حُمَق
وَ حَمَقَى وَ حِمَاق وَ حَمَاقَى وَ حَمَاقَى):
گهوج / بیناومز / بینمهقل.

(حَمَق - ه): گهوجیکرد / به بیناومزیدانا / به
گهوجیزانی.

(أَحْمَق - ه): به گهوج و بیناومز هاته
بهرجاوی.

(- بِ الْمَرَاة): ژنه که مندالیک گهوجی بوو.

(مُحَمَق وَ مُحَمَقَة): ژنیک مندالیک گهوجی
بوو بیت.

(حَامَق - ه): به پنی گهوجی نهو
ههلسوو کهوتیکرد.

(تَحَامَق وَ تَحَمَق): خۆی گهوجکرد / خۆی
گهوج پیشاندا.

(إِنْحَمَق): گهوجیی نواندو خۆی گهوجکرد.

(إِسْتَحَمَق): خۆی گهوجکرد / گهوج بوو.

(- ه): به گهوجیدانا.

(أَلْحَمَق (مصر): ۱- که مناومزی و تیگچوونی
میشک / گهوجیی ۲- مهی چونکه میشک له
سمردا ناهینیت و پیاو گهوجدمکات.

(أَلْحَمَق = الْأَحْمَق): گهوج / بیناومز.

(أَلْحَمَوَقَة وَالْحَمِيقَة وَالْأَحْمَوَقَة): گهوجیکی
تهواو / زۆر بینمهقل / بیناومز.

(أَلْحَمَقَات): شهوانی مانگه شهوی تهواو له
سمرمتای شهوموه تا بهیانی که ناومزی همندیک
کمس تیگدمدات وا دمرانیت رۆژبۆتهومو گهوج
دمبیت.

۲- (حَمَقَ حَمَقاً) (عامیة): زۆر تووربه بوو
خۆی بینمهقلکرد / خۆی گهوجکرد.

۲- (إِنْحَمَقَ - الثَّوبُ): بمرگه که شرپوو / بهمیکهوت.

(- تِ السُّوقِ): بازارمکه ومستا / کهوت.

۴- (الْحَمَقُ): کۆسته- ریشتمنک.

(نَوْمَةُ الْحَمَقِ): نوستنی پاشنیومرؤ.

(الْحُمَاقُ وَالْحَمَاقُ وَالْحَمَقِيُّ وَالْحُمَيْقِيُّ

وَالْحُمَيْقَاءُ) (طَب): مێکوته. نهخۆشییهکه دمداته مرؤف.

(الْبَقْلَةُ الْحَمَقَاءُ وَبَقْلَةُ الْحَمَقَاءِ) (ن) =

رِجْلَةٍ): په‌لپینه.

حمل: ۱- (حَمَلَ - الشَّيْءَ عَلَى ظَهْرِهِ. حَمَلًا

و حُمْلَانًا): شته‌که‌ی به کۆل‌دادا / به‌کۆل

گوپزایه‌وه.

(- عَلَى نَفْسِهِ فِي السَّيْرِ): له‌ رۆیشتنه‌که‌یدا

خۆی ماندوو کردو زۆری له‌خۆیکرد.

(- فَلَانَ الْحَقْدَ عَلَى فَلَانَ): فیسار رفی له

فیسارکەس هه‌لگرت.

(- عَنْهُ): لێیخواردموو به‌رامبەری سەرمەند

بوو.

(حَمَلَ وَأَحْمَلَ - هُ الْحِمْلَ): له‌ بردنی

کۆله‌که‌یدا / باره‌که‌یدا کۆمه‌کیکرد / یاریدمیدا /

به‌کۆل‌دادا.

(حَمَلَ - هُ الشَّيْءَ. تَحْمِيلًا وَ حَمْلًا):

۱- شته‌که‌ی به‌ کۆل‌دادا / شته‌که‌ی به‌ زۆر به‌و

هه‌لگرت ۲- لێیخواست به‌ کۆل بۆیه‌یه‌ریت.

(تَحْمَلُ - هُ. تَحْمَلًا وَ تَحْمَالًا): شته‌که‌ی به‌

کۆل‌دادا و بردی.

(- الْأَمْرُ): کارمکه‌ی پێ به‌یه‌یراو بۆی هه‌لگیرا /

ناو‌زای.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه‌ خۆی راگرت و دهریبرد /

به‌رگه‌گر بوو / به‌ نارام بوو.

(- الْقَوْمُ): خۆپشگه‌ل کۆچیانکرد.

(تَحَامَلَ - فِي الْأَمْرِ وَبِالْأَمْرِ): ماندویتی و

شەڕەشەفی زۆری له‌ نه‌نجامدانی کارمکه‌دا

(نۆشی / چه‌شت).

(- عَلَى فَلَانَ): ۱- سته‌می له‌ فیسارکرد ۲-

چه‌وساندیه‌وه / کاریکی پێسپاردو لێنا که

پێیه‌ه‌لته‌گیریت.

(- الشَّيْخُ فِي مَشْيِهِ): پیرمکه‌ له‌ رۆیشتندا

سستیکرد / پێگران‌بوو.

(- عَلَى نَفْسِهِ): بۆ نه‌نجامدانی کارمکه‌ زۆری

له‌ خۆیکرد / خۆی تووشی شه‌که‌تییکرد.

(إِحْتَمَلَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی هه‌لگرت.

(- الصَّنِيعَةُ): سوپاسی چاکه‌که‌یکرد.

(- الْأَمْرُ): به‌رگه‌ی گرانیسی کارمکه‌یه‌گرت و

نارامی له‌سه‌رگرت.

(- مَا كَانَ مِنْهُ): چاوپۆشییکرد / لێیبورد.

(إِسْتَحْمَلَ): بۆ کارمکه‌، بۆ بارمکه‌ نازاو

خۆراگر بوو / توانی.

(- فَلَانًا): داوی له‌ فیسار کرد که بارمکه‌ /

کۆله‌که‌ هه‌لگرت.

(الْحِمْلُ (ج) أَحْمَالٌ وَ حُمُولَةٌ): بار- کۆل.

(الْحُمُول): كەمژاومەكان يان حوشترەمەكانى
هەلگىرى كەمژاومەكان.

(الْحَمَل): هەورى ناوھەلگىر / هەورى بە بارانى
زۆر.

(الْحَمْلَةُ وَالْحَمْلَةُ): بارکردن لە شوپىنكەوھە بۆ
شوپىنكىتر / گوپزانەوھە.

(الْحَمْلَةُ): بارىك-كۆلىك.

(الْحَامِلَةُ): ۱-بەرچنە، كە ترى و شتىرى
پېتھەلدەگىرىت ۲-(حى): ئەو دارەى كە جولا

چنراومەكەى لەسەر دەچنىت و چنراومەكەى
لەسەر هەلدەمەكات.

(حَامِلَةُ الطَّائِرَات) (۱ ع): پاپۆرى
فرۆكەھەلگىر.

(الْحَوَامِل): قاجەكان / پىكان.

(الْحَمَال (ج) حُمَل): جەزای لایەك كەلایەكىتر
هەلیدەگىرىت ۲-خوینبايى.

(الْحَمَالَةُ): جەزاو خوینبايى.

(الْحِمَالَةُ (ج) حَمَائِل): ۱-قايشى هەلگىرى
شمشیر / شمشیربەند ۲-پېشەى كۆلھەلگىرى /

بارمەريى ۲-پانتۆلھەلگىر / پانتۆلېمەند.

(الْحَمَل (ج) مَحَامِل): ۱-تیداهەلگىر ۲-كەمژاوه.

(الْحَمَل (ج) مَحَامِل): شمشیربەند.

(الْحَمِيل = المَحْمُول): ۱-كۆل / بار / هەلگىراو، بە
كۆلدا دراو ۲-بىكەس و كەسەنەناس ۳-خاشاك و

شتى لافا و بردوو ۴-مەندالى فریدراو كە خەلك
دەگىرىتە خوێ و بەخویدەمەكات.

الْحَمِيلَةُ (ج) حَمَائِل: ۱-كەمژاوه ۲-تیداهەلگىراو
۳-ئەرك و خاووخیزان ۴-شمشیربەند

۵-هەتیوو بىكەس و بىنەوا كە دەگىرىتە خوێ
بەخویدەمەگىرىت.

(هُوَ حَمِيلَةٌ عَلَيْنَا): ئەو بىكەسە بەسەر
شانمانەوھە بارەو بەخویدەمەكەين.

(الْحُمُول): سەرمەندى بە نارام.

(الْحَمَال): كۆلھەلگىر / بارمەير / حەمال.

(الْعَتَال) (عامية): كۆلھەلگىر.

الْحَمَال (عامية): جانقاى كتيب و كاغەزو
نامە بچوو كەو بە شاندا دەدرىت. فَصِيحُهُ =

(القِمَطَر)

الْحَمُولَةُ: چوارپىيى باربەردن / بارمەير.

(الْحُمَلَان): ۱-چوارپىيەكى بارمەير كە بە

كەسىك بىەخشرىت. بارى بۆ بەرىت ۲-
كرىبار.

(الْحَمُول) (مفع): ۱-كۆل و بار / هەلگىراو ۲-

لەلای ریزمانناسان پالپىومدراو و پالداو
نموونه: (زید كرىم): (زەيد) پالپىومدراو و

(كەرىم) پالداو.

(الْحَامُولَةُ (ج) حَوَامِل): لىشاوى بە خوړى

باراناو و لىزەمباران.

۲-(حَمَل - الغَضَب. حَمَلًا و حُمَلَانًا): رەق و
توورمىيەكەى دەربىرى.

(أُحْتَمِلَ): توورە بوو.

(- لَوْنُهُ): رەنگى پەرى / گۆزا / رەنگى

تیکچوو.

۳- (حَمَلٌ - هُ عَلَى الْأَمْرِ حَمْلًا): بۆ کارمکه

(فریویدا/ لاسیدا).

(إِنْحَمَلَ - عَلَيْهِ): پیتی فریودرا/ فریویخوارد/

پیتی لاسدرا.

۴- (حَمَلٌ - الشَّيْءَ عَلَى الْآخِرِ. حَمْلًا وَ

حُمْلَانًا): ۱- شتهکه ی وهک نهویر بریارداو

ته ماشاگرد ۲- شتهکه ی بهسمر نهویردا

سه پاند.

۵- (حَمَلٌ - بِ الْمَرَأَةِ. حَمْلًا وَ حُمْلَانًا): ژنهکه

سکی پرپوو/ ناوسبوو.

(- بِ الشَّجَرَةِ): درهختهکه پر بهر بوو/ بهری

زوری پیوه بوو/ بهریگرت.

(الْحَمْلُ (ج) حِمَال وَأَحْمَال وَحُمُول):

۱- نهوه ی له سکی نافرمت و هه موو میننه دا

دمبیت که ناوس بیت ۲- بهری درهخت.

(الْحَامِلُ وَالْحَامِلَةُ - مِنَ النِّسَاءِ) = الْحَبْلُ:

ژنی سکپر/ دووگیان/ ناوس.

(الْحَمْلُ): کۆرپه ی سکی دایک.

۶- (حَمَلٌ - الْقُرْآنُ. حَمْلًا وَ حُمْلَانًا): هورنانی

له بهرکرد/ نه ز بهرکرد.

(- الْعِلْمُ): زانستی بۆ خه لک گوینزایه وهو

گیرایه وه/ داینی.

(حَمْلَةُ الْقُرْآنِ): هورنانله بهر مکان و

گوینزمرمه مکانی و گیرممه مکانی.

۷- (حَمَلٌ - فِي الْحَرْبِ عَلَيْهِمْ حَمْلَةٌ): له

جهنگه که دا هیرشی بۆ بردن/ شالوی بۆ

بردن/ سه یله ی لیکردن/ په لاماریدان.

(الْحَمْلَةُ) (ا ع): (شالویک/ سه یله یهک/

هیرشیک/ هه لمه تیک/ په لاماریک) له

جهنگدا.

۸- (حَمَلٌ - بِه حَمَالَةً): دمسته بهری بوو/

گرتنه نه ستوی خوی.

(الْحَمَالَةُ): دمسته بهری/ دمسته بهریوون/

گرتنه نه ستو.

(الْحَمِيلُ): دمسته بهر/ کهفیل.

۹- (تَحَامَلَ - عَنْهُ): پشتی تیکرد/ پرووی

لیومرگیرا.

(- إِلَيْهِ) (ضد): ۱- پرووی تیکرد/ به لایه وه جوو

۲- پرووی لیومرگیرا/ توخنینه که وت.

۱- (الْحَمْلُ (ج) حُمْلَان وَأَحْمَال (ح):

۱- بهرخ و تراویشه به کارژوله ی ناسک ده لین/

کارمامز ۲ (فک) (که لوو/ برج) ی بهرخ/ که له

که لووه به هارییه کانه.

(لِسَانُ الْحَمْلِ) (ن): زمانه بهرخ.

(حَمُولُ الْبَحْرِ): رووه که گانی ناودمیا.

(الْحَمِيلُ): لایمکی/ نه ناس/ نامۆ ۲ زارۆله ی

بیگانه ی به خویکراو.

(الْحَوَامِلُ): دهماری پیو/ باسک/ بازوو.

۱۱- (حَمْلٌ): چاوی (نه بهلق بوو/ زمفکردموه).

(حُمْلَاق وَ حِمْلَاق وَحُمْلُوق - الْعَيْنُ): ناوی

پیلووی چاو/ ژیرپیلوو.

الملحق:

حمل: (الْحَمَالَة = النِّقَالَة): داربەست که بۆ گویزانەوهی نهخۆش و بریندار بەکار دێت.

(الإحتمال): ۱- هه لگرتنی شت ۲- هیزو دەر مه تهاتن ۳- تابوشتبوون.

(إحتمال تصرفات): تابوشتبوون و هه لگرتنی هه لسوکه و تو رەفتار.

(صعُبُ الإحتمال): هه لگرتنی نمو کردار و تابوشتبوونی گرانه.

(- معاناة الأمر والصبر عليه): گینگلدانی کارێک و ئارام له سهر گرتنی و بهرگه گرتنی.

(- إحتمال الآلام): بهرگه ی نازارگرتن.

(الإحتمال): رەنگه / له وانهیه بۆ کارمه که چهند روو و بارێکی هه بێت.

(إحتمال عِدَّة تَأویلات): له وانهیه رەنگه که چهند روویهک و بۆچوونیکی هه بێت.

(الإحتمال): چاوپۆشین و لێبوردن.

(إحتمال ماضٍ عَنْ فلان): چاوپۆشین له وهی که له فیسارم وه روویداو گوینه دانی.

(الترجیح والأرجحیة): له وانهیه نه وه بێت، نه وه باشتر بێت، نه وه رووبدات.

(إحتمال حادث): رەنگه دوور نه بێت / قه و ماویک رووبدات / باری روودانی به سهر هاتیک.

(آراء مبنیة على الإحتمالات): بیروبرواو رایهک که له سهر چاومرێکردنی باری رووداو

له سهر رەنگه دامه زرایبێت.

(الإحتمال في المنطق): رەنگه / باری روودان له بۆچوونی گوته دا. په یو مندییه که له نیوان دوو کێشه دا که به په که وه نه به ستریت و له په کیش نه بچرین.

(الإحتمال في الفلسفة): رەنگه / له وانه بیردۆزێکی یۆنانییه ده لیت شتی جه سپاوو مسۆگهر نییه و زانیاریی پشت به له وانهیه و رەنگه و باری ریکه و ته وه دهبه ستریت.

(الإحتمال في اللاهوت): باری له وانه و رەنگه ی روودان له زانستی بیروبروا ئاینییه کان و باسه خوداییه کاندای بیردۆزیکه ده لیت که کرداری رەوشتانه به ستر او به باری له وانهیه و رەنگه ی روودانه و مه که یه.

(المَحْمَل (ج) محامِل): نمو خه لاته نیروا وانهیه که له کاتی حه جدا له حوشرێک دهنریت که جله و ی راده کیشریت و کهس سواری نابیت و بۆ مه که دهنیردریت.

حمو: ۱- (الْحَمُو وَالْحَمَا وَالْحَمُو وَالْحَمَاء): خه زوور.

(حَمَوَان و حَمَان): دوو خه زوور.

(ج) أَحْمَاء: خه زوران. خویشانی میرد.

(هَذَا حَمُوهُ): نه مه خه زووریه تی.

(رَأَيْتُ حَمَاءً): خه زووریم دی.

(مَرَّتْ بِحَمِيهِ): به لای خه زووریدا تیپه ریم.

(حَمَاة (ج) حَمَوَات): خه سووی ژن یان میرد.

۲- حَمُو الشَّمْسِ): تینی گهرمی خۆر.

(الْحَمَاةُ أَوْ الْبَطَّةُ): پووز.

((حُمُوَّةُ الْأَلَمِ): تیزیی نازار / نهوهری نازار.

حمى: (حَمَى- الشَّيْءَ مِنَ النَّاسِ: حَمِيًا وَ حِمِيَةً وَ حِمَايَةً وَ مَحْمِيَةً): شتهكهی له خهك گرتو نهیدانی.

(حَمَى- مِنَ الشَّيْءِ. حِمِيَةً وَ مَحْمِيَةً): خۆی لهو شته پاراستو لییدوورکهوتهوه / سهبرهززی بهرامهر نواند.

(حامى- عَنْهُ. مُحَامَاةٌ وَ حُمَاءٌ): بهرگری لیکردو پاراستی.

(أَحْمَى- الْمَكَانَ. إِخْمَاءٌ): شوینهكهی پاریزراو كرد / توخنی نهكهوت یان شوینهكهی پاریزراو دی و كهس توخنی نهدهكهوت.

(تَحَامَى- هُ): خۆی لی دوورمهپرز گرت / توخنی نهكهوت / لییدوورکهوتهوه.

(إِحْتَمَى- مِنْهُ): خۆی (لیپاراست / لیلادا) و سلیلێكردهوه.

الْحِمَى: نهوهی بهرگری لیدهكریتو دمپاریزریت.

حَمِيَان: دوو ههدهغهكراو پاریزراو / دوو بهرگریلیكراو.

(الْحِمَاءُ): شتیک لهژیر چاودهریی و پاراستندا بیټ / پاریزراو.

(الْحِمِيَّةُ): نهوهی له شتیک ههدهغه بكریتو

بپاریزریت.

۱- (الْحَمِيَّةُ): مهردایهتی / سهبرهززی چونكه پالییومنهری پاراستنه ۲- پیاوهرتی و جوامهریی / مهردایهتی و غیرهت.

(الْحَامِي (ج) حُمَاةٌ وَ حَامِيَةٌ): ۱- شیر (لهبهر پاراستنی) ۲- سهگ (لهبهر پاسکردنی).

(الْحَمِيَّ): ۱- مهرد / خاوهن غیرهت / سهبرهز / كهسیكه مل بۆ زۆرو ستهم شوژناكات ۲- ههموو سهبرهززیك.

(الْحَامِيَّةُ (ج) حَوَامٍ): مینی وشه (الحامي) یه (ت) كه بۆ زیادهوویییه

(الحامي): پاریزهران كه بهرگری له خۆیان و خهك و لایتر دهكهن.

(الْمَحَامِي): پاریزمر له دادگادا.

(الْمَحَامَاةُ): پاریزمیری هونهری پاریزمیری له دادگادا.

۲- (حَمَى- الْمَرِيضَ مَا يَضُرُّهُ وَ عَمَّا يَضُرُّهُ)

(طَب): پاریزی بۆ نهخۆشهكه داناو ریی نهوهی لیگرت كه زیانی پێدهكهیهنیت.

(تَحَمَّى وَ اخْتَمَى - الْمَرِيضُ): نهخۆشهكه پاریزیکرد.

الْحَمِيَّةُ: پاریزی نهخۆش / خهسته / بیمار. (الْعِدَّةُ بَيْتُ الدَّاءِ وَ الْحَمِيَّةُ رَأْسُ كُلِّ دَوَاءٍ):

گهده سهراوهی نهخۆشییهو خۆپاریزی لهسهروو ههموو دهرمانیکهوهیه.

(الْحَمِيَّ): پایزگر- پاریزبیکراو.

۲- (حَمِي - ت النار. حَمِيًا وَ حُمُوءًا وَ حُمِيًا):

ناگرهکه تاوېسه ند / خوښو و / گرېسه ند.

(أَحْمَى - الحَلِيد. إِحْمَاء): ناسنه که ی

سوور کرده و / داخرد.

(حَمِي - الشَّمْس): تینی گهرمی خور.

(أَلْحَمَى (ج) حُمِيَات (طَب): تا. تالیهاتن

(له گرانه تیدا، له رښه گرانه تیدا و

نه خوښت دا).

۴- (حَمِي - عَلَيْهِ حَمِيًا وَ حُمِيًا وَ حُمُوءًا):

لنېگرم بوو / لیتوند بوو / لیتووره بوو.

(حُمَة - البرد): نه وېرمې سهرما / پوښی

سهرما.

(أَلْحَمِيَا): گهرمې تورمې و سهرمتای.

(“لَا تُكَلِّمُهُ فِي حَمِيَا غَضِبِهِ”): له سهرمتاو

گهرمې توورمې و نیدا مهیدوینه / له گهلی

مهلې.

(“فَلَانٌ شَدِيدُ الْحَمِيَا”): فېسار رق نه ستووره /

زور توورمېه.

(أَلْحَمِيَا: ۲- مهستی ته و او / گهرمې

سرخوښی ته و او ۳ مهیه که خوی ۴ گهرمې و

سهرمتای ههمو و شتیک.

۵- (حَامِي - عَلَى الضَّيْف. مَحَامَاةٌ وَ حِمَاء):

ناهانگی بؤ میوانه که گېراو رېزیکې زوری

لینا.

۶- (إِحْمَومِي. إِحْمِيَاء): وهك شهوو ههور

رښداگه را.

۷- (أَلْحَمَة (ج) حُمَات وَ حُمِي): ۱- ژمهر

۲- جزووی دووېشک و شتیر ۳- (طَب): هوکاري

هه ندیک نه خوښیه وهک هاری که نه زانراوه و

به چاو نه بېنراوه ساغنه بوته وه له پېش

دوژینه وهی میکرو سکوی نه لیکتو نیدا که

به هوپه وه توانرا هه ندیکيان بدوژرېته وه و

دیارې بکړت.

الملحق:

حَمِي: (أَلْحَمِيَة): ۱- نه هېشتن و قه دمغو

بهرلېگرتن / پارېزگاري / پاراستنی.

(حَمِيَة الْمَلِكِيَة): پاراسنی مولکايه تی.

(أَلْحَمِيَة): ۲- خو پاراستن.

(«تَدَابِيرُ حِمَايَة»): ته گېری چونیه تی

پاراستن / رېوشوینی پاراستن ۲- سهرپه رشتیکردن،

چاودېری و به تنگه و مهاتن.

(«تَحْتَ حِمَايَتِهِ»): له ژر چاودېری و

پاراستنی نه و دايه.

(أَلْحَمِيَة - فِي السِّيَاسَة): ولاتیک بخړته ژر

دمسه لات و چاودېری ولاتیک تر وه.

(أَلْحَمِيَة - فِي الْإِقْتِصَاد): چاودېری و پاراستن

له نابوریدا: نه و میه هه ندیک رېوشوین

دابنریت بؤ بهر په سترکدن هیانې که لوپه لی

بېگانه یان هر رینه دانی نه ویش بؤ پاراستنی

بهرهمی ولاته که خوی و هاندانی بهرهمه که

که گه شه بکات و به هېزبیت نه ویش به یاسا

دمبیت که پیدهلین (قانون الحماية) و اتا

ياسای پاراستنی نابوری ولات.

(الْحَمِيَّة): ژیر چاوه/ ولاتیکه ژیر چاوهی
دمسه لاتى دمو له تیکى بیگانهیه، به تایبه تی
له کاروباری ناسایش و بهرگری و دهرمومیدا.

حَن: (حَن حَنِیْناً): له ناله یدا/ ناله ی
لیوم هات، نالاندی نه ویش له خوشیاندان یان
له خمه هتدا.

(تِ الْقَوْسُ): که وانه که ناله یلیوم هات،
دمنگیلویه هات/ درنگاندی.

(أَحَنَ الْقَوْسُ): دمنگو ناله ی له که وانه که وه
هینا/ درنگه ی لیوم هینا.

(الْحَنَانُ مِنْ السُّهَامِ): تیری وژمدار کاتی
تیجه فاند.

۲- (حَن - إِلَیْهِ حَنِیْناً): تاسه یکرد/ دلی بوی
لیدا/ بیر یکرد/ سۆزی بوی جوولا.

(حَنِین): تاسه کردن/ دل بۆ لیدان/ بیر کردن/
سۆز بۆ جوولان.

(تَحَانُ): تاسه یکرد/ بیر یکرد/ سۆزی بوی
جوولا.

(إِسْتَحَنَ - الشُّوقُ فُلَانًا): تاسه ناله ی سۆزی
لیبه یدا کردو خسته گۆرانیچرین.

(- إِلَیْهِ): بیر یکرد/ سۆزی بوی جوولا/ به
عزمرتیه وه بوو/ تاسه یکرد.

(الْحَانُ) (ف): که یفخوشیک که ههر گۆرانی
بچریت/ ناله کار.

(الْحَنَانُ): ۱- به عزمرتیه وه بوو/ عزمرتیی ۲

میهرمبان/ به سۆز ۲- که سیکه هزو تاسه ی بۆ
شتیک بجوولیت.

۳- (حَن - عَلَیْهِ حَنَّةٌ وَ حَنَانًا): به زمیی
پیدا هاته وه/ سۆزی بوی جوولا/ بوی به
بهروش بوو/ دلی بوی سووتا.

(حُنُون): به به زمیی/ به سۆز/ میهرمبان.
(تَحَنَّن - عَلَیْهِ): به زمیی پیدا هاته وه/
میهرمبانی له گه لدا نواند.

(الْحَنَانُ): به زمیی/ دلنه رمیی/ میهرمبانی.
(حَنَانُكَ وَ حَنَانُكَ یَارِبُ): خودا هاوار
میهرمبانی و به زمیی و دلنه رمیت ده خوازم.

(الْحَنَانُ): ۱- همر و بییر/ بهر مکت ۲ رۆژی
۳- دلناسکیی/ دلنه رمیی/ میهرمبانی/ به
بهروش/ سۆز.

(حَنَانُ اللَّهِ): په نابه خودا.
(حَنَانُكَ): (به شیوه ی دوو بار مبوونه وه میه)
به زمییت به زمییت ده خوازم و رووی سۆزم
تیبکه.

(الْحَنَانُ): ۱- زۆر به به زمیی و دلنه رم/ زۆر
میهرمبان ۲- یه کیکه له ناوه بیرۆز مکانی
پهرومردگار.

(الْتَحَنَانُ): به زمیی/ میهرمبانی.
۴- (حَن - هُ حَنًا): بهر یلیگرت و نه یهیللا و
لایدا.

(حُنَّ عَنِّي شَرُّكَ): خراپه تم لیلاده.

۵- (حَنَن - الشَّجَرُ): دره خته که گولیگرت.

۶- (أَحْنَنُ - الرَّجُلُ): پیاوومکه ههلهیکرد/
بهههلهداجوو.

۷- (أَلْحَنَ): دهمسته جنۆکمه.

(أَلْحَانَةُ): میحوشتر.

(«مَالُهُ حَانَةٌ وَلَا أَنَّةُ»): نه میحوشتری ههیه
نه مهر.

(طَرِيقُ حَنَانٍ): رێمهکی دیار/ روون/
ناشکرا.

(الْحِنَانُ) (ن): خمنه.

حنأ: (حَنَأٌ - الْمَكَانُ. حَنَأٌ): شوینمهکه سهوزی
زۆری لێرواو بیهکیدادا.

(حَانِيَاءُ): شوینمهکه سهوز بووبیت.

(«أَخْضَرُ حَانِيَاءٍ»): سهوزی گیایی/
قهرسیلی.

(حَنَأٌ - هُوَ تَحْنِيئًا وَ تَحْنِيَّةٌ): خمنه تیگرت
خمناویکرد.

(تَحْنَأٌ بِالْحِنَاءِ): خمنهتیگرت/ خمناویبوو.

(الْحِنَاءُ): خمنه.

(حِنَاءَةٌ): خمنهمهك (ج).

(حُنَانٌ) (ن): داری خمنه. روومکێکه گهلاکهی
بۆ له خمنهگرتن بهکار دیت که رهنهگهکی

سوورده بێت گولهکی بههیشوو، سهرچاو مهکی
هندستانه. له ولاته گهرمه گاندا دهر وێنریت.

(أَبُو الْحِنَاءِ) (ح): بووکه سووره بالندهیهکی
بجووکه بهرسنگی سووره.

حنب: (حَنْبٌ - الشَّيْخُ. حَنْبًا): پیر مهکه کۆمایهوه/

چهمایهوه/ خواروبوهوه/ پشکۆمبوو.

(حَنْبٌ - الشَّيْخُ): پیر مهکه چهمایهوهوه پشکۆم
بوو.

(حَنْبٌ - الشَّيْخُ): پیر مهکه چهمایهوهوه پشکۆم
بوو.

(- هُوَ الْكَبِيرُ): تههمهنگه ورمیی شکستی پێلێهیناو
پێهینا چهماندیهوه.

(تَحْنَبٌ - الشَّيْخُ): پیر مهکه کۆمایهوه/
چهمایهوه.

(- عَلَيْهِ): بهزمیی پێداها تهوه/ دلی پێسووتا/
سوۆزی بۆی جووولا.

۲- (حَنْبَرُ الْبَرْدِ حَنْبَرَةٌ): سهرماکه
(سوولهیسهند/ توند بوو).

(الْحَنْبَرُ): کورت.

۳- (حَنْبَلٌ): ۱- ماشهسپی خوارد ۲- کالهی
له پێکرد.

(تَحْنَبِلٌ): دانهمی/ نوشتایهوه.

(الْحَنْبَلُ) (ن): ماشهسپی/ لۆبیا.

(الْحَنْبَلُ) ۱- کاله/ پێلاو ۲- قهروو ۳- شتی دراوو
کۆن مگرگن/ کورتمه بهی ورگن.

(الْحُنَابِلُ - مِنَ الْاَوْتَارِ): ژیی توندو
نهستوو.

(الْحَنْبَالُ) ۱- گۆشتن/ قهلهو ۲- زۆربلی/
قهره چمناخ/ چهنباز/ ههلهومر.

حنت: (الْحَانُوتُ (ج) حَوَانِيَتُ): ۱- دووکان/
کۆگا ۲- مهبخانه.

(حَانِي وَحَانَوِي): (به مَن و به نِير دمكرت):
۱-مه‌يخانه ۲-دوگاندار.

حنث: ۱- (حَنْثَ. حَنْثًا): له رَپِرَاسْت لايدا/
رپووی کرده نارمواپی.

(- فِي يَمِينِهِ): سویندمکەى شکاند/
سویندمکەى نه‌برده سمر/ لايدا.

(أَحْنَثَ- هُ): سویندمکەى پيشکاند.
(تَحْنَثَ- مِنْ كَذَا): له و گونا‌هه
دوو‌رکه‌وته‌وه.

(الْحِنْثُ (ج) أَحْنَاثُ) (مص): ۱-گونا‌ه و تاوان/
خراپه‌کردن ۲-هه‌ستپنکردن/ پيزانين.

("بَلَّغَ الْغُلَامُ الْحِنْثَ"): ۱-کوپرکه هه‌ستی به
گونا‌ه به‌يداکرد ۲-بالح بوو/ پيگه‌پشت.

۲- (تَحْنَثَ): ۱- (بِزِيْ لَه) گونا‌ه‌کردن هاته‌وه
لييدوو‌رکه‌وته‌وه ۲-که‌وته خوداپمرستی ۲-له
بت دوو‌رکه‌وته‌وهو نير نه‌پيهرستن.

حنج: ۱- (حَنْجَ- هُ حَنْجًا): خواریکردمه‌وه/
لايدا/ لاریکردمه‌وه/ که‌چیکرد.

(- الْحَبْلُ): په‌ته‌که‌ى توند بادا.

(أَحْنَجَ- الشَّيْءُ): شته‌که لاریبوومه‌وه/ که‌چبوو/
خواریبوومه‌وه.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ى خوارکردمه‌وه/
که‌چیکرد.

(- الْخَبَرُ): هه‌واله‌که‌ى شاردموه.

(- الْكَلَامُ): قسه‌که‌ى وەرگپرا تا تيينه‌گهن.

(- الرَّجُلُ): پياومکه به هه‌له‌داوان و

ناوردانه‌ومه‌وه رپوشت.

(اِحْتَنَجَ- الشَّيْءُ): شته‌که خواربوومه‌وه/ که‌ج
بوو/ لاریبوومه‌وه.

۲- (حَنْجَ- تَ حَاجَةً حَنْجًا): پيداويستییه‌ک
به‌رجاو که‌وت/ هاته به‌رده‌م.

۳- (حَنْجَرَ- تِ الْعَيْنُ): چاومکه به
قوولداچوو.

(- هُ): قورقوراگە‌ى هه‌له‌نيناپه‌وه/ سمرپیری.

(الْحَنْجَرَةُ (ج) حَنَاجِرُ) (ع ۱): قورقوراگه.

(الْحَنْجُورُ (ج) حَنَاجِيرُ): ۱-قورگ/ گه‌روو

قورقوراگه سوراچی ملباریک ۲-ه‌ووله‌که‌ى
بچووکى ماسی.

(الْحَنْجُورُ (ج) حَنَاجِيرُ) (عامية): قابولکه‌ى
شووشه بو مەرمکەب یان مەرهم.

حنج: (حَنْحَنَ- الْبُنْدُقُ أَوْ الْجَوْزُ وَنَحْوَهُمَا)

(عامية): کاکله‌ى گویزکه پان ناوی بندقه‌که

گهنی.

(حَمَتَ): گهنی.

(- عَلَيْهِ): به‌زمی پيداهااته‌وه.

حند: ۱- (حَنْدَسَ وَ تَحْنَدَسَ- اللَّيْلُ):
شه‌وتاریکبوو.

(الْحِنْدَسُ (ج) حَنَادِسُ): ۱-شه‌وه‌زمنگ/

شه‌وی نه‌موسته‌چاو ۲-تاریکی.

(الْحَنَادِسُ): سیشه‌وه‌ى کوتابی مانگ که زور

تاریک ده‌بیئت.

۲- (الْحِنْدَقُوقُ وَالْحَنْدَقُوقُ وَالْحَنْدَقُوه‌ى

وَالْحِنْدُقُوقَى (نَبَطِيَّة): پیاوی درینژداهۆلی
شیئۆکه.

(-) (ن) = الذُرْق: سیپهره. له دمشت و
کیلگهکاندا دمرویت.

حَنْد: ۱- (حَنْد- اللَّحْم حَنْدًا وَ تَحْنَادًا):
گوشتهکهی تهواو برژاندو پیگهیانند.

(حَنْدِ): گوشتی باش برژاو.

(حَنْد- الفَرَس): نهسپهکهی تاودا تا ئارهق
بکاتهوه.

(فَرَسٌ مَخْنُودٌ وَ حَنْدِ): نهسپی تاودراوی
ئاودمرداو.

(حَنْد- هُ الشَّمْسُ): تیشکی خۆر تواندیهوه.
سووتانندی.

(أَحْنَد- اللَّحْم): گوشتهکهی پیگهیانند.

(إِسْتَحْنَدَ): خۆی دایه بمر خۆرو خۆی داپۆشی
تا ئاو دمردات/ ئارهق بکاتهوه.

(أَلْحَنْدَةُ): گهرمای بهتین.

(حَنْدِ): خۆر.

(أَلْحَنْدِ): ئاوی گهرم.

(-) جلی شۆراوی بۆندراو.

(أَلْحَنْدِ): چارموی یان مروفیک که ئهرهق
زۆر بکاتهوه.

۲- (أَحْنَدَ): شهرمهتهکهی زۆر روونکرد یان
زۆر ئاوی تیکرد دمیشلین کهمی تیکرد.

حَنْر- الحَنْرَة. حَنْرًا): تاقهکهی
دروستکرد.

(أَلْحَنْرَة) (ج) حَنْر و حَنْرِ (ب):

۱- کهوانهی تاقی دروستکراو ۲- کهوانه ۳
همرچی شیوه کهوانه بیت ۴- چهک و کهوانهی
لۆکه شیکردنهوه.

حَنْس: (حَنْس. حَنْسًا): ئازایانه له ناومندی
مهیدانی جهنگهکهدا مایهوه.

(أَلْحَنْس): له خودا ترسانی له گوناح
دوورمهپهز.

(حَنْش- حَنْش- ه حَنْشًا): ۱- دمریکرد/
دمرپهراند ۲- له شوینیکهوه بۆ شوینیکتر
راوودووینا ۳- لایدا.

(-) (الصَّيْد): نیچیرمهکی راوکرد.

(بِ- الْحَيَّةُ فَلَانًا): مارکه به فیساریهوهدا.

(أَحْنَش- هُ): راویکرد.

(-) (عَنِ الْأَمْرِ): له کارمهکیدا.

(أَلْحَنْش (ج) أَحْنَش وَ حَنْشَان) (ح): ۱- جۆره
رشماریکه ۲- ههرچی سمری و مگو سمری

ماربیت و مگو بزمنژو قۆریی و هیتری وا.

حَنْط: ۱- (حَنْط وَ أَحْنَط- الزَّرْعُ حُنُوطًا):

کشتهکه دهمی دروینهو کۆکردنهوهی هات.

(أَلْحَانِط) (فا): ۱- گهنمی زۆر ۲- خاومن گهنم.

أَلْحَنْطَة (ج) حَنْط (ن): گهنم جۆره

رووهکیکه دانداز بهناوبانگترینیان نهومیه

که به نان دمکریت و له ولاته ناووههوا

ماناومندیهکاندا دمروینریت و باشترین

خواردنی رهگهز سپیهکانه.

ناوسك و هه ناو لاشه كه له دارزان بۆ ماوميهكى
زۆر بياريزيت.

(الْحِنَاطَةُ): موميا كردن.

(الْحَنَاطُ): كهسيكه كه مردوو موميا بكات/
مومياكار.

۵- (اِسْتَحْنَطَ): ئاواتى به مردنى خواست و
وهك مردووى ليهات و ژيانى له بهرچاو
تاريكيوو.

۶- (الْأَحْنَطُ): بياوى تۆپه له ريش/ ريشن.

۷- (الْحِنْطِي): ۱- نه وهى خواردنه كهى گه نيمييت
۲- كورته بنه.

أَحْنَطًا وَالْحِنْطَاوَة): ۱- كورت/ كورته بنه
۲- ورگن.

حنظ: ۱- (الْحَنْظَبَاءُ وَالْحَنْظَبَاءُ (ح):

۱- خيهرمكوله ۲- قالونچه نيهر.

(الْحِنْظَابُ): كورته بنهى درو شهرانى.

(الْحَنْظُوبُ): ژنه كه تهى بيكاره/ خراب.

(حَنْظَلُ - تِ الشَّجَرَةِ): دره خته كه بهر تال
بوو.

(الْحَنْظَلُ) (ن): گوژالك/ كاله كه مارانه.

روومكيكه وهك كالهك به سهر زهويدا

دریژدمبييت سهرچاومكهى ليوارى درمياى

سپيه، بهرمكهى وهك بهرى كالهكه به لام

زۆر بچووكتره، زۆر ژمهراوييه له پزىشكيدا

به كارديت. به نموونه دمهپيئنه وه دهليين.

(أَمَرٌ مِّنَ الْحَنْظَلِ): كاريكه له گوژالك

(حِنْطَةُ سَوْدَاء) (ن): گه نمه رهشگول:

روومكيكه له كۆمه لهى گوجانه شوانهيه

سالانميه گه لاکهى سيگۆشه ييه راست

هه لده چييت. چه ند گوليک ده گریت ئاله.

تۆويكى رهشى سيگۆشه يى به ره هه مده ينييت.

بۆ ئاليكى ولاخ به كارديت هه نديك هه لوايشى

ليدروستدمكريت. نه م روومكه نه له ولاتى

گه رمه سيرو نه له ناوچهى ناوه راستدا نيه.

(الْحِنْطِي): ۱- فره گه نمخۆر ۲- هه لاوساو.

(حِنْطِي اللَّوْنُ): گه نمپرنگ.

(الْحَنْطِي): دانه ويته فروش/ گه نمفروش/
عهلاف.

۲- (حَنْطَ - أَحْنَطَ - الشَّجَرُ): دره خته كه
بهرمكهى گه ياند.

(الْحَانِطُ): دره خت و گياى بهر پيگه يشتوو.

۳- (حَنْطَ - الْجِلْدُ. حَنْطًا): پيسته كه
سووره له گه را.

حانط: پيستی سووره له گه راو.

(الْحَانِطُ): سوورى تير/ تۆخ.

(أَحْمَرُ حَانِطُ): سوورى تير/ تۆخ.

۴- (حَنْطَ وَأَحْنَطَ - المَيْتُ): لاشه

مردوو مهكى موميا كرد/ ناوسك و هه ناوى له

موميا ناخنى تا بۆگه ن هكات.

(تَحْنَطُ): مومياى پيومكرد.

(الْحَنْوُطُ وَالْحِنَاطُ): هه موو بۆنيكى خوش

كه نه هلييت لاشه بۆ گه نيكات پاش دمه ينانى

تالتره.

حنف: ۱- (حَنْفَ. حَنْفًا): خوار بوو/ لار بوو/

گیر بوو.

(- رَجُلُهُ): قاجی بؤ ناوموه خوارکړدموه.

(حَنِفَ وَ حَنْفَ. حَنْفًا وَ حَنَافَةً): قاجی گیر

بوو بؤ ناوموه نوشتایه وه.

(حَنْفَاءَ): قاجی گۆج/ گیر بؤ ناوموه.

(أَحْنَفَ): پیاوی قاج گۆج/ گیر.

(حَنْفَ - هُ): قاجی گۆجکړد/ گیرکړد.

(تَحْنَفُ): بوو به حمنه فی/ هه لسوکه وتی

حمنه فیانمی کرد.

("شَافِعِي تَحْنَفًا"): شافعیه ک بوو به

حمنه فی.

(تَحْنَفُ - إِلَيْهِ): به لای نهودا لایدا.

(الْحَنِيفَ (ج) حُنَفَاءَ): ۱- موسلمانان ساغو

راست یان تهواو لسمری جیگیر و لایمنگیر ۲-

نهواننن که له پیش نیسلامدا لسمری دینی

حه زرمتی نیراهیم بوون ۳- نهوهی پروای

به تاک و تمنهایی خودایه ۴- مروفی راست و

دروست.

الْحَفَاءَ: کهوان.

(الْحَنِيفِي (ج) أَحْنَافَ وَ حَنْفِيَّةَ):

شونیکه وتووانی رپرهمی نیمای حمنیفه.

(الْحَنِيفِيَّةُ - فِي الْأِسْلَامِ أَوِ الدِّينِ): پروو له

نیسلامو پیوه بمندبوونی و زور پیوه لکانی.

۲- (الْحُنَفَاءَ): ۱- گوپزان ۲- (ج) خوربه مرست/

ترتره ۳- کیسه ل.

(الْحَنْفِيَّةُ) (حِي): به لوووه.

۳- (الْحَنْفِشَ وَالْحَنْفِيشَ (ج) حَنَافِشَ وَ

حَنَافِيشَ) (ح): ماریکی گهورمیه سهری زور

زله. ملباریکه. زور پیسه و ژمهرداره هرکه

تووره بوو دهماری ملی هه لدمسیت.

حنق: ۱- (حَنِقَ - مِنْهُ وَ عَلَيْهِ. حَنْقًا): رهی

لیههستا/ لییه کهوته پرژم و غار.

(حَنِقَ وَ حَنِيقَ (ج) حُنُقَ): قینههستاو/

رقههستاو.

(أَحْنَقَ - هُ): توورمیکرد/ رقیههستاند.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه قین و ا چوووه دلیه وه که

دمرنه چیت.

(الْحَنَقَ وَالْحَنِقَ): قین و رهی توند.

۲- (أَحْنَقَ - الدَّابَّةَ): ولاخه کهی (چرووساند/

پووکاندیه وه/ له پیکرد.

(إِحْتَنَقَ): قه له و بوو.

(الْحُنُقَ وَالْمَحَانِيقَ - مِنَ الْإِبِلِ): حوشتره

قه له و مگان.

حنک: ۱- (حَنَكَ - الشَّيْءَ حَنْكًا): ۱- له شته که

گمیششت/ چوووه بنج و بناوانی شته که وه ۲- له

شته که دا قال بوو.

(حَنَكَ وَ أَحْنَكَ وَ احْتَنَكَ - الدَّهْرُ الرَّجُلَ.

حَنَكًا وَ حَنَكًا): رورگار پیاومکهی (قال/

دمرهاتوو و داناکرد).

(حَنِيكَ (ج) حُنَكَ): قال و دمرهاتوو ی زیان/

دانا.

(حَنْكُ - الصَّبِيّ) : کورمه‌ی جوان پرده‌ش
پهرومرده گرد.

(- الدَّهْرُ الرَّجُلُ) : نه‌زمون و به‌سهراتی
ژیان و رۆژگار بیاموکه‌ی (دمره‌اتوو) / قالو
دانا) گرد.

(الْحُنْكَ وَالْحِنْكَ وَالْحُنْكَه) : دانایی و
قالبوویی / دمه‌راتوویی و کارزانی.

(الْحُنْكَ (م) حُنْكَه) : داناو دمه‌راتوو / قال که
رۆژگارو نه‌زمون کارزانی و لیزانی کردوو.

(الْحُنْكَ) : کارامو خاومن نه‌زمون / لیزان /
دنیا‌دیده / چاو‌کراوه.

۲- (حَنْك. حَنْكَا) : شتی جوو / کاکیله‌ی
جوولاند.

(حَنْك وَاخْتَنْك - الْفَرَس) : چارمویکه‌ی لغاو
کرد.

(حَنْك - بَ الْقَابِلَةُ الْطِفْل) (عامیة) :
مامانه‌که پئیش مەمکدانی کۆرپه‌که مه‌لاشووی
کۆرپه‌که‌ی به رۆنی بادام و ربه‌همنار
چه‌ورکرد.

(تَحْنِيكُ الْمَيْت) : نه‌ومیه ژیر کاکیله‌ی
مردوو‌مه‌که به په‌رۆ بسرریت (عامیه).

(تَحْنُك - فِي الْكَلَام) : گوستاغانه‌ی قسه‌ی کرد.
(الْحَنْك (ج) أَحْنَاك (ع ۱) : مه‌لاشو ۲- ژیر
چه‌ناکه.

(الْحِنْكَ (ج) حُنْكَ وِ الْحِنْكَ) : نه‌تی رهمه‌ی

ولاخ.

۳- (اِخْتَنْكَ - هُ) : ده‌ستی به‌سهردا گرت /
داگیرکرد.

(- الْجَرَادُ الْأَرْضُ) : کوله روومکی زمویه‌که‌ی
(بنه‌پرکرد / قرتکرد).

(اِسْتَحْنُك) : ژمه‌بوره‌ی بوو / گه‌ده‌ی گرایه‌وه‌که
له‌ومپئیش نه‌میده‌خوارد یان که‌می ده‌خوارد.

۴- (الْحَنْك) : ۱- گردوو‌لکه‌ی به‌رز که به‌رده‌که‌ی
سپی و خاوه.

(حَنْكَه) : گردپکی بجوکی به‌ردینی به‌رد خاوو
سپی ۲- خه‌لکانیک که بو له‌ومری ناژه‌لیان به

ولاتدا بگه‌رین.
(حَنْكُ الْغَرَاب (ج) أَحْنَاك) : دمنووکی یان

رهمی قه‌له‌رهمکه.
(«أَسْوَدُ مِنْ حَنْكِ الْغَرَاب») : له دمنووکی

قه‌له‌رهم یان له رهمی قه‌له‌رهم رهمته.
(الْحَانِك = الْحَالِك) : رهم تاریک.

(«أَسْوَدُ حَانِك») : رهمی تاریک / رهمی تیر /
زۆر رهم.

۵- (الْحَنْكَلِيس) (ج) (أَعْجَمِيَة) = (الْجَرِي) :
ماسی نقه.

حنا: ۱- (حَنَا- الشَّيْء. حَنَوُا) : چه‌ماندیه‌وو
پیچی پید / بایدا.

(حَنَا- الْحَنِیَّة) : که‌وانه‌که‌ی دروستکرد.
(حَنَى - الشَّيْء: حَنِیَّة) : شته‌که‌ی

چه‌مانده‌وو پیچی پیدادا.

(حَنَى - الشَّيْءَ تَحْنِيَةً): شته‌ک‌ی نوشتانه‌وه / بیچی بییدا.

(تَحْنَى): خواربووه‌وو بیچیخوارد.

(الْحِنُو وَالْحَنُو) (ج) أَحْنَاءٌ وَحُنًى وَحِنًى):

۱-هه‌موو نه‌ندامیکی له‌ش که که‌جی تیدابیت وەک دانه پەراسوو ۲-هه‌موو چیویکی خوار / که‌ج.

(الْحَنِیَّةُ (ج) حَنایا وَ حِنًى): که‌وانه (ب):

نه‌وه‌ی که‌وانه شیوه بیت وەک که‌وانه تاق.

(حَنِیَّةُ الْکَنِیْسَةِ): تاقی کلێسه که به‌سه‌ر

به‌یکه‌رمکه‌وه‌یه‌و بیچی کلێسه‌که‌یه.

(الْحَنِیَّةُ وَالْمَحْنُوَّةُ وَالْمَحْنَاةُ (ج) مَحَانٍ - مِنْ

الْوَادِي): بیچی دۆل / دهره.

(الْحَانِيَّةُ (ج) حَوَانٍ وَالْحَانَاةُ وَالْحَانُوتُ):

دوکان / فرۆشگا / کۆگا.

(الْحَانَوِيُّ وَالْحَانِيَّةُ): دووکاندار / فرۆشگادار /

کۆگادار.

(الْحَوَانِي) (ع ۱): دوو دانه پەراسوووه

درێژه‌که‌ی هه‌ردوو لای پەراسوو (له‌به‌ر

خوارییان وایان ناوانان).

(الْمَحْنَى): بیچی دۆل.

(الْحَانِيَّةُ): ۱-مینی وشە (الْحَانِي): ۲-مه‌ی که

له مه‌یخانه‌دا ده‌خوریته‌وه.

(الْخَمَارُون): مه‌ینۆشه‌کان / مه‌یخۆرمه‌کان.

(الْأَحْنَى (م) حَنْوَاءُ): قه‌موور / کۆم.

۲-(حَنَى وَأَحْنَى عَلَيْهِ. حُنُوءًا): لاواندی /

سۆزی دایه / له‌گه‌لیدا میهرمان بوو.

(تَحْنَى - عَلَيْهِ): سۆزی بو‌ی جوولا /

میهرمانییدایه.

(الْأَحْنَى): به‌به‌زمیترین / میهرمانترین.

(“فَلَانْ أَحْنَى النَّاسِ ضُلُوعاً عَلَيْكَ”): فیسار

له هه‌موو که‌سیک پتر سۆزی له‌گه‌لتدایه‌و دلی

پیتده‌سووتیت / میهرمانته.

۳-(الْحِنُوءُ - مِنَ الشَّيْءِ): لای ته‌نشتی شته‌که.

(- مِنَ السَّرِجِ): هه‌ردوو قه‌له‌پوزی زین هی

پیش و پاشی.

(أَحْنَاءُ الْأُمُورِ): کاره لی‌کچوو‌مه‌کان.

(حَنَى = حَنَا): بایدا / چه‌ماندییه‌وه.

حاب: ۱-(حَابٍ - بِكَذَا حَوْبًا وَ حَوْبًا وَ حَوْبَةً

وَ حَابًا وَ حِيَابَةً): به‌وه گونا‌ه‌بار بوو تووشی

خرابه بوو.

(أَحْوَبَ. إِخْوَابًا): رووی کرده خرابه‌و

گونا‌ه‌کردن.

(تَحْوَبٌ): خۆی له گونا‌ه و خرابه‌ پاراست /

لادا.

(الْحَرْبُ وَالْحَابُّ وَالْحَابَّةُ وَالْحَوْبَةُ وَالْحَوْبَةُ):

گونا‌ه / خرابه.

(الْأَحْوَبَ (م) حَوْبَاءُ): گونا‌ه‌بار / خرابه‌کار /

گونا‌ه‌کار.

۲-(تَحْوَبَ - مِنْهُ): نازاری لی‌چیشته‌و داخی

به‌دمسته‌وه خوارد.

۲-(فِي دُعَائِهِ): له نزا‌که‌یدا ک‌رووس‌کایه‌وه /

بارایه وه.

(إِسْتَحْوَبَ): هاواری ژانیکرد.

(الْحَوْبُ وَالْحَوْبُ): ۱- پمژاره / جه خار / خهفت

۲- ترسو دله نگی / ته ریکی.

(الْحَوْبَةُ): ۱- دایک و باوک ۲- خوشک و دوت /

که نیشک.

(الْحَوْبَةُ وَالْحَبِيَّةُ): ۱- خزمی دایکان.

(«لِي فِيهِمْ حَوْبَةٌ»): له دایکه وه خزمایه تیمان

له گه لیاندا همیه ۲- پیداوستی ۲- بار / رموش.

(«بَاتَ بِحَوْبَةٍ سَوْءٍ»): له باریکی خراپدا

مایه وه.

(الْحَوْبَةُ = الْحَبِيَّةُ): ۱- خزمی دایکان ۲- پیاوی

دسته پاچه و بیکه لک.

(«إِنَّ لِي حَوْبَةً أَعُولُهَا»): تاقمیکی داماوو

لاکه و ته م به سه ردا که و ته وه به خویوان

ده که م.

(«إِنَّمَا فَلَانُ حَوْبَةٌ»): فیسار بووده لهیه

بیکه لکه / نه خیر و نه خراپه ی هیه.

(الْحَوْبَاءُ (ج) حَوْبَاوَات): دموون (ده لّین له

(حَوْبَةٌ) وه و مرگراوه که پیداوستییه گواپا

دموون کانگای پیداوستییه.

حات: (حَاتَ- الطَّيْرُ أَوْ الْوَحْشُ عَلَى الشَّيْءِ.

حَوْتًا وَ حَوْتَانًا): باندکه یان درنده که گرو

خولی شته که پیدا.

(حَاوَتَ- هُ): وه که نه ههنگ فیلیلیکرد /

دستیری / له خسته بیرد / ته فرمیدا.

(- هُ عَن كَذَا): بهری نهو شته ی لیگرت و

نه پهیشت دمستی بیگاتی.

(الْحَوْتُ (ج) حَيَاتَانُ وَأَحْوَاتُ وَ حَوْتَةٌ) (ح):

۱- ماسی گه وره ۲- نه ههنگ ۲- (فك) (یه کیکه له

برجه کانی ناسمان.

حاث: ۱- (أَحَاثَ- الْأَرْضُ. إِحَاثَةً): زمویه که ی

هه لکولی / هه لدری.

(إِسْتَحَاثَ- الْأَرْضُ إِسْتِحَاثَةً): زمویه که ی

هه لکولی و بۆ شتی ناوی گه را.

(- الشَّيْءُ): شته که ی دهره ینا شتی ناوسکی

زموی که به ژیرمه وه بووه.

۲- (أَحَاثَ- الشَّيْءُ): شته که ی پهرت و بلا و

کرده وه.

(«تَرَكْتُهُمْ حَوْتٌ بَوْتٌ أَوْ حَيْثُ بَيْتٌ أَوْ حَاثٍ

بَاثٍ أَوْ حَوْتًا بَوْتًا»): به پهرش و بلاوی

به جیمه یشتن.

۳- (الْحَوْتَاءُ): ۱- نافرمتی قه له و ۲- (ع): جگه رو

خوار جگه ر.

حاج: ۱- (حَاجَ. حَوَجًا): نه بوو بوو / هه ژار

بوو / پیوستی هه بوو.

(أَحَوَجَ- إِلَيْهِ): نه بوو بوو / پیوستی به و یان

به وه هه بوو.

(- هُ): خواز یاریکرد / که مدمستی کرد /

نه بوو یکرد.

(تَحَوَّجَ): پیداوستییه که ی و یست / داوایکرد و

بۆیچوو.

(“خَرَجَ فُلَانٌ يَتَحَوَّجُ”): هيسار بۇ كرىنى

پىداۋىستىيەكانى دەرچوو.

(إِحْتَاَجَ إِلَيْهِ): نەمەى پىۋىست بوو.

(الْحَاجَةُ (ج) حَاجٌ وَ حَوَّجٌ وَ حَاجَاتٌ

وَ حَوَائِجٌ): پىداۋىستى/ نىياز پىۋىستى/

خواست/ شتى نەمەۋى پىۋىست.

(حَاجَةٌ): زۆر پىۋىست.

(“حَاجَةٌ حَاجَةٌ”): پىداۋىستىيەكى زۆر

پىۋىست ۲-سوال/ دەرۋزەمكىردن.

(الْحَوَّاءُ): پىداۋىستىيە.

(“مَا كَانَ فِي نَفْسِهِ حَوَّاءٌ وَلَا لَوْجَاءٌ”): لە

دەرۋوندا ھېچ نەمەۋىست و نىيازى ھېچى

نەبوو (بە بچو ككردنەمەۋى).

(حَوَّجَاءٌ وَلَا لَوْجَاءُ): پىداۋىستىيەكى

كەمىشى نەمەۋىست.

(كَلَّمْتُهُ فَمَا رَدَّ حَوَّاءٌ وَلَا لَوْجَاءُ): دواندم

نە بە چاك و نە بە خراپ وەلامىنەداپەۋە.

(الْحَوَّاءُ): نەمەۋىمەكان/ ھەمژارمەكان/

دەستكورتەكان- پىۋىستخوۋازمەكان.

۲- (حَوَّجَ بِهِ عَنِ الشَّيْءِ): نەمەۋى لە شتەكە

لادا/ ۋاى لىكرد نەمەۋىت و داۋاينەكات.

۲- (الحاج) (ن): ۱- ۋىشترخوار جۈرە دىركىكە

ۋىشتر دىمىخوات ۲- (ن) جۈرە رۋومكىكە ترش.

(الْحَوَّجُ): بىۋىمى.

(حَوَّجًا لَكَ): بىۋەى بىت.

حاد: (حَادَ- عَنْهُ. حَوْدًا): خۋى لىلادا.

(حَاوَدَ- هُ بِالزَّيَارَةِ): ناۋبەناۋ سەرىدا.

(- تَهْ): ناۋبەناۋ سەرىدا.

(- تَهْ الحُمَى): جارى نەجارىك تا بۋى

دەھاتەۋە.

حاذ: (حَادَ- هُ حَوْدًا): ۱- خولىدا/ دەرۋىدا

۲- پاراستى و بەتەنكىيەۋە ھات.

(- الدَّابَّةُ): ۋلاخەكەى خىرا (لِيَخْوَرى/

ناژۋوت).

(- عَلَى الشَّيْءِ): پاراستى و بەدەرىبەستى

شتەكەۋە ھات (لە كۆكردنەمەۋى لىخۋرىنى

خوشتەمەۋە ۋەمگىراۋە).

(أَحْوَدَ- الدَّابَّةُ): جۋارپىكەى داپە پىش و

خىرا لىخۋرى.

(- السَّيْرُ): زۆر گۈرج رۋىشت/ توند رۋىشت.

(- نَوْبَهُ): جەكەى (گرمۇلەكرد/ كۆكردەۋە).

(- الشَّاعِرُ قَصِيدَتَهُ): شاعىرەكە ھەلبەستەكەى

تۆكەمە ھۋنىيەۋە.

(إِسْتَحْوَذَ- عَلَيْهِ): ۱- دەستى بەسەرداگرت/

داگىرىكرد ۲- بەسەرىدا زال بوو.

(الْحَوْذِيُّ): گالىسەكەۋان/ ەمەربانچى-

لىخۋرى- ۋلاخلىخۋر.

(الْأَحْوَذِيُّ): ۱- چابوك لە ھەمەۋ كارپىكدا/ بە

دەستۋىرد ۲- گارامە.

۲- (الحاذ) (ن): درەختىكە.

حَادَةٌ (ج) أَحَادٌ (ن): پەككىكە لەۋ درەختە كە

خەلكە رەشۋىكىيەكە پىيدەلەن: (الْحَوْز).

(الْحَاذُ): پشت/ پال.

(“فَلَانٌ خَفِيفُ الْحَاذِ أَوْ خَفِيفُ الظَّهْرِ”): فيسار

۱- جَبِيَّال و پشته ۲- که مدمسته/ دمستگورته.

(الْحَوَازُ): ۱- دووری ۲- لهیه کپچران/ لهیه ک

بران/ لهیه ک دوور که وتنهوه.

۳- (الْحَوَازَانِ) (ن): کلا و مسووره/ چونگ/

گوله به هاره له ولاته ناووه و مامناو مندییه کاند

زوره گوله که ی جوانه به زوری زمرده له یونان و

نیران زوره جوریکی گوله که ی که ورمترمو

سووریک ی تیره.

حار: ۱- (حَارَ. حَوْرًا وَ حَوْرًا وَ مَحَارًا وَ

مَحَارَةً): گه رایه وه.

(حَاوَرَ- هُ. مُحَاوَرَةً وَ حَوَارًا وَ حَوَارًا):

له که لید افسه ی هینا و برد/ دوا و ده لامیدایه وه/

شه ره به نگه ی کرد.

(أَحَارَ- الْجَوَابَ. إِحَارَةً): وه لامیدایه وه.

(«لَمْ يُجِبِ الْجَوَابَ»): وه لامی نه بوو/

نقمینه کرد/ وه لامی نه دایه وه.

(«طَلَحَتِ الطَّاحِنَةُ فَمَا أَحَارَتِ شَيْئًا»):

به ردا شه که سوور یخوارد، به لام ناردی هیچ

نه دا.

(تَحَاوَرَ- الْقَوْمُ): خویشگه له وه لامی به کتریان

دایه وه له که له ی که فسه یان هینا و برد/

دوان/ وتووێژ یان کرد.

(المَحَارَةُ): ۱- گه رانه وه ۲- شوینی بۆ گه رانه وه

یان لیوه ی گه رانه وه.

(اِسْتَحَارَ- هُ): هینایه دواندن.

(الْمَحْوَرَةُ وَالْمَحْوَرَةُ): وه لام.

۲- (حَارَ. تَحَيَّرَ حَوْرًا وَ حَوْرًا وَ مَحَارًا وَ

مَحَارَةً): چه په ساو/ سه رسامبوو/ سه رسوپما/

واهیورما.

(الحَائِرُ (فا): سه رسام/ سه رسوپماو/

چه په ساو/ واهیورماو.

(الْحَائِرَةُ): ژنی سه رسوپماو/ چه په ساو.

۳- (حَارَ- الثُّوبَ. حَوْرًا): به رگه که ی شت و

سپیکردمه وه/ گازری کرد.

(حَوَرَ- الثُّوبَ): پۆشاکه که ی سپیکردمه وه.

(إِخْوَرَ. إِخْوَارًا): سپییوومه.

(الْحَوْرُ (ج) أَخْوَارُ): ۱- پێستهی سپی تهنک

۲- مانگای سپی.

(الْحَوَارِيُّ): ۱- رهنگ به رین/ هه رچی رهنگ

سپیکرته وه ۲- یار و دوستی دلسۆز ۳- نامۆزگار

۴- پشتگیر (وتراوه) پشتگیرانی پێغه مبران.

(الْحَوَارِيُّونَ): پشتگیران و په یام به رمانی

حه زرمتی عیسا (دهلین: له بهر دمو و نپاکییان و

راست و دروستی بر وایان و ناو نراون).

(الْحَوَارِيَّةُ (ج) حَوَارِيَّاتُ): می و شه ی

(الْحَوَارِيُّ): نا فرمتی شارستانی (له بهر

سپیتی نا فرمتی شارستانی واپیوتراوه).

(الْأَحْوَرِيُّ): سپی نه رم و نۆل.

(الْحَوَارِي): ۱- ناردی زور و ردو سپی ۲- (طا):

گله سپی که دیواری پی سپیده که نه وه ۳-

هه رچی سپیای پئی بکه و شتی پئی سپی بکه نه وه.

۴- (حَارَ حَوْرًا): که میگرد، کورتیهینا.

("حَارَ بَعْدَ مَآكَارَ"): پاش نه وهی زور بوو که میگرد.

(حَارَ الشَّيْءُ): شته که کهوت/ بازاری شکا.

(حَوْرٌ هُوَ اللَّهُ): خودا ناو میدیگرد/ نومییدی بری.

(أَحَارَ الْبَعِيرَ): حوشر مکهی سه بری.

(الْحَوْرُ): ۱- که مبوون/ که موگوری.

("إِنَّهُ فِي حَوْرٍ وَبُورٍ"): له که مبوون و شکستیدایه.

۲- (الْحَوْرُ): فهوتان/ له ناو چوون.

(الْحَوْرُ): که می.

("مَا أَصْبَتْ حَوْرًا"): هیجیم دستگیر نه بوو.

(الْحَائِرُ (م) الْحَائِرَةُ): لاواز بوو/ بیتوانا/ بیتین.

("مَاهُوَ إِلَّا حَائِرَةٌ مِنَ الْحَوَائِرِ"): بیخیری که له بیفهره کان.

(الْحَارَةُ): که مو کورتیی/ که مبوون.

۵- (حَوْرَ تِ الْعَيْنِ): چاو مکه به له کیوو جوان

بوو سپیتییه کهی زور سپی و ریشینییه کهیشی زور ریشبوو.

(حَوْرَاءُ): میینهی چاو به له ک چاو مهست.

(أَحْوَر (ج) حَوْر): نیرینهی چاو به له ک.

(إِحْوَرٌ - تِ الْعَيْنِ إِحْوَرَارًا): چاو مکه به له ک

بوو/ مهستبوو.

۶- (حَوْرٌ - الْقُرْصُ): خه پله کهی به تیرۆکه که

گیرا - تیرۆکه کهی به سهر خه پله که دا گیرا.

(الْحَوْر (ج) مَحَاوِر): ۱- تیرۆک ۲- (حَي):

ته و مره که به کرمی له سهر دمسوورپته وه

۲- گرینژمنهی دهرگا ۴- نه و پارچه یه ی شتی

له سهر دمسوورپته وه.

(«قَلِقْتُ مَحَاوِرَهُ»): ته و مره کارمکانی له

گرینژمنه چوو/ تیکچوو.

(الْحَوْر (ه): راسته هیلنیکه که هه ردوو

جه مسهری گو که به یه که ده گه یه نیت.

(مَحَوْر الْأَرْضِ) (فك): ته و مره گو ی زهوی

که زهوی به ده و ریدا دمسوورپته وه. نیمه وا

دزمانین که هه موو گو ی ناسمان به ده وری

زه ویدا ده خولیته وه.

(الْحَارَةُ): بو شایی ناسمان که خر دمنوینیت.

۷- (حَوْرٌ - الْأَدِيمُ): جه رمه کهی سوور کرد.

(الْحَوْر (ج) أَحْوَار): جه رمی سوور کراو.

(الْحَوْرُ): به جه رمی سوور ناوتیگیراو/

ناواخنکراو.

(خَفُّ مَحَوْرٍ): پیلاوینکه ناواخنه کهی جه رمی

سووره.

۸- (أَحَارٌ - تِ النَّافَةِ): میحوشر مکه به چکهی

هه یه که هیشتا له شیر نه بر او مته وه.

(الْحَوَارِ وَالْحَوَارِ (ج) أَحْوَرَةٌ وَ حِیرَانِ)

(ج): به چکهی حوشر که هیشتا له شیر

نمبراييتموه.

۹-(الْحَوْر): ھوولايى ھوولايى بنو بئخ.

(بَعِيدُ الْحَوْر): ژېرمو بېرى ھوولە.

(الْحَوْر (ن): سووره چنار له ږمگهزى درهختى

بېيهو له شويى ناومنيادا زوره زوو گهوره

دمبېتو داريكى سېي دمدات بؤ گهليک نامانج

به کار دېت.

(الْحَارَة): ۱-گهړهك كه خانوومكانى نزيك

په مكن ۲-كولان.

(نَزَلْنَا فِي حَارَةِ بَنِي فَلَان): چووينه

گهړمكى بهرمى فيسار.

(الْحَوَاء) (ح): له زانستى مۇرياندا به

گويزانموى كرموكه بؤ مۇريانى تهواو دهلين

متبوو به ھى په پووله دهلين سر بوو به ميشو

ميشوولهو لهو بابهمانه دهلين كرموكه.

(الْحَارَة): ۱-انووكى پيى خوشتر كه وهك

نينوكى مرقه ۲-مهلاشوو ۳-گوپچكه ماسى

يان سمدف و همر شتيك وهك نهوه بېت.

(مَحَارَةُ الْأُذُن): ناومودى گوئ/ ھوولايى گوئ.

حاز: ۱-(حاز واختاز - الشيء حوزاً و

حيازة و احتيازا): ۱-شتهكهى په كخستو

كوپكردهوه/ ههليگرت ۲-دمستيكهوت.

(الْحَوَز): شويى بهندكراو/ ديواركراو/

چوارلا گيراو.

(حَوْز الدار): نهو بهشانى كه له خانوومكهدان

وهك ناودمستو گهړماوو گهنجينهو شوينيتر.

(الْحَوْزَة): كهناړ/ لا.

(حَوْزَةُ الْمَلَكَة): همرچى له سنوورى

ولآتمكهدا ههيه/ قهلهمرموى ولآت.

(الْحَوَاز): به چنگ/ به ههلبه/ پهياكونده.

(الإثم حَوَازُ الْقُلُوب): خراپه و گوناح

دل رادمكيشيتو بهسهريدا زال دمبېت تا

بييدمقهو مينيت.

(الْحَوَازَة): جهنگ كه سوپاى قورسو

پيويستى زورى دمويتو كويدهمكاتهوه.

(الْحَوِيزَاء): نازووخه كه له دؤستهكهتى

دمشاريتموهو بؤ خوتى ههلمدگريت.

(الْحَيْز وَالْحَيْز): شوين/ جى كه له وشهى

(الْحَوَز)موه و مرگراوه.

۲-حاز- الرَّجُل. حوزاً): كابرآ به شينهى

رؤيش.

(حاز واختاز- الإبل إحتيازاً): خوشترمكاني

لهسرخو/ هيواش ليخورى.

(حَوْز- الإبل. تحويزاً): پهكهمشهوى ناودان

خوشترمكاني بردهسمر ناو بؤ ناودانيان.

(لَيْلَةُ الْحَوْز): پهكهمشهوى بردنى خوشتر بؤ

ناودانى.

(الْحَوِزِي): شوانى خوشتر/ ليخورى خوشتر.

(الْأَحْوِزِي): ۱-ليخورى ۱-چاك و كارامه

۲-كارامه و ليزان/ شارمزا ۳-چابوك و خيراو

چالاك له ههموو كارنكدا.

۳-(حاوز- ه): محاورَة: ۱-گرتيه ژير خوى

۲-هه‌ئسوکهوتی له‌گه‌لدا کردو تیکه‌لیبوو.
(إِنْحَازَ- إِلَيْهِ) (ضد): ۱-چوو ه‌الی/
لایه‌نگیری کرد ۲-دژی و مستاو لیلادا/
لییدا برا.
(الْحَوَزَةُ): سروشت.
۴-(حَاوَزَ- ه. مُحَاوَزَةُ): ر‌اودووینا/ ر‌اوینا.
(تَحَوَّزَ): جیگه‌که‌ی بۆ چۆلکرد/ ل‌اچوو/
که‌لاکه‌وت.
(«دَخَلَ عَلَيْهِ فَمَا تَحَوَّزَ لَهُ»): چوو ه‌ای
که‌چی جیگه‌که‌ی خۆی بۆ چۆل نه‌کرد/
که‌لانه‌که‌وت.
(تَحَوَّزَ- تِ الْحَيَّةِ): مارکه‌ پ‌نجیخوارد.
(تَحَاوَزَ- الْفَرِيقَانِ): دوو تیه‌که‌ له‌ یه‌ک
دوو‌رکه‌وتنه‌ووم ه‌هریه‌که‌ جیگه‌ی خۆی
چۆلکرد.
(إِنْحَازَ- الْقَوْمَ إِنْحَازًا): ۱-خوێشگه‌ل جیمۆلی
خۆیان به‌جیه‌یشت ۲-ه‌لاتن.
(إِنْحَازَ- عَنْهُ) (ضد): ۱-لییدوو‌رکه‌وته‌وه ۲-
لایه‌نگیری کرد/ چوو ه‌الی/ لایه‌نی نه‌ویگرت.
(الْحَوَزِي): ۱-له‌ کۆمه‌لدابراو/ گۆشه‌گیر ۲-
ر‌مشه‌لگه‌راو/ ر‌مش.
الملحق:
حوز: (الإنحياز): لایه‌نداریی و به‌نیازبوون/
لایه‌نگیری.
(أَتَّهِمَ بِالْإِنْحِيَازِ): به‌وه‌ گومان‌بارکراوه‌ که‌
لایانگیره‌.

(الإنحياز- في السَّياسة): لایه‌نگیری له‌
ر‌امیاریدا نه‌ومیه‌ لایه‌نی یه‌کیک له‌ دوو
ناحه‌زکه‌ بگرت.
(عَدَمُ الْإِنْحِيَازِ): بێلایه‌نیی له‌ نیوان کۆمه‌له‌
دموله‌ته‌ ناحه‌زماکاندا.
(سَيَاسَةُ عَدَمِ الْإِنْحِيَازِ): ر‌امیاریی بێلایه‌نی
دموله‌ت.
حاس: ۱-(حَاسَ- الْقَوْمَ حَوْسًا):
۱-پ‌یش‌ئیلکردن و سووکیکردن ۲-تیکه‌لیان بوو.
(- الذَّنْبُ- الْغَنَمُ): گورگه‌که‌ دزه‌ی کرده‌
ناو مه‌رماکان و ه‌هریه‌که‌ی به‌ لایه‌گدا
به‌ر‌ه‌واز م‌کردن.
(- الْجَزَارُ الْإِهَابُ): قه‌سابه‌که‌ پ‌یستی
سه‌ر‌بر‌اومه‌کی گوروو.
(- تِ الْمَرَاةِ ذَيْلُهَا): ژنه‌که‌ دامینه‌که‌ی
به‌ک‌یش‌کردو پ‌ییلینا.
(الْأَحْوَسُ ج حَوْسُ): گورگ.
(الْحَوَاسَةُ): تالانیی/ دمسته‌که‌وت.
۲-(حَوْسَ. حَوْسًا): دلیری نواند/ بێباک‌بوو/
نازا بوو.
تَحَوَّسَ: وێرای/ نازا بوو.
(- في الكلام): خۆی بۆ ناخاوتنه‌که‌ ناماده‌
کرد.
(الْأَحْوَسُ ج حَوْسُ): نازای بویر/ نه‌به‌رد.
(الْحَوَّسُ): جه‌رمه‌زمیه‌کی جه‌نگاو‌مری که‌س
خۆ له‌ به‌ردانه‌گرتوو.

۳- (تَحَوَّسَ - لِلشَّيْءِ): ژانی بۆ شتهکه چووہ دل/ داخی بۆ خوارد.

(الْحَوَّسَ (ج) حَوْس): کەسیکە کە بە هیچ شتیک داناکەوئیت و تیر لە هیچ ناخوات/ تیرنەخۆر/ دانەکەوت.

(الْحَوَّاسَةُ): پێداویستی. (الْحَوَّاسَةُ وَالْحَوَّيسَاءُ): خزمایەتی/ خویشایەتی/ کەسایەتی.

۴- (إِسْتَحَوَّسَ - إِسْتَحَوَّاسًا): ھەلوپستەیکردو ھیواشیکرد/ سستیکرد/ خۆیگرت.

(حاش: ۱- (حاش - الإِبِلَ. حَوْشًا): حوشتر مکانی گۆکردمۆمو دانیه پێش خۆسی/ لێخوڕین.

(حَوْش - هُ): گۆیکردمۆمو. (تَحَاوَّشُوا - عَلَيْهِ): لێیکۆبوونەومۆمۆ گرتیانە ناوخۆیان،/ گەمارۆیاندا.

(إِخْتَوَّشَ - الْقَوْمَ الرَّجُلَ وَ عَلَيْهِ): چوارلایان لێگرت و خستیانە ناوڕاستیانەومۆ.

(إِنْحَاشَ): گۆبوومۆمو.

(الْحَوْشَ): ۱- ھەوشە ئەووی بە دەوری خانوومەگەدایە ۲- گۆز/ نیمچە گەور- چەپەر.

(حَائِشُ - الشَّجَرِ): پەلی بێمەگداچووی خولی درەختەکە.

(الْحَوَّاشَةُ): خزمایەتی/ خویشایەتی.

۲- (حَاشَ وَأَحَاشَ وَأَحْوَشَ - الصَّيْدَ حَوْشًا وَ إِحَاشَةً وَ إِحْوَاشًا): راومدووی نیچەر مەکیدات

بە داومکەوہ ببیت.

(- عَلَيْهِ الصَّيْدَ وَأَحْوَشَهُ إِيَّاهُ): یاریدە ی راوکردنی نیچەر مەکیدات راومدووی نیچەر مەکیدات بۆ ناو داومکە.

(إِنْحَاشَ - لَهُ الصَّيْدُ): نیچەر مەکیدات بەلای داومکەدات.

(إِحْتَوَّشَ - الْقَوْمَ الصَّيْدَ): خویشگەل نیچەر مەکیدان بۆ لای پەکتەر راونات. تا راویبکەن.

(إِسْتَحَوَّشَ الصَّيْدَ - إِسْتَحْوَاشًا): راومدووی نیچەر مەکیدات بە داومکەوہ ببیت.

۲- (حَوْشَ - الرَّجُلَ): ۱- خۆی نامادە/ گۆرج کێردمۆمو ۲- ژانی نایە بەر خۆی/ نازا بوو/ ورمی ھاتەبەر.

(حَاوَّشَ - هُ عَلَى الْأَمْرِ): بۆ کارمە تیزیکرد/ ھانیدا.

رَجُلٌ (حَوْشُ الْفُؤَادِ): بیاویکی دلبۆلا/ دلقایم.

۴- (تَحَوَّشَ - عَنْهُ): لێیدوروکەوتەوہ/ وازی لێھێنا/ لاچوو/ لێیلادا.

(- مِنْهُ): شەرمی لێکرد.

إِنْحَاشَ - عَنْهُ): لێیتەرە بوو/ لێیدوروکەوتەوہ.

(الْحَوْشِيُّ): ۱- شەرم و گۆشەگیر/ تەریک.

(- مِنَ الْكَلَامِ): قسە سەپرو سەمەرە/ نەبێستراو.

(- مِّنَ اللَّيَالِي): شەوانی تاریک / نووتەک.
 حاص: ۱- (حاص- حَوْلَهُ. حَوْصاً وَ حِيَاصَةً):
 بە خولیدا گریخوارد / بەدمرویدا سووراپەوه.
 ۲- (حاص- الثَّوب. حَوْصاً وَ حِيَاصَةً):
 بەرگەمەکی شاش دروو.
 (- بَيْنَهُمَا): نیوانیانسی تەسک کردموه /
 نیوانیانسی هیناپەوه یەک.
 (حَوْص. حَوْصاً): قنچکی چاوی هاتەومیهک
 وەک دوورابیت.
 (أَحْوَص (م) حَوْصَاء (ج) حُوص وَأَحَاوَص):
 کەسیک قنچکی چاوی هاتەیتەوه یەک و چاوی
 تەسکبیت.
 (حَاوَص- ه): بەمدزیپەوه لە ژێرموه
 بەتیلەپچاو تەماشایکرد / تێیروانی.
 (إِخْتَاَص- فِي أَمْرِهِ- إِحْتِيَاصاً): لە کاروباریدا
 کارفایمیکرد.
 (أَلْحَوْص): نازاری ناسک و رێخۆلە.
 («دَخَلَ فِي حَوْصِ النَّاسِ»): خۆی کیشایە ناو
 کاروبارو هەموالی خەلکەوه.
 («مَاطَعْنَتْ فِي حَوْصِهِ»): نامانجەگەت
 نەپیکا.
 («لَا طَعْنَنَ فِي حَوْصِكَ»): دمییت هەرچیت
 ڕەنگ دارشتوووه دامەزراندوووه بۆت تێکبەدم و
 بۆت هەلبۆمشینەموه / خراپبیکەم.
 (أَلْحَوْص): چاو وردیلە / چاوکونەشووژن.
 (أَلْجَوَاص): دمرزیی دار / سوزنی دار.

(الْحِيَاصَةُ): تەنگەیی و لاخ.
 ۳- (إِخْتَاَص- فِي أَمْرِهِ- إِحْتِيَاصاً): لە کارمەیدا
 بە پارێز بوو.
 ۴- (حَوْصَل- الطَّائِرُ): بآندەمکە چیکلەدانەیی
 بەرکرد.
 (- الْحِنطَةُ): گەنەمەکی کۆکردموه.
 (الْحَوْصَل): چیکلەدانەیی بآندەمکە (لە بری
 گەدەیی مرۆڤە).
 (أَلْحَوْصَلَةُ وَالْحَوْصَلَةُ وَالْحَوْصَلَاء):
 چیکلەدانەیی بآندە.
 حاص: (حاص. حَوْصاً): گۆلیکی دروستکرد.
 (- الماء): ناومەکی کۆکردموه / ناومەکی گرت.
 (حَوْص): گۆلیکی دروستکرد.
 (- حَوْلَ الْأَمْرِ): گرو خولی کارمەیدا.
 (تَحَوَّصَ وَاحْتَاَصَ): گۆلیکی پێکەومنا /
 دروستکرد.
 (إِسْتَحَوَّصَ - الماء): ناومەکی کۆبووموووه
 گۆلیکی دروستکرد.
 (أَلْحَوْص (ج) أَحْوَاص وَ حِيَاض وَ حِيضَان):
 گۆل / ھەوز.
 (حَوْصُ الْأُذُن): گوپی دەرموو کرکراگەکی.
 (أَلْحَوْص): (قوولگەیی / چالی) بندرەخت.
 ۲- (أَلْحَوْصِيَّة) (ن): گۆلە گۆلەیی جۆرە
 گۆلیکە لە کۆمەلەی گۆلەلەپە لەناوچە
 فێنکەکاندا دەرپۆت گۆلەکانی گەورەن و
 ڕەنگیان زۆرە پێنج گەلای ڕەنگینی ھەپە

که له شیوهی نهستیږدا دمبیت بؤ جوانیی دموړینریت.

حاط: ۱- (حاط- ه). حوطاً و حیطة و حیاطة: ۱- پاراستی و ناگاداریکړدو به تمنگیه وه هات ۲- دسته به ریږوو.

(حَوَّط- ه): پاراستی و دسته به ریږوو. (إِحْطَاط- الرَّجُلُ): پیاوکه له کاروباریدا کار قابمو وریاو به پاریز ږوو/ بؤ پاراستنی خوی پیشبینیکرد.

(- على الشيء): شته که ی پاراست. (لِنَفْسِهِ): پشتمی به خوی به ستو به پاریز ږوو.

(تَحَوَّط- ه): پاراستی و چاودېرکړد. (فُلَانٌ يَتَحَوَّطُ أَخَاهُ حَيْطَةً حَسَنَةً): فیسار باش ناگاداریی براکه ی دمکات و دمپاریز ی و به تمنگ کاروباریه وه دیت.

(إِسْتَحَاطَ فِي أَمْرِهِ أَوْ تَجَارَتِهِ): به پمروشو وریایه وه به تمنگ کاروبارمکه ی یان بازارگانیمکه یه وه هات/ زور دووربینی/ پیشبینیکرد.

(الْحَوَّط): ملوانکه ی چاومزار/ کووژمکه ی شین که بؤ له چاوی پیس پاراستنه.

(الْحَوَّطَةُ وَالْحَيْطَةُ): به پاریز ږووون/ پاریزو مرگرتن و پیشبینیکردن.

(الْحَيْطَةُ): ۱- پاریزو مرگرتن/ پیشبینیکردن ۲- ناهرمتی داوینپاک/ سمر به رزو

خانهدان.

(الْحَائِطُ) (ج) حيطان و حياط (ها): پاریزو مرگرو پیشبین. پاریزو مرگرو پیشبین (الْحَوَّاطُ): زور به پاریز/ زور پیشبین و دووربین زور به تمنگه وه هاتوو.

(الْأَحْوَطُ): به پروابه خووه پیشبینیترین و به ناگاترین.

۲- (حاط- به). حوطاً و حیطة و حیاطة: هر جوارلای لیگرت/ خولیگرت/ گمارویدا/ دموریکرت.

(حَوَّط- السَّاحَةُ): دیواری به جواردموری ممداننه که مدا کرد.

(- الحائط): دیواری دروستکرد.

(- حَوْلَ الْأَمْرِ): گرو خولی کارمکه یداو چووه بنج و بناوانیموه.

(حَاوَّط- ه): گرو خولیدا کارنکی پېښکات که نهو نیمه ویت و پینا خوش بیت.

(أَحَاطَ وَاحْتَاط- به): همموو لایه کی لیگرت.

(«أَحَاطَ بِالْأَمْرِ عِلْمًا»): به همموو کاروبارمکه ی زانی و ناگاداریږوو.

(الْحَائِطُ) (ج) حيطان و حياط: ۱- دیوار ۲- باخ.

(الْحَيْطُ): ۱- خولدمر/ دموردمر ۲- (ه) چپوهی بازنه ۳- ټینگه.

(الْبَحْرُ الْمُحِيطُ): نوهیانووس که خولی همموو

وشکایی دمدات.

(الْحَاط): دموورگر، دیوار که به چوارلای

مروّف یان ناژەلدا هەبیت و بیپاریزیت.

(حُوطُ الْأَمْرِ): کار راگران- کارپرخهران /

راستی کارمکه.

(الْحُوطَة): گەنجینهی پاراستنی خواردن /

خۆراک.

(الْتَّحْوِيطَة): هەلبەست لە شیوهی بازنەدا

ریزگراییت و نووسراپیتهوه.

۲- (الْحُوط): (مانگە یەکشەوهی / داسەمانگی)

زیوینی ملی منداڵ.

(الْحُوط): ئەو شتە کە لە بری ئەو پارمیهی

کەمدەبیت دەدریت.

الملحق:

حوط: (الْاِحتِياط): پێشبینی و خۆپاراستن و

ناگاردابوون.

(الْاِحتِياط لِلْمَرَض): خۆلە نەخۆشیی

پاراستن.

(تدابیر اِحتِياط): تەگبیری چۆنیهتی

پاراستن و خۆپاراستن.

(«على سبيل اِحتِياط»): رێگەى چۆنیهتی

ناگاداربوون.

(الْحَزْر وَالْاِخْتِراز): سەلکردن و خۆپاراستن و

وریابوون.

أَخَذَ اِحتِياطاًته: پێشبینی کردووە ناگادار

بوو / تەگبیری پارێزگاریکرد.

(الْاِحتِياط- على الشيء): ناگاداربوون و

پاراستنی شتەکە.

(الْاِحتِياط بفلان أو بشيء): ۱- گەمارۆی فیسار

یا شتێک بدریت ۲- (ع ۱): هیزیک گل بدریتەوه

بۆ بەرفەنگاریی قەوماوی چاومرینهکراو.

يقال: (في اِحتِياط): رەوشنکی سەربازە لە

کاتی سەربازیی زۆرمەلیدا مەشقی پێکراوه کە

پێویست بوو دەبیتەوه بە سەربازو خزمەت

دەمکاتەوه.

(مال اِحتِياط): ئەو داراییە کە پاشەکەوتی

دەرامەتەو زیادەى خەرجکردنیهتی لێ

بودجەیه‌کدا، بۆ پرکردنەوهی گورتهینانی

بودجەیه‌ک بەگاردەهینریت یان بۆ ئەو کارە

تازانەى کە دەهینریتە کایەوهو پارەى تری

پێویستدەبیت.

حاف: ۱- (حاف- الشيء خَوْفاً): شتەکەى

خست سەرمەکنار / لیوار.

(خَوْف- الشيء): شتەکەى خستە سەر لیوار /

کەنار / تەنشت.

(- المكان): لە شوێنەکەدا سووراپه‌وه.

(تَحَوُّف- الشيء): ۱- لە لیواری شتەکە‌یگرت /

بری ۲- لە قەراغی شتەکە‌یگرت.

(الْحَوْف): تەنشت لیوار / قەراغ / لا.

(الْحافّة): لیوار / تەنشت / لا / کەنار.

(ج) حافات و حيف. (حافتا الوادي): ئەملاو

نەولای دۆلەکە / هەردوو تەنشتی / لاکانی.

۲- (الْخَوْفُ): پیسته بهرکوشی منداڭ له بمریده‌مکن.

(الْحَافَةُ (ج) حافات و حیف): ۱- سه‌ختی/ تمنگانه ۲- نه‌بوونی/ پیداوستی.

(الْحَافَانُ): دوو دهماری سه‌وزی ژیر زمان.

حاق: ۱- (حَاقَ- الشَّيْءَ. حَوْقًا): شته‌که‌ی هه‌نگولۆفت و لووسی‌کرد.

۲- (حَاقَ- الْبَيْتَ. حَوْقًا): ماله‌که‌ی (مالی/ گه‌سکدا).

حَوْقٌ- عَلَيْهِ): هسه‌ی نارێک و نابه‌جی و تیکه‌ل و پیکه‌لی به‌گویدا و هه‌ک خاشاکی ناوماڭ.

(الْخَوَافَةُ): خۆل و خاشاکی ناوماڭ.

(الْخَوْقَةُ (ج) مُحَاقٌ): گه‌سک.

۳- (حَاقَ- بِهِ. حَوْقًا): ههر چوارلای لیگرت/ گه‌مارۆیدا/ نابلوو‌قه‌یدا.

(الْخَوْقُ): چوارچیوه/ که‌مه‌ی شت.

(الْخَوْقُ وَالْخَوْقَةُ): کۆمه‌لیکی زۆر/ گه‌وره.

۴- (حَوْقَلْ. حَوْقَلَةٌ و حِيقَالًا): ۱- ڕۆیشت و شه‌که‌تبوو/ په‌کیکه‌وت ۲- پیرو بیتوانا بوو.

(- الشَّيْخُ): پیرمه‌که‌ ده‌ستی به‌ که‌مه‌ریه‌وه گرت نه‌وسا توانی ب‌روات.

(الْخَوْقَلُ): ئیختیار/ پیری به‌ سالداجوو.

۵- (حَوْقَلْ. حَوْقَلَةٌ و حِيقَالًا): لاهمه‌وله‌لا‌یکرد/ وتی: لاهمه‌وله‌ وه‌لا قومه‌ته نیلا بیللا‌هیل‌م‌زیم.

(الْخَوْقَلَةُ): سوراحیه‌کی شووشه‌ی مل‌دریزی

مل‌باریک.

حَاك: (حَاكَ- الثَّوبَ. حَوَکًا و حِیَاکًا و حِیَاکَةً): به‌رگه‌که‌ی چنی.

(حَايِكَ (ج) حَاكَةٌ و حَوَکَةٌ (م) حَايِكَةٌ

و حَايِكَ (ج) حَايِكَات و حَوَايِكَ): جۆلا- به‌رگچن.

(«حَاكَ الشَّيْءُ قِي صَدْرِي»): شته‌که‌ له‌ دله‌دا ر‌مگی داکوتا/ بنجه‌ست بوو.

(حَاكَ الشَّاعِرُ الْقَصِيدَةَ): شاعیرمه‌که‌ هه‌له‌سته‌که‌ی هۆنییه‌وه.

(مَاحَاكَ سَيْفُهُ): شمشیرمه‌که‌ی نه‌پیری/ کارینه‌کرد.

(«ضَرَبَهُ فَمَا أَحَاكَ فِيهِ سَيْفُهُ»): شمشیرمه‌که‌ی لی‌دا، به‌لام کاری تینه‌کردو نه‌پیری.

(الْحَوَکُ (ن): ریحانه‌کیویه‌له.

(«هَذَا عَلَى حَوَکِ هَذَا»): ئه‌مه‌ له‌ ته‌مه‌ن و قه‌لافه‌تی نه‌ودایه.

(الْحَاكَةُ): چینیگه‌/ شوینی جۆلایی.

(الْحَوَکَةُ): شه‌رکردن/ جه‌نگ.

حال: ۱- (حَالَ- الشَّيْءَ حَوْلًا و حَوْلًا):

شته‌که‌ له‌ بارێکه‌وه‌ بۆ بارێکیتر گۆرا.

(- تِ الْقَوْسِ): که‌وانه‌که‌ باری و مرچه‌رخاو خواربوو‌مه‌وه.

(- الْعَهْدُ): په‌یمان‌که‌ شکا/ هه‌نگه‌راپه‌یه‌وه.

(- إِلَى مَكَانٍ آخَرَ = تَحَوَّلَ): گویزایه‌وه‌ شوینیکیتر.

(حَوْل - ه): ۱- لایبرد ۲- له شوینیکه وه بۆ شوینیکتری گوڭزایه وه.

حَوْل (- الرَّجُل): بیاومکه شوینه کهی خوی گوڭزایه وه.

(- ه إِلَيْه): رووی شته کهی کرده نهو بۆ نهوینارد.

(أَحَالَ- الغريمُ بدينه على آخر): وامه کهی خوی بهرمو رووی یمکیکت گردموه که و مرگرت.

(مُحِيل): نهو روو بهرمو و کهرموهی و مرگرتنی وامه کهیمتی.

مُحَال: نهوهی همرزارمو بهرمو روو کراوه.
(مُحَالٌ عَلَيْهِ): نهو کهسهی شتی بهرمو روو کراو متهوه.

(مَالٌ مُحَالٌ بِهِ): دارای بهرمو روو کراو.
حَوَالَة: بهرمی بهرمو روو کراو وامی بهرمو روو کراو له یمکیکه وه بۆ یمکیکت.

(أَحَالَ- الأمرُ على فلان): کار کهی به تایبهتی به فیسار سپاردو بهرمو رووی نهو یکردموه.

(تَحَوَّل- الرَّجُل): بیاومکه له شوینیکه وه بۆ شوینیکتری گواستیه وه.

(- عَنْه): لای نهو بۆ لایه کیتر گوڭزایه وه/ وازی لهو هینا.

(إِحْتَالَ- بالدين إحتيالا): وامه کهی خسته نهستی خوی.

(إِسْتَحَالَ- إِسْتِحَالَة): له باریکه وه جووه

باریکیت.

(- تِ الْقَوْسُ): کهوانه که راستبوو خوار بووموه.

(أَلْحَائِلُ (ج) حَوْل و حَوْل و حِيَال و حَوَائِل): ۱- منگگوراو.

(أَلْحَالُ (ج) أحوال و أَحْوَال): ۱- بار ۲- دۆخ ۳- گوزمران ۴- جۆنیهتی نیشانمو خهسلهتی نهو شته (به می دمکرت و به نیریش).

(حَالَة الشَّيْء): بارو پموشی نهو شته.
(حَالَاتُ النَّهْرِ): هاتوبرد/ گۆران و قهوماوی رۆژگار/ چهرخی رۆژگار.

(أَلْحَوْل): ۱- نهمان ۲- بارگۆران و گوڭزانه وه.
(«لَا حَوْلَ عَنْه»): بار ناگۆریت و لییلانادات.
(أَلْحَوَالُ وَالْحَوَالَانُ وَالْحَوْلَانُ): گۆران و هه لگه پانه وه/ له سهر باریک نهمان.

(أَلْحَوْلَة): سهیروسه مه ره/ سهیروسه رهین.
(«هَذَا مِنْ حَوْلَةِ النَّهْرِ»): نهمه له شته سهیروسه مه ره کهانی رۆژگار.

(أَلْحَوَالَة) (ت): گوڭزانه وه بهرمو روو گردنه وهی وام یان پاره له وامدیریکه وه بۆ وامومرگریک/ پاره گوڭزه/ پاره گوڭزیمکهیش/ حه واله کهیش جۆری زۆره بازارگانه کان پینده لئین: جهك.

(أَلْحَوَالَة الْمُسْطَرَّة): چهکی که دوو هینلی تهیری به رووی چهکه کهدا دهکیشریت، نهوه همر نهو کهسهی که بۆی نیراوه ده بیت له

بانقدا پارهی هه‌بیت و له بانقدا ده‌خزیته
سه‌ر پارمگهی.

(الْحَوَالَةُ الْمُعْتَمَلَةُ): چه‌گی باومرپێکراو
چه‌گی به‌شتدار، نه‌و چه‌که‌یه که مۆری واژۆی
خاومنه‌که‌ی به‌یومبیت، به‌ رووی چه‌که‌که‌وه
بیت نه‌وه هه‌ر جه‌خت له‌سه‌ر بوونی پارهی
بانقه‌که‌ی ناکات به‌لکو پارمکه‌یش رادمگریت.
(الْحَوَالَةُ لِأَمْرٍ): نه‌و چه‌که‌یه که هه‌لگرمه‌گی
دمتوانیت به‌رمو رووی یه‌کیکتری بکاته‌وه
به‌وه‌ی که خۆی به‌شتی چه‌که‌که‌ واژۆ/ مۆر
بکات.

(الْحَوَالَةُ لِمُسَمًّى): هه‌واله‌ی ناو‌نراو نه‌و
هه‌واله‌یه که ناتوانریت ره‌وانه‌ی که‌سیکتر
بکرت، مه‌گه‌ر به‌ وازه‌ینان بۆ قه‌رزاره‌که.
(الْحَوَالَةُ الْمَوْقَعَةُ عَلَى بَيَاضٍ): چه‌گی به
سه‌پتی واژه‌ کراو: چه‌کیکه‌ ناوی و مرگرمه‌گی
له‌سه‌ر نه‌نوسه‌رابیت ته‌نها نوسه‌رابیت به‌رمو
روو‌کردنه‌وه‌ی، ده‌سته‌واژهی ئالو‌گۆری له‌سه‌ر
بیت.

(الْحَوَالَةُ لِأَمْرٍ حَامِلِهَا): چه‌کیکه‌
روو‌به‌روو‌دمگرته‌وه‌و هه‌لگری هه‌ر که‌سیک
بیت دمه‌توانیت و مرپه‌گریت، پاش مۆر‌کردنی/
واژم‌کردنی.

(الْمَحَالُ): ۱- خوار/ گێڕ/ که‌ج.

(الْمَحَالَةُ (ج) مَحَال و مَحَاوِل): چه‌رخ.

(الْمُسْتَحَالَةُ - مِنَ الْقِسِيِّ): که‌مانی ژێ (گێڕ/

لوولخواردوو).

۲- (حَال - الْحَوْلُ حَوْلًا و حُؤْلًا): سāl
رو‌یشت و به‌سه‌ر‌چوو/ تپه‌ری.

(حَالَتِ الدَّارُ وَحِيلَ بِهَا): خانوو‌که‌ گۆراو
بارمه‌ای به‌سه‌ردا هات.

(حَال - عَلَيْهِ الْحَوْلُ): سālێکی به‌سه‌ردا
تپه‌ری.

(- تِ النَّخْلَةِ (ز): دار‌خورما‌که‌ سālّه‌ نا
سālێک به‌ریگرت.

(- تِ الْاُنْثَى: حُؤْلًا و حِيَالًا): مێکه‌
ئاوسنه‌بوو.

(حَوْل - الْأَرْضُ) (ز): زمویه‌که‌ی سālّه‌و سāl
چاند.

(أَحَالَ اللَّهُ الْحَوْلَ): خودا سālّه‌که‌ی ته‌واو‌کرد.

(- بِالْمَكَانِ): له‌ شوینه‌که‌دا سālێک مایه‌وه‌و
تیایدا دانیشته‌.

(- الشَّيْءُ): چه‌ندین سāl به‌سه‌ر شته‌که‌دا
تپه‌ری.

(أَحْوَلَ - الصَّبِيُّ): مندا‌له‌که‌ سālێکی ته‌مه‌نی
ته‌واو‌کرد.

(إِخْتَالَ - الشَّيْءُ. إِخْتِيَالًا): سālێک به‌سه‌ر
شته‌که‌دا هات.

(الْحَوْلُ (ج) حُؤُول و أَحْوَال): سāl (ج)
سālان.

(الْحَوْلِيُّ (ج) حَوَالِي): سālّه‌وه‌ختینه‌/ نه‌و
ولاخ و جوارپه‌یانه‌ی سālّه‌وه‌ختینه‌بن.

(«حَوَلِيَّاتُ زُهَيْر»): هه‌لێهه‌سته‌کانی زوهه‌یر
 که سالیکی خه‌ریکی دانان و رێکخستن و
 به‌رچاو‌خستنی دهبوو.
 (أَلْحَائِلُ (ج) حَوْلٌ وَ حَوْلٌ وَ حِیَالٌ وَ حَوَائِلُ):
 ۱- په‌کساله‌/ نه‌وه‌ی ته‌مه‌نی سالیکی بیټ ۲-
 هه‌موو مێینه‌یه‌کی نه‌زۆک.
 («إِمْرَأَةٌ حَائِلٌ وَ نَخْلَةٌ حَائِلٌ»): ناهه‌رمتی
 نه‌زۆک و دارخورمای زړ.
 (أَلْحَائِلَةُ): مێی و شه‌ی (الحائِلُ).
 (أَلْحَوْلُ): مه‌ندالی په‌کساله‌/ په‌کسالانه‌.
 (أَلْمُسْتَحَالَةُ - مِنَ الْأَرْضِ (ز): زه‌ویی بووره‌/
 زه‌ویییه‌که‌ که سالیکی یان چه‌ند سالیکی
 نه‌کێلراوه‌و نه‌کراوه‌ به‌ هه‌یج.
 ۳- (حَالٌ حِیْلَةٌ وَ مُحَالٌ): هه‌ییکرد/ که‌له‌کی
 نیدا.
 (حَاوَلٌ - هُ. مُحَاوَلَةٌ وَ حِوَالٌ): وێستی به‌
 هه‌ییل شتیکی لێبێسیست/ به‌ هه‌ییل داوای شتیکی
 لێکرد.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی وێستو نیازی بوو به‌
 هه‌ییل دهبستگه‌ری ببیټ.
 (تَحَوَّلٌ - فِي الْأَمْرِ): له‌ کارمه‌که‌دا زۆرزانیه‌ی و
 هه‌ییلی خسته‌کار.
 (إِحْتِمَالٌ - إِحْتِمَالًا): هه‌ییکرد/ که‌له‌کو
 که‌وله‌کێلیدا/ ته‌له‌که‌به‌زیکرد.
 (أَلْحَوْلُ (ج) حَوْلٌ وَ أَحْوَالٌ): کارامه‌یی/
 وردبێنی و کارزانیه‌ی.

(أَلْحَوْلُ): ۱- توانا باشی کاروبار هه‌لسوورانده‌ن
 ۲- کارامه‌یی و وردبێنی و کارزانیه‌ی.
 (أَلْحِیْلَةُ وَ الْحَوَلَةُ (ج) حِیْلٌ): ۱- به‌ به‌رشته‌یی/
 توانای کار هه‌لسوورانده‌ن ۲- کارامه‌یی و
 کارزانیه‌ی و وردبێنی.
 (أَلْحَوَالِي وَ الْحَوْلُ وَ الْحَوَالِي): ۱- هه‌ییل‌باز/
 زۆرزان/ که‌له‌کێز ۲- زۆر هه‌ییل‌باز/ که‌له‌کێزی
 به‌ به‌یج و په‌نا که‌ کار به‌لای خۆیدا دهبات.
 (أَحْوَلُ): هه‌ییل‌بازترین/ زۆرزانترین.
 («هُوَ أَحْوَلُ مِنْكَ وَ أَحْيَلُ مِنْكَ»): نه‌و له‌ تۆ
 هه‌ییل‌بازتره‌و که‌له‌کێزتره‌ ۲- زۆر زۆرزانتره‌.
 («مَا أَحْوَلُهُ وَ مَا أَحْيَلُهُ»): ئای که‌ هه‌ییل‌باز/
 که‌له‌کێز/ به‌ به‌یج و په‌نایه‌.
 (أَلْحَوْلَةُ): ۱- زۆر که‌له‌کێز و به‌ به‌یج و په‌نا/
 به‌هه‌ییل.
 (هَذَا رَجُلٌ حَوْلَةٌ): نه‌مه‌ په‌یوانکه‌ زۆر
 که‌له‌کێز و به‌هه‌ییل ۲- په‌یوانی زۆرزان و هه‌ییل‌او.
 (أَلْحَوْلُ): زۆر هه‌ییل‌باز/ زۆر به‌ هه‌ییل و هه‌ره‌ج.
 (أَلْحَائِلَةُ = الْحِیْلَةُ): هه‌ییل/ هه‌ره‌ج/ به‌یج و په‌نا.
 (أَلْمَحَالَةُ (ج) مُحَالٌ وَ مُحَاوَلٌ): لێزانیه‌ی/
 شارمه‌زایی و توانای کار هه‌لسوورانده‌ن.
 (لَا مُحَالَةَ مِنَ الْأَمْرِ): چاره‌ نیه‌یه‌ کارمه‌که‌ هه‌ر
 دهبیټ ببیټ/ یان گومانێ تیدا نیه‌یه‌ که‌ دهبیټ
 به‌کریټ.
 ۴- (حَالٌ - فِي ظَهْرِ الدَّابَّةِ. حَوْلًا وَ حَوُولًا):
 خۆی هه‌له‌دایه‌ سه‌ره‌شته‌ی و لاخه‌که‌و رێک

دانیشته.

(أَحَال - فِي ظَهْرِ الدَّائِيَةِ): خَوَى هَهْ لَدَايَه سَهَر
وَلَا خَه كَهو رِيَك دانِشته.

(أَحَال عَلَيْهِ بِالسَّوْطِ يَضْرِبُهُ): به قامچی
كهوته لِيْدَانِي/ به قامچی هاته وِيزه.

(إِحْوَال - تِ الْأَرْضُ): زهويه كه شين بوو
گياكهى همستا.

(حَال مَتَنِ الْفَرَسِ): ناومرآستى پشتى
چارهويكه.

(الْحَالَة (ج) مَحَال و مَحَاوِل): ناومرآستى
پشت و بربره پشت.

۵-(حَال - الشَّخْصُ. حَوْلًا و حُؤُولًا): كهسه كه
بزوا/ جووَلَا/ تهكانيدايه خوى.

(حَاوَل - الْبَصَرُ. مُحَاوَلَة و حَوَالًا): جاوى
لهسمر دانا/ جاوى تِيْرِي و نهپترووكاند.

(إِحْتَوَلَ - هُ الْقَوْمُ): خويشگهل (تِيْمرووكانو
جواردموريان لِيْگرت/ نابلوْقه پانداو خستيانه
ناومرآستى خُوْيانه وه).

(إِسْتَحَالَ - فَلَان الشَّيْءُ. إِسْتِحَالَة): فيسار
جاويِرپيه شته كه بزانيْت نايا دهجووْلِيْته وه.

(عِلْمُ الْحَيْلِ (حَى) = مِيكَانِيك): زانستى
هاوسهنگگردن و بزواندنى تهنهكان.

۶-(حَال بَيْنَهُمَا. حَوْلًا و حُؤُولًا و حِيلُولَة):
بهري له په كَتَرِي لِيْگرتن/ لهپه كيگردن و

كهوته نِيْوانيانه وه.

(حَائِل (ج) حَوْل و حُوْل و حِيَال و حَوَائِل):

۱-نِيْوانِيْر ۲-كُوْسَب/ لهمپهر/ تهگهره.

(الْحَوَال): نِيْوانِيْر/ ههرجى دوو شت (له يهك
بپچرِيْت/ له يهك بكات) لهمپهر.

۷-(حَوْل - ت عَيْنُهُ. حَوْلًا): جاوى تيلبوو/
خِيْلَبوو.

(أَحْوَل (م) حَوْلَاء (ج) حُوْل): چاو (خِيْل/
تيل).

(أَحَال - الْعَيْنُ): چاوى خِيْلَكرد/ تيلكرد.
(إِحْوَل - ت عَيْنُهُ): چاوى خِيْلَبوو/ تيلبوو.

(الْحَوْل (طَب): چاوخيْلِي/ نهوميه
گليْنهپهكي چاو به لاي لووتدا خواربِيْت و
نهويْتريان به لاي لاجانگدا.

(الْحَوْل): خِيْل/ چاوتيل.
۸-(حَوْل - الشَّيْءُ): شتهكهى ستهمكرد كه

ههر نهكِرِيْت و نهبِيْت.
(أَحَال - الرَّجُلُ): كاري نهكردى نهنجامداو
باسيگرد.

(إِسْتَعَالَ. إِسْتِحَالَة): بوو به كاري نهكردوو
نهشياو/ كاري ستهم.

(الْمَحَال): كاري نهكردو/ نهكراوو ستهم/ ههر
نابِيْت.

(الْمَحْوَال: ههر نابِيْت/ زوْر ستهم/ نهكراو.
(الْمُسْتَحِيل - مِنْ الْكَلَام = الْمَحَال: قسهى

خوْرايى و بِيْكه لك/ قسهپهك كه ههر نهپهته
دى و ستهمبِيْت.

۹-(الْحَال (ج) أَحْوَال و أَحْوَلَة): ۱-خُوْلَهْمِيْشى

گهرم ۲-قوره رهش.

(حَوْلٌ وَحَوْلَى وَ حَوَالٍ وَ حَوَالٍ- الشَّيْءِ أَوْ الشَّخْصِ): نهملاولای نهمو شته نهمو کهمه/ دمورو بهری.

(قَعَدَ حَوْلَهُ وَ حَوْلِيَهُ وَ حَوَالَهُ وَ حَوَالِيَهُ): به همر جوار لایدا دانیش.

(حَيَالُ الشَّيْءِ): بهرامبه ر شتهکه.

(قَعَدَ حَيَالَهُ وَ بِحَيَالِهِ): بهرامبهری دانیش/ رووبهرووی دانیش.

(أَعْطَى كُلًّا عَلَى حَيَالِهِ): رووبهروو و دست به دست به تنیا بهههر بهکیانیدا.

(الْحَوْلَةُ): کاری بیدعمت/ کاری خرابو ناشیرین/ دزیو.

(الْحَالُ): ۱-کاری نارمواو نادرست ۲-خواروخنج ۳-همر شتیک هی نهمو بیت تیکجیت و هه لبومشیتهمو.

(الْحَيْلُ = مِنَ النِّسَاءِ): ژنیک که کورپکی له پاش کچیکهمو بووبیت یان کچیکی بهسمر کورپکدا بووبیت.

(الْمُسْتَحِيلُ): ۱-خاخوانتی نارمواو نادرست/ نهشیاو ۲-پر.

۱۰-(الْحَوْلَةُ = الْحَوْلَةُ- لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ): دهمهلات همر دهمهلاتی خودایمو بهی نهمو کهم دهمهلاتی نییه.

الملحق:

حول (الإحالة) (مص): بهرمو رووکردنهمو.

(إِحَالَةُ الْغَرِيمِ): خاوهن وامهکه قهرزمکهی بهرمو رووی بهکیکیت بکات.

(إِحَالَةُ الدِّينِ إِلَى شَخْصٍ): قهرزمکه/ وامهکه بهرمو رووی بهکیکیت بکیت و نهمو کهمه ورمیبهکیت.

(الإحالة إلى أو على التقاعد): خانهنشینکردن. (الإحالة إلى القضاء): بهدادگادان/ داوی دادگاگردن.

(قاضی الإحالة): دادومری لیکولینهموه/ دادومریکه گومانبارمکان بهرمو رووی نهمو دمکریتهموه لیاندهرسیت و له گوناهمهکیان دمکولیتهمو سا یان بهندیان دمکات یان به کهمالمت/ به دستهمهری بهکیک بهیریاندمدات یان بهره لایاندمکات

(إِحَالَةُ مَشْرُوعِ قَانُونٍ إِلَى لَجْنَةٍ مُخْتَصَّةٍ): بهرمو رووکردنهمو یاسای پروژهمهک/ پروژهی یاسایهک بهرمو رووی لیژنهمهکی بهسپور دمکیت تا لییبکولیتهمو رای خوی لهسمر بدات.

(الإحالة في الإدارة): بهرمورووکردنهمو له بهریوه بهریتیدا/ گیرانی کارنامهیهک له بهکهیهکی بهریومهر بییتهمو بؤ بهکهیهکیت تا به نهنجام دمکات.

(الإحالة في علم الطبيعة): گورپین له زانستی سروشتیدا: گورپینی سروشتی شتیک وهک گهرمکردن ساردکردنهمو.

(الِإِسْتِحَالَة): ۱-گۆران له باریکمهوه بۆ باریکیتر

وهك گۆرانى سرکهو بممهى بوونى.

(الِإِسْتِحَالَة): ۲: عدم الإمكان والقدرة،

الإِمْتِنَاع والتَّعَذُّر: له تواناو وزمدا نهمیت

کاریک بکریت. نمکردن و ستمبوون.

(إِسْتِحَالَة الْقِيَام بِعَمَل): ستمبوونى کردنى

کاریک.

(الِإِسْتِحَالَة فِي عِلْم الطَّبِيعَة): گۆرینى

سروشتى شتىک لمگمل مانهموى جۆرمکهيدا

وهك گهرمییو ساردیی لمش له زانستیی

سروشندا.

حام: ۱- حام - على الشيء و حوله حوماً و

حوماناً: گورو خولى شتهکهيدا/ به خوليدا

(سوورابهوه/ جهرخه له بکرد).

(- حَوْلَ غَرَضِهِ و عَلَيْهِ): سمرقال و وئلى

نیازمهى بوو/ گرو خولى نامانجه که ببوو.

(حَوْمٌ فِي الْأَمْرِ): سمر و مر به کارمهوه گلا/

له گهلیدا خمریک بوو.

(الْحَوْم): مەى که سمر دمسوور پنیته و مو

گهرمیده کات.

(حَوْمَة (ج) حَوَامَات الْقِتَال): جهرگهى کۆرى

گهرمى شمر.

۱-(الْبَحْر أَو الرَّمْل أَوْ غَيْر ذَلِكَ): نیرینهى

ناوى دهریا یان قوولایی لمستان یان جهرگهى

ههر شتیکیتر.

(- الْمَوْت): شالوى مهرگ.

۲-(حَام- الرَّجُل. حَوْماً و حوماناً): بهیامکه

تینوو و ببوو.

(حَائِم (ج) حَوْم (م) حَانِمَة (ج) حَوَائِم و

حَوْم): تینوو.

۲-(حَوْمَلَة. حَوْمَلَة): ناوى هه لگرت.

(الْحَوْمَل): ۱-همورى رەش/ تال که بارانى

زۆرى پێومیه ۲-(لێشاوى/ لافاوى) پروون.

حون: (تَحَوَّن- الرَّجُل): ۱-زمبوون و

سمرشۆر ببوو ۲-مرد/ فهوتا.

حوي: (حَوِي و أَحْوَوِي أَحْوَاوِي حَوِي

وإِحوِيَاء و إِحوِوَاء): رەشى مەيله و شينبوو

يان سوورى تۆخى مەيله و رەشبوو.

(أَحْوِي): مەيله و رەش بوو.

(أَحْوِي (م) حَوَاء (ج) حَو): به کیکی رەشى

مەيله و شين/ شينباو یان سوورى تیری

مەيله و رەش/ رەشباو.

(الْحَوَة): رەشیه کی مەيله و شين/ شينباو یان

سووریه کی مەيله و رەش/ رەشباو.

حوى: ۱-(حَوِي- الشَّيْء. حَوَايَة و حَيَا):

شته که ی گردکردموه/ کۆکردموه بوو به

خاوهنى.

(حَوِي- هُ تَحْوِيَة): چنگی لیگیر کردو گرتی.

(تَحَوِي- الشَّيْء): شته که بگرت.

(إِحتَوِي- الشَّيْء و عليه. إِحتِوَاء): ۱-شته که ی

دمسته کەوت/ بهر چنگه کەوت ۲-شته که بگرت.

(الْحَاوِي (م) حَاوِيَة (ج) حَاوِيَات و حَاوِي)

(فا): ۱- شتگرتوو ۲- چنگکھوتوو/ دمستگربوو

۳- کۆکھرموه.

(الْحَوِي): خاومنى شتېك كه ھى خۇى بېتو
ھەلبىگرىت ھى خۇى بېت.

(الْحَوِيَّةُ (ج حَوَايا): مېنى وشەى (الْحَوِي).

۲- (حَوَى- الشَّيْءَ. حَوَايَةً وَ حَيًّا): شتەكەى
كۆكردموه.

(تَحَوَّى): جووه يەك/ كرژو گرمۇلە بوو.

(الْحَوِي): گۆلى/ ھەوزى بچووكى ناو.

(الْحَوِيَّةُ (ج حَوَايا): ۱- رېخۇلەى پېچخواردوو

يان چەورى رېخۇلە ۲- گۆلى بچووك ۲- جلىكى
حوشترمە ناواخنەكەى پووشەو لە كۆپارەى

حوشتر دمىرىت بۇ سواربوون.

(«الْمَنَيا على الحَوَايا»): بە پېنى خۇى خۇى

دەھاوئە باومشى مەرگەوه.

(الْجِواء (ج أَحْوِيَّة): كۆمەلە خانووى

بەمەكەوه نووسا يان بەمەك نرىك.

(الْجِواء والْحَوَاة): دىنگ.

(الْحَاوِيَاء (ج حَاوِيَاءات وَ حَاوَا): رېخۇلەى

پېچخواردوو كرژ بوو.

۳- (تَحَوَّى- الْحَيَّة): مارمە گرمۇلە بوو/

پەپكەىخوارد/ خۇى پېچدا.

(الْحَاوِي (م حَاوِيَّة (ج حَاوِيَات وَ حَاوَا):

ئەوھى ئەفسوون لە مار دمكاتو مارمە

بەكېشمكاتو نەرمىدمكات.

(الْحَوَاة): مارگر/ مارباز/ ماركۆكھرموه.

الملحق:

حوي: (الْمُحْتَوَى): ناومرؤك/ ناخنە/ ناواخن.

(مَايَشْتَمَلُ عَلَيْهِ الشَّيْءُ): ئەوھى لە شتەكەدا
ناخنراومو ھەمە.

(مُحْتَوَى الخزانة): ئەوھى خراومتە

دۆلەبەكەوه/ گەنجىنەكەوه.

(محتويات كتاب أو عَدَد مَجَلَّة): ناوخان/

ناومرؤك/ ئەو باسو بابەتانەى لە كىتەبەكە

يان گۆھارمەكەدا ھەمە.

(حيث): ۱- لەو شوئەى ۲- چۆنكە ۲- لە كۆى

۴- لەو روومو ۵- لەبەرنەوھى ۶- ھەرچۆنىك

بېت/ بووبېت.

(مِنْ هَذِهِ الْحَيْثِيَّة): لەو روومو ۶- بەوپېيە.

(حيث) (ظرف زمان): ناوھەلفەرمانى كاتىش

دەبىت: لەو دەمەوھ/ لەو كاتەوھ/ لە كاتىكدا.

ملحق:

حيث: (الْحَيْثِيَّات فِي الْقَرَارَات وَالْأَحْكَام):

ھۆى برىارو سەھاندەكانى برىارمەكان كە بە

(لەبەرنەوھى) دەستپىدەمكىت.

حاج: (حَاج. حَاجِبًا): نەبووبوو/ ناتاجبوو/

نەدارابوو/ دەستكورتبوو.

(أَحَاج وَأَحْيَج- الْمَكَان): شوئەنەكە (حاج)ى

لېروا.

أَلْحَاج (ن): وشتر خوار روومەكىكى دېكاويە

وشتر دەپخوات يان روومەكىكى ترشۇكە.

حاد: (حَاد- عَنْ الطَّرِيق): لە رېگەكە لايدا.

(حَاد- عَنِ الطَّرِيقِ. حَيْدًا وَ حَيْدَانًا وَ مُحَيْدًا وَ حَيْدَةً وَ حَيْوَدًا وَ حَيْدَوْدَةً): له رینگه که لایدا/ لاریگرت.

(حَيْد- هُ): خسته لاوه- لابه لایکرد/ لایخست. (- السَّيْرُ): لکی له رینگه که کردموه- تهگمراهی خسته رینگه کهموه.

(حَايِد- هُ. مُحَايِدَةٌ وَ حَيَادًا): اتریسکه ی لیبهست/ خوی لیلادا/ لای لیبهست.

(- مُحَايِدَةٌ وَ حَيَادًا): بیلایه نیی/ لالیبهستن/ لابه لایبوون.

(الْحَيْد (ج) حَيْوَد وَ حَيْد وَ أَحْيَاد): ۱- زمانه/ دهر پرنیک که له شتدا بهیدابیت و دهر که ویت/ شاخردن ۲- لووتی شاخیک/ نوته که به که له کیومه که رته بیت.

(الْحَيْدُ وَالْحَيْدَةُ): به تایبهتی گریی قوچی که له کیوی.

(الْحَيْد): لادانگه.

(الْحَيْدِي): رۆیشتنی به لار و لمنجه/ به خو بادان و فیز.

(الْحَيْدَان): زیخ و جهوی به ریوی پیی و لاخ که دهر وات یان غار دمگات.

۲- (الْحَيْد وَالْحَيْد): وه که نهو/ لهو چوو/ وینهی نهو/ نموونهی نهو/ هاوشیوه، هاوچهشن.

الملحق:

حید: (الْحَيَاد): ۱- دوور مپریز بون و خو له

شت لادان ۲- بیلایه نیی له نیوان دو ناحهزدا. (وَقَفَّ عَلَى الْحَيَاد): و مرگرتنی هه لویتستی بیلایه نیی.

(الْحَيَاد الإيجابي): رپر هویکی رامیاریه. نه دانه پالی هیج کومه له دمو له تانیک که ناحهزین بهوانیت/ بیلایه نبوون له نیواندا.

حار: ۱- (حَار- الرَّجُلُ. حَيْرًا وَ حَيْرًا وَ حَيْرَةً وَ حَيْرَانًا): ۱- پیاومکه تیاما/ راماو رمشکه و پیشکه یکرد ۲- رینیه له بوو/ نه چوو موه سمر رینگه که.

(- فِي أَمْرِهِ): له کارمکه دا سهری لیتیکچوو/ جهواشه بوو/ له کارمکه دا راماو.

(حَيْرَان م حَيْرِي (ج) حَيَارِي وَ حَيَارِي): سهرسام/ واقرماو/ چهپه ساو/ راماو/ دوشداماو.

(حَيْر- هُ): سهرسام یکرد/ سهرگه ردانیکرد. چهپه ساندى/ دوشیداماند.

(تَحَيَّر وَ اسْتَحَار): سهرسام بوو/ وای و پرما- داماو/ سهری لیتیکچوو.

(الْحَائِر (ج) حُورَان وَ حَيْرَان (فا): چهپه ساو/ سهرسام/ واقرماو/ دوشداماو/ چهواشه بوو.

(الْحَيَار): زور سهرسام/ زور چهپه ساو/ جهواشه ی تهواو/ دوشداماوی تهواو.

(الْأُسْتَحِير): رینگه ی بیدمروو/ رینگه به که له ناو مرستی بیاباندا که نه زانریت نهو سهری له کوپوه دمرده چیت.

(الْمُتَحَيِّرَةُ (ج) مُتَحَيِّرَات) (فك): ھەسارەى گەرۆك.

۲-(حَارَ- الماء. حَيْرًا وَ حَيْرًا وَ حَيْرَةً وَ حَيْرَانًا): ئاومكە پىچىخوارد وەك رېدەرنەمگات و كۆبوموھ.

(تَحَيَّرَ- الماء): ئاومكە پىچىخواردو پاشان كۆبوموھ سەرى دەرەھەچو.

(- المَكَانَ بِالْمَاءِ): شۆيەنەكە پېرېو لە ئاۋ. (إِسْتَحَارَ- السَّحَابُ): ھەمورەكە بە ئاسمانەوھ گىرىخواردو بە ھىچ لايەكدا نەرقۇشت.

الْحَائِر (ج) حُورَان وَ حِرَان): ۱-گۇماۋ/ نەستىل ۲-زەمىنى نەزىم/ نەشۋەكە چواردەمورەكەى بەرزىيەت.

(الْحَيْر): باخ و بېستان.

(الْحَيْر وَالْحَيْر): كەسوكارى زۆرۈ دارابى چاك.

(«لَا آتِيهِ حَيْرٌ نَهْرٌ»): ھەرگىزاۋھەرگىز نايەمە لاي.

(الْحَارَةُ): ئاۋگەر/ نەستىل/ گۇماۋ.

(الْمُسْتَحِير): ھەمورى مى قورس كە بايەك نەبىت راپىچىكات.

۲-(إِسْتَحَارَ- المَكَانَ وَ بِالْمَكَانِ): چەند رۇژىك لە شۆيەنەكەدا مايەوھ.

(الْحَيْر): بەرگىرلىكراۋ/ پارىزراۋ.

(الْحَارَةُ): گەرەك.

۴-(الْمَحَارَةُ (ج) مَحَار): گويچەكەماسى.

(الْمَحَارَتَان): كاسمو تۆپى ئىسقانى كۆلۈت. حاز: (حَارَ- الإِبِلَ حَيْرًا): حوشترەمگانى رادا/ لىخورى.

(تَحَيَّرَ- الشَّيْءُ): شتەكە شۆيەنەكى گرتو جىگىر بوو.

(- تِ الْحَيَّةُ): مارەكە پەپكىمىخوارد.

(الْحَيْر): جىگە/ شۆيەن كە شت بىگىت.

حاس: ۱-(حَاسَ- الشَّيْءَ حَيْسًا): شتەكەى تىكەلەرد.

(حَاسَ وَ حَيْسَ- الْحَيْسُ): خورماۋ رۇنى بە ئاردەرد.

(الْحَيْسُ) (ط): خورماۋ رۇنى بە ئارد.

(الْحَيْسُ): كۆيلەزادە/ كەسەكە باۋكى

كۆيلەۋ دايكى كەنىزەك كۆيلە بىت (لە وشەى

(حَيْسُ) موھ وەرگىراۋە واتا: تىكەل/ ئاۋىتە.

۲-(حَاسَ- الْحَبْلَ حَيْسًا): پەتەكەى بادا.

(الْحَيْسُ): كارى جەلفەم/ ئاتەۋاۋ/ شلو شىۋاۋ دانەمەزراۋ.

۲-(حَيْسَ- حَيْسُهُم): فەوتانىيان نەزىكىۋتەموھ.

حاش: (حَاشَ- هُ حَيْشًا): تۇھاندى.

(- مِنْهُ): لىيىتۇقى.

(- الرَّجُلُ): كاپرا لە ترساندا لوولبوو تۇقى و تىيىتەقاند/ كرژ بوو و قوۋچاندى.

(تَحَيَّشَ): تۇقى.

(الْحَيْشَان): تۇھنۆك.

۲-(حَاشَ- الْوَادِي حَيْشًا): دۆلەكە درىژبوۋموھ.

حاص: (حاص وانحاص وتَحَايَصَ- عَنْ كَذَا. حَيْصاً وَحَيْصَةً وَحُيُوصاً وَمَحِيساً وَحَيْصَاناً): خوی له وه لا داو خوی دوورمه ریزگرت.

(«مَنْ حَاصٍ عَنِ الشَّرِّ سَلِمَ»): همرچی خوی له خراپه لابدات و بسله میتوه بیومیدمیت. (حایص- ه): فیلیان له په ککړدو ویستیان به سمر په کدا زالبین.

(حَيْصَ بَيْصَ): اتمنگانه و داماو یی/ جه واشمی.

(«وَقَعَ فِي حَيْصٍ بَيْصٍ أَوْ فِي حَيْصٍ بَيْصٍ»): کهوته تمنگانه و دامای/ جه واشمبوونی کهوه که لیرزگار نمیت.

(الْحَيْصُ = الْحَيْد): دمرفمت/ دموو/ رزگار که/ هه لانتکه.

(«لَا مَحِصَ لَهُ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ»): لهه کاره دمرفمتی رزگار بوونی نییه/ جاری ناچاره و بیدمروه.

(«الْحَيُوصُ - مِنَ الدَّوَابِ»): ولاخی/ جوراپیی/ چمووش/ سرک که مل بو خاومنه کهی نه دات.

حاضی: (حاض- تِ الْمَرْأَةِ وَ تَحِيَّضَتْ حَيْضاً وَ مَحِيضاً وَ مَحَاضاً): زنه که بینویر بوو/ کهوته همیزموه.

(حائض و حائضة (ج) حِيض و حَوَائِض): ناهرمتی بینویر/ همیزدار.

(حَيْضُ - الْمَاءُ): ناومکه ی بهردا بپروات/ رهاوند.

(الْحِيَاضُ): خوی بی نویریی.
(الْحَيْضَةُ وَ الْمَحِيضَةُ): پمرویی بینویریی.
حیغ: (حَيْغَل - الْمُوْدُنُ): بانگدرمه که وتی: «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ».

حاف: ۱- (حَاف - عَلَيْهِ حَيْفًا): زورو ستمی لیکرد.

(حَائِفٌ (ج) حُيْفٌ وَ حُيْفٌ وَ حَافَةٌ): زوردار/ ستمکار/ زالم.

۲- (تَحْيِفُ الشَّيْءُ): شته که ی که لوکومکرد/ لهملو لای بری.

(حَائِفُ الْجَبَلِ): (که نار/ تمنشت) ی شاخ.
(الْحَيْفَةُ (ج) حَيْفٌ): که نار/ سووچ/ تمنشت.

۳- (الْحَيْفَةُ): پارچه پینه که دامینی کراسی بی پینه دمکه ن ۲- راو نراو.

(الْأَحْيَفُ (م) حَيْفَاءُ - مِنَ الْأَمْكِنَةِ): وشکانیی که بارانی بهرنه که وتیت.

حاق: ۱- (حَاقَ - بِهِ حَيْقاً وَ حُيُوقاً وَ حَيْقَاناً): دمورمیدا/ که مارویدا/ نابلو و قهیدا/ نهملو لای لیکرت.

(-بِهِمُ الْعَذَابُ): سزاو دهر دیان به سمر دا باری/ گریدان.

(أَحَاقَ - بِهِ): دموریرگرت.
(-الشَّيْءُ بِكَذَا): نهومی به دموری شته که دا

گرت/ بهوه دموری شتهکه یگرت.

(إِحتَاقَ- علی الشَّيْءِ): شتهکه ی پاراست و نیگاید.

۲- (حَاقَ- فِيهِ السَّيْفُ حَيَقًا وَ حَيَوْهَا وَ حَيَقَانًا): شم شیرمه کاری خوی تیکرد.

۳- (حَاقَ- بِهِمُ الْأَمْرُ حَيَقًا وَ حَيَوْهَا وَ حَيَقَانًا): کارمه داوینگریانبوو بوو به نمرک و پیویست بهسهریانهوه.

(الْحَيَقُ): گرفتاری/ که به هوی کرداریکی خرابی خویهوه مروف تووشیدمیبت.

۴- (حَاقِقَ- هُ. مُحَاقِقَةً): ۱- (نیرمی/ همسوودی) پیبرد ۲- رقی لیوو.

(الْحَيَقْلُ): بِنْفَهَر/ بِنْکَه لَک/ خویری. حاک: ۱- (حَاكَ حَيَاً وَ حَيَاَنًا): بهفیزو خوبادانهوه رویش.

(حَائِكَ وَ حَيَاكَ (م) حَيَاكَه وَ حَيَاَنَةً وَ حَيَاً): خوبادمر و بهفیزو دمعیه رویشتوو. (مَشِيَّةٌ حَيَاً): رویشتنی به خوبادانهومو به فیزموه.

۲- (حَاكَ وَ أَحَاكَ- السَّيْفُ حَيَاً وَ حَيَاَنًا): شم شیرمه بری.

(- السَّيْفُ أَوْ الْكَلَامُ فِيهِ): شمیرمه یان قسهکه کاری خویکردو جیکاری بهجیهیشت.

۳- (إِحتَاكَ- بِثَوْبِهِ إِحتِيَاكَ): خوی له بهرگهکهوه نالاندو خوی تیدا شاردموه.

حال: ۱- (حَال- الشَّيْءِ حَيُولًا): شتهکه

گوزا.

۲- (حَال- الْمَاءُ حَيُولًا): ناومه گهراپهوه له دۆلهکهدا بوو به زه لکاو.

(الْحَيْلُ (ج) أَحْيَال وَ حَيُول): زه لکاو له نشیویی دۆلهکهدا.

۳- (الْحَيْلُ (ج) أَحْيَال وَ حَيُول): توانا/ هیز/ تین.

(الْحَيْلَةُ): فیل ۲- پوهه مهر یان بزن. (الْحَيْلَةُ (ج) حَيْل): ۱- برشت/ دسه لاتی کار

هه لسوراندن ۲- کاراممی/ وردبینی و لیزانیی. (الْأَحْيَالُ وَالْأَحْوَالُ): ۱- زورزانترین/ فیلبازترین/ تهلهکه بازترین ۲- لهبرشته ترین.

(الْحَيْلَان) (ز): جهنجهر که دغللی دورواوی پیدمکوتریت.

حان: ۱- (حَانَ الشَّيْءُ حَيْنًا وَ حَيْنُونَةً): دمی شتهکه هاتوو/ نزیکبوتوهوه/ هات/ نزیکبووموه.

(- لَهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): کاتی نهوه هاتوو نهوه نهجام بدات/ نهوه بکات.

(- السَّنْبُلُ): گوله گهنمهکه گه یومو وشک بووه کاتی دروینه کردنیه تی.

(حَيْنَ- هُ): کاتی بؤ دیاریکرد/ کاتی بؤ دانا. (حَايَنَ- هُ): له کاتی دیاریکراودا کاری له گه لدا کرد.

(أَحْيَنَ- الرَّجُلُ أَوْ الشَّيْءُ إِحْيَانًا): روظانیک یان دهمانیک بهسهر پیاوهکهدا یان شتهکهدا

تیپه‌ری.

(- بِالْمَكَانِ): دهمیک/ ماومیهک له شوینه‌که‌دا

نیشته‌نی بوو.

(تَحَيْنَ- مِنْهُ غَفْلَةً): چاومرپی کاتیک بوو

بیئاگا بیت.

(هُوَ يَتَحَيْنُ طَعَامَ النَّاسِ): نهو چاوی له

خواردنی خه‌لکه بو هه‌لی نه‌وه ده‌که‌ریت.

(اِسْتَحَيْنَ): جاوه چاوی هه‌لیکی له‌بار بوو.

(الْحَيْنَ (ج) أَحْيَان (جج) أَحَايِين): دم/

کات/ ماوه. چاخ/ هه‌ل، بوار، سمرده‌م.

(الْحَيْنَةُ وَأَحَايِين): ناویه‌ناو/ جاره‌جاره.

(الْحَيَان = الْحَيْن): دم/ کات/ ماوه/ سمرده‌م.

بوار. چاخ.

۲- (حَان- فَلَانٌ حَيْنًا وَ حَيْنُونَةً): فیسار مرد

یان تووشی (چورتوم/ مهینه‌تییه‌ک) بوو.

«أَحَانَهُ اللهُ»: خودا فه‌وتانندی/ مرانندی.

الْحَيْن: ۱- هه‌وتان ۲- چورتوم.

الْحَان وَالْحَانَةُ: مه‌یخانه (هه‌ردوو وشه‌که

له (حَيْن) موه هاتوو واتا له‌ناو‌چوونی پارمو

سامان.

(الْحَانَةُ (ج) حَوَائِن): وهی/ چورتوم، به‌لا/

ئاپۆره.

(أَحَان- هُ اللهُ): خودا فه‌وتانندی/ له‌ناو‌یبرد/

مرانندی.

۳- (حَان- الرَّجُلُ حَيْنًا وَ حَيْنُونَةً): زپی

راستی نه‌دۆزییه‌موو سه‌ری لیشتوا.

(حَيْنَ- اللهُ فَلَانًا): خودا بو زپی‌راست

سه‌رینه‌خست.

(تَحَيْنَ): بیبه‌شی زپی سه‌رکه‌وتن و زپی

راستی بوو/ ده‌ستگیری زپی راستیی و

سه‌رکه‌وتن نه‌بوو.

(الْحَائِن): گه‌وج.

حیی: ۱- (حَيَّ. حَيَاةً): ژیا/ زیندوو بوو.

(حَيَّ. يَحْيَى): ژیا/ زیندوو بوو.

(حَيَا- هُ. تَحِيَّةً): سلاوی لی‌کرد وتی: سلاوی

خودات لی‌بیت و اتاته‌مه‌نت درێژ بکات.

(- هُ اللهُ): خودا هیشتیه‌وه ته‌مه‌نی درێژ‌کرد.

(حَايَا- الصَّبِيَّ. مُحَايَاةً): خواردنی

د‌م‌رخواردی مند‌اله‌که‌دا.

(- النَّارَ): ئاگر‌مه‌یک‌رده‌وه.

(أَحْيَا- هُ): زیندوو‌یک‌رده‌وه/ ژیان‌دییه‌وه یان

ژیان‌دی.

(- النَّارَ): ئاگر‌مه‌کی خۆش‌کرد/ فووی به

ئاگر‌مه‌که‌دا کرد تا کلپه‌ بسی‌نیت.

(- الْأَرْضَ): زمویه‌که‌ی ژیان‌دموو په‌نین‌کرد/

به‌پیت‌کرد.

(- الرَّائِدُ الْأَرْضَ): رانوما‌که‌ زمویه‌که‌ی

به‌پیت هاته‌ به‌ر‌چاو.

(أَحْيَا وَاسْتَحْيَا- هُ): به‌ زیندوو‌یتیی

به‌ره‌ل‌ای‌کرد/ به‌جییه‌ن‌شت.

(الْحَيَّ): زیندوو.

(حَيَوِيَّ): زیندوو‌یتیی.

«لَا يَعْرِفُ الْحَيَّ مِنَ اللَّيِّ» : گموجه (نیممیش ده‌لین: گیزمرو گونی لی‌کجیاناکاتهوه واتا گموجه.

(الْحَيَّ): ۱- گمړهك ۲- تیرمی هؤزیکى عمره‌ب.
(الْحَيَا وَالْحَيَاء): ۱- سه‌وزایی و کشتوکال ۲- باران چونکه زه‌وی و خه‌لک دهریمه‌نیتمه‌وه ۳- رووه‌ك.
الحياة: ژین/ ژيان.

(الْحَيَّةُ): منی وشه‌ی (الْحَيَّ): زیندوو.
(الْحَيَّةُ (ج) حَيَّات و حَيَّات (ح): ماری نیرو می له وشه‌ی (الحياة)مه‌وه و مرگیراوه.
(أَرْضَ حَيَّة): زه‌وییمکی سه‌وزو به بیت/ پر هه‌روبیتر.

(الْحَيَّات): نی‌رممار.
(الْحَيَا (ج) مَحَاي): ۱- شوینی تی‌دا ژيان/ ژینگه ۲- ژيان.

(الْحَيَّوان (ج) حَيَّوانات (ح): گیانه‌ومر.
زیندوموریکه که ده‌جوولیت و هه‌ستیاره‌وه د‌خوات له‌سمر زیندوموریت دهری یان له‌سمر رووه‌ك.

(الْحَيَّوانات): هه‌موو نه‌مو زیندومورو گیانه‌ومرانه‌ی که له گیتی‌دا دهرین یان له ولاتی‌کدا یان له چاخیکدا ژیاون.

(حَيَّوانات العَصَر الحَجَرِيَّ أَوْ حَيَّوانات أَفْرِيقِيَا): گیانه‌ومرانی چاخ‌ی به‌ردین یان گیانه‌ومرانی نه‌مه‌ریقا.

۲- (حَيَّي - مِنْهُ. حَيَاء): شهرمی لی‌کرد/ خوی

به‌رامبه‌ری پی‌چایه‌وه.

(حَيَاء): شهرمکردن/ شهرم و شکۆ.

(حَايَا - زَيْدًا. مُحَايَاً): شهرمی به‌زمید کرد.

(إِسْتَحْيَا - هُ مِنْهُ): له شهرماندا خوی لی‌شارده‌ووو خوی که‌نارگرت/ له شهرماندا چوو.

(إِسْتَحْيَا وَاسْتَحْي - مِنْهُ): شهرمی لی‌کرد/ ته‌ریق بووه‌ووو خوی لی‌پی‌چایه‌وه/ به‌رامبه‌ری که‌مروو بوو/ شهرمنبوو.

(الْحَيَا) ۲- شهرم/ شکۆ و خۆ‌پی‌چانه‌وه ۲- تۆ‌بمکردن و به‌شیمان‌بوونه‌وه ۲- چوون/ دل‌ته‌نگ‌بوون و سل‌کردنه‌وه له ترسی ته‌شه‌رو توانج.

(الْحَيَّي وَالْحَيَّيَّ): شهرمن/ به شهرم و شکۆ/ که‌مروو.

(الْمُسْتَحْيَة) (ن): گیاشهرمه. رووه‌مکی‌که نه‌گمر د‌مستی لی‌ب‌دمیت که‌لاکان‌ی پیکه‌وه ده‌لک‌ین باش‌تر وایه بی‌ی بوت‌ریت (حَسَاسَة): هه‌ستیار.

۲- (حَيَّي - الطَّرِيقُ. حَيَاء): رپ‌گه‌که دیار‌بوو.

۴- (حَيَا هُ تَحْيَة): سل‌اوی لی‌کرد/ روژباش‌ی لی‌کرد.

(تَحْيَة): سل‌او‌کردن/ روژباش‌کردن.

(الْمَحْيَا): روو/ چاره/ رو‌خسار.

(«حَيَّ اللَّهُ وَجْهَكَ»): خودا رووی می‌ه‌رمبانیت تی‌بکات.

۵- (حَيَّا): نزی‌ک‌بووه‌وه.

«حَيَا الْخَمْسِينَ مِنْ عُمْرِهِ»: خۆی له
تممەنی پەنجاداوه/ نزیکى پەنجا بۆتەوه.

۶- (أَحْيَا- اللَّيْلُ): شەوی بە رابوردن و کەیف
(بەسەربەرد/ پۆژکردەوه).

۷- (حَيَّ وَ حَيَّ هَلَا وَحَيْهَلْ): وەرەو خێراکە/
وەرە بەرەو وەرەو بە لەکە.

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ): وەرەو بە لە بکە/ بۆ
نوێژکردن گۆرجبە.

(حَيْهَلْ بَفُلَانٍ): بانگی فەسار بکە.

الملحق:

حیی: (الْحَيَوِيُّ): پێویست و گرنگ بۆ ژيان.

(وِظَائِفُ حَيَوِيَّةٍ): ۱- کردەى گرنگ و

پێویست ۲- ھەرمانى زیندەمورى.

(الْقُوَّةُ الْحَيَوِيَّةُ): ھێز/ توانای (زیندەمورى و

پێوست و گرنگ) بۆ ژيان.

(الْحَيَوِيُّ): بۆ ژيان پێویست.

(مَوْرِدٌ حَيَوِيٌّ): دەرەمەتێکى گرنگ و

پێویستى ژيان.

(الْحَيَوِيُّ- مِنَ الْأُمُورِ): کارە بايەخدارو

گرنگەکان.

(أَلْجَالُ الْحَيَوِيِّ): (کایە/ بوار)ى بايەخدارو

گرنگ.

(أَلْجَالُ الْحَيَوِيِّ فِي الْجغَرَاْفِيَةِ الطَّبِيعِيَّةِ

وَالسِّيَاسَةِ): بوارو ماوى پرپايەخى

جوغرافىای سروشتى و پاميارى: بۆ

گەشەکردن و ژيان و پەرسەندنى دەولەتێک

زەوى و دەرەوىەکی دەرپايى زۆر پێويستە.

(الْحَيَوِيَّةُ): زیندەوتى و گۆرجوگۆلى/

چابوکی.

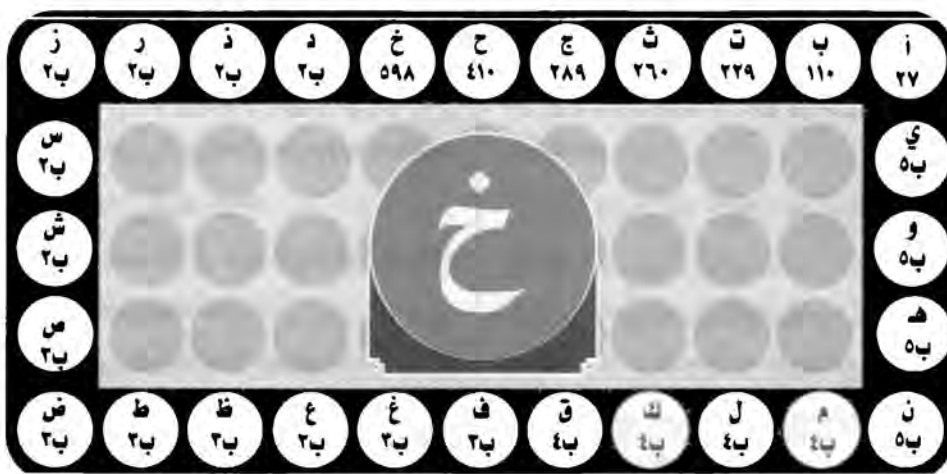
(حَيَوِيَّةٌ دِيدَانٌ مَجْهَرِيَّةٌ): چابووکی کرە

میکروسکۆبىيەکان.

(الْحَيَوِيَّةُ): گۆرجوگۆلى/ چابوکی/ چالاکی.

(مُفْعَمٌ بِالْحَيَوِيَّةِ): زۆر گۆرجوگۆلە/

چالاکە/ چابوکه/ بەتوانايە.

(- مَشَى خَبَأَ): به جوارناله رویش/ خیرا رویش.

۴- (خَبَّ- الْبَحْرُ خَبَا وَ خَبَأَ): دمرياکه خرؤشا/ هستاو هه لچوو.

(الْخَبَّ): خرؤشان و هستانی دمريا.

(أَصَابَهُمْ خَبٌّ): باگيريداو تووشی هستان و خرؤشانی دمريا بوون.

۵- (خَبَّ خَبَا وَ خَبَأَ): فيلباز دمرچوو/ که له کباز بوو/ ته له که باز بوو.

(خَبَّب- ه): فيلی لی کرد/ فريويدا/ هه ليخه له تاندو تیکيدا.

(«خَبَّبَ عَلَى فُلَانٍ صَدِيقَةً»): دوسته که ی له فیسار هه لگيرايه وه/ ليکردو تیکيدا.

(الْخَبَّ (ج) خُبُوبَ (مص): فيلباز/ فريودمر/ که له کباز.

(الْخَبَّ): فيل/ که له کبازی/ فريودان.

(الْخَبَابُ= الْخَدَاعُ): فيلباز/ فريودمر/

(خ) (الْخَاء): هموته مین پیتی نه لزو بیی عمر مبییه. له ژمیره ی کوی پیته کاندای بریتیه له (۶۰۰).

خَبَّ: ۱- (خَبَّ- النَّبَاتُ خَبَا): رووه که که خوی کیشا/ دریزبوو و بهرزبوووه.

۲- (خَبَّ- الرَّجُلُ خَبَا): شته که ی خوی و مشاندا/ به که سینه دا ۲ له رژدیدا خوی له ژیرزه میندا شاردموه، تا که س نه زانیت له کوییه.

(الْخَبَّ (ج) خُبُوبَ): تیکچوون/ شیتبوون.

۳- (خَبَّ وَ اخْتَبَّ- الْفَرَسُ فِي عَدْوِهِ خَبَا وَ خَبِيبًا وَ خَبِيْأً): چارمویکه که و ته جوار ناله.

(اَخْبَّ- الْفَرَسُ): جوارناله ی به چارمویکه کرد.

(الْخَبِيبَ) (مص): جوزه غارکردنیکه/ جوارناله.

که له کباز.

۶- (خَبَبٌ - لَحْمُهُ): گوشته که ی پوو کایه ووه

چرچ و لوجیی کهوته پیسته که میه ووه.

(الْخَبَّةُ): پله گوشتیک.

(الْخَبِيَّةُ (ج) خَبَائِبُ): پله گوشتیکی

دریژ کۆله و نادیار.

۷- (الْخَبُّ (ج) خُبُوبٌ وَأَخْبَابُ): ۱- زموی چال/

نزم و تهخت ۲- توپکلی درهخت.

(الْخَبُّ (ج) خُبُوبُ: ۱- ریگایه کی ناولم ۲-

تهختایی/ دمشتیکی نیوان دوو بهرزایی.

(الْخَبَّةُ): زه لکاو.

(الْخَبَّةُ وَالْمَخَبَّةُ): ناو دۆل.

(الْخَبَّةُ وَالْخَبَّةُ وَالْخَبَّةُ): ۱- ریگایه کی ناولم

یان ری ناو هه مور ۲- پارچه پمرویه کی دریژ

که دهستی بیبهستن.

(الْخَبَبُ): کیشیکی شیعر.

(ثَوْبٌ خَبَبٌ وَ خَبَائِبٌ وَأَخْبَابُ): بهرگیکی

چهند پارچه یی یان بهرگیکی لیکدراو (له بهر

زوری پارچه گانی).

(الْخَبِيَّةُ (ج) خَبَائِبُ): ناوی دۆل.

الْخَبَبُ: کیشیکی شیعر ی عمره بییه.

۸- (خَبَبٌ - هُ): نا پاکیی له گه لدا کرد.

(- الرَّجُلُ): پیاوکه ورگی پمیدا کردو ورگی

شۆرپوو ووه.

(تَخَبَّخَ - بَدَنُهُ): لهشی پاش هه لهوی

پوو کایه ووه/ له پوو.

(- الشَّيْءُ الْمُضْطَرِبُ): شته هه لچوو که

خاوبوو ووه دامر کایه ووه.

(- الْحَرُّ): گهرماکه کهوت/ نیشته ووه.

خَبَأُ: ۱- (خَبَأٌ وَخَبَأٌ - الشَّيْءُ. خَبَأُ): شته که ی

دایووشی و شاردیه ووه.

(إِخْتَبَأَ - مِنْهُ): خوی لیشارده ووه/ لیونکرد.

(- الشَّيْءُ): شته که ی دایووشی و شاردیه ووه.

(«إِخْتَبَأَ لَهُ خَبِيئًا»): شتیکی لیشارده ووه

پاشان دهر باره ی لیپرسی.

(الْخَبُّ وَالْخَبِيَّةُ): شتی شاردراو که.

(الْخَبُّ - مِنَ الْأَرْضِ): رووه کی زهوی.

(- مِنَ السَّمَاءِ): بارانی ناسمان.

(«أَخْرَجَ خَبْءُ السَّمَاءِ خَبْءَ الْأَرْضِ»):

بارانه که رووه که که ی سه ریپد رهینا.

(الْخَبَاءُ (ج) أَخْبِيَّةُ): دموار/ رهمال، که

له تووکی حوشترو خوری و مووی بز

دروستدمکری ۲- هیلکه دان له گولدا په کیکه

یان زیاتر که بهرگه پشت هیلکه دان گه شه

دمسینیت و گه وره دمبیت و به پی بار

پهردمسینیت.

(الْخَبِيَّةُ (ج) خَبَايَا): نهوی که

شاردراو میه.

(الْخُبَاةُ): کج/ دۆت/ کیژ (چونکه هه ره له

ماله وه دمبیت).

(الْخَبَأُ (ج) مَخَابِيئُ): په ناگا/ شوینی

خۆشاردنه ووه/ په نا.

(الْخَابِئَةُ وَالْخَابِيَةُ (ج) خَوَابٍ وَخَوَابِيٍّ):
کووپی گهوره.

(بِنْتُ الْخَابِيَةِ): مهی- ناروق- شهراب.

٢-(خَابَاءُ): ممتەلی لیداهینا.

خَبِت: (خَبَتَ- ذَكَرُهُ. خَبْتًا): ناوی کوژایموه/
ناوی کویربووموه/ ناوی ونبوو.

(أَخْبَتَ- الْقَوْمُ): خویشگهل چوونه دمشته
تهخته پان و بهرینهکه نیشتهنی بوون.

(- إِلَى اللَّهِ): به پروا و ملکهچییهوه پرووی کرده
بهمزی خودا و دنیا له میهرمانی نهو.

(الْخَبِتُ (ج) أَخْبَاتُ وَ خُبُوتُ): دمشتی
تهخت و پان و بهرین.

(الْخَبْتَةُ وَالْخَبِئَةُ): بیفیزی/ بیهموایی.

(الْخَبِيتُ): ١-شکاو.

(هُوَ خَيْتُ الْقَلْبِ): نهو دلشکاوه/ دلشکسته

٢-رسوا و سووکی ناپاک/ موخمنهت.

خَبِت: ١-(خَبَتَ- خُبْنًا وَ خَبَانَةً وَ خَبَائِيَةً):

گمند بوو/ خراببوو/ قیزهونبوو/ ناخویشبوو-
پیسبوو.

(خَبِيتُ (ج) خُبْنَاءُ وَ خُبْتُ وَأَخْبَاتُ وَ

خَبِئَةً): ١-گمند/ پیس/ پۆخل ٢-بهد/ خراب/
گلادو.

(خَبَتَ- الطَّعَامُ): خواردنهکهی ناخویشکرد/
قیزهونکرد.

(الْخَبِيتُ (ج) خُبْتُ وَ خُبْنَاءُ وَأَخْبَاتُ وَ

خَبِئَةً (م) خَبِئَةً (ج) خَبِئَاتُ وَ خَبَانَتْ:

١-قیزهون ٢-گلادو ٣-بۆگمن ٤-ههموو شتیکی
خراب ٥-ههموو شتیکی حهرام.

(الْخَبَانَتْ): قیزهونهکان، نهووی که عمرهپ له
کاتیخویدا بیژی لیدمکردهوو نهیدهخواورد
وهک مارو قالۆنچه.

(الْخَبْتُ): ١-خلتمو پیسی ناو ناسنو زپ
که کاری دمغهلییه ٢-نهووی که بیکهکه/
بیفهره.

(- مِنْ الْحَدِيدِ وَنَحْوَهُ): نهووی که به تینی
ناگرمکه له ناسنهکه ههلهموهریت کاتیک بۆ
دروستکردن ناسنهکه بهکاردهینریت.

(الْأَخْبَانُ): دوو پیسیمکه که گوو میزه که
بۆگمن.

٢-(خَبَتَ- تَنْفُسُهُ): گمدهی (تیگچوو/
هورسبوو و دلی تیکهلهات).

٣-(خَبَتَ. خُبْنًا): ١-ناپهسهندو تهلهکهباز
بوو/ فیلباز بوو ٢-هاورپی ناپهسهنديگرت.

(خَبَتَ- هُ): ناپهسهندو تهلهکهبازیکرد.

(أَخْبَتَ): هاورپی ناپهسهندو بهدیگرت.

(- هُ): ١-قیزی دهر و ونپسی و تهلهکهبازییکرد/
تیکیدا ٢-بهناپهسهندو تهلهکهبازیدانا.

(تَخَبَتَ): خووی به فیلبازو بهدنواندو
پیشاندا.

(تَخَابَتَ): بهدخوی نواند/ رپی که لهکهبازی و
ناپهسهنديگرت. بهدبوو.

(اِسْتَخَبَتَ): بهدییکردو فیلبیکرد.

حبر: ١- (خَبَرَ - الشَّيْءَ خُبْرًا وَخِبْرَةً):

به تاقیکردنمهوه له شتکه گمبشت و زانی.

(تَخَابَرَا): همریه که لهو دوانه یه کتریان

تاقیکردمهوه له یه کتری گمبشتن.

(اِخْتَبَرَ - الشَّيْءَ): شته که ی تاقیکردمهوه

خستیه بهر نهزموون.

(اَلْخَبِرُ): تاقیکردنمهوه هه لسهنگاندن/

نهزموونکردن.

(«صَدَّقَ الْخَبَرَ الْخُبْرُ»): به بینین ههواله

بیستراومکه سه لئینراو ساغ بوومهوه.

(اَلْخُبْرُ): تاقیهگه.

(اَلْخَبِيرُ (ج) خُبْرَاءُ - فِي اِصْطِلَاحِ الْحَاكِمِ): له

دادگاگاندا به. کار ناشناو به له د/ شارهزا/ پسپور

دهوتریت که دادمنریت بو لیوردبوونهوهوه

ساغکردنمهوه کی شهکان که دیته پیشمهوه.

(اَلْخَبِرُ وَالْمُخْبِرَةُ وَالْمُخْبِرَةُ): زانینی شت به

تاقیکردنمهوه نهک به چاو.

٢- (خَبَرَ وَخَبَرَ الشَّيْءَ وَبِهِ. خُبْرًا وَخِبْرًا

وَخِبْرَةً وَخِبْرَةً وَخِبْرَةً وَمُخْبِرَةً): له

راستی و کوروکی شته که گمبشت و بو ی

ساغبوومهوه.

(خَبَرَ وَأَخْبَرَ - هُ الشَّيْءُ وَبِالشَّيْءِ):

پنیراگه یاندو تییکه یاند.

(«أَخْبَرَهُ خُبْرَةً»): نهوه که دهیزانی

پنیراگه یاند.

(خَابَرَ - هُ): هسه ی له گه لدا کرد/ دواندی

(- هُ): نهوه به ناپهسه مند/ ناله مبارو پیس دانا

وا هاته بهرچاوی.

(خُبْتُ): هه ی پیسی که له کباز/ به مدرسه من

(نهم وشمه ته نهها بو جنیو به کار دیت و بو

بانگکردن).

«يَا خُبْتُ»: هو ی پیسی که له کباز/ هو به مدپیای

به مدرسه من/ هه ی ناپهسه مند.

(اَلْخَبِيْتُ (ج) خُبْتُ وَخُبْتُ وَأَخْبَاثُ

وَخَبْنَةُ (م) خَبِيْنَةُ (ج) خَبِيْثَاتُ وَخَبَاثُ):

اخراب/ به د/ ناله مبار/ ناپهسه مند ٢- زور

خراب/ که له کباز/ ناله مبار/ ناجسن.

(خَبَاثُ): بو جنیودان به نافرمت و

بانگکردنی.

«يَا خَبَاثُ»: هه ی پیسی ناجسن/ ناله مبار/

به د.

(اَلْخَبِيْنَةُ): مایه ی به دی/ خراب/ پیسبون/

تییکدر/ گمنکار.

(اَلْخَبَاثُ): کرداری به د/ کرداری پیس و

فیزهون/ کرداری ناپهسه مندانه.

(اَلْخَبِيْثُ = اَلْخَبِيْثُ): ١- گلاوی ٢- گمنیسی

٢- خرابی/ به دی ٤- پیسی ٥- حه رام- فیل

٦- نهگریسی.

خبج: (خَبَجَ - هُ بِالْعَصَا خَبَجًا): به دار لییدا.

(- الرَّجُلُ): کابرا تری/ تریکه مند.

(اَلْخَبَجُ وَالْخَبَاجُ): ترکه من/ تریو.

اَلْخَبِيْجُ وَالْخَبَاجَاءُ: گهوج.

بېكەوه لېكۆلېنەوميانكرد.

(تَخْبِرُ - الأمر): له راستىي كارمكه گمىشتو زانى.

(هـ): ههوالهكهى لېبرىسى.

(تَخَابَرَا): يهكترىان دواند/ بېكهوه لېكۆلېنەوميانكردو له يهكيانگهيانند.

(إِخْتَبَرَ - الشيء): شتهكهى تافىكردموو بوى ساغبووموو راستيهكهى زانى.

(إِسْتَخْبَرَ - هـ): ههوالهكهى لېبرىسى.

(الْخَبَر - مص): ١- بهشترانين ٢- تافىكردنهوه ٣- ههوالزانين.

(الْخَبَرُ وَالْخَيْر - مِنَ الرِّجَال): بياوى ههوالزان/ بهناگا/ شارمزا.

(الْخَبَر (ج) أَخْبَار وَأَخْبَار): ههوال/ دهنكوپاس.

(الْأَخْبَارِي): ١- ههوالگهيەن ٢- ههواليار ٣- بهيامنير.

(الْخَبِير (ج) خَبْرَاء): ١- ههوالزان ٢- ههوالزان ٣- زانا له بواريكدا.

(الْمُخْبِرُ وَالْمُخْبِرَةُ وَالْمُخْبِرَةُ): زانينى شتيك به وهرگرتنى ههوالى نهك به بينينى.

(٣- خَبَر - الْأَرْض. خُبْرًا): زمويهكهى بو كشتوكال كۆل.

(خَابَرَ - هـ): له گهلېدا نيوهمكارىكرد/ هاوبهشى كشتهكهىكرد به سيبهك يان جواريهك.

(الْخَبَر): كشتوكال.

(خَبْرَة): كشتيك.

(ج) (خُبُور. الْخَبِير (ج) خُبْرَاء): ١- جوتيار/ كۆلهر ٢- كشتوكال.

(٤- خَبَر - الطَّعَام): خواردنهكهى چهوركرد. (إِخْتَبَرَ - لِأَهْلِهِ): بېخۆرى بو خيزانهكهى بهيداگرد/ هيئا.

(الْخُبْرَة): ١- بېخۆر ٢- تيگوشينيكى زۆر/ تريتيكى زۆر ٣- خۆراكىك كه نان و جۆره خواردنك بو خيزان بكرريت.

(«اجتمعوا على خُبْرَتِهِ»): له خوارنهكهى مرووكان.

(- الْخَبْرَة) (ح): مهرىك كه خويشگهل دميكړن و بهشيدمكهن و ههرمهكه پارهى خوى دمدا.

(٥- خَابَرَ - هـ): بهتهنگيهوه هاتو بېيهوه خهرىكبوو.

(٦- الْخَبِير. الْوَاحِدَة خَبْرَة (ج) خُبُور):

١- كوندميهكى گهوره/ كوندهى گاومست

٢- (ح) ميخوشترىكى زۆر بهشير ٢- گۆلاويكى

ناوشاخ ٤- (ن) دارى سيواك و مۆردو گۆلويكاي دهوړوپشتى.

(الْخَبِير): ١- كوندهى گهورهى گاومست ٢- (ح) ميخوشترى زۆربهشير.

(الْخَبِير): تووكى خوشترو مووى ههلوهرىوى كاتى برينهوى.

(خَبْرَة (ج) خَبَائِر): مووى وهرىوى كاتى

برینه‌وهی حوشر.

(الْخَبْرَاءُ (ج) خَبَارِی و خَبَار و خَبَرَاوَات):

١- کوندهی گه‌وره ٢- زموییه‌کی نشیو که

دره‌ختی سیواک و مؤردی لیدم‌پوئ.

(الْخَبَار): زمویی نهرمان و سسته‌ک.

الْخَبَارَة: میکروب.

الْخَابُور (ن): ١- جوړه دره‌ختیکه/ داری بۆن/

دره‌ختی دیاری ٢- پرووباری خابور که دمرژته

دیجلموهو له کوردستاندايه.

الملحق:

خبر: (الِاسْتِخْبَار): هه‌ولێ هه‌والزانینی

شتیک و به‌دوایدا گهران و لیپرسینی.

(الِاسْتِخْبَار عَنْ صِحَّةِ فُلَان): هه‌ولێ زانینی

ته‌ندروستی فیسارم له ته‌ندروستی فیسار

پرسینه‌وه.

(الِاسْتِخْبَارَات): دمرگای زانیاری: دمرگایه‌کی

میرییه کاری سووسه له‌دوژمنکردنه و شت

زانینه درمبارهی، همرومها نه‌وه بدوژیته‌وه

که ناسایش و هیمنی دمرموه ناومه‌وی ولات

تیکدمدات و پشیویی و ناشویی تیده‌خات.

خبز: ١- (خَبَز - الْخَبِزْ خَبْرًا): نانی کردموه.

(- الْقَوْم): نانی دمرخواردی خویشاندا.

(«خَبَرْتَهُمْ وَ تَمَرَّتُهُمْ»): نان و خورمای

دمرخوارد دان.

(اِخْتَبَز - الْخَبَز): نانیکردموه.

(الْخَبِز): نان.

(خَبْرَة): نانیک.

(خُبْرُ الْغُرَابِ) (ن): قارچکی ژمه‌ردار که

وه‌ک نان خره/ قارچه‌مارانه.

(الْخَابِز): نانه‌وا/ نانکه‌ر/ خاومن نان.

(الْخَبِز): ١- نانیکراوه/ نانیتیری ٢- تريت.

(الْخَبَّاز): نانکه‌ر/ نانه‌وا.

(الْخَبَازَة): نانه‌وایی/ نانکه‌ری.

٢- (خَبَز و تَخَبَز - ه. خَبْرًا): لییدا/

پانیکردموه.

٣- (اِنْخَبَز - الْمَكَان): شوینه‌که نیشت و

ته‌ختبوو.

(الْخَبِز): شوینی نزمی ته‌خت.

٤- (الْخَبَّازِی وَالْخَبَّاز وَالْخَبَّازَة وَالْخَبَّازَة)

(ن): تۆله‌که (گیایه‌کی گه‌لاخه) لینجییه‌کی

تیدایه رهمانه به کولوی ده‌خوریت و بۆ

دهرمانیش به‌گاردیت.

خبس: ١- (خَبَسَ وَ اِخْتَبَسَ وَ تَخَبَّسَ -

الشَّيْءَ. خَبَسًا): بردی، جنگی به شته‌که‌دا

گرت/ تالانیکرد.

(الْخَبَسِ وَالْخَبُوسِ وَالْخَبَّاسِ وَالْمُخْتَبِسِ):

شیر (چونکه جنگ له نیجیرمه‌کی گیرمه‌کات و

به چنگه).

(الْخَبَاسَة وَالْخَبَّاسَاء): دمه‌سته‌وت/ تالانی.

٢- (خَبَسَ - فُلَانًا حَقَّهُ. خَبَسًا): مافی فیساری

(خوارد/ زموتکرد له خسته‌میرد) و سته‌می

لیکرد.

(اِخْتَبَسَ - مَالُهُ): ماله‌کەى لهدمستجوو.
 (الْخَبُوسُ): زۆر ستم‌مکار / زۆردارى
 بېبه‌زمى.
 (الْخَبَاسَةُ): زۆردارى / ستم‌مكارى.
 خَبِش: (خَبِشٌ وَ تَخَبَّشَ - الْأَشْيَاءُ مِنْ هَاهُنَا
 وَ هَاهُنَا. خَبَشًا): شته‌كانى له‌ملاو له‌ملا
 په‌يدا‌كردو كۆ‌كردموه.
 (الْخَبَاشُ): په‌يدا‌كەر / به‌دمسته‌نەر /
 په‌يدا‌كونده.
 (خُبَاشَاتُ الْعَيْشِ): خۆراك و شتێر كه
 پێویستی ژيان‌بێت.
 (خُبَاشَاتُ النَّاسِ): خه‌لكێكى له‌ همه‌ه‌جیزمو
 تێكه‌ل / له‌ خێلى تێكه‌ل.
 خَبِص: (خَبِصَ - الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ. خَبْصًا):
 شته‌مەى تێكه‌لى شته‌مە‌یتر كرد.
 (خَبْصٌ وَ تَخَبَّصَ وَ اخْتَبَصَ): خورماو
 رۆنیکرد.
 (اِخْتَبَصَ - الرَّجُلُ): کابرا خورماو رۆنى
 پۆخ‌یکرد یان خواردى.
 (الْخَبِصُ وَ الْخَبِصَةُ (ط): خورماو‌رۆن.
 الْخَبِصَةُ: كه‌وچكێكه‌ خورماو رۆنه‌كه‌ى
 پێه‌ه‌نگێرو داگیر د‌م‌كرێت.
 خَبَط: ١- (خَبَطَ - هُ. خَبَطًا): تێر كوتای
 زۆرى لێدا.
 - (الشَّجَرَةُ): دره‌خته‌مەى به‌ستمومو
 ته‌كانیدایه‌ راپه‌وشاند گه‌لا‌كه‌ى و‌مراند.

(تَخَبَّطَ - هُ): توند لێیدا.
 الْخَبِطُ (ز): گه‌لاى و‌مریوى دره‌خت كه‌ به
 گه‌لا‌ته‌م‌کین و شتێر د‌ه‌وم‌رێن‌رێت.
 (الْخَبِيطُ): تێكه‌له‌-شیر ماستى تێكه‌له‌م‌كرێت و
 تێكه‌له‌م‌د‌رێت تا ناوێته‌ بێت.
 (الْمَخْبِطُ وَ الْمَخْبُطَةُ (ج) مَخَابِطُ وَ الْمَخَابِطُ
 (ج) مَخَابِيطُ): ١- گه‌لا‌كوتك ٢- ه‌م‌وى پێى
 تێكه‌له‌م‌د‌رێت.
 ٢- (خَبَطَ - الشَّيْءَ. خَبَطًا): توند شته‌مەى به
 پێى شێلا / توند پێى پێدانا.
 - (اللَّيْلُ): بېر‌انوما / بېشارم‌زایى رۆشت و
 شه‌وى به‌ كۆله‌وه‌ گ‌رت.
 - (هُ بَخِرَ): به‌ بېناسینی چاكەى له‌گه‌لدا
 كردو شتى پێه‌ه‌خشی.
 (تَخَبَّطَ - الشَّيْءَ): شته‌مەى پێش‌یل‌ك‌رد.
 (الْمَخَابِطُ (ها): پێش‌یل‌ك‌ەر- به‌شه‌و بېن‌يازو
 شارم‌زایى رۆشتوو.
 (يَخْبُطُ خَبَطَ عَشَاءً): كوپ‌ران‌ه‌و
 بېلێكدانه‌وه‌ (په‌له‌م‌كوتیت / د‌م‌نیش‌یته
 س‌م‌ر‌كار).
 «وَمَا أَدْرِ أَيُّ خَابِطٍ لَيْلٍ هُوَ»: نازانم چ
 رێكه‌وتێكى شه‌وى نه‌شارم‌زایه‌ و له‌ د‌م‌ر‌گا
 ده‌دا.
 (الْخَبِيطُ): گۆلێكه‌ به‌ پێى ه‌وش‌تر تێك‌د‌راب‌ی‌ت.
 پێش‌یل‌ك‌راب‌ی‌ت.
 (الْخَبِيطُ وَ الْخَبُوطُ وَ الْأَخْبِطُ - مِنَ الْخَيْلِ):

چاره‌وی که به هئ زه‌وی بکوئیتیه‌وه.
 ۳- (خَبَطَ - الشَّيْطَانُ زَيْدًا. خَبَطًا):
 شه‌یتان ده‌ستی له زه‌ید وه‌شانده‌وه زه‌انی
 بپگه‌مانده‌وه.
 (تَخَبَطَ - الشَّيْطَانُ زَيْدًا) شه‌یتان ده‌ستی له
 زه‌ید وه‌شانده‌وه زه‌انی بپگه‌مانده‌وه.
 (الْخَبْطَةُ (ج) خَبَطَ وَخَبَطَ): ده‌ست
 لی‌وه‌شانده‌وه شه‌یتان/ تیکچه‌وون و شیتبوون.
 (الْخَبْطُ): نیمچه (تیکچه‌وون/ شیتی).
 ۴- (خَبَطَ - الْبَعِيرَ. خَبَطًا): حوشرمه‌کی به
 داخ نیشانه‌کرد.
 (الْخَبَاطُ (ج) خَبَطَ): داخ‌نیشانه‌ی درێژ به
 رو‌وه‌وه له باری پانیی.
 ۵- (خَبِطَ): هه‌لامه‌ت‌گرت.
 (مَخْبُوطَ): هه‌لامه‌ت‌گرتوو.
 (الْخَبْطَةُ (ج) خَبِطَ وَخَبِطَ): هه‌لامه‌ت.
 ۶- (تَخَبَّطَ - تِ الْبِلَادُ): ولاته‌که پشی‌ویی و
 ناشوب و نا‌زاه‌وی تیکه‌وت/ تیکچه‌وو.
 (اِخْتَبَطَ - تِ الْبِلَادُ): ولاته‌که ناشووب و
 پشی‌ویی تیکه‌وت/ تیکچه‌وو.
 ۷- (الْخَبْطَةُ (ج) خَبِطَ وَ خَبِطَ): ۱- پاشا‌وی
 نا‌وی ناو گۆم یان قاپ ۲- ماستی ماوه‌ی
 بنمه‌شکه ۳- شتیکی که‌م.
 («عَلَيْهِ خَبْطَةٌ مِنَ الْجَمَالِ»): جوانییه‌کی
 که‌می پێوه ماوه.
 (الْخَبْطَةُ (ج) خَبِطَ): پارچه‌یه‌ک/ به‌شیک/

هه‌ندی‌ک له‌وه‌شته/ بریک.
 («خَبْطَةُ مِنَ اللَّيْلِ»): به‌شیکی شه‌وه.
 «كَانَ ذَلِكَ بَعْدَ خَبْطَةِ مِنَ اللَّيْلِ»: نه‌وه پاش
 تپه‌ربوونی به‌شیکی شه‌وه بوو.
 (خَبْطَةُ مِنَ الْمَاءِ): چۆرێک ناو/ قومه
 ئاویک.
 (الْخَبَاطُ): تۆز/ گهره‌د.
 خَبِغَ: (خَبَغَ - فِي الْمَكَانِ. خَبَغًا): خۆی کوتایه
 شوپنه‌که‌وه/ جووه شوپنه‌که‌وه.
 (- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی شارده‌وه/ شته‌که‌ی
 تیدا‌ونه‌کرد.
 («جَارِيَةٌ خُبْعَةٌ طُلْعَةٌ»): که‌نیزه‌کی‌که
 جارێک خۆی ده‌شاریته‌وه جارێکیش خۆی
 دنوینیت.
 (خَبَغَ - الصَّبِيُّ خُبُوعًا): منداله‌که له تکه
 تاسه‌وه جو/ هینه‌د گریاو هه‌ناسه‌ی برا
 ره‌شدا‌گه‌را.
 خَبِقَ: (خَبِقَ. خَبَقًا): ۱- درۆیکرد ۲- هه‌له‌شه
 بوو.
 (- هُ): بچو‌کی‌کرده‌وه.
 تَخَبَّقَ - الشَّيْءُ): شته‌که هه‌لبه‌زیه‌وه‌وه
 به‌رزبووه‌وه.
 (الْخَبِقُ): ۱- پیا‌وی به هه‌لبه‌وه لۆقن ۲- نه‌سه‌پی
 به پرتاو/ خیرا.
 خَبَلٌ: ۱- (خَبَلَ وَخَبَلَ - هُ. خَبَلًا): تیکیدا/
 شیواندی.

(- هُ الْحَزْنُ أَوْ الدَّهْرُ أَوْ الدَّاءُ): خهفمت يان
رۆژگار يان دمرد هوشی لیږی و شیتیکرد يان
نمدامتی که گخت.

(- يَدُهُ): دمستی نیفلیجکرد/ گۆجکرد.
(خَبَلٌ. خَبَلًا وَ خَبَالًا): شیتبوو/ تیگچوو.
(خَبَلٌ وَ أَخْبَلٌ): شیت/ تیگچوو.
(خَبَلٌ - يَدِ الْيَدِ): دمسته که نیفلیج بوو/ گۆج
بوو.

(اِخْتَبَلَ - هُ الْحَزْنُ أَوْ الدَّاءُ): پمژاره يان
نه خوشی شیتیکرد/ تیکید.
(الْخَبَلُ وَالْخَبَلُ (ج) خُبُولُ): ١- په ککه وتنی
نمدامی لهش ٢- نیفلیج بوو/ گۆج بوو
٣- برینی دمست و هاج.

(الْخَبَلُ - مِنْ الدَّهْرِ): رۆژگاری (رَمْش و تال/
نه هات) که خه لک خوشی تیدا نه بینیت.
(الْخَبَالُ): ١- گهنی/ تیگچوو ٢- که موکوړی
٣- زه حمهت و ماندویتی و باریگران/
کوړم و مری/ دمردمه مری ٤- که موکوړی له
لهش و می شک و نمدامانی لهشدا ٥- مردن ٦-
ژمهری کوشنده.

(هُوَ خَبَالٌ عَلَى أَهْلِهِ): نهو باریگرانه
به سر شانی خیزانه که مپه ووه که سوکاریمه ووه.
(الْخَابِلُ): ١- تیگدمر/ گهنکار ٢- شهیتان
٣- جنوکه.

(مَسَّهُ الْخَابِلُ): جنوکه دمستی
لیوم شان دوه.

(الْخَابِلَان): شهو و رۆژ.
(مُخْبَلٌ): به بی آل: ناویکی رۆژگار.
(الْمُخْبَلُ): ١- تیگچوو/ شیت/ دیوانه/ شهیدا
٢- بیدل و دمروون/ شیرزمو شلمژاو.

٢- (خَبَلٌ - هُ): گرفتار و شهیدا یکرد/
دیوانه یکرد.

(«خَبَلٌ - الْحُبُّ قَلْبَهُ»): حمزو دلداري
خوشی لیږی و گرفتاری کرد/ دیوانه یکرد.

(الْخَبَلُ): پشیوی گۆبمند/ ناشووب.
٢- (خَبَلٌ وَ خَبَلٌ - هُ عَنْ كَذَا. خَبَلًا): ږی
نهمی لیگرت و نه میشت بیگاتی.

(خَبَلٌ): ریلگرت و نه میشت.
(«خَبَلٌ عَنْ فِعْلِ أَيْبِهِ»): باش ږی باوکی
نه گرت و که موکوړی کرد.

(الْمُخْبَلُ): ١- سسته پی ژان و نازار.
٤- (اِسْتَخْبَلَ - هُ الْإِبِلُ): حوشتره که ی
به دمستیاو دایه.

(الْخَبَلُ): دمستیاو.
٥- (الْخَبَلُ (ح): (بِالْأَنْدَمِيَّةِ) که لکه لهوان/
کونده گایانه (بِالْأَنْدَمِيَّةِ) که شوتا به یان
ده خوینیت ٢- نازناوی همدیک له میره
گهورمکانه.

خب: ١- (خَبَنَ - الثَّوْبَ خَبْنًا وَ خَبَانًا):
جمله که ی تیگوبنتی کرد و دروی.
(خَبَنَ وَ أَخْبَنَ - الطَّعَامُ): خواردنه که ی له
توی کراسه که یدا شاردمه ووه.

(اِخْتَبَنَ - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی له تووی
کراسه‌که‌یدا برد.

(اَلْخُبْنَةُ (ج) خُبْنٌ): ١- لۆچی کراس/ تووی
جل ٢- نه‌و خواردنه‌ی له (لۆچی/ تووی) جلدا
دمبریت و هه‌لده‌گیریت.

(رَجُلٌ خُبْنٌ): پیاویکی داخراوی گرژی
نهدوو.

٢- (خُبْنُ - الشَّاعِرُ. خُبْنًا و خِبَانًا): شاعیر مه‌که
له‌ شیعر مه‌که‌یدا شیوه‌ کورت‌کردنه‌و مه‌یه‌کی
به‌کاره‌ینا.

(اَلْخُبْنُ فِي الشَّعْرِ): لابردنی دووهم به‌شی
زمانه‌داری وشه‌که‌ و مگو (فَاعْلَن.. نه‌لفه‌که‌ی
لادمبردیت دمبیت به‌ فَعْلَن (نه‌وه‌ نه‌و شیوه
کورت‌کردنه‌و مه‌یه‌).

خبا: خبا- تِ النَّارِ أَوْ الْحِدَّةِ خُبُوا و خُبُوا):
ناگر مه‌کیان ره‌که‌ دامرکاپه‌وه/ نیشته‌وه‌و
کوژاپه‌وه.

(«خَبَا لَهُ»): گری ره‌که‌ی/ توورمه‌یه‌که‌ی
نیشته‌وه‌.

(أَخْبَى - النَّارَ): ناگره‌که‌ی (دامرکانه‌وه/
کوژانده‌وه).

خبی: (خَبَى - الشَّيْءَ): شته‌که‌ی شارده‌وه/
حه‌شاردا.

(خَبَى وَأَخْبَى وَتَخَبَى - الْخِبَاءُ):
(رِشْمَاله‌که‌ی/ دموار مه‌که‌ی) هه‌لدا.

إِسْتَخْبَى - الْخِبَاءُ): ١- (دموار مه‌که‌ی/

رِشْمَاله‌که‌ی) هه‌لدا ٢- چوو ده‌وار مه‌که‌وه.

(اَلْخِبَاءُ (ج) أَخْبِيَةٌ): ١- رِشْمَال/ چادر/ ده‌وار
(که‌ له‌ موو یان خوری یان تووکی حوشر
دروسته‌مکریت) ٢- به‌رگی گهنم و جو له
گوله‌که‌یدا ٣- به‌رگی گول.

خت: (خَتَّ - السِّنَانُ إِلَيْهِ. خَتًّا): دایه‌ به‌ر
نووکی نیزه.

(أَخَتٌ - الرَّجُلُ): ناوی باوکیان هینا
ته‌ریقبووه‌وو سه‌ری شوژکرد.

(- هُ): به‌شه‌که‌ی که‌مکرد.

(اَلْخَتَّ): بیه‌یزیی و زمبوونی له‌ش.

(اَلْخَتِيت): دمیووس و رسوا/ سووک.

ختا: (خَتَا- هُ. عَنِ كَذَا. خَتًّا): رپی نه‌و
شته‌ی لیگرت و به‌ریگرت.

(اِخْتَنَّا): له‌ ترساندا یان له‌ به‌ر هه‌ر شتیک
رهنگی به‌ری/ رهنگی گوژا/ رهنگی هه‌ل‌ب‌ز‌ر‌کا.

(- مِنْ فُلَانٍ): له‌ ترساندا یان له‌ ته‌ریق و

له‌ شمردا یان له‌ سه‌رشوژیدا خوی له‌ فیسار
شارده‌وه.

(- لَهُ): ه‌ریویدا/ له‌ خشته‌پیرد/ فیللی
لیکرد.

(- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی ه‌راند.

(مَفَازَةٌ مُخْتَنَّةٌ): بیابانیک که‌ رپی تیدا
دمر نه‌گیریت.

ختر: ١- (خَتَرَ- هُ. خَتَرًا): په‌سترین نامه‌ردیی/

ناپاکیی له‌ که‌لدا کرد/ که‌له‌کی لیدا.

(خَاتِر و خَتَار و خَتِير و خَتُور و خَتِير):
نامردی ناپاک/ که له کباز.

٢- (خَتَر- ت نَفْسُهُ خَتَرًا و خُتُورًا): دلی
تیکه لهاتو تیکچوو.

(خَتِر. خَتَرًا): لهشی شلبوو/ لهسمرخوی
نهما سربوو. به ژمهړیک پان دمرمانیک که
چووبینه لهشیموه.

(خَتَر- هُ الشَّرَاب): خواردنومکه لهشی
شلکرد/ دمروونی تیکداو دایبهزمویدا.

(تَخَتَر): ١- لهشی خاوبوومووو شلبوو ٢-
لهشی به هوۍ نه خوشییمکهوه پان شتیرموه
سستبوو/ شلبوو.

٢- (خَتَرَب- هُ): لمتوکوتیکرد/ بری و
بارچه بارچمیکرد.

٤- (خَتَرَم. خَتَرَمَة): زمانی بهسټرا/ متبوو
به هوۍ نه خوشییموه پان توفینهوه.

ختع: (خَتَعَ- الدَّيْل بِالْقَوْمِ خَتَعًا و
خُتُوعًا): رینیشاندنمرکه به تاریکی شمو
خویشانی بمرمو شوینهکمو نامانجهکه برد.

(- على القوم): په لاماری خویشانیدا/ هیرشی
کردنه سمر.

(خَتَعَ وَاخْتَعَ- في الأرض): سمری خوی
هه لگرت/ رؤیشتو دوورکه متهوه.

(الْخَتَعَ وَاخْتَعَ): کارامه له رانوماکردندا.
(الْخُتُوع): ١- کارامه/ شارمزا له رانوما پیدا ٢-

(ح) به چکه کمرویشک.

(الْخِتَاع): دمستکشی چهرمین که بازموان له
ترسی جنگی بازکه لدمستیدمکات.

(ختل): ١- خَتَلَ و خَاتَلَ- هُ. خَتَلًا و خَتَلَانًا
و مُخَاتَلَةً): فیللیککرد/ لهخسته پیرد/
هه لځه له تاند/ فریویدا.

(«خَاتَلَ الصَّيَاد»): راوچییمکه به دزمزه بو
نیچیرمکه چوو/ فیللی له نیچیرمکه کرد.

(خَاتَلَ و خَتُول): هه لځه له متین/ فریودم.
(تَخَاتَلُوا): فیللیان له په کتریکرد/ په کتریان

هه لځه له تاند.

(اِخْتَتَلَ- الرَّجُلُ): پیاوه که ی فریودا/
لهخسته پیرد/ فیللیککرد.

(اَلْخَتَالَ (م) خَتَالَة): فیلباز/ ته له که باز/
فیللوی/ فریودم.

(اِخْتَتَلَ - لِإِسْرَارِ الْقَوْمِ): گویی بو بیستنی
نهینیی خویشگهل (شلکرد/ هه لځست).

(اَلْخِتَل): ١- حمشارکه/ کولیت/ په ناگا ٢- کونه
کمرویشک.

٢- (اَلْخُوتَل): پیاوی ناسک/ زمان شیرین و
بهوئل.

ختم: ١- (خَتَم- الشَّيْءَ وَعَلَيْهِ خَتَمًا و
خِتَامًا): شتمه کی مؤرکرد/ شه فلکرد.

(خَتَمَ): چاک و تهواو مؤریکرد/ شه فلکیرد.
(- هُ): نه موسیله کی کرده دمستی.

(تَخَتَمَ- الخَاتِمَ وَبِهِ): نه موسیله کی کرده
دمستی.

(«تَخْتَمَ بِالْعَقِيقِ»): ئەمۇستىلەى ياقۇتى
كرده پەنجەپەۋە.

(الْخَاتَم (ج) خَوَاتِم): ۱- ئەمۇستىلەكە
دەكرىتە پەنجەۋە ناۋى خاۋەنەكەى پان
شتىترى لەسەر دەنوسرىت ۲- مۇر كە مۇرى
پىدەمكەن.

الْخَاتَم وَالْخَاتِم (ج) خَوَاتِم وَخُتْم): ۱-
ئەمۇستىلە كە ناۋى خاۋەنەكەى پان شتىترى
لەسەر دەنوسرىت ۲- مۇر كە مۇرى پىدەمكەن.
(الْخَتَم): ھەرچى مۇرى پىبىكرىت ۲-
ئەمۇستىلە.

(الْخُتْم): مۇر.

(الْخِتَام (ج) خُتْم): لۆك/ ھەرچىيەك كە
شتى پى ھەپاتىكرىت و كۇتايى پىبىھىنرىت.

الْخَتَم = الْخَاتَم: ۱- ئەمۇستىلە ۲- مۇر.

(خَتَم - الْعَمَل: خَتْمًا وَخِتَامًا): لە كارمە
بوۋەۋە/ كارمەى تەۋاۋەكرىد.

(- الْكِتَاب): كىتەپكەى تەۋاۋە خۇپىندەۋە.

(- اللَّهُ لَهُ بِالْخَيْرِ): خۇدا بۇى تەۋاۋەكرىدو

ئەنجامى بە چاك بۇ گەراند.

(أَخْتَم - الْكِتَاب): خەرىكە كىتەپكە تەۋاۋە

بىت/ نىزىكى تەۋاۋە بوۋەۋە بوۋەتەۋە.

(إِخْتَتَم - ه): گەياندىيە كۇتايى/ كۇتايى

پىھىنا.

(الْخَاتَم وَالْخَاتِم (ج) خَوَاتِم وَخُتْم): پايان/

كۇتايى/ دوايى/ ئەنجامى ھەموو شتىك.

الْخَاتِمَةُ (ج) خَوَاتِم وَخَاتِمَات): ۱- مىنى
ۋشەى (الخاتم) ۲- ئەۋپەرى شت/ كۇتايى و
سەرئەنجامى دوايى.

۲- (خَتَم - عَلَى قَلْبِهِ. خَتْمًا وَ خِتَامًا): خۇدا
ۋا دلى بەست/ ھەپاتكرىد كە لە ھىچ نەگات/
ھەست بە ھىچ نەگات.

(«خَتَمَ عَلَيْكَ بِأَبَةٍ»): پشتى تىكرىت/ لىت
لوۋتەلا بوۋ.

(- الْإِنَاء): دىمەللىنى ھاپەكەى بە ھور پان
شتىتر بەست/ ناھەۋە/ گرتى.

(تَخْتَم - بِأَمْرِهِ): كارمەى پۇشى.

(- عَنْهُ): گوڭى خۇى لىخەفاند/ خۇى لى

بىناگاردو لى پىدەنگىرد.

(الْخِتَام (ج) خُتْم): قور كەشتى پى

ھەپاتەمكرىت/ لۆك.

۴- (خَتَم - الزَّرْعَ وَعَلَيْهِ خَتْمًا وَ خِتَامًا):

يەكەم ناۋى كشتەكەيدا.

۵- (تَخْتَم): سەرو كلاۋى لەسەرنە/

مىزەرىبەست.

(«تَخْتَم بِعِمَامَتِهِ»): مىزەرىبەست/

سەروپىچى بەست.

۶- (الْخَتَم): ھەنگوڭ.

(الْخَاتَم وَالْخَاتِم (ج) خَوَاتِم وَ خُتْم):

۱- چالى پىشتىمىل ۲- كەمترىن سىپىتى لە چوار

پەلى/ لەدەست و قاچى چوار پىدا.

(الْخَتَم - مِنَ الْخَيْل): ئەسپىك كە كەمىك

سپیتی له دمست و قاجیدا ببیت.

ختن: ۱- (خَتَن- الشَّيْءُ خَتْنًا): شته‌که‌ی

بری.

(- الصَّبِيّ): کورمه‌که‌ی (خه‌ته‌نه‌کرد/

سووننه‌تکرد).

(خَتَيْن وَمَخْتُون): خه‌ته‌نه‌کراو/

سووننه‌تکراو.

(اِخْتَنَ الصَّبِيّ): کورمه‌که‌ی خه‌ته‌نه‌کرا.

(اَلْخَتَان): خه‌ته‌نه‌کردن/ سووننه‌تکردن.

(اَلْخِتَانَة): خه‌ته‌نه‌کردن. پیشه‌ی

خه‌ته‌نه‌کردن/ ده‌لاکیی.

۲- (خَتَنَ وَخَاتَن- هُ. خُتُونًا وَ خُتُونَةً): ژنی

لپه‌نیاو بوو به زاویان.

(اَلْخَتَن (ج) اَخْتَان): که‌سوکاری ژن وەک

باوک و برای ژن، خه‌زورو ژنیرا ۲-زاوا/ می‌ردی

کج.

(اَلْخَتْنَة): مبی و شه‌ی (اَلْخَتَن)- خه‌سووی

زاوا.

۳- (خَتَن- الرَّجُل. خَتْنًا): پیاومکه‌ی هریودا/

لاسیدا.

(خَاتَن- الرَّجُل): پیاومکه‌ی له خسته‌برد/

فیلیلیک‌کرد/ لاسیدا.

۴- (الخاتون (ج) خَوَاتِين (تَتْرِيَّة): خاتوو/

خانم. ئافرمتی خانه‌دان. عهرمب به شارنانیان

وا ده‌لین.

(اَلْمَخْتُون- مِنَ الْأَعْوَام): وشکه‌سال.

ختا: (خَتَا. يَخْتُو. خَتَوًا): به‌هوی

نه‌خوشییهمه‌پان داخو خه‌فه‌ته‌مه‌وشکسته‌یه‌نیاو

داماو بوو.

(- هُ): وازی له کارمه‌که‌ی پیه‌نیا.

(اَخْتَى- الْمَتَاعُ): که‌لوپه‌له‌که‌ی په‌که‌ی په‌

همرزان هروشت/ نرخمه‌که‌ی شکاند.

اِخْتَى. اِخْتَاءُ: به‌هوی نه‌خوشییهمه‌پان

به‌زارمه‌وشکسته‌ست و داماو بوو که‌وته

پارانه‌مومو نزاهه.

خَت: (خَتَّ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی کو‌کردمومو

چاک‌کردمومو.

(اِخْتَتَّ): له‌شهرماندا خوی پیه‌چایه‌وه.

(اَلْخُت (ج) اَخْتَات): پووش و په‌لاشو هه‌موزه‌ی

وشکه‌ومبوو/ پورتکاو که‌لافاو لاپه‌مدا.

(اَلْخُتَّةُ وَالْخُتَّةُ): چنگه‌چیلکه‌و جه‌والی

وشکه‌مه‌بوو بوو بو‌ئاگرکردنه‌وه.

ختر: ۱- (خَتَر وَخَيْر وَ خَتَر وَ تَخَتَر- اللَّيْن.

خَتْرًا وَ خَتْرًا وَ خَتُّورًا وَ خَتْرَانًا وَ خَتْرًا

وَ خَتَارَةً وَ خُنُورَةً): شیرمه‌که‌توند بوومومو

مه‌بی بوو به‌ماست.

(خَاتِر): مه‌بو.

(اَخْتَر- الرَّبْدُ): که‌رمکه‌ی نه‌تواندمومو به

تۆپه‌لیی هیشتیهمه‌.

(خَتَر وَ اَخْتَر- اللَّيْن): شیرمه‌که‌ی مه‌یاند.

(«مایدی اَيَخْتَر أم يُذِيب»): نازانیت

بی‌مه‌یه‌نیت پان بیتونی‌ته‌مه‌واتا، راپایه.

(الْخَائِرُ - مِنَ اللَّبَنِ وَغَيْرُهُ): شیری مهبو/ ماست یان شتیژی مهبو.

(إِسْتَيْقَظَ - فُلَانٌ خَائِرَ النَّفْسِ): له خمو همستا له شگران/ لهش داهیزراو تاو شتی نمبوو.

(الْخُثَارَةُ): اختله/ نیشتووی شیرو ماست ۲- دؤوک.

(ذَهَبَ صَفْوُهُ وَ بَقِيَتْ خُثَارَتُهُ): پالاوته که می رویشتو خلته که می مایه وه.

۲- (خَثَرٌ - تَنَفَّسَ الرَّجُلُ خَثْرًا): پیاومکه دلی شیوا/ دلی تیکجوو نیلنجیدا.

۳- (الْخَاثِرَةُ): کۆمه له خه لکیک.

(الْخُثَارُ): پاشماوهی سمرخوان.

(الْخُثَارَةُ): پاشماوهی شت.

الملحق:

خثر: (التَّخَثَّرُ): مهینی شیر که دهبیته ماست/ مهین.

تَخَثَّرَ الدَّمُ (طَب): خوینمهین به هوئی جیابوونه وهی به شه سوورمه کی له (پلازما/ زمرداو) مه کی دهبیت.

خثع: (تَخَثَّعَ): خویناویبوو.

(الْخَثْعَمَةُ): لهش خه لتانی خوینبوون یان خویشگه کۆبینه وهو ناژه لیک سهریبرن و بیخوون و خوینه که کی کۆبکهنه وهو بوئی خووشی تییکهن و همموو دمستی تیبخهن و پهیمانیدن که پستی په کتر بهرنه دهن.

(الْخَثْعَمُ وَالْخَثْعَمُ) (ح): شیر.

خثل: (الْخَثْلَةُ): که ته ناهرمت.

(الْخَثْلَةُ وَالْخَثْلَةُ - مِنَ الْبَطْنِ) (ع ۱): بهرموسلدان/ نیوان ناوکۆ بانه گا.

طَعْنُهُ فِي خَثْلَةِ بَطْنِهِ: کردی به بهرموسلدانیدا.

خثم: ۱- (خَثَمَ. خَثْمًا): لووتپانبوو یان لووتزلبوو.

(خَثِمٌ وَ خَثِمٌ): لووتپان یان لووتزلو نهستوور/ قه به.

(خَثَمَ - أَنْفَهُ): لووتی شکاند.

خَثَمَ - الشَّيْءَ: شته که کی پانکرد.

(الْخُثْمَةُ): پانیی لووت یان نهستووریی لووت.

۲- (خَثِمَ - تَأَخَّلَفَ النَّاقَةُ. خَثْمًا): گۆی گوانی حوشرمه که گیرا.

خج: (خَجَّ - هُ. خَجًّا): پالیپیومنا.

(- بِرَجْلِهِ): خۆله که کی به پی شیواند.

(- بِسَلْخِهِ): رهقنه که کی فریدا/ کرد.

(- الْحَطَبُ): دارمه کی قلیشاند.

(- سَاعِدُهُ): بازووی پیچبخوارد.

(إِخْتَجَّ - الْجَمَلُ): حوشرمه خوار رویشتو خیرایکرد.

(الْخَجْوَج - مِنَ الرِّيحِ): بای توند یان بای گیرژو به پیچ.

خجا: (خَجَأَ - الرَّجُلُ. خَجَأً): پیاومکه

نوشوستی هیناو زموون و داماو بوو.

(- اللَّيْلُ): شمو سمرهوخوار بووموه.

(- هُ): لَییدا.

(حَجَبٌ. حَجَابٌ): شمرمی لیکرد.

(أَحْجَا- هُ): به پرسیار سهریکرده سهری/

پرسیاری زورلیکرد.

(تَخَاجًا): خاوو به خویادانهوه رۆیشت.

(الْحَجَاةُ): ١-گۆشتن/ قهلهو/ لهشقورس ٢-

گهوج.

خجف: (الْخَجَفُ وَالْخَجِيفُ): سووکهلهیی و

ههلهشهیی/ جهرینی.

خجل: (خَجَلٌ. خَجَلًا): شهرمیکردو

لهشمرماندا شلمژا.

(خَجَلٌ وَ خَجَلَانٌ): شهرمن- شهرمگرتوو.

(حَجَلٌ- بَامِرِه): کارمکی لیچهواشه بوو/

سهری له کارمکه دمرنهکرد.

(- الْبَعِيرُ بِالْحَمَلِ): بارمکه بۆ حوشرمکه

قورس بوو.

(- مِنْ كَذَا): له وشته وهرسبوو/ بیزار بوو.

(- فِي طَلَبِ الرِّزْقِ): سستی له پمیداکنی

رۆژیدا کردو درێخییکرد.

خَجَلٌ- وَأَخْجَل- هُ: شهممرازاریکرد/

تهریقیکردموه.

(الْخَجَلُ (مَص): ١-شهرمو شکۆ تهریقیی ٢-

سستییکردن ٢-شهرمزار بوون.

٢-(خَجَلٌ- الثَّوْبُ. خَجَلًا): دامینی کراسهکه

دادپر دادپر بووو فش و فۆلبوو.

(خَجَلٌ): کراسی فش و فۆل و دامین دادپر.

(خَجَلٌ- النَّبَاتُ): روومکهکه بهرمیسهندو

بهیمهکدا چوو.

نباتٌ خَجَلٌ: روومکی بهرمسهندوو

بهیمهکداچوو.

(أَخْجَلٌ- النَّبَاتُ): روومکهکه بالاییکردو به گژ

یهکداچوو.

خجی: (خَجَى- التُّرَابُ بِرِجْلِهِ خَجِيًا): بهپی

گلهمکی ههلهتمکاند.

(خَجَى خَجَى): شهرمیکرد.

خَدَ: ١-(خَدٌ- فِيهِ الضَّرْبُ خَدًا):

لیدانهکه کاری تیکرد/ لیدانهکه شوینکاری

بهجیهیشت.

(الْأَخَادِيدُ): شوینکاری قامچی.

(«أَخَادِيدُ الْحِبَالِ» فِي الْبَيْتِ: شوینپهتی

جالو که رادمکیشریت و جالی دمکات.

٢-(خَدٌ- الْأَرْضُ وَ فِي الْأَرْضِ خَدًا): زمویهکهی

دادپر دادپر کرد/ ههلییری.

(الْخَدُ (ج) أَخْدَةٌ وَ خَدَانٌ): ١-دیره/

شیو ٢-جوگهناو ٣-ریگهشیوه.

(الْخَدَةُ (ج) خُدَدٌ): دیره/ جالیکی لاکیشمیی.

(الْأَخْدُودُ (ج) أَخَادِيدُ): دیره/ جالیکی

لاکیشمیی.

(الْخَدَةُ (ج) مَخَادٌ): ناسن که زهوی

ههلهدمریت.

ده لاقه تیگردنیکی گه وره / برینیکی سهخت.

(- صَلَاتَه): نوپژمکهی ناتمه‌او بوو/
نادر وستبوو.

(الْخِداَج): نادر وستبوو ناتمه‌اوایی له همموو
شتیکدا.

خدر: ١-(خَدِرَ - الْعُضُو. خَدَارًا): ئەندامه‌که
سپرو شل بوو.

(- الْعَيْنُ): چاومکه قورسبوو/ کزبوو.
(خَدَرَ وَأَخْدَرَ - الْعُضُو): ئەندامه‌کهی
سپرکردو شلکرد.

(الْخَادِر): ١-سست ٢-تمه‌ل/ تمومزمل.
(الْخَدِرَ - طَب): ١-سربوون و کرژبوونی
ئەندامیک وها که نمبزویت ٢-خاوو سستی و
تمه‌لیی.

(الْخَدِر): سربوون- له په‌لوپۆ کهوتنی
ئەندامیک.

٢-(خَدِرَ - الْحَرُّ. خَدَرًا) (ضد): ١-گهرماکه
تاویسه‌ند ٢-گهرماکه نیشتموو که‌میکرد.

(- النَّهَارُ): گهرمای پۆژ تاویسه‌ندو هموایش
که‌بوو/ جووله‌ی برا.

٢-(خَدِرَ - الْبَرْدُ. خَدَرًا) (ضد):
١-سهرماسۆله‌میکرد ٢-سهرما شکا.

(نَهَارَ خَدِرَ): پۆژیکی ساردی شیدار.

٤-(خَدَرَ - خَدَرًا): چه‌په‌سا/ سهرسامبوو
واقیورما/ حۆلبوو.

(الْخَادِر): سهرسام/ چه‌په‌ساو واقرماو/
حۆل.

٥-(خَدَرَ - بِالْمَكَانِ خَدَرًا): له شوپنه‌که‌دا
نیشتمانیوو.

(- الْأَسَدُ فِي عَرِينِهِ): شیرمه‌که له لانه‌که‌دا
مایه‌وو دهرنه‌جوو.

(خَدَرَ وَ خَدَرَ - الْبِنْتُ): که‌که‌ی له ماله‌که‌دا
گیردا.

(أَخْدَرَ - بِالْمَكَانِ): له شوپنه‌که‌دا نیشتمانیوو.
(- مَعَ أَهْلِهِ): له‌ناو خیزانه‌که‌دا گلیخواردموه/
ژیا.

(- الْأَسَدُ): شیرمه‌که له لانه‌که‌دا مایه‌وه.
(- الْبِنْتُ): که‌که‌ی له ماله‌وه هیشتموه/
گیردا.

(- اللَّيْلُ الْقَوْمَ): شه‌وخویشگه‌لی داپۆشی و
شاردنیوه.

(تَخَدَّرَ وَ اخْتَدَّرَ): خۆی (حه‌شاردا/ شاردموه).

(- تِ الْبِنْتُ): کیژمکه له نه‌واکه‌دا خۆی
گلدایه‌وو دهرنه‌خست/ په‌ناگرت.

(الْخَدِرَ (ج) خَدُورَ وَأَخْدَارَ وَ (جج)
أَخَادِيرَ): ههرچی خۆی تیدا ونبکریت و

په‌نا‌ی بۆ بیریت و پیی بشاریته‌وه وه‌ک
خانوو شتیر ٢-بیشه‌لان و لانه‌ی شیر

٢-په‌رده له مالداهه‌لدیریت بۆ که‌نیزه‌ک

که‌ بشاریته‌وه ٤-په‌شیک له خانووکه‌دا بۆ
که‌نیزه‌ک جیابکریته‌وه ٥-تاریکیی شه‌و.

(الْخَدِرَ): ١-تاریکایی ٢-شوینی تاریک و
نووته‌ک.

(الْخَدِر - مِنَ اللَّيَالِي): شموه تاریکه‌کان.

(- مِنَ الْأَمْكِنَةِ): شوینه تاریکه به‌سامه‌کان.

(الْخَدَار): بیسه‌لان و جهنگه‌لی لانه‌ی شیر.

(الْخَدْرَةُ): شموه‌زنگ / تاریکی نه‌موسه‌جاو.

(الْأَخْدَر): شمو‌ی زور تاریک.

(الْأَخْدَر وَالْأَخْدَرِي) (ج): جوړه که‌رمکیویه‌که.

(الْأَخْدَرَةُ) (ح): نه‌و شیومیه‌یه که په‌پووله

تییدا دمبیت له فوناغی نیوان می‌شووله‌و

می‌روو‌جه‌ی ته‌واودا نه‌م که‌ورمیوونه‌ش له‌ناو

جنراوینکدا دمبیت / فوزاخه‌یمکدا دمبیت نا

له‌م بارمیدا له‌ناو په‌رمیه‌یمکدا دمبیت ته‌واو

دمیشاریته‌وه.

(الْخَدُور - مِنَ الْهُوَادِج): که‌ژاوه‌ی شاردراوه.

(الْخُدَارِي): اتاریکه‌شمو ۲-هموری تاریک

ر‌مش ۳-جوړه که‌رمکیویه‌که.

(الْخُدَارِيَّةُ): که‌رمکیویه‌که.

(الْخُدَارِيَّةُ): هملو، لمبر ر‌مشی وایپنده‌لین.

۶-(خَدَر - الظُّلُمِي. خَدْرًا): ناسکه‌که له ر‌موه

ناسکه‌که براو دواکه‌وت.

۷-(الْخَدْرُنُق (ج) خَدَارِن) (ح): نیره

جال‌الوک‌ه (وتراویشه جال‌الوک‌ه هم‌ره

که‌ورم‌کان).

الملحق:

خدر: (الْتَّخْدِير): ا‌خه‌واندن و بی‌هوش‌کردن

(طلب) ۲-سرکردنی کاتی‌ی له‌ش پان نه‌ندامیکی

به ماده سر‌که‌رو بی‌هوش‌که‌ره پزیشکیه‌کان ۳-

له خ‌شتم‌بردن و خلا‌ه‌انندن به در‌وو به‌لین‌ی ساخته.

(الْخُدَّرَات): ماده بی‌هوش‌که‌رم‌کان که هم‌ندیک

ماده‌ی ژمه‌راوییه له‌ش سست و خاودم‌کاته‌موه

ه‌ست بی‌هیز دم‌کات و می‌شک سست‌م‌کات.

خ‌دش: (خَدَش وَ خَدَش - هُ خَدَشًا):

۱-ر‌نی / رووشاندی ۲-تم‌ش‌ری لیدا ۳-چ‌راندی /

شیر‌شیر‌یک‌رد.

(الْخَدَش (ج) خُدُوش وَ خِدَاش وَ أَخْدَاش):

۱-رووشاوی / جی‌رنین / جی‌رووشانندن

۲-تم‌ش‌ردان ۴-چ‌راندن.

(الْخَدُوش): ۱-خ‌ر‌مرن ۲-فره تم‌ش‌ر‌لید‌م

۳-فره در ۴-میش ۵-ک‌یج.

(الْخَادِش وَالْخَدَش (ح): پشيله / گوربه.

(الْخَدَش): بر‌گه‌ی ملی م‌رو‌ف.

خ‌دع: ۱-(خَدَع - هُ خَدَعًا وَ خَدَعًا): فریویدا /

له‌خ‌شتم‌پ‌رد / ساخته‌ی لیدا / هه‌لی‌خه‌له‌تان‌د /

هه‌لی‌فریوان‌د.

(خَادَع - هُ مُخَادَعَةً وَ خِدَاعًا): دم‌ستی بری /

فریویدا / له‌خ‌شتم‌پ‌رد / هه‌لی‌خه‌له‌تان‌دو

فیل‌یل‌یک‌رد.

(- الْعَيْن): بر‌وا‌ی به‌ جاوی خ‌وی نه‌کرد له‌وه‌ی

که‌دمی‌بین‌یت. له سور‌متی (نساء): دَا: يُخَادِعُونَ

اللَّهُ وَهُوَ خَادِعُهُمْ: خودا ری‌ی‌چاکیان دم‌نی‌ته

ب‌م‌رو س‌زای نه‌وه دنیا‌پان لید‌وورده‌خاته‌موه

دم‌شاریته‌موه.

(أَخَذَ - هُ): بهمه له میدا برد / هه له یخه له تاند / گزی لی کرد.

(تَخَذَ - هُ): گزی لی کرد / ساخته ی له گه له دا کرد / فیلیلی کرد له خشته میرد / هه له یخه له تاند.

(- لَه): خوی به فیلباز نواندو / دهر خست وایش نه بوو.

تَخَذَ: خوی به فریودراو نیشانداو وایش نه بوو.

(- الْقَوْمُ): خویش گهل په کتریان فریودا / فیلیان له مه کتر کرد.

(إِنْخَذَ): ۱- فریودرا / له خشته برا / فیلیانلی کرد / جاوبه سستیانلی کرد / هه له خه له تا ۲- بمفریودانه که قاپیلوو.

(- بِه): پییخه له تا / بهوه فریوی خوارد / بهوه له خشته برا / جاوبه سستی لی کرا.

(إِنْخَذَ - هُ): فیلیلی کرد / جاوبه سستیلی کرد / فریودا.

(الْخِدْعَةُ (ج) خَدَائِعُ وَالْخُدْعَةُ وَالْخِدَاعُ): فیل / جاوبه ست / هه له خه له تاندن / له خشته بردن / تهمردان / دستخه پر کردن / ته له که بازی / ساخته بازی / که له که بازی: گزی کردن / دمه لیلی.

(الْخُدْعَةُ): فریوخور / ساویلکه مه که که خه لک ناسان فیلیلی بکات / گزی لی کراو.

(«الْحَرْبُ خُدْعَةٌ»): جهنگ به فیله.

(الْخُدْعَةُ وَالْخِدَاعُ): زور فیل باز / زور ساخته باز / زور ته له که باز / زور دست پر / زور تهمردم.

(الْأَخْدَعُ (ج) أَخَادِعُ): ته له که باز ترین / فیل باز ترین / دست پر ترین / تهمردم ترین.

(الْخَيْدَعُ): ۱- زور فیل باز / فیلاوی / زور به پیچ و پهنا / که له که باز ۲- که سیکه که حمز له چاره ی نه کریت و پشتی پیی به ستریت ۲- تراویلکه ۳- گورگی نه هینرو فیل باز.

(الْخُدُوعُ (ج) خُدُوعُ): زور فیلاوی / زور ساخته باز / زور دست پر / که له که باز.

(الْخُدْعُ): زور له خشته براو و خاوهن نه زموون / دنیا دیده / فیلیلی کراو.

۲- (خَدَع - الضَّبُّ فِي جُحْرِهِ: خَدَعًا وَ خَدْعًا): قوم قومو که که خزایه کونه که مه وه.

(- تِ الشَّمْسُ): خورمه که ناوا بوو.

(- تِ الطَّرِيقُ): ریگه که نه دوزرایه ومو ونبوو.

(- التَّوْبُ): پوشاکه که ی پیچاپه وه.

(- الأَمْرُ): کارمه که ی شاردومو نه نیی کرد.

(أَخَذَ - الشيءُ): شته که ی شاردومو بوژی.

(طَرِيقٌ خَادِعٌ وَ خَدُوعٌ): ریگه په که که جاریک دمرکه ویت و جاریکیتر و نییت.

(الْخَيْدَعُ): لاری / ریگه په که که هی نیازی تو نه نییت.

(الْخَادِعَةُ): ۱- خانووی ناو خانوویه کیت (بویه

وا ناوئراوه چونكه شتى تيدا دشارنموه)
 ٢- دمرگایه کی بچووک دمرگۆکهیه که له
 دمرگایه کی گهورمدا بیت (خه لکه ره شوکییه که
 بپییده لێن: (خوَحَه).

(اَلْخَدَعُ وَالْمَخْدَعُ وَالْمَخْدَعُ (ج) مَخَادِعُ):
 خانوچکهیه که له ناو خانوویه کی گهورمدا
 بیت.

٣- (خَدَعُ الشَّيْءُ. خِدْعًا وَ خَدْعًا): شته که
 بۆگهنبوو/ خراپوو.

(اَلْخَادِعُ مِنَ الدَّانِيَةِ): پارهی قهلب/ ناتهماو/
 نه چوو.

٤- (خَدَعُ الرَّجُلُ. خِدْعًا وَ خَدْعًا): ١- دهستی
 له به خشین و چاکه کردن گرتهمو و کیشایه وه
 ٢- دارایی و دهرامتی که مبیوو.

(خَدَعُ الْمَطْرُ): باران که مبیوو.
 (اَلْخَدَاعَةُ - مِنَ السَّنَنِ): سالی که مباب.

٥- (خَدَعُ تِ السُّوقِ. خِدْعًا وَ خَدْعًا) (ضد):
 ١- بازار کزیوو/ بیبازارییوو ٢- بازار گهرمبیوو
 فروخت زۆر بوو بازار ههستایه وه.

(- تِ الْأُمُورِ): کارمکان حیا حیا بوون.
 (اِنْخَدَعُ تِ السُّوقِ): (بازار/ کرپن و فروخت)
 و مست/ بیبازارییوو.

٦- (خَدَعُ الرَّجُلُ. خِدْعًا وَ خَدْعًا): دهماری
 ملی بیاومه کی بری.
 (اَلْاُخْدَعَانِ) (ع ا): دوو دهماری لاملهو
 شارراومه.

(اَلْاُخْدَعُ (ج) أَخَادِعُ): دهماری لامل که دیار
 نین و شار دراوهن.

(«لَأَقِيمَنَّ أَخْدَعِيكَ»): دهمارت دهمرده هینم/
 لووتت دهمکینم/ فیزت دهمبرم.

(«فُلَانٌ شَدِيدُ الْأَخْدَعِ»): فیسار (دهماری
 نهستووره/ توندوتیژمو به زمهرمو زنده).
 خدَف: (خَدَفَ. خَدْفًا): خیرا رویشت.

(- تِ السَّمَاءِ بِاللَّيْلِ): ناسمان به فیری باراند.
 (خَدَفَ وَ اخْتَدَفَ - الشَّيْءُ): شته که ی
 به دزییه وه برد.

(اَلْخَدَفُ): سوکانی پاپۆر که پپی رووی
 پاپۆرمه کی پیدمگۆردی.

خَدِل: (خَدِلَ - تِ السَّاقِ. خَدَلًا وَ خَدَلَةً وَ
 خُدُولَةً): لاقی (گۆشتن/ پرو نهستوو بوو).
 خدم: ١- (خَدَمَ - هُ. خِدْمَةً وَ خُدْمَةً):

کارگوزارییکرد/ کاری بۆ کرد/ خزمه تیکرد-
 نوکهریکرد.

(خَادِم (ج) خَدَام وَ خَدَم): نوکهر/ کارگوزار/
 خزمه تکار/ پیاوی به ردمست

(خادم و (م) خَادِمَة): کارمکر.
 (أَخْدَمَ - هُ): نوکهریکی دایه.

(اِخْتَدَمَ): خزمه تی خوێکرد/ کاری بۆ
 خوێکردو هه لسووراند.

(اِخْتَدَمَ - هُ): ١- داوای نوکهریکی لیکرد ٢- کردی
 به نوکهری خوێ/ به خزمه تکاری راپگرت.
 (- اِسْتَخْدَمَ - هُ): کردی به نوکهری خوێ/ به

کارگوزاری خوی رایگرت و کاری پیکرد.
 (- الرَّجُلُ): داوی له پیاومکه کرد که
 نۆکهریکی بداتی.
 (الْخَادِمِيَّةُ): کارگوزاریکردن/ خزمهتکاری/
 نۆکهری.
 (الْمَخْدُومِيَّةُ): ناغای/ نۆکهر راگری.
 (الْمَخْدُومُ): ناغا/ خزمهتکارو/ گهره نۆکهر
 راگر.
 (الْخَدَامُ = الخادِم): نۆکهر/ خزمهتکار/
 کارگوزار.
 (الْخَدِيمُ): نۆکهر و کۆیلە.
 (الْخَدِيمُ): نۆکهر و کۆیلە.
 (الْمَخْدُومُ) (مفع): خزمهتکارو گهرمو ناغای
 نۆکهرمکه.
 (- مِنْ الْكُتُبِ): کتیبیک که ئاوری زۆر
 لیدرابیتهمو له سمری نوسرابیت و
 لیدواين.
 (قَوْمٌ مُخْدَمُونَ): خویشگهلیک که نۆکهر و
 دستوپنومندیان زۆر بیت.
 (الْخِدْمَةُ (ج) الْخِدْمَاتُ - عِنْدَ الْإِقْتِصَادِيِّينَ،
 الصَّادِرَاتُ غَيْرُ الْمَنْظُورَةِ وَيَعْدُونَ مِنْهَا
 أَلْتَرَانزِيَّتَ وَإِعَادَةُ التَّصْدِيرِ وَالسَّيَاحَةُ
 وَالْإِصْطِطَافُ): کارگوزاری لای نابوریهمکان
 شته همنارده نالهبرچاومکانه. وەك شَتَّى
 هَيْئَرَا بِنِیْرَرِیْتَهْمُو دهرمو ترانزیت و
 گهشت وگوزاره.

٢-(الْخِدْمَةُ): کاتریمیریکی رۆژ یان شهو.
 (الْخِدْمَةُ (ج) خَدَمٌ وَ خِدَامٌ وَ خِدْمَاتُ):
 ١-پاوانه ٢-لاق ٣-بازنه بهستهی خویشگهل.
 (فَضَّ اللَّهُ خِدْمَتَهُمْ): خودا کۆمهلی
 تیکدان و بهرش و بلاویکردن.
 (الْخِدْمَةُ وَالْخِدْمَةُ): هایشی ئهستووری هایشی
 جهرم که دمکریته بازنهو له مهجهکی حوشر
 دهیستریت.
 (الْأَخْدَمُ (م) خَدَمَاءُ): چارموپکه که تووکی
 سهرسمی بازنهیمکی سپی بیت.
 (الْأَخْدَمُ وَالْمُخْدَمَةُ): ١-هایش ٢-پزوی دامینی
 شهروال ٣-شونینی پاوانه.
 خدن: (خَادِنٌ - هُ. مُخَادِنَةٌ): بوو به دۆست و
 هاویری.
 (الْخَدِنُ (ج) أَخْدَانُ): دۆست و خۆشهویست/
 هاویری گیانی به گیانی (بۆ نیرو من
 دموتریت).
 (الْخَدِينُ = الْخَدِنُ): ١-هار ٢-هاوهم ٣-دۆست و
 خۆشهویست.
 (الْخَدْنَةُ): ئهومی دۆستایهتی زۆر لهگهل
 خهنگدا دمکریت و خۆشیدموین/ دۆست و
 هاوهمی چاک.
 خدی: ١-(خَدَى- الْفَرَسُ أَوِ الْبَعِيرُ. خَدِيًا
 وَ خَدِيَانًا): چارموپکه یان حوشرمه
 خیرایکردو کهوته گورگه لۆقهو پهلهاویشتن.
 (أَخَذَى إِخْدَاءً): ورده ورده رۆیشت.

(الْخَدَا ح): كرمه تهرس / كرميکه له تهرسا
ديته دهری.

(خداة): كرمه تهرسيك.

٢- (الْخُدْيُوِي) (فارسية): ناسناوی عمزیزی
ميسره واتا: شاو ومزيرو سهرداري گهوره.

خَدَا: (خَدَّ وَأَخَذَ - الْجِرْحُ. خَدِيدًا): برينهكه
كييمو زووخى لمبهر رويشت.

خَذَا: (خَذَا وَخَذِي وَاسْتَخَذَا - لَهُ. خَذَا وَ
خُذُوْءٌ وَ خَذَاءٌ): ملي بؤ شوپرگردو خوی
بهدمستيهومدا.

(أَخَذَا - هُ): سهرشورو كهساسو زهيوونيكرد.
(الْخَذَا): بوودهلهي.

خذر: ١- (خَذَرَف): خيرايكرد.

(الْخَذُرُوف (ج) خَذَارِيف): تيزرشهوت.
(الْخَذُرُوف = الْخَرَّارَة): ١- گيفگيفؤكه.

تهنهكهپهكي خپره دوو كوني تيدياه
پهتيك له همردوو كونهكه ههلمكيشريئتو

سهرمكاني پيكموه دهبهسريئت. پهتهكه به

همردوو دمست دمگيريئتو تهنهكهكه به

پهتهكه دهخوليئيريهتهوه ٢- مزراح / ياريهكي

مندالانهيه پيشيدهلين (البُلْبُل).

٢- (خَذَرَف - هُ بِالسَّيْفِ): به شمشير
نهملاولاي هرتاند.

(تَخَذَرَف - الثَّوبُ): بهرگهكه درا.

(الْخَذُرُوف (ج) خَذَارِيف): حوشتر گهليك كه

له رانه حوشترمهك بهرابينو جياپووبنهوه.

(الْخَذَارِيف): پارچهكان.

(تَرَكَّتِ السَّيُوفُ رَأْسَهُ خَذَارِيفًا):

شمشيرمكاني سهرپان كوت كوتكردن /

پارچهپارچهكرد.

٣- (خَذَرَف - الإِنَاءُ): دهمهرمهكي پرگرد.

٤- (تَخَذَرَف - النُّوْي): ناوگهكهكي فريدا.

٥- (الْمُتَخَذَرَف - مِنَ الرِّجَالِ): پياوي ناسك /

رهموشتجوانو رهموشت بهرز.

خَذَع: ١- (خَذَع وَخَذَع - اللَّحْمُ أَوْ الْقَرَعُ

خَذَعًا): گوشتهكه يان كوولهكهكهكي

كوتكوتكرد / تويتويي كرد.

(تَخَذَع): بييجياپوونهوه كوتكوتبوو.

(«ذَهَبُوا خَذَع مِدْع»): بربر رويشتن.

(الْخَذَعَة): بره زهوييهك / پارچه زهوييهك

يان پارچه شتيك.

(الْخَذِيعَة): خواردنيك كه له گوشتي

تويتوييكر او بكرئت.

(الْخَذَعَة): چهقو.

٢- (خَذَعَب وَ خَذَعَل - الْبَطِيخُ وَنَحْوُهُ):

كالهكهكه يان شتي وهاي جنبي / كردي به

قاشي بچووك بچووك.

خَذَف: (خَذَفَ - بِالْحَصَاةِ وَنَحْوَهَا): چهومهكه

يان بهمرده وردمهكي به پهنجه يان به دار

لاستيك تهقاندو هاويشت.

(تَخَذَفَ - ت عَيْنَاهُ بِالْذُّمُوعِ): چاوي زوو /

كهوته فرميسكرشتن.

(الْخَذْفَةُ): ١-بهردمهانی/ دارلاستیک

٢-قوجه‌فانی.

(الْخَذْفَان): لوفه‌ی حوشر.

(الْخَذُوف (ج) خُذَف- مِنَ الدَّوَاب):

١-ولاخیک که له خیراییدا به بی چه‌وفریدمدات

٢-ولاخیک له تاوی خیراییدا بی نزدیکی ورگی

دهکاته‌وه.

(الْخَذْفَةُ- الإِسْت): ١-نهرژاد/ رهمه‌ن/ ریشه

٢-بن.

خَذَق: (خَذَق- الدَّابَّة. خَذَقًا): له

ولاخه‌که‌یموه ژمند تا ولاخه‌که خیرا بکات/

گورجیبت.

(- البازي): بازمه ریقنه‌میکرد.

(الْخَذَق): ریقنه/ جیقنه.

خَذَلَ: ١-(خَذَلَ- فَلَانًا وَ عَنْهُ. خَذَلًا وَ

خَذَلَانًا وَ خَذَلَانًا): دهستی له فیسار بهردا/

پشتیتیکردو یارمه‌تی نه‌دا/ وازلپه‌یننا.

(خَاذَلَ (ج) خُذَال): دهست لیبه‌ردمر/

وازلپه‌ین پشتیتیکرد.

(مَخَذُول (ج) مَخَاذِيل): وازلپه‌ینراو/

پشتیتیکراو/ دهست لیبه‌ردراو.

(خَذَلَ- عَنْهُ أَصْحَابُهُ): دۆسته‌کانی لیکردو

وازی پیلپه‌ینان.

(خَذَلَ- هُ): وایلپکرد شکست به‌ینی‌تو

شهرنه‌گات.

(خَاذَلَ- هُ مَخَاذِلَةً): یارمه‌تینه‌داو دهستی

لیبه‌ردا/ پشتیتیکرد.

(تَخَاذَلَ- الْقَوْمُ): خویشگه‌ل پشتیان له

یه‌کتریکردو کۆمه‌کی یه‌کتریان نه‌کرد/ وازیان

له یه‌ک هینا.

(- ت رِجَالَهُ): قاچه‌کانی له دووی نه‌هاتن/

بیپه‌یز بوون/ سست بوون.

(الْخَذَال): هه‌میشه پشتیتیکرد/ کۆمه‌کنه‌کرد/

وازلپه‌ین.

(«رَجُلٌ خَذُولُ الرَّجُلِ»): بیاوینکه قاچی

به‌کیکه‌وتوو/ له دووی نایمت. له بیپه‌یزیدا یان

به هوی ناته‌واواییه‌وه یان زۆر سمرخۆشه.

٢-(خَذَلَ- تِ الظُّبْيَةِ. خَذَلًا وَ خَذَلَانًا وَ

خَذَلَانًا): مامزمه‌که له رومه‌که دابرا/ ته‌ریک

بوو.

(خَاذَلَ وَخَذُول): لهرمو دابراو و ته‌ریکیوو.

خَذَم: ١-(خَذَمَ وَخَذَمَ- الشَّيْءَ. خَذَمًا):

شته‌که‌ی گورج بری.

(خَذِمَ. خَذَمًا): په‌چرا/ هرتا.

(- خَذَمًا): ١-به په‌له رویشت/ بیپه‌ه‌لگرت

٢-پارچه پارچه بوو.

(تَخَذَمَ- الشَّيْءَ): شته‌که‌ی کوتکوتکرد/

له‌تیکرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی پارچه پارچه بوو.

(إِخْتَذَمَ- الشَّيْءُ): شته‌که‌ی له‌تکرد.

(الْخَذُوم (ج) خُذَمَ وَالْخُذَمِ وَالْخُذَمِ وَالْخُذَمِ-

مِنَ السُّيُوف): شمشیری تیزی برهر.

(الْخُدَامَةُ): (پارچه‌ی / کوتی) شَتِیک.

(الْخُدَم): نامیری برین / برمر / هرتین.

۲- (خُدَم - خُدَمًا): سمرخوْشبوو / مهستیوو.

(خَذِیم): سمرخوْش / مهست.

(أَخَذَم - هُ الشَّرَابُ): خواردنه‌که / سمرابه‌که

سمرخوْشیکرد / مهستیکرد.

۳- (أَخَذَم): پَیله‌زمبوونی خوْی ناو

سمریشوْزکردو بیدمنگبوو.

۴- (أَخَذَم - الرَّجُلُ): پیاومکه باشو لیبوردوو

به‌خشنده بوو / جوامیر بوو.

(الْخُدَم - مِنَ الرَّجَالِ): له به‌خشندمییدا

دلغراوان / دلباش / لیبوردوو بوو /

جوامیر بوو.

خَذَا: (خَذَا و خَذِي. خَذَا و خَذِي): له‌شی

خاو‌بووموه راکشا.

(- تِ الْأُذُنْ): گوئیکه شلبوو شوْزبووموه.

(أُذُنْ خَذَا): گوئی شوْزبووموو / داکه‌وتوو.

(أَخَذِي): گویشوْز / گویدا‌که‌وتوو.

(خَذِي - لَحْمُهُ): گوْشته‌که‌ی پتموو توند بوو /

گوْشتیگرت.

(أَسْتَخَذِي): سمرشوْزی نواندو ملیدا / خوْی

به‌دمسته‌ومدا.

خَر: ۱- (خَر - الْمَاءُ أَوِ الرِّيحُ خَرِيراً): ناومکه

خورمیهات و باکه وژمیهات.

(خَرَار): ناوی به‌خور و بای به‌گفه‌و وژه.

(خَر - النَّائِمُ): خه‌وتوومکه برخه‌پرخیکرد /

پرخمیهات.

(الْخَر (ج) خِرْرَة): ۱- دادرپیهک / شیویک

که لافاو دروستیبات ۲- (۱ ع) بنیگوئیچکه /

بنیگوئیچکه.

(الْخَرِي وَالْخُر): دهمی به‌رداشی ناش که

گه‌نمه‌که‌ی تیده‌جیت و دمه‌اریت.

(الْخُرور): ۱- شویندایرو ناوتیدابوو / شیو

۲- مرخه‌مرخی پشيله که دمنویت ۲- میاومیاوی

پشيله.

(الْخَرِير (ج) أَخِرَة): ۱- ته‌ختاییمکی نیوان

دوو به‌رزای ۲- پرخه‌ی نوستوو.

(الْخَرَار (م) خَرَارَة): فره پرخه / پرخه‌زور.

(الْخَرَارَة): ۱- گیفگیفُوکه ۲- مزراح.

۲- (خَر. خَرًا و خُرورًا): به‌ربووه خوارموه /

له به‌رزیموه که‌وته خوارموه.

(- الرَّجُلُ): پیاومکه پماو مرد / که‌وتو

مرد.

(- لِلَّهِ سَاجِدًا): خوْی به‌زمویداداو کورنووشی

بُو خودای مه‌زن برد.

(- لَوْحَهُ): (به‌دممدا / به‌روودا) که‌وت.

(أَخَر - هُ) خستی.

(«ضَرَبَهُ بِالسَّيْفِ فَأَخَرَهُ»): به‌شمشیر

لییداو خستی.

(إِنْخَر): شلبوو که‌وت.

۲- (خَر - عَلَيْهِم. خَرًا و خُرورًا): له شوینتیکی

نادیارموه په‌لاماریدان / هیرشیکردنه سمر.

٤- (خَرْخَر - النَّائِمُ): نوستوومکه کهوته
برخه پرخ.

(- النَّمْرُ أَوْ السِّنُّورُ): پلنگه که یان پشيله که
مراندی/ مره مریکرد.

(تَخْرُخَر - بَطْنُهُ): سکی قوراندی.

(الْخَرْخَر): ١- گفهی با/ وژهی با ٢- خورهی ناو
٢- پرخهی نوستوو ٤- مره ی پلنگو پشيله ٥-
قورهی سک.

(الْخَرَّار): ناوی زوری به خور.

خرئ: (خرئ. خَرَأُ وَخِرَاءَةٌ وَ خَرَاءَةٌ وَ
خُرُوءًا): ١- یا/ پیساییکرد ٢- پیقنه میگرد.

(«خَرِئْتُ بَيْنَهُمُ الضُّبُعُ»): که متیار گویکرده
نیوانیان/ گوبوو نیوانیان. واتا تیکچوون و
ناته با یوون.

(الْخُرْءُ (ج) خُرُوء): ١- گوو/ پیسای ٢- پیقنه
٣- تهرس ٤- شیاکه.

(الْخِرَاءُ = الْعَذْرَةُ): گوو/ پیسای.

(الْخِرَاءُ) (عامية): گوو/ پیسای.

(الْمَخْرَأَةُ وَالْمَخْرَأَةُ (ج) مَخَارِئُ):
ناودمست/ نهو شوینهی تییدا دهرین.

خرب: ١- (خَرْب - الْبَيْتُ خَرْبًا وَ خَرَابًا):
خانوومکه رووخا/ کاولبوو/ تیکچوو/
ویرانبوو/ رما.

(خَرْب): تیکچوو/ ویران/ کاول/ کهلاوه/
رماو.

(الْدَارُ الْخَرِبَةُ): خانووی ویران/ کاول/

تیکچوو/ کهلاوه.

(خَرْب - هُ. خَرْبًا): کاولیکرد/ ویرانیکرد/

رووخاندی/ رماندی.

(خَرْب - الْبَيْتُ): ماله کهی تیکدا/ خانه کهی

(ویرانکرد/ کاولکرد).

(أَخْرَب - الْبَيْتُ): خانوومکه ی به کاولی
به جیهیشت.

(- الْمَكَانُ): شوینه که چۆلبوو.

(إِسْتَخْرَبَ الرَّجُلُ): پیاوکه شکسته یهینا/ له
جورتومیکه وه تیشکاو مالو ویرانیی خواست.

(الْخَرْبُ): ویرانه/ تیشکاو.

(هُوَ خَرْبُ الْعِظَامِ): نهو نیسقانه کانی ویرانه
واتا مؤخی تییدا نه ماوه/ پووته/ تیشکاوه.

(هُوَ خَرْبُ الْجَوْفِ): ناوسک تیقوپاوه/
برسیه.

(هُوَ خَرْبُ الْأَمَانَةِ): که سیکه متمانه ی
پیناکریت/ جیپروا نییه.

(الْخَرِبَةُ): شوینی کاوله/ کهلاوه/ ویرانه.

(الْخَرِبَةُ (ج) خَرِبَات وَخَرْب وَ خَرِب
خَرَابُ): ویرانه/ کاوله/ کهلاوه.

(الْخَرَابُ (ج) أَخْرِبَةُ وَخَرْبُ): ویران/ کاول.

٢- (خَرْب - الرَّجُلُ. خَرْبًا): کابرا گوینی
کونیوو یان هه لدرآ.

(أَخْرَبَ (م) خَرِبَاءُ (ج) خَرْبُ): گوئی کونکراو
یان گوئی هه لدرآو.

(خَرْب - هُ. خَرْبًا): کونیکرد/ سمی یان

هه‌لیقلیشاند/ هه‌لیدیری.

(خَرْبَ- الْمَزَادَة): جهومندی ناومکە ی کونکرد.

(تَخْرَبَ- الدَّوْدُ الشَّجَرَة): کرمکە دره‌خته‌کە ی کونکرد.

(إِسْتَخْرَبَ- السَّقَاءُ): مەشکە کونبوو.

(الْخَرْبُ وَالْخَرَابَةُ وَالْخَرْبَةُ (ج) خَرْبٌ وَأَخْرَابٌ وَخُرُوبٌ): چال کۆلۆت و کونی دمرزی و هه‌موو کونیکی خړ وه کونی گۆی.

(الْخَرْبَةُ (ج) خَرَبَات): بێژنگ.

(خَرَابَةٌ وَخَرَابَةُ الْإِبْرَةِ): کونی دمرزی.

(تَخْرُوبُ (ج) تَخَارِيبُ وَالْأَصْح. التَّخَارِيبُ):

١-خانەقلیشە وه‌ک خانە ی زمردمو‌اله/ کونه زمردمو‌اله ٢-ئەو خانە شانانە ی کە هه‌نگ هه‌نگوینی تێدمکات.

٢-(خَرْبَ. خَرَابَةٌ وَخَرَابَةٌ وَخَرْبًا وَخُرُوبًا): بوو به دز/ فیره دزیبوو.

(خَارِبُ (ج) خَرَابٌ): دز.

٤-(إِسْتَخْرَبَ إِلَيْهِ): تاسه‌یکرد/ بو‌ی به‌په‌رۆشبوو.

٥-(الْخَرْبُ): لوتە ی دهره‌په‌ری‌وی شاخ کەسێکی زیره‌کردو/ زۆر ترسنۆک.

(«رَجُلٌ خَرِبَانٌ»): په‌یاوێکی زۆر ترسنۆک.

(الْخَرْبُ وَالْخَرْبَةُ): ١-توێشه‌به‌ره‌ی نانی شوان

٢-گومرایی له دیندا/ له دین لادان.

(الْخَرْبَةُ (ج) خَرَبَات): ١-کەموکووری/

خه‌وش ٢-گونا ٣-شوینی شمرم له له‌شدا ٤-ده‌فری شوان ٥-گومرایی له نایندا/ لادان له دین.

(هُوَ صَاحِبُ خَرْبَةٍ): ئەو له ناینه‌کە ی لایداوه.

«مَارَيْنَا وَمِنْ فَلَانِ خَرْبَةٌ فِي دِينِهِ»: نه‌ماندیوه فیسار له دینه‌کە ی لایدا.

(الْخُرُوبُ وَالْخُرُوبُ (ن): دره‌ختی کولله/

سهره‌نج/ چه‌چه‌چه دره‌ختێکی هه‌میشه

سه‌وزه له ناوچه‌ی خۆره‌لاتی ناومر‌استدایه

به‌رمکە ی له فاسلۆلای سه‌وز ده‌چیت درێژو

پانه شیره‌نه بۆ ئالیک به‌کارده‌یه‌نریت و جو‌ره

دۆشاوێکیش لێدمگیریت.

٦-(خَرْبَشُ- الْكِتَابُ أَوِ الْعَمَلُ): (کتیبه‌کە یان کارمکە ی تیکدا.

(خَرَابِيشُ الْخَطِّ): نووسینی تیکدراو/ چه‌واشه‌کراو.

٧-(خَرْبَصَ- الْأَشْيَاءُ): شته‌کانی له په‌ک جیاکردنه‌وه.

(- الْمَالُ): ماله‌کە ی هه‌لگرت و بردی.

٨-(خَرْبِقُ): په‌له‌ی له رۆشته‌نه‌که‌دا کرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌کە ی له‌تمه‌تکرد/ بری.

(- الثُّوبُ): جله‌کە ی دادرێ.

(- النَّبْتُ): رووه‌کە که چنگی دایه په‌ک/

به‌یه‌گداچوو.

(إِخْرَنْقُ): ١-به‌زمویه‌که‌وه‌نووسا ٢-هه‌لگه‌راپه‌وه/

ومرگه پرايه وه ٣-وهك نياز خرابيک خوی متکرد.
 (الْخَرْبِقُ (ن): خه به ننگ/ خه به بند: جوړه
 گوښک گه لاکه له هی زمانه به نرخ ده چیت.
 رمشو سببیه ژمه ره بؤ به رازو سهگ، به لام
 بؤ مړوف سببه که دی دېرشینیته وه به لام
 ره شه که میشی بؤ ره وانی باشه، له کوندا
 د میانوت شیت چا که ده کاته وه.
 خرت: ١- (خَرَت- الْأَذُن. خَرَتًا): گوښکه ی
 سمی/ کونیکرد.
 (الْخَرْتُ وَالْخَرْتُ (ج) أَخْرَات وَخُرُوت):
 کونه دمرزی و کونه سوژن و شتی وهک نه وانه.
 («أَضِيقُ مِنْ خَرْتِ الْإِبْرَةِ»): له کونی دمرزی
 بجوو کتره/ ته سگتره.
 (الْخُرُوت) (مفع): ١-گو ی یان لووت یان لیوی
 هه لقلیشاو ٢- سمر او.
 ٢- (خَرَت- الْأَرْض. خَرَتًا): به له دی ته وای
 زمو به که بوو، په ی به هه موو ریگه و سو و
 سوو چیک ی برد/ شارمزی زمو به که بوو.
 (خَرَت): زور به شوینه که و ریگاو پیچ و
 په نایه کی شارمزا بوو.
 (الْخَرِيْتُ (ج) خَرَارِيْتُ وَخَرَارَت):
 چا و ساغیک ی شارمزا به که په ی به هه موو
 پیچ و په ناو کویر مری و ریښه پینه کانی
 بیابانه که د مبات.
 (الْخَرْتُ): ریښه یار/ دمرگه وتوو.
 ٢- (الْخَرْتُ وَالْخَرْتُ (ج) أَخْرَات وَخُرُوت):

دانه و ردیله ی په راسووی لای سنگ.
 (الْخَرْتُ- مِنَ الذَّنَاب): گورگی چابوک.
 خرت: (الْخَرْتَاء): نافرمتی ته نگه نه ستووری
 گوشتی که ممر دا که وتوو/ که تهن.
 (الْخَرْتِي): گهنده ی که لو په لی مال/
 پرو پیتال.
 (- مِنْ الْكَلَام): هسه ی (هیچ و پوچ/
 بی که لك).
 خرج: ١- (خَرَج- مِنْ مَوْضِعِهِ. خُرُوجًا وَ
 مَخْرَجًا): له شوینه که ی خو به وه دمرگه وت/
 هاته دمری.
 (- بِهِ): دمر په نا.
 (- عَلَيْهِ): بوی دمر په ی تا له که لیدا
 بجه نگی.
 (- إِلَى فَلَانٍ مِنْ دَيْنِهِ): وانه که ی دایه وه/
 هه رزمه که له کولکه وت.
 (خَرَج- ذُ مِنَ الْمَكَان): له شوینه که
 دمر په راند/ دمر یکرد.
 (خَرَج- الْمَسْأَلَة): راستی پرسه بابه ته که ی
 دمر خست و روونکرد موو به لکه ی راستی
 پیشاندا.
 (أَخْرَج- الشَّيْء): شته که ی دمر خست/
 دمر هینا.
 (تَخَارَج- الشَّرَكَاء): هاو به شه گان شته گانیان
 له نیوان خو یاندا دابه شکردو له به شی
 خو یان نیتر دمر جوون. هه ریگه شتیکی برد.

يَهْكِيكْ خانوو يَهْكِيكْ زموى ومكو همرهكه
كه له بهشهكهى خوى دمرچيت و بهويترى
بفرؤشيت.

(إِخْتَرَجَ - الشَّيْءُ): ١- شتهكهى دمهينا/
دمرگرد/ دمریخت.

(- فَلَانًا): داوى له فيسار كرد كه دمرچيت.
(إِسْتَخْرَجَ - هُ): داوايليكرد كه بجيت دمرموه/
دمرچيت.

(- الشَّيْءُ): شتهكهى ههلينجا/ دمهينا/
دؤزيهوه.

(- الْمَسْأَلَةُ): پرسيارمكهى شيتهلكردو هينايه
نهنجام/ ههليهينجا.

(الْخُرْجَةُ): جاره دمرچوونيك.
(الْخُرْجُ): ١- دوومهل ٢- زيپكه يان همر شتيكى
لهو شيومه له لهشهوه دمرچيت.

(الْخُرْجَةُ - ج): (خُرَاجَات): دوومهليك.
(الْخَارِج): دمركهوتوو/ بهدمرموه بوو/
دمرچوو/ دمرپهريو.

(الْخَارِجَةُ - ج): خَارِجَات: مِيى وشهى
(الْخَارِج)

(الْخَارِجِي): دمرمكى/ دمرموه.
(الْخَارِجِيَّة): مِيى وشهى (الْخَارِجِي):
دمرموه.

(وَزِيرُ الْخَارِجِيَّة): ومزيرى دمرموه.
(الْخُرْجَةُ): كهسيكه زور بجيت دمرموه.
(رَجُلٌ خُرْجَةٌ وَلَجَةٌ): پياويكه هاتووچؤ زور

بكات/ زور بجيت دمرموه بجيتوه ناوموه.
(الْخُرْجُ): نهوى زور بجيت دمرموه. يهكيكى
زرنكى به پيچ و پهناو فيلبازو چاوكراره.

(رَجُلٌ خُرْجٌ وَلَاجٌ): پياويكه زور ديت و
دهجيت به پيچ و پهناو زرنكو چاوكراميه.
(يَوْمُ الْخُرُوجِ): ١- رۆژى جهن ٢- رۆژى
زيندوووبوونهوه/ رۆژى دوايى كه خهك له
گور ديت دمرى.

(الْخُرْجُ - ج) مَخَارِج (مَص): ١- دمروو/
دمرچه/ دمربازگه ٢- كۆم/ شوينى دمرچوونى
پيسايى/ قنگ.

(- عِنْدَ الْقَرَاءِ وَالصَّرْفِيِّينَ): لاي خوينهرو
تهجويد خوازمگان. چؤنيهتى و شيوهى
دمرگردنى بيت و وشهكان له دهمهوهو شوينى
نهو دمرگردنهو جياكردنهوميان له يهكترى.

(الْخُرْجُ - مَضَع): ١- دمرگراو ٢- شوينى
دمرگردن.
٢- (خُرْجٌ - فِي الْعِلْمِ): خُرُوجًا وَ مَخْرَجًا: له

زانستدا دمهاتوووه/ پيگميشتوووه.
(إِخْتَرَجَ - الشَّيْءُ): شتهكهى دمهينا.

(الْخَارِجِي): ١- دمهاتووو/ پيگميشتووو/
كهسيكه كه خوى خوى پيگميهانيت يان
نازا دمرچيت همرچنده كورى باوكيكي زور
ترسنؤكيشبيت ٢- نهسپيكي چاك دمهاتووو كه
دايك و باوكهكهى وا نهبن.

٢- (خُرْجٌ - تِ الرِّعْيَةِ عَلَى الْمَلِكِ): ميللهتهكهى

شا لَیْیه لَکهرانه موو یاخیبوون.

(أَلْخَارِجِي): ١-کەسیکە کە سەرپنجیی

دەسەڵانداری کۆمەڵ بکات ٢-کەسیکە کە دواى

بیروبروای (خەوارێج) بکات یان کەوتبێت.

(أَلْخَوَارِج): ١-هەوت دەستەن لە کۆمەڵە

گەورەکانى ناو ئیسلام پێیان دەلێن

دەستە و دەمرکەوتوو و مەکان / دەرچوو و مەکان.

٤-(خَرْج- الأَرْض): زەویانی لەسەر زەوى دانا.

(أَخْرَج- الرَّجُل): پیاوێکە زەویانی خۆى دا.

(خَارَج- السَّيِّد عَبْدُه): خاوەنکۆیلەکە لەگەڵ

کۆیلەکەیدا رێککەوت کە مانگی رێک بەرێک

بداى بەرامبەر نازادکردنى.

(أُسْتُخْرِجَتِ الأَرْضُ): زەویەکە بۆ کشتوکال

چاککرا.

(أَلْخَرْج (ج) أَخْرَاج): ١-سەرانه ٢-زەویانه.

(أَلْخَرْج): باجى سەرانه.

(خَرَج): باجى خانوو بێره.

أَلْخَرَج وَالْخَرَج وَالْخَرَج (ج) أَخْرَاج وَأَخْرَجَة

(جج) أَخَارِيج: ١-باجى بێرووبوومى زەوى و

مال کە هى سەرانه بهو لێیدەردەدچیت ٢-

پارمێک کە لەسەر زەوى دانرا بێت ٢-سەرانه

کە لە (زیمەکان) وەردەگیرا.

٥-(خَرْج- الولد في الأدب): کورمەکە باش

بەرومەردە کردو ڤیریکردو پێیگەیاندا /

دەریچواندا.

(فَتَخَرَّج): ئەوسا دەرچوو، تەواویکرد /

سەرکەوت.

(صار مُخْرَجاً و خَرِجاً و مُتَخَرِّجاً):

دەرچوو / سەرکەوتوو / دەرھاتوو / ڤیربوو /

بوو بە خاوەن بێروانامە.

٦-(خَرْج- العمل): کارمەکە جۆراوجۆر کردو

رەنگاو رەنگکرد کە هەریەکە لەوێتر نەچیت.

(إِخْرَجَ وَاخْرَاج- الحَيوان): نازەلەکە یان

زیندەمورمەکە بەلەك بەلەك بوو سێو و رەش

بوو.

(أَخْرَج (م) خَرَجَاء): رەنگبەلەك.

٧-(خَرْج- الغلام اللوح): کورمەکە تەختەکەى

نیوێ نووسکرد / لەسەر هەندیکى نووسى و

لایەکى بەجێهێشت.

(خَرْجَ وَأَخْرَجَتِ الرَّاعِيَةُ المَرْتَع): نازەلەکە

لایەکى لەمورگاگەى خواردو لایەکى

بەجێهێشت.

٨-(أَلْخَرْج (ج) أَخْرَاج): هەور کە تازه

دەردمەکووت و پەیدا دەبێت.

(أَلْخَرْج (ج) خَرَجَة): خورج / هۆر کە

شتى تێدەگرێت و بەسەر و لاخدا دەدرێت و

دەگوزێرێتەوه.

الملحق:

خرج: (الإخراج): دەرپەراندن لە ناوێوه بۆ

دەرێوه / دەرکردن.

(- في القضاء): لە دادگا کردندا دوورخستنهوهى

پەکیک لە گومانبارەکان لەو داواپەدا.

(- في عِلْمِ الْأَحْيَاءِ): له زانستی زینده‌مردا؛
دمرکردنی پیسای و زیانبه‌خش و شتی بی‌که‌لک
له لهش و هک نهره‌ق و بای ناسک و شتیر.

(الإخراج- في المسرح والسّنا): دهره‌نایان
له شانؤ‌گهری و سینه‌مادا؛ گوپزانه‌وهی
شانؤ‌گهری یان چیرۆک بؤ سهر شانؤ یان بؤ
پهردهی سینه‌ما.

(الإخراج - في الأدب والطباعة): شیوهی
کاره و پژه‌میه‌که یان هونه‌ریه‌که، و اتا
چۆنیه‌تی داریشتن و کردنی کارمه‌و شیوازی و
چاپکردنی و... هتد. کاره و پژه‌میه‌که یان
هونه‌ریه‌که.

خرد: ۱- (خَرْد- تِ الْجَارِيَةِ خَرْدًا): که‌نیزمه
ههر کچ بوو.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌که به بیدنگی مایه‌وه یان
که‌مدوو بوو.

(أَخْرَدَ الْغَلَامَ): کورمه‌که شهرمی سهرکو‌تکردن و
که‌سای بیدنگیکرد.

(- الرَّجُلُ): پیاومه‌که به بیدنگی مایه‌ومو
نقه‌ی لیوه نه‌هات.

(تَخَرَّد- تِ الْجَارِيَةِ): که‌نیزمه‌که ههر به
کچی مایه‌وه.

(الْخُرُود والخريد (ج) خَرَانِد و خُرْد و خُرْد):
۱- کچ که به کچی‌ما‌بیت ۲- شتی کونه‌گراو
۳- ناهرمی به‌شهرم و که‌مدوو دمنگنزم.

(صَوْتُ خَرِيد): دنگی نرمی نهرم که هی

شهرم‌بیت.

(لَوْلَوْهَ خَرِيد): مرواری کونه‌گراو/
نه‌سمراو.

(الْخَرِيدَة (ج) خَرَانِد و خُرْد و خُرْد):

۱- مرواری کونه‌گراو ۲- کچی به کچی

۳- ناهرمی بیدنگی به شهرم و شکوو دمنگنزم.

۲- (أَخْرَد- الى اللّهُ): پرویکرده کاری بی‌هودمو

رابواردن.

۲- (الْخُرْدَة) (فارسیه): ورده شت/ وردمواله/

که‌لوپه‌لی ورده.

(الْخُرْدَجِي): وردمواله‌مفروش.

۴- (خَرْدَق- الْعَمَل) (عامیه): کارمه‌ی

(تیکدا/ گمنکرد).

(فَصِيحُهُ خَرْبَق) (الْخُرْدَق) (ا ع) (ترکیه):

ساجمه.

۵- (خَرْدَل- الطّعام): باشت‌رینی خوراکه‌که‌ی

خوارد.

(- اللَّحْمُ): گوشته‌که‌ی کوته‌کوته‌ی وردی کرد

یان پارچه‌ی پارچه‌ی جیا‌جیا‌یکرد.

(الْخَرَادِل ط): پارچه‌ی پارچه‌ی گوشت

کوته‌کوته‌ی گوشت.

(لَحْمُ خَرَادِيل): گوشتی پارچه‌ی پارچه‌ی

کو‌تکو‌تکراو.

(خَرْدَلَة) (ن): یه‌کدانه‌ی خهرته‌له‌ی پمش.

(الْخَرْدَل) (خ): خهرته‌له‌ی پمش (پروومکیکی

گیاییه‌ی له‌ی دشت دمو‌بیت، له‌گه‌ل کشتدا یان له‌

قەراغ رېڭادا، تۆۈمگەي زۆر وردو رەشە ۋەك
بەھارات بەكار دېت، كەلكى پزىشكىشى ھەمىو
رۈنىشى لىدەگىرېت.

(الْخَرْدَلِيَّة) (ز): بەرىكى وشكى درىژە
دەمدەكاتە ۋە دوو تويىە نېوانىكى ھەمىە
بەرمەكە كاتى پىگەشتن ۋە وشكبوونى
دەمدەكاتە ۋە.

خەرز: (خَرَز - الْجِلْد. خَرَزًا): پىستەكەي/
چەرمەكەي بەرمەشە كۈنكردو دروۋى.
(الْخَرَز): ۱-موروو ۲-زىنگىانە.

خەرزە: يەك موروو يەك زىنگىانە ۋە دىنكە
شوشە ۋە شىتېر كە دىكرېت بە ملوانكە ۋە
تەزبىج ۋە شىتېر ۲-پارچە شى بەنرخى ۋەك
مروۋى ۋە ياقووت ۋە ئەلماس كە كۈندەكرېت
يان دىكرېت بە ملوانكە ۋە بۇ خۇرازاندىنە ۋە
دەبىت ۋە بۇ ئافرىت دەبىت.

(خَرَزُ الظَّهْرِ): گىرى بېرېراگە.
(خَرَزَاتُ الْمَلِكِ): گە ۋە ھەرمەكانى تاجى شا.
(الْخَرَزَةُ) (ج) (خَرَز): كۈنى موروو لەگەل
دەزوۋمەكەي.

(الْخَرِيز) (طَب): ئازارىكە ۋەك دەرزى
بەلەشدا بىكرېت ۋەكو ئازارى ھەۋە جۈمگە.
(الْخَرَز) (ج) (مَخَارِز): كۈنكەرە/ درەۋشە.
(الْخِرَازَةُ): ۱-ملوانكە ھۈننە ۋە ۲-درەۋشەكارى
۳-چەرمەدروۋى.

(الْخَرَّاز): ۱-درەۋشەكار ۲-ملوانكە ھۈن

۲-چەرمەدروۋ/ سەراج.

(الْخَرَز - مِنَ الطَّيُور): مەلى بالئەخشىن ۋە
خالخالۋى.

۲-(خَرَز. خَرَزًا): كارمەكەي (قايم دامەزراند/
بىنجىستەكر) كە لە پىشدا شلۇق ۋە ناتەۋاۋ
بوو.

خەرس: (خَرَس. خَرَسًا): لال بوو.

(خَرَس): لالېوون زىمانبەستەران.

(أَخْرَس - هُ الله): خۇدا زىمانبەستە ۋە دىنگى
پىرى/ لالېكرد.

(تَخَارَس): خۇى لالكردو لالېش نەبوو.

(الْأَخْرَس) (ج) خەرس ۋە خۇرسان ۋە خارىس (م)
خەرسە: لال/ زىمانبەستەراۋ.

(«وَلَا نِي عَرَضًا أَخْرَسَ أَمْرَس»): لىمىتۋاۋ
قەسە لەگەل نەكردم.

(الْأَخْرَسَاء): ۱-ئافرىتى لال ۲-ھەۋرى بېگرمەۋ
بىرووسكە.

(كَتَيْبَةُ خَرَسَاء): بېرە سەربازىكى كىش ۋە
بېدەنگ لەبەر ھىمنى ۋە سەنگىنىيان يان
لەبەر زۆرى زىپۇش كە دىنگى جەنگەكە
نەدەبىستەرا.

۲-(خَرَس - عَلَى النَّفْسَاء): ناننى بۇنەي
مىندالېوونىكرد.

(تَخْرَس - تِ النَّفْسَاء): زىمىستانەكە بەلوۋلەي
زىمىستانى بۇ خۇيكرد.

(«تَخْرَسِي يَا نَفْسُ لَمْ تُخْرَسْ لَكَ»):

خرش: ۱- (خَرَشَ وَخَرَّشَ - هُ. خَرَشًا):
رووشاندی.

(- هُ الذُّبَابُ): میشه که گهستی.

(خَرَشَ): ۱- گهستن ۲- رووشاندن.

(خَارَشَ - الْكَلْبُ): سهگه که تیژ بوو و
پهلاماریدا.

(- هُ): رووشاندی/ رنی.

(هُ الذُّبَابُ): میشه که گهستی.

(تَخَارَشَ - تِ الْكَلَابُ): سهگه کان لهیه که
تیژبوون چنگیان دایه یه که و یه کتریان
که له پاچه کرد.

(إِخْتَرَشَ - هُ): رنی/ رووشاندی.

(إِخْتَرَشَ - تِ الْجِرَاءُ): تووتکه سهگه کان
تیژبوون و پهلاماریاندا.

(- هُ الذُّبَابُ): میشه که گهستی.

(الْخَرَشَ (ح): میش.

(خَرَشَةُ (ج) خُرُوش (ح): میشیک.

۲- (خَرَشَ - الْغُصْنُ. خَرَشًا): چله که ی به
قالنگ راکیشاو هینایه خواری.

(- لِعِیَالِهِ): رهنجی بو خیزانه کهیدا.

(خَرَشَ - الْغُصْنُ): لقه که ی به قالنگه که
راکیشاو هینایه خواری.

(خَارَشَ - هُ الشَّيْءُ): شته که ی به زور
لیزموتکرد.

(إِخْتَرَشَ - لِعِیَالِهِ): رهنجی بو خیزانه کهیدا/

نانی بو خیزانه که ی پمیدا کرد.

زمیستانه که گهس نییه په لوولمت بو بکات
همسته خووت بیکه و اتا خووت خزمهتی
خووت بکه که گهس یک نه بیست کارت بو
بگوزمرینیت.

(الْخَرَسَ وَالْخِرَاسَ (ط): نانی بونه ی
مندالبوون.

(الْخَرَسَةُ وَالْتَّخْرِسَةُ) (ط): په پوولنه ی
زمیستان.

(الْخَرُوسَ): ۱- په کهم سکی ژن ۲- زمستان که
په پوولنه ی بو دمگرت.

۳- (أَخْرَسَ وَاسْتَخْرَسَ - تِ الْأَرْضُ): زمویه که
به که لکی کشتو کال نه مات.

(الْخَرَسَ): زمویه که به که لکی کشتو کال
نه ماتوو.

۴- (الْخَرَسَ وَالْخِرَاسَ (ج) خُرُوسَ): کووپه ی
مه یان هی ترشیات.

(الْخَرَّاسَ): ۱- فروشیاری کووپه ی مه ی
۲- دروستکه ری کووپه ی مه ی.

(لَبَنَ أَخْرَسَ): ماستیک که خهست بیت و له
قاپه کهیدا نه جوولیت.

(الْخَرَسَاءُ): ۱- نافرمتی لال ۲- وهی/ چورتوم
۳- هه وری بیروسکه و گرمه؟

الملحق:

خرس: (الْخَرَسَانَةُ): الباطوم: تیکه له/
بو خانه سازی له چه وو له و چیمه منتو
پیکده هیتریت.

(- مِنْهُ الشَّيْءُ): بهزور شته‌ک‌ه‌ی لیسه‌ند.

(الْخَرَشُ وَالْخَرَّاشُ): قانگ.

(الْبَعْکُورَةُ) (عامیة): قانگ.

٢-(الْخَرَشُ (ج) خُرُوش): شرکه‌و پرکه‌ی ناومال/ شرو شیوالی مال.

(الْخَرَّاشَةُ): نارده مشارو ناردی نمو شته‌ی دمکرپنریت‌و ورده شت که کاتی ته‌کاندنی شت دمکه‌ویته زموی و لیبه‌لدمومریت.

(«لِی عِنْدَهُ خَرَّاشَةٌ»): ورده مافیکم لای همیه.

(الْخُرُشَاءُ (ج) خَرَّاشِي): ١-کاره‌مار ٢-تویکله هیلکه ٣-گمرد/ تۆز.

(خِرْشَاءُ الْعَسَلِ): میوی همنگوین ٢-همنگی مردووی ناوشانه‌و همنگوین.

٤-(خَرَشَبُ الْعَمَلِ): کارمکه‌ی لامسمرلایبگرت/ باش داینه‌مه‌زرائند.

٥-(الْخَرَشْفَةُ): قسه‌ی تیکه‌لوپیکه‌ل/ به‌یه‌گداچوونی قسه ٢-جووله/ بزواتن.

(الْخَرَشْفَةُ وَالْخَرَّشَافُ): زیره زموی که رویشتن تیایدا گرانو ناخوشبیت.

(الْخَرَّشُوفُ) (ن): که‌رته‌شی-کنگر.

ارضی شوکی (عامیة): که‌رته‌شی/ شه‌کروکه.

٦-(الْخَرَّشُومُ (ج) خَرَّاشِيم): ١-لووتکه شاخ که بمسمر دۆل یاد‌ه‌شتاییه‌گدا پروانیت ٢-کیویکی مه‌زن.

خرص: (خَرَصَ. خَرَصًا): درويفلتان/ درويفکرد.

(تَخَرَّصَ وَخَتَرَصَ - عَلَيْهِ): دروی بو هه‌لبه‌ست‌و درويفکرد.

(الْخَرَّاصُ): ١-بوختانکه‌ر ٢-دروژن.

٢-(خَرَصَ - فِي الْأَمْرِ. خَرَصًا): وا بو کارمکه چوو/ وایزانی.

(- هَ): خه‌ملاندی و وایدانا.

(«خَرَصَ النُّخْلَةَ»): به‌ری دارخورماکه‌ی قه‌بلاند.

(الْخَرَصُ): قه‌بلاندن/ خه‌ملاندن.

(«كَمْ خَرَصَ أَرْضُكَ»): زمویه‌گمت به‌چهند خه‌ملینراومو به‌رمکه‌ی (به‌چهند قه‌بلآوه/ دانراوه).

٣-(خَرَصَ - الشَّيْءَ. خِرَاصَةً): شته‌ک‌ه‌ی چاکسازکرد/ چاککردموه.

٤-(خَرَصَ. خَرَصًا): تووشی برسیه‌تی‌و سه‌رما بو.

(خَرَصَ وَخَارَصَ): تووشبووی سه‌رماو برسیه‌تی.

٥-(تَخَرَّصَ وَخَتَرَصَ): نه‌وه‌ی وپستی خسته‌یه هه‌مانه‌که‌وه.

(الْخَرَصُ): هه‌مانه.

٦-(الْخَرَصُ): ١-خیزوی نوککورت ٢-کووپه‌ی مه‌ی ٣-سه‌به‌تولکه/ زمه‌یله.

(الْخَرَصُ وَالْخَرَصُ (ج) خَرَصَانُ وَخَرَصَانُ):

نه لقهى زير يان زيو يان هي شتير.

(الْخَرَصُ (ج) خِرَاصٍ وَأَخْرَاصُ): جلى

رووتى دارخورما، كه گه لاي پيوه نه بيت.

(الْخَرَصُ وَالْخَرَصُ (ج) أَخْرَاصُ): چيلكه يه كه

همنگوينى پيدمردمه نيترت.

(الْخَرَصَةُ): ١- بمش ٢- (ط) په لوولسي

زمستان.

(الْخَرِيسُ): ١- ناوى سارد ٢- ناوى چالاوى بندار

٢- (كمنارى/ قهراغى) رووبار.

(الْخَرَصُ (ج) مَخَارِصُ): نيزه.

خرط: ١- (خَرَطَ - الْعُودُ): دارمكه ي به داهين،

تورنه داهيناو ريځه خست.

(الْخَرَّاطُ): كه سى دارداهين و ريځهر/

خمرات.

(الْخَرَّاطَةُ): ته لاش كه له نمنجاسى داهينان و

تاشين دمورمته زموى.

(الْخَرَّاطَةُ): پيشه دارداهينى/ خمراتى.

(الْخَرَّاطَةُ (خ) مَخَارِطُ) (حي): ناميرى

دارداهينان و ريځه خستن/ تورنه.

(الْخَرُوطُ): دارى داهينراو/ تورنه كراو.

٢- (خَرَطَ - الْوَرَقَ. خَرَطًا): گه لاكمه به دمست

له دره ختمه دامالى/ رنى.

(- الشَّجَرَةُ): لقى دره ختمه كه راكيشاو

گه لاكمه رنى.

(- الْعُنْقُودُ): هيشووى تريكمه خسته

دميه ووه به دم بوله كانى دامالى و لاسكه كه

دمر كرده دمروه.

(إِخْتَرَطَ - الْعُنْقُودُ): هيشووى تريكمه به

دم دامالى.

(الْخَرُوطُ): كه مريش/ نيمچه كوسته.

٢- (خَرَطَ - الْحَدِيدَ. خَرَطًا): ناسنه كه ي وهك

ستون دريژگرد/ كيشگرد.

(إِنْخَرَطَ - الْجِسْمُ): تمه كه باريكبوو.

(الْخَرَطُ): بيهيژى هموو تمه كه/

لمشه كه.

(الْخَرُوطُ): روويهك/ دموجاويك دريژكوله

بيت (ه) ٢- قووجميه كه.

٤- (خَرَطَ - الْجَوَاهِرَ. خَرَطًا): گوهه مره كانى

خسته توورمكه يه كه وه.

(- الرَّجُلُ فِي الْأَمْرِ): پياوهمكه خسته

كارمكه وه.

(إِنْخَرَطَ - ت الْخَرَازَاتُ فِي السِّلَكِ): مورووكان

له داوهمكه داريزبون/ ريزيانبه ست.

(- فِي الْمَكَانِ): زوو خوى هاويشته شوينه كه وه.

(الْخَرِيطَةُ): توورمكه ي چرم يان شتير كه

شتى تيدمكمن و گرييدممن.

٥- (خَرَطَ - الْبَازِي): بازدارمكه بازمكه به

دوى نيچيرمكه دارد/ بازمكه ي بؤ نيچيرمكه

بهره لا كرد.

(تَخَرَّطَ - فِي الْأُمُورِ): هه لمته كاسانه و

هه لمشانه نيسته كارمكه وه.

(إِنْخَرَطَ - الصَّقْرُ): هه لوكه بؤ نيچيرمكه

داهېرېيه خوارموهو خوۍ پېداډا.

(- مِنْ الْمَكَانِ): له شوېنهكه زوو دمېرېرې.

(- فِي الْأَمْرِ): نمرانانو هه لمه شانه رووی کرده کارمه.

(«إِنْخَرَطَ عَلَيْنَا بِالْقَبِيحِ»): ناشیرینانو به زمانې پیس بهرمو روومان هات.

(إِنْخَرَطَ - السَّيْفَ): شم شیرمهکی هه لکېشا.

(إِسْتَخَرَطَ - فِي الْبُكَاءِ): دایه پر مهی گریانیکې به کول.

(الْخُرُوطُ (ج) (خُرُوط): ۱- ولاخی سهرکیش که جله وگر نابیت ۲- نهو که مهی هه لمه ته کاسانه کوپړانه / نه زانانه دهست دهادته کاریک.

۶- (خَرَطَ - الرَّجُلُ. خَرَطًا): کابرا دروو فشمېکرد.

(الْخَرَّاطُ): دروژن / فشمېکرد.

۷- (خَرَطَ - هُ الدَّوَاءُ): دهرمانه که رېوانیکرد / شوړېکرد.

(خَرَطَ وَأَخَرَطَ - تِ الشَّاةُ أَوْ النَّافَةُ): مېر مه که یا میحوشتر مه که شوړ بوو.

(خَرَطَ - هُ الدَّوَاءُ): دهرمانه که شوړېکرد.

(إِنْخَرَطَ - بَطْنُ الْإِنْسَانِ): مرو فمه که تووشی سکچوون بوو.

(الْخَرَطُ) (طَب): دمر دیکې نارو له نه گمر گوانی توشی بوو شیر مه کی به خمستی لیږدته دمری / دمر دی خمستبوونه وهی شیر ی نارو له.

(الْخَرَطُ (ج) مَخَارِيطُ): مېر یان میحوشتریک

تووشی دمر دی شیر خمسبوونه وه بووبیت.

۸- (خَرَطَ - بِالطَّعَامِ. خَرَطًا): خوار د نه که ی له بینگیر.

۹- (الْخَرِيطَةُ وَالْخَارِطَةُ = الْمَصُورُ وَالْمُخَطَّطُ):

نه خشه - رهنگر شتن بو زموپیه که / خاکیک یان همریمیک.

(الْخَرُوطَةُ مِنَ الْأَبَارِ): (چالو / بیر) تهسک.

(الْخَرَطِيطُ (ج) خَرَاتِيطُ) (ح): به بوو له یه که بالنه خشین.

۱۰- (الْخَرَطَالُ) (ن): گلینه / کزن: روومکیکه دهریت به نارو له. مرو فیش به تایبه تی له نه مېر ی کادا به کولایوی به کاریده هیتن دمیخوونه وه.

۱۱- (خَرَطَمَ - هُ): له لوژیډا / له خهرتومیدا.

(إِخْرَنْطَمَ): ۱- لووتی بهر زکردموه ۲- فیزینواند.

(الْخَرَطُومُ (ج) خَرَاتِيمُ وَالْخَرَطَمُ (ج)

خَرَاتِمَ): لوژ به تایبه تی لوژی فیل / خهرتومی فیل.

(خَرَاتِيمُ الْقَوْمِ): گهوره ی خویشگه ل /

گهوره ی نه ته وه.

۱۲- (إِخْرَنْطَمَ): لووتی هه لکړد / خیشی کړد /

تووره بوو.

(الْخَرَطُومُ وَالْخَرَطَمُ): مهی که له بچه،

مهیه که که زوو خه لک سهر خوشبکات و

بیگیریت.

۱۳- (الْخُرُطُونَ (ج) خَرَّاطِينَ) (ح): گرمی زهوی/ گلهخورگه. گرمیکه زور بزیه له ژیر زهویدایه خوراک لئومردمگرت. بۆ کشتوگال زور بهکه لکه چونکه هه ندیک مهواد فریدمدات که بۆ گهورمبوونی رووهک باشه.

الملحق:

خرط: خَرطُوة: فیشهک.

خرع: ۱- (خَرَع- ه. خَرَعًا): قلیشانیدی.
(خَرَع- الشَّيْءُ خَرَعًا): شتهکه قلیشا/ شکا.
(إِنْخَرَعَ- تِ الْقَنَاةُ): داردستمهکه یان نیزمه قلیشاو لمتو پهتبوو.
(إِخْتَرَعَ- الشَّيْءُ): شتهکهی ههلقلیشاندا/ شکاند.

۲- (خَرَع. خَرَاعَةٌ وَ خُرْعًا وَ خُرُوعًا):
جومهگهکانی خاوبوونهوهو شل بوون.
(خَرَع وَخَرِيع): جومگه خاوو شل.
(خَرَع وَانْخَرَعَ وَتَخَرَعَ الرَّجُلُ): ۱-پیاومکه لهشی رووخاو بهلادا هات ۲-لاوازو بیتین بوو ۳-شلبوو رایگوری و ملیدا که لهومپیش لهرادا توند بوو.

(الْخَرِيع مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی بوودهله.
(الْخَرِيع وَالْخُرُوع) (ج) خَرَانِع وَ خُرُوع-
مِنَ النِّسَاءِ): ژنی شلو مل/ نهرمو نۆل.
(الْخُرُوع): نهرم.
(«عَيْشُ خُرُوع»): ژیانیکه نهرمو خووش،
بیگمروگرفتو ناسان.

(الْخُرُوع (مِنَ النِّسَاءِ): ۱-ژنی شلو ملو نهرمو بهلهنجهولار له رویشتندا ۲-ژنیک نهرمبیت و زوو خوی بهدمستهوه بدات.

(الْخُرُوع) (ن): گهرجهک روومکیکه گیایی یان درهخته. هی ناسیایه گه لاکه ی لووس و پانه له هه ندیک شویندا له خویهوه دمرویت، بۆ جوانیش دمرویتنریت ههرومه بۆ دهرهینان و گرتنی روونیک له تۆوهکهی که زور بهکاره بۆ رهوانی و پییده لئین روونی گهرجهک (له نهرمبیهوه) ناومهکی و مرگراوه.

۳- (خَرَع- الثَّوبُ): بهرگهکهی بهزمرتک رمنگکرد. الْخَرِيع:

۴- (إِخْتَرَعَ- الشَّيْءُ): شتهکهی داهینا/ هینایه دی.

(«إِخْتَرَعَ اللهُ الْكَائِنَاتِ»): خودا ههموو بوونهومری له نهبوو هیناومه دی.

۵- (إِخْتَرَعَ- فَلَانًا): ناپاکیی و دمغه لئی لهگه لدا کرد.

۶- (إِخْتَرَعَ- الدَّابَّةُ): ولاخه کهی چهند روژنیک به دمستیاو دا به یهکیک و پاشان و مریگرتوهه.

۷- (الْخَرَاعَةُ- الْخَلَاعَةُ): بهدرهوشتی/ قهحبیهی/ بهره لایی و رووتیینوین.

(الْخُرَاع): ۱-شیتبوونی میحوشتر ۲-پچرانی پشتی میحوشتر.

(الْخَرِيع وَالْخُرُوعَةُ- مِنَ النَّيَاقِ): میحوشتری

شیت/ نمو میخوشره تی تووشی شیتی بووه

یان بربره پستی پچراوه.

خرف: ۱- (خَرْفَ و خَرْوَفَ. خَرْفًا):

خه لهماو. لهبر بری و تمهه نی زوری هوئی

لهبر برا.

(خَرْفَ (م) خَرْفَةً): خه لهماو.

(خَرْفَ- ه): به خه لهماوی دانا.

(أَخْرَفَ- ه): تیکیدا/ خراپیکرد/ خه لمتانی.

(الْخَرَفَةُ): قسهی خه لهماوانه پیکنیناوی.

(الْخَرَفَةُ): ناومز تیکچوون به هوئی بریهوه/

نهل سوکبوون به هوئی بریهوه/ خه لمان.

۲- (خَرْفَ- الثَّمَرِ. خَرْفًا و خِرَافًا و خِرَافًا

و مَخْرَفًا): بمری میومهکی له پایزدا چنی/

رنی.

(أَخْرَفَ- الثَّمَرِ): بمرکه/ میومهکی کاتی

چینی هاتووه.

(إِخْرَفَ- الثَّمَرِ): میومهکی چنی.

(الْخَرَفَ وَالْخِرَافَ): دهی (رنینی/ چینی)

میوه.

(الْخَرَفَةُ): میومی (رنراو/ چنراو).

(الْخَرَفَةُ): نهوهری دهرنیت.

(الْخَرُوفَةُ): دارخورمایه که بمری

بچرنیت.

(الْخَرِيفَ): همرکه خورمای چنراو/

لیکراوه.

(الْخَرِيفَةُ): دارخورمایه که بهرگریت و

لیکریتموه.

(الْخَرْفَ (ج) مَخَارِفَ): بهرچنۆکمه که

خوشرین خورمای چنراوی تیدمگریت.

(الْخَرَفَةُ (ج) مَخَارِفَ): گلهری نیوان

دوو ریزی دارخورما که به هوموسی خوی

خورماپنه که ریزکیان هلدمبرییت و

دهرنیت.

۳- (خَرْفَ- تِ الْأَرْضِ): زمویه که بارانی پایزی

لیدا.

(مَخْرُوفَةُ): زمویه که بهر پایزمباران

بکهویت/ بهر بارانیپهله بکهویت.

(خَرْفَ- تِ الْبَهَائِمِ): جوارپیکان بارانیپهله

لییدان/ بارانی پایز لییدان ۲- لهومریان بۆ

رووا.

(خَارَفَ- ه. مَخَارَفَةُ و خِرَافًا): ماوهی پایز

بهگریگرت.

(أَخْرَفَ- تِ الشَّاةِ): له پایزدا ممرکه زا.

(- الرَّجُلِ): بیاوکه کهوته پایزیتهمهوه

یان کهوته پایزموه.

(إِخْرَفَ- فِي مَكَانٍ): له شوینه کهدا پایزی

بهسمربرد.

(الْخَرِيفَ): ۱- پایز ۲- بارانیپایز/ پایزمباران.

(خَرِيفِي و خَرْفِي و خَرِيفِي): پایزه/

پایزی.

۴- (الْخَرَفَةُ (ج) خَرَاةَاتِ): قسهی هیج و

پووج و تورمهاتی کۆن/ نهفسانه/ داستان و

حیکایه‌متی کۆنی درۆو هه‌لبه‌ستراو.
 (الْخُرُوف (ج) خِرَاف وَاخْرِفَة وَخِرْفَان (ح):
 به‌رخ.
 (الْخُرُوفَة): به‌رخه‌میچکه.
 (الْخَارِف - مِّنَ الرُّجَال): پیاوی داماوی
 بێدەست و قاچ/ به‌مکه‌وته.
 ۵- (خَرْفَش - الشَّيْء): شته‌که‌ی تیکه‌ل و
 بێکه‌لکرد/ شته‌که‌ی به‌سهریه‌گدا کرد.
 («خَرْفَش فِي كَلَامِهِ» (عامیة): هسه‌ی
 هه‌له‌ق و مه‌له‌قێکه‌ی هسه‌ی بێسهر و به‌ریکرد/
 یان هسه‌ی ناشهرینیکرد.
 خرق: ۱- (خَرْق - الثُّوب): خَرْقًا: جله‌که‌ی
 درپاند.
 (- الْبِنَاءُ فِي الْبِنَاءِ): به‌نجمهری کرده
 خانه‌که‌موه.
 (- فَلَانًا بِالرَّمحِ): نیزه‌ی به‌فیساردا کرد.
 (خَرْق - ه): درپاندی/ له‌توبه‌تیکرد/
 شیت‌شیت‌ریکرد.
 (تَخَرَّقَ وَانْخَرَقَ وَخَرَّوَرَقَ): درپا/ له‌توبه‌ت
 بوو/ شیت‌شیت‌ری بوو.
 (الْخَرْق (ج) خُرُوق): ۱- گون ۲- ده‌لاهه ۲- حرز.
 (الْخِرْفَة (ج) خِرَق): په‌رۆشپ/ سیپال.
 (الْمَخْرَق (ج) مَخَارِق (ع): کونیلەش/ کونی
 لەش وەک لووت و دەم.. هتد.
 ۲- (خَرْق - الْكُذِب): خَرْقًا: درۆیه‌ه‌لبه‌ست.
 (- الرُّجُل): پیاوکه‌که‌ درۆیکرد.

(خَرْق - الرُّجُل): درۆی زۆر کرد.
 (تَخَرَّق - الْكُذِب): درۆیه‌ه‌لبه‌ست.
 (اِخْتَرَق - الْكُذِب): درۆیه‌ه‌لبه‌ست.
 (الْمَخْرَقَة): درۆکردن و درۆه‌ه‌لبه‌ستن.
 ۳- (خَرْق - الْأَرْض): خَرْقًا: زمویه‌که‌ی بری/
 به‌زمویه‌که‌دا گه‌را.
 (- الْمَفَازَة): بیابانه‌که‌ی بری و تاگه‌یشه‌
 نه‌وسهری.
 (اِخْتَرَق - الْأَرْض): به‌زمویه‌که‌دا تیپه‌ری
 بێنهموی به‌رێگه‌که‌یدا بپروات.
 (- الْقَوْم): به‌ناوهراستی خوێشکه‌لدا تیپه‌ری/
 رۆیشت.
 (الْخَرْق بِالْمَر (ز): کێلانیکی هه‌وولی زه‌وی به
 نامیرێکی درێژی دوو گاسن/ دوو ده‌م.
 (مَرُّ الْخَرْق): نامیری دوو ده‌می کێلان.
 (الْخَرِيق (ج) خُرُق): ئاوهرۆ (چونکه‌ به
 زه‌ویدا تێده‌په‌ریت و ده‌په‌ریت).
 (الْمَخْتَرَق): رێباز/ رێپه‌و.
 («مَكَانٌ خَالِي الْمَخْتَرَق» (شوینیکه: دهرجه‌ی
 نییه.
 ۴- (خَرْق - الْعَادَة): خَرْقًا: له‌کاری ئاسایی و
 نه‌ریت دهرجوو/ باری نه‌ریتی تیکشکاند/ له
 راده‌به‌دهریکرد.
 (الْخَارِق): ۱- له‌ئهن‌دازه‌ به‌دهر/ ئاساییشکێن/
 کاری نا‌ئاسایی ۲- موعجیزه.
 ۵- (خَرْق - تِ الرِّيح): زریان‌به‌ها هه‌لیکردو

دایبمه‌گدا.

(تَخَرَّقَ وَأَخْرَقَ - تِ الرِّيحُ): باکه ته‌واو

توند بوو.

(الْخَرَقُ (ج) خُرُوقُ): ۱-زمویی فراوان و پان

که هه‌موو جوژه بایه‌کی تیدا به توندیی

هه‌لدمکات ۲-بیابان و چۆله‌وانیی وشک و

بیئاو.

(الْخَرِيقُ): شنمبا.

(الْخَرِيقُ (ج) خُرُقُ): لای به‌ره‌لای دۆل.

(الْخَرِيفُ وَالْخُرُوقُ): تیزه‌بای سارد.

(الْمَخْرَقُ (ج) مَخَارِقُ): چۆله‌وانیی وشک/

بیئاو.

(الْخَرَقَاءُ): ۱-تیزه با ۲-زمویی پان و فراوان

که هه‌میشه هه‌موو جوژه بایه‌ک تیايدا

هه‌لدمکات.

(الْمُخْرِقُ): خیرا/ گورج.

(«رِیحُ خَرِيقٍ»): بای توند/ تیزو خیرا

هه‌لکردوو.

(مُخْتَرِقُ - الرِّيحُ): کونمبا/ شوینه‌لکردنی

با/ هه‌لگه‌ی با.

۶-(خَرَقَ - الرَّجُلُ): بیاومکه ره‌فتاری

مندالانه‌یکردو یاری به والا‌کرد.

(الْمَخَارِيقُ): والاو په‌روؤی بادراو که مندالان

یاریبیدمکه‌ن.

۷-(خَرَقَ - فِي الْبَيْتِ خُرُوقًا): له ماله‌که‌دا

نیشته‌نیبوو به‌جیننه‌هیش.

(خَرَقَ. خَرَقًا): چه‌په‌سا، له ترساندا یان له

شهرمدا چه‌په‌سا.

(خَرَقَ): چه‌په‌ساو/ سه‌رسام/ واقورماو له

ترساندا یان له شهرمدا.

(خَرَقَ - الْغَزَالُ أَوْ الطَّائِرُ): ناسکه‌که یان

بالندمه‌که چه‌په‌ساو هۆشی لمهر برا نه‌میتوانی

هه‌لبستیت، یان بفزیت.

(- فِي الْبَيْتِ): له ماله‌وه مایه‌وو به‌جیننه‌هیش.

(أَخْرَقَ - هُ): چه‌په‌ساندی/ سه‌رسامیکرد.

(نَوْمَةُ الْخُرُقِ): نوستنی چیشته‌منگاو/

نیومرؤخه‌و (بۆیه‌و وانا‌ن‌راوه چونکه

نیشانه‌ی ته‌مه‌لی و ته‌ومزه‌لییه).

۸-(خَرَقَ وَ خَرَقًا. خَرِاقَةٌ): ۱-گه‌وجبوو

۲-نمزانه‌کرده بوو ۳-بووده‌له‌را بوو.

(أَخْرَقَ): گه‌وج ۲-نمزانه‌کرده بوو ۳-بووده‌له‌را.

(الْخَرَقَاءُ): ۱-خافرمتی گه‌وج (میی وشه‌ی)

(الْأَخْرَقُ) ۲-خافرمتی نمزانه‌کرده.

۹-(تَخَرَّقَ - فِي الْكَرَمِ): دهستی به‌خشینی

(فراوانبوو/ ته‌واو‌کردموه/ والا‌کرد).

(الْخَرَقُ (ج) أَخْرَاقُ وَخُرَاقُ وَخُرُوقُ):

جوامیریکی به‌خشنده‌و سمغی/ دلفراوان.

(الْخَرِيقُ): جوامیریکی زۆر به‌خشنده‌و

دلفراوان.

(الْمَخَارِقُ (ج) مَخَارِيقُ): دلفراوان/ سمغی/

به‌خشنده.

۱۰-(الْخَرَقُ وَالْخَرَقُ وَالْخَرِيقَةُ): دلفره‌یی/

بېبزمې.

(أَلْخِرَاق (ج) مَخَارِيق): شوخو شهنګ/

لهشولار جوان ۲-کارامه و بهکردوبزان/

خاو مننه زموون.

(«هُوَ مَخْرَاقٌ حَرْبٍ») تهو جهنګردمو تیا دا

چابوک و قاله.

خرم: ۱- (حَرْم- ه. حَرْماً): ۱-بری و که لیکرد

۲-کونیکرد ۲-کۆله کهی لووتی قلیشانده.

(«مَا حَرَمْتُ مِنْهُ شَيْئاً») هیچم لى کهل

نه کردووه و نه بریوه.

(حَرْم- الْخَرْزَة): مووروومکهی درز تیکرد/

قلىشانده.

(- الْإِبْرَة): کونی دهرزییه کهی هه لهینایه وه/

کونه کهی شکانده.

(حَرْم. حَرْماً): کۆله کهی لووتی قلیشاو

کونیتیبوو.

أَحْرَم: په کیسه که کۆله کهی لووتی

قلىشابیت.

(حَرْم- الْخَرْزَة): درزیکرده مووروومکه وه.

(تَحْرَم): مووروومکه، دریزی تیبوو/

شه قیرده.

(إِنْحَرَم- أَنْفَه): کۆله کهی لووتی قلیشا.

(أَلْخَرْم (ج) (خَرْوم): لووته شاخ.

(أَلْخَرْمَة): شوینی قلیشانى کۆله کهی لووت.

(أَلْأَحْرَم): ۱-نازناوی شایه کی رۆمه کانه ۲-لاى

دامینى شان.

(أَلْأَحْرَمَان (ج): دوو نیسقانى خواربووی

همردوو سمرى کاکيلهی سهرموه.

(أَلْخَرْمَاء): گوپی سمراو.

(- مِنْ الْعِناز): بزنىك كه گوپی له بارىپانى

هه لدرابیت.

(أَلْخَرْم (ج) مَخَارِم): کۆتایى دهربره یوی

شاخ.

(أَلْخَارِم): رپی ناو چیاو دهمى شه قامى

هراوانى ناوچیا.

(مَخَارِمُ اللَّيْلِ): سهرمتايشه و.

(أَلْخَوْرْمَة (ع ا): به لکى گوچکه/ نه رمایى

گوپی یان کۆله کهی لووتی مروف.

۲- (حَرْم- عَنِ الطَّرِيقِ. حَرْماً): له ریگه که

لاپدا.

۳- (حَرْم- تَه الْخَوَارِم. حَرْماً): مرد.

(تَحْرَم وَاخْتَرَم- ه): هه وتاندى و له بن و

بیخی دهرهینا.

(- ه الْمَوْتُ): مهرگ بۆ خوی برده وه.

(إِنْحَرَم- الْقَرْن): سه دمکه کۆتاییهات و

تیپهری.

(أَخْتَرَم- عَنَا): له نیمه رۆپشت و مرد.

۴- (حَرْم. حَرَامَة): بهره لاو داوینپیسبوو/

بیئابرووو بییره و شتیبوو.

(خَارِم و خَرِیم): بهره لاو داوینپیس و

بیئابرو.

(إِخْتَرَم- ه الْمَرْض): نه خویشى لاوازیکرد.

(الْخُرْمَان): درو.

٥- (خَرْمَش - الْكِتَاب): كَتَبَ مَكَهَى (تَيَكِدَا/ خِرَاپَكِرْد).

٦- (خَرْنَف - هُ بِالسَّيْفِ): شَمَشِيرِي پَيْدَاكِشَا.

٧- (الْخَرْنِق (ج) خَرَانِق (ح): كَمَرَوِيشَكِي تازه تَهْمَنْ / گَمَنْج.

(الْخَوْزَنْق): ١- نَهو كُورِي شَاتِيَايدا دَهْخَوَاو دَهْخَوَاتِهوه ٢- (ن): رُومَكِيكَه (فَارَسِي مُعَرَّب).

خَزَا: ١- (خَز - الْحَائِط. خَزَا): سَهْرِي ديوارمَكِي دِرْكَاوِيكِرْد تا سَهْرِيَنَهْ كَهْمُون.

٢- (خَزْ يَخْزُ - الثَّمَر): خُورْمَاكَه كَهْمَهْ كِيك تَرشِبُو.

(تَمَرْ خَا): خُورْمَاي مَزَر.

٣- (خَز - وَاخْتَز - هُ بِالرَّمَج. خَزَا): نِيَزَهِي پَيْدَاكِرْد.

٤- (خَزْ وَاخْتَز - الرَّجُل. بَبَصَرِه. خَزَا): بَه جَاوِيَهوه كِرْد.

٥- (الْخَز (ج) خَزُوز): ١- نَاوَرِيشَم (لَه مَخْرَة) موه هَاتُووه كَه شُوِيَنِي كَمَرُوِيشَك

دَهْگَرِيَتِهوه وَا تَا وَهَك تُووَكِي كَمَرُوِيشَك نَهْرَمَه ٢- چِنْرَاوِي نَاوَرِيشَمو خُورِي يَان هَهَر

نَاوَرِيشَم.

(الْخَزْ (عِنْد الْعَامَّة): هَمُوَزَه.

(الْخَزَز (ح) خَزَّان وَآخِرَة (ح)): نِيَزَهِي كَمَرُوِيشَك.

(الْمَخْرَة): كُونَه كَمَرُوِيشَك.

(الْخَزِيْز): تُووَتِرْكِ زُور وَشَك.

(الْخَزَّاز): نَاوَرِيشَم فَرُوشِيَارِي چِنْرَاوِي خُورِي و نَاوَرِيشَم.

خَزَب: ١- (خَزَب وَتَخَزَب - الْجِلْد: خَزْبَا): پَيَسْتَمَكَه بِيَنَّاَزَار نَاوَسَا.

(خَزَب): پَيَسْتِي نَاوَسَاوِي بِيَنَّاَزَار.

(- بَ الشَّاة): گَوَانِي مَهْرَمَكَه هَهْ لَاوَسَا.

(خَزْبَة وَخَزْبَاء): مَهْرِي گَوَانِ نَاوَسَاو.

(الْخَزِيْب وَالْخَزِيْبَان): گُوشْتِي سَهْرَجَهْمَبَهَر / گُوشْتِي هَهْرَزَان.

(خَزِيْبَة وَخَزِيْبَانَة): پَارَجَه گُوشْتِيكِي هَهْرَزَان.

٢- (الْخَزْبَاز وَالْخَزْبَاز (ح): ١- مِيَشِي سَهْرَتَهْرَسِي وَآخ ٢- وِيَزَهْوِيَزِي مِيَشِي سَهْرَتَهْرَس.

خَزَر: (خَزَر. خَزْرَا): بَه زُور زَانِيِيَهوه بَه تِيَلَمِيچَاو تَهْمَاشَاپَكِرْد.

(خَاَزَر): تِيَلَمَتِيكَهْرِي زُورْزَانِيِي.

(خَزَر - ت عَيْنُه): جَاوِي تَهْسَكْبُووهوه.

(أَخَزَر): جَاوَتَهْمَسَكُو بَجُووَك.

((م) خَزْرَاء (ج) خَزَر): نَاْفَرْمَتِي جَاوَتَهْمَسَكُو بَجُووَك.

(خَزَر - الشَّيء): شَتَهْمَكِي تَهْسَكْرَدَهوه.

(تَخَاَزَر): پَيَلَوِي هِيَنَّاپَهوه يَهَك تا تِيَزْ تَهْمَاشَا بِيكَاَت.

(الْخَزَر): ١- تَهْمَسَكِي جَاو ٢- كُومَه لَه خَه لَكِيكَن كَه جَاوِيَان تَهْمَسَكُو بَجُووَكَه.

(بَحْرُ الْخَزَرِ): دهریای همزوین.
 (الْخَزْرَةُ): تهاو و خیل. خیلنکه گلینهی جاوی زور خوار بیتمه. بۇ هنچکی جاوی که نهوه ناشیرینترین خیلییه.
 ۲- (خَزَر- الرَّجُلُ خَزْرًا): پهاومکه ههلات.
 ۳- (الْخَزْرَةُ وَالْخَزْرَةُ): نازارپشت.
 (الْخَيْرَان): دارحهیزمران.
 (خَيْرَانَةُ (ج) خَيْرَانَات): دارحهیزمراننیک: روومکیکه له بنچینهدا له جین و ناسیای جهمسرو هندستانموه هاتووو بهوه ناوداره که گهورمهو زوو پندمگاتو کهمگوله.
 هدمکهی له خورههلاتدا بۇ دروستکردنی کورسی بهکار دیت ۲- ههمووو داریکی نهرم/ جیویکی نهرم ۲- نیژه لمهر نهوهی نهرمهو دمنوشتیتهموه.
 (الْخَيْرَانَةُ (ج) خَيْرَانَات): سوکانی پاپور که له دواوهی دمبیت و رووی پاپورمهکی پیدهگوریت.
 (الْخِيزُور) (ن): دارحهیزمران.
 (الْخَوَزَرِي وَالْخَيْرِي): رویشتنی ناریکو شله پهمیهی.
 ۴- (الْخَزَج): بای ومشت/ بای باشوور.
 ۵- (خَزَرْف- فِي مَشِيَّتِهِ): له رویشتندا دمستی بهرزگرمهوهو دانهواندموه/ دمستی توند راومشانده.
 خز: ۱- (خَزَع- الشَّيْءُ. خَزَعًا): شتهکهی

بری.
 (- عَنِ الْقَوْمِ): له خویشگهل بر او دواگهوت.
 (- مِنْهُ شَيْئًا): شتیکی لیسهند/ لیبرد.
 (خَزَع- الشَّيْءُ): شتهکهی بری و لهتلهتیکرد.
 (- الشَّيْءُ بَيْنَهُمْ): شتهکهی له نیوانیاندا بهشکرد.
 (- هُ ظَلَعُ فِي رِجْلِهِ): خهوشنیک یان نهخوشیهک له هاجیداو لهپیخت/ شهلکرد.
 (تَخَزَع- الشَّيْءُ): شتهکهی بری.
 (- عَنِ الْقَوْمِ): له خویشگهل دواگهوت.
 (تَخَزَعُوا- الشَّيْءُ): شتهکهیان پارچهپارچه بهشکرد.
 (اِنْخَزَع- الْحَبْلُ): پمتهکه له ناومراستدا قرتا، پچرا.
 (اِخْتَزَع- هُ): بردی.
 (- هُ عَنِ الْقَوْمِ): له خویشگهل (پچراند/ بری/ کرد).
 الْخَزْعَةُ: شهلای هاجیک و گورتهینانی.
 (الْخَزْعَةُ): کوته گوشتیک.
 (الْخَزُوع): نهوهی دمست بۇ مالیخهک دمبات و دمبات.
 (الْخَزَاع): مردن.
 (الْخَزَاعَةُ): پارچهیهک که له شتیک بیریت و بکریتهوه.
 (الْخَوَزَعَةُ): کومهلهلیک که له له زورمه

بېچریت.

٢-(الْخَزَعُ- الرَّجُلُ): پياوښته لمبه پېرۍ و
بېهيزۍ کومايه وه.

(الْخَوْزَعُ): پېر / نيختياري کوماوه.

٣-(الْخَزْعَبِلُ وَالْخَزْعَبِلُ وَالْخَزْعَبِلُ): هسه
پروبووچ و بېنچينه و بېکهنيناي.

(الْخَزْعَبِلَةُ (ج) خَزْعَبِلَاتُ): هسه ههلهق و
مهلهق / هسه گالتهو گهمه و بېکهنين.

٤-(خَزَعَلُ- فِي مَشْيِهِ): له روښتندا لهنگۍ /
شهلي.

(- الماشي): وهك شهل روښت / خوی
لهنگاند.

(الْخَزَعَلُ (ح): كهمتيار.

(الْخَزَعَالَةُ): گالتهجاړۍ / ياري و مهراق /
گهمه و بېکهنين.

خزف: (خَزَفُ- فِي مَشْيِهِ. خَزَفًا): له
روښتندا دصتي راوښاند.

(- الثَّوبُ): بهرگهکۍ دادرۍ / پهکالا يکردهوه.

(- الشيءُ): شتهکۍ ههلدري.

(الْخَزَفُ): نهوهۍ که له قور دروستکراييت و
به ناگر سوورکراييتوه، وهك کاشي /

ههخفووړۍ و گوږمو ديزمو چينۍ و لهو
بابهتانه.

(خَزَفَةٌ): ههخفوريهک يان شتيك لهو
بابهتانه.

(الْخَزَافُ وَالْخَزَفِيُّ): گوږمفروش و گوږمکمر

چين و ههخفوريکهرو فروشياري.

خزق: ١-(خَزَقُ- هُ بِالْسَّهْمِ. خَزَقًا): تيريکۍ
پيداچهقاند / بهرخت.

(- هُ بِالرَّمَحِ): سووکه نيزميهکۍ پيداگرد.

(- الشَّيْءُ فِي الْأَرْضِ): شتهکۍ له زمويديا
چهقاند.

(تَخَزَقَ وَانْخَزَقَ): ابهرتير يان نيزه کهوت
٢-پيدا چهقي.

(إِخْتَزَقَ- السَّيْفُ): شمشيرمکه ههلهکيشرا.

(الْخَزَقُ (فا): ١-خووکۍ نيزه ٢-تيري تيچوو.

(الْخَزَقَةُ): سونگۍ.

(الْخَزَوِقُ (ج) خَوَازِيِقُ): تيلايهکۍ دريږي

نووکتيږه به کوښۍ تاوانباردا دمکريت و

پييدهمريت (نهمرو دموتريت) (فَعْلُ خَوَزَقُ):
تيلاي تيرين و کوشتن.

٢-(خَزَقُ- الطَّائِرُ. خَزَقًا): بالندمکه
ريقنهپکرد.

٢-(خَزَقُ- الثَّوبُ) (عامية): کراسهکۍ
دادري.

خزل: ١-(خَزَلَ. خَزَلًا): پستي له ناومړاستدا
شکا.

(أَخْزَلَ وَمَخْزُولُ): پشتشکاو.

(الْخَزَلَةُ): پشتشکان.

٢-(خَزَلَ- الشَّيْءُ): شتهکۍ لهتکرد / پري.

(تَخَزَلَ): پارچه پارچه بوو / لهتلهتبوو.

(إِنْخَزَلَ- فِي كَلَامِهِ): له هسه کهوت.

(- مِنْ الْمَكَانِ): به تمنیا له شوینمهکدا
مایموه/ تمريک بوو.

(اِخْتَزَلَ- الشَّيْءُ): له شتمهکی لابردو
لیکردموه/ لییداپری.

(- هُ عَنِ قَوْمِهِ): له خویشگهلی داپری/
تاکیکردموه.

(- بَرَايَه): خۆباومریکرد/ همر به رای
خۆیکردو قیرسیچمهیکرد.

(- الْوَدِيعَةُ): دمستی بهسمر سپاردمهکدا
گرتو نمیدایهوه به خاومنهکی/ ناپاکیکرد.
(اِخْتِزَالَ (ع ح): لیکه مکردن/ کورتکردنهوه/
لییداپری.

(عِنْدَ الْكُتْبَةِ): لای نووسهران) لیقرتانندی
همندیك بیت له نووسیندا به نیازی
کورتکردنهوهو خیرایی له نووسیندا (له
لیپرینهوه و مرگراوه).

(اِخْتِزَالَ كَسْرٍ وَاجْتِصَارِهِ) (ع ج):
کورتکردنهوهی سمرهوژیری گهرتی ناسایی.

(اِخْتِزَالَ ٦٠/٢٠ به کورتکردنهوهی نهو کهرته
دمبیته ٢/١ به لام ٥/٢ و ١٢/١١ کورتتاگیرینهوه.

٢- (خَزَلَ- هُ عَنِ حَاجَتِهِ خَزَلًا): بهری
خواستهکی لیگرت/ نهیهیشت بگاته
پیداویستهکی/ تهگهری هیناپه ری.

(اِنْخَزَلَ - عَنِ الْجَوَابِ): به تمنگ وه لامدانوه
نمهات.

(اَلْخَزْلَةُ): بهریهستکمری نامانجهکانت/

رپلیگری نیازمهکانت/ نههیل و تهگهرههین.
٤- (تَخَزَّلَ): سستهپی بوو/ له رپیشتندا/
گرانپه بوو.

(- السَّحَابُ): ههورمه گرانپه بوو.
(اِنْخَزَلَ): سست رپیشت/ بیتابوشتانه
رپیشت.

(اَلْخَزَلِي وَالْخِزْلِي): رپیشتنیکی گرانو
به لهقه لهق.

٥- (اِخْتَزَلَ- هُ): خهوشی لیگرتو تهشمیری
لیدا.

خزم: ١- (خَزَمَ اللَّائِي. خَزَمًا): مروارییهکانی
هونیموه.

(خَزَمَ وَخَزَمَ- الْبَعِيرُ): نهلقهی کرده لووتی
خوشرمهکموه.

(«خَزَمَ- اَنْفَ فُلَان» و «جَعَلَ فِي اَنْفِهِ
الْخِرَامَةَ»): ١- لووتهوانهی کرده لووتی ٢- کنری
کرده لووتی فلان واتا زهبوون و سهرشوپیکردو
جهوسانندیموه.

(تَخَزَمَ- الشَّوْكَ فِي رِجْلِهِ): (چقلهکه/
درکهکه) به پییدا جوو/ تییجهقی.

(اَلْخَزَم (ن): درهختیکه له تویکلهکهی
گوريس و بهت دروستدمکریت.

(اَلْخِرَام): قولفهیهکه دمکریته لووتی
خوشرموه و رشمهکی پیوه بهند دمکریت.

(اَلْخِرَامَةُ = اَلْخِرَام): قولفهی لووتی خوشر.
(خِرَامَةُ النُّعْلِ): هایشیکی تهنکه که

نەملاولاو قایشی بچراوی سۆلەکه بهیهک
دمگیمینیت.

(أَلْخَرْزُوم - مِنَ الشَّرْكَ): قایشی بچراوی
سۆل.

٢- (خَازَم - هُ الطَّرِيقَ. مُخَازَمَةٌ): به دوو
ریگهی بهیهگمیشتنی یەکتەردا رۆیشتن و له
شوینیکدا یەکتەریان گرتەوه.

(تَخَازَم - الْحِيشَان): دوو سوپاکە بەرفنگارییەکیوون.
(أَلْخَرْزَم (ج) مَخَازِم): ریگهی ناوشاخ.

٣- (أَلْأَخْرَم (ح): نێرەمار.

(أَلْخَرْزَامِي (ن): گۆلەلالە/ گۆلەخازنیم/
بەرزەلننگ. گۆلنیکە له کۆمەڵەی زەمبەقە
پیاژدارە. گۆلەکهی زۆر جوۆرەو زۆر رەنگی
هەیه. هۆلەندە پێی بەناوبانگە.

(أَلْخَرْزَامِي وَالْخَرْزَام): گۆلە سەل/ (ن) هەلالە.
گۆلنیکە بۆنی زۆر خۆشە عەتری لێدەگیرێت.
خەزن: ١- (خَزَنَ وَخَزَنَ - الْمَالُ خَزْنًا):
دارایی کۆکردەموو عەماریکرد/ کەلەکیکرد/
گەنجینەیکرد.

(- السِّر): نەینییەکهی پۆشی/ شارەدموو
نەدرگاند.

(- اللِّسَان): زمانی خۆی بەست/ زمانی
پاراست.

(أَخْزَنَ): دارابوو/ دموڵەمەند بوو کە له
پێشدا هەژار بوو.

(إِسْتَخَزَنَ - الْمَالُ): سامان و دارایی گرد کردەموو

عەمارکرد/ گەنجینەیکرد.

(- هُ الْمَالُ): داواپێیکرد داراکە بخاتە عەمارەوه/

گەنجینەیبخات.

(أَلْخَازِن (فا) (ج) خَزَنَةٌ وَ خُزَان):

١- گەنجینەوان/ عەمارکەر ٢- زمان.

(خَازِنُ الْأَمِير): گەنجینەوانی میر/ کلێلداری
میر/ کە ناگای له داراکە دەبێت و بوویشی
بەختەمکات.

(أَلْخَزَنَةُ): سامان و دارایی گەنجینەکراو/
عەمارکراو.

(أَلْخَزَان): ١- زمان ٢- تانکیئاو/ عەماراو/
نەستیل/ ئەوهی کە ئاوی تێدا عەمار
دەگیرێت و رادەگیرێت.

(أَلْخَزِينَةُ (ج) خَزَائِن) = أَلْخَزَنَةُ):
گەنجینەکراو.

(أَلْخَزِينَةُ وَالْخَزَانَةُ (ج) خَزَائِن): گەنجینە/
عەمار.

(أَلْخَزَانَةُ): گەنجینەدارایی/ گەنجینەکاری/
عەمارکاری/ گەنجینەوانیی.

(أَلْخَزَن (ج) مَخَازِن): گەنجینە عەمار.

(مَخَزَنُ الْبِضَاعَةِ): عەمارێ کە لوپەل و کالایی
بازرگانیی.

٢- (خَزَنَ وَ خَزَنَ وَخَزَنَ - اللَّحْمُ. خَزْنًا
وَ خَزُونًا وَ خَزْنًا وَ خَزَانَةً): گۆشتەکه
بۆگەنیکرد.

(خَزِين): گۆشتی بۆگەن.

٢-(إِخْتَزَنَ - الطَّرِيقَ): نَزِیْکَتَرِین رِیْگَمِیْگَرَت.
(مَخَازِنُ الطَّرِیقِ): کُورَتَرِین رِی بُو نِهو
شُویْنَهی نِیازَه.

خَزَا: (خَزَا- هُ. خَزَوُا): ١-رَامِیْکَرْدو خَسْتِیَه
ژَنَر رِکْنِی خَوِیْهَوَه/ بَه سَهْرِیْدَا زَالِیو ٢-
نَه یَه یَشْت بَگَاتَه نَارْمَزو مَکَانِی وَه بُوو بَه
نَاخَمْزِی وَ دُوژْمَنَیْه تِیْی لَه گَه لَدَا کَرْد.

(خَزَا- الدَّایَةُ): جَوَارِیْکَهی رَامِکَرْدو رَاهِیْنَا.
خَزِی: ١-(خَزِی. خَزِیَا وَ خَزِی): ١-سَهْرِشُورُو
رَسَوَا بُوو ٢-تَووشِی وَه ی نَاوَزَرَانِیْکِیو بَه وَه
رَسَوَا سَهْرِشُورُو بُوو.

(خَزِی- هُ خَزِیَا): سَهْرِشُورُو سَووکیْکَرْد/
نَابِرُو یِرْد ٢-لَهو سَهْرِشُورُتَرُو نَابِرُو چووتَرُو
رَسَوَاتَر بُوو ٣-بَاشَه لَی هَه لَمَالِی وَ نَابِرُو یِرْد.
(خَازِی- هُ مَخَازَاةً): تَووشِی نَابِرُو چوون وَ
رَسَوَا یِیْکَرْد.

(أَخَزِی- هُ إِخْزَاءً): ١-سَهْرِشُورِیْکَرْدو تَووشِی
نَابِرُو چوون یِیْکَرْد ٢-سَووْک/ رَسَوَا یِیْکَرْد.

(أَلْخَزِیُ): ١-سَهْرِشُورِی ٢-سَووکی ٣-نَابِرُو چوون
٤-سَزَا.

(أَلْخَزِیَةُ وَالْخَزِیَةُ): ١-وَه ی/ چوورْتوم
٢-بُووشْتِی خَمْسَه لَه تِیْک رَمُوشْتِیْک کَه مَرُوقِی
بِی سَووْک رَسَوَا بَیْت.

(أَلْخَزَاةً): هَوِی سَووکی/ رَسَوَا بُوون وَ
سَهْرِشُورِی.

٢-(خَزِی- هُ وَ مِنْهُ. خَزَايَةُ وَ خَزِی):

شَهْرَمِی لِیْکَرْد.

(خَز) (م) خَزِیَةُ وَ خَزِیَان (م) خَزِیَاء
(ج) خَزَايَا: شَهْرَمَکَر/ بَه شَهْرَم وَ خَه یَا/
شَهْرَمَن.

(إِسْتَخَزِی): شَهْرَمِیْکَرْد. لَه تَهْرِیْقِیْدَا ژَنَه کَه
خَوِی شَارْدَمَوَه/ خَوِی دَابُوشِی.

٢-(أَلْخَزِیُ): دُووَرِی ٢-رَسَوَا یِی وَ سَووکی
٢-سَهْرِشُورِی ٤-نَابِرُو چوون ٥-سَزَا.

خَس: ١-(خَسَّ. خَسَّاسَةً وَ خُسُوسَةً وَ خِسَّةً):
١-رَسَوَا بُوو/ سَووکیو/ تَرُو بُوو ٢-بَیْیَهَا بُوو.
(-فُلَانٌ. خِسَّةً وَ خَسَّاسَةً): فِیْسَار
دَمُروونْ سَووْک وَ هِیْچ وَ بُووچ بُوو/ بَیْیَهَا بُوو.
(خَسَّ وَ خَسَّسَ- نَصِیْبُهُ: خَسًا): بَه شَهْکَه ی
هِیْچ وَ بُووچ وَ بَیْیَهَا کَرْدو زُور کَه مِیووَ.

(أَخَسَّ): کَرْدَمَوِیْه کِی نَاشِرِیْن وَ
رَسَوَا یَانَه یِکَرْد.

(أَخَسَّ- هُ): ١-بَه رَسَوَا سَووکی هَاتَه بَه رَچَاو
٢-نَابِرُو یِرْدو سَووکیْکَرْد/ بَیْیَرِیْزِیْکَرْد.

(إِسْتَخَسَّ- هُ): بَه رَسَوَا سَووکیْدَانَا
٢-رَسَوَا یِیْکَرْدو نَابِرُو یِرْد/ بَیْیَرِیْزِیْکَرْد.

(أَلْخَسِیْسُ (ج) أَخِسَّةً وَ خَسَّاسُ):
نَابِرُو چوو/ رَسَوَا سَووْک، حِیْز/ پُووشْت/
سَهْرِشُور، بَیْیَنَامُوس، هِیْچ وَ بُووچ، بَیْیَاهَخ وَ
نَزْم، نَامَهْرَد، نَارَه سَهْن/ بَیْیَرِیْز/ نَه وِیْسْتَرَاو/
بَه رَکَرَاو.

(أَلْخَسِیْسَةُ (ج) خَسَّانِیْسُ): مِیْی وَ شَه ی

(الْخَسِيسُ)

(خَسَائِسُ الْأُمُور): گاری (سووک و رسوایی/

هیچ و هوچ) گاری بیبایه‌خ.

(الْخَسَاسُ وَالْخُسُوسُ - مِنَ الْأَشْيَاءِ): شته

سووک و بیبهاو نه‌ویسته‌کان.

۲- (خَسْ. خَسَاسَةٌ وَ خُسُوسَةٌ وَ خَسَّةٌ):

کیشی که می‌کرد یان پایمو پله‌ی نزمیووه.

(خَسِيس ج) خَسَاسَ وَ أَخْسَةً: پایمنزم یان

سه‌نگسووک.

(أَخْسَ - حَظُّهُ): ۱- له به‌ختی که می‌کرد

۲- که می‌بهر می‌کرد ۳- که می‌بهر می‌کرد.

(الْخَسَاسَةُ): مالِیکی که م/ داراییه که م.

۲- (تَخَاسَوْا - الشَّيْءُ): شته‌که‌یان

ده‌ستاو ده‌ستکردو زوو بۆیچوون.

(الْخَسَاسُ): نه‌وه‌ی که خه‌لک ده‌ستاو ده‌ستی

ده‌که‌ن پی‌وه‌ی خه‌ریک‌ده‌بن.

۴- (الْخَسْ) (ن): کاهوو.

(خَسُّ الْجَمَارِ وَ خَسُّ الْبَقْرِ) (ن): کاهوو

که‌ران‌ه‌و کاهوو مانگا‌یان‌ه‌ دوو گیای

ده‌سته‌کین.

(الْخَسَّانُ فَكْ): نه‌و نه‌ستیرانه‌ی که ناوا

نابن، وه‌ک ده‌وته‌وانه.

خَسَا: ۱- (خَسَا - الْكَلْبُ. خَسَا): جغه‌ی له

سه‌که‌که کرد/ سه‌که‌که‌ی دهر کرد.

(خَسَا وَ خَسَى وَ انْخَسَا - الْكَلْبُ خَسَا):

سه‌که‌که جغه‌ی لی‌کراو دوور خرایه‌وه.

(خَاسًا وَ تَخَاسًا الْقَوْمُ مُخَاسَةً وَ تَخَاسُوا):

خویش‌گه‌ل یه‌کتریان به‌رده‌باران‌کرد/ به‌ردیان

گرته‌یه‌ک.

(الْخَاسِي - مِنَ الْخَنَازِيرِ وَالْكَلابِ): به‌رازو

سه‌که‌که دوور خراوه‌کان، که ناهیلن توخنی

مرو‌ف بکه‌ون.

۲- (خَسَا - الْبَصَرُ. خَسَا وَ خُسُوًا): چاو‌که‌که

ماندوو بی‌هیز بوو.

۳- (الْخَاسِيَاءُ): خوری‌ی یان شتی وه‌هایتری

خراب.

خَسَر: ۱- (خَسِرَ. خَسِرًا وَ خُسِرًا وَ خُسَرًا

وَ خَسَارًا وَ خَسَارَةً وَ خُسَرَانًا وَ خَسَرًا):

۱- زیان‌یک‌کرد/ زیانی لی‌که‌وت، دۆران‌دی

۲ گوم‌رایوو/ رپی هه‌له‌کرد ۳- هه‌وتا/ مرد.

(خَاسِر وَ خَسِير وَ خَيْسَرِي): ۱- زیان‌یک‌کردوو

۲- دۆراو ۳- گوم‌را/ رپه‌له‌کردوو ۴- هه‌وتاو.

(خَسِر - الْمَالُ. خَسِرًا وَ خُسَرَانًا): دارا‌که‌ی/

سامانه‌که‌ی (له‌ده‌ست‌چوو/ له‌ده‌ست‌دا/

زیان‌کرد).

(خَسِر - هُ): ۱- زیانی پی‌که‌یان‌د/ زیانی لی‌دا/

له‌ده‌ستی چوان‌د ۲- گوم‌رای‌کردو هه‌وتان‌دی.

(أَخَسَرَ - هُ): زیانی (پی‌که‌یان‌د/ لی‌دا/

له‌ده‌ستی چوان‌د گوم‌رای‌کردو هه‌وتان‌دی.

(- الرَّجُلُ نَفْسَهُ): خوی به‌ دۆران‌دن‌دا/

زیانی به‌ خوی گه‌یان‌د ۲- خوی گوم‌را کردو

هه‌وتان‌د.

(الْخَاسِرَ هَا): زيان ليکەوتوو/ زيانکردوو-
دۆراو.

(كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ): هێرشو بەلاماریکی
سەرنەگەوتوو/ بەزیان/ بێئەنجامو کەلک.

(الْخَنْسَرُ وَالْخَنْسَرِيُّ (ج) خَنَاسِرَةٌ): کەسێکە
کە لەبەر زیانبەرکەوتن و دۆراندا بیت.

٢-(خَسَرَ- الميزانَ. خَسِرًا وَ خُسْرَانًا):
ترازووبازیکرد/ کەمفرۆشیکرد/ سەنگەکە
کەمبوو.

(أَخْسَرَ- الميزانَ): یاری بە ترازوومەیکردو
کەمفرۆشیکرد.

خَسَعَ: (خُسِعَ - عَنْهُ كَذَا. خَسْعًا): ئەو
لێدوو خرایەموو لێلابرا.

الْخَسَعُ (عامية): لاواز- بێپرشت.
(خَاسِعٌ وَخَسِيعَةُ الْقَوْمِ): رێسواترین و
سووکترین ناو خوێشگەل.

خَسَفَ: ١-(خَسَفَ- الْقَمَرُ خُسُوفًا): مانگگیرا/
ڕووناکیی برا.

(خُسُوفُ الْقَمَرِ): مانگگیران.
(خَسَفَ- الْكَانَ): شوێنەگە ڕۆچوو/ بە
قوواتدا چوو.

١-(فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ): فیسار لە زەویە کەدا
وئبوو.

٢-(تِ الْعَيْنِ): چاومە کۆر بوو/ ڕووکایەمو.
١-(الْعَيْنِ): چاومە دەرھێنا.

٢-(اللهُ الْأَرْضِ): خودا زەویە کەمو ئەو

بەسەریشیەو بەو بە ناخیدا بردو
رۆچوو وئندن.

١-(اللهُ الْأَرْضَ بِفُلَانٍ): خودا فیساری بە
ناخیزەویدا برد.

(خُسِفَ- الرَّجُلُ بِالْأَرْضِ): پیاو کە لە
زەویە کەدا وئبوو.

(أَخْسَفَ وَأَنْخَسَفَ- تِ الْأَرْضِ): زەویە کە
بەوێشەموو کە بەسەریەو بوو ڕۆچوو/
بەقووتدا چوو/ بەناو داچوو.

٢-(تِ عَيْنِهِ): چاوی کۆر بوو.
(الْخَاسِفُ (ج) خُسِفَ) هَا: ١-ڕۆچوو/ وئبوو

٢-چاوی بە قوولدا چوو، ڕووکاو.
(الْخَسِيفُ- مِنَ الْعْيُونِ): چاوی ڕووکاو/
بەقوولدا چوو.

(الْخَسْفَةُ- مِنَ الْأَرْضِ) (عامية): زەوی
نیشتوو/ تەپیو/ ڕۆچوو.

(الْأَخَاسِيفُ وَالْأَخَاسِيفُ): سستەگە زەوی.
٢-(خَسَفَ- السَّقْفُ. خُسُوفًا): بنمیچەگە

کەوت/ تەپی.
(أَخْسَفَ وَأَنْخَسَفَ- تِ الْبَيْتِ): چالۆمە
تەپی.

٢-(خَسَفَ- الشَّيْءُ. خَسْفًا): ١-شتەگە بێر،
قڵیشاند ٢-لەتکرد.

١-قڵیشا ٢-لەتبوو.
١-(الْبَيْتِ): تاوێری ناو بێر مەگە قڵیشاندو

شکاند. ناوێکی هەمیشەیی لێدەر پەری.

(الْخُسْفُ): دهمی چالوویکی به ناو / سهرچاوهی
چالوویکی به ناو.

(الْخُسْفُ (ج) أَخْسَفَ وَخُسِفَ. وَالْخُسُوفُ
(ج) حُسِفَ - مِنْ الْآبَارِ): بیریک که له
تاویردا هه لکه ندرابیت و هه میسه ناو بیت.

(- مِنْ النُّوقِ): میخوشتریکی زور به شیر ه له
زستاندا زوو وشکبات.

(- مِنْ السَّحَابِ): هه وریک که ناوی زور
هه لگرتبیت.

٤-(حَسَفَ - الشَّيْءُ): شته که که میگرد.

(- الرَّجُلُ): پیاو که لاواز بوو.

(الْخُسْفُ): که مبوون / که مکردن.

(«باتوا على الْخُسْفِ»): بیشیوو بیخواردن
سهریاننایهوه.

(«شَرِبْنَا على الْخُسْفِ»): بهسکی برسیتی
خواردمانهوه.

(الْخَاسِفُ (ج) خُسِفَ): ١-لاواز ٢-پیاوی له
نه خویشی تازه هه ستاو ٣-برسی.

٥-(حَسَفَ - فَلَانًا. حَسَفًا): سهرشورو ناچاری
شتیکیکرد که خوی نه یدموست.

(الْخُسْفُ): سهرشوری و سووکی ٢-شهر مزاری و
بووشتی و نابروو جوون.

(الْخُسْفُ وَالْخُسْفُ): سهرپیدانه واندن /
سهرپیشورکردن. ناچارکردنی شتیک که خوی
نهیهویت.

(«سَامَهُ الْخُسْفُ وَ سَامَهُ حَسَفًا وَ حُسَفًا»):

تالای سهرشوری و سووکی بیئوشتی و
باریگرانی بیئه لگرت.

٦-(الْخُسْفُ وَالْخُسْفُ): گوین.

(الْخُسْفَةُ): گوینیک که بخوریت.

خسق: (حَسَقَ - السَّهْمُ. حَسَقًا وَ حُسُوقًا):
تیر که تهواو نه جهقی.

(الْخَسَاقُ): دروزن.

(الْخَسَقَاتُ): بهشیمانی و بادانهوه.

(«هُوَ ذُو خَسَقَانٍ فِي الْبَيْعِ»): له کرین و
هروشتندا باده داتهوه و بهشیمانیهیه /
باشگمز دمیتهوه.

خسل: (خَسَلَ - هُ. خَسَلًا): رسواو بیپریزیکردو
دمریکرد.

(الْخَسَالَةُ وَالْخَسَالَةُ): (کهنده / خرابی
هه موو شتیک.

(الْخَسِيلُ (ج) خَسَالٌ وَ خَسَائِلُ): دارزاو
٢-رسواو سووک / بیبهها.

(الْخَسْلُ وَالْخَسَالُ): رسواو بووده له / بیتوانا.

(الْخَسْلُ وَالْخُسُولُ): سهرشورکراو / رسواکراو /
شکینراو / سووککراو / بیتواناکراو.

خسی: (خَاسَى وَأَخْسَى وَ خَسَى - هُ. مُخَاسَاةٌ
وَ إِخْسَاءٌ وَ تَخْسِيَّةٌ): به گوینزاری له که لدا
کرد. بهکیه یان جووته جووته.

(الْخَسَا (ج) الْأَخَاسِي): تاک.

خَسْ: ١-(خَسَّ - زَيْدًا. خَسًا): تیغیکی به
زمیددا کرد.

(- هِيَه): تِيچوو/ پييداچوو.

(- البَعِير): چيلكهى به لووتى حوشترمكهدا
کرد.

(إِنْخَشْ - هِيَه): تِيچوو/ پييداچوو/ رويشته
ناوموه.

(- بَيْنَ الْقَوْمِ): خويکرد به ناو خويشگهلداو
ونبوو.

(الْخَشْ) (مص): درزى شتيك.

(الْخِشاش): چيلكهى نيسكى لووتى حوشتر كه
به لووتيدا دمگريت.

(حِشاشَة - ج) أَخْشَة): چيلكهيهكه دمگريت
به نيسكى لووتى حوشتردا.

٢-(خَشْ - الرَّجُلُ. خَشَأْ): تپهري و خوى
بهناودا کرد.

٢-(الْمَخَشْ): ١-بِيْبَاك/ بوپرو له كاردا به
ههلممت ٢-هسپى نازاو به ههلممت.

(الْخِشاش): نازا/ دلپړ/ بوپړ/ نهبهرد.

٣-(خَشْ - السَّحَابُ. خَشَأْ): ههورمكه
رشيئهميگرد/ بارانيكى كه مى هيناو باراند.

(الْخَشْ): رشيئنه باران/ بارانيكى كه م.

٤-(الْخَشْ): ١-شتى زير ٢-پيادهمرو.

(الْخَشْ): گرد/ تهپه.

(الْخِشاش): پيادهميهك.

(الْخِشاش): خراپ/ بهد.

(الْخِشاش. أَلْوَا حِدَة خِشاشَة - ج) بِأَخْشَة)

(ح): ١-مؤريانى زموى و چولهكهو نالهوانه

٢-(ح) ماري كيؤ ٢-برق/ توورمى.

(«حَرَكَ خِشاشَة»): تووره بوو.

(خِشاشا - الشَّيْءُ): نهملاو لاي شتهكه/
همردوو تهنشتى شتهكه.

(الْخِشَاء - ج) خِشَاوَات وَخِشاشِي): زمويى
بهردين و هورپن.

(الْخِشَاء): نيسقانى بهرمومبووى پشتگوى كه
دوانن.

٥-(خَشْخَشَ وَ تَخَشَّخَشَ - السِّلَاحُ أَوْ الْحُلِيّ.
خَشْخَشَة): تهقهى چهك هات يان زرنكهى
خشل هات كاتيئك بهريمك كهوتن.

(- فَلَانٌ بَيْنَ الشَّجَرِ أَوْ الْقَوْمِ): فيسار خويکرد
بهناو دارمگاندا يان خويشگهلداو ونبوو.

(الْخِشَخِشَ (ن): خاشخاش.

خِشَخِشَة (ن): خاشخاشيئك/ روومكيكى
گياييه فاشى سبى دمگريت كه خموهينهر و
سرکهرد.

(- (ن): روومكيكه گياييه له نههمريكاوه
هاتوومو گهلاپانه. بهرمكهى به گولاوى

دهخوريت. چيژى وهك چيژى كالمكه. له
ولاته گهرمهگاندا دهروپنريت وهك ميسر.

خشب: ١-(خَشَبَ - الشَّيْءُ: بِالشَّيْءِ. خَشْبًا)
(ضد): ١-شتهكهى تيئكهلى شتهكهپتر کرد

٢-شتهكهى له شتهكهپتر جياکردموه.

(الْخَشُوب): شتى ناويتهى به نهندازه.

٢-(خَشَبَ - الشَّيْءِ. خَشْبًا) (ضد): شتهكهى

هه‌لبژارد. شته‌که‌ی هه‌لنه‌بژارد.

(أَلْخَشِيبُ (ج) خُشْبٌ وَخَشَائِبُ- مِنْ

السُّيُوفِ): شمشیری هه‌لبژارد.

٢-(خَشَبُ- السَّيْفِ. خُشْبًا): شمشیرمه‌کی

سافو لووسکرد.

(تَخَشَّبَ السَّيْفُ): شمشیری سافو لووس و

تیزی به‌دمسته‌وه گرت.

(إِخْتَشَبَ السَّيْفُ): شمشیری سافو لووس و

تیزی به‌دمسته‌وه گرت.

أَلْخَشْبُ: تیز.

(أَلْخَشِيبُ (ج) خُشْبٌ وَخَشَائِبُ- مِنْ

السُّيُوفِ): شمشیری سافو لووسکراوو.

(- مِنْ الْقِسِيِّ): لیهه‌لکه‌نراو داخوراو/

خراب.

٤-(خَشَبُ- الْكَلَامَ وَالْعَمَلَ. خُشْبًا): قسه‌کی

نهرازانده‌مو نه‌پیکا، کارمه‌کی (حَاك

دانه‌مهرزاند/ نه‌سازاند/ باش نه‌کرد).

(خَشَبَ وَاخْتَشَبَ- الشَّعْرُ): هه‌لبه‌سته‌که‌ی

ببچاککردن و ههرمه‌مکی دانا.

(أَلْخَشِيبُ (ج) خُشْبٌ وَخَشَائِبُ): خراب/

ناته‌واو.

(- مِنْ السُّيُوفِ): شمشیری تازه دارپژراوو

لووس و ساف نه‌کراو.

(أَلْخَشُوبُ): اباش نه‌چه‌سپاوو نه‌کراو

٢-نمو که‌سه‌ی باش فیرو پهرورده نه‌کرا بی‌ت/

مروقی شپو در.

٥-(خَشَبُ- الشَّيْءُ): وه‌ک دار ره‌قو زبر بوو.

(تَخَشَّبَ): له له‌موهرگا که‌دا پووش و

وشکه‌و موبوی خوارد.

(إِخْشَوْشَبَ): له ره‌موش و ره‌فتاردا وه‌ک دار

سه‌ختبوو.

(- فِي عَيْشِهِ): به‌رامبه‌ر سه‌ختیی و ره‌نجی

ژیان پته‌و به‌نارامبوو.

(أَلْخَشَبُ (ج) خَشَبٌ وَخُشْبٌ وَخُشْبٌ وَ

خُشْبَانُ): ته‌خته، دار ٢-(ز) به‌شی ره‌قی

رووه‌ک چ له هه‌دداو چ له ره‌مگمانداو چلدا.

(أَلْخَشَبُ الْوَرْدِي (ز): ته‌خته‌ی گولین (ز)

نهمه زور جووری ته‌خته‌و دار دم‌گریته‌وه که

به‌نرخن و وه‌ک (حَاکمه‌رمنده) که به‌رازیل

به‌ره‌مه‌میده‌مینیت.

(أَلْخَشَبُ وَالْأَخْشَبُ): ره‌ق/ سه‌خت و نه‌ستووو

زبر.

(عَيْشُ خَشَبٍ): ژیا‌نی سه‌خت و پهر له

کوهره‌موری و نارپک.

(أَلْخَشِيبُ): درپژی ره‌قه‌له‌ی نیسکده‌ره‌پریو.

(حَمَلُ خَشِيبٍ): حوشریکی ره‌قه‌له‌ی

نیسکده‌ره‌پریو.

(أَلْخَشَابُ (ج) خَشَابَةٌ): ا‌دارو ته‌خته‌فرۆش

٢-دارکه‌ر.

(أَلْخَشَابُ): کورته‌ی نه‌ندامنه‌ستووو.

(أَلْخَشَبَاءُ): زمویه‌ک ره‌قه‌من و چه‌ولگو

به‌رده‌لانی و هورپینبیت.

خشر: ١- (خَشَرَ): پاشماوی خواردنه که ی
له سر خوانه که هیشته وه.

(- الشیء): شته که ی له پاشماوو گمنده
پاککردموه.

(خَشَرَ. خَشْرًا): چلیسیکرد/ زۆر خۆرییکرد.

(الْخُشَار وَالْخُشَارَة): ١- پاشماوی خواردنی
سمرخوان ٢- گمنده ی هه موو شتیك ٣- جوی
پووچهك ٤- سمرسمری و رسواکانی (ناو
گۆمەل/ خەلك).

(الْخَاشِر الْوَاحِدَة خَاشِرَة): پوشت و سووکی
ناو خەلك/ خەلكانی نزم و رسوا.
(خَاشِرَة النَّاس): خەلكی پوشت و نامەردو
سووك.

٢- (خَشَرَ. خَشْرًا): زیرپیکردو هه لات.

٣- (خَشْرَمَ تِ الصَّبْع): کهمتیارمکه
مرقه مرقی خواردنی بوو.

(الْخَشْرَم (ج) خَشَارِمَة): ١- کووره ههنگ یان

کووره زەردمواله و زەردمزیڕه ٢- (ح) شاههنگ

٢- کووره ههنگ ٤- بهردیی نەرم که بهرده
کهجهو به گهچ دهمکریت.

(الْخُشَارْم): ١- لووتیزل ٢- دنگیبهرزو هه به.

خشح: ١- (خَشَعَ- لَهُ. خَشُوعًا): سمری
ملکه چیی و زه بوونی بهرام بهر پیشانداو
نهویکرد.

(خُشُوع): ملکه چیی و سمری دانه واندن و
کورنووشیردن.

(خَاشِع (ج) خُشَع و خَشَعَة وخَاشِعُون):

ملکه ج/ سمری دانه و بوو و خۆبه که مزان و
زهبوون/ کورنووش بهر.

(خَشَعَ- بَصْرُهُ): چاوی داخست و چاوی شۆر
بوو.

(- بَبَصَرُهُ): چاوی دانه واند/ داخست/ چاوی
شۆر کرد.

(- الصَّوْتُ): دهنکه که کپیوو/ بپرا.

(أَخْشَعَ- هُ): سمری پیدانه واند/ ملکه چی کرد/
سمرشۆری کرد.

(تَخَشَّعَ): لایله موه/ پارایله موه/ کپوو زایله موه.

(تَخَشَّع و تَخَاشَعَ): به درۆ سمری نهوی کردو
پارایله موه.

(إِخْتَشَعَ- لَهُ): خۆی به دهسته و مداو سمری
بو دانه واند.

٢- (خَشَعَ- تِ الشَّمْسُ خُشُوعًا): خۆر داکهوت
خه ریکی ناوایو ونبوو.

(- الْوَرَقُ): گه لاکه سیسبوو.

(- تِ الْأَرْضُ): زهویه که وشکه رۆی گمیشتی و
بارانی لینه باری.

٣- (الْخُشَعَة (ج) خُشَع): گردۆلکه.

(الْخُشَعَة): به چکه ی زیندوی ناوسکی و لاخی
مردار و موبوو. ناوسکه که ی هه لدهردن و به چکه
زیندوو مکه ی لیدمردمهینن.

(مَكَانٌ خَاشِعٌ): شوینی که/ بهی پینابهن/
پینازانن.

(جدارُ خاشِع): دیواری ته ختیبوو.

(بَلْدَةُ خَاشِعَةٍ): شاریکی کاو له که خانووی به پیوه نه مابیت.

(الْخَاشِع): به چوکدا هاتوو/ کورنووشبردوو.
خَشَفَ: ۱- (خَشَفَ خُشُوفًا وَ خَشَفَانًا):

به زمویه که دا رُویشتو دیار نه ما.

(- خَشَفَانًا): به شمو رُویشت.

(خَشَفَ وَ انْخَشَفَ - فِي الشَّيْءِ): جووه ناو شته که وه.

(الْخَشُوف): ۱- که سیکه خوی دماو یته کاریکه وه دهستی تیدمَنی/ خَوْتِیه لقورتین
۲- بویړنیک که به شمو بروات.

(الْخَشَف = الْخَشُوف): که سیکه که خوی بهاو یته کارم وه یان به تاریکه شمو بروات.

(الْخُشَاف (ح) = الْخُفَاف): شهمه که ویره.

۲- (خَشَفَ - فِي السَّيْرِ خَشْفًا وَ خَشْفَةً): له رُویشتنه که دا په له یکرد/ خیرایکرد.

(خَاشَفَ - إِلَى الشَّرِّ): دهستی دایه (خرابه/ به دی).

(سَيْفٌ خَاشِف): شمشیرکی تیژی برمر.

(الْخَشُوف - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی چابوک/ گورج/ نازا.

(- مِنَ السُّيُوفِ): شمشیری تیژو برمر.

۳- (خَشَفَ - الْبَرْدُ خُشُوفًا وَ خَشَفَانًا):

سهرماکه تیژ بوو.

(- الْمَاءُ): ناوکه بهستی.

(مَاءٌ خَاشِفٌ وَ خَشَفٌ): ناوی بهستوو/ سهوّل.

(الْخَشَفَ وَالْخَشِيفَ): ۱- به فري کولوو که وړه
۲- نیمچه بهستوو.

(الْمَخَشَفَ): بهستگه.

۴- (خَشَفَ - بِالْقَوْمِ خَشَافَةً): خویشگه لیبردو رانوما یکردن.

(خَشَفَ): ریگهی پیشاندا/ رانوما یکرد.

(الْمَخَشَفَ): رپیشاندمر.

۵- (خَشَفَ - الْجِلْدُ خَشْفًا وَ خَشْفَةً):

به فريکه که به سهریدا رُویشتن کر به یکرد/ کر به یهات.

(خَاشَفَ - السَّهْمُ): تیر که که پیکای خرجه یهات.

(الْخَشَفَ وَالْخَشْفَةَ وَالْخَشْفَةَ): ۱- دمنگ، کرچه/

خرچه/ کر به ۲- جوو له وه هسته پیکردنیکی نادیار.

۶- (خَشَفَ - الْبَعِيرُ خَشْفًا): گهری لمشی حوشرمکه ی گرت هوه.

(أَخَشَفَ (م) خَشَفًا (ج) خَشَفَ): حوشری

گهری گرتوو/ گهر.

۷- (أَخَشَفَ - تِ الطَّبِيبَةِ): ناسکه که کارمازیکی

تازه ساوای بوو.

(الْخَشَفَ وَالْخَشِفَ وَالْخَشْفَ (ج) خَشْفَةً):

کارمازی تازه ساوا/ تازمبوو.

۸- (الْخَشَفَ): سهرشوری و زه بوونی.

خشم: (خَشَمَ - هُ خَشِمًا): بنه‌وی لووتی
شکاند.

(خِشَمَ خَشِمًا. خَشِمًا وَخُشُومًا): لَوُوتِي
فَشِيو.

(-الْأَنْفُ): بۇنى لووتى (گۆرۈ/ ناخۇشبوو).
(خَسِمٌ وَخَسِمٌ وَخَسِمٌ أَلْحَمُ. خَسِمًا):
گۆشتەكە بۇنىكىرد/ بۇگەنبوو.

(- خُشْمٌ - اللَّحْمُ): گوشتەكە بۆگەنبوو.

(-الشَّرَابُ): بۆنى (خواردنه‌كه / شه‌رايه‌كه) ى به لووتدا جوو مه‌ستىكر د / سه‌ر خووشىكر د.

۱-لَوُوتُفْش (الْأَخْشَمَ (م) خُشْمَاء (ج) خُشَم): ۱-لَوُوتُفْش
۲-لَوُوتُگَر او که که م بۆن بکات.

(أَنْفٌ أَخْشَمٌ): لووت بۆنناخۇش.

(الْخُشَامُ): لَوُوتُنْ / لَوُوتَزَلْ.

(الْخَيْشُومُ (ج) خَيْاشِيم): بَيْخِيلُوت/ بَنِي
لُوت.

(الْخَاشِعِينَ): رَمَكِي نَاو لَوُوت.

(خَیاشِیْمُ الْجِبَالِ): لَووْتِه شَاخَه کَانَ.
خَشَن: (خَشَن. خُشْنَه وَخَشَانَه وَخُشُونَه وَ
مُخَشَّنَه): ۱-زَبَر بُوو ۲-رَهَقَبُوو/ دَر بُوو/ تَوْنَد
رَهَقَتَار بُوو.

(خَسَن) (ج) خِشَان: از برو رَهق ۲-در ۳-تونند
رَهفتار.

(خَشَن-ه): زبرو ره فیکرد ۲-درپکرد/
سه ختیکرد.

(«خَشَنَ صَدْرُهُ»): دلی (رمق و پر لہ قینکرد)/

(أَلْخُشْفُ وَالْخُشْفُ (ح):

(خُشْفَة) (ح): مَيْشَة سه وزمیه ک.

(الْخِشَاف) (ط): شہر بہ تیمیوژ کہ نانی
پیومبھون۔

(خِشَافُ الرُّمَانِ) (ط): ناوی همنار شه‌کری
تیدمه‌گن و حله‌لوی پیدروستد مه‌گن.

خشل: ۱- (خَـشَل - هُ. خَـشَلَا): شکاندی و سوکیرد.

(- الشَّرَابُ): شمر به ته که ی پالاوت.

(خَسَلَ - الثَّوبُ خَسَلًا): جله که کُوبید.

(خَشَل-ه): شکاندی/ سووکیکرد/ رسوایکردو
بینه‌هایکرد.

(تَخَشَّلَ): شتیکی خرابو بیگه لکی هیئا.

(الْخُشْلُ): ہیکہی بوش کہ ناوہگہی
دمرہاتبت.

(خُشَلَة): ہیلکیمہ کی بؤش کہ ناومگی
دھرہاتیب۔

(الْخَشْلُ وَالْخَشْلَةُ الْوَاحِدَةُ خَشْلَةٌ): هه موو
شتيكي خراپ/ دارزاو/ پورتكاو.

۲-(تَخَشُّلَ): سەر شۆرۈ رسوا بوو.

(الْخَشْلُ وَالْخَشْلُ): لاواز/ بیتوانا- بییرشت.

(رَجُلٌ خَشِلٌ فَشِلٌ وَ خَشِلٌ فَشِلٌ): پیاویکی
بیٔوانای سمرنه که وتوو پیاویکی بیبرشت.

۳- (تَخَشَّلَ): دانه‌وی / چه‌میوه.

أَلْخَشَلُ الْوَاحِدَةِ خَشَلَةٌ: هَهُمُو شَتَيْكِي
بُوش.

سه ختکرد).

(خاشَن- هُ): لهگه لیدا رهقیینواند.

(تَخَشَن): ١- تمواو رهقو توند بوو ٢- ژيانیکی

سهخت و تال ژیا ٣- بهرگیکی زبری پوژی ٤-

هسه (رهق بوو/ نهکولوک بوو).

(تَخَاشَن): خوی رهق پيشاندا- شتی رهقو

زبری هینایه پيش و دهریخت.

(إِسْتَخَشَن- الشيء): شتهکهی (به زبر به

رهق/ سهخت) هاته بهرچاوو زانی.

(إِخْشَوْشَن: ژيانیکی سهخت و نااسان ژیا ٢-

زور رهقیوو.

(إِخْشَوْشَنُوا فَإِنَّ النِّعَمَ لَا تَدُومُ): ژيانی

سهخت و رهق بزین چونکه ژيانی ناسان و

نهرم تا سمر نابیت (نهم و تمهه هی همرزمتی

عومهره).

(أَخْشَوْشَن- عليه صدره): هینی لیتهلگرت.

(الْخَشِين): مروقیکی دهروون و رهفتار رهقو

توند/ توند سروشت.

(الْأَخْشَن (م) خَشْناء (ج) خَشَن): سروشت

توند رهفتار رهق.

(رَجُلٌ أَخْشَن): پیاویکی رهوش ناشیرین و

گوزهران تال.

(أَخْشَنُ الْجَانِب): هه لکردن لهگه لیدا

سهخته/ ستمه.

(كُتِيبَةُ خَشْناء): دهسته سهریازیکی پر

چهک.

خشی: (خَشِي- هُ. خَشِيًا و خَشِيًا و خَشِيَةً
و خَشَاةً و خَشِيَانًا و مَخَشِيَةً و مَخْشَاةً):

١- لیترساو خوی لیباراست.

(خَشِي- هُ: تَخَشِيَةً و خَشَاءً): ترساندی.

(- هُ فَلَانًا): وایلیکرد لیبترسیت.

(تَخَشِي- هُ تَخَشِيًا): سامیلیکرد/ لیترسا.

(الْخَشِي وَالْخَاشِي وَالْخَشِيَان وَالْخَشِي (م)

خَاشِيَةً و خَشِيَةً و خَشِيَانَةً و خَشِيًا (ج)

خَشَايا): ترساو/ ترسنوک/ سام لیینیشتوو.

(الْأَخْشِي): ترساوتر/ ترسنوکتر/ سامگرتووتر.

(هَذَا الْمَكَانُ أَخْشِي مِنْ ذَاكَ): نهم شوینه

لهویر بهسامتره.

٢- (الْخَشِي وَالْخَشِي- مِنَ النَّبَات): روومکی

وشکبوو.

خَصَصَ ١- (خَصَصَ- فَلَانًا بِالشَّيْءِ. خَصَا و

خُصُوصًا و خُصُوصَةً و خُصُوصِيَّةً و تَخِصَّةً

و خِصِيَّةً خِصِيصِي و خِصِيصَاءً): شتهکهی

به تایبهتی بهوداو نهوی له پيشتر گرت و

پهسندکرد.

(خَصَصَهُ بِالْوَدِّ): خو شهویستی تایبهتی

دایه/ به تایبهتی همر نهوی خو شهویست.

(خَصَصَ- الشَّيْءُ خُصُوصًا): شتهکه تایبهتمهمن

بوو/ تایبهتیوو.

(- الشَّيْءُ لِنَفْسِهِ): شتهکهی به تایبهتی

بوو خوی هملبارارد/ شتهکهی بوو خوی

تمرخانکرد.

(خَصَصَ - الشَّيْءَ): شتمکەى تەرخان و تايبەتییکرد.

(- هُ بِالْشَّيْءِ): شتمکەى بە تايبەتیی بەودا.
(اِخْتَصَّ - بِالْشَّيْءِ): ١-ئەو شتە ٢-بە تەنھا هێ ئەو بوو. ٢-لەو شتەدا بە تەنھا بۆ ئەو بوو/ ئەو پەسپۆر بوو- وەستابوو.

(- هُ بِالْشَّيْءِ): بە تايبەتیی ئەو شتەى بەودا/ تەنھا ئەو یەکرد بە خاوەنى.

(«اللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ»): خودا دڵنەرمیی تايبەتیی بەرامبەر بەو کەسە دەبێت کە خۆى بپهویت.

(تَخَصَّصَ - بِالْشَّيْءِ): لەو شتەدا تايبەتەمەند بوو/ وەستابوو/ پەسپۆر بوو.

(- الرَّجُلُ): بوو بە پیاوێ تايبەتیهکان.
(اِسْتَخَصَّ - الشَّيْءَ): داوايکرد شتمکە تايبەتیی بە خۆى/ بەو.

(الْخَاصَّ) (فا): تايبەتەمەند/ تايبەتیی هەر بۆ ئەو یان ئەوان بێت و کە پێى بناسرێت ٢-جیاو تاک.

(الْخَاصَّةُ (ج) خَوَاصَّ): ١-تايبەتەمەند/ تايبەتیی ٢-ئەوێ کە بۆ خۆتێ دادەنێیت و تايبەتیی خۆتێدەمکەیت.

(خَاصَّةُ الْمَلِكِ): پیاوێ نزیک و تايبەتیهکانى شا.

(الْخَوَاصَّ وَالْخَصَّانَ وَالْخِصَّانَ - مِنَ الْقَوْمِ): پیاوێ مەزن/ کە لەو پیاوچاگانى مێلەت.

(«إِنَّمَا يَفْعَلُ هَذَا خُصَّانُ النَّاسِ»): ئەوێ هەر لە پیاوێ گەوران و پیاوچاگان دەوشێتەوێ/ ئەوان دەیکەن.

(الْخَاصَّةُ (ج) خَاصِيَاتٍ وَ خَاصَاتٍ): ١-تايبەتەمەندی.

(الْأَخَصَّ): باشترین و تايبەتتیرین.
(الْخُصُوصُ وَالْخُصُوصُ): هەلبژاردە/ تەرخانکراو- تاکەو پوختە.

(«لَمْ يَكُنْ فِي أَطْبَائِهِ أَحَدٌ مِنْ هَذِينَ»): لەناو پزیشکەکانیدا لەم دوانەیان باشترین نەبوو.

(الْخُصُوصُ وَالْخُصُوصُ): ١-تايبەتیی/ جیا/ تاک پێچەوانەى گشتییە ٢-پەنگدان/ سنوور بۆدان پێچەوانەى پەهاکردن.

(«عَلَى الْخُصُوصِ خُصُوصًا» لَاسِيَمًا): بە تايبەتیی.

(خُصُوصِيَّةُ الْإِنْسَانِ): ئەوێ بۆ خزمەتێ مەرووف تەرخانە.

٢-(خَصَّ. خَاصَّةً وَ خَاصًّا وَ خَاصَاءً): (هەزار/ نەدارا) بوو/ نەبوو بوو.

(اِخْتَصَّ): دەستکورت بوو/ نەبوو بوو.
(الْخَاصَّةُ): هەزاریی/ نەدارایی/ گوزەرانی خراب.

(«سَدَدْتُ خَاصَّةً فَلَانَ»): ١-کەم دەستیی/ نەدارایی هێسارم بڕی و نەهێشت ٢-پێویستیم لابرد.

تایبه‌تی و مرگرتن له دادومریداو دمه‌لاتی
ته‌ماشاگردن و بریاردان له‌سمر داواگان.

(إِخْتِصَاصُ مُحْكَمَةٍ): دمه‌لاتی دادگا.

(الْتَّخْصُّصُ): ١-پسپۆربوون/ تهرخانبوون

٢-بۆ شتیك لیكۆلینه‌و مو توژینه‌وه‌ی لکیکی

زانستی و زانیاری و رهنج‌تیدانی.

(الْبَحْثُ الْعِلْمِي يُتَطَلَّبُ التَّخْصُّصُ):

توژینه‌وه‌ی زانستی ده‌بیئت به‌ تایبه‌تی

خۆتی بۆ تهرخان بکه‌یت/ ئه‌وه‌ پێویستی به‌

پسپۆری هه‌یه‌.

خَصَب: (خَصَبٌ وَ خَصِبٌ - الْمَكَانُ. خَصْبًا):

١-شوینه‌که‌ به‌ پیت و فهر بوو ٢-شوینه‌که‌

سه‌وزمو گژوگیای زۆر بوو.

(خَصِبٌ وَ خَصِيبٌ وَ مُخَصَّبٌ وَ مُخْصَابٌ):

١-به‌پیت و به‌ بژوین/ به‌بیر/ به‌ برشت/

به‌پیز.

(أَخْصَبَ - الْمَكَانُ): شوینه‌که‌ به‌پیت و فهر

بوو. سه‌وزو پر گژوگیا بوو.

(أَخْصَبَ - اللَّهُ الْمَكَانُ): خودا شوینه‌که‌ی پر

پیت و فهر و بیر کرد.

(أَخْصَبَ - تِ الشَّاةِ): مهرکه‌ به‌ری زۆریدا/

به‌مهر بوو.

(أَخْصَبَ - الْقَوْمُ): خویشگهل خێرو بی‌ری

زۆریان ده‌ستگیر بوو.

(أَخْصَبَ جُنَابُ الْقَوْمِ): خێرو بی‌رو فهر

لای خویشگهل گرت‌هوه‌.

٢-(الْخَصَّ (ج) أَخْصَاصٌ وَ خُصُوصٌ وَ

خِصَاصٌ): ١-که‌پره‌خانوو که‌ به‌ هه‌میش یان

به‌لیدره‌خت دروست‌ده‌کریت/ قولغ/ کوخته

٢-مه‌یخانه‌.

(الْخَصَّ): ناته‌واو/ که‌موکوور.

(شَهْرٌ خَصٌّ): مانگیکی ناته‌واو/ کوئه‌مانگ.

(خَاصَّةُ النَّبَاتِ): هیز/ گورو شکوفه‌ی

رووه‌ک.

(الْخِصَاصَةُ (ج) خِصَاصٌ): ١-پاشه‌رۆی رمز

پاش رنینی رمز که‌ ٢-شتیکی که‌م.

(الْخِصَاصُ (الوَاحِدَةُ خِصَاصَةٌ): کون یان

درز یان که‌له‌بهر/ ده‌لاهه‌/ که‌لین له‌ دمرگادا

یان له‌ شت و شوینێتردا.

(«بَدَا الْقَمَرُ مِنْ خِصَاصِ الْغَيْمِ»): مانگ له‌

درزی هه‌ورمه‌که‌وه‌ دمرکه‌وت.

(«لَمَحَتْهُ مِنْ خِصَاصِ الْبَابِ»): له‌ درزی

دمرگا که‌وه‌ چاو‌م‌کرد/ دیم/ به‌دیم‌کرد.

(الْخِصَاصُ): درزو که‌له‌به‌ری دیوارو خانه‌و

شتی له‌و باب‌ه‌ته‌.

الملحق:

خص: الإختصاص (مص): ١-پسپۆری

٢-خۆته‌رخانکردن ته‌نها بۆ کاریک.

(«لَيْسَ هَذَا مِنْ إِيْتِصَاصِي»): ئه‌وه‌

شاره‌زایی من نییه‌/ تیایدا پسپۆر نیم ٣-خۆ

ته‌رخانکردن بۆ لکیکی زانستی یان زانیاری.

(الإختصاص في القضاء): دمه‌لاتی

(الْخَصِر): سارد.

۲- (خَاَصِر - هُ مُخَاَصِرَةٌ): ۱- له رُویشتندا

دمستی به دمستیوه گرت ۲- شان به شانی نهو

رُویشت یان دمستی خسته کهمهریهوه.

(تَخَصِر): دمستی به کهمهریهوه گرت.

(تَخَاَصِر): دمستی خسته سمر کهمهری.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل دمستی یه گرتیانگرت.

(اِخْتَصِر - بِالْعَصَا): به داردمست رُویشت.

(الْخَصِر (ج) خُصُور): کهمهر، ناوقه.

(الْخِصَار): ۱- په شته مال ۲- بهرگوش.

(الْخَاَصِرَةُ (ج) خَوَاَصِر مِنَ الْإِنْسَان):

کهمهر/ ناوقه.

الْمَخَصِر: کهمهر یاریک.

(رَجُلٌ مَخْصُور): پیاویکی کهمهر یان غالیکه

ژانگرتوو.

(الْخَصِرَة (ج) مَخَاَصِر): نهوهی که پیاو خوی

به سهردا دمدات و پییدمروات وهك داردمستو

گؤچان.

۲- (تَخَصِر - بِالْمَخَصِرَة): داردمسته کهی/

دارحهیزمرانه کهی به دمستهوه گرت.

(اِخْتَصِر - الرَّجُلُ): پیاومکه داردمستی به

دمستهوه گرت.

(الْمَخَصِرَة (ج) مَخَاَصِر): دارحهیزمران/

داردمست/ یان شتیکه وهك قامچی/ نهوهی که

شا به دمستیوه دمگرتیت و نامازهی پییدمکات

کاتی که دم دودیت.

(الْخَصِيب (ج) أَخْصَاب): ۱- فهر/ خیروبیر

۲- سهوزایی زور ۳- برژوینی چاك ۴- پیت

گوزهرانی تیرو تهسل.

(بَلَدٌ خَصْبٌ وَأَخْصَابُ): ولاتیکی پر خیرو

بیرو سهوزایی.

(أَرْضٌ خَصْبٌ وَأَرْضُونَ خَصْبٌ وَ أَرْضُ

خَصْبَةٌ أَوْ خَصْبَةٌ): خاکیکی به پیتو

بهرمکهته/ فهروبیری زوره.

(الْأَخْصَابُ الْوَاحِدَةُ خَصَابَةٌ): دارخورمای

پر بهر.

(الْخَصِيبُ): به پیتو به پرشت/ فره بهرو

بهرمهم/ به خیروبیرو به رفراوان.

الملحق:

خصب: (الأخْصَابُ) (مص): ۱- بوونی سهوزایی

زور له شوینیکدا ۲- شوینهکه والیبکرتیت به

پیتو بهری زور بیت.

(الأخْصَابُ فِي عِلْمِ الْأَحْيَاءُ): له زیندمو مرزانیدا:

که لگرتن/ پیتین/ تیه لکیشکردنی خانهی

نیر له خانهی میدا/ یه کپیگرتنی تۆوی

نیرومن.

خصر: (خَصِر - الْيَوْمُ. خَصْرًا): رۆژ سارد

بوو/ ههواساردیکرد.

(- الرَّجُلُ): سهرما کاریکرده قاجو دمستی.

(أَخْصَرَ - الْقَرُّ أَنَامِلُهُ): په نجه گانی

سهرما بردی.

(الْخَصِر): سۆله/ سهرما.

٤-(اِخْتَصَرَ - الْكَلَامَ): قسهكهی کورتکردموه.
(مُخْتَصِرٌ): کورته.

(- الطَّرِيقُ): رینگه کورتمکه یگرت/
قمدبرپکرد.

(- فِي الشَّيْءِ): زیادهی شتهكهی لیكردموه
فرییدا.

(أَخْصَرَ): کورتترین (كه نهمه شازه).
(مَخَاصِرُ الطَّرِيقِ): کورتترین و نزیکترین
رینگا.

(الإِخْتِصَارُ (ع ح): کورتکردنموه.

٥-(خَصُرٌ (ج) خُصُورُ الْقَدَمِ): سنگیپی.

(الْمُخَصَّرُ): سنگی ساغ، پیساغ.

هُوَ مُخَصَّرُ الْقَدَمَيْنِ: سنگی همدوو پی
ساغه واتا تمخت نییهو که دایدهانی بۆشایی
له سنگی پییدا دمیبت.

خَصَفَ: ١-(خَصَفَ وَأَخْصَفَ وَاخْتَصَفَ-

النَّفْلَ. خَصَفًا): پارچهكهی تری به بنی

سۆلهكهدا گرتو به دمزوو سوژن پیایدا درو.

(-الشَّيْءَ عَلَى الشَّيْءِ): دوو شتهكهی پیکهوه

نووساندو لمیهکیدان.

(«هُمْ يَخْصِفُونَ أَقْدَامَ الْقَوْمِ بِأَقْدَامِهِمْ»):

ئهوان شوینپینی خویشگهل هه لدمگرن. پی

دمخهن سمر شوینپییان.

(خَصِفَ - بِهِ): به نهندازی ئهو گیراو پیوهی

لکینرا.

(الْخَصِيفُ (مَص): پیلایو.

(الْخَصِيفُ وَالْخَصْفَةُ): پارچهكهی که به
پیلایو مکهوه دمدرویت.

(الْخَصْفَةُ): سوژن و دمزوومکهی که

پیومیدمکهن و پیی دمدروون.

(الْخَصَافُ): پینهچی/ پینهدۆز.

(الْخَصِيفُ): پیلایو (پارچه لی دراو/

بن لی دراو).

(الْخَصِيفُ (ج) مَخَاصِيفُ): پینهچی/

پینهدۆز.

٢-(خَصَفَ): به دمروشتبوو.

٢-(خَصَفَ): رهنجیکی ئهوتۆیدا که له توانایدا

نهبوو/ خۆی زۆر رهماند.

٤-(خَصَفَ - هُ الشَّيْبُ): قژی بۆز بوو/ نیوهی

سپی و نیوهی رهشبوو.

(الْخَصِيفُ): رهنگی ماشوبرنج/ نیوه سپی و

نیوه رهش/ رهنگی بۆز.

(الْخَصِيفُ): خۆله میش.

(الْخَصِيفُ وَالْأَخْصَفُ): ١-رهنج بۆز/ ئهوهی

رهنگی سپی و رهشی تیدابیت/ رهنگ

خۆله میشیی ٢-چارهوی و مهری ناوقه د سپی.

(شَاةٌ مَخْصُوفَةٌ): مه ریکه رهنگ رهشوسپی.

٥-(الْخَصْفَةُ (ج) خَصَفَ وَ خِصَافُ): ١-

سه به تهی گهلدار خورما که بۆ خورما و

شتیر دمکریت ٢-به رگی ئهستوو.

(الْخَصِيفُ): شیر که ماستی به سمردا

دمکریت.

(الْخَصَاف): احرؤزن.

خصل: ١- (خَصَلَ- الشَّيْءُ: خَصْلًا):

شته که پیری و جیای کرد موه/ کوتکوتیکرد.

(خَصَلَ- هُ): له تله تیکرد/ پارچه پارچه یکرد/

کوتکوتیکرد.

(- الشَّجَرُ): دره خته که ی هه لپاچی.

(الْخَصْلَةُ (ج) خُصْلٌ): ١- کاکوْل (قژی کومهْل)

٢- نه ندامیکی گوشتین وه کوی.

(الْخَصْلُ): پهله شوْره مکانی دره خت.

(الْخِصْلُ): شمشیری تیژو برمر.

(الْخَصِيْلَةُ (ج) خَصِيْل و خَصَائِلُ): ١- کاکوْل/

قژی کومهْل.

(الْخِصَالُ): داس.

٢- (خَصَلَ- الْقَوْمُ: خَصْلًا و خِصَالًا): ١-

سه رووی هه موو خویشگهْل که وتو له هه موان

چاکتر دمر چوو ٢- له تیر نه ندامیدا بر دیه موو

پیشیانکه وت.

(خَاصِل- هُ. خِصَالًا و مُخَاصِلَةً): پیشپرکنو

گرموی تیر نه ندامییا نکرد/ گرموی

نیشانه شکاندی له گه لدا کرد.

(أَخْصَلَ- الرامی): تیر هاویرمه که

نیشانه یشکاند/ پیکای.

(تَخَاصَلَ- الْقَوْمُ): خویشگهْل گرموی نیشانه

شکاندیا نکرد.

(الْخِصْل (ج) خُصُولُ): ١- نیشانه شکاندن ٢-

به نامانجگه یشتن و سه رکه وتن ٢- کاریکی

برمه ترسی که گرموی له سه ر دمکریت ٤-

نه موی قوماری له سه ر دمکریت.

(«أَحْرَزَ خَصْلُهُ وَأَصَابَ خَصْلُهُ»: سه رکه وتو

زالبوو نیشانه ی پیکا.

الْخَصْلَةُ (ج) خِصَالُ): مه به سته پیکان/

به نامانجگه یشتن.

٢- (الْخَصْلَةُ (ج) خِصَالُ): خوو/ ره وشت/

نیشانه ی مروْف/ خه سه لته ی باش یان خراب

به زوری به باش ده وتریت.

(الْخَصْلَةُ وَالْخَصْلَةُ (ج) خُصْلُ): ١- هیشوو ٢-

جیلکه میه کی در کاوی ٢- سه ری توو لیک ی ته رو

نهرم.

(الْخَصِيْلَةُ (ج) خَصِيْل و خَصَائِلُ): گوشتی

ده ماراوی.

(إِزْتَعَلَتْ فَرَانِصُهُ وَاضْطَرَبَتْ خَصَائِلُهُ):

له ترساندا گیانی هاته له رزین و ده ماری

کرژبوو.

خصم: (خَصَمَ- هُ. خَصْمًا): له نه یاری و

دوژمنایه تیدا به سه ریدا زالبوو.

(خَاصَمَ- هُ): به گژیدا جوو شه ره قسه و

شه ره دمنووکی له گه لدا کرد/ ناکوْکبوو/

نه یاری یکرد.

(خِصَام و مُخَاصَمَةٌ): به گژدا چوون/

ناکوْکی/ ته یاری/ دوژمنایه تیی.

(الْخُصُومَةُ): ناحمزی/ نه یاری/

دوژمنایه تیی/ به گژدا چوون.

(أَخْصَمَ - هُ): دۆستمکه‌ی فیری به‌لگه کردو بهو به‌لگه‌یه نه‌یارمه‌ی به‌زاندو به‌سهریدا زالبوو.

(تَخَاصَمَ وَ اخْتَصَمَ - الْقَوْمُ): خوی‌ش‌گه‌ل نه‌یارانه چه‌له‌حانیان‌کردو به‌گژی‌ه‌کدا چوون/ مشتومریان‌کرد.

(الْخَصَم (ج) خُصُوم وَ خِصَام): نه‌یار/ ناحمز/ چه‌له‌حانی‌کهر (وشه‌ی خُصَم) بۆ تا‌ک و دوان و کۆو نیرو می دموت‌ریت و دمبیت).

(فِی‌قَالَ): دموت‌ریت.

(هُمَا وَ هُم وَ هِی خُصْمِ): نه‌و دوانه‌و نه‌وان و نه‌و ناهرمته ناحمز/ نه‌یارمه/ نا‌کۆکی‌کاره. (خُصَم (ج) أَخْصَام) عامیه): نه‌یارمه‌کان ناحمز‌مه‌کان.

(الْخِصِم (ج) خِصِمُونَ وَ الْخُصُوم): نه‌یار/ ناحمز/ نا‌کۆکی‌کار/ به‌گژدا‌چوو/ مشتوم‌رکهر.

(الْخِصِيم (ج) خِصَمَاء وَ خُصَمَان = الْخِصَام): نه‌یاریکار/ ناحمز/ نا‌کۆکی‌کهر و چه‌له‌حانی‌کهر/ مشتوم‌رکهر.

۲- (الْخُصَم (ج) أَخْصَام وَ خُصُوم): ۱- گۆشه ۲- ته‌نشت ۳- که‌نار/ لا.

خصی: (خَصَى - هُ. خِصَاء): خه‌ساندی.

(الْخِصِي): که‌سی‌که هاواری ئازاری گونی بکات.

(الْخِصِي (ج) خِصِيَّة وَ خِصِيَان): خه‌ساو/ گونده‌رها‌توو/ گونبه‌کخراو.

(الْخِصِيَّة (ج) خُصَى (ع ۱): هیلکه‌ی گون. خُصِيَّةُ الْبَحْرِ وَ خُصَى الثَّغْلِبِ وَ خُصَى الدَّيْكِ وَ خُصَى الْكَلْبِ (ن): گونه‌ی ده‌ریاو گونده‌ری‌وو و گونه‌ی که‌له‌شیرو گونه‌ی سه‌گ (ناوی پروو‌مه‌کن).

خض: ۱- (خَضَضَ - الْجَارِيَّة): به‌ موورووی سپی که‌نیزمه‌که‌ی رازانده‌وه.

(الْخَضَض): موورووی سپی که‌ ناهرمته کۆیله‌کان له‌ ملیده‌مه‌کن.

(الْخَضَاض): ملوانکه‌و خشی هه‌رزان.

۲- (خَاضَ - هُ. مُخَاضَةً): به‌ گۆرینه‌وه بی‌یفرۆشت یان لی‌یکری.

۳- (الْخَضَض): نادروستی و ناته‌واوی له‌ گفته‌دا.

(مَنْطِقُ خَضَض): گفته‌ی نادروست/ ناراست/ ناته‌واو.

(الْخَضَض): خواردنی هه‌مه‌جۆر.

(الْخَضَاض): ۱- مه‌رمکه‌ب ۲- کۆتی دیل ۳- ته‌وه‌ی ملی سه‌گ یان پشيله.

(رَجُلٌ خَضَاضٌ أَوْ خَضَاضَةٌ): بی‌او‌یکی که‌وج.

(مَكَانٌ خَضِيزٌ): شوینیکی ته‌ر/ ته‌رانیی.

۴- (خَضَخَضَ - الْمَاءُ وَ نَحْوُهُ): ناومه‌ی یان شتی‌وای شله‌ه‌فاند.

(تَخْضُضُ): شله‌ها.

(الْخُضَاخُضُ - مِنَ الْأَمَّاكِن): ۱- شوینی ناوداری

پردارو دره‌خت ۲- پیاوی هله‌وی ورگن.

(الْخُضَاخُضُ وَالْخُضُضُ): بایومشت.

خُضْبُ: (خُضْبٌ وَ خُضْبٌ - الشَّيْءُ. خُضْبًا):

شته‌ک‌ی رمنگکرد/ بویه‌کرد.

(تَخْضَبُ وَ اخْتَضَبَ - بِالْحَنَاءِ): به خمنه

رمنگبوو/ خمنه‌ی تیگرت.

(خُضِيبُ (ج) خُضْبٌ وَ مَخْضُوبٌ وَ مَخْضَبٌ):

خه‌ناوی.

(الْخِضَابُ): خمنه‌و وسمه‌و نه‌وه‌ی بویه‌و

رمنگی پیدم‌کریت.

(الْخُضْبَةُ): ناهرم‌تیک که خمنه زور

به‌کار به‌ینیت.

(الْخُضِيبُ): خه‌ناوی/ به‌خمنه رمنگکراو.

(كَمْ خُضِيبٌ): (له‌پیدم‌ستیکی/

به‌ریدم‌ستیکی) خه‌ناوی.

(«إمْرَأَةٌ خُضِيبٌ»): ناهرم‌تیکی خه‌ناوی/ که

خمنه‌ی به‌کار هینابیت.

(الْخُضْبُ): سوینه‌ی جلستن/ ته‌شت. یان بو

رمنگکردن/ بو خمنه‌تید اگر تنه‌وه.

۲- (خُضْبٌ وَ خُضْبٌ وَ خُضْبٌ وَ اخْضَبَ -

الشَّجَرُ أَوْ الْمَكَانُ): دره‌خته‌که یان شوینه‌که

سه‌وز چوومه‌و/ سه‌وز بوو شوینه‌که

روومه‌که‌ی هاته‌دمری.

(إِخْضُوضُ الشَّجَرِ. إِخْضِيبًا): دره‌خته‌که

ته‌واو سه‌وز بوو/ گه‌لایدمرکرد.

(الْخُضْبُ (ج) خُضُوبٌ): ۱- سه‌وزی دره‌خت

۲- گیای سه‌وز بوو/ تازم‌دمره‌اتوو که باران

لیدم‌داتو سه‌وز دم‌بیت.

(- (ز): ماده سه‌وزم‌ک‌ی رووه‌ک که

بپیده‌لین (کلوروفیل) که بریتیه له دنکه

ورده که له‌ناو خانم‌ی رووم‌ک‌دایه به تایبه‌تی

له خانه‌کانی گه‌لادا، نه‌و دنکه سه‌وزانه

یاریده‌ی رووه‌ک دم‌دن که کاربونی له هم‌وا

ومرگریت بیخاته خانه‌کانیه‌وه نه‌ویش به

هوی تیشکیخورموه دم‌بیت.

(الْخُضُوبُ): گیای رووم‌کی تازه دمه‌ره‌اتووی

پاش باران بارین.

خُضْدَ: ۱- (خُضْدَ - الْعُودَ. خُضْدًا): چنومه‌ک‌ی

شکاند بینه‌وه‌ی پیوه‌ی دیاربیت ۲- چیلکه‌ک‌ی

چه‌ماندموه نه‌یشکاند.

(- الشَّجَرُ): درکیده‌خته‌ک‌ی بری.

(خُضْدَ - هُ): کوتکوتیکرد/ پارچه‌پارچه‌یکرد.

(تَخْضَدَ - الْعُودُ): چیلکه‌که شکا.

(إِنْخَضَ - الْعُودُ): چیلکه‌که شکا.

(- تِ الثَّمَارُ): به‌رم‌که/ میومه‌ک‌ی قلیشایه‌وه/

شه‌قیرد.

(الْخُضْدُ): چیلکه‌ی شکا یان برراو.

(الْخُضْدُ وَالْخَضَادُ): نازاریکه دم‌داته نه‌ندامانی

له‌ش که ناگاته پله‌ی نیسکشاندن.

(خُضْدَ الْبَدَنِ): تیشکانی له‌ش و ژانکردنی و

لهشقورسی.

(- السَّفَرُ): ماندویتی گوزارکردن/ سه‌مه‌ر.

(الْخَضِدُ وَالْمُخَضَّدُ): گولۆله بوو/ کمفته‌کار

۲-بیهیز/ لاواز.

(رَجُلٌ مَخْضُودٌ): بیاویکی

زمانله‌دم‌ماندانبوو وهك بهزیوو په‌ككه‌وته.

(الْأَخْضَدُ وَالْمُتَخَضَّدُ): تیشكاوو چه‌ماوه.

۲-(خَضَدَ الرَّجُلُ خَضْدًا): کابرا کر مه‌بهات/

شتیکی کرماندو خوارد وهك گیزمر.

(الْخَضْدُ): زۆرخۆر/ ورگدراو.

۳-(الْخَضْدُ): ۱-پووکانه‌وه‌ی میوه ۲-لاوازیو

بیهیزی رووه‌ك.

خضر: ۱-(خَضَرَ خَضْرًا): رهنگی سه‌وز

بوو/ سه‌وز هه‌لگه‌را.

(- الزرع): گشته‌كه شكۆه‌دار بوو/

شكۆه‌یكردو جوانبوو.

(خَضَرَ الشَّيْءُ): شته‌كه‌ی رهنگ سه‌وز كرد.

(خَاضَرَ هُ مُخَاضِرَةً): به سه‌وزیی به‌ری

كشتوكاله‌كه‌ی یان میومكه‌ی به دره‌خته‌كه‌وه

پتیرۆشت.

(أَخْضَرَ الرِّيَّ النَّبَاتَ): ناوداشتن روومكه‌كه‌ی

گه‌شانده‌موو شكۆه‌ی پتیدا.

(إِخْضَرَ وَاخْضَوْضَرَ): سه‌وز هه‌لگه‌راو

جوانبوو.

(إِخْضَرَ الْفَاكِهَةَ): به کالیی

میومكه‌پخوارد.

(- العُشْبُ): گیاكه‌ی به سه‌وزی رنی.

(أَخْضَرَ): جوانه‌مه‌رگبوو/ به گه‌نجیی

مرد.

(- الشَّيْءُ): شته‌كه به ته‌رو تازمی برا.

(الْخَضِرُ): ۱-سه‌وز/ كه‌سك ۲-جلی ته‌ر

۳-كشتوكال (ز) ۴-سه‌وزموات ۵-شوینك

سه‌وزبیت و گیاى زۆر بیت.

(الْخَضَارُ) (ز): سه‌وزی تازه‌چین.

(الْخَضِيرُ): ۱-سه‌وزایی ۲-(ز) سه‌وزموات.

(الْخُضْرَةُ (ج) خَضَرَ وَخُضَرَ): ۱-رهنگی

سه‌وز/ كه‌سك (ز) ۲-سه‌وزموات ۳-ته‌رو نه‌رمو

ناسکی.

(عُضْنٌ فِيهِ خُضْرَةٌ): چلنك ناسك و نه‌رمو

ته‌ر بیت.

(خُضْرَةُ الدِّمَنِ): گیاى سه‌وزی سه‌ر

سه‌ره‌لوینك واتا جوانییه‌ی رۆكه‌ش ناومه‌وه

دزیو.

(الْأَخْضَرُ): رهنگی سه‌وز/ كه‌سك.

(الْأَخْضَرَانُ): گیاو دره‌خت.

(هُوَ يَجْرِفُ الْأَخْضَرِينَ): سه‌وزاییو

دره‌خت و راده‌مالیت. نیمه ده‌لین ته‌رو وشك

پتیه‌وه دمسووتینیت.

(الْخَضْرَاءُ (ج) خَضَرَاوَاتُ): منی وشه‌ی

(الْأَخْضَرُ ه).

(الْقُبَّةُ الْخَضْرَاءُ): ناسمان.

(الْخَضَارُ): سه‌وزیفرۆش ته‌ره‌فرۆش.

(الْخَضْرَاءُ): سهوزموات/ تهره.

(الْأَخْيَضِر) (ح): مېشه سهوزه.

(الْمُخَضَّرَة): سهوزایی/ شوینی سهوز.

(الْخَضَارِي وَالْخَضِيرِي (ج) خَضَارِي (ح) =

الْأَخِيل): کهنسمه.

۲- (خَضِر - النَّخْل. خَضْرًا): دارخورماکهی

برپیهوه.

۳- (اخْضِر - اللَّيْل): شمو تاریکبوو.

۴- (الْمُخَضَّرَة - فِي الْوَأْنِ النَّاسِ): مروفی سهوزه/

سهوزی گهنمرنگ.

(- فِي الْوَأْنِ الْإِبِلِ وَالْخَيْلِ): خوشتریان

چارهویی دیزی مهیلو رهش.

(الْخَضَار): شیري شینباو، لمهر نهوهی ناوی

زور تیکراومو پروونه.

(خَضْرَاءُ الْقَوْمِ): زوربهی خویشگهل/ بهشی

زوری نهتهوه.

(الْأَخْضَر): زیرو گوشت و مهی.

(-الْأَخْيَضِر): دهردیکی چاوه.

۵- (خَضْرَم - الْأُذُن): کهمیک له دامینی گویی

بری و لیگهرا پیداشوربیتتهوه.

(نَافَة مُخَضَّرَة): میخوشتریک که له گویی

برراییات و پیایدا شوربووبیتتهوه.

۶- (الْخَضْرَم): چالاوئیکی فرماناو- دهریایهکی

گهوهی ناووزور.

(«بَحْر خَضْرَم»): دهریایهکی گهوهی

فرمناو.

(«رَجُل خَضْرَم»): پیاوئیکی دلفراوانی زور

بهخشنده.

(الْخَضْرَم (ج) خَضْرُمُون و خَضَارِم

و خَضَارِمَة وَالْخَضَارِم): جوامیریکی

بهخشندهی بهرگهگر لمهر چورتوم/

لیقهومان/ باری روزگاردا.

(الْخَضْرَم): ۱- ناوئیکی نیمچه سوپرو نیمچه

شیرین/ نه سوپرو نه شیرین ۲- (ح) بهچکه

مارمیلکه.

(الْمُخَضَّرَم) ۱- خهتهنه نهکراو ۲- ناجسن/

کهسیک باوکی سبی بیت و خوی رهش بیت ۲-

کهسیکه نارمسن بیت و خوی به وهجاخزاده

نیشانبدا ۴- کهسیکه تهمهنی له سهردهمی

پیشنیسلامداو له سهردهمی نیسلامدا

بهسهربردبیت.

(«شَاعِرٌ مُخَضَّرَم»): شاعیریکه پیشنیسلامو

پاش هاتنی نیسلام ژبا بیت.

(ماءٌ مُخَضَّرَم): ناویکه نه شیرینهو نه سوپو.

الملحق:

خضر: الیخضور: ماده سهوزمکه له

رووهکدا.

خضع: ۱- (خَضَعَ. خَضُوعًا و خَضَعًا و

خَضَعَانًا): ۱- ملیشورکرد/ خوی به دهمتهوه

داو دامرکا ۲- بیتهوا بوو.

(خاضِع (ج) خَضَعَ و خَضُوع (ج) خَضَعَ):

۱- خوبه دهمتهو دمر/ ملکه چ/ گهر دنکه چ

٢-دامراو ٢-بېټه‌واو فیز.

(خَضَعَ - الرَّجُلُ): ١-پیاو‌مکه‌ی دامرکاند ٢-

سهری پېدانه‌واند/ سهری پېشورکرد.

(- لَهُ): ملی بۆ دانه‌واندو فرمانیکرد به

فسه‌یکرد/ شوینیکه‌وت.

(خَضَعَ - الرَّجُلُ. خَضَعًا): پیاو‌مکه کوور

بوو/ کۆمبوو.

(أَخَضَعَ (م خَضَعًا): کۆم/ کوور.

(خَضَعَ - هُ): ١-ملی پېشورکرد ٢-رامیکرد ٣-

هینایه ژېربار/ دایمرکاند.

(خَضَعَ - هُ): به نهرمی له‌گه‌لیدا دوا.

(أَخَضَعَ خَضَعَ): ١-ملیشورکرد ٢-دامرکا ٣-

خوی به‌دمسته‌و‌دا/ ملکه‌چیو ٤-بېټه‌وا‌بوو.

(- هُ): ١-دایمرکاندو ملی پېشورکرد/

ملکه‌چیو ٢-رامیکرد.

(أَخَضَعْتُ إِلَيْكَ الْحَاجَةَ): پېدا‌ویستی‌و

نمبوونی ملکه‌جو نا‌جاری لای تو‌یکردم.

(- الْكِبَرُ فَلَانًا): ته‌من نهرمیکردو ملی

پېشور کرد/ سهری پېدانه‌واند.

(تَخَضَّعَ وَاخْضَوْضَعَ): ملشوری و بقیزی

پیشاندا.

(إِخْتَضَعَ): ١-ملیدا/ خوی به‌دمسته‌وه‌دا/

گهر‌دنکه‌چیو ٢-بقیز بوو.

(- الصَّقَرُ): هه‌لۆ‌که سهریشورکردموه بۆ

داه‌رینه سهر نی‌جیره‌مکه‌ی داکه‌وت.

(الْخَضَعُ (مَص): ملکوری زگماکی.

(الْخَضَعَةُ (ج خَضَعَ): ١-هه‌میشه سهرشور/

که‌سی‌که که سهر بۆ هه‌موو که‌سی‌ک دانه‌وینیت

٢-هه‌و که‌سه‌ی که مل به هاوه‌له‌کانی

داینه‌وینیت/ شکستیان پېبھینیت.

(الْأَخَضَعُ): ١-قایل به سهرشوری و ملدان ٢-

نه‌وه‌ی که ملکوری زگماکه.

(الْخَضَعَةُ وَالْخَضَعَةُ): ١-شمشیر یان قامچی که

له‌خه‌لک دموه‌شینریت/ دادیته سهر خه‌لک ٢-

دمنگی و‌شان‌دنی شمشیر یان قامچی.

(سَمِعْتُ لِلْسَّيَاطِ خَضَعَةً): گویم له‌دمنگی و

شقه‌ی قامچی‌وو که دموه‌شینرا.

(الْخِضَعُ - مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی ملشورو

سهر‌حیز که به زموونی قایل‌دمیت.

٢-(خَضَعَ - النِّجْمُ. خَضُوعًا وَ خَضَعًا وَ

خَضَعَانًا): نه‌ستیرمکه رووه‌و نا‌و‌بوونبوو.

٢-(خَضَعَ - اللَّحْمُ): گوشته‌مکه‌ی پارچه‌پارچه‌کرد.

٤-(إِخْتَضَعَ - فِي سِيرِهِ): په‌له‌ی له

رو‌یشتنه‌که‌یدا کرد.

٥-(الْخَضِيعَةُ): ١-قوری سکی ولاخ ٢-هاژهی

لا‌هاو.

(الْخِضَعَةُ): ١-دمنگ و نا‌له‌و گرمه‌ی شهر/

جه‌نگ ٢-شهر و تۆزی هه‌ستاوی جه‌نگه‌که‌و

په‌لاماری جه‌نگه‌که‌.

خَضَفَ: (خَضَفَ. خَضَافًا وَ خَضَفًا): تری/

تریکه‌ند.

(خَضِيفَ وَ خَضُوفَ وَ خَضَافَ): ترکه‌ن.

خَضَلَ: ١- (خَضَلَ وَأَخْضَلَ وَأَخْضَلَ وَأَخْضَلَ وَأَخْضَلَ وَأَخْضَلَ) ١- تهر بوو ٢- شیدار بوو / شییهینایه وه.

(خَضَلَ وَ خَاضِلُ): ١- شیدار ٢- تهر. (خَضَلَ وَأَخْضَلَ - الشَّيْءُ): شته که ی (شیدار کرد / تهر کرد).

(إِخْضَالَ وَأَخْضَالَ): شئی پمیداکرد / شیدار بوو.

(- الشَّجَرُ): دره خته که به لوپوو گه لای زور بوو.

(الْخَضِلُ): هموو شتیکی شیدار که شیکه ی بداته وه.

(«عَيْشٌ خَضِلٌ»): ژیانیکی خوشی تیروتمه سلی نهرم.

(«شَوَاءٌ خَضِلٌ»): برژاویکی چاک برژاو.

(«سِنَانٌ خَضِلٌ»): نووگینیزه ی خویناوی.

(الْخَضَلَةُ): ١- بیت و فهر و سه وزایی ٢- ناوداشتن

٣- پمگسووری خوشییزیان ٤- خوشگوزمرانی و

تیروتمه سلی ٥- ژنی نهرم و نیان.

(يَوْمٌ خَضَلٌ): رژی خوشی و تیروتمه سلی و

ناز.

(الْخَضِيلَةُ): گولزار، باخی تیروناو.

(الْخَضَلُ وَالْمَخْضَلُ): گوزمرانخوش /

گوزمراننهرم و پرنازو تیروی.

٢- (الْخَضَلُ. الواحِدَةُ خَضَلَةٌ وَالْخَضَلُ):

١- مرواری و دوری بیگمردو روون ٢- جوړه

مووروویه که.

خَضَمَ: ١- (خَضَمَ وَ اخْتَضَمَ - الشَّيْءُ. خَضَمًا):

شته که ی بری و له تکرد.

(الْخَضَمُ): تیغیده مدار- کاردیتیز.

(- مِنْ السَّيْفِ): شمشیری تیرو برهر.

٢- (خَضَمَ وَ خَضَمَ - الطَّعَامُ. خَضَمًا):

خواردنه که ی به کاکيله گانی دواوه ی هاری و

جوو / خواردی.

(الْخَضَامُ وَالْخَضَامَةُ): نه وه ی به کاکيله گانی

دواوه جووراو خورا.

(الْخَضِيمَةُ): ١- گیا که نازل دمیخوات ٢- زهوی

برگیاو سه وزایی رووه ک.

٣- (خَضَمَ وَ اخْتَضَمَ - لَهُ مِنْ مَالِهِ. خَضَمًا):

شتیکی له سامانه که ی خوی بری و دایه.

(أَخْضَمَ - لَهُ فِي الْعَطَاءِ): زوری پییه خشی.

(الْخَضَمُ): ١- دمریای گه وره ٢- سمرور /

گهوره پیایو ٣- جوامیر / به دست و دل / زور

به خشنده (نهمه به ژن ناوتریت) ٤- کومه لیکی

(بیشومار / زور).

٤- (الْخَضَمُ وَالْمَخْضَمُ): که سیکی (بووه /

خوشگوزمران).

(الْخَضْمَةُ): ١- ناومراست، نیرینه ی شت ٢-

زور به پشت.

خط: ١- (خَطَّ - بِالْقَلَمِ. خَطًّا: به پینووسه که /

قه له مه که نووسی هیلیکیشا.

(- الشَّيْءُ أَوْ غَيْرَهُ): شته که ی به قه له م /

پېنوس يان شتير نووسی.

(- على الشيء): لهسمر شتهکه وینه يان
هیلې کیشا يان نیشانه میکی دانا.
(- الرياح الرمل): باکه شیورپی لاکیشمی
لهسمر لمکه پهیداکرد.

(- في الأرض): هیلې لهسمر زموپه که کیشا.
(«جاراهُ هُما حَطَّ عُبَارَهُ»): شوپنیکه ووت
به لام به تۆزی پېشیدا نه گمشت.
(«فلانٌ يَحْطُ في الأرض»): فیسار هیلې
کاروباری دمکیشیت واتا بیر دمکاته وه.

(حَطَّ - الخطة لنفسه): بهرنامه و پلانی یو
خوی دانا.

(حَطَّط): ١- هیلې کیشا ٢- پلانیدانا ٢- نووسی.
(- الخطوط): هیلې کیشا.

(- البلاد): هیلې سنوورو شارمکانی ولاته که ی
کیشا.

(إِخْطَط - الوجه أو غيره): هیلې که وته سمر
رووی يان هیتز.

(- الأرض أو الدار): سنووری یو زموپه که يان
خانوم که دیاری کرد تا بزانیته هی خویمتی.

(- خَطَّة): پلانی یو خوی دانا (دیاری کرد) و
لهسمری روپشت.

(الْخَاط (ج) خَطَّاط): جادووگمر چونکه له
جادوو که پيدا هیلکاری دمکات.

(الْخَط): ١- ٢- شهمام.

(الْخَط (ج) خَطَّوط): ٤- نووسین ٢- دیر

٢- ریگهی لاکیشمی ٤- هیل ٥- ری ٦- شهمام.

(الْخَطَّ (ه): هیلې که همر دریژی ههپه و
نه ستووری و پانی نییه. زور جار به هیلې
راست دموتريت که وکو په تیکی دریژگراو و
به ستراو واپه.

(- نصف مستقیم): نیوهر است: به شپکی
هیلې که سهریکی دیاریگراو و سهرم که ی تری
به ره لایه و بیسنووره (- قطعة مستقیم)
پارچه هیلېک: کمرتی هیلې که که همر دوو
سمری دیاریکراییت.

(حَطَّ حَلَزُونِي) حاصل من انطباق
مستقیم کائن في مستو اذا لف المستوى على
سطح اسطواني دوراني): هیلې لوولپنج
له لوولپوونی هیلېکی سمر رووه ته ختیک
لووله ی.

(قَدَم الخط الحلزوني: البعد بين نقطتين
متتاليتين مشتركتين بينه وبين احدي
راسمات السطح): پیهیلې لوولپو: دووری
نیوان دوو خالی په که له دوی په که هاوبهش
نیوان نه وو په کی که له خاله گانی و وینه گراو له
رووته خته که داپه.

(الْخَط الفراغي او اليساري لايحويه مستو):
هیلې بوشایی يان چهپه وانه ناکه ویتهمو
رووته خته وه.

(الْخَط المنكسر): هیلې شکاوه چند هیلېکی
په که له دوی په کی شکاوه من.

(الْخَط الْمَنْحَنِي): هَيْلَى جه ماومیه که نه راسته و نه شکاومیشه.

(الْخَط الْمُلَقَّ): هَيْلَى داخراو هیلنیکه همدوو سمرمکهی پیکه وه لکاون وه بازنه.

(الْخَط الْمَفْتُوح): هَيْلَى کراوه که دو سمرمکهی بهک ناگرن.

(الْخَط الْمُنْكَسِر الْمَحْلَب): یكون من جهة واحدة من جميع قِطْعَةٍ اذا ملت: هَيْلَى شکاوهی قوقر نه گمر راست و دریز بکریته وه همدوو پارچه کانی ریکدمبن.

الخط المنكسر المقعر عكس المحلب: هَيْلَى شکاوه قوپاو به پیچه وانهی قوقر دمبیت.

(خط الإستواء أو الإعتدال) (هك): هَيْلَى که ممرهی گوی زموی. هیلنکی گمورهی گوی زموییه. یان هیلن یه کسانن رۆژ که شهوو رۆژ به دریزایی سال یه کسان دمبن و نهو هیلن گوی زموی دمکات به دوو که مرتی چوونیه که وه نیوهی باکور نیوهی باشوور.

(خط الإستواء السماوي أو الفلك المستقيم أو مَعْدِلُ النَّهَارِ) (هك): هَيْلَى که ممرهی ناسمانیی یان که شکهلانی ریک یان ناومراستی رۆژ باز نهیه که گوی ناسمان دمپریت له ناستنکی ستوونی سمر تهومرهی زموی هیلنکه به کومه له نهستیرو میزن و گوله گهنم و هیتزدا تیدمپریت.

(خط المسرى): هَيْلَى رپرهموی گوللهیه که همر

له دمرچوونیه وه تا دمکاته شوینی نیشانه و شوینی بۆ هاویشتنی.

(الْخَط أو دائر نصف النهار أو خط الزوال أو الهاجرة لمكان معين) (هك): باز نهی نیومرۆ بۆ شویننکی دیاریکراو باز نهیه کی گوی ناسمانه که به ستوونی سمر شوینه که وه همدوو جه ممرهی گوکه دا تیپه ریت کاتیک که خۆر دمکاته سمر نهو هیلن نهو رۆژ له نیومرۆ دا دمبیت.

(خُطوط الكف): هَيْلن کانی له پیدمست.

(الْخَط وَالْخِطَّة (ج) خِطَط) ١: خَاكِك تۆ یه که مکهس بیت که چووبیتته ناوی ٢- نهو زموییه که بۆ خۆت رهنگی دمپریت. (الْخِطَّة (ج) خِطَط) ٢: پلان/ نه خشه یان کاریک.

(تِلْكَ خُطَّةٌ لَيْسَتْ مِنْ بَالِي) تهوه پلانیکه یان کاریکه که به دلما نه هاتووه.

(فِي رَأْسِهِ خُطَّةٌ) کارینکی له ژوور سمر دایه/ پلانیکه له میشکدایه/ نیازینکی له دل دایه ٢- کاری گران و نالۆز که چارهی بۆ ناکریت و بۆ نادۆز ریته وه.

(فُلَانٌ يَبْنِي خُطَطَ الْمَكَارِمِ): فیسار رهنگرینیی پایه بلندی دمکات.

(الْخِطَّة) داری هیل کیشانی نه اندازهی جل/ هیلنیکیش نه اندازهی جل که جولا به کاری دمپینیت.

(الْخَطُوطُ): ١- نهو كهسهی شوینپی لهسهر زهوی به جیدیلیت ٢- بویه رینگکردنی برؤی ژن.

(الْخَطَّاطُ): خوشنوووس/ جواننوس- زوړنوووس.

(الْمُخَطَّطُ): شتی هیلدار.

٢- (خَطَّ - الْفُلَامُ. خَطًّا): لومکه/ همزمکارمکه پرووی موویدهرگرد/ مووی لپرووا.

(- غِدَارُهُ): لاجانگی مووی دهرگرد.

(إِخْتَطَّ - الْفُلَامُ): همزمکارمکه مووی لپرووا.

٣- (خَطَّ - الْقَبْرِ: خَطًّا): گوړمکهی هه لکه ند.

٤- (خَطَّ - الطَّعَامُ فِي الطَّعَامِ خَطًّا): دهمی له خواردنه کهوه داو که میکی لیخوارد.

٥- (خَطَّ - فِي نَوْمِهِ. خَطًّا): له نوسته کههیدا پرخاندی/ پرخه پرخیگرد/ پرخه پیهات.

٦- (الْخَطَّ وَالْخَطَّ): شوین گهرهک.

(الْخَطْلَةُ (ج) خَطَطُ): ١- نه زانین/ تینه گهیشتن ٢- نیشانه/ سیفمت.

(الْخَطِّي (ج) خَطِيَّةُ): نیزهی دروستکراوی مینای (خمت) که خمت مینایه کی به حره مینهو

نیزه ی لی دروستدگراو دمفرؤشرا.

(الْمُخَطَّطُ): جوان/ هه شهنګ.

الملحق:

خط: (التَّخْطِيطُ): ١- هیلکیشانی دیر دیاریکردن

(تَخْطِيطُ رَسْمٍ): ١- هیلکیشانی وینهیهک ٢- دیاریکردنی سنووریک.

(تَخْطِيطُ مَلْعَبِ كُرَةِ الْقَدَمِ): هیلکیشانی سنووری یاریگایه کی توپی پی.

(الْتَّخْطِيطُ فِي السَّاحَةِ): رهنګرشتن له رووپوواندا دابه شکردن و دیاریکردنی

زهویهک و بهشه پیویسته گانی.

(تَخْطِيطُ الطَّرِيقِ): هیلکیشانی ریگایهک و چونیته یی بردنی.

(عِلْمُ التَّخْطِيطِ): زانستی پلانی نابووری. که نامانجه گان و بهرنامه گان و ریگا و چونیته یی

پمیداکردنی پاره ی پیویست و جبهه جیکردنی نه و پلان و بهرنامه نه بؤ گهیشتنه نه نجامی

نامانجه گان تیډا دیاری بکړیت.

(الْمُخَطَّوْتُ): دمستنوووس.

(كِتَابُ مَخْطُوطٍ): کتیبکی دمستنوووس.

(أَلُوْلَفُ الْمَكْتُوبِ بِالْيَدِ): دانراویک که به دمست نوسرابیته وهو چاپ نه کرابیت.

(مَخْطُوطٌ عَلَى وَرَقِ الْبَرْدِ): دمستنوووسیک لهسهر تویکلی قامیش که زور کوون

لهسهریاندنوووسی به تایبه تی له میسردا.

(مَخْطُوطٌ مُصَحَّحٌ): دمستنوووسیک راستکراوه.

(الْمَخْطُوطَةُ): میی وشه ی (المخطوط).

(رِسَالَةٌ مَخْطُوطَةٌ): نامهیه کی دمستنوووس.

مخطوطه: دانه کتیبه که ی دانهر که ناماده ی

چاپه و به دست نوسراوه.

(سَلَمَ المَخْطُوطَةَ لِلنَّاشِرِ): دانه کتیبه‌که‌ی

دا به بلاوکه‌رمومکه بۆ له‌چاپدانی و

بلاوکردنه‌وه‌ی که بنچینه‌یه.

خَطِي: ١- (خَطِي. خَطَا): هه‌له‌یکرد/

به‌هه‌له‌داچوو/ له راستی دوورکه‌وته‌وه.

(أَخْطَأَ - الرامي الغرض. إخطاء و خاطئة):

تیرهاوێژمکه نیشانه‌که‌ی نه‌پێکا/ هه‌له‌یکرد.

(- في عمله): هه‌له‌ی له کارمکه‌یدا کرد.

(- الطريق): به هه‌له به رێکه‌که‌دا رویشت/

رێکه‌که‌ی هه‌له‌کرد.

(تَخَطَأَ - لَهُ في المسألة و بها): به پرسیارکه‌دا

چووموو بۆ هه‌له‌که‌ی گمرا بیدۆزیته‌وه.

(تَخَطَأَ - السهم الرمية): تیرمکه له نیشانه‌که

لایداو تیپه‌ری.

(الخطء والخطاء): هه‌له - ناراستی.

(الخطأ ج) أخطاء): هه‌له - ناراستی.

(الخطأ المطلق) ع ح): هه‌له‌ی ته‌واو

ئهو جیاوازییه‌یه له نیوان نرخ‌ی راستی/

راسته‌هینه‌و نرخ‌ی نزیک‌ی/ نزیکه نرخ.

(الخطأ النسبي): رێژه‌ی هه‌له‌ی ته‌واو/ رهما/

له چاو نرخ‌ی راستیدا.

(حساب الأخطاء): ژمیره‌ی هه‌له‌کان لقیکه‌و

به‌شیکه به دوا‌ی ئهو هه‌لانه‌دا دمکه‌ریت له

کردمکاندا کاتی گۆڕینی راسته نرخه‌کان به

نزیکه‌یکه‌کانی.

٢- (خَطِي - في دينه. خطا): له پهمیره‌ویی

دیندا هه‌له‌یکرد یا به هه‌له‌داچوو سا یا به

نارمزوو یا بێناگیانه.

(خَطِي خطأ و خطاة): گونا‌هیکرد.

(خاطي ج) خطاة م) خاطئة ح)

خو‌اطي): گونا‌هبار/ گونا‌هکار.

(خطا - ه. تخطينا و تخطئة): به هه‌له

چوویدانا/ بێیوت هه‌له‌تکردوو.

(أخطأ. إخطاء و خاطئة): هه‌له‌یکرد/

به‌هه‌له‌داچوو.

(- الرجل): بیاوکه‌ی به‌هه‌له‌دا برد/ هه‌له‌ی

بێکرد.

(تَخَطَأ و تَخَاطَأ): هه‌له‌یکرد.

(- ه): به هه‌له‌یدا برد/ هه‌له‌بێکرد/ خسته‌یه

هه‌له‌وه.

(الخطء): گونا‌ه.

(الخطأ والخطء والخطاء): گونا‌ه. (دهلین

گونا‌هیکه که به نارمزوو نه‌کریت و به هه‌له

بکریت).

(الخطاء): گونا‌هکاریکی گه‌وره. هه‌له‌که‌ریکی

گه‌وره/ که‌سیکه که هه‌له زۆر بکات.

(الخطيئة ج) خطايا و خطيئات): گونا‌ه

(دهلین ئهو گونا‌هانه‌یه که به نارمزوو

بکریت).

٢- (خطا - ت القدر بزبدها): مه‌جه‌له‌که

هه‌له‌چوو که‌هه‌که‌ی رژاند.

خطب: ١- (خَطْب. خُطْبَةُ و خَطْباً و خُطَابَةً): ١- وتاریداو نامۆزگاریکرد ٢- وتارمکهی بۆ نامادمبوان خویندموه. (خَطْب- الْقَوْمَ فِي الْقَوْمِ): لهناو خویشگه‌لدا بۆ نه‌تموه وتاری خویندموه/ وتاری بۆ دان. (خَطْب. خُطَابَةً): بوو به وتاریبێژ. (خَاطِب- ه. خِطَاباً و مُخَاطَبَةً): قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد/ دواندی. («خَاطِبُهُ فِي فُلَانٍ»): دهرباره‌ی هیسار له‌گه‌لیدا دوا. (تَخَاطَبًا): قسه‌یان له‌گه‌لیه‌ك کرد/ په‌کتریان دواند. (اِخْتَطَبَ- عَلَى الْمَنْبَرِ): له‌سهر مینه‌هرموه، وتارگه‌که‌م وه وتاریدا. (اَلْخِطَابُ): ١- ناخاوتنی رووبه‌روو. («فَصْلُ الْخِطَابِ»): نه‌ومیه که وتاریبێژمکه باش ستایش و سوپاسی خودا بلیت («أَمَّا بَعْدُ»): واتا باش نه‌وه ٢- زمانپاراوی. (الْخُطْبَةُ): وتاردان- ناخاوتن/ دوان. (اَلْخُطِيبُ (ج) خُطَبَاءُ): وتاریبێژ/ وتاردمر. (رَجُلٌ خَطِيبٌ): وتاریبێژی چا‌ك/ وتارمکه‌ی وتاری چا‌که. (اَلْأَخْطَبُ): بالاترین و چاکترین وتاریبێژ. («كَانَ أَخْطَبَ أَهْلُ زَمَانِهِ»): باشترین و زمانپاراوترین وتاریبێژی سهردمی خۆی بوو.

(اَلْخُطَّابُ): قسه‌زان/ فره وتاریبێژ/ به‌ده‌مو دوو. (اَلْخُطَّابَةُ): قسه‌زان/ به‌ده‌مو دوو فره‌وتاریبێژ (بۆ نێرومی ده‌لێن). ٢- (خَطْب- الْفَتَاةُ. خُطْبَاو خُطْبَةٌ و خُطْبَى): که‌هه‌ی خواست/ خوازیبێنی که‌هه‌یکرد. (خَاطِبُ): خوازیبێنیکهر. («خَطْبُ الْفَتَاةِ عَلَى فُلَانٍ»): خوازیبێنی که‌هه‌ی بۆ هیسار کرد. کردی به‌دمستگیرانی. (اِخْتَطَبَ- الْفَتَاةُ): که‌هه‌ی خواست/ خوازیبێنی که‌هه‌یکرد. (- الْقَوْمُ فُلَانًا): خویشگه‌ل داواپان له‌هیسارکرد که‌چیکیان لێبخوازیت. (اَلْخَاطِبُ (ج) خُطَبَاءُ) (ها): خوازیبێنیکهر داواکاری کج. («أَرْسَلْتُهُ خَاطِبًا فَتَزَوَّجَ»): ناردم خوازیبێنیم بۆ بکات که‌چی بۆ خۆی داواکرد/ شتی‌کم بۆ و مرگرت بۆ خۆی‌برد. («خَاطِبُ الدُّنْيَا»): دنیاخوازو سه‌رکه‌وتوو تیایدا. (اَلْخُطْبُ (ج) أَخْطَابُ): ١- دمستگیران/ داواکاری ژن/ خوازیبێنیکهر ٢- ناهرمتی خوازیبێنیکراو/ ناهرمتی دمستگیران. («هُوَ خُطْبُهَا وَهِيَ خُطْبُهُ»): نه‌و دوانه

دمستگیرانی په‌گترین/ نه‌و ژنو پیاوه نه‌و
کورو کچه دمستگیرانی په‌گترین.

(الْخُطْبَةُ) (مص): ١-خوازبینی ژنکردن/
ژنداواکردن ٢-نافرمتی خوازبینیکراو ٣-نه‌وهی
ژنی خوازبینیکراوی پی نیشانه دمکریټ.

(الْخُطْبُ) (ج) خُطباء الخاطِب: ١-وتاریبیژ ٢-
خوازبینیکهر/ داواکار ٣-وتاریبیژی زمانپاراو.
(الْخُطْبُ) (ج) خُطیبون: خوازبینیکهری
ژن/ داواکاری نافرمت.

(الْخُطَاب) (م) خُطابة: دمستړویو له
خوازبینیه‌که‌دا.

(الْخُطْبِی) : نافرمتی دمستگیراندار/ ژنی
داواکراو/ خوازبینیکراو.

٣-(خُطِب- الشیء. خُطِباً): ١-شته‌که هاته
بهردمست ٢-شته‌که ږمگی په‌یداکرد.

(- تِ الحَنْطَلُ): گمنمه‌که ږمگیگرت.
(- الحَنْطَلُ): گوژاکه‌که زمرد بوو میلی
سه‌وزیشی تیدا په‌یدابوو.

(الْخُطْبَةُ): ږمگیکی ته‌لخی زمردی
سوورباوه.

(الْأَخْطَبُ): نه‌وهی که زورتر ږمگی ته‌لخی
زمردو سوورباو بیټ.

(- مِنْ الحَنْطَلُ): گوژاکیک که هیلی سه‌وزی
په‌یداکردبیټ.

٤-(أَخْطَب- الصَّيْدُ هَلَانَا): نیچیرکه له
راوکه‌مرکه نریکبوووه.

(- الشیء): شته‌که هاته به‌ردمست.

٥-(الْخُطْبُ) (ج) خُطوب: کار- په‌یومندی.

(«مَخْطَبُكُ»): چیته ج کاریکت هه‌یه؟ ج
په‌یومندیپه‌گت هه‌یه به‌سهر نه‌و شته‌وه؟ چی
پالی پیوه نایت بو نه‌وه.

(الْخُطْبُ): نه‌هامه‌تی وه‌وماو گه‌وره بیټ
یان بجووک. به‌لام به زوری بو نه‌هامه‌تی
گران دموتریټ.

(خُطْبَةُ الْكِتَابِ): پی‌شه‌گیی کتیب و نامه‌و
نووسین.

(فَصْلُ الْخُطَابِ): ١-چریاردان له‌سهر کی‌شه‌یه‌ک
به به‌لکه پی‌شانندان یان به سویندخواردن ٢-
پوخته‌ی باسه‌که.

(الْأَخْطَبُ): ١-هه‌لوق ٢-نه‌وهی که زورتر ږمگی
ته‌لخی زمردو سوورباو بیټ.

(الْخُطَابِيَّةُ): تاقمیکن ږا‌هزی که سهر به
(أَبُو الْخُطَابِ) بوون، فهرمانی دمدانی به درؤ
شایه‌تی له‌سهر نه‌وانه بدن که سهر به‌وان
نین.

الملحق:

خطب: الْخُطَابَةُ: وتاردان: جوړه ویرمه‌یه‌که
د‌ارشته‌نه نامانجی کارکردنه له‌سهر نه‌وانه‌ی
دهیبیسن.

خطر: ١-(خَطَر- فِي مَشِيَّتِهِ. خَطَرَانَا

وخطراً): له رویشتنیدا دمستی راوشانند.

(- بَيْدِهِ): له رویشتنیدا دمستی بو پاش و پیش

هیناو برد.

(الْجَمَلُ بِذَنْبِهِ. خَطَرًا وَخَطَرَانًا وَخَطِيرًا):

حوشترمه کلکی به ملاولایدا هه لده سووراندو

دمیدا به رفه چکیدا.

(الْخَاطِرُ) (ها): هه لسوورین.

(الْخَطَارُ): کلک یان دمست هه لسوورینیک که

زۆر هه لیسورینیت.

(الْخَطَرُ): به فیز/خوبادمر/خوله نجین.

٢-(خَطَرُ - الرِّمَحُ: خَطَرَانًا وَخَطِيرًا):

نیزمه له ریه وه.

(- بِسْفِيهِ أَوْ رِمَحِهِ): به خونا زینه وه شیرمه کی

یان نیزمه کی راوشلاندو هه لسوواندن.

(الْخَطَارُ): ١-نیزمه و شین ٢-نیزه ٣-هۆجه قانی.

٣-(خَطَرُ - الْأَمْرُ لَهُ خُطُورًا): کارمه کی به

میشکیدا/ به بیریدا هات.

(- الْأَمْرُ بِبَالِهِ وَعَلَى وَفِي بَالِهِ): کارمه کی

به بیردا هاته وه/ بیریکه وته وه که

بیریجوو بووه وه.

(- تِ الْحَوَادِثِ): (هه و ماوینک/ رووداوینک)

روویداو هاته پێش.

(أَخْطَرُ - الشَّيْءُ فِي أَوْ عَلَى أَوْ بِبَالِهِ): شته که کی

به بیر هینایه وه/ بیریکه ته وه.

(الْخَاطِرُ (ج) خَوَاطِرُ): نهو کاره ی به دلدادیت

بیریک و ته گیریک و بلانیک ٢-خولیاپه ک ٣.

نهو ی به بیردا دیت و دیته وه یاد (دل و دمروون

بۆ خوازه لیردا به کاردیت) دموتريت («وقع

فِي خَاطِرِي»): به دلمدا هات/ به دمروونمدا هات.

(«جَاشَ الشَّعْرُ فِي خَاطِرِي»): شیعر

هورووژمی به دل و دمروونمدا کرد.

(«فَلَانٌ سَرِيعُ الْخَاطِرِ»): فیسار بۆ قسه

دانامینیت و زوو دیته سمر زمانی و یاد/

قسه هوته.

٤-(خَطَرُ. خَطَرًا وَ خُطُورَةً): پایه بلندو

پایه دارو گرنگبوو/ به ریز بوو.

خَطِرُ وَخُطَرُ: مروقی پایه به رزو پایه دارو

گرنگ/ به ریز.

(أَخْطَرُ - هُ): وهك نهو پایه به رزو بالادست و

گرنگبوو/ به ریز بوو.

(الْخَطَرُ (ج) أَخْطَارُ): ١-سهر و مری/

پایه بلندی و به ریزی ٢-هاووینه و هاوتا

(تمنها بۆ نهو دهوتریت که پایه دار بیت و

پایه خیهه بیت وهك: («فِي ظِلِّ عَيْشٍ خَطِرُ

ماله خَطَرُ): له ژیانیکی پر سهرومیدا که

هاوتای نه بیت.

(الْخَطَرُ): پایه دار/ سهرومرو ریزدار.

(الْخَطِيرُ): ١-پایه بلند ٢-هاوتا/ هاووینه/

و مکو/ له شکو داری و پایه به ریزدا.

(«لَيْسَ لَهُ خَطِيرٌ = عَدِيلٌ»): هاوتا/

هاووینه نییه/ شان له شانی نادريت.

(الْخَطِيرُ): مزین و خانه دان.

٥-(خَاطِرُ - بِنَفْسِهِ. مَخَاطَرَةٌ): خوی

هاويشته مەترسییهوه.

(أَخْطَرَ- المَرِيضُ): نەخۆشه که کهوته
مەترسییهوه.

(مُخْطِر): نەخۆشیک که له مەترسیدا بێت.
(أَخْطَرَ (ج) أَخْطَار): مەترسیی فەوتان/
لەناوچوون.

(«رَكِبُوا الْأَخْطَارَ»): خۆیان خسته
مەترسییهوه.

(أَلْخَاطِر): مەترسی (تاکى نیهه).
مەترسییهکان

٦-(خَاطِر- هُ عَلَى كَذَا. مُخَاطَرَةٌ): لەسەر
نەو شتە ترسناکه گەرموی لهگەڵدا کرد/
مەرجکاریی لهگەڵدا کرد.

(أَلْخَطَرُ الْمَالِ): پارەکه یان مالهەکی له
گەرموکهدا خسته بریتی.

(تَخَاطَرَ- الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْءِ): خۆپشگەل
گەرمویان لەسەر شتەکه کرد.

(أَلْخَطَرُ (ج) خِطَار و (جج) خُطَر): نەووی
گەرموی لەسەر دەرکێت نەویش لەو شتەدا
پێشڕکێیه.

٧-(تَخْطَرِي = تَخْطِي): لێبێتیبەری/
لێبەرتبوو.

(«تَخْطَرَانِي شَرٌّ فَلَانِ»): خراپەى فیسار
کەس خۆی لێلادام.

٨-(أَلْخَطَر): پێنۆرێکی مەزنه.
(أَلْخَطَرُ وَالْخَطَر): ١-گەمەری سمت و کولۆتی

حوشتر ٢-هەموری تازەى دەرکەوتووی ناسۆ.

(أَلْخَطَرُ (ج) أَخْطَار): ١-شیری پوون که ناوی
زۆر تێکرا بێت ٢-گەله حوشترێکی زۆر ٣-(جَل/
لَق/ پەل)ی درەخت.

(أَلْخَطَرُ (ن): وسمه/ پوومکێکه پەنگی پەشی
پێدەکێت.

(أَلْخَطَرَةُ): یەکیک لەو پوومکەى وسمەیه.
(أَلْخَطَرَةُ): جارێک.

(مَالَقِيَّتُهُ إِلَّا خَطَرَةً): تەنها جارێک
پێیگەیشتووم/ هەر جارێک پێیگەیشتم.

(أَلْخَطِير): ١-هەموسارو پەشمەى و لاخ ٢-
دەزوولەى هەتاو که وەك دەزوولەى جالجالۆکه
لە هەرچەى نیومرۆدا دەبینرێت وەك له
ناسمانهوه سەرەخوار بێتەوه. پێشی دەلێن:
(مُخَاطُ الشَّيْطَانِ): ٣-تاریکی شهو ٤-هەمەشه
هەچالاکێی.

(أَلْخَطَار): ١-وردەمواڵا فرۆش/ عەترەفرۆش ٢-
پۆنێکی شله، یان پۆنی زەیتوونەو بۆنیخۆشی
تێدەمکەن.

(أَلْخَطَارَةُ): گەورێ حوشتر.
٩-(خَطَرَفَ وَتَخَطَرَفَ): گورگە لۆقهیکرد/

خیرا پۆشت.
(خَطَرِيف و خُطَرَفَ): گورگەلۆقهکەر له
پۆشتندا/ خیرا پۆشتوو/ گورج.
(خَطَرَف- هُ بِالسَّيْفِ): بەشمشیر لێیدا/
شمشیری پێداکێشا.

خَطَفَ: ١- (خَطَفَ- الشَّيْءَ خَطْفًا): شته‌ک‌ه‌ی خَیْرا فراند/ پریپیدا‌کردو بردی.

(الْبَرْقُ الْبَصَرُ): برووسکه‌که چاوی کوپَر‌کرد.

(- السَّمْعُ): به‌دزییموه گوئی هه‌لخست.

(خَطَفَ وَخَطَفَ خَطْفَانًا): گورج بۆی دمر‌چوو/ فرکه‌میکرد/ خَیْرا (تَیْبَتَه‌قَان/ رُویشت).

(خَطِيفٌ وَخَيْطَفٌ): گورجه په‌له له رُویشتندا/ چابوک/ زۆر خَیْرا.

(خَطَفٌ): نازاو چابوک/ زۆر خَیْرا/ زۆر گورج.

(أَخْطَفَ- الرَّجُلُ): سووکه نه‌خۆشییه‌کی‌گرتو زوو به‌مریدا.

(تَخَطَّفَ وَاخْطَفَ- الشَّيْءُ): ١- شته‌ک‌ه‌ی زموت‌کرد ٢- شته‌ک‌ه‌ی راپسکاندو له چنگی دهریه‌ئنا.

(أَلْخَطَفُ): فراندن/ راپسکان و زموت‌کردن.

(أَلْخَطْفَةُ): ١- به‌دزییموه لیدمر‌ک‌یشان و لیدزین

٢- ئە‌هو ئە‌ندامه‌ی که درنده له ناژە‌لێکی زیندووی دهرده‌ک‌یشیت و دهریه‌رینیت.

٣- سووکه شیردانیکی خَیْرا.

(أَلْخَاطِفُ (ها) (ج) خَواطِفُ): ١- ئە‌هو تیره‌ی که ده‌که‌وێته سهر زموی راس‌ت‌ده‌یه‌یت‌ه‌وه‌و به‌ره‌و نیشانه‌لی‌گیراوه‌که ده‌جیت ٢- لیدز ٣- لیدمر‌ک‌یش ٤- زموت‌ک‌هر.

(أَلْخَطَفَى وَالْخَيْطَفَى): (چابوکی/ خَیْرای) له رُویشتندا.

(هُوَ يَمْشِي الْخَطْفَى): ئە‌هو چابوگانه خَیْرا دهروات.

(أَلْخَاطُوفُ): داسولکه که به داوی راومکه‌وه دمبه‌ستریت ناسک و نیچیری وای پیده‌ستگیر دم‌ک‌ریت.

(أَلْخَطَافُ): ١- زۆر‌فرین/ چابوک‌زمو‌ت‌ک‌هر ٢- شه‌یتان.

(أَلْخَطَافُ): ١- جز- (ح) = الْخَطَف (ج) خَطاطيف: ته‌یره عه‌بابیله. بال‌ندمه‌یه‌ک وه‌ک به‌ره‌سی‌لکه‌یه بال‌دریژمو بیکورت‌ه‌و ره‌نگ‌ره‌شه.

(أَلْخَطَافُ = خَطاطِفُ): قان‌گه/ چنگه (ناسنیکه سهر‌جه‌ماوه له شت دم‌گیرین‌ریت و پنی‌را‌دم‌ک‌یش‌ریت).

(خَطاطِيفُ السَّبَاعِ): چنگی درنده گۆشت‌خۆرم‌کان.

٢- (أَخْطَفَ- هُ): نه‌یه‌پیکا.

٣- (أَخْطَفَ- هُ الْمَرَضُ): نه‌خۆشییه‌ک‌ه‌ی له‌سهر سوو‌ک‌بوو یان به‌ریداو رزگار‌ی‌بوو.

(أَلْخَطَفُ وَالْخُطَفُ): تی‌قوپان و بار‌یه‌کی که‌مه‌هر.

(أَلْأَخْطَفُ الْمَشْيُ): ناوسک و تی‌قوپاو.

(لَوْنُهُ مَخْطُوفٌ) (عامیة): ره‌نگی (هه‌له‌بزکاوه/ زمرد‌بووه).

خَطْل: ١- (خَطْلٌ وَأَخْطَلُ - فِي كَلَامِهِ خَطْلًا):
 قسهی همرچیوهرچیکرد/ زۆریوت و قسهی
 (بیسهر و بهریکرد/ هیج و هووچیکرد).
 (-) فِي مَنْطِقِهِ أَوْ رَأْيِهِ: گفته و رای ههلهی
 دهریری.
 (أَخْطَلُ (مص): ١- گهوجیی ٢- ناومزسووکی
 ٣- زۆروت و قسهی بیسهر و بهرو گهن ٤-
 گفته و رای چه و اشهو ههله.
 («إِسْأَلَةُ الرَّاي صَانَتْنِي مِنَ الْخَطْلِ»): رای
 دروست و ته و اووم له ههله و قسهی بیسهر و بهر
 پاراستمی.
 (أَخْطَلُ (ج) أَخْطَالُ): ١- ههلهشه ٢- گهوج.
 (أَخْطَلُ - مِنَ السَّهَامِ): تیری نه پیک که بهرمو
 نیشانه که نهروات.
 (الْخَاطِلُ): نارموا/ ناراست/ هووچ.
 (أَخْطَلُ (م) خَطْلَاء (ج) خَطْلُ): ١- گهوج
 ٢- ههلهشه ٣- قسهی بیسهر و بهر که ٤-
 قسه و کردموهی پیسو ناشیرین/ ههله و مو ٥-
 داوینپیس و بینا پروو.
 ٢- (تَخَطَّلَ - فِي الْمَشْيِ): به خویدان و
 گهنجهفهوه رویش/ له نجه یکرد.
 (أَخْطَلُ): شلی و خواری و خیی له
 رویشندا.
 («أَرَى فِي مَشْيَتِهِ خَطْلًا»): رویشنه که
 نارپک و ناته و او، بهیترانه دیته بهرچاوم.
 ٢- (أَخْطَلُ): ١- خیرایی/ گورجیی ٢- دریزی ٣-

شپهرزمیی له مرووف و چارموئی و ناته و اوویی له
 نیرهدا.
 أَلْخَطْلُ: گورج دهستومشین/ له نیرزه
 تیجه فاندندا بهکار.
 («أَخْوَسُ فِي الْهَيْجَاءِ بِالرَّمْحِ خَطْلٌ»): نازا له
 شهردا و گورج له نیرزه و مشاندندا.
 (تَوَبَّ خَطْلٌ (ج) أَخْطَالُ): بهرگیکی دریزی
 زبری له زموی خشاو.
 («رَجُلٌ خَطْلٌ الْيَدَيْنِ»): پیاویکی دهستیر.
 (رَمَحَ خَطْلٌ): نیزمهکی دریزی خواری/
 خیج/ نارپک.
 (خَطْلٌ بِالْعُرُوفِ): له بهخشیندا پهلهکار.
 (أَخْطَلُ (م) خَطْلَاء (ج) خَطْلُ): دریزگوینی
 شوژمگوئی.
 (أَخْطَلُ): ١- (ج) سهگ (ح) پشيله ٢- زۆرزان و
 بهفیل ٤- عهتار ٥- پوله کولله.
 خَطْم: ١- (خَطْمٌ - هُ بِالْخِطَامِ خَطْمًا):
 هه و ساری کرد و خستیه سهرووتی.
 (-) الرَّحْلُ: به لووتی پیاومکهیدا کیشا.
 (خَطْمٌ - هُ بِالْخِطَامِ): بهتی هه و سارمهکی
 کرده سهر قهپۆزی.
 (أَخْطَمَ - الْخِطَامُ): بهتی هه و سارمهکی له
 لووتی یان له قهپۆزی توندکرد.
 (أَخْطَمَ (مص): ١- لووتی مرووف ٢- دمنووکی
 بالنده.
 (-) مِنَ الدَّابَّةِ: (لووزی/ قهپۆزی) جواری.

دمگريت له خۆره لاتى ناو مرستدا پهيدا بووه.
 ٢- (ن) پروو مکتبه له کۆمه لهى تۆله مکتبه
 گه ورميه له شوینی شیداردا دهژى. جارى وا
 هميه بۆ دمرمان دموينريت. وهك دره مانى
 سك رویشن به گاردیت.

خطا: (خَطَا، خَطَوَا): ههنگاوینا.
 (خَطَى وَاخْطَى - الرَّجُلُ): ههنگاوى پینا.
 (تَخَطَّى وَاخْطَى - هُ إِلَى كَذَا، تَخَطَّيَا
 وَاخْتَبَأَ): لیبیتپهري و پيشكهوت.
 (الْخَطْوَةُ (ج) خُطَى و خُطَوَات و خُطَوَات و
 خُطَوَات): ١- ههنگاو ٢- ماوه.
 (فَسَخَ) (عامية): ههنگاو.
 («قَرَّبَ اللهُ عَلَيْكَ الْخَطْوَةَ»): خودا ريگه مکت
 بۆ نزيك بکاته وه.
 (الْخَطْوَةُ (ج) خُطَوَات و خُطَاءَ): ١- ههنگاوانانیک
 ٢- ههنگاو

٢- في المساحة: ههنگاويك كه شمش پيبيت
 (له پيواندا).

٢- (خَطِي - عَنْهُ الشَّيْءُ): شته كهى
 ليدوور كهوته وه/ شته كهى له سمر لاچوو.

٢- (الْخَطِيَّةُ): گوناوه/ كار بخراب.
 خطا: (خَطَا - لَحْمُهُ، خُطَوَا): خرتبوو/
 گوشته كهى نيسته سمرهك/ قهلهو بوو.
 (أَخْطَى - الرَّجُلُ): بپاومهك قهلهو بوو.
 (- (ه)): قهلهو يكرده/ گوشتى پيگرت/
 گوشتنيكرده.

(الْخَاطِمُ (فا): ههوسار/ جهوگير/ رشمه.
 («فُلَانٌ خَاطِمٌ أَمْرٍ بَنِي فُلَانٌ»): فيسار
 جهوگير و سهردار و بهرپومبهرى كاروبارى
 فيسار بهرميه.

(الْخِطَامُ (ج) خُطَمٌ): رشمه/ ههوسارى
 حوشرمهكه دمگريته قهپوزى و له مليه وه
 دهنا لينريت/ ههرجى بكريته لووتى حوشر و
 پيتر ابتيكشريت.

(الْأَخْطَمُ (م) خَطْمَاءُ (ج) خُطَمٌ):
 لووتدريژ.
 (الْخُطَمُ وَالْمِخْطَمُ (ج) مَخَاطِمُ): لووت/
 كهپوو.

(الْخُطَامُ): كهسكوون و لووتچوو زينته وه.
 (مِسْكُ خُطَامٍ): بۆنيكى تيز/ كهسكوون كه
 لووت دهچوو زينته وه.

٢- (خُطَمٌ - هُ بِالْكَلَامِ، خُطَمَا): به قسه
 قورى به ده ميده دا/ سمرى پيدانه واندو
 ده مكو تيكرده.

٢- خُطَمٌ - الْقَوْسُ بِالْوَتَرِ خُطَمَا وَ خِطَامًا):
 ژيكهى به كه وانه كه وه بهست و هه لواسى.

(الْخِطَامُ (ج) خُطَمٌ): ژيكه هوان.

٤- (الْخُطَمُ): كۆستى گه وه.

(الْأَخْطَمُ (م) خَطْمَاءُ (ج) خُطَمٌ): رمش.
 (الْخُطَمِيُّ وَالْخِطَمِيُّ الْوَاحِدَةُ خُطَمِيَّةٌ):

١- (ن) هيرۆ. گوليكه لاسكيكى دريژى راستى
 هميه گوليكي جوانى سوورو سبى و مؤر

(الْخَطِيءُ): گۆشتن/ خرت/ قهلهو.

(إِمْرَأَةٌ خَطِيئَةٌ بِطَيْئَةٍ): ژنیکی خرتو

خۆل/ ژنیکه همر غمزوبهزه/ زۆر گۆشتن.

خَفَ: ١- (خَفَّ. خَفًا وَ خِفَّةً وَ خَفَّةً):

سووکبوو.

(خَفَّفَ- الشَّيْءَ): شتهکهی (سووککرد/

کهمهسنگکرد).

(- الثَّوبُ): (جملهکهی/ بهرگهکهی) تمنککرد.

(- الحَرْفُ): پیتهمکهی لهسمر زمان سووککردو

گرتنی تیدا نهبوو.

(أَخَفَ): سووکباربوو/ نهبوو.

(تَحَافَ): ١- لهشسووگانه راههری ٢- خوی

بهلهشسووک نواند.

(إِسْتَخَفَّ- ه): ١- به سوکی زانی ٢- بههیچی

زانی و گوینینهدايه/ داوای لیکرد سووکبیت.

(أَلْخَفَ): سووک.

(الْخَفِيفُ): سووک.

(أَلْخِفَّةُ) (مص): ١- سووکیلهش ٢- سووکیئاومز

٣- سووکی له کارکردنداو جابوکی

٤- نیکسووکی.

(الْخَفِيفُ (ج) أَخَفَاءُ وَ خِفَافٌ وَ أَخَفَافٌ):

١- سووک/ کهمهسنگ ٢- جابوک.

(خَفِيفُ الْعَقْلِ): گیل/ ناومز سووک.

(خَفِيفُ الرُّوحِ): ١- نیکسووک ٢- پهفتار

ناسک و ههلهکرد.

(خَفِيفُ الْقَلْبِ): زۆر زیرهک/ دلوریا/

زرنگ.

(الْخَفِيفُ): جۆره کیشیکی شیعی عمرهییبه

لهبهر سووکی و ناوناوه کیشهکهیش

نهمانه.

(فَاعِلَاتُنْ. مُسْتَفْعِلُنْ فَاعِلَاتُنْ) (أَلْخَفَافُ):

زۆر زیرهک/ زرنگ/ دلوریا.

٢- (خَفَّ- إِلَى الْعَدُوِّ خَفًا وَ خِفَّةً وَ خُفُوفًا):

گورج/ خیرا له دوژمن راههری.

(- الْقَوْمُ): خویشگهل به بهله گۆجیانکرد.

(تَخَفَّفَ): خیرایکرد/ بهلهیکرد/ گورجبوو.

(الْخَفِيفُ (ج) أَخَفَاءُ وَ خِفَافٌ وَ أَخَفَافُ):

نازا/ جابوک/ لهکارو پویشتندا بهدمستوبرد

یان پیسووک.

(هُوَ خَفِيفُ الْيَدِ): نهو دمستووکه واتا له

کاردا خیرایه/ دمستگورجه.

٢- (خَفَّ. خَفًا وَ خِفَّةً وَ خَفَّةً): کهمسامان و

دارابوو.

(- الْمَطَرُ): بارانهکه کهمیکرد/ کهمبوو.

(- الْقَوْمُ. خَفًا وَ خِفَّةً وَ خُفُوفًا): خویشگهل

کهمیانکرد/ کهمبوونهوه.

(أَخَفَ): کهمدست بوو/ نه دارابوو/ نهبوو

بوو.

(أَلْخَفَ): کۆمهلیکی کهم.

(«خَرَجَ فِي خِفٍّ فِي أَصْحَابِهِ»: لهگهل

کۆمهلیکی کهمی دۆستهکانی هاتهدمری.

(الْخَفِيفُ (ج) أَخَفَاءُ وَ خِفَافٌ وَ أَخَفَافُ):

که مهیزو که مېشتیوان.

(«هُوَ خَفِيفُ الظَّهْرِ»): نهو پشستیوانی قایم

نیبه واتا زارو لهی کهمه.

(«هُوَ خَفِيفُ الْعَارِضِينَ»): نهو که متووکه /

نیمچه کوسته یه.

۴- (خَفَّ خَفًا وَخَفَّةً وَخَفَّةً): جرتو فرتیکرد /

هه له شه پیکرد.

(أَخَفَ - الرَّجُلُ): ۱- پیاوکه ی چه واشه و

نه زانکرد ۲- خهوشی لیگرت ۳- گالته پیکرد ۴-

که موکووری دمرخست و لیدمرهینا.

(إِسْتَخَفَّ - هُ): له رپیراست / رهوا لایداو

دوور یخسته وه ۲- به نهمان و نه فامیدانا ۳- به

سووکیدانا.

(- به): به سووک هاته بهرچاوی / به هیچی

زانی / گالته پیکرد.

(- هُ الْغِنَاءُ): گوزانییه که خسته هه له که سه ما /

که یفی پییه یادکرد.

(- هُ الطَّرَبُ): که یفخویشی و گوزانیی تووشی

بهره لاییکرد.

(الْخَفِيفُ (ج) أَخْفَاءُ وَخِفافٌ وَأَخْفَافٌ):

سووک.

(«هُوَ خَفِيفُ الْعَقْلِ»): نهو که وجه ناومز

سووکه.

۵- (تَخَفَّفَ): پیلاوی له پیکرد.

(الْخَفُّ (ج) أَخْفَافٌ وَخِفافٌ): ۱- پیلاو.

(«خَفَّ ضَاحِكٌ»): پیلاو یکه پیدمه کنیت واتا

دراومو قاجی لیوه هاتوته دمری ۲- پی / قاج که

دمکه ویته سمر زهوی.

(- لِلْبَعِيرِ وَالنَّعَامِ): سمیحوشترو بییحوشترو مرخ.

(الْخَفَافُ): پیلاو فروش.

۶- (الْخَفُّ): رقه نه زهوی.

(الْخَفُوفُ (ح): که متیار.

۷- (خَفَفَ - الْخَنْزِيرُ أَوْ الضَّبُعُ. خَفَفَةً):

بهرازمه پرماندی یان که متیارمه که پرماندی.

(- الرَّجُلُ قَمِيصُهُ الْجَدِيدُ أَوْ الْقِرْطَاسُ):

کراسه تازه که ی یان کاغه زمه که ی راوشاند

ورشه ورشی لیومهات.

(الْخَفْخَافُ): مروفی منگن.

خفا: (خَفَا - الشَّيْءُ. خَفَاً): شته که ی له بنه وه

هه لکه مندو دایمه زهویدا.

(- الْبَيْتُ): خانوومه که ی تیکداو ته ختیکرد.

خفت: ۱- (خَفَّتْ. خُفَاتَا): له پر دنگی پر او

مرد.

(- الصَّوْتُ خُفُوتًا): دنگه که کپ بوو / برا.

(خَافَتْ وَخَفِيتَ): دنگ کپیوو.

(خَفَّتْ بِكَلَامِهِ وَبَصَوْتِهِ خَفَّتًا): قسه و

دنگی نزمکردمووه به چرپه دوا (- وایلیکرد

که نه بیسترت و شاردیه وه).

(- بِالْقِرَاءَةِ): به دنگینرم خویندیه وه.

(خَافَتْهُ): (بمدنگینرم / به سرپه / به چرپه)

دواندنی.

(خَافَتْ بِكَلَامِهِ): قسه و دنگه که ی هیواش و

نزم کرد.

(- بِالْقِرَاءَةِ): به‌دمنگینرم خویندیه‌وه.

(تَخَافَتْ): وایپیشاندا که به هیواشی و نزمی دمدویت که وایشنه‌بوو.

(- بِكَلَامِهِ وَبِصَوْتِهِ): هسمو دمنگه‌کی نزم کردموه.

(- بِالْقِرَاءَةِ): به دمنگی نزم خویندیه‌وه.

(الْخُفُوتُ): ۱-کزی و گپی دمنگ.

۲-(الْخُفْتُ) (ن): نه‌سپه‌ند/ پیچن. روومکیتی به‌زیشکییه. گولیکی زمردی مه‌یله و سه‌وز دم‌گرت.

(الْخَافَتُ): هموریکی وشک و بیباران.

(زَرْعُ خَافِتٍ): کشتیکی کورته‌بالا/ کوور.

(الْخَفْتَانِ) (فارسیه): هفتان که جوژه به‌رگیکه.

خَفَج: (خَفَجَ- الْبَعِيرُ خَفَجًا): حوشرمه که تووشی پیلهرزه بوو.

(الْخَفَجُ): پیلهرزه‌ی حوشر.

(الْأَخْفَجُ): ۱-پیکیر ۲-که‌سَنیک که لاقلهرزمییبت.

(عَمُودٌ أَخْفَجُ) (ب): ستوونیکی گیر/ خوار/ لار.

(الْخَفِيجُ): ۱-رایج/ ناقایم ۲-بیته‌یز ۳-نهرم.

خَفَدَ: (خَفَدَ وَخَفِدَ. خَفْدًا وَخَفْدَانًا.

وَخَفْدًا): له رویشتندا تکانیدایه خو‌ی/ بییه‌لگرت/ خیرا رویشت.

(الْخَفْدُ وَالْخَفْدُودُ) (ح): بالنده‌یه‌که وه‌ک شه‌مشه‌مه‌کویرمیه.

(الْخَفِيدُ) (ج) خَفَادٍ وَخَفَادِيدٍ) (ح): نیره وشرمرخ.

خَفَر: ۱-(خَفَر- هُ وَبِهِ وَ عَلَيْهِ خَفْرًا وَ خَفْرًا): په‌نایداو پاسیکرد/ نیشکیگرت و به‌رگریلیکرت دلناییدایه.

(- هُ): به‌ پاره پاسه‌وانیکرد/ پاراستی، ناگاداریکرت.

(خَفَر- هُ): ۱-پاراستی و دلناییکرد و ناسایشیدایه ۲-شووری به‌ سووردا/ ده‌ورداکیشا.

(الْخَفَر- هُ): پاسه‌وانیکی له‌گه‌لدا نارد/ دایه‌دمست پاسه‌وانیک ناگاداریکات.

(تَخَفَّر- بِهِ): ۱-په‌نایداو پاراستی ۲-په‌نای بو‌ نه‌و برد/ خو‌ی دایه‌ په‌نای ۳-داواییلیکرت بییته پاسه‌وانی و بیپاریزیت/ پاسه‌وانیییکات.

(الْخَفَرَةُ): ۱-نیشکگرتن ۲-په‌نادان ۳-پاسه‌وانیی. («هُوَ فِي خَفَرَةِ اللَّهِ»): نه‌و له‌ په‌نای خودادایه.

(«هَذَا خَفَرَتِي»): نه‌مه پاسه‌وان و په‌نادمرمه/ ناگادارمه.

(- الْخَفَرَةُ): حمسه‌س.

(الْخَفَرُ) (ج) مَخَافِرُ): پاسه‌گی پؤلیس/ پؤلیسخانه/ قشله‌ی پؤلیس یان سه‌رباز بو‌ پاراستنی ناسایشی ناوخو‌ یان پاراستنی سنووری ولات.

(الْخَفِيرُ ج) خُفْرَاءُ: ۱- همسجھس / پاسهوان /
نیشکگر ۲- پاریزگار ۳- پهنادر ۴- پهنادراو.

(الْخَفَارَةُ وَالْخَفَارَةُ وَالْخَفَارَةُ): همسجھس-
پهنادمریی / پاسهوانیی / پاریزگاریی /
نیشگرتن ۲- دسته بهمریی ۳- کریی پاسهوانیی /
کریی همسجھسیی.

۲- (خَفَرَ - بِالْعَهْدِ خَفْرًا وَخُفُورًا) (ضد): ۱-
به لینی برده سمر ۲- به لنین و بهیمانی شکاندو
نه پیرده سمر.

۳- (خَفَرَ - فَلَانًا خَفْرًا وَخُفُورًا) (ضد):
به ایمانه که ی فیساری شکاندو نه پیرده سمر
۲- به ایمانه که ی فیساری برده سمر ۳- ناپاکیی
له گه لدا کرد.

(أَخْفَرَ - هُ): ۱- به ایمانه که ی له گه لدا نمبرده
سمر و شکاندی ۲- ناپاکیی له گه لدا کرد.

۴- (خَفَرَ - تِ الْجَارِيَةِ خَفْرًا وَخَفَارَةً):
دۆته که یان که نیزمه که زور به شهرم و شکو
بوو.

(خَفِرَ وَ خَفِرَةٌ وَمِخْفَارٌ): ناهرمتی زور به
شهرم و شکو / به نابروو / به حمیا.

(تَخَفَرَ - تِ الْجَارِيَةِ): که نیزمه که یان که چه که
زور شهرمیکرد.

(خَفَسَ: ۱- (خَفَسَ خَفْسًا): زور هسهی
ناشیرین و بیسیکرد.

(- هُ): گالتهی پیکرد.

(أَخْفَسَ): هسهی (بیرعت و دزیو پیکرد /

ناشیرینیکرد).

(شَرَابٌ مُخْفَسٌ): مهیه ک زووسهر خوشتبکات و
بتگریت هسهی ناشیرینت پیبکات.

۲- (خَفَسَ - الطَّعَامَ أَوِ الشَّرَابَ خَفْسًا):
خواردنیکیی که میخوارد یان که مهیه کیک
خواردنه وهی خواردموه.

۳- (خَفَسَ - الْبِنَاءَ خَفْسًا): خانه که ی رماند /
رووخاند / کاولکرد.

(تَخَفَسَ - الرَّجُلُ): پیاو مه که پالکهوت.
۴- (إِنْخَفَسَ - الْمَاءُ): ناو مه که گهراوتمه وه /
گوراهو / گهراپه وه.

خفش: ۱- (خَفَشَ - بِهِ خَفْسًا): تووریدا /
هرییدا / هه لیدا.

(- الْبِنَاءَ): خانه که ی کاولکرد / رووخاند.
(خَفَشَ - الْبِنَاءَ): خانه که ی / بینا که ی
رووخاند.

(- الرَّجُلُ): پیاو مه که ی بهرمویداداو
پیشیلیکرد.

۲- (خَفَشَ خَفْسًا): ۱- کزیوو / بیتینبوو
۲- چاوی کزی زکما کیبوو ۲- چاوی بچکوله

بوووه / تسکبوووه ۴- به شو دمیبینی و به
روژ نهیدمیبینی / روژ کویر بوو.

(خَفَشَ وَأَخْفَشَ): شو بینوو و روژ کویر
بوو.

(خَفَشَ - الْبَدَنَ): جهستمکه لاوازو بیتینبوو.
(الْخَفَاشُ ج) خَفَافِيش (ح): شهمشه مه کویره.

٢- (خَفَضَ - بِالْأَرْضِ): به زمويه که وه نووسا/

لهسمر زمويه که ته ختبوو.

خفض: ١- (خَفَضَ - هُ خَفَضًا): داپنیشانند/

داپنه واند/ هینایه خوارموه.

(- الصَّوْتُ): دمنگه که نزمکرده وه وایلیکرد

نه بیستریټ.

(- الْكَلِمَةُ): پاشیوی وشه که ی ژردار کرد.

(إِنْخَفَضَ): ١- له بهرزییه وه هاته خوارموه ٢-

پایه ی نزمبووه.

(- الصَّوْتُ): دمنگه که کزیوو/ نزمبوو/

دابهزی.

(إِنْخَفَضَ - السَّعْرُ): نرخمه داشکا/ دابهزی.

(الْخَافِضُ) (ها) ١- هینمه خوارموه ٢- له

ناوه پیرۆز مکانی خوداومنده، به واتا نه وه

که زۆردارو مله وورو هیرعمونه کان دینیته

خواری و دهبانفه وتینیت.

(هُوَ خَافِضُ الطَّيْرِ وَخَافِضُ الْجَنَاحِ):

سهنگین/ ممند/ بیدمنگه.

٢- (خَفَضَ - الرَّجُلُ خَفَضًا): پیاومکه مرد.

٢- (خَفَضَ - الصَّوْتُ): دمنگه که نهرمو

ناسکبوو.

(- تِ الْإِبِلِ): حوشرمه که نهرمو لهسمرخۆ/

هیواش رویشته.

(- بِالْمَكَانِ): له شوینه کهدا نیشته جیبوو.

(خَفَضَ الْعَيْشُ خَفَضًا): ژیانمه که ناسان و

خۆشبوو.

(خَفِيزُ وَ خَفَضُ وَ خَافِضُ وَ مَخْفُوضُ):

ژیان ی ناسان و خۆش/ تیرو تهسهل و نهرم.

(خَفَضَ - الشَّيْءُ): ١- شته که ی نهرمو ناسانکرد

٢- سووگکرد.

(«خَفَضَ عَنْكَ»): نارام به دلیخۆت بدهو

هینده گویممه در ی.

(تَخَفَضَ - الْأَمْرُ): کارمه که ناسانبوو/

سووگبوو.

(الْخَفَضُ وَالْخَفِيزَةُ): ناسانی و خۆشیگوزهران و

تیروتهسهلی و نهرمی.

(«هُوَ فِي خَفَضٍ مِنَ الْعَيْشِ»): له ژیانیکی

ناسان و خۆش و تیروتهسهلدایه.

الملحق:

خفض: (التَّخْفِيزُ): ١- داشکاندن ٢- لیبرین

٣- سووگکردن.

(تَخْفِيزُ الْأَسْعَارِ): نرخ داشکاندن/ نرخ

(هینانه خوارموه/ دابهزانندن).

(تَخْفِيزُ الْأَجُورِ): گری که مکرده وه/

هینانه خوارموه.

(تَخْفِيزُ الْحَرَارَةِ): گهرماشکان/ هاتنه

خوارموه ی گهرما.

(التَّخْفِيزُ): سووگکردن.

(تَخْفِيزُ الْأَعْيَاءِ): نهرک (که مکردن/

سووگکردن) باریشان سووگکردن.

خفع: ١- (خَفَعَ خَفْعًا): له برساندا یان له

بهرشتیکتر سهری گیز یخواردو کهوت.

(- هُ بِالسَّيْفِ): به شمشیر لییدا.

(أَخْفَعَ- هُ الْجَوْعَ): برسیتی (خستی/

دایبهمویدا).

(إِنْخَفَعَ): چاوی ریشکەو پیشکەمیکردو

خەریکبوو (ببووریتهوه/ بکهویتی).

٢- (خَفَعَ- السِّتْرَ. خَفَعًا وَ خَفَعَانًا): بەردمکە

جوولایهوه.

خَفَقَ: ١- (خَفَقَ- هُ بِالسَّيْفِ. خَفَقًا): نەرم بە

شمشیرمکە لییدا.

(أَخْفَقَ- ه): دایبهمویدا.

(أَلْخَفَقَةُ): شتیک کە پینلیبدەرت وەک

قایش.

(أَلْخَفَقَ): شمشیری پان.

(أَلْخَفَقَةُ): قامچی کە پێی لیدمدریت دمیشلین

قامچی دارین.

٢- (خَفَقَ- تِ النَّعْلِ): پیللەمکە جیرمیهات/

دمنگی لیومەهات.

(خَفَقَ الْقَدَمَ): کەسیکە سنگی پێی پانبیت.

٣- (خَفَقَ- الْمَوَادُّ أَوِ الرَّايَةُ أَوِ الْبَرْقُ أَوِ الرِّيحُ):

دلەکە کەوتە تریەترپ. ئالاکە شەکاڤهوه

بروسکەکە شەوقیدایهوه چەخماخەیدا. باکە

هەلیکردو گێژیدا.

(- الطَّائِرُ خَفَقًا): پالندەمکە پالی بەمەکداداو

فری.

(أَخْفَقَ): بەشوکا/ شپەزمبوو/ شلمرا.

(- الطَّائِرُ): پەلەورمکە پالی بەمەکدادا.

(- بِرَأْسِهِ): بە دەم و منەوزمکویتیوه سەری

جوولاند.

(- بِثَوْبِهِ): ناماژەیی بە بەرگەکەیکرد/

رایومشاند.

(إِخْتَفَقَ الْعَلَمُ أَوِ السَّرَابُ): بەمیداخەکە

شەکاڤهوه پان تراویلکەکە شەپۆلیدا.

(أَلْخَفِقَ وَالْخَفِقَةُ وَالْخَفَقُ وَالْخَفَقَةُ (ج)

خِفَاق وَخَفِقَات وَخَفَقَات): چارەوویی

کەمەرباریک (نەو «ت»ییە (خَفِقَةُ

وْخَفِقَةُ): بۆ زیادەرمووییە.

(أَلْخَفِقَةُ): جارێک دلەکوێ. پان شەکاڤهوه

پان پالەمەکدادان پان شەپۆلدانی تراویکە.

(أَلْخَفِقَ (فأ): شەکاوه/ تریەترپکەر.

لەرەلەرکەر.

(أَلْخَافِقَان): خۆرەهلات و خۆرناوا.

(أَلْخَفَاقَ): زۆر شەکاوه. زۆر تریەترپکەر. زۆر

شەپۆلدەر.

(أَلْخَوَافِقُ وَالْخَافِقَات): (کۆی وشە

خافقة)یە: بەمیداخەکان.

(خَوَافِقُ السَّمَاءِ): هەلگەیی کۆی چوارباکە.

چوارلا.

(أَلْخَيْفَقُ): ١- بیابانی وشکی بەرفراوان کە تیایدا

تراویلکە شەپۆلەمدات ٢- حوشتر و چارەوویی

زۆر خیرا (لە تیژی باوه وەرگیراوه).

(أَلْخَفَقَ): تەختە زەوی کە تراویلکە تیایدا

شەپۆلەمدات.

(الْخَفُوق) (مفع): شیت.

٤-(خَفَقَ- النَّجْمُ): ئەستیرمکە ئاوا بوو.

(- اللَّيْلُ): شەوگار زۆری رۆشت.

(- الرَّجُلُ فِي الْبِلَادِ): بیاوگە بە ولاتدا رۆشت و گەرا.

(أَخَفَقَ- النَّجْمُ): ئەستیرمکە ئاوابوو.

(رَجُلٌ خَافِقُ الْعَيْنِ): بیاویکە جاو بە ھۆلداچووی چاوانیشتوو.

(مَخَافِقُ النَّجْمِ): شوینی ئاوابوونی ئەستیرە/ ئەستیرمناو/ گا.

٥-(خَفَقَ- الْمَكَانُ. خُفُوقًا): شوینەگە چۆلبوو.

(أَخَفَقَ- الْقَوْمُ): خۆشگەل خواردنیان لێرا.
(مَكَانٌ خَافِقٌ): شوینیکی چۆلھوانی گە کەسی تێدا نەبێت.

٦-(أَخَفَقَ): ١-سەرنەگەوت ٢-پیداویستیەکی وێست دەستیەگەوت/ تێکشکا ٣-گەوت.

٧-(الْخَفِيفُ): زۆرزان یان ھەمی.

خفن: (الْخَفْنُ): شلېوون و گشانی سک.

(الْخَيْفَان) (ح): کوللە.

(خَيْفَانَةٌ) (ح): کوللەمێک.

(الْخَفَّان) (عامية) فصيحها (الرَّخْفَةُ):

بەردیکی سووکی نەرمە ھەک کاشیە.

خفا: (خَفَا- الْبَرْقُ. خَفُوءًا وَ خُفُوءًا):

بەروسکەگە شەوھیداو/ چەخماخەیدا.

(- الشَّيْءُ): شتەگە دەرگەوت.

خفی: ١-(خَفَى- الشَّيْءُ. خَفِيًا وَ خُفِيًا)

(ضد): ١-شتەگە ی و نکرەد/ شارەدەو/ پۆشی

٢-شتەگە ی ئاشکرا کرد/ دەرگەوت.

(خَفِيَ. خَفَاءً وَ خُفِيَةً وَ خُفِيَةً): دەرگەوت/ شارەدراو/ ونبوو.

(خَافٍ وَ خَفِيٍّ): شارەدراو/ نەینی/ پەنھان/

پۆشراو/ ونبوو/ نادیار/ دەرگەوتوو.

(خَفِيَ وَ خَفَى- الشَّيْءُ): شتەگە ی داپۆشی/

شارەدراو/ نەینپۆشیکرد.

(أَخْفَى- الرَّجُلُ): خۆیشارەدەو/ خۆی و نکرەد/

دیارنەما.

(- الشَّيْءُ): شتەگە ی شارەدەو/ پۆشی/

ونیکرد.

(«أَخْفَ عَنَّا»): نەینپۆشمانبە/ بەمانشارەو.

(تَخَفَى وَاسْتَخْفَى): شارەدراو/ ونبوو/

دیارنەما.

(إِخْتَفَى- مِنْ هُلَانٍ): خۆی لە فیسار (ونکرەد/

شارەدەو).

(الْخَفَاءُ) (مص): شارەدراو/ پەنھانی/ نەینی/

نادیار/ دەرگەوتوو.

(«بَرَحَ الْخَفَاءُ»): شارەدراوگە دەرگەوت/ کارە

نەینبەگە ئاشکراوو.

(الْخَفَاءُ) (ج) أَخْفِيَةً: ١-سەرھاپ/ روو پۆش

٢-بەرگیگە لەبەردەمکریت و جلەگانی ژێرەو

دەشارتەو/ سەر بەرگ/ عەبا ٢-شتی نەینی و

شارەدراو.

(أَخْفِيَةُ الْكُرَى): چاؤ / ديدہ.

(أَخْفِيَةُ الزَّهْرَةِ): (کاسہی / بهرگی) خونچہی گول.

(أَخْفِي): گۆشه گير / خوشيرموه / کهسيکه که خه لک شوينه کهی نمازيئت و خوی شار دبيتتهوه.

(رَجُلٌ خَفِيُّ الْبَطْنِ): پياويکه ناوسکتيقوباؤ / سکتانجی.

(أَخْفِيَةُ): مَيِّ وشەي (أَخْفِي): «بِه خَفِيَّة»): سەري ليداوه / تیکچوووه. شيتبووه / دهستان ليومشان دووه.

(أَخْفِيَةُ (ج) خَفَايا و خَفِيَّات): بيشه لان / زمبەندی بهيه کداچوو / جهنگه ل.

(أَخْفِي وَالْخَافِيَاء): جنۆکه (جونکه خوی له خه لک دشاريتتهوه ديارنييه).

(أَخْفِيَةُ): مَيِّ وشەي (أَخْفِي).

(أَرْضُ خَافِيَةٍ): زمويى جنۆکان / که جنۆکهی تيدابيت.

(أَخْفِي (ج) خَوَاف): ١- شتی بهنهانی / ناديار ٢- ناشکرانه بوو.

(أَخْوَافِي): بهري ژيربالي بالنده که بالی داخست دشاردر يتتهوه.

(أَلَيْسَ الْقَوَادِمُ كَالْخَوَافِي): بهره دريزه گهورمکانی بالنده وهک بهري بنبالی نييه.

القَوَادِم: بهره دريزمکانی پيش بالی بالنده بهيه که بهره گهورمکانيه تي.

(أَخْفِي) (ها): ١- خوشيرموه / خوچه شاردمر

٢- کفنيز (جونکه به دزيه وه گورمکان هه لدم داته وه کفنی مردوو مگان دمدزيت).

٢- (خَفِي - الشَّيْءُ. خَفِيًّا و خَفِيًّا) (ضد):

١- شته کهی دمرخست / ناشکرايکرد ٢- شته کهی (شاردموه / بهنهانکرد).

(خَفِي الْمَطَرُ الْفَارُ): بارانه که مشکه کهی له کونه که دمر بهراند.

(أَخْفِي - الشَّيْءُ): بهر دهی له سمر شته که لادا / سەري شته کهی (هه لدايه وه دمر يخست / لادا).

(أَخْفِي - الشَّيْءُ): شته کهی دمرهيناو نواندی / دمر يخست.

(- الْبَيْتَرُ): چالاوم کهی هه لکه مند.

(أَخْفِيَةُ (ج) خَفَايا و خَفِيَّات): چالاوی ناودار.

خَق: ١- (خَق - تِ الْقِدْرِ. خَقًا و خَقَقًا و خَقِيقًا): مەنجه لکه هاته (جۆش / گول / گيزمگيز).

٢- (خَق - تِ الْبَكْرَةِ. خَقًا و خَقَقًا و خَقِيقًا): بهکر مکه فراوان بوو يان ترازو له ته و مر مکهی دمر چوو.

(- السَّيْلُ فِي الْأَرْضِ): ليشاومکه زمويه کهی (هوول هه لدری / ددری).

(أَخَق - تِ الْبَكْرَةِ): بهکر مکه ترازو له ته و مره دمر چوو.

(الْحَقَّ) (ج) أَخْصَاق و خُصُوق وَالْأَحْقُوق
وَالْإِخْفِيق (ج) أَخَافِيق: ١- کهنډری زموږ/
شیو ٢- گډوم که وشکېته و موو بنیشت.
خَقْن: (خَاقَان (ج) خَوَاقِین): نازناوو ناوه
بڼه موو شایه ک.
(خَقْنَه- الْقَوْمُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ): گردیان به
شای خوځیان.
(«خَلَّ- لَحْمُهُ. خَلًّا وَ خُلُولًا»): گوښته که ی
لهر بوو/ لاواز بوو/ که میگرد.
(«إِخْتَلَّ- لَحْمُهُ»): لاواز بوو گوښته که ی
بوو کاپه و موو که میگرد.
(الْخَلَّ (ج) أَخَلَّ و خِلَال): له مباریک.
(- الْخَلَّ) (ضد): ١- لاواز ٢- ځه له و.
(الْخَلَّة): نافرمتی ته نکه له ش/ سوو که له.
(الْخَلِيل): مروځی جووز باریک/ باریکه له.
٢- (خَلَّ- الشَّيْءَ خَلًّا): شته که ی (کونکرد/
سمی).
(- الْفَصِيل): زمانی به چکه حوشرمه که یان
گوږمه که ی هه لډری و داریکی پیداکرد تا
دایکی نه مړیت.
(خَلَّلَ- بَيْنَهُمَا): له یگی دوور خستنه و ه/
له یه کیگردن/ بوځایی له نیوانیاندا
په یداکرد.
(- الْأَسْنَان): دانی ناژنی/ خوارنی نیوان
دانه گانی دمره ینا.
(تَخَلَّلَ- الْقَوْمُ): خوځی به نیوان خوځشکه لدا

کړد.
(- الرَّجُلُ): بیا و که دانی ناژنی/ خوارنی
نیوان دانه گانی دمرکړد.
(- الشَّيْءُ فِيهِ): شته که چوو ه ناو یه و ه.
(- هُ بِالرَّمَحِ): دایه بهر نیزه/ په ک له سه ر میک
نیزه ی پیداکړد.
(الْخَلَّ (ج) أَخَلَّ و خِلَال): ١- درزی جل ٢.
ریگه په که که به ناو لدا پروات.
(الْخَلَّلَ (ج) خِلَال): ١- بوځایی و میانی نیوان
دوو شت/ که لینی نیوان ٢- جیایی له رادا.
(الْخِلَل): پاشماووی خواردن له نیوان
دانه گاندا.
(خِلَّة): پارچه په که/ پاشماووی خوارنی
نیوان دان.
(«هُوَ خَلَّلَ الْقَوْمَ»): نه و هک شتیکی زیاد
له ناو خوځشاندا یه.
(الْخَلَّةُ (ج) خِلَال و خَلَّلَ): کڼوکه/ کون.
(الْخِلَال (ج) أَخِلَّة): درمو شه/ کونکره/
سمو ٢- چیلکه په که به زمانی گوږمه که و
به چکه حوشردا دمکرت تا دایکی نه مړیت.
(الْخِلَال وَالْخِلَالَةُ): ١- دانناژنه ٢- پاشماووی
خوارنی نیوان دانه گان.
(خِلَالُ الدَّيَارِ): نه و ی له ناو سنووری
ولا تدا یه یان له نیوان مال ه گاندا یه.
(«هُوَ خِلَالَهُمْ»): نه و له نیوانیاندا یه.
(شَيْءٌ خَلِيل): شتیکی کونکراو که شتی

پیداچووبیت و بجیت.

۲- (خَلَّ فِي دُعَانِهِ خَلًّا): نَزای تایبہ تیکرد.

(خَلَّلَ فِي دُعَانِهِ): نَزاکہی تایبہ تیکرد.

(تَخَلَّلَ - المَطَرُ): بارانہ کہ بہختہ باران بوو/

ہمموو شوینیکی نہ گرتہ وہ.

۴- (خَلَّ - إِلَيْهِ. خَلًّا): ئاتاجی ئہو بوو/

پیویستی بہو بوو- نہبووی ئہو بوو.

(أَخَلَّ): نہبوو بوو/ ہمزار کہوت/ تووشی

نہداریی بوو/ رمزہ لخوابوو.

(أَخِلَّ بِالرَّجُلِ): ہمزار گرا/ نہبوو گرا.

(أَخَلَّ - هُ الله): خودا ہمزار یکرد/

نہبوویکرد.

(إِخْتَلَّ - إِلَيْهِ): هوی کہوتہ نہو/ پیویستی

بہو بوو.

(أَلْخَلَّةُ (ج) خِلَال و خَلَل): کہمدہستی/

نہبوونی/ نہداریی/ رمزہ لخواوی.

(أَلْخِلِيلُ): ہمزار/ کہمدست/ نہدارا/ نہبوو.

(أَلْأَخَلَّ): ۱- ہمزار ۲- ہمزار تر/ نہدارا تر/

دستگورتز.

(رَجُلٌ مُخِلٌّ): رہ جال/ نہبوو/ نہدارا/

پیاویکی ہمزار.

۵- (خَلَّلَ - العَصِيرُ): ۱- (شیلہ کہہ/ ناوی میومکہ)

ترشاو خرابوو ۲- بوو بہ سرکہ.

(- العَصِيرُ): ناوی میومکہی کرد بہ سرکہ.

(إِخْتَلَّ - العَصِيرُ): ناوی میوہ گوشراومکہ بوو

بہ سرکہ.

(- العَصِيرُ): ناوی میومکہی کرد بہ سرکہ.

(- الرَّجُلُ): پیاوومکہ سرکہیگرت.

(أَلْخَلَّ (ج) أَخَلَّ و خِلَال): سرکہ کہہ لہ ناوی

میوہ یان مہی دمکریت و دمترشینریت.

(«مَالَهُ خَلٌّ وَلَا خَمْرٌ»): نہ شتی باشی ہمہیو

نہ ہی خراب.

(«لَسْتُ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ فِي خَلٍّ وَلَا خَمْرٍ»): نہ

لہ خیر و نہ لہ شمری نہم کارمدا نیم.

(أُمُّ الْخَلِّ): مہی.

(أَلْخَلَّةُ (ج) خِلَال و خَلَل): ۱- ہمہمہ جوڑی

سرکہو ترشیات ۲- مہی ترش.

(أَلْخِلَالُ): ۱- سرکہو ترشیات گرموہ ۲- فروشیاری

سرکہو ترشیات/ سرکہو ترشیات فروش.

۶- (خَالَ - هُ. مُخَالَّةٌ و خِلَالٌ و خِلَالًا):

دوستایہ تیی و برایہ تیی لہ گہ لدا گرت.

(تَخَالَّوْا): بوون بہ دوستی بہک/

دوستایہ تییانگرت.

(أَلْخَلَّ): دوستایہ تیی و خوشہ ویستی/

میہربانیی.

(«أَنَّهُ لَكَرِيمٌ الْخَلَّ»): بہ راستی دوستیکی

میہربانہ.

(أَلْخِلَّ وَالْخَلَّ (م) خَلَّ و خُلَّةُ (ج) أَخِلَالُ):

دوستی میہربان و دلسوز.

(أَلْخُلَّةُ): دوستایہ تیی (بُو نیرو می و تاک و کو

دموتریت).

(هُوَ وَ هِيَ وَ هُنَّ وَ هُمْ خُلَّتِي): ئہو، ئہوان،

دۆستمۇ دۆستمن.

(الْخَلَّةُ = الْخَلِيلَةُ) ١٠- دۆستۇن / ٢- ئۇنى مارمىراو /
هاوسەر.

(الْخَلَّةُ (ج) خَلَلٌ وَ خِلَالٌ): دۆستايەتتى و
برايمەتتىكرن.

(الْخَلِيل (ج) أَخِلَاءٌ وَ خُلَّانٌ (م) خَلِيلَةٌ
(ج) خَلِيلَاتٌ وَ خَلَائِلٌ): دۆستى تايبەتتى و
نزىك.

(الْخِلَالَةُ وَالْخِلَالَةُ وَالْخِلَالَةُ): دۆستايەتتى
راستەقىنە و ساغ / دۆستياتى گيانى بە
گيانى.

٧- (أَخْلَ - بِالْشَّيْءِ): ١- شتەكەى تىكد /
كەموو كورىى لە شتەكەدا كرد ٢- بە جىيەيشت و
بە ئەنجامى نەگەياند / نەيەينايە كۆ.

(- بِمَرْكَزِهِ): شويىنى پايمە و كارمەندى و كارى
خۆى جىيەيشت.

(- بِقَوْمِهِ): وازى لە نەتەومەكەى خۆى هينا /
لييان بوو.

(- بِالْأَمْرِ): كارمەكەى (تىكد) / گەنىكرد /
شواند.

(- بِالرَّجُلِ): ماڤى پياومەكەى نەدا.

(- الْوَالِي بِالْثَقُورِ): سەردارمەكە بە تەنگ
سنوورمەكە و نەھات و سەربازى كەم تىدا دانا.
(اِخْتَلَّ - الْأَمْرُ): كارمەكە شلبوو / تىكچو /
شیرازمىچچرا.

(- عَقْلُهُ): مېشىكى (تىكچوو) لەسەر خۆى

نەما).

(الْخَلَل (ج) خِلَالٌ) ١٠- تىكچوو ٢- كەموو كورىى
٢- سىستىبون ٤- گەنبوون / گەندەلبوون ٥-
شلوڤبوون.

٨- (الْخَلَل (ج) أَخْلَ وَ خِلَالٌ): جە كۆنە و
دراو.

(الْخَلَّةُ (ج) خُلَلٌ): ١- گشت روومەكەى كە
شېرىنى تىدا بىت ٢- خەسەلت / نىشانە.

(الْخَلَّةُ (ج) خِلَلٌ وَ خِلَالٌ): ١- كىلانى
شمشېر كە لە پىست ھەكشېرا بىت ٢- ھەموو
جەرمىكى نىگار كىشراو.

الْخَلَّةُ (ج) خِلَالٌ وَ خِلَلٌ): نىشانە /
خەسەلت.

٩- (خَلَّلَ - الْعِظَمَ): نىسقانەكەى رووتكرد /
گۆشتى پىو نەھىشت.

١٠- (خَلَّلَ - الْمَرْأَةَ): پاوانەى لە پىي ژنەكە
كرد.

(تَخَلَّلَ - تِ الْمَرْأَةَ): ژنەكە پاوانەى
لەپىكرد.

(الْخُلْخَال (ج) خَلَاخِيلٌ وَالْخَلَلُ وَالْخُلْخُلُ
(ج) خَلَاخِلٌ): پاوانە (خىلىكە دەكرىتە پى
وھەك بازى بۆ دەست).

(الْخُلْخُل): شويىنى پاوانە لە پىدا.

١١- (تَخَلَّلَ - الشَّيْءُ): پارچەكانى شتەكە
لە يەكتران / بۆشايى كەوتە نىوان
پارچەكانى ھە / شلوڤبوون.

(- مِنْ مَكَانِهِ): شتمكه بنى هوئول بوو/ ترازا.

١٢-(تَخْلُخَل- الثوبُ): بهرگهكه كوونو/ تمكبوو.

(ثوبٌ خُلْخُلٌ وَ خُلْخُلٌ): پوښاكېكى تمك. الملحق:

خَل: (الْخُلْ): نهو شتانهى دهخريته سرکهوه وهك ترؤزى وخيارو شتير كه دمبيته ترشيأت.

خَلَا: (خَلَا. خُلُوْ): شوينهكهى خوى بهجيتههيشت.

(خَالَا- الْقَوْمُ مُخَالَاةً): خوېشگهل شتيكيان بهجيتههيشتو له هيتريانبرد.

خَلَب: ١-(خَلَب- ه يَظْفِرُه. خَلَبًا): به نينوكى رنىو برينداريكرد.

(- السَّبْعُ الْقَرِيَسَةُ): درندمه نيچيرمهكهى به چنگگرتو برد.

(اِسْتَخَلَب- ه يَظْفِرُه): به نينوكى رنىو برينداريكرد.

(الْخَلَب (ج) أَخْلَاب): نينووك چنگى درنده گوشتخورمگان.

(الْخَلَب (ج) مَخَالِب= الْخَلَب): ١-چنگى درنده ٢-داس.

٢-(خَلَب- الْفَتَى. خَلَبًا): دلى كورمهپيرد/ دلبننديكرد/ دلى لېسهنندو شهيداىكرد.

(خَلَب و خَالَب و خَلَب وَاخْتَلَب- ه. خَلَب و

خَلَابًا و خِلَابَةً و مُخَالَبَةً): به قسمهيوخوشو زمانيلوس هه لېفريواند/ لاسيدا/ دلى لېسهنند/ دلى بهكيشكرد/ دلبننديكرد.

(خَالِب و خُلُوب و خَلَاب و خَلْبُوت (م) خَالِبَة و خَلِبَة و خُلُوب و خِلَابَة و خَلْبُوت): ١-دلپهر ٢-لاسدمر/ هه لفرپوين/ دلگيش/ دلبنهند.

(الْخَلَب/ زمانلووس (ج) أَخْلَاب): ١-پهردميدل ٢-پهردميجگهر.

(الْخَلَب): هه وورى بيباران (وهك هه لېخه له متينيت).

(الْبَرْقُ الْخَلَب و بَرْقُ الْخَلَب): بروسكهى هه وورى بيباران.

(إِنَّمَا أَنْتَ كَبْرَقِ خَلَب): تو ومكو هه وره بروسكهى هه وورى بيبارانيت. به پهكيك دهلين كه به لين بداتو نهپاته سمر.

(الْخَلْبُوب): فيلباز/ ته له كه باز/ لاسدمر/ هه لفرپوين.

(الْخَلْبِي): له خسته بردن/ فيلگردن/ لاسدان/ فريودان.

٢-(خَلَب- تِ الْمَرْأَةِ خَلَبًا): ژنهكه گه وحبوو. (الْخَلْبَاء): گه و جهژن.

٤-(أَخْلَب- الْمَاءُ): ناومه ليتاوى رمشبوو. (مُخَلَب): ليتاوى رمش.

(الْخَلَب وَالْخَلَب): قوره رمشى بؤگهن. ٥-(الْخَلَب وَالْخَلَب): ١-گوشو گورييسى گوش ٢-گوروكى دارخورما.

(أَلْخَلْبُ (ج) أَخْلَابُ): گهلامیو.

(أَلْخَلْبُ - مِنَ الثَّيَابِ): بهرگی پر نیگار.

٦- (خَلْبَسَ هُ أَوْ خَلْبَسَ قَلْبَهُ): دلی لیسهندو
گرفتاریکرد/ دلیرد.

(أَلْخَلَابِسُ): قسهی (ناسک/ خوشو دلبر).

(أَلْخَلَابِسُ وَالْخَلَابِسُ): قسهی لاسدان/ درو
دهلمسو قسهی بیسروبر.

(أَلْخَلَابِسُ): ١-درو و دهلمسو قسهی قسهی

لاسدان ٢-دهدخوازو سهرسمری و بینامووسان.

خلج: ١- (خَلَجَ - هُ خَلَجًا): ههلیچروقادو
راکیشا/ ههلیکهندو بهکیشیکرد.

(- هُ الْأَمْرُ): کارمه خمریکیکرد.

(«خَلَجَتْهُ أُمُورُ الدُّنْيَا»): کاروباری دنیا
سهری قالکردو خمریکیکرد.

(خَلَجَ. خَلَجًا) (طَب): نیسکی لافی ژانیکرد به
هوی رۆیشتن یان ماندویتییهوه (ژانهکیش

به هوی کرژبوونی دهمارهمیه).

(خَلَجَ - قَلْبَهُ أَمْرٌ): کاریک، بیریک به دلیدا

هاتو خمریکیکرد/ خستیه سئو دووی
دلیهمو گومانهوه.

(تَخَلَجَ): نهملاو نهولایکرد/ نۆقرهی لمبر

برا وهک شتیک بیهینیتو بیبات.

(- الشَّيْءُ): شتهکهی بۆ لای خوی راکیشاو
ههلیکهند.

(تَخَالَجَ - تَهْ أَلْهُمُومٌ): مهراق نارامی لمبر

بری هینایو بردی.

(تَخَالَجَ فِي صَدْرِي شَيْءٌ): شتیک گومانو

مهراقی بیپهیداکردم.

(إِخْتَلَجَ - الشَّيْءُ): شتهکهی ههلهکهندو
بۆلایخوی راکیشا.

(- الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ): شتهکه بوو به مهراقی و

خمریکیکرد: گینگلی پیومدا/ پیوهی تلامهوه.

(أَخْتَلَجَ - مِنْ بَيْنِهِمْ): لهناویاندا دمرکیشرا/
مرد.

(أَلْخَالِجُ) (هَا): ١-مردن ٢-دمرکیش چونکه

مردن بهدیپهنراومکان ههلهمچریتو
بهکیشدهکات.

(أَلْخَلِيجُ (ج) خُلْجَانُ وَ خُلْجُ): پمت/

گوریس (چونکه نهوهی پیوهی بیسرتیتو
رایدمکیشیت.

(أَلْخُلْجُ): کهسانیک که رسمههیان نهزانریت/

گومان له رسمههیان بکریت.

(أَلْأَخْلَجُ): پمت/ گوریس.

٢- (خَلَجَ - الشَّيْءُ. خَلَجًا): شتهکهی بزواند.

(- هُ بَعَيْنِهِ): چاوی لیداگرت.

(- تِ الْعَيْنِ. خَلَجًا وَ خُلُوجًا وَ خَلْجَانًا):

چاومکه له خۆپهوه کهوته پرتمهپرت/ جووله/
چاومکه فری.

(أَخْلَجَ - حَاجِبِيهِ): برۆکانی ههلهکهند/

بزواند.

(تَخَلَجَ): شبرزه بوو کهوته جوولهجوول.

(إِخْتَلَجَ): ههلهلمیههوه راهپری.

(- الْعَيْنُ): پٽلوی چاوی له خویه وه فری.
 (الْخُلُج): له شله مرزیو مگان / له مرز که مگان.
 ۳- (خَلَج- هُ بِالْسَّيْفِ. خَلَجًا): به شمشیر
 لپیډا.
 ۴- (خَلَج- الْوَلَدُ. خَلَجًا): منډاله که ی له شیر
 بریبه وه.
 (إِخْتَلَجَ- الْوَلَدُ): منډاله که ی له شیر بریبه وه.
 ۵- (خَلَجَ- الشَّيْءُ. خَلَجًا): شته که بڼه ښو /
 خرابو.
 ۶- (الْخَلِيج (ج) خُلْجَان وَخُلُج): ۱- پاپوړی
 بچووک ۲- رووبار.
 (- مِنْ الْبَحْرِ): کمنداو.
 (خَلِيجَا النَّهْرُ): هردوو بهری رووبار.
 (الْأَخْلِيج مِنْ الْخَيْلِ): ناسبی تیږه.
 (الإِخْلِيج): (ن): روومکيکه.
 خلد: ۱- (خَلَدَ. خُلُودًا): هر مایه وه / نه مر
 بوو / همیشه مپو.
 (خَلَدًا خُلُودًا): درنگ پیر بوو هر به گور
 بوو / ته من پيوه دیار نه بوو ومکو نه مر
 بیت.
 (خَالِدٌ وَمُخَلَّدٌ وَمُخَلَّدٌ): تینه شکاو /
 پایه دار.
 (خَلَدَ وَأَخْلَدَ- هُ): نه مر یرکد.
 (أَخْلَدَ): مانه ووه نه موه وتان.
 (أَخْلَدَ) = الخَالِدُ: نه مر.
 (الْخَالِدَةُ) (ن): جوړه روومکيکه گوله که ی

زور دمپنیته ووه بو جوانی دمروپنریت.
 (أَلْخَوَالِدُ): ۱- بمرډ (له بهر نه وه ی زور
 دمپنیته وه) ۲- شاخ / چیا / کیو / کمږ.
 ۲- (خَلَدَ- إِلَى الْمَكَانِ وَبِالْمَكَانِ. خَلَدًا وَخُلُودًا):
 له شوپنه که دا ستار میگرتو نیسته جیبوو.
 (- إِلَى الْأَرْضِ): به زمویه که وه لکا / به منډ
 بوو.
 (خَلَدَ- إِلَى الْمَكَانِ وَبِالْمَكَانِ): له شوپنه که دا
 جیگر بوو.
 (أَخْلَدَ بِصَاحِبِهِ): به هاوریکه موه به منډ
 بوو.
 (- إِلَيْهِ): لای نه ویگرتو خوی دایه پال نهو.
 (- إِلَى الْمَكَانِ وَبِالْمَكَانِ): له شوپنه که دا
 نوفر میگرتو نیسته جیبوو.
 ۲- (أَخْلَدَ (ج) خَلَدَةً): ۱- بازن ۲- گواره ۳
 (ج) مَنَاجِدَ): (که له وتهی وشه که نییه):
 مشکه کویره که له ژیر زه ویدا دمږی نه چاوی
 همیه نه گوئ.
 (خُلْدَ- الْمَاءِ) (ج): جوړه مشکيکه له ناویش و
 وشکانیښدا دمږی.
 (أَخْلَدَ): ۱- دل ۲- بیر و هوښ.
 (لَمْ يَدْرِ هَذَا الْأَمْرُ فِي خَلْدِي): نهو کاره م
 هر به بیردا نه هاتووه / به دلدا نه هاتووه.
 (أَخْلَدَةُ): ۱- بازن ۲- گواره.
 (أَبُو خَالِدٍ): سهگ.
 خلر: (أَخْلَرُ) (ن): روومکيکه ده لاین یان

باقلمیه یان ماشه.

خلس: ١- (خَلَسَ - الشَّيْءَ. خَلَسًا وَ خَلِيسًا):
به فیل و چابوکانه شته‌کهی (لیس‌مند/
زمو تکرده).

(خَالَسَ - هُ. مُخَالَسَةً): دزهو خیرای لی‌کرده.
(«خَالَسَ - هُ النَّظَرُ»): تیلهمه‌کی خیرای و
دزه‌ی لی‌کرده.

(تَخَالَسَ - الْقَوْمُ الشَّيْءَ): خویشگهل به نه‌ینی
پی‌که‌وه شته‌که‌یان دزی و زمو تکرده.

(هُمَا يَتَخَالَسَانِ أَنْفُسَهُمَا): همدوو‌کیان
خویان بۆ یه‌کتری ناو‌تمه‌وه یه‌کتری بکوژن/ له
بنه‌دان بۆ گوشتنی یه‌کتری/ دزه له یه‌کتری
دم‌که‌ن.

(إِخْلَاسَ - الشَّيْءَ): شته‌کهی به فیل و به
نه‌ینی زوو دزی.

(الْخُلَاسَةُ): ١- به نه‌ینی و چابو‌و‌کانه‌وه به فیل
شت دزین ٢- نه‌وه‌ی به فیل و به نه‌ینی و خیرا
بدزین ٣- هه‌لی هه‌لکه‌وتوو.

(«الْخُلَاسَةُ سَرِيعَةُ الْفَوْتِ بِحُلَيْنَةِ الْعُودِ»):
هه‌ل به دزی زوو له‌دم‌ستده‌چیت و دره‌نگ
دی‌ته‌وه. واتا نه‌هیلیت له دم‌ستت دهر‌چیت
بی‌قوژمره‌وه.

(الْخَلِيسِ وَالْخَلَّاسُ): نازای به پاریز.

٢- (أَخْلَسَ - الرَّأْسُ): سپیتی دزه‌ی بۆ سهر

کرد/ سهر مووی سپی تیکه‌وت.

(خَلَسَ وَ خَلِيسَ وَ مُخْلَسًا): ١- سهریک مووی

سپی تیکه‌وت‌بیت ٢- روومکی وشکه‌ومبوو که له
بنییه‌وه گیای تازه روا‌بیت.

(- تِ الْأَرْضُ): زمویه‌که هه‌ندی‌ک گیای
لی‌روا.

(الْخِلَاسِيَّ): مندالی دوور‌مگ، له‌دای‌ک و
باو‌کی‌کی ره‌شو سپی.

٢- (إِخْلَاسَ - الْقَارِئُ الْحَرَكَهَ): خوین‌هرمه‌که
بزوین‌ه‌کانی ته‌واو دهر‌نه‌خست.

(وَيَقَابِلُهُ الْإِشْبَاعُ): به پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه
ته‌واو دان به بزوین‌ه‌کاندا بن‌ریت.

خلص: ١- (خَلَصَ. خُلُوصًا وَ خَلَاصًا):
بوخته‌مبوو- سافبوو.

(خَالِصَ): پوخت و پی‌خه‌وشبوون.

(- الْمَاءُ مِنَ الْكَدْرِ): ناوم‌که خاوین و سافبوو/
پا‌گبوو.

(خَلَصَ - الشَّيْءَ): ١- شته‌کهی پوخته‌کرده‌وه/
بالوت ٢- پوخته‌کهی گرت و جیا‌کرده‌وه.

(خَالِصَ - هُ فِي الْعِشْرَةِ أَوْ الْمَوَدَّةِ. مُخَالَصَةً):
پا‌کانه ره‌فتاری‌کردو خو‌شه‌ویستی‌ه‌کی سا‌غی

ته‌واوی به‌رام‌بهر هه‌بوو.

(خَالِصَ - هُ الْوَدَّ): دو‌ستای‌ه‌تی و خو‌شه‌ویستی‌ه‌کی
ته‌واوی له‌گه‌لدا گرت.

(أَخْلَصَ - الشَّيْءَ): ١- پوخته‌ی شته‌که‌ی‌گرت
٢- شته‌کهی هه‌لبژارد.

(أَخْلَصَ - هُ اللَّهُ): خودا هه‌لبژاردو له هه‌موو
پیس‌یه‌ک پا‌کی‌کرده‌وه به‌دوو‌ری‌گرت/ کردیه

هه لېږاردميەكى دوور له هه موو به ديبهك.
 (أَخْلَصَ - الطَّاعَةُ فِي الطَّاعَةِ): ملكه جى
 راسته قينهى بيمه رايبوو.
 (- لَهُ الْحُبُّ أَوْ الْقَوْلُ): خو شه ويستيه كى
 ١اك و گفتيكى راستى له گه لدا نواند.
 (تَخَلَّصًا): دليان بهرام بهر يهك ١اكبوو مووه
 يه كيان گرت هوه/ ناشت بوونه وه.
 (إِسْتَخْلَصَ - هُ): هه لېږارد.
 (- الشَّيْءُ مِنْهُ): شته كهى ليو مرگرت/ يان
 لييداوا كرد.
 (أَخْلَصَ): هه موو سپيهك.
 (أَخْلَصَ (ج) خُلَصَاءُ وَالْخُلَصَانُ): يارى ته واو
 يان دوستى دلسوزو ميه ربان (خلصان . يو
 تاك و كو دموتريت).
 (هُوَ خُلَصَانِي وَهُمْ خُلَصَانِي): نهو دوستى
 راسته قينه مه . نه وان دوستى دلسوزو
 ميه ربان و راستيم.
 (أَخْلَصَ): (فا) (ج) خُلَصَ): ١هتتى و
 پوخت/ روت و بيخه وش ٢رنگى ساف.
 («هَذَا ثَوْبٌ خَالِصٌ»): نه مه بهرگيكي (سپى
 پهتتیه/ سپى روونه).
 (أَخْلَصَ): سپى بوو مئى وشه (الخالص).
 («هُوَ خَالِصَتِي»): نهو دوست و يارى دلسوزى
 تايبه تيمه.
 («هَذَا الشَّيْءُ خَالِصٌ لَكَ»): نه م شته
 تايبه تئى تو بيت.

(أَخْلَصَ): ١بهر خورما/ دوشاوى خورما ٢.
 خلتهى روئى ١الاوته.
 (أَخْلَصَ وَالْخِلَاصُ): زېرو زيوو كهرى
 ١الاوته و پوختهى بيخه وش.
 (أَخْلَصَ وَالْخِلَاصَةُ): روئى ١الاوته و
 پوخته/ پوخته و ١الاوتهى هه موو شتيك.
 («خُلَاصَةُ الْكَلَامِ»): پوخته و كورتى
 ناخاوتنه كه.
 (الإِخْلَاصُ وَالْإِخْلَاصِيَّةُ): كهرى پوخته كراو.
 (كَلِمَةُ الْإِخْلَاصِ): نه مويه كه بلييت (لا اله
 الا الله)
 ٢-(خُلَصَ - مِنَ الْهَلَاكِ. خُلُوصًا وَخِلَاصًا):
 له مردن رزگار يبوو/ بيوهى دمرچوو.
 (خُلُوصٌ وَ خِلَاصٌ): رزگار بوون/ به ساغى
 دمرچوون.
 (خُلَصَ - هُ مِنْ كَذَا): له وه (رزگار يکرد/
 سهر فرازي کرد).
 (تَخَلَّصَ - مِنْهُ): لير زگار بوو/ سهر فراز بوو.
 (أَخْلَصَ): ١رزگار بوون/ فوتار بوون/
 سهر فراز بوون.
 («أَخْلَصَ مِنَ الْأَخْطَارِ»): له ممترسى
 رزگار بوون.
 («يَوْمَ الْخِلَاصِ»): روژى رزگار بوون و
 سهر فرازى ٢دمستگير بوونى كى چاكي نه وه
 دنيا.
 («أَخْلَصَ الْأَبْدِي»): رزگار بوونى به يه كجارى

تا همتایی.

(الْمُخْلَص) (ها): نازناوی چه زمرتی عیسا که واتای رزگار کمر دمه خشیت.

(الْمُخْلَص): دلسوز.

۳- (خَلَصَ - إِلَى الْمَكَانِ وَبِالْمَكَانِ خُلُوصاً وَخُلُوصاً): گه پشته شوینه که.

(تَخَلَّصَ مِنْ كَذَا إِلَى كَذَا): له ووه گوپزایه وه بو نه ویت.

۴- (خَلَصَ - مِنَ الْقَوْمِ خُلُوصاً وَخُلُوصاً): له خویشگه که نارگیر بوو.

(خَلَصَ - اللَّحْمُ خُلُوصاً): نیسکه که له گوشته که دا پارچه پارچه بوو.

(تَخَلَّصَ مِنْهُ): ۱- لیجیابوو ووه که ناری گرت ۲- لیرزگار بوو.

۵- (خَلَصَ - الرَّجُلُ): له وینهی نهو شته شتیدایه.

الْخِلَاصُ: له وینهی خوئی/ له وینهی شته که الملحق:

خلص: (الْتَّخْلِيسُ): ۱- پالاوتن/ پاکژ کردن

له هه موو خلتهو پیسییه ۲- رزگار کردن له وهی که پیاو وهرسو ناره حتمه مگات/

له کۆلکردنه وهی باریکی سرشان ۳- بمفری که ووتن و رزگار کردن له چورتومو

گیر و گرفت ۴- له هورتیک رزگار کردن.

(الْتَّخْلِيسُ جُمْرِكِيّاً): کال له گومرگ دمر بهینریت و پارهی گومرگه که بدریت.

(الْمُخَالَصَة): پاکله پاک کردن- وامدیر گهردنی همرزاره که نازاد بکات و هیچی به سهر همرزاره که نه مینیت.

خلط: ۱- (خَلَطَ وَخَلَطَ - الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ).

خَلَطاً): شته که ی تیکه شته که پتر کردو تیکه هه لدان/ ناو پته یکردن.

(خَالَطَ - هُ مُخَالَطَةً وَخِلَاطاً): تیکه لیکردو تیکه هه لدا ۲- تیکه لیبوو/ هه لسو و که وتی له که لدا کرد.

(- الداءُ فَلَاناً): دمر دکه دایه له شی فیسار/ چوو له مشیه وه.

(تَخَالَطُوا): تیکه لی به کبوون/ بهیه که دا چوون/ لهیه که نا لان.

(إِخْتَلَطَ): تیکه لیبوو/ ناو پته بوو.

(- الظَّلَامُ): ته وای تاریک بوو.

(الْخِلَاطُ): خو له خه لک هه لسو و ممراییکمر.

(الْخِلَاطُ (ج) أَخْلَاطُ): ۱- ههر شتیک تیکه ل شتیر بپیت ۲- مندالی زؤل.

(رَجُلٌ خِلَاطٌ مِلْطٌ): پیاو یکه ره سهر نا پوخت/ نارهمن.

(الْأَخْلَاطُ): جورهای تیکه ل و ناو پته.

(أَخْلَاطُ - الْقَوْمُ): ههر چیو بهرچی ناو میللت.

(- الْجَسَدُ فِي عُرْفِ الْأَقْدَمِينَ): به پئی قسهی کۆنه کان. خو پنه و به لغه مه و خلتهی له شه و

که له سېلدا کؤدمبېته مو زراوه.

(الْخُلْطَةُ): هاوبه شیی.

(الْخِلَاطُ): تیکه لیبوونی مروؤ و نازله.

(الْخَلِيطُ (ج) خُلُط و خُلْطَاء): ۱- همرمه /

تیکه له ۲- تیکه لیخوار ۳- بهمدار / هاوبه ش ۴-

میرد / هاوسمر ۵- دؤست و هاوری ۶- دراوسی ۷-

قورو کای تیکه لکراو و شتی و مها ۸- خویشگه لیک

که یه ک دهمراستیان همبیت و نامانجیک.

(«خَلِيطٌ مِنَ النَّاسِ»): ۱- خه لکیکی

همه چیزه.

(خَلِيطٌ - الرَّجُلُ): هاوادم و هاوونشینی

پیاومکه.

(الْخِلَاطُ وَالْخُلْطُ): تیکه لیخوار / که سیکه که

زور حمز له تیکه لیبی خه لک بکات.

(جَمَلٌ مُخْتَلِطٌ): حوشریکه گوشت و بهزی

لهشی تیکه له / هر غمزو بهزه.

(الْخَلِيطُ وَالْخَلِيطُ): خه لکی همه چیزه.

(«وَقَعُوا فِي خَلِيطٍ»): کهوتنه ناو خه لکی

همه چیزه.

۲- (خُولِطٌ - فِي عَقْلِهِ): میشکی تیکچوو.

(خُلْطٌ - فِي الشَّيْءِ): شته کهی گهنکرد /

تیکیدا.

(«خُلْطُ الْمَرِيضِ»): نه خوشه که تیکچوو.

شتیکی خوارد تیکیدا.

(«خُلْطٌ فِي الْكَلَامِ»): قسهی بیسمرو بهریکرد /

ورپنه بکرد.

(اخْتَلَطَ - الرَّجُلُ): پیاومکه میشکی تیکچوو.

(الْخُلْطُ): گهوج.

(«هُوَ خُلْطٌ بَيْنَ الْخَلَاطَةِ»): نهو گهوجیکه

لهناو گهوجاندا.

(الْخُلْطُ): گهوج.

(الْخَلَاطَةُ): ۱- میشک تیکچوون / ناومز

لهمدستان ۲- گهوجیتیی.

۳- (اخْلَطَ - الْفَرَسُ): چارهویکه / کورتره و

بوو / نهیتوانی باش بروات.

۴- (الْخِلْطُ): تیروکه وانی خوارو ختیج.

خلغ: ۱- (خَلَعَ - الشَّيْءُ خَلْعًا): شته کهی لمین

هه لکیشا / هه لکه مند.

(- عَلَيْهِ نَوْبًا): پۆشاکیکی پیبه خشی و

پیله بهر کرد.

(خَلَعَ كَتْفَهُ أَوْ وَرَكَهَ): شانی یان کؤلوتی

له جیبرد.

(- الْقَائِدُ): فهرماندمکی لیخست / یان پلهی

هینایه خواری.

(- الْعَذَارُ): شهرم و شکوی فرپداو دوی هه و او

همه مسکه ووت.

(«خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ»): پاخیبوو که

له و میپش به فهرمانبوو / گوپرایه لیبوو.

(- الشَّجَرُ) (ضد): ۱- دره خته که گه لاکه ی

ومری ۲- گه لای دمر کرد.

(- الدَّابَّةُ): ولاخه که ی بهره لاکرد / پیو مند که ی

لیکرده موه.

(إِخْتَلَعَ - الشَّيْءُ): شته‌کە‌ی هە‌لکە‌ندو
دەرھینا/ دەرکیشا.

(- الْقَوْمُ الرَّجُلُ): خۆ‌شگە‌ل پیاو‌مکە‌یان
رۆ‌وتک‌ردە‌وه/ دە‌ستی‌ان بە‌سەر م‌الە‌کە‌یدا
گرتو بۆ خۆ‌یان برد.

(- تِ الْمَرْأَةِ مِنْ زَوْجِهَا): ژە‌نە‌کە‌ پارە‌و م‌الی
بە‌ مێ‌ردە‌کە‌یدا تا دە‌ست‌بە‌رداری ب‌ی‌یت (بە‌و
تە‌ڵ‌اقدانە‌ دە‌لێ‌ن (الْخُلَعِ)

(الْخُلَاع): جۆ‌ره (شێ‌تبوونێ‌کە‌/ تێ‌ک‌چوونێ‌کە‌).
(الْخُلَعَةُ): ١- هە‌لب‌ێ‌ژاردە‌ی داراو م‌ال (بۆ‌یه‌ و‌ا
ناون‌راوه‌ چۆ‌نکە‌ د‌لی خە‌لک ر‌ادە‌مک‌شێ‌ت).

(الْخُلَعَةُ): ٢- بێ‌توانایی.
(فیه‌ خُلَعَةُ): بێ‌هێ‌زی‌یه‌کی تێ‌دا‌یه‌.

(الْخُلَعَةُ): ١- هە‌موو بە‌رگێ‌ک کە‌ تۆ‌ دا‌ی‌بە‌کە‌نیت
٢- بە‌رگێ‌ک کە‌ ب‌ه‌ خ‌ش‌رێ‌ت ٣- باش‌ترین داراو
م‌ال.

(الْخُلَعِ (ج) خُلَعَاء): لە‌سەر گ‌ارو پایە‌ لا‌براو
٢- قوما‌رباز/ قوما‌رجی.

(ثَوْبٌ خُلَعِ): بە‌رگێ‌کی گۆ‌نی دراو.
(الْخَوْلَع): گە‌وج.

(رَجُلٌ خُلَعِ): پیاو‌ی‌کی بێ‌توانا/ بوودە‌له‌.

(الْخُلَعِ مِنَ الرِّجَالِ): ١- پیاو‌ی بێ‌توانا و بێ‌هێ‌زو
شل و شێ‌واو ٢- جوم‌گە‌تێ‌ک‌چوو ٣- بە‌کێ‌ک کە‌
هە‌ندێ‌ک ئە‌ندامی یان هە‌موو جە‌ستە‌ی له‌
هە‌ست یان له‌ جوولە‌ کە‌وت‌بێ‌ت/ ئی‌ف‌لیج
بووبێ‌ت.

(- امْرَأَتُهُ خُلَعًا وَ خُلَعًا): دە‌ست‌بە‌رداری
ژە‌نە‌کە‌ی بوو/ تە‌ڵ‌اقدیدا کە‌ ژە‌نە‌کە‌ خۆ‌ی رێ‌گە‌ی
ئە‌ومە‌یدا.

(خالع): تە‌ڵ‌اقدراو کە‌ خۆ‌ی وێ‌ست‌بێ‌تی.
(الْخُلَعَةُ): تە‌ڵ‌اقدان. دە‌ست‌بە‌رداری بە‌
قایی‌لوونی ژە‌نە‌کە‌.

(- ابْنُهُ): حاشای له‌ کور‌مە‌کە‌ی‌کرد/
نافەرۆ‌زێ‌کرد.

(الْوَلَدُ الْخُلَعِ): کور‌ی حاشا‌لی‌ک‌راو (ئە‌م
حاشا‌لی‌ک‌ردنە‌و نافەرۆ‌زک‌ردنە‌ له‌ بێ‌ش
نی‌سلا‌مدا باو بوو).

(«خُلَعِ الْمَيْتُ»): ک‌ف‌نە‌کە‌ له‌ مردوو‌م‌کە‌
ک‌رایە‌وه/ مردوو‌م‌کە‌ رۆ‌وتک‌رایە‌وه.

(خُلَع - ه): لێ‌ک‌یه‌ لۆ‌م‌شانە‌.

(خالع - الرَّجُلُ): قوما‌ری له‌گە‌‌لدا کرد
(چۆ‌نکە‌ قوما‌رک‌م‌ هاو‌رێ‌کە‌ی رۆ‌وتە‌م‌کاتە‌موو
م‌الە‌کە‌ی لێ‌زم‌وتە‌م‌کات).

(خالع - الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ أَوِ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا): ژ‌نو
مێ‌ردە‌کە‌ یە‌کێ‌کیان دە‌ست‌بە‌رداری ئە‌و‌یت‌ر‌بوو.

(تَخْلَع - فِي الْمَشْيِ): ش‌لو و شێ‌واو رۆ‌ش‌ت.

(تَخَالَع - الزَّوْجَ وَالزَّوْجَةَ): ژ‌نو و مێ‌ردە‌کە‌
دە‌ست‌بە‌رداری یە‌ک‌تر‌بوون یە‌ک‌کیان
دە‌ست‌بە‌رداری ئە‌و‌یت‌ر بوو.

(- الْقَوْمُ): خۆ‌شگە‌ل پە‌یمان‌ی نێ‌وانیان
هە‌لۆ‌م‌شانە‌.

(إِنْخُلَع): له‌ جێ‌ی‌خۆ‌ی هە‌لکە‌ن‌راو دەر‌هێ‌ن‌را.

٢- (خَلَعَ.. خَلَاعَةً) ١- دواى همواو همومس /
 نارمزوو كهوتو بئناپروو بوو ٢- سووك و رسوا
 بوو / دايه لايهنى بئنامووسى و بهدمر بهس
 هيجه وه نه هات.
 (تَخَلَعَ - فِي الشَّرَابِ): سه ريكرده سه
 خوار دنه موو سه رخوشى.
 (الْخَلِيع (ج) خُلَعَاءُ): بهر هلاى بئناپروو.
 (الْخَلِيعَةُ): ١- مئى وشى (الْخَلِيع ٢- ئا فرمتى
 سووزانى / بيگه وره بئخاومن و له سه ره همومس
 ژياو / همومس باز.
 (الْخَلَاعَةُ): بئناپرووى و همومس بازى و
 بهر هلاى.
 ٢- (خَلَعَ - الشَّجَرُ) (ضد): ١- دره خته كه گه لاي
 تازمى دمر كرد ٢- گه لاي كه مى و مراند.
 (أَخْلَعَ - الشَّجَرُ): گه لاي تازمى دمر كرد.
 (- السَّنْبُلُ): گوله گهنمه كه دانى گرت.
 ٤- (الْخَلِيع (ج) خُلَعَاءُ): دمر و ونبه د /
 دمر و ونپيس ٢- (ح) گورگ ٣- دئوو درنج ٤-
 فرمزمندىك حاشايان ليكر دبيت ٥- جلى دراوو
 كوژ ٦- له سه ره كارلا براو ٧- دؤراوى قومار ٨-
 گراسى بئيه خه.
 (الْخَوْلَع) (ح) ١- گورگ ٢- (ط) په لوول ه
 ٣- گوشتىك له سه كه دا دمكولينرئيت و بو
 ريبوارى دمر بيت.
 (الْخَوْلَع وَالْخَلِيع) تو فاندنيك كه له دلدا همر
 بمئيتنه موو سي بهرى به سه ري هوه هم بيت.

خلف: ١- (خَلَفَ - هُ. خِلَافَةً وَ خَلِيفُ):
 جينشيني بوو / بوو به جيگرى.
 (- هُ رَبُّهُ فِي قَوْمِهِ): گهورمكهميان كردى به
 جينشيني خوى به سه ره خوئشگه له وه.
 (- الرَّجُلُ): جينى پياومكهى گرته وه له جينى
 نه و دانشت.
 (- بَ الْفَاكِهَةُ بَعْضُهَا بَعْضًا. خَلْفًا وَ خِلْفَةً):
 ميوه كه بهر وودوا بيگه بهشت.
 (- أَبَاهُ. خَلْفًا): جينى باوكى گرته وه / بوو به
 جينشيني باوكى.
 (- فَلَانًا): بوو به جينشيني نه و / جينى
 نه ويگرته وه.
 («خَلَفَ اللَّهُ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ»): خودا جينى نه و مت
 بو بگريته وه / هوئى نه و مت بو بكا ته وه.
 (خَلَفَ - بَ النَّاقَةِ): ميحوشترمكه ناوسبوو.
 (خَلَفَ - هُ): نه ويكرد به جينشيني خوى.
 (أَخْلَفَ - بَ الشَّجَرَةَ): دره خته كه له جينى
 په له برراومكاني په ليتازمى دمر كرد.
 (- الطَّائِرُ): په له ورمكه دووباره په ريترى
 دمر كردم وه.
 (- لِنَفْسِهِ) شتيتكى له دمستجوو له برينه وه
 شتيترى دانا.
 (- اللَّهُ عَلَيْهِ): خودا هوئى له دمستجوو مكهى
 بو كردم وه.
 (إِخْتَلَفَ - هُ): جيگرى نه و بوو. له پاش نه و
 جينى نه وى گرته وه.

(إِسْتَخْلَفَ - هُ): نەویکرد بە جێنشین خۆی.
 (- فَلَانًا مِنْ فَلَانٍ): فیساری کرد بە جێنشین
 فیسارکەس.
 (- تِ الْأَرْضِ): زەویەکە گیای ھاوینە
 دەرکرد.
 (الْخَلْفَ): ١- زارۆلە/ فرزند ٢- فرزندى چاک
 ٣- وەجەى چاش وەجە.
 («هُمْ كِرَامٌ خَلْفًا عَنْ سَلَفٍ»): ئەوان
 پەشتاوپشت ھەر ریزدارو خانەدان بوون.
 («هُوَ خَلَفَ صِدْقٍ عَنْ أَبِيهِ»): ئەو بە راستی
 چۆتەو ھەر باوکی و وەک ئەو ڕەسمە.
 (الْخَلْفَ): ١- شتی لەباش بەجێماو ٢- لەبری و
 ھەربوو.
 (فِي هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ خَلَفَ مِمَّنْ مَضَى):
 لەناو ئەو خۆشگەلەدا لە برى رابوردو لە
 دەستجوو ھمە کە جێی ئەوان بگرێت.
 («أَعْطَاكَ اللَّهُ خَلْفًا مِنْ تَلْفٍ»): خودا پاداشتی
 لەدەستجوو ھەت بەداتەو.
 (الْخَلْفَ (ج) أَخْلَافٍ وَخَلْفَةٍ): گیای ھاوینە
 کە لە جێی و شەمەو ھەت دەمەت.
 (الْخَلْفَةُ): ئەو گیایە لە ھاویندا دەردێت.
 («جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً»): شەو و رۆژی
 دواى یەك خست.
 («هُنَّ يَمْشِينَ خَلْفَةً»): ژنان یەك بە دواى
 یەكدا دێن و بەروودوان.
 (الْخَالِفَ) (ها): ١- شوێنگر ٢- بەدواداھاتوو.

(الْخَالِفَةُ): ١- مێ و شەى (الْخَالِفَ) ئەو کەسە
 کە دواى تۆ دێت و جێی تۆ دەگرێت.
 (الْخَالِفَةُ): ١- مێنشینى ٢- نوێنەریتى خەلك
 ٣- پێشەواپەتیی/ رابەری/ خەلیفەیی.
 (الْخَلِيفَةُ (ج) خُلَفَاءُ وَ خُلَائِفُ): ١- کەسێکە
 جێنشینى کەسیکیتر بێت و جێی بگرێتەو
 ٢- پێشەواپەك کە کەسیکیتر لەسەروو ئەو
 نەبێت. دەمشوێت (هَذَا خَلِيفَةُ آخِرٍ): ئەمە
 جیگری یەکیکیترە یان دەمشوێت (خَلِيفَةُ
 آخِرِي): جیگری یەکیکیترە.
 ٢- (خَلَفَ- الْبَيْتَ. خَلْفًا): ستوونیکی
 باشراگری بۆ خانووێکە لە پەشتەو دانا.
 (- عَنْ أَصْحَابِهِ): لە ھاوێکانى دواکەوت/
 باشکەوت.
 (- فَلَانًا): لە پەشتەو گرتی/ لە دواو
 پەلاماریدا.
 (خَلَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ): لە پەشتەو بۆیەت و بە
 شمشیر لە ملیدا.
 («خَلَفَ لَهُ بِخَيْرٍ أَوْ شَرٍّ»): لە پەشتەو ناویھێنا
 سا یا بە چاکە یان بە خراپە.
 (خَلَفَ- الشَّيْءَ): ١- شتەکەى لە باشخۆی
 بەجێھێشت ٢- شتەکەى دواخست.
 (خَالَفَ- عَنْ كَذَا خِلَافًا وَمُخَالَفَةً): لەو
 دواکەوت.
 (- بَيْنَ رَجُلَيْهِ): پێیەکی پێشخست و یەکیکی
 دواخست.

(«خَالَفَنِي عَنْ كَذَا»): نەو لەو دوورکەوتەوه
کە من بۆیدەچووم.

(«خَالَفْتَنِي إِلَى كَذَا»): نەو بۆ نەو دەچوو کە
من لێیدووردەمکەوتمەوه.

(أَخْلَفَ - هـ): بۆ دواوەی گێڕایمەوه / خستیه
پشتیهوه.

(تَخَلَّفَ - عَنْهُمْ): لێیان بەجیماو لێیان
دواکەوت.

(تَخَلَّفَ - الْقَوْمَ): لە خۆشگەل تێپەری و
نەوانی خستە دواى خۆیهوه / بەجییهێشتن.

(إِخْلَفَ - هـ): ١- نەوی بەجییهێشت و پێشیکەوت
٢- لە پشتیهوه گرتی.

(- إِلَى الْمَكَانِ): هاتووچۆى شوینەکەیکرد /
خۆش خۆش سەری لە شوینەکە دەدا.

(أَخْلَفَ) (مَصْ): دوا / پشت / پاش / نەو دیو.
(أَخْلَفَ (ج) خُلُوفَ): ١- سەدە دواى سەدە ٢-

بەرە.

(«هَؤُلَاءِ خَلَفَ سَوْءٌ»): بە بەرمیەك دەلێن کە
لە پێشینانیان کەمتر بن و هەك ئەوان نەبن.

(أَخْلَفَ) دوا چێژی خواردن کە لە دەمدا
چێژی هەر دەمینیتەوه.

(أَخْلَفَ): ١- نەمەوی بە پاشکۆی سوارمەوه
هەلەمەواسریت ٢- پارایی / دلەراوکی ٣- نەمەوی

کە دەمینیت یان لە دوایدا دیت.

(«فِي الْبَيْتِ خِلْفَةٌ مِنَ الْمَاءِ»): لە چالۆمکەدا
شتێك پاشماوەی ناوی تێدا ماوه.

(أَخْلَفَ (ج) خُلْفَ وَخُلْفَ وَخُلْفَ): ١- لە
بەلێن دواکەوتوو / بەلێنشکێن ٢- ژنێك کە

هژى بەسەر پشتیدا بەرداببیتەوه.
(مُتَخَلَّفَ): دواکەوتوو.

(أَخْلَفَ): ستوونی پشتەوی خانوو.

(أَخْوَالِفَ): ١- زەویى درەنگروین ٢- ژنان
(ژنانێك کە لە مالمەوه بمیننەوه).

٣- (خَلْفَ - الْفُلَامَ - خِلَافَةً وَ خُلُوفًا):
هەرزەمکارمە گەوجیوو.

(خَالَفَ وَ خَالَفَةَ): هەرزەى گەوج / بێهەست.
(خَلْفَ - خَلْفًا): کەممیشکبوو.

(أَخَالَفَ): گەوج.

(رَجُلٌ خَالِفَةٌ = الْأَخْلَفَ): کەممیشك /
میشکناوەواو / گەوج.

(أَخْلَفَ): کەمناووز / گەوج.

(أَخْلَفَ): میشکناوەواویی / گەوجیوی /
کەمناووزیی.

٤- (خَلْفَ - عَنْ خُلُقٍ أَبِيهِ - خِلَافَةً وَ خُلُوفًا):
نەچۆتەوه سەر رەوشتی باوکی و گۆراوه.

(- فَمِ الصَّائِمِ - خُلُوفًا وَ خُلُوفَةً): بۆنى دەمی
رۆژموانەکە گۆراومو ناخۆشبووه.

(- الطَّعَامُ): تامی خواردنەکە یان بۆنەکەى
گۆراومو ناخۆشبووه.

(أَخْلَفَ): بۆنى گۆراومو بۆگەنبووه.

(نَوْمَةُ الضُّحَى مُخْلَفَةُ الْفَمِ): نوستنی
نیوهرۆ بۆنیدەم ناخۆشەمکات.

(نَبِيذٌ خَالِفٌ): مەيمەكى بۆگەن/ بۇنناخۆش/ خراپ بوو.

٥-(خَلَفَ-الرَّجُلُ خَلْفًا): پياومكە داۋاي ئاۋىكرىد بېخواتەو.

(أَخْلَفَ لِأَهْلِهِ): داۋاي ئاۋى بۇ خىزانەكەيكرىد.

٦-(خَلَفَ-الثَّوبَ خَلْفًا): پۇشاكەكەي چاككرىد/ چاكسازكرىد.

(أَخْلَفَ-الثَّوبَ): بەرگەكەي چاككرىد.

٧-(خَلَفَ خَلْفًا): چەپلەر بوو/ چەپە بوو.

(الْأَخْلَفُ): ١-چەپلەر ٢-زۆر خىل.

٨-(خَالَفَ-هُ خَلْفًا وَ مُخَالَفَةً): لەگەلىدا يەكنەبوو/ لەگەلىدا يەكنەگرت/ ئاكۆكبوو.

(تَخَالَفُوا وَ اخْتَلَفُوا): رېكنەكەوتىن/

ئاكۆكبوو/ يەكپاننەگرت/ جياۋازىياننەمبوو.

(الْخُلْفُ): ئاكۆكىي/ جياۋازىي/ بېچەوانەي پېۋىست و دانراو.

(الْخُلْفُ (ج) أَخْلَافٌ وَ خِلْفَةٌ): جياۋاز.

(الْخِلْفَانِ): دوۋانى لە (خەسلەت/ نىشانەدا) جياۋاز.

(لَهُ وَلَدَانِ خِلْفَانِ): دوو كۆرى ھەمە لە

نىشانەو خەسلەتلىكدا جياۋازن يەككىيان ژىرە

يان درىژە ئەۋىترىيان ئازىرە يا كورتەبالايە/

كورتە.

(وَلَسَتْ النَّافَةُ خِلْفَيْنِ): مېخوشترمە

سالىك بەچكەمەكى نىرى بوو سالىكىتر

بەچكەمەكى مېيىبوو.

(الْخِلَافُ): جياۋازى، ئاكۆكۆي/ نەگونجان/ ناتەبايى.

(الْخِلْفَةُ): جياۋازىكرىدن/ ناتەۋاۋىي.

(-الْخِلْفَةُ): ١-جياۋازبوون/ جياۋازىكرىدن

٢-جياۋاز.

(فَوْمٌ خِلْفَةٌ): خويشكەلىكى لەمەك

نەچوون/ جياۋازن/ ھەمەمەكەيان جۆرىكە.

(الْخِلْفَةُ-مِنَ الرِّجَالِ): پياۋى لەگەل كەس

نەگونجاۋو لەگەل كەس يەكنەگرتوو/ ناتەبا.

(مَأْدَرِي أَيَّ خَالِفَةٍ هُوَ وَأَيُّ الْخَالِفِ هُوَ):

نازانم ئەو چۆن كەسىكە چ جۆرە زەلامىكە كە لەگەل كەسدا ئاگونجىت.

(الْاِخْتِلَافُ أَوْ اِخْتِلَافُ الْمَنْظَرِ لِكَوْكَبٍ فِي

مَكَانٍ (ب) مِنَ الْأَرْضِ (فك): جيايىو

جياۋازىي شىۋەي ھەسارەي (ك) لە شويىنى

(ب) سمرزەمۆي: ئەو گۆشەمەي كە سەرمەكەي

(ك) بېت و بىنكەكەي نىۋەي تىرەي گۆي زەمۆي

(ب) بېت و گەۋرەترىن جياۋازى كاتىك دىمبىت

كە (ك) لە ئاسۆي (ب) دا بېت بەۋە دەلىن

جياۋازىي ئاسۆيى.

(اِخْتِلَافُ الشَّمْسِ) (فك): جياۋازى خۆرىي:

جياۋازىي چەمەكەمەتى كە تىكرىر بەھاكەي

(٨,٨٠) چركە دىمبىت.

(الْاِخْتِلَافُ أَوْ التَّبَاعُدُ الْمَرْكَزِي فِي الْقُطُوعِ

المَخْرُوطِيهِ) (ه): نەسبە بەد نەقتە من

الْقُطْعِ عَنِ الْمُرْقِ إِلَى بَعْدِهَا عَنِ الدَّلِيلِ

وهو يعدل (١) في المكافئ ويزيد عن (١) في الزائد وينقص عن (١) في الناقص): جيايى يان دوورى جهقيى له برگه قووجه كيه كاندا: رېژمى دوورى خاليكى برگه كه له برمرمكه وه بؤ دوورى به لگه كهى بهرامبر (١) يمه كه له قووجه كه هاوتاكانداو له (١) يهك زياتره له جووجه كه تماوومكاندا به لام له قووجه كي ناتمودا له (١) يهك كه متر دمييت.

(المسائل الخلافية): شته جياوازمكانى نيوانيان كه له سمرى ناكوكن.

٩- (أَخْلَفَ - وَعَدَهُ وَبَوَّعَهُ): گفته كهى شكاند / به لئنه كهى نمبردمسر.

(٥-): به لئنه كهى / گفته كهى شكيراو دى.
(- الفَيْتُ): باران خمرىكبوو بباريت كه جى نهبارى.

(أَخْلَفَ): به لئى / گفت شكاندن و نمبردنه سمر.
(نموه بؤ ناپنده ومك درؤى له مومپيشه).
(أَخْلَيْفَ (ج) خُلْفَ و خُلْفَ و خُلْفَ): به لئنشكين / پيمانشكين.

(أَخْلَافَ (ج) مَخْلَيْفَ): كه له كباز / پياوى ناراستى بئيه لئى كه به لئى زور بشكينيت.

١٠- (أَخْلَفَ - الْغُلَامُ): كوره همزمكارمكه شميتانيبوو / بلوغبوو.

١١- (أَخْلَفَ - الدَّوَاءُ فَلَانًا): دمرمانه كه فيسارى لاواز كرد.

(أَخْلَفَةَ): به هوى نه خوشييه وه دلگيران و

حمز له خواردن نه كردن.

١٢- (أَخْلَفَ (ج) خُلُوفَ): قسهى خراب / ناشيرين.

(سَكَتَ أَلْفًا وَ نَطَقَ خَلْفًا): چمند به چمند بيدمنگبوو كه هاته قسه قسهى ناشيرينيكرد.

(أَخْلَفَ): ١- دمميتهور ٢- گاتهور ٣- كه سيكى بيفهر / بيكه لك ٤- كورتيرين دانه بهراسوو.

(أَخْلَفَ (ج) أَخْلَافَ وَخَلْفَةَ): گويگوانى ميحوشتر / سمرى گوانه كهى.

(- ذات الخلفين): تهورزين.

(رَجُلٌ خَالِفَةٌ): پياويكى (زور له سمر قسه رويشتوو / ويرهوپر كه).

(أَخْلَافَ (ن): ١- جوره بيهه كه ٢- بزمهى كراس.

(أَخْلَفَةَ): خموش / ناتهواويى.

(أَخْلَفَةَ): پينهى جل.

(أَخْلَيْفَ (ج) خُلْفَ و خُلْفَ و خُلْفَ): ربي نيوان دووشاخ. يان ربي ناوشاخ.

(أَخْلَفَ (ح): ١- خيرمار ٢- ليشاو.

(أَخْلَافَ): خاكىكى پر له ديهات و ناوايى زور.

(مَخَالِيفُ الْيَمَنِ): ناواييه كانى يه مهن.

(أَخْلَفَةَ): ١- شويى دره ختى شيومي ٢- ريكاو قوناغه ري ٣- هوار / نشينگه / مال.

(خلق): ١- خَلَقَ - هُ. خَلَقًا وَخَلْقَةً): له

نه بوو (بههيداكرد / دروستيكرد / دايهينا /

بهدیهینا).

(- الْکَذِبُ): دروکه‌ی هه‌لبه‌ست/ بێکه‌وه‌نا.

(خَلَقَ - الْغُلَامُ): میرد‌مندا‌له‌که‌ جو‌انه‌رو‌شتبوو.

(تَخَلَّقَ وَاخْتَلَقَ - الْکَذِبُ): درو‌ی هه‌لبه‌ست/

بو‌ختانی‌کرد.

(أَخْلَقَ (مَص) ١: خه‌لکی/ خه‌لک: ٢- سرو‌شتکار.

(أَخْلَقَهُ (ج) خَلَقَ): سرو‌شت‌کارو رو‌الم‌ت/

دی‌مه‌ن.

(أَخْلَقَ (ج) خُلِقَ وَخُلِقَ): به‌دی‌هین‌راو‌ینکی

ته‌واو‌ی له‌بار/ دروست.

(أَخْلَقَهُ (ج) خُلِقَ): هه‌موو بو‌ونه‌وم‌ر

که‌ خودا به‌دی‌هین‌ناوه ٢- نه‌و سرو‌شته‌ی مرو‌ف

له‌سه‌ری دروست‌مه‌کریت و ده‌بی‌ت.

(أَخْلَقَ): به‌دی‌هین‌راو‌ینکی ته‌واو‌ی له‌بار/

دروست.

٢- خَلَقَ - الْأَدِيمَ. خَلَقًا وَ خَلَقَةً): له‌پیش

برین‌دا چه‌رمه‌که‌ی نه‌ندازه‌گرت.

٣- (خَلَقَ - الشَّيْءَ. خَلَقًا وَ خَلَقَةً): ٢- شته‌که‌ی

دروست‌کرد ٢- شته‌که‌ی سا‌ه‌کرد ٣- نه‌مر‌کرد.

(خَلَقَ وَ خُلِقَ. خَلَقًا وَ خُلُوقًا وَ خُلُوقَةً وَ

خَلَقَةً): ١- لو‌وس و سا‌ف بو‌و/ نه‌رم‌بوو.

(خَلَقَ - الْعُودَ): چی‌ومه‌که‌ی رێ‌ک‌کرد/

را‌ست‌کرد‌وه‌و.

(- الْقِدْحَ): نا‌ری تیر‌مه‌که‌ی نه‌مر‌کرد.

(أَخْلَقَ مَثْنُ الْفَرَسِ): نه‌شتی چار‌مو‌یکه‌

لو‌وس و سا‌ف بو‌و.

(- الرَّسْمُ): که‌لا‌ومه‌که‌ له‌گه‌ل زمو‌یدا

ته‌خت‌بوو.

(أَخْلَقَ): هه‌موو شتی‌کی سا‌فو و لو‌وس‌ک‌راو.

(أَخْلَقَ): لو‌وس.

(أَخْلَقَ (م) خَلَقَ): لو‌وس.

٤- (خَلَقَ وَ خُلِقَ وَ خُلِقَ - الثُّوبُ خُلُوقَةً وَ

خَلَقًا): پۆ‌شا‌که‌که‌ کۆ‌نبوو.

(أَخْلَقَ - الثُّوبُ): جله‌که‌ی/ پۆ‌شا‌که‌که‌ی

کۆ‌ن‌کرد.

(- الثُّوبُ): پۆ‌شا‌که‌که‌ کۆ‌نبوو.

(- الشَّيْبُ): گه‌نج‌یتی به‌سه‌رجوو/ تی‌په‌ری.

(- هُ الثُّوبُ): به‌ کۆ‌نیی جله‌که‌ی

پێ‌له‌مه‌ر‌کرد.

(أَخْلَقْتُ لَهُ دِيَابَجَتِي): د‌م‌روونی خۆ‌مه‌

بۆ یه‌کا‌لا کرد‌موه‌ که‌ بێ‌ر‌م‌نا‌یه‌ بۆ‌که‌سی‌تری

به‌که‌مه‌وه‌.

(أَخْلَقَ - الثُّوبُ): جله‌که‌ کۆ‌نبوو.

(- تِ الدَّارُ): خانوومه‌که‌ کا‌ول‌بو‌و/ وێ‌ر‌انبوو.

(أَخْلَقَ (ج) أَخْلَقَ وَ خُلِقَ): کۆ‌ن (بۆ‌ نێ‌رو

مێ‌ ده‌وتریت).

(«ثُوبٌ خَلَقٌ»): (جلی‌کی/ به‌ر‌گی‌کی) کۆ‌ن.

(«جُبَّةٌ خَلَقٌ»): جبه‌یه‌کی کۆ‌ن.

(ثُوبٌ أَخْلَقَ وَ ثِيَابٌ أَخْلَقَ): به‌ر‌گی‌کی کۆ‌ن و

به‌ر‌گه‌ کۆ‌نه‌کان.

٥- (خَلَقَ - الشَّيْءُ لَهُ): شته‌که‌ بۆ‌ نه‌و شیاو

بو‌و.

(الأَخْلَقَ (م) خَلَقَاء): شیاوتر/ گونجاوتر/ شایسته‌تر.

(الْخَلِيقَ (ج) خُلُق و خَلَقَاء): شایسته/ شیاو.

(هُوَ خَلِيقٌ بِهِ): ئەو شیاوی ئەومیه/ شایستەى ئەومیه/ بۆ ئەو باشە.

(الْخَلَقَةُ): شایستەبوون/ شیاو بوون.

(هُوَ مَخْلَقٌ بِذَلِكَ و لِذَلِكَ): ئەو شیاوی ئەومیه/ شایستەى ئەومیه.

٦-(خالق- القوم. مُخَالَقَةُ): رەفتاری جوانی لەگەڵ خوێشگەلدا کرد/ باش لەگەڵیاندا ھەلسوگەوتیکرد.

(تَخَلَّقَ بِأَخْلَاقِهِ): رەمۆشت و خوی ئەویگرت.
(- بَغِيرَ خُلُقِهِ): رەفتاریکرد کە رەمۆشت و خوی خۆی ئەبوو. رەفتاریکرد کە رەمۆشت و خوی خۆی ئەبوو.

(لَيْسَ التَّخَلُّقُ بِالْأَخْلَاقِ كَالْخُلُقِ): رەمۆشتی باش/ درۆنواندن وەك رەمۆشتی سروشتیی و رەسەننێ نییە.

(الْخُلُقُ وَالْخُلُقَ (ج) أَخْلَاق): ١-پیاومتی/ مەردایەتی ٢-نەریت ٣-سروشت ٤-رەمۆشت و رەفتار ٥-خوو.

(عِلْمُ الْأَخْلَاقِ = الْحِكْمَةُ الْعَمَلِيَّةُ) = الْحِكْمَةُ الْخُلُقِيَّةُ: زانستیی خوورەمۆشت یان دانایی کردمیی/ داناییە رەفتار و رەمۆشتیەکان.
(الْمُخْتَلَقُ): رەمۆشتەرز/ رەمۆشتجوان.

٧-(خَلَقَ- هُ): بەمۆنێخۆش بۆنیدا/ بۆنخۆشیکرد.

(تَخَلَّقَ): بۆنی خۆی خۆشکرد.

(الْخِلَاقُ وَالْخُلُوقُ): جۆرە بۆنێکی خۆشە کە بەمشێ زۆری زەمەفرانە.

٨-(إِخْلَاقُ): بەشکو/ ئەمە خودایە/ ئومید ھەبوو/ خەریکبوو.

(إِخْلَاقُ السَّمَاءِ أَنْ تَمُطَرَ): بەشکو ببارێت یان ئومید ھەبە یان ھەبوو ببارێت/ خەریکبوو ببارێت.

٩-(الْخَلِيقُ): ھەورێک کە باراناوبییت.

(الْخِلَاقُ): بەش/ بەرگەوتەبەشکی خێروبێری زۆر.

(الْخَلِيقَةُ (ج) خَلَانِقُ): چالاو/ بیر کە ھەلەمکەنرێت.

(الأَخْلَقَ (م) خَلَقَاء): ھەزار/ نەدارا/ نەبوو.

١٠-(الْخَلَقَيْنِ (ج) خَلَايِنِ) (يونانية): تیانینگەمورە/ گاتیان.

خلن: (الْخَلْنَج (ن): گولەدارینە گولێکی زۆر دەرگرت بە زۆری نالە. گەلاوردە بۆ جوانیی دەرۆنرێت.

خلا: ١-(خَلَا- الإِنَاء. خُلُوءًا و خَلَاءً): ھاپەکە بەتالابوو/ چۆلبوو/ بۆشبوو.

(- المکان): شونەمکە چۆلبوو.

(-باله. خَلُوءٌ و خَلُوءًا و خَلَاءً): دُنیاو دُلناسوودە بوو/ مێشکی ساف بوو و

حهسايموه.

(- الحزن): خه مهكهى رهويهوه.

خال البال (ج) خُلُو: دلناسوودمو ميشكساف.

(«فَعَلَ كَذَا وَخَالَكَ دَمٌ»): نهو كاره بكهو

كهس تهممرت ليئاداتو سمر زمشت ناكات.

(خَلَى - مَكَانَهُ. تَخْلِيَةً): شوينهكهى چۆلكرد/

مرد.

(- خَلِيَّةٌ): بۆ خۆى ههنگرت.

(أَخَلَى - الْمَكَانَ. إِخْلَاءً): شوينهكهى چۆلكرد

يان به چۆل هاته بهر جاوى.

(- الْمَكَانَ): شوينهكه چۆلبوو.

(إِسْتَخَلَى - الْمَكَانَ): شوينهكه چۆلبوو.

(خَلَا وَ مَاخَلَا = إِلَّا): بيجگه له/ جگه له.

(«جَاءَ أَتْبَاعُ الْأَمِيرِ خَلَا وَ مَاخَلَا زَيْدًا»):

ههموو نهوانهى سمر به مير بوون هاتن

بيجگه له (يان) جگه له زميد.

(أَخْلَوُ (ج) أَخْلَاءَ): چۆل/ بۆش/ بهتال (بۆ

نيرو مئى دهبيت) (دميشوتريت) (أَخْلَوَةُ):

چۆل بۆ مئى.

(أَخْلَاءَ) (مص): شويني چۆل/ چۆلهوانى/

بۆش.

(مَكَانَ خَلَاءَ): چۆلهوانى شوينيكى چۆل كه

كهسى تيدا نهبيت.

(«بَاتَ فِي الْبَلَدِ الْخَلَاءِ»): له شاره چۆلهكهدا

مايهوه.

(الْخَلِيَّ (ج) أَخْلِيَاءَ وَ خَلِيُون): ١- چۆل/ بۆش/

بهتال ٢- بيممراق ٣- پياوى بيژن.

(الْخَلِيَّةُ): ژنى بيميردو مندا.

(الْخَالِي (ج) أَخْلَاءَ): پياوى رهمبن و ژنى

بيپياو (پياوو ژنى بيهاوسمر).

٢- (خَلَا - الرَّجُلُ. خُلُوًا وَ خَلَاءَ): پياومهكه

كونجشين بوو/ تيريكبوو.

(- بِهِ وَ مَعَهُ وَ إِلَيْهِ. خُلُوَةٌ وَ خُلُوًا وَ خَلَاءَ):

لهگه ليدا به تمنيا كۆبووهوه مايهوه.

(خَلَا الرَّجُلُ بِنَفْسِهِ): پياومهكه خۆى تمنيا

كردو به تمنيا مايهوه دانىشت.

(تَخَلَّى): به تمنيا كونجشينيوو.

(أَخْلَى - هُ بِهِ وَ مَعَهُ. إِخْلَاءً): به تمنيا له

كونجيكدا لهگه ليدا كۆبووهوه/ يهكيگرت.

(- فَلَانًا مَعَهُ): فيسار كهسى به تمنيا لهگه ليدا

به جيپهشت تا لهگه ليدا كۆبييتوهوه.

(إِخْتَلَى): كونجشينيوو/ كونجى تمنيايگرت.

(إِسْتَخَلَى - هُ): داواى ليكرد كه به تمنيا

لهگه ليدا كۆبييتوهوه.

(إِسْتَخَلَى بِالْمَلِكِ): لهگه ل شادا به تمنيا

كۆبووهوه.

(الْخَلَاءَ): ١- ئاودمستخانه ٢- پشتيرى ماليات.

(أَخْلَوَةُ (ج) خَلَوَات): كونجى خۆتيداگرتن/

خه لومتگا.

٣- (خَلَا - عَلَى فَلَان خُلُوًا وَ خَلَاءَ): پشتى به

فيسار بهست.

٤- (خَلَا - الشَّيْءُ. خُلُوًا وَ خَلَاءَ): شتهكه

رأبورد / تیپهری.

(«فَعَلْتَهُ لِحَمْسٍ خَلَوْنَ مِنَ الشَّهْرِ»): بېنچ

مانگ تیپهری و من خهریکی نهوه بووم.

۵-(خَلَا- عَنِ الْأَمْرِ وَمِنْهُ. خُلُوا وَ خَلَاءٌ):

حاشای له کارمه کرد / خوی له کارمه

بیبهریکرد / نوکولیی لیکرد.

(الْخَلَاءُ): نوکولیی لیکردن. بیبهری /

لیببهریبوون.

(«أَنَا مِنْهُ خَلَاءٌ»): من لی بیبهریم (بۆ تاك و

جووت و کۆ نیرو من به کاردمهینریت).

(الْخَلِيَّ (ج) أَخْلِيَاءُ وَ خَلِيُونَ): بیبهری.

(أَنَا خَلِيٌّ مِنْهُ): من لی بیبهریم.

۶-(خَلَا- بِالْمَكَانِ. خُلُوءٌ وَ خُلُوءٌ وَ خَلَاءٌ):

خوی له شوینهکه دا گیرداو مایهوه.

(- لِلْأَمْرِ): خوی بۆ کارمه تهرخانکردو بۆی

دهسته تالکرد.

(- عَلَى الشَّيْءِ. خُلُوءٌ وَ خَلَاءٌ): بهو شته

داکهوت / بهسیبوو.

(- بِالْشَّيْءِ): شته که به تمنیا بۆ خوی بوو

که سیرتی لیبهدار نه کرد.

(تَخَلَّى- لَهُ): بۆ نهو وازی له همموو شتیک

هینا / خوی بۆ تهرخانکرد.

۷-(خَلَا- بِهِ. خُلُوءٌ وَ خَلَاءٌ): هریویدا /

دهستیرپی / لاسیدا.

۸-(خَلَا- عَنِ الشَّيْءِ خُلُوءٌ وَ خَلَاءٌ): شته که ی

نارد.

(خَلَّى- الْأَمْرَ عَنْهُ. تَخَلَّى): وازی له کارمه

هینا.

(- سَبِيلَهُ): بهره لایکرد / ره لایکرد.

(- مَكَانَهُ): جیگه که ی (به جیهیشت و روشت /

چۆلکرد).

(- بَيْنَهُمَا): لییانگه را کۆببنه وه / به جیهیشتن

به جووته کۆببنه وه.

(خَالَاهُ. مُخَالَاةٌ): به جیهیشت / لیگه را.

(أَخْلَى- عَنْهُ. إِخْلَاءٌ): وازیلیهینا /

به جیهیشت.

(تَخَلَّى- مِنْهُ وَعَنْهُ): لیگه را وازیلیهینا /

دهستبهرداریبوو.

۹-(خَلَّى- الْبَائِعُ بَيْنَ الْمُشْتَرِي وَالْمَبْعِ):

فرۆشیارمه شته که به کریارمه دا.

۱۰-(الْخَلِيَّ): شانهی ههنگوین.

(الْخَلِيَّةُ (ج) خَلَايَا): ۱-پاپۆری گه وره ۲-

خانه ی لهشی زینده موهر / سیل ۳-زینده موهر

ههره وردمهکان که له خانمیهک دروستبوون

وهک میکروپ، به لام تهنه گهورمهکان له

چهندهما خانه ی پیکه وهلکاو دروستدهین ۴-

کووره ی ههنگ نه مه کۆنه و ده میکه داهاتووه

که بۆ ههنگه که دروستدهکریت تا ههنگوینی

تییدا کۆبکاته وه ۵-لانه ی شیر.

الملحق:

خلو (الإخلاء): ۱-چۆلکردن.

(«إِخْلَاءُ الْقَاعَةِ مِنَ النَّاسِ»): چۆلکردنی

هؤلهكه/ كهس تيدانه هيشتنى ۲- بهتالكردى.

(إِخْلَاءُ الْإِنَاءِ): بهتالكردى ھاپهكه.

(الإِخْلَاءُ - فِي الْقَانُونِ): له ياسادا به جيھيشتن و

چۆلكردى خانوو بهرمكه و دانه وى به خاومنهكه.

إِخْلَاءُ الْمَاجُورِ: كريرگرتكه چۆلييكات.

(إِخْلَاءُ السَّبِيلِ فِي الْقَضَاءِ): له دادومريدا:

بهره لاکردنى گيراوگه و نازادکردنى به

بريارىكى دادومرى بۆ ماوميهكى گاتىي.

خلى: ۱- (خَلَى - النَّبَاتَ. خَلِيًا): ۱- رووهكهكهى

هه لپاجى ۲- گياكهى دروو.

(- الْمَاشِيَّةُ): گزره بۆ نازدهلهكه خست.

(- الشَّعِيرُ فِي الْمَخَلَاتِ): جۆى كرده توورمكهى

ولاخهكهوه.

(أَخْلَى - الْمَكَانَ): شوينهكه پر له ئالقبوو.

(أَخْلَى - الدَّابَّةَ): ئالفى به چوارپيكهدا.

(إِخْتَلَى - الْعُشْبَ): گياكهى دروينهكرد.

(إِنْخَلَى - الْخَلَى): بېرا- بېچرا.

(أَخْلَى): گيا.

(خَلَاة (ج) أَخْلَاءُ): چلېك گيا/ گيايهك.

(أَخْلَى): گياپر، داس/ داسولكه.

(أَخْلَاءُ (ج) مَخَالٍ): توورمكهى ئاليك ۱-كه

ئاليكى تيدمكرىت و بهسهر ولاخدا دمكرىت

۲- ئاخوړ. كه ئاليكهكهى بۆ چوارپيكه

تيدمكرىت.

۲- (خَلَى - الْفَرَسَ. خَلِيًا): چارموپكهى

لغاوكرد.

(- اللَّجَامُ - مِنَ الْفَرَسِ) (ضد): ۱- لغاومكهى

كرده دمى چارموپكه ۲- لغاومكهى (له دمى

چارموپكه كردهوه/ دهرهينا).

۳- (خَلَى - الْقِدْرَ. خَلِيًا): دارى به ژير

مهنجه لهوه ناو گوشتى خسته مهنجه لهكهوه.

۴- (خَالَى - هُ مُخَالَةً): ۱- كموته زوران لهگه ليدا

۲- هريويدا/ هه نيخه لهتاند.

۵- (أَخْلَوَى - الرَّجُلَ. إِخْلِيَاءً): سهرومپر

ههر خهريكى شيرخواردنهوه بوو/

بهردموامبوو له شيرخواردنهوودا/ سهريكرده

شيرخواردنهووه.

۶- (الْخَلِيُوزُ أَوْ السِّلُولُوزُ) (ك): مادهى

سهرمكيبه له دروستبوونى دارو داوى

لوكه و كهتان و نهوانه پتردا كه كاغمزو

ئاوريشمى دروستكراوو تهقه مهنى لپهيداو

دروستهكرىت.

خَمَ: (خَمَ - الْبَيْتَ. خَمًا): مالهكهى گهسكدا.

(- الْبَيْتُ): چالاومكهى (دمردا/ پاكردهوه).

(تَخَمَمَ - مَاعِلَى الْخَوَانِ): پاشماوهى سهر

سفرمكهى خوارد.

(إِخْتَمَ - الْبَيْتَ): مالهكهى گهسكدا.

أَلْخَمَامَةُ: ۱- خۆل و خاشاكى گهسكراو ۲- هور و

ليتهى دمردراوى بير ۳- خواردنى پاشماوهى

سهر سفره.

(أَلْخَمَّةُ = الْمَكْنَسَةُ): گهسك.

(قَلْبٌ مَخْمُومٌ): دَلِيكِي سافو پاك
كه رِقو كينه و نيرمىي تيدا نهميت
(له پاككر دنهوى مالموه هاتووه).
۲- (خَمَّ- النَّاقَةُ: خَمًّا): ميخوشترمهكى
دوشى.

(الْخَمِيمُ): شيرى تازمدوشراو.

۳- (خَمَّ= فَلَانًا. خَمًّا): زور هه ليناو
ستايشيرد.

(هُوَ يَخُمُّ ثِيَابَ فَلَانٍ): نهو ستايشيدمكاتو
به چاكى دادمنيت.

(الْخَمِيمُ): ستايشكراو/ هه لئراو.

۴- (خَمَّ وَأَخَمَّ- اللَّحْمُ. خَمًّا وَ خُمُومًا):
گوشتهكه بۆگهنبوو.

(خَمَّ وَ خَامَّ وَ مَخَمَّ): گوشتى بۆگهن.

(خَمَّ- اللَّبَنُ): شيرمه خراپوو.

(فُلَانٌ لَا يَخُمُّ): فيسار ناگوڤيت و واز له
دلفراوانى و بهخشين ناهينيت.

(خَمَّ- الدَّجَاجُ): مريشكهكه له قهقهزمكهيدا.

له كولانهكهيدا بهندكرا/ هيلرايهوه.

(الْخَمَّ (ج) خِمَّةً): قهقهزى مريشك/ كولانهى

مريشك (لهبهر بۆگهنى واناونراوه).

(الْخِمَّةُ) (عامية): ناهرمتى چارمگران.

۵- (إِخْتَمَ- الشَّيْءُ): شتهكهى پرى/ لهتكرد.

۶- (الْخِم): باخى چول.

(فُلَانٌ خِمَّ أَوْ خِمَّةٌ نَوْمٌ) (عامية): فيسار
خهوخوشه.

(الْخَمَانُ وَالْخَمَانُ وَالْخَمَانُ): ۱- خه لكانىكى
رسواو سووك ۲- كه لوپهل و درمختى بهككهوتمو
بيكهك.

(الْخَمِيمُ): چارمگران و بيزراو/ رمزا (هورس/
تال).

۷- (خَمَخَمَ= خَنَخَنَ): بۆنيكرد/
بۆنناخوشبوو.

(خَمَخَمَ الْمَاءُ وَغَيْرُهُ) (عامية): ناومكه
بۆنيكرد/ بۆنى گؤراو بۆگهنبوو.

(فُلَانٌ يَخْمَخُمُ) (عامية): فيسار كهس
پيسخوره.

(الْخُمَخُمُ) (ج): جانهمورىكى وردى ناو
دمريايه/ قرزال.

(الْخُمَخُمُ): روموكىي دركداره/ دركاويى/
شهوبؤى دمشتهكى.

حمج: (خَمَجَ. خَمَجًا): لهش داهيتزراوو
سستبوو. به هوى ماندوئيتى يان نهخوشيهوه
بهككهوته بوو.

(- اللَّحْمُ): گوشتهكه بۆگهنبوو.

(- دِينُهُ أَوْ خُلُقُهُ): له دين لايدا يان

بهدرموشتبوو/ بېرموشتبوو.

(- فَلَانًا): ناوى فيسارى زړاند/ بهدناويكرد.

خمد: ۱- خَمَدَ وَخَمَدَ- تِ النَّارُ خَمَدًا وَ

خُمُودًا): ناگرمكه دامرگايهوه بهلام پشكوى

ما.

(- الْحُمَّى): تاكه خاوبوووه/ سووكبوو.

(أَخْمَدَ - النَّارَ): گری ناگرمکەى دامرکاندموه/

نیشانەوه.

(أَلْخَمُودُ): شوینی کوژانەموو دابۆشینی ناگرمکە.

۲-(خَمَدَ وَ خَمَدَ - الْمَرِيضُ خَمَدًا وَ خُمُودًا):

۱-نەخۆشەکە لە هۆشخۆی چوو ۲-مرد.

(أَخْمَدَ - الرَّجُلُ): بیاومکە نارام و مات و بێدەنگبوو.

(- أَنْفَاسُهُ): ۱-هەناسەى لەبەر بری/ مراندی

۲-کەساس و سەرشۆریکرد.

خمر: ۱-(خَمَر - هُ. خَمْرًا): پۆشیی و شارەپەوه.

(- الشَّهَادَةُ): گەواھییەکەى/ شایەتیەکەى پۆشی/ نەیدرکاند.

(- فَلَانًا): شەرمی لە فەیسار کرد.

(خَمِر - عَنْهُ. خَمْرًا): خۆی لى و نەکرد/ خۆی لێشاردەموو.

(- عَنْهُ الْخَبَرُ): هەوالمەکەى نەبەست/ لێشاردراپەوه.

(خَمَرٌ وَجْهَهُ): روویخۆی دابۆشی.

(- بَيْتُهُ): خۆی گرتە مالمەموو لێیدەرنەچوو.

(خَامَر - بِهِ مُخَامَرَةً): خۆی بەموه شارەدموه.

(- بَيْتُهُ): خۆی لە مال توندکردو نەهاتە دەرەوه.

(أَخْمَر): خۆی و نەکرد/ خۆی شارەدموه/

و نێبوو.

(- الشَّيْءُ): شتەکەى شارەدموه و نەکرد.

(- الأَمْرُ): کارمەکەى بەجێبێهە دلیەموو شارەپەوه.

(- تِ الْأَرْضُ): زەویەکە داروورەخت و گژوگیای زۆرو چەر بوو.

(-لَهُ): رەقە لێهەنگرت/ لێیچوو بە قینا.

(تَخَمَّرَ وَ اخْتَمَرَ - تِ الْمَرَاةُ): ژنەکە بەجەپگرتەوه/ رووی خۆی پۆشی.

(أَلْخَمَرُ) ۱-(الْخَمَرُ): ئەموى کە بتشاریتەوه وەك درەختى چەر زۆرو شتێر کە شتت لێبشاریتەوه.

(تَوَارَى الصَّيْدُ عَنِّي فِي خَمَرِ الْوَادِي): نێچیرمەکەم لە درەخت و زەبەنگى دۆلەکەدا

لێونبوو ۲-الْخَمَرُ: چەری خەلکیکی زۆر.

(أَلْخَمَرُ): شوینیکی زەبەنگ بێت/ چەر بێشەلان بێت/ درەختى چەر زۆربێت.

(أَلْخَمَرُ): رەق و کینە.

أَلْخَمَارُ وَالْخَمَارُ وَالْخَمَرَةُ): چەری خەلکیکی زۆر/ قەلەمبالی.

(أَلْخَمَارُ (ج) أَخْمَر وَخُمَر وَ خُمُ): ۱- سەربۆشی ژن یان پەجە ۲-پۆشەك و هەموو بەردەپەك.

(أَلْخَمَرَةُ (ج) خُمَر): جیغ/ حەسەریكە لە بەلى درەختى دارخورما دەچنرێت كە بە

دانێشتنەوه روودەپۆشیت.

۲- (خَمِرَ - الشَّيْءُ. خَمْرًا): شتەكە گۆرانی
بەسەردا ھات/ تێكچوو.

(خَامِرٌ): لە سەمەدا كەردنەكەدا/ لە
فرۆشتنەكەدا دەغەلێكرد.

(- الشَّيْءُ الْآخِرُ): شتەكەى تێكەلى ئەوێتر
كرد.

(- الْقَلْبُ): بەدڵاھات.

(- هُ الدَّاءُ): تووشى دەرەكە بوو.

(الْخُمْرَةُ): ئەو بۆنە خۆشەى داتدەگرێت.

(الْخُمْرَةُ وَالْخُمْرَةُ): ئەو بۆنە خۆشەى
بەسەرتدا دێت و داتدەگرێت.

(الْخِمَارُ): ۱- پۆشەك/ سەرپۆش كە ئافرەت
خۆى پێدەپۆشێت ۲- مێزەر.

۳- (خَمِرَ - الرَّجُلُ خَمْرًا): مەیی بە پیاو كە
نۆشى/ مەیی دەرخوارد.

(إِخْتَمَرَ - الْعَصِيرُ): گوشراوى میو كە/
شەربەتەكە بوو بە مەى/ بوو بە شەراب.

(الْخَمِرُ): ۱- ئاوێترى گەر بترشییت و ببیت بە
سركە یان مەى ۲- ھەرچى خەلك سەرخۆشبكات

وەك شەراب و مەى و عەرەق و بادە.

(الْخُمْرَةُ = الْخَمِرُ): مەى/ بادە/ شەراب/
ھەموو سەرخۆشكەرێك.

(رَجُلٌ خَمِرٌ): سەربەشەى سەرخۆشەى
گرتوو.

(الْخِمَارُ): سەربەشەى سەرخۆشەى/ ژانەسەرى
مەیخواردنەو.

(الْخُمْرَةُ (ج) خَمَرٌ): ۱- ئازارى سەرخۆشەى و
سەربەشەكەى ۲- لێلى مەى/ ناروونى مەى.
(الْخَمِرِيُّ - مِنَ الْأَلْوَانِ): رەنگى شەرابى/
فێستەنگى.

(الْخَمَارُ): مەیفرۆش/ مەیخانەجى.

(الْخَمِيرُ وَالْمُسْتَحْمِرُ): مەیباز كەسێكە مەى و
شەراب زۆر بخوانەو.

(الْمُخْمَرُ): مەستى خواردنەو مەى و
شەراب/ سەرخۆش.

(الْخَمَارَةُ): مەیخانە.

۴- (خَمِرَ - الْعَجِينُ. خَمْرًا): ھەویرترشى
كردە ھەویرمەكەو.

(خَمِرَ - الْعَجِينُ): ھەویرمەكەى بە ھەویرترش
ھەلەینا.

(أَخْمَرَ - الْعَجِينُ): ھەویرمەكەى بە
ھەویرترش ھەلەینا.

(إِخْتَمَرَ الْعَجِينُ): ھەویرمەكە ھەلەات.

(الْخَمِيرُ): ۱- ئانى ھەویرھەلەاتوو ۲-
ھەویرترش.

(الْخَمِيرَةُ (ج) خَمَائِرُ): ۱- پارچەپەك
ھەویرترش ۲- ھەوین. مادەپەكى كیمیاویە

مادە ئەندامییەكان دەگۆرێت لە سروشتدا
زۆر گۆرینی لەو جوړەمان دێتە بەرجاو وەك

لە ناندای لە مەى و نەرق و شەراب و سركە و
ترشیاتدا.

(الْخُمْرَةُ (ج) خَمَرٌ): كووبەى ترشیات و

همر دمفريک شتی تیدا بترشینریت و
پینگیهمنریت.

(خُمْرَةُ اللَّبْنِ): ماست که ههوینی شیرمه
بکریت به ماست.

(الْإِخْتِمَارُ (ك): گۆرانیکسی کیمیاییه که
بهسمر ماده نهندامییهکاندا دیت له زۆر
دیاردندا دمردمهکویت. وهك ههوینی کوهول
که شلهمهنیه شهکریهکان دمکاته شلهمهنیی
کوهولیو ههوینی ماست که شهکری شیرمه
دمگۆریت بۆ ترشه ماست.

۵-(أَخْمَرُ - الشَّيْءُ): شتهکهی ههراموشکرد/
شتهکهی پشتگوپخست/ بهتهنگیهوه نههات.

۶-(أَخْمَر - هُ الشَّيْءُ): شتهکهی خهلاتکرد.
الملحق:

خمر: (الْخَمْرِيَّات): مهیازی. ههلبهستانیکه
لهسمر مهی (باسکردنی و پیداههلدانی و کۆرو
دانیشتنی و جام و قابهکانی بارو رموشی
مهینۆشهکان و ههرچی پهیومندیی به مهیهوه
بیئت. له وێژهی عمرهیدا چهندهها سهده.
ههلدان به مهیدا پهکیک بووه له ئامانجهکانی
ههلبهست/ شیعری گۆرانیشیوهی عمرهیی.
گرنگترینیان ههلبهستهکانی (ئهبو نواسه).

خمس: (خَمْس - الْقَوْمُ. خَمْسًا): ۱-پینجههمین
کهسی خویشگهل بوو ۲-پینجهیهکی مالهکهی
بردن/ وەرگرتن.

(- المال): پینجهیهکی داراکی وەرگرت.

(- الحبل): گوریسهکهی به پینج لۆ/ تال
هۆنییهوه.

(خَمْس - الشَّيْءُ): شتهکهی کرد به پینج لا/
گۆشه.

(أَخْمَس - الْقَوْمُ): خویشگهل بوون به پینج
کهس.

(الْخُمْس والخُمس (ج) أَخْماس): پینجهیهک.
(«ضَرْبَ أَخْمَاسًا لِأَسَدَاس»): کهوته هرتو
فیل و کهلهکبازی.

(خُمَاس وَمَخْمَس): پینج پینج.

جاءوا خُمَاس وَمَخْمَس): پینج پینج هاتن
(لهگهل نیرو میدا ههراو دموتریت).

(الْخُمْسَة ع ح): پینج بۆ ژمیردراوی نیرو و
دموتریت.

خمس (بۆ ژمیردراوی می و دموتریت)
پینج.

(الْخُمَاسِي): پینج لۆنه. پینج لا.

(- ه): پینج لا. وینهیهکی ئهندازمییه پینج
لای وهك پهك دمورمیدادات.

(الْخُمَاسِيَّة): پینجیی.

(«جَارِيَّةٌ خُمَاسِيَّة»): کهنیزمکی تهمن
پینج ساله/ پینج سالانه.

(خَمْسُون): پهنج.

(خَمْسِين): پهنج.

(«عِيدُ الْخَمْسِين»): جهژنیکی عیساویهکانه.

(الْخَمِيس): ۱-پینجشههمه ۲-(ا ع): سوپا

چونكه پېنج تېپه تېپى بهرايى و جهرگه و
بالى راست و بالى چمپو پاشين.

(رِمَجْ خَمِيس وَمَخْمُوس): نيزه‌ى پېنج
بال.

(الْخَمْس): ۱- پېنج گوشه‌ى ۲- ناميريكه له
ناسنه بۇ هه‌ليرين و بهرزگردنه‌وه‌ى بارى
گه‌وره‌و زۆر قورس به‌كارديت له گه‌ليك
به‌كره پيكهاتوه.

(الْخَمْس) (ه): شيوميكه پېنج لاي وهك
يهك دمورميدهدات.

(الْتَحْمِيس- عِنْدَ الشُّعْرَاء): پېنج لۆنه‌كردن/
پېنجخشته‌كى لاي شاعيركان نه‌وميه سى دېر
بخريته سهر دوو دېرى هه‌لبه‌ستى يه‌كيكتر.
خمش: (خَمَش- الْوَجْهَ خَمَشًا وَخُمُوشًا):

روومه‌كى/ دهموچاومه‌كى رنى و پيادا گيشا.
(خَمَش- ه): چنگيكي زۆرى ليداو زۆر
(رووشاندى/ رنى).

(الْخَمَش (ج) خُمُوش = الْخَدَش): چنگليدان و
رووشاندن/ رنين.

(الْخَمَاشَة (ج) خُمَاشَات): ۱- سووكه برين و
رووشان ۲- نينيك كه شوين بريني پيوه
ديارنه‌بيت.

(الْخُمُوش (ح): ميشووله.

خمص: ۱- (خَمَص- الْجِرْح. خَمَصًا و
خُمُوصًا): برينه‌كه نيشته‌وه.

(- ه الْجُوع. خَمَصًا و خُمُوصًا و مَخْمَصَة):

برسيتيى سكى به‌ناودا بردو تيقوپاند.
(خَمَص وَخَمَص وَخَمَص- الْبَطْن. خَمَصًا
و خُمُوصًا و مَخْمَصَة و خَمِصًا): سكه‌كه
چۆلبوو تيقوپاو به‌ناودا چوو.

(الْخَمَص- الْجِرْح): ناوساويى برينه‌كه
نيشته‌وه.

(الْخَمَصَة): جارنك برسيتيى و جارنك
سكچوليى.

(خَمِيس و خَمِصَان و خَمِصَان (ج) خَمَاص
(م) خَمِصَة وَخَمِصَانَة (ج) خِمَاص
وخمصانات و خُمِصَانَات الْخَشَى): سك
تيقوپاو/ كه‌مه‌رباريك.

(أَخْمَص (ج) أَخَامِص الْبَدَن): ناوچه‌دى
لەش/ كه‌مه‌ر.

(الْخَمَصَة مص: سكچۆلبوون.

۲- (تَخَامَص - اللَّيْل): شه‌و رووناكبوومه‌وه.

۳- (تَخَامَص - عَنْه): ليلووته‌لا بووو/
لييدووركه‌وته‌وه.

(أَخْمَص الْقَدَم (ج) أَخَامِص): سنگى پى كه
به‌ر زه‌وى ناكه‌ويت له‌وانميه به‌هه‌موو پيش
وا بلين.

۴- (الْخَمِصَة (ج) خَمَائِص): به‌رگيكي ره‌شى
چوارگوشه‌بيه.

خَمَط: ۱- (خَمَطَ و خَمِطَ - اللَّبَنُ أَوْ
السَّقَاءُ) (ضد). خَمَطًا و خُمُوطًا و خَمَطًا):

۱- شيره‌كه يان مه‌شه‌كه به‌بۆنى خۇشيگرت/

بۆنى خۇشبوو وەك بۆنى سىو ۲-مەشكەكە
يان شىرەكە بۆنى ناخۇشبوو/ بۆنى گۆرا.

(خَمَط و خامط): بۇنخۇش يان بۇنناخۇش/
بۇنگۇراو بۇنكردوو.

(الْخَمَط) (مص): ھەموو شىتىكى ترش يان
تال.

(الْخَمَطَة وَالْخَمَطَةُ - مِنَ اللَّبَنِ): بۆنى شىر
يان ماست.

۲- (خَمَط - اللَّبَنِ): شىرەكە يان ماستەكەى
كردە قاپىكەو.

۳- (خَمَط - اللَّحْم): گۆشتەكەى
برژاند.

(لَحْم خَمِيط): گۆشتى برژاو.

(الْخَمَاط): گۆشتىرژىن.

۴- (خَمِط - الرَّجُل. خَمَاط): بىياومە
فىزىنواند/ لووتبەرزىيكرد/ تىزلىبوو.

(تَخَمَط): فىزىنواند/ لووتبەرزىيكرد.

۵- (خَمِط - الرَّجُل. خَمَاط): توورە بوو.

(تَخَمَط): توورە بوو.

(- الْفَحْل): كەلەكە/ نىرىيەكە مرقاندى.

(- الْبَحْر): شەپۆلە ھەستاومكانى دىرياكە
بەيەكياندا.

۶- (الْخَمَط): ۱-بەرىكى كەمى ھەموو
درەختىك ۲-درەختى بىدىرك.

خەم: (خَمَع - تِ الضَّبْع. خَمْعاً وَ خُمُوعاً وَ

خَمَعَاناً): كەمىتارىكە لىنگەيكرد/ وەك شەل

رۇيشت.

(الْخَامِعة (ج) خَوَامِع (ح): كەمىتارى (چونكە
لە رۇيشتندا دەلەنگىت).

(الْخَمَاع): لەنگىن/ شەلىن.

(الْخَمَع (ج) أَخْمَاع (ح): ۱-گورگ ۲-دز.

(الْخَمِيع وَالْخَمُوع): ژنە سۆزىنى/ قەحبە.

خەل: ۱- (خَمَل - ذِكْرُهُ أَوْ صَوْتُهُ. خُمُولاً):

ناوى كزو كېبوو/ گومناو بوو يان دەنگو

سەنگى براو خامۇشبوو.

(خَمَل): تووشى دەرە جومگە بوو.

(أَخْمَل - هُ): ۱-ناوى گومكرد ۲-دەنگى كزو

خامۇشكرد.

(الْخَامِل (فا) (ج) خَمَل - مِنَ الرَّجَال) ۲-بىياوى

تەپۇ ۲-نادىيار/ نەناسراو/ دەرەكەوتوو.

(الْخُمَال): دەرە جومگە.

۲- (خَمَل - الْبَشَر خَمَلًا): ھەرىكە خورما

نەگەبىيەكەى خستە گۆزەو تا نەرمبىيەتەو.

(«خَمَلَهُ اللَّهُ»): خودا گرفتارىكرد/ تووشى

قۇرتىكرد.

(الْخَمِيل): خواردىنى نەرمەقووت.

۲- (أَخْمَل - تِ الْأَرْضُ): زەمىيەكە زەمەنگى زۆر

بوو/ درەختى زۆر چرى تىدا پەيدا بوو.

(أَخْتَمَل - تِ الْمَاشِيَةِ): ئازەلەكە داپە درەختە

چەرەكو لىيەلەومرا.

(الْخَمِيلَة (ج) خَمَائِل): ۱-درەختى زۆر چرى

بەيەكداچوو/ دارستان/ بىشەلان/ چەرە/

جهنگل ۲-شوینی فره درخت.

۴-(أَخْمَل - الْقَطِيفَةُ): قمیقه که تیسکدار کرد.

(أَخْمَل): تیسکی قمیقه که هر له چنراو که خویهتی.

(أَخْمَل وَالْخُمَالَةُ): پهری و شترمرخ.

(أَخْمَلَةُ): ۱-قمیقه ۲-بهرگی تیسکدار.

(أَخْمَل): چنراوی تیسکدار.

(أَخْمِل): بهرگی تیسکدار.

(أَخْمِيلَة (ج) خَمَائِل): ۱-قمیقه ۲-پهری و شترمرخ.

۵-(أَخْمَلَة (ج) خَمَلَات): ۱-کسوکاری نزکی پیاو ۲-نموی له دل و دروونداپه و نیازه.

(أَخْمَال وَالْخُمَالِي وَالْخَمِل وَالْخَمَل): دوستی دلسوز و راسته‌فینه.

(أَخْمِل): ههوری چر.

(أَخْمِيلَة): په‌له‌هه‌وریتی چر.

(أَخْمِيلَة (ج) خَمَائِل): زموی ته‌ختایی و نزم/ نه‌ویو.

خمن: (خَمَن و خَمَن - الشَّيْءُ خَمْنًا):

۱-شته‌که‌ی (قه‌بلاند/ مه‌زندمیکرد) ۲-نرخاندی و خه‌ملاندی.

(أَخْمَن): بۆگه‌ن.

(أَخَامِن): گه‌لور/ خویری/ هیچ له‌باردا نه‌بوو.

(أَخْمَان): ۱-نیزمی بی‌کار ۲-خه‌لکی خراب و

بی‌که‌لک/ بی‌کاره.

(هُمَّ خَمَانُ النَّاسِ): نه‌وان (خویری/ رسوا و سهرسهریی) ناو خه‌لکن.

(أَخْمَانَة): جۆگه‌له‌ی بجووک.

خَن: ۱-(خَن. خَنِینًا): به‌منگه‌گریا یان بی‌که‌نی یان قسه‌یکرد.

(أَخَن): منگن.

(أَخْنَة): منگه‌منگکردن/ منگه‌منگ.

(أَخْنَان وَالْخِنَان): ۱-هه‌لامه‌تی خوشتر ۲-

(طَب): دهردی‌که تووشی لووت دهبیت ۳-

(طَب): دهردی‌کی بال‌ندمی‌ه تووشی قورگی

دهبیت.

(أَخْنَة): ۱-منگه‌منگکردن/ منگاندن ۲-لووت.

۲-(خَن - الْمَال. خَنَا): دارا‌که‌پیرد.

۳-(خَن - الْقَوْم. خَنَا): چووو ناو به‌شی

ناهرمتانی مالی خویش‌گه‌له‌وه.

(أَخْنَة): به‌شی ناهرمتان له خانوو‌مگه‌دا.

۴-(أَخَن - هُ): هوشی له‌بهر بری و می‌شکی تی‌کدا.

(مَخْنُون): هوش‌لی‌پراو/ می‌شک تی‌کچوو.

مُخَن: هوش‌لی‌پراو.

(إِسْتَخَنَ تِ الْبِرُّ): بیرمه‌که بۆگه‌نبوو.

۶-(أَخْنَان): خوش‌گوزهرانیی/ تی‌رو ته‌سه‌لیی.

(أَخَن): پیای درن/ بال‌بهرز/ هووج.

(أَخْنَة): ۱-ناومندی خانوو ۲-حه‌وشه‌ی خانوو

۳-ناوهراستی شه‌قامی دیار ۴-ده‌می ریگا ۵-

دمریمندی دۆل.

۷- (خَنْخَن. خَنْخَنَة): به لووت قسه میگرد /

منگه منگیگرد.

(- في كلامه): به منگه منگ قسه میگردو لئی

تینه گه پشتن.

خنب: ۱- (خَنْب. خَنْبًا): هه لامه متیبوو.

(تَخَنْب): لووتی کرده ناسمان / فیزی نواند.

(الْخَنْبَة وَالْخَنْبَة): لووتبهرزی / لووتکردنه

ناسمان / فیز.

(الْخَنْبَاتَان وَالْخَنْبَاتَان): نه ملاولای لووت.

۲- (خَنْب. خَنْبًا): شهلی.

۳- (خَنْب. خَنْبًا): بیهیز بوو / لاوازیبوو.

(أَخَنْب ه): بیهیز یکرد / لاوازیکرد.

(الْخَنْاب): گموج.

۴- (خَنْب. خَنْبًا): مرد / فهوتا.

(أَخَنْب): فهوتا / مرد.

(- ه): فهوتانندی / له ناویبرد / مرانندی.

(إِخْتَنْب): مرد / فهوتا.

الْخَنْامَة: خراپه / بهیدی / ناهه مواری.

۵- (الْخَنْاب): دریژ.

(الْخَنْابَة): شوینکاری ناشیرین و دزیوو /

پیس.

خنت: ۱- (خَنْت - الرَّجُل. خَنْتًا): پیامه که

ژنانی دمرچوو / ژنانی بوو، شلو و بیدرک و

خوبادمر بوو / پیاو بوو له ژن دمرچوو.

خَنْت: ژنانی / کرده نیرهمووک.

(خَنْت - ه): ۱- کردی به شله پیاو / به ژنانی

۲- نهر میگرد.

(أَخَنْت): به له منجهولارو خوبادان رویش.

(تَخَنْت وَأَخَنْت = خَنْت): ژنانی دمرچوو /

رفتار ژنبوو.

(الْخَنْت): شلو و شیواو بوون خوئی بادان له

به منجه رویشتن / ژنانی.

(خَنْات): (بووانگکردن دموترت) هو ژنانی.

(یا خَنْات): ها ژنی شلوو شیواو.

(الْخَنْتِ (ج) خَنْاتِ و خَنْات): نیرهمووک /

(نه ندانی پیاو و ژنی پیکه وه ههیه).

(الْخَنْت): ژنانی و شلو شیواو و به له منجهولار.

(الْخَنْات (ج) مَخَانِيت): کهسیکه زور خوئی

با بداو به له منجهولار شلو شیواوانه بروت /

کرده ژنانی بیت.

(رَجُلٌ مَخْنَات): پیاویکی شلو نهرم و

کرده ژنانی و خوبادمر.

(إِمْرَأَةٌ مَخْنَات): ژنیکی شلو به له منجهولار و

خوبادمر.

۲- (خَنْت - ه خَنْتًا): گالتهی پیکردو

ژنانی کرد.

۳- (خَنْت - السَّقاء. خَنْتًا): دمی مهشکه کهی

نوشتانه و هو بو دمرهوی قایم کرد.

(خَنْت - ه): نوشتانیهموه / چه مانندیهموه.

(خَنْاتُ وَأَخْنَاتُ - الثَّوب): قه دی جل.

(خَنْت): قه دیکی جل.

«إِطْلُو الثُّوبَ عَلَى خِنَائِهِ»؛ جله که له سمر
قه دېځوی بنوشتینره وه.

خنج: (الْخَنْجَرُ وَالْخَنْجِرُ (ج) خَنَاجِرُ؛
۱- خمنجر ۲- جهقوی گه وره.

خند: ۱- (الْخَنْدُ)؛ به دره وشت / نامرد /
به دره هفتار.

۲- (الْخَنْدَرِيسُ) (يونانية)؛ مهی کون.

۳- (الْخَنْدُغُ)؛ هووشت / نامرد / رسواو
سووک.

۴- (خَنْدَقُ. خَنْدَقَةٌ)؛ خمنده قی هه لکمند.

(الْخَنْدَقُ (ج) خَنَادِقُ) (فارسية)؛ خمندهق
که به دمری شاردایه یان هه لکمنندی له
شوینیردا.

خند: ۱- (تَخَنْدَذَ)؛ به ره لاو ره وشت خراب بوو /
بینامووس / بینا پروو بوو.

(الْخَنْدِيزُ (ج) خَنَانِيزُ)؛ ۱- دریزی پته وو
قایم ۲- لوتکه ی کیوی هووچ ۳- شاعری بهرزو
به ره مومر ۴- دلیر / نازا ۵- دلفراوان ۶- باهؤز.

۲- (الْخَنْدُغُ)؛ دمری و نزم و دمری و پیس /
نامرد / ناپیاو.

خنز: (خَنَزَ- اللَّحْمُ. خَنَزًا وَ خُنُوزًا)؛
گۆشته که بۆگمنیکرد.

(خَنَزَ وَ خَنَزَ)؛ گۆشتی بۆگمنیکردوو.

(الْخَنْزُوانُ)؛ ۱- (ح) ۱- مهیمون (ح) ۲- یه گانه.

(الْخَنْزُوانُ وَالْخَنْزُوانَةُ)؛ لووت بهرزی / فیز /
ترزلی.

۲- (الْخَنْزِيرُ (ج) خَنَازِيرُ (ح)؛ بهراز.

(- الْبَرِّي) (ح)؛ بهرازی کیوی. که هر
وه که بهرازی مالییه جیایه که ی له که له مو
شیومیدایه و گۆشتیشی خۆشه.

(خَنْزِيرُ الْبَحْرِ (ح)؛ بهرازی دمریا. جۆره
نه مهمنگی که له دۆلفین بچوو کتره.

(خَنْزِيرُ الْهِنْدِ (ح)؛ زیندمو مری که له
که رویشک ده جیت و له و بچوو کتره، پیسته که ی
به له په له ی رنگاو پرنگه.

(خَنْزِيرَةُ الْبَنَرِ (ح)؛ چهرخی (سمر جالاو /
بیر) دار که به سمر دمی جالاو که مویه بهتی
ناو سمر خسته که ی تیدمه نالین.

(الْخَنَازِيرُ) (ع ۱)؛ گه لیک لووی ره به
زوری له ملدا دمیت به سمر روو که مویه
گری بهیدا دمیت.

(الْخَنْزَرَةُ)؛ ۱- دلره قی ۲- پیک که بهردی
پیدمشکی نریت.

(الْخَنَازِيرَةُ) (ن)؛ گیاه بهرازه، جۆره گیاه که
له باکووری گوی زمیدا بلاوو دمری و. زوو
بۆ چاره کردنی گهری و نه خۆشی تری پیست
به کارده هینرا.

خنس: ۱- (خَنَسَ- عَنْهُ. خَنَسًا وَ خُنُوسًا وَ
خَنَاسًا)؛ لیدوا که وت و خوی لیلادا / لاکه وت
گرمؤله کرژبوو.

(«خَنَسَ الطَّرِيقُ عَنَّا»؛ رپگه که مانیری و
که وته به شمانه وه.

(خَنَسَ - هُ. خَنَسًا): خایاندی و دوايخست.

(- إِبْهَامُهُ): په‌نجه‌گه‌وره‌ی نوشتانه‌وه.

(أَشَارَ بِأَرْبَعٍ وَ خَنَسَ إِبْهَامَهُ): به‌ چوار په‌نجه

ناماژمیکردو په‌نجه‌ گه‌وره‌ی نوشتانه‌وه.

(خَنَسَ. خَنَسًا): نیسکی لووتی به‌ هوولدا

چوووه‌ کونه‌ لووته‌کانی به‌رزو فش بوو.

(أَخْنَسَ. (م) خَنَسَاء (ج) خُنَس): که‌سیکه

نیسقانی لووتی به‌ هوولدا چوو‌بییت و

کونه‌لووتی به‌رزو فشبیت/ بیلووت.

(أَلْخَنَسَ): بیلووتیی/ نیسکی لووت نه‌وین و

کونه‌لووت به‌رزو فشبوون.

(أَخْنَسَ - هُ): دوايخست.

(أَخْنَسْتُ عَنْهُ بَعْضَ حَقِّهِ): شتیکی مافه‌که‌م

دواخست.

(أَخْنَسَ - أَوْعَارَ الطَّرِيقِ): خۆی له‌ سه‌ختیی

ریگه‌که‌ لادا.

(إِنْخَنَسَ - عَنْهُ): لییدوو‌رکه‌وته‌موه‌ لیلا‌داو

گرمۆله‌و گرژ بوو.

(أَلْخَنَسَ (ح): گاکۆیی (چونکه‌ کونه‌ لووتی

فشه‌و نیسقانی لووتی نه‌ویه‌).

(أَلْأَخْنَسَ وَالْخُنُوسَ (ح): شیر.

(أَلْخَنَاسَ): شه‌پتان (چونکه‌ کاتیك ناوی خودا

دمه‌ین نه‌و خۆیدمه‌زیته‌موه‌ دوا‌ده‌خات و گرژ

دم‌بیټ).

(أَلْخَنَيسَ): به‌ پیچ و په‌نا/ فیلباز.

(أَلْخَنَسَاء (ح): مانگاکیویی.

۲- (خَنَسَ - بَيْنَ أَصْحَابِهِ خَنَسًا وَ خُنُوسًا وَ

خِنَاسًا): خۆی له‌ نیوان یارانیدا شارده‌وه.

(- الشَّيْءَ عَنْهُ. خَنَسًا): شته‌که‌ی لیشارده‌موه‌و

ونکرد/ ساتاریکرد.

(- فَلَانًا وَبِهِ): فیساری ونکردو شار‌دیه‌وه.

(خَانِسَ (ج) خُنَسَ): ونک‌ه‌رو هم‌شار‌دم‌ر/

شیرموه‌.

(أَخْنَسَ - هُ عَنْهُ): به‌ندیکرد/ لییشار‌دموه‌.

(تَخَنَسَ - بِهِ): ونیک‌ردو هم‌شاریدا.

(أَلْخَنَسَ): ۱- لانه‌ی ناسک ۲- (ح) ناسک/

مام‌ز. خۆی. چونکه‌ خۆی له‌ نه‌شکه‌وته‌دا

دم‌شاریته‌وه‌.

(أَلْخَنَسَ (فك): هم‌موو هم‌سار‌مکان یان

ته‌نها نه‌ستیره‌ گه‌رۆکه‌کانیان یان هه‌ندیکیان

ده‌لین: (کاروان‌کوژمو په‌ر‌جیس و بارام و

ناهیدو زاومن)، لم‌به‌ر نه‌وه‌ی لم‌ژیر تیشکی

خۆ‌دا دم‌شاریته‌موه‌ کاتیك هاتو‌چۆ دم‌که‌ن.

۳- (خَنَسَ - الْقَوْلَ. خَنَسًا): قسه‌ی

خراپ‌یکرد.

۴- (أَلْخَنَسَرُ وَالْخَنَسَرِيَّ (ج) خَنَاسِرَةً):

که‌سیکه‌ و‌مک ژیر‌که‌وته‌وو و دۆ‌راو وابیټ.

(أَلْخَنَسِرَ): به‌دزمان/ ناپاک/ به‌دخواز.

(أَلْخَنَاسِرَ): نه‌هام‌مت و گه‌فتاری/ چورتوم.

خنش: (أَلْخَنَشَارَ (ن): که‌رموزه‌ کیویه‌

له‌ کۆمه‌له‌ی گول‌شار‌راومه‌، جاری وا هه‌یه

قه‌دم‌که‌ی راست و هه‌نجه‌ نه‌مه‌ که‌رموزه‌ دارینه‌

وايه لهوانميه كه له ولاته گمرمهكاندا هميه،
 همهشه كه له زمويداو له شيوه بنجي گه لا
 لولخواردوو مكاندا دمبیت بهشی زوری نهم
 روومه كه له زموييهكي شیداردا دمرویت.
 خنص: ۱- (الْخَنُوصُ (م) الْخَنُوصَةُ (ج)
 خَنَانِيص) (ح): په لُخ/ به چكه بهراز.
 ۲- (الْخَنَصِرُ وَالْخَنَصِرُ (ج) خَنَاصِر):
 په نجه متووته.
 («هَذَا أَمْرٌ تُعْقَدُ عَلَيْهِ الْخَنَاصِرُ»): نهمه
 كاريكه په نجهی بۆ له يهك دمهالينريت واتا
 له سهری ريكده كه مون و دمه پارتيريت.
 خنط: (الْخَنْطَلُ) (ح): ۱- گوربه ۲- زورزان ۳-
 قهتار ۴- په لوكولله.
 خنغ: ۱- (خَنَغ - لَهُ وَالِيهِ خُنُوعًا): ملكه چو
 سهرشوری نهو بوو.
 (- إِلَى اللَّهِ): له بهر قاپی خودادا پارايه وه/
 لا لایه وه به لام كردموی چاكي نه بوو.
 (- إِلَى الْأَمْرِ السَّيِّئِ): روويكرد به دكاري/
 خراپه كاري.
 (أَخْنَعَ - تَهَ الْحَاجَةُ لَهُ وَالِيهِ): نهمووني و
 پنيويستی ناچار يكرد سهری بۆ شۆربكات و
 ملكه جبیت.
 (الْخَنْعُ): سهرشوری و رسوایی.
 (الْخَانِيعُ وَالْخَنُوعُ (ج) خَنْعَةٌ وَخُنُوعُ):
 داوینبيسی به درهقتار/ بینامووس.
 (الْخَنْعَةُ): رسوایی و سووکی/ نابرووچوون/

به دناو بوون/ نامووسكان.
 ۲- (خَنَع - بِضَلَان. خُنُوعًا): ستم و ناپاکی
 بهرام بهر كرد.
 ۲- (خَنَع - ه): بینهمه کی له گه لدا كرد به
 تهو له تيكرد.
 خنف: ۱- (خَنَف - الْبَعِيرُ خِنَافًا): حوشترمه
 له غاردا ملی بۆ سوارمه کی و مرگپرا وهك
 خپسه لیبكات.
 (خَنُوفُ (ج) خُنَفُ): خپسه كه رو ملو مرگپر
 (بۆ نیرو من).
 (خَنَفُ. خُنُوفًا): تووره بوو.
 (- الرِّجْلُ بِأَنْفِهِ): كاپرا لووتی كرده ناسمان/
 فیزی نواند/ تر زلبوو.
 (خَانِفُ): لووتله ناسمان/ به دمه عيه/ لووت به مرز/
 فیزن.
 (خِنَفَ - صَدْرُهُ أَوْ ظَهْرُهُ خَنَفًا): لایه کی
 سنگی یان پهستی له ریکی لاکه پتری نه بوو.
 (أَخْنَفُ (ج) خُنَفُ): لاخوار/ سنگ یان
 پشتخوار.
 (الْخُنْفُ): پاشماوهی دیرین- شوینكار.
 ۲- (خَنْفَسَ - عَنِ الْقَوْمِ): رهی له خویشان
 بوو ۲- لییان دوور كه وته وه/ خوی لیلا.
 الْخَنْفَسُ وَالْخَنْفَسُ وَالْخَنْفَسُ وَالْخَنْفَسَاءُ
 وَالْخَنْفَسَاءُ (ج) خَنَافَسُ (ح): قالدونچه
 ره شه. قالدونجه میکی بۆ ناخوشه.
 (الْخَنَافَسُ): شیر.

(خُنْفَسَاءُ الْبَطَاطِس) (ح): قَالُونِجِه پِه تاته
جۆره مۆريانيكه بالشاراوه، شويني پيشووي
ئه مهريكايه جۆريكي هميه زيان به كينگه
په تاته كان دمدات.

خنى: ۱- (خَنْقَ وَخُنُقَ - ه. خَنْقًا وَخَنْقًا وَ
تَخْنِيقًا): دمستی نايه بينى تا بيخنكىنييت/
بينه قاهمگرت تا بيخنكىنييت.
(«خَنْقَتُهُ الْعَبْرَةَ»): گرياو پيشيخواردموه
خهريكبوو پيش بيخنكىنييت.

(إِنْخَنْقَ): ههناسهى له مهربرا/ تاسيرديه ووه
خنكا.

خنكا: (إِخْتَنْقَ): خنكا.

خنكا. أَلْخَنْقُ وَالْخَنْيْقُ = الْخَنْوَقُ): خنكىنراو/
خنكاو/ تاساو.

(الْخَانِيقُ (فا): ۱- خَنْكَيْن ۲- تهسكهرى/
باريكهرى/ توولههرى.
أَلْخَنْاقُ (طب): ۱- وهناق.

(أَلْخَنْاقُ): نهوهى پييده خنكىنرييت وهك بهت
۲- بين/ هورگ.

(«أَخَذَهُ بِخَنْاقِهِ»): دمستی نايه بينى ۳-
كوژان/ كووجه.

(أَلْخَنْاقُ): خه لك خنكىن (كهسيكه كه
بخنكىنييت).

أَلْخَنْقُ (مضغ): ۱- له ملدا شويني پهت
خنكاندن ۲- مل/ گهردن.

(«غَلَامٌ مُخَنْقٌ الْخَضِرِ»): كورينكى

كه مهترهنگ.

(أَلْخَنْقَةُ (ج) مَخَانِقُ وَ مَخَانِيقُ): ۱- پيخنكىن
۲- گهردانه.

(أَلْخَنْقُ): دهرينه/ دهروو.

(أَلْخَنْاقِيَّةُ) (طب): دهرينكه دمداته گهرووي
بالندمو چارهوى به زورى كوتر دميگرييت.

۲- (خَنْقَ - الْعَلَمَ. خَنْقًا): بهيداخه كهى
دانه واندا/ هينايه خواري/ شوپريكردهوه كه
نيشانهى داخه/ خهفته.

۳- (خَنْقَ - الْإِنَاءَ. تَخْنِيقًا): قاپه كهى پر كرد.
(- السَّرَابُ الْجَبِيلُ): تراويلكه كه خهريكبوو
سهري كيومه كه دابپوشيت.

(- زَيْدُ الْأَرْبَعِينَ): زميد ته مهنى نزىكى چل
بووهوه.

۴- (خَانِيقُ الذَّنْبِ) (ن): گورگخنكىنه (گيايه).
(خَانِيقُ النَّمْرِ) (ن): پلنگخنكىنه (گيايه).
(خَانِيقُ الْكَلْبِ): سه گخنكىنه/ كوچووله
(گيايه).

(خَانِيقُ الْكُرْسَنَةِ) (ن): گيايه كه تووه كهى له
بهريگيكدايه چوارپى دميخوات.

خنا: ۱- (خَنَا وَ خَنْيَ وَأَخْنَى - عَلَيْهِ فِي
الْكَلَامِ. خَنُوا وَ خَنْيَ): جنبووى بيرعمتو
بينامووسانهو ناشيرينى پيوتو پيدا.

(أَلْخَنْيَ): هسهى بيرعمتو بينامووسانهو
ناشيرين.

۲- (أَخْنَى - عَلَيْهِ الدَّهْرُ): ۱- رۆژگار

گرفتاریکردو درېژمیکش ۲-هوتاندنی ۲-

ستمی لیکردو دامو پکړد.

(خنی الدهر): نهاممیتی/ گرفتاری و ومی
رؤږگار.

خَنَا: نهاممتهیهک و توشبوونیک.

۳-(أَخْنَى- الجَرَادُ): کولله گهرای زوری
هه لږشت.

(- المَرعى): له و مرگاکه گه شمیکردو گیای زور
بوو.

خاب: (خاب. خَوْبًا): هه څارگه وت.

(الْخَوْبَةُ): ۱-برسیتی ۲-زموپیمکی وشکی
بیرووهک یان بیباران.

خات: ۱-(خات- الرجل. خَوْتُا و خَوْتَانَا):
تمهمنی زور بوو/ پیر بوو.

۲-(خات- الرجل. خَوْتُا و خَوْتَانَا): ۱-
په پیمانمکی شکاند ۲-به لینی نه برده سمر و

شکاندی.

۳-(خات- البازي على الصيدِ خَوْتُا و
خَوْتَانَا): بازمکه داپه رپیه خوارمومو خوی به

نیچیرمکه دا.

(- العقبُ خَوْتَا): دالمکه کاتیک بؤ نیچیرمکه
داپه رپیه خوارى وره ی بالی هات.

(تَخَوْتُ - الشيء): شتهمکی فراند.

(- حَلِیْثُ الْقَوْمِ): گوینی بؤ قسه ی خویشگهل
هه لږخت و هه لږچنی و خستیه دلیه وه.

(- الشاة): خوی بؤ مرمکه ناپه مومو فریویداو

دزی.

(إِنْخَاتَ- البازي على الصَّيد): بازمکه بؤ
نیچیرمکه داپه رپی/ داپه ری.

(إِخْتَات- البازي على الصَّيد): بازمکه بؤ
نیچیرمکه داپه رپی/ داپه ری.

(- الشيء): شتهمکی فراند.

(- حَلِیْثُ الْقَوْمِ): قسه مکه و مرگرتن خستیه
دلته وه.

(- الشاة): مرمکه ی فریویداو دزی.

(هَمْ يَخْتَاتُونَ اللَّيْلَ): نه وانه به شمو
دمرون و رپگه مکه دمپرن.

(الْخَوْتُ): بیاوی بویر/ نازا.

۴-(خات- المال. خَوْتُا و خَوْتَانَا): له داراکه ی
ورده ورده برد تا که میکرد.

(تَخَوْتُ واختات- المال): ورده ورده له
داراکه پیرد.

۵-(خَوْتُ) (عامية): شیتبوو.

(الْأَخَوْتُ (م) خَوْتَاء (ج) خَوْتُ): شیت.

(الْخَوْتُ) (عامية): شیتیی.

خوت: (خَوْتُ- البَطْن. خَوْتُا): گنده که پر
له خواردنبوو و رموپیه وه.

(أَخَوْتُ (م) خَوْتَاء): ورگرموپیه ی خواردنی
زور/ و مرگلپهاتووی خواردنی زور.

الملحق:

خوج: (الْخَوْجَا. وَالْخَوَاجَة): نازناویکه بؤ
ناسکدواندن به واتای گه وره/ سمرور دیت.

خاخ: (أَخَاخ- العُشْبُ إِخَاخَةً): ۱- گیاه که
شاررایه‌وه ۲- که می‌گرد.

(الْخَوْخ) (ن): دره‌ختی هَوَخ.

(خَوْخَة): هَوَخِيك.

(الْخَوْخَة): ۱- کلاور و ژنیه‌ه / که له‌به‌ریک

که پرووناکی به خانوومکه بدات ۲- دمرگایه‌کی
بجووک که له دمرگایه‌کی گهورمتردا بیت.

(الْخَوْخَاء وَالْخَوْخَاءَة وَالْخَوْخَاءَة): گهوج.

خود: (خَوْد- الرَّجُلُ): پیاومکه تییتهماند /

خیرا رویش.

(- مِنْ الطَّعَامِ شَيْئًا): شتیکی خسته بهر

دلی / کهمه‌کیک خواردنیخوارد.

(تَخَوَّد- الْغُصْنُ): لقه‌که شه‌کایه‌وه.

(الْخَوْد (ج) خَوْدَات وَخَوْدَاتُ): ژنی گهنج و

جوانی نهرمونول.

خود: (خَاوَد- هُ إِلَى الشَّيْءِ مُخَاوَدَةً): له

پشتی نه‌موه بو شتمکه چوو.

(«خَاوَدُونَا إِلَى الْمَاءِ»): چوونه سمر ناومکه و

نیمه لی لاماندابوو.

۲- (خَاوَد- عَنْهُ): لیلادا / لییلاجوو.

۳- (خَاوَدْتَهُ- الْحُمَى): تاکه‌ی ناوبه‌ناو لی‌هات و

پرا.

(خَاوَد- هُ): به‌لینی سمردانی دایه.

(تَخَوَّدَ): به‌یمانیدا / گه‌تیدا.

(«تَخَوَّدْنَا بِالزَّيَارَةِ»): به‌لینیدا که سمرمان

لی‌بدات.

(تَخَاوَدَ- الْقَوْمُ): به‌یمانیا به‌مه‌کدا.

(خَاوَدَ الْحُمَى): ناوبه‌ناو هاتنی تا.

۴- (الْخَوْدَة (ج) خَوْد): کلاوئاسن که جه‌نگاوهر

له شهردا له‌سهریده‌کات.

(خَوْدَانُ النَّاسِ): نوکمر و کارمکری خه‌لک /

کارگوزاریان.

خار: (خَار- الْبَقَرُ خَوْرًا): مانگا‌که

بۆراندی.

(خَوْرُ الْبَقَرِ): بۆره‌ی مانگا.

(أَخَار- هُ): سۆزی بۆی جوولاو به‌لایه‌وه

چوو / لاواندی (له دهنگی‌هاتنه‌وه و مرگ‌راوه).

راو‌چییه‌که گوپی کارمازمکه له لانه‌که‌یدا

بادهدات تا دایکه‌که‌ی گوپی له باره‌ی

به‌چه‌که‌ی بیت سۆزی بۆی بجوولیت و بیت و

راو‌کهرمه‌ش بی‌گریت و راویبکات.

(«أَخَرْنَا الْإِبِلَ إِلَى مَوْضِعٍ كَذَا»):

حوشترمه‌کانمان دهنگ‌کردو بو نه‌و شوینه

راماندان و لاماندان.

(تَخَاوَرَتِ الشَّرَانُ): گاگان بۆیه‌کتریا بۆراند.

(إِسْتَخَارَهُ): لی‌پارایه‌موه سۆزو به‌زمی نه‌وی

داواکرد.

(الْخَوَار (مص): ۱- بۆره‌ی گاو مانگا ۲- باره‌ی

مه‌رو بز ۳- باره‌ی ناسک ۴- گه‌هی تیر.

(هَرَسَ خَوَارُ الْعَنَانِ): چارموینی‌کی تی‌ژموی

نهرم / خوشرموی ئاسان لی‌خوهرین / مله‌هر.

۲- (خَار وَخَوْر. خَوْرًا وَخَوْرًا): ۱- سستی‌وو /

هیزی له بهر برپا/ روو خا ۲-تیشکا.

(- ت قُوَّةَ الرِّیضِ): نه خوښه که په کیکه ووت/

لهشی روو خاو که ووت.

(خَوْرَ): ۱-بیهیز بوو ۲-شلبوو.

(- الرَّجُلُ): پیاو مکه ی به بیهیزو روو خاو

دانا/ یان وا هاته بهر چاوی.

(- تِ الْأَرْضِ): زمویه که به بارانی زور

نهر میوو/ تلیسایه وه.

(الْخَوَارِ): ۱-بیتینو نهرم ۲-روو خاو ۳-

زور تر سنوک/ زیر مکر دوو.

۳-(خَارَ- هُ. خَوْرًا): دای له ریپیسایه که ی

لهشی.

(طَعْنَهُ فَخَارَهُ): دایه بهر تیغ و بهر

ریپیسای خست.

(الْخَوْرَانِ (ج) خَوْرَانَاتٍ وَخَوَارِیْنِ):

ریپیسای/ ریخو له و شوینی تری لهشی.

۴-(اِسْتَخَارَ- الْمَنْزِلَ): داوی پاک کردنه وه ی

ماله که یکرد.

۵-(الْخَوْرَ): زموی نزمی نیوان دوو بهرزی.

(الْخَوَارِ- مِنَ الزَّنَادِ): که له مشیره ی چهرخی

تفهنگ/ ناگر که رموه ی تفهنگ.

۶-(الْخَوْرِيَّ (ج) خَوَارِنَه) (یونانیة): قمشه.

(الْخَوْرِيَّ اُسْقَفِي): بریکاری قمشه. (پلهیه کی

کلیسه ی خوره لاتیه).

(الْخَوْرُسِ (یونانیة): شوین و پایه ی

کارگوزاری کلیسه ی دیانه کان و جووله که کانه.

خاز: (خَارَ- هُ خَوْرًا): دوژمنایمتی له گه لدا

کرد.

خاس: (خَاسَ- تِ الْجِیْفَةِ): لاکه توپیومکه

لاکه مردار موبوومکه بؤگه نیکرد.

(- تِ الْبِضَاعَةِ): که لوبه له که/ کالاکه بازاری

شکا/ فروشتنی کز بوو.

(- الْعَهْدَ وَبِالْعَهْدِ): پهیمان که ی (نمبرده

سمر/ شکاندی).

(- بِالْوَعْدِ): به لینه که ی (نمبرده سمر/

شکاند).

(- بِفُلَانٍ): ناپاکیی و ستمی له گه لدا کرد.

(خَوَسَ- الشَّيْءِ): شته که ی (که مکرد/

که لکرد).

خاش: ۱-(خَاشَ- هُ بِالرَّمَحِ خَوْشًا): نیزمکه ی

پیدا کرد.

(- الرَّجُلُ): پیاو مکه چووه ناو چری و

قه له بالقی خه لکه که وه.

۲-(خَاشَ- الشَّيْءِ. خَوْشًا): ۱-شته که ی برد

۲-و مرگرت.

۳-(خَوَسَ- الشَّيْءِ): شته که ی که مکرد.

(تَخَوَسَ- الشَّيْءِ): شته که ی که مکرد/

که لکرد.

(- الرَّجُلُ): پیاو ه قاله و مکه لهر بوو/

لاواز بوو.

(الْخَوْشَ): که مهر/ ناوقه د (ده لین له

که مپوونه وه و مرگراوه).

(التَّخْوِيشُ): که مکردن / که نکردن.

(اَلتَّخْوِيشُ وَالتَّخَاوُشُ): سکتیقوپاوو بیست و

گوشت پووکاومو چرج.

۴- (اَلخَوْشَان) (ن): ترشوکه.

(خَوْشَانَة) (ن): یهك چل ترشوکه.

خوص: ۱- (خَوْصَ خَوْصاً): چاوی به
قولداچوو.

(اَخْوَصَ (م) خَوْضَاءَ (ج) خَوْصَ): چاو به
قولداچوو.

(خَاوَصَ وَتَخَاوَصَ): چاوی هینایه وه یهك و

تیژ تمماشایکرد و مك تمماشای رۆژ بکات.

(- تِ النَّجُومُ): نهمستیرمگان داکه و تن و بهرمو

ناوایوون چوون.

(اَلخَوْصَاءَ): باگره / بایهکی زۆر گهرم له

تاواندا چاو بهینریتهمیهك.

(«خَرَجُوا فِي الظَّهْرِ الخَوْصَاءِ»): له

نیومرۆیهکی گراوی و زۆر گهرم و سمبووناویدا

دهرچوون.

۲- (خَوْصَ- تِ الشَّاءِ. خَوْصاً): مهرمه

چاویکی رهش و چاویکی سببی و لهشیشی

همموو سبیبوو.

(خَوْصَ- هُ الشَّيْبُ): سبپیتی کهوته قژی /

پیری سهری تیگرد.

۲- (خَوْصَ): دهستی به بهخشینکرد له پیشه وه

به بهرپزمگان و پاشان به بهدخوازمگان.

(- الْعَطَاءُ): بهخشینی کهمکردموه.

(خَوْصَ مَا عَطَاكَ): ههرچی پیبیهخشیت

گهرچی کهمیشبوو و مریبگره.

(تَخَوَّصَ- الشَّيْءَ): شتهکهی و مرگرت گهرچی

کهمیشبوو.

(- الْعَطِيَّةُ): بهخشینهکهی کهمکهم و مرگرت و

برد.

۴- (خَوْصَ- النَّاجِ): تاجهکهی به تهخته زیر

رازاندموه.

۵- (خَاوَصَ- هُ الْبَيْعُ مُخَاوَصَةً): له فروشتنه کهدا

بهرمهرمگاننیکردو بهرمه ناستیکرد.

۶- (اَخْوَصَ- النَّخْلُ): دارخورما که گه لای

دهرکرد.

(اَلخَوْصَ): گه لای دارخورما.

(خَوْصَةً): گه لایهکی دارخورما.

(اَلخَوَاصُ): فروشیاری گه لادارخورما.

(اَلخِيَاصَةُ): فروشتنی گه لای دارخورما.

خاض: ۱- (خاض- الماءَ خَوْضاً وَ خِيَاضاً):

۱- چوووه ناو ناومکه وه / خوی به ناومکه دا کرد.

(- الشَّرَابُ): شهریه ته کهی تیکه لدا /

تیکه لکرد.

(- بِالْفَرَسِ): چارهوێکهی برده سمر ناو.

(- الْجَوَادُ فِي الْمِيدَانِ): نهمسپه که له

مهیدانه کهدا کهوته یاریکردن و چابوکی

(- فِي الْحَدِيثِ): چوووه ناو گهرمی باسو

ناخاوتنه کهومو درپژهی پیدا.

(- الْغَمَرَاتِ): خوی هاویشته نیرینهی

شمشیرمکھی له لمشی پیداکراومکدا گیرا.
۳-(الْخَوْضَةُ): مروارییهک.
خوط: (تَخَوَّطَ- هُ): جار له دوی جار بؤ لایهات.
(الْخَوَطُ (ج) خیطان): تولى ناسک یان همەر چنویک.
خاف: ۱- خَافَ. خَوْفًا وَ خَيْفًا وَ مَخَافَةً وَ خِيفَةً): ۱-توقی/ زور ترسا ۲-سلیکردموه ۳-دلنیانهبوو ۴-خوی پاراست.
(«خافه»): لیترسا.
(«خاف منه»): لیترسا.
(«خاف علیه»): بؤی ترسی لینیش.
(خَائِف (ج) خَوْفٌ وَ خِيفٌ وَ خِيفٌ وَ خَائِفُونَ): ۱-زور ترساو ۲-توقیو.
(خَوْف- هُ): زور ترساندی/ تۆفاندی/ زراویرد/ ترسینایمهر.
(خَوْف- الطَّرِيقُ): ترسی خسته ریگهکهوه.
(خَاوَف- هُ): لهو زورتر ترسا.
(أَخَاف- هُ وَ إِخَافَةُ): تۆفاندی/ زور ترساندی.
(- الطَّرِيقُ): ریگهکه ترسی تیدا همبوو/ ترسناکیوو.
تَخَوَّفَ: ۱-توقیی ۲-زور ترسا ۳-خوی پاراست ۴-دلنیا نمبوو ۵-ممرتسی همبوو/ سلیکردموه.
(- عَلَيْهِ شَيْئًا): له شتیک لیترسا.
(الْخَافُ (ن): زور ترسان.
(الْخَافَةُ): ۱-بهرگیکه له پیستمه همنگر

تمنگانه و کیشمگانهوه.
 («أَنَّهُ يَخَوْضُ الْمَنِيَا»): خۆی دمهاویتە
 باومشی مهرگهوه/ مل له جهقۆ دهسویت.
 («هُوَ يَخَوْضُ اللَّيْلِ»): بیدمربهسانه/ بێترس
 خۆی دمهاویتە تاریکی شهوموه.
 (خَوْضَ- الماءَ): جووه ناو ناومگهوه/ خۆی به
 ناومگه دا کرد.
 (خَاوَضَ- الْفَرَسَ مُخَاوِضَةً): نهمهکهی به
 ناومگه دا کرد.
 (أَخَاضَ- الْفَرَسَ. إِخَاضَةً): نهمهکهی کرده
 ناومگهوه.
 (أَخَاضُوا- الماءَ): به ناژهل و ولاخهکانیانوه
 نیشتنه ناومگهوه/ خۆیان له ناومگه دا.
 (تَخَوَّضَ): به ماندویتی و زهحمەت جووه
 ناومگهوه و خۆی له ناومگه دا.
 (تَخَاوَضَ- الْقَوْمُ فِي الْحَدِيثِ): خۆیشگەل
 پیکهوه دانوسانیان لهسەر باسهکه کرد.
 (إِخْتَاَضَ- الماءَ): خۆی له ناومگه دا.
 (الْخَوْضَةُ): جاریک له ئاودان و جوونه ناو
 ناوموه.
 (الْخَوَاضُ): کهسیکه زۆر له ئاوبدات و بجیتە
 ناوی.
 (الْمَخَاضَةُ (ج) مَخَاوِضُ وَمَخَاضُ وَ مَخَاضَاتُ):
 بواری ئاو/ تمنکاو/ شوینی جوونه ناوموه/
 شوینی له ئاو پهڕینهوه.
 ۲-(خَاضَ- بِالسَّيْفِ. خَوْضاً وَ خِيَاضاً):

دمیوؤشیت ۲- شتیکه میوهی پیدهچنن.

(الْخَوَافُ): (هاوار/ قیزه)ی تۆقیوو ترساو.

(الْخِيفَةُ (ج) خِيفُ): بارو شپرزیمی تۆقیوو ترساو.

(الْخَوْفُ): تۆقینەر/ ترسینەر/ جییرس.

(«طَرِيقُ مَخَوْفٍ»): رینگههکی ترسناک/ پر مەترسی.

۲- (تَخَوَّفَ - الشَّيْءَ): شتەکی کهمکردهوه/ کهلکرد.

(- الْحَقُّ): (مافهکی/ همفهکی) خوارد، ههلووشی.

خوق: ۱- (خَوْقٌ وَانْخَاقٌ وَتَخَوَّقَ. خَوْقًا): فراوانبوو/ بهربلاو بوو.

(أَخَوْقٌ (م) خَوْقَاءُ (ج) خَوْقٌ): کراوه/ فراوان/ بهربلاو.

(خَوْقٌ - هُ): فراوانیکرد/ بهربلاو یکرد.

(أَخَاقٌ. إِخَاقَةٌ): بهسمر زمویدا (رؤیشت/ گهرا).

(تَخَوَّقَ - عَنْهُ): لئیدوورکهوتهوه.

(الْخَوْقُ): فراوانیی.

(مَكَانٌ مُنْخَاقٌ): شوینیکی فراوان بهرفراوان/ بهربلاو.

۲- (الْخَوْقُ): گهیری.

(الْأَخَوْقُ): ۱- کهرتپر ۲- کوپر ۳- فراوان/ بهرفراوان.

خال: ۱- (خَالٌ - الْمَوَاشِي. خَوْلًا وَخِيَالًا): باش

ناژهلهکانی بهرپومبردو نیگاداریکردن.

(- فَلَانٌ عَلَى أَهْلِهِ): فیسار باش خیزانهکی بهرپکردو ژیانندی.

(- خَوْلًا): بوو به خاومن کۆیلهو کهمیزهک و دستوپیومند که لهومپیش به تمنها بوو.

(خَوْلٌ - هُ الشَّيْءُ): ۱- شتەکی به بهخشین دایه ۲- شتەکی کرد به هی نهو/ نهویکرد به خاومنی.

(تَخَوَّلَ - فَلَانًا): فیساری دهستهبەر کرد.

(اِسْتَخَوَّلَهُمْ): کردنی به دستوپیومندی خوی وهک کۆیلهو کهمیزهک و بهردمستی خوی.

(الْخَوْلُ): (نهمه کۆی وشه) (خُولِي) به: کۆیلهو کهمیزهک و بهردمست (بؤ تالک و جووت و کۆ وهک بهکار دیت. لهوانهیه به بهکیکیشیان بوتريت).

(الْخَالُ): خاومنشت.

(«أَنَا خَالٌ هَذَا الْفَرَسِ»): من خاومنی نهم چارهوییهم.

(الْخَائِلُ (هَا): سهربه رشتیارو بهرپومبهری به تنگه و مهاتوو/ به ختوکهر.

(هُوَ خَائِلٌ مَالٍ): نهو دارا راگرو ههلسوورپینه ریهتی. دمیشتوتريت: (خال مال): ههزمزکهی لادمبريت.

(خَوْلٌ) کۆی (خال) ۵.

(الْخَوْلِي (ج) خَوْلٌ): راگرو ههلسوورپینهری چاگی داراو بهرپرسیاری.

۲- (أَخَالَ فِيهِ خَالًا مِنَ الْخَيْرِ وَأَخَالَهُ):

نیشانه‌ی جاکبی و خیری لبه‌دیگرد.

(تَخَوَّلَ فِيهِ خَالًا مِنَ الْخَيْرِ وَتَخَيَّلَ. تَخَوَّلًا وَ

تَخَيَّلًا): چاکه و خیری لیجاومرینکرد/ خیری

له‌ناوچه‌وان رده‌جاوگرد.

(أَخَالَ): نیشانه‌ی چاکه و خیر.

۳- (أَخَوَّلَ وَأُخَوِّلَ): خالی زوری همبوو.

(تَخَوَّلَ - خَالًا): کردی به خالی خوی.

(إِسْتَخَوَّلَ وَاسْتَخَالَ - فِيهِمْ): کردنی به خالی

خوی یان لییکردن به خالی خوی/ و دك خالی

خوی ته‌ماشایکردن.

(أَخَالَ (ج) أَخْوَالٌ وَأَخْوَلَةٌ وَخُؤُولٌ وَ خُؤُولَةٌ

و خُؤُولٌ): لالو/ خال/ برای دایک.

(أَخَالَةٌ (ج) خَالَاتٌ): پوور/ خوشکی دایک.

(«هَمَا أَبْنَا خَالَةً»): نه‌و دوانه پورزای

یه‌کن.

(أَخْوُولٌ): که‌سیکه چهند (خالیکی/ لالویه‌کی)

هه‌بیت.

(رَجُلٌ مُخَوِّلٌ وَمُخَوَّلٌ وَمُخَالَ): که‌سیکه

خاودنی خالی خانه‌دان و میهرمان بیت.

(أَخْوُولَةٌ): خالوان.

۴- (أَخَالَ): (تَبَيَّنَ/ لیوایه‌کی) سوپا.

(أَخْوَلَةٌ) (ح): ناسک/ مامز.

خام: (خَامٌ - تِ الْأَرْضِ. خَوْمَانًا): خاکه‌که

پردمردو کویره‌ومریبوو.

(أَخَامٌ - الْفَرَسُ. إِخَامَةٌ): چارمویکه له‌سه‌ر

سنبهل و مستاو یه‌له‌که‌میری هه‌لنا/ هه‌لپری.

(أَخَامٌ (ج) أَخْوَامٌ): خام/ چنراویکی لؤکه‌یه/

جاو (که جوړه خامیکی/ چنراویکی کونی

لؤکه‌ی لای نیمه بوود).

خان: ۱- (خَانَ - فِي كَذَا. خَوْنًا وَ خِيَانَةً

وَ مَخَانَةً وَ خَانَةً): ناپاکییکرد/ له‌ومدا

به‌دنده‌کییکرد.

(- الْعَهْدُ): په‌یمان‌ه‌کی شکاندو نه‌پیرده‌سهر.

(«خَانَةُ الْعَهْدِ أَوْ الْأَمَانَةِ»): په‌یمان‌ه‌کی

شکاندو به‌دنده‌کی له‌راسپیری‌ه‌که‌دا کرد.

(خَائِنٌ (ج) خَوَانٌ وَ خَانَةٌ وَ خَوْنَةٌ): ناپاک/

به‌دنده‌ک ۲ په‌یمان‌شکین.

(خَانَ - هُ سَيْفُهُ): تمشیرده‌کی فریاینه‌که‌وتو

نه‌پیری.

(- هُ الدَّهْرُ): رۆژگار رپووی لیومرگی‌راو

باریخست/ له‌خوشییه‌وود خستییه‌نارده‌حتی‌و

ناخوشی.

(- الدلو الرشاء): په‌تی سه‌تلی بیرده‌که پچرا.

(خَوْنَهُ - هُ): به‌ناپاکی دانا.

(تَخَوَّنَ - هُ الدَّهْرُ): رۆژگار بشتیتیکرد/

خوشییه‌که‌ی گرد به‌تالی و باریخست.

(إِخْتَانَ - هُ): ناپاکی له‌گه‌لدا کرد/ به‌دنده‌کی

له‌گه‌لدا کرد.

(إِسْتَخَانَ - هُ): نیازیبوو/ ویستی ناپاکی

له‌گه‌لدا بکات.

(الْخَائِنَةُ): مینی وشه‌ی (الخائِن) مروقی

همیشه ناپاک/ پیشه ناپاکی (نهو (ت) به
بؤ زیادرهوییه).

(الْخَوُونُ وَالْخَوَانُ): زۆر (ناپاک و نامرد) ی
بهردهوام/ همیشه ناپاک.

(الْخَوَانَةُ = الْخَوُونُ): زۆر ناپاک/ پیشه
ناپاکی- (نهو تیه بؤ زیادرهوییه) ۲-بن/
فتگ/ کۆم.

۲- (خَان. خَوْنَا): بیهنزو چاوکز بوو.

(- تَه رِجْلَاهُ): قاجهکانی له دووی نههاتن/
نهیتوانی بروت.

۳- (خَوْن- هُ وَخَوْنٌ مِنْهُ وَتَخَوْن- هُ): نهو
شتهی کهمکرد/ لیکه مکرد/ لیفرتکرد.

(إِخْتَان- الْمَالُ): داراکه دی.

۴- (خَوْنٌ وَ تَخَوْن- هُ): به تمنگیه وه هاتو
دمسته بهریبوو.

(كَانَتْ الْحَمَى تَتَخَوْنُهُ): تاکه له کاتی
خویدا سهری لیدمدایه وهو دمیکرتیه وه.

۵- (الْخَان): ۱- نازناوی سولتانهکانی تورکبوو
۲- (ج) خانات: حانوت.

(الْخَان (فارسیه): خانی فروشتنی شت
۳- کاروانسهر/ میوانخانه.

۴- (الْخَانَةُ (مو) (فارسیه) (مو): برگی
بهرز یان نرمیی دمنگی موسیقا.

(الْخَوَانُ وَالْخَوَان (ج) أَخُونَةُ وَخَوْنُ)
(فارسیه): خوان.

(السُّفْرَة) (عامیه): خوان/ سفره (فارسیه).

خَو: (خَو- تِ الدَارُ خَوْرًا): خانومه که رما/
تهپی/ گاولبوو.

(- تِ النُّجُومُ): نهستیهرکان سهرمو خوار
بوونه وهو روو له ناوابوونبوون ۲- نهستیهرکان
هوی نیشانهی وشکه سالیی بوون.

(الْخَو): ۱- برسیتی ۲- دۆلی بهر فراوان.

(الْخَوُ وَالْخَوُ): همنگوین.

(الْخَوَّة): زمویی بهر فراوان/ بهرین.

خوی: ۱- (خَوی- الْبَيْتُ خَوَاءُ): ۱- خانومه که
تهپی/ رماو گاولبوو ۲- چۆل و بهتالبوو.

(- رَأْسُهُ): سهری خوینی تیدا نهما هینه
(لووتی پڑاو خوینی له بهر رویشته).

(- الرَّجُلُ خَوَى وَ خَوَاءُ): گهدهی چۆل بوو
برسیبوو.

(خَوِي- الْمَكَانُ. خَيًا وَ خَوِيًا وَ خَوَايَةً):
شوینه که چۆل و هۆلبوو.

(خَوَى- الْبَعِيرُ. تَخَوِيَةً): له ههستاندا
حوشترمه بۆشایی خسته نیوان ورگی و
زمویه که وه.

(خَوَى- الطَّائِرُ): باندکه له هریندا بالی
بلاوکردموه و مشاندی.

(أَخَوَى- الرَّجُلُ. إِخْوَاءُ): برسیبوو.

(إِخْتَوَى إِخْوَاءُ): هۆشی له بهر بر/ بیناو مز
بوو.

(- الْفَرَسُ): کردی به بن ورگیدا.

(الْخَوَى وَالْخَوَاءُ): ۱- چۆلبوونی ورگو خواردن

تیدا نه بوونی ۲-بوشایی نیوان دوو شت.

(خَوَاءُ الْفَرَسِ): بوشایی نیوان هەردوو

دمستی و هەردوو قاجی چارموی.

(أَلْخَوِي): ورگچۆل/ گەدەچۆل.

(أَلْأَخُو. (م) خِيَاءٌ وَخَوِيَاءٌ): مێشکپووت/

بیئاومز.

(أَلْخَوِي): زموی تەختایی و دمستی نزم

۲-زموی نەرمان.

۲-(خَوِي- الزند. خَوِي و خَوَاءُ): چەکوشی

تفەنگە که ناگیرنه کردموه.

(- تِ النُّجُومُ): ئەستێرمکان هۆی وشکە

سالیبوون.

(أَخَوِي الزَّيْنُ إِخْوَاءُ): چەکوشی تفەنگ که

ناگیرنه کردموه.

(- تِ النُّجُومُ): ئەستێرمکان هۆی وشکەسالیبوون.

۳-(خَوِي- الشَّيْءُ خَوِي و خَوِيَاءُ): شتە که ی فراند.

(أَخَوِي- مَاعِنْدَ فُلَانٍ إِخْوَاءُ): هەرچی فیسار

هەیبوو فراندی/ بردی/ تالانیکرد.

(إِخْتَوَى- مَاعِنْدَ فُلَانٍ إِخْتَوَاءُ): هەرچی

فیسار هەیبوو بردی/ تالانیکرد.

(- الْبَلَدُ): ولاتە که یان شارە که ی (بەجێهێشت/

لێی باریکرد)/ کوچیکرد.

۴-(خَوِي- تِ النُّجُومُ) (فك): ئەستێرمکان

پوو له ئاوابوونبوون/ داکەوتن.

۵-خَوِي وَأَخَوِي - تِ الْمَاشِيَةِ): نازە له که

خرتبوون/ تەواو قەلەو بوون.

۶-أَلْخَوَاءُ (يونانية): ناوی تەبوونی مادەکان له

سەرمەتای دروستبوونی گەردووندا.

خاب: (خَابَ وَتَخَبَّبَ. خَيْبَةُ): ناو مێدبوو/

سەرنەگەوت/ نەگەییە نامانجەگانی.

(«خَابَ سَعِيَهُ»): کۆشە که ی (سەرنەگەوت/

بەفەرۆ چوو) سەرنەگەوت/ پەنجیبوور بوو.

(خَيْبَ وَأَخَابَ- هُ): ناو مێدیکرد/ ئەو ی

ویستی دەستگیر نه کرد.

(قَدَحَ خِيَابَ): چەر هێلی ئومید نه پێک که

ناگر نەدات.

(أَلْخَيْبَةُ): هېوابەر/ هۆی ناو مێدبوون

نوشوستهین.

خات: (خَات. خَيْتًا وَ خُيُوتًا): دەرگی کرد/

دەرگیلیو مەهات.

خار: ۱-(خَار. خَيْرًا): خێرو بێردار بوو/

فەردار بوو/ بەفەر بوو.

(«خَارَ اللَّهُ لَكَ فِي الْأَمْرِ»): خودا له کارە که دا

خێرو بێرت دەستگیر بکات.

(خَايِر- هُ فِي الْعِلْمِ فَخَارُهُ): له زانستدا

پێشپێکی له گەلدا کردوو بەسەمیدا زالیوو،

لهو باشتەر بوو به خێرو بێتر بوو.

(أَلْخَيْر) (ج) خيُور: ۱-چاکه/ فەر ۲-گەشتنی

شت به پلهی تەواوی ۳-هەر جوۆره مالو

سامان و دارایەك.

(أَلْخَيْر) (ج) أَخِيَار وَخِيَار: خێر/ بێر/ چاکه/

پیاوتمی باشه هەرچی چاکو و کەلک و سوودو

قازانچو جیژو دژی خراپهی تیدابیت.

خَیر: باشتَر (نهمه بۆ بهراورده سووکی وشه
(أَخِير)ه وشه میکمیشی (خَيْرَة)یه.

(«فُلَانَةٌ خَيْرَةُ النَّاسِ وَخَيْرُهُمْ»): فیسارمژن
باشترین و خیر خوازترینی ههموو خه لکه.

(أَلْخَيْر): ۱-جوامیری/ به خشندهمی
۲-شکو داری/ خانه دانی ۲-رسمه نی/ ریشه
۴-نمراد ۵-شیوه سروشت.

(أَلْخَيْرَة (ج خیرات): پرخیر و بیر/ باشترین
هه ردارترین چاکترین له ههموو شتیکداو
له پیشتین.

(أَلْخَيْرِيَّة): ۱-باشترین ۲-چاکیتی/ باشی ۲-دروستی
۴-له پیشتری.

(أَلْخَيْر (م) خَيْرَة: ۱-پیاوچاک/ باش
۲-جوامیر/ به خشنده.

(أَلْخَيْرِي وَالْخَوْرِي وَالْخَوْرِي): زور
خیرخواز/ خیرومومندی گه وره ۲-زور زور
چاک باش.

(«رَجُلٌ خَيْرِي»): پیاویکی زور زور خیرخواز/
زور به دهست و دل/ خیرومومندی گه وره.

۲-(خَار- الشَّيْءَ عَلَى غَيْرِهِ خَيْرَةٌ وَ خَيْرَةٌ
و خیراً): شته که می په سهندترکرد/ له چاو
نهوانیترا به باشتری زانی/ له پیشتریگرت.

(- ه): هه لیبارد.

(«اللَّهُمَّ خُزْلِي»): خودایه چی باشه نهوهم بۆ
بره خسینه و بدمری.

(خَيْر- الشَّيْءَ عَلَى غَيْرِهِ): شته که می به سهر
نهوانیترا دادا/ په سهندتریگرد/ به باشتری دانا/
له پیشتریگرت.

(- خَيْرَ وَخَيْر- هُ فِي الْأَمْرِ وَبَيْنَ الْأَمْرَيْنِ):
له کارمکه دا سهرپشکیگرد/ له هه لیباردنی
دوو کارمکه دا سهرپشکیگرد.

(تَخَيَّرَ وَاخْتَارَ- هُ): هه لیبارد/ هه لیباردیگرد
۲-له گهنجینه یخست/ عه ماریگرد.

(إِسْتَخَارَ. إِسْتِخَارَةٌ): خوازیری باشترینو/
داوای باشترینیگرد.

(إِسْتَخَارَ- اللَّهُ): له خودا پاراپه وهو خواست
چی بۆی باشه نهوهم بۆ هه لیباردیت و بۆ
بکات.

(أَلْخَيْرَةُ وَالْخَيْرَةُ مِنْ الشَّيْءِ أَوْ الْقَوْمِ):
باشترین شت یان باشترین و هه لیباردهی ناو
خویشگهل.

(أَلْخِيَار): ۱-هه لیباردن و په سهندکردن
۲-سهرپشکبوون.

(«أَنْتَ بِالْخِيَارِ»): تۆ سهرپشکیت چی
هه لدمیژریت سهر به ستیت.

(خِيَارُ الشَّيْءِ): هه لیباردهی شت/ باشترینی
شت.

(أَلْأَخِير (م) خَيْرِي وَ خُورِي (ج) أَخِير):
باشترین/ چاکترین/ په سهندترین/ له پیشتترین.
(أَلْخِتَار (مفع): هه لیبارده/ هه لیباردراو ۲-کوینخا.
(«أَنْتَ بِالْخِتَارِ»): تۆ سهرپشکبه. چیت

دموئیت سمر بستمبو هه لبرژیره.

۲- (الْخَيْرِ): دمسته.

(الْخِيَار) (ن): ناروو / خهيار.

(خِيَارَة): ناروويهك.

(خِيَار شَنْبَر) (ن): خهيار چه مهر روومكيكه،

به رتيكي ومكو خر نوكي هميه له ميسرو دورگه ي

عمر مې زۆره. له پزىشكيدا بۆ رهوانبوون

به كار ديت بۆ جوانيش دمروينريت.

(الْخَيْرِي) (ن): گياهه.

(الْخَيْرِيَّة): پارميهكى كوئى عوسمانيه.

الملحق:

خير: (الْخَيْرِ): ۱- به سمر نهوانيتردا دان

۲- سهر پشكر دنى كه سيك بۆ هه لبرژاردن و

سهر به ستركدنى.

(الْقَدْرِيَّة = الْخَيْرِيَّة): دمسته يهك پى له

قهدير نانين، كه هه موو شتيك به سهر مروفدا

سه پينراومو هيج به دهست خوى نيه نهوان

دهلين: هه موو مروفتيك چارمنووسى خوى

به دهست خويمتى و چى بوئيت دميكات و چى

نهوئيت نايكات.

خير: (الْخَيْرَان): بروهانه (خزر).

خاس: ۱- (خاس- اللَّحْمُ. خَيْسًا): گوشتهكه

بوگه نيكرد.

۲- (خاس. خَيْسًا): كه ميكرد / كه مېوو.

(- البَيْعُ): بازار و مستاو كرپين و فروخت

كه ميكرد.

(خَيْس- ه): بووكانديه وه / كه مى پيكرد.

۳- (خاس- بِالْعَهْدِ. خَيْسًا وَخَيْسَانًا):

به يمانه كه ي شكاندو بينه مه گييكرد.

(- بِالْوَعْدِ): گفته كه ي نه برده سهر / لايدا.

۴- (خاس- الرَّجُلُ. خَيْسًا): پياومكه درويكرد.

(الْخَيْسُ = الْكَذِبُ): درۆ.

۵- (خاس- الرَّجُلُ. خَيْسًا): پياومكه

سهر شوو زموونبوو.

(- الرَّجُلُ أَوْ الدَّابَّةُ): پياومكه يان

جوارپيكه ي سهر شوو زموونكرد.

(خَيْس- ه): ۱- سهر شوو كه ساسيكرد ۲-

به نديكرد.

(«خَيْس- الْجَمَل»): ۱- سهرى به حوشترمه

شوژكرد / به سواربوون راميكرد ۲- به نديكرد.

(الْخَيْسُ وَالْمُخَيْسُ): ۱- رامكه و سهر پيشوورگه

۲- به نديخانه / گرتوو خانه.

۶- (الْخَيْسُ): ۱- به ژاره / خهفت / داخ / دلتنگي

۲- گو مېراوون / گو مېرايى ۲- چاكه / خير.

(الْخَيْسُ (ج) أَخْيَاس): جهنگه / بيشه لان

۲- بيشه ي شير.

(الْخَيْسَةُ (ج) خَيْسُ): لانه ي شير.

خاش: (خاش- مَا فِي الْوَعَاءِ. خَيْسًا): نه وه ي

له قابه كه دا بوو رويكرد / دهريكرد.

(الْخَيْشُ): پياوى دمروونزمو و رسوا.

(الْخَيْشُ (ج) خَيْشُ وَأَخْيَاش): خهراو

جهوالو گونيه كه له كه تان دروستده كريت.

خَيْشَة: خه راريك جه وائيك گونيههك /
چنراويكه زبري كه تانه.

(مِرْوَحَةُ الْخَيْشِ): پانكه ي بنميچ: كه له
جه وائيك يان چنراويكي ومها دروستدگريت
تهرده گريست، به بنميچهود هه لده واسريست،
به به تيك ددجوولنيريت وهك باومشين له
گرمادا به كارده نيريت به وه فينكي ددات،
نهمه له عيراقدا ددگرا.

(الْخَيْشَاش): فروشياري جه واولو خه رارو
گونيهو چنراوي زبري كه تان.
خاص: ۱- (خاص. خَيْصاً): كه ميكرد/
بووكايه وه.

(خَائِص): بووكاوو/ كه مكردوو.
(الْخَيْصِ): كه مه كه شتيك/ چكيك.
(«نَلْتُ مِنْهُ خَيْصاً خَائِصاً»): شتيكي كه مه
ليدستكه وت.

(الْخَيْصِ): كه مه نموونه يه كي هه موو شتيك.
(في المرعى خَيْصِ مِنَ الْعُشْبِ): له وهرگا كه دا
كه ليك نموونه ي گياي تيدايه.

(الْخَيْصَان): كه مه كه پارمههك/ كه مه كه
داراييهك.

۲- (خَيْص. خَيْصاً): چاويكي گه ووردو يه كيكي
بجوو كيوو.

(أَخْيَصَ (م) خَيْصَاء): يه كيكه چاويكي
گه ووردو نه ويتر ي بجوو كبيت.

خاط: ۱- (خاط- الثوب. خَيْطاً): جله كه ي دروو.

(خَائِطٌ وَ خَاطٌ وَ خَيْاطٌ): بهرگدروو/ جلدروو.
(مَخِيْطٌ وَ مَخِيْوُطٌ): دورواو.

(خَيْطٌ - الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ): سهري مووي
سيي تيدا به يداوو.

(تَخَيْطُ رَأْسُهُ بِالشَّيْبِ): سهري هيلي سيني
تيدا به يداوو.

الْخَيْط (ج) خُيُوطٌ وَ خُيُوطَةٌ وَ أَخْيَاطٌ:
۱ داو/ تاله ددزوو. تاله تهل. تالي ههر شتيك

۲ (ن) ددزووله كه به شيني نيردكي گوله
كه يه بوورگ هه لده گريست.

(الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ): سيندي به يان.

(الْخَيْطُ الْأَسْوَدُ): ره شي شهو.

(خَيْطٌ بَاطِلٌ = لُعَابُ الشَّمْسِ): گهرديله
ورددكانه كه له تيشكي خوردا ده بينریت كه
له كونيكه وه بيته ژووري.

(الْخَيْاطُ وَالْمَخِيْطُ): ددرزي.

(الْخَيْاطَةُ): بهرگدروويي.

۲- (خاط- بَ الْحَيَّةِ خَيْطاً): ماردكه كش.

(«هَذَا مَخِيْطُ الْحَيَّةِ»): نهمه شوينكشاني
ماردكه يه.

۲- (خاط- عَلَيْهِ خَيْطَةٌ): جاريك به سهريدا

رويشت يان خيرا به سهريدا رويشت و درووي.

(إِخْتَاطٌ وَ اخْتَطَى إِلَيْهِ): جاريك به سهريدا

رويشت يان خيرا به سهريدا رويشت و درووي.

۴- (الْخَيْطُ (ج) خَيْطَانٌ مِنَ النَّعَامِ أَوْ الْجَرَادِ):

ردود حوشرمرخ يان بوله كوله.

(الْخَيْطُ مِنَ الرَّقَبَةِ): مؤخى نيسكى ناو

مل/ مؤخى گمردممل.

جَاحَشٌ عَنْ خَيْطِ رَقَبَتِهِ: بهرگريى خوئينيکرد.

(«خَيْطٌ باطل»): ههوا/ نهو گمرديله وردانهى كه له تيشكى خوردا دمبينریت كه له كونيكهوه بيته ژوورى.

(الْخَيْطُ وَالْخَيْطَى - مِنَ النَّعَامِ أَوِ الْجَرَادِ): رموه حوشرمرخ يان پوله كولله.

خَيْع: (خَيْعَل - ه) كراسه بيقولهكهى لهبمر نهو كرد.

(تَخَيْعَل): كراسه بيقولهكهى لهبمرکرد.

(الْخَيْعَل): ۱- كراسى بيقول ۲- گورگ ۳- خيو.

خَيْف: ۱- (خَيْف. خَيْفًا): چاو دوو رمنگبوو، يهكيكيان شين و چاوكمهپترى رمشيكي قهترانى بوو.

(أَخِيف (م) خَيْفَاء (ج) خَيْف) كمسيكى دوو رمنگه چاو يهكيكى شين و نهوپترى رمشيكي تير.

تَخَيْفَ أَلَوَانًا: ۱- رمنگى گورى ۲- رمنگاويرمنگبوو. (الْخَيْفَان) (ح): كوللهكه هيلى رمنگاويرمنگ بهيدا بکات.

(خَيْفَانَة): كوللهيهكه كه هيلى رمنگاويرمنگى بهيداگردبيت.

۲- (خَيْف - عَنِ الْقِتَالِ): خوى له جمنگ دزييهومو ههلات.

۳- (خَيْف - الْقَوْمُ): خويشگهل ههواريان

ههلداو نيشتهنيبوون.

۴- (خَيْف - تِ الْمَرَأَةِ بِأَوْلَادِهَا): زنهكه زارولهكانى له چمند ميترديك هيناون.

(هُمْ أَخَوَةٌ أَخِيفٌ أَوْ بَنُو أَخِيفٍ): نهو برايانه زبربراي يهكن، واتا دايكيان يهكهو باوكيان جيا/ دايكيران.

الأخيف: جياجيان، جياوازن

۵- (الْخَيْف): ههموو داهاتنه خواروموو سهركهوتنيكى پرووى قهدهپالى كيومكه ۲.

بهستى جوگهى ناو ۳- بهيستی دهلهك.

(الْخَيْفَة): ۱- جهقو ۲- لانهى شير.

(الْخَيْفَاء (ج) خَيْفَاوَات و خَيْف): گوانگهوره.

(الْخَيْفَان): خه لکيكي زور.

(خَيْفَانَة): كۆمهلهيهكه خهلك.

- (ن) گيايهكى كيوييه.

خال: ۱- (خَال - الشَّيْءُ: خَيْلاً و خَيْلاً و خَالاً و خَيْلَةً و خَيْلَةً و خَيْلَاناً و خَيْلُولَةً و مَخِيلَةً و مَخَالَةً): نستهكهى وازانى/ وا به

ميشكيدا هات/ پييوابوو/ واتيگهپشت.

(إِخَالٌ وَأَخَالٌ): وادمزانيت/ وا به خميايليدا ديت/

باومري وايه/ پييوايه/ وا به ميشكيدا ديت.

(خَيْل - إِلَيْهِ وَلَهُ إِنَّهُ كَذَا): پييوابوو/ وا هات

به ميشكيدا كه ناوايه.

(خَيْل - السَّحَابُ تَخْيِيلًا): ههورمهكه كهوته

گرمه و نالهو بروسكهو خهريكى داكردنى

بارانبوو (له وشهى (الْخَيْلُوه وهرگيراوه واتا

له وا بۆچوونهوه.

(- فيه الخير): چاكه‌ى لى چاومروانكرد.

(- عَلَيْهِ تَخِيْلًا وَ تَخِيْلًا): گوناھباريكرد/

تاوانباريكرد.

خايل- تِ السَّحَابَةِ: ھىواى باران له ھورمكه

دمكرا.

(أَخْبَلَ- تِ السَّمَاءُ): ناسمان خھريكى

بارانبارين بوو.

(أَخِيل- تِ النَّاغَةِ): مېحوشترمكه گوان پېر له

شير بوو (وهك ھمورى پېر باران).

(- الْقَوْمُ): خوېشگهل سمرنجيان له ھورمكه‌دا

بزانن له كوۍ دمبارينيت.

(أَخَالَ- الْقَوْمُ): خوېشگهل سمرنجيان له

ھورمكه‌دا بزانن له كوۍ دمبارينيت.

(- عَلَيْهِ الشَّيْءُ): سھرى له شتهكه دمرنه‌كرد

شتهكه ئالۆز بوو جئى گومانبوو.

تَخِيلَ لَهُ أَنَّهُ كَذَّابٌ: وا هات بھر مېشكى و خھيالى

كه ئاوايه/ وا هاته بھرچاوى/ پېيوابوو.

- تِ السَّحَابَةِ: ھورمكه پھيدابوو دياربوو

كه باراناويپه.

(- هُ): سمرنجى ليگرت/ تيپروانى.

(- فيه الخير): چاكه و خيڤرى ليپھديكرد.

(- عَلَيْهِ): نيشانه‌ى چاكه‌ى ليپھديكرد.

(اِسْتَخَالَ- السَّحَابَةُ): سمرنجى له ھورمكه‌داو

وايپوچوو كه ببارينيت.

(أَخَالَ (ج) خِيْلَان): ۱-وازانين و انھنديشه

كردن ۲-ھمورى بېباران و وشك ۳-چھخماخه/

برووسكه ۴-پياوى ليپوردوو و دلگھوره، به

ھمورى باراناويى چوپنراوه.

(أَلْخِيَال) (ج) أَخِيْلَة: وا بۆچوون و نھنديشه/

خھيال/ ترسخوليا.

أَلْخِيَال وَالْخِيَالَة (ج) خِيَالَات: ۱-شيومى نھومى

له خھودا ديتھ بھرچاو ۲-تارمايى زھلام ۳-

زھلامه‌كه/ كھسهكه خوى ۴-ھھلافت و رووى

كھسهكه خوى ۵-تارمايى و سيپھرى ئازھل يان

بالندھو به مروّف بيتھ بھرچاو ۶-زينده خھو.

(أَلْخِيَالَات): ۱-زھلام يان درندھو شتير ديتھ

بھرچاو له ھوشياريدا كه نھوه نيشانه‌ى

تيكچوونھ يان له تاي زور بھرزدا دمبيت -

(طَب): ۲-رھنگ ديتھ بھرچاو وهك له ھوادا

بيتھ يان تارمايى مېشوولھو شت كه به

بھرچاوه‌ده دمفريت نھوه به زوروى نيشانه‌ى

نھوميه كه چاومكه ناوى هاتووه.

(أَلْخِيل): مرژدمھرى خيرو بېر.

(«كَلَامٌ مُخِيل»): ناخاوتنى گراني به پيچ و

پھنا.

(أَلْأَخِيل): بالندھى بھدووم/ شووم ھھرچى

بيبينيت دلى بو چاكه ناچيت و دلى

ليپدمترسيٹ.

(أَلْخِيْلَة وَالْخِيَالِيَّة): ھيزى مېشك و

سھوداسھري و نھنديشه‌كردن.

(السَّحَابَةُ- المَخِيْلَة وَالْمَخِيْلَة وَالْمَخِيْلَة)

وَالْمُخْتَالَةُ): هَمَزِيك (چاومرزی بارانی
لیبکریټ/ باراناوی بیت).

(الْمَخِيلَةُ (ج) مَخَائِل): نهوهی بیرت بوی
بجیت و ابزانیت وایه.

(الْمَخَائِل مِنَ السَّحْبِ): هَمَزِيك چاومرزی
بارانی لیبکریټ و خهریکبیت بباریت.

(ظَهَرَتْ فِيهِ مَخَائِلُ النِّجَابَةِ): خانه‌دانی و
رسمه‌نی لیدمرکه‌وت.

۲- (خَيْلٌ - عَنِ الْقَوْمِ تَخْيِلاً): بهرام‌بهر
خویشگهل ترسنوک و بووده‌له دمرجوو.

(الْخَال (ج) خِيْلان): پیاوی دلسست و بیوره
یان لاواز/ بیتین.

۳- (خَائِلٌ - هُ): خوی به‌سهردا بادا/ شانازی
به‌سهردا کرد.

(تَخَيَّلَ - الرَّجُلُ): فیزینواند/ لووتبهرزی‌یکرد/
ترزلبوو/ به‌دمعی‌بوو.

(تَخَائُلٌ وَاخْتَالٌ تَخَائُلًا وَاخْتِيَالًا): له خوی
باییبوو فیزی نواند/ لووتبهرزی‌یکرد.

(الْخَال (ج) خِيْلان): ۱ لووتبهرزی/ فیز/
خوبه‌زلزانین/ ترزلیسی ۲ پیاوی به هه‌واو

دمعیه/ به‌فیز/ لووتبهرز/ له‌خوبایی.

(الْخَالَةُ): نافرمتی/ رنی: به‌دمعی‌وو فیزو
مه‌کرباز.

(الْخَائِلُ (ج) خَالَةٌ): لووتبهرز/ به‌فیز.

(الْخَائِلُ): لووتبهر/ به‌فیز/ به‌دمعیه.

(رَجُلٌ خَائِلٌ): پیاویکی (لووتبهرز/ فیزدار/

ترزل).

(الْخِيْلَاءُ وَالْخِيْلَاءُ وَالْخِيْلَةُ): به‌خووه نازین و

لووتبهرزی/ به‌فیزی.

۴- (أَخِيلٌ وَاخْتَالٌ - الْمَكَانُ بِالنَّبَاتِ): زهویه‌که

به‌گژوگیو روومگیز رازیه‌ود.

(أَرْضٌ مُتَخَيِّلَةٌ وَمُتَخَيِّلَةٌ): خاکیک گیاو

روومکه‌کی بالای‌کردووو گولی‌کردووو

له‌مشکوه‌دایه.

۵- (تَخَيَّلَ - عَلَيْهِ): به‌دلیدا جوو و هه‌لیبژارد.

۶- (الْخَال (ج) خِيْلان): ۱ کیوی مه‌زن و بلند

۲ نالا ۳ به‌رگی نهرمو شل ۴ پیاوی ربه‌ن ۵

گردولکه ۶ لغاوی چارموی ۷ کفن ۸ خالی له‌ش

که به‌زوری به‌خالی سهر رووممت ده‌وتریت.

جاری وایشه‌یه تووکی له‌دور دهردیت.

۹- (ج) خَوْلٌ: برای دایک.

(الْخَيْلُ (ج) خِيْل و أَخِيَال): ردود چارموی

(نهمه و شه‌یه‌که تاکی نییه) ۲ به‌خوازه به

نهمه‌سپ به‌سواریش ده‌وتریت.

(أَتَى بِخَيْلِهِ وَرَجَلِهِ): به‌سوارو و پیاو‌دیه‌ود

هات.

(الْأَخِيْل (م) خِيْلَاء (ج) خِيْل وَأَخَائِل):

خالدار که خالی زور پیووه بیت.

(الْأَخِيْلُ وَالْمَخِيْلُ وَالْمَخِيْلُ): خالدار.

(الْخِيْلان): درنده‌کی دمریاییه نیودی له‌شی

ماسی و نیومکه‌تری مروقه.

(الْخِيَال (ج) خِيَالَةٌ): سوارو و خاوند

نەسبەكە.

(الْخِيَلِيَات) (ح): وەجە زىندەمورىيىن سەمدارن

نەسپ و ماين و گەرو ئىسترو... ەتد دەگىرتەمە.

خام: ۱- (خَام- خَيْمًا وَ خَيْمَانًا وَ خَيْوَمَا وَ

خُيُومَةً وَ خِيَامًا وَ خُمُومَةً): لە شوپنەكەدا

جېنىشىنبوو/ دەمارى ھەلداو دانىشت.

(خَيْمَ): ۱- دەمارى ھەلدا ۲- لە دەمارەكەدا

نىشتەجىبوو.

۲- بِالْمَكَانِ: لە شوپنەكەدا نىشتەجىبوو.

(- تِ الْكُرْمَةِ): مېومەكە دەمارى ھەلدا/ پەلى

ھاويشت و ەك دەمارى لىھات.

(- تِ الْبَقَرِ): مانگاگە لە شوپنەكەى خۇيدا

جۆگىداداو مايمەو دەرنەجوو.

(أَخَامَ وَأَخِيَمَ- الْخَيْمَةَ- إِخَامَةً وَ إِخِيَامًا):

دەمارەكەى ھەلدا.

(تَخِيَمَ- الْمَكَانَ وَ بِالْمَكَانِ وَ فِيهِ): دەمارەكەى

خۆى لە شوپنەكەدا ھەلدا.

(الْخَيْمَةُ (ج) خَيْمَ وَ خِيَامَ وَ خِيَمَاتَ وَ

خَيْمَ): دەمار/ رەشمال/ چادر. ھەر خانەيەك

كە بە بەردو گۆل و شتى و مھا نەكرىت.

(الْخِيَامَ): كەژاوان.

(الْخِيَامَ): ۱- دەمارنشىن ۲- دەمارساز/ دەمارچن.

(الْخَيْمَيَّ): ۱- دەمارساز ۲- رەشمالفروش/

دەمارفروش.

(الْخَيْمَ): دەمارگە/ شوپنى لىھەلدانى دەمار.

(الْخَيْمِيَّات) (ن): جۆرە روومكىن كە گوليان

لە شىومى دەماردا دەبىت لەوانە گىزەرو

زىرەو گۆزنىژە.

۲- (خَام- عَنْهُ. خَيْمًا وَ خَيْمَانًا وَ خَيْوَمَا وَ

خُيُومَةً وَ خِيَامًا وَ خَيْمُومَةً): لى تۆھى و

باشەكشەيكرەو ھەلات.

(- الْقَوْمُ فِي الْقِتَالِ): لە شەركەدا خويشگەل

ھىچ چاكە و سەركەوتنىيان بە دەستەھىنا.

۲- (خَام- رَجُلُهُ. خَيْمًا وَ خَيْمَانًا وَ خَيْوَمَا وَ

خُيُومَةً وَ خِيَامًا وَ خَيْمُومَةً): قاجى ھەلپرى.

(أَخَامَ وَأَخِيَمَ- الْفَرَسَ. إِخَامَةً وَ إِخِيَامًا):

چارەويكە لەسەر سى پى و ستا پى چوارەمى

ھەلپرى.

۴- (خَيْمَ- الرِّيحَ فِي الثَّوْبِ): بۆ نەخۆشەكەى

خستە بەرگەكەو/ جەكەو تە بۆنەكەى

پىو بەمىنىتەو.

(تَخِيَمَ- تِ الرِّيحِ الطَّيْبَةِ بِالْثَوْبِ وَ فِيهِ): بۆ

نەخۆشەكە بە جەكەو مايمەو/ جەكە بۆ

نەخۆشەكەيگرت.

۵- (الْخَامَ (ج) أَخْوَامَ): ۱- شت و كەرمەسى خاو

كە دەستى سازكارى بۆ نەبرايت وەك نەلماس

كە چاك نەكرايت پىست كە خۆشەنەكرايت

بەرد رىكنە خرابايت بەرگ رەنگنەكرايت

۲ خام كە چنراوئىكى لۆكەيە.

(الْخَامَةُ (ج) خَامَ وَ خَامَاتَ): جوزى ناسكى گۆگيا.

(الْخَيْمَ): ۱- سەروشت ۲- رەوش ۳- رەوش

۴ نىگارى سەردەمى شمشىر.